

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt vores arbejde – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskernes Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

Katolsk

2. Januar 1943
92. Aarg.
Nr. 1

Ugeblad

Paveord

til Arbejdere

Dania Catholica 1943

Biskoppen

om det nye Tidsskrift

Trangen til at knæle

Noveller

Som en Pil mod Maalet

I Pariserseminariet, i det gamle Karmeliterkloster i Rue de Vaugirard, var alle de unge Klerke en Dag for godt 20 Aar siden samlede i Seminariets Kapel. Forstanderen, *Père Verdier*, den senere Kardinal-Ærkebiskop af Paris, holdt en Mindetale over Danskeren, *Bengt Ballin*, som kort Tid i Forvejen var død i Benediktinerklosteret i Clervaux, Luxembourg. *Père Verdier* havde lært *Bengt* godt at kende, idet han boede her i Seminariet en Tid, medens han lærte Fransk og Latin. Forstanderen havde straks fundet særligt Behag i den meget fromme, noget generte unge Mand. Derfor var han, den store Menneskekender, i Stand til at give en rammende Karakteristik af *Bengt Ballin*. »Han var som en Pil, der flyver mod Maalet,« sagde han om ham.

Og vi, der kendte ham, nikkede bekræftende. Netop saadan var han. »Det eneste fornødne« optog ham helt. Han lod sig ikke standse paa sin Flugt mod Gud af uvæsentlige Ting, lige saa lidt som den afskudte Pil gør Svinkeærinder, førend den rammer Skydeskiven.

Det citerede Ord er værd at spejle sig i, naar man staar overfor et nyt Aar, og man overvejer med sig selv, paa hvilken Maade Aaret skal give bedst Udbytte.

Om mange Mennesker kunde der skrives saaledes:

»Han havde begivet sig ad den Vej, der fører til Gud. Men da han havde vandret i nogen Tid, fik han paa nogen Afstand Øje paa en mærkelig Fugl (eller hvad det nu var), som tog hans hele Opmærksomhed fangen. — Han maatte undersøge Fænomenet nøjere. Og saaledes ledtes hans Skridt bort fra Gudsvejen. Og er man kommet bort fra den, er det saare vanskeligt at komme tilbage.«

Den nys udkomne Bog om Maria-Aabenbaringen i Fátima i Portugal*) giver disse Tanker Næring. Tre smaa Hyrder (en Dreng og to Piger) oplevede i 1917 det vidunderlige, at Guds Moder viste sig for dem. Ikke blot en enkelt Gang, men atter og atter. Hun opfordrede dem til at bede for Syndernes Omvendelse og bringe Ofre for dem. Børnene er lykkelige over det, der paalægges dem. De ved saa godt som intet om denne Verdens Ting. Men de ved, at Guds Moder har talt til dem og sagt dem, hvad de først og fremmest skal tage sig for. Og de gør det uden Tøven. De gør det med en Styrke og Opofrelse, som kun Helgenen formaar det. Snart leger de,

*) L. Gonzaga Da Fonseca: Maria-Aabenbaringen i Fátima, St. Ansgars Forlag, 1943.

snart paalægger de sig betydelige Ofre, ja, meget smertelige Ofre. De gør det med Smil paa Læberne, næsten i Leg, og dog er de grebne af den dybe Alvor, som afspejles i Marias Aasyn.

Læs om Smaabørnenes dybe Gudsliv og Opofrelse med Hensikts paa den Krig, vi nu oplever. Og se, hvor vidunderligt enkelt og ligetil det hele er. Der er Tale om Sjæle, som skal hjælpes til Himmerige. Det sker gennem Bøn og Ofre. Ikke andet end Bøn og Ofre. Det er saa let, synes det i hvert Fald, for disse Børn. Det forekommer dem saa selvfølgeligt. Men hele den øvrige Verden kender enten ikke til Bøn og Ofre, eller har overordentligt svært ved at leve et Bønsliv og navnlig at give Afkald paa det, man gerne vil.

Kan vi ikke tale med om det? Hvor er vort Legeme, »Broder Æsel« dog genstridigt og stædigt, saa snart man forlanger det uønskede af det. Men de tre Børn i Fátima ilede med Kæmpeskridt ad den Vej, som den øvrige Menneskehed holder sig paa Afstand af, eller langsomt og besværligt følger.

Et Nytaarsønske for os alle: at de tusinde Bagateller i 1944 i mindre Grad end forhen maa bortlede vor Opmærksomhed fra det »eneste fornødne«.

C. B.

Munkemel

GAMELCA med den rigtige Kaffesmag
Forlang den hos Deres Købmand
Fabrikeret af **A. C. GAMÉL**

G. Garth-Grüner
Landsretssagfører
Frederiksholms Kanal 6, Kbh.
Tlf.: 12,166 og 12,161

Køb og Salg af
AKTIER og OBLIGATIONER

VÆRDIPAPIRER modtages til
Opbevaring i **AABENT DEPOT**

Alle Oplysninger meddeles af
LANDMANDSBANKEN

gennem vore Filialer og vort Hovedkontor
C. 65 00 — Lokal 329

KØBENHAVNS BRÆNDELS KOMPAGNI
KUL KØK KOKS
NØRREGADE 15 TELF. 9270

PARANAT Stof-Imprægneringsmiddel
gør alle Beklædningsgenstande vandtætte
Bonalin-Kompagniet A/S, København F

ROSENBERG
Tonic Water
Faas over hele Danmark

Bageri & Conditori
Johan Aschengreen

Amagerbrogade 72. Telefon Amager 353
Filial: Amagerbrog. 125. Telefon Amager 4019

Flytteforretning i „**FREDERIKSHOLM**“
v. Andersen og Poulsen
Flytning, Opbevaring og Forsendelse
besørges med Garanti overalt i Landet
Sjælør Boulevard 21
Telefon Valby 3333 . Godthaab 3653 x

Blomsterforretningen
CAMELIA
Smukke Kranser og Kistepyntninger
Frederikssundsvej 229, Tlf. Bella 1729

Chr. Hansens Kød-Udsalg
Gl. Kongev. 163, Eva 6465-6466
Østerbrogade 88, Tlf. Ø. 1158
Leverandør til *St. Elisabeths Hospital*

Peter Hansen
Tømrer- og Snedkermester.
Adolfsvej 6 . Gent. 424
Udf. Arbejdet v. Assumptionsklostret Rygaard

W. Staack
Malermester
Blekingsgade 6 . Tlf. Amager 1158

Ledig

»Catholica«

Det nye Tidsskrifts første Nummer vil udkomme i Slutningen af denne Maaned. Som meddelt kommer der fire Numre hvert Aar med 48 Sider pr. Gang. Prisen for Enkelthæfter er Kr. 1,75, hele Aargange Kr. 6,00. Bestillinger modtages gennem enhver Boghandel.

I en udsendt Brochure skriver Biskop Suhr disse Linier om det nye Blad:

»Naar man studerer Kirkens Historie og betragter de Muligheder, som Kirken har haft i forskellige Epoker for at gøre sin Indflydelse gældende, saa er der een Betingelse, som tydeligt træder i Forgrunden, nemlig en levende Kontakt med Tiden. Særlige Eksempler paa, hvorledes det kan gaa, naar det ikke er Tilfældet, ser vi i Reformationen. Derimod viser en Skikkelse som Newman, hvor umaadeligt meget der kan naas, naar denne Betingelse er tilstede.

Adskillige ældre og yngre katolske Akademikere har længe ønsket at have et Tidsskrift, hvor de kunde drøfte og belyse de Spørgsmaal, som optager Sindene. Takket være nogle enkeltes Initiativ kan dette Ønske nu føres ud i Livet. Det er kun en beskedent Begyndelse, Listen over Medarbejdere indeholder ingen Berømted. Men jeg tvivler ikke om, at vore Skribenter paa Grundlag af deres katolske Livssyn vil dygtiggøre sig til at tage Kampen op med de store aktuelle Problemer, som jo ofte kun er »store«, fordi den almindelige Forvirring er stor. I mange Tilfælde burde netop de Kræfter, der er oppe i Tiden, kunne frugtbares med Henblik paa Guds Riges Udbredelse.

Det er vistnok Skik og Brug, især hos religiøse Mennesker, at indtage en skeptisk eller kølig Holdning overfor alt nyt. Det vil maaske være paa sin Plads at betone, at det nye Tidsskrift

Fortsættes Side 14

Af Pave Pius XII.s Taler

Paveord til Arbejdere

I vor Serie af Pavetaler bringer vi denne Gang nogle Uddrag af den Tale, som Pius XII holdt den 13. Juni 1943 for 25 Tusind Arbejdere fra 80 italienske Stifter. Alle, der har set Pavefilmen, har bemærket den særlige indbyrdes Fortrolighed, som raader mellem den Hellige Fader og de jævne italienske Arbejdere. Den Tale, vi her refererer, vakte berettiget Opmærksomhed hele Verden over.

Mine kære Sønner og Døtre, som ved eders Arbejde tjener til eders eget og eders Families Underhold! Eders Nærværelse vækker en stor Tanke til Live og minder os om et stort Mysterium. Tanken er den, at Arbejdet blev paalagt det første Menneske af Gud efter Syndefaldet, for at det i sit Ansigts Sved skulde afvinde Jorden sin Føde. Mysteriet er dette, at Guds Søn nedsteg fra Himlen for at frelse Verden, blev Menneske og underkastede sig hin Arbejdets Lov, og tilbragte sin Ungdom i Nazareth i møjsommeligt Arbejde sammen med sin Fosterfader, saa at han blev kaldet og anset for at være Tømrermændens Søn. Det er et opøjet Mysterium, at han begyndte at arbejde, før han begyndte at undervise, var Arbejder, før han blev alle Menneskers Lærer.

Arbejderspørgsmaalet

Under de foreliggende tunge Forhold føler Arbejderne mere end andre Tidens Tyngde og Nød, skønt de ikke er ene om at lide. Hvert Menneske maa bære sin mer eller mindre tunge og svære Byrde. Det er ikke blot Arbejdernes sociale Stilling, der trænger til at forbedres og reformeres; men hele den komplicerede Samfundsbygning, som er rystet i sine Fuger, maa rettes og forbedres. Men hvem kan ikke indse, at Arbejderspørgsmaalet, der berører saa mange Mennesker, er saa paatrængende vigtigt, at det kræver en særlig opmærksom, vaagen og forudsende Omsorg. Dette Spørgsmaal er ømtaaleligt som næppe noget andet. Man kan sige, at det er Samfundslegemets neuralgiske

Punkt, og ofte giver det Anledning til naive Illusioner og virkelighedsfjerne Forhaabninger hos dem, der ikke for deres Tanke og Omsorg tager sig som Rettesnor, hvad Guds Lov og Kirkens Røst forkynder om Retfærdighed, Billighed og Kærlighed, Hensyntagen og Samfundssind.

Kirken og Arbejdernes Sag

I ved, at Kirken inderligt elsker eder. Vore Forgængere og vi selv har benyttet enhver Lejlighed til atter og atter at vække Forstaaelse hos alle for eders Behov, baade eders personlige og eders Families Krav. Vi har sagt, at det er en fundamental Betingelse for social Retfærdighed, at de Ønsker bliver opfyldt, der ligger eder saa stærkt paa Sinde — en Arbejds løn, som sikrer Familiens Eksistens og gør det muligt for Forældrene at opfylde den Pligt, som Naturloven paalægger dem, til at opdrage, ernære og klæde deres Børn paa forsvarlig Maade — en Bolig, som svarer til den menneskelige Persons Værdighed — en Mulighed for at sikre Børnene tilstrækkelig Uddannelse og tilbørlig Opdragelse — og endelig en forstandig Omsorg for Arbejdsløshed, Sygdom og Alderdom. Disse Betingelser for en social Ordning maa virkeliggøres, hvis ikke det menneskelige Samfund ved enhver økonomisk Ændring skal bringes i Ulave og udsættes for Omstyrning, men tværtimod kan falde til Ro og udvikle sig mod Endrægtighed, Fred og gensidig Kærlighed.

Kirken forsvarende det arbejdende Folks Rettigheder. Men den

maa i dette Forsvar atter og atter træde op imod Vildfarelser og advare de troende mod at lade sig forblinde af de Blændværker, de tilsyneladende saa skønne Teorier og Visioner af kommende Velstand, der forkyn- des af falske Lykkeprofeter, som gør godt til ondt og ondt til godt. De kalder sig Folkets Venner, skønt de ikke vil gaa med til den indbyrdes Overenskomst mellem Kapital og Arbejde, Arbejdsgiver og Arbejder, der er ene om at kunne sikre og fremme den sociale Enighed til fælles Fremgang og fælles Nytte. Hvornaar har Kendsgerningerne svaret til deres Ord, Virkeligheden til deres smilende Forhaabninger? Deres Veje har ikke ført til Forbedring af Levevilkaarene, men har kun kunnet forværre dem og den materielle og moralske Ud- vikling.

Den golve Revolution

Den sociale Revolution hæver, at den fører Arbejderklas- sen til Magten. Det er tomme Ord og Skinnet af en umulig Virkelighed. I ser jo tværtimod, at det arbejdende Folk forbliver bundet og lænket af Statskapi- talismens Magt. Denne under- trykker alle, Familierne saavel som de enkelte, og forvandler Arbejderne til en kæmpemæssig Arbejdsmaskine. Paa samme Maade som andre sociale Syste- mer og Ordninger, som den paa- staar at ville bekæmpe, binder og tvinger den alt sammen til et eneste frygteligt Krigsvaaben, som ikke blot kræver Folkets Blod og Sundhed, men ogsaa dets Lykke og Velstand. Og hvis de ledende Mænd med Stolthed kan pege paa den ene eller anden Fordel eller Forbedring paa Ar- bejdets Omraade og udbassuner den med megen Larm og Pral, saa kan en saadan materiel Vinding aldrig i Værdi svare til de Indgreb i Personlighedens Rettigheder, der paatvinges alle Mennesker — Indgreb i Famili- ens Frihed, i Arbejdstiden, i den borgerlige Stilling og specielt i Udøvelsen af Religionen, ja i sel- ve Samvittighedens indre Liv.

Nej, eders Redning ligger ikke

i Revolutionen. Det er imod den ægte og oprigtige kristne Tro, hvis man alene med Tanken paa ens egen materielle Fordel stræ- ber efter en Omvæltning, hvis Udgangspunkt er Uretfærdighed og Oprør mod Staten. Ve den, der glemmer, at et sandt nation- al Retfærdighed og fordrer, at alle efter Ret og Billighed faar Del i Nationens Goder. Ellers var »Nationen« jo blot en senti- mental Fernis. Hvis det nation- ale Fællesskab ikke svarer til det af Gud opstillede Ideal, vil I komme til at se, hvorledes ind- byrdes Modsætninger og Strid vil blive en frygtelig Trusel mod alle.

Ikke Revolution, men positivt Arbejde

Redning og Retfærdighed ligger ikke i Revolutionen, men i en endrægtig Udvikling. Vold har altid brudt ned, aldrig byg- get op. Vold har fremkaldt Had og Ødelæggelse, ikke gjort de stridende til Brødre. Vold har altid kun gjort det smerteligt nød- vendigt for Mennesker og Par- tier langsomt efter svære Prø- velsler at genopbygge, hvad Stri- den har lagt øde.

Altsaa ikke ødelægge, men op- bygge og befæste. Ikke borttage

Privatejendommen, som er Grundvold for Familiens Bestaa- en, men stræbe efter at udvide den som en Frugt af enhver Ar- bejders samvittighedsfulde An- strengelser. Ikke splitte Privat- kapitalen, men klogt overvaage dens Benyttelse for at opnaa og øge hele Folkets virkelige Vel- stand i materiel Henseende. Ikke undertrykke Industrien, men heller ikke udelukkende fremme den; derimod arbejde paa en harmonisk Samklang med Haandværk og Landbrug. Ved Arbejdet for tekniske Frem- skridt ikke udelukkende se paa den størst mulige Gevinst, men benytte sig af de opnaaede Re- sultater til at forbedre Arbejde- rens personlige Vilkaar og styr- ke hans Families Trivsel paa den Jord, hvor den bor, og i det Ar- bejde, hvoraf den lever. Ikke søge at gøre det enkelte Mennes- kes Tilværelse helt afhængig af Statens Forgodtbeholdende, men snarere stræbe efter, at Staten — hvis Pligt det er at fremme alle Borgeres Vel — gennem so- ciale Institutioner saasom For- sikringsordninger og Socialpleje yder sin stærke Hjælp til Ar- bejderforeningernes Virksom- hed, især hvad de gifte Arbejde- re angaar, saa disse ved deres Gerning kan sikre sig selv og de- res Familie til Livets Ophold.

(Sluttes næste Uge)

Kom, lad os tilbede Guds Søn!

En ny Artikelserie

1. »Ingen har nogen Sinde set Gud«. (Jo. 1,18.) Men hele den skabte Verden fortæller om ham. Den ligner nemlig et Kæmpe- spejl, som vi kan se i, og hvori vi opdager ham, fordi han der har efterladt sig Antydninger og Billeder af sit eget guddommelige Væsen. Paa denne Maade skuer vi ham ganske vist ikke An- sigt til Ansigt, men vi lærer ham indirekte at kende, d. v. s. kun delvis og i uklare Træk, just saa meget, at vort Indre begynder at længes efter større Kendskab til alle Tings Skaber, Herre og

Maal. Hertet falder ikke til Ro, før denne Tørst er stillet, og vi har fundet Hvile i Gud.

Og denne vor Gud, som om- slutter og opfylder alt, han ved, hvad der rører sig i os, og er kommet vore Længsler imøde. »Ordet«, i hvem det evige og guddommelige Liv bor, blev Menneske og tog Ophold iblandt os. Han bragte os ny og dybere Kundskab om Gud og Vejen til ham. Den evige Faders enbaarne Søn talte til os i menneskelige Ord om det, der ellers er skjult i et utilgængeligt Lys, og gennem

sin menneskelige Natur lod han os skimte den Guddomsherlighed, som han har fælles med Faderen og Helligaanden.

2. Paa den ottende Dag efter Fødslen i Stalden ved Betlehem fik »Ordet« Navnet Jesus. Dette skulde udtrykke, at han, som nu synligt var traadt ind i den synlige Verden, var et virkeligt Menneske, med Legeme og Sjæl og Hjerte, som vi. Vel var der i gamle Dage dem, som mente, at vor menneskelige Natur var for ringe og slet til, at Guds Søn kunde antage den som sin egen. Men Skriften siger: »Skønt han var i Guds Skikkelse, gjorde han sig selv ringe, idet han antog Tjenerskikkelse, blev Mennesker lig og i det udvortes var som et Menneske at se til«. (Fil. 2,6—7.)

Saa er altsaa Guds Søn, som skal helliggøre, og vi, som skal helliggøres, af samme Oprindelse. Denne Sandhed er vor Slægts store Ære, Lykke og Rigdom, og hvert Aar faar den os til at breste i jublende Sang ved Julekrybben. Vore Tanker dvæler saa gerne ved det Liv, som den saligste Jomfru Maria fik Lov til at skænke vor Frelser. Hans jordiske Tilværelse var og er saa trøstefuld for os alle, men den varede kun treogtredive Aar. Forud for denne Tid ligger en hel Evighed, som er meget mere ophøjet og beundringsværdig, fordi Guds Søn i den lever sit egentlige, absolut nødvendige, herlighedsfulde og guddommelige Liv. Flere Gange gør Jesus selv opmærksom paa denne Tid. »Før Abraham blev til, er jeg«. (Jo. 8,58.) »Fader, herliggør mig hos dig selv med den Herlighed, som jeg havde hos dig, førend Verden blev til«. (Jo. 17,5.) »Jeg er A og Ø, den første og den sidste, Begyndelse og Ende«. (Jo. Aab. 22,13.)

3. Men hvor ligger det Land, som er Herrens Hjemstavn? ikke paa Jorden, ikke paa noget af Himmellegemerne. Det Sted har ingen Mure, ingen Skikkelse og findes ikke i Rummet. Han var hos Gud, i Faderens Skød, i Lysets Rige, i Fredens Helligdom, i et Ildhav af Kærlighed. Der var han og er han som særegen Per-

son i Guddommen. Gud Fader, som ikke »tødes« eller »udgaar« fra nogen, men ejer alt i sig selv, tænker og erkender sig selv fra Evighed af, og denne Tanke er det fuldkomne og udtømmende Billede af hans guddommelige Væsen. Den udtales som »Ord« og er saaledes den evige Faders Visdom eller Søn. Hvor dybsindige er ikke de Vendinger, som Skriften bruger om denne store Hemmelighed: Faderens Visdom er en Udaanding af Guds Kraft, en solklar Udstømmen af den Almægtiges Herlighed... »Den er en Glans af evigt Lys, et pletfrit Spejl af Guds Majestæt, og et Billede af hans Godhed«. (Visd. 7,25—26.)

Det er saare ophøjede Ting, vi her taler om, og jeg ved godt, at baade Øjne og Tanker begynder at svigte, fordi Lyset bliver for stærkt for vore Erkendelsesevner. Men lad os bare taalmodigt vente, indtil vort Livs Dag hælder, og Sløret falder. Saa staar vi Ansigt til Ansigt med Guds tilbedelsesværdige Søn, om blot vi har gjort os værdige dertil her i Livet, og jublende slutter vi os til Englenes Lovsang for Gud og Lammet, for aldrig at holde op med vor Tilbedelse og Taksigelse. I Mellemtiden, d. v. s. saa længe vi er paa Pilgrimsfærd i Udlændighedens Land, maa vi nøjes med at forstaa, at i Kristi Guddomsværdighed ligger Forklaringen paa den Overlegenhed og Uforfædethed, den Kraft og altovergaaende Kærlighed til Gud og Mennesker, der gjorde det dybeste Indtryk paa dem, som for

over 1900 Aar siden fik Lov til at se hans »Herlighed, en Herlighed, som den enbaarne Søn har den fra Faderen, fuld af Naade og Sandhed«. (Jo. 1, 14.) Men samtidig hør vi vænne os til at udvise den Ærbødighed og Ærefrygt for Guds Søn, som Moses var opfyldt af, da han nærmede sig den brændende Tornebusk og hørte en Stemme, der sagde: »Jeg er din Faders Gud, Abrahams Gud, Isaks Gud og Jakobs Gud«. Ifølge Skriften skjulte Moses da sit Ansigt, thi han frygtede for at skue Gud. (II. Mos. 3,6.)

Hvis alle Mennesker saaledes vilde give Gud, hvad Guds er, og navnlig Kristus, hvad der tilkommer ham, vilde vi hurtigt faa Ende paa vor Tids ødelæggende Krig. Denne maa jo være en Straf for, at saa mange ikke holder det for noget værd at kende og anerkende Gud og hans Salvende. »Derfor gav Gud«, som Sct. Paulus siger, »dem hen til et uværdigt Sind. De blev opfyldt af alskens Uretfærdighed, Ondskab, Havesyge, Sletthed, og fulde af Misundelse, Mordlyst, Kiv, Svig og Ondskab«. (Ro. 1,24—32.) Lige til Verdens Ende gælder nemlig i Forsynets Styrelse den Lov, som blev kundgjort Ypperstepræsten Heli. Den lød saaledes fra Herren: »Dem, som ærer mig, vil jeg ære, og de, som ringeagter mig, skal beskæmmes«. (1. Sam. 2,30.) Lad os gøre alt, hvad vi kan, for at vi ikke skal beskæmmes endnu mere.

F. K.

ILD *En Novelette*

Det var Kirkegaardens smukkeste Gravsted. Baade langt og bredt var det og omgivet af ranke, fornemme Sørgetræer. De lignede Cypresser en Smule, men det var kun Elm, som var fikset kunstigt op. — Monumentet over Graven var mere end menneskehøjt —: Tro, Haab og Kærlighed i Marmor — og en Due paa

»Kærlighedens« højre Skulder. — I Graven laa der en Minister — elsket, agtet og savnet. — Det stod der paa Gravstenen.

Om Natten Klokkeren 12 rejste han sig af sin Grav og stillede sig mellem de elegante Stenbænke ved Indgangen for at tage imod det indbudte Selskab. Et

Skelet var han naturligvis, men førte sig med værdig Elegance.

Gæsterne mødte paa Slaget, gamle, unge og Børn, alle Skeletter, hvide, brune, gule, ja, nogle næsten helt sorte.

Pludselig gik der som et Pust af Bevægelse gennem Forsamlingen: Et Menneske nærmede sig, ikke et Skelet. — Et Lig var det rigtignok; men det saas egentlig kun paa Ansigtets, Hændernes og Føddernes gule Farve og Trækkenes særegne Skarphed.

Hvad ønsker De, min Herre? spurgte Ministeren køligt.

Selskab, for Guds Skyld, bare Selskab. Jeg er død.

De er ikke indbudt, afbrød Ministeren ham; og De maa søge Samkvem med Deres ligestillede, indtil De er blevet forfremmet.

Ligestillede? — Forfremmet? — Jeg forstær ingenting. Jeg er død. Jeg er fortvivlet. Er vi ikke alle døde og fortvivlede? Kan vi ikke trøste hinanden?

En gentleman bør kunne beherske sig, Hr. — Iøvrigt tager De aldeles fejl. Døde er vi — heldigvis — men ikke fortvivlede. Hver af os har et nydeligt Gravsted ...

Et Gravsted! —

Den fremmede lo — som en Hulken. —

Men Livet — Livet?!

Livet er kun for de uudviklede, docerede Ministeren. — Det er besværligt og meningsløst. — Et roligt, solidt Gravsted ...

Jeg bryder mig ikke om roligt og solidt. — Liv — Liv, giv mig Liv. — — —

De taler som den Nyopkomling, De er, Hr. — Gaa til Deres Standsfæller. —

Standsfæller — hvabehar? — vi er jo døde — døde — hvad er saa Stand?

Anciennitet, min Herre, Anciennitet. Se paa de tilstedeværende Herrer og Damer. De er alle højt oppe paa den sociale Rangstige, har hverken Kød eller Blod, kun det elegante nøgne Skelet. Nogle af dem har ganske vist endnu Haar og Negle; de staar endnu en Smule lavere paa Embedsstigen ...

Embede? Bestiller man da ogsaa noget i de dødes Rige?

De fornærmer os Hr. Selvfølgelig bestiller vi noget. Vi holder kulturfremmende Selskaber, Komitémøder, Velgørenhedsmatinéer, Natteskoler ...

Skoler! Men hvad i al Verden skal man dog kunne her?

Det, De ikke har lært, Hr.: at have Respekt for Døden og at føre sig med Værdighed som Skelet.

Den nyankomne stønnede: Liv, Liv, blot eet eneste Minuts Liv!

Det er aabenbart paa høje Tid, De kommer i Natskole og lærer en Omvurdering af alt. Efterhaanden vil Døden behage Dem særdeles, og De vil med Beklagelse tænke paa Deres tidligere meningsløse Liv. — Om der da ellers er det rette Stof i Dem.

Aldrig, aldrig, stønnede den fremmede. — Skal jeg da aldrig se ind i et Par levende Øjne — aldrig?

De tomme Øjenhuler er langt fornemmere. De røber ikke Følelserne. — Man bør have Følelser.

Dette er værre end Helvede ...

Min Herre — dette er Helvede.

Ja — men Helvede er jo Ild?!

En sagte Latter som af raslende visne Blade bølgede gennem

de dødes Forsamling. Den fornemme Minister tog igen Ordet.

Ser De ikke, hvor forskellige de ærede Damer og Herre er? — Een er rank og elegant, en anden krumbøjet og vakkende i Knæene. Een hænger endnu sammen i alle sine Led, en anden har allerede mistet al Brusk og hænger kun tilsyneladende sammen. Andre er begyndt at smuldre her og der, og igen andre er kun nogle halvforvitrede Knokkelbundter. — Hver Nat mødes vi i en eller anden samfundsnyttig Anledning; men i Virkeligheden kommer vi kun for at studere hinandens Forfald. Vi komplimenterer hinanden for Mangler og Tab og hidser derved hinandens Forfængelighed op som med brændende Pile. Af den Slags Ild brænder vi ...

I samme Nu saa den ubudne Gæst, at alle Skeletterne luede som glødende Ild. Deres døde Kæber med de spredte Tænder grinede imod ham, sorte i det hvide Flammeskær.

Rædselslagen skreg han — skreg, skreg —

Og vaagnede.

Endnu levede han! Endnu — Eller — — —? *Bl. S.*

Trangen til at knæle

*Fra „Demokraten“ i Aarhus for 5. December
laaner vi denne udmærkede Artikel ...*

Da Kristian den tredie paa een Dag omvendte os fra Katolikker til Protestanter, udryddede han ogsaa ved et Magtpaabud Trangen til at knæle. Han kunde maaske godt have tilladt os at knæle for Gud, men sæt saa vi, mens vi ny Protestanter knælede for Guds Billede, da af gammel Vane *tænkte* paa Guds Moder eller den Helgen, vi nu plejede at gaa til med vore Hverdagsbønner. Det gik ikke, for saa var vi ikke rigtige Protestanter. Altsaa — ingen Knæfald i den nye Kirke.

Men Aarhundreders Trang til at knæle ned er ikke saadan at udrydde. I hvert Fald er der nogle af os, i hvem Trangen sidder inderst inde og ved visse Lejligheder kræver at tilfredsstilles. Saa er det blot det, at Aarhundreders Fordom træder i Vejen og spærrer for den sugende Længsel efter at knæle ned — midt i Dagen — for et Kors eller i en Kirke, der staar der for det samme.

For næsten tredive Aar siden var jeg paa en Rundtur i Europa. En Aften kom vi til Sct. Peter i Krain,

en lille ubetydelig By nær Triest, hvor vi paa Grund af daarlig Togforbindelse maatte overnatte.

Vi — min Mand, vort dengang eneste Barn og jeg — gik en Tur udenfor Byen. Der, ved en Korsvej, var rejst et Kors med et Kristusbillede paa, saadan som det i katolske Lande ofte er Tilfældet, men det var første Gang, jeg, Protestanten, mødte Kristus ved Landevejen. Vi stod stille og saa paa det. Det virkede saa gribende her midt i det stilfærdige Landskab. Jeg husker endnu, at Luften var tung efter Regn, det hele var ret trist, næsten øde — men der — midt i det altsammen, stod Korset. Vi stod stille og saa paa det. Man kunde se af Græsset omkring, at der ofte var nogen, der knælede og bad der. Jeg ved ikke, hvordan det virkede paa de andre, men jeg følte en sugende Trang til at knæle og bede.

Hvorfor gjorde jeg det ikke?

Jeg var sky, nedarvet vant til ikke at gøre noget saadant, naar andre var nærværende. Havde jeg været ene, havde jeg fulgt mit Hjertes Længsel ...

Jeg fik aldrig knælet for det Kors udenfor Sct. Peter i Krain.

Nej. Men faktisk har jeg knælet for det hele mit Liv. For jeg har aldrig glemt det.

Lidt nærmere Sct. Peter kom vi forbi et lille, bitte Kapel. Ikke som vore Kapeller indrettet for de døde, men for de levende. En Kirke en miniature med Alter, Bænke og Knæfald. Med Plads til højst seks Mennesker. Det var et Bedehus — husker De Udtrykket fra Biblen: mit Hus er et Bedehus.

En gammel Kone sad derinde og bad, saa vi, da vi lukkede Døren op. Vi lukkede den stille igen. Ja, for vi var jo ikke vant til det at sætte os ind at bede, naar vi kom til et Gudshus.

Næste Gang, jeg mødte Katoliker i Bøn, var i Stephanskirken i Wien. Den stod aaben, som katolske Kirker har for Skik, og vi gik ind i det pragtfulde Rum. Hvordan det var, har jeg blot ingen som helst Erindring om, for jeg fangede kun eet: til højre for Indgangen, foran et lys- og blomstersmykket Alter, knælede Folk i Bøn, Mænd i Frakker, Kvinder i Slør og Hat, Kvinder med Torvekurve paa Ar-

men — og Børn, Børn. — — — Det var for mig et saa gribende Syn, at hvis jeg havde været Maler, kunde jeg i Dag have malet det efter Erindringen. Og Trangen fra Sct. Peter besatte mig igen. Trangen til at knæle midt i Flokken, men først købe et Lys og stille det paa Alteret og i Skæret fra mit lille Lys bede min egen lille Bøn.

Jeg gjorde det blot ikke. For hvad vilde min Mand sige, min rolige, nøgterne Mand. Nu kender jeg ham meget bedre, nu kunde jeg gøre det. Men dengang var jeg saa ung, og Protestantismens Klo havde hæget sig saa fast i mig — — — naar du beder, da gak ind i dit Lønkammer. — —

Ogsaa det Alter har jeg knælet for i Tanken hele mit Liv. Og saadan set har det vel, ligesom Korset i Sct. Peter, været mig til større Velsignelse, end om min Trang dengang havde faaet Udløsning. Først i Warschawa, mere end tyve Aar efter, fandt jeg min Kirke og mit Knæfald.

Det var ved en Kongres, hvor jeg flere Dage i Træk passerede en lille Kirke. Der, tilvenstre for Indgangen, var et lille Alter med et Kristusbillede over, et Billede med saa levende og gode Øjne. Til og fra Universitetssalen, hvor Kongressen holdtes, gik jeg daglig forbi den Kirke, og der i et stille, næsten mennesketomt Rum, hvor man kunde høre en Knappenaal falde, blev jeg et Led af den knælende Flok.

Krigen kom, og Warschawa blev ødelagt. Hvor meget der staar endnu af den Bydel, jeg kender bedst, Torvet med Pilsudskis Statue, Europejska Hofellet og Slottet med den ukendte Soldats Grav, ved jeg ikke. Men jeg tænker tiest paa min lille Kirke og Kristusbilledet med de gode, milde Øjne. Er ogsaa det ødt?

Og saa tænker jeg paa, hvor meget man i 1536 har ødt for vi omvendte Katolikker ved at øde vore Billeder og vore Knæfald.

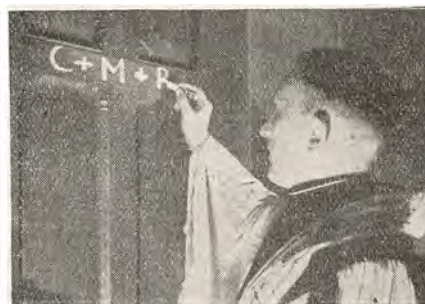
Kirken i Dag ved ikke sine levende Raad for at holde Folk til. Giv os vore Symboler igen og lær os at bruge dem.

Nielsine Larsen-Ledet.

INDTIL VIDERE —

Umiddelbart efter Jul følger *Hellig Tre Kongers Fest* — i Liturgien kaldet »Herrens Aabenbarelse« — der oprindeligt var den østerlandske Kirkes Julefest. Festens folkelige Navn har næsten helt fortrængt dens liturgiske Navn; det jævne Folk følte sig i saa høj Grad tiltrukket af de kongelige Gaver og det hemmelighedsfulde Skær, som de vise fra Østerland (hvorom Festdagens Evangelium beretter) gav Festen, at Kristi Aabenbarelse maatte træde i Baggrunden som Navn.

I Folkesjælen har denne Fest dybe Rødder, først og fremmest i katolske Lande. Adskillige Gæstgiversteder (f. Eks. i Tyrol), hvor Pilgrimme tog ind, bærer den Dag i Dag de tre Kongers Navne, og

mange andre Træk minder om, hvor dybt et Indtryk Beretningen om de vise Mænd i Tidernes Løb har gjort. Høje Venner er mægtige Beskyttere, siger et gammelt Ord, og derfor stillede man ogsaa Hus og Hjem under deres Beskyttelse. Kristendommen stillede de hellige tre Konger som stærke Beskyttere imod alt ondt, og man skrev de tre Navnes Begyndelsesbogsaver over Døren — i Stedet for de hedenske, troldomsbesværgende Runer. Kirken har imødekomet denne fromme Skik, der lever den Dag i Dag, idet man indvier Kridtet, der anvendes paa Hellig Tre Konger til dette Brug, »for at alle, som betjener sig heraf og skriver Navnet paa dine tre Helgener Caspar Melchior og Balthasar, ved deres Forbønner og Fortjenester maa opnå legemlig Sundhed og sjæleligt Værn«.

Senere indførte Kirken en særlig Husindvielse paa Hellig Tre Konger — motiveret i Evangeliets Ord om, at »Stjernen blev staaende over Huset, hvor Barnet var«. I ethvert kristent Hus er Kristus til Stede med sin Naade — og det er dette Fællesskab med Kristus, at Hellig Tre Kongers Indvielsen skal bekræfte.

A. M.

▲ Efter at det *ny Kapel i Hillerød* (»Gribsholm«s Afløser) var taget i Brug i Begyndelsen af Aaret afholdtes d. 22. August den første offentlige *Valfart til Æbelholt* med ca. 300 Deltagere. Ovenfor ses Hs. Excellence Biskoppen foran *Sct. Vilhelms Kapel* og (til højre) *Messen i Æbelholt Klosteruin.*

▲ *Hertug Knuds Division* fejrede i April sit 25-Aars Jubilæum. Den festlige Dag indledtes med en højtidelig Messe i *Domkirken.*
 Y *Svendborg Kommune* vedtog at etablere en »Æres«lejlighed« for sin berømte *Søn og Æresborger Johs. Jergensen*; den indrettedes i *Digterens Barndomshjem* i *Fruerstræde.*

Ugebladets nye Ansigt
 med en række nye artikler og billeder, der giver et indblik i det nye Danmark. Bladet er nu mere interessant og læseværdigt end nogensinde før. Det er et must for alle, der vil holde sig opdaterede på de seneste begivenheder i landet. Bladet er trykt på kvalitet papir og er let at læse. Det er et must for alle, der vil holde sig opdaterede på de seneste begivenheder i landet.

CATHOLICA

1943

Aaret, der svandt

▲ *Kapel* indviedes i Slutningen af »Ankegunge«, *Dronninglund.*

▲ *Riasøstrene* i *Vejle* indviedes af en *ny, tip-top moderne* med alle *Bekvemmeligheder.*

▲ *Domkirken* fik i *Løbet af Efteraaret et Klokketaarn.* Ovenfor ses *Hs. Excellence Biskoppen* ved *Rejsegildet.*

Mennesket lever ikke

af Brød alene ...

Fortælling af Niels Frederiksen

Assistent Jensen pakkede sine Sager sammen. Mens han undertrykte en let Gaben, rakte han ud efter sin Pibe, der laa foran ham paa Skrivebordet, tændte den og lænede sig bagover i Stolen, idet der undslap ham et dybt Suk.

Kontorist Hansen saa op. »Hvad er der i Vejen med dig, Jensen?«

»Aah, det gaar mig paa Nerverne, det hele — jeg trænger til en Ferie.«

»Det faar du jo ogsaa nu i Juledagene!« mente Hansen og fortsatte sit Skriverseri.

»Hvad nytter de Par Dage? Jeg er led og ked af det hele. Det samme Dag ud og Dag ind. Sidde og tale med alle disse asociale Individier, der kun tænker paa at kræve ind og faa saa meget som mulig ud af det. Sidde og skændes og mundhugges med dem — nej, Tilværelsen paa et Socialkontor er sandelig ikke lystelig!«

»Aah, den har dog sine lyse Sider!« forsøgte Hansen.

»Ja, men dem mærker man saamænd slet ikke for alt det andet!« svarede Jensen og vippede tilbage med Stolen. »Nu vil jeg gaa hjem, det vil sige, jeg er desværre nødt til at foretage et Par Hjembesøg paa Hjemvejen!«

Det var et modbydeligt Vejr udenfor. Det baade regnede og sneede, og Gaden var eet Søle. Jensen skutede sig i den tykke Vinterfrakke. Han havde slaaet Kraven godt op om Ørerne, og han gik rask til. Selv om Temperaturen kun lige var paa Frysepunktet, var det alligevel bitterlig koldt, og en isnende Blæst jog gennem Marv og Ben. Det vilde være Synd at sige, at Jensen var begyndt at komme i Julestemning. Han var sig ikke rig-

tig bevidst hvorfor — men det var vel hans Arbejde som Assistent paa Socialkontoret, der i den Grad kedede og trættede ham, at han inderst inde bandede det langt væk. I Begyndelsen havde han syntes, det var saa interessant. Men efterhaanden var det altsaa kommet saa vidt, at hver Dag paa Kontoret var ham en Plage.

Jensen var Katolik, og derfor slog den Tanke tit ned i ham, hvor daarligt alt dette i Grunden harmonerede med hans Overbevisning som Katolik. Man skulde jo ikke blot være Katolik om Søndagen — man skulde ogsaa gerne være det om Hverdagen, altsaa paa sin Arbejdsplads, eller som Sognepræsten saa tit sagde det: Ens Arbejde, ens Indsats i det daglige skulde ligefrem være en Gudstjeneste. Arbejdet paa Socialkontoret en Gudstjeneste — Jensen var lige ved at synes, det var for morsomt. Hvordan skulde han faa en Gudstjeneste ud af den Tilværelse?

I mørke Tanker drejede han ned ad den skumle Sidegade, der i Dag syntes endnu mere skummel og trist. Nu skulde han have fundet Nr. 37. Det var vist ovre paa den anden Side.

Jensen blev lukket ind af en lille Pige paa 6—7 Aar. Paa Spørgsmaal, om Forældrene var hjemme, svarede den lille Pige intet, men stod et Øjeblik og kikkede forsigtigt paa ham. »Hvem er det, Anna?« lød det inde fra Stuen. I det samme kom Moderen til Syne — en Kvinde paa nogle og tredive Aar, men langt ældre af Udseende, sjusket og uordentlig i sit Ydre.

»Ja, det er henne fra Socialkontoret!« sagde Jensen, »jeg skulde

lige tale et Par Ord med Dem eller Deres Mand!

»Min Mand er ikke hjemme i Øjeblikket, men han —« hun afbrød sig selv, idet hun modvilligt viste Jensen ind i Stuen.

Jensen stod inde i den mørke og ikke videre propre Stue. Han lagde Hat og Mappe fra sig. »Naa, her bor De altsaa!« sagde han, idet han forsøgte at undgaa at lægge Mærke til den grænseløse Uorden, der herskede overalt. »J«, sagde Konen blot og blev staaende midt i Stuen, underlig tvivlraadig. Da hun ikke gjorde Mine til at byde ham en Stol, trak Jensen selv en Stol ud og satte sig.

»Ser De, Fru Petersen, Deres Mand var jo henne hos os i Gaar. Det er Huslejen, det er galt med?«

»Ja, og lidt til at leve for!« svarede Konen.

»Jamen, Deres Mand er jo først fornylig ophørt med at arbejde. De kan da ikke staa helt uden Midler!«

Konen saa ligefrem lidt haanligt paa ham. Saa pludselig fik hun Munden paa Gled. Hun beklagede sig i høje Toner over alt og alle — over Samfundsordningen, over Medmennesker. »Og om et Par Dage, Hr. Assistent, er det Jul, og hvorfor skal vi ikke som andre have det lidt festligt — og hvad skal vi give Børnene?«

»Der er det igen!« tænkte Jensen. »kræve ind, det kan de Mennesker. Ærlig Villie til selv at hjælpe med til at faa det hele til at glide — det har de ikke!«

Konens Maade at tage Situationen paa irriterede Jensen. Naturligvis var det Mennesker i Nød — men hvorfor havde de ingen Selvfølelse, ingen Selvspekt? Bare læsse det hele over paa Samfundet — sætte sig hen og opgive alt. — Han gjorde sig hurtigt færdig, og hans Tone blev maaske noget skarpere, end den burde have været.

»Bare den Jul blev afskaffet,« sagde Konen umotiveret. »Saah,

hvorfor det?» spurgte Jensen, »ved De ikke, hvorfor man fejrer Jul?

»Jo, det er noget med Kristi Fødsel!«

»Noget med Kristi Fødsel!« gentog Jensen, »ja, det kan siges. Det er maaske alt, hvad De ved?«

»Alt det der med Religion har jeg intet Begreb om, og det interesserer mig heller ikke!« sagde Konen modvilligt.»

»Naa, saa ved Deres lille Pige altsaa heller ikke noget om Religion. Hun er jo ikke begyndt at gaa i Skole endnu. Men — det kommer vel ikke mig ved.«

Jensen rejste sig og gjorde sig færdig til at gaa.

Det næste Hjem, han besøgte, var ham en stor Overraskelse. Her var ogsaa fattigt — men der skinnede af Properhed. Alting saa pæni og ordentlig ud. En graahaaret, midaldrende Kvinde sad overfor ham. Hun saa træt og udslidt ud, men ikke selvopgivende. Naar hun en enkelt Gang smilede, lyste det op i hendes Ansigt og gjorde hende kønnere og yngre. Santalen gik let og frit. Hun var Enke med 2 endnu uforsørgede Børn. Forholdene var vanskelige for hende, men hun prøvede at klare alt paa bedste Maade og at bevare Humøret. Uden at det lød det ringeste krukke eller skabagtigt, tilføjede hun, at naar det kneb mest, havde hun io Vorherre at ty til. Der var Ro og Balance i hendes Liv. — — Jensen blev mere og mere interesseret.

Da han gik hjemad, var han i langt bedre Humør. Han havde faaet noget at tænke paa. Det slog ham, hvilken Forskel, der var paa de to Familier. Den ene var uden Forbindelse med Gud og havde kun Tanke for det materielle her i Livet. I Stedet for at tage Kampen op med Vanskelighederne, havde den opgivet det hele. — Hos den anden Familie var Religionen med i Spillet og de timelige Bekymringer blev ikke de eneraadende Faktorer i Livet. Der var sund Optimisme til Stede hos den sidste Familie.

— — —
En stor og stærk Følelse greb ham. Her gik han og blev mere og mere ked af sit Arbejde. Og saa var det i Virkeligheden et Arbejde, som var uhyre ansvarsfuldt og

kunde skaffe ham megen Glæde. Det var Mennesker, han havde med at gøre, Mennesker, som maatte gøres lykkelige og glade ved Tilværelsen ved at bibringes Forstaaelsen af, at der var andet og mere i Livet end blot og bart det materielle. Han maatte kunne gøre noget — ikke at han direkte skulde begynde at drive katolsk Propaganda — det var hans Overordnede sikkert ikke interesseret i — men han maatte kunne lægge Arbejdet an saaledes, at det ikke blev Kontor, Regulativer, Takster og Cirkulærer altsammen. De Mennesker, der kom hos ham, skulde

føle, at det ikke var Maskineri altsammen.

— — For første Gang i lang Tid var Jensen rigtig glad. Han brændte ligefrem af Iver efter at begynde paa Kontoret igen. Nu skulde der blive arbejdet, nu var der noget at arbejde for. — I et Par Spring var han oppe ad Trappen og inde i sin Lejlighed. Hans søde unge Kone fik en Omfavnelser, der nær havde faaet hende til at tabe Vejret. »Men dog!« sagde hun forpustet og lykkeligt smilende, »hvad gaar der af dig?«

»Saadan bliver det hver Dag her-efter, min Pige,« lød Jensens Svar.

Niels Frederiksen.

Mor fortæller ...

Fortsat fra Nr. 51

Efter Aftensmaden gaar Far lidt ind til sig selv, men lader Døren staa aaben, og Mor samler sine tre »store« omkring sig.

»Naa, Lisepige, hvad er det saa, de er allergladest for oppe i Himlen?« spørger hun.

»Det er Gud — for han er lissom Solen i Himlen.«

»Og hvis Gud nu ikke var i Himlen, Hans, hvordan var der saa?«

»Saa var der ikke noget ved at være der!« raaber Hans, saa Mor maa tysse paa ham.

»Men der er da ogsaa alle, alle Englerne,« indvender Niels.

»Det er rigtigt, Niels, og dem maa vi ogsaa være glade for,« siger Mor.

»Mor, hvordan ser Gud ud?« spørger Lise forsigtigt, og Hans stemmer i med: »Ja, hvordan ser han ud?«

»Kæreste Børn, det ved vi slet ikke,« svarer Mor stille og vægtigt, »vi har jo aldrig set ham.«

»Ser Gud da ikke ud som et Menneske? Jeg troede, han var lissom en gammel Mand med langt, hvidt Skæg. Saadan et Billede har jeg set henne i Skolen,« siger Lise, som altid er stolt af at anbringe Ordet »Skole.«

»Ja, Lise, saadanne Billeder kan være meget kønne,« svarer Mor, »men de ligner bare ikke Gud. For

Gud er slet ikke som et Menneske, det ved vi ganske bestemt, for det er Jesus, som har fortalt os om Himlen og om Gud, og han maa da vide det. Gud er Aand — det vil sige, at han ingen Krop har som vi — ingen Arme og Ben og Hoved — — —«

»Er Gud da ligesom Luften, Mor?« Hans husker pludselig, hvad Far fortalte i Eftermiddag.

»Nej, min Dreng, det kan man nu ikke sige. Luften er ikke levende, men Gud er levende, Gud er god — aa, saa god, Gud er klog — klogere end alle de klogeste Mennesker i Verden, Gud er stærk — saa stærk, at han kan bære hele Jorden — — —«

»Aah, det var det, Far sagde før!« udbryder Lise. »Jeg tænkte nok, det var Gud, han talte om — — —«

— — — og Gud er saa smuk,« fortsætter Mor, »det skønneste, man kan tænke sig.«

»Jamen Mor,« indvender Lise, »naar man ikke kan se ham, hvordan kan man saa vide, at han er saa smuk?«

»Vi kan ikke se ham, vi hernede paa Jorden. Men naar vi kommer op i Himlen, saa bliver vi ligesom Englene, — og saa kan vi se ham!«

»Er Gud kønnere end Solen, naar den gaar ned, hvad? Mor?«

(Fortsættes Side 13)

Liturgisk Kalender

2. S. *Jesu hellige Navns Føst* (hvid) (65); 2. Bøn (kun i st. Messer): St. Stefans Oktav (69); Jesu Fødsels Præfation (514).
3. M. *St. Johannes Evangelists Oktav* (hvid) (49); 2. Bøn: Gudsmoder*), 3. Bøn: For Kirken eller For Paven ([123, 122]), 4. Bøn om Fred eller For Paven (medmindre denne er bedt som 3. Bøn); Apostlenes Præf. (524).
4. Ti. *De hellige uskyldige Børns Oktav* (rød) (52); Gloria; 2. Bøn; Gudsmoder*), 3. Bøn: For Kirken eller For Paven, 4. Bøn: Om Fred eller For Paven (medmindre denne er bedt som 3. Bøn); efter Graduale læses Alleluja-Vers i St. f. Tractus; Præfation (514); Ite, Mis-sa est.
5. O. *Vigilie* (69); 2. Bøn: St. St. Telesphorus (70), 3. Bøn: Gudsmoder*); Præf. (514).
6. T.***) *HERRENS AABENBAREL-SE* (hvid) (Hellig 3 Kongers Dag) (72); Præf. (515).
7. F. *2. Dag i Oktaven* (hvid) (72); 2. Bøn: Gudsmoder*), 3. Bøn: For Kirken eller For Paven; Præf. (515).
8. L. *3. Dag i Oktaven* (hvid) (72); som Fredag.
9. S. *Søndag i Oktaven* (hvid) *Den hellige Families Føst* (76).

*) Kirkebøn (64), Stillebøn ([92]), Slutningsbøn (65).

**) *Torsdag den 6. Januar er paabudt Helligdag.* — Paa denne Dag afholdes i alle Kirker og Kapeller Kollekt for Afrikamissionerne.

Katolsk + Ugeblad

„Nordisk Ugeblad for katolske Kristne“ sammensluttet med „Katolsk Ungdom“

Udgiver: „KATOLSK PRESSE“

Redaktion: H. D. T. KJÆRULFF (ansvarshavende) og J. BERG.

Nørrebrogade 27 C, København N.
Mandag og Fredag Kl. 15—16, Tlf. Nora 6166.

Ekspedition og Kassererkontor:

c/o Sankt Ansgars Forlag, Bredgade 67,
København K.

Palæ 4777, Kl. 10-12.

Post-Giro Nr. 57042.

Announceafdeling: Klosterstræde 23, Tlf. Central 6245. Postgiro 3668.

Abonnementspriser 2,75 Kr. Kvarialet. Norge og Sverige 14 Kr. om Aaret, øvrige Udland 18 Kr. om Aaret. Abonnement tegnes paa Bladets Ekspedition eller ethvert Postkontor.

Sølvbryllup i Nøddebo

Den 5. Januar vil Døren til en Arbejderbolig over for Nøddebo-Præstegaard være pyntet med Guirlander, og Skovarbejderne fra Nøddebo-Skovdistrikt vil møde op og gratulere M. F. Navrsted og Hustru i Anledning af deres Sølvbryllup. Han ligner ellers mindst af alt en Skovarbejder, denne ranke, nærmest fornemme Navrsted. Han har da ogsaa mindre jordbundne Interesser, og det er derfor, han fortjener at blive hædret i videre Kred.

M. F. Navrsted er, saa vidt jeg ved, Københavner af Fødsel og Konvertit fra Stenosgade. Han maa være havnet i Nøddebo, mens Pater Jansen boede der paa Stenslettegaard. Da Pater Jansen rejste, blev Navrsted. Det var vist paa denne Tid, da Nøddebo-Kapel stod uden Præst, at Konvertittens Iver blussede op, og siden har den brændt med den hellige Ild. — Navrsted rejste ind til Biskoppen, og han klagede sin Nød for alle de Præster, han kom i Nærheden af. Det resulterede i, at Montfortanerne fra Roskilde forbarmede sig over den i Nordsjælland spredte Hjord og paatog sig at læse Messe paa Hotel Lejdersdorff en Gang om Maaneden. Da Visdomsdøtrene fra Roskilde i Sommeren 1939 rykkede ind i Ejendommen Gribsholm, betød det en stor Dag for Navrsted. I det beskedne, men hyggelige Kapel, som Søstrene stillede til Menighedens Disposition, fungerede han fra nu af som Sakristan (jeg kaldte ham gerne Kordegn) og som Sanger (som oftest den eneste, men en, der klarede det hele: ogsaa Messens bevægelige Dele), og, naar det kneb, tilmed som Ministrant. Man behøvede slet ikke at kalde paa Navrsted: han var der altid. Om det saa var en Hverdag, tog han fri fra Skoven, gav Afkald paa sin Dagløn for at gaa Præsten til Haanden. Lige meget om det frøs 25 Grader, og Sneen laa højt, eller Vejen var saa glat, at det ikke var til at cykle: Navrsted var ikke bange for at spadserede de 4 km til Gribsholm, og om det skal være, gaar han vist ogsaa den Dag idag de 7 til Godthaabsvej.

Efterhaanden har den trofaste

»Kordegn« fra Esrom Sø set en Del Præster komme og gaa; men han har uden Persons Anseelse været deres højre Haand med samme ærlige Vilje til at tjene Kirkens Sag. Og han gør det uden Vederlag. En Skovarbejder kunde ellers navnlig i denne Dyrtid godt have Brug for et ekstra Ben for at holde den gaaende. Men Præsten — den katolske — i Hillerød har ikke Raad til at have en lønnet Sakristan, derfor er han godt hjulpet med en som Navrsted, for hvem det at tjene, ikke er ensbetydende med at fortjene. Naar han arbejder for Kirken, gør han det »pro Deo«. Ja, han har tilmed bestræbt sig for at forbedre den beskedne Diaspora-Menigheds Økonomi; ikke mindst da han er primus motor for de stedlige St. Knuds Gilder. Næppe er han om Søndagen færdig med den sidste Salm og har hjulpet Præsten af med Messesklæderne, før han spærrer Udgangen for Kirkegængerne og inkasserer de obligate 5.Ører. Og der er ingen, der prøver paa at slippe udenom, fordi Navrsted ved hele sin Adfærd har lært Folk, hvordan man ofrer sig for en hellig Sag.

Dog, nu skal det være Slut med Panegyriken, for jeg vil nødig risikere at rage uklar med en god Ven. Mennesker af Hr. Navrstedes Slags kan ikke lide at blive hejst paa Piedestalen, men de maa ved Lejlighed finde sig i det, fordi det brede Lag har godt af at se, at der endnu er Idealisme til i vor forretningsmæssige Verden. Derfor var det, at jeg i K. U. vilde udbringe et »De længe leve!« for Sølvbrudeparret i Nøddebo. Alle, der hører til Hillerød Menighed, ligesom ogsaa de ikke faa, der mellem Aar og Dag har gæstet Gribsholm, vil i Bøn tænke paa den ihærdige »Kordegn« paa denne 5. Januar, der for ham staar i Sølv: at det maa være ham forundt endnu i mange Aar, ja helt op til Guldbrylluppet, at arbejde for det, han har saa inderligt kært. Og gid Fru Navrsted i lige saa mange Aar maa blive ved at være eet med sin Mand og puste til hans hellige Flamme. Men hvordan det end vil gaa, i Hillerøds katolske Annaler fortjener M. F. Navrstedes Navn allerede nu at blive prentet i Guld.

S. Wevers.

Mor fortæller ...

fortsat fra Side 11

»Ja, Lise, det er han. Og naar du har været saa glad for Solnedgangen her paa Jorden, kan du nok tænke dig, at naar du engang faar Lov til at se ham, som jeg kaldte Solen i Himlen, saa maa du blive saa glad, at du nu slet ikke kan tænke dig det, — og saa kan du maaske forstaa, at du aldrig vil blive træt af at se paa ham.«

»Er Gud ogsaa kønnere end Juletræet?« spørger Niels alvorligt. De to andre ler, men Mor forstaa ham saa godt. »Ja, min Dreng, Gud er smukkere endnu end Juletræet — og Juletræet er dog det allerdejlige, saadan en lille Fyr som du har set.«

Niels ser meget spekulativ ud og vil lige til at sige noget igen, da Lise udbryster: »Mor — naar Gud er en Aand, saa kan jeg da bedre forstaa, at han kan være alle Vegne!«

»Er Gud ogsaa her inde i Stuen hos os, hva' Mor?« spørger Hans.

»Ja, der er ingen Steder i Verden, hvor Gud ikke er,« forsikrer

Mor, — og Lise siger: »Saa behøver vi da aldrig at være bange for noget!«

»Nej, lille Lise — og Hans — og Niels,« siger Mor bevæget, »vi behøver aldrig at være bange for noget, naar vi bare husker paa, at Gud og hans Engle er os ganske nær.« Og saa synger hun sagte:

»Gud usynlig blandt os bor,
han er overalt paa Jord.
Han er ikke blot i Himlen
over hele Stjernevrmlen
Gud er hos os — ganske nær.«

De har alle sammen været saa optagne, at de ikke har lagt Mærke til, at Far er kommet ind og har sat sig i Lænestolen i den fjerneste Krog. Nu rejser han sig og gaar hen til Klaveret og spiller: Dejlig er den Himmel blaa, — og Børnene synger det lille Vers.

Da de er færdige, siger Mor: »Og saa maa I gaa ind i Børnестuen og lege et Øjeblik, til I skal i Seng. Jeg maa lige se til Lillesøster«. Hun vil gaa ud af Stuen, men Lise holder hende tilbage og siger: »Mor — egentlig har vi da set Gud — ikke saadan rigtig, som han ser ud — men alligevel — — —«

»Hvad tænker du paa, Lisemor?«
»Jo — Jesusbarnet! Jesus er jo Gud, ikke?«

»Ja, Mor, saa har vi jo set ham alligevel!« raaber Hans, saa Mor hurtigt maa lukke Døren til Sovekammeret — der er jo ingen Grund til at vække Lillesøster. Saa siger hun: »Ja, det har vi, og Mor er glad for, at I selv finder paa at sige det. Det var jo netop det dejlige ved, at Jesus kom herved til os, at saa fik vi alligevel Lov til at se Gud — ikke som han rigtig ser ud, men som han rigtig er, ja, især hvor god han er!«

Børnene forsvinder ind i Børnестuen, og Far og Mor ser smilende paa hinanden, da de hører tre skingrende Stemmer synge:

»Aah, kære lille Jesus,
det var da godt du kom!«

x+y.

Vi har set hans Stjerne i Østen og er kommet med Gaver for at tilbede Herren.

Herrens Aabenbarelsesdag, Kommunionvers.

Undervisning i **KLAVER** og **ORGEL**

KURT S. THOMSEN

Kantor og Organist ved Sankt Ansgars Kirke
Rødstensvej 25, Hellerup Telefon Gentofte 64

Katolske Begravelser

Benzon

aut. katolsk Bedemand
Alle Aftaler kan træffes i Hjemmet
CENTRAL 1868

KØBENHAVN V

EGEN FABRIK for HOSPITALSSENGE
og HOSPITALSMØBLER

TLF. 1616 . TELEGRAM-ADR.: OTPIPER

ALTERLYS

i alle Størrelser

og iøvrigt

Stearinlys og Vokslys

af enhver Art

ASP-HOLMBLAD

STEARINLYSFABRIKER

København

»Catholica« fortsat fra Side 3

ikke er noget nyt. Vi har før haft et saadant Blad, og vi burde have kunnet beholde det. Ejhel-ler vil det nye Tidsskrift lægge Hindring i Vejen for noget vær-difuldt bestaaende. Tværtimod skulde det betyde en Terrævin-ding. Hvis det i disse svære Ti-der skulde lykkes os at faa den-nye Udgivelse til at svare no-genlunde til sit fordringsfulde Navn, vil det betyde, at vi rent menneskeligt set raader over Evner og Kræfter, som ikke maa ligge brak.

Mine bedste Ønsker følger dem, der har paataget sig Arbej-dets Byrde, og »Catholica« være dermed anbefalet til vore Kato-likkers Velvilje og ogsaa til an-dre udenfor vor egen Kreds, som maatte vise Foretagendet Inter-esse og Støtte«.

Julekoncerten

i Jesu Hjerter Kirke

Organist Aage Bredahl havde til sin Koncert valgt et fortræffeligt Program. Selv spillede han som Orgelvirtuos Bachs prægtige af Liv straalende Toccata og Fuga i d-mol og af samme Komponist den yn-dige »Pastorale«, der fra Orglet lød som en stille Tale om Julens Fred.

Ogsaa Kgl. Kapelmusikus Poly-carp Andersen hyldede Bach. Han er Virtuoso paa sin Violin; men man glemmer Virtuosen for at lytte til den Skønhed og Sjæl, der præ-ger Spillet. Skønhed prægede de to Sætter af Bachs Solo Sonate og ikke mindre Händels »Aria«.

Operasangerinden Grethe Lisa Lous' store flotte Sopran klang brillant i Gounods »Ave Maria«, og for en Beundrer af Cæsar Franks fromme mystiske Tonekunst maatte Frøken Lous' Foredrag af »Pa-nis Angelicus« til Jørgen Friis-holms obligate Violoncel blive en Oplevelse.

Et lille Kammerorkester, repræ-senteret af kendte Musiknavne, gav ved en intim Udførelse af

Manfredinis »Pastorale«, Bevis paa den Iver, hvormed unge Tone-kunstnere arbejder med den gamle Musik og Kammermusikken. —

At Organist Bredahl omfatter sit Kirkekor med varm Interesse er en kendt Sag, ogsaa at der arbejdes med Energi under hans kyndige Ledelse. Ved Julekoncerten kaldte Kirkekolet Julestemningen frem med to dejlige, gamle Julesange sunget »à Capella«, og i »Kyrie og Gloria« af Frix »Missa Purificatio-nis«, gav Koret i Forening med Kammerorkesteret den velbesøgte, smukke Julekoncert en værdig, grandios Afslutning. A. E.

Ansarius-Bonifatius-Foreningen

Den danske katolske Kirkesag.

Ansøgninger om Tilskud fra Foreningen til de respektive Kirker og Kapeller bedes indsendt inden 15. Januar til Vikariatets Regnskabsaf-deling, Bredgade 69 A, Køben-havn K.

Radiogudstjeneste

fra Sakramentskirken
Hellig Tre Kongers Dag.
Torsdag den 6. Januar Kl. 8

Højmesse

Celebrant:

Sognepræst Cay Benzon

Prædikant:

Pater J. Samuelsen S. J.

Missa VIII Credo III

Salme 106:

Hvor kan, Herodes, paa dit Slot.

St. Ansgars Kirke

Nytaarsdag som om Søndagen. Torsd. 6. Jan., Hellig Tre Konger Kl. 7 og 8 stille Messe, Kl. 10 Levitmesse, Kl. 17 Andagt. Fred. 7. Jan. Efter 8-Messen udstilles Sakramentet til Tilbedelse indtil Andagten Kl. 19.

St. Mariæ Kirke

Nytaarsdag som Søndagen. Søn-dag 2. Januar Kl. 8 Børnemesse, Kl. 10 Højmesse, Kl. 11,30 stille Mes-se med italiensk Præd. Kl. 17 An-dagt. Torsd. 6. Januar, Hellig Tre

Konger, Kl. 7 stille Messe, Kl. 9 Højmesse. Fred. 7. Jan. Kl. 15,30—19 Tilbedelse, Eukaristisk For-ening. Kl. 19 Andagt.

Sakramentskirken

Nytaarsdag som om Søndagen. Torsd. 6. Jan., Hellig Tre Konger, Kl. 7 stille Messe, Kl. 8 Højmesse, der udsendes i Radio. Fred. 7. Jan. Kl. 18,30 Jesu Hjerter Andagt.

Jesu Hjerter Kirke

Nytaarsdag Kl. 10 Levitmesse, Kl. 18 Festandagt, iøvrigt som om Søn-dagen. Tirsd. 4. Jan. Kl. 16,30 Møde for Immaculata-Kongregationen, Torsdag d. 6. Januar Hellig Tre Konger. Kl. 6, 7, 7½, 8¼ (ikke 8½) stille Messe, Kl. 10 Levitmesse, in-gen halv tolv Messe. Kl. 19,30 Fest-andagt.

St. Antoni Kirke

Nytaarsdag som om Søndagen, men ingen Andagt. Torsd. 6. Jan. Hellig Tre Konger Kl. 7 og 9 stille Messe. Fred. 7. Jan. Kl. 19 Jesu Hjerter Andagt.

St. Andreas Kirke

Nytaarsdag som om Søndagen. Torsd. 6. Jan., Hellig Tre Konger, Messe Kl. 6, 7, 8 og 10. Ingen An-dagt. Fred. 7. Jan. bortfalder Til-bedelsen. Andagt Kl. 19.

St. Therese Kirke

Nytaarsdag som om Søndagen. Søndag 2. Jan. Kl. 9 Børnemesse. Torsd. 6. Jan., Hellig Tre Konger Kl. 7 og 8 stille Messe. Fred. 7. Jan. Indvielse til Jesu Hjerter efter 7-Messen.

St. Knud Lavards Kirke

Nytaarsdag Kl. 8,15 stille Messe, Kl. 9, 30 Højmesse. Sønd. 2. Jan. Kl. 8,15 og 9,30 Reciteret Messe. Torsd. 6. Jan., Hellig Tre Konger, Kl. 7 stille Messe, Kl. 9,30 Sangmesse. Fred. 7. Jan. Kl. 7,30 Messe med Indvielse til Jesu Hjerter, Kl. 18,30 Andagt.

Immaculatakirken

Nytaarsdag (og Søndag 2. Jan.) Kl. 7 stille Messe, Kl. 10 Højmesse, Kl. 18 Festandagt. Torsd. 6. Jan., Hellig Tre Konger ligeledes som Nytaarsdag.

St. Augustins Kirke

Nytaarsdag Kl. 8 Højmesse, Kl. 14,30 Vesper.

Dokumentskab

søges til St. Therese Sogn. Henven-delser rettes til Sognepræsten, Te-lefon Helrup 4119.

**BERNH. HANSEN'S
BOGTRYKKERI**
Blaagaardsgade 36 B-C • Telefon Central 13.430 Privat: Søndby 836
Medlem af katolsk Menighed.
Leverandør til vore Hospitaler, Kirker, Skoler etc. . Bedste Referencer.

Koncerten i Roskilde

Julekoncerten i St. Laurentii Kirke til Fordel for fattige Børns Jul gav et pænt Overskud, og dets kunstneriske Udbytte var ogsaa smukt. Saaledes omtalte »Roskilde Avis« Koncerten som »betagende«. Bladet skrev, at Forventningerne ikke blev skuffede, og roste især Organist A. Kerckhoffs selv og Koncertsangerinde Hertha Bjørvig.

Aarhus

Nytaarsaften den 31. December: Kl. 16,30: Takkegudstjeneste med Te Deum. Nytaarsdag: Kl. 7 stille Messe, Kl. 8 Sangmesse m. Præd., Kl. 10 Levitmesse m. Præd., Kl. 11,30 Polsk Andagt. Derefter Juletræs-fest for Katolikkerne fra Landet. Kl. 16 Festandagt.

Søndag den 2. Januar: Gudstjeneste som paa almindelig Søndag (Søndagspligt). Kl. 19,30 Familiaften og Juletræs-fest for Menigheden. (Under Spærretid: Kl. 14).

Aarhus Opland

Pindstrup:

Søndag den 2. Januar: Nytaarsgudstjeneste.

ACADEMICUM
CATHOLICUM

KØBENHAVN.

Søndag den 2. Januar 1944: Akademikermesse i Klosterkirken paa Jagtvej. — Efter Messen spises medbragt Morgenmad i Klosteret.

Eukaristisk Forening

for Damer i St. Ansgars Sogn. Damerne bedes huske deres Tilbedelsestimer første Fredag d. 7. Januar. I Tilfælde af Forfald bedes Henvendelse denne Gang rettet til Fru Lottrup, Palæ 159 x.

Katolsk Ungdoms Klub

Frederiksberg.

Søndag den 2. Januar 1944 Kl. 14,30: Jule- og Nytaarsfest. Tale af Sognepræsten. Dans om Juletræet. Kaffebord. »Hvem ved hvad« i Billede ved Pastor O. Sørensen.

Formandens Adr. er nu: Tøndebindervej 2, 2., NV.

KALENDEREN 1944

udgivet af Ansgariusforeningen, er udkommen.

Pris 50 Øre

(+ Porto, hvis Kalenderen ønskes tilsendt).

Faas hos de katolske Boghandlere samt ved Kirkerne.

Intet katolsk Hjem uden en katolsk Kalender!

NYKØBING F

Mackeprang's Boghandel A-S

PAPIRLAGER EN GROS

Nykøbing-Falster

Telefon 38 og 769

J. N. Jensen Murermester

Bispegade 20 . Telefon 984 x

Udfører Arbejdet ved den katolske

Skole og Kirke

W. Hardeweg

Slagtermester . Paalægssf.

Østre Allé 54, Tlf. 1082

Lev. til de kat. Institutioner

C. W. Kronmann

GRUNDLAGT 1852

Jern og Staal . Rør og Fittings . Pumper . Centralvarme . Sanitet . Ilt og Gas . Autogenevejseværker . Bolte og Møtriker . Tekn. Artikler
NYKØBING F. TELEFON 203

A-S NYKØBING F. BRYGHUS

Lager . Pilsner . Export Beer

Lyst Hvidtøl . Mørkt Hvidtøl . Mineralvande

ROSKILDE

F. Christiansen

Maskinfabrik

Sct. Olsgade 15, Telf. 87

Lev. til kath. Præstegaard & Hospital

Dom-Apotheket

ROSKILDE

Forbindsstoffer

Sygepleartikler

J. AUGSBURG

H. Weber

Tømrermester

Maskinsnedkeri

Fiskehallen

Algade 32 . Tlf. 239

Prima Fisk

Lev. til Sct. Maria Hospital

ROSKILDE MEJERI

BORGERDIGET, TELF. 349

Ejegod Jørgensen

Slagtermester

Kød . Flæsk . Paalæg

Sct. Olsgade 13 . Telf 157

Leverander

Mønsterbageriet

Bageri og Konditori

Morgenbrød bringes

Leverandør til katolsk Menighed

Sct. Olsgade . Tlf. 859 - 1365

C. J. Schlederermann & Sønner

Entreprenører . Murermestre . Jernbeton

Allehelgensgade 18, Tlf. 122

Murermester ved Sct. Maria Hosp.

FREDERICIA**H. Olsen Holmelund A/S**

Gothersgade 44 . Tlf. 169 . 170
Kul, Koks, Cinders, Briketter, Brænde
Prima Kvaliteter
Promte og reel Betjening

Loehr's Kulimport A/S

TELEFON: 888

**KUL, KOKS, CINDERS
OG BRIKETTER**

HELSINGØR**Kaas & Sørensen**

Indehaver: G. E. OLSEN - HELSINGØR

Telefoner: 39 - 1139 - 575

Kul, Koks, Brænde og Briketter

ESBJERG**J. N. Ladekjær**

Skolegade 21 . Telefon 209
1. Kl.s Kolonial- og Vinhandel
Lev. til Sct. Josephs Hospital

MØBLER for alle Hjem

købes bedst og billigst i

Bechs Møbelforretning

Telefon 735, Raadhuspladsen 16
Leverandør til de katolske Institutioner

Esbjerg Andelsmejeri

Fineste Mejeriprodukter

Skolegade 39, Tlf. 144
Esbjerg

Vestjydsk Rør- & Sanitetslager A/S

Tlf. 1313 Esbjerg Tlf. 1919

Eske Petersen

Blikkenslager-, Vand- og Gasmester
W.C. Centralvarme . Sanitet
Finlandsgade 62, Tlf. 1765

Kontantforretningen

M. R. Jørgensen

Kongensgade 25-27
Alt i Sengendstyr og Manufaktur
Lev. til St. Josephs Hospital

Engers Hansen

Bog- & Papirhandel

Kongensgade 65 . Telefon 62

Jørgen Jepsen og N. Møller Gram

Kongensgade 26 . Esbjerg . Tlf. 536

1. Kl.s Skræderi og Maalkonfektion

Jespersens Boghandel

Stort Udvalg i Krucifiks og Vievandskar

Katolsk Litteratur
All i katolske Bøger

Kongensgade 78 . Tlf. 1920

Viggo Christensen

Urmager, Optiker, Guldsmed

Kongensgade 64, Telefon 829

Lev. til Sct. Joseph Hospital

N. A. Frederiksen

Nørregade 65 . Telefon 576

KOLONIAL . MEL

Leverandør til St. Josefs Hospital

KOLDING**J. Bondesens Eff.**

C. V. Hennebjærre

Tømrermester og Entreprenør
Kolding . Tlf. 898 (2 Lin.)

V. FALTHER

Alt i Kolonial, Vin, Delika-
tesser, Tobakker & Cigarer
Hj af Hollændervej og
Kongebrogade
Telefon 698

O. Andreasen & Th. P. Nielsen

Murermestre

»Solvang«, Sønder Vang, Dreyersvej 7
Telefon 1923, 1924

M. Schultz' Eff.

F. A. Fahrenheitz

Alt i Kolonial, Isenkram, Brændsel
Læssøegade 47 . Telefon 1249
Leverandør til Sct. Hedvigs Klinik

H. Nielsen & Søn

Malermestre

Telefon 439

Udført Arbejdet ved den ny Klinik

H. Overbeck

Aut. Installatør

Jernbanegade . Telefon 952

Lev. til Sct. Hedvigs Klinik

Kolding Andelsmejeri Telefon 153

leverer altid fineste Mejeriprodukter
Tilkendt Guldmedaille ved
Lands- Mejeriudstillingen i Københ.
Lev. til Sct. Hedvigs Klinik

Berring & Larsen A/S**KUL-IMPORT . KOLDING**

Tlf. 1850 (3 Lin.) . Leverandør

Slagterludsalget

Haderslevvej 7 . Tlf. 1951 . 1952

1. Kl. Okse-, Kalve-
og Svinekød . Konserves
Leverandør til St. Hedvig Klinik

M. Lauridsen

Bade- & W. C. Anlæg, Blikkenslager

Rendebanen 8, Telefon 1287

Leverandør til katolsk Menighed

Katolsk

Ugeblad

9. Januar 1944

92. Aarg.

Nr. 2

EFTER JUL

Paveord

til Arbejdere

Caelistis Urbs

St. Knuds Skole 75 Aar

Kristendom og Kvinde

Efter Jul

Det hænder i Holland, at Dronning Wilhelmine gæster Kulminedistriktet. Det er en stor Begivenhed, for det er kun sjældent, at hendes Majestæt viser sig i denne Landets ret afsides beliggende Egn. Mest Indtryk gør det paa Grubearbejderne, naar Dronningen ifører sig deres farveløse Dragt — den ligner en Dykkerdragt — og lader sig hejse ned gennem den svimlende Skakt til den underjordiske Labyrinth, hvor Minearbejderne i Skæret af en Lygte, som de bærer ved Bæltet, staar under lave, vandsivende Lofte og hamrer løs mod de sorte Vægge eller skovler Kul i smaa Tipvogne. Det er rigtignok kun faa Arbejdere, der ved en saadan Lejlighed faar et Glimt at se af den høje Gæst. Der er ogsaa blandt dem nogle, som ifølge deres politiske Indstilling ikke vil vise nogen Begejstring for Landets kronede Hoved. Og dog virker denne kortvarige Visit som Solskin i denne skumle Verden, hvor Solen ellers aldrig naar ind. Vel bliver Arbejdet ved at være samme trælse som før, men det gaar lettere fra Haanden, fordi Dronningen har været der.

Det er en Paralel, en fattig Paralel, til det, der gik for sig, da Gud blev Menneske og boede iblandt os. Det er ogsaa kun et Faatal, der som Apostlen Johannes kunde sige: »Hvad vi har set med vore egne Øjne ... Livet er nemlig kommet til Syne, og vi har set det.« Det er ogsaa sandt — desværre alt for sandt — at Verden ikke har forandret sig synderligt, siden Guds Søn aabenbarede for os Guds »Menneskekærlighed« og som første og største Leveregel indskærpede os at elske hver sin Næste. Broder fører Krig mod Broder; ja endog de, der paaberaaber sig hans Lære, bekæmper hinanden i Hans Navn. Det er højst beskæmmende.

Og dog kan det aldrig blive helt det samme siden hin første Juledag, da Lyset fra Evigheden trængte ind i vor lave Verden. Siden Guds Søn værdigede sig at iføre sig ikke blot vore Klæder, men ogsaa hele vor menneskelige Natur, har det kastet en hidtil ukendt Glans over vor Tilværelse. Græsset er blevet mere grønt, siden Han satte sin Fod paa det. Blomsterne har faaet et eget Skær over sig, siden Jesus

bøjede sig over dem og syntes, at de var smukkere end den pragtelskende Kong Salomos Klæder. Vi har faaet Fuglene endnu mere kære, siden Han talte om Spurvene, der ikke falder fra Taget uden Faderens Vilje. Men navnlig er Menneskelivet blevet helligt og ukrænkeligt, siden Han, der kaldte Gud sin Fader, vilde leve samme Liv lige fra de ni Maaneder i Moderens Skød og til Graven. Det har adlet vore Mødre, at Han ogsaa slog sine smaa Arme om en Kvindes Hals og kaldte hende med Moderens Navn. Og den Kendsgerning, at Han i 30 Aar vilde leve Hjemmets skjulte Liv, ophøjer hvert Hjem til en Helligdom. Ja, om det saa er Sygdom og Sotteseng og den grumme Død, der lurar bag ved dem, da er de slet ikke saa slemt mere, siden Han med Medlidenhed standsede ved de syges Seng og selv vilde lide den bitreste Død i Livets bedste Alder.

Nej, hvor taabeligt Verden endter sig, vil der altid hist og her staa et Vejkors og minde de skiftende Slægter om, at Gud i den Grad har elsket Verden...

S. W.

Munkemel

H. HINSCH - Brændselsforretning
 VESTER 601 (Forh. N. P. NIELSEN) VESTER 601
 VODROFF TVÆRGADE 4
 KUL - KOKS - BRÆNDE

KØBENHAVNS BRÆNDELS KOMPAGNI
KUL KØK KOKS
 NØRREGADE 15 TELF. 9270

Ledig

G. Garth-Grüner
 Landsretssagfører
 Frederiksholms Kanal 6, Kbh.
 Tlf.: 12,166 og 12,161

Jos. Fischlein
 Murermester
 Limfjordsvej 43
 Tlf. Godthaab 8410
 Udfører Arbejdet ved Sct. Michaels Gaard

Molins flydende Hjemmefarver
 til Gardiner, Garderobe, Strømper m. m.
 Bonalin-Kompagniet A/S, København F
 Tomme Flasker godtgøres af de Handlende

Fr. Bührmann & Sønner
 Pensel- og Børstefabrik
 Gormsgade 8-10-12
 København L
 Tlf. Taga 573 . 574

Anton Siegler
 Malermester
 Kingosgade 17 Vester 4753;

Torp & Co.
BLIKKENSLAGERMESTER
 Aut. Gas-, Vand- og Sanitetsmester
 Amagerbrogade 154
 Tlf. Amg. 173 Privat: Amg. 8122

VEJLE

Vejle Trælast & Kulkompagni
 Havnegade 22 . Tlf. 68 og 69
 Lev. til de kat. Institutioner

C. V. BERG Blikkenslagermester
 Autoriseret Gas- og Vandmester
 Langelinie 53 . Telefon 2751
 Lev. til de katolske Institutioner

Carl Petersen
 Slagtermester
 1. Kl. Varer - Pølsefabrik
 Nørregade 2 . Tlf. 1721
 Leverandør til St. Maria Hospital

A/S Vejle Mælkekompagni
 Fineste Mejeriprodukter
 Vejle . Telefon 335
 Leverandør til St. Maria Hospital

VEJLE NY
Mineralvandsfabrik
 P. C. NIELSEN
 Vissingsgade 8, Telefon 121, 205
 Leverandør til St. Maria Hospital

HORISONTEN RUNDT

I det nye Aar møder vi en udbredt Tillid til, at Krigen er gaaet ind i sit sidste Aar. Statsmandsudtalelser har bestyrtet denne Formodning. Ikke fordi Krigens Længde i og for sig er det vigtigste ved den. Langt vigtigere er det, hvad den kan naa at faa ødelagt og dræbt, og i saa Henseende kan selv en kort sidste Akt faa vore største Ængstelser til at blegne overfor en endnu forfærdeligere Virkelighed.

Men vigtigst af alt vil det være, hvad Krigen faar ødelagt i menneskelige Sjæle. Kan man dømme efter, hvad der i meget vide Kredse siges nu, mens Krigen endnu raser, maa man vente, at dens Ophør vil være Signal til en Gengældelse, der er blind og døv for alt, hvad Kristendommen i Aartusinder har lært vor Verden. Og her er det, at der stilles de Kristne Øjeblikkets største Opgave. Vi skal staa rede den Dag, hvor det skal afgøres, om Freden igen kun skal være en »Mellemkrigstid« eller en virkelig Periode af Fred for Verden.

Lige saa lidt, som den kristne Kirke skal give sig af med Politik, skal den efter Krigen blande sig i, hvad Retfærdigheden maatte have udestaaende med Mennesker, som har sat sig ud over den. Men alle Kristne maa med een Mund kræve, at hvad der sker, skal ske som det sømmer sig civiliserede Retssamfund.

Der er ingen Tvivl om, at Kristendommen ikke har været prædiktet forgæves i vort Land. Man skal ikke trænge saa dybt ind i Sjælene, før man hos næsten alle finder den gamle kristne Arv. Derfor vil en vaagen kristen Indsats til Fordel for Retfærdighed og sand Fred have store Muligheder for at redde vort Folk fra at glemme det kristne Retfærdigheds- og Barmhertighedskrav. Og i denne Hensigt vil Ugebladet ofte i det nye Aar vende tilbage til, hvad Paven har sagt til Verden.

Af Pave Pius XII.s Taler

Paveord til Arbejdere

Fortsat fra forrige Uge

I siger maaske, at dette er et skønt Syn, men hvordan skal det omsættes i Handling og faa Liv blandt Folket? Dertil udkræves først og fremmest baade fra Borgernes og Myndighedernes Side en stor Retsindighed og en fuldkommen Loyalitet. Det er nødvendigt at en sand Endrægtighedens og Broderskabets Aand opfylder alle, over- og underordnede, Chefer og Arbejdere, store og smaa.

Eders Komme her til os faar sin særlige Højtidelighed deraf, at I er kommet til den fælles Fader som Repræsentant for alle Arbejdsgrupper. Det er os et Bevis paa, at I forstaa, hvor den guddommeligt sande Samfundsaand har sine Rødder, nemlig i samme hellige Religion, i samme Tro paa alles Frelser, Jesus Kristus, i samme Troskab mod hans hellige Kirke og hans Statholder paa Jorden. Og vi retter til Gud vor brændende Bøn, at hele den store, utallige Skare af Arbejdere maa faa Del i eders Tro, for at der med Guds Naade over alle Forskelle i Opfattelser og Midler maa aabnes en Vej i Retfærdighed og Kærlighed frem mod de fredelige og nyttige Fremskridt, som vi saa varmt længes efter.

Men vi ved, at i denne for Familier og Samfund saa tunge Tid benytter menneskelige Lidenskaber Lejligheden til at vække Mistro og fordreje Ord og Kendsgerninger. Saaledes sker det, at en antireligiøs Propaganda udspreder den Usandhed, især blandt Arbejderne, at Paven har villet Krigen, at han understøtter Krigen og giver Penge, for at den maa fortsætte, og at han ikke gør noget for Freden. Men hvem ved ikke, hvem ser ikke, hvem kan ikke overbevise sig om, at ingen mere end vi paa alle for os tænkelige Maader har sat os imod først Krigens Udbredelse og siden dens Fortsættelse

og Udbredelse? Ingen har mere end vi raabt og formanet: Fred, Fred, Fred, og ingen har mere end vi søgt at lindre Krigens Gru.

Vi ved, hvor falsk alt det er, som Guds Fjender udspreder. Men vore Ords og vort Budskabs Hensigt og væsentlige Indhold er ingen i Stand til at udslette eller fordreje. Alle har kunnet høre dem som Sandhedens og Fredens Ord. Kirken frygter ikke Sandhedens Lys, hverken hvad Fortid eller Nutid eller Fremtid angaar. Sig til dem, der bagtaler Kirken, at Sandheden skal komme til at lyse med Sejr, som den allerede nu lyser i eders Hjerter og i Hjerterne hos alle dem, der bøjer sig for, hvad de anser for at være Ret, og ikke skænker Løgn og Bagtalelse nogen Tiltro.

Kristne Arbejdere, løft eders Aands Tanker og eders Hjerters Følelser opad i hellig Tro. Styrk og forny eder i Bønnen. Lad Bønnerne indlede og afslutte eders Arbejdsdag. Bønnens Tanker og Følelser maa oplyse og varme eder, især i Søn- og Helligdagens Hvile, de maa ledsage og lede eder, naar I tager Del i den hellige Messe. Foran Alteret maa hver eneste kristen Arbejder forny sin Vilje til at gøre sin Gerning i Lydighed mod Arbejdets hellige Lov, hvad enten det er Forstandens eller Haandens Arbejde — sin Vilje til ved sin Møje og Forsagelse at skaffe Brødet til sine kære — sin Vilje til at stræbe efter Livets moralske Maal her paa Jorden og den evige Salighed i Himlen.

I alle Ting og ethvert Øjeblik skal I bevare eders personlige Værdighed. Det Stof, I bearbejder, er skabt af Gud. Det maa derfor stedse minde eder om Guds Skaberhaand og opløfte eders Aand til ham, den højeste Lovgiver, hvis Bud bør overholdes ogsaa i Fabriklivet. Maaske arbejder der Dreng og Piger ved

Caelistis Urbs

Siden af eder. Husk da paa, at man skylder Børnene og de uskyldige Sjæle stor Ærbødighed, og at Kristus har sagt, at om nogen forarger dem, var det bedre for ham at faa en Møllesten hængt om sin Hals og blive nedsænket i Havets Dyb. I Fædre og Mødre, med hvilken Ængstelse og Bekymring følger I ikke eders Sønners og Døtres Vej til Arbejdspladsen. I Arbejdere maa være disse Forældres Stedfortrædere og staa beskyttende Vagt om de rene unge Mænd og Kvinder, naar Arbejdet og Familiens Behov nøder dem til at forlade deres Forældres kærlige Omhu. Det beror paa de ældre Arbejdere og deres Eksempel, paa Fabriksledelsens faste og afgjorte Vilje til at kræve Sømmelighed og Disciplin, om de unge paa Arbejdspladserne skal vedblive at være fysisk og moralsk sunde, eller om de skal ødelægges af Usædelighed, Nydelsessyge og Ødselhed og saaledes selv sætte de kommende Slægtleds Vel paa Spil. Intet Ord, ingen Morsomhed, ingen Historie, som kan skade de unge Tilhøreres Ører, maa komme over eders Læber. Blandt Præsterne, Ordenssøstrene og Medlemmerne af den katolske Aktion maa de unge Arbejdere finde Personer, som i Samarbejde med de ledende og med Oplydelsen af al deres Kraft staar dem bi, ogsaa i Fabrikernes Hverdagsliv.

Men maatte den gensidige Værdsættelse og Højagtelse, det gode Eksempel, det manende og opmuntrende Ord og den — selv nok saa beskedne — indbyrdes Hjælp heller aldrig savnes hos eder.

Lad os til sidst henvise eder til det guddommelige Forbillede for den kristne Arbejder, Tømmermanden Kristus. Tvivl ikke om, at Kristus altid er hos eder. Tænk paa at se ham paa eders Arbejdspladser; han vandrer midt iblandt eder, lægger Mærke til eders Møje, hører eders Tale, trøster eders Hjerter, bilægger eders Stridigheder. Gør I dette, vil I se Arbejdspladsen forvandle til en Nazareth-Helligdom.

En Herre sagde forleden til mig: »Krig er en biologisk Nødvendighed. Der vil altid være Krige«. Hans Kone sagde: »Se paa vore Spædbørn, som endnu ikke kan tale. Hvis den ene har noget, som den anden vil have, slaas de om det, før de saa meget som véd, hvordan de skal bære sig ad med det«.

Ønsker vi eet, og tror vi et andet?

Og dog siger enhver af os, at vi ønsker, denne Krig maa høre op, og at der ikke maa komme flere Krige. *Mener* vi da een Ting, mens vi *ønsker* en anden? Lider vi alle af en eller anden forbavsende aandelig Sygdom, der paa een Gang tvinger os til at slaas og til at længes efter Fred?

Intet Menneske i Verden kan andet end spørge sig selv om, hvorvidt *denne* Krig vil høre op i *dette* Aar! Jeg udtaler ikke nogen Mening herom, og faktisk spekulerer jeg heller ikke over det. Men alle vi, der har set Vatikantfilmen, véd, at i det mindste Paven ønsker, at Krigen maa høre op, og tror, at Fred er *mulig*. Vi vil derfor ønske og tro det samme, selv om vi — ligesom Paven — ikke fæster Blikket ved Ideal-Mennesket, ved Adam'er-i-Paradis, men ser paa Menneskene, saaledes som de er, og saaledes som de (hvis der da ikke sker et universelt Mirakel) vil blive ved med at være, i hvert Fald i vor Levetid.

Kampen for Tilværelsen ingen Aarsag til Fremskridt

Man fortæller mig, at Videnskabsmændene (endogsaa de, der tror paa Teorien om en nødvendig fremadskridende Udvikling og ikke giver Agt paa det øjensynlige Faktum, at der gives periodisk Degeneration) ikke længere til Forklaring paa Udviklingen anfører »Kampen for Tilværelsen« — den Lære, at

Kamp er Menneskehedens primære Instinkt, og at kun den stærkeste bestaar i Kampen. Man siger, at der mere og mere lægges Vægt paa »Samvirkets Lov« som Aarsag til menneskelige Fremskridt, og er det sandt, saa glæder det mig. Derfor er det alligevel rigtigt, at der i praktisk talt alle Familier og alle Lande er nogle, som er baade stærkere og begærligere end andre: og deraf følger Strid og Krig.

De fysiske Lidelser er ikke Hovedsagen

Jeg indskyder her to Afsnit. En Katolik maa aldrig gaa med til blot et eneste Øjeblik at indrømme, at fysisk Død og fysisk Smerte er det værste ved Krigen. Jeg kan indtil et vist Punkt sympatisere med D. H. Lawrence, der blev saa forfærdelig stærkt paavirket af disse fysiske Lidelser, at han tilbragte en hel Aften sammen med en Ven uden at kunne sige et Ord og kun med Ønsket om at kunne undslippe til »en Ø«. Og dog, hvilken Kommentar er dette ikke til samme D. H. Lawrence, hvis bekendte Bøger jeg ser oversat til Dansk og udstillet hos danske Boghandlere! Han krævede saa højlydt Retten til at se enhver Realitet og tale om den, og her har vi ham saa med det eneste Ønske at maatte slippe bort og hverken se eller høre ... Men ganske vist var han ogsaa fysisk og psykologisk en syg Mand.

Men tænk saa paa Richard Aldington, der ligesom mange andre skrev en lidenskabelig Fordømmelse af det »kvalmende blodige Splid«, det »fordømmeligt taabelige menneskelige Spild«, og den »Tortur«, som Krigen paafører os. Han erklærede, at »de døde forgiver os«. — »Vi maa finde en større Pallas, der vil absolvere os i et Retfærdighedens Akropolis. Men indtil da forgiver de døde baade os og dem, der kommer efter os«. Disse erklæret »frygtløse« Forfatte-

no, som vil se alle Krigens Kendsgeneringer i Øjnene, idet de ikke betragter noget som helst andet end de legemlige og mentale Lidelser, den medfører — de faar (som den skarpsindige katolske Kritiker Douglas Jerrold udtrykker det) »enhver Tildragelse og enhver Tragedie til at forekomme unyttig, hensigtsløs og uden Betydning«. Især da, naar de (saaledes som Forfatteren Erich Remarque) ynder at fortælle en Historie om en eller anden Person efter deres eget Valg, en Person, der er lige saa fri for aandeligt Udsyn som de selv. For i Virkeligheden kan man ikke sætte meget Haab og megen Tiltro til Ankomsten af nogen »store Pallas« paa hvem-ved-hvilket Akropolis ...

Erfaringer fra en Krigstid

Under det meste af forrige Krig faldt det i min Lod at tilbringe al min Tid sammen med Mænd, der var grupvækkende saarede eller laa døende, eller som (om jeg saa maa sige) blev fedet op for igen at vende tilbage til Chancerne for at lide en saadan Skæbne. Man kan ikke kalde mig uvidende om deres fysiske eller mentale Lidelser. Og dog saa jeg samtidig og først og fremmest de mest vidunderlige Eksempler paa Højsind, Selvopofrelse, Næstekærlighed og overmenneskeligt Mod (som jeg — grusomme Paradoks! — sjældent vilde have truffet paa i »Fredstid«) og saa rent aandelige Skønheder og Realiteter, hvis Eksistens hos mine Medmennesker jeg hidtil ikke havde anet! Desillusioneringerne, de bristede Hjerter, »Spildet« var langt lettere at faa Øje paa senere i »Fredens« Dage. Nej, den legemlige Død var ligesom intet i Sammenligning med det aandelige Liv; den politiske Fred var foragtelig i Sammenligning med Sjælens Fred.

Chestertons Sonnet

Og saa mit næste Indskud. Har de læst Chestertons iidet kendte, men udødelige Sonnet »til en folkelig Fører, som høj-

ligt maa lykønskes til at have afværget en Strejke i Julen«? Chesterton hadede Krig, men endnu langt mere hadede han Fredens Uretfærdigheder og specielt det Hykleri, som blev udtalt om »Afværgelsen« af den Strejke, og om hvor godt det var, at Landet ikke var blevet generet af den lige nu i Julen. Ja, der blev talt om Jul, men Julen for en »ny Kristus, som ikke bærer nogen Svøbe til dem, der handler med Fredens Duer« (*»new Christ, who bears no whips of cords — for them that traffic in the Doves of Peace«*). Han fortsatte: »Jeg har ikke undladt at hædre denne Vennernes Fest, dette Træ med Lysenes Frugter. Og dog siger jeg, at det var bedre for saadanne Mennesker, som vi er, og vi vilde være Betlehem nærmere, om vi for Frihedens Skyld laa ihjelskudte paa blodrød Sne, døde i Juledagens Lys«. (*»The feast of friends, the candle-fruited tree — I have not failed to honour. Yet I say — it would be better for such men as we, and we be nearer Bethlehem, if we lay — shot dead on scarlet snows for liberty — dead in the daylight upon Christmas Day«*).

Praktiske Forslag til Kristne i en haard Tid

Chesterton var af alle Mennesker længst fra at være en Glædesfordærver. Han fejrede ganske sikkert »Vennernes Fest« (og mangen anden Fest) med den bedste Vilje. Men han vilde have indrømmet, at intet Menneske nogensinde villigt akcepterer Festligheden, hvis han ikke fuldt ud har fortjent den, og i vore Dage kræves der store Ofre for at fortjene Glæderne. Jeg vilde ikke beklage det, om jeg saa Biografer og alle Restauranter tomme dette Aar igennem, hvis de derved sparede Penge blev brugt til Fanger nu — og senere til Hjælp for det ødelagte Europa. Ja, det er mig ufatteligt, at nogen tør indbyde til eller nedværdige sig til at tage imod en Indbydelse til en overdaadig Middag, mens det halve Europa sulter — for ikke at tale om

mange her i selve Danmark. For at være mere praktisk, kunde jeg foreslaa, at hvis vi giver nogle Penge ud paa os selv (ud over, hvad der er nødvendigt), saa burde vi give det dobbelte ud paa andre — og hvis vi giver Penge ud (til Gaver, Blomster o.s.v.) til dem, som ikke trænger til vor Hjælp, saa burde vi give dobbelt saa mange Penge til dem, der *trænger!* Og i hvert Fald maa det fylde os alle med Afsky, naar vi hører Folk skiftevis hyle over Krigens Rædsler og sukke over de rare Ting, som de selv ikke kan faa at spise — for slet ikke at tale om, naar de smækker med Læberne i Anledning af de rare Ting, som de selv alligevel har skaffet sig.

Opdragelse er mulig

Jeg maa gentage, hvad jeg saa tit har sagt: Alle Problemer er i sidste Instans moralske Problemer. Jeg giver ikke videre Agt paa hine Damer, der opfordrer vor Ungdom til at leve og kæmpe for ædle Idealer og derpaa siger, at man ikke maa vente, at unge Mænd og Kvinder skal kunne øve Selvkontrol forud for Ægteskabet. Og endnu mindre Agt giver jeg paa de unge, der ynder offentligt at erklære, at de er Materialister og følgelig (hvad de bare ikke selv bemærker) uden Evne til eller bare Ønske om at kunne tjene deres Medmennesker, deres Land eller Fremtiden. Selvfølgelig kan det faa os til at opgive Haabet for de Kredse, hvori seksuel Slattenhed har erstattet Selvdisciplinen. Men jeg ængstes mere, naar jeg læser en meget velkrevet Artikel, der stadig betragter Fremtiden i »Magtbalancens« Lys og diskuterer, hvem der skal balancere mod hvem. Ja, ogsaa naar blot jeg læser om Fremtiden som noget, der i det hele taget beror paa »Magt« — hvis Magt tages i Betydning af Beherskelse gennem Vold i Stedet for som Evne til at hjælpe den svagere. Man siger til mig »men saadan har det jo altid været«, ligesom da jeg fik fortalt, at Børn altid slaas. Ja, men Børn kan *opdrages* og selv Dyr kan *dresseres*.

Saa siger man: »Hvis man skal have en Politistyrke for at sikre Ordenen blot i en enkelt By, saa maa vi jo have Hære for at sikre indbyrdes Orden Landene imellem. Hvilken Daarskab at afruste«! Her maa vi, som jeg sagde, tage Menneskene som de er og længe vil blive ved med at være.

Jeg kan oprigtigt talt ikke mindes noget Land, som ikke har gjort sig selv Fortræd ved at afruste — men det er simpelthen, fordi alle Lande stadig rummer *slette* Mennesker, og fordi man tænker paa Hære som Midler til fremtidige Angreb eller i bedste Fald til Afværgelse af fremtidige Angreb. Det vilde være absurd at sige, at Byen A behøver et godt Politi, fordi den enten venter paa en Chance for at kunne angribe Byen B, eller i bedste Fald føler sig vis paa, at den før eller senere vil blive angrebet af B.

Er Krigens Modstandere de mest dagligdags hæderlige?

Men se engang paa noget andet end Gas- og Bombekrigen. Jeg har kendt Hundreder af Mænd, som erklærer at ville udrydde *den* Slags Krig; men har jeg bemærket, at de er mere strengt hæderlige i Forretnings-sager — endsige mere opsatte paa at samarbejde med alle, specielt med svagere Firmaer paa Markedet — end Militaristerne er? Ikke det mindste. Kik paa dem, der klager over Krigen. Hvor mange vil De ikke finde, som gør det, fordi den finansielt ødelægger *dem*? Og gives der ikke ogsaa Mennesker, som degraderer sig i den ufattelige Grad, at de handler med en Fjende, fordi de kan tjene flere Penge paa den Maade? Jeg har allerede før talt om Chaco-Krigen, der (som man sagde mig i Argentina) ikke blev holdt gaaende af de arme Folk i Paraguay og Bolivia, men af Vaabenfabrikanter, som sommetider solgte til *begge* Parter. Var der ikke en berømt Vaabenfabrikant, som lod trykke, at hans Forretning ikke kendte til abstrakte Ting saasom Patriotisme eller Ret-

færdighed — den Slags Begreber maatte overlades til dem, der ikke havde bedre at tage sig til, og til Metafysikerne?

Heroisk Dyd

Gud være lovet, at en Radiotaler fornylig (ganske uventet i Betragtning af, hvem det var) insisterede paa, at Verdens Fremtid helt og holdent afhænger af *heroisk Dyd* — et meget »katolsk« Udtryk. Heroisk Dyd vil aldrig blive præsteret uden en

stærk moralsk Opdragelse hjemme og i Skolerne og en offentlig Mening, som opretholdes af Pressen, af Teater- og Filmsverdenen (som har aflagt sit Hedskab) og med en erklæret religiøs Rigsdag som Redskab. For nu burde vi være blevet færdige med den Myte, at Moral kan baseres paa noget som helst andet end Religion. Det er en Sandhed, som i hvert Fald Katolikker maa forkynde i Ord og Gerning.

C. C. Martindale S. J.

Jesus Kristus II

Guds Søn er ogsaa Marias Søn

1. Vor Frelser er Guds Søn og fortjener derfor alle Menneskers Tilbedelse. Men han er tillige Marias Søn. Ogsaa denne Sandhed er betydningsfuld og trøsterig. I Aartusinder var det Englenes Attraa at faa et Indblik i dette Mysterium. (I. Petr. 1,12). I Aarhundreder var det Genstand for Overvejelser og Forskning hos de Profeter, der har forudforkyndt Forløsningens Gang. I al Evighed vil Engle og Mennesker ved Guds Trone juble over det store, den Almægtige i sin Godhed har virket, da han lod sin Søn stige ned til os og blive Menneske. Det er dette, vi vil fordybe os i denne Gang.

Da den evige Gud skabte Himmel og Jord, valgte hans Almagt forskellige Veje. Englene blev til ved en eneste Viljesakt. Den synlige Verden fik sin Tilværelse, idet Herren bød: »Bliv til.« Adam, det første Menneske, traadte ind i Livet paa sin Maade, Eva paa en anden, og vi, deres Efterkommere, ser Verdens Lys i Kraft af en Naturlov og hemmelighedsfulde Evner, som den Allerhøjeste har nedlagt i vor Natur.

2. Da Tidens Fylde var inde, og Guds Søn vilde komme for at blive Slægtens nye Hoved, skete der igen noget nyt. Han, som havde en Fader, men ikke nogen Moder i Himlen, søgte en Moder

paa Jorden uden at ønske en menneskelig Fader. Denne Moder skulde være den gyldne Port, gennem hvilken han vilde træde ind i den synlige Verden. Hun skulde være den Jakobsstige, der fører fra Himlen til Jorden. Hvad en Moder ellers plejer at gøre for sit Barn og give sit Barn, skulde ogsaa hun gøre og give. Dog var der en stor Forskel mellem Maria og alle andre Mødre. Marias Moderværdighed skulde ikke gøre Ende paa hendes Jomfruelighed. Baade før, i og efter Herrens Fødsel var hun og er hun Jomfru i al Evighed. Det er denne hellige Tro, Kirken altid har værnet om, og den giver den videre til kommende Slægtled, lige saa længe som Solen staar op og gaar ned over os. En saadan Jomfrumoder forekommer kun een Gang i Menneskenes Historie; hun er fuldkommen ren paa Sjæl og Lege-me, hun har stedse bevaret Jomfrueligheden og beskyttet den ved et Løfte for Guds Aasyn. Det er det, Profeten Isajas mente, da han sagde: »Se, Jomfruen skal undfange og føde en Søn, og hans Navn skal kaldes Emmanuel« (7,14). Og det er af den Grund, at vi med hele Kirken hilser Maria med Ordene: »Du Jerusalems Ære, du Israels Glæde, du vort Folks Hæder. Helt skøn er du, Maria, lykosalig er

du, hellige Jomfru, og saare værdig til al Pris.« Gennem hende er Guds Søn blevet et Led i Menneskeslægtens lange Kæde, gennem hende er han blevet Davids Søn, Abrahams Sæd og den anden Adam.

3. Guds Søns Menneskevordelse er en saa stor Begivenhed, at vor Tanke ikke kan tænke nogen større og vort Hjerte ikke ønske sig noget mere heldbringende. I den lyser Guds Herlighed frem i en saadan Grad, at den overstraaler alt andet, ligesom naar Solen om Morgen viser sig i Øst og faar alle Stjerner til at blegne og forsvinde. Hele den helligste Trefoldighed har været virksom ved dette Mirakel. Alligevel tilskriver baade vor apostoliske Trosbekendelse og Evangeliet Helligaanden dette Underværk. Hvor kan det være? spørger man ganske uvilkaarligt. Jo, fordi Julemysteriet, den kristne »Fromheds store Hemmelighed«, er det glædeligste Bevis paa og tydeligste Udslag af Guds Kærlighed til os. Men Kærligheden i Gud, det er selve Helligaanden, som jo er Faderens og Sønnens gensidige Kærlighed. Der er endnu en anden Grund. I Skriften kaldes Helligaanden to Gange Gave, nemlig Guds Gave. Alt hvad der altsaa er ren og skær Gave, har særlig Lighed med ham og tillægges derfor ham. Da nu en menneskelig Natur i Kristus blev ophøjet til Forening med det evige »Ord«s Person, opnaaede den derved en saadan Værdighed, at ingen Fortjenester fra dens Side kunde give Adkomst til saa stor Ære. Denne Udmærkelse er ene og alene Naade, den er Gave, Kærlighedens Triumf og Helligaandens Værk.

Den tredje Person i Guddommen har altsaa formet og udstyret hele den menneskelige Natur i Kristus og dermed ganske særligt Jesu helligste Hjerte. Dette Hjerte blev et Mesterværk, dannet med en Kunstners Genialitet, Kærlighed og Haandelag til Pryd og Ære, til Stolthed og Smykke for hele Guds Verden. Over dette Hjerte hvilede Herrens Aand, Visdoms og For-

»Stenosgade«

Sct. Knuds Skoles Jubilæumsskrift, der udsendes i Anledning af Skolens 75 Aars Jubilæum den 12. Januar i Aar, indeholder bl. a. en Kronik, der i nedenfor gengivne Afsnit omtaler Stenosgades »Daab«:

Det var navnlig (Stenoforskeren og Skolens Bestyrer) Pater Plenkens Idé, som han jo sikkert har drøftet indgaaende med Naboen, Fotograf Strathöcker, at den nye Gade skulde kaldes »Niels Stensens Gade«. Kirkeforstanderen sendte da et Andragende til Magistraten,

stands Aand, Raads og Styrkes Aand, Kundskabs, Fromheds og Guds frygts Aand, og sammen med Helligaanden kom alle de andre Naadegaver, som Jesu Hjerte er saa rigt paa. I al Evighed bør vi da sige Gud Skaber-aand Tak for, at han i Jomfrumoderens Skød, i denne Paradis-have, har plantet det Træ, der skulde bringe Livets Blomst og Udødelighedens Frugt igen.

4. Een Ting bliver gaadefuld, naar man tænker over det, vi lige har sagt: nemlig den haardnakkede Antipati fra en vis Side mod den saligste Jomfru Maria, Herrens velsignede Moder og vor himmelske Moder, og de evindelige Bebrejdelser mod den katolske Kirke, fordi den ærer, elsker og paakalder hende med et Barns Selvfølgelighed og Tillid. Disse Fjender er ganske blinde for, at det er Gud selv, der har ophøjet Maria til Gudsmoderværdighedens svimlende Højder, og at det er ham, der gennem Ærkeenglen Gabriels og Elisabeths Eksempel og Ord har lært os, hvordan vi skal vise Maria vor Ærefrygt og Hyldest, vor Glæde og Kærlighed.

Saa lad os da aldrig blive trætte af efter Kirkens Vejledning at bede Maria om at føre os til sin Søn og at elske ham med et saa varmt Hjerte, som hun har elsket sit Barn og tilbudt Jesus som Offergave alle sine Kræfter, al sin Tid og alle sine personlige Ønsker. Dyb Fred fylder det Hjerte, der gør dette.

F. K.

som Stadskonduktør Krak, 21/3 1889 medgav en Indstilling til Borgerrepræsentationens Udvalg for Gadenavne, hvis Formand Borgmester Borup var; Indstillingen gjorde Udvalget 15/4 89 til sin:

Mellem Vesterbrogade og Gl. Kongevej skal der anlægges en Gade over Vodroffkloaken, og de 50 Al. nærmest Gl. Kongevej er allerede anlagt og overtaget af Kommunen som offentlig Gade, der følgende skal benævnes. Stadskonduktøren har henledt Opmærksomheden paa, at den passende vil kunne opkaldes efter Niels Stensen, og denne hans Anskuelse deles af Udvalget. Niels Stensens store videnskabelige Betydning gør det jo i og for sig naturligt at mindes hans Navn paa denne Maade, og Stedet synes at egne sig særlig dertil. Ligesom der nemlig allerede er opført en stor katolsk Skolebygning i Gaden, saaledes skal der senere opføres en stor katolsk Kirke paa dens østre Side, og Niels Stensen spillede som bekendt en betydelig Rolle i den katolske Verden. Da en stor Del af Gaden vil blive optaget af den nævnte herværende katolske Menighed tilhørende Bygninger, bør det formentlig ikke lades ude af Betragtning, at denne Menigheds Kirkeforstandere, efter hvad der er Stadskonduktøren bekendt, gerne ser Niels Stensens Navn benyttet her. Udvalget er derhos enig med Stadskonduktøren i, at man ved Gadens Opkaldelse ikke bør benytte det Navn, hvorunder Niels Stensen blev berømt, nemlig Steno, men derimod hans danske Navn, og Udvalget foreslaar derfor i Overensstemmelse med Stadskonduktørens Indstilling, at den omhandlede Gadestrækning benævnes »Niels Stensens Gade«. (Kbh.s Borgerrep.s Forh. 1889—90, S. 79).

Stadskonduktør Kraks Bemærkning i hans Indstilling, at Steno som bekendt spillede en betydelig Rolle i den katolske Verden, og at Kirkeforstanderne gerne saa Navnet knyttet til denne Gade, rejste en Storm blandt Borgerrepræsentanterne paa Møderne den 15. og 29. April. Flere Talere viste, hvor ængstelige man var for muligt at give den katolske Propaganda Vind i Sejlene. Et Medlem foreslog, at da denne Gade »vistnok med Tiden vil faa et smukt Udseende«, burde man kalde den »Weysesgade«. Der foresloges »Rosenaaen«, »Rosenaaegade« og »Forchammersgade«. Borgmester Borup var forbavset over, at dette Gadenavn rejste saa megen religiøs Sans blandt Medlemmerne, og Professor Lange søgte at mægle ved at foreslaa den berømte Videnskabsmands internationale Navn, hvorefter man med 18 Stemmer mod 11 vedtog Navnet »Stenos Gade«, og i 1890 mødte Vejviseren for første Gang med den nye Gade.

Fra Filosofgangen til Stenosgade

Sct. Knuds Skole fylder 75 Aar

For fem og halvfjerdeds Aar siden holdte en Haandfuld Skolebørn — hvoraf nu kun er een tilbage — sig paa Volden og i Kirsebærgangen med de ludeude Piletræer. Naar Fritiden var omme, lod der en Klokke fra et nærliggende Hus og Drengene styrtede tværs over Filosofgangen (den nuværende Vester Voldgade) tilbage til Skolen Disse Smaatyre var Begyndelsen til Sct. Knuds Skole. I 1888 — tyve Aar efter at Danmarks Riges Grundlov havde givet almindelig Religionsfrihed herhjemme — besluttede den daværende Rektor ved det nyoprettede Sct. Knuds Kapel paa Hjørnet af Ny Kongensgade og Filosofgangen, Dr. phil. & theol. H. Niehaus med den kirkelege Øvrigheds Tilladelse at oprette en mere bemidlede Familier her i Staden, og med 11 Elever lagde man Grunden til den Skole, der i Aar kan fejre sit 75-Aars Jubilæum.

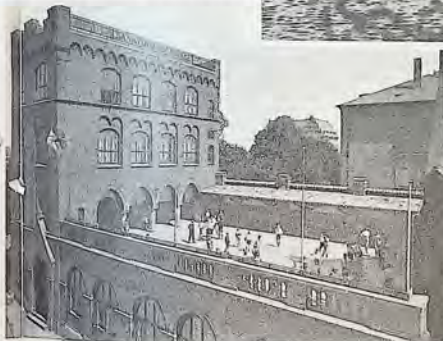
Dr. Niehaus var en udpræget Skolemand og skønt der i Aaret 1889 kun ind-

meldtes 5 nye Elever og Skolen i de nærmest følgende Aar ej heller fik større Tilvækst, opgav han dog ikke, men arbejdede uegennyttigt med Dygtighed og Energi og med smaa Midler vedvarende, indtil han 8 Aar senere blev udnævnt til Sognepræst i Randers. Da han forlod Skolen i 1877 talte den 36 Elever. Til

← Hjemat af Ny Kongensgade og Filosofgangen med den første Sct. Knuds Skole
† Sct. Knuds Skoles Grundlægger, Dr. phil. og theol. H. Niehaus

Dr. Niehaus' Efterfølger som Lær af Sankt Knuds Skole udnævnt den daværende apostoliske Præst Herm. Grøder i 1877 Pastor Poulmann Nielsen, der havde været Kapellan i Odense og gik for at være en dygtig Skolemand med en stor Begavelse. Under dennes Ledelse udviklede Skolen sig mere og mere til en lille Realskole og en Sags Forberedelsestrin til Sct. Andreas Kollegiet i Ordrup. Da Pastor Nielsen i 1883 af Helbredshensyn måtte standse sin Skolegerning, overdrog det Jesuitterne, som allerede i Forvejen havde oprettede Sct. Andreas Kollegiet, at overtage saavel Sct. Knuds Skole som de dertil knyttede Skole. Jesuitternes første Opgave var imidlertid at skaffe en mere formaalstjenlig Skolebygning, og faa Aar efter rej-

← Sankt Knuds Skole med den berømte Legeplads i 1. Salt Gade
← Skolen inden den store Bygning paa Hjørnet af Stenosgade og Gl. Kongevej rejstes

stes den ny Skole i Stenosgade. Den indviedes i 1887 og i August aabnedes det ny Skoleaar med 46 Elever; to Aar senere opnaaede Jesuitterne, at den ny Gade, der kom til at løbe langs Bygningens Vestside, fik Navnet Stenosgade. Da Oprettelsen af et andet katolsk Gymnasium ved Siden af Kollegiet i Ordrup ikke havde nogen Mening, ønskede Biskop v. Euch, at Sct. Knuds Skole skulde faa Karakter af en Realskole, og i 1892 indstillede de første Elever ved Universitetet.

I August 1908 udnævntes Pater Clemens Bannwart til Skolens Bestyrer, og Ledelsen af Sct. Knuds Skole kom dermed i Hænderne paa en Mand, hvis alsidige Dygtighed, Arbejdssevne og Initiativrigdom har sat saa dybe Spor i Stenosgade. Pater Bann-

warts første Skridt efter Overtagelsen af Bestyrerposten var at omforme Skolens Program efter de ændrede Tiders Krav, og i Slutningen af 1908 indgav han Ansøgning til Ministeriet om Tilladelse til at afholde Mellem-skoleeksamen, hvilket han snart efter opnaaede. To Aar senere fulgte Dimissionsret for Realklassen. Men først og fremmest er Pater Bannwarts Navn dog knyttet til Opførelsen af den ny, statelige Skolebygning paa Hjørnet af Gl. Kongevej, der indviedes i 1913 og hvis Byggeplaner udkastedes af ham personlig.

Gennem gode og daarlige Tider har man støt og roligt arbejdet videre, stadig med samme Maal for Øje: at give Børnene en sund kristen Opdragelse Side om Side med Kundskaabtil-egnelse.

Efter Andreaskollegiets Opbøvelse i 1920 er Sct. Knuds Skole ene om at give katolske Drengene en højere Almenskoleud-dannelse med Realeksamen som Afslutning, og man kan forstaa de Ord, som Skolens nuværende Bestyrer Magister, Pater H. Kossmann udtaler i sin Indledning til Skolens Jubilæumsskrift:

(Fortsættes Side 30)

▲ De røde Borg, ved Søens Rand ...

Tekst: Jobe
Fotos: Arkiv (3)
Jobe (1)

† Et Kig ind i en af de lange, lyse Gange

Spring saa ...!

En Fortælling

Selvom man ikke kan forvente, at Interessen i vor fartomsuste Tid skal være overdreven stor for »historiske Studier«, gaar det nok an med et enkelt lille Tilbagespring — det er kun til Tiden, da Jernbanerne endnu ikke var helt almindelige, altsaa historisk set ikke noget særlig svimlende Spring.

Skuepladsen var i første Akt en Postdiligence paa Strækningen Frankfurt—Berlin. I den sad der bl. a. et lystigt Selskab af unge Studenter. Og da Aarstiden var den skønne Maj Maaned, var Humøret højt og straalende — dog ikke hos alle Passagererne. Der var ogsaa en usædvanlig svær og kraftig bygget Herre i Trediveerne. Trods hans lemligt første Klases Udseende, syntes hans Humør daarligt svarende til den skønne, lyse Majdag. Men alt har sin Aarsag. Og her var Aarsagen den, at Manden Aftenen før havde været i Bondefangeres (ja, maaske Falskspillers) Klør og var blevet blanket af for hele sin kontante Pengebeholdning. Billetten havde han, men ikke en Pfennig til Maaltider paa den lange Tur. Situationen kunde altsaa være morsommere. Og Manden var mørk og faamælt. Hans utilnærmelige Mine og haardnakkede Tavshed gik efterhaanden de glade Studenter paa Nerverne. Men der var intet at stille op med ham.

Ved Begyndelsen til en stærk Stigning paa Landevejen steg alle Passagererne ud for at lette Hestene Arbejdet og samtidig strække Benene lidt. Tilhøjre for Vejen var der en ret bred vandfyldt Grøft. »Spring over, Kaulbach!« raabte en af de glade Unge. Student Kaulbach var nemlig blandt sine Fæller kendt som en særlig fin Springer. Han tog et ganske lille Tilløb, satte i et flot Spring over Grøften — og fik samtidig en Idé.

»Hør engang, Hr. Nabo!« sagde han til den tavse Medrejsende, som stod ved Siden af, »kan De gøre mig *det* efter?«

Baade han og Kammeraterne vejrede en morsom Forestilling. Den Fremmede kiggede mismodigt paa Grøften og svarede:

»Maaske! Men *hvorfor* dog?«

»Aa, jeg mente blot — med Deres Sværelse var det vel ikke saa ganske let?«

Men nu var der ogsaa en Anelse af et lyst Glimt i den Fremmedes Øjne, som om ogsaa han fik en Idé.

»Man ku' jo prøve!« svarede han, mens Ansigtet atter blev søvnigt og uinteressert, »hvad vædder vi paa, om jeg kan?«

»*Hvadsomhelst!*« raabte Kaulbach.

»Naa-aa — det var nu lidt meget igen. Det kunde blive dyrt for en af os. Men skal vi sige: om Middagsmaden?«

»Hørt! det er holdt!«

Hele det lille Selskab ventede spændt. Den Fremmede tog et latterligt langt Tilløb, satte plumpt og kejtet af, sprang og landede lige med Kniberi paa Kanten af den modsatte Side. Blot et Par Centimeter yderligere, og han vilde være havnet paa Ryggen i Grøften. Dog ogsaa uden dette fandt Studenterne Situationen morsom nok. De gratulerede ironisk Manden og leverede i den dertil udvalgte Kro den lovede Middagsmad. Om Eftermiddagen foreslog Kaulbach med den Begrundelse, at der maatte ydes Revanche, et nyt Væddemaal — dennegang over en lidt bredere Grøft. Pris: Aftensmad. Det gik som første Gang. Med største Besvær fuldførte den Fremmede Springet. Saadan gik det flere Gange. Da Kaulbachs Kammerater deltog i Væddemalet paa hans Side,

blev Omkostningerne ikke saa uoverkommelige.

Studenterne fandt det overordentlig morsomt. Og da der stadig valgtes bredere Forhindringer, maatte det eftertragtede Resultat jo komme engang. En Dag maatte den svære, kluntede Mand dog dumpe baglænds i Pløret, og det blev vel nok et ubetaleligt Syn. Manden kom hvergang gallopperende som en Hest, der var sky, og som om en Ulykke var i Hælene paa ham. Det saa utrolig komisk ud. Men han landede dog altid paa den mest usandsynlige Maade *netop saa godt*, at det ønskede Plump udeblev. Og Maden smagte ham, for hver Gang bedre.

Ved sidste Holdsted før Berlin opdagede Studenterne en ganske lille Grusgrav, maaske omtrent syv Meter bred. Og en af Studenterne spurgte for Spøg den Fremmede, om han ogsaa kunde springe over den.

»Man ku' jo prøve!« svarede han igen paa sin sjove Maade, »men dennegang maa Prisen være noget højere. Jeg betaler for Dem alle en Uge igennem Middagsmad plus Drikkevarer hos Lutter & Wegener i Berlin, *hvis jeg kommer over!*«

»De begynder at blive vittig,« lød Svaret. »Alverdens bedste Springer kan ikke springe saa langt.«

Men hvad sker? Den ellers saa klodsede Sværvægter stiller op til Spring, for engangs Skyld ikke mere plump, men spændstig som en Tiger, og flyver, trods sin solide Rejsedragt, i en flot Bue over paa den anden Side af Grusgraven!

Studenterne stod som himmelfaldne. »Ih! men hvad er De dog for en Troldmand? *Hvem og hvad er De da egentlig?*«

Den Fremmede slog afværgende ud med Haanden. »Det kan vi altid tale om. Men vi ses altsaa i Morgen hos Lutter & Wegener, og jeg skal nok overholde min Forpligtelse.« Mere var det ikke muligt at faa ud af den tavse Mand.

Alligevel kom Gaadens Løsning lidt før end planlagt. Efter Rejsens Afslutning gik Studenterne endnu

samme Aften i Cirkus Renz, dengang et af Berlins mest lokkende Forlystelsesetablissemeter. I Mornen stod 12 Mand paa Række, hver med opplantet Bajonet. Og samtidig rokkede de to obligate Klovner omkring — en »Dumme August« og en Atlet-Klovn. Saa siger Dumme August til den anden: »Kans ham ogsaa pringe over dem Sabler?« »Man ku' jo prøve,« svarer da en Studenterne ikke ubekendt Stemme. Og faa Sekunder efter flyver den svære Klovn i en flot Saltomortale over de 12 oprakte Bajonetter og lander i de ved Rækkens anden Ende parat stillede Tøfler. Manden var *Louis*

Aureol, en af sin Tids fænomenaleste Springere og maaske Aarhundredets berømteste Klovn.

Skulde Historien nu ende med en Moral som hos vore gode danske Digtere paa hin Tid, kunde den lyde f. Eks. saalunde: Den, der virkelig *kan* noget, *han praler ikke med det, han gør det blot*. Og — ligegyldigt hvilken Art af Kunnen, det drejer sig om —, hvis han er *helt rigtig*, forlader han sig ikke først og fremmest paa sin egen Duelighed, han retter først Tanken mod al god Evnes Giver og lystrer saa den indre Stemme, der siger: *Spring saa — —!*

J. K. M.

at præge Kunst og Litteratur igennem de mange Aarhundreder. En Beatrice, en Margrethe — for blot at nævne de mest markante Kvindeskikkelser i Verdenslitteraturen — vilde være uforstaaelige — ja, vel utænelige — om ikke den kristne Kirke havde inspireret dem.

Og nu Kvindens samfundsmæssige Stilling — er det tænkeligt, at en Religion, hvor Kvinden estimeres saa højt som i den kristne Kirke, skulde stræbe efter, end sige medvirke til, at Kvindens Stilling i Samfundslivet forringedes?

Det lyder umiddelbart usandsynligt, og at det heller ikke stemmer med de faktiske Forhold, viser spredte Træk fra den historiske Udvikling. F. Eks. skete der ingen Forandring med Hensyn til Kvindens Deltagelse i det politiske Liv, Landenes fornemme Kvinder tog tværtimod langt mere Del i Landenes Styre og Ordningen af det indre og ydre Liv, end de gjorde det i Romerriget. Ogsaa blandt den jævne Befolkning indtog Kvinden en agtet Stilling — hun var Hjemmets Pille, som udsprede Tryghed blandt de andre Familienmedlemmer. Saa sandt som der i ethvert Hjem fandtes et Billede af Guds Moder, saa sandt var Hjemmets Moder en æret Person.

Nedgangstiden for Kvinden begyndte fra det Øjeblik, hvor man skød Maria ud af den kristne Tankeverden, skød hende ud som et overflødig Element. Fra da af gik det nedad med Ærbødigheden for Kvinden. Man havde ikke mere det manende Forbillede for Øjnene, og derfor gled Idéen bag om Forbilledet ogsaa bort. Men ikke nok hermed — hvad værre var: Kvinderne degraderede sig selv. Naar Kvinden slækker paa Kravet til sig selv, naar hun lefler for Manden og ikke mere overholder de kristne Visdomsord om de aandelige stærke Kvinder, der kan være ydmyge og selvforglemmende, da er det, at en Degradering af Kvinden indtræder. Da staar Kvinden ikke mere som det beundringsværdige for Manden, som han skylder Respekt og Ærbødighed — hun er formindsket til at være hans Husholderske og Medsoverske. Hun har ingen Myndighed og Position

(Stattes næste Side)

Kristendom og Kvinde

I »Berlingske Aften« skrev cand. polit. Tove Rasmussen den 30. December en fortræffelig Kronik som Svar paa en Udtalelse af Forfatterinden Fru Thit Jensen, som i et Interview har sagt, at den hedenske Kvinde var fri, mens Kristendommen degraderede Kvinden. Vi tillader os at citere Slutningen af Frk. Tove Rasmussens Artikel. Frk. Rasmussen er iøvrigt Medlem af Redaktionskomitéen for det nye Tidsskrift »Catholica«, og den katolske Presse i det hele taget tør vente sig meget værdifuldt fra hendes Haand.

Ser vi paa, hvorledes man igennem Aarhundreder i den kristne Kirkes Historie har betragtet Kvinden, vil vi netop se, at hun staar med langt større Glans omkring sig end Manden.

Saa længe man i den kristne Kirke bevarede Jomfru Maria som hele Menneskehedens Forbillede og Velgørerinde, saa længe var Kvinden en højt estimeret Person.

I enhver Kvinde saa man et Genbillede af Guds Moder, og enhver kristen Kvinde saa i Jomfru Maria sit Forbillede — Forbilledet paa Renhed, Ydmyghed og Kærlighed.

Ogsaa for Mændene var Jomfru Maria det store Forbillede. Hun var en Paamindelse til dem om den Ærbødighed, Kristus havde vist sin Moder, og tillige var hun Fingerpeget, der viste dem Vejen til Kristi Ord: »Vær fuldkomne, som jeres Fader i Himlen er fuldkomne«.

Af den Grund var det, at Kvinden baade i det daglige, verdslige Liv og i Kirkens Liv kom til at indtage en betydningsfuld Stilling — en Kendsgerning, der ganske gør det af med Thit Jensens Paastand.

Allerede i de første Kristnes Tid indkaldtes Kvinderne til vigtigt Arbejde. Og senere i Kirkens Historie blev det Kvindenavne, der satte Milepæle i det kristne Kærlighedsarbejde. Vi behøver blot at nævne en Kvinde som den hellige Lioba, der sammen med den hellige Bonifacius øvede et grundlæggende Arbejde blandt de hedenske Germaner. Og videre en Katerina af Siena, en Birgitta, de to Teréser, Elisabeth af Thüringen og alle de mange andre store Kvindeskikkelser i den kristne Kirkes Historie.

Men hertil kommer, at det ophøjede kristne Kvindeideal — den rene, jomfruelige Kvinde — kom til

Liturgisk Kalender

Jan.

9. S. *Den hellige Families Fest* (hvid) (76); 2. Bøn: Søndagen (77), 3. Bøn: Oktaven (72); Herrens Aabenbarelses Præfation (515).
10. M. *Søndag i Oktaven* (81); 2. (hvid) Bøn: Oktaven (72); Præf. (515). — Eller:
(hvid) 5. *Dag i Oktaven* (72); 2. Bøn: Søndagen (77); Præf. (515).
11. Ti. 6. *Dag i Oktaven* (72); 2. (hvid) Bøn: St. Hyginus ([5]), 3. Bøn: Gudsmoder*); Præf. (515).
12. O. 7. *Dag i Oktaven* (72); 2. (hvid) Bøn: Gudsmoder*), 3. Bøn: For Kirken eller For Paven ([123, 122]); Præf. (515).
13. T. *Oktav af Herrens Aabenbarelse* (83); Præf. (515).
14. F. *St. Hilarius* (784); 2. Bøn: (hvid) St. Felix af Nola (785), 3. Bøn: Om Fred**) eller For Paven ([122]); alm. Præf. (525).
15. L.***) *St. Paulus Eremit* (785); (hvid) 2. Bøn: St. Maurus, en Discipel af St. Benedikt ([53]), 3. Bøn: Om Fred**) eller For Paven ([122]); alm. Præf. (525).
16. S. 2. *Søndag e. Hellig 3 Konger* (85).

*) Kirkebøn (64), Stillebøn ([92]), Slutningsbøn (65).

**) Bønnen om Fred findes i K. U. 1943, Nr. 30.

***) Den 15. Januar er 5-Aarsdagen for Hs. Excellence Biskop THEODOR'S Konsekration (Bispevielse).

Katolsk + Ugeblad

„Nordisk Ugeblad for katolske Kristne“ sammensluttet med „Katolsk Ungdom“

Udgiver: **KATOLSK PRESSE**

Redaktion: H. D. T. **KIÆRULFF** (ansvarshavende) og J. **BERG**.

Nørrebrogade 27 C, København N.

Mandag og Fredag Kl. 15—16, Tlf. Nora 61 66.

Ekspedition og Kassererkontor:

c/o Sankt Ansgars Forlag, Bredgade 67, København K.

Palæ 4777, Kl. 10-12.

Post-Giro Nr. 57042.

Annonceafdeling: Klosterstræde 23, Tlf. Central 6245. Postgiro 3668.

Abonnementspris 2,75 Kr. Kvartalet. Norge og Sverige 14 Kr. om Aaret, øvrige Udland 18 Kr. om Aaret. Abonnement tegnes paa Bladets Ekspedition eller ethvert Postkontor.

BØGER ≈

Den nye Salmebog

Talløse Forespørgsler er blevet rettet til os om, hvornaar den nye Salmebog kan ventes. Vi er nu i Stand til at give Svar. Bogen, som kommer til at hedde »Søndagsmessebog«, udkommer i Dagene omkring den 1. Februar. Den bliver paa mellem 1100 og 1200 Sider, hvoraf Halvdelen er en Messebog til Brug paa alle Aarets Søn- og Helligdage og særlig nem i Anvendelse. Dertil kommer en Gregoriansk Sangbog med Noder, omfattende en Række Messer, Hymner, Litanier m. m. Den fylder godt 150 Sider. Lige saa meget fylder den egentlige Salmebog med de danske Salmer, og endelig faar man i Bogen en Bønnebog paa 200 Sider til Brug ved den private Bøn og ved Eftermiddagsgudstjenesterne. I den findes ogsaa paa Dansk en hel Ritualbog.

Takket være at Bogen trykkes paa meget tyndt, men godt Papir fylder det omfattende Værk ikke mere end en almindelig Messebog. Og Prisen, som vi forhaabentlig kan meddele i næste Uge, bliver saa beskedent, at Indførelsen af den nye Bog hurtigt vil kunne finde Sted overalt.

Kristendom og Kvinde

fortsat fra Side 27

i Hjemmet, hun tages ikke mere med paa Raad i fælles Anliggende — Anliggenderne er hans, og hun er ham undergivet.

At Udviklingen er forløbet saaledes, ser vi bl. a. af Retsopfattelsen i Middelalderen i Sammenligning med nyere Tid. I den kristne Højkonjunktur herhjemme var det nødvendigt, at Manden indhentede Hustruens Samtykke til de Dispositioner, han ønskede at foretage. Professor Stig Juul gør opmærksom paa i sin Bog »Lov og Ret i Danmark«, at Kvindens Nedgangsperiode i juridisk Henseende begynder efter Reformationen, og at

den hænger sammen med, at Luthers Teologi kun indrømmede Kvinden en meget underordnet Plads i Tilværelsen. Sjællands første protestantiske Biskop, Peder Palladius, siger da ogsaa, at »Kvinden er bygt til at være Mandens Husholderske«.

Der hvor Guds Moder holdes i Ære i Kirken, der er ingen Mulighed for en Forringelse af Kvindens Stilling, hverken som Menneske eller som Samfundsborger. Her er man helt i Pagt med den oldkristne Tanke. Skydes derimod Marialogien ud af Kirkens Teologi, ja, da er Kvindens hele Stilling forandret, tilbage er kun hendes fysiske Værdier, mens de aandelige er gaaet tabt.

Tove Rasmussen.

BOGHYLDEN

I denne Maaned udkommer første Nummer af Kvartalsskriftet

Catholica

Danske Katolikker har længe savnet et intellektuelt Organ, hvor de kan orientere sig i Aandslivet inden for og uden for den katolske Kirke, tage Tidens Problemer op til Drøftelse og forelægge deres Syn paa dem som Katolikker.

Tidsskriftet bliver paa 48 Sider og Abonnementsprisen er 6,00 Kr. aarlig.

Følg med fra Starten

ARNOLD BUSCK
International Boghandel
Kjøbmagergade 49
Telefon C. 2453

N. P. Rostrup

Katolske Begravelser

30 Aars Erfaring
Valkendorfs-gade 34-36
Tlf. 778 - 728

Køb det Danske Steril Catgut Novo

leveres i Glasklokker i Nøgler paa 25 à 50 m

hos **VALD. FOERSOM** . 1868-1943

Amagertorv 27 . Central 4310 . Byen 4310

Hans Navn skal være Underfuld

Det er den guddommelige Herligheds Aabenbarelse, en Epifani, som vi i Dag skuer i den tolvaarige Jesus i Templet. Guddommelig Visdom bryder gennem Drengenaaturens Slør. Det strider saa meget mod al menneskelig Følelse, at de Mennesker, som ser det, maa undres, og at selv Maria og Josef, som dog allerede havde skuet dybt ind i Kristi Mysterium, paany blændes af den guddommelige Herligheds Lys og endog saares smerteligt af den i deres rent menneskelige Følelse. Men nu er de blevet belært. Saaret har været helsebringende for dem. Nu erkender de først den dybe Betydning af, at Jesus er dem underdanig; deri rummes Forløsningsplanens Visdom: at den guddommelige Kraft virker i Svagthed. (*Evangelium*).

Som Lemmer paa Kristi mystiske Legeme oplever vi atter og atter i os selv, at vor Svagthed parres med guddommelig Kraft. Naar vi blot ser paa os selv som Enkeltpersoner, maa vi give op; men i Troen paa vor Indlemmelse i Kristus ligger vor Styrke, som overvinder alt. Det gælder blot om, at vi mere og mere lader os gribe af Kristus med hele vort Væsen, saa at vi med Ham og i Ham bliver et helligt, Gud velbehageligt Offer (*Epistel*).

Det er den guddommelige Majestæt, som lyser ud af Barnet fra Bethlehem og i disse Dage helt tager Magten over os (*Indgangsvers*). I Menneskevordelsens Mysterium, der viser os, at Ydmyghed og Lydighed er Vejen til Frelse, erkender vi dybest, hvad vi bør gøre, og i Virkeliggørelsen af dette Mysterium i os takket være Indlemmelsen i Kristi Legeme besidder vi ogsaa Kraft til at gøre, hvad der tjener os til Frelse (*Kirkebøn*). Den almægtige Gud er det, som bor

i Barnets Skikkelse. Han har bragt os Fred og Retfærdighed. Ham sømmer sig al Lovprisning (*Graduale, Alleluja*).

I troende Bevidsthed om vor Indlemmelse i Kristus frembærer vi glade det hellige Offer, som stedse paany aabner os Livets og

Kraftens Kilder (*Offertorium, Stillebøn*). Eukaristien styrker atter og atter vor Tro, saa at vi ved den formaar at overvinde alle Smerter, al Lidelse, og føre et Liv, som er vor Kaldelse værdigt (*Kommunion, Slutningsbøn*).

P. Wolfgang Czernin O. S. B.

PAULUSKREDSEN

Subskription 3 Kr. halvaaarlig
Den letteste Maade at faa en
katolsk Bogsamling

BREVE fra LÆSERNE

Kirkekor

Vi har modtaget:

Man skal smede, mens Jernet er varmt — forleden blev der afholdt en Julekoncert til Fordel for et Kirkekor.

For en Del Aar tilbage hørte jeg en Præst sige: »Hvorfor skal det altid være gratis Arbejde, saasnart det er katolsk,« — ja der er vist noget om det. Vi Korsangere synger gratis, det ved Menigheden sikkert; vi synger til Guds Ære og Gudstjenestens Forherligelse, det er i sig selv Løn nok, det er noget, vi er opdragede til, fra vi som Børn begyndte at synge i Kirkekor, og det er dejligt at kunne være med; men — — det vilde ogsaa være dejligt, om hvert Kor havde en Kasse med lidt Penge i til Dækning af forskellige Udgifter og til Aflastning af en i Forvejen slunken Kirkekasse.

(Et lille privat Ønske er, at Menigheden hver især gav blot 25 Øre mere i Kirkeskat om Maanedn, saa fik Sognepræsten efterhaanden Balance i Kassen, — men det er jo en hel anden Historie.)

Der findes sikkert en hel Del Korsangere, der pekuniaært set er mindre godt stillede, og som endog kommer langvejs fra med Tog eller Sporvogne, *de burde støttes med Kørebilletter*. Det koster dem mange Penge aarligt at køre frem og tilbage, tænk blot paa, hvor ofte Koret synger ved Jule- og Paaske-tid, dertil kommer de ugentlige Sangprøver.

Dersom nu de 5 københavnske Kor slog sig sammen til »de forenede katolske Kirkekor«, og man

een Gang om Aaret holdt en lødig Kirkekoncert, hvor vore Organister hver havde en Afdeling at dirigere, og der maaske aarligt i Søndagsmesserne maatte være en Kollekt, som helt tilfaldt Korets Kasse, saa vilde der vel efterhaanden blive lidt Penge at tage af.

Den Menighed, der Søndag efter Søndag glædes ved at høre Koret synge, er sikkert villig til at give noget til Fordel for Sangerne.

Med lidt Velvilje fra Organistens Side mener jeg, at der kunde udlaaes Noder, muligvis ogsaa Sangere (der skulde betaales) til andre Kor f. Eks. ved en lokal Kirkefest (Konfirmation eller andet) i Stedet for, som det er nu, at den *betalte Ekstrahjælp* altid tilhører en anden Konfession.

At enkelte af Sangerne faar Betaling virker jo ikke særlig opmuntrende paa de andre, men det er maaske en Nødvendighed, for at holde paa de gode Stemmer.

Ved en aarlig S sammenskudsfest fik Organister og Sangere Lejlighed til at lære hverandre at kende, og man kunde drøfte fælles Intereser.

De stemmebegavede Damer og Herrer, der sidder og hygger sig nede i Kirken, bør synge med oppe i Koret, det er maaske netop deres Stemme, vi savner. Gaa nu ikke og »tænk over det«, men meld Dem ind nu paa Søndag hos Deres Sognepræst eller hos Organisten.

Til Slut undlader jeg ikke at tilføje, at vi Sangere, i hvert Fald paa Frederiksberg, hvert Aar bliver indbudt til Julefest hos Sognepræsten og om Sommeren har en dejlig Skovtur som Tak for Aarets Arbejde.

Med Tak for Optagelsen.

Ingeborg Soelberg.

Ønsker De at sælge

eller at købe Villa . Ejendom . Grund . Forretning
eller Pantebrev, yder jeg Dem betryggende Assistance

EMIL OVERGAARD

Statseksamineret Ejendomsmægler
Gentoftegade 86 . Tlf. Gentofte 2535

Katolske Begravelser

aut. katolsk Bedemand

Benzon

Alle Aftaler kan træffes i Hjemmet

CENTRAL 1868

Aarsberetning

for St. Vincentsforeningen
for katolske
Damer i Jesu Hjerter Sogn

Da Rosenkranssognet i Jan. 1942 blev delt, blev ogsaa den kvindelige Vincentsforening delt. Af den tidligere Bestyrelse frattraadte Formanden, Frk. Anna Ronge og Næstformanden Frk. Charlotte Engholm. Der oprettedes nu en Vincentsforening i Jesu Hjerter Sogn i Stenogade og een i St. Mariæ Sogn paa Jens Jessensvej. I Jesu Hjerter Sogn bliver Vincentsforeningen ledet af Sognepræsten Hr. Pater Coenen. Bestyrelsen bestaar af: Formand Frk. E. Millech, Næstformand Fru O. Mika, Kasserer Fru H. Michaëly, Sekretær Frk. E. Ronge og Suppleant Fru El. Siegler.

Vi har haft 21 Medlemmer, 8 aktive og 13 passive. Ogsaa en Liobaøster, Sognesøsteren overværede Møderne, der har fundet Sted een Gang maanedlig i Vinterhalvaaret. 52 Familier eller enligstillede er understøttet, og der er aflagt 124 Besøg i Hjemmene eller paa Hospitaller. Paa Sognepræstens Initiativ er der et Par Søndage opstillet Kurve i Vaabehuset, bestemt til at nedlægge Gaver til de fattige. Der indkom en hel Del Fødevarer og Klædningsstykker, hvoraf Vincentsforeningens Damer afhentede adskillige Pakker og bragte dem til trængende Familier.

I Februar blev der uddelt Marmelade, i December baade Marmelade og Grønsager, som var modtaget gennem »Danske Kvinders Samfundshjælp«. I April og Novbr. afholdtes hos St. Josephs Søstre i Jeanne d'Arc Eftermiddags Sammenkomst, hvor der var Kaffebord, Lotterispil og Fremvisning af Film. — I Foraaret deltog vi i den aarlige Retræte og Paaskekommunion hos St. Josephs Søstre paa Østerbro. I Juni blev der indbudt 15, fortrinnsvis af de ældre, til den fælles Skovtur til Klampenborg. — 3. Juledag deltog vi i den fælles Julefest paa Østerbro.

Alle, der har ydet Foreningen Hjælp i Aarets Løb, bringes herved en hjertelig Tak.

Indtægt:

Aarsbidrag fra aktive Medl.	51,00
do. fra passive Medl. ...	91,00
Tilskud fra Hovedkassen...	112,48
Fra Vincentsfor. Kollekt ...	40,00
Gaver og Renter	66,99
	361,47

Udgifter:

Indbetalt til Hovedkassen...	91,00
Udbetalt for Fødevarer ...	161,15
Kontant Hjælp	16,00
Diverse: Koks, Tøj, Sporvogn, Porto	63,21
Messestip.	3,00
Kassebeholdn. 31/12 1942...	27,11
	361,47

I næste Uge

bringer Ugebladet bl. a. et Interview med Biskoppen om den nye Salmebog og andre aktuelle katolske Emner. Om kort Tid offentliggør vi nogle af afdøde cand. mag. Niels Hansens Newman-Oversættelser.

Blæksprutten

havde i Aar faaet Reformations-Monumentet med i sin Reportage af Begivenhederne i 1943. Det skal staa der, sagde Blæksprutten, for at minde os om vore Fædres Tro. Og Hæftet kommenterer det ved at bemærke, at hvis man i sin Tid havde tænkt paa dette, saa var der ikke blevet noget Mindesmærke at rejse.

Det er en Art Efterskrift, og den kunde vist ikke være kortere eller mere tilstrækkelig.

Sct. Knuds Skole fylder 75 Aar ...

fortsat fra Side 25

»Man kunde formode, at en Skole, der fylder 75 Aar, er fuldvoksen. Desværre kan man ikke sige det om Sankt Knuds Skole. Hvis der fandtes et katolsk Gymnasium i Danmark, kunde Sankt Knuds Skole roligt lade alle Ambitioner fare. Men som Forholdene nu ligger, sender Skolen sine Elever bort, naar de mest trænger til Vejledning og Støtte, hvad i øvrigt gælder alle katolske Skoler her i Landet. Mellemskolens Elever er til syvende og sidst endnu Børn, hvorimod Gymnasieelever er vordende Mænd ...

Hvis en Skole maa ønske sig selv noget, naar den fejrer et Jubilæum, saa lad det være, at den maa vokse sig stor og stærk, saa den engang kan føre sine Elever op til Studentereksamen.«

Tanken om det katolske Gymnasium er altsaa ikke døet helt hen — og maatte disse Ord indebære en Slags »Løfte« til den opvoksende katolske Ungdom!

CITAT

Brødre! Ifør eder inderlig Barmhjertighed, Godhed, Ydmyghed, Beskedenhed, Taalmodighed, saa I fordrager hverandre og tilgiver hverandre, dersom nogen har Klagemaal imod nogen.

Den hellige Families Fest, Epistel.

Juleindsamlingen

i St. Ansgars Sogn, St. Antoni Sogn, St. Knud Lavard Sogn og Sakramentsogn indbragte 2475 Kr. 20, Øre, som er uddelt til 145 Familier, enligstillede og skjult Nød.

Alle, som har bidraget til det smukke Resultat, og derved bragt Juleglæde i mange Hjem, bedes modtage vor hjerteligste Tak.

Pastor Cay Benzon. Pastor Geertz-Hansen. Pastor Magnussen.

Pastor Staübli. Alma Osterhammel.

Juleindsamlingen paa Frederiksberg

St. Vincentsforeningen for Damer's Juleindsamling i Sankt Mariæ Sogn indbragte ialt Kr. 643,21, der er fordelt paa 27 trængende Familier og enlige Personer. Alle, som har støttet Indsamlingen, bedes modtage en hjertelig Tak.

Sakramentskirken

Sønd. 9. Jan. Kl. 14,30 Nytaarsfest for yngre og ældre. Samværet afsluttes med Andagten Kl. 17 under hvilken Sognets Hjem indvies til den hellige Familie.

Jesu Hjerter Kirke

Sønd. 9. Jan., Den hellige Families Fest; efter Højmesse Familienes Indvielse til Jesu Hjerter. Kl. 8,30 Fælleskommunion for de mandlige Kongregationer.

St. Antoni Kirke

Sønd. 9. Jan., Den hellige Families Fest, Kl. 8 Menighedens Fælleskommunion.

St. Andreas Kirke

Sønd. 9. Jan., Den hellige Families Fest, Menighedens Fælleskommunion. Familienes Indvielse under Andagten Kl. 17.

St. Knud Lavards Kirke

Sønd. 9. Jan., Den hellige Families Fest, Kl. 8,15 stille Messe, Kl. 9,30 Højmesse med Familienes Indvielse.

Aarhus

Søndag d. 9. Januar, Den hellige Families Fest, Kl. 16 Prædiken m. Indvielse til den hellige Familie.

Aarhus Opland

Søndag den 9. Januar:

Odder: Kl. 10,15 (Komm. 9,15).

Søndag den 16. Januar:

Ebeltoft (Villa Pax): Kl. 10.

I Anledning af

Sankt Knuds Skoles 75 Aars Jubilæum

afholdes der Onsdag den 12. Januar 1944 Kl. 9 en Festgudstjeneste i Jesu Hjerter Kirke, Stenosgade 4. Festprædikenen af Pater P. Nøsen.

Der opføres »Missa brevis« af W. A. Mozart under Medvirken af Medlemmer af Statsradiofoniens Madrigalkor og »Unge Tonekunstneres Selskab«s Orkester under Ledelse af Organist Aage Bredahl.

Benediktineroblaterne

Søndag d. 9. Januar Kl. 13,30 Møde for Oblater hos Liobasøstrene, St. Kjeldsgade 1. I Tilslutning til Mødet er Vesper Kl. 14,30. Det bemærkes, at Oblaternes Sammenkomst under de nuværende Forhold er fastlagt til 2. Søndag i hver Maaned Kl. 13,30.

Katolsk Ungdoms Klub

København.

Søndag d. 16. Januar 1944 Kl. 14 »Den røde Sal«, Stenosgade 4. Nytaarsmøde. Formanden Hr. Albert Strøyer byder Velkommen og holder en lille Nytaarstale. Underholdning v. »De 3 fra Klubben« Lotte, Lissie og Birthe. Fælles Kaffebrød. Spøg og Skæmt. Entré Kr. 1,00 incl. Kaffebrød. Praktisk Arrangement:

Gruppe II. — Sct. Knuds Gilderne Kl. 13,30 Slutafregning for 1943.

Amager.

Søndag d. 9. Januar Kl. 15 præ. Julefest for Medlemmerne. Der bliver Dans omkring Juletræet, Jule-spil og Oplæsning. Samtlige Medlemmer bedes medbringe en Gave til Værdi af mindst 1 Krone. De unge Mænd medtager en Gave passende til en Herre og de unge Piger en Gave til en Dame.

Entré 50 Øre med Servering af Kaffe og Julekage.

Frederiksberg.

Møde 23. Januar Kl. 14,30.

R. I. P.

Vor kære Søster

M. Rosalina Zwirner

er afgaaet ved Døden den 1. Januar 1944 vel forberedt ved Kirkens hellige Naademidler.

Sct. Elisabethsøstrene.

Den kære afdøde anbefales til de troendes Forbøn.

Katolik

Dannet ung Mand søger Bekendtskab med ung Dame, 25—30 Aar, helst fra København.

Billet nrk. 1784 modtager Bladets Annonceekspedition, Klosterstræde 23, København K.

Tegn Abonnement paa

Catholica

gennem

SANKT ANSGARS
BOGHANDEL

Bredgade 67. Palæ 4777

★ Udkommer 4 Gange aarligt
Abonnementspris Kr. 6,00
Enkelte Numre Kr. 1,75

Husbestyreinde

Til at styre et katolsk Embedsmændshjem med en voksen og to Drengene (3½ og 7 Aar) søges 1. Marts eller senere en dygtig og kultiveret Dame, der har Evner og Lyst til at have med Børn at gøre.

Eventuelle interesserede bedes rette skriftlig Henvendelse til Ugebladets Ekspedition, St. Ansgars Boghandel, Bredgade 67, under Mærket »Husbestyreinde«.

AARHUS

Alfred Pihl

Bagermester, Conditori

Telefon 3041 — Hammershus

Leverandør til St. Josef Hospital

Køb hos vore

Annoncører

MEJERIET
Vesterbro

Byens førende

Tlf. 8700 (4 Lin.)

ODENSE

Allegades Røgeri og Fiskeforretning

Alt i Fisk

Allegade 46. Telefon 1896

Lev. til Sct Joseph Hospital

Junker-Dreie

Kolonial . Delikatesser

Nørrebro 49 . Odense

Lev. til Sct Josephs Hospital

HORSENS

Manufaktur . Trikotage . Udstyr

A-S Horsens Textil Lager

Leverandør til katolske Institutioner

Carl Bech

aut. elektr. Installatør

Vestergade 33 . Telf. 1026

Leverandør til kath. Menighed

RANDERS

Randers Andelsmejeri

Telefon 776 (4 Linier)

Fineste Mejeriprodukter fra

Dyrlæge kontrollerede Besætninger

Vald. Tørring

aut. elektr. Installatør

Kongensgade 13, Tlf. 2021

Leverandør til Dalum Kloster

JØRGEN RASMUSSEN

Glarimester

Overgaden 29, Telefon 1117

Leverandør til St. Josephs
Hospital og Kirken

AALBORG

Ferd. Færch & Co. Tømrermestre Strandvejen, Tlf. 301	A. Hoffmann Urmager og Optiker Borgerg. 17 (lige v. den nye Bro) Brillere efter Lægerecept Rep. udf. nøjagtigt og billigt Telefon 3779	CHR. SIMONI grundl. 1836 Kul- og Koks-Import Telf. 67 — 68 — 69 Leverandør til St. Josef Søstrenes Hospital og Kamilianerkliniken i Aalborg.
M. Thomsen Støtt Entreprenør og Murermester Kong Christians Allé 6 Telefon 1992	Mathias Christensen Absalonsgade 14 . Tlf. 1556 <i>Kolonial . Delikatesser . Kaffe</i>	Køb Hjemmets Udstyr hos Thuén, Gravensgade 2
P. Krebs Elektroinstallatør Frederiksgade 6 Telefon 1786 <i>Udf. Arb. ved Kamilianerkliniken</i>	Aalborgs katolske Begravelseskontor Ligkister, Ligsenge, Kistepyntning og Salmer Begravelser ordnes smukt og samvittighedsfuldt G. PETERSEN . Jens Bangsgade 8 Telefon: 8418 . Privat: 2068	Hans Wiencken Kastetvej 51 . Aalborg er det rigtige Indkøbssted for Kød, Flæsk og Pølse Reelle, unge Varer til beskedne Priser Egen Pølsefabrik . Forlang Tilbud
N. Nielsen & A. Brostrøm H. PERS EFTERFØLGER		Aut. Vand-, Gas- og Blikkenslagermestre SANITET- CENTRALVARME Algade 58 . Aalborg . Telefoner: 681 - 6581

NAKSKOV

Spis Arbejdernes Fællesbageri's Produkter Nakskov . Telefon 621	Broderimagasinet Østergade 18 . Telefon 921 Alt til Haandarbejde . Tegning, Montering Stort Udvalg i Garn Leverandør til Søstrene	LEDIG
Nakskov Dampmølle Aktieselskab	<i>Køb hos vore Annoncører</i>	Chr. Steffensen HERREEKVIPERING Fruegade 8, Nakskov, Tlf. 796 Leverandør

HOLBÆK

A. P. PEDERSEN Murermester Markedsplads 10 . Telefon 239	Vestergades Maskinværksted RASMUSSEN & NIELSEN Telefon 1039	H. P. Larsen Kolonial . Delikatesser Algade 28 . Tlf. 849 Leverandør til Hospitalet
Holbæk Mejeri A/S Algade 54 . Telefon 65 Leverandør til Hospitalet	A-S Arbejdernes Fællesbageri Bedste Brødsted Lev. til St. Elisabeth Hospital	JENSEN & OLSEN statsaut. Installationsforretning Elektrisk Lys og Kraft Algade . Telefon 365 Leverandør til den kat. Menighed

Katolsk Ugeblad

16. Januar 1944

92. Aarg.

Nr. 3

Metusalemiten af G. K. Chesterton

Jeg saa forleden Dag i en Avis Beretningen om følgende underholdende og dybt filosofiske Begivenhed. En Mand lod sig indrullere som Soldat i Portsmouth, og der blev forelagt ham et Skema, som han skulde udfylde, og hvor der blandt andet ogsaa spurgtes om hans Religion. Med værdig og ceremoniel Alvor nedskrev Manden Ordet »Metusalemit«. Jeg skulde mene, at den Person, som gennemser saadanne Papirer, har set en Del løjerlige Religioner i sin Tid. Men trods al sin Viden som Specialist kunde han ikke »placere« Metusalemismen blandt det, som Bossuet kalder Protestantismens Variationer. Han følte en glødende Nysgerrighed angaaende Sektens Opfattelser og Bestræbelser, og han spurgte Soldaten, hvad Ordet betød. Soldaten svarede, at det var hans Religion, »at leve saa længe som muligt«.

Som epokegørende Begivenhed i Europas Religionshistorie er denne Soldats Svar mere værd end hundrede Vognlæs Kvartals- og Maanedes- og Uge- og Dagblade, der diskuterer religiøse Problemer og Bøger. Hver Dag anmelder Avisen en ny Filosof, som har en ny Religion, og der er ikke i de to Spalters to Tusinde Ord et eneste Ord, saa vittigt eller saa vist, som Ordet »Metusalemit«. Meningen med hele Litteraturen er simpelthen at spin-

de en lang Ende kort: det er derfor moderne filosofiske Bøger ikke er Litteratur. Men Soldaten ejede selve Litteraturens Sjæl, han var en af den moderne Tankes store Ordskabere, ligesom Victor Hugo eller Disraeli. Han fandt et Ord, der beskriver vore Dages Hedenskab.

Naar for Fremtiden moderne Filosofer kommer til mig med deres ny Religion (og der staar altid en Kø af dem og venter langt ud paa Gaden), saa vil jeg komme deres Omsvøb i Forkøbet og kan skære dem ned med et eneste inspireret Ord. En af dem begynder: »Den ny Religion, der er baseret paa den primitive Ur-Energi i Naturen ...« »Metusalemit«, vil jeg sige med Fasthed, »God Morgen!« »Det menneskelige Liv,« siger en anden. »Det menneskelige Liv, den sidste og eneste Helligdom, befriet fra Tro og Dogmer...« »Metusalemit!« vil jeg hyle imod ham. »Gaa Deres Vej!« »Min Religion er Glædens Religion,« forklarer en tredje (en gammel, skaldet Mand med Hoste og blaa Brillen), »den fysiske Stoltheds og Styrkes Religion, og min ...« »Metusalemit!!« vil jeg raabe igen, og jeg vil klappe ham støjende paa Ryggen, og han vil falde omkuld. Saa kommer der en bleg ung Digter med langt Haar og siger til mig (som en netop gjorde forleden Dag):

»Stemninger og Indtryk er den eneste Virkelighed, og de forandrer sig stedse og ganske. Jeg kan derfor næppe beskrive min Religion ...« »Det kan jeg,« vil jeg da sige noget barsk. »Deres Religion er at leve længe, og hvis De bliver her et Øjeblik til, opnaar De det ikke.«

En ny Filosofi betyder gerne i Praksis Lovprisningen af en eller anden gammel Last. Vi har haft den Sofist, der forsvarer Grusomhed og kalder det Mandighed. Vi har haft den Sofist, der forsvarer Usædelighed og kalder det for Følelsernes Frihed. Vi har haft den Sofist, der forsvarer Dovenskab og kalder det Kunst. Ganske sikkert vil der i Sofisteriets Bakkanal en Gang opstaa en Sofist, som ønsker at idealisere Fejgheden. Og er vi først ude i denne usunde Verden af vilde, løslupne Ord, hvor uhyre meget, kan der saa ikke siges til Gunst for Fejgheden! »Er ikke Livet en yndig Ting og værd at frelse?« vil Soldaten sige, mens han løber sin Vej. »Skal jeg ikke forlænge Bevidsthedens storslaede Mirakel?« vil Husherren sige, mens han gemmer sig under Bordet. »Saa længe der er Roser og Liljer paa Jorden, skal jeg da ikke blive der?« vil det lyde fra Borgeren under Sengen. Det vil være lige saa let at forsvare Kujonen

(Stuttet Side 46)

Biskop Suhr

om Salmebogen m. m.

Julebrev fra
Pastor Bertling

Af Kardinal
Newmans Skrifter

Benediktinerklosteret
Ettal

Munkemel

Salg og Udlejning

AF LYSBADE OG ELEKTROMIDICINSKE APPARATER

DANSK RØNTGEN-TEKNIK A/S

KØBENHAVN
TELF. 4229

AARHUS
TELF. 6545

KØBENHAVNS BRÆNDELS KOMPAGNI
KUL KØK KOKS
NØRREGADE 15 TELF. 9270

LEDIG

Bageri & Conditori
Johan Aschengreen

Amagerbrogade 72, Telefon Amager 353
Filial: Amagerbrog. 125. Telefon Amager 4019

RECK'S OPVARMNINGS COMP. A/S

Esromgade 15. København N. Telef. 7480

Centralvarmeanlæg af enhver Art

Køkken-, Vaskeri-, Desinfections- samt Tørrestueanlæg m.m.

RECK-STALKEDLER

G. Garth-Grüner
Landsretssagfører
Frederiksholms Kanal 6, Kbh.
Tlf.: 12,166 og 12,161

Mark Poulsen & Rønne
INGENIØRER
Pr. Maries Allé 1 A - København V.
Centralvarme-Anlæg - Sanitære Anlæg
Telefon 8533

Købke's
Reproduktionsanstalt
Vester Voldgade 91
Klicheer i fineste Udførelse

Ove Juel-Christensen
Kaffe og Kolonial en gros
Ryesgade 106
Telefon Central 408

BONALIN-BONEVOKS
til alle Gulve
Bonalin-Kompagniet A/S, København F

Malerfirmaet **Gustav Lehnert**
Rud. Berghsgade 65 . Ryv. 1421 y
Alt Maler-
og Tapetsererarbejde udføres
Udfører Arbejdet ved Sct. Michaels Gaard

Tidsskrifter
Brochurer
Cirkulærer
Brevpapir
Reklamekort
Programmer
o. s. v.

Bogtrykkeriet **TERTIA**
Goth. 5077 y . Sallingvej 32 . F

Leverandør af Katolsk Sogneblad

Katolikker!

Sørg for at ogsaa andre Trosfæller læser Ugebladet!

Ved Kaj Munks Død maa vi fra katolsk Side mindes de Ord, som ikke sjældent faldt ham i Pennen om Moderkirken. Blandt hans mange Talenter fandtes ikke det teologiske, og hans Udtalelser forenkledede derfor Problemerne alt for meget. Men paa sine Rejser følte han sig vel tilpas i Berøring med Kirken, og noget i det »katolskes« Format drog ham stærkt. Han vidste, at alt sekterisk Væsen ligger den katolske Kirke fjernt. Naar han derfor saa, at Reformationen i Virkeligheden var en utilsigtet Ulykke: at der dengang faktisk var Ting at rette paa, og at Luther til en Begyndelse ikke vilde andet end at rette disse Fejl — saa tilskrev han Kirken Storsyn nok til en skønne Dag at kunne kanonisere Luther og indoptage hans Reformer.

Det kan synes meget barnligt og ikke Omtale værd. Men det var et ægte Udtryk for et uteologisk Sinds oprigtige Kærlighed til Kirkens Enhed og hans danske Tro paa, at Problemerne ikke er saa svære, blot vi møder hinanden med Respekt og god Vilje og uden Snæverhed.

Var det Kunstneren Kaj Munk, som længtes mod den katolske Kirke, eller var det Præsten? Læsningen af Thit Jensens »Stygge Krumpen«, der saa sandelig ikke er katolsk Opbyggelse, fik ham til at udbyde: »Hvad om Danmark havde været katolsk i Dag? Havde det saa staaet væsentlig ringere til med os? Hvad Rolle spiller Altergangen i vort Folk? Og Klostre, som modne Mænd og Kvinder trak sig tilbage til, havde ingen Skændsel været for Landet. Aah, man savner det dog en Gang imellem her i vor lille, smukke, rene Bondekirke — Storheden, Udsynet, Sammenhængen! Savner Krumstaven og Lys og Røggelse, savner Brødets og Vinens Forvandling, savner — aah, frem for alting: Gudsmoder, Jomfruen, Marie«.

(Sluttes Side 42)

Interview med Hs. Excellence, Biskop Th. Suhr

Arbejdet ved Domkirken

Ugebladet besøgte forleden Biskop Suhr for at bringe ham vore Nytaarshilsner og samtidig høre noget nyt om et Par af de Spørgsmaal, der særlig drøftes blandt Katolikker i disse Dage.

Uafbrudte Hammerslag, der fik hele det ærværdige Præstehus ved Domkirken til at skælve, fik Samtalen til at begynde med Kirkens nye Taarn.

— Er det oppe i Taarnet, Haandværkerne tager saa haardt fat?

— Nej, smiler Biskoppen. Taarnet er praktisk talt færdig. Om et Par Uger eller saa er der ikke mere Arbejde paa det. Men Taarnet har spærret en Nedgang til Kælderen, og nu er vi nødt til at bryde en ny Nedgang ude fra Haven.

— Det hele har taget længere Tid end beregnet, ikke sandt?

— Ja, fordi vi under Arbejdet fandt saa meget, der maatte repareres paa den gamle Byg-

ning. Baade Træværk og Mur har vist sig at have lidt meget af Svamp. Og Brandvæsenet har jo været her med deres Krav. Vi maa ogsaa lave en ny Port ind til Haven fra Passagen norden om Kirken. Men det hele varer ikke ret lang Tid. Saa tror jeg, at det smukke gamle Hus vil kunne være tjenligt endnu i flere Generationer, saa ogsaa min og de andre Præsters Efterfølgere kan være glade for at bo her.

Sankt Knuds Gilderne

— Vil Biskoppen gennem Ugebladet sige noget om Sankt Knuds Gilderne?

— Det har længe været mit Ønske. Gilderne er et af de mest opmuntrende Træk i vore Dages hjemlige Katolicisme. Man kan synes, at disse Smaapenge er en temmelig ligegyldig Sag. Det er de ikke. Den Snæs Tusind Kroner, som paa denne Maade bliver stillet til Vikariatets Raadighed, vejer tungt til. De er en væsentlig Del af Vikariatets Indtægter, og uden denne Sum vilde det være praktisk talt umuligt at lønne vore Præster blot med de beskedne Lønninger, som Dyrtiden har gjort endnu mindre rundelige. Hvis det lykkes Gilderne at vinde yderligere Udbredelse, vil der være den allerbedste Brug for disse Penge til det samme Formaal.

— Maaske den enkelte Katolik har svært ved at se, at hans 5 Øre er en Sag af Vigtighed ...

— Jeg kender dette Synspunkt. Men Værdien af Gildearbejdet bliver netop synlig paa denne Maade. Naar den enkelte Katolik betaler sin 5 Øre med et lille Smil over Beløbets Lidenshed, kommer han til at tænke paa, at Smaapengene tilsammen dog bliver til over 20.000 Kroner og en afgørende Faktor for Kirkens Arbejde. Det er Resultatet af Enighed og Samling.

Naar vi er enige om at betale en 5 Øre hver Uge, opnaar vi saa meget. Hvad kan vi saa ikke opnaa, *hver Gang* vi i samme Enighed tager fat paa en Opgave?

— Tænker Biskoppen nu paa noget særligt?

— Jeg tænker paa mange Ting. Fremtiden vil stille os store Opgaver. Og hvis vi siger, at vi faa Katolikker i Danmark ikke kan komme til at præge Udviklingen, saa stiller vi os ligesom den, der ikke vil betale sin 5 Øre, fordi det er for lidt. Er vi eet Sind og eet Hjerte, vil vi kunne gavne vort Land og dets Fremtid umaadelig meget.

Katolske Tankers Liv

— Har Biskoppen set den danske Gallup-Undersøgelse af Befolkningens Stilling til Kirken? Svarede dens Resultater til Biskoppens Erfaringer?

— Vi Katolikker oplever saa tit, at katolske Tankegange lever deres stilfærdige Liv endnu 400 Aar efter Reformationen. Mange Mennesker aner ikke, hvor katolsk de i Virkeligheden tænker. Det er derfor heller ikke mærkeligt, at Religion overhovedet har langt dybere Rødder i dansk Sind, end de fleste til daglig gør sig klart.

»Catholica«

— Henvender det nye Tidskrift, *Catholica*, sig til disse udenforstaaende?

— Ja, men paa samme Maade som Katolsk Ugeblad. Ugebladet har jo allerede i mange Aar været en velset Gæst, f. Eks. i mange protestantiske Præstegaarde, paa Højskoler og offentlige Læsesale. — Ugebladet skal stadig søge at løse ogsaa denne uadvendte Opgave bedre og bedre. *Catholica* er et Supplement til Ugebladet. Det skal give en Del Problemer en grundigere Behandling gennem større Artikler. Vi faar her et Mellemlinje mellem det katolske Ugeblad med de mange kortere Artikler og den katolske Bog. I Fællesskab skal Bogen, Kvartalsskriftet og Ugebladet sprede katolsk

Oplysning blandt vore egne og blandt de stadig flere, som gerne hører Kirkens Røst.

Søndagsmessebog som Salmebogens Afløser

— Biskoppen nævner Bøgerne. Spændingen om Salmebogen er nu næsten paa Kogepunktet. Det har allerede været nævnt, at det bliver en meget omfattende Bog, hvori Salmerne kun indtager en mindre Plads.

— I Folkekirken indtager Salmebogen en central Stilling paa Grund af Salmesangens fremtrædende Rolle i den protestantiske Gudstjeneste. Deraf kommer det, at det ogsaa blandt os har været Skik og Brug at anskaffe en Salmebog som noget nær det først fornødne i det katolske Bogskab. Messebog, Kyriale og Ritualbog kom først senere, ligesom mere for Liebhave. Men dette Forhold er ikke rigtigt hos os. Det er vigtigere, at vi har en Messebog end en Salmebog. Vi har løst denne Vanskelighed ved at fremstille en Bog, der indeholder alt, hvad en almindelig Katolik kan faa Brug for, naar han kommer i Kirken, baade til Søndagens Messe og til Eftermiddagsandagterne, til sine Børns Daab og til de andre Sakramenter. Og denne store Bog er gjort saa let forstaaelig og saa praktisk som muligt, for at den virkelig kan være til Gavn for alle.

— Der er altsaa ikke lagt saa megen Vægt paa Salmerne som før?

— Der er lagt megen Vægt paa den gregorianske Sang. Den nye Bog vil kunne betyde et stort Fremskridt i Retning af Menighedernes Deltagelse i Messens liturgiske Sang. Jeg glæder mig til at besøge vore Menigheder, naar alle, voksne saavel som Børn, med denne Bog i Haanden synger med paa de gregorianske Melodier. Ogsaa ved Eftermiddagsandagterne vil gregoriansk Sang nu kunne faa en rigtigere Plads. F. Eks. skal vi nu gerne synge *Te Deum* paa Latin, som det sig hør og bør i katolske Kirker.

Salmemelodier

— Er der da Noder i Bogen?

— Ja, til alle disse latinske Ting. Derimod ikke til de danske Salmer. Og det har sin praktiske Grund. Der er næsten lige saa mange danske Salmer som før, bl. a. alle de meget populære, som ingen kan tænke sig at undvære, hvad enten de er høj Poesi eller ikke. Men et stort Antal, ogsaa af de gamle Salmer, er der fundet eller komponeret nye Melodier til. Det er her forsøgt at følge den stærke Strømning i katolsk Kirkemusik, som har fundet Udtryk i Ordene »*Recurramus ad fontes*«. Tilbage til Kilderne for vor Kirkesang, altsaa ogsaa her lade sig inspirere af den gregorianske Sang. Men en Menighed kan jo ikke fra den ene Dag til den anden lære en hel Mængde nye Salmemelodier. Derfor har vi ikke villet skabe Forvirring ved at sætte de nye Melodier ind i Bogen. I en Overgangstid vil man stadig være nødt til at bruge en Del af de kendte Melodier, selv om vi nu har fundet nye frem, der forekommer os bedre.

— Hvor finder man saa de nye Melodier?

— I et lille Hæfte, der samtidig udsendes. Jeg haaber, at de hurtigt vil vise sig at være til Glæde for os alle.

En Overgangstid

— Overgangstiden bliver nok svær. Mener Biskoppen ikke, at det vil gaa langsomt med at skifte om fra den gamle Salmebog til den nye »Søndagsmessebog«?

— Trangen til en ny Bog har været levende i adskillige Aar. Jeg stoler derfor paa, at man overalt vil tage vel mod det nye. Den praktiske Vanskelighed er den, at den nye Bog skal være i Hænderne paa det store Flertal, før den rigtigt kan tages i Brug. Og det er et økonomisk Problem. Men vi vil dels sælge Bogen uhyre billigt, dels give de lempeligste Anskaffelsesvilkaar for alle, der har daarligt Raad. Selv en billig Bog kan være dyr at anskaffe for en Familiefader, der jo ikke bare skal købe en til

sig selv, men ogsaa en til sin Kone og en til hvert af sine nogenlunde store Børn. Vi maa træffe en Ordning, saa en saadan Familie kan faa Bøgerne straks og betale dem lidt efter lidt.

— Venter Biskoppen alligevel ikke, at Søndagsmessebogen vil møde Kritik?

— Det er altid svært at ændre ved Bøger, som har været i fromme Hænders flittige Brug. Det er kun godt, at vi holder saa meget af vore Salmer og Bønner, saa vi egentlig nødig ser dem ændret, selv paa den lempeligste Maade. I en saadan Sag kan man ikke undgaa, at nogle Mennesker vil komme til at savne et og andet. Men jeg tror, at de vil finde endnu meget mere at glæde sig over.

— Biskoppen venter altsaa at se Søndagsmessebogen i Anvendelse meget snart?

— Det gør jeg. Den blev forøvrigt benyttet første Gang Nytaarsaften i Jesu Hjerter Kirke, hvor Pater Kùpferle fra et Korrekturark læste Bønnen ved Aarsskiftet. Den samme Iver efter at bruge Bogen vil sikkert vise sig overalt.

Biskoppens Tak

— Har Biskoppen noget særligt paa Hjerte at sige os Katolikker?

— Ja, vi har jo nu talt om Sankt Knudsgilder og Salmebog, og jeg vil gerne benytte denne Lejlighed til at udtrykke min Taknemmelighed overfor de mange Katolikker, som gør et stort og uselvisk Arbejde for Kirken. Jeg kan vanskeligt takke hver enkelt af disse Medarbejdere, og jeg kan jo heller ikke yde noget til Gengæld for al den Offervilje, men det kan Kirkens Herre, i hvis Tjeneste vi alle staar, Biskop, Præster, Søstre og Lægfolk.

En ny Præst

— Er der en eller anden lille Nyhed, der kan være til Opmuntring i disse Dage?

— Det vil sikkert glæde mange at høre, at vi har gode Nyheder fra vore Præstestuderende, baade i Louvain og i Rom. Den 30. Januar vil Biskop Brems i Louvain vie Jørgen Alsing til Præst.

— Har Biskoppen Ønsker til det nye Aar?

— De samme som alle Kristne. Fred — uden Had og Bitterhed. Og at vi Danske maa vende tilbage til national Selvstændighed uden indbyrdes Strid.

Et Julebrev fra Pastor Bertling

I Aar har vi vist alle været ude for, at en eller anden sagde: »Jul — det kan man da ikke fejre. Der kan ikke blive Tale om en glædelig Jul som i gamle Dage!« Det er vist og sandt, at man ikke i Aar har følt megen Lyst til det sædvanlige Julesjov, og det er godt det samme, men naar man helst vil forbigaa Julen i Stilhed og kun fejrer Jul »for Børnenes Skyld«, saa maa vi som Kristne protestere. Hvordan end Julen i det ydre kan forme sig for en Kristen: det er altid Dage, hvor vi maa være fyldt af den virkelige Glæde — den Glæde, der bygger paa Troen paa Menneskevordelsen. Vi behøver ikke at skamme os over Juleevangeliets Ord »Fred paa Jord« og »Eder er idag en Frelser født«. For at sige det rent ud: Gud har ikke snydt os!

Disse Tanker har sikkert flere Præster søgt at give Udtryk for i deres Juleprædikener, for der er et Problem, det kan ikke skjules. Til os Præster i Danmark vil man jo nok sige: »Det kan I sagtens sige — vi sidder jo endnu saa nogenlunde i Fred herhjemme, men se ud i Verden!« Ja, netop! Det er det, jeg har haft Anledning til at gøre i disse Juledage. Jeg har selv modtaget Julehilsner fra mine gamle, franske Kammerater, der nu paa fjerde Aar er i Krigsfangenskab, og i alle Tilfælde gives Udtryk for Glæde over den forestaaende Højtid. De har glædet sig til at skulle forkynde Budskabet om, at en Frelser er født os, for deres Kammerater. Glædelig Jul, skriver de til mig.

Og nu er der kommet Breve og Kort fra Pastor Bertling. Af dem fremgaar, at hans Arbejde

er paa et Lazaret i Rusland han, der elskede sin Præstegerning her ved Sct. Ansgars Kirke. — Kun sjældent kan han læse Messe og selvfølgelig fortæller alle Hilsenerne om Længslen efter »Hjemkomsten«. Men ikke et Øjeblik tvivler eller fortvivler han. Især i eet Brev (til en af hans Konvertitter) har han klart givet Udtryk for sin og alle Kristens Tro og paa Baggrund af hans Levevilkaar faar hans Brev en uhyre Vægt og har derfor Bud til os alle. Derfor synes jeg, at det fortjener at kendes af en større Kreds. Det lyder i Uddrag saaledes:

»Naar De faar denne Adventshilsen har vi vist Jul, den store Fstedag, hvor vi alle gerne vil være hjemme. Kirkeaarets nuværende Tid (Adventstiden) svarer sikkert bedst til den Situation, vi lever i. Hele Menneskeslægten venter paa en, der kan bringe Fred, Hjemkomst og Lys i det Mørke, der ligger over denne Jord.

Til Trods for alt kan vi fejre Jul, kan ønske hinanden »Glædelig Jul«, thi Barnet er født os. Vi har set det store Lys, som lyste for os første Gang i den hellige Nat. Den store Gud blev lille, for at skænke os guddommeligt Liv. Derfor tænder vi gerne mange Lys til Jul for at sige, at Mørket er overvundet. Derfor vil vi staa med Tak foran Julekrybben, som har skænket vort Liv en saa stor Værdi ...

Selve Juledagen vil jeg frembære det store Offer i Fællesskab med Sct. Ansgars Menighed, mine Venner og min Familie. Saaledes kan jeg fejre Jul med alle, selv naar der ligger mange Kilometre imellem os. Og

vi vil bede Barn Jesus, at det store Ønske maa gaa i Opfyldelse: Fred og Hjemkomst ... Naar vi lægger det i Guds Haand, vil vi ikke blive skuffet.«

Disse Linjer vidner om den Tro, »der har overvundet Verden«, og vi maa alle takke Gud, der har givet os Mennesker en saadan Tro!

Kjeld Geertz-Hansen.

Af Kardinal Newmans Skrifter

ved cand. mag. Niels Hansen

Da vi forleden anmeldte Pastor Schindlers fortræffelige Bog om Kardinal Newmans Apologia, nævnte vi afdøde cand. mag. Niels Hansens Interesse for Newman og lovede at bringe nogle utrykte Newman-Oversættelser, foretaget af denne Ugebladets gamle Redaktør. Vi begynder med nogle Sider fra „Tanker om den kristne Lære“ ...

Korsets Magt

O min Gud, vilde nogen, der blot lod sig lede af sin naturlige Forstands Lys, vel have tænkt sig, at det var en af dine Egenskaber at fornødre dig selv og fuldbyrde dine Forsætter ved din egen Ydmygelse og Lidelse? Du havde levet fra Evighed af i uudsigelig Lyksalighed. O min Gud, saa meget kunde jeg dog have forstaaet, at naar du begyndte at skabe og omgav dig med en Verden af Skabninger, saa vilde de Egenskaber fremtræde hos dig, som indtil da intet havde at lægge sig for Dagen ved. Du kunde ikke vise din Magt, naar der ikke var noget at vise den overfor. Da begyndte du ogsaa at vise dit vidunderlige, naaderige Forsyn, din Troskab, din omsorgsfulde Omhu for alt, hvad du havde skabt. Men hvem skulde have tænkt, at din Skabelse af Verden indbefattede og medførte din Ydmygelse? O min store Gud, du har ydmyget dig, du har bøjet dig dybt ned for at antage vort Kød og Blod, og du er blevet løftet op paa Korsets Træ. Jeg priser og forherliger dig ti Gange mere, fordi du har vist din Magt gennem din Lidelse, end hvis du havde ført dit Værk igennem uden den. Det er din Uendelighed værdigt saaledes at overgaa og stige op over alle vore Tanker.

O, min Herre Jesus, jeg tror, og ved din Naade vil jeg altid

tro og holde fast ved, og jeg ved, at det er sandt, og at det vil blive ved at være sandt lige til Verdens Ende, at intet stort bliver fuldbyrdet uden Lidelse, uden Ydmygelse, og at alt er muligt derigennem. Jeg tror, o min Gud, at Fattigdom er bedre end Rigdom, at Smerte er mere værd end Fornøjelser, Navnløshed og Foragt end et berømt Navn, Vanære og Bebrejdelser end Ære. Min Herre, jeg beder dig *ikke* om at føre disse Trængsler over mig, for jeg ved ikke, hvorledes jeg vil være i Stand til at bære dem; men jeg vil i det mindste, hvad enten jeg har Modgang eller Medgang, holde fast ved, at det forholder sig, som jeg har sagt. Jeg vil aldrig slaa min Lid til Rigdom, Ære, Magt, anset Navn. Jeg vil aldrig hige efter verdsligt Held eller verdslige Fordele, efter hvad Mennesker kalder at have Lykken med sig. Jeg vil altid ved din Naade sætte dem højt, som er foragtede og tilsidesatte, ære de fattige og de lidende og beundre og højagte dine hellige og troende og stille mig paa deres Side til trods for Alverden.

Og til sidst, min kære Herre, skønt jeg er for svag til, at jeg tør vove at bede om Lidelse som en Gave, vil jeg i det mindste bede om Naade til at bære Lidelse ret og godt, hvis du i din Visdom og Kærlighed vil sende den over mig. Lad mig bære Pine, Dadel, Skuffelser, Sladder, Æng-

stelser, som du vil have det, min Jesus, og som du ved din egen Lidelse har lært mig det. Jeg lover ogsaa, at jeg ved din Naade aldrig vil søge Udmærkelse fremfor andre og ikke jage efter, hvad der er stort og prægtigt i denne Verden. Jeg ønsker at bære Forhaanelser ydmygt og gengælde ondt med godt. Jeg ønsker at ydmyge mig i alle Ting og være tavs, naar man behandler mig ilde, og være taalmodig, naar Sorg og Pine bliver ved med at komme over mig, og alt af Kærlighed til dig og dit Kors, fordi jeg ved, at paa den Maade bliver jeg værdig til dine Forjættelser baade for dette Liv og for det, der kommer.

Guds uendelige Fuldkommenhed

Af ham og ved ham og i ham er alt
(Rom. 11,36)

Af ham. Jeg tilbeder dig, min Gud, som Kilde og Ophav til alt, hvad der er i Verden. Engang fandtes intet i den hele Tilværelse uden du. Og det var en hel Evighed. Du alene har ingen Begyndelse haft. Du har altid været til uden nogen Begyndelse. Du har været alene med dig selv en hel Evighed, med alle dine guddommelige Fuldkommenheder skjult i dig; en Verden af Verdener; en uendelig Afgrund af alt, hvad der er stort og vidunderligt, skønt og helligt; et Skatkammer af uendelige Herligheder, alle i een; uendelig een og samtidig uendelig mangfoldig.

Min Gud, Tanken herom overgaaer alt, hvad den skabte Natur kan fatte, end sige mit ringe Sind. Jeg kan ikke naa saa vidt; jeg kan blot udtale det og sige: »Jeg tror derpaa«, dog uden at forstaa det. Men eet kan jeg gøre: jeg kan tilbede dig, min store og gode Gud, som den eneste Kilde til al Fuldkommenhed, og det vil jeg ved din Naade altid gøre.

Ved ham. Og da de andre Væsener begyndte at leve, levede de ved dig. De begyndte ikke af sig selv. De fik ikke Tilværelse uden ved din bestemte Vilje, efter din

evige Raadslagning, ved din Magt alene. De er helt og holdent af dig. Fra Evighed af, i din Lyksaligheds dybe Ocean, har du bestemt alt og alle til i deres Time at blive til. Ikke et Væsen, saa ringe det end kan være, er til uden som Resultatet af din Plan og dit Arbejde. Ja, meget mere, ikke en Sjæl faar Tilværelse, uden fordi den direkte vil det og bestemmer det. Du ser fra al Evighed af hver eneste af dine Skabninger. Du ser mig, o min Gud, fra al Evighed. Du ser nøje, om jeg skal blive frelst eller fortabes. Du ser min Historie i al Evighed i Himmelen eller i Helvede. O frygtelige Tanke! O min Gud, giv mig Styrke til at bære den, at ikke Tanken om dig fuldstændig skal forvirre mig, og led mig fremad til Frelse.

I ham. Og jeg tror og ved ogsaa, at alt lever i dig. Alt, hvad der i Tilværelsen findes af Liv, Herlighed, Glæde, Lykke, er absolut og ret og slet dit. Det er ved at øse af dine uendelige Fuldkommenheders Ocean, at alle Væsener har faaet det Gode, de er i Besiddelse af.

Hele den synlige Verdens Skønhed og Herlighed er et Glimt eller en Skygge af dig, Virksomhed eller Aabenbarelse af en af dine guddommelige Egenskaber. Alt vidunderligt, der findes hos Mennesker af Talent eller Genius, er kun et ringe Gensker af det svageste Glimt af din evige Visdom. Alt, hvad godt vi gør, sker kun ved din Hjælp, men kan alligevel næppe kaldes en Efterligning af den Hellighed, som i sin Fuldkommenhed findes hos dig.

O min Gud, skal jeg engang se dig — hvad kan lignedes dermed? Skal jeg se Kilden til den Naade, som oplyser mig, styrker mig, trøster mig? Som jeg er kommen fra dig, som jeg er skabt af dig, som jeg lever i dig, saaledes lad mig ogsaa, min Gud, vende tilbage til dig og for evig være hos dig.

Guds Forsyn

1. Jeg tilbeder dig, min Gud, der har givet alt, hvad du har skabt, et godt og nyttigt Maal at

stræbe hen imod. Du har skabt alt for dets eget, særlige Maal, og du leder alt til dette Maal. Det Maal, som du fra Begyndelsen af satte for Mennesket, er din Tjeneste og Dyrkelse og Menneskets egen Lykke ved at stræbe herefter og til sidst en lykkelig Evighed for Sjæl og Legeme med dig. Og du har draget Omsorg for, at hvert eneste Menneske kan naa dette Maal. Som din Haand og dit Øje hviler over den umælende Skabning, hviler de ogsaa over os.

Du holder alt i Live og Virksomhed, for at det kan naa sit Maal. Der er ikke et Kryb, der er ikke et Insekt, uden at du ser det og lader det leve, saa længe dets Tid skal vare. Ingen Synder eller Afgudsdyrker eller Spotter eller Gudsfor nægter lever uden ved dig, og for at han skal angre og omvende sig. Du er fuld af Omsorg og Æmhed mod hvert af de Væsener, du har skabt, som om det var det eneste i den hele Verden. For du ser hvert eneste af dem paa een Gang, og du elsker hvert eneste af dem i dette dødelige Liv, og du følger dem med din Magt og din Kærlighed, som om du vogtede og værgede det for dets egen Skyld. Min Gud, jeg elsker at tænke paa dig, at tilbede dig, du, som virker vidunderligt i alle dine Skabninger hver eneste Dag paa hvert eneste Sted.

2. Alle dine Forsynshandlinger er Kærlighedshandlinger. Hvis du sender ondt over os, er det af Kærlighed. Alle Ulykker i Verden har til Hensigt at gøre dine Skabninger godt eller er ledsagende Omstændigheder ved denne Hensigt. Og du vender ondt til godt. Du hjem søger Mennesker med ondt for at føre dem til Anger, for at øge deres Dyd, for at vinde større Lykke for dem i det Liv, der kommer.

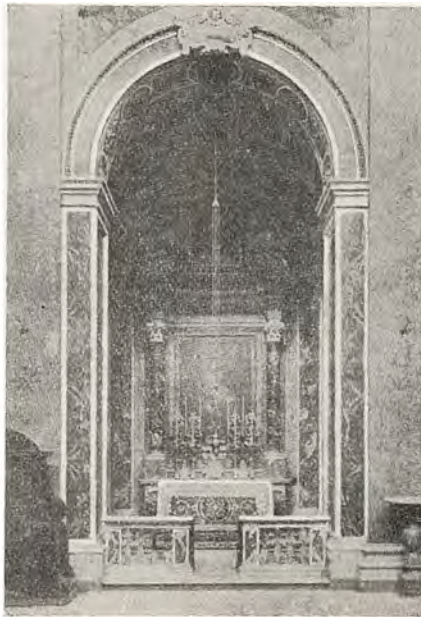
Intet sker uden Hensigt, alt har sit naadefyldte Maal. Selv naar du i din retfærdige Vrede straffer, kommer du altid Barmhertigheden ihu. Ja, selv naar din Retfærdighed rammer den ubodfærdige Synder, som har ringeagtet alle dit Forsyns naadefulde Dragelser, er der dog

(Fortsættes Side 45)

San Canuto

De tre skandinaviske Lande har hver sit Helgenminde i den evige Stad. Paa Piazza Farnese ligger Birgittinerindernes Kirke, San Brigida, i den prægtige San Carlo al Corso staar Hellig Olavs Alter, og hinsides Tiberen findes *Sct. Knuds Kapel* i Kirken Santa Maria Transpontina.

Indtil for faa Aar siden laa Kirken med *Sct. Knuds Kapel* skjult i Borgos Virvar af Huse, men efter at det gamle Kvarter mellem Tiberen og Peterspladsen er blevet rettet ned, vender Kirkens Facade ud til den nye Strada della Conciliazione. *Sct. Knuds Kapel* oprettedes i 1640 paa Initiativ af en i Rom boende Dansker ved Navn Christian Payngk, men i Tidens Løb forfaldt Kapellet og f. Eks. H. C. Andersen udtaler sin Beklagelse over de sørgelige Tilstande i Kapellet. I Begyndelsen af dette Aarhundrede samledes der paa afd. Prof. Augul Hammerichs Initiativ Midler ind, og da vor nuværende Konge og Dronning under et Ophold i Rom i 1920 besøgte Kapellet, havde dette atter faaet et værdige Udseende.

Hvert Aar paa *Sct. Knuds Dag* — 19. Januar — plejer i Rom boende Danskere at samles her til en højtidelig Gudstjeneste til Mindet om Danmarks Kongemartyr, der faldt for Morderhaand i Kampen for Ret og Retfærdighed.

U. E. O.

4. »Mater amabilis« — Ettals Klenodie

Ved Foden af Alpernligger Benediktinerklosteret Ettal

Umiddelbart for Foden af Alperne, hvis snedækte Tinder danner Skellet mellem Bayern og Tyrol, kiler Loisachfloden sig ind mellem stejle Klippevægge. En trodsig Bjergsmæssig hæver sig ensom mod den blaa Himmel: den sagnomvundne Ettaler Mand. Ved Foden af denne ligger Ettal. I Romertiden løb den blankslidte Pasvej her forbi — og lige indtil den store Krig brød ud, var det heromte Rokoko Kloster Maalet for Turiststrømme fra alle Verdenshjørner paa Vejen til eller fra Oberammergau.

Fortidens Romantik, Rundtempels Kunstskatte og den vidunderlige, skovgrønne Bjergverden rundt om her — saa langt man kan huske tilbage — lilltrukket sig Historikeres og Kunstelskeres Interesse og Naturvenners Beundring. I den vilde, romantiske Dal, der nævnes allerede i den graa Fortid som Antfranga — i Middelalderens Amperang — rejste den første Wiltelsbacher paa Kejsertroenen, Ludwig af Bayern, i 1330

et Kloster og et gotisk, tolvkantet Tempel, symboliserende Graalsideen, stiftede en Ridderorden og anbragte her Giovanni Pisano's herlige italienske »Mater amabilis«, der den Dag i Dag er Klosterets Midtpunkt og Klenodie. Den skønne lille Madonnastatue — hvorom Legenden spinder gyldne Traade — havde han selv bragt med hjem fra Italien og den har medoplevet og overlevet Klosterets skiftende Skæbne, og sikkert har Gudsmoder sin Andel i at Ettalerklosteret genopstod af sin Tornerosensøvn efter Sækularisationen og at Sct. Benedikts Munke paany kunde holde deres Indtog i de øde og delvis øde-

lagte Klosterbygninger, for at genoplive deres Aners værdige Traditioner. Ludwigs Røder forsvandt med hans Død, og Tiden skæftes senere til Live igen, idet Benediktinerne i det 17. Aarhundrede oprettede et Ridderakademi, der senere er alligevel et humanistisk Gymnasium, som indtil for faa Aar siden besøgt af flere Hundrede Elever, ikke blot fra hele Tyskland, men ogsaa fra Udlandet, hvor Ettalermunkenes Skole havde erhvervet sig et godt Navn. Med Tiden blev Ettal et betydeligt Val-fæststed — omkring 1730 kom der aarlig ca. 70.000 Pilgrimme — og stadig kom-

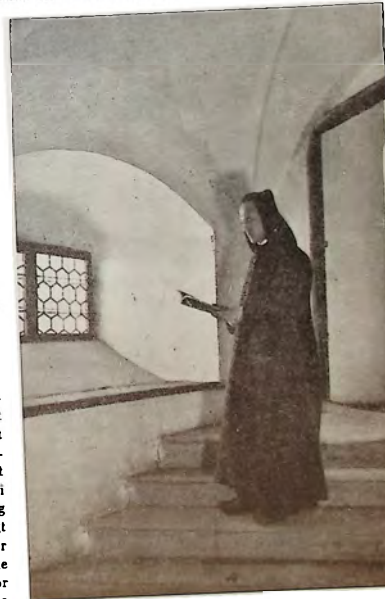
4. Basilikaens Indre — den Dag idag saaledes som Aarhundreders Pilgrimme har set den

4. »Graltstempel« omgivet af sneklædte Bjerge

★
Tekst: O. S. B.

Fotos: A. M., Ettal

★

4. Klosterets ældste bevarede Del: den gotiske Korsgang

mer Pilgrimme til Vor Frue af Ettal, omend Krigens har formindsket deres Antal. Trods Tiderne og Krigens opfylder Benediktinerne i alt væsentligt deres Opgaver og er end mange Elever og Munke blevet draget bort til et blodigere Haandværk, end det øvedes i Ettal, saa er Aanden ikke døet hen. For kort Tid siden er den tidligere i Berlin stationerede Afdeling af Røde Kors blevet anbragt i de gamle Klosterbygninger — hvor Sct. Benedikts Munke beder og arbejder videre for at Fredens Time snart maa oprinde!

Gudmennesket Jesus Kristus

Et af vore højeste Ønsker her i Livet bør være at kende Jesus Kristus, vort eneste Haab, vor eneste Frelser. Han selv siger jo i sin ypperstepræstelige Bøn: »Dette er det evige Liv, at de kender dig, den eneste sande Gud, og ham, som du har sendt, Jesus Kristus«. (Jo. 17,3.) Vi bør kende hans Gerning for os her paa Jorden, det, han har levet, arbejdet og lidt for. Men vi bør ogsaa kende hans Person og de Mysterier, som den rummer. Lad os i Dag udvide vore Kundskaber i saa Henseende, idet vi spørger: Hvad maatte den trefoldige Gud gøre, for at en og samme Person kunde være og kaldes Gud og Menneske tillige?

Svaret lyder: Med Ordet eller Guds Søn blev en menneskelig Sjæl og et menneskelig Legeme forenet paa den inderligste Maade, som findes, uden at de to derved blev overvældet og tilintetgjort af den evige Guds Uendelighed. Der kendes imidlertid forskellige Slags Forening med Gud. Hvilken af dem er det?

Vi maa vogte os for den Mening, at det er her, som det var med Templet i Jerusalem. Da Salomon ved denne Helligdoms Indvielse havde bedt den Bøn: »Bryd op da, Gud Herre, til dit Hvilested«, for Ild ned fra Himlen, og Herrens Herlighed fyldte Templet, saa ingen Præst kunde gaa ind i Herrens Hus. Vi maa heller ikke tro, at denne Forening er saaledes, som vi Kristne i Himlen og paa Jorden skal være forenet med Kristus. »Jeg er Vintræet«, siger han selv, »I er Grenene«. Den Maade er ikke tilstrækkelig, fordi Gud og Mennesket her stadig er og forbliver to forskellige Personer.

Nej, vi kommer det virkelige Forhold nærmest, naar vi tænker paa Forbindelsen mellem vort Legeme og vor Sjæl. Det er en Væsensforening og saa inderlig, at de to Væsensdele bliver til en eneste ny Natur og en Person, som vi kalder Menneske. Her har

vi da et Billede paa det, vi taler om, med det er heller ikke mere end et Billede, fordi der ogsaa findes store Forskelle. Da nemlig Jesu menneskelige Natur blev forenet med Guds Søn, opstod der ikke en ny Natur og en ny Person, men den ene Person, som fra Evighed af har været Gud, begyndte nu ogsaa at være Menneske uden derfor at holde op med at være Gud. Den ene og samme guddommelige Person, »Ordet«, har den guddommelige og den menneskelige Natur. I Kraft af den første er denne Person sand Gud, og i Kraft af den anden sandt og virkeligt Menneske.

Den Væsensforening, vi saaledes har konstateret i Kristus, er næst efter de tre guddommelige Personers indbyrdes Forbindelse og Samhørighed den inderligste, vi overhovedet kender. Den tog sin Begyndelse i det Øjeblik, den menneskelige Natur blev til, den udstrækker sig over Sjælen, Legemet og Blodet og derfor over Jesu hellige Hjerte. Aldrig blev den afbrudt, heller ikke ved Kristi Død paa Korset, og den skal heller aldrig ophøre. Den forklarer os, hvorfor man kan bruge Vendinger som disse: Kristus har skabt Verden, Maria er Guds Moder, Gud er død paa Korset o. l. Den er Grunden til, at vi tilbøder Jesu menneskelige Natur, og at Kristi menneskelige Handlinger har uendelig stor Værdi.

Dette dybe Mysterium plejer man at kalde »den hypostatiske Forening«. Den overgaar foreløbig aldeles vor Fatteevne. Her hjælper ikke andet end barnlig Tro paa, hvad Herren ved sin Kirke lærer os, og saa ved den Helligaands Bistand at trænge dybere ind i Troshemmeligheden, indtil Sløret falder, og vi faar Lov til at skue Kristi Herlighed. Kun een Ting er der, som vi alt nu indser med fuldkommen Klarhed: Herligere Gave end denne Væsensforening

med Guds Søn kunde den menneskelige Natur i Jesus ikke faa. Det er det højeste, som tænkes kan, og derfor den største Ære for Mennesket Jesus og dermed for os alle tilsammen.

Hvad vi indtil nu har forsøgt at klarlægge, kunde se ud som kold og gold Teori. Men i Virkeligheden har det stor praktisk Betydning for os hver Dag. Dette Mysterium minder os til Stadhed om vor højeste og vigtigste Opgave i Tid og Evighed. Og saa vi skal jo være forenet med Guds Søn og gennem ham med Faderen og Helligaanden; her i Livet ved den helliggørende Naade, ved Troens, Haabets og Kærlighedens Dyd, saaledes som Grenene er forenet med Vinstokken; ovre i Evigheden ved at gaa ind til hans Glæde ligesom Englene og de salige i Himlen.

Lad os derfor hver Dag bønligt bede om, at vi aldrig maa blive skilt fra vor Frelser. Maatte Gud øve Vælde med sin Arm og adspredte dem, som vil rive os bort fra ham. Maatte hverken Død eller Liv, Engle eller Magter eller Kræfter, hverken nærværende eller tilkommende eller nogen Vælde, hverken det høje eller nogen anden Skabning kunne skille os fra vor Frelser og vor Gud!

F. K.

HORISONTEN RUNDT

fortsat fra Side 35

Det er ikke Lejligheden til at placere disse Tanker indenfor Rammen af hele Kaj Munks Kristendomsopfattelse. Vi vil blot minde dem, fordi de i vore Øjne viser det for os saa selvfølgelige, at dette brændende Hjerte, Præstens saavel som Kunstnerens, ikke kunde andet end længes efter Guds Moder. Kaj Munks tragiske Død har gjort saa dybt et Indtryk, fordi vi alle syntes, at vi kendte lidt til det Hjerte, der saa brat blev standset i sine Slag. Og hvor et Hjerte slaar varmt for en ædel Sag, maa Katolikker tro, at der gaar en lige Vej til Guds Moders Hjerte. Det skylder man Kaj Munk og Sorgen ved hans Død at sige.

Den skjulte Kristus

Et nyt Aar er begyndt — et nyt Kald venter enhver af os. Da Menneskene begyndte Historiens første Aar, lød Guds Lykønskning: »Tag Jorden, gør jer til Herre over den!« (1. Mos. 1,28). Denne Vilje hersker i os og opfylder os paa Aarets første Dag: vi vil gribe Jordens Rigdom og være Herre over den, saadan som Livet skænker os den. Vi lykønsker hverandre, fordi Gud giver os dette Kald. Vi udkaster Planer for det kommende og mangt et fremtidigt Aar. Det nye Aar gemmer derfor ikke blot Forsøg, men ogsaa et Kald at skabe sig et Hjem i Verden.

Men vi venter ikke Salighed og Fuldendelse i dette nye Aar, heller ikke i de kommende Aar. Ogsaa dette Aar vil bevise sin Begrænsning som ethvert andet Aar før.

Menneskeandens og den menneskelige Kunsts største Frembringelser har de sidste Aar tilintetgjort, tilsyneladende uden nogen som helst Mening. Ogsaa Fremtiden vil vise ved denne tilsyneladende Meningsløshed, at vi ikke kan bygge en Evighed eller noget Hjem op hernede.

Som den forbigangne Historie, saaledes vil dette Aar ej heller udtale »det sidste Ord« om Mennesket.

Historien fremsætter aldrig det sidste Ord. Hinsides Historien vil dette sidste afgørende Ord blive udtalt over ethvert Menneske og en hvilken som helst Tid — af Gud. Han er det nye Aars Alpha og Omega.

»Vaag og bed, thi I kender hverken Dag eller Time«, naar Gud i det nye Aar udtaler det sidste Ord over jer og mindes alt dette sidste Afgørelsens Ord, som engang bliver fremsat over jer.

Aaret gaar sin Vej, og ved Vejs Ende venter Forgængeligheden paa os. Intet evigt kan oprettes i dette nye Aar. Hvert Hus bliver bygget med Opløsningens Mørtel, enhver Maskine vil engang gaa i Staa, enhver Blomsterknop skal visne. —

Ethvert nyfødt Menneske bærer Dødsspiren i Blodet. Døden er den »sidste« Vej, som enhver Tid gaar, ogsaa det nye Aar.

Der eksisterer endnu en »skjult« Vej, som bliver betraadt af Tiden og det nye Aar; denne Vej er Kristus. Denne »skjulte« Vej munder paa den sidste Dag ud i Evigheden. Paa den Dag vil Kristus, der indtil da gik skjult

2. Søndag efter Epifani

Forvandling

Herren aabenbarer sin Herlighed. Han er uindskrænket Herre over Skabningen og ikke bundet til Naturlovene. Paa et Øjeblik forvandler hans Ord Vand til Vin. Men endnu mere betyder det, naar der ikke blot paa hans Bud fuldbyrdes Forvandlinger i Naturen, men naar de naturlige Ting gøres til Bærere af overnaturlige Kræfter; naar Menneskevordelsens Mysterium, hvori Guds Herlighed paa underfuld Maade fremstraaler i Foreningen af den menneskelige og den guddommelige Natur til en Enhed i Ordets Person, atter og atter gentages i utallige Trin, og Mennesker bliver »Guder« i Naadelivets Mysterium. Det er det Bryllup, hvortil vi er indbudt (*Evangelium*).

Om end Naaden er i os, om vi end ved Indlemmelsen i Kristus er blevet nye Mennesker, tager det dog sin Tid, før Naaden helt gennemtrænger vort Sindelag og lyser op i alle Hjertets Kroge. Fra den ene Dag til den anden bliver man ikke fra et sanseligt tænkende og handlende Menneske til et aandeligt Menneske. Denne Forandring, denne stadige Forvandling af vort usle Sindelags »Vand« til Kristi Kærligheds Vin er vort Livs Opgave (*Epistel og Evangelium*).

igennem Folkeslagenes Historie, synlig for Alverden komme paa Himlens Skyer til Dommen. Saa vil uretfærdige og retfærdige spørge efter den »skjulte« Kristus: »Herre, naar har vi set Dig?« (Mt. 25,37 flg.).

Vi erkender Kristus i Tiden. Han er vort Lys, der oplyser den Skygge, vi vandrer i her paa Jorden. »Det Folk, der sidder i Mørke, ser et stort Lys. Der er opgaaet et Lys for dem, der sidder i det Land, som Døden overskygger.« (Mt. 4,16). K.

Ansigt til Ansigt med denne Kristi Herlighed, som skal aabenbares paa os, jubler vi og er os med Glæde bevidst at staa i et uendelig stort Samfund af Brødre og Søstre, som alle skal tage Del i denne Herlighed (*Indgangsvers*).

Uro, Ufred og Kamp kommer altid fra de lavere Regioner, som endnu ikke er underkastet Aanden, som endnu ikke er forvandlet og derfor gør Modstand mod det, for hvilket de mangler enhver Sans. Inderligt bønfalder vi: Herre, giv os *Din* Fred! (*Kirkebøn*).

Herrens Ord, hans Naade, hans Barmhertighed frelser og helbreder os. Overstrømmende af Tak indbyder vi Himlens Engle til sammen med os at prise Herren for alt, hvad Han har gjort imod os (*Graduale, Alleluja*).

Og denne Grebthed af Guds Barmhertigheds Undere tvinger os paa saliggørende Maade til paany at vie os til Guds Tjeneste og fornyr vort uforbeholdne Beredskab overfor hans Vilje (*Ofertorium*).

Saa længe vi dvæler paa Jorden er vor Forvandling, vor Forklarelse endnu ikke fuldstændig. Men i Nydelsen af den eukaristiske Spise, som vi modtager som vor Hengivelses Frugt, besidder vi det sikreste Underpant paa vor fremtidige fuldkomne Forklarelse, vor salige Indgang til Guds Beskuelse (*Kommunionvers, Slutningsbøn*).

P. Wolfgang Czernin O. S. B.

Liturgisk Kalender

Januar:

16. S. 2. Søndag e. Hellig 3 Konger (85); 2. Bøn: St. Marcellus I (787), 3. Bøn: Gudsmoder*), 4. Bøn**); Hellig Trefoldigheds Præfation (521).
17. M. St. Antonius (788); 2. (hvid) Bøn**); alm. Præf. (525).
18. Ti. St. Petri Stol i Rom (788); (hvid) 2. Bøn: St. Paulus, 3. Bøn: St. Prisca, 4. Bøn**); Apostlenes Præf. (524).
19. O. St. Knud, Konge af Danmark (792); 2. Bøn: St. Marius og Lidelsesfæller (793), 3. Bøn**); alm. Præf. (525).
20. T. St. Fabian og St. Sebastian (794); 2. Bøn**); alm. Præf. (525).
21. F. St. Agnes (796); 2. (rød) Bøn**); alm. Præf. (525).
22. L.† St. Vincents og St. Anastasius (797); 2. Bøn: Gudsmoder*), 3. Bøn: For Kirken eller For Paven ([123, 122]), 4. Bøn**);
23. S. 3. Søndag e. Hellig 3 Konger (89).

*) Kirkebøn (64), Stillebøn ([92]), Slutningsbøn (65).

***) Om Fred eller For Paven ([122]). — Bønne om Fred findes i K. U. Nr. 30, 1943. — Hvis Bønnen for Paven allerede er bedt som 3. Bøn, bedes om sidste Bøn altid Bønnen om Fred.

Katolsk + Ugeblad

„Nordisk Ugeblad for katolske Kristne“ sammensluttet med „Katolsk Ungdom“

Udgiver: „KATOLSK PRESSE“

Redaktion: H. D. T. KLÆRULFF (ansvarshavende) og J. BERG.
Nørrebrogade 27 C, København N.
Mandag og Fredag Kl. 15—16, Tlf. Nora 6166.

Ekspedition og Kassererkontor:

c/o Sankt Ansgars Forlag, Bredgade 67, København K.

Palæ 4777, Kl. 10-12.

Post-Giro Nr. 57042.

Annonceafdeling: Klosterstræde 23, Tlf. Central 6245. Postgiro 3668.

Abonnementspris 2,75 Kr. Kvartalet. Norge og Sverige 14 Kr. om Aaret, øvrige Udland 18 Kr. om Aaret. Abonnement tegnes paa Bladets Ekspedition eller ethvert Postkontor.

BØGER ≡

Søndagsmessebogen

Som meddelt i forrige Nummer vil *Søndagsmessebogen* udkomme i Dagene omkring 1. Februar. Den bliver paa 1156 Sider, hvoraf den første Halvdel er en Messebog, medens den anden Halvdel omfatter en Gregoriansk Sangbog, en Salmebog og en Bønnebog.

Bogen vil i en pæn og stærk Indbinding komme til at koste 5,50 Kr. Enhver, der sammenligner denne Pris med, hvad Bøger ellers koster, vil kunne se, at det er uhørt billigt. Der er fra Vikariatets Side gjort alt for at tvinge Prisen saa langt ned, at alle hurtigt vil kunne anskaffe den.

Af Hensyn til de Mennesker, der har den store Messebog og fortsat vil bruge denne, enten fordi de hyppigt deltager i Hverdagens Messer, eller fordi de vil kunne følge ogsaa de skiftende Messedele paa Latin (medens Søndagsmessebogen kun har dem paa Dansk), er det muligt at købe sidste Halvdel af Søndagsmessebogen i et Bind for sig. Det koster 4,50 Kr. Derimod kan første Halvdel ikke faas særskilt.

Øjeblikkets store Vanskelighed for Bogen er Mangelen paa ordentligt Indbindingsmateriale. Der er skaffet Materiale til en Del af Oplaget, men det er muligt, at denne Del ret hurtigt vil blive udsolgt, og at der kan komme en kortere Ventetid for dem, der ikke sikrede sig Bogen straks. Det er ogsaa muligt, at senere Indbindinger bliver noget mindre stærke.

Det er derfor klogt at bestille Bogen endnu i Dag. Provinsens Katolikker kan enten skrive til St. Ansgars Forlag, Bredgade 67, København K, eller bede deres Sognepræst reservere dem et Eksemplar af den første Sending Bøger.

Hvad skal vi læse?

Anna Elise Møldrup: *Dansk Litteratur efter 1920*. Oversigt til Brug for Studiekredse. 102 Sider. (Nyt Nordisk Forlag, Arnold Busck, 1943).

Over for hele den Strøm af Lit-

teratur, som Aaret igennem vælter ud fra Forlagene, har vi Katolikker ikke stort andre Udveje til Orientering end Dagbladenes Anmeldelser — og ikke alle er klar over, hvor og hvor meget der her skal lægges til eller trækkes fra i Dommen — og saa det beskedne Antal Vejledninger, Ugebladet har Plads til at give i sine Spalter. Og vi er dog adskillige, der gerne vilde skaffe os blot en nogenlunde saglig Oversigt over moderne dansk Litteratur, hvis Produkter vi ikke altid har Raad, Tid — eller Lyst til at læse. Vi har ikke Lov til at være ligeglade med eller uvidende om, hvad der beskæftiger unge danske Forfattere; de viser Symptomerne ikke blot paa det, som er, men ogsaa paa, hvad der kan ventes i den Tid, der kommer. Ugebladet bragte engang en Enquête om, hvad katolske unge læste, og den gav Indtryk af stor Hjælpeløshed og Tilfældighed. Især for dem vilde en jævn og redelig Gennemgang af Bøgerne være til stor Nytte, og den kommer netop nu, udgivet af en ung Bibliotekar, Anna Elise Møldrup, i »Studerforeningens danske Bibliotek« under Titlen »Dansk Litteratur efter 1920«. Her findes de Værker, hvis Forfattere har begyndt at skrive siden 1920, først og fremmest Romanerne. De behandles ikke efter Principet »l'art pour l'art«, der fortælles blot ligefremt,

... EN lang RÆKKE

Institutioner med »Katolsk Ugeblad« og de katolske Forlag i Spidsen handler hos »Athene«, som gennem mange Aar har været Leverandør af Tryksager til den danske katolske Kirke

Athene

Svanemøllegaardvej, 4
København V
Central 11.313

hvad de handler om. Alligevel er der en Idé i den lille Bog, en alvorlig, menneskelig: A. E. M. viser, hvordan Tyvernes Skribenter har tabt Livets Mening og er blevet rodløse, og hvordan man hos Tredivernes, efter en kort Tid, hvor det materialistiske har Overtaget, kan spore en Trang til at beskæftige sig med Tilværelsens dybere liggende Problemer. I Dag skriver unge Forfattere ikke blot sociale Romaner, de tillader sig ogsaa at skildre »Mennesket som Menneske«, ja endda at søge efter »den glemte Vej«, Barmhjertighedens Vej, hvor Mennesker kan tilgive hinanden og hjælpe hinanden med at bære deres uendelige Ensomhed (Michael Tejn). E. N.

Etnografi

Hugo A. Bernatzik: *De gule Blades Aander*. (Chr. Erichsens Forlag).

Blandt Aarets Rejsebøger findes der ogsaa en Oversættelse (ved Kaj Birket-Smith) af Østrigeren H. A. Bernatzik's Bog: *De gule Blades Aander*. Forfatteren har sammen med sin Kone gennemrejst Birma, Thailand og Indokina og hjembragt et udmærket Billedmateriale, der fortæller, at Bernatzik ikke blot er Etnolog, men ogsaa en god Fotograf. De færreste Opdagelsesrejsende undgaar at møde Missionærer paa deres Vej. Ej heller Bernatzik. Men desværre synes han ikke at have megen Forstaaelse for Missionsvirksomhed, som han betragter »rent etnologisk«, og omvendt han respekterer Missionærernes Arbejde, deres Afsavn, Idealisme o. s. v., saa skynder han sig sammen med sin Kone at flygte fra de »Missionærer, der frarøvede dem [de indfødte] deres ældgamle, aandelige Goder«. J. B.

Salmonsens Leksik.-Tidsskr.

S. L.-T. nærmer sig nu atter en Aargangs Afslutning — og de forløbne tre Aar har i høj Grad understreget Berettigelsen af et saadant Tidsskrift, hvor en stor Del aktuelle Emner og Navne — trods forhaandenværende Vanskeligheder er blevet sagligt og objektivt behandlet. Eftersom Tiden iler vil Hefterne, der virker som Tidsskrifter, gaa over til at blive et værdifuldt Leksikonsupplement. B.

Af Kardinal Newmans Skrifter

fortsat fra Side 39

heri Barmhjertighed mod andre, Advarsel, Vejledning, Raad. Jeg bøjer mig i fuld og fast Tro for dit Forsyns Visdom og Godhed, selv i dine uransagelige Domme og ubegribelige Anordninger.

3. O min Gud, hele mit Liv har været en Række Velgerninger og Velsignelse, gjort mod en, som har været saare uværdig til dem. Det behøver jeg ikke at tro paa, for jeg har haft et langt Livs Erfaring for dit Forsyns Godhed mod mig. Aar efter Aar har du ledet mig, fjernet Farer fra min Vej, helbredt mig, styrket mig, vederkvæget mig, baaret over med mig, ledet mig, holdt mig oppe. Slip mig ikke, naar min Styrke svigter mig. Aa, du vil aldrig slippe mig. Jeg kan trygt stole paa dig. Hvor stor en Synder jeg end er, vil du, saa længe jeg holder fast ved dig, ogsaa holde fast ved mig, ja til det sidste holde uendelig fast ved mig. Jeg kan støtte mig til din Arm, jeg kan lægge mig til Hvile ved dit Bryst. Kun skænk mig og øg i mig Tilliden til dig, den, som er Pagtens Baand mellem mig og dig og Pantet i mit Hjerte og min Samvittighed paa, at du, den Allershøjeste, ikke vil slippe mig, den allerringeste af dine Børn.

Kun en Ceremoni

Min protestantiske Ven sagde: Jeres Gudstjeneste er som Teater, og jeg kan heller ikke rive mig bort fra denne Tanke, naar jeg overværer den.

Kære Ven, hvad er disse gamle Ceremonier da? Ser du paa dem som Teater, ser du heller ikke andet. Vi skal se paa dem, som det

de er: Bøn paa en anden Maade. Vi kan bede til Gud med hørlige Ord og i vor stille Tanke. Vi kan knæle og folde vore Hænder, og den Ceremoni kan baade vi og fromme Protestanter enes om. I en Ceremoni forenes alle de Deltagende med Kirken, der har været, helt tilbage til dens Stifter, og med Kirken, der skal komme. I et Tegn eller en Handling har i en Form for ydmyg Bøn, der ikke paa nogen Maade forsøger at diktere Gud, hvad han skal gøre eller give os. Saa meget er en Ceremoni. C. P.

Stor Nedsættelse

Goyau & Cheramy, *Das Anlitz des christlichen Rom*. 1926. 348 Sider, stort Bogformat, Lærredsindbinding. Før Kr. 120,00, nu nedsat til Kr. 29,40.

Et pragtfuldt Værk om det kristne Rom fra Apostelfyrsternes Dage til nu. Historiske Skildringer af Nero- og Diocletian-Følgelserne med rige Illustrationer af den allerældste Skulptur og Billedkunst fra Gravene og de underjordiske Kapeller. Hver Side af *Anlitz* er illustreret. Det er en Vandring fra Apostelgravene gennem Priscillas Kapel, forbi Fresker fra det 11. Aarhundrede og siden ad Via Appia og rundt til de første romerske Kirker over Jorden. Man ser den hellige Laurentii Hoved med den lemlæstede Mund og læser om Martyrkirkens Kampe, siden om den triumferende Kirkes Basilikaer, Freskernes Historie paa Væggene er afbilledet i skønne Tryk og fremdeles Kunsten gennem de senere Aarhundreder. Pavernes Gravmonumenter, Barokkens Pragt og tilsidst et Blik over vor Tids Rom. — Et pragtfuldt Værk, som nu er overkommeligt.

Sankt Ansgars Boghandel

Bredg. 67, Palæ 4777, Giro 81851

Undervisning i **KLAVER** og **ORGEL**

KURT S. THOMSEN

Kantor og Organist ved Sankt Ansgars Kirke
Rødstensvej 25, Hellerup. Telefon Gentofte 64

Katolske Begravelser

aut. katolsk Bedemand

Alle Aftaler kan træffes i Hjemmet

CENTRAL 1868

Benzon

Med Herlighed og Hæder har du kronet ham og sat ham over dine Hænders Gerninger, Herre.

St. Knuds Fest, Offertorium

Tak

En hjertelig Tak til alle, som har glædet mig med en Hilsen til Jul og Nytaar.

St. Ansgars Kirke, d. 3. Januar 1944.

+ TH. SUHR

Sankt Knuds Messe

I Aaret 1897 stiftede Lensbaronesse Stampe-Charisius en Messe, der hvert Aar skulde celebreres i Sct. Ansgars Kirke til Ære for Danmarks Værnehelgen Sankt Knud Konge. Lensbaronessen havde stor Kærlighed til Sankt Knud og sørgede for, at Messen kunde fejres som højtidelig Levitnesse. Den celebreres den Dag i Dag paa Helgenens Fsteddag den 19. Januar, og da det er en Hverdag, er Tidspunktet sat til Kl. 8, saa dog en Del Katolikker vil kunne komme til Stede.

I Middelalderen var denne Konge-Helgen kendt og æret af alle Riddere, og hans Billede ses endnu paa en af Søjlerne i Fødselskirken i Betlehem. Han var den danske Konge, der definitivt brød med hendens Retsløshed — og faldt som Offer derfor.

Vi danske Katolikker glemmer heller ikke, at Kong Christian og Dronning Alexandrine under et Besøg i Rom og i Vatikanet skænkede en Skriftestol og Kirkestole med Majestæternes kongelige Navnetræk til Sct. Knuds Kapellet i Rom.

Mon ikke mange, der ikke mere vidste, at denne Festmesse overhovedet fejres, i Aar og for Fremtiden vil finde ind til Sct. Ansgars Kirke og bede Gud bevare Sankt Knud Konges og vort Fædreland!

K. G.-H.

Anekdoter

Den berømte Prædikant fra Notre Dame i Paris, Dominikanerpateren Monsabré, var kendt for sit Vid. En Dag, da han netop skulde til Domkirken for at prædike, kom en Dame ind i Taleværelset og fortalte med mange Omsvøb, at hendes Samvittighed gjorde hende store Bebrejdelser. »Hvad er der da i Vejen?« spurgte Pateren. »Ak, Hr. Pater, i Morges har jeg staaet saa længe foran Spejlet og glædet mig over, at jeg er saa smuk«. Pater Monsabré saa et Øjeblik alvorligt paa hende og sagde da: »Gaa i Fred, min Datter! En Fejltagelse er ingen Synd!«

*

En anden Prædikant talte om den ideelle Kvinde: »Hun skal ligne tre Ting — og dog ikke ligne dem. For det første skal hun ligne en Snegl og blive i sit Hus. Men hun skal ikke ligne en Snegl og bære alt, hvad hun ejer paa sin Ryg. For det andet skal hun ligne et Ekko og svare, naar hun bliver spurgt om noget. Men hun skal ikke ligne et Ekko og altid have det sidste Ord. For det tredje skal hun ligne et Taarnur og altid have Om-sorg for Tid og Orden. Men hun skal ikke ligne et Taarnur og tale saa højt, at hele Byen kan høre hende.«

*

Mens vi er ved Damerne, saa var der hende, der kom ind hos Boghandleren og vilde have en Bog til en syg. »Skal det være en religiøs Bog?« spurgte Ekspedienten. »Aa, nej dog«, sagde Damen, »saa farligt er det da heldigvis ikke.«

*

Mozart overværede engang Høj-messen i et Abbedi. — Bagefter spurgte Prioeren ham, hvad han havde syntes om Organistens Spil. Mozart saa et Øjeblik paa den gode Pater og sagde saa med det elskværdigste Smil: »Jeg formoder, at han spiller i Overensstemmelse med den hellige Skrift«. Prioeren saa uforstaende paa ham: »Jeg forstaar vist ikke ganske ...«. »Jo, staa der ikke skrevet: Den ven-

stre Haand skal ikke vide, hvad den højre Haand gør.«

*

Og saa var der den lille Skole-dreng, der ikke klarede Katekismus-Overhøringen til Sognepræstens Tilfredshed, men sikkert til hans Morskab. Begyndelsen gik ellers saa godt. »Hvornaar indstiftede Gud Ægteskabet?« »I Paradiset«. »Og med hvilke Ord gjorde han det?« »Jo, det var da han sagde: Jeg vil sætte Fjendskab mellem dig og Kvinden.«

Metusalemitten

fortsat fra Side 33

som en Slags Digter og Mystiker, som det har været i mange moderne Bøger at forsvare Libertineren eller Tyrannen som en Slags Digter og Mystiker. Naar den sidste store Sofisme og Sygelighed prædiktes i Bog eller fra Talerstol, kan man være vis paa, at der vil blive stor Staahej til dens Ære, det vil sige, stor Staahej blandt de smaa Mennesker, som lever mellem Bøger og Talerstole. Der vil opstaa en ny Religion, Metusalemismens Religion, med Pragt og Præster og Alter. Dens fromme Korsfarere vil i Tusindvis binde sig ved et højtideligt Løfte om at leve længe. Men der er een Trøst: det gør de ikke.

For det er Sagen: Svagheden i denne Dyrkelse af det blotte naturlige Liv (som er en Bekendelse, der er almindelig nok i vore Dage) er den, at den ikke forstaar Modets Paradoks og derfor fejler i selve sine Bestræbelser. Faktisk vil ingen Mennesker blive dræbt hurtigere end Metusalemitterne. Modets Paradoks er dette, at et Menneske maa være lidt uforsigtig med sit Liv for at bevare det. Og i selve det nævnte Tilfælde kan vi se, hvor lidt Metusalemismens Teori i Virkeligheden besjæler vort bedre Liv. Der er nemlig en Gaade i dette Tilfælde, som ikke let kan opklares. Hvis det var Mandens Religion at leve saa længe som muligt, hvorfor i Alverden lod han sig saa indrullere som Soldat?

Gør Alvor af

at faa indmeldt Deres Børn i god Tid til katolsk Skolegang. Vikariatets Skole, KATOLSK CENTRAL-SKOLE, Nørrebrogade 27, i Københavns geografiske Centrum, modtager hver Dag Indmeldelser til alle Klasser. Telefon Nora 6166.

Den internationale Bedeuge 18-25. Januar

„At alle maa blive eet“

- 18. Jan. De udenforstaaendes Tilbagevenden til Kirken.
- 19. - Protestanterne i Europa, specielt i Skandinavien.
- 20. - Orientalernes Konversion.
- 21. - Anglikanerne i England.
- 22. - De Kristne i Amerika.
- 23. - Daarlige og frafaldne Katolikker.
- 24. - Jødernes Omvendelse.
- 25. - Hedningernes Omvendelse.

St. Mariæ Kirke

Sønd. 16. Jan. Kl. 8 Højmesse og Fælleskommunion, Kl. 10 stille Messe, Kl. 17 Andagt.

Jesu Hjerte Kirke

Tirsd. 18. Jan. Den internationale Bedeuge begynder. Bønnerne om Kristenhedens Genforening i Troen bedes efter Messen Kl. 8,15 (resp. 8,30). Onsd. 19. Jan. St. Knuds Fest, Kl. 8,15 Højmesse.

St. Therese Kirke

Lörd. 15. Jan. Kl. 7 læses den hellige Messe i Biskoppens Inten-

tion. Tirsd. 18. Jan. begynder den internationale Bedeuge.

St. Andreas Kirke

18.—25. Jan. den internationale Bedeuge. Onsd. 19. Jan. Kl. 9 Mødreforeningens Messe.

Aarhus

Tirsdag d. 18. Januar til Tirsdag d. 25. Januar: Den internationale Bedeuge. Der bedes særlige Bønner om Genforening i Troen efter Skolemessen.

Aarhus Opland

Søndag d. 16. Januar:
Pindstrup: Kl. 10.
Ebeltoft (Villa Pax): Kl. 10.

Juleindsamlingen i Jesu Hjerte Sogn

indbragte 1078 Kr. Heri indbefattet 100 Kr. fra Hovedkassen for Damernes Vincentsforening og 167 Kr. fra Sct. Antoniusbøssen. Desuden har vi modtaget 4 Kurve med Fødevarer fra Berlingske Tidende. Det indkomne blev uddelt til 80 Familier og enligstillede. Alle Bidragyderne bringes herved en hjertelig Tak.

Komitéen.

Sygeplejerskeforbundet

Pater Coenens Bibeltide begynder Torsdag d. 20. Januar paa St. Josefs Hospital. Emnet er: »Kristus, Haabet i det Gamle Testamente«. Hvis Spærretiden vedvarer, holdes Bibeltide Kl. 18—19.

Pædagogforbundet

Torsdag d. 20. Januar Kl. 16.30 taler Pater C. C. Martindale S. J. i Skolen, Østerbrogade 7 D, om »The Comedies and Tragedies of Education in different Countries«. Adgang 1 Kr., studerende 25 Øre. Billetindtægten gaar til karitativt Formaal. Alle interesserede indbydes.

Spejderfest

I Absalon Trop afholder Søndag d. 30. Januar sin aarlige Fest i »Karnappen« i Tiden mellem Kl. 14 og 19. Walther Bødgers Orkester indleder et »Lejrbaal« med en Spejder-Potpouri, og Baalet ledes af Koncertsanger Eddie Russell med Refrainsangerinden Inger André til Medhjælp. Iøvrigt underholder Ulve og Spejdere samt Gæsterne selv.

I Tilslutning til Festen stor Bortlodning. Billetter à 2 Kr. (Børn og uniformerede Spejdere 1,50 Kr.) faas hos Troppens Spejdere og Ulve og hos Tropsraadets Formand, Buntmager Allan Pedersen, Kulturvet 5 (Pak 1700).

Katolsk Ungdoms Klub

København.

Søndag den 16. Januar Kl. 14. Den røde Sal, Stenosgade 4. Nytaarsmøde. Velkomst og Nytaars-tale af Formanden Hr. Albert Strøyer. Underholdning ved »De 3 fra Klubben«. Entre Kr. 1,00 incl. Kaffeord. Praktisk Arrangement: Gruppe II.

Afregning for Lommebøger og Julekærten. Sct. Knuds Gilderne Kl. 13,30. Slutafregning for 1943.

C. J. Schledermann & Sønner

MURERMESTRE . ENTREPRENØRER
Roskilde . Allehelgensgade 18 . Telefon 122

Jernbeton

Murermester ved Sct. Maria Hospital

C. W. Kronmann

GRUNDLAGT 1852

Jern og Staal . Rør og Fittings . Pumper .
Centralvarme . Sanitet . Ilt og Gas . Autogensejse-
værker . Bolte og Møtriker . Tekn. Artikler
NYKØBING F. TELEFON 203

AABENRAA

Køb hos vore Annoncører

Aabenraa Kul-Kompagni A-S

Kul & Koks Import

Skibbroen 5 . Tlf. 218 . 220

Leverandør til Sct. Ansgar Klinik

Brødrene Jensens

Byggeforretning
og Cementstøberi

Niels A. Nielsen & Søn

Malermestre

Telefon 528

Farve- og Tapethandel

Lev. til de katolske Institutioner

LEDIG

»CIMBRIA«

Tømmerhandel, Aktieselskab

Telefoner: 2006, 2007 og 2008

Træløst Bygningsartikler, Støbegods

Leverandør til den nye kat. Kirke

Udfører Arbejdet ved „Hoffmanns Minde“

Hansen & Hansen
Elektroinstallatører
 Blaagaardsgade 13 . Nora 3840

E. PIHL MORTENSEN
Tømrermester
 Marsalavej 15 . Telf. Amager 6811

Axel O. Petersen
Murermester
 Solvænget 4 . Telf. Ryvang 3738

O. Hansen & R. J. Møller
Bygnings- og Maskinsnedkeri
 Frederiksborgvej 70 . Taga 918 . C. 1806
 PRIVAT: Damsø 2642 og Taga 8196

Charles Jørgensen
Glarimester
 Landskronagade 14
 Telefon Ryvang 54

Udfører Arbejdet ved Aasebakkehus

Alex J. Hansen
Ingeniør . Entreprenør . Murermester
 Hørsholm
 Telefoner Hørsholm 45 . 497 . 645

Svend Larsen *aut. elektr. Installatør*
 Ravnsnæsvej 2 . Birkerød
 Telefon Birkerød 273
*Udført Arbejdet ved det elektriske Køk-
 ken og Bageri*

Jul Jensen
Tømrermester . Msskinsnedkeri
 Usserød Kongevej 108
 Telefon Hørskolm 94

N. P. Pedersen
Snedkermester
 Bolbrovej 61 . Telf. Rungsted 42

LEDIG

Monles & Andersens Eft.
 K. K. L. Simonsen
 Højbroplads . St. Kirkestæde 3
 Central 1325
Centralvarme . Sanitære Installationer

KOLDING

Slagterludsalget

Haderslevvej 7 . Tlf. 1951 . 1952
**1. Kl. Okse-, Kalve-
 og Svinekød . Konserves**
 Leverandør til St. Hedvig Klinik

ESBJERG

Kontantforretningen

M. R. Jørgensen
 Kongensgade 25-27
Allt i Sengeudstyr og Manufaktur
 Lev. til St. Josephs Hospital

ROSKILDE

Mønsterbageriet

Olsgade 17 . Tlf. 1365
*Anbefaler sig med 1. Kl.s
 BAGERI & KONDITORI*
 Allt i Isanretninger og Desserter

NÆSTVED

Næstved Tømmerhandel
 ved T. A. Meding . Tlf. 1478 (3 Lin)
 Træløst & Bygningsartikler

URE OG BRILLER

Arndt Nielsen
 Jernbanegade 2, Telefon 543

Næstved Mælkeforsyning

v.F. Andersen Kildemarksv. 35 Tlf. 1789
 Lev. til Sct. Elisabeths Hospital

C. V. Gørgens
Kolonial . Delikatesser
 Præstøvej 45 . Tlf. 582
 Leverandør

C. Mortensen
Murermester
 Gallemærksv. 23 . Tlf. 1349
 Lev. til kat. Menighed.

N. Juel Pedersen
Glarimester
 Ramsherred 13 . Tlf. 158
 Leverandør til St. Elisabeth Hospital

Evald Nielsen
Malermester
 St. Mortensgade 5 . Tlf. 659
 Ny Østergade 11
 Leverandør til katolsk Menighed

**Herlufholm Dampmølle
 og Brødfabrik A.S.**
 Telefon Næstved 31
 Lev. til de katolske Institutioner

Fiskehuset

Ramsherredgade, Tlf. 107

R. RASMUSSEN
 Riddergade 4 . Tlf. 29 . Næstved
 Lev. til Sct. Elisabeth Hospital

**Næstved
 Kul- og Koks Kompagni**
 Aktieselskab
 Ny Havn . Telefon 1420

Kolonial . Brændsøl
 Støbegods . Fourage
Fr. Brandt
 Østergade 28 . Tlf. Næstved 71

Katolsk

Ugeblad

23. Januar 1944
92. Aarg.
Nr. 4

Den katolske
Salmebogs Historie

Kristus-Kirke eller
Maria-Kirke?

Foran Michelangelos
Moses

Bymenneske
og Hjemmeliv

Vi trænger til Stilhed

Jeg traadte en Dag ind i en Stue. Den saa ikke meget anderledes ud end andre Stuer. Og dog var der noget meget usædvanligt ved den. Den var som fyldt med Stilhed. Aldrig senere har jeg mødt en Stilhed som den. Jeg forstod, at denne Stilhed udgik fra Manden bag ved Skrivebordet. Jeg husker ikke, hvad vi talte om. Af Detaljerne i Værelset erindrer jeg ellers blot en Knæleskammel med rødt Betræk. Men jeg tænker somme-tider paa, hvor der dog var stille i hint Rum! Det er sandt, jeg husker ogsaa godt, at Solen skinnede ind i Værelset. Og at jeg syntes, at det var mere festligt end ellers, men ogsaa, at det havde noget forunderligt stille over sig.

Den Mand, jeg besøgte, var en af Præsteseminariets Ledere. Jeg havde dog ikke meget med ham at gøre og lærte ham aldrig tilstrækkeligt at kende til, at jeg kunde udfinde, hvorledes det var gaaet til, at denne Mand ejede Stilheden i en saadan Grad, at han udstraalede den. Senere, efter at jeg i flere Aar havde været borte fra Seminariet, hørte jeg, at han var indtraadt i et Kapucinerkloster.

At eje Stilheden er en sjælden Gave. Til Gengæld er der mange,

der er fyldt med Uro. Og de spreder Uro om sig.

Maatte der være Mennesker, der kunde sprede Stilhed om sig. Er det ikke rigtigt, at vi allesammen trænger forfærdeligt dertil?

Lydene skingrer, brøler og summer om os. Men værre er det, at Lydene og Uroen trænger ind i vort Indre og rumsterer der. Rastløsheden er til saa stor Fortræd, fordi den slider paa Nerverne, faar Mennesket til hele Tiden — formaalsløst — at foretage sig noget; men det er til ringe eller ingen Nytte.

Der var forleden Dag et Menneske, der fortalte mig, at der eksisterer noget, der hedder Afslappelseskursus. Gennem mangesidig Paavirkning hjælper man disse Mennesker til at modvirke den nervøse og overdrevne Anspændelse af Musklerne. Man lærer dem at opnaa Stilhed for Legemet. Og jeg tror gerne, at denne Stilhed i nogen Grad kan meddele sig til Sjælen.

Men jeg kunde ogsaa tænke mig, at det gik den modsatte Vej. Har De ikke prøvet under en Retræte at opleve en vederkvægende Stilhed? Man arbejder, men føler det som en Hvile. Alt det daglige, nervøse, bekymrede svinder bort, medens man

lytter til en Taler, som lader en Sandhed træde frem for ens Sind og holder Sindet fangen. Hvilken Hvile at løfte Blikket imod Evighedens Horisont og endnu i nogen Tid bevare dette vældige Udsyn!

Nu er Hverdagens mange Smaalyde forstummet. Nu har Guds Stilhed sænket sig ned over mig. Nu er jeg helt mig selv. Sjælen er lykkelig over i det mindste en Gang imellem at leve sit Liv helt og fuldt.

Maaske har du det paa den Maade, at du Dagen igennem lader dine Tanker kredse om dig selv og dit eget. Du har Hang til Selvoptagethed. Da er det lykkeligt og sundt for dig, om du af og til kan slippe dit urolige Jeg og i Stedet begynde at lytte til Stilheden, indtil det bliver ganske stille inden i dig. Da vil du maaske gennem Stilheden kunne høre Guds Røst.

Din ustandselige Samtale med dig selv overdøvede Guds Stemme. Der er saa meget, Gud vil sige dig, men først naar du er begyndt at tie og lytte, er der Mulighed for, at du sanser hans Tale. »Herre, tal, din Tjener lytter«, maa du sige.

Da kan du stille Spørgsmaal til Gud og faa Svar.

C. B.

Munkemel

Benyt

HANDELSBANKEN

HOVEDSÆDE: HOLMENS KANAL 2 . C. 8600

H. HINSCH - Brændselsforretning
VESTER 601 (Forh. N. P. NIELSEN) VESTER 601
VODROFF TVÆRGADE 4
KUL - KOKS - BRÆNDE

Familie- Færdels- og kombineret Grundejerforsikring
Forsikrings Compagniet
for Kongeriget Danmark
Telf. 10,093 Amallegade 31 B Giro 2107

Brug
Pindstrup Tørvestrøelse
til Jordforbedring, Stald- og
Fjerkræstrøelse eller Ind-
skudsmateriale.
Pindstrup Mosebrug
Tlf. Pindstrup 13 (3 Lin.)
København: Central 8261
Forlang Brochure

Thor's kemiske Fabriker A/S
Thorasvej 12, N.
Central 2910
1412
**Alle Slags Sæber og
Rengøringsartikler**
Lev. til Hospitaler og Institutioner

I. Tannenberg
Aut. elektrisk Installatør
Frederikssundsvej 148'
Telefon Bella 384

Floralin flyd. Blomstergødning
giver frodige Planter og Blomsterrigdom
Bonalin-Kompagniet A/S, København F

Annoncér i „Katolsk Ugeblad“

følles for læg og lærd, for By og Land, for unge og gamle

KØBENHAVNS BRÆNDELS KOMPAGNI
KUL KOKS
NØRREGADE 15 TELF. 9270

C. & L. Tofte . V. Reusch

Blikkenslager
Aut. Gas- Vand- og Sanitetsmester
Sct. Poulsgade 42 . Telefon Palæ 533
Privattelefon Palæ 1373
Udfører Arbejdet ved Benediktinerindeklosteret

ROBERT HANSEN

1. Kl.s Kød, Flæsk og Paalæg
Amagerbrogade 212 A . Amager 6390
Leverandør til de katolske Institutioner

G. Garth-Grüner

Landsretssagfører
Frederiksholms Kanal 6, Kbh.
Tlf.: 12,166 og 12,161

Axel Steckhahn

Kolonialvarer og Delikatesser
Gamle Kongevej 155
Telefon 8018
Leverandør til katolske Institutioner

N. A. Nørgaard

Murermester
Vandtaarnsvej 7-9, Søborg
Telefon Søborg 1968

Gør Deres Indkøb hos M. Niensens Eftf.

Viktor Nielsen

Frugt, Grønt, Konserver m. m.
Stenogade 3, Vester 2319 x

HORISONTEN RUNDT

De naturlige, børnerige Familiers Stilling i Bysamfundet

Radioen har forleden i en Samtale om »Bymenneske og Hjemmeliv« rejst flere Spørgsmaal, der maa interessere alle Kristne.

En Boligpolitik og en Arkitektur, der ikke gaar ud fra Familielivets Krav, maa nødvendigvis være med til at forringe Samfundet.

Er der tilstrækkelig mange sociale Husværter, som ikke vil leje ud til Familier med Børn, maa det offentlige tage sig af disse Familier. Desværre viser der sig her en Tendens til at klumpe disse sammen i særlige Karreer og Kvarterer, som om den børnefattige Del af Befolkningen havde Krav paa at faa dem paa Afstand. Det er for alle Parter det sundeste ikke at oprette »Ghettoer«.

Selve Boligens Indretning — des mere, jo mere »moderne« Husene er — har ogsaa haft en Tendens, der gør det vanskeligt at skabe virkelige Hjem for Børnene. Det er en ringe Trøst, at der gror »Institutioner« op, som tager sig af Børnenes Fritid, eftersom der hverken er Plads eller Fred i Hjemmene selv til en sund Beskæftigelse af dem.

Ogsaa Møbelfabrikanterne har deres Opgaver i denne Forbindelse. De kan hjælpe med til at overmøblere Hjemmene og derved gøre dem endnu mindre tjenlige til deres vigtigste Opgaver, eller de kan arbejde med den naturlige, børnerige Familie for Øje.

Dette er Spørgsmaal, som ikke blot skal omtales en enkelt Gang i Radioen i en daarligt aflyttet Eftermiddagstime. De maa frem for den størst mulige Offentlighed og drøftes til Bunds af alle sagkyndige, der har Forstaaelse for, at Samfundets Sundhed beror paa Hjemmenes Sundhed.

Træk af den katolske Salmebogs Historie i Danmark

I Anledning af den forestaaende Udsendelse af en ny Udgave af den katolske Salmebog vil det formodentlig være af Interesse for Ugebladets Læsere at høre lidt om Salmebogens Udvikling herhjemme.

Salmebogen har altid været nøje knyttet til den gældende Gudstjenesteform, selv om denne skiftede noget efter de forskellige Tidsperioder. Til Trods for, at Katolikkerne i Danmark først fik Trosfrihed i 1849, ser vi gennem de 7 Udgaver af Salmebogen, der er udkommet i den forløbne Tid, at der har fundet en Udvikling Sted i Gudstjenesteformen.

Den første katolske Salmebog, som udkom i 1821, var paa Tysk, hvilket skyldtes, at langt den overvejende Del af Menigheden bestod af tysktalende Indvandrede. Salmebogen, hvis Titel var »Gesang- und Gebetbuch für die katholische Gemeinde zu Copenhagen, bey ihrem öffentlichen Gottesdienste«, indeholdt 95 Salmer, heriblandt 5 Sæt Messesalmer samt Søndagsvesper og en Række Bønner.

Den næste Udgave af Salmebogen udkommer i 1857 og er nu paa Dansk. Dens Titel er »Katholsk Psalmebog. Med et Tillæg af Messe-, Skrifte- og Communionbønner, samt nogle andre Andagtsøvelser«. Her findes 165 danske Salmer, der er Oversættelser eller Omarbejdelser af latinske Hymner og tyske Salmer, alt foretaget af *Vilhelm Ignatius Karup*. Desuden findes *Tantum ergo* og nogle latinske Sakramentshymner; endvidere Søndagsvesperen og nogle Litanier paa Latin og Dansk, og endelig en Række Bønner. Ordningen af Stoffet er som i nuværende Udgave af 1918.

I de følgende Udgaver af Salmebogen, der udkom i 1868, 1875, 1891, 1903 og 1918 er Antallet af danske Salmer stigende. Til Udgaven fra 1868 kom der et Tillæg indeholdende nogle latin-

ske Motetter samt de liturgiske Tekster til Kyndelmisse og den stille Uge. Dette Tillæg er optaget i Udgaven fra 1875, men forsvinder fra de senere Udgaver. Den latinske Søndagsvesper findes i samtlige Udgaver af Salmebogen indtil Udgaven fra 1918.

Indholdet af disse forskellige Salmebøger viser, at Menighederne for 100 Aar siden var mere fortrolig med Melodierne ved de forskellige liturgiske Funktioner, end de var for en Snes Aar siden. F. Eks. blev Søndagsvesperen utvivlsomt sunget dengang, ellers havde den ikke vedblivende kunnet bibeholdes i Bogen. Ved Aarhundredeskiftet var man dog, i hvert Fald de fleste Steder, holdt op med at synge Vesperen.

Efterhaanden vinder de danske Salmer mere og mere Overhaand, og dette skyldes antagelig, at Kirkekorene mere og mere overtog Sangen ved Gudstjenesterne, især ved Højmessens. Dette er da ogsaa i god Overensstemmelse med Kirkemusikkens Udvikling, idet denne ganske naturligt gjorde sin Indflydelse gældende paa Gudstjenesteformen. — De forskellige Bevægelser inden for Kirkemusikken opstod som Regel i Tyskland og Italien, men først naar de havde naaet deres Kulminationspunkt, kom de her til Landet.

Gaar vi tilbage i Tiden, vil vi konstatere, at oprindeligt var det den kirkelige Musik, der dominerede, og den verdslige Musik efterlignede denne. Senere bliver det den verdslige Musik, der bliver den førende, og Kirkemusikken præges stærkt af denne. Den romantiske Periode med de store Messer for Kor, i mange Tilfælde ledsaget af Orkester, gør bl. a. sit til, at Menigheden mere og mere forholder sig passiv under Højmessens, og som en naturlig Følge heraf henvises herhjemme Menighedssangen, der nu næsten udelukkende er Salmesang, til Eftermiddagsandagterne. Her-

ved opstaar da den Form for Ef-
termiddagsandagter, som vi nu
har: Salmer og Bønner, afsluttet
med den sakramentale Velsig-
nelse.

Men Kirkemusikken verdslig-
gøres ikke blot med Hensyn til
Korsangen. Endog den gregori-
anske Sang undergaar en Foran-
dring, idet Interessen for denne
eenstemmige Sangform som Føl-
ge af den flerstemmige Musiks
stærke Udvikling forsvinder, og
Sangen gaar i Forfald. De mange
kunstneriske Forsringer skæres
bort, og i det 16. Aarhundrede
opstaar den saakaldte *Medicæa-
Koral*, der har holdt sig helt op
til vore Dage. Efter et mange-
aarigt videnskabeligt Forskerar-
bejde bliver den gregorianske
Sang rekonstrueret af Benedik-
tiner munkene, saaledes at vi i
Begyndelsen af dette Aarhunde-
de faar genindført den oprinde-
lige Sang. I 1907 udkom Gradua-
let (Messen) og i 1912 Antifona-
let (Tidebønnerne).

Det var dog kun i vore større
Menigheder, at der fandtes Kor.
I de smaa Menigheder klarede
man sig med de danske Messe-
salmer. Oprindeligt blev de sun-
get til Højmesse, idet Præsten
paa sædvanlig Maade sang sin
Del paa Latin, medens Menighe-
den sang de danske Salmer. Det-
te blev senere forbudt, og man
gik da over til stille Messe med
Salmer og Prædiken.

Imidlertid var Verdsliggørel-
sen af Kirkemusikken rundt om
i Verden blevet saa overdreven,
at en Reaktion nødvendigvis
maatte komme. Man var visse
Steder kommet saa vidt, at man
ved Orkestermesser gjorde Brug
af Slaginstrumenter og Klaverer,
saaledes at Højmissen efter-
haanden var blevet til den rene
Koncert.

Denne Udvikling gav Anled-
ning til, at Pave Pius X i 1903
udendte sit *Motu Proprio*, en
Samling Regler for Kirkemusik-
kens Udførelse. Samtidig her-
med opstod, ligeledes paa Pave
Pius X's Initiativ, en Bevægelse
for at fremme den gregorianske
Sang og at faa Menighederne til
aktivt at deltage i Højmessens
Sang.

Paa det Tidspunkt, da vor hid-
tidige Salmebog af 1918 blev ud-
givet, var denne Bevægelse end-
nu ikke naaet op til vort Land,
og det var derfor i god Overens-
stemmelse med den gældende
Opfattelse, at Salmebogen fik
det Indhold, den har. Der var
Trang til at synge, og da Høj-
messens Sange var forbeholdt
Koret, maatte det blive gennem
Salmerne, at Menigheden fik
Lejlighed til at synge ved Guds-
tjenesterne.

Ligesom det var V. Karup, der
prægede Salmebogen af 1857,
blev det *Halfdan Kejser*, der
kom til at præge Salmebogen af
1918. Dels ved Omdigtning og
dels ved Nydigtning fornyede
han Salmebogens Indhold paa en
værdifuld Maade. Samtidig op-
toges Tekster af andre Forfatte-
re, saaledes af *Johannes Jørgen-
sen*.

Foruden en stærk Forøgelse af
Antallet af Salmer blev Antallet
af Bønner forøget. I dette Afsnit
blev der lagt stor Vægt paa at
indføre Bønner, i hvilke Menig-
heden deltog ved Svar. Dette var
en værdifuld Nyskabelse. Deri-
mod forsvandt den latinske Ves-
per, der, som tidligere nævnt,
ikke havde været i Brug i de se-
nere Aar.

Forholdsvis kort Tid efter at
Salmebogen af 1918 var udkom-
met begyndte imidlertid den lit-
urgiske Bevægelse at gøre sig
gældende herhjemme. Dette gav
sig blandt andet Udslag i, at
man i flere Kirker anskaffede
smaa Kyrialer, efter hvilke Me-
nigheden kunde synge med ved
Højmissen. Det var dog i over-
vejende Grad den 8. Messe, Mis-
sa de Angelis, der blev sunget;
samme Messe blev ogsaa sunget
ved de større katolske Stævner.
Efterhaanden er man dog i flere
Menigheder begyndt paa at syn-
ge flere af Messerne i Kyrialet.
— Komplet bliver senere udgivet
i et lille Hæfte, maalen desværre
uden Melodier, saaledes at Me-
nigheden havde vanskeligt ved at
følge med i de skiftende Melo-
dier.

Det er dog ikke blot i Sangen,
at den liturgiske Bevægelse har
gjort sig gældende; i stille Mes-
ser har man flere Steder indført

den saakaldte *reciterede Messe*,
hvor Menigheden og ikke blot
Ministranten svarer Præsten, li-
gesom de faste Dele bedes sam-
men med Præsten.

Paa det Tidspunkt, hvor den
nuværende Salmebog er udsolgt,
og hvor en ny Udgave skal sen-
des ud, er Udviklingen naaet til
et Punkt, hvor der kræves en
ændret Form for Salmebogen, en
Form, der er i nøje Overensstem-
melse med Kravet om, at Me-
nigheden i saa stor en Udstræk-
ning som muligt deltager aktivt
i Gudstjenesten.

I en følgende Artikel skal der
blive gjort Rede for, hvorledes
det af Hans Excellence Biskop
Th. Suhr nedsatte Salmebogsud-
valg har søgt at løse denne Op-
gave.

B. Husson.

3. Søndag efter Epifani

Kristi frelse- bringende Kraft

Den guddommelige Herlighed,
som Herren aabenbarer ved sin
Menneskevordelse, skal ikke
blænde, men hjælpe. Herren er
blevet Menneske, har paataget
sig Kød af den reneste Jomfru,
for at uskadeliggøre det Begær-
lighedens Brændstof, som den
menneskelige Natur bærer som
et Saar, for at helbrede den Fe-
ber, som det aabne Saar atter og
atter foraarsager. Sakramenter-
ne meddeler os Kristi frelsebrin-
gende Kraft. Fremfor alt kom-
mer vi i Eukaristien i umiddel-
bar Berøring med Kristi hellig-
ste Menneskehed. At lade gaa
Betændelse i Saaret, at affinde
sig med sin Sygdom, naar det
kommer til Stykket, er fordær-
veligt. Det første og sikre Skridt
paa Vejen til Bedring og Helbre-
delse er det ydmyge, bønfolden-
de Blik paa Lægen, paa Frelse-
ren (*Evangelium*).

Tilbøjeligheden til at gengæl-
de ondt med ondt, resp. kun at
gøre det gode paa Beregning og

at undlade det, dersom den ønskede Virkning udebliver, Iveren for altid straks at forsvare sig selv og Lysten til at tage smaalig Hævn er særlig paafaldende og modbydelige Kendetegn for den af Adam saarede Natur. Berøringen med Kristi helligste Menneskehed bringer Lægedom og sætter os paa Grund af den fremadskridende Helbredelse i Stand til Udøvelsen af heroiske Kærlighedsgerninger (*Epistel*).

Vi skylder Frelseren, der fuldbringer saa store Ting i os, som opretter sit Kongedømme i os, vor tilbedende Hyldest; i Ham alene findes vor sande Glæde (*Indgangsvers*). Vi bliver ikke trætte af at vise den himmelske Fader vor Svagheit; thi vi stoler paa, at Han i Kristus atter og atter vil skænke os sin Kraft (*Kirkebøn*).

Naar Herren ved sin Naades Virken genopbygger det af Synden ødelagte, heler det saarede og gør det syge sundt, lyser hans Herlighed klarest og tvinger os til Ærefrygt. I Sandhed, Herren alene er vor Konge; det bekender vi med jublende Hjerter (*Graduale, Alleluja*).

Vi er os bevidst, at vi skylder Herren alt, og i dette taknemmelige Sindelag, som danner Grundtonen i vor absolutte Hengivelse til hans Tjeneste, bereder vi os til at fejre det hellige Offer (*Offertorium*).

Maatte det hellige Offer lutre og hellige, hvad der endnu ikke er aldeles rent i denne Hengivelse (*Stillebøn*). Ofrets hele Velsignelse modtager vi i Eukaristien. Hvad den blotte menneskelige Anstrengelse ikke kan opnaa, virker Kristi Legeme. De Undere, som Herren i sit jordiske Liv har virket for de stakkels syge, gentages nu paa en langt mere ophøjet Maade; thi nu helbredes Sjælene. Det er sandelig et saare stort Mysterium, hvori vi nedsænkes ved Nydelsen af Eukaristien. Dens Virkning er Kærligheden. Alle de Naadens Undere, som ved Eukaristien sker i os, sænker os ned i Kristi Kærligheds Strøm, saa at vi selv mere og mere lever i Kærligheden og overvinder alt ondt i og om os ved Kærlighe-

den: det er Kærlighedens Undere, som udgaar fra Kristi

Mund — nej, fra Kristi Legeme.
P. Wolfgang Czernin O. S. B.

»Kristus-Kirke eller Maria-Kirke?«

Det var en Skuffelse og en Forskrækkelse for mig, da en erfarede Præst anmodede mig om at skrive en Pjece med ovenstaaende Titel. En Skuffelse var det, fordi man gik og haabede, at Ikke-Katolikker var hørt op med at stille saa ufornuftige Spørgsmaal. Og en Forskrækkelse var det, fordi det blev sagt, at den nyudkomne Bog om »Fátima« vilde faa mange til at erklære: »Her har vi det! Nu kan man da se det! Den 'katolske' Kirke er en Maria-Kirke, ikke en Kristus-Kirke!«

Træet uden Skov

Jeg spurgte adskillige (ogsaa Lægfolk) om de ogsaa mente dette. De fleste (men ikke alle) gjorde det. En dansk Præst sagde det paa en fiks Maade: »Jo, forstaar De — Bogen er ligesom et enkelt Træ. Den savner Baggrund.« Han mente, at naar man faar forevist et enkelt Træ og aldrig har set en Skov eller en Park, og heller ikke har Kendskab til den Jordbund, hvori Træer vokser, saa kan man ikke passe Træet sammen med sine andre Erfaringer og ikke faa noget Perspektiv, ingen Følelse for (om jeg saa maa sige) »Træ-Værdier«. Denne Præst gik ud fra, at inange Danske ikke har nogen »katolsk Baggrund« eller noget Kendskab til den 'Jordbund', som maa til, for at Andagten til Guds Moder skal kunne blomstre, og at de derfor nødvendigvis maa bedømme Bogen forkert. Det vil jeg gerne tro. Det vil være, ligesom da Dogmet om Marias uplettede Undfangelse blev misforstaaet og ikke blot af dem, der taabeligt nok troede, at det betød »Jomfrufødsel«.

Hvis jeg skulde prøve paa at skrive en saadan Pjece, maatte

jeg først skabe Klarhed paa tre Punkter.

Kirken og Fátima

Jeg har læst om, men ikke studeret de Tildragelser, der skal have fundet Sted i Fátima. I et Brev fra Portugal fortælles der mig, at de skal have virket fremmende paa Fromheden i dette Land. Kardinal-Patriarken fra Lissabon, som er en Mand med store Forstandens Gaver og høj Klogskab, opmuntrer til Pilgrimsrejser dertil. Vi hører ogsaa, at den Hellige Fader ser med stor Velvilje paa dem. Derfor er vi ganske sikre paa, at vi ikke er *overtroiske*, naar vi yder Begivenhederne i Fátima skyldig Respekt.

Og dem, der ikke hører Kirken?

Men af Hensyn til *dem*, for hvem en pavelig eller kirkelig Anerkendelse eller en folkelig Overbevisning ikke er noget *Argument*, vil vi haabe, at Fátima maa blive underkastet lige saa drastisk en Undersøgelse, som den Lourdes bestod saa straalende. Ligesaa at en *fuld* teologisk Diskussion af »Visionernes« Natur maa blive gjort tilgængelig for dannede Katolikker og Ikke-Katolikker her i Landet — noget lignende som Thomas af Aquin gjorde angaaende vor Herres Aabenbaringer (f. Eks. i det allerhelligste Sakramente,... delvis citeret af nu afdøde Pater Thurston S. J. i hans Bog om Beauraing og lignende Tildragelser) eller hvad Pater Dalla Giacomina skitserede (i det kamillianske Blad *Domesticum*, Juli 1922, S. 146) om Krucifikset, som talte til og favnede St. Kamillus. Kort udtrykt: vi maa naa

til at fatte, i hvilken Forstand alle menneskelige Udtryk i Ord eller Tanker for en guddommelig Berøring er og maa være en 'Oversættelse'. Teologisk og psykologisk er St. Johannes af Korset en uendelig bedre Vejleder end nogen ikke-katolsk Forfatter, der har skrevet Bøger om 'mystiske' Oplevelser.

De gamle Maria-Helligdomme

Og for det andet: Saa langt fra, at jeg skulde ønske, at der maa vises mindre Andagt til Guds Moder, ønsker jeg tværtimod, at der var mere af det. Hvor er det baade trøstende og overraskende med den Genoplivelse af Andagten til de gamle engelske Maria-Helligdomme, som opleves i England. I Walsingham ejer Katolikkerne endnu kun det lille »Slipper-Chapel« (hvor Pilgrimmene tog deres Sko af, før de gik ind i den større Kirke); deres større Ceremonier maa finde Sted paa udstrakte Marker udenfor. Jeg kunde ogsaa nævne Vor Frue af Willesden i selve London samt adskillige andre Navne, som De ikke kender, og som derfor heller ikke kan interessere Dem.

Jeg er altsaa paa den ene Side ganske sikker paa, at den saligste Jomfru ønsker at modtage en speciel Hyldest paa bestemte Steder — hvor er jeg taknemlig for, at jeg har kunnet besøge Lourdes, Notre Dame des Victoires i Paris, Annunziata i Florence, Vor Frue af Lujan i Argentina og Vor Frue af Antipolo i Philippinerne! Hvor jeg dog haaber, at Vor Frue af Zi-Kai-Wei's Kirke i Nærheden af Shanghai ikke er blevet ødelagt!

Naar et Sted drager — og et andet ikke

Og paa den anden Side skal man ikke øve Tvang mod sig selv! Hvis Guds Moder drager os — saaledes som hun drager mig i Chartres og i Einsideln — saa skal man give efter for denne Tiltrækning; og gør hun det ikke — saaledes som hun ikke

drager mig f. Eks. i La Salette og hidtil ikke har gjort det i Fátima — ja, saa er det ikke noget at være ængstelig over. Maria er Maria og hun er ikke afhængig af bestemte Steder. Der er heller ingen, som venter, at dansk Fromhed skal vise sig paa samme Maade som Fromheden paa Sicilien eller i Spanien eller paa Kuba — jeg vilde blive forfærdet, hvis Danskere affyrede Fyrværkeri i deres Kirker eller dansede i dem. Men jeg vilde ønske, at de havde lige saa megen Andagt til den saligste Jomfru som f. Eks. Goanerne har! hvor er det goanske Mandskab paa store Dampskibe ivrige efter, at man beder med paa deres natlige Rosenkrans og deres vidunderlige Litanier til Guds Moders Ære dybt nede i Skibenes Bug, hvor de har deres muntert udsmykkede Alter!

Takt eller Frygtsomhed?

Og saa til mit tredie Punkt. I et ikke-katolsk Land kan Katolikker have Ret i ikke at ville støde deres Omgivelser. Men det er ikke det samme som at afkorte deres Tro for at behage de andre. Takt er ikke ensbetydende med Ængstelighed, Høflighed er ikke det samme som Sledskeri. Der er et Spring fra at prale med sin Andagt til Guds Moder og til at skjule den. (Jeg kender en Kirke, hvor man for blot at se et Billede af Jomfru Maria maa gaa helt op igennem den og rundt om et Hjørne... mens man straks ser Statuer af to nationale Helgener...).

Det er saaledes muligt for Katolikker at blive afsvalet, eller ligefrem inficeret af deres historiske og aktuelle Milieu. Maaske de savner det Instinkt, der faar os til at elske den hellige Jomfru eller Helgenerne. Hvorfor varede det saa længe, før vore engelske Martyrer blev saligprist? Maaske fordi Rom ikke var sikker paa, at de var dræbt af religiøse og ikke blot af politiske Grunde — men langt snarere, fordi vi ikke bad nok til dem og derfor ikke fortjente deres Fortrolighed. Gud være lovet, at St. Thomas More og St.

John Fisher nu paakaldes meget hyppigt; St. Chad fejres meget i Midlands og St. Cuthbert og St. Aidan længere nordpaa. Og Drengene bliver kaldt Cuthbert og Aidan ligesom skotske Piger bliver kaldt Margaret, ikke fordi vi paa denne Maade bare mindes nationale Helte, men fordi vi søger kære Helgeners Beskyttelse.

Jeg vilde altsaa skrive en saadan Pjece med en vis Modvilje og Ængstelse. Dels bange for, at jeg ved lav Menneskefrygt kunde komme til at dække over en af Guds største Gaver til Kirken — og dels fordi det er saadan en Skam, at vi skal spille Tiden med at forklare, at den katolske Kirke ikke er det eller det!

Gudsmoder med Barnet — og Krucifikset

Jeg har ofte spurgt mig selv, om ikke Troen gør saa langsomme Fremskridt, netop fordi vi saa ofte vil prøve paa at gendrive andre Mennesker — at bevise en Benægtelse eller i hvert Fald modbevise de andres Benægtelse! Ja, hvis ikke det var, at jeg var bange for at blive haabløst misforstaaet, vilde jeg hellere forsvare den Paastand, at Kirken samtidig er en »Kristus-Kirke« og en »Maria-Kirke«. Hvorfor? Jo, mens det er ganske givet, at Maria intet er og intet betyder uden Kristus, saa har Guds Forsyn i den nye Pagt valgt den Vej, at vi ikke modtager Kristus paa anden Maade end gennem Maria. Hvis jeg maa udtrykke mig saaledes (og stole paa ikke at blive misforstaaet), saa er Billedet af Vor Frue med sin Søn paa Armen et fyldigere Symbol paa Kristendommen end selve Krucifikset. For Krucifikset som saadant viser intet andet end Menneskelighed og Død. Som saadant siger det intet om Livet — ud over at det er omme — og visselig ikke noget om Opstandelsen. Nu er jeg ganske klar over, at det i det hele taget er meget svært at symbolisere Opstandelsen — og hvor er det overhovedet sjældent, at vi ser blot en malerisk Fremstilling af den i vore Kirker. Naturligvis

undgik de første Kristne vor tilsyneladende 'Pessimisme' ved at fremstille vor Herre kronet som Sejrherr og klædt som Præst og snarere staaende op imod sit Kors end døende paa det. »Lammet staaende, skønt slagtet« (Apokalypsen).

Men Maria med sit Barn viser en fuld, levende Menneskelighed — et Menneske født af en sand Moder — Menneskevordelsen, og ikke den hæretiske Idé, at vor Herres Menneskenatur kun var tilsyneladende (det ældste Kæteri af alle), eller at hans Guddom drog sig tilbage, da han blev korsfæstet. Jeg vilde gerne se en Fremstilling af Maria med hendes Barn, og Helligaanden »stigende ned over« hende og »forblivende over« ham. »Herren og Levendegøeren« forblivende over ham (et Yndlingsudtryk hos St. Johannes), hvor meget saa end Døden var bestemt til at

gribe ind. Men ogsaa dette Symbol vilde kræve megen Forklaring.

Har vi ikke Lov til at haabe, at ogsaa det nye Tidsskrift »Catholica« vil bidrage til at skabe en »Baggrund« og en Forstaaelse af »Jordbunden« blandt dannede Ikke-Katolikker med god Vilje. Forlaget Desclée de Brouwer har begyndt en Bogserie »La Lumière Ouvrière«, hvori en dyb Viden om fortidige Tanker og Bestræbelser giver en Forklaring paa Nutiden og sunde Begrundelser for, hvad vi socialt set tør vente og haabe af Fremtiden. Her er Historie, Teologi, Humanisme, Etik og praktisk Sociologi forenet. Her studerer vi Jordbunden, Frøkorntet og bliver ikke overrasket over det fuldvoksne Træ. Vi maa haabe paa den ædlest Skæbne for »Catholica«.

C. C. Martindale S. J.

Vatikanstatens Guvernement

Umiddelbart bag Peterskirken — der, hvor Vatikanhøjen begynder at hæve sig — ligger *Vatikanstatens Guvernørpalads*. Bygningen paabegyndtes kort før Udsoningen mellem Stat og Kirke i Italien og var projekteret som Præsteseminarium. Men saa kom Lateranforliget og Seminariet blev til Guvernørbolig.

Den store Bygning huser imidlertid ikke blot hele den lille Stats forskellige Embeds- og Forvaltningskontorer, men paa første Sal indrettedes der tillige en Suite Værelser til Brug for fremmede Herskere og Statsoverhoveder, der maatte gæste Vatikanet. Disse Værelseres Udstyr — f. Eks. Badeværelser med Onyxplader og Cippolino — staar i skærende Modstrid til Pavens private Bolig, der som bekendt er ganske enkel.

Her i Guvernørens Palads løber alle den civile Statsforvaltnings Traade sammen. I Spidsen for Civilforvaltningen staar Guvernøren, der staar direkte under den hellige Fader, udnævnes af denne og repræsenterer de to af dennes tre Magtgrene, nemlig den lovgivende og forvaltende Myndighed. Guvernementets forskellige Afdelinger staar i Forbindelse med Publikum gennem de talrige Anliggende, som Civilforvaltningen har at ordne med udenforstaaende, i første Række med civile italienske Myndigheder samt — i Øjeblikket — de militære Myndigheder, der opholder sig i den evige Stad. U. E. O.

EN NY DANSK PRÆST

Det er os en Glæde at meddele Ugebladets Læsere, at cand. theol. Jørgen Alsing, som den første af en Række fremtidige danske Sækularpræster, den 30.

Januar ordineres til Præst i Colège Léon XIII i Louvain af vor gamle Biskop, Hs. Excellence Josef Brems.

Ordinanden er Søn af Valdemar Alsing, Direktør for Maskinfabrikken »Danmark«, og dennes afdøde Hustru, som var Datter af den kendte københavnske Læge H. R. Hartvigsen, og han er saaledes en nær Slægtning af afd. Professor i Filosofi ved. Københavns Universitet Rasmus Nielsen (Høffdings Forgænger) Skuespilleren, Professor Martinus Nielsen og General-løjtnant Zachariæ. Pastor Alsing er født i 1917 og konverterede i 1935. Efter at være blevet Student fra Kristianhavns Gymnasium rejste han straks efter Filosofikum til Belgien og har her fuldendt sine filosofiske og teologiske Studier ved Universitetet i Louvain.

Vi haaber, at der er mange, der vil tænke paa den unge Præst paa hans Ordinationsdag.

Foran

Michelangelos

Moses

◀ »Moses« i San Pietro in Vincoli

Tekst:

A. K.

▶ Detail af Moses

— et af Kunstens Mesterværker

En skønne Morgen stod jeg atter foran Michelangelos Moses i San Pietro in Vincoli. Og det gik mig paany, som saa ofte før: hver Gang man vender tilbage til en stor Kunstners Mesterværker har det igen noget nyt at sige en. Det er længe siden, at jeg for første Gang stod foran Moses, og jeg var dengang ganske ung. Jeg var i Følgeskab med en Kunstner, der tillige var en stor Videnskabsmand og Lærer ved en af Roms store Lærestalter. Det var en virkelig Nydelse at vandre gennem det evige Rom med ham som Fører. Han førte mig hen til Buonarrotis Vidunderværk, blev et Øjeblik staaende tavs foran det og udbrød derpaa: »Se, her føler man virkelig, at man har en stor Folkefører foran sig.«

*

Og denne Morgen stod jeg paany — som saa ofte før — foran Moses' Kæmpeskikkelse, idet en Skare franske Pilegrimme traadte ind i Kirken. En Gejstlig, maaske deres Sognepræst, førte dem. Langsomt nær-

mede Skaren sig Moses. Over Præstens Ansigt laa der et Smil, som om han kom en kær Bekendt imøde. Foran Statuen blev han staaende, støttede sig til Balustraden og stod et Øjeblik i tavs Betragtning, akkurat som min Ven for Aar tilbage. Derpaa pegede han med en fin, typisk fransk Gestus paa Marmorbilledet og sagde: »Se engang, hans Øjne er endnu opfyldt af den Almægtiges Vision, af ham, der gav ham Loven, som staaer indskrevet paa Tavlerne. Han steg ned ad Bjerget, for at bringe sit Folk denne Lov og da ser han, hvorledes dette Folk ligger i Støvet foran en gylden Kalv. Se blot hans Sorg! Han spørger sig: Hvad skal jeg nu gøre?«

Og derpaa fortalte han følgende bemærkelsesværdige Tildragelse: »Kunstneren selv var saa betaget af sit Værks levende Storhed, at han skal have tilføjet det et Slag med Hammeren og udbrudt: Saa tal dog! Slaget skal efter sigende endnu være at se et Sted paa højre Ben.«

Nogle nysgerrige mente virkelig at kunne se Sporet af dette

og, som bekræftede Overlevende.
Pilegrimmene blev staaende
lidt i Beundring over det
tidlige Værk og fortsatte der-
gennem Vandrigen gennem Basili-
ken.

*

Lad os nu forestille os, hvad
»erhvervsmæssig« Fører (el-
Kustode) vilde have sagt i
sine Tilfælde: en Række Be-
rætelser, som disse jævne
Mennesker sandsynligvis snart
ville have svedt ud, maaske end-
nu inden de forlod Kirken. Han
ville maaske have vist dem Ju-
s II's Gravmæle, det Værk,
som forvoldte saa megen Kval
Bekymring i Michelangelos
Liv, og fortalt dem endnu en
Række af de Legender og Histo-
rier, som er i Omløb om dette.
Han vilde maaske endog have
fortalt om og nævnt de andre
Kunstnere, der senere skabte
Kirken omkring denne Moses,
for er i Stand til at hidkalde
Kunstnere fra Antipoderne.
Foran selve Statuen vilde han
sikkert have fortalt forskellige
Anekdoter, have gjort opmærk-
som paa, at der i det lange, bøl-
ende Skæg gemmer sig en Yng-
lingsfigur, vilde næppe heller
have glemt — og det vilde dog
saa have været en Skam — at
fortælle om Hammerslaget og
Kunstnerens Udbrud: »Saa tal
og«. Hvor ofte skete det ikke
før i Tiden, at man i en Kirke
er et Museum eller foran en

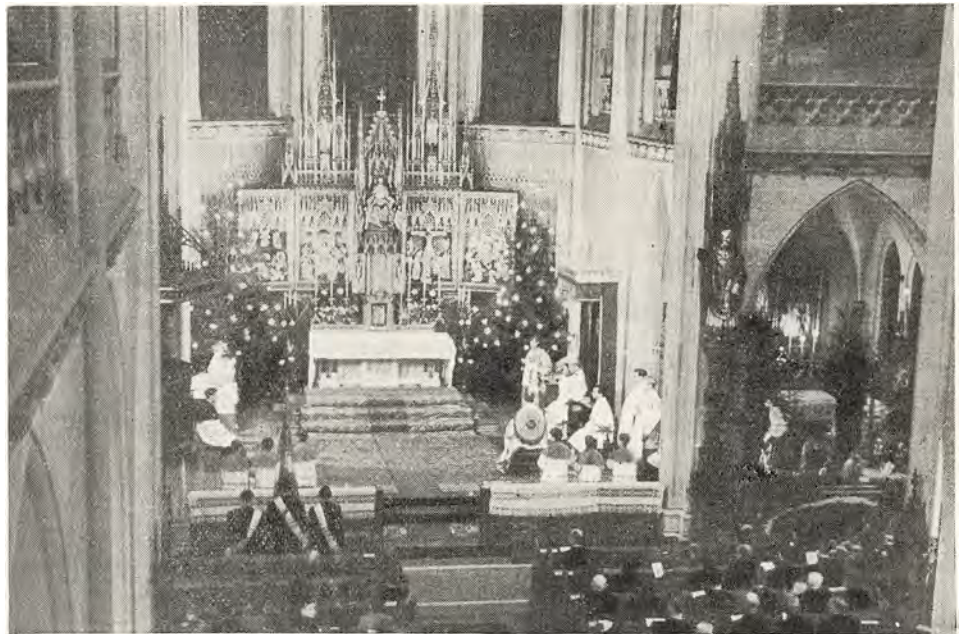
gammel Bygning kom forbi en
Gruppe Fremmede og samtidig
opfangede noget af en Førers
Snak. Disse »Snakkemaskiner«
er ofte Skyld i, at Fremmede for-
bigaar mange af Menneskeaa-
ndens største Frembringelser
uden at bringe det ringeste Ind-
tryk med sig — medens et saa-
dant Indtryk kan udgaa fra en
jævn, ofte ganske simpel For-
klaring.

De franske Pilegrimme vil sik-

kert næppe glemme Moses ophøjede
Storhed efter deres Præsts jævne, en-
kle, men dybe Ord — ligesaa lidt som jeg
har glemt min Vens Ord: »Her føler
man virkelig, at man har en stor Fol-
kefører for sig.« Og vil man selv tale
enkelt og til Hjerterne, maa man føle
selv og søge at forstaa Kunstnerens
Tanker og Værket.

Og Forklaringen er sikkert den, at
kun den, der forstaa — eller søger at
forstaa — Kunstnerens Tanker bag
Værket, dets Sjæl, kan tolke disse ...

Sct. Knuds Skoles Jubilæum

▲ Pontifikalmessen i den festligt smykkede Kirke, foran Kommunionbænken en Æresvagt med Skolens Fane

Fotos: Jowo

Fra den tidlige Morgen vajede
indnebrog Onsdag d. 12. Januar
for den »røde Borg ved Søens
End« — og under værdige og
højtidelige Former fejrede Sct.
Knuds Skole sin 75-Aars-
dag. Paa Grund af de særlige
Omhold havde man givet Afkald
paa en verdslig Fest og valgt at
fejre Jubilæet udelukkende ved
den højtidelige Takkegudstjen-
este i Jesu Hjerte Kirke.

Da Hs. Excellence Biskoppen
i cappa magna — ankom, var
Kirken fyldt til sidste

Plads af Eleverne, deres Paarørende
samt tidligere Elever og Repræsentan-
ter for de københavnske Skolemyndig-
heder. Under Pontifikalmessen sang
Medlemmer af Statsradiofoniens Ma-
drigalkor Mozarts »Missa brevis«.

Festprædikenen holdtes af Skolens
tidligere Bestyrer, Pater P. Nøsen, der
understregede Betydningen af Samar-
bejdet mellem Kirke og Skole og Pon-
tifikalmessen afsluttedes med Te
Deum.

▲ Ogsaa de mindre Elever deltog i Ju-
bilæumsmessen (saa stille og artige kan
Skolebørn ogsaa være!)

»Vi har set hans Herlighed«

1. Det er Apostlen Johannes, Herrens Yndlingsdiscipel, som i Prologen til sit Evangelium udbrøder i de jublende Ord: »Vi har set hans Herlighed, en Herlighed som den enbaarnes af Faderen«. I denne Sætning vil han øjensynlig udtrykke al den Beundring og Ærefrygt, han og hans Medapostle følte ved Synet af den menneskeordne Guds Søn. Den Tjenerskikkelse, som »Ordet« havde antaget for at skjule sin Guddomsherlighed, kunde alligevel ikke helt forhindre, at noget af den guddommelige Storhed og Skønhed til Stadighed brød gennem den menneskelige Naturs Hylster og virkede overvældende paa de tilstedeværende. Dette gælder ogsaa om Herrens tungeste Timer paa Korset. Skønt han dengang var blottet for alt og berøvet alt som den sidste af alle Mennesker, uden Skønhed og Kraft, udrbrød alligevel den romerske Befalingsmand, som stod lige overfor ham og saa ham udaande: »Sandelig, den Mand var Guds Søn«. Mk. 15,39.

Saa lad os da se nogle Eksempler paa dem, der blev Vidner til Kristi Storhed og Højhed, til den Værdighed og Majestæt, som prægede hans Væsen og Optræden, medens han boede iblandt os. Paa denne Maade lærer ogsaa vi at føle den Beundring og Ærefrygt, som alle skylder ham.

2. Juleaften hørte vi, at *Hyrderne* paa Betlehems Marker saa hans Herlighed. De ilede til Stalden og fortalte dér Maria og Josef, hvad den Allerhøjeste havde kundgjort dem. En Herrens Engel havde pludselig staaet for dem og Guds Herlighed havde omstraalet dem, saa de frygtede saare. Med eet havde saa en Mængde himmelske Hærskarer vist sig om Englen og istemt en Lovsang til Guds og Fredbringerens Ære. Der var altsaa udgaaet et Lovbud fra Barnet i Krybben og fra Faderen og Helligaanden til Himlens Engle, og

de havde saa aabenbaret deres Konges guddommelige Herlighed, medens han som hjælpeløst Barn laa i en Stald.

En Mand i Jerusalem ved Navn Simeon, en retfærdig og gudfrygtig Olding, der ventede paa Israels Trøst, saa ogsaa Jesu Kristi Herlighed. Opfyldt af Gud Helligaand kom han til Templet, tog Barnet paa sine Arme, havde et Syn om Frelserens kongelige Sejrstog gennem hele Verden ned gennem Tiderne og begyndte at juble: »Herre, nu lader du din Tjener gaa bort i Fred, som du har sagt. Thi mine Øjne har set din Frelse, som du har beredt for alle Folkeslag, et Lys, som skal aabenbares for Hedningerne, og en Herlighed for dit Folk Israel«. Lk. 29—32.) Det er Kristi Sandhed, Naade og Kærlighed, der ligesom den straalende Sol oplyser og opvarmer hele Verdens Fremtid. Saa stor er denne Herlighed, at Simeon ønsker at dø, fordi han ikke mere har noget at ønske.

Tre Apostle, Petrus, Jakob og Johannes, saa Herrens Herlighed, og de har aldrig siden kunnet glemme Tiden og Stedet, hvor det skete. Det var paa Tabor, det hellige Bjerg. Her fik den Herre Jesus Kristus Ære og Herlighed af Gud Fader, og hans Hjertes Naadefylde og Guddomsherlighed brød frem gennem hans hellige Legeme. Hans Ansigt straalende som Solen, og hans Klæder blev hvide som Sne, medens en klar Sky overskyggede ham, og Disciplene faldt paa deres Ansigt og frygtede saare. — Og atter saa de hans Herlighed sammen med de øvrige Apostle, dengang Herren blev optaget til Himlen. Medens de stod og saa derpaa, tog en Sky ham bort fra deres Øjne, og to Engle kom og sagde, at Herren vilde vende tilbage paa samme Maade, nemlig i Himlens Skyer med stor Magt og Herlighed. I Mellemtiden er han gaaet ind til den Salighed, Magt og Ære, som hans Hjertes

Kærlighed, Lydighed og Taalmodighed havde fortjent sig paa Korset. Nu ser man heller ikke mere Tjenerskikkelsen. Den menneskelige Natur i Kristus har faaet en Plads paa Guds evige Trone ved Faderens højre Haand.

3. Hvor var de lykkelige, disse Hyrder og den Olding og de Apostle, der hver paa sin Vis fik Lov til at se Kristi Herlighed! Det blev jo en enestaaende Hjælp til at være Gud nær, saa længe de levede. Tør ogsaa vi regne med en saadan Udmærkelse? Skriften svarer: at Guds Naade vil opdrage os Kristne til at leve i Forventning om det salige Haab og den store Guds og vor Frelseres Jesu Kristi herlige Tilsynekomst. *Der forestaar altsaa en Dag, da vor Herre og Frelser gør sin Vælde kendt blandt alle Folkeslag* og viser, at ingen er saa stor som han. De underfulde Gerninger, han gjorde i sit jordiske Liv, skal fuldstændigt stilles i Skyggen af det, han fuldbyrder paa sin Vredes Dag. Hvad Israels Børn oplevede, dengang Herrens Arm udfriede dem af Ægyptens Trældom, kan give os et Begreb om det, der skal komme. Det Røde Havs Vande saa deres Herre og vred sig af Angest, og Dybet gav sig til at skælve. Paa Dommedag bruser alle Oceaners Bølger. Ved Sinai gjaldede Skyhimmels Stemme, Lynene, disse Pile paa Guds Bue, for hid og did, den bragende Torden rullede og Jordan hævede og skjalv. Paa Herrens store Dag, som vi alle gaar imøde, skal Solen formørkes, Maanen giver ikke længere sit Skin. Stjernerne falder fra Himlen og deres Kræfter kommer i Bevægelse. Kongen udsender sine Engle med Basuner og mægtig Klang, og de samler hans udvalgte fra de fire Verdenhjørner. Himmel og Jord forgaar. Gud Fader indfrier et ældgammelt Løfte: »Herren sagde til min Herre: Sæt dig ved min højre Haand, til jeg lægger dine Fjender som Skammel for dine Fødder«. (Sl. 109,1.) Det var Faderen, der talte til Sønnen.

Nu er alt underlagt Guds Søn, Jesus Kristus, og alle, baade

Engle og Mennesker, begynder til Fuldkommenhed at forstaa, hvorfor Skriften gentagne Gange kalder vor Frelser »Herligheds Herre«.

4. Maatte vi Kristne dog aldrig glemme, at vi er kaldede til at faa Del i Kristi Herlighed. Vor Part skal imidlertid forberedes her paa Jorden ved Besiddelsen af den helliggørende Naade, som »Herlighedens Fader« skænker af »sin Herligheds Rigdom«, for at vort Indre ved hans Aand maa blive styrket til Livets Kamp. Hvem der lader sig overvinde af

Synden, mister Guds Herlighed igen. Den derimod, der gør det gode, er paa Vej til Herligheden, som er ubeskrivelig stor. »Thi alt det, vi lider her i Tiden, er ikke værd at regnes for noget i Sammenligning med den Herlighed, som skal aabenbares paa os«. At eje den helliggørende Naade, navnlig i Livets sidste Øjeblik, er derfor det afgørende Punkt for ethvert Menneske. Vi staar og falder med den. Har vi den, bliver »Herlighedens Herre« for os ogsaa »Herlighedens Haab«.

F. K.

Mens vi taler om Kirkekor ...

Svar til Fru Soelberg

Vi er saa faa, der søger at skabe Interesse for vore Kirkers Kor, og jeg har det saadan, at jeg straks mærker Akkorden slaaet an, naar jeg med Aars Mellemrum finder nogen paa min Bølgelængde. Det skete, da jeg læste Ingeborg Soelbergs lille Indlæg.

Men — — Jeg er ganske sikker paa, at De selv er Sanger i et Kor, for det er nemlig os, Sangerne selv, der har Interessen og gerne vil have, at den Glæde, Sangen skaber for os, skal kunne føres smittende videre.

Jeg har ofte hørt Konvertitter sige, at det i meget høj Grad har været Sangen i vore Kirker, der har ført dem nærmere til den. Det har været den særprægede Sang, ikke den almindelige Salmesang, men den, i hvilken Korene danner det ledende Led, det være sig den rent liturgiske eller den lejlighedsvis flerstemmige Sang.

Og nu kan jeg bruge mit Men ... igen. Hvor har vi mange Trosfæller, der er saa inderlig og uhjælpelig ligeglade. Korene er for dem nærmest et nødvendigt Onde, og det er usigeligt svært for mig at paavirke mig selv til at tro paa, at Kirkekorene kan paaregne 50 % Medinteresserede, naar vi virker i vort liturgiske Arbejde. Modsigelser fra Læseres Side skulde i høj Grad overraske mig — og glæde.

Og nu tillader en af disse Sange sig oven i Købet at foreslaa en Ekstraskat paa 25 Øre om Maanden til Fordel for Kirkekorene. Hvis ikke man maatte indstille sig paa at blive tiet ihjel, naar man vover sig frem og taler Kirkekorenes Sag, saa vilde jeg kalde Dem en modig Dame. De er jo næsten lige paa Nippet til ... nej, De kræver virkelig mere end Knudsgilderne med de 5 Øre om Ugen. Disse er omsider efter Kampe og allehaande Indvendinger blevet en katolsk Landesag takket være alle de dygtige unge, der har gjort den Opgave til deres; men Kirkekorenes Sag, den er og bliver sikkert kun Korsangernes egen. I Virkeligheden skal vi være Vorherre taknemlig for, at vi faar Lov at synge i en Kirke, og vi maa ikke vente Løn eller Anerkendelse — saadan da. —

Og vi er Vorherre taknemlig, at han vil bruge os i sin Kirke, og den Tanke, at vor Sang kan kalde en og anden søgende Kristen, er ikke nogen daarlig Spændingsforøgelse i Drivfjedren.

De taler om betalte Sangere. Ja, jeg har hørt, at der ogsaa findes saadanne i Kirkekor, men jeg troede ikke eller rettere, jeg tror ikke, at Katolikker synger for Betaling. Det maa da vist være saadan, at nogle udenforstaaende lejlighedsvis

maa tages med til Løsning af særlige Opgaver og saa opbærer et Honorar; men det kan da ikke være Korets faste Medlemmer? — Sang til Guds Ære for Betaling, den maa da have en underlig Klang. Kirkens Kor maa bestaa af sangbegavede Lægmand, der nu har valgt at bede deres Bønner paa denne Maade, og som i Taknemlighed derfor paatager sig de Ofre, der nu engang maa paahvile Sangerne; saa først vil Han, til hvis Ære vi synger, finde vor Sang værdig til den højere Velklang, Han gerne vil finde i den.

En anden Sag er, at intet her i Verden kan bringes tilveje uden Penge, og det koster adskilligt at drive et Kirkekor. Naar saa dertil kommer den saare naturlige Hjælp, der omtales, til de Sangere, der af smaa Midler maa betale Tog eller anden Befordring, ja, saa er Spørgsmaalet aabent om, hvorfra Pengene skal tages.

Det er saa lige til at sige, at den Kirke, der vil have et Kor, maa betale, hvad et Kor koster; men det er bestemt ikke opfindsomt. En Katolik ved, hvor lidt der staar til Kirkens og til vore Kirkers og deres Præsters Raadighed, og derfor maa ogsaa vi, som paa denne intime Maade stiller os til Kirkens Raadighed, ranke vor Ryg og se ind over Stakittet, der hegner Idéernes Have og der maaske saa faa Lov at plukke en Blomst til vor egen.

Jeg har et Par Gange tidligere fortalt, hvordan man har baaret sig ad her i Odense. Vi har dannet en Korforening, hvis eneste Opgave er at virke for, at Koret kan leve. Foreningen omfatter de Korsangere, der ønsker at være Medlem, idet Medlemskab ikke er nogen Betingelse for at synge i Koret, og desuden andre, der interesserer sig saa meget for Sangen, at de kan tænke sig at yde et lille Kontingent til Korets Virke. Deri ligger noget psykologisk. Kan man nemlig ikke synge selv, saa kan man alligevel paa denne Maade være aktiv Deltager og vide sig med som »aandelig« Sanger.

Korforeningen har i Aar holdt en særdeles fornøjelig og interessant Jule- og Nytaarsfest, hvortil alle Sangernes nærmeste paarøren-

(Sluttes Side 62)

Liturgisk Kalender

Januar:

23. S. 3. Søndag e. Hellig 3 Konger (89); 2. Bøn: St. Raymond af Pennafort (797), 3. Bøn: St. Emerentiana ([61]), 4. Bøn*); Hellig Trefoldigheds Præfation (521).
24. M. St. Timotheus (798); 2. (rød) Bøn*); alm. Præf. (525).
25. Ti. St. Pauli Omvendelse (hvid) (799); 2. Bøn: St. Petrus (789), 3. Bøn*); Apostlenes Præfation (524).
26. O. St. Polykarp (804); 2. (rød) Bøn*); alm. Præf. (525).
27. T. St. Johannes Chrysostomus (805); 2. Bøn*); alm. Præf. (525).
28. F. St. Petrus Nolasco (807); (hvid) 2. Bøn: St. Agnes (806), 3. Bøn*); alm. Præf. (525).
29. L. St. Frans af Sales (807); (hvid) 2. Bøn*); alm. Præf. (525).
30. S. 4. Søndag e. Hellig 3 Konger. — (hvid) St. Ansgar, Værnehelgen for det Apostoliske Vikariat Danmark (821).

*) Om Fred eller For Paven ([122]). — Bønnen om Fred findes i K. U. Nr. 30, 1943.

Om det er muligt, da hold Fred med alle Mennesker. Hævner eder ikke selv; thi der staar skrevet: Mig hører Hævnen til.

3. Søndag e. H. 3 Konger, Epistel.

Katolsk + Ugeblad

„Nordisk Ugeblad for katolske Kristne“ sammentilsluttet med „Katolsk Ungdom“

Udgiver: „KATOLSK PRESSE“

Redaktion: H. D. T. KLÆRULFF (ansvarshavende) og J. BERG.

Nørrebrogade 27 C, København N.

Mandag og Fredag Kl. 15—16, Tlf. Nora 61 66.

Ekspedition og Kassererkontor:

c/o Sankt Ansgars Forlag, Bredgade 67, København K.

Palæ 4777, Kl. 10-12.

Post-Giro Nr. 57042.

Annonceafdeling: Klosterstræde 23, Tlf. Central. 6245. Postgiro 3668.

Abonnementspris 2,75 Kr. Kvartalet. Norge og Sverige 14 Kr. om Aaret, øvrige Udland 18 Kr. om Aaret. Abonnement tegnes paa Bladets Ekspedition eller ethvert Postkontor.

BØGER ≈

Et Hovedværk om Kirken

Charles Journet: »L'église du Verbe Incarné« (Desclée de Brouwer, tilsendt af St. Ansgars Boghandel).

Forfatteren er Professor ved Grand Séminaire i det svejtsiske Freiburg. I sit stærkt thomistisk prægede Tidsskrift »Nova et Vetera« har han i en længere Aarrække skrevet om de Spørgsmaal angaaende Kirken og dens Natur, som er hans særlige Interesse. Ogsaa ved andre thomistiske Tidsskrifter paa Fransk har han været Medarbejder, og hans Form, der forener teologisk Dybde med et naturligt Sprog, tilgængeligt for almindelig Dannelse, har gjort ham til en af disse Tidsskrifters mest læste Bidragydere.

Ved Krigens Begyndelse havde han fuldendt Manuskriptet til første Del af den spekulativt-teologiske Fremstilling af Kirken, som sikkert vil blive hans Hovedværk. Midt under Krigen er dette første Bind »L'Hiérarchie Apostolique« blevet trykt, en vægtig Bog paa over 700 Sider, et lykkeligt Vidnesbyrd om, at Menneskeanden ogsaa i disse Aar sætter sig andre Maal end at perfektionere Krigsmaskinerne.

Professor Journet anfører den store Thomist, Pater Gardeils Ord om, at hvis St. Thomas vendte tilbage og saa den Udvikling, som Læren om Kirken har været Genstand for, vilde han give denne Lære en meget betydelig Plads i

Emanuel Jensen & H. Schumacher

Murer- & Entreprenørforretning A/S

Bygningspriser, Jernbeton, Murerarbejde, Dampskorstene, Kedelindmuring, Isolering, Kloakarb.

Johs. Schrader, Entreprenør

L. Schumacher, Murermester

Godthaabsvej 142, Kbhvn F, Centr. 968

Indgang fra Vagtelvej

sin Summa — mellem Menneskevordelsen og Sakramenterne. Det er i Thomas' Sted, at Journet nu forsøger at skrive denne Afhandling.

Han behandler som sagt foreløbig det apostoliske Hierarki. I en Indledning skildres Forsynsplanens Udvikling fra det udvalgte Folk til den kristne Kirke. Derefter betragter han Hierarkiets Rolle — dets Begrundelse, dets Ansvar, dets »Mysterium« — og gaar saa over til en første Skildring af dets to Opgaver: at meddele Naaden og at lede til Sandheden.

Hovedparten af Værket er saa en nærmere Redegørelse for disse to Hierarkiets Opgaver, og der sluttes med en Skildring af deres Forening og af Hierarkiets apostoliske Karakter som Kendetegn paa Kristi sande Kirke.

I vore Dage, hvor en glædelig Fremhævelse af Kirkens »mysti-

BOGHYLDEN

I denne Maaned udkommer første Nummer af Kvartalsskriftet

Catholica

Danske Katolikker har længe savnet et intellektuelt Organ, hvor de kan orientere sig i Aandslivet inden for og uden for den katolske Kirke, tage Tidens Problemer op til Drøftelse og forelægge deres Syn paa dem som Katolikker.

Tidsskriftet bliver paa 48 Sider og Abonnementsprisen er 6,00 Kr. aarlig.

Følg med fra Starten

ARNOLD BUSCK

International Boghandel

Kjøbmagergade 49

Telefon C. 2453

N. P. Rostrup

Katolske Begravelser

30 Aars Erfaring

Valkendorfsvej 34-36

Tlf. 778 - 728

VALD. FOERSON

AMAGERTORV 27. TELF. CENT. 4310 - BYEN 4310

ALLE GUMMIVARER TIL HOSPITALER OG SYGEHUSE
LEVERANDØR TIL KATH. HOSPITALER

ske« Natur i visse Tilfælde har ført til at reducere Kirkens institutionelle Karakter til at være en Biting (i særlig uheldige Tilfælde: til en beklagelig Biting) er det af meget stor Værdi at faa et Værk, som paa Basis af de store Kirkelærere former en virkelig katolsk Syntese af Læren om Kirken.

Det thomistiske Syn behersker hele Fremstillingen og vil med sin Realisme sikkert forekomme en og anden protestantisk Læser særdeles »massiv«, men til Gengæld vil ingen kunne beskylde Journalen for at tale i Taage. Naar Professor Skydsgaard herhjemme engang skriver sin ofte lovede Fremstilling af sin Kirkeopfattelse, vil Journets Bog have sin Plads i Forstudierne, og den bør sikkert læses igennem endnu engang til den Tid for Sammenligningens Skyld.

Enkelt Afsnit — Omarbejdelser af tidligere specielle Essays — behandler lettere Emner og vil kunne læses med stort Udbytte ogsaa af andre end Teologer. Det gælder især Fremstillingen af Forholdet mellem Kirkens kanoniske (lovgivende) Myndighed og den politiske Magt. Her findes interessante Specialstudier over Kirke og Stat i Middelalderen, Korstogene og Pavestaten før og nu. H. D. T. K.

Ægteskabets Problemer

C. C. Martindale S. J.: »Hvad foretager de sig med Ringene?« (Pauluskredsen).

De første Hæfter i Pater Martindales »HVAD-Serie« meldes udsolgt fra Pauluskredsen. Det vil heller ikke vare længe, før det nyudkomne Hæfte lider samme Skæbne. (De vil dog alle blive genoptrykt). Pater Martindale har en

lykkelig Evne til at sætte sig i Læsernes Sted og finde frem til netop de Problemer, der er brændende, og til den Argumentation, der gør Indtryk. Og han har Journalistens sikre Greb paa at pynte op med konkrete Eksempler og rent underholdende Sidespring. Til Gengæld vil de akademiske Systematikere have Vanskeligheder med at finde sig tilrette med Paterens smaa Bøger. Der er ikke gjort alt for meget ud af »Traaden« i Hæfterne — og der er smaa fikse Sløjfer paa den.

Til Underholdning begynder Forfatteren med at fortælle om den Skik at bære Ringe (han komplimenterer danske Ægtemænd, der ikke skammer sig for at gaa med deres Vielsesring). Og som næste Indledning gennemgaar han Vielsesceremonien. Derpaa følger det mest teoretiske Afsnit i Bogen, en sociologisk Redegørelse for Ægteskabets Historie. Og saa gennemgaas de bibelske Tekster om Ægteskabet, især i den Hensigt at begrunde Kirkens Stilling til Skilsmisser. Dette er Hæftets allerbedste Sider. Næste Hovedstykke handler om Ægteskabets sakramentale Karakter og er væsentligt grundigere end tilsvarende Sider i andre lignende Bøger. Paa de sidste Sider behandles kortfattet en Række vigtige Spørgsmaal, f. Eks. Ungdommens Opdragelse til Ægteskabet og Børnebegrænsningens moralske og menneskelige Ulykke.

Det er ikke blot en fortræffelig lille Bog for de unge, men ogsaa de allerede gifte vil finde meget Stof i den til Eftertanke.

T. T.

BOGNYT

Pauluskredsens to Bøger

er kommet. *Martindale, Hvad foretager de sig med Ringene?* Kr. 1,50, og *Lutz, Helligaandens syv Gaver*, Kr. 2,50.

Direktoriet for 1944

er ogsaa kommet. *Ordo divini 1944*. I Aar er Ordo samlet i eet Bind. Kr. 5,00.

Julekærter købes

Vort Antikvariat efterlyser følgende Numre af Julekærten: Aargang 1931, Aargang 1938, Aargang 1940 samt Aargang 1937. Desuden er vi Opkøbere af alle brugte katolske Bøger.

Udenlandske

Verkade, Unruhe zu Gott 8,60
Kologriwof, Das Wort des Lebens 14,00
Prümm, Christentum als Neuheitserlebnis 20,25
Vogt, Das Ehegesetz Jesu ... 10,75

Pavebilleder

Fotografier af H. H. Pius XII haves igen. 14×10 cm Kr. 0,75 — 12×17 cm Kr. 1,50 — 18×24 cm Kr. 7,00.

Sankt Ansgars Boghandel

Bredg. 67, Palæ 47 77, Giro 81851

Ønsker De at sælge

eller at købe Villa . Ejendom . Grund . Forretning
eller Pantebrev, yder jeg Dem betryggende Assistance

EMIL OVERGAARD

Statseksamineret Ejendomsmægler
Gentoftegade 86 . Tlf. Gentofte 2535

Katolske Begravelser

Benzon

aut. katolsk Bedemand

Alle Aftaler kan træffes i Hjemmet

CENTRAL 1868

S. L. Møllers Bogtrykkeri

Dansk Reproduktionsanstalt

Rosenørnsallé 29 . København V
Telefoner: 4295, 13,504, 2207

God Vask
- Geismar Vask

Telefon Central 246 (7 Led.)

Anekdoter

En fransk Sognepræst aflagde Besøg hos et Sognebarn, en Embedsmand, der var en meget lunken Katolik. Præsten opfordrede ham til at tænke paa sin udødelige Sjæl og snarest gaa til Skrifte. Men al Formaning prellede af. »Kære Hr. Pastor,« sagde Embedsmanden overlegent. »Jeg gaar aldrig til Skrifte, fordi jeg simpelthen aldrig begaar nogen Synd.«

»Ja, ja, det er jo muligt,« svarede Præsten og saa medlidende paa ham. »Men saa beklager jeg Dem af hele mit Hjerte. For jeg kender kun to Slags Mennesker, som aldrig synder. Dels er der dem, som endnu ikke har faaet Fornuftens Brug, og dels — dem, der har tabt den.«

BREVE fra LÆSERNE

Protestanter og Guds Moder

Ved at læse F. K.s Artikel »Guds Søn er ogsaa Marias Søn«, hvor der undres over Anderledestroendes Antipati imod den hellige Jomfru, vil jeg, som er opvokset i et protestantisk Milieu, gerne have Lov at sige, at det ikke er den hellige Jomfru selv, de har Antipati imod, men den Indstilling, de tror vi Katolikker har overfor hende. — De tror, at vi beder til hende fremfor til Gud, at vi har mere Kærlighed og Tillid til hende end til Gud, — de tror at vi, som de udtrykker sig, i den hellige Jomfru ser »en sonende Afgud« (jeg har endog set denne Betegnelse paa Tryk).

Den Pater, som i sin Tid underviste mig inden min Optagelse, brugte dette betegnende Udtryk derom: »De Anderledestroende har deres egen Vrangforestilling om katolsk Lære og Praksis.«

Mon ikke dette rammer Sømmet lige paa Hovedet. K.

Mens vi taler om Kirkekor

fortsat fra Side 59

de var inviteret, Gejstligheden glædede os med deres Nærværelse og vor Trosfælle, Skuespiller Knud Hallest, havde et godt Publikum. Der var en Kontakt og Stemning, hvis Form og Stil var bygget paa den fælles Interesse, Kirkesangen.

Maa det saa til slut være mig tilladt at udtale mine bedste Nytaarsønsker for alle katolske Kirkekor med Haab om, at vi i vort apostoliske Fag maa samles i den katolske Aktions Aand, mindre for at høre vor egen Stemme, mere for at høre de andres ved Siden af vor; men mest for at synges til Guds Ære og Forherligelse.

Vald. Kallan.

Barnepleje

og Madlavning er blandt de praktiske Fag, som Pigerne lærer i KATOLSK CENTRALSKOLE. Indmeldelser modtages dagligt til alle Klasser i Vikariatets store Skole, Nørrebrogade 27, Tlf. Nora 6166.

Jesu Hjerte Kirke

Sønd. 23. Jan. Kl. 8,30 Fælleskommunion for Immaculata Kongregationen. Kl. 15 unge Mænds Kongregation. Kort Andagt i Kirken. Bagefter Samvær i Røde Sal.

Aarhus Opland

Søndag den 23. Januar: Odder: Kl. 10,15 (Komm. 9,15).

Søndag den 30. Januar: Ulstrup Mark: Kl. 10.

Trørødhus, Børnehjælpsdag

Da Forholdene i Øjeblikket ikke gør det muligt at samles om Aftenen for at lave Tombolagevinster til »Prinsesse Margrethes Feriehjem«s Bod paa Børnehjælpsdagen, beder »Danmarks katolske Kvindeforbund« indtrængende de Damer, som har Interesse for Sagen om nu i de lange Vinteraftener at fabricere nogle Smaating til Boden, eller paa anden Vis skaffe Gevinster, og om muligt interessere Venner og Bekendte derfor. Det er jo paa Grund af de vanskelige Tider mere end nogensinde vigtigt at hjælpe med til at faa en velforsynet Bod.

Sekretariatet Nordre Frihavnsgade 26, Øbro 9250, modtager alt med største Taknemmelighed.

Styrelsen.

ACADEMICUM
CATHOLICUM

AARHUS

Lørdag d. 29. Jan.

Aabent Hus hos Læge Sven West, Silkeborgvej 311 A, Aabyhøj.

KØBENHAVN

Tirsdag d. 25. Jan. Kl. 16.

Studiekreds I holder Møde Bredgade 67 A. NB.: Ændret Mødedag!

Tirsdag d. 25. Jan. Kl. 17.

Studiekreds II holder Møde, Bredgade 67 A.

Tirsdag d. 1. Febr. Kl. 17.

Ordinært Møde i Stenosgade 4. Foredrag af P. J. Wolfisberg S. J.: »Etikens Grundproblem« — Stillingtagen til Vinding Kruse: Erkendelse og Vurdering. NB.: Ændret Mødedag og Mødested!

Søndag d. 6. Febr. Kl. 9,30.

Akademikermesse i Klosterkirken paa Jagtvejen. Efter Messen spises medbragt Morgenmad i Klosteret.

Katolsk Ungdoms Klub

Amager.

Søndag den 23. ds. Kl. 15 pr. Kredsmøde. P. Schindlers »Katholicisme« indleder Leo Karup om Kirke-Problemet. — Hvorledes læser jeg Avisen med katolske Øjne. Indleder Ellen Aagaard.

Det praktiske Arrangement Gruppe III.

Kom saa mange som muligt — kom præcis — styrk Sammenholdet.

København.

Søndag d. 30. Januar Kl. 14,00 »Den røde Sal«, Stenosgade 4. Studiekredsmøde. Emne: »Kirkens Væsen og Væren«, Indledere: Inger Margrethe Scheftner og Carl-Vilh. Hein Jensen. Fællessange, Kaffebord (medbring Sukker). Praktisk Arrangement Gruppe III.

Frederiksberg.

Søndag d. 23. Januar Kl. 14,30 pr. Ungdomsmøde. Causeri ved Red. H. D. T. Kiærulff. Bagefter Pakkefest. Enhver bedes medbringe en Pakke til Værdi mindst 25 Øre.

Arbejde søges

Hvem kan skaffe Arbejde til en ung, katolsk Mand, gift. Han er paalidelig, flittig, dygtig til alt muligt Arbejde. Det er en god Gerning at hjælpe ham.

Nærmere gennem Vor Frue Kloster, Aasebakken, pr. Birkerød.

Dokumentskab

søges til St. Therese Sogn. Henvendelser rettes til Sognepræsten, Telefon Helrup 4119.

Dannet ung Mand 21 Aar, søger Korrespondance med en ung katolsk Pige i 19-20 Aars Alderen. Pølsemaker med mange Interesser.

Billet mrk.: Pølsemaker modtager Bladets Redaktion, Nørrebrogade 27 C, København. N.

Leverandører til den nye Præstegaard og Menighedssal i St. Mariæ Sogn

<p>R. Reusch <i>Kunst- og Kleinsmedie</i> Blaagaardsgade 21 Telefon Nora 5052</p>	<p>Th. P. Stillinge <i>Tømrermester</i> Sejroegade 15 Tlf. Ryvang 1225</p>	<p>AAGE HJORTH-JENSEN <i>Malerfirma</i> Vesterbrogade 64 Tlf. Vester 9909</p>
<p>AALBORG Aalborgs katolske Begravelseskontor Ligkister, Ligsenge, Kistepynning og Salmer Begravelser ordnes smukt og samvittighedsfuldt G. PETERSEN . Jens Bangsgade 8 Telefon: 8418 . Privat: 2068</p>	<p>AALBORG M. Thomsen Støtt <i>Entrepreneur og Murermester</i> Kong Christians Allé 6 Telefon 1992</p>	<p>NAKSKOV Chr. Steffensen <i>HERREEKVIPERING</i> Fruegade 8, Nakskov, Tlf. 796 Leverandør</p>

HORSENS

<p>Installationsforretningen »Lyset« <i>Torvet 10 . Telefon 618</i> Alt udføres i Installationer Alt haves i Lamper og Lysekroner Alle Reparationer, hurtigt, godt og billigt Installatør for Sct. Joseph Søstre</p>	<p>LEDIG</p>	<p>H. F. Caspersen <i>BAGERI</i> Sønderbro 71 . Telefon 1074 Leverandør til Sct. Josephs Hospital</p>
<p>S. Henningsen <i>Slagtermester</i> Kattesundet 22 . Telefon 1351 Lev. til St. Josephs Hospital og Sølyst</p>	<p>Svend Hansen Kun 1. Kl. Kød og Paalæg føres Hjemmel. Medister og Leverpostej Fabriksvej 33 . Telefon 1379 Lev. til Sct. Josephs Hospital</p>	<p>Bagermestrenes Rugbrødsfabrik A/S Telefon 310 Leverandør til Sct. Joseph Hospital</p>
<p><i>Manufaktur . Trikotage . Udstyr</i> A-S Horsens Textil Lager Leverandør til katolske Institutioner</p>	<p>Køb hos vore Annoncører</p>	<p>Carl Bech aut. elektr. Installatør Vestergade 33 . Telf. 1026 Leverandør til kath. Menighed</p>

AARHUS

<p>H. J. Madsens Begravelsesforretning <i>tidligere I. A. Pedersen</i> Telefoner: 2516 . 1805 Jægergaardsgade 17 - 19 . Aarhus</p>	<p><i>Alfred Pihl</i> Bagermester, Conditori Telefon 3041 - Hammershus Leverandør til St. Josef Hospital</p>	<p>„BOTHILLA“ Ryesgade 24 Telefon 6162 Hjemmelavet Paalæg Ekstrafint Smørrebrød til alle Priser</p>
<p>A. B. C.</p>	<p>LINOLEUM <i>billigst Høiland Carlsen</i> Imit. Linoleum, Rullegardiner Bonevoks i fast og flyd. Form Aaboulevarden 45, Aarhus, Tlf. 1347</p>	<p><i>Skomager</i> Chr. M. Jensen Ryesgade 23, o. G. Gennemg. v. Fajancevarehuset Telefon 8326</p>
<p>LEDIG</p>	<p>KØBMANDS- OG HAANDVÆRKERBANKEN Hovedkontor: Store Torv 12, Telefon 4090 (føre Linier) Søndre Afdeling: Aarhus Hovedbanegaard, Telefon 4088</p>	
<p>Karl Hansen <i>Lys-, Kraft-, Ringe- & Radioanlæg</i> Frederiksgade 75, Tlf. 295 Omstil. til priv. Bogensegade 5</p>	<p><i>Andelsselskabet</i> DE FORENEDE MEJERIER Hovedtelefon: Nr. 8888 (3 Linier)</p> <p><i>MEJERIER</i> Vesterbro Byens førende Tlf. 8700 (4 Lin.)</p>	

RANDERS

<p>Johs. Stoffregen <i>Malermester</i> Telefon 3204 . Randers Leverandør til Sct. Joseph Hospital</p>	<p>Brdr. Qvist Brændselsforretning Kul . Koks . Tørv og Optændingsbrænde til billigste Priser Randers, Adelgade 10, Tlf. 1375 Leverandør til St. Josefs Hospital</p>	<p>Randers Andelsmejeri Telefon 776 (4 Linier) Fineste Mejeriprodukter fra Dyrslæge kontrollerede Besætninger</p>
<p>Kirurgiske Instrumenter, Hospitalsartikler Sygeplejeartikler, Bandage <i>køber De bedst hos:</i> C. Mærsk-Andersen's Eftf. Randers . Telefon 137</p>	<p><i>Mineralvandsfabrikken</i> »CITO« Slyngborggade 21, Tlf. 48, 146 Lev. til Sct. Josefs Hospital</p>	<p>N. M. Nielsen Vand- & Gasmester v. Martin Nielsen W. C. Installationer, Rep. af Centralvarmeovne Markedsgade 16, Telefon 1834 Leverandør til St. Josef Hospital</p>
<p>Johs. E. Mortensen <i>Bagermester</i> Nørreboulevard . Telefon 1157 Lev. til Sct. Josefs Hospital</p>	<p>N. Chr. Nielsen <i>Snedkermester</i> BYGNINGSARBEJDE L. Voldgade 10 . Tlf. 2002, 3670 Lev. til den katolske Kirke</p>	 <p>Alt vedrørende Begravelser i By og paa Land ordnes uden ekstra Betaling . . . M. MØNSTER'S Snedker- og Lignisteforretning, Tlf. 2161 Nørregade 10 (v. Brønden).</p>
<p>Randers Kul-Kompagni <i>Aktieselskab</i> Kul- og Koks-Import Kulkajen . Randers Telefon 3900 (4 Linier)</p>		

VEJLE

	<p>C. V. BERG <i>Blikkenslagermester</i> Autoriseret Gas- og Vandmester Langelinie 53 . Telefon 2751 Lev. til de katolske Institutioner</p>	<p>LEDIG</p>
<p>Jørgen Petersen & Co. (Indh. N. C. Jørgensen) TØMRERMESTER Jernbanegade 18 . Tlf. 131, 1631 Lev. til de katolske Institutioner</p>	<p>Hvidehus Boglade <i>Juli. Jensen . Jens Hagner</i> Nørregade 6 . Vejle . Tlf. 360 ... Bogladen med de mange Bøger</p>	<p>Vejle Trælast & Kulkompagni Havnegade 22 . Tlf. 68 og 69 Lev. til de kat. Institutioner</p>
<p>Carl Petersen <i>Slagtermester</i> 1. Kl. Varer - Pølsefabrik Nørregade 2 . Tlf. 1721 Leverandør til St. Maria Hospital</p>	<p>1/3 Vejle Mælkekompagni <i>Fineste Mejeriprodukter</i> Vejle . Telefon 335 Leverandør til St. Maria Hospital</p>	<p>VEJLE NY Mineralvandsfabrik P. C. NIELSEN Vissingsgade 8, Telefon 121, 205 Leverandør til St. Maria Hospital</p>
<p>Arbejdernes Fællesbageri <i>Aktieselskab</i> Bleggrdsg. 15, Tlf. 287 - 597 Leverandør til St. Maria Hospital</p>	<p>LEDIG</p>	<p>Niels Boesen <i>Katolske Begravelser ordnes</i> Nørrebrogade 9 . Tlf. 725</p>
<p>Tegn Deres Forsikringer hos N. Fr. Petersen Søndergade 18 . Telefon 2207 . 2 Linier</p>	<p>J. P. Fibiger Jensen <i>Slagtermester</i> Prima Kød og Flæsk Stalgaardsg. 24, Tlf. 931 Lev. til St. Maria Hospital</p>	<p>J. ANCKER & SØN <i>Murermestre</i> Alt Murerarbejde Tønnesgade 36 . Telefon 1438 Udfører Murerarbejdet for de katolske Institutioner i Vejle</p>

Katolsk Ugeblad

30. Januar 1944

92. Aarg.

Nr. 5

Home, sweet home

Julestjernens Lys faldt først og fremmest paa Barnet i Krybben. Men hver den, der er kommet Krybben tilstrækkeligt nær, har ogsaa opdaget andet: en Far og en Mor. Bøjede man Knæ for Barn Jesus i Krybben, bragte man samtidigt sin Hyldest til hele den hellige Familie.

Det er ikke nogen Tilfældighed; det hører med til Menneskevordelsens Mysterium: da Gud blev Menneske, vilde han paa almindelig menneskelig Vis blive til som Medlem af et Hjem. Udover det, at han lod sig føde af en Jomfru skær, traadte den evige ind i Menneskenes Samfund, ikke som en udenforstaaende Ener, men som et Spædbarn, der paa det intimeste er knyttet til et Par voksne, som har den Opgave at føre det ind i Livet. Barn Jesus stillede sig i Rækken af Menneskebørn, indtil han efter 30 Aars Forløb skulde vende sig om for at tale til Skarerne.

Og Meningen med denne ejendommelige Fremgangsmaade?

Meningen kan ikke have været en anden, end at Gud, der kom for at restaurere Menneskelivet — »Jeg er kommet for I skal have Livet i større Fylde« — vilde hellige den Samfundets Celle, som Familien er. For i Guds Øjne er Mennesket socialt forbundet med sine Medmennesker. Og Slægtskabet er den pri-

mære Fiber, der binder Menneske til Menneske.

Derfor er da ogsaa Julen Hjemmets Fest.

Enhver, der i Julen ikke kan naa hjem, tænker paa sit Hjem og drømmer om det. Jeg beklager dem, der ved Tanken om deres Barndomshjem, ikke bliver bløde i Sindet. De er blevet be draget for noget af det allerbedste. Det er Minder, som stiger i Værdi med Aarene. For alt det, man siden kom til at opleve, kan aldrig opveje den Tryghed og Hygge og Fortryllelse, der stod om Barndomshjemmet. Ikke fordi man fik alt, hvad man ønskede sig. Vel fik man ej. Ej heller fordi man altid var lige sød mod Far og Mor og sine Søskende. Hvor der er en stor Flok Børn, kan det ikke undgaas, at de nu og da rager uklar og ligger i en Klynge som Hundehvalpe, der bider hinanden i Ørene. Men man bed aldrig rigtig igennem. Det var Uartighed, ikke Ondskab. Og saa var der altid Faderens faste Haand og Moderens bebrejdende Blik til at holde Justits over Misdæderne. Og de stridende Parter mødtes ved samme Bord og fik deres Mad skaaret af samme Brød: det runde Franskrød, som Mor med Spidsen af den store Brødkniv — som hun og Far var ene om at haandtere — kradsede Kors-tegn uden paa. I Hjemmet var

Søndags- Messebogen

Sct. Josefs Hospital
Tro og Tvivl
af Kardinal Newman
Relikvier af Kristi Kors

der altid Fest, ogsaa uden for Højtiderne, endda paa Regnvejrsgade. Ja, endog naar man laa syg eller paa anden Maade havde Stuearrest.

De, der er kaldet til at stifte Hjem, — og det er de fleste — faar Lov til at fortsætte Idyllen. Som Far og Mor skal de med forenede Kræfter holde Hjemmets Hvælving oppe over en ny Børneflokk. Den første Betingelse er, at de holder sammen; Utroskab fremkalder Revner, som ingen nok saa grønne Vædbendranker i Længden formaar at skjule. De gør for Harmoniens Skyld vel i at afstemme deres Hjerte efter hinanden; skærende Mislyde faar Hjemmets Kanarieflugt til at forstumme. Men ogsaa Børnene skal være med til at bære Ved til Arnens hellige Flamme.

Hvor alt dette er til Stede, kender jeg ingen større Glæde end at banke paa en Aften og bede om Lov til at være med: blot sidde stille og med det ene Øje iagttage Rollingernes Leg. De maa ogsaa gerne rutche op og ned ad mine Knæ eller hale mit Ur op af Lommen. De maa gerne sige »du« til mig og i det hele taget støje og pludre saa meget de vil ... indtil de bliver lagt i Seng og sover som de salige, de er.

S. W.

Munkemel

GAMELCA med den rigtige Kaffesmag
Forlang den hos Deres Købmand
Fabrikeret af **A. C. GAMÉL**

G. Garth-Grüner
Landsretssagfører
Frederiksholms Kanal 6, Kbh.
Tlf.: 12,166 og 12,161

Amagerbanken

Hovedkontor: Amagerbrogade 25

Afdelinger: Sundby, Søndre, Islands Brygge, Kastrup og Dragør
Alle Bankforretninger udføres. Boxer udlejes fra 5 Kr.

Bageri & Conditori
Johan Aschengreen

Amagerbrogade 72, Telefon Amager 353
Filial: Amagerbrog. 125, Telefon Amager 4019

Beskyt Deres
Værdipapirer

Henlæg dem i

Opbevaringsdepot

De fritages for Eftersyn af Udtrækning og
Klipning af Kuponer m. v.
De hævede Kuponbeløb indsættes paa Deres
Konto eller udbetales Dem.

Gebyr 50 Øre pr. 1000 Kr.
Paalydende
(Minimum 2 Kr.)

**DEN DANSKE
LANDMANDSBANK**

Alle Oplysninger meddeles af
vore Filialer eller vort Hovedsæde
Telefon Central 6500 - Lokal 65

KØBENHAVNS BRÆNDELS KOMPAGNI
KUL KØK KOKS
NØRREGADE 15 TELF. 9270

PARANAT - Stof-Imprægneringsmiddel
gør alle Beklædningsgenstande vandtætte
Bonalin-Kompagniet A/S, København F

ROSENBERG
Tonic Water
Faas over hele Danmark

Flytteforretning: „FREDERIKSHOLM“
v. Andersen og Poulsen
Flytning, Opbevaring og Forsendelse
besørges med Garanti overalt i Landet
Sjæler Boulevard 21
Telefon Valby 3333 . Godthaab 3653 x

Gaa i Arbejdernes Kaffeforsyning
Amagerbrogade 156
og prøv vor ekstrafine Maltkaffe
1.39 Kr. pr. 1/3 kg.
Altid friske Smaakager

Chr. Hansens Kød-Udsalg

Gl. Kongev. 163, Eva 6465-6466
Østerbrogade 88, Tlf. Ø. 1158
Leverandør til Sct. Elisabeths Hospital

Peter Hansen

Tømrer- og Snedkermester.
Adolfsvej 6 . Gent. 424
Udf. Arbejdet v. Assumptionsklostret Rygaard

W. Staack

Malermester

Blekingegade 6 . Tlf. Amager 1158

I det sidste Nummer af Tidsskriftet »Danmark« fortæller Direktør Arthur Fang — af hvem vi i Ugebladet i nær Fremtid bringer en Artikel om Søstre i Allerslev — om Roskilde Domkirke. Direktør Fang nævner ogsaa Auktionen i 1806 over Domkirkens katolske »Pulterkammer« og skriver:

»Efter denne blev et stort Trækrucifiks, der i Aarhundreder havde hængt over det Gitter, som skilte Højkoret fra Kannikekoret, ophugget (!), og i et Hulrum i Kristusfigurens Hoved fandt man et bysantinsk Dobbeltkors af Guld fra ca. 1100, rigt besat med Ædelstene, Perler og Filigran, og i dets Indre laa — en Splint af Kristi Kors.

Det gav d. 18. ds. Ekstrablade Anledning til at anstille denne lille Betragtning:

»I Middelalderen efter Korstogenes Tid vrimlede det med Splinter af Kristi Kors. Ja, man hævder, at der har været saa mange af dem, at de ligefrem har maattet været sejlet fra det hellige Land i Skibsladninger. Nogle Stykker havde ogsaa fundet Vej til Danmark, og en enkelt af dem findes endnu den Dag i Dag.«

Et andet Blad skrev forleden, at Korssplinterne tilsammen vilde fylde lige saa meget som Dyrehavens Træer.

Begge »Beregninger« er til at tage og føle paa. Ganske vist er der i visse Perioder dukket falske Korsrelikvier op i temmelig stor Mængde (f. Eks. paa Korstogstiden), men Rohavt de Fleury, der i 1870 anstillede virkelige Undersøgelser over det samlede Volumen af ægte og uægte Korsrelikvier, naaede til det Resultat, at de tilsammen beløb sig til ca. en Sjettedel af det Rumfang, et 3—4 m højt Kors maa have haft.

Det er mindre pudsigt end Skibsladningerne og Dyrehaven, men allsaa heller ikke grebet ud af Luften.

Det af Hans Excellence Th. Suhr i Januar nedsatte Salmebogsudvalg fik til Opgave at udarbejde Forslag til en Bog, der i saa stor Udstrækning som muligt giver Menigheden Lejlighed til aktivt at tage Del i Gudstjenesten, og derved at skabe et Grundlag for den liturgiske Bevægelses videre Udvikling herhjemme.

Denne Bevægelse, der i de senere Aar har været i stadig stigende Udvikling, har ført med sig, at der til Hjælp for de Katolikker, der ønskede at deltage i Liturgien, blev udsendt forskellige Smaa-bøger. Saaledes har vi nu en lille Bog indeholdende en Del Messer fra Kyrialet, en Haandbog i gregoriansk Sang og Sakramentsbogen.

Det uheldige ved denne Ordning er imidlertid, at den liturgisk interesserede Katolik er nødt til, hver Gang han skal til Højmesse, at have den dansk-latinske Messebog, Salmebog og Kyriale med sig, med andre Ord et helt lille Bibliotek. Desuden er Anskaffelsen af disse Bøger forbundet med saadanne Udgifter, at mange ikke ser sig i Stand til at købe dem.

Salmebogsudvalget har derfor ment, at den eneste rigtige Løsning af Problemet var, saafremt alle skulde have Lejlighed og Raad til aktivt at deltage i Liturgien, at samarbejde de forskellige Bøger til een Bog. Det var naturligvis ikke muligt at faa hele Stoffet med, da Bogen i saa Fald vilde blive alt for omfangsrig, og man har da valgt kun at tage det med, som havde direkte Forbindelse med Søndagsgudstjenesten, og derved er SØNDAGS-MESSEBOGEN opstaaet. Desuden er, foruden de almindeligste personlige Bønner, tilføjet Bønnerne ved Forvaltningen af Sakramenterne og andre ved Gudstjenesten anvendte Bønner.

En anden, ikke mindre vigtig Opgave var at forsøge paa at

skabe en Bog, som i egentlig Forstand kan blive Menighedens Bog. Herhjemme har det altid været saaledes, at Salmebogen var Menighedens egen Bog, den man fremfor alle andre Bøger satte særlig stor Pris paa. For en Katolik skal det imidlertid ikke blot være de danske Salmer, der betyder noget; det maa først og fremmest være Kirkens skønne Liturgi med de dertil hørende Bønner og Sange, han skal lære at kende og holde af. Salmerne maa, set fra et katolsk Synspunkt, komme i anden Række, selv om de ikke paa nogen Maade kan undværes; uden dem vilde Søndags-Messebogen simpelthen ikke være fuldstændig.

SØNDAGS-MESSEBOGEN bestaar af fire Dele, nemlig *Messebog*, *Gregoriansk Sangbog*, *Salmebog* og *Bønnebog*. Tilsammen fylder de fire Dele ca. 1200 Sider og i Størrelse noget lignende som vor dansk-latinske Messebog.

Messebog

Denne Del omfatter Teksterne til samtlige Søn- og Helligdage samt Teksterne til de Fester, der kan fortrænge en Søndag. Desuden er medtaget Tekster til en Del Fester, der ganske vist ikke kan fortrænge en Søndag, men som dog anses for at have Interesse, som f. Eks. de nordiske Helgeners Fester. Endvidere findes Messens faste Dele (Ordo Missæ).

Teksterne i Messebogen er, paa faa Undtagelser nær, udelukkende paa Dansk. For deres Vedkommende, der maatte ønske saavel dansk som latinsk Tekst, henvises til den fuldstændige dansk-latinske Messebog. Messens faste Dele er dog baade paa Latin og Dansk, idet det blandt andet er Meningen, at Bogen skal kunne benyttes ved reciteret Messe. I samme Anledning

er der sat Skillestreger i de latinske Svar, saaledes at Menigheden kan udføre disse Svar med de rigtige Pauser. Endelig findes i Messebogen en Kalender med samtlige Fester samt en Oversigt over de bevægelige Fester indtil Aar 1980.

Hver enkelt Søn- eller Festdag er nummereret, saaledes at der paa Kirkernes Nummertavler kan angives, hvilken Tekst der skal læses den paagældende Dag.

Gregoriansk Sangbog

I Overensstemmelse med det almindelige Ønske om, at Menigheden saa meget som muligt deltager i Sangen ved Højmesse og de øvrige liturgiske Gudstjenester, er denne Del gjort saa fyldig, som Pladsforholdene tillader det.

Gregoriansk Sangbog bestaar af to Hovedafsnit, nemlig Messer m. m. og Hymner, Litanier m. m. I Afsnittet Messer findes foruden Asperges og Vidi aquam 8 forskellige Messer samt Requiemsmissen. De 8 Messer er valgt med Henblik paa, at Menigheden efterhaanden kan lære at synge den til Dagen hørende Messe.

Det andet Afsnit af Gregoriansk Sangbog er underdelt i tre Dele, nemlig Kirkeåret, Alterets Sakramente og Forskellige Hymner. I den første Del findes foruden de Sange, der stod i den gamle Salmebog (Sekvenser o. l.) en Del nye Sange som Rorate coeli, Adeste fideles, Attende Domine o. l. Den anden Del omfatter ligeledes de i den gamle Salmebog staaende Sakramentshymner suppleret med en Del nye, saasom Adoro te, Verbum supernum o. s. v. Den tredje Del er helt ny. Her findes saaledes Te Deum, de fem Litanier, Komplet, nogle Bodssalmer, Magnificat m. m. Naar Te Deum er medtaget paa Latin, er det udfrø Ønsket om, at Menigheden fremtidig vil benytte sig af denne Form, som er den liturgisk rigtige. Komplet, Kirkens liturgiske Aftenbøn, er af stor Skønhed og ret afvekslende med Afsyngelse af Davids Salmer og Hymner. Det kræver dog gentagen Øvelse at blive fortrolig hermed, hvilket

løvrigt gælder hele denne Del af Søndagsmessebogen, og det kan derfor kun anbefales paa Menighedsmøder o. l. efterhaanden at lære de forskellige Melodier. For Fuldstændighedens Skyld skal tilføjes, at samtlige latinske Tekster er forsynet med moderne Noder.

Salmebog

Som Følge af Optagelsen af de latinske Messesange i Søndags-Messebogen er Afsnittet Danske Messesalmer udgaaet af Salmebogen. Forhaabentlig vil inden længe den latinske Højmesse blive sunget i samtlige Sogne. I Overgangstiden kan man imidlertid klare sig ved at sammenstille Salmer fra de forskellige Afsnit i Salmebogen.

Afsnittet Helgensalmer er blevet stærkt reduceret, da det har vist sig, at en Del af disse Salmer kun blev benyttet i de Kirker, der havde særlig Tilknytning til en bestemt Helgen.

Udvalget har gennemgaaet samtlige Salmer og udtaget dem, der efter dets Mening fortjente at bibeholdes, og suppleret dem med Salmer af nyere Oprindelse. Herefter bliver Antallet af danske Salmer ca. 160 mod ca. 200 i den gamle Salmebog ud over Messesalmerne.

Under sit Arbejde med de danske Salmer har Udvalget drøftet Muligheden af at optage Salmer af ikke-katolske, danske Forfattere. En Gennemgang af disses Værker viste, at ca. 40 Salmer var anvendelige til vort Brug. Imidlertid fandt man, at en saadan Nyskabelse for den katolske Salmebogs Vedkommende nødvendigvis bør komme som Resultatet af en naturlig Udvikling, og at Tiden ikke er moden til at optage dem i denne Udgave.

I Modsætning til den gamle Salmebog findes der ikke Melodier til de danske Salmer i Søndags-Messebogen. Derimod udgives der et lille Melodihefte, som det anbefales at anskaffe. I Overensstemmelse med Tidens Krav er Melodierne til de danske Salmer ændret. Dels er Melodier fra den gamle Salmebog, som i Tidens Løb var blevet for-

andret, ført tilbage til deres oprindelige Skikkelse. Dette gælder saavel selve Melodien som Rytmen. Dels er en Del Melodier blevet erstattet med nye. Disse sidste Melodier er for en Dels Vedkommende skrevet i den gamle Kirkestil og vil være en god Hjælp til Forstaaelse af den gregorianske Sang. Andre af disse Melodier er af kendte danske Komponister. Det kan tilføjes, at Udvalget ved Fastsættelsen af en Del Melodier har anvendt de samme Retningslinier, som er angivet af Myndighederne i deres Sangplaner for Skolerne.

Ved Nummereringen af de danske Salmer er der udeladt en Del Numre, for at senere Tilføjelser til de enkelte Afsnit ikke skal foraarsage en hel Omnummerering af Afsnittet.

Der er ingen Tvivl om, at mange, ikke mindst blandt de ældre Katolikker, vil komme til at savne nogle af deres Yndlingssalmer. En Salme er ofte, hvad enten den er god eller daarlig, knyttet til personlige Begivenheder, der gør, at den faar særlig Værdi for vedkommende. Dette har staaet Udvalget klart, men man har saa objektivt og samtidig saa skaansomt som muligt søgt at forme den nye Salmebog efter de givne Retningslinier. Endvidere maa det paapeges, at ikke mindst herhjemme, hvor Salmekulturen staar højt, maaske højere end i noget andet Land, er det af Betydning, at den danske katolske Salmebog bliver saa uangribelig som mulig.

Bønnebog

Søndags-Messebogens sidste Del, Bønnebogen, omfatter, foruden almindelige og daglige Bønner, de Bønner, der hører til Sakramenternes Forvaltning. Desuden Bønnerne ved Trosbekræftelsen, ved Dødslejet og ved Begravelse. Til Brug ved Eftermiddagsandagterne findes Bønner, i hvilke Menigheden deltager.

Endelig findes ogsaa en Messeandagt til fælles og privat Brug. Den er baade paa Latin og Dansk og er en forkortet Udgave af Ordo Missæ. Ligesom i sidst-

nævnte er Menighedens Svar forsynet med Skillestreger.

*

Under sit Arbejde har Udvalget i udstrakt Grad raadført sig med saavel Præster som Lægefolk, og hermed slutter et Arbejde, der har staaet paa i tre

Aar. At tilfredsstille alle Ønsker og Krav er umuligt, men det er Udvalgets Haab, at SØNDAGSMESSEBOGEN maa faa en god Modtagelse i Menighederne og løse sin Opgave: at faa Menighederne til at deltage aktivt i Guds-tjenesten, baade i Tale og Sang.
B. Husson.

ver Begivenhederne under Davids Søn Salomon. I sit fjerde Regeringsaar begyndte denne Konge at bygge Herrens Hus efter den Plan, som hans Fader havde overgivet ham. Templets Storhed og Pragt svarede til de storslaaede Forberedelser. Medens Salomon byggede, lød Herrens Ord til ham saaledes: »I dette Hus, som du er ved at opføre, vil jeg tage Bolig blandt Israellitterne og ikke forlade mit Folk.« Efter syv Aars Forløb var Arbejdet tilendebragt, og syv Dage varede Indvielseshøjtideligheden. Pagtens Ark med Stentavlerne blev bragt ind i det Allerhelligstes mørke Rum og stillet under Kerubernes Vinger. Levitterne spillede paa Harper og Citarer, 120 Præster blæste paa Trompeter, og Sangerne oploftede deres Røst og sang: »Lov Herren, thi han er god og hans Miskundhed varer evindeligt.« Da opfyldte en Sky og Herrens Herlighed det nye Hus, og Kong Salomon sang: »Herren har lovet at ville bo i Mulmet. Nu har jeg bygget hans Navn en Bolig, hvor han for evig kan dvæle.« Saa traadte han frem for Altret, udbredte sine Hænder mod Himlen og sagde: »Herre, Israels Gud! Intet er dig lig i Himlen eller paa Jorden. Himlen og Himlenes Himle kan ikke rumme dig, hvor meget mindre det Hus, som jeg har bygget. Men jeg beder dig, se naadig ned til det, lad dine Øjne Dag og Nat være aabne herover, og bønør alle, som beder til dig paa dette Sted«. Da han havde fuldendt sin Bøn og rejste sig fra Pladsen, hvor han havde ligget paa Knæ, faldt der Ild ned fra Himlen og fortærede Ofrene. Israelitterne, som saa Ilden og Herrens Herlighed, kastede sig til Jorden og tilbad og lovpriste Gud. Men Herren aabenbarede sig for anden Gang og sagde til Salomon: »Jeg har hørt din Bøn, jeg har helliget dette Hus, og mine Øjne og mit Hjerte skal altid være der og agte paa den, som beder der«.

Ligesom David og hans Forberedelser, saaledes er ogsaa Salomon og hans Gerning et Forbillede paa den Hellighed, Jesu Kristi menneskelige Natur ejer,

Jesus Kristus V

„Bryd dette Tempel ned

og paa tre Dage skal jeg rejse det igen” (Jo. 2, 19). Saaledes svarede vor Frelser paa den første Paaskefest i hans offentlige Liv, da Jøderne, ærgerlige over, at han med en Svøbe i Haanden havde rensat Templet i Jerusalem, spurgte han: »Hvad for et Tegn viser du os, siden du gør dette?« Svaret blev den Spaadom, som tre Aar senere skulde gaa i Opfyldelse ved Herrens Opstandelse. Men samtidigt finder vi i disse Ord ogsaa et meget frugtbart Synspunkt, under hvilket vi kan betragte det Mysterium, som Kristi Person gemmer paa.

Jesus sammenlignede sit Legeme eller rettere sagt sin menneskelige Natur med Templet i Jerusalem, som var en synlig Helligdom, hvori Gud selv boede. I det Øjeblik, han brugte Templet som Billede paa sig selv, stod han som det Allerhelligste paa det hellige Sted. Fordi Guddommen boede i Jesus, var han blevet den egentlige og højeste af alle synlige Helligdomme, som vor Jord overhovedet kan bære. Lad os da i Dag undersøge, hvorfor Herren peger paa Ligheden mellem sig og Templet, og hvorledes Helligdommens Historie og Indretning kan kaste Lys over vor Frelasers menneskelige Natur. Der er flere Ligheds-punkter.

I. Kong David elskede sin Skaber af hele sit Hjerte. Daglig lovpriste han ham og tænkte hele Tiden paa at bygge ham et Tempel i sin By. Da han var blevet

gammel, sagde han i Folkefor-samlingen: »Arbejdet er stort. Huset er jo ikke bestemt for et Menneske, men for Gud Herren. Jeg har derfor sat al min Kraft ind paa at tilvejebringe Guld og Sølv og andet Byggemateriale. I min Glæde over min Guds Hus giver jeg desuden alt, hvad jeg ellers ejer af Guld og Sølv. Hvem er nu villig til i Dag at bringe Herren Gaver? Da glædede Folket sig, og af et fuldt Hjerte bragte de Herren frivillige Gaver.

Denne Begivenhed minder om, hvorledes det Tempel blev til, som Jesus tænker paa, nemlig hans Legeme. Kristus er jo født af Davids Slægt efter Kødet. Han er fremgaaet af det israelitiske Folks Midte og nedstammer fra dets Fædre Abraham, Isak og Jakob. Under Forsynets Styrelse har altsaa det israelitiske Folk paa hemmelighedsfuld Vis hjulpet med til at bygge dette Tempel op. Dog ikke blot fysisk, men ogsaa aandeligt har det ydet sit Bidrag, idet det ned gennem Tiderne har bevaret Troen og Haabet paa Frelseren. I inderlige og længselsfulde Bønner har det bedt om hans Komme. For denne Tros Skyld har det lidt meget og øvet sig i Taalmodighed og mange andre Dyder. Mere end Guld og Sølv kaster disse aandelige Gaver Glans over Jesu menneskelige Natur og omstråler dette Tempel med Herlighed.

2. Dog endnu mere Stof til Eftertanke og Sammenligning gi-

dette Tempel, hvori Guddommens hele Fylde bor. Stor var det jødiske Tempels, det gamle Offersteds Herlighed. Gribende var den Højtidelighed, ved hvilken det blev indviet. Men uforlignelig herligere og helligere er det Tempel, som blev indviet, da »Ordet« blev Kød og antog den menneskelige Natur. Dengang Kristus kom, Ypperstepræsten efter Melkisedeks Vis, maatte Offer-tjenesten i Jerusalem holde op, fordi den var blevet værdiløs i Guds Øjne. Skriften selv udtaler dette: »Da han traadte ind i Verden«, d. v. s. ved sin Menneskevordelse, sagde Guds Søn til sin Fader: »Offer og Gaver vilde du ikke have, men du har beredt mig et Legeme«, som skulde træde i de gamle Ofres Sted. Ved Hjertets fuldkomne Hengivelse i Faderens Vilje skulde det Offer frembæres, som overstraalet al anden Gudsdyrkelse. »Du havde ikke Behag i Brændofre for Synden. Da sagde jeg: »Se jeg kommer for at gøre din Vilje, o Gud«. (Hebr. 10,5—7.) Kun Gud og hans Engle var Vidner til denne Tempelindvielse. Hvad der foregik i Jesu Sjæl ved denne Lejlighed overgaar alle vore Begreber. For første Gang blev Gud tilbedt, hyldet og elsket, som han fortjener det. Ligesom Røgelsens Vellugt steg en ny, hidtil ukendt Lovsang op til den Evige, en Lovsang som aldrig siden skulde forstumme. Dette kommer af, at det i Tempel, som dannes af Jesu menneskelige Natur og navnlig hans helligste Hjerte, er det det evige »Ord« selv, der forretter Offer-tjenesten og frembærer Bønnens Hyldest.

Alle de, som i deres jordiske Levetid gerne vil bære hundrede Fold Frugt for Evigheden, bør huske, at ogsaa deres Sjæl og Legeme skal være et Guds Tempel, hvori den Allerhøjeste tilbedes og lovprises, hvori der siges ham Tak og ydes ham Sone, og hvorfra der stiger Afbigts- og Begæringsbøn op til den Eviges Trone. Men alle vore Forsøg i saa Henseende kan kun finde den helligste Trefoldigheds fulde Velbehag, hvis vi er i Samfund med Jesus, hvis hans Livs-

fyldte strømmer over i os paa samme Maade som Livskraften gaar fra Vintræet ud i Grenene og faar dem til at bære kostelig Frugt. Hvad enten vi derfor hol-

der Bøn eller arbejder, om vi kæmper eller soner, lad os altid gøre det ved Kristus, med ham og i ham.

F. K.

Af Kardinal Newmans Skrifter

TRO og TVIVL

En Prædiken

(No. 11 af DISCOURSES TO MIXED CONGREGATIONS)

De, som enten af Nysgerrighed eller af en bedre Bevæggrund føler sig draget til at granske over den katolske Religion, stiller sommetider et underligt Spørgsmaal til os, nemlig om de, hvis de traadte over til den, havde Lov til, hvis de følte Tilbøjelighed dertil, paany at overveje Spørgsmaalet om dens guddommelige Autoritet, idet de ved »paany at overveje« forstaar en Undersøgelse, der beror paa Tvivl derom og maaske resulterer i en Fornægtelse deraf. Det samme Spørgsmaal stilles ofte i Form af en Indvending af dem, der overhovedet ikke har tænkt paa at blive Katolikker og udbreder sig derover som noget forfærdeligt, at for den, som engang er traadt inden for Kirkens Gærde, er Udgangsdøren for bestandig lukket, at, naar man engang er Katolik, maa man aldrig, aldrig mere tvivle, at, hvad end ens Tvivl gaar ud paa, maa man kvæle den, ja flygte fra den som den onde Aands Indskydelse, kort sagt, at man ganske maa høre op med at søge efter Sandheden og skal øve Vold mod sin Fornuft, hvilket ikke er langt fra at være umoralsk.

Det er saaledes, mine Brødre, det lyder fra visse Modstandere, og deres Tankegang er virkelig den — hvad de ogsaa maa indrømme, hvis de vil være konsekvente — at det overhovedet er en Fejl engang for alle at tage et bestemt Standpunkt overfor en religiøs Sandhed, og at man altid,

hvor hellig en Lære end er, og hvor indlysende den end er for en, maa forbeholde sig Ret til at tvivle om den. Jeg kan ikke andet end synes, at saa urimelig en Tankegang som denne gendriver sig selv; alligevel skal jeg gøre den modsatte Betragtning, den katolske, til Genstand for vore Overvejelser ud fra dens egne Synspunkter, dog uden at anvende det Sprog, som nylig blev benyttet af dens Modstandere.

Det er da fuldkommen sandt, at Kirken ikke tillader sine Børn at nære nogensomhelst Tvivl om dens Lære, og det først og fremmest simpelt hen af den Grund, at de kun er Katolikker, saa længe de har Tro, og Tro er uforenelig med Tvivl. Ingen kan være Katolik uden den jævne Tro, at hvad Kirken erklærer i Guds Navn, det er Guds Ord og derfor sandt. Man maa simpelt hen tro, at Kirken taler med Guds Røst; man maa være lige saa sikker paa, at Kirken er sendt af Gud, som at Apostlene var det. Kunde nogen paastaa, at han var sikker paa, at Apostlene var sendt af Gud, hvis han efter at have erklæret denne sin Sikkerhed tilføjede, at maaske fik han en skønne Dag dog god Grund til at tvivle om deres Sendelse? En saadan Udtalelse indeholder en virkelig, om end skjult Tvivl, allerede den forraader en Usikkerhed. Den, som siger: »Jeg tror i dette Øjeblik, men maaske befinder jeg mig i en ophidset Tilstand uden at vide af det, og jeg kan ikke garantere for, at

jeg tror i Morgen«, han tror heller ikke nu. Den, som siger: »Maaske er jeg Genstand for en Slags Selvbedrag, som jeg atter en Dag kommer ud af, saa jeg bliver den samme, jeg før var,« eller: »Jeg tror, saa vidt jeg er klar over mig selv, men maaske er der Indvendinger i Baggrunden, som vil forandre mit Syn,« han har overhovedet ingen Tro. Naar derfor Protestanter bebrejder os vort Krav om, at de, der slutter sig til os, maa opgive enhver Tanke om at tvivle paa det, Kirken lærer, saa er det ikke andet end vor Tillid til Kirken, de bebrejder os. Lad dem sige det rent ud: vor Forseelse er, at vi kræver Tro paa den hellige katolske Kirke; det er det, der vækker Anstød, og intet andet. Dette maa jeg holde fast ved: Tro betyder en Overbevisning i et Menneskes Sind om, at den Ting, man tror, er virkelig sand; men er den en Gang sand, kan den aldrig være falsk. Hvis det er sandt, at Gud blev Menneske, hvad Mening er der saa i, at jeg forestiller mig en Tid, da jeg maaske ikke skal tro, at Gud blev Menneske; det er intet mindre end at forestille mig en Tid, da jeg skal vægre mig ved at tro paa en Sandhed. Og hvis jeg tinger om engang at faa Lov til ikke at tro paa eller tvivle om, at Gud blev Menneske, er det jo ikke andet, end at jeg beder om at faa Lov til at tvivle om eller slet ikke tro paa, hvad jeg nu holder for en evig Sandhed. Jeg indser slet ikke, hvad Gavn man skulde have af saadan en Tilladelse eller hvad Mening, der er i Ønsket om at sikre sig den; hvis jeg i Øjeblikket slet ikke har nogen Tvivl derom, er det jo ikke andet, end at jeg beder om Lov til at falde i Vildfarelse; hvis jeg i Øjeblikket har Tvivl derom, saa tror jeg ikke paa det i Øjeblikket, d. v. s., jeg har slet ikke Troen. Men jeg kan ikke baade virkelig tro paa det nu og samtidig se fremad mod en Tid, da jeg ikke skal tro paa det: at træffe Forholdsregler for fremtidig Tvivl er det samme som at tvivle i Øjeblikket. Det viser, jeg er slet ikke i den rette Sindstilstand til at blive Katolik nu. Jeg

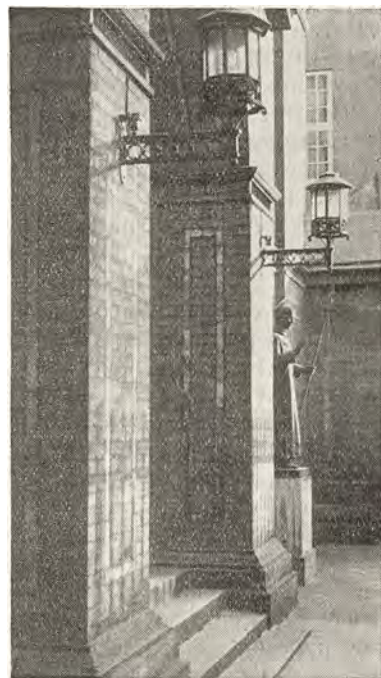
kan elske halvt, og jeg kan lyde halvt, men jeg kan ikke tro halvt; enten har jeg Tro, eller jeg har den ikke.

Og videre: hvis et Menneske er blevet Katolik og som saadan har hengivet sig til en Tvivl, der er dukket op i ham, har han allerede opgivet at tro. Jeg behøver ikke at advare ham mod at miste Troen, han er nemlig ikke i Fare for at miste den, for han har allerede mistet den; ifølge selve Sagens Natur har han allerede mistet den; han faldt fra Naaden det Øjeblik, han med Forsæt nærede og hengav sig til sin Tvivl. Ingen kan bestemme sig til at tvivle om det, han allerede er sikker paa; men hvis han ikke er sikker paa, at Kirken er fra Gud, tror han det slet ikke. Det er ikke mig, som forbyder ham at tvivle; han har afgjort Sagen selv, da han besluttede sig til at bede om Lov dertil; han har ikke endt, men begyndt i Vantro; selve hans Ønske, hans Forsæt, er hans Synd. Det er ikke mig, der bedømmer det saaledes; nej, det er saaledes ifølge selve Sagens Natur. Man hører somme Tider f. Eks. om Katolikker, der falder fra Kirken og saa fortæller, at det kom af Læsning i den hellige Skrift, hvilket aabnede deres Øjne, som de udtrykker det, for Guds Kirkes »Uskriftsmæssighed«. Nej, det var ikke Skriften, som fik dem til ikke at tro (umuligt!); nej, de troede ikke, *dengang* de aabnede Bibelen; de aabnede den i en vantro Aand og for et vantro Formaa's Skyld; de vilde ikke have aabnet den, hvis de ikke havde forudsat — man kunde gerne sige: haabet — at de der vilde finde Ting, som ikke skulde være i Overensstemmelse med katolsk Lære. De begynder i Egenvilje og Ulydighed og ender i Frafald. Dette er altsaa den direkte og indlysende Grund, hvorfor Kirken ikke kan tillade sine Børn at tvivle om Sandheden af dens Ord. Den, som virkelig tror paa det nu, kan ikke tænke sig, at han i Fremtiden vil opdage Grunde, der kan faa hans Tro til at vakle; og at saa mange

(Fortsættes Side 74)

Ved Indgangen til Sct. Ansgars Kirke i København staar der en Statue — udført af Billedhugger Elo i 1927 — af den Mand, hvis Navn er uløseligt knyttet til Kristendommens Indførelse i Dan-

mark. Og omend Benediktinermunken *Ansgar* ikke var den første, der prædikede det glade Budskab her i vort Fædreland, bærer han dog uden Tvivl med Rette Hædersnavnet »Nordens Apostel«, idet han skulde blive den nordiske Missions utrættelige Leder i en Menneskealder. Ansgars Liv er tegnet af hans Discipel og Efterfølger, Biskop Rembert, hvis smukke Levnedsskildring af Læremesteren og Forgæengeren tillige er et af de første Vidnesbyrd om Sæder og Skikke i Norden. Den hellige Ansgars Levned er kendt af ethvert dansk Børn, og den katolske Kirke fejrer hans Minde hvert Aar paa hans Dødsdag den 3. Februar (865).

Ansgars Navn er ikke smykket med Martyriets straalende Krans som mange senere danske Helgener, og maaske er det Aarsagen til, at han tilsyneladende ret hurtigt gik i Glemme. Ikke desto mindre er han dog den, der havde stukket Kristendommens spæde Plante i Danmarks Jord og værnet om den i dens første Tid, den Plante, som senere skulde vokse sig saa stor og fager, at Danmark i Middelalderen blev en af de skønneste Blomster i den katolske Kirkes Krans. U. E. O.

En levende Tro maa give sig Udslag i Kærlighed — og Kærligheden i Gerning. Fra de midste Tider har den katolske Kirke derfor ogsaa betragtet Udøvelsen af Barmhjertighedsgerninger som en væsentlig Del af sin Oppgave, og tro mod sin store Stifters Kærlighedsbud har Kirken gennem Tiderne sendt sine ædleste Sønner og Døtre ud blandt syge og fattige. Og for at lindre Nød og Elendighed anlagdes Hospitaler og barmhjertige Stiftelser, oftest i Forbindelse med Klosterne. Adskillige Steder berhjemme vidner Ruiner den Dag i Dag om, hvor rigt Tidens Danmark engang (ogsaa i den saakaldte smørke Midtaldertid) har været paa saadanne Institutioner. Endnu i Dag minder f. Eks. Navnet Antoniegade i København om Antonilærerne, der ligesom Johanitterne og Helligaandsbrødrene (Helligaandsbusene) var Sygeplejere og havde deres Huse overalt i Landet, hvor man stadig steder paa Navne, der minder om disse. I denne Sammenhæng maa ogsaa nævnes de talrige Sct. Jørgensgaarde (i København f. Eks. uden for Murene ved Sct. Jørgens Sø), hvor fattige og syge og i Særdeleshed spedalske ydedes enhver den gang lækkelig Hjælp og Pleje.

Men Reformationen kom, og i den stridte Vind gik alle disse Næstekærlighedens blomstrende Institutioner til Grunde. Der op-

Sct. Josefs Hospital i København

I Næstekærlighedens Tjeneste Sct. Josefs Hospital i København

Her kan ogsaa deres egen lille "Kam" indenfor det store Hospital

Den moderne Kærlighedsaldning

▲ Sct. Josefs Hospitals statsanerkendte Sygeplejeskole

randt en Tid, hvor det stod slemt til for syge og fattige, idet det under de nye Tilsænde viste sig ubyre vanskeligt at læfte Arven efter de katolske Stiftelser, og der skulde bengang en lang Tid i visse Tilfælde endog helt op til vore Dage — førend Forholdene atter lysnede.

Det er disse ædle Traditioner, som vore karitative katolske Institutioner idag bygger videre paa. I sidste Halvdel af forrige Aarhundrede bestræbte Kirkens Ledere herhjemme sig med klogt Fremsyn paa at drage en Række kirnelige Ordenssamfund til Landet for saaledes paany at knytte de bristede Træde efter fire Aarhundredes Forløb. Det

Initialivet til Oprettelsen af Sct. Josefs Hospital i København, der idag staar som et stort og fuldt moderne Hospital, som nyder saavel Befolkningens som Myndighedernes udelte Sympati. Begyndelsen hertil var ganske lille. Allerede i 1870 havde Sestrene for ganske smaa Midler erhvervet en stor Grund ved Blaagaarden udenfor Voldene, og i 1873 slod — Som Resultatet af strengt Arbejde og store Ofre — den første, smalle Hospitalsbygning færdig; alt indendørs og en Del af det uendørs Haandværksarbejde havde Sestrene faktisk udført selv Adskillige Gange i den forløbne Tid har der fundet mindre og større Udvidelser Sted, bl. a. i 1881, da man — takket være aføde Kammerherreinde Polly Berlings store Gæmildhed — var i Stand til at rejse en anseelig ny Fløj. De sidste Udvidelser fandt Sted i 1934, hvor den moderne Kæntgen-, Lys- og Badeafdeling samt en Føde- og Operationsgang indrettedes.

Sct. Josefs Hospital omfatter idag otte Afdelinger, og i de snart 70 Aar, som det har eksisteret, har et stort Antal kendte og dygtige Læger, deriblandt adskillige af den danske Lægestands bedste Navne, været knyttet til Hospitalet og ledet de forskellige Afdelinger. I 1938 knyttedes til Sct. Josefs Hospital en statsanerkendt Sygeplejeskole, hvor saavel Sestrene som unge Piger, der ønsker at blive Sygeplejersker, gennemgaar en treaarig Ud-

dannelse med afsluttende Eksamen og erhverver Sundhedsministeriets Anerkendelse som statsautoriseret Sygeplejerske.

Resultatet af lange Aars Møje og Slid, Aar, hvor Medvind skiftede med Modvind, er idag at se i Griffenfeldtsgade i København: et stort moderne Hospital, hvor intet er sparet for at følge Trit med Udviklingen, hverken hvad angaar Indretning, Materiel eller Betjening, og for om muligt at være et Hanefejdedag fremme. Uvelsiske Ofre og uegenlyt Livsførelse har muliggjort Opførelsen af denne Bygning til Gavn for lidende Mennesker og i Næstekærlighedens Tjeneste. Sct. Josefsøstrenes Gerning i de rens Hospitaler overalt i Danmark er derfor den egentlige Grund til deres Popu-

▲ Sct. Josefs Kirke
▲ En af Familestuerne

største Antallet af Oprettelse af Institutioner, som Kirken har oprettet herhjemme er vist Omsorgen for syge og fattige Mennesker, og paa dette Omraade har Sct. Josefs Sestrene uvoit en Gerning, som ikke kan vurderes højt nok og som vanskeligt lader sig beskrive.

De første Sct. Josefsøstre kom til Danmark Pmsesøndag 1856. Trængsel og trangt Kaar i den første Tid de ud og aahnedes Aar efter deres første lille Skole i København. Paa et Tidspunkt, hvor Mangelen paa Hospitaler gjorde sig stærkt gældende herhjemme, tog de

laritet blandt anderledestrende idet ethvert retlænkende Menneske ikke kan undlade at respektere en Gerning af den Art. Bedrøvendt noget andet Sted komme denne Danmarks Taknemmelighed overfor Sct. Josefsøstrenes lille Skrift »Smaa Bemærkninger om St. Josefs Hospital (København 1937):

»Det Arbejde, som ligger højt ved Opførelsen af dette store Bygningsforetagende, maa at tvinge enhver den allerstørste Beundring for St. Josefs S.

TRO og TVIVL *fortsat fra Side 71*

Protestanter synes, det er en Slags Tyranni af Kirken at forbyde sine Børn at tvivle om dens Lære, viser kun, at de ikke ved, hvad Tro er — hvad Tilfældet jo ogsaa er; det er dem en ganske fremmed Tanke. Et Menneske maa enten høre op med at undersøge eller høre op med at kalde sig Kirkens Barn.

*

Dette er min første Bemærkning, og jeg gaar nu over til en ny. — I forstaar jo let, mine Brødre, at de, som træder ind i Kirken, eller i hvert Fald de, som er traadt ind i den, har mere end Tro, at de ogsaa har en Del af den guddommelige Kærlighed. De har hørt i Kirken om hans Kærlighed, der drog dem til ham. Men naar nu Talen er om et Tillidsforhold i Kærlighed og ikke om Troen, er det saa sømmeligere for et Menneske forud at antage Muligheden af at tvivle om eller fornægte alt det gode og skønne, man her i Øjeblikket fryder sig over? Tag et Eksempel! Hvad vilde du tænke om en Ven, du elskede højt, som kunde betinge sig, at han til Trods for sin nuværende Tillid til dig, en skønne Dag kunde faa Lov til at tvivle om dig? En Ven, som, hvis den Tanke steg op i hans Sind, at du gjorde Nar af ham eller var en Kæltring og ryggesløs Person, ikke straks med Harmen jog den fra sig eller lo ad den for dens Taabeligheds Skyld, men syntes, han havde en indlysende Ret til at overveje den, ja skulde synes at svigte en Pligt, han havde overfor sig selv, hvis han ikke gjorde det? Vilde du synes, at din Ven legede med Sandheden, at han var uretfærdig mod sin sunde Sans, at han stod tilbage i Mandighed, at han satte en Plet paa sin Karakter,

hvis han gøs tilbage for denne Tanke, eller vilde du ikke kalde ham grusom og elendig, hvis han ikke gjorde det? Jeg vilde nødig staa paa fortrolig Fod med saa ubehageligt et Menneske, som her er skildret; mistænksomme, skinsyge Karakter, der holder sig paa tre Skridts Afstand fra en, holder paa deres Rettigheder og vil give Tønnen an, altid føler sig krænkede og er kolde, kritiske, lunefulde og upaalidelige, de maa ofte bæres som et Kors; men giv mig til Ven en, som vil forbinde Hjerte og Haand med mig, som vil tage sig af min Sag og mine Interesser, som vil stille sig paa min Side, naar jeg bliver angrebet, som i Forvejen er sikker paa, at jeg har Ret, og som, hvis han er kritisk, som han kan have god Grund til overfor en Skabning, der er præget af Synd og Ufuldkommenhed, er det af idel Kærlighed og Loyalitet, af Iver for, at jeg altid skal vise mig til min Fordel, og af Ønsket om, at andre maa elske mig lige saa inderligt som han. Jeg vilde ikke synes, at den Ven stolede paa mig, som laante Øre til hver taabelig Historie om mig, og jeg vilde foretrække at se hans Hæl for hans Taa, hvis han i Alvor betroede mig, at han betragtede det som en Pligt, han skyldte sig selv, at opmuntre den Tvivl, han nærede om min Hæderlighed.

*

Godt, for at gaa over til et højere Plan: kunde et Menneske siges at stole paa Gud og elske Gud, naar han samtidig med Forkærlighed dvælede ved Tvivl, om Gud overhovedet var til, eller betingede sig, at man, saa tit han havde Lyst dertil, først skulde have Lov til at tvivle, om Gud var god eller retfærdig eller almægtig, eller hævdede, at hvis han ikke gjorde det, var han kun en ussel Slave, hvis Sind var i Lænker, saa han ikke kunde yde sin Skaber nogen fri velbehagelig Tjeneste, eller paa stod, at den Gudsdyrkelse, som

i særlig Grad havde den Højestes Billigelse, ydedes af den, der med Forsigtighed tog det Forbehold, at han maaske ikke vilde gøre det samme den følgende Dag, at han ikke vilde garantere, at et eller andet Bevis, han ikke før havde hørt, kunde fremføres, som vilde gøre det til en streng moralsk Pligt for ham at opgive sin Tro og sin Fromhed? Om et saadant Menneske, mine Brødre, vilde jeg sige, at han dyrkede sin Fornuft, sit eget kære Selv og ikke Gud; at hans Tanke om Gud var en helt tilfældig Forestilling, han i kortere eller længere Tid slog sig til Ro ved, ikke et Billede af den Store, Evige, nej, blot en forbigaaende Følelse eller Stemning, der overhovedet ingenting betød. Jeg vilde sige, og de fleste Mennesker vilde give mig Ret, hvis de gad tænke over Sagen, at omtalte Menneske var en indbilsk, selvklog Person, der hverken havde Kærlighed eller Tro eller Frygt eller noget som helst overnaturligt ved sig, at hans Stolthed maatte knækkes og hans Hjerte nyskabes, før han kunde være i Stand til nogen som helst religiøs Tanke eller Handling. Ganske samme Synspunkt kan anlægges, naar Talen er om Kirken: den taler til os om et Sendebud fra Gud. Hvorledes kan da et Menneske, som erkender dette, som kommer til den og knæler for dens Fod, tage det Forbehold, at han vil have Lov til engang i Fremtiden at tvivle herom? Lad Verden raabe op, saa meget den vil, at hans Fornuft er i Lænker, lad den kalde ham en Fanatiker, hvis han ikke forbeholder sig sin Ret til at tvivle, for han ved godt selv, at han vilde være en utaknemmelig Taabe, hvis han gjorde saa. Lænker! Ja, Kærlighedens Lænker er det, som binder ham til den hellige Kirke, han er, som Apostelen, Træl hos Kristus, Kirkens Herre, han er knyttet (for aldrig at skilles, som han haaber, saa længe Livet varer) til dens Sakramenter, til dens Ofre, til dens Helgener, til den hellige Jomfru, dens Forbeder, til Jesus, til Gud.

(Fortsættes i næste Uge)

Herren byder

Disse Søndage, som er opkaldt efter deres Udgangspunkt, Epifani — Herrens Aabenbarelse, kaster stadig nyt Lys over hans guddommelige Herlighed. Det er Glansen af den Herlighed, overfor hvilken vi, som forud Maria og Josef, staar blændet, denne Herlighed, som indgyder os Undren. Det menneskeverdne Ord, ved hvilket alt det, som er, blev skabt, aabenbarer sig som Herre over alle Naturens Love og Kræfter. Herren kan standse Tingenes naturlige Løb og gribe umiddelbart ind med sin egen fuldkomne Magt. Dette sker ikke vilkaarligt, men kun, naar Faderens Forherligelse kræver det. En saadan herlig Magtudfoldelse bringer stedse de Mennesker, som er Genstand derfor, Velsignelse og Fred. Ikke blot den ydre Natur, men ogsaa Sjælelivet har sine bestemte Love, efter hvilke det forløber i den sædvanlige Orden. Glæde, Sorg, Uro, Kærlighed, Ophidselse, hele Skalaen af sjælelige Varme- og Kuldegrader, alle Sjælens Stemninger har bestemte Forudsætninger og Aarsager. Og dog staar intet saa urokkeligt fast, at ikke Kristus i det givne Øjeblik i sin Naades Kraft formaar at virke et Under og skænke Sjælen dyb Fred, naar de naturlige Forudsætninger tværtimod havde maattet fremkalde Usikkerhed. Vaklen og Fortvivlelse (*Evangelium*).

Sjælen er i Oprør og fuld af Bitterhed, den ser Himlen bedækket af Skyer, hele Livet synes den mørkt. I sin Dødsangst opløfter den Raabet: »Herre, frels mig!« — og Herren virker Underet. Han bringer atter den forpinte Sjæl Fred. Hvorledes? Ved med sin Naades Solstraale at gennembryde de mørke Skyer og vise Sjælen, at det ene og alene kommer an paa Kærligheden. Erkender denne Sjæl i Naadens Stund dette, da er det paa eengang forbi med al Bitterhed,

og den fyldes af en dyb Fred (*Evangelium, Epistel*).

Vi priser Herren paa Grund af de Undergerninger, Han virker for os (*Indgangsbon*).

Vi hører ikke op med i vor Nød at bønfalde om hans Naades Hjælp; thi vi er os bevidst, at vi uden Ham maa gaa til Grunde (*Kirkebon*).

Denne Lovprisning af Herren, som øver saa store Ting mod os, er vort Livs Grundtone. Med dette Sindelag giver vi Udtryk for vor bestandige Offervillighed (*Graduale, Alleluja, Offertorium*).

I Kommunionen opfyldes vor Bøn. Dybt grebne faar vi Lov at opleve, hvad det vil sige at modtage den Fred, som Herren alene kan give. Eukaristien, som vi daglig nyder, bestyrker os i denne Fred; thi den gør os stadig mindre modtagelige for denne Verdens Ting, for de Ting, som sætter os i Uro, og skænker os et himmelsk Sindelag, idet den lader os vokse i Troen og Kærligheden (*Kommunionvers, Slutningsbon*).

P. Wolfgang Czernin O.S.B.

Hans von Benzon in memoriam

Torsdag den 20. Januar døde paa Frederiksberg Hospital Elev paa Sankt Knuds Skole og Ministrant ved Jesu Hjerter Kirke Hans von Benzon.

Det var et tungt Budskab, der blev bragt os om Morgenen, før vi skulde ind til den hellige Messe, at Hans pludselig var kommet paa Hospitalet med en alvorlig Sygdom, og vanskeligt var det for os at forstaa, da vi fik Meddelelsen om hans Død, at han, den altid saa frejdige Dreng, ikke var mere. Kun et Par Dage forinden havde vi set ham tjene ved den hellige Messe, og aldrig havde vi tænkt os, at det skulde være sidste Gang, vi saa ham udføre sin Ministrant-Gerning,

den Gerning han gik saa meget op i, og som for ham var den største Glæde.

Hans var et lysende Eksempel for os andre Ministranter og for sine Kammerater paa Skolen. Altid saa man ham i godt Humør, aldrig havde han noget at klage over. Et Forhold som det, der var mellem ham og hans Kammerater, skal man lede længe efter. — Som Spejder holdt Hans Spejderlovens Paragraf om at være en god Kammerat saa nøje, at de andre Drengene aldrig havde noget imod ham — ja, de ligefrem elskede ham, selvom den Sygdom, han har maattet kæmpe med igennem mange Aar, forbød ham at deltage i de Lege o. lign., som en Dreng altid skal være med til. Hvilken Respekt kunde man ikke faa for saadan en Dreng, der var saa god en Storebroder overfor sine to smaa Søskende. — Og paa Skolen. Hvor ofte blev han ikke nævnt blandt de bedste af Skolens Elever. Hans's Død er et stort Tab for Sct. Knuds Skole.

Hans Plads i Verden er nu tom, en Plads som ikke er let at udfylde; derfor vil vi i alle vore Bønner minde ham og bede om, at der snart maatte forundes ham en Plads mellem de andre uskyldige Sjæle i den evige Herlighed. Maatte hele Jesu Hjerter Kirkes Menighed, som saa ofte udtrykker deres Glæde over Ministranterne, ogsaa bede om dette.

Ære være hans Minde.

John Wittrup-Pedersen.

Sct. Josefs Hospital

fortsat fra Side 73

strene, naar han faar at vide, at Hospitalets Tilblivelse, dets Udvikling og Fuldendelse udelukkende skyldes disse fromme Kvinders Arbejde, deres Intelligens, Kærlighed, Uselviskhed, Energi og trofaste Udholdenhed i Forbindelse med Nøjsomhed og strengt gennemført Økonomi. Søstrene har kun haft Vorherre og dem selv at stole paa, thi uden Støtte fra Stat og Kommune har de evnet at rejse dette store og fuldt moderne Hospital, som har skænket Husly til Tusinder og atter Tusinder af syge og ydet Københavns Kommune en god Støtte i dens Bestræbelser for at honorere Befolkningens stadigt voksende Krav om Adgang til Hospitalsbehandling. Derfor har den danske Befolkning altid omfattet St. Josephs Hospitalet med Taknemlighed og Kærlighed.« J. B.

Liturgisk Kalender

Jan.-Febr.

30. S. 4. Søndag e. H. 3 Konger. (hvid) *ST. ANSGAR, det Apostoliske Vikariats Værnehelgen* (821); 2. Bøn: Søndagen (93); H. Trefoldigheds Præfation (521); sidste Evang.: Søndagens (94).
31. M. *St. Johannes Bosco* ([46]); 2. Bøn*) alm. Præf. (525).
1. Ti. *St. Ignatius* (808); 2. (rød) Bøn*); alm. Præf. (525).
2. O. *Jomfru Marias Renselse* (hvid) (810); Jesu Fødsels Præfation (514).
3. T. *ST. ANSGAR* (821); alm. Præf. (525).
4. F. *St. Andreas Corsinus* (hvid) (825); 2. Bøn: St. Ansgars Oktav (821), 3. Bøn*); Credo; alm. Præf. (525).
5. L. *St. Agathe* (826); 2. Bøn: St. Ansgars Oktav (821), 3. Bøn*); Credo; alm. Præf. (525).
6. S. *Septuagesima*. — I Dag højtideligholdes *Kyndelmisse* (Jomfru Marias Renselse).

*) Om Fred eller For Paven ([122]). — Bønnen om Fred findes i K. U. Nr. 30, 1943.

Søndag den 30. Jan. afholdes i alle Kirker og Kapeller Kollekt for St. Ansgarius-Bonifacius-Foreningen (den danske katolske Kirkesag).

Katolsk + Ugeblad

„Nordisk Ugeblad for katolske Kristne“ sammensluttet med „Katolsk Ungdom“

Udgiver: „KATOLSK PRESSE“

Redaktion: H. D. T. KIÆRULFF (ansvarshavende) og J. BERG.

Nørrebrogade 27 C, København N.

Mandag og Fredag Kl. 15—16, Tlf. Nora 61 66.

Ekspedition og Kassererkontor:

c/o Sankt Ansgars Forlag, Bredgade 67, København K.

Palæ 4777, Kl. 10-12.

Post-Giro Nr. 57042.

Annonceafdeling: Klosterstræde 23, Tlf. Central 6245. Postgiro 3668.

Abonnementspris 2,75 Kr. Kvartalet, Norge og Sverige 14 Kr. om Aaret, øvrige Udland 18 Kr. om Aaret. Abonnement tegnes paa Bladets Ekspedition eller ethvert Postkontor.

Katolsk Pædagogforbunds

Foredrag

Pædagogforbundets sidste Møde var overordentlig godt besøgt, idet der var ca. 180 Deltagere. En af Forbundets Gæster har skrevet følgende Referat til Ugebladet:

Father Martindale S. J., om »Kommedier og Tragedier i Opdragelsen i forskellige Lande«, Torsdag d. 20. Januar Kl. 16,30.

At opdrage, sagde Father Martindale, er at berige og udvikle et Menneske bedst muligt efter dets Anlæg og dets Omgivelser. For den gamle Kostskole, Harrow, hvor han gik i Skole, var det gentleman-Ideallet, der stod som Maalet, Kundskaber kom dér, som ved Oxford, i Baggrunden, og dette var almindeligvis Tilfældet ved lignende Skoler.

Helt anderledes, da Father Martindale blev Katolik og kom paa Jesuitterskole. Her præges Skoletiden af intensivt Arbejde for at udvikle og modne den enkelte Elev under ganske anderledes varig, personlig Kontakt.

Father Martindale kastede en Række Strejflys ud over Egne af Jordkloden, hvor han har levet.

Sydafrika, hvor han syntes særlig den indfødte Befolkning slet ikke fik, hvad der tilkom den m. H. t. Udvikling og Opdragelse; Sydamerika, hvor Skoler og Universiteter alt for ofte er noget i Retning af Maskinfabrikker; dér, som i Sydafrika, burde man bevidst undgaa at kopiere Europa paa Bekostning af stedligt Særpræg.

Skolen skal kun supplere Familien; vi maa ikke henfalde i overvættets Beundring af Børnenes fri Selvudfoldelse; vi maa vogte os for at ofre Tid og Kræfter paa en materialistisk Opdragelse uden Morallove; der gives ingen Opdragelse uden Morallove, ingen Morallove uden Troen paa Kristus. S.

Hvad-Serien

Køb og læs Pater Martindales smaa HVAD-Bøger. Begynd med den nyeste: »Hvad foretager de sig med Ringene« og saml saa paa hele den populære Serie.

Ny katolsk Bog i Vente

I Begyndelsen af Marts udsender vort Forlag en stor og værdifuld Bog:

Katharina Emmericks Visioner om Kristi Lidelse

Det er første Gang, der kommer noget paa Dansk af den tyske Mystiker, den stigmatiserede Kvinde i Dülmen, som periodevis gennem hele sit Liv blev henrykket til Jerusalem paa Kristi Tid og saa at sige som Øjenvidne oplevede Frelserens Liv fra Fødsel til Himmelfart. — Den kommende Bog er den interessanteste Del af Værket, som Digteren Brentano nedskrev efter hendes Diktat. Katharina Emmerick har aandeligt talt gaaet paa de Steder i Palæstina, hvor Mesteren levede og underviste; hun beskriver Gaderne og Pladserne i Jerusalem, Jødernes Skikke og Dragter — Herren selv, hans Udseende og Væsen, hans Gerninger og Ord. Meget kender man fra den hellige Skrift, men meget er ganske ukendte Ting, som forklarer mange dunkle Steder — for Eks. indbyrdes Familieforhold o. s. v. Bogens største Værdi ligger i dens næsten kinografiske Beskrivelse af Jesus under Lidelsen og Korsdøden. Der findes faa Fastebetragtninger, der kommer paa Siden af den.

Sankt Ansgars Boghandel

Bredg. 67, Palæ 4777, Giro 81851

TRYKSAGER

leveres i smuk Udførelse og til billigste Priser fra

**RICHARD SØRENSENS
BOGTRYKKERI**

GOTHERSGADE 39 TELEFON 668

FREDERICIA

Brødre! Da jeg kom til eder, kom jeg ikke med høje Ord eller Visdom for at forkynde eder Vidnesbyrdet om Kristus. Thi jeg agtede mig ikke at vide noget blandt eder uden Jesus Kristus og ham korsfæstet.

St. Ansgars Fest, Epistel.

Basar i Sankt Mariæ Sogn

I en ny Kirke har Sognepræsten altid mange Ønsker. Der er stadig noget, som endnu ikke er i Orden, og utaalmodige Sognebørn spørger Gang paa Gang: Hvornaar kommer det? Belysningen ved Alteret er endnu ikke installeret, vi savner et Menighedsbibliotek, Kirkekoret trænger til Penge m. m. Men Kirkens kassen er saa haardt spændt for, at der ikke er Raad til de mindste ekstraordinære Udgifter. Vi har derfor planlagt en lille Basar paa 2. Fastesøndag den 5. Marts. Den bliver jo nok meget beskeden paa Grund af Forholdene, men der er dog allerede indgaaet en Del gode Gevinster, og en Komite af flittige Damer er i Gang med at skaffe flere.

Sognets Medlemmer og Venner anmodes herved om en Gang i nærmeste Fremtid paa en af de lange

Aftener at se efter, om der ikke findes noget, som kunde bruges til Formaålet. Med lidt Opfindsomhed og Snilde kan der maaske ogsaa fremstilles et eller andet, der ikke kræver saa meget Materiale. Genstandene bedes indleveret til Præstegaarden, Jens Jessensvej 7, indtil Fastelavnssøndag den 20. Februar. Tak paa Forhaand til alle, der læser dette med Velvilje.

B. Hake.

Katolsk Samaritterforening

Tirsdag d. 8. Februar Kl. 17,45

afholder Foreningen aarlig Generalforsamling i Højskolens Lokaler, Bredgade Nr. 67 o. G. 2. Sal med følgende Dagsorden: 1. Formanden aflægger Beretning. 2. Kassereren aflægger Beretning. 3. Forslag. (Eventuelle Forslag fra Medlemmer skal være Bestyrelsen i Hænde senest 1. Februar). 4. Valg af Bestyrelse. Efter Tur afgaar: Næstformanden, Kassereren og Depotforvalteren. 5. Eventuelt.

De katolske Radioklubber

Da Regnskabet snart skal afsluttes anmodes Tillidsmændene venligst om snart at indsende Kontingentet 50 Øre for hvert Medlem.

Indsendelsen af Beløbene sker lettest ved at indbetale Pengene

paa Postgiro 41947. Indsendelse af Medlemsfortegnelse er ikke nødvendig. Indsendelse af Kontingentet i Frimærker eller paa Postanvisning er dyrere og ikke saa praktisk for Regnskabets Skyld.

C. G. Simonsen, Aavej 2,
Nykøbing, Falster,
Kasserer.

Chestertons »Orthodoxy«

En stud. mag., der til nær forestaaende afsluttende Eksamen vil opgve Chestertons »Orthodoxy«, søger snarest muligt et Eksemplar af denne Bog til Købs. Henvendelse til Frk. Nina Sabra, Odrup Jagtvej 103, Charlottenlund, Telefon Odrup 1310.

Mariasøstrene meddeler, at vor kære Medsøster

Maria Olava

den 18. Januar er død paa Nakkøbølle Sanatorium efter god Forberedelse ved Modtagelse af Kirkens Naademidler.

Hendes Sjæl anbefales til alle troendes kærlige Forbøn.

P. t. Svendborg: 19. Januar 1944.

Str. Maria Eudoxia,
Priorinde.

Undervisning i **KLAVER** og **ORGEL**

KURT S. THOMSEN

Kantor og Organist ved Sankt Ansgars Kirke
Rødstensvej 25, Hellerup. Telefon Gentofte 64

Katolske Begravelser

Benzon

aut. katolsk Bedemand

Alle Aftaler kan træffes i Hjemmet

CENTRAL 1868

RAADHUSPLADSEN 14

KØBENHAVN V

EGEN FABRIK for HOSPITALSSÆNGE
og HOSPITALSMØBLER

TLF. 1616 . TELEGRAM-ADR.: OTPIPER

ALTERLYS

i alle Størrelser

og iøvrigt

Stearinlys og Vokslys

af enhver Art

ASP-HOLMBLAD

STEARINLYSFABRIKER

København

St. Ansgars Fest i St. Ansgars Kirke

Søndag 30. Januar fejres St. Ansgars Fest Kl. 10 med Pontifikalmesse (med Prædiken). Kl. 17 Festandagt med Prædiken og Procession med St. Ansgars Relikvier. De københavnske Præster tager Del i Processionen.

Børn fra hele København

samles i KATOLSK CENTRALSKOLE. Er De ængstelig for en lang Skolevej for Deres Barn, saa tal med Skolen, og der findes en betryggende Ordning. Indmeldelser til alle Klasser modtages hver Dag. Nørrebrogade 27, Tlf. Nora 6166.

Jesu Hjerte Kirke

Sønd. 30. Jan., St. Ansgars Fest Kl. 10 Levitmesse, Kl. 18 Festandagt. Tirsd. 1. Februar Kl. 16,30 Møde for Immaculatakongregationen. Torsd. 3. Febr. Blasiusvelsignelse efter hver Messe. Fredag 4. Febr. Kl. 16,30 Andagt.

St. Andreas Kirke

Torsd. 3. Febr. Blasiusvelsignelse efter Messen. Fred. 4. Febr. Tilbedelsen i Dagens Løb bortfalder. Kl. 19 Andagt.

St. Therese Kirke

Torsd. 3. Febr. Blasiusvelsignelse efter Messen.

St. Augustins Kirke

Tirsdag d. 2. Februar Lysindvielse, Procession og Højmesse Kl. 7. Onsdag Højmesse til Ære for den hellige Ansgar.

Aarhus Opland

Søndag den 30. Januar:
Ulstrup Mark: Kl. 10.

St. Franciskus' 3. Orden

Møde Søndag 6. Februar Kl. 15 i St. Elisabeth Hospitals Kapel (Iklædning).

D. K. K. F.

Indbyder til en Sammenkomst Søndag d. 13. Februar Kl. 14 i Klosteret Sct. Kjeldsgade 1.

Enhver katolsk Kvinde ogsaa Ikke-Medlemmer er velkommen og kan tage en Herre med. Program: Foredrag af Forfatterinden Fru Karen Plovgaard om »En af Nordens store katolske Kvindeskikkelser«. Musikalsk Underholdning ved Frøken Inger Lund-Larsen. Tale af Pater S. Wevers S. M. M. Fælles-sange (husk Sangbogen). Kaffe-bord à 1 Kr. 25 Øre. (Sukker bedes medbragt). Deltagelse bedes meldt senest Fredag d. 11. Februar enten til Sct. Liobasøstrene, Tlf. Ryvang 381 eller til D. K. K. F.s Sekretariat, Ndr. Frihavsgade 26, Tlf. Øbro 9250.

Hallo! Trørød kalder

»Danmarks katolske Kvindeforbund« indbyder de unge Piger, som tidligere, da de gik i Skole, har tilbragt Sommerferien i »Prinsesse Margrethes Feriehjem« i Trørød til en Sammenkomst Søndag d. 6. Februar Kl. 14 i Katolsk Centralskole, Nørrebrogade 27.

Der bliver Kaffeord og forskellig Underholdning og Lejlighed til at træffe de gamle Kammerater.

Deltagelse bedes meldt senest Fredag d. 4. Februar enten til Sct. Josephsøstrene paa Skolen, Tlf. Nora 6166, eller til D. D. K. F.s Sekretariat, Ndr. Frihavsgade 26, Tlf. Øbro 9250.

ACADEMICUM CATHOLICUM

AARHUS

Lørdag d. 29. Jan.

Aabent Hus hos Læge Sven West, Silkeborgvej 311 A, Aabyhøj.

KØBENHAVN

Tirsdag d. 1. Febr. Kl. 17.

Ordinært Møde i Stenosgade 4. Foredrag af P. J. Wolfisberg S. J.: »Etikens Grundproblem« — Stiltingen til Vinding Kruse: Er-

kendelse og Vurdering. NB.: Ændret Mødedag og Mødested!

Søndag d. 6. Febr. Kl. 9,30.

Akademikermesse i Klosterkirken paa Jagtvejen. Efter Messen spises medbragt Morgenmad i Klosteret.

Tirsdag den 8. Febr. Kl. 16.

Studiekreds I holder Møde i Bredgade 67 A.

Tirsdag den 8. Febr. Kl. 17.

Studiekreds II holder Møde Bredgade 67 A.

St. Annæ Ungdom arrangerer Menighedsfest

Fastelavnstesten d. 20. Februar er en Fest, som Sognets Ungdom kan skabe den helt rigtige Ramme til. Det er en Fest, der har Bud til alle. Hele Menigheden vil slutte op om den glade Prins Karneval. Programmet ligger endnu skjult hos de unge selv, men et Punkt skal allerede nu ud i Menigheden: Tombolaen! Giv en Gave i god Tid! Reserver Dagen! Tag Venner og Bekendte med. Børn og voksne vil faa Lejlighed til at more sig. Vær med til at skabe en god gammel-dags Fastelavnstest. Entréen er sat meget lavt — Kr. 1,25.

Sygeplejerske-Forbundet

Pater Coenen fortsætter Bibeltimerne over: *Kristushaabet i det Gl. Testamente* Torsdag den 3. Februar Kl. 18 paa St. Josefs Hospital.

Alle Sygeplejersker og Elever er velkomne.

Katolsk Ungdoms Klub

Amager.

Søndag den 30. Januar Kl. 7,30 reciteret Messe paa Sct. Annæ Hjem, Skipper Clements Allé 13. Husk, under reciteret Messe gaar alle til Kommunion.

København.

Søndag den 30. Januar Kl. 14. Studiekredsmøde. Emne: Kirkens Væsen og Væren. Indledere: Inger Margrethe Scheftner og Carl-Vilh. Hein Jensen. Kaffeord, Kammeratligt Samvær. Praktisk Arrangement Gruppe III.

Paa Grund af Tiltrædelse af Stilling i København søger dannet ung Pige til 1. Februar eller senere

et lille møbleret Værelse
evt. med Pension

Billet mrkt. 1834 bedes venligst sendt til Bladets Annonce-ekspedition, Klosterstræde 23, København K.

BERNH. HANSEN'S BOGTRYKKERI

Blaagaardsgade 36 B-C • Telefon Central 13.430 Privat: Sundby 836

Medlem af katolsk Menighed.

Leverandør til vore Hospitaler, Kirker, Skoler etc. . Bedste Referencer.

<p><i>Tegn Subskription paa</i></p> <p>PAULUSKREDSSENS BØGER</p> <p>3 Kr. pr. Halvaar ✦ Frederikssundsvej 225, Brønshøj</p>		<p>AALBORG</p> <p>Henry Hansen</p> <p><i>Trikotage og Herrelingeri</i></p> <p>Kastetvej 39, Aalborg, Tlf. 5665</p>
<p>NAKSKOV</p>		<p>VEJLE</p>
<p>Alle Sorter Brændsel til Kakkellovne og Varmeapparater tilbydes billigst i allerbedste Kvaliteter.</p> <p>A-S Naskov Kulimport Telefon Nr. 17</p> <p><i>Leverandør til den katolske Kirke</i></p>	<p>L. C. Clasen</p> <p><i>v. Ole Clasen</i> Murermester</p> <p>Telefon 208</p> <p>Lev. til kat. Kirke</p>	<p>Niels Bentzen & Co.</p> <p>TORVEGADE 6 . TELF. 306 . 307</p>

NYKØBING F

<p>Johannes Madsen</p> <p><i>Elektr. Installatør</i> Nykøbing F.</p> <p>Installationer</p> <p>St. Kirkestræde, Tlf. 684</p> <p><i>Leverandør til katolsk Menighed</i></p>	<p>J. Lütken Frigast & Co. A-S</p> <p>Trælast, Kul & Koks</p> <p><i>Lev. til de katolske Institutioner</i></p>	<p><i>A-S Lolland-Falsters</i></p> <p>Kulkompagni</p> <p>KUL.KOKES.CINDERS</p> <p>Nykøbing F. Tlf. 626, 945</p> <p><i>Leverandør til kat. Institutioner</i></p>
<p>Mackeprang's Boghandel A-S</p> <p>PAPIRLAGER EN GROS</p> <p>Nykøbing-Falster</p> <p>Telefon 38 og 769</p>	<p>J. N. Jensen <i>Murermester</i></p> <p>Bispegade 20 . Telefon 984 x</p> <p><i>Udfører Arbejdet ved den katolske Skole og Kirke</i></p>	<p>W. Hardeweg</p> <p><i>Slagtermester . Paalægsh.</i></p> <p>Østre Allé 54, Tlf. 1082</p> <p><i>Lev. til de kat. Institutioner</i></p>
<p>C. W. Kronmann</p> <p>GRUNDLAGT 1852</p> <p>Jern og Staal . Rør og Fittings . Pumper . Centralvarme . Sanitet . Ilt og Gas . Autogensvejseværker . Bolte og Møtriker . Tekn. Artikler</p> <p>NYKØBING F. TELEFON 203</p>		<p>A-S NYKØBING F. BRYGHUS</p> <p>Lager . Pilsner . Export Beer</p> <p>Lyst Hvidtøl . Mørkt Hvidtøl . Mineralvande</p>

ROSKILDE

<p>F. Christiansen</p> <p>Maskinfabrik</p> <p>Sct. Olsgade 15, Telf. 87</p> <p><i>Lev. til kath. Præstegaard & Hospital</i></p>	<p>Dom-Apotheket</p> <p>ROSKILDE</p> <p><i>Forbindsstoffer</i></p> <p><i>Sygepleartikler</i></p> <p>J. AUGSBURG</p>	<p>H. Weber</p> <p><i>Tømremester</i></p> <p>Maskinsnedkeri</p>
<p>Fiskehallen</p> <p><i>Algade 32 . Tlf. 239</i></p> <p>Prima Fisk</p> <p><i>Lev. til Sct. Maria Hospital.</i></p>	<p>ROSKILDE MEJERI</p> <p>BORGERDIGET, TELF. 349</p>	<p>Ejegod Jørgensen</p> <p><i>Slagtermester</i></p> <p>Kød . Flæsk . Paalæg</p> <p>Sct. Olsgade 13 . Telf 157</p> <p><i>Leverandør</i></p>
<p>Mønsterbageriet</p> <p><i>Bageri og Konditori</i></p> <p>Morgenbrød bringes</p> <p><i>Leverandør til katolsk Menighed</i></p> <p>Sct. Olsgade . Tlf. 859 - 1365</p>	<p>C. J. Schledermann & Sønner</p> <p><i>Entrepenører . Murermestre . Jernbeton</i></p> <p>Allehelgensgade 18, Tlf. 122</p> <p><i>Murermester ved Sct. Maria Hosp.</i></p>	

FREDERICIA**H. Olsen Holmelund A/S**

Gothersgade 44 . Tlf. 169 . 170
Kul, Koks, Cinders, Briketter, Brænde
Prima Kvaliteter
Promte og reel Betjening

Loehr's Kulimport A/S

TELEFON: 888

**KUL, KOKS, CINDERS
OG BRIKETTER**

HELSINGØR**Kaas & Sørensen**

Indehaver: G. E. OLSEN - HELSINGØR

Telefoner: 39 - 1139 - 575

Kul, Koks, Brænde og Briketter

ESBJERG**K. Rosendahls Bogtrykkeri**

Aktieselskab
Borgergade 25
Esbjerg . Tlf. 1220

J. N. Ladekjær

Skolegade 21 . Telefon 209
1. Kl.s Kolonial- og Vinhandel
Lev. til Sct. Josephs Hospital

MØBLER for alle Hjem

købes bedst og billigst i

Bechs Møbelforretning

Telefon 735, Raadhuspladsen 16
Leverandør til de katolske Institutioner

Esbjerg Andelsmejeri

Fineste Mejeriprodukter
Skolegade 39, Tlf. 144
Esbjerg

Vestjydsk Rør- & Sanitetslager A/s

Tlf. 1313 Esbjerg Tlf. 1919

Eske Petersen

Blikkenslager-, Vand- og Gasmester
W.C. Centralvarme . Sanitet
Finlandsgade 62, Tlf. 1765

Kontantforretningen

M. R. Jørgensen
Kongensgade 25-27
Alt i Sengeudstyr og Manufaktur
Lev. til St. Josephs Hospital

Engers Hansen

Bog- & Papirhandel
Kongensgade 65 . Telefon 62

Jørgen Jepsen og N. Møller Gram

Kongensgade 26 . Esbjerg . Tlf. 535
1. Kl.s Skræderi og Maalkonfektion

Jespersens Boghandel

Stort Udvalg i Krucifikke
og Vievandskar
Katolsk Litteratur
Alt i katolske Bøger
Kongenagade 78 . Tlf. 1920

Viggo Christensen

Urmager, Optiker, Guldsmed
Kongenagade 64, Telefon 829
Lev. til Sct. Joseph Hospital

N. A. Frederiksen

Nørregade 65 . Telefon 576
KOLONIAL . MEL
Leverandør til St. Josefs Hospital

KOLDING**Arne B. Thygesen**

Læssøegade 47
Kolding
Telefon 1249

J. Bondesens Efff.

C. V. Hennebjerre
Tømrermester og Entreprenør
Kolding . Tlf. 898 (2 Lin.)

V. FALTHER

Alt i Kolonial, Vin, Dølkartesser, Tobakker & Cigarer
Hj af Hollændervej og Kongebrogade
Telefon 698

O. Andreasen & Th. P. Nielsen

Murermestre
»Solvang«, Sønder Vang, Dreyersvej 7
Telefon 1923, 1924

M. Schultz' Efff.

F. A. Fahrenholtz
Alt i Kolonial, Isenkram, Brændsel
Læssøegade 47 . Telefon 1249
Leverandør til Sct. Hedvigs Klinik

H. Nielsen & Søn

Malermestre
Telefon 439
Udført Arbejdet ved den ny Klinik

H. Overbeck

Aut. Installatør
Jernbanegade . Telefon 952
Lev. til Sct. Hedvigs Klinik

Kolding Andelsmejeri Telefon 153

leverer altid fineste Mejeriprodukter
Tilkendt Guldmédaille ved
Lands- Mejeriudstillingen i Københ.
Lev. til Sct. Hedvigs Klinik

Berring & Larsen A/s

KUL-IMPORT . KOLDING
Tlf. 1850 (3 Lin.) . Leverandør

Slagteriudsalget

Haderslevvej 7 . Tlf. 1951 . 1952
1. Kl. Okse-, Kalve-
og Svinekad . Konserves
Leverandør til St. Hedvig Klinik

M. Lauridsen

Bade- & W.C. Anlæg, Blikkenslager
Rendebanen 8, Telefon 1287
Leverandør til katolsk Menighed

Katolsk

Ugeblad

6. Februar 1944

92. Aarg.

Nr. 6

Kirken i Alaska

Polemik og Fordømmelse

Essay af Chesterton

Afrikansk Opdragelse

Newmans 'Tvivl og Tro'

Jordens Appetit ...

Blandt Chestertons mest burleske og samtidig højt poetiske og dybsindige Essays maa man kende ogsaa dette:

Jeg spadserede forleden Dag i en Køkkenhave, som jeg opdager paa en eller anden Maade maa være blevet knyttet til mine Lokalteter, og jeg spekulerede paa, hvorfor jeg kunde lide den. Efter et længere aandeligt Selvstudium kom jeg til den Slutning, at jeg holder af en Køkkenhave, fordi den rummer noget, der kan spises. Jeg mener ikke, at en Køkkenhave er grun; den er ofte meget smuk. Blandingen af grønt og purpur paa en eller anden sær Kaalsort er meget mere subtil og størstilet end den blot lunefulde og teatraliske Anbringelse af gult og violet paa en Stedmodersblomst. Kun faa af de Blomster, der blot er til Pynt, er saa æteriske som en Kartoffel. En Køkkenhave er lige saa smuk som en Blomsterhave; men hvorfor lyder Ordet Frugthave fuldt saa kønt som Ordet Blomsterhave og samtidig mere tilfredsstillende? Jeg paaberaaber mig atter min overordentlig dybe og fine Opdagelse: fordi den rummer noget, der kan spises.

Kaalen er noget haandgribeligt; man kan nærme sig til den fra alle Sider, og alle Sanser kan opfatte den. I Sammenligning

med den er Solsikken, der kun kan ses, ikke andet end et Mønster, en malet Ting paa en flad Væg. Og denne Følelse af Tingenes Soliditet kan kun udtrykkes ved Spisningens billedlige Udtryk. For at udtrykke en Roes kubiske Indhold maa man paa een Gang gribe om den fra alle Sider. Og den eneste Maade, hvorpaa man paa een Gang kan gribe om en Roe fra alle Sider er ved at fortære den. Jeg tror, at ethvert poetisk Sind, som har elsket Haandgribeligheden, Træernes Tykkelse, Stenenes Kantethed og Lerets Fasthed, af og til maa have ønsket, at disse Ting kunde spises. Om blot de brune Tørv smagte lige saa godt som de ser ud, og om blot det hvide Fyrrebrænde var fordøjeligt! Vi taler med Rette om at give Stene i Stedet for Brød, men i Geologisk Museum er der visse purpurrøde Marmorstykker, visse blaa og grønne Sten, som faar mig til at ønske, at mine Tænder var stærkere.

Et Menneske, der stirrede op i Himlen med den samme æteriske Appetit, har erklæret, at Maanen er lavet af en grøn Ost. Jeg har for min Samvittigheds Skyld aldrig kunnet antage denne Lære i dens fulde Udstrækning. I dette Spørgsmaal er jeg Modernist. At Maanen er lavet af Ost har jeg troet, fra jeg var Barn; og hver Maaned er der en

Kæmpe (af mit Bekendtskab), som bider et stort rundt Stykke ud af den. Dette forekommer mig at være en Lære, der er hævet over vor Fornuft, men ikke strider imod den. Men at Osten skulde være grøn, synes faktisk at blive modsagt af Sanser og Fornuft; thi for det første vilde den være behoet, hvis den var lavet af grøn Ost, og for det andet vilde en Maane af grøn Ost være grøn. En blaa Maane skal være et usædvanligt Syn, men jeg kan ikke tro, at en grøn er mere almindelig. Jeg tror i Virkeligheden, at jeg har set Maanen ligne enhver Slags Ost, alene med Undtagelse af en grøn. Jeg har set den ligne en Flødest paa en Prik, en Cirkel varmt Hvidt paa en varm, svagt violet Himmel over en Kornmark i Kent. Jeg har set den ligne en Eidammer Ost ganske nøje, da den løftede en matrød Kobberskive mellem Master og mørke Vande i Honfleur. Jeg har set den ligne en almindelig fornøftig Mejeriost i en almindelig, fornøftig prøjserblaa Himmel; og jeg har engang set den se saa nøgen og saa ødelagt ud, saa mærkeligt belyst, at den lignede en Gruyère-Ost, denne skrækelige, vulkanske Ost med gyselige Huller i, som var den blevet til af kogende, unaturlig Mælk fra hemmelighedsfulde, ujordiske

(Fortsættes Side 94)

Munkemel

H. HINSCH - Brændselsforretning
 VESTER 601 (Forh. N. P. NIELSEN) VESTER 601
 VODROFF TVÆRGADE 4
 KUL - KOKS - BRÆNDE

KØBENHAVNS BRÆNDELS KOMPAGNI
KUL KØK KOKS
 NØRREGADE 15 TELF. 9270

Ledig

G. Garth-Grüner
 Landsretssagfører
 Frederiksholms Kanal 6, Kbh.
 Tlf.: 12.166 og 12.161

Jos. Fischlein
 Murermester
 Limfjordsvej 43
 Tlf. Godthaab 8410
 Udfører Arbejdet ved Sct. Michaels Gaard

Molins flydende Hjemmefarver
 til Gardiner, Garderobe, Strømper m. m.
Bonalin-Kompagniet A/S, København F
 Tomme Flasker godtgøres af de Handlende

Fr. Bührmann & Sønner
 Pensel- og Børstefabrik
 Gormsgade 8-10-12
 København L
 Tlf. Taga 573 . 574

Anton Siegler
 Malermester
 Kingosgade 17 Vester 4753

Torp & Co.
BLIKKENSLAGERMESTER
 Aut. Gas-, Vand- og Sanitetsmester
Amagerbrogade 154
 Tlf. Amg. 173 Privat: Amg. 8122

Blomsterforretningen
CAMELIA
 Smukke Kranse og Kistepyntninger
 Frederikssundsvej 229, Tlf. Bella 1729

VEJLE

Vejle Trøelast & Kulkompagni
 Havnegade 22 . Tlf. 68 og 69
 Lev. til de kat. Institutioner

C. V. BERG Blikkenslagermester
 Autoriseret Gas- og Vandmester
 Langelinie 53 . Telefon 2751
 Lev. til de katolske Institutioner

Carl Petersen
 Slagtermester
 1. Kl. Varer - Pølsefabrik
 Nørregade 2 . Tlf. 17 21
 Leverandør til St. Maria Hospital

^A/_s Vejle Mælkekompagni
 Fineste Mejeriprodukter
 Vejle . Telefon 335
 Leverandør til St. Maria Hospital

VEJLE NY
Mineralvandsfabrik
 P. C. NIELSEN
 Vissingsgade 8, Telefon 121, 205
 Leverandør til St. Maria Hospital

HORISONTEN RUNDT

Polemik og Fordømmelse

Paa Kristeligt Dagblads Bagside skrev Provst Hermansen fra Hjørring Søndag d. 23. Januar »Nogle Ord om kirkelig Polemik«, som vi desværre er nødt til at kommentere. Provsten forsvarer varmt den kirkelige Polemik mellem »Brødre«, den er ligefrem en Forpligtelse, for Sandheden skal man diskutere, ikke »sætte sig paa«, som Paven gør.

Men altsaa kun en Polemik mellem Brødre. Jehovas Vidner vil Provsten ikke diskutere med, dem vil han kun fordømme. Overfor dem vilde Diskussion være at »krænke Sandheden, at spotte Gud«. Og det samme maa aabenbart ogsaa gælde Provsten og Katolikkerne. Han advarer mod »Pavens Synder«, han dekretterer, at den katolske Kirke kun virker dragende paa religiøst syge Sind; den er ingen Kirke, men en »Synagoge«; det er »Bedrag«, at dens Lære altid er den samme, den »svinger i høj Grad«. Og saa videre ...

Katolikker er altsaa næppe Provstens Brødre. De maa staa udenfor »den kristelige Enhed«, der kendetegnes ved, at man »drøfter Spørgsmaalene«. De hører til, hvor han maa fordømme, d.v.s. hvor der »ingen kirkelig Enhed er og ingen kirkelig Enhed skal være«. Thi saa meget af »Sandheden« har Provsten dog paa det helt rene, at han djærvt kan fordømme.

Det er maaske mest til at smile ad. Den eneste Sandhed, som Provsten mener sig berettiget til at »sætte sig paa«, er de faktiske Usandheder om den katolske Kirke, som hans Embedsbrødre ellers gør Undskyldning for paa en protestantisk Fortids Pave.

Men Smilet bliver størst, naar det dvæler ved det Lutherbilledet, som smykker Artiklen. Over Luther staar Ordene: »In silentio fortitudo«. Silentio — og Luther! — og nu Provst Hermansen!

Opdragelse af Afrikas Indfødte

»BAGGRUNDEN«

Sidste Gang anførte jeg nogle Ord af en Ven, der sagde, at en Ikke-Katolik ikke kan forstaa en isoleret katolsk Doktrin eller Praksis (som f. Eks. Andagten til Guds Moder), fordi han savner »Baggrund«. Det forholder sig ligesom med en Mand, der ikke kunde forstaa et Træ, fordi han aldrig havde set andre Træer eller Skove eller Marker eller Græs eller Muld eller Luft. Jeg kunde ogsaa sige det modsatte, at en Mand ikke kan opfatte en Baggrund af fjerne Marker eller Bakker, med mindre der er noget (f. Eks. et Træ!) i Forgrunden til at skabe Perspektiv. Jeg husker saaledes, at jeg har betragtet Saharas Ørken og Himmel. Det kunde have været en ren Indbildning, men saa var der en god Kilometer borte en Grav — blot en kridhvid Terning med en Kuppel og violette Skygger og et Palmetræ. Øjeblikkelig fik man paa een Gang Følelsen af Fasthed og af Uendelighed. Hvorimod jeg ogsaa har fløjet i Timevis over Chiles Ørken — Støv, ikke Sand — hvor der intet var, der kunde differentiere dens gustne og gølge Øde; her endte det med, at man følte det hele uvirkeligt og næsten dumt.

Nu er det muligt, at man intellektuelt er i Besiddelse af alle de katolske Dogmer, og dog uden nogen Baggrund — man ser dem ikke i Relation til Livet i det hele taget. Og saa bliver Enden den, at enten Verden eller Dogmerne vil komme til at tage sig uvirkelige ud. Enten føler man: »Jeg kan ikke leve efter min Tro i saa fremmed en Verden« eller »Jeg tror alligevel ikke paa noget som helst«.

Sommerskole for voksne Sorte

Jeg vilde gerne anføre et Eksempel paa et Opdragelsessystem, der ikke blot bevarede Troens Realitet saavel som »Baggrun-

dens« — det almindelige Liv — men ligesom vævede de to ind i hinanden, saaledes at der blev levet et fuldt katolsk Liv paa organisk Maade. Jeg studerede det i Natal i Sydafrika i den store Mariannahill-Mission, selv om det ogsaa forefindes i mange andre katolske Missioner, hvor de stakkels Missionærer ikke bliver alt for meget generet af offentlige pædagogiske Kæphesterytere.

Der var (og jeg haaber: stadig er) en vis Fader Huss, hvis førstehaands Kendskab til de Indfødte, deres Sind, deres Tendenser og Muligheder har skabt ham Anerkendelse som en virkelig Autoritet; og eftersom han ikke er Regeringsemdsmand og heller ikke er indblandet i de kommercielle Affærer, der væsentlig betragter de Indfødte som Objekter for Udbytning, saa kan han praktisere, hvad han prædiker og handle ud fra, hvad han véd. Jeg vil gerne give en Skildring af et af de Ferie Studiekursus, der bliver organiseret for disse sorte Mennesker, som nogle Psykologer stadig har den Dristighed at paastaa ikke kan opdrages, og som ifølge visse samvittighedsløse Forretningsmænd og Politikere ikke bør opdrages, for at de ikke skal bortjage den hvide Mand fra hans nuværende Position i Sydafrika. Dette Kursus blev afholdt i Lourdes Missionen i Natal fra 31. December 1930 til 7. Januar 1931. Over 100 indfødte tog Del i det.

Et omfattende Program

De stod op Kl. 5. Halv seks var der Messe og en religiøs Konference. Halv syv Foredrag af Pater Huss om Samarbejde, illustreret med Eksempler fra hele Verden paa indfødte, der opnaar »bedre Marker, bedre Hjem, bedre Hjerter« ved en eller anden Form for Samarbejde.

Først *saa* var der Frokost... Bagefter talte en Frater om Landbrug, idet han foreviste Instrumenter, syge og sunde Planter samt Planter, der var blevet dyrket bedre, fordi Anvisninger i et tidligere Foredrag var blevet fulgt. Han blev bombarderet med Spørgsmaal.

Kl. 2 talte Pater Huss om det indfødte *Sind* og paaviste, hvorledes de indfødte og de hvide ofte misforstod hinanden, ikke fordi deres Tankesæt virkelig var forskelligt, men fordi de tog deres Udgangspunkt fra indbyrdes forskellige Præmisser. Efter en kort Pause talte en Konvertit-Ven af mig, en Læge, om Sundheden med særligt Henblik paa indre og ydre Snyltere. Om Eftermiddagen blev der givet praktiske Instruktioner i mange Missions-Værksteder; Børn opførte Skuespil; besøgende Kor sang (jeg kan tilføje, at de synger den gregorianske Sang ypperligt — paa Latin. Da jeg engang holdt en Prædiken — naturligvis med Bistand af en Tolk — og indføjede Ordene »Laudate Dominum omnes gentes«, svarede hele Forsamlingen, som altid ledsagede Prædikener med Nik, Gebærder og smaa Udbrud, idet de med een Røst sagde: »Laudate eum, omnes populi!«) og to Aftener blev der forevist Lysbilleder fra Europa, Amerika og Oberammergau. Bagefter blev der oplæst Rapporten om det Arbejde, der var udført i det forløbne Aar.

Naar Foredragene egnede sig mere for Mænd end for Kvinder, talte »Søstrene af det dyrebare Blod« med Kvinderne om Madlavning, Barnepleje og andre af Hjemmets Emner. De sidste tre Dage gjaldt Arbejdet i den Katolske Afrikanske Union (som jeg maaske en anden Dag faar Lejlighed til at omtale): der blev holdt Foredrag om Fællesskabs-Aand; Kirke og Stat; Bankvæsen; Landbrug; Hvordan man leder et Møde; Socialt Arbejde i Basutoland; Liturgi; Rapporten fra Selskabet til Sundhedsforskning og Komitéen til pædagogisk Forskning. Da C. A. U. i Maj 1931 fejrede sit 5 Aars Jubilæum, talte Indfødte

om Forenings Rettigheder og Pligter, om kooperativt Køb og Salg, om Sparetanken, Opdragelse, Moderskab, Ejendomsret, Ungdommen etc.

Virkelig Læreruddannelse

De vil for det første bemærke, at her 1. foreligger virkelig Opdragelse af voksne, *fortsat* Opdragelse og 2. Tilvejebringelse eller yderligere Uddannelse af paalidelige indfødte Lærere — og uden Tusinder af disse er ingen Evangelisering eller blot (i god Forstand) Civilisering af Afrika tænkelig. (Den nye Skolelov i England siges at kræve yderligere 70.000 Lærere. Hvor skal de findes og *uddannes*? Hvis der kræves een Læge for hver 5000 afrikanske Indfødte — et fantastisk Minimum! — hvilket betyder, at der med det samme bør skaffes 900 flere end nu, hvor mange Lærere er *saa* nødvendige? Hvor skal de faas fra? hvor skal de uddannes?)

Men i foreliggende Sammenhæng er det vigtigste dette, at den omtalte Sommerskole begynder med den Indfødte — *Mennesket* — der staar fast plantet *paa sin egen Jordbund* og i sine egne Omgivelser af Klipper, Krat, Sol, Dyr og sit eget Familie- og Stamme-Liv. Her lærer den indfødte evige Sandheder, som er de samme for alle Mennesker, og dertil al anden Kundskab, som egner sig for ham *dér, hvor han er* — Medicin, som hjælper *ham* (den hjælp maaske ikke os); Brugen af de Landbrugsredskaber, som *hans* Jord trænger til, og Dyrkingen af de Planter, *han* holder af, og som ernærer *ham* ... som om en engelsk eller dansk Plov vilde egne sig til den afrikanske (eller new-zealandske) Jord! Paa den Maade gør han stadige Fremskridt hen imod at blive en god katolsk *Afrikaner* og ikke en daarlig agnostisk Europæer.

Tabelig Europæisering

Har jeg ikke med Foragt set offentlige Skoler gøre Forsøg paa at lære indfødte Børn de romerske Talord (hvor læn-

ge er *De* selv om at læse DMMCCCLXXII?) Jeg spurgte rasende: »Hvorfor?« »For at de kan læse Tallene paa deres Ur.« Men 1. bruger moderne Ure ikke Romertal. Og 2. har de Indfødte ingen Ur (jo, jeg kendte en, som havde to, men der var ikke noget Værk i dem... de skinnede i Solen, og det syntes han om...), de holder sig til Solen og er i hvert Fald lige *saa* punktligt som... *naa* ja, som vi er. Hvorfor skulde jeg lære de indfødte mystiske Maal som en Gallon, en Liter, en Alen? Hvorfor tvinge dem til at bygge firkantede Huse, naar en rund Hytte er kønere, lettere at rengøre og meget friskere? Hvorfor skulde jeg lære de Indfødte degenereret amerikansk Jazz (eller femteklasses engelske Salmemelodier), naar de har deres egen traditionelle Musik? Ja, paa Ceylon og Java og i Kina opmuntrer vi dog endelig engang til religiøs Kunst i national Stil, men i det stakkels Afrika paa tvinger vi de Indfødte de mest sygelige af vore religiøse Statuer. (Jeg var engang nødt til at læse Messe under et kæmpemæssigt tysk Billede af *Treenigheden* (!) det var ikke blot kunstnerisk set til at blive syg af, men det maatte nødvendigvis fremkalde ganske hæretiske *Idéer* i den Indfødtes Tanker — hvis han var dum nok til at se paa det...)

Europæisk Moral

Jeg formoder, at de Indfødte — i hvert Fald i Byerne — bør have mere Tøj paa, end de havde, skønt jeg ikke er vis paa det. Jeg har aldrig set en usømmelig Indfødte (undtagen en, som var sindssyg); hvorimod et ondt kommercielt System opmuntrer disse Mænd og Kvinder, der har *saa* let ved at efterligne, til at købe Klæder, som simpelthen provokerer dem til Umoral. Imens prædikes der en »Etik«, men paa rent »naturalistisk« Basis — og er *Moral Resultatet* deraf? Jeg hørte to meget sigende Udtalelser fra indfødte. »Vor Lov er forskellig fra jeres, men vi holder vor bedre, end I hol-

der jeres«. Og en Indfødt, der var anklaget for en frygtelig Forbrydelse, udbrød: »Nej — ikke engang en hvid Mand vilde gøre det!« Det er kort sagt givet, at alle Forsøg paa at europæisere de indfødte har vist sig skæbnesvangre, i hvert Fald er de en Uforskammed, og enhver Opdragelse, der skal krones med Held, maa begynde med det, der er enkelt og aandeligt, og maa fortsætte med at integrere Eleven i hans egen Verden og med alle Bestanddelene i hans aandelige Liv.

»Baggrunden«

Naar derfor vi nærmer os til Ikke-Katolikker, maa vi ikke blot huske, at de ikke har vor egen Baggrund, men at vi heller ikke har deres, om end vi har Rod i omtrent den samme kristne Slags Jordbund. Et Brev til dette Blad for fjorten Dage siden

sagde ganske rigtigt, at Ikke-Katolikker danner sig et forkert Billede af den katolske Lære og derfor med Rette ikke synes om det. Men ogsaa vi kan danne os et forkert Billede af Protestantismen og være uvidende om (f. Eks.) dens særlige og dybe Fromhed, som stadig lever hist og her. Chesterton forestiller sig (om jeg husker rigtigt) en Aand, som kommer her til Jorden og forsøger paa at forstaa en Chauffør, der kører en Passager i sin Bil. Denne Aand vilde sikkert tro, at Chaufføren bortførte en Fange, som ynkeligt var lukket inde i en Kasse...

Jeg haaber, at jeg i en senere Artikel kan vise et Par Eksempler paa, hvordan det afrikanske Sind arbejder ganske logisk og dog forekommer os helt mærkværdigt, fordi det begynder ud fra andre Præmisser (som vi ikke kan eller ikke gider finde).

C. C. Martindale S. J.

Nogle praktiske Oplysninger vedrørende

Søndagsmessebogen

Som tidligere meddelt er Søndagsmessebogen inddelt i fire Afsnit: Messebog, Gregoriansk Sangbog, Salmebog og Bønnebog.

1. I Messebogen er Ordo mis-sæ, selve Messen, anbragt bagest i Afsnittet. Dette er gjort af Hensyn til Søndagsmessebogens Holdbarhed, idet denne Del, der vil blive brugt mest af hele Afsnittet, derved kommer til at staa i Midten af Bogen.

Der er endvidere i Messebogen ved de forskellige liturgiske Handlinger angivet det ifølge *Rituale Romanum* fastsatte Ceremoniel med de dertil hørende Personer. Saaledes vil der ved adskillige Lejligheder være angivet Deltagelse af Diakon og Subdiakon. For de Kirkers Vedkommende, der ikke er i Stand til at følge *Rituale Romanum*, vil de forskellige Funktioner,

der udføres af Diakon og Subdiakon, i Reglen blive udført af Præsten, alt ifølge *Memoriale Rituum pro minoribus Ecclesiis* (Ritualen for smaa Kirker).

2. Afsnittet Gregoriansk Sangbog er forsynet med en Indledning, der giver nærmere Oplysninger om de forskellige Sangformer. Her skal derfor blot tilføjes, at Tværstregerne i Nodelinjerne angiver, at der skal gøres Pause; de smaa Streger en ganske kort Pause — de større Streger en lidt længere Pause — en hel Streg et Melodiafsnits Afslutning.

For imidlertid at kunne overholde de angivne Pauser, vil det være nødvendigt at synge den gregorianske Sang med halv Stemme. Derved vil Sangen ogsaa blive mere flydende.

3. I Salmebogen findes ialt 161 Tekster, hvortil ialt hører 115

Melodier. Af disse 161 Tekster er 126 overført fra den gamle Salmebog, medens 35 Tekster er nye. 23 Melodier med dertil hørende 23 Tekster er uændret overført fra den gamle Salmebog; desuden er 14 Melodier fra den gamle Salmebog ført tilbage til den oprindelige Skikkelse, saavel med Hensyn til Melodibygning som til Rytme. Til disse sidste Melodier hører 18 Tekster, hvoraf 16 fra den gamle Salmebog. Endelig er 120 Tekster, hvoraf 33 nye, forsynet med ialt 78 nye Melodier.

Da det sikkert vil være vanskeligt straks fra Begyndelsen at synge samtlige nye Melodier, kan Hovedparten af de gamle Melodier indtil videre benyttes. Det drejer sig om Melodier til 82 Tekster. 5 af Teksterne fra den gamle Salmebog er ændret saaledes, at de kun kan synges paa de nye Melodier.

De nye Melodier, der først maa læres, efterhaanden som man møder dem i Kirkearets Løb, bliver herefter ialt 38 til følgende Tekster: 200 *Velkommen, stille Adventstid* — 217 *Lad Øjnene klare skinne* — 219 *O Bethlehem, du Julestad* — 237 *Blandt Byer var Nazareth ringe* — 247 *Streng Dommer i det høje* (gl. ændret) — 259 *Synder, lad Taarerne dugge dit Øje* 260 *Til Bjergets Tind* — 261 *Ved al din vaandefulde Ve* — 273 *Alverden ruged* — 274 *Den Nat var mørk* — 275 *Denne er Dagen* (gl. ændret) — 276 *O Gud, som styrer Himlens Hær* — 277 *Saa dyster var Himlen* — 285 *Fra Solens Opgang* — 286 *Om Paaskelammets Nadverbord* — 288 — *Milde Dommer i det høje* (gl. ændret) — 296 *Kom, Gud Helhelligaand* — 304 *Zabaoth Jahve* — 312 *Guddommelige Alterbord* — 314 *Jeg ved en Trøster* — 320 *Vær evig lovet* — 328 *Jesus, Evighedens Konge* — 329 *Vær priset, Krist* — 346 *Gabriel paa Straalevinge* — 348 *Maria, Moder til Guds Søn* — 352 *Der er, Maria, ingen Jordens Lyd* — 354 *Du Fredens Dronning* — 357 *Hil Maria, Haabets Kilde* — 360 *Marias Hjerte englerent* (gl. ændret) — 364 *Stjerne paa Havet* (gl. ændret) — 393 *Vi elsker vor*

Kirke — 411 *Du, som gav i Paradisets Have* — 429 *Herre, nu gik Solen ned* — 435 *Skin for os, Lys* — 446 *Af Støv vi kom* — 450 *Gud, som er af Evighed* — 451 *Hellig er Herrens Dag* — 455 *Rejs dig, Hjerte*.

Samtidig med Søndagsmessebogen vil der blive udgivet et Melodihefte, indeholdende de fleste nye Melodier. Det anbefales at anskaffe dette Hefte, som bliver paa 72 Sider og kommer til at koste Kr. 1,75, da det vil være et godt Hjælpemiddel ved Indøvelsen af de nye Melodier.

Omkring 1. Marts forventes Orgelledsagelsen at udkomme. Prisen paa denne Bog er endnu ikke fastsat.

4. Alle Bønner i dette Afsnit er paa Dansk. Ved de Bønner, der bedes ved Sakramenternes

Forvaltning er der i hvert enkelt Tilfælde angivet, naar disse Bønner bedes paa Latin. Det forudsættes, at de, der ministrerer, har den latinske Tekst.

En Del af de fælles Bønner til Brug ved Eftermiddagsgudstjenesterne er taget fra Davids Salmer. Disse Bønner er inddelt saaledes, at de kan bedes paa de tilsvarende Maader, der anvendes, naar disse Salmer synges paa Latin, og dette er angivet i Indledningen til Afsnittet *Hymner, Litanier m. m.* i Gregoriansk Sangbog.

Det samme som for den gregorianske Sang gælder for Bønner, der bedes i Kor: man bør kun benytte *halv Stemme*. Derved smelter de enkelte Stemmer lettere sammen til et harmonisk Hele. *B. Husson.*

ligionen. Verden tror ikke paa vore Sandheder og kan ikke forstaa, at vi tror paa dem. Den synes, at de er saa underlige, at den er sikker paa, selvom vi ikke vil indrømme det, at vi pines Dag og Nat af Tvivl og af Frygt for at give efter for dem. Jeg tror virkelig, at mange mener, at Hovedparten af en Skriftefaders Virksomhed er at hjælpe sine Skriftebørn med at slaa saadanne Tvivl ned. Den tror, at Fornuften stadig gør Oprør ligesom Kødet, at Tvivlen, i Lighed med det sanselige Begær, rejser sig ved hvert Syn og hver Lyd, og at Fristelse sniger sig ind gennem hver Side i en Avis og ved hvilket som helst Angreb fra protestantisk Polemik. Naar den ser en katolsk Præst, tager den ham nøje i Øjesyn for at finde ud af, hvor meget af hans Optræden kommer af Dumhed og hvor meget af Hykleri.

Men, mine kære Brødre, hvis det er jeres Tanker, saa tager I simpelthen ganske fejl. Stol mere paa mig end paa Verden, naar jeg forsikrer, at det ikke er vanskeligt for en Katolik at tro; ja, hvis han ikke aandeligt i høj Grad forkludrer sig selv, bestaar Vanskeligheden for ham i at tvivle. Han har faaet en Gave, som gør Troen til en let Sag; det er ikke uden Anstrengelse, en sørgelig Anstrengelse, at nogen, som har faaet denne Gave, glemmer at tro. Han over Vold mod sit Sind, ikke naar han bruger sin Tro, men naar han holder den tilbage. Naar han møder Indvendinger mod Troen, hvad der let kan ske, hvis han lever i Verden, saa er de ham lige saa frastødende og uvelkomne, som urene Tanker er for den dydige. Han gyser tilbage for dem, han støder dem væk fra sig, og hvorfor? Ikke først og fremmest fordi de er farlige, men fordi de er grusomme og lumpne. Hans Herre og Frelser har gjort alt for ham, og har han da fortjent en saadan Gengæld. *Popule meus, quid feci tibi?* »Mit Folk, hvad har jeg gjort dig, eller hvormed har jeg bedrøvet dig? Svar mig dog. Jeg førte dig ud af Ægyptens Land og udfriede dig af Trældommens

Af Kardinal Newmans Skrifter

TRO og TVIVL

En Prædiken

(No. 11 af DISCOURSES TO MIXED CONGREGATIONS)

ANDEN ARTIKEL

Sandheden er den, at Verden, som intet kender til den katolske Tros Velsignelse og ikke venter noget godt fra den Kant, indbilder sig, at en Konvertit, naar den første Iver er forbi, ikke føler andet end Skuffelse, Lede og Forargelse i sin nye Tro og hemmelig længes efter at gøre Skridtet om igen. Det er det, der ligger til Grund for den Ophidselse og Ærgrelse, det volder, naar man hævder, at Tvivl er uforenelig med Bekendelsen af den katolske Tro, fordi Verden er vis paa, at der maa komme Tvivl, og hvor ulykkelig vil saa ikke et saadant Menneskes Stilling være! At der kan være Fred og Glæde og Kundskaab og Frihed og aandelig Kraft i Kirken, gaar langt ud over, hvad Verden kan tænke

sig, for den betragter den simpelthen som en frygtelig Sammensværgelse mod Menneskenes Lykke, der lokker sine Ofre ved skønne Løfter for, naar de engang er dens Bytte, ikke at bryde sig om den Elendighed, de er styrtet ud i, men blot om paa alle Maader at holde dem i Trældom. Verden mener om os, at vi er i en evig Strid med vor egen Fornuft, for der maa jo stadig rejse sig voldsomme Tvivl i os, som vi med Magt holder nede. Den tror, at det forholder sig med os som med et Skib, der er kommen til Ulykke paa Søen, at vi saa at sige stadig maa øse Vandet ud, der bliver ved med at strømme ind hos os, og døjer med at holde os flydende; vi naar lige at klare os, enten ved at lægge et unaturligt Pres paa vore Tanker eller ved fuldstændigt at opgive at tænke over Re-

Hus, og jeg sendte foran dit Ansigt Moses og Aron og Mirjam; jeg indhegnede dig og plantede i dig de skønneste Vinstokke; og hvad mere skulde jeg have gjort for min Vingaard, end jeg har gjort?» Han har udgydt sin Naade over os, han har været os nær i vore Trængsler, han har ledt os fra den ene Sandhed til den anden, han har tilgivet vore Synder, givet vor Fornuft rig Næring, han har gjort Troen let, han har skænket os sine Helgener, han stiller os hver eneste Dag sine Lidelser for Øje, hvorfor skulde jeg forlade ham — han har aldrig gjort mig andet end godt. Hvorfor skal jeg paany undersøge, hvad jeg engang for alle har undersøgt? Hvorfor skal jeg lytte til hvert tomt Ord, der slynges ud imod ham, af Frygt for at blive kaldt et Hængehoved eller en Slave — saa vilde jeg jo opføre mig mod den Allershøjeste, som I selv ikke vilde opføre jer mod en menneskelig Ven og Velgører. Hvis jeg ser klart med min Fornuft og er overbevist i mit Hjerte, hvorfor kan jeg saa ikke faa Lov at have min Guds frygt i Fred?

Jeg har sagt nok om dette Emne; dog er der endnu et tredie Synspunkt, under hvilket det kan være nyttigt at betragte det. Personlig Klogskab er hverken den første eller den anden Grund til at vægre sig ved at høre Indvendinger mod Kirken, men det er en Grund, som følger af den særlige Natur, den guddommelige Tro har, der ikke kan behandles som en almindelig Overbevisning om et eller andet. *Tro er en Gave fra Gud*, den beror ikke paa en ren og skær Viljeshandling fra vor Side. Den er ganske forskellig fra en Fornuftserkendelse, selvom en saadan gaar forud. Maaske indser jeg godt, hvor vægtige Beviserne er for Kirkens guddommelige Oprindelse, jeg føler maaske hos mig selv, at jeg burde tro, og dog er jeg ude af Stand til at tro.

Dette er ikke noget tænkt Tilfælde; der findes mangt et Menneske, som har Grund nok til at tro, som gerne vil tro, men som ikke kan tro. Det er dog altid hans egen Skyld, for Gud giver

alle sin Naade, der beder derom og vil bruge den, men alligevel er det en Kendsgerning, at Overbevisning er ikke Tro. Det forholder sig paa samme Maade med Lydigheden; mange ved godt, de burde lyde Gud, men gør det ikke og kan det ikke — det er naturligvis deres egen Skyld — for kun ved Naade kan et Menneske lyde. Tro er ikke en fornuftsbestemt Overbevisning, nej, den er et fast Samtykke, en klar Vished, større end nogen anden Vished, og den opstaar i Sjælen ved Guds Naade og ved den alene. Saaledes som altsaa Mennesker kan være overbeviste og ikke handle efter deres Overbevisning, kan de være overbeviste og ikke tro ifølge deres Overbevisning. De indrømmer villigt, at Beviserne er selvindlysende, og at det maa være en Lykke at tro; men de erklærer trods alt, at de ikke kan tro, de ved ikke hvorfor, men de kan ikke; de slaar sig til Ro uden Troen og vender sig bort fra Gud og hans Kirke. Deres Forstand er overbevist, og deres Tvivl er af moralsk Natur og beror i dybeste Forstand paa en Fejl ved Viljen. Kort sagt: Beviser for Religionen nøder til at adlyde. Lydighed er Følgen af Villighed til at lyde, og Troen er Følgen af Villighed til at tro; vi kan se, hvad der er ret, baade hvad Tro og Lydighed angaar, men vi kan ikke ville, hvad der er ret, uden Guds Naade. Her er Forskellen mellem andre Grene af Fornuftens Virksomhed og Beviserne for Religionens Sandhed. Der kræves ingen Handling fra Troens Side for at give sit Samtykke til den Sandhed, at to og to er fire; vi er nødt til at give vort Samtykke, og derfor er der ingen Fortjeneste ved at gøre det; men der er Fortjeneste ved at tro, at Kirken kommer fra Gud; selvom der er rigelige Grunde, som beviser det for os, kan vi dog, uden at komme ud i det vanvittige, protestere mod den Slutning, der kan drages deraf; vi kan klage over, at det ikke er klarere endnu, vi kan opsætte at give vort Samtykke, vi kan tvivle om det hele, hvis vi

(Fortsættes Side 92)

Castel Gandolfo

En lang Række Navne, der har en kendt Klang i danske Øren, rykker efterhaanden frem i Krigsberetningerne fra Fronten i Italien efterhaanden som denne skyder sig længere og længere nordpaa. Danske Kunstnere har i Tidens Løb opholdt sig i adskillige af Kampag-

Den hellige Fader paa Castel Gandolfo's Loggia

nens og Sabinerbjergens Smaabyer og fæstnet deres Træk i Digtekunst og Maleri.

Ved Via Appia Nuova, ovenfor Albanersøen, ligger *Castel Gandolfo*, en lille Flække med et Par Tusinde Indbyggere. Siden 17. Aarhundrede har Paverne haft deres Sommerresidens her, hvor de kunde tage Ophold, naar Sommervarmen i den evige Stad blev for kvælende. Pave Pius XII har endnu kun benyttet Villaen til korte Besøg, idet Begivenhederne før og nu under Krigen har foranlediget ham til at blive i Rom. Garantiloven af 1871 tilstod ganske vist Paverne Ret til at benytte Villaen og Parkerne, men Lateranforliget af 1929 erklærede saavel den pavelige Villa som den nærliggende Villa Barberini for den hellige Stats territoriale Besiddelser. Af denne Grund har den hellige Fader da ogsaa nu, hvor Krigen staar foran Castel Gandolfo, ladet Bygningerne mærke med den suveræne og neutrale Vatikanstats Mærker samt ved Opslag paa flere Sprog tilkendegivet Stedets Karakter. Endvidere har Pius XII med vanligt Storsind aabnet Villaens Porte for de mange italienske Flygtninge fra de omkringliggende Albanerbyer, som paa Grund af Krigshandlingerne staar uden Tag over Hovedet.

U. E. O.

Hvor Evangeliet forkyndes

14 Tusinde Kilometer fra Rom

Krigen har bragt med sig, at vi herjemme i de sidste Aar faktisk har været uden Forbindelse med Missionsmarken, hvor løpre Kirkens Mænd trods trange Kvar ultrætteligt arbejder videre. Billederne paa disse Sider bringer os imidlertid en lille Hilsen fra et enkelt Missionsafsnit, nemlig fra Alaska, hvor Patres og Brødre af Jesu Selskab virker — 14 000 km fra den evige Sled.

I Slutningen af 18 Aarhundrede bragte Medlemmer af den orlovløse Kirke Kristendommen til Alaska, den store trapez-formede Halvø i det amerikanske Fastlands yderste Nordvest, der dengang tilhørte Rusland. I sidste Halvdel af forrige Aarhundrede overgik Alaska til de forenede Stater og flere Afskygninger af Protestantsismen slog sig ned her. Det katolske Apostolat tog først Form i 1870'erne under Ledelse af den dagværende heltemodige Pioner-Biskop af Vancouver, Mons. Job. Seghers. Han søgte ikke blot hele den Del af Alaska, der hørte til hans Jurisdiktion, men trængte i 1877 helt frem til Nulato, nær ved Polar-kredsen. Endvidere grundede han Stationer i Wrangell og Stickline's Udløb og i Silka.

I 1880 vendte han tilbage til Alaska, ledsaget af et Par Jesuimissionærer — og delte blev Indledningen til et af de smukke-

A Mons. Ephraël Crimont S. J. Apost. Vikar for Alaska, gennem en Menneskeinder Leder af Jesuitternes Alaskamission. Han ses her sammen med en af sine trofaste Irbændede Venner.

A Et lille Hvil paa et Betsene

blev ophøjet til apostolisk Vikariat blev Præfekten, Mons. Ephraël Crimont S. J. udnævnt til Administrator, derpaa til apostolisk Vikar, og tois sine 86 Aar virker Mons. Crimont til Ildighed, omend han i 1938 fik en yngre Medbrøder, Pater G. Fitzgerald ved sin nye Hjelpebiskop. I Missionsomraaderne i Øjeblikket 22 Jesuittpatres samt Helle Lægbrødre, bestaaet af 6 Verdensstille. De betjener 22 Stationer med Kirke og besøger desuden jævnligt 136 mindre Steder. Alt efter Aars-tiden foregaar Rejser mellem de enkelte Stationer paa Sne- eller Hundevæde, Sneko samt i de senere Aar endvidere pr. Flyve-maskine.

Missionærernes Arbejde indskrænker sig imidlertid ikke alene til at forvalte Sakramenterne og Undervisning i den kristne Religion. Adskillige liden og caritative Institutioner er oprettet og ligger Lægbrødre og Sæstrene til Gavn. I Sland til at oprette Foruden Søstre af den hl. Anna af Sines Kongregation (Montreal), der driver Skoler, Vajsenhuse og Sygehuse, virker der nu ogsaa bl. a. Ur-

ste Blade i Jesu Selskabs Missionshistorie. Antallet af Missionærer, der i 1878 var omtrent et Par Hundrede — hovedsagelig hvide — og i Slutningen af 1890 var steget til ca. 2000, forsvandt dog Stationer, tæller nu omkring 100. De fleste, og har fra første Færd modtaget den største Vælvilje hos de amerikanske Myndigheder, der gav dem frie Hænder til at redde og endog gav dem Instrumenter til at maale Breddegrader o. l. Dette store Missionsarbejde i et af de vanskeligste Omraader fik sin første officielle Anerkendelse af Pave Leo XIII, der i 1894 udnævnte det apostoliske Præfektur for Alaska.

sulinerinder, Josefsøstre og amerikanske Caritassøstre i det vidtstrakte Vikariat.

Foruden det egentlige Missionsarbejde har Jesuitterne indtaget sig Fortjeneste ved videnskabelige Sprogundersøgelser i disse Egne og til og med ikke blot de egentlige

Indianersprog men ogsaa Aleuter- og Eskimo-dialekter, der danner den Eskimo-Aleutiske Sproggruppe. To Publikationer kan her nævnes, nemlig Pater Francis Bar-num's »Grammatical Fundamentals of the Innu't Language as spoken by the Eskimo of the Western Coast of Alaska« samt Pater Jules Jette's »Grammar of the Ten'a Lan-guage«.

A Alasko-Missionær udenfor sin Residens

TEKST: O. C.

FOTOS:
NUNTI

A Missionsstationen i Nome har sit eget Fartøj »Immaculata«, der her vender hjem efter en Sælbunddelangt

Den Allershøjstes Telt iblandt os

I Fortalen til Johannesevangeliet læser vi den kendte Sætning: »Ordet er blevet Kød og har taget Bolig iblandt os«. (1,14.) Oversætter man den græske Tekst ganske ordret, kommer der til at staa: »Ordet er blevet Kød og rejste sig et Telt iblandt os«. Med dette Udtryk vilde Evangelisten øjensynligt minde om en stor Velgerning fra Guds Side i gamle Tider. Ordene indeholder nemlig en Hentydning til det hellige Telt, som Moses paa Guds Befaling havde rejst i Ørkenen. Herren selv vilde bo i det midt iblandt sit Folk. Her vilde han aabenbare sin Guddomsherlighed, og Dag og Nat skulde Skystøtten minde Israellitterne om, at den Allershøjeste var hos dem. Da den nye Pagts Tid skulde begynde, afløstes Vidnesbyrdets Telt af et nyt, idet Guds »Ord« valgte sig en menneskelig Sjæl og et Legeme til sin Bolig. Paa en mere fuldkommen Maade gik dermed i Opfyldelse, hvad Gud havde sagt til Moses: »Du skal indrette mig en Helligdom, for at jeg kan bo iblandt Israellitterne«. Saa er vi da berettiget til at benytte det, som i mange Hundrede Aar har været et Forbillede paa den kommende Frelser, som Illustration til den Guddomsherlighed, der aabenbares i Kristus Jesus, vor Frelser.

1. Hvor levende bliver ikke Herrens Nærværelse i vore Tanker ved Erindringen om Jødernes Telt i Ørkenen! Da Jakobs Efterkommere var blevet ført ud af Ægyptens Trældom, og Moses for første Gang opholdt sig paa Sinai Bjerget, bød Herren ham at rejse *et Telt i Folkets Midte*. Helligt skulde det være og det fineste af alt, fordi det skulde være hans eget Hus. Herfra vilde han tale til Israellitterne; herfra vilde han beskytte og velsigne dem. Her vilde han høre deres Bønner og modtage deres Offergaver. Her skulde de levitiske Præster forrette deres Tjeneste.

Dybt følte Ørkenfolket denne Lykke og Ære, og med Stolthed og inderlig Glæde mindede Moses kort før sin Død om denne enestaaende Udmærkelse. Hvis de omkringboende hedenske Nationer, sagde han, hørte om Israellitterne, vilde de sige: »Hvor er vel det Folk, som har sine Guder saa nær, saaledes som Herren deres Gud er dem nær, naar de paakalder ham«. (V. Mos. 4,7.)

Overvældende stort var Indtrykket af Herrens Nærværelse, naar Israellitterne saa Skysøjlen og Guds Herlighed over Teltet i Lejrens Midte. En lignende eller rettere sagt en endnu større Ærbødighed burde besjæle os, naar vi knæler foran Tabernaklet i vore Kirker. Der møder vi jo i Sandhed vor Gud, baade naar vi kommer for at hylde eller paakalde ham, for at takke eller forsone ham, og naar vi nærmer os for at erfare hans hellige Vilje med os eller modtage den Kraft og Styrke, som han giver ved Præstens Haand i Brødet fra Himlen. Er Gud os saa nær og giver han sig selv hen for os, saa er det vor Ære og hellige Pligt ogsaa helt at overgive os til ham og uden Forbehold at tjene ham i al Evighed.

2. Der er imidlertid flere andre Ting endnu, som kan belyse den menneskevordne Guds Søns Herlighed. I Ørkenteltets Allershelligste opbevaredes nemlig de største Skatte, som den gamle Religion kendte. Skriften beretter om de *to Stentavler* med Budene i Pagts Ark; om en Krukke med *Manna* i; om *Arons blomstrende Stav* og endelig om *Moseloven*.

Pagts Ark med de *to Stentavler*, som Guds Finger havde skrevet, og som indeholdt den gamle Pagts Grundlov, gør os opmærksomme paa, at Jesus i sit Hjerte gemmer den nye Pagts Lov, Naadens hellige Lov, som han forkyndte i sine jordiske Levedage. Vi kender jo den Lov,

som gælder i Kristi Kirke: Den forpligter os til at bekende vor Tro, som Kristus har bragt; vi bør overholde de ti Guds Bud eller med andre Ord rette os efter vor Samvittigheds Forbud og Paabud; vi har faaet den Befaling uafladeligt at bede om Guds Naadehjælp og at modtage de hellige Sakramenter; og endelig skal vi høre Kirken, som efter Kristi Himmelfart træder i den usynlige Konges Sted.

Maatte vi dog aldrig glemme, at Jesus er vor Lovgiver, som Moses var det før i Tiden, og at hans Lov er en stor Velgerning, en Kærlighedsgave til os! Derfor har den sin Plads i hans Hjerte, og før han talte om den i Ord, gav han Eksemplet paa Lovlydighed i Gerning, idet han var lydige mod sin himmelske Fader og hans Stedfortrædere her paa Jorden. Lydighed er noget af det mest fundamentale for os Kristne, fordi denne Dyd skal føre os til Guds Børns Frihed.

Mannaen er Forbilledet paa det levende Brød, som Kristus lovede i Synagogen i Kafarnaum. Han vilde give os et Pant paa evigt Liv, paa vor Opstandelse og det inderligste Samfund med ham selv. Da saa den Aften kom, der blev den sidste, skænkede han som Afskedsgave sit eget Legeme og Blod under Brøds og Vins Skikkelser. Større Bevis paa Kærlighed til os kunde han ikke give, fordi han samtidig vilde ofre sig selv som Sone for vore Synder. Saaledes er Jesus ogsaa vor Ypperstepræst i Overensstemmelse med, hvad Gud havde tilsvoret ham: »Du er Præst evindeligt paa Melkisedeks Vis« (Ps. 109,4). Det er det, *Mannaen* skal antyde og *Arons Stav* bekræfte. Hvor megen Tak skylder vi ikke Herren for hans Offer paa Korset, for hver en hellig Messe, for alle Sakramenterne, for Jesu Forbøn i Himlen og paa Jorden!

At ogsaa *Mosebøgerne* fandtes i det hellige Telt, betyder, at Jesus foruden Præst ogsaa skulde være Lærer og Profet. Med den største Iver og Selvopofrelse røgtede han dette sit Hverv. Ingen Anstrengelse var ham for stor. Han underviste som en,

der har Magt over Sindene, saa anskueligt og dybsindigt tillige, at Børn kunde fatte hans Ord og de voksne ikke udgrunde hans Tanker. Paa denne Maade vilde han være Vej og Sandhed for os, saa at alle, der hører ham, kan naa ind til det evige Liv.

Hvis vi nu ikke er blinde eller utaknemlige, men gengælder Kristi Kærlighed med den Gen-

kærlighed, som vor Frelser fortjener, saa raaber vi ved Synet af det Telt, som den Allershøjeste rejste sig ved Guds Søns Menne-skevordelse: »Kom da, og lad os juble for Herren, raabe af Fryd for vor Frelses Klippe, møde med Tak for hans Aasyn, juble i Sang til hans Pris« (Ps. 94, 1—2).

F. K.

synke ned i (*Graduale, Tractus*).

Vi har ikke blot aldrig Grund til at klage over Gud, men priser ham tværtimod af ganske Hjer-te og fornyr saaledes atter og atter vor fuldstændige Hengivelse i hans Vilje (*Offertorium*). Værdien af vort Arbejde for Guds Rige afhænger af, om vort Sindelag er præget af en ren Tro. Eukaristien bevirker, at denne Troens Aand øges og styrkes (*Kommunionvers, Slutningsbøn*).

P. Wolfgang Czernin O. S. B.

Septuagesima-Søndag

Arbejde for Guds Rige

Guds Herlighed er blevet os aabenbaret i Kristi Menneskevordelse. Hans Storhed og Majestæt, hans Kraft og Visdom er i Kristus kommet os ganske nær. Nu gælder det om, at vi udfylder vor Plads i Kristi Følge; thi kun naar vi bliver hos Kristus, kan vi gribe Frelseren. Kristus er kommet for at grundlægge Guds Rige, og vi maa hjælpe ham dermed. Kun da har Menneskelivet en Mening, naar det tjener Arbejdet for Guds Rige. Vi er alle ved Daaben blevet indlemmet i Guds Rige. Nu maa vi arbejde med de os skænkede guddommelige Kræfter. Et Liv, hvori Tro og Kærlighed er bestemmende og ledende, er ensbetydende med Arbejde for Guds Rige, og derfor er det i sig selv værdifuldt, om end det forbliver upaaagtet af Menneskers Øjne. Det afgørende er jo netop, at vi her ikke maaler med menneskelige Maal. Menneskene ser kun paa de haandgribelige Ydelser; i Guds Rige har derimod kun Sindelagets Renhed Værd — og rent er det kun, naar det præges af Tro og Kærlighed. I Troens Lys bliver alt Menneskeværk til intet, og det bliver aabenbart, at Naaden alene har Værd. Vi Mennesker formaar kun at tænke smaaligt i Tid og Rum. Gud, for hvem tusind Aar er som een Dag, tænker i Evigheder. Intet er derfor mere latterligt, intet vidner mere om et Sindelag, der kryber paa Jorden, end at fordriste sig til at ville drage Gud til Regnskab for hans Raadslut-

ninger — og enhver af os har sin ganske bestemte, enestaaende Opgave — saa yder vi det mest værdifulde Arbejde (*Evangelium*).

Tilvisse har Daaben indlemmet os i Guds Rige; men den er ingen Sovepude, den er en Opgave. Den har gjort os til Guds Børn, har sat os i Stand til, givet os Legitimation til at løbe paa den Kampbane, hvor det evige Livs Krans vinker os som Sejrsprisen. Arbejde for Guds Rige vil ikke blot sige en rolig, af Troen baaret Opfyldelse af vor Livsopgave; det kan og maa til Tider kræve den yderste Anspændelse og opbruge vore sidste Kræfter (*Epistel*).

Guds Rige, ved hvis Opbygning vi alle maa hjælpe med, er omringet af Fjender, som vil hæmme dets Udbredelse og Virkekraft. Tilliden til Gud og den Kærlighed, hvormed vi kaster os i hans Arme, gør alligevel vort Arbejde frugtbart (*Indgangsvers*).

Ved vore Synder gør vi os egentlig uværdige til Guds Hjælp; men Guds Barmhertighed er større end vore Synder, og derfor tør vi tillidsfuldt vente, at han vil befri os fra vore Modstandere (*Kirkebøn*).

Er end Arbejdet nok saa tungt, er vi ved at miste Modet under Anspændelsen af vore sidste Kræfter, saa styrker denne undergørende Tillid os dog paany, saa at der ikke mere findes noget Dyb, som vi kunde

Et Lys til Hedningernes Op-lysning og til Forherligelse for dit Folk Israel.

Kyndelmisse, Evangelium.

BOGLISTEN

Engelbert Mass: Den hellige Aloysius Gonzaga. 1926. 178 S. Ib. Kr. 1,00, hft. Kr. 0,75.

Helgenens Liv og Levned.

F. F. Maurer: Fader Vor. 1919. 100 S. Kr. 0,50.

F. F. Maurer: Det hellige Messeoffer. 1921. 134 S. Kr. 2,00.

F. F. Maurer: Den hellige Frans Xaver. 1923. 208 S. Kr. 2,00.

Jesuitterpateren der blev Asiens Apostel.

F. F. Maurer: Johannes Clemens Maria Hofbauer. 1941. 144 S. Kr. 3,25. Et Helgenlevned fra den nyere Tid.

Francois Mauriac: Øglereden. 1942. 176 S. Kr. 6,75.

En mesterlig Roman om djævelsk Ateisme og falsk Kristendom. Og en dybt menneskelig Skildring af Guds Naades Værk i den jordiske Skærsild.

Francois Mauriac: Farisæren. 1943. 103 S. 7,75.

En intrigant, selvgod, herskesyg og farisæisk Kvinde lutres til Erkendelse gennem voldsomme Kriser. En Bog i højt litterært Niveau.

Francois Mauriac: Mor og Søn. 1943. 117 S. 5,75.

Romanen om en Mor, hvis Trang til at eje er saa umættelig, at den gaar ud over hendes egen Søn, som hun vil underkue og knuse for at gøre ham til en Del af hende selv.

Sankt Ansgars Boghandel

Bredg. 67, Palæ 4777, Giro 81851

Liturgisk Kalender

Febr.

6. S. *Septuagesima.* — I Dag højtideligholdes *Kyndelmisse, Jomfru Marias Renselse*; før Hovedmessen indvies *Lysene* (810); derefter læses Søndagens Messe (101); 2. Bøn (læses ud i eet med 1. Bøn): *Jomfru Marias Renselse* (817), 3. Bøn: *St. Titus* (828), 4. Bøn (kun i st. Messer): *St. Dorothea* ([61]); H. Trefoldigheds Præfation (521); sidste Evangelium: *Festens* (819). — I de øvrige Messer (101) er Bønnerne: 2. Bøn: *St. Titus* (828), 3. Bøn: *St. Ansgars Oktav* (821), 4. Bøn: *St. Dorothea* ([61]); Præf. (521).
7. M.. *St. Romualdus* ([53]); 2. Bøn: *St. Ansgars Oktav* (821), 3. Bøn*); alm. Præf. (525).
8. Ti. *St. Johannes af Martha* (829); 2. Bøn: *St. Ansgars Oktav* (821), 3. Bøn*); alm. Præf. (525).
9. O. *St. Cyrillus af Alexandria* (829); 2. Bøn: *St. Ansgars Oktav* (821), 3. Bøn: *St. Apollonia* ([56]), 4. Bøn*); alm. Præf. (525).
10. T.**) *St. Ansgars Oktav* (821); (hvid) 2. Bøn: *St. Scholastica* (830), 3. Bøn*); alm. Præf. (525). — Eller (i st. Messer): *St. Scholastica* (830); 2. Bøn: *Oktaven* (821), 3. Bøn*); alm. Præf. (525).
11. F. *Vor Frue af Lourdes* (hvid) (831); 2. Bøn*); Præf. (522).
12. L. *Serviterordenens syv hel- lige Stiftere* (834); 2. Bøn*); alm. Præf. (525).
13. S. *Sexagesima* (106).

Fortælltes nederst næste Spalte

TRO og TVIVL *fortsat fra Side 87*

vil, og Naaden alene kan forvandle en ond Vilje til en god Vilje.

Og nu forstaar I da, hvorfor en Katolik gør klogt i ikke at agte paa de Indvendinger, som fremføres mod hans Tro; han er ikke bange for, at de skulde kunne godtgøre, at Kirken ikke kommer fra Gud, men han frygter for, at hvis han lyttede til dem uden Grund, kunde Gud straffe ham ved at lade ham miste den overnaturlige Tro. Det er en af Grundene til den elendige Sindets Tilstand, jeg allerede har hentydet til, at Mennesker gerne vilde være Katoliker, men ikke er det. De har pjanket med deres Overbevisning, de har lyttet til Beviser mod det, de vidste var sandt, og sjælelig Død er faldet over dem; Troen har svigtet dem, og eftersom Tiden gaar, røber de ved deres Ord og Handlinger den Guds Dom, som er fældet over dem. De bliver ligegyldige og uinteresserede, rastløse og ulykkelige, taaler ingen Modsigelse, de beder altid om Vejledning og kritiserer den Vejledning, de faar, de søger ikke at besvare de Grunde, man fremfører, men hører simpelthen op med at tro. Ja, det er det, der i dybeste Forstand er i Vejen med dem: de tror ikke. Og saa er det en ren og skær Tilfældighed, hvad der bliver af dem; maaske fortsætter de paa samme forvirrede og trøsteløse Maade med at luske om ved Kirkens Dør uden nogen Sinde at træde ind; de ved ikke, hvad de tror, og hvad de ikke tror, og er ligesom Mennesker, der mangler Legemets eller Aandens

Øje, ude af Stand til at klare sig selv; de vækker stadig Forhaabninger om, at de vil vende tilbage, og skuffer dem altid; eller ogsaa styrer de, hvis de er Mennesker af en stærkere Karakter, ud i ligefrem Vantro, skønt de egentlig ikke tror mindre, alt som de udskiller sig, fordi de fra først af ingenting troede, men eftersom Tiden gaar, giver sig hen til konsekventere Former af Vildfarelser, indtil de, hvis de faar frit Spilleur, ender i den rene Ateisme. Saaledes gaar det dem, som under Paaskud af at anstille Undersøgelser om Sandheden pjanker med deres Overbevisning.

BOGHYLDEN

Newman, John Henry: *Apologia pro vita sua.* 114 S. 4,00
Reiter, Paul J.: *Sikre og tvivlsomme Mirakler.* 50 S. 2,50

Hvis De ikke allerede har læst disse to udmærkede Bøger, bør de anskaffe Dem et Eksemplar nu.

Le Livre de la Vierge. 88 tableaux de Maîtres, 78 poèmes du XIIe au XXe siècle, dédiés à la Vierge par des poètes français et recueillis par Bertrand Guégan. 180 S. 45,00
Gorce, Denys: *Introduction à Newman.* 332 S. 8,40
Sertillanges, A.-D.: *Henri Bergson et le catholicisme.* 144 S. 2,70
Stolz, Anselme: *Théologie de la Mystique.* 260 S. 7,50

ARNOLD BUSCK
International Boghandel
Kjøbmagergade 49
Telefon C. 2453

Katolsk + Ugeblad

„Nordisk Ugeblad for katolske Kristne“ sammensluttet med „Katolsk Ungdom“

Udgiver: „KATOLSK PRESSE“

Redaktion: H. D. T. KIÆRULFF (ansvarshavende) og J. BERG.

Nørrebrogade 27 C, København N.

Mandag og Fredag Kl. 15—16, Tlf. Nora 6166.

Ekspedition og Kassererkontor:

c/o Sankt Ansgars Forlag, Bredgade 67, København K.

Palæ 4777, Kl. 10-12.

Post-Giro Nr. 57042.

Annonceafdeling: Klosterstræde 23. Tlf. Central 6245. Postgiro 3668.

Abonnementspris 2,75 Kr. Kvartalet. Norge og Sverige 14 Kr. om Aaret, øvrige Udland 18 Kr. om Aaret. Abonnement tegnes paa Birets Ekspedition eller ethvert Postkontor.

*) Om Fred eller For Paven ([122]). — Bønnen om Fred findes i K. U. Nr. 30, 1943.

**) Torsdag den 10. Febr. er Aarsdagen for Pave PIUS XI's Død (1939).

N. P. Rostrup

Katolske Begravelser

30 Aars Erfaring
Valkendorfs-gade 34-36
Tlf. 778 - 728

Køb det Danske Steril Catgut Novo

leveres i Glasflasker i Nøgler paa 25 à 50 m

hos VALD. FOERSOM . 1868-1943

Amagertorv 27 . Central 4310 . Byen 4310

Dette er altsaa nogle af Grunden til, at den katolske Kirke konsekvent maa forbyde sine Børn at tvivle om dens Ords guddommelige Sandhed. Det Menneske kan dog ikke siges at tvivle, som af Interesse undersøger, hvor solid Begrundelsen af vor Tro er, ejheller den, som prøver Værdien af de Beviser, der anføres imod den, naar han har god Grund til at gøre saa; men naar Talen er om virkelig Tvivl eller letfærdig Beskæftigelse med Indvendinger, forhold der Sagen sig anderledes. Saa dan Handlemaade fordømmer Kirken, og det ikke alene af de Grunde, jeg her har angivet, men fordi den vilde opgive sin Stilling og Karakter, hvis den handlede anderledes. Hvorledes kan den, som har faaet den Fortættighed at være ufejlbar, tillade sine Børn at drage denne dens Gave i Tvivl? Saa sandt den er Sandhedens Grundvold og Himmels Budbringer, vilde det være ganske inkonsekvent af den, om den med Ligeegyldighed saa paa dem, der gjorde Oprør mod denne dens Autoritet. Den simpelthen gør, hvad Apostlene, hvis Efterfølger den er blevet, gjorde før den. »Den, som foragter den«, siger St. Paulus, »foragter ikke Mennesker, men Gud, som ogsaa har skænket os sin Helligaand«. Og St. Johannes siger: »Vi er af Gud; den, som kender Gud, hører os; den, som ikke er af Gud, hører os ikke; derpaa kender vi Sandhedens Aand og Vildfarelsens Aand«. Eller tag et Eksempel fra det gamle Testamente: da Elias blev optaget til Himmelen, var Elisæus eneste Vidne til det-

te Vidunder; da han kom tilbage til »Profeternes Sønner«, var de i Tvivl om, hvad der var blevet af hans Herre, og ønskede at søge efter ham, og de vægrede sig, skønt de erkendte Elisæus som hans Efterfølger, i dette Tilfælde ved at tro ham paa hans Ord. Elisæus havde slaaet paa Jordans Vande, der delte sig, og han var gaaet over; her var der sikkerlig god Grund for dem til at tro, og derfor, da »Profeternes Sønner« i Jericho lige overfor saa dette, udbrød de: Elias's Aand hviler over Elisæus, og de gik ud for at møde ham og ærede ham, idet de faldt til Jorden for ham. Hvad kunde de kræve mere? De anerkendte, at Elisæus besad sin store Mesters Aand, og ved at anerkende det indrømmede de, at denne Mester var taget fra dem; alligevel fortsætter de i deres Sinds Svaghed med at stille et Krav, der røber Tvivl: »Se, her er hos dine Tjenere halvtreds stærke Mænd, som kan gaa ud og søge efter din Herre, for maaske har Herrens Aand taget ham og sat ham hen paa et eller andet Bjerg eller i en eller anden Dal«. Her var altsaa et Krav om at lade en Tvivl udvikle sig videre ved at lade den følge af en Undersøgelse. Tillod Elisæus det? Han vidste jo udmærket godt, at Undersøgelsen, som det jo viste sig, blot vilde ende med en Bekræftelse af Sandheden, men det var at give efter for noget galt overhovedet at indlade sig paa en Undersøgelse, og han vilde ikke tillade det. Han saa klart, hvor inkonsekvente disse fromme Mænd var; de tvivlede om hans Ords Sandhed, skønt de nys havde

æret ham som en Profet, og ikke alene det, men de rokkede ogsaa ved hans Autoritet, idet de antydede, at Elias endnu var iblandt dem. Altsaa afslog han deres Anmodning og sagde: »Send dem ikke«. Det er, hvad Verden vilde kalde at kvæle en Undersøgelse; det var virkelig tyrannisk og oprørende at forlange af dem, at de skulde tro paa hans Ord i Stedet for at forvise sig om Sagen; dog kunde han ikke handle anderledes uden at være utro mod sin guddommelige Sendelse, da det vilde være at godkende noget urigtigt. Det er ganske vist sandt, at da de trængte ind paa ham, gav han efter, men vi kan ikke betragte det som andet end en Eftergivenhed overfor deres Svaghed eller en Indrømmelse i Uvilje, i Lighed med den, som den almægtige Gud gav Balaam, der paa lignende Maade plagede om at faa sin Bøn opfyldt. De Balaam bad om at maatte gaa med Moabs ældste, sagde Gud: »Du skal ikke gaa med dem«; men da han paany bad derom, sagde Gud til ham: »Staa op og gaa med dem«; men der tilføjes: »Balaam gik med dem, og Gud var vred«.

Her sagde Profeten paa samme Maade: »Send dem,« og de sendte halvtreds Mænd ud, og de søgte tre Dage, men fandt ham ikke; men skønt Undersøgelsen saaledes kun beviste, at Elias var taget bort, viste Elisæus ingen Tilfredshed herover, skønt det havde bekræftet hans Autoritet, men sagde blot: »Sagde jeg ikke til jer: send dem ikke?« Det er paa samme Maade, Kirken forbyder alle dem at undersøge, som allerede anerkender dens Autoritet; dog hvis de alligevel vil undersøge, kan den ikke hindre det; men de har ingen Berettigelse til at gøre det.

(sluttes næste Uge)

*Magasin
du Nord*

... den ny Tids Stormagasin

Køb
PAULUS-
KREDSSENS
Bøger

Benzon

Katolske Begravelser

aut. katolsk Bedemand

Alle Aftaler kan træffes i Hjemmet

CENTRAL 1868

Jordens Appetit *fortsat fra Side 81*

Køer. Men jeg har endnu aldrig set Maanens grønne Ost, og jeg hælder til den Opfattelse, at Maanen ikke er gammel nok. Som alt andet vil Maanen modnes ved Verdens Ende, og i de sidste Tider vil vi se den antage hine vulkanske Solnedgangsfarver og bevæge sig med hint vældige og fantastiske Liv.

Men dette er en Parentes, og den mangler maaske prosaisk Aktualitet. Men hvilken Værdi disse Spekulationer end maatte have, saa er Sætningen om Maanen og grøn Ost et godt Eksempel i stort Format paa dette Billedsprog med at spise og at drikke. Samme gigantiske Fantasi findes her som i den skandinaviske Mytologis ædle Mare-ridt, hvor Thor næsten drikker Verdenshavet tørt gennem et Drikkehorn. I et Essay som dette (der først var planlagt til at forelægges Videnskabernes Selskab) kan man ikke være for eksakt; og jeg vil indrømme, at min Teori om en gradvis Ændring af vor Drabantklode i levende Retning snarere maa betragtes som en mulig Teori end som en Lov, der er endelig bevist og almindelig antaget af den videnskabelige Verden. Det er en Hypotese, der lader sig opretholde, som Videnskabsmændene siger om en Teori, for hvilken der endnu ikke er noget, der taler.

Men Læseren behøver ikke at frygte, at jeg pludselig er blevet vanvittig og vil begynde at bide store Stykker ud af Træstammerne eller alvorligt ændre (gennem store halvirkelformede Mundfulde) paa Bjærgenes ædle Omrids. Denne Følelse, der vil udtrykke en frisk Haandgribelighed i Billedsprog om at spise, er i Virkeligheden en meget gammel Følelse. Saa langt fra at være et perverst Paradoks, er den en af Religionens ældste Selvfølgeligheder. Hvis nogen, der færdes meget omkring, ønsker en god Prøvesten til Hjælp for at kunne skelne falsk Idealisme fra rigtig, vil jeg give ham den nu paa Stedet. Det er et Kendelegn paa falsk Religion, at denne altid søger at udtrykke konkrete Fakta

som abstrakte — den kalder Kønnen Tiltrækning, den kalder Vin Alkohol, den kalder brutal Sult for det økonomiske Spørgsmaal. Kendetegnet paa sand Religion er, at dens Kraft virker lige modsat; den søger altid at faa Mennesker til at føle Sandheden som Fakta, søger altid at gøre abstrakte Ting saa ligefremme og solide som konkrete Ting, søger altid at faa Mennesker ikke blot til at indrømme Sandheden, men at se den, høre den, smage den, gribe om den og ernære sig af den. Alle store aandelige Skrifter er fulde af Opfordring ikke blot til at prøve, men til at smage, ikke blot til at undersøge, men til at spise. Verdsligheden og Verdens dannede Manerer har foragtet Instinktet til at spise, men Religionen har aldrig foragtet det. Naar vi ser paa en fast, solid, hvid Kridtklint ved Dover, vil jeg ikke foreslaa, at vi skal ønske at spise den; det vilde være højst unormalt. Men jeg mener virkelig, at vi skulde anse den for at være god at spise — god for en eller anden at spise. Thi der er jo en anden, som spiser den; Græsset paa Klintens Top fortærer den i Tavshed, men utvivlsomt med den glubskeste Appetit.

G. K. Chesterton.

Det nye Skoleaar

begynder til April. Faa derfor snarest ordnet Skolegangen for Deres Børn. KATOLSK CENTRALSKOLE, Vikariatets Skole, modtager daglig Indmeldelser til alle Klasser. Nørrebrogade 27, Tlf. 6166.

Tilbedelse i St. Ansgars Kirke

Fred. 4. Febr. Kl. 14-19¹/₂

for at sikre sig at flere er til Stede i Kirken til Tilbedelsen, vil Sakramenterne først blive udstillet ved en kort Andagt Kl. 14. Tilbedelsen afsluttes med en Andagt Kl. 19,30, og den afbrudte Prædikerække over Oldkirkens Martyrer vil blive genoptaget med en Prædiken om den hellige Biskop Ignatius af Antiochia.

Sønd. 6. Febr., Kyndelmisse, Kl. 8 Messe med Fælleskommunion,

Kl. 10 Lysvielse, Procession og Levitmesse.

St. Mariæ Kirke

Fred. 4. Febr. Kl. 15,30—19,30 Tilbedelse (euk. Forening). Kl. 19,30 Andagt. Sønd. 6. Febr. Kyndelmisse, Kl. 10 Lysvielse, Procession og Højmesse. Ingen Børnemesse Kl. 8. Børnene kommer til Højmessens og deltager i Processionen. Kl. 11,30 Messe med italiensk Prædiken. Kl. 14,30 Fællesmøde i Salen for Sognets tre Kongregationer. Kl. 17 Festandagt.

Jesu Hjerter Kirke

Sønd. 6. Februar, Kyndelmisse, Kl. 10 højtidelig Lysvielse og Lysprocession gennem Kirken, Højmesse uden Prædiken. Mand. 7. Febr. Kl. 19,30 unge Mænds Kongr. Torsd. 10. Februar. Kl. 20 Mændenes Kongr.

St. Andreas Kirke

Sønd. 6. Februar, Kyndelmisse, Kl. 9,45 Lysvielse med Procession, Højmesse uden Prædiken. Onsd. 9. Febr. frembæres Messen for Sognets nyfødte Børn.

St. Knud Lavards Kirke

Sønd. 6. Februar, Kyndelmisse, Kl. 8,15 reciteret Messe, Kl. 9,30 Lysvielse og Højmesse.

St. Therese Kirke

Sønd. 6. Febr. Kyndelmisse, Kl. 9 Lysvielse.

Aarhus

Søndag den 6. Februar (Kyndelmisse). Kl. 8: Fælleskommunion. Kl. 10: Lysvielse, Procession og Højmesse.

Aarhus Opland

Søndag den 6. Februar:
Pindstrup: Kl. 10.

Rosenkranskorstoget

Fredag d. 11. Februar (Festen for Vor Frue af Lourdes) læser Pater Martindale Kl. 8 i St. Therese Kirken den hellige Messe for den Hellige Fader og i hans Intention. Korstogets Medlemmer opfordres til at deltage i Messen.

Eukaristisk Forening

for Damer i St. Ansgars Sogn. Damerne bedes huske deres Tilbedelsestimer første Fredag d. 4. Februar.

St. Franciskus' 3. Orden

Møde Søndag 6. Februar Kl. 15 i St. Elisabeth Hospitals Kapel (Ikklædning).

St. Dominikus' 3. Orden

Fælleskommunion Søndag den 13. Februar Kl. 8 i Sakramentskirken. Bagefter fælles Kaffebord.

»CATHOLICA«

beder os meddele, at Forarbejderne til Tidsskriftets første Nummer har været saa omfattende, at dette Nummer er blevet lidt forsinket. Det kan ventes en Uge ind i Februar. Indtil nu har »Catholica« samlet godt 400 Abonnenter.

D. K. K. F.

Indbyder til en Sammenkomst Søndag d. 13. Februar Kl. 14 i Klo-
stret Sct. Kjeldsgade 1.

Enhver katolsk Kvinde ogsaa Ikke-Medlemmer er velkommen og kan tage en Herrer med. *Program:* Foredrag af Forfatterinden Fru Karen Plovgaard om »En af Nordens store katolske Kvindeskikkelser«. Musikalsk Underholdning ved Frøken Inger Lund-Larsen. Tale af Pater S. Wevers S. M. M. Fælles-
sange (husk Sangbogen). Kaffe-
bord à 1 Kr. 25 Øre. (Sukker bedes medbragt). Deltagelse bedes meldt senest Fredag d. 11. Februar enten til Sct. Liobasøstrene, Tlf. Ryvang 381 eller til D. K. K. F.s Sekretariat, Ndr. Frihavns-gade 26, Tlf. Øbro 9250.

»Hallo! Trørød kalder

»Danmarks katolske Kvindefor-
bund« indbyder de unge Piger, som tidligere, da de gik i Skole, har tilbragt Sommerferien i »Prin-
sesse Margrethes Feriehus« i Trørød til en Sammenkomst Søndag d. 6. Februar Kl. 14 i Katolsk Cen-
tralskole, Nørrebrogade 27.

Der bliver Kaffe og forskel-
lig Underholdning og Lejlighed til at træffe de gamle Kammerater.

Deltagelse bedes meldt senest

HORSENS

Manufaktur . Trikotage . Udstyr

A-S Horsens Textil Lager

Leverandør til katolske Institutioner

Carl Bech

aut. elektr. Installatør
Vestergade 33 . Telf. 1026
Leverandør til kath. Menighed

RANDERS

Randers Kul-Kompagni
Aktieselskab

Kul- og Koks-Import
Kulkajen . Randers
Telefon 3900 (4 Linier)

Fredag d. 4. Februar enten til Sct. Josephsøstrene paa Skolen, Tlf. Nora 6166, eller til D. D. K. F.s Sekretariat, Ndr. Frihavns-gade 26, Tlf. Øbro 9250.

ACADEMICUM CATHOLICUM

AARHUS.

Fredag d. 11. Febr. Kl. 19,30.

Studiekredsmøde i Præstegaar-
den.

KØBENHAVN.

Søndag d. 6. Febr. Kl. 9,30.

Akademikermesse i Klosterkir-
ken paa Jagtvejen. Efter Messen
spises medbragt Mad i Klo-
stret.

Onsdag d. 9. Febr. (ændret Møde-
dag!).

Studiekredsmøder, Bredgade 67
A. Emne: Filosofiens Grundele-
menter.

Kl. 16. Studiekreds I. Leder:
Tandlæge Frk. Jutta Neergaard.

Kl. 17. Studiekreds II. Leder:
Pater H. Roos S. J.

Sygeplejerske-Forbundet

Bibeltimerne for Sygeplejersker
er Kl. 20 pr., dersom Spærretiden
fortsat er udsat til Kl. 22.

»Vor Glædes Aarsag«

Møde Søndag d. 6. Februar Kl.
15 hos St. Josephs Søstrene, Øster-
brogade 7 D. Morsom Underhold-

ning og rigtig Kaffe loves. Husk
Brød og Sukker.

Katolsk Ungdoms Klub

København.

Søndag d. 13. Februar Kl. 14.
»Den røde Sal«, Stenosgade 4. Fæl-
lesmøde med Foredrag. »Hvem ved
hvad?« Konkurrence. Kaffe-
bord (husk Sukker). Praktisk Arrange-
ment Gruppe IV. Afregning for Sct.
Knuds Gilderne Kl. 13,30.

Frederiksberg.

Søndag d. 20. Februar Kl. 14 pr.:
Stort Fastelavnsmøde. Tøndeslag-
ning. Optræden af Tryllekunstne-
ren Bent Westh-Hansen m. v.

Lyngby.

Obs. Lørdag d. 5. Februar afhol-
des Møde i Gl. Børnely Kl. 19—21.
Munter Underholdning. Viggo Niel-
sen læser op af egne Kvad. — Ind-
byder til en Travetur Søndag den
6. Februar. Vi starter efter Høj-
messen og Turen gaar langs Mølle-
aaen til Raadvad Kro, hvor vi spi-
ser vor medbragte Mad. Derefter
fortsætter vi gennem Jægersborg
Hegn til Nærum, hvor vi tager To-
get til Lyngby. Hjemkomst ca. Kl.
17. Turleder Minna Jørgensen.

Ung Pige søges

Ung Pige, der ønsker at lære
Husgerning kan faa Plads hos
katolsk ungt Ægtepar med et lil-
le Barn, saa snart som muligt.
Søllerødvej 61, Holte.
Telf. Holte 758.

AARHUS

Alfred Pihl

Bagermester, Conditori
Telefon 3041 - Hammershus

Leverandør til St. Josef Hospital

Køb hos vore

Annoncører

MEJERIET
Vestergade

Byens førende
Tlf. 8700 (4 Lin.)

ODENSE

Allegades Røgeri og Fiskeforretning
Alt i Fisk
Allegade 46 . Telefon 1896
Lev. til Sct Joseph Hospital

Junker-Dreie
Kolonial . Delikatesser
Nørrebro 49 . Odense
Lev. til Sct Josephs Hospital

Vald. Tørring

aut. elektr. Installatør
Kongensgade 13, Tlf. 2021
Leverandør til Dalum Kloster

JØRGEN RASMUSSEN

Glarimester
Overgaden 29, Telefon 1117
Leverandør til St. Josephs
Hospital og Kirken

AALBORG

Henry Hansen

Trikotage og Herrellingerl

Kastetvej 39, Aalborg, Tlf. 5665

Ferd. Færch & Co.

Tømrermestre
Strandvejen, Tlf 301

A. Hoffmann Urmager og Optiker
Borgerg. 17 (lige v. den nye Bro)
Briller efter Lægerecept
Rep. udf. nøjagtigt og billigt
Telefon 3779

CHR. SIMONI
grundl. 1836
Kul- og Koks-Import
Telf. 67 — 68 — 69
Leverandør til St. Josef Søstrenes Hospital og
Kamilianerkliniken i Aalborg.

M. Thomsen Støtt

Entreprenør og Murermester
Kong Christians Allé 6
Telefon 1992

Mathias Christensen

Absalonsgade 14 . Tlf. 1556

Kolonial . Delikatesser . Kaffe

Køb
Hjemmets Udstyr
hos

Thuen, Gravensgade 2

P. Krebs

Elektroinstallatør
Frederiksgade 6
Telefon 1786
Udf. Arb. ved Kamilianerkliniken

Aalborgs katolske Begravelseskontor

Ligkister, Ligsenge, Kistepynning og Salmer
Begravelser ordnes smukt og samvittighedsfuldt
G. PETERSEN . Jens Bangsgade 8
Telefon : 8418 . Privat: 2068

Hans Wiencken Kastetvej 51 . Aalborg
er det rigtige Indkøbssted for
Kød, Flæsk og Paalæg
Reelle, unge Varer til beskedne Priser
Egen Pølsefabrik . Forlang Tilbud

N. Nielsen & A. Brostrøm

H. PERS EFTERFØLGER

Aut. Vand-, Gas- og Blikkenslagermestre
SANITET- CENTRALVARME

Algade 58 . Aalborg . Telefoner: 681 - 6581

NAKSKOV

Spis Arbejdernes Fællesbageri's Produkter
Nakskov . Telefon 621

Broderimagasinet

Østergade 18 . Telefon 921
Alt til Haandarbejde . Tegning, Montering
Stort Udvalg i Garn
Leverandør til Søstrene

L. C. Clasen

v. Ole Clasen Murermester
Telefon 208
Lev. til kat. Kirke

Nakskov Dampmølle

Aktieselskab

Alle Sorter Brændsel til Kakkellovne og Varmeapparater tilbydes billigst i allerbedste Kvaliteter.

A-S Nakskov Kulimport Telefon Nr. 17
Leverandør til den katolske Kirke

Chr. Steffensen

HERREEKVIPERING
Fruegade 8, Nakskov, Tlf. 796
Leverandør

HOLBÆK

A. P. PEDERSEN

Murermester
Markedsplads 10 . Telefon 239

Vestergades

Maskinværksted

RASMUSEN & NIELSEN
Telefon 1039

H. P. Larsen

Kolonial . Delikatesser
Algade 28 . Tlf. 849
Leverandør til Hospitalet

Holbæk Mejeri A/S

Algade 54 . Telefon 65

Leverandør til Hospitalet

A-S Arbejdernes Fællesbageri

Bedste Brødsted

Lev. til St. Elisabeth Hospital

JENSEN & OLSEN

statsaut. Installationsforretning
Elektrisk Lys og Kraft
Algade . Telefon 365
Leverandør til den kat. Menighed

Katolsk

13. Februar 1944

92. Aarg.

Nr. 7

Ugeblad

Film og Evighed

Det var en Aften, da jeg var paa Husbesøg hos et ungt Par, at Samtalen kom ind paa Film. Værtsfolkene viste sig at være sagkyndige paa det Omraade, navnlig med Hensyn til den tekniske Side, som jeg aldrig havde skænket en Tanke. Jeg lærte bl. a., at den mest ligefremme Handling ofte maa indspilles om og om igen, inden man faar et Billede, der er anvendeligt. Masser af den kostbare Celluloidstrimmel maa kasseres, saa at al den Møje og de Omkostninger, der gik til Optagelsen af disse Billeder, er spildt og til ingen Nytte.

Saa sad jeg en Morgen og holdt Betragtning d. v. s. søgte at orientere mit Liv i Evighedens Lys. Da trængte hin Samtale om Film sig paa med det Resultat, at Tanker om Film og Evighed kom til at spille mellem hin og hin. Lighedspunkter mellem Optagelsen af en Film og Menneskets Evighedsberedskab sprang frem for mit Øje. —

Der er saa meget af det, et Menneske foretager sig her i Tiden, som ikke faar nogen Betydning for hans Evighed. Det er først og fremmest det underlige, der optager Ens Sind, og som bedst betegnes med Prædikerens Ord »Forfængelighed«.

Det er Tanker og Interesser, der kredser om Døgnbegivenheder uden nogen som helst Forbindelse med Gud eller Evighed. De vil svinde hen med Tiden lige som gamle Aviser.

Saa er der Begæringer og Handlinger, som har moralsk Værdi, men af en negativ Art. De vil ikke kunne taale Lyset, i hvert Fald ikke Guds gennemtrængende Lys. Disse uværdige Produkter gælder det om at faa kasseret saa hurtigt som muligt. Ved oprigtig Anger og Bekendelse kan den uheldige Indehaver faa dem ogsaa slettet hos Gud. Saa er de ude af Verden. Men al den Tid og det Besvær, man har anvendt paa dem, er uerstatteligt gaaet til Spilde. Til ingen Nytte, undtagen maaske den, at man er blevet klog af Skaden.

Endelig er der den Del af Ens Livsvandel, der i og for sig tager Sigte paa Evigheden. Det er Opfyldelsen af vore Kaldspligter. Det er vore Fromhedsøvelser: Bønner og Spægelser. Det er alt det, der hører ind under den ældgamle kristne Etikette »gode Gerninger«: saasom Almisser og enhver Form for Godgørenhed og Apostolat. Det er den Slags menneskelig Virksomhed, som kan regne med Himlens Beva-

Leonardo da Vinci
og hans Judas

To Præstednævnelser
Gildernes tredie Aar
Stor Diskussion i A. C.

Mindeord om
Johanne Stockmarr

genhed, og som den himmelske Fader, efter Sønnens Udsagn, har lovet at gengælde. Derfor er det dog ikke givet, at alt det, der tager sig godt og kristeligt ud i Menneskenes Øjne, ogsaa finder Naade hos Ham, der gransker Hjerter og Nyrer. Mange af disse Præstationer, som vi vilde være tilbøjelige til at tilkende højeste Karakter, kan inderst inde være inficeret af Selvoptagethed og Selvforherligelse. De er kun tilsyneladende gode Gerninger. De vil ikke kunne taale Evighedens Lys, fordi de trods deres smukke Façade dog »ikke er gjorte i Gud« (Johs. 3,21).

I saa Henseende er Fr. Mauriacs Roman »Farisæren« god at læse. Bogens hele Tesis samles i dens sidste Sætning. Der hedder det om Romanens Hovedperson Birgitte Pian, »at hun paa sit Livs Aften gjorde den Opdagelse, at det ikke kommer an paa at være lig en indbildsk Tjener, der søger at imponere sit Herskab ved at betale hele sin Gæld indtil sidste Hvid, og at vor Fader ikke venter af os, at vi skal være vore egne Fortjenesters omhyggelige Bogførere. Nu forstod hun, at det egentlig ikke var Sagen at fortjene, men at elske«.

S. W.

Munkemel

Salg og Udlejning

AF LYSBADE OG ELEKTROMIDICINSKE APPARATER

DANSK RØNTGEN-TEKNIK A/S

KØBENHAVN
TELF. 4229

AARHUS
TELF. 6545

GAMELCA med den rigtige Kaffesmag

Forlang den hos Deres Købmand

Fabrikeret af **A. C. GAMÉL**

RECK'S OPVARMNINGS COMP. A/S

Esromgade 15. København N. Telef. 7480

Centralvarmeanlæg af enhver Art

Køkken-, Vaskeri-, Desinfections- samt Tørrestueanlæg m.m.

RECK-STAALEDLER

Købke's Reproduktionsanstalt

v. B. JOHANSEN

Vester Voldgade 91 . Telefon Byen 7538

Klicheer i fineste Udførelse

G. Garth-Grüner

Landsretssagfører

Fredriksholms Kanal 6, Kbh.

Tlf.: 12,166 og 12,161

Mark Poulsen & Rønne

INGENIØRER

Pr. Mariæ Allé 1 A - København V.
Centralvarme-Anlæg - Sanitære Anlæg
Telefon 8533

Ove Juel-Christensen

Kaffe og Kolonial en gros

Ryesgade 106

Telefon Central 408

KØBENHAVNS BRÆNDELS KOMPAGNI

KUL KØK KOKS

NØRREGADE 15

TELF. 9270

Gaa i Arbejdernes Kaffeforsyning

Amagerbrogade 156

og prøv vor ekstrafine Maltkaffe
1.39 Kr. pr. 1/2 kg.

Altid friske Smaakager

Bageri & Conditori

Johan Aschengreen

Amagerbrogade 72. Telefon Amager 353

Filial: Amagerbrog. 125. Telefon Amager 4019

BONALIN-BONEVOKS

til alle Gulve

Bonalin-Kompagniet A/S, København F

Malerfirmaet Gustav Lehnert

Rud. Berghsgade 65 . Ryv. 1421 y

Alt Maler-

og Tapetsererarbejde udføres

Udfører Arbejdet ved Sct. Michaels Gaard

Tidsskrifter
Brochurer
Cirkulærer
Brepapir
Reklamekort
Programmer
o. s. v.

Bogtrykkeriet TERTIA

Golh. 5077 y . Sallingvej 32 . F

Leverandør af Katolsk Sogneblad

HORISONTEN RUNDT

Præsteudnævnelser

Pastor Casimir Jaworski, Haderslev, er fra 1. Februar blevet udnævnt til Sognepræst ved St. Knuds Kirke i Fredericia, og fra 7. Februar er Pastor P. van der Stok, Sakramentskirken, udnævnt til Sognepræst ved St. Mariæ Kirke i Haderslev.

GILDERNE

Regnskabsafslutningen nærmer sig ...

Der hersker sikkert en vis Spænding og Nysgerrighed hos de mange Gilde-interesserede, hvordan Regnskabet nu ser ud for 1943. Har man arbejdet ivrigt for en Sag, længes man efter at se Resultatet. Det helt afsluttende Regnskab kan ikke i Dag officielt forelægges; endnu er der nogle Sogne, som paa Grund af vanskelige Omstændigheder først kan afslutte i Løbet af de følgende Dage, men saa meget kan siges i Dag — og det siges med stor Glæde — at Gilderne er gaaet frem, (om de er gaaet nok frem, er et Spørgsmaal, vi vil tage op en anden Dag.)

Og hvor stor har saa Fremgangen været? For 1941 var Summen Kr. 22.300 og for 1942 Kr. 22.600, og for 1943 bliver det uden Tvivl højere. De pessimistiske Sjæle maa beherske deres Pessimisme og se mere fortrøstningsfuldt paa det store Arbejde, der flittigt og udholdende gøres indenfor de fleste Sogne, men — derfra og til selvtillfreds Optimisme, er der et meget langt Spring.

Vi vil i følgende Artikler se lidt nærmere paa Sagerne — hvor Skoen trykker — hvordan der kan vindes yderligere Fremgang, og hvorledes hver enkelt skal være aktivt og levende med i det Arbejde, der er en absolut Nødvendighed for Vikariatets Trivsel. U. A.

Af Kardinal Newmans Skrifter

TRO og TVIVL

En Prædiken

(No. 11 af DISCOURSES TO MIXED CONGREGATIONS)

TREDIE ARTIKEL

Og nu tror jeg, mine Brødre, I kan indse, hvorfor Undersøgelse gaar forud for Tro og ikke følger efter. I anstillede jeres Undersøgelser, før I sluttede jer til Kirken; I var tilfredse, og Gud lønnede jer med Troens Naade; vilde I nu virkelig fortsætte disse Undersøgelser, maatte vi jo tro, I havde mistet den igen, for Undersøgelse og Tro er ifølge selve deres Natur uforenelige. Jeg vil tilføje, hvad der er meget indlysende, at intet andet religiøst Samfund har Ret til at kræve en saadan Tro paa sig selv og Ret til at forbyde yderligere Undersøgelser end netop den katolske Kirke, og det af den simple Grund, at ingen andre Samfund kræver at være ufejlbare, end mindre prøver paa at bevise et saadant Krav. Her er den Mangel, der fra første Færd af engang for alle gør dem ude af Stand til at maale sig med den katolske Kirke. Hvad Sekterne omkring os angaar, saa opfordrer de, i Stedet for at kræve Tro af deres Tilhængere, disse netop til at undersøge og frit at tvivle om deres Berettigelse; de erklærer, at de ikke er andet end frivillige Sømmenslutninger og betakker sig meget for at blive opfattet anderledes; de tigger og beder om, at man ikke skal se paa deres Prædikanter anderledes end paa almindelige syndige Mennesker, og de opfordrer Folk til at bringe Biblen med til deres Prædikener, for at man skal kunne dømme, om deres Lære er i Overensstemmelse med den. Og saa, hvad Statskirken angaar — selvom der i den findes nogle, der vil forbyde al Tvivl med Hensyn til dens Lære, mon den alligevel vover at hævde, at den er ufejlbar? Hvis den ikke gør

det (og det er der ingen, der gør), hvorledes kan den forbyde nogen at anstille Undersøgelser om dens Berettigelse eller kræve absolut Tro af nogen af dens Medlemmer? Tro under saadanne Omstændigheder er i Virkeligheden ikke Tro, men kun Stædighed. I Regelen drister de sig heller ikke til at kræve den; de siger rent negativt: »Anstil ingen Undersøgelser«, men de kan ikke positivt kræve: »Hav Tro«, for paa hvem skal dens Tilhængere tro, om hvem, Enkeltmand eller et Samfund af Mænd, kan de sige: »Han eller de er benaadede med Ufejlbarhedens Gave og kan ikke lede os vild.« Derfor, naar man nøder dem til at forklare sig tydeligere, vil de begrundede Pligten til at forblive i deres Samfund, ikke med at man skal tro paa det, men at man bør vise Troskab mod det, hvilket er en ganske forskellig Ting; ja i højeste Grad forskellig, for der er Grunde nok til, at man føler stor Sympati for den Religion, i hvilken man er bleven opdraget. Den af Staten oprettede Kirke har bevaret betydelige Dele af de katolske Trosandheder, alt gaar »sømmeligt og ordentligt« for sig i den, dens Bønner er i et smukt og rent engelsk, dens Litteratur, Fromheden blandt dens Tilhængere, dens historiske Præg, dens hyggelige Karakter, Landsbykirkens idylliske Charme, Barndommens gribende Minder — det er alt det og meget mere, som kan bevæge Hjertet til at være tro mod den nationale Gudsdyrkelse. Men Troskab er ikke det samme som Tro, at lyde er heller ikke det samme som at se op til og stole paa; jeg kan heller ikke tro, at noget selvstændigt tænkende og veloplyst Menneske virkelig kan tro eller stole paa Statskirkens

Ord. Jeg har aldrig truffet nogen, som gjorde det eller sagde, at han gjorde det, og jeg tror ikke, der findes noget saadant Menneske. Dens Forsvarere vilde gerne tro, hvis de kunde; men deres Tillid er blandet med Tvivl. De adlyder, de tier overfor deres overordnedes Udtalelser, men de bekender ikke, at de tror. Intet er klarere, end at hvis Tro paa Guds Ord kræves af os til vore Sjæles Frelse, saa er den katolske Kirke det eneste Sted, hvor der kan være Plads for Tro.

Og nu, mine Brødre, som ikke er Katolikker, I vil maaske indvende, at hvis al Undersøgelse maa høre op, naar man bliver Katolik, bør man være ganske vis paa, at Kirken er fra Gud, før man slutter sig til den. I taler sandt; ingen burde træde ind i Kirken uden med det faste Forsæt at stole urokkeligt paa dens Ord i alt, hvad der angaar Tro og Moral, og det, fordi den indirekte stammer fra Sandhedens Gud. Man maa se Sagen lige i Øjnene og beregne Omkostningerne. Hvis man ikke kommer i denne Aand, kan man lige saa gerne lade være overhovedet at komme: høje og ringe, lærde og uvidende maa komme for at lære. Hvis man er saaledes indstillet, kan man ikke fare meget vild, for man staar paa det rette Grundlag; kommer man i nogensomhelst anden Sindsstemning, maa man hellere vente, til man er bleven den kvit. Man maa komme til Kirken, siger jeg, for at lære; man maa komme, ikke for at ville bringe sine egne Anskuelser ind i den, men med den Hensigt altid at lære af den, i den Hensigt at blive der og aldrig forlade den. Kom ikke til den for at foretage et Eksperiment; kom ikke til den som for at finde Siddeplads i et Kapel, eller som man køber Billetter til en Foredragssal; kom til den som til dit Hjem, til alle Sjæles Skole, til de helliges Moder og til Himmelens Forgaard. Lad jer paa den anden Side ikke forstyrre af Tanker som, hvis I nu sluttede jer til den, om saa jeres Tro vilde være ved; det er en Indskydelse fra Fjenden for at holde jer tilbage. Han, som har

begyndt det gode Værk i jer, vil fuldføre det; han, som har udvalgt jer, vil være trofast mod jer; læg jeres Sag i hans Haand, stol paa ham, og I vil sikkert forblive tro.

Er der overhovedet Mening i at begynde paa nogensomhelst god Gerning, naar man altid først vil betinge sig at se, hvad Enden paa den vil blive? Hvis du ønsker at gøre alt paa een Gang, vil du ingenting faa udrettet; godt begyndt, er halvt fuldendt; man faar ikke Herrens Ros ved Regnskabets Afslutning, hvis man har skjult hans Talent. Nej, hvis han fører dig fra Vildfarelse til Sandhed, har han gjort det vanskeligste Stykke Arbejde (om noget da er vanskeligt for ham), og han vil sikkert bevare dig for at falde tilbage fra Sandhed til Vildfarelse. Tænk paa, hvorledes det er gaaet dem, som før jer gik den samme Vej: det var deres stadige Frygt, før de tog det store Skridt, at deres Tro skulde svigte, men denne Frygt svandt ganske, da de havde taget det; før de fik Troens Naade, frygtede de, at de skulde miste den igen, naar de havde faaet den; men bagefter, da de virkelig havde faaet den, nærrede de ikke saadan Frygt (undtagen paa Grund af deres almindelige Skrøbelighed).

Vær blot overbevist om, at den katolske Kirke er en Lærer, sendt fra Gud, og det er nok. Jeg ønsker ikke, at nogen skal slutte sig til den, før de er det. Hvis du er halvt overbevist, bed da om en fuld og hel Overbevisning, og vent, til du har den. Det bedste er naturligvis at komme hurtigt, men det er bedre at komme langsomt end skødesløst, før, som Ordsproget siger: Den, som gaar langsomt, gaar sikkert. Se blot at blive vis paa, at Udsættelsen ikke skyldes nogen Fejl fra jeres Side, som I kunde raade Bod paa. Gud handler meget forskelligt med os; Overbevisning kommer langsomt til nogle Mennesker, hurtigt til andre; hos nogle er den Resultatet af mange Tanker og Overvejelser, hos andre kommer den som en pludselig Oplysning. Et Menneske bliver

overbevist lige med det samme som i det Eksempel, St. Paulus anfører: »Naar alle profeterer,« siger han, hvor han taler om Forklaring af Troens Sandheder, »og der kommer en vantro eller ukyndig ind, da overbevises han af alle, vises til Rette af alle. Hans Hjertes skjulte Tanker aabenbares, og saa vil han falde paa sit Ansigt, tilbede Gud og sige, at Gud sandelig er iblandt jer.« Det gaar til paa ganske samme Maade nu: nogle Mennesker bliver Katolikker blot ved at træde ind i en katolsk Kirke, andre ved at læse en Bog, andre ved blot at høre om en af Troens Sandheder. De føler deres Synders Byrde, og de indser, at den Religion, som alene formaar at tilgive dem, maa komme fra Gud. Eller de gribes og overvældes af den iøjnefaldende Hellighed, Skønhed og — om jeg saa maa sige — Duft, som findes i den katolske Religion. Eller de længes efter en Vejleder mellem alle Verdens forvildede Anskuelser, og selve Kirkens Lære om Troen, der er haard for saa mange, er Overbevisning for dem. Atter andre hører mange Indvendinger mod Kirken og gransker det hele Emne vidt og bredt; Overbevisning kommer næppe til dem uden som Resultatet af en lang Undersøgelse. Det gaar her ligesom for en Domstol, hvor den enes Uskyldighed øjeblikkelig kan bevises, medens den andens først fastslaaes efter en omhyggelig Undersøgelse; hos en findes der intet, hverken i Opførsel eller Karakter, som trænger til at forklares, hos en anden er der ved første Øjekast mange utiltalende Formodninger; paa samme Maade gør den hellige Kirke et meget forskelligt Indtryk paa de forskellige Karakterer, som ser paa den udefra. Gud handler forskelligt med dem; men hvis de er tro mod det Lys, de faar, fører han dem, naar deres Tid kommer, selvom det er en forskellig Tid for de forskellige, til sidst til den ene og samme Sindets Tilstand, som vi kalder *Overbevisning*. Selvom der endnu kan være Vanskeligheder til Stede, tvivler de ikke om, at Kirken er fra Gud; de kan mu-

ligvis ikke give tilfredsstillende Svar paa denne eller hin Indvending, men de er alligevel sikre i deres Overbevisning.

Dette er et Punkt, man altid burde være klar over: Overbevisning er en Sindets Tilstand, ud over og forskellig fra de blotte Beviser, hvis Resultat den er; den bliver hverken svagere eller stærkere efter disses Styrke og Antal. Beviser fører os til en Slutning, og jo stærkere Beviserne er, desto klarere er vi over det, vi slutter af dem; men Overbevisning forekommer os lige fast, hvad enten det er klare eller meget klare Beviser, der har ført os til den. Et Menneske kan efter seks Beviser være saa sikker, at han ikke behøver noget syvende eller vilde føle sig sikrere, selvom han fik det. Ganske det samme er Tilfældet, hvad den katolske Kirke angaar: Mennesker overbevises paa mange forskellige Maader — hvad der overbeviser den ene, overbeviser ikke den anden; men dette er en Betingelse; der kommer en Tid, før eller senere, da et Menneske bør være overbevist, ja er det, og saa er det hans Pligt ikke at vente paa flere Beviser, selvom ogsaa flere saadanne kunde skaffes. Hans Tilstand kan være en saadan, at han ogsaa bør afslaa at høre flere Beviser for Kirkens Sandhed; han ønsker ikke at læse eller tænke mere herover, han har taget sin Beslutning. I saa Tilfælde er det hans Pligt med det samme at træde ind i Kirken; han maa ikke opsætte det; man bør være forsigtig, saa længe man overvejer, men hurtigt til at handle. Det er det, der gør Katolikker ængstelige for hans Skyld; de ønsker ikke, at han skal gøre noget overilet Skridt; men da de kender de Fristelser, den onde Fjende lægger paa vor Vej, nærer de en kærlig Ængstelse for hans Sjæl; de frygter for, han skal være kommen til Overbevisningens Standpunkt og gaa det forbi og derved miste sin Mulighed for at blive Katolik. Er det virkelig Tilfældet, kommer denne maaske aldrig igen; Gud har ikke valgt hver eneste til Frelse; det er ingen almindelig Naa-

degave at kunne blive Katolik; den tilbydes os maaske kun een Gang i vort Liv og aldrig mere, og hvis vi ikke har grebet »den belejlige Tid« eller skønner, hvad »der tjener til vor Fred«, saa ak og ve for os! Hvad vil vi være i Stand til at sige, naar Døden kommer, og vi ikke er blevet Katolikker, og det direkte og umiddelbart er vor egen Skyld, at vi ikke er det.

Ak, Ve og Jammer, thi mange af os kommer vist til at høre til dette Tal. O, en forfærdelig Tanke for hele Evigheden! Den Anger kommer for sent, som maa udbryde: »Jeg var kaldt, jeg kunde have svaret, men jeg gjorde det ikke.« Men, hvilken Lykke, hvilken Jubel, naar vi ser tilbage paa Prøvens Time, da Venner bad os og Fjender haaned os, nu at kunne sige: »Hvilken evig Ulykke vilde det

ikke have været, hvis jeg ikke havde fulgt, men var bleven tilbage, da Kristus kaldte. Fuldstændig Forvirring i Sindet, Opgivelse af al Tro og al sund Tankegang, Mørke og Tomhed, glædeløs Tvivl, Haabløshed — det havde været min Lod og Pant paa det yderste Mørke, der skulde komme, havde jeg været bange for at følge ham. Jeg har mistet Venner, jeg har mistet Verden, men jeg har vundet ham, som ved sig selv giver Huse og Brødre og Søstre og Mødre og Børn og Marker hundredfold til Gengæld; jeg har mistet det, som forgaar, og vundet den uendelige; jeg har mistet Tiden, men vundet Evigheden. »Herre, min Gud, jeg er din Tjener og din Tjenerindes Søn; du har sønderbrudt mine Lænker. Jeg vil ofre Lovprisningens Offer til dig, og jeg vil love Herrens Navn.«

Ved Johanne Stockmarrs Død

Kgl. Hofpianistinde Johanne Stockmarr, som døde fornylig i en Alder af 74 Aar bør ogsaa mindes med Taknemmelighed og Forbøn i et katolsk Blads Spalter. Utallige er de Gange, hvor hun med sin stærke og fine Kunst har baade glædet og hjulpet os, offervillig og hjælpsom som hun altid var, naar der var Brug for hende. Og samtidig i Besiddelse af ægte Beskedenhed og Tilbageholdenhed, skønt hun var meget stor og fejret.

Johanne Stockmarrs Fordringer til Musikken som Fortolker og som Lærer var: Skønhed, Renhed, Klarhed og absolut Redelighed; og dette prægede hende ogsaa menneskeligt. —

Ogsaa paa anden Maade havde Johanne Stockmarr Tilknytning til katolske Forhold. Da jeg for første Gang opsøgte min senere Lærerinde for at spille for hende, var det i *Vesterhus*, dette Sted med de mange katolske Minder. Hertil var Johanne Stockmarr knyttet med faste Baand ved sit meget nære og in-

derlige Venskab med Baronesse Stampe, som betød overordentlig meget for hende. Baronessen saas altid paa 1. Række ved Johanne Stockmarrs Koncerter, og Koncertgiverens første Smil ud til Publikum var altid rettet den Vej. — Det berørte derfor Johanne Stockmarr stærkt, da hun hørte, at Vesterhus var opgivet som katolsk Institution, men hun fortalte mig, at det havde beroliget hende, at Biskoppen ved en Samtale havde forklaret Omstændighederne derved. —

Johanne Stockmarr var stærkt religiøs. Hun bad ofte om Forbøn og jeg har mange Gange hørt, hvorledes hun — som det altid skete — inden hun forlod Hjemmet før en Optræden, spillede et Vers af »Alt staar i Guds Faderhaand«.

Tit besøgte hun Kapellet i Vesterhus, og f. Eks. bad hun ofte sin Morgenbøn der.

Da jeg kunde komme og fortælle, at jeg var blevet Katolik, glædede hun sig oprigtigt og sagde: »Jeg vilde blive lykkelig,

om mine egne unge kom og fortalte mig, at de var blevet Katolikker«. At Baronessen prøvede at hjælpe hende selv dertil, er naturligt, og jeg havde aldrig Indtryk af, at der var noget bestemt Lærepunkt eller lignende, som hindrede det. Men naar jeg berørte Spørgsmaalet, fik jeg altid et meget bestemt og fast Svar: »Jeg bliver aldrig Katolik selv,« maaske med en lidt vemodig Undertone. Jeg vovede ikke at trænge nærmere paa. Det var, som om en eller anden stærkt personlig Grund stod i Vejen. — Johanne Stockmarrs sidste Hilsen til mig var et gammelt

smukt Krucifix, som hun selv havde faaet af Baronesse Stampe.

Det var en stor Sorg for Johanne Stockmarr, da Baronessen døde; og da jeg sidste Gang spillede sammen med hende, talte hun med Vemodighed om de mange af hendes Venner, der var gaaet bort. Nu har hun selv spillet sin »Alt staar i Guds Faderhaand« for sidste Gang, og vi er blevet en stor Kunstner, et elskeligt Menneske og en trofast Hjælper fattigere. Jeg tror, at mange Katolikker vil udtale med mig: Hun hvile i Fred! —

Carl Vorm.

den unge Jakob. Det var for ham et Pant paa Guds Bistand og belærte ham om hans Udvælgelse fra Guds Side. Det styrkede hans Tro, medens han levede i det fremmede Land i hedenske Omgivelser.

Men denne Vision kaster ogsaa Lys over den kommende Frelser. Han skal være Guds Hus. Dette saa vi sidste Gang. Han skal ogsaa være Himlens Port, og det paa to Maader. For det første tilflød og tilflyder der os gennem ham al god og fuldkommen Gave, som kommer ovenfra, fra Lysenes Fader. Tilværelsen og Livet, baade det naturlige og det overnaturlige, modtager Menneskene fra Faderen gennem Sønnen eller det »evige Ord«. Thi alle Ting er blevet til ved »Ordet«, og uden det er intet blevet til af det, som er«. (Jo. 1,3.) Og da Gud Fader efter Syndefaldet vilde vise sin Godhed og Menneskekærlighed mod den brødefulde Slægt, lovede han endnu i Paradiset, at vor Overvindere og Ødelæggers Hoved skulde blive søndertraadt af ham, som vi nu tilbøder som Guds Søn og vor Frelser. Saaledes ligesom gik Faderen gennem denne Port og begyndte Genoprettelsen og Fornyetelsen af alt, baade i Himlen og paa Jorden, ved Jesus Kristus. I ham har Gud Fader velsignet os med al aandelig Velsignelse og med himmelske Goder. »Jesus er Døren til Faarene«. (Jo. 10,7.)

Dog ikke blot for Gud, men ogsaa for os er den menneskevordne Guds Søn den Port, hvorigennem vi har Adgang til vor Fader i Himlen. »Ingen kommer til Faderen uden ved mig,« sagde Jesus til Thomas ved den sidste Nadver. Med disse Ord vilde han udtrykke, at ingen kan opnaa den evige Salighed i Guds Herlighedsrige uden ved hans Hjælp. »Jeg er Vejen, Sandheden og Livet«. (Jo. 14,6.) Port eller Vej er Kristus for os alle, fordi vi kun gennem ham kan blive udfriet af Syndens Trældom og Elendighed; kun af ham kan vi blive ført over til Naadens og Lysets Rige; kun han bærer os som en Ørn op fra Udlændighedens Land til vort Fædreland

Jesus Kristus VII

»Her er Himlens Port«

1. Alt det store og underfulde, der omgiver Menneskevordens Hemmelighed, blev fra Slægtens første Dag ned gennem Tiderne efterhaanden kundgjort ved mange Tegn, Vidnesbyrd og paafaldende Begivenheder. Den Slags Aabenbaringer var Skygebilleder af de Naadegaver, som den lovede Messias skulde bringe Adams Børn. Det var paa denne Maade, at den gamle Pagt skulde løse sin Opgave at bane Vejen for Kristus, forberede Menneskene til hans Komme og iværksætte selve Menneskevordelsen. Vi maatte være meget uforstandige og utaknemmelige, hvis vi ikke vilde benytte os af disse Skatte.

2. I Dag vælger vi en ejendommeligt Hændelse i Patriarken Jakobs Liv for ved dens Hjælp at trænge dybere ind i Kristi Rigdomme.

Der er i det hele taget mange Lighedspunkter mellem Jakob og vor Frelser. Paa sin Fader Isaks Befaling forlod Esaus Broder sit Hjem og sine elskede Forældre for at begive sig paa Vej til et fremmed Land. Saaledes forlod ogsaa vor Frelser Himlen. Skønt Jakob var en rig Mands

Søn, gik han ganske alene og til Fods som en fattig. Natten overraskede den ensomme Vandringsmand paa et øde Sted; han maatte lægge sig for at sove og bruge en Sten som Hovedgærde, ligesom Jesus senere laa i en Klippegrav. Jakob maatte arbejde af al sin Kraft for at vinde sin elskede Brud. Kristus gjorde det samme for sin, den hellige Kirke. Patriarken overvandt til sidst alle Vanskeligheder og kom med en talrig Familie og en stor Formue tilbage til sin Fader og sin Moder: et Billede paa Herrens Indtog i Himlen.

Her vil vi i Dag kun dvæle ved følgende Hændelse: Jakob laa og drømte. Paa Jorden stod en Stige, hvis Top naaede til Himlen. Guds Engle steg op og ned ad den. Herren stod øverst og lovede ham og hans Efterkommere sin Velsignelse og Beskyttelse. Da vaagnede Jakob af sin Drøm og sagde: »Sandelig, Herren er paa dette Sted, og jeg vidste det ikke«. Han blev angst og tilføjede: »Hvor forfærdeligt er dog dette Sted. Sandelig, her er Guds Hus og Himlens Port«. Dette Syn skulde faa stor Betydning for

i Himlens Paradis. Thi ham alene har Gud givet Magt over alt Kød, for at han skulde give det evige Liv til alle dem, som Faderen havde betroet ham. Der er nemlig »kun een Gud og een Midler mellem Gud og Menneskene, Mennesket Kristus Jesus, som hengav sig selv til Løsepenge for os«. (1. Tim. 2,5—6.) Drevet af sit Hjertes Kærlighed til sin Fader og til os, sine Brødre, frembar han sig selv som det store Soneoffer paa Korset, stiftede Fred og Forsoning mellem Gud og den faldne Slægt og gjorde saaledes sig selv og sit Hjerte til Himlens Port for os. Lidelserne og Døden var altsaa det ene Middel, vor Frelser brugte dertil, men ikke det eneste. Ved sin Lære og sit Eksempel viste han os, hvorledes vi skal leve og være virksomme for at komme i Besiddelse af Korsets kostelige Frugt og for at bevare og forsvare, at forøge og gøre frugtbart, hvad vi har modtaget i Daabens Sakramente eller i den hellige Eukaristi, der baade er Offer og Sakramente. Desuden bad han den gribende Bøn for os: »Fader, lad dem, som du har givet mig, være hos mig der, hvor jeg er, for at de kan se min Herlighed, som du har givet mig«. (Jo. 17,24.) Disse forskellige Velgerninger, Døden paa Korset, Sandhedsforkyndelsen, Naadens Meddelelse gennem Sakramenterne og Forbønnen, tænkte Jesus paa, da han i Lignelsen om den gode Hyrde sagde om sig selv: »Jeg er Døren. Gaar nogen ind ved mig, skal han finde Frelse«. (Jo. 10,9.)

3. Saaledes bekræfter det Nye Testamente ved Herrens egen Mund det profetiske i Patriarken Jakobs Ord: »Her er Himlens Port«. Englene i Himlen beundrer og lovpriser Guds Søn, fordi han vilde være Døren til Frelse for os. Kristi Kirke paa Jorden bekender gennem Petri Mund: »Der er ikke Frelse i nogen anden end i Jesus Kristus fra Nazaret. Thi der er ikke under Himlen givet Menneskene noget andet Navn, hvorved vi kan frelses«. (Apg. 4,12) Men Verden, den gudforglemme-

der omgiver os, hvad gør den? Jo, den mener, at den i sin Videnskab og Kunst, i sin Teknik og Administration har Midler nok til selv at finde Vejen ud af Nød og Ulykke, af Synd og Skyld og ind i Lykkens Paradis. Skyldgerningerne siger ganske vist det modsatte. Men Verden

vil ikke lade sig belære. Hvad saa med dig og mig? Jo, vi staar midt i disse Strømninger og maa træffe en Afgørelse for eller imod Kristus. Lad os endelig vælge rigtigt. Lad os holde os til Kristus. Han er Vejen og Porten, fordi han er Sandheden og Livet. F. K.

Søndag Sexagesima

Ydmyg Beredvillighed

Guds Riges Vækst i os er ikke en Følge af vore egne Anstregelser. Det Arbejde, som vi yder, er en Forberedelse til denne Vækst eller snarere Tegn paa og Frugt af, at Guds Rige allerede vinder frem i os. Selve Væksten er ene og alene betinget af Naaden, som blot kræver en Jordbund, i hvilken den kan virke og udfolde sine Kræfter. Paa en Sten kan Solen skinne nok saa længe — den lokker dog intet Liv frem af den. Og den, som vil nyde Solbadets helsebringende Virkning, maa ikke af Bekvemmelighed og Angst for de varme Solstråler lægge sig i Skyggen. Den ydmyge Beredvillighed er den Jordbund, hvori Naaden uhindret kan virke, frembringe mangfoldigt Liv og modne sine Frugter. Salig den, som har erkendt denne den ydmyge Beredvilligheds Hemmelighed! Hans Liv har, hvordan Verden end dømmer, i Guds Øjne det rigeste Indhold (*Evangeliem*).

Hedningepostlens Liv er et saadant indholdsrigt Liv. Fra det Øjeblik, da han, kastet til Jorden af Naadens Straale, udbrød: Herre, hvad vil du, at jeg skal gøre? har Naaden virket sine Undere i og ved ham. Fordi han ikke satte sin Lid til egne Evner, til sin Visdom og Veltalenhed, men udelukkende roste sig af sin Svaghed, kunde hans Arbejde i Guds Rige, hans Apostolat, krones med saa stort Held og bære saa megen Frugt (*Epistel*).

I Bevidstheden om vor egen Svaghed og Utilstrækkelighed og ihukommende de store Ting, som Gud ved Naaden har virket i sine Hellige, bønfaller ogsaa vi ydmygt om Guds Naadehjælp (*Indgangsvers*), og vi beder om at maatte modtage denne Hjælp netop paa Hedningepostlens Forbøn; thi han har jo sagt: Ved Guds Naade er jeg, hvad jeg er. (*Kirkebøn*).

For ydmyg Beredvillighed, for Arbejde med Guds Kræfter har Verden ingen Forstaaelse. Nu stiller denne Verdens Børn sig i Modsætning til Guds Børn og synes ofte at sejre; men der kommer den Dag, da Verden vil vaagne til en frygtelig Erkendelse af, at den Gud, som de ikke har villet erkende, alene er Herre, og at de, som de har løftet Vaaben imod og lagt i Lænker, alene har opnaaet den sande Frihed (*Graduale, Tractus*).

I ydmyg Beredvillighed overlader vi os helt til Guds Vilje, som utvivlsomt vil lede vore Skridt ad Frelsens Vej. Naar vi hengiver os til Gud, er vi sikre (*Offertorium*).

Den egne Kraft svigter altid efter en Tids Forløb. I Guds Rige arbejder vi imidlertid ikke med egen Kraft, men med Naaden, der rummer guddommelige Kræfter, som stadig holder os ungdomsfriske og nedkalder den himmelske Faders Velbehag over os, hans Børn (*Kommunionvers, Slutningsbøn*).

P. Wolfgang Czernin O. S. B.

Med Iver havde Leonardo da Vinci kastet sig over Arbejdet med det kæmpemæssige Nadvermedet paa Væggen i Certosa-Munkenes Refektorium i Milano; til sidst manglede kun to Ansigter, der som store Spørgsmaalstegn stirrede ud fra det store Værk nemlig Kristus' og Forræderen, den ulyskafte Judas' Hoveder.

I lang Tid segle Leonardo eller en Model til Kristusfiguren og trods Priorens indtrængende Bønner varede det længe, indtil han en skønne Dag mødte op med en skøn ung Mand, hvis Træk forekom ham egnet til at gengive Mesteren. Nogle Dage senere var han imidlertid saa vilde, at han kunde sende Ynglingen bort, rigt belønnet, medens hans Træk lyste i den skønneste Kombination af den bellige Nadvers Gæster.

Karthusierklosterets Prior og samtlige Munke stod med foldede Hænder hensunkne foran det størstiledede Værk og lænkte ikke andet end at Kunstneren nu vilde forlætte og fuldende det endnu ufærdige Judasovede — og man vilde da indenfor de beskedne Klostermure være i Besiddelse af det kostbarste Billede, som denne sære Venetianer endnu havde skabt. Thi man fortalte alle Vegne, at der bviliede en Forbandelse over hans Billeder, saa at han aldrig vovede at fuldende dem. Ja, man sagde endog, at han meget hellere end at male gav sig af med Opfindelser, som for Eksempel at flyve gennem Luften, eller som bragte ham i Konflikt med Kirken og den verdslige Øvrighed, som for Eksempel ved at eksperimenterer med Dyr- og Menneskeleg.

Og hvor meget end Prioren græmmede sig — Leonardo var og blev borte eller at have fuldendt det skønneste Hoved, som nogen Dødelige Pensel end har skabt, og selv om Nadvermedet var beriget dermed, var og blev det dog uludende.

I Tidens Løb vænnede saavel Munkene, der indlag deres sparsomme Maaltider i Refektoriet, som de tilrejsende, der kom for at se det allerede vidt og bredt bekendte Billede, sig til at Judasovedet stirrede spørgsmaalagtig hvuid ud af Billedets Farverigdom.

I et gammelt Kloster — Santa Maria della Grazie — i Milano findes et af Malerkunstens Mesterværker: Leonardo da Vinci's (1452—1519) berømte »Den sidste Nadver«. Det størstiledede Værk er malet paa Væggen i Refektoriet og har i Tidens Løb lidt alvorligt af Fugt og Vandalisme, men endnu idag er man dog i Stand til at faa et Indtryk af Billedets kolossale Vælde i alle Hovedtræk. Til dette Kunstværk knytter sig — som det saa ofte er Tilfældet med store Kunstneres Værker — nedenstaaende Legende, genfortalt her af Margit Holm.

Leonardo da Vinci og hans Judas

Fra Tid til anden læste Prioren — nærmest vel for det, men sin Skuffelse — at det egentlig ikke gjorde saa meget, om Judasansigtet mangede, og det forklarede Kristus' Ansigt det. I Apostles vidunderlige Træker ansigter trods alle de ufuldendte Værk en Tid af. runding. Det kunde man imidlertid nok bilde sig ind, om den hvide Klæt var der, og den ene Øje segle — hvor man vilde det end led, altid først der.

En skønne Dag mande høre, here, da Munkene forlængede.

← Santa Maria della Grazie

de opgivet ethvert Haab om nogensinde at se Leonardo igen, dukkede han pludselig op, gammel og træl, og med ham fulgte en uhyggelig udseende Fyr. Man lod dem begge komme ind. Mesteren sagde ikke meget, men bød Munkene lade de to alene. Han tog Stift og Farver frem og glemte helt Tid og Sted, medens hans Model tog rigeligt for sig af den fremsatte Mad. Han tegnede og tegnede, saaledes som det var hans Skik, et belydeligt Antal Skitser, indtil han endelig længet om længe mente at have truffet det rigtige. Tilbage var nu kun paa selve Stedet at finde Farverne og hen under Aften blev Leonardo sig da ind i Re-

← En af Leonardos Judasskitser (opbevares i Windsor, Royal Library)

fektoriet sammen med denne uhyggelige Person, hvem ingen i Klosteret syntes om, og del var kun i Haabet om at se Billedet færdigt, at man gav dem begge Husly. Munkene passerede nemlig op Refektoriet paa Vej til Kirken, da de to ulige Mænd traadte ind i Spisesalen, og i det samme høortes et Skrig, som om nogen styrtede i en Grav og forsøgte at klatre sig til et Straa, men for-gæves. Munkene flygtede af Skrak, ikke ind i Kirken, men hver til sin Celle, thi dette Skrig syntes at have sprængt Klosterets Fred, det var som en af de forlorte Sjæles Skrig.

Kun een af Munkene, en Novice, sneg sig, dels af Frygt og

dels af Medlidenhed, hen til Refektoriet. Døren stod paa Klem og han hørte en Slønnen derinde; henne i Korsgangens yderste Hjørne saa han netop en sort Skikkelse, i hvem han genkendte Mesterens Model, forsvinde. Han vidste senere hen ikke, hvad det var, der havde givet ham Mod til at aabne Døren og se ind i Refektoriet. Der sad den store Venetianer alene i sine Hænder, og han hulkede lydlost.

Hvad var der mon sket? En pludselig Medlidenhed med denne gamle Mand skød op i den unge Mand's Sjæl — endskønt han endnu var optaget af Synet af den hæslige Person, der lige drejede om Hjørnet i Korsgangen.

Leonardo, den ensomme, saa op og mumlede: »Jeg anede det ikke, ved Gud, jeg vidste det ikke — som om han følte et medlidende Menneskehjerte ved sin Side Og Novicen klappede den gamle herlidende paa Skulderen, akkurat som en Mor kunde have gjort i samme Situation. Han spurgte ikke om noget, thi en Anelse kom over ham, idet han betragtede Nadvermedelens Kristushovedets skønne Træk og sammenlignede dem med de luse Skitser af Judas, som Kunstneren havde liggende spredt omkring sig. »Ved Gud, jeg anede det ikke«, havde Leonardo lige mumlet hen for sig. Og hvis man ikke havde erfaret det gennem den flygtedes rædselsvækkende Skrig, vilde ingen — end ikke Tegneren Leonardo selv — være kommet paa den Tanke, at een og samme Person havde staaet Model til Kristushovedet og Judas' Ansigt. Nogle Aars forbrødet Liv havde været tilstrækkeligt til ikke blot at fjerne ethvert Træk af Skønhed fra et Menneskes Ansigt, men ogsaa gøre det til Skueplads for de laveste Laster.

»Vi skulde have beholdt ham, for at han ikke skal tilføje sig selv en Ulykke, som den, til hvis Billede jeg vilde benytte ham,« sagde Leonardo til Novicen; og da han vilde ile efter ham, greb han sig i det og udbrød: »Lad ham fare, han har genset sin uberære Ungdom, og jeg ved nu, at hans Skrig ikke blot var fuldt af Rædsel, men tillige ogsaa af

Konvertit og Privatfunktionær

Det var engang i Slutningen af det nittende Aarhundrede, nærmere betegnet var det i Begyndelsen af Halvfemserne, at en af de ældste Klasser i Marie Jørgensens Pigeskole var blevet saa interesseret i Latinen til den forestaaende Eksamen, at Eleverne havde besluttet i samlet Trop at overvære Søndagsmessen i den gamle Sankt Maria Kirke paa Albani Torv.

Det var et Særsyn for Menigheden at se de mange unge Piger, der pludselig var blevet interesseret. De fulgte Messen med levende Opmærksomhed. De hørte og saa. De deltog i den latinske Sang, og de fulgte i Bogen de latinske Bønner, og de knælede, naar de saa, at det hørte sig til. —

Ja, det vil sige, der var een, der ikke vilde knæle. Hun gjorde et — skal vi sige stædigt eller hovmodigt Indtryk i Forhold til de andre. Det var saadan en lille, mørk en. Det lod til, hun havde sin egen Mening om de Dele, men — selvfølgelig, hun læste jo Latin som de andre, og derfor kom hun med derhen, hvor Latinen havde sit Hjemsted. Det var hendes Interesse, og man behøvede da ikke at knæle, bare fordi de andre gjorde det. —

Skolen sluttede for de unge Pigers Vedkommende med den atraaede Eksamen, og saa havde man jo ikke mere Brug for Besøgene i den lille katolske Kirke. —

Jo, der var een: den lille mørke. For hende blev Latinstudierne i Kirken mere end det. De blev det store Møde. Hun forstod, at der bag Tinderne, der tegnede sig for hende, maatte aabne sig noget stort og skønt, og saa begyndte hun at arbejde sig opad. —

Omsider blev Julie Banzon Katolik.

Omtrent samtidig, nemlig 15. Februar 1894 blev hun ansat paa Fyns Stiftsbogtrykkeris Kontor, og jeg kan levende forestille mig, at den lille attenaarige har gjort de indledende Skridt der med det samme opmærksomme og samvittighedsfulde Sind, som hun lagde for Dagen i Sankt Maria Kirke. — Man bøjer ikke Knæ, fordi andre gør det; men man ser, man hører, og man gør sin Pligt.

Og det er den fundamentale Karakteristik af den Frøken Julie Banzon, der i Dag sidder som den respekterede og afholdte Leder af

Trykkeriets Kontor, og det er svært at sige, hvilke af de to Egenskaber, der skal understreges stærkest.

»Hun har kunnet lære os noget, og vi holder af hende!«

Saaledes udtalte en af Kontorets ældste Damer sig. Jeg ved, at Frøken Banzon føler for de unge Piger, der er under hendes Førerskab, som kunde de være hendes Døtre; saadan er hun.

Og som hun er pligtro og hjertervarm over for andre Mennesker, er hun en kærlig Datter for den Moder, vor hellige Kirke, til hvilken Pastor Johannes Frederiksen førte hende for 50 Aar siden. Vincentsforeningen, »Den levende Rosenkrans« og Sankt Albani Kirkekor kan tale med derom, og adskillige Præster, der sidder rundt i Landet og har virket i Odense, vil ikke bekræftende. —

Kære Frk. Banzon! — Langt de fleste af Deres Trosfæller i Odense skylder Dem Tak. De skal ikke spørge — hvorfor; jeg ved, Deres Beskedenhed vil protestere, og derfor kun dette: Maatte den gode Gud unde Dem mange Aar og megen Lykke i Tiden og frem for alt i Evigheden, og maatte Deres gode Eksempel virke i Tiden, der kommer, som det har været virksomt i den, der gik.

Deres hengivne
Trosfælle.

Det famøse Virkelighedsbegreb

Livlig Disput mellem Professor Vinding Kruse og A.C. om Erkendelse og Vurdering

A. C. indledte Foraarsæsonen paa en meget værdig Maade med et Foredrag om Professor *Vinding Kruses* Bog: »Erkendelse og Vurdering«. Desværre var Foredragsholderen Pater *Wolfisberg* blevet syg, men da Manuskriptet laa fuldt udarbejdet, var det muligt at gennemføre Aftenen takket være Pater *Ross*, som sprang ind baade som en fortrinlig Fortolker af Pater *Wolfisbergs* Tanker og tillige som en ligesaa fortrinlig Defensor for de i Foredraget fremsatte Betragtninger. Aftenen fik en særlig livlig og festlig Karakter ved,

at Professor *Vinding Kruse* selv kom til Stede, foruden at ogsaa Magister *Christian Petersen*, som snart bliver Dr. phil. ogsaa gæstede Foreningen og gav sit Bidrag til Aftenens interessante Forløb.

Pater *Wolfisberg* lagde storartet op til Aftenens Diskussion, idet han begyndte med en Gennemgang af Professor *Vinding Kruses* Betragtninger og ganske enkelt lod Forfatteren selv tale:

»Vi lever i en Tid, hvor alle etiske Normer og alle Retsbegreber er kommet i Drift og nu tilsyneladende ligger i det store Kaos. Aar-

sagen hertil er først og fremmest, at der i den nyere Tids Videnskaber er opstaaet Retninger, der har vist en stærkt kritisk Holdning overfor de gamle aandelige Værdier, Moral og Religion, baade i deres hidtidige Former og i deres inderste Grund. Den frie videnskabelige Aand, der begyndte at vise sig i Renæssancen, og som brød afgørende igennem i det 18. og 19. Aarhundrede, underkastede respektløst alle Fænomener, ogsaa Moralen og Religionen, en af Fortidens Opfattelse uafhængig kritisk Undersøgelse. Og i Slutningen af det 19. og i Begyndelsen af det 20. Aarhundrede opstod der baade i Filosofien og i den æstetiske Litteratur en Retning, der benægtede, at det overhovedet var muligt at begrunde Moralen, saavel den nedarvede som enhver anden. En Frihed til fuld Livsudfoldelse paa alle Omraader, uhæmmet af Moralens Regler saavel som af Religionens Forestillinger, blev Tidens Løsen.»

Vejen ud af det moralske

Kaos

Naar vi saaledes har gjort os klart, hvordan Forholdene ligger, stiller Professoren os over for Spørgsmaalet: hvordan kommer vi ud af denne Krise. Svaret bliver en Undersøgelse af, om vi er i Stand til at begrunde Etikken videnskabeligt. Først viser Professoren, at alle hidtidige Forsøg paa videnskabeligt at begrunde Etikken er slaaet fejl og maatte slaa fejl, fordi de manglede en brugbar Underbygning i Erkendelsesteorien. Dette Spørgsmaal er det, der maa klares, og denne Opgave tager Professor Vinding Kruse paa sig. Som en Kontrast til Sofisternes Skepticisme, der ene hyldede en rent subjektiv Sandhedsopfattelse, stiller Professoren Sokrates. Han vendte Menneskenes Tanker bort fra den ydre Verden hen mod dem selv — hans Maal var at lære Menneskene at kende sig selv. Selverkendelsen kunde efter Sokrates's Opfattelse føre til sikker Viden, og i en saadan Viden laa Vejen til ret Handlingen og til Lyksalighed. Men dette er ikke nok. Sokrates gjorde den Fejl, at han ikke tog fat paa at klare selve Spørgsmaalet om, hvad man

forstaar ved denne Viden, og denne Fejl er der, efter Vinding Kruses Opfattelse, ingen der nogen Sinde har forsøgt at bøde paa. Og naar man ikke har en klar Redegørelse for selve Begrebet Viden, kan man ej heller begrunde de etiske Normer. Fra katolsk Side, mener Professoren, er der heller intet præsteret i saa Henseende — Thomas Aquin og Neothomismen affejes med en kort Bemærkning om, at ej heller de gav os noget Bevis, men henviste blot til Troen. I denne Forbindelse indskød Foredragsholderen, at man fik det Indtryk, at Professor Vinding Kruse kun besad et overfladisk Kendskab til katolsk Tænkning, thi det, han efterlyste: en Erkendelsesteori, der kunde danne Basis for Etikken, havde jo netop Skolastiken, især Thomas og senere Neothomismen, ydet fuldtud. Det er rigtigt, naar Vinding Kruse hævder, at det er fra Erkendelseslæren, Normerne maa udgaa, forsaavidt som det til syvende og sidst er denne, der maa begrunde vor Viden. Naar jeg *ved*, at jeg *bør* en Ting — da kræver dette »*bør*« en Begrundelse af den Viden, der ligger bag ved det. Er der ingen Begrundelse er det hele et Slag i Luften, og vi bygger paa lutter etiske Luftkasteller.

Vinding Kruses Erkendelsesteori

Vinding Kruse vender sig mod den moderne Tænkings Mænd — mod John Locke, Hume, Berkeley, Kant, Stuart Mill o. s. v. — som alle har begaaet den Fejl, at de har glemt at underkaste deres egen Tænkning en kritisk Revision. Alle disse Filosofer har i deres Kritik af vor Erkendelse benyttet og bygget paa de selv samme Grundforestillinger, som de i deres Undersøgelser ender med at erklære for subjektive eller uanvendelige paa det Omraade, de selv anvender dem! De Grundforestillinger, der bliver Tale om, er:

1. Evnen til at finde Lighed og Forskel.
2. Erkendelsen af Aarsag og Virkning.
3. Vor Tidsopfattelse.
4. Vor Rumsopfattelse
5. og vore indre Oplevelser.

Hvordan har da Erkendelseslærerne forholdt sig til disse grundliggende Forestillinger, spørger Vinding Kruse. Disse Forestillinger giver alle Udtryk for, at der findes Relationer mellem Tingene, og naar disse Erkendelseslærere kommer til det Resultat, at Relationerne er Opfindelser af vor Aand, er dennes subjektive Former, da bliver Erkendelseslæren en Kredsgang, en Selvillusion og en Række upaaviselige Paastande — Vinding Kruse kalder denne Fejltænkning for en *Grundillusion*, fordi man enten opererer med noget, der først skal bevises, eller med noget, man endog gennem samme Undersøgelse har erklæret for uvirkeligt.

Pater Wolfisberg gjorde opmærksom paa, at denne Tanke med Grundillusionen jo netop var en Idé, der hørte til den faste Beholdning af Modbeviser imod baade Idealisme og Emperisme fra katolsk Side.

Vinding Kruse tilbageviser Locke's, Hume's, Berkeley's og Kant's Erkendelseskritik som selvmodsigende, fejlagtig og smalsporet, fordi den anvender Et-Kriteriums-Metoden, idet den gør Sanseformannelser til Maalestok for Virkeligheden. Efter Vinding Kruse har den menneskelige Natur Evne til *fremefter at vælge* de Forbindelser af Sanseformannelser, der giver Tilfredsstillelse, og undgaa dem, der giver Utilfredsstillelse eller Smerte. Og dette Valg er en Viljesakt, som han kalder *Fremføling*. I den ligger Kimen til al menneskelig Erkendelse og al menneskelig Handling. Grundevnen i Mennesket er en intim Samvirken baade af Sansning, Forestilling, Følelse og Vilje. Vinding Kruses Erkendelsesprincip bygger derfor

(Fortsættes Side 109)

Ung Katolik

som forbereder sig til teologiske Studier ønsker den 1. Marts at leje et billigt Værelse paa Frederiksberg.

Billet mrk. Jyde til Bladets Annonceekspedition, Klosterstræde 23, København K.

Liturgisk Kalender

Febr.:

13. S. *SEXAGESIMA* (106); 2. (violet) Bøn: Om de helliges Forbøn ([120]), 3. Bøn: Efter frit Valg; Præf. (521).

14. M. † *St. Valentin* (837); 2. Bøn: Om de helliges Forbøn ([120]), 3. Bøn: Efter frit Valg, 4. Bøn*); alm. Præf. (525).

15. Ti. † *St. Faustinus og St. Jovita* (838); 2., 3. og 4. Bøn som Mandag; alm. Præf. (525).

16. O. † *Feria* (106); 2. Bøn: Om de helliges Forbøn, 3. Bøn: For alle afdøde troende (1140), 4. Bøn: Efter frit Valg; Tractus udelades; alm. Præf. (525).

17. Ti. † *Feria* (106); 2. Bøn: Om de helliges Forbøn, 3. Bøn: Efter frit Valg, 4. Bøn*); Tractus udelades; alm. Præf. (525).

18. F. † *St. Simeon* (838); 2. Bøn: Om de helliges Forbøn, 3. Bøn: Efter frit Valg, 4. Bøn*); alm. Præf. (525).

19. L. † *Gudsmoders Lørdagsmesse* ([88]); 2. Bøn: Om Helligaanden, 3. Bøn: For Kirken eller For Paven ([123, 122]), 4. Bøn: Om Fred eller For Paven (medmindre Bønnen for Paven er bedt som 3. Bøn); Gudsmoders Præf. (522).

20. S. *QUINQUAGESIMA* (112).

*) Om Fred eller For Paven. — Bønnen om Fred findes i K. U. Nr. 30, 1943.

Katolsk Ugeblad

„Nordisk Ugeblad for katolske Kristne“ sammensluttet med „Katolsk Ungdom“

Udgiver: „KATOLSK PRESSE“

Redaktion: H. D. T. KLÆRULFF (ansvarshavende) og J. BERG.

Nørrebrogade 27 C, København N.

Mandag og Fredag Kl. 15—16, Tlf. Nora 61 66.

Ekspedition og Kassererkontor:

c/o Sankt Ansgars Forlag, Bredgade 67,

København K.

Palæ 4777, Kl. 10-12.

Post-Giro Nr. 57042.

Annonceafdeling: Klosterstræde 23, Tlf. Central 6245. Postgiro 3668.

Abonnementspris 2,75 Kr. Kvartalet. Norge og Sverige 14 Kr. om Aaret, øvrige Udland 18 Kr. om Aaret. Abonnement tegnes paa Bladets Ekspedition eller ethvert Postkontor.

BREVE fra LÆSERNE

Korsangen

Vi har modtaget:

Hr. Kallan! Dersom De vil læse mit lille Indlæg fra 9. Januar een Gang til, vil De lægge Mærke til, at den omtalte 25-Øre var tænkt som *Ekstraskat* til Kirkens Kasse. Præsten har som Regel mange Spekulationer for at faa Pengene til at slaa til, tænk paa Brændselsregningerne p. t. Jeg mener, der er mange, som gerne vil give et lille maanedligt Tillæg, som kan opkræves ved Kirkedøren. Vi vil gerne sidde i en varm Kirke med Lys og Blomster paa Alteret og festlig Udsmykning ved Højtiderne, saa maa vi ogsaa, efter Evne, give vor Skærv — hvem skal ellers gøre det. —

Der var to Ting, der forfærdede mig i Deres Indlæg, det var det, at Trosfæller skulde være »uhjælpelig ligeglade« om Korene synger i Kirken, og at man nærmest betragter dem som et »nødvendigt Onde«. (Fy dog.) Det vilde da være meget trist, hvis det var rigtigt; jeg har aldrig hørt Korsangen ufordelagtigt omtalt og kender flere Protestanter, der gaar i vore Kirker for at høre den »smukke« Korsang.

Om vi særlig skal takke de »dygtige unge« for, at Knudsgilderne fik saa stor en Succes, ved jeg da

Citat

Folkeslagene skal vide, at dit Navn er Gud; du alene er den højeste over al Jorden.

Sexagesima, Graduale.

KALENDEREN 1944

udgivet af Ansgariusforeningen, har været udsolgt i nogen Tid, men er nu udkommet i 2. Oplag.

Pris 50 Øre

Faas hos de katolske Boghandlere.

Th. Frobenius & Co.

Kirkeorgelbyggeri

KGS. LYNGBY Telefon 755 og HORSENS Telefon 498

Har bygget Orglerne i:

Rosenkrans Kirken, København, St. Vincents Kirke, Helsingør, Immaculata Kirken, København, Katholsk Kirke, Ålborg, Katholsk Kirke, Silkeborg, Sct. Annæ Kirke, København, Sct. Laurenti Kirke, Roskilde.

ikke, jeg mener, at det nærmest er yngre og (skal vi sige) lidt ældre, der ofrer sig for den Sag.

Men for at komme tilbage til Kirkekorene, saa ved jeg, at der er *faste* Sangere, der faar Betaling, men vi har jo Lov at haabe, at de ikke er Katolikker, for os, der tilhører Kirken, er det en Ære og Glæde at være med i Koret, og det er saa rigtigt, naar De skriver, at det er den Maade, vi Sangere beder vore Bønner paa.

Fra kompetent Side hører jeg, at det er en Umulighed (?) at samle de katolske københavnske Kirkekor til en Koncert — det forstaar jeg ikke.

Maskinarbejdere og Sporvejsfunktionærer o. a. har deres aarlige Koncerter, der samler fulde Huse, skulde saa vore Kor, med uvillig Assistance af kendte Kunstnere ikke kunne regne med den samme Interesse fra Publikums Side. — — —

Vi har da ved forskellige Lejligheder vist, at vi kan fylde Odd-Fellow Palæet til sidste Plads; det er den Slags festlige Sammenkom-

... EN lang RÆKKE

Institutioner med »Katolsk Ugeblad« og de katolske Forlag i Spidsen handler hos »Athene«, som gennem mange Aar har været Leverandør af Tryksager til den danske katolske Kirke

Athene

Svanemønstergaardsvej 4
København V
Central 11.313

• DET APOSTOLISKE VIKARIAT • CENTRALSKOLEN • SANKT-

ster, der virker højnende og opmuntrende paa os Katolikker — naar engang Tidens Fylde er inde.
Ingeborg Soelberg.

E. S. Jeg haaber, der er mange unge, der har meldt sig som nye Medlemmer i Kirkekorene Landet over.

Det famøse Virkelighedsbegreb

(Fortsat fra Side 107)

Naar en psykologisk Betragtning, ikke som katolsk Tænkning paa et metafysisk-ontologisk Princip. Han mener, at det afgørende er, at Menneskeslægten igennem Aartusinder har følt sig frem til sine Grundopfattelser om Maksimum af Lykke og Tilfredsstillelse.

Hvad betyder Menneskeslægten Helhedsopfattelse?

Pater Wolfisberg stillede her det Spørgsmaal: Hvad skal vi egentlig forstaa ved denne Menneskeheds Helhedsopfattelse igennem Aartusinder. Den har jo aldrig været til Stede samtidig og i samme Psyke. Vinding Kruse kritiserer Kant, men gør sig jo alligevel til Talsmand for ham, naar han hævder disse Tanker, idet denne Menneskeheds Helhedsopfattelse jo kun kan give sig Udtryk ved, at den paavirker Menneskenaturen i Forstanden, saadan at denne kan skelne mellem rødt og blaat — Vinding Kruse er saaledes blevet en biologiseret Kant.

Tilbage til Skolastikken

Nu er vi altsaa naaet lige saa vidt, hævder Pater Wolfisberg, og Vejen vi maa gaa, kan se nok saa trist ud, fordi den gaar tilbage gennem Aarhundreder, men hvad gør det, naar bare den fører os til Maalet — vi maa tilbage til Skolastikkens Erkendelsesteori. For den er Erkendelseslæren er Fremtrængen til Objektet. For den er Bevidstheden Virkelighed. Derfra støder vi frem

til absolutte Sandheder: nemlig de logiske, matematiske og metafysiske Principper. Det vilde være ganske vilkaarligt at indskrænke disse Princippers Gyldighed til den fænomenale Verden, som Vinding Kruse gør det, da metafysiske Principper er almenlydige.

Efter yderligere Betragtninger tog Diskussionen sin Begyndelse, og den fik tydeligt sit Præg af, at man kom ind paa det evige Problem i protestantiske Lande: er der uoverstigelige Skranker mellem Tro og Viden?

Det blev hele Rasmus Nielsen-Sagen fra forrige Aarhundrede om igen. Som Protestant maatte Professor Vinding Kruse mene, at Tro og Viden ikke kan gaa i Spænd — vi tror, hævdede Vinding Kruse, at det er sandt, at man ikke skal sammenblande Tro og Viden. Hvorfor? Fordi Religionen er Ikke-Videnskab, mens Viden er Videnskab. Dette Postulat tilbagevistes klart af Pater *Küpferle*, som samtidig paa en yderst klar Maade gjorde opmærksom paa, at det var selvmodsigende at give Kant Ret i hans Betragtninger, naar man iøvrigt mente, at hans Principper var urigtige. Vi ser, sagde Pater *Küpferle* bl. a., at naar Kant søgte at modbevise Guds Eksistens, saa gjorde han dette paa Basis af hele sit System. Siger vi, at dette System er galt, er altsaa ogsaa hans Beviser mod Guds Eksistens forkerte.

Naar der blev saa stor Diskussion om Forholdet mellem Tro og Viden, hang dette sammen med det Spørgsmaal, det altid har hængt sammen med, om det erkendelsesteoretiske Grundlag er i Orden eller ej. Pastor *Messerschmidt* gik energisk ind paa denne Tanke, som i den Grad rev Professor Vinding Kruse med, at han erklærede, at dette Spørgsmaal maatte de senere have Mulighed for at drøfte sammen. Det fremgik iøvrigt ogsaa, at vel havde Professor Vinding Kruse læst om Thomas, men han besad intet Førstehaands Kend-

skab til thomistisk Tænkning, saadan som Thomas selv og senere Neothomismen i vore Dage har fremsat disse Tanker.

Ganske bortset fra al den Lærdom, de tilstedeværende høstede ved at overvære Foredraget og høre paa Diskussionen, var der endnu en Lære, man høstede, nemlig at der maa gøres en Indsats for, at danske videnskabelige Kredse kommer til at lære katolsk Tænkning at kende. De færreste danske Videnskabsmænd kan læse Latin — det maa vi gøre os klart, derfor bliver det nødvendigt at stille Oversættelser og Redegørelser til deres Raadighed paa Dansk, saaledes vil »Catholica« i et af sine første Numre bringe Pater Wolfisbergs Foredrag, saa vi ad den Vej kan gøre det klart for alle, at her er et Spørgsmaal, man ikke kan lade ligge. *To-R.*

Bognytt

Johannes Jørgensens nye Digtsamling: Digte i Danmark, som i længere Tid har været meldt udsolgt haves igen i et mindre Antal Eksemplarer. Kr. 4.00.

Das Antlitz

Vi beklager at maatte meddele, at Goyaus store Bog: »Das Antlitz des christlichen Rom« i Øjeblikket er udsolgt. — Muligvis kan vi senere skaffe et Parti, naar Bogen kommer i nye Indbindinger fra Forlaget. Vi modtager indtil videre Ordre, dog uden at kunne garantere en Levering, da Forsendelsesforholdene er meget usikre.

Sankt Knuds Skole

Det nye Jubilæumsskrift om Sankt Knuds Skole faas nu i Boghandelen. Det er en smukt illustreret Bog om den elskede Skole, en af den katolske Kirkes Grundpiller i Danmark. Et Resumé over katolsk Kamp og Sejr gennem 75 Aar og en Spore til nye Maal. *Kr. 2,00.*

Sankt Ansgars Boghandel

Bredg. 67, Palæ 4777, Giro 81851

Undervisning i **KLAVER** og **ORGEL**

KURT S. THOMSEN

Kantor og Organist ved Sankt Ansgars Kirke
Rødstensvej 25, Hellerup. Telefon Gentofte 64

Katolske Begravelser

Benzon

aut. katolsk Bedemand

Alle Aftaler kan træffes i Hjemmet

CENTRAL 1868

Leonardo da Vinci og hans Judas

(fortsat fra Side 105)

Anger. Lad os bede for den ulykkelige.»

Novicen gik tilbage til sine Brødre og berettede om det sælsomme, der var hændt inden for deres stille Klostermure.

*

Men Leonardo fæstnede ikke den flygtedes Træk, som han havde liggende foran sig, saa hæslige og grusomme, som den levende Model. Han nøjedes med at holde Judas' Ansigt i Baggrunden og saa mørkt, at hans Træk idag ikke forskrækker. Men da det sidste Penselstrøg var ført, forsvandt Leonardo som en Flygtning for stæde fra Milano, og Certosa saa ham aldrig mere. Men Kartheuserklosteret ejer i hvert Fald Verdens skønneste Nadverbillede og bevarer en ejendommelig Legende, knyttet til det.

Vellykket Spejderfest

I Absalons Trop har Grund til at være tilfreds med sin Tropsfest, som holdtes Søndag den 30. Januar i Karnappen.

Først og fremmest fordi de havde samlet saa mange Mennesker som vist aldrig før, og dernæst fordi de præsenterede en fornøjelig Underholdning og derigennem skabte en glimrende Stemning hos alle, som overværede Festen.

Der indledtes med et Potpourri spillet af Walthers Bødkers Orkester, og saa fulgte Lejrbaalsunderholdningen, hvor Koncertsangeren Eddie Russel, som vist selv morede sig over denne lidt usædvanlige Form for Optræden, var en glimrende Lejrbaalsleder, og selv kvad alle sine kendte Sange, lige fra Vagabondvisen til »Mandalay«. Sangerinden Inger André sang sine muntre og alvorlige Viser formummet i Flokføreruniform, og fik Publikum til at synge kvikt med paa Omkvædene.

Spejderne og Ulvene udfoldede sig naturligvis selv i Optrin og skal jeg nævne nogen her, maa det bestemte blive Agnes Okroj, kendt som Flokfører »Bamse«. I det lille Optrin som den sprælske Skovgud viste hun os en hel ny Side af sit Temperament, — der var Fantasi over hendes Skikkelse og det rigtige drilske Blink i Øjet.

Til sidst kom den kendte Drengebogsforfatter Gunnar Jørgensen

og læste op, først nogle smukke Digte og derefter en humorfyldt Historie fra en af sine sidste Bøger.

Underholdningen var dermed endt, og der fulgte et vellykket Samvær, hvor man i Lighed med tidligere Aar sørgede for forskellige Afvekslinger i Form af Konkurrencer.

Saa var Festen forbi, — vist ogsaa med et for Troppens Kasse godt Resultat, og det er jo nok for Spejderne og Ulvene det vigtigste.

Ved Lodtrækningen blev følgende Numre udtrukket:

361 — 469 — 1423 — 1719 —
701 — 136 — 177 — 1832 — 1263
— 1734 — 1280 — 1891 — 38 —
484 — 1246 — 447 — 531 — 204
— 1510 — 1560.

Vore Pennevenner

Vi har denne Gang fire unge Piger, som gerne vil korrespondere med unge Mænd. Man bedes sende sit Svar til Ugebladets Redaktion, Nørrebrogade 27 C, København K., og vedlægge 30 Øre i Frimærker til Ekspeditionsomkostninger.

1. »Rie«. Interesser: Traveture, Hjemlig Hygge, Sport, Litteratur. Vil gerne korrespondere med ung Mand fra København eller Omegn.

2. »Trolde«, København, 18 Aar. Interesser: Friluftsliv, gode Bøger, Musik. Vil gerne korrespondere med ung katolsk Mand.

3. »Dorthe«, ung katolsk Pige. Interesser: Min Tro, Musik (alt fra Chopin til Rytmemusik), Sprog, Sport, Litteratur og Madlavning. Vil gerne korrespondere med ligestillet katolsk ung Mand, 20—25 Aar — og høj.

4. »Tulle«, 18 Aar. Interesser: Kirken, Traveture, gode Bøger. Vil gerne korrespondere med tyveaarig ung Mand.

Den frie Mellemskole

med Bogholderi og andre praktiske Fag er den bedste Forberedelse for dem, der skal være Haandværkere, Kontorfolk og lign. Og i KATOLSK CENTRALSKOLE læres to Sprog, Engelsk fra 5. Klasse, Tysk fra I Mellemskoleklasse. Indmeldelser til alle Klasser modtages daglig. Nørrebrogade 27, Tlf. Nora 6166.

Jesu Hjerter Kirke

Sønd. 13. Febr. Kl. 8,30 Fælleskommunion for mandlige Kongreg.

Mand. 14. Febr. Kl. 19,30 unge Mænds Kongr. Torsd. 17. Febr. Kl. 20 Mændenes Kongr.

St. Andreas Kirke

Sønd. 13. Febr. Kl. 8 reciteret Messe med Menighedens Fælleskommunion. Onsd. 16. Febr. Kl. 9 Mødreforeningen.

St. Therese Kirke

Sønd. 13. Febr. Kl. 9 de unges Messe.

St. Mariæ Kirke

Fred. 11. Febr. Kl. 19,30 Kongregationsmøde for Mænd.

Aarhus Opland

Søndag d. 13. Februar:
Odder: Kl. 10,15 (Komm. 9,15).
Søndag den 20. Februar:
Grenaa: Kl. 10 (Afholdshotellet).

St. Dominikus' 3. Orden

Fælleskommunion Søndag den 13. Februar Kl. 8 i Sakramentskirken. Bagefter fælles Kaffebord.

Benediktineroblaterne

Søndag d. 13. Februar Møde Kl. 13,30 hos Liobasøstrene. Derefter Vesper med sakramental Velsignelse.

ACADEMICUM
CATHOLICUM

AARHUS.

Fredag d. 25. Febr. Kl. 19,30.

Studiekredsmøde i Præstegaarden.

KØBENHAVN.

Tirsdag d. 22. Febr.

Studiekredsmøde i Bredgade 67A. Emne: Filosofiens Grundelementer efter Maritain.

Kl. 16: Studiekreds I. Leder: Tandlæge Frk. Jutta Neergaard.

Kl. 17: Studiekreds II. Leder: Pater H. Roos S. J.

Søndag d. 27. Febr. Kl. 15.

Aabent Hus for A. C.s Medlemmer hos Formanden, Asmussens Allé 1, V.

Tirsdag d. 29. Febr. Kl. 17.

Ordinært Møde i Stenosgade 4 (Røde Sal). Landsretssagfører G. Garth-Grüner taler om »Det fælles-kristelige Arbejde«. Principer og Retningslinier.

D. K. K. F.

Indbyder til en Sammenkomst Søndag d. 13. Februar Kl. 14 i Klosteret Sct. Kjeldsgade 1.

Enhver katolsk Kvinde ogsaa Ikke-Medlemmer er velkommen og kan tage en Herre med. *Program:* Foredrag af Forfatterinden Fru Karen Plovgaard om »En af Nordens store katolske Kvindeskikkelser«. Musikalsk Underholdning ved Frøken Inger Lund-Larsen. Tale af Pater S. Wevers S. M. M. Fælles-sange (husk Sangbogen). Kaffe-bord à 1 Kr. 25 Øre. (Sukker bedes medbragt). Deltagelse bedes meldt senest Fredag d. 11. Februar enten

Ung Pige

Ungt, katolsk Ægtepar søger snarest eller senere en pæn, ung Pige, der vil hjælpe med alt husligt Arbejde.

Familiær Stilling og mindre Løn gives. Week-end hveranden Uge.

Hospitalsforvalter Aage Dyrkjøb, Kysthospitalet paa Refsnæs pr. Kalundborg.

til Sct. Liobasøstrene, Tlf. Ryvang 381 eller til D. K. K. F.s Sekretariat, Ndr. Frihavsgade 26, Tlf. Øbro 9250.

Sygeplejerske-Forbundet

Bibeltimerne om Kristushaabet i det gamle Testamente fastsættes Torsdag den 17. Februar. Dersom Spærretiden fortsat er Kl. 22, begynder Bibeltimerne Kl. 20 præcis, da vi maa slutte 21,10.

Katolsk Ungdoms Klub

København.

Søndag d. 13. Febr. Kl. 14. »Den røde Sal«, Stenosgade 4. Fælles-møde med Foredrag af Hr. cand. polit. T. Kaare Frederiksen: »Hvorfor forsømmer vi vore Børn?« Kaffe-bord. Musikalsk »Hvem ved hvad?« Konkurrence. Praktisk Arrangement Gruppe IV. Afregning for Sct. Knuds Gilderne Kl. 13,30.

Frederiksberg

Søndag d. 20. Febr. 1944 Kl. 14 pr. Fastelavnsfest.

Kaffe-bord, Underholdning ved Tryllekunstneren Bent West-Hansen, Claude Acbischen m. fl. Tøndeslagning. Entré 75 Øre.

Navn i Søndagsmessebogen

Hr. Jørgen Langsted, Østergade 25, Assens, skriver til os og tilbyder dem, der maatte ønske det, smaa Navnesedler parat til Indklæbning i den nye Søndagsmessebog.

Vor kære Medsøster

R. D. Ursula Arnegger

Benediktinernonne i Vor Frue Kloster, Aasebakken,

er afgaaet ved Døden d. 31. Januar 1944, 64 Aar gammel, i sit 39. Profesaar, efter at have modtaget den hellige Kirkes Sakramenter.

Vi anbefaler vor kære Medsøster til Præsternes Memento og de Troendes Forbøn.

Priorinden og Konventet,
Vor Frue Kloster,
Aasebakken pr. Birkerød.

Odense

Velanbefalet Ene pige

ikke for ung, dygtig til Madlavning og al Husgerning, kan 1. Marts faa virkelig god Plads hos enlig Dame i roligt Villahjem. God Løn.

Fru Grosserer Eriksen,
Sadolinsvej 27, Odense.

Ung Kone med syg Mand

beder gode Mennesker om et Laan, 3—500 Kr. Tilbagebetaling 10 Kr. pr. Uge.

Billet mrk. »Haab« til Bladets Annonceekspedition, Klosterstræde 23, København K.

C. J. Schledermann & Sønner

MURERMESTRE . ENTREPRENØRER

Roskilde . Allehelgensgade 18 . Telefon 122

Jernbeton

Murermester ved Sct. Maria Hospital

C. W. Kronmann

GRUNDLAGT 1852

Jern og Staal . Rør og Fittings . Pumper . Centralvarme . Sanitet . Ilt og Gas . Autogensvejværker . Bolte og Møtriker . Tekn. Artikler
NYKØBING F. TELEFON 203

AABENRAA

Køb hos vore Annoncører

Aabenraa Kul-Kompagni A-S

Kul & Koks Import

Skibbroen 5 . Tlf. 218 . 220

Leverandør til Sct. Ansgar Klinik

Brødrene Jensens

Byggeforretning
og Cementstøberi

Niels A. Nielsen & Søn

Malermestre

Telefon 528
Farve- og Tapethandel

Lev. til de katolske Institutioner

LEDIG

»CIMBRIA«

Tømmerhandel, Aktieselskab

Telefoner: 2006, 2007 og 2008

Træløst Bygningsartikler, Støboguds
Leverandør til den nye kat. Kirke

Udfører Arbejdet ved „Hoffmanns Minde“

	Hansen & Hansen <i>Elektroinstallatører</i> Blagaardsgade 13 . Nora 3840	E. PIHL MORTENSEN <i>Tømrermester</i> Marsalavej 15 . Telf. Amager 6811
Axel O. Petersen <i>Murermester</i> Solvænget 4 . Telf. Ryvang 3738	O. Hansen & R. J. Møller <i>Bygnings- og Maskinsnedkeri</i> Frederiksborgvej 70 . Taga 918 . C. 1806 PRIVAT: Damsø 2642 og Taga 8196	Charles Jørgensen <i>Glarmester</i> Landskronagade 14 Telefon Ryvang 54

Udfører Arbejdet ved Aasebakkehus

Alex J. Hansen <i>Ingeniør . Entreprenør . Murermester</i> Hørsholm Telefoner Hørsholm 45 . 497 . 645	Svend Larsen <i>aut. elektr. Installatør</i> Ravnsnævej 2 . Birkerød Telefon Birkerød 273 <i>Udført Arbejdet ved det elektriske Køkken og Bageri</i>	Jul Jensen <i>Tømrermester . Msskinsnedkeri</i> Usserød Kongevej 108 Telefon Hørskolm 94
N. P. Pedersen <i>Snedkermester</i> Bolbrovej 61 . Telf. Rungsted 42	LEDIG	Monies & Andersens Eft. K. K. L. Simonsen Højbroplads . St. Kirkestæde 3 Central 1325 <i>Centralvarme . Sanitære Installationer</i>

KOLDING Slagteriudsalget <i>Haderslevvej 7 . Tlf. 1951 . 1952</i> 1. Kl. Okse-, Kalve- og Svinekød . Konserver Leverandør til St. Hedvig Klinik	ESBJERG Kontantforretningen <i>M. R. Jørgensen</i> Kongensgade 25-27 Alt i Sengestyr og Manufaktur Lev. til St. Josephs Hospital	ROSKILDE Mønsterbageriet Olsgade 17 . Tlf. 1365 Anbefaler sig med 1. Kl.s BAGERI & KONDITORI Alt i Isanretninger og Desserter
---	---	--

NÆSTVED

Næstved Tømmerhandel ved T. A. Meding . Tlf. 1478 (3 Lin) Trælast & Bygningsartikler	URE OG BRILLER <i>Arndt Nielsen</i> Jernbanegade 2, Telefon 543	Næstved Mælkeforsyning v. Chr. Smedegaard, Kildemarksv. 35, Tlf. 1789 Lev. til Sct. Elisabeths Hospital
C. V. Gørgens <i>Kolonial . Delikatesser</i> Præstøvej 45 . Tlf. 582 Leverandør	C. Mortensen <i>Murermester</i> Gallemarksv. 23 . Tlf. 1349 Lev. til kat. Menighed.	N. Juel Pedersen <i>Glarmester</i> Ramsherred 13 . Tlf. 158 Leverandør til St. Elisabeth Hospital
Evald Nielsen <i>Malermester</i> St. Mortensgade 5 . Tlf. 659 Ny Østergade 11 Leverandør til katolsk Menighed	Herlufholm Dampmølle og Brødfabrik A-S Telefon Næstved 31 Lev. til de katolske Institutioner	Fiskehuset Ramsherredgade, Tlf. 107
R. RASMUSSEN Riddergade 4 . Tlf. 29 . Næstved Lev. til Sct. Elisabeth Hospital	Næstved Kul- og Koks Kompagni Aktieselskab Ny Havn . Telefon 1420	Brændsel Støbegods . Fourage Fr. Brandt Østergade 29 . Tlf. Næstved 71

Katolsk

20. Februar 1944

92. Aarg.

Nr. 8

Ugeblad

Om at snakke Moral

Der er forkerte Opfattelser, man for længe siden har opgivet at protestere imod. Man kan ikke springe op som en Trolde af en Æske, hver Gang der i en Avis eller en Bog bruges Ordet »Jesuit« om en falsk Person. Man har længe været træt af at skulle komme med Indsigelser, naar populærvidenskabelige Artikler og Bøger (ak, ogsaa de videnskabelige) serverer Myten om den mørke Middelalder. Man kan umuligt overkomme at være der med Udredninger og taalmodige Forklaringer, saa tit som de gamle Plader mod katolsk Helgen- og Gudsmoder-Dyrkelse bliver spillet paany. Og saadan er der saa meget. Men af og til er man vel nødt til at overvinde sit Ubefrag og i al Korthed pointere, at selv om en Ting bliver sagt om og om igen af Hundredtusinder, kan den godt være helt forkert.

Nu var der forleden en anset Læge, som udtalte sig til en Avis om den foruroligende Vækst af Kønssygdomstilfældene. Han havde ganske bestemte Forslag om, hvad man burde gøre for at imødegaa denne Fare. Først og fremmest var Oplysning nødvendig. Mennesker — især de unge — maatte lære, hvilken Risiko de løber ved at knytte løse Forbindelser. Der var bare een Vej, man ikke skulde betræde i Kampen mod disse Sygdomme.

Man skulde ikke snakke Moral til de unge. For det nytter ikke noget.

Har De hørt disse Ord om Moral en før? Selv synes jeg, at de hver Dag staar et eller andet Sted i Morgenavisen. Og selve Ordet Moral har paa Dansk faaet Klang af denne Skepsis. Moral er tilsyneladende noget ganske godt — noget, som visse Mennesker aabenbart ikke kan lade være med at prædike, men som de øvrige Mennesker heldigvis ikke lader sig afficere det bitterste af.

Naar jeg hører disse Ting, mindes jeg ofte mine egne Erfaringer. Som Dreng i et ikke-religiøst Hjem skelnede jeg meget nøje mellem to Slags Paabud og Forbud. Der var de motiverede, og der var dem, der blot lød: »Saadan gør man nu engang« eller »saadan gør en pæn Dreng nu engang ikke«. Jeg vil ikke paastaa, at jeg altid rettede mig efter de Forlangender, der blev motiveret. Visse Begrundelser troede jeg ikke paa (f. Eks. dem, der skulde faa mig til at enes med min større Søster), andre satte jeg mig ud over, skønt jeg vistnok troede paa deres Berettigelse (f. Eks. at jeg ikke maatte læse saa meget, især ikke i daarlig Belysning, for det vilde mine Øjne blive ødelagt af). Men jeg tror, at jeg rettede mig efter det meste af, hvad man saaledes

Om et Par Film ...

Fastetidens romerske Stationsgudstjenester

Katholicismen i Finland

Novelle af St. Wevers

Fastebestemmelser

for 1944

begrundede for mig. Derimod mindes jeg ikke, at jeg nogen-sinde har lystret et Paabud eller et Forbud, der blev givet mig uden Motivering. Jeg mindes kun, at jeg har handlet stik imod dem ud fra en meget tidlig vaagnet Fornemmelse af, at man her ganske vilkaarligt og uberettiget vilde hindre min frie Udfoldelse.

Da jeg som ung Mand blev Katolik, syntes jeg, at jeg igen fik understreget Forskellen mellem de Bud, der hviler paa gode Grunde, i sidste Instans paa Skaberens fuldkomne Kendskab til Indretningen af de Væsner, der er hans Værk, og de ganske vilkaarlige Forlangender, som højst paaberaaber sig en vis Tradition. For den unge Konvertit var det simpelthen Forskellen mellem den katolske Kirkes Moral og det, man udenfor denne Kirke kaldte for Moral. Lad ogsaa være, at jeg i Konversionsiveren gjorde min protestantiske Omverden Uret, og at den i vid Udstrækning kendte til en Moralbegrundelse som den katolske, men jeg gjorde næppe den protestantiske Teologi megen Uret.

Den nævnte Læge (og hans mange Meningsfæller) vil sige, at der er en vis (stor eller lille) Chance for, at de unge vil rette sig efter os, naar vi fortæller

(Fortsættes Side 115)

Munkemel

Benyt

HANDELSBANKEN

HOVEDSÆDE: HOLMENS KANAL 2 . C. 8600

H. HINSCH - Brændselsforretning
VESTER 601 (Forh. N. P. NIELSEN) VESTER 601
VODROFF TVÆRGADE 4
KUL - KOKS - BRÆNDE

Familie- Færdels- og kombineret Grundejerforsikring
Forsikrings Compagniet
for Kongeriget Danmark
Telf. 10,093 Amallegade 31 B Giro 2107

absolut

ABSALON
naar Forsikring skal tegnes

Thor's kemiske Fabriker A/S

Thorasvej 12, N.
Central 2910
1412

**Alle Slags Sæber og
Rengøringsartikler**

Lev. til Hospitaler og Institutioner

Floralin flyd. Blomstergødning
giver frodige Planter og Blomsterrigdom
Bonalin-Kompagniet A/S, København F

I. Tannenberg

Aut. elektrisk Installatør

Frederikssundsvej 148'
Telefon Bella 384

KØBENHAVNS BRÆNDELS KOMPAGNI

KUL KØK KOKS

NØRREGADE 15

TELF. 9270

C. & L. Tofte . V. Reusch

Blikkenslager

Aut. Gas- Vand- og Sanitetsmester

Sct. Poulsgade 42. Telefon Palæ 533

Privattelefon Palæ 1373

Udfører Arbejdet ved Benediktinerindeklosteret

ROBERT HANSEN

1. Kl.s Kød, Flæsk og Paalæg

Amagerbrogade 212 A . Amager 6390

Leverandør til de katolske Institutioner

G. Garth-Grüner

Landsretssagfører

Frederiksholms Kanal 6, Kbh.

Tlf.: 12,166 og 12,161

Axel Steckhahn

Kolonialvarer og Delikaesser

Gamle Kongevej 155

Telefon 8016

Leverandør til katolske Institutioner

N. A. Nørgaard

Murermester

Vandtaarnsvej 7-9, Søborg

Telefon Søborg 1968

Gør Deres Indkøb hos M. Nielsens Eftf.

Viktor Nielsen

Frugt, Grønt, Konserver m. m.

Stenosgade 3, Vester 2319 x

dem, hvad de løse Forbindelser kan føre til. Vi Katolikker mener, at vi med samme Chance for Held ogsaa kan fortælle de unge, at der er visse Ting, som er forbeholdt Ægteskabet, og hvorfor det er saadan. Begge Begrundelser hviler paa nøgterne Kendsgerninger. For Moralen er hverken Guds vilkaarlige Bestemmelser eller tilfældig opstaaet Skik og Brug eller den ældre Generations (eller de herskende Samfundsklasser) Paahit. God kristen Moral er Brugsanvisningen til det komplicerede legemlig-

sjælelige Instrument, som et Menneske og et Menneskesamfund er. Og den lader sig lige saa fyldestgørende begrunde som f. Eks. det Dødningehoved, Apotekerne sætter uden paa bestemte Flasker.

Naturligvis er der unge, som ikke vil høre. De vil »tage Chancen«. Det gør de ogsaa, naar Lægen forklarer de løse Forbindelsers Risiko. Men i saa Henseende er der ingen Forskel paa, hvad Moralen og Lægens vise Raad formaar og ikke formaar.

D. T.

Omkring et Par Film ...

„Biskoppen“ - „Det store Ansvar“

Kritikken af de danske Film har især fastslaaet, at disse Films Handling er banal, at Moralen ikke altid er den bedste, og fra kristen Side har man ofte udtalt Ønsket om, at kristne Værdier kom til at præge disse Film.

Derfor gik man med spændt Forventning til Henning Kehlers »Biskoppen«. Som litterær Vejleder for Læserne af et af de store Dagblade, maatte han være selvskreven til at ophjælpe Filmens kunstneriske Niveau. Som erklæret Kristen, der udtrykkeligt selv sagde, at han havde »evangeliske« Hensigter med sin Film, maatte han kunne give den ønskede positivt kristne Film.

Paa begge Punkter blev »Biskoppen« en Skuffelse. Historien i Filmen er ikke blot gammelkendt (blandt de i Pressen nævnte Forbilleder har jeg savnet George A. Birmingham, der ikke vilde have skrevet en Side i Drejebogen anderledes), den er bevidst lagt an paa at tækkes det brede Publikum, som morer sig bedst over gamle Vittigheder og foretrækker de Typer, de har set om og om igen. Men har man overvundet Skuffelsen over, at Forventningen om nye Veje for Filmen ikke blev indfriet, indrømmer man gerne, at den fol-

kelige Film har sin overmaade berettigede Plads. Der er tit et utaaeligt »intellektuelt« Snoberi bag Kritiken af Filmen (og af Bøgerne). Mere end nogen anden Kunst start henvender Filmen sig til den brede Befolkning og har al mulig Ret til at sætte sig paa dens Niveau og gøre sig forstaaelig for den. Det udelukker ikke, at f. Eks. Folkekomediens eller Farcens Form benyttes til at give dette store Publikum kunstneriske og moralske Værdier.

For den katolske Tilskuer var det andet Spørgsmaal dog nok saa vigtigt. Lykkedes det Kehler at lægge lidt Kristendom ind i sin muntre Handling, hvor den gamle Skuespiller giver sig ud for Biskop og »ordner« Paragrafferne i en lille Menighed? Ja, man skal jo være forsigtig med at udtale sig om, hvad en Forfatter selv mener er Kristendom. Og maaske det »evangeliske« i Kehlers Øjne indskrænker sig til Mildhed og Ulyst til at dømme. Der gives jo en Sekt, der tilsyneladende mener, at Formaalet med Kristi Gerning her paa Jorden var at sige Samtidens og Eftertidens Farisæere et Par borgerlige Ord. Og det gør »Biskoppen« ogsaa. Men heller ikke andet.

Se, hvis Forfatteren bevidst havde foresat sig at skrive en Film for Biografgængerne helt ud i Stationsbyerne og de smaa Forstadsteatre, og hvis han havde villet gøre Kristendommen en Tjeneste med sin Film, maatte han i sin Drejebog have gjort et Forsøg paa at erstatte tarvelige og forkerte folkelige Opfattelser af kristent Væsen med smukke og rigtigere. Men intet synes at have været ham fjernere. Menighedsraadet vækker Jubel i Forstadsbiografen ved i Smug og inod sine Principper at drikke Snaps. Det bestyrker Forstadens Overbevisning om, at alt det »hellige« Væsen ikke er andet end Hykleri. I Virkeligheden har Menighedsraad det velsagtens saadan, at enten frygter de Snapsen og forsøger den, eller de sætter den paa Bordet ligesom andre Mennesker. Og naar Kehler vil gøre den virkelige Biskop til en pæn Mand, hvorfor i Alverden skal han saa være belejret med en svag Mave? Forstaden siger til sig selv: ja, Kirken er jo tydeligvis ikke et Sted for dem, hvis Blod flyder helt sundt og raskt i Aarerne. Bevares, det er Bagateller. Men det er af mange saadanne Bagateller, at en Befolknings Fremmedheds-Følelse overfor Kirken bygges op. Det kan man tage en Gallup-Undersøgelse paa. Og det skulde for en kristen Forfatter være en let Sag at vende op og ned paa Fortegnene foran disse smaa Værdier. En katolsk Forfatter vilde aldrig have undladt det.

Fra »Biskoppen« gik jeg lige hen til »Det store Ansvar«, Filmen, der vil fortælle Forældrene, at det er deres Ansvar, naar det gaar deres Børn galt. Det er meget sagt, men naturligvis kan der laves en Film om den Del af Ansaret, som med Rette er Forældrenes. Det er bare slet ikke sket. For det første siger Filmen positivt, at man ikke maa dadle de unge selv, og det er jo — ærlig talt — bare at lefle for de unge, der meget vel er i Stand til paa egen Haand at vælge det gale. For det andet ligger Filmen i den Grad paa Maven for

den offentlige Børneforsorg, at den ikke blot paapeger dennes gode Hensigter, dens Nødvendighed i paakommende Tilfælde og dens ofte heldige Resultater (alt sammen ubestrideligt), men ligefrem udtrykker, at denne Forsorg er saa fortræffelig, at det er en Skam, at kun de Børn, der kom paa gale Veje, nyder godt af den — det burde alle Børn. Hvilket vil sige, at det er meget godt med Forældrenes Ansvar for Børnene, men Staten gør det nu bedre. Og dette er en Dementi af selve Filmens Tese, foruden at det er inderligt forkert. Og for det tredje taler Filmen slet ikke til *de* Forældre, der kommer i Biografen og maaske kunde faa paapeget, hvor deres Ansvar ligger. Der er i Filmen to Forældre, som er Skyld i deres Børns Ulykke, men den ene, en landlig Mor, er et usandsynligt Unikum af en Taabe, og den anden, en fordrunken Byarbejder, har i Virkeligheden andet at bruge Fredagens Ugeløn til end til at gaa i Biograf og komme paa bedre Tanker.

I Virkeligheden skulde Forfatterne — ganske som Henning Kehler skulde — have set deres Opgave og deres Publikum paa een Gang og derudfra have draget nogle ganske selvfølgelige Slutninger om, hvordan deres Film skulde bygges op. De nærmer sig et Par Minutter i hele Filmen det virkelige Problem i et Par Billeder fra et Bourgeoisihjem, hvor Børnene gaar i Hundene, fordi Forældrene kun tænker paa sig selv. Men det var kun et Par Minutter uden Sammenhæng med den øvrige Film. Man kunde ikke værges sig mod det Indtryk, at Forfatterne hurtigt muligt forlod dette Emne, der kunde virke pinligt paa mange pæne Folk i Teatret, og i Stedet vendte tilbage til den fordrukne Arbejder, som ikke køber Billet, men kan faa de tilstedeværende til at sukke over, hvor ansvarsløs saadan en helt anden en dog kan være. Men enten skulde denne Film være pinlig for de tilstedeværende, eller den burde have heddet »Ansvar et der andres«.

H. D. T. K.

Bange for Døden

En Novelle for vore kære gamle

Pastor Thomassen — — Pastor emeritus Thomassen — — har naaet den første ledige Bænk i Anlægget. Uvilkaarligt griber hans ene Haand til Hjertet som for at forvise sig om, at det endnu er der. Saa trækker han lidt paa sin Gummiflip, saadan som en god Kusk letter paa Hestens Seletøj. Og saa spænder han fra: det vil sige, han sætter omhyggeligt Paraplyen fra sig, løfter Skøderne paa den fortidige Diplomatarfrakke og sætter sig bevidst og tilfreds. Nu rækker han efter Paraplyen, lægger begge sine Hænder paa Krykken og sætter pustende Punktum efter hele denne Anstrengelse. Et Smil tænder Lys i de fine Rynker ved Øjenkrogene. Saa er det da for een Gangs Skyld lykkedes ham at unddrage sig Søster Hermenegildis' Agtpaagivenhed. Godt at han undlod at tage Overtrakken paa. Ellers vilde hun have anet Uraad. Godt ogsaa, at Konduktøren var saa venlig at bremse op, da han kom tøffende lige i sidste Øjeblik. Her er lunt og fredeligt. Den lave Novembersol skinner, saa godt den evner. Og Blæst er der ingen af. Der er jo nok et visst Blad, der dirrer henne i Busken: det maa være en Efternøler, der bliver trukket i Ørene, fordi den ikke vilde følge med Flokken. Her er virkelig rart. I Dammen over for trækker en Lappedykker skinnende Spor efter sig over den mørke Vandflade. En Graaspurv lander lydøst paa Gangstien, skeler op til Bænken, tager et Par skæve Høp og lægger Hovedet paa Skraa. Præsten rækker sin Haand og knipser med Fingrene: Spurven farer indigneret flagrende afsted. Pastor Thomassen stemmer Hagen mod Hænderne ovenpaa Paraplykrykken og stirrer efter Svømmefuglene og deres blanke Furer.

Se, saa er de der igen, de mørke Tanker, der plejer at plage ham. Det er med dem som med

Fluerne: de to, tre Fluer, der holder til paa hans Værelse. De sidder gerne stille oppe under Loftet, men næppe har han lagt sig paa Divanen for at sove til Middag, før de er der og kildrer ham i Ansigtet eller paa Hænderne. Saaledes ogsaa med disse Tanker om Død og hinsides. Pastor Thomassen ved meget vel alt det, der findes om disse Ting baade i Biblen og i Katekismen. Og den, der vil slaa op i hans Summa theologica vil paa de mange blaa og røde Understregninger kunne se, hvor grundigt han hos Sankt Thomas har læst alt vedrørende *visio beatifica*. Og hvor ofte har han ikke i sit lange Præsteliv forklaret for andre, hvorfor det ikke kan opkomme i noget Menneskes Hjerte, hvad Gud histoppe har beredt dem, der elsker ham. Han har blandt andet iagttaget, at gode troende Sjæle er tilbøjelige til at anlage sig for Trostvivl, naar nogen af deres nærmeste er blevet revet fra dem ved Døden. Det er ingen Trostvivl, har han sagt. Det er ikke andet end vor Afmagt til at forestille os de hedengangnes Tilværelse, siden alle vore Forestillinger om Menneskeliv er knyttede til Legemet.

Nej, han ved det altsammen meget vel. Og dog er der noget galt. Hvorfor kan han ellers ikke lide at blive mindet om, at han er Landets ældste Præst? Han er bange for Døden, det er Sagen. Og kan man være det bekendt, naar man tror, at Gud er Kærlighed? og navnlig naar man Søndag efter Søndag har afsluttet sin Prædiken med at henvise til Guds grønne Enge, hvor der vil være Fryd og Gammen. Naar han, Pastor Thomassen, saa langt fra at glæde sig over den tilstundende Opløsning og over sit Møde med Kristus, som Konvertitten Paulus i sin Tid, nu tværtimod smaafryser ved Tanken om Død og Grav, mon det saa ikke er, fordi der er gaaet

Orm i hans Tro paa Trosbekendelsens sidste Led: »Og det evige Liv«, og fordi der er noget muligt ved hans Glæde over den saa meget lovpriste Salighed? ... Præstens Hoved er efter et Par nikkende Bevægelser sunket ned paa Hænderne. En Barnepige, der skyder Genvej gennem Parken, standser skræmt sin Vogn ved Synet af den mægtige sorte Hat, der hænger over en Paraply; saa lister hun sig skyndsomst forbi, hvad hun anser for at være en Vagabond ...

— — — — —
Det ligner et stort Børneværelse, eller ogsaa er det en Børnehave med lyse Birketræsmøbler og venlige Farver i Jeanne-Hebbelynk-Stilen. Det er en Vagtstue for Værneengle. Ved lave smaa Borde sidder blonde Englebørn og tegner med Tungespidsen i den ene Mundvig. Andre er hinanden behjælpelige med at glatte Fjere paa deres Vinger. En Flok paa fire-fem af de største staar i en Klynge og trøster grædende Sjæle, som Pastor Thomassen ikke kan faa Øje paa. Det viser sig at være ufødte Sjæle. De har lyttet til en Samtale mellem to salige, en Mand og hans Hustru, der har staaet og talt om deres jordiske Trængsler. De har endog udspurgt en Del andre. Og nu er disse unge Sjæle blevet slaet med Skræk for deres Tilværelse nede paa Jorden.

— Hvad er det, I er saa bange for? spørger en af Englene et hulkende Menneskebarn.

— Jo—o—o—o, kommer det staccato mellem Graad og Snøften, de to har fortalt, at Jorden er en Kugle, og at den hele Tiden drejer rundt. Derfor gik den ufødte i Angst for, at han vilde trille ud i Verdensrummet og slaa sig.

Englene maa bide Tænderne sammen for ikke at briste i Latter, mens den store Engel prøver at berolige den ulykkelige. I Afstand, indrømmer han, kan det godt tage sig saadan ud, men i Virkeligheden er det anderledes. Det forholder sig nemlig saaledes, at de Mennesker, der færdes paa Jordkuglen, stadig har paa Fornemmelsen, at de be-

væger sig paa et lige Plan. Selv om de bevæger sig ved Sydpolen og faktisk staar paa Hovedet, føler de sig lige saa trygge som de, der gaar alle andre Steder. Skaberen har nemlig indrettet det saa viseligt og udstyret Jorden med en ejendommelig tiltrækkende Kraft. Men det vil den ufødte senere høre nærmere om i Fysiktimerne.

— Jamen, indvender en anden af de skræmte Sjæle, der siges ogsaa, at Jorden hele Tiden svirrer rundt mellem andre endnu større Kloder. Sæt nu, at de kommer til at tørne sammen eller blot strejfe hinanden en lille bitte Smule, saa er Følgerne jo ikke til at overse.

Engelene smiler stadig deres overbærende Smil, mens den kloge taalmodigt belærer det dumme Barn:

— En saadan Katastrofe er teoretisk set nok tænkelig, men det er da gaaet godt i de Millioner af Aar, Universet har staaet paa. De mange Slægter, der har levet deres Liv dernede, har kun glædet sig over det, de kalder Stjernerne, og det er end ikke faldet dem ind at forfærdes over en Bevægelse, der ikke iagttages med Menneskets Øje. Du skal selv se, hvordan alt er indrettet paa bedste Maade, saa der ikke er Grund til at nære Mistro til Skaberens Værk.

Men de ufødte giver sig ikke. Der er saa mange andre Vanskeligheder, som skræmmer dem fra Jordelivet. De kan saaledes ikke tænke sig andet, end at det maa være frygteligt, at de til at begynde med næsten et helt Aar skal være indespærret i et andet Menneskes Liv. Det er da i hvert Fald en uhyggelig Tanke at tænke sig.

Denne Gang ser det ud, som om den ordførende Engel tøver med at svare. De øvrige, der stod og gjorde Vingetoilet, har afbrudt deres Sysse og slutter sig til Gruppen. De, der sad og tegnede, sidder med Blyanten i Munden og lytter. Et Par smaa Englebørn, der kommer farende ind fra Gangen, helt røde i Hovedet af deres Tagfat, skammer sig ved at se saa mange misbil-

ligende Blikke, at de træder lydøst tilbage paa Taaspidserne. Nu ved den store Engel igen, hvad han skal sige.

— Vi Engle, siger han, kan paa dette Punkt ikke tale af Erfaring, for vi er i vor Tilblivelse ikke afhængig af andre Engle. Men jeg har færdes meget blandt Mennesker, siden jeg med Mellemrum i snart 2000 Aar har været Værneengel. Og jeg har aldrig nogen Sinde hørt et eneste Menneske omtale de Maaneder, det har tilbragt i Moders Liv, som en uhyggelig Tid. Tilsyneladende er de ufødte Mennesker sig ikke bevidst, at der er noget ejendommeligt ved deres Situation, i hvert Fald ikke saa længe den staar paa. Det maa være med det som med selve Fødslen og Livets første Stadium; i al den Tid, det lille Menneskebarn suger Næring af Moderens Bryst, og naar det skal svøbes og bæres, føler det ikke denne Afhængighed som noget ydmygende endsiges noget uhyggeligt. Tværtimod, den lille nyder Modermælken, saa længe den trænger til den, ligesom den ynder al denne Beskyttelse, saa længe den ikke er i Stand til at klare sig selv.

Saa viseligt har Skaberen forstaaet at indrette Livet ogsaa paa det Punkt. —

De ufødte er efterhaanden blevet Herre over deres Sindsbevægelse. Graaden er stilnet af. Dog bliver Spørgsmaalene endnu ved at stige op fra de betrængte Sind ligesom Bobler fra et Vandhul. De kommer to-tre ad Gangen.

— Hvordan vil Sjælen, der er noget aandeligt noget, kunne holde ud at være sammen med noget saa tungt som et Legeme? Hvordan skal den bære sig ad med at styre den Klump af Kød og Knogler? Hvor megen Øvelse skal der ikke til for ud fra Hjernecentralen at betjene Nervernes udviklede Net? Og hvordan med Samarbejdet mellem de mange mærkelige Organer, som Menneskelegemet efter Sigende skal være sammensat af: Hjerter, Lunger, Mave og Nyrer, for ikke at tale om en hel Bunke smaa Kirtler, der siges at være af

(Fortsættes Side 123)

»Gid I maa kende Kristi Kærlighed« (Ef. 3,19)

Den Frelasers Skikkelse og Egenskaber, som Julenatten har skænket os, kan man betragte som en Slags Kunstværk, frembragt af Guds Mesterhaand. Fordyber man sig i alle Enkeltheder, faar man en levende Fornemmelse af dets uforlignelige Skønhed, Hellighed og op-højede Værdighed. Det, man ser og erkender paa denne Maade, er saa stort, at Gud Fader af den Grund gav sin menneskevordne Søn al Magt og Myndighed i Himlen og paa Jorden og bestemte, at »alle skal ære ham, som de ærer Faderen«. (Jo. 5,22.) Naar Gud saaledes paa den yderste Dag atter lader sin førstefødte komme til Jorderig, giver han Befaling om, at alle Guds Engle skal tilbede ham. (Heb. 1,6.) Om os Mennesker gælder ved denne Lejlighed ifølge St. Paulus Profeten Isajas's Spaadom: »Saa sandt jeg lever, siger Herren, for mig skal hvert Knæ bøje sig, og hver Tunge skal lovprise Gud.« (Ro. 14,11.) Paa denne Maade faar vor Frelser den Hyldest, som tilkommer hans guddommelige Majestæt.

Men der er endnu en anden Side i Kristus, som fortjener vor Opmærksomhed. Det er hans *indre Aktivitet*, hans Hjertes Tanker og Ønsker. Ogsaa Betragtningen af denne skjulte Verden forøger vort Kendskab til, vor Beundring for og vor Kærlighed til Guds og Marias Søn. Naturligvis kan man paa Forhaand sige, at Herrens Sjæleliv fuldstændig svarer til hans Persons Værdighed, og at det derfor kan gøre Krav paa den samme Højagtelse og Ærbødighed, den samme Hengivenhed og Lydighed som selve Personen. I og for sig er der nu flere Muligheder. Menneskets indre Liv bestaar jo baade af Erkendelse, af Følelser, af Beslutninger o. s. v. Vi tager i Dag

»Kristi Kærlighed« og lader den faa den første Plads i vore Overvejelser. Det er os ikke ubekendt, hvad Skriften selv siger om denne den stærkeste Kraft i vort Hjerte: »Kærligheden er stærk som Døden. Dens Nidkærlighed haard som Dødsriget. Dens Gløder er brændende Glød, dens Luer er Herrens Lue. Mange Vande kan ikke slukke den, Strømme ej skylle den bort«. (Højs. 8, 6—7).

Vi ved ogsaa, hvilken Plads denne Kærlighed har indtaget i Jesu Hjerte Andagten lige fra først af. Herrens legemlige Hjerte blev dyrket som Sæde for og Symbol paa Jesu baade guddommelige og menneskelige Kærlighed. Den førstnævnte fik ham til at stige ned til os og blive en af os. Den anden er Aarsagen til, at Jesus blev lydige indtil Døden og i treogtredivende Aar gav os Eksemplet paa et gudvelbehageligt Liv, navnlig paa Ydmyghedens og Sagtmodighedens Dyd. Denne Kærlighed brændte saa stærkt, at den lod sig saare og gennembore af Lansen, for at aabne et Tilflugts- og Hvilested for alle dem, som forfølges af vor Fjendes Had, og for at det Blod kunde vælde frem, som er Kilde til vort overnaturlige Liv og vor Frelse. Jesu Hjertes Kærlighed er saa glødende og fortærende, at den fandt et Middel til at kunne blive hos os ogsaa efter Døden lige til Verdens Ende, idet den indstiftede Alterets helligste Sakramente. Vore Tanker kan aldrig fatte denne Kærlighed til Fuldkommenhed, fordi vore Forestillinger derom er for mangelfulde og vore Kundskaber om den altfor utilstrækkelige. »Kristi Kærlighed overgaar al Erkendelse«. (Ef. 3,19.)

Hvis nogen leder efter Billeder i den hellige Skrift, der illustrerer denne Kærligheds Styrke,

kan man henvise ham til et Sted hos Profeten Daniel. Denne fortæller om den glødende Ovn, som Kong Nebukadnesar lod gøre syv Gange hedere end sædvanlig. Flammerne slog ud af den med en saadan Voldsomhed, at de Mænd, som kastede de tre Ynglinge i den, blev grebet af Ilden og brændte ihjel. Men Luften i Ovnen var saa kølig som den svale Aftenluft. Det er et af de Skriftsteder, som kalder til Eftertanke og Sammenligning. Et andet taler om den Ild, som Moses saa bryde frem i Tornebusken. Busken brændte uden dog at blive fortæret, og en Stemme lød: »Kom ikke nærmere, men tag Skoene af dine Fødder; thi det Sted, hvorpaa du staar, er hellig Jord.« Men da vore Tanker trods Billeder og Sammenligninger ikke naar højt eller dybt nok, saa lad os hellere gøre, hvad St. Paulus opfordrer til at gøre, nemlig at bøje vore Knæ og bede om, at »vor Herre Jesu Kristi Fader efter sin Herligheds Rigdom maa styrke vor Aand, lade Kristus ved Troen bo i vore Hjerter og befæste os i Kærligheden, for at vi med alle Hellige maa erkende og fatte Bredden og Længden, Højden og Dybden af Jesu Kristi Kærlighed«. (Ef. 3,17 ff.)

Denne Kærlighed er vor Frelse. »Kristus har jo elsket mig og hengivet sig selv for mig«. (Gal. 2,20.) Men den er ogsaa vort Forbillede. Af den skal jeg lære baade at elske Gud og Mennesker, saaledes som Jesus har paabudt os det ved den sidste Nadver. »Jeg giver eder et nyt Bud, at I skal elske hverandre. Ligesom jeg har elsket eder, skal I elske hverandre«. (Jo. 13,34.) Det lyder derfor som en Genta-gelse og Forklaring af Mesterens Ord, naar den trofaste Apostel Paulus skriver om denne Dyd: »Kærligheden er taalmodig, den er velvillig; Kærligheden misunder ikke; den handler ikke ubesindigt; den er ikke opblæst; den er ikke ærgærrig; den søger ikke sit eget; den opirres ikke; den tænker ikke ondt; den glæder sig ikke over Uretfærdighed, men glæder sig ved Sandhed; den

taaler alt, den tror alt, den haaber alt, den udholder alt«. (I. Kor. 13,4 ff.) Paa denne Maade har Kristus elsket os, og saaledes skal vi lære at elske vore Medmennesker.

Dette vil med andre Ord sige, at Kærligheden skulde opfylde og beherske vort Indre saaledes, som Ilden griber og gennemgløder Metal. Hele vor Sjæl, alle Tanker og Følelser, alle Ønsker og Planer, hvert Ord og hver Ger-

ning, al vor Gøren og Laden skulde efter Guds hellige Vilje staa under denne Dyds Herredømme.

Maatte derfor denne hellige Flamme lue i os og stadig blive stærkere, indtil den Dag oprinder, da vi fuldendte i Kærlighed kan gaa ind i det evige Rige, som Kristi Kærlighed har oprettet for dem, der elsker, ikke for dem, som hader.

F. K.

Søndag Quinquagesima

Klartseende

Guds Rige, som Kristus bringer os, kommer ikke med ydre Prag. Det har intet at gøre med Magt og Herredømme, med Glans og Lyst. Ikke med det, som synes Verden stærkt og viist, opbygges dette Rige; tværtimod er Kristi forsmædelige Død paa Korset den Grundvold, paa hvilken Guds Rige hviler, og i Korsets Daarskab maa Apostlene og alle, som kommer efter dem, bygge videre, ifald alt deres Arbejde ikke skal være værdiløst og uden Frugt. Men det er ikke let altid og i alle Forhold at handle derefter. De guddommelige Realiteter bliver oftest miskendt og overset, fordi det menneskelige Øje saa let formørkes af de menneskelige Realiteter. Kristus, i hvem vi lever, maa mere og mere gennemtrænge os med sin Kraft og borttage Sløret fra vore Øjne, for at Troens Lys uhindret kan strømme ind i os (*Evangelium*).

Som Erfaringen viser, kommer den alt for naturlige Tænke- og Handlemaade, som sløver Blikket for Troens Realiteter, fremfor alt til Udtryk i Ukærlighed mod Næsten, Egenkærlighed og Misundelse. Det bedste Middel til at opnaa at leve helt i Overensstemmelse med Troen er ikke en blot tankemæssig Fordybelse i Trossandhederne, men den praktiske, uselviske Kærlig-

hed. Det er den, som gør os klartseende, naar det gælder Guds Riges Anliggender (*Epistel*).

Midt imellem Tro og Kærlighed — med Andel i begge — staar Haabet, der kaster os med des mere Tillid i Guds Arme, jo større Trængsler vi menneskelig set lider (*Indgangsvers*).

De guddommelige Dyder er de Kræfter, som sprænger Syndens Lænker og skænker os Tryghed og hellig Fred (*Kirkebøn*).

Guds Værk er det, ikke Resultatet af vore egne Anstrengelser, naar vi i Tro og Kærlighed arbejder i Guds Rige og for dette Rige. Ham alene vil vi stedse give Æren (*Graduale, Tractus*).

Hvad Gud i Troens Lys viser mig, vil jeg i Troskab give videre, thi dertil er denne hellige Erkendelse blevet mig givet. Dette er min uophørlige, hellige Offer-tjeneste (*Offertorium*).

Israelitterne vilde være gaaet til Grunde i Ørkenen, dersom Herren ikke havde ladet det regne med Manna. Heller ikke vi kunde yde vort Arbejde for Guds Rige, hvis vi ikke bestandig blev styrket af Eukaristien, som borger for de guddommelige Kræfters Vækst i os, Troens og Kærlighedens Vækst (*Kommunionvers, Slutningsbøn*).

P. Wolfgang Czernin O. S. B.

Finland eller Suomi, de tusind Søers Land, tæller smaa fire Millioner Indbyggere, hvoraf langt den overvejende Del tilhører den lutherske Landskirke. Omkring 70.000 Finner bekender sig til den græsk-ortodokse Kirke, medens kun ca. 2000 er Katolikker.

Kristendommen bragtes til Finland i 11. Aarhundrede af katolske Handelsmænd fra Vesteuropa, men fandt først virkelig Fodfæste, da Kong Erik den Hellige af Sve-

Den katolske Kirke i Helsingfors

rige foretog en Slags »Korstog« til Landet. Med ham fulgte den hellige Biskop Henrik af Uppsala. Åbo blev det religiøse Livs Midtpunkt, og der rejstes adskillige Klostre rundt om i Landet.

I det ny Finland nyder Indbyggerne en forfatningsmæssig uindskrænket Religionsfrihed. Den første katolske Kirke efter Reformationen indviedes i Wiborg i 1799, og midt i forrige Aarhundrede rejstes den katolske Kirke i Helsingfors. Den katolske Kirke i Finland staar under Ledelse af en apostolisk Vikar, der ligesom de øvrige Præster i Landet, paa nær et Par indfødte gejstlige, tilhører den hollandske Ordensprovins af Jesu Hjerte-Præsterne. Der findes nu katolske Residenser i Helsingfors, Wiborg, Åbo og Terijoki. Endvidere virker en Del Ordenssøstre, der bl. a. leder et Par Skoler. U. E. O.

•San Stefano Rotondo

Askeonsdag, en Hodens Dag, begynder den højtidelige Forberedelse til Paaskefesten, den store fyrretotve Dages Faste, som Kirken kalder Quadragesima

Indtil Urban V (1362—1370) var det Skik og Brug, at Paven Askeonsdag som den første lod sig bære med Aske og samtidig erindredes om Ordene: Ihukom, o Menneske, at Du er Støv og at Du skal vende tilbage til Støvet. Senere ben ændredes Skikken til, at Paven modtog et Askekorstegn paa Panden, hvorefter han beledede de tilstedeværende Kardinaler og Biskopper med Askekorstegnet

Askeonsdag begynder i Rom de saakaldte Fastestationer, en Skik, der endnu bestaar i den evige Stad, og som kan føres tilbage til Kristenhedens første Dage. I Kristendommens første Tid samlede de Kristne paa større Feste dage i bestemte Helligdomme til Bøn og højtidelig Procession, hvorunder Allehelgenslitaniel blev sunget. Disse Forsamlinger kaldtes Stationer, og Kirkerne, hvor de fandt Sted, Stationskirker. Dengang var de Stationskirker Antal saa lille, at de kunde samles paa et Sted omkring Paven, men efterhaanden som den nye Lære bredte sig

•Ss. Giovanni e Paolo

mere og mere, oprettedes de saakaldte tituli urbani, d. v. s. Sogne, hvor Paven paa Aarets forskellige Vagtljeneste selv holdt Gudstjeneste.

Ordet »Station« skrives sig fra det romerske Soldatersprog og betyder saa meget som Vagt, Vagtpost eller Vagthold. Og ligesom Vagtljenesten inde for Hæren var knyttet til et bestemt Sted og krævede den strengeste

Fastetidens romerske Stationsgudstjenester

allerede forskellige tituli urbani, hvor »Kristne i al Hemmelighed kom sammen, for trods al askeonsdagstjenesterne. Da Konstantin'skik bragte den katolske Kirke fuld Religionsfrihed, lå alle de troende Del i Stationsgudstjenesterne, hvis betydning voksede Aar for Aar.

Askeonsdag — i capite jejunii — begav Paven sig til Santa Anastasia ved Foden af Palatin, hvor han holdte Fastegudstjenesterne med Askeveivelsen. Derpaa afholdtes der en Procession af Kardinaler, Præster og Læggfolk, der med brændende Kærter drog til Santa Sabina paa Aventin, hvor den første Stationsgudstjeneste fandt Sted.

En karakteristisk Skik, hvor »Præsterne« gæder i det uvise, men som sikkert er ældgammel og har været gædet gennem Aarhundreder, var den saakaldte Papyrusseremoni.

Efter at Paven havde holdt Gudstjeneste i Stations-Kirken, Bomul (eller Papyrus) vædet i »Fons in Lavandis«, der brændte og kysede den til Ære for den Hellige, hvem Kirken var indviet. Idag er det den hellige N. N.'s Station, som svarede: Deo gra-

lias og rakte Papyrustollen til en Tjener. Samtlige Papyrustoller fra de Stationsgudstjenester, som Paven havde holdt, blev opbevaret til dennes Død, hvorefter de blev lagt som en Pude under den afdødes Hoved.

Fastetidens romerske Stationer, den liturgiske Forberedelse til Paaskefesten, gaar tilbage til det andet Aarhundrede. Det var Pave Gregor den Store, der ordnede Stationsgudstjenesterne og fastsatte deres Antal samt bestemte, i hvilke Kirker de Kristne skulde komme sammen. Han udbyggede tillige Stationsgudstjenesterne Liturgi og fastsatte deres indtil idag beholdte Karakter af en Slags Hyldest til de Helgener og Martyrer, der hvilede og æredes i de respektive Stationskirker.

Efter det attende Aarhundrede fandt der en yderligere Udvi-

delse af Stationsgudstjenesterne Sted; det romerske Missale anviser, at denne Pave fastsatte Antallet af Aarets Stationsgudstjenester til 101 og bestemte henimod 45 Kirker til Stationerne. I vore Dage er Stationsgudstjenesterne Antal nedsat til 54 og Stationskirkernes til 43.

Blandt de mange Erindringer om de første kristne Tider, som Fastetidens Liturgi kalder til Live i Stationsgudstjenesterne, er Erindringen om Katekumenernes Forberedelse til Modtagelse af Daaben Paaskedag sikkert en af de skønneste. Daaben er jo Forløsningen fra Døden. Og i det gamle Rom drog de nyomvendte Kristne i Procession til den hellige Pantkratius' Kirke, hvor Ceremonien fandt Sted.

Stationsgudstjenesterne liturgiske Rigdomme er udmærkede. Men ikke altid blev disse Højtider fejret med samme Iver i Rom som i de første Kristnes Dage. Der indtraf ogsaa Nedgangsperioder, især da den hellige Stol flyttede til Avignon; da Paverne vendte tilbage til Rom, kaldte Nikolaus V imidlertid den fromme Skik til Live igen, og selv fejrede han Stationsgudstjenesten sammen med Kardinalerne, bl. a. i Jubilæumsaaret 1450.

Under Renæssancen, hvor al Fromhedsliv gik tilbage, indtraf der selvsagt en Nedgangsperiode for Stationsgudstjenesterne, og

de blev tilsidesat lige indtil Pave Sixtus V i det 15. Aarhundrede tog den fromme Skik op. Blandt andet udsendte han en Bulle, hvori han fastlagde Santa Sabina som Askeonsdags Station; endvidere lod han islandsætte den Vej, der førte fra Santa Anastasia til Aventin.

De sidste Paver, der drog til Stationsgudstjeneste i Santa Sabina, var Benedikt XIV og Clemens XIII. Clemens XIV bestemte, at Askeonsdags-Gudstjenesten skulde afholdes i det Kapel, hvor Paven residerede, d. v. s. i Quirinalen og senere i Vatikanet.

I vore Dage er den gamle Liturgi af Stationsgudstjenesterne stærkt reduceret. Om Morgenen fejres en Højmesse i den paagældende Kirke og om Eftermiddagen finder der en Procession Sted med Helgenrelikvierne — men endnu minder Stationsnavne i Missale Romanum om den ærværdige gamle Skik.

P. S.

*

•Santa Maria in Cosmedin

FASTEBESTEMMELSER

FOR

AARET 1944

Paa Grund af Krigen gives der atter i Aar en særlig vidtstrakt Dispens for Faste- og Abstinenspligten, saaledes at der kun fastes to Dage i indeværende Aar, nemlig Askeonsdag og Langfredag. Abstinenspligten indskrænkes til Askeonsdag samt til alle Aarets Fredage. Onsdage og Lørdage i Tamper-tiderne er altsaa hverken Faste- eller Abstinensdage.

Det er dog en Selvfølge, at vi altid skal give Boden den Plads, der tilkommer den i vort Liv som kristne Mennesker, og da særligt i Fastetiden. Det er ikke alle, der kan faste eller paalægge sig de Bodsøvelser, som tidligere var gængse i Kristenheden, men alle kan være med til at lindre den aandelige og legemlige Nød, der omgiver os. Lad Apostlen Jakobs Formaning være os en Ledetraad gennem Fastetiden (Jacob II, 14-17): *Hvad gavner det, mine Brødre, om nogen siger, han har Tro, men ikke har Gerninger? Mon Troen kan frelse ham? Dersom en Broder eller Søster er nøgen og fattes den daglige Føde, og en af eder siger til dem: Gaar bort i Fred, varmer eder og mætter eder, men I ikke giver dem det, som hører til Legemets Nødtørft, hvad gavner det? Ligesaa er ogsaa Troen, dersom den ikke har Gerningen, død i sig selv«. Og Paulus (Rom. XIV, 2, 5 og 6): »Enhver af os være sin Næste til Behag til det gode, til Opbyggelse«. Og »Udholdenhedens og Trøstens Gud give eder at være enige indbyrdes, som Kristus Jesus vil det, for at I ændrægtigt med een Mund kunne prise Gud og Vor Herres Jesu Kristi Fader«.*

I. Enhver bør ifølge gammel Skik i Fastetiden efter Evne bidrage med en Almisse til Vikariatets kirkelige Institutioner. Denne Almisse nedlægges i de Bøsser, som med Paaskrift Fasteal-misse vil være at anbringe bekvemt og synligt i alle Kirker og Kapeller. Straks efter Fastetidens Ophør indsendes Beløbene til Vikariatet. Hvis nogen ikke er i Stand til at yde en saadan Almisse, bør vedkommende hver Søndag i Fastetiden bede en Bøn for Kirkens Anliggender.

II. FASTEBUGDET foreskriver, at der paa Fastedage kun maa spises eet solidt Maaltid, eet mindre, samt om Morgenen en Smule Brød til Morgendrikken.

III. ABSTINENSBUGDET forbyder paa Abstinensdage Nydelsen af Kød, men ikke af Kødsuppe samt Retter, hvortil Flæsk, Fedt eller Blod er benyttet, og som kun i uvæsentlig Grad indeholder Dele af Kød. Disse Retter saavel som Kødsuppe er dog forbudt paa Langfredag.

IV. I alle Sognekirker skal der i Fastetiden holdes en særlig ugentlig Fasteandagt med

Prædiken om fundamentale Trossandheder. Andagterne skal slutte med sakramental Velsignelse.

V. I den lukkede Tid fra Askeonsdag til Paaskedag og i Advent maa højtidelige Bryllupper (Messebryllupper) ikke finde Sted. I Fastetiden bør de troende ogsaa afholde sig fra Dans og fra Deltagelse i støjende offentlig Forlystelse.

VI. Tidsrummet for Opfyldelsen af Kirkens Bud om Modtagelse af Paaskekommunionen fastsættes fra Passions søndag til Kristi Himmelfarts Dag, og for Katolikker, som har særlig langt til Kirke, til 2. Pinsedag. De troende bør opfylde denne Paaskepligt i deres Sognekirke; hvis de modtager Paaskekommunionen i en anden Kirke, bør de give deres Sognepræst Underretning derom.

Disse Fastebestemmelser skal oplæses i alle Vikariatets Kirker og Kapeller.

København, den 7. Februar 1944.

✠ THEODOR SUHR
Apostolisk Vikar

Disse Fastebestemmelser vil ikke blive tilsendt de Herrer Præster i Særtryk
Vikariatets Sekretariat.

Bange for Døden *(fortsat fra Side 117)*

saa afgørende Betydning for Organismens rette Funktion? Man kan da umuligt have sin Opmærksomhed henvendt paa hver eneste lille Ting. Og hvad om man glemte at spise eller drikke eller forsømte at sove paa de rette Tider? Nej, det hele maa være forfærdeligt svært og kun til at overkomme for særligt begavede Mennesker.

Englen, der hidtil har gjort sig Umage for at hjælpe de nøddestedte Menneskesjæle, begynder øjensynligt at blive træt. Eller ogsaa en lille Smule ærgerlig. Han forstaar dog at beherske sine Følelser, men fatter sig mere og mere kort.

— Livet er slet ikke saa svært, som det tager sig ud i en ny Sjæls Øjne, siger han sagte og mildt. Der er rigtignok Vanskeligheder i hvert Menneskes Liv, det skal han ikke nægte, men Vanskelighederne ligger paa helt andre Felter, end de ufødte nu stirrer paa. Se, dersom vi Engle eller I skulde sammensætte et Menneske af lutter Stumper og Stykker, da vilde det vistnok knirke og knage, og man maatte hvert Øjeblik frygte, at Maskinen — — for det blev vel ikke til andet — — vilde gaa i Staa eller i Stykker. Helt anderledes naar Gud (her bøjer alle Englene Hovedet) agter at skabe. Han har sin egen Maade, som ingen kan gøre Ham efter. Betjeningen af det komplicerede menneskelige Legeme er saa let, at man slet ikke behøver at lære det. En hel Del af Arbejdet, endda det mest livsvigtige, gaar helt af sig selv, f. Eks. er de indre Organer unddraget Viljens Kontrol. Resten, der kræver Pasning, er forbundet med saa megen Lystfølelse, at mange Mennesker — desværre kun — ikke ved noget bedre end at pleje deres Legeme.

De ufødte kan ikke rigtig fatte det, men naar Englene siger det, maa det vel være sandt. Det gælder vist ogsaa her at have Tro og Tillid til den Almægtige. Der kommer pludselig Bevægelse

i Engleklyngen; for Pastor Thomassen ser det ud, som naar Nonnerne har trukket deres Rekreation ud over det fastsatte Klokkeslet og nu skynder sig hver til sit. En af de nyfødte skal dog have luftet endnu et af de Problemer, de har gaaet og pint sig med. Det er den Kendsgerning, at Menneskene ligesom Dyrene skal sørge for deres eget Afkom. Om Englene da ikke vil indrømme, siger han til de Par tilbageblevne, at det mildest talt er uæstetisk — han vilde have sagt modbydeligt — at det ene Menneske skal være nødt til at blive saa intimt med et andet vildfremmed Væsen, som det lader til at være Forudsætning for Ægteskab og Hjemmets Grundlæggelse.

Denne sidste Bekymring vækker atter Munterhed blandt de faa Engle, der er tilovers. De, der har været Værneengle ved kun alt for godt af Erfaring, hvor meget Mas Værneengle i al Almindelighed har med at standse eller blot at bremse de unge og sommetider de gamle med, naar de bliver forelskede. Men det er ikke let at forklare en nyfødt, hvad Forelskelse er. Maa-ske finder de det ogsaa et mindre passende Emne for Engle at tale om. Den store tænker paa al den Poesi og Lykke, Kærligheden mellem Mand og Kvinde afføder nede paa Jorden, saa megen, at han sommetider har været fristet til at være misundelig. Han nøjes med at sige: Vent du bare, til du kommer derned, og til du har været der en 17—18 Aar, da vil vi se, om det Besvær virkeligt er et Besvær.

— Trods alt, beslutter en af de nyfødte, »er der kun een Ting ved Livet, der forekommer mig at være let.

— Og det er? spørger Englene i Kor.

— — —
Pastor Thomassen naar ikke at faa Svaret. I Stedet giver han sig til at plirre med Øjnene. Han føler et Tryk mod sin Skulder og værner sig mod Skæret af en

Lommelygte, der bliver stukket i Ansigtet paa ham. I en mærkelig Halvbelysning skelner han en mægtig og mørk Skikkelse; han har før ikke set en Engel af saadanne Dimensioner. »Mit Navn er Pastor Thomassen«, hører han sig selv sige. Den anden ryster ham ublidt i Skulderen: »De fryser ihjel, Menneske ... Hvor længe har De siddet her?« Det gaar op for Præsten, at det er en Politibetjent, han har med at gøre. Saa flimrer det for hans Øjne. Vagt fornemmer han en Bildør, der bliver smækket i, og en Motor, der snurrer og standser og snurrer igen et Steds langt borte.

Da han kommer til sig selv, ligger han i en god Seng mellem hvide Vægge, mens Luften lader til at være erstattet med Kamfer og Mentol. Han foretrækker at sove ind igen. Naar han løfter Øjenlaagene, er det, fordi nogen har taget hans Haand og famler ved hans Puls. Han ser et Glimt af Forstanderinden og Overlægen. Søster Hermenegildis spørger ogsaa i hans Nærhed; en Gang imellem prøver hun at faa ham til at drikke noget varmt; da opdager han, at hendes gode permanente Smil er gaaet bag Sky. Her er dog ikke noget at være ked af. Maaske har hun faaet Skænd: det skal Pastor Thomassen nok vogte sig for at blande sig i; han vil gerne dø i Fred med Gud og alle Mennesker ogsaa med Søstrene.

En anden Gang — om det var samme Dag eller ej, vilde Pastor Thomassen ikke kunne sige: Tiden begynder for ham allerede at løbe sammen med Evigheden ligesom en Flod, der i et Delta munder ud i Havet: hvor ender Floden, og hvor begynder Havet? — men en Gang altsaa er der En, der rusker i hans Ærme og raaber ind i Ørerne paa ham: »Hvordan gaar det, Pastor Thomassen?« Patienten vinker bekræftende af gammel Vane, for det samme Spørgsmaal har han nu i over 70 Aar besvaret paa samme Maade, ogsaa naar han havde det sløjt. Saa skelner han, at der staar nogen ved hans

(Sluttes Side 124)

Liturgisk Kalender

Febr.:

20. S. *QUINQUAGESIMA* (112); (violet) 2. Bøn: Om de helliges Forbøn ([120]), 3. Bøn: Efter frit Valg; Præf. (521).

21. M. † *Feria* (112); 2. Bøn: Om de helliges Forbøn, 3. Bøn: For alle afdøde troende (1140), 4. Bøn: Efter frit Valg; Tractus udelades: alm. Præf. (525).

22. Ti. *St. Petri Stol i Antiochia* (838); 2. Bøn: St. Paulus (789), 3. Bøn*; Apostlenes Præf. (524).

23. O. ** *ASKEONSDAG* (117); 2. (violet) Bøn: St. Petrus Damiani (839); Fastens Præf. (516).

24. T. *Feria* (129); (Skuddag) (violet) 2. Bøn: Vigilie til St. Matthias ([2]), 3. Bøn: Gudsmoder ([90]), 4. Bøn*; sidste Evang.: Vigiliens ([3]); Præf. (516). - Eller (violet) *Vigilie til St. Matthias* ([1]); 2. Bøn: *Feria* (129), 3. Bøn: Gudsmoder ([90]), 4. Bøn*; Præf. (516); sidste Evang.: *Feria* (130).

25. F. *St. Matthias, Apostel* (839); 2. Bøn: *Feria* (132); Apostlenes Præf. (524); sidste Evangelium: *Feria* (134).

26. L. *Feria* (136); 2. Bøn: Om de helliges Forbøn (122), 3. Bøn: For de levende og de døde (122), 4. Bøn*; Præf. (516).

27. S. 1. *SØNDAG I FASTEN* (violet) (140).

*) Om Fred eller for Paven ([122]). — Bønnen om Fred findes i K. U. Nr. 30, 1943.

**) Onsdag den 23. Februar, *Askeonsdag* er Faste- og Abstinensdag.

Seng, og han genkender den unge Rektor. »Det var uheldigt med den Afstikker til Anlægget?« Patienten virrer med Hovedet, mens Rynkerne ved Øjenkrogene lyser af Tilfredshed. »De har ikke haft godt af den Lur paa Bænken!«

Lysset og Lykken spreder sig fra Øjnene ud over hele det gamle Ansigt. Han lader ikke til at fortryde, den gamle Skælm. »Nu giver jeg Dem de Syges Salvelse, for man ved aldrig ...« Pastor Thomassen tager den unge Kollegas Haand og trykker den længe.

Nøjagtig otte Dage efter hin Spadseretur, foretog Pastor Thomassen en anden Vandring, den allersidste. Nu vidste alle Klostersrets Beboere godt Besked, og der var sørget for, at Døren var sat paa vid Gab. Og det kneb endda med at manøvrere den lange og høje Kiste ud af Entréen. Imens hørtes fra Kapellet Søstrenes Sang: »*In paradysum deducant te angeli* ... Englene føre dig ind i Paradiset«.

Det var et stort Følge, der udfoldede sig bag Ligvognen: Præster, Søstre og Sygeplejersker. Sidst kom Klostersrets Fyrbøder og Gartnere og nogle Leverandører. De overlod Bønnen for den afdøde til Præster og Nonner og tog efter nogen Tøven deres Hat paa

Imellem Forhallen og Alteret skal Præsterne, Herrens Tjenere, græde og sige: Skaan dit Folk, Herre, skaan det og hengiv ikke din Arv til Forsmædelse.

Askeonsdag, Læsning.

mod den isnende Vind. Iøvrigt nød de Fridagen, og uden at vende Hovedet sludrede de halv-højt: de evige Sandheder, der med smaa Variationer bliver gentaget ved ethvert Jordefærd: »Det var jo en gammel Mand ...«

»Een Gang maa det dog komme ...«

»Men naar det kommer til Stykket, er alle bange for Døden«.

Uhviii, sagde Blæsten, idet den rundede et Gadehjørne.

En Luftbølge bar Søstrenes Bøn: Bed for os, nu og i vor Dødstime. Præsterne fik travlt med at rette de krævede Blade i deres Breviar. Der var kun een, der tog det med Ro: det var Pastor Thomassen. Han laa nemlig og smilede i sin Kiste.

S. Wevers.

BOGHYLDEN

Goyau, Georges: Histoire Religieuse de la France. 386 S.	9,75
Jacquin, A.-M.: Histoire de l'Eglise. Tome I, L'Antiquité Chrétienne. 672 S.	12,50
Tome II, Le Haut Moyen Age. 668 S.	10,95
Madaule, Jacques: Le Génie de Paul Claudel. 456 S.	8,05
Magre, Maurice: Le Livre des Visions Divines. 302 S.	8,10
Schneider, Friedrich: Katholische Familien-Erziehung. 340 S.	8,60
Schneider, Friedrich: Bildungskräfte im Katholizismus der Welt seit dem Ende des Krieges, 1936. 394 S.	7,05

ARNOLD BUSCK
International Boghandel
Kjøbmagergade 49
Telefon C. 2453

Katolsk + Ugeblad

„Nordisk Ugeblad for katolske Kristne“ sammensluttet med „Katolsk Ungdom“

Udgiver: „KATOLSK PRESSE“

Redaktion: H. D. T. KIÆRULFF (ansvarshavende) og J. BERG.

Nørrebrogade 27 C, København N.

Mandag og Fredag Kl. 15-16, Tlf. Nora 6166.

Ekspedition og Kassererkontor:

c/o Sankt Ansgars Forlag, Bredgade 67, København K.

Palæ 4777, Kl. 10-12.

Post-Giro Nr. 57042.

Announceafdeling: Klosterstræde 23, Tlf. Central 6245. Postgiro 3668.

Abonnementspris 2,75 Kr. Kvartalet. Norge og Sverige 14 Kr. om Aaret, øvrige Udland 18 Kr. om Aaret. Abonnement tegnes paa Bladets Ekspedition eller ethvert Postkontor.

Emanuel Jensen & H. Schumacher

Murer- & Entreprenørforretning A/S

Bygningspriser. Jernbeton, Murerarbejde, Dampskorstene, Kedelindmuring, Isolering, Kloakarb.

Johs. Schrøder, Entreprenør

L. Schumacher, Murermester

Godthaabsvej 142, Kbhvn F, Centr. 968

Indgang fra Vagtelvej

N. P. Rostrup

Katolske Begravelser

30 Aars Erfaring

Valkendorfsgade 34-36

Tlf. 778 - 728

VALD. FOERSOM
AMAGERTORV 27. TELF. CENT. 4310 - BYEN 4310
ALLE GUMMIVARER TIL HOSPITALER OG SYGEHUSE
LEVERANDØR TIL KATH. HOSPITALER.

Pavens Encyklika

om Kristi mystiske Legeme udkommer om faa Dage paa Dansk hos Pauluskredsen i Pastor Messerschmidts Oversættelse. Den er ypperlig egnet til Grundlag for vore Betragtninger i Fastetiden. Saaledes vil ogsaa Fastetiden igennem Prædikenerne i Højmessen i Jesu Hjerter Kirke beskæftige sig med denne Encyklika.

Frank Andersens Fond

Fondet han endvidere modtaget: (i 1943)

Mrk. »P. 1943« 10.00
Tidligere indkommet: 7019,35
7029,35

Hjertelig Tak! En af de følgende Uger bringes saa Regnskabet for Aaret 1943, samt Liste over yderligere indgaaede Bidrag efter 1-1. 1944.

Bemærk, at Fondets Adresse nu er:

Niels Frederiksen, Tøndebindervej 2, 2., th., NV.

Postgirokontoen er stadig: 1087.

ACADEMICUM
CATHOLICUM

AARHUS.

Fredag d. 25. Febr. Kl. 19,30.

Studiekredsmøde i Præstegaarden.

KØBENHAVN.

Tirsdag d. 22. Febr.

Studiekredsmøde i Bredgade 67A. Emne: Filosofiens Grundelementer efter Maritain.

Kl. 16: Studiekreds I. Leder: Tandlæge Frk. Jutta Neergaard.

Kl. 17: Studiekreds II. Leder: Pastor H. Roos S. J.

Søndag d. 27. Febr. Kl. 15.

Aabent Hus for A. C.s Medlemmer hos Formanden, Asmussens Allé 1, V.

Tirsdag d. 29. Febr. Kl. 20.

Ordinært Møde i Stenosgade 4 (Røde Sal). Landsretssagfører G. Garth-Grüner taler om »Det fælleskristelige Arbejde«. Principer og Retningslinier.

Hvis der paany indføres Spærretid, rykkes Mødetiden frem til Kl. 17.

Katolske Forældre

indbydes til Foredrag Torsdag d. 2. Marts Kl. 19,30 i den røde Sal, Stenosgade 4. Politibetjent Frk. Lili Howitz vil tale om *de faktiske moralske Forhold i København*, og Pastor Messerschmidt vil tale om *hvorledes opdrager vi vore Børn og unge til Renhed?* Alle interesserede er velkomne. Ikke-Medlemmer 50 Øre.

Pædagogforbundet.

Amatormusikere

Skulde der ikke være nogen, som kunde tænke sig at gøre Sct. Annæ Orkester fuldtalligt?

Vi mangler Strygere, saasom Violiner og Celloer, men kan ogsaa bruge andre Instrumenter. Vi modtager saavel yngre som ældre, Drengene og Piger, blot de har Interesse for at spille. Vi har en dygtig Dirigent — hvis De kender Bullaksen, vil De sige det samme. Vi holder Prøve hver Torsdag Aften Kl. 20—22 i Skolen, Hans Bogbinders Allé 2.

Kom og lad os tale om det. Kontingentet er kun 50 Øre om Maaned. Hvis De spiller et eller andet Instrument, saa kom og hør og prøv og døm.

Alle Oplysninger faas hos Flemming Hansen, Brigadegaarden 7, 3., Tlf. Amager 7268 x.

Franske Bøger

Vi har igen paa Lager:

Journet: L'Eglise du Verbe incarné (anmeldt i Ugebladet) Kr. 23,75.

Jacquin: Histoire de l'Eglise, I—II. Kr. 21,90.

Thône: Vivons notre Foi (Essai de de psychologie surnaturelle sur l'union de notre foi et de notre vie) Kr. 3,40.

Les belles Prieres de Ste Mechtilde et Ste Gertrude. Kr. 0,95.

Daily Missal, Latin-Engelsk, Skind Guldsnit. Kr. 31,95.

Skriv efter vort nye franske Katalog.

Faas igen

Rauschen: Udvidet Apologetik 0,50.

Katharina Emmerichs Visioner:

Bogen om Jesu Lidelse, Død og Opstandelse kommer til at vække Opsigt i Danmark. Vor Udgave bliver forsynet med et Kort over det gamle Jerusalem, saaledes som det i Nutiden er rekonstrueret ved Udgravninger og Forskninger. Det viser sig at stemme overens med Katharina Emmerichs indgaaende Beskrivelse af Jerusalem. Uden at være apologetisk er Bogen en Bekræftelse af den katolske Tro og en af de alvorligste Anklager mod de udskilte kristne Samfund, idet Seersken i Detaljer skildrer Jesu sidste Gerninger og Ord til Apostlene ved Paaskemaaltidet. Overalt ser man Spiren til Kirken, som den ser ud i Dag, med Hierakiet, den hellige Messe, Offeret o. s. v. Bogen kommer i Begyndelsen af Marts.

Sankt Ansgars Boghandel

Bredg. 67, Palæ 4777, Giro 81851

Katolske Begravelser

Benzon

aut. katolsk Bedemand

Alle Aftaler kan træffes i Hjemmet

CENTRAL 1868

S. L. Møllers Bogtrykkeri

Dansk Reproduktionsanstalt

Rosenørnsallé 29 . København V
Telefoner: 4295, 13,504, 2207

God Vask
- Geismar Vask

Telefon Central 246 (7 Led.)

St. Ansgars Kirke

Askeonsdag 23. Febr. Kl. 8 højtidelig Askevielse og Højmesse; indviet Aske uddeles dog ogsaa efter Syvsmessen. Fred. 25. Febr. Kl. 19½ Fasteprædiken ved Pater Johs. Samuelsen S. J.: »Gud og Verden«. Derefter Korsvejsandagt.

St. Mariæ Kirke

Fred. 18. Febr. Kl. 19½ Kongr. for Damer. Sønd. 20. Febr. Kl. 8 Højmesse og Fælleskommunion. Kl. 10 stille Messe, Kl. 17 Andagt. Askeonsdag 23. Febr. den indviede Aske uddeles før Messerne.

Jesu Hjerter Kirke

Sønd. 20. Febr. Kl. 10 Levitmesse, derefter Tilbedelse indtil Aftenandagten Kl. 18. Kl. 15 Bedetime for Immaculatakongregationen, Kl. 16 for de mandlige Kongr. Askeonsd. 23. Febr. Kl. 8 højtidelig Askevielse, Højmesse. Torsd. 24. Febr. Kl. 20 Korsvejsandagt. Mændenes Kongr. deltager.

St. Therese Kirke

Sønd. 20. Febr. Kl. 14 Katolsk Aktion. Foredrag af Reklamechef Kay P. Nielsen om en Rejse i Kroatien. Bill. à 1 Kr.

St. Andreas Kirke

Askeonsd. 23. Febr. Kl. 8 højtidelig Askevielse, Højmesse. Fred. 25. Febr. Kl. 19 Korsvejsandagt.

St. Knud Lavards Kirke

Askeonsd. 23. Febr. Kl. 7 Askevielse, stille Messe.

Eukaristisk Forening

Damerne deltager i Tilbedelsen i Jesu Hjerter Kirke Fastelavnssøndag 20. Febr. mellem Kl. 13 og 15.

Aarhus

Askeonsdag, d. 23. Februar:
Kl. 8: Askevielse og Højmesse.
Kl. 20: Fasteprædiken og Korsvejsandagt.

Aarhus Opland

Søndag d. 20. Februar:
Pindstrup: Kl. 10.
Grenaa: Kl. 10 (Afholdshotellet).

Basar paa Frederiksberg

Der er nu kun godt og vel fjorten Dage til Basaren (5. Marts) ved Sankt Mariæ Kirke — og alle de mange, der endnu arbejder med Gaver o. l., anmodes om snarest bejljligt at aflevere deres Bidrag, om muligt endnu i indøværende Uge. Lodsedler og Lykkersedler — der

udviser en sand Mangfoldighed af gode og værdifulde Sager — faas ved Kirkedøren efter Søndagsgudstjenesterne samt i Præstegaarden.

Husk Menighedsfesten paa Amager

Dronning Elisabeths Allé Nr. 1.

Der bliver forskellig munter Underholdning med Sange og Sketch. Kaffebord og amerikansk Lotteri. Tag Venner og Bekendte med, alle er velkommen. Festen begynder Kl. 18 pr. og Entréen er Kr. 1,25.

Eksercitier f. Herrer 1944

Atter i Aar afholdes Eksercitier paa Dalum Kloster, og for at De kan træffe Deres Dispositioner, meddeles Tidspunktet allerede nu:

Eksercitierne holdes i Aar i to Hold. Første Hold i Tiden fra Mandag Aften d. 22. Maj til Fredag Morgen d. 26. Maj, og andet Hold fra Mandag d. 21. August til Fredag d. 25. August.

Netop i denne onde og skrækkelige Tid trænger vi Katolikker, og ikke mindst vi Mandfolk, til at trække os tilbage fra Verdens Løgn og Ondskab en Tid for at leve i Stilhed, for at finde os selv og for at sørge for det ene fornødne.

Nærmere Meddelelse vil senere fremkomme i Ugebladet.

Vel mødt paa Dalum!

Henry Schultz.

Katolsk Ungdoms Klub

København.

Lørdag den 26. Februar Kl. 20 pr. »Den røde Sal«, Stenosgade 4. Studiekredsmøde. Emne: »100 % Katolik«, Indledere: Annemarie Skyum og René Nielsen. Kaffebord, kammeratligt Samvær. Praktisk Arrangement Gruppe I.

Ordrup.

Paa vort sidste Møde, det første i lang Tid, fejrede vi Ordrup K. U. K.s 4-aarige Fødselsdag. Formanden talte om de forløbne 4 Aar og om vort nye Blad, som saa Dagens Lys paa Fødselsdagen d. 29. Januar. Senere holdt Erik A. Guldager et Foredrag med Lysbilleder: Maddonabilleder i den klassiske Kunst, og Aftenen sluttede tidlig, da vi jo skulde være hjemme inden 22. Det var helt igennem en

hyggelig og vellykket Aften, som lovede godt for den nye Sæson.

Tirsdag den 22. Februar Kl. 19,30 pr.: Fastelavnstest. — Redaktør H. D. T. Kiærulff kommer og holder Foredrag med efterfølgende Diskussion om den katolske Presse. Efter Foredraget Fastelavnstest med Bollespisning og Urtepotte-slagning. Udsmykning med Serpentin, Lampions og levende Lys. Paa Grund af det store Program har vi desværre set os nødsaget til at sætte Kaffepengene op til 75 Øre, men det gælder kun denne Gang.

Vi har atter i Aar inviteret Lyngby K. U. K., og haaber paa stor Tilslutning baade derfra og fra vore egne Medlemmer. Husk, at vi skal have mange flere passive Medlemmer. Dine Forældre og ældre Bekendte, der ikke er aktive Medlemmer i K. U. K., er selvskevene som passive Medlemmer. Vel mødt den 22. Februar Kl. 19,30 pr.

Lyngby.

Stor Fastelavnstest Lørdag d. 19. Februar Kl. 20 i Gl. Børnely. Sang, Humør og Skæmt. (Tag en Maske, Næse eller lignende med). — Paa Gensyn.

Katolsk Ungdoms Klub Frederiksberg

afholder Fastelavnstest

Søndag d. 20. Febr. Kl. 19,00 pr. (ikke Kl. 14,00)

Kaffebord
Underholdning bl. a. ved Tryllekunstneren Bent Hansen
Tøndeslagning
Musik — Spøg og Skæmt.
Mød alle op — tag jeres Kammerater med!

Deltagelse: 1 Kr. (ikke som tidligere meddelt 0,75 Kr.) men der faas ogsaa noget for Pengene! —

R. I. P.

Vor kære Mand, Far, Svigerfar og Bedstefar

Chauffør

Harald Jensen

er gaaet bort fra os den 8. Febr. 1944.

Paa Børnenes og egne Vegne
Sophie Jensen

Den kære afdøde anbefales til de troendes Forbøn.

FYENS DISCONTO KASSE

(BANK-AKTIESELSKAB)

ODENSE

DANMARKS ÆLDSTE PRIVATE BANK

Vær god imod Fuglene!

Fuglefodningshuse

Søderberg . Larsbjørnstræde 19

Leverandører til den nye Præstegaard og Menighedssal i St. Marilæ Sogn

<p>R. Reusch Kunst- og Kleinsmedie Blaagaardsgade 21 Telefon Nora 5052</p>	<p>Th. P. Stillinge Tømrermester Sejrøgade 15 Tlf. Ryvang 1225</p>	<p>AAGE HJORTH-JENSEN Malerfirma Vesterbrogade 64 Tlf. Vester 9909</p>
---	---	---

<p>AALBORG Aalborgs katolske Begravelseskontor Ligkister, Ligsenge, Kistepyntning og Salmer. Begravelser ordnes smukt og samvittighedsfuldt G. PETERSEN . Jens Bangsgade 8 Telefon: 8418 . Privat: 2068</p>	<p>AALBORG M. Thomsen Støtt Entrepreneur og Murermester Kong Christians Allé 6 Telefon 1992</p>	<p>NAKSKOV Chr. Steffensen HERREEKVIPERING Fruegade 8, Nakskov, Tlf. 796 Leverandør</p>
--	---	---

HORSENS

<p>Installationsforretningen »Lyset« Torvet 10 . Telefon 618 Alt udføres i Installationer Alt haves i Lamper og Lysekroner Alle Reparationer, hurtigt, godt og billigt Installatør for Sct. Joseph Søstrene</p>	<p>LEDIG</p>	<p>H. F. Caspersen BAGERI Senderbro 71 . Telefon 1074 Leverandør til Sct. Josephs Hospital</p>
--	--------------	---

<p>S. Henningsen Slagtermester Kattesundet 22 . Telefon 1351 Lev. til St. Josephs Hospital og Sølyst</p>	<p>Svend Hansen Kun 1. Kl. Kød og Paalæg føres Hjemmel. Medister og Leverpostej Fabriksvej 33 . Telefon 1379 Lev. til Sct. Josephs Hospital</p>	<p>Bagermestrenes Rugbrødsfabrik A/S Telefon 310 Leverandør til Sct. Joseph Hospital</p>
---	--	--

<p>Manufaktur . Trikotage . Udstyr A-S Horsens Textil Lager Leverandør til katolske Institutioner</p>	<p>Køb hos vore Annoncører</p>	<p>Carl Bech aut. elektr. Installatør Vestergade 33 . Telf. 1026 Leverandør til kath. Menighed</p>
--	------------------------------------	---

AARHUS

<p>H. J. Madsens Begravelsesforretning tidligere I. A. Pedersen Telefoner: 2516 . 1805 Jægergaardsgade 17 - 19 . Aarhus</p>	<p><i>Alfred Pihl</i> Bagermester, Conditori Telefon 3041 - Hammershus Leverandør til St. Josef Hospital</p>	<p>„BOTHILLA“ Ryesgade 24 Telefon 6162 Hjemmelavet Paalæg Ekstra fint Smørrebrød til alle Priser</p>
--	---	---

<p>A. B. C.</p>	<p>LINOLEUM billigst Høilund Carlsen Imit. Linoleum, Rullegardiner Bonevoks i fast og flyd. Form Aaboulevarden 45, Aarhus, Tlf. 1347</p>	<p>Skomager Chr. M. Jensen Ryesgade 23, o. G. Gennemg. v. Fajancevarehuset Telefon 8326</p>
------------------------	---	--

<p>LEDIG</p>	<p>KØBMANDS- OG HAANDVÆRKERBANKEN Hovedkontor: Store Torv 12, Telefon 4090 (flere Linier) Søndre Afdeling: Aarhus Hovedbanegaard, Telefon 4088</p>	
--------------	---	--

<p>Karl Hansen Lys-, Kraft-, Ringe- & Radioanlæg Frederiksgade 75, Tlf. 295 Omstil. til priv. Bogensegade 5</p>	<p>Andelselskabet DE FORENEDE MEJERIER Hovedtelefon: Nr. 8888 (3 Linier)</p> <p> Byens førende Tlf. 8700 (4 Lin.)</p>	
--	---	--

RANDERS

Johs. Stoffregen

Malermester
Telefon 3204 . Randers

Leverandør til Sct. Joseph Hospital

Brdr. Qvist Brændselsforretning
Kul . Koks . Tørv og Optændingsbrænde
til billigste Priser

Randers, Adelgade 10, Tlf. 1375
Leverandør til St. Josefs Hospital

Randers Andelsmejeri

Telefon 776 (4 Linier)

Fineste Mejeriprodukter fra
Dyrlæge kontrollerede Besætninger

Kirurgiske Instrumenter, Hospitalsartikler
Sygeplejeartikler, Bandage

køber De bedst hos:

C. Mærsk-Andersen's Eftf.
Randers . Telefon 137

Mineralvandsfabrikken

»CITO«

Slyngborggade 21, Tlf. 48, 146
Lev. til Sct. Josefs Hospital

N. M. Nielsen

Vand- & Gasmeester v. Martin Nielsen
W. C. Installationer, Rep. af Centralvarmeovne

Markedsgade 16, Telefon 1834
Leverandør til St. Josef Hospital

Johs. E. Mortensen

Bagermester

Nørreboulevard . Telefon 1157
Lev. til Sct. Josefs Hospital

Randers Kul-Kompagni

Aktieselskab

Kul- og Koks-Import
Kulkajen . Randers
Telefon 3900 (4 Linier)

VEJLE

C. V. BERG Blikkenslagermester

Autoriseret Gas- og Vandmester
Langelinie 53 . Telefon 2751
Lev. til de katolske Institutioner

Niels Bentzen & Co.

TORVEGADE 6 . TELF 306 . 307

Jørgen Petersen & Co.

(Indh. N. C. Jørgensen)

TØMRERMESTER
Jernbanegade 18 . Tlf. 131, 1631
Lev. til de katolske Institutioner

Hvidehus Boglade

Jul. Jensen . Jens Hagner

Nørregade 6 . Vejle . Tlf. 360
... Bogladen med de mange Bøger

Vejle Trælast &

Kulkompagni

Havnegade 22 . Tlf. 68 og 69
Lev. til de kat. Institutioner

Carl Petersen

Slagtermester

1. Kl. Varer - Pølsefabrik
Nørregade 2 . Tlf. 1721
Leverandør til St. Maria Hospital

¹/₃ **Vejle Mælkekompagni**

Fineste Mejeriprodukter
Vejle . Telefon 335

Leverandør til St. Maria Hospital

VEJLE NY

Mineralvandsfabrik

P. C. NIELSEN
Vissingsgade 8, Telefon 121, 205
Leverandør til St. Maria Hospital

Arbejdernes Fællesbageri

Aktieselskab

Bleggrdsg. 15, Tlf. 287 - 597
Leverandør til St. Maria Hospital

LEDIG

Niels Boesen

Katolske Begravelser ordnes

Nørrebrogade 9 . Tlf. 725

Tegn Deres

Forsikringer

hos

N. Fr. Petersen

Søndergade 18 . Telefon 2207 . 2 Linier

J. P. Fibiger Jensen

Slagtermester

Prima Kød og Flæsk
Stalgaardsg. 24, Tlf. 931
Lev. til St. Maria Hospital

J. ANCKER & SØN

Murermestre

Alt Murerarbejde
Tønnesgade 36 . Telefon 1438
Udfører Murerarbejdet for de katolske Institutioner i Vejle

Katolsk Ugeblad

27. Februar 1944

92. Aarg.

Nr. 9

Efter Askeonsdag

Saa er da Fastelavn overstaaet. Den burde i hvert Fald være det. For Fastelavnsballer og lignende i Fastetiden, ja helt op til Langfredag og Paaske, er en Uskik. Det er at fortsætte Frikvarteret under Skoletiden. For Fastelavn er jo netop ment som en Afskedstagen med verdslig Forlystelse for i Bod og Bøn at gaa ind i Passionstiden. Kristne, der efter Apostlens Formulering er Lemmer paa Kristi mystiske Legeme, skal vise sig solidariske med deres tornekronedede Hoved. Det er ikke gjort med at hejse Flaget paa halv Langfredag. Askeonsdag er der for at dæmme op for en Del Nydelser og Fornøjelser, som man før kunde unde sig, uden at det var Synd, og som man kan undvære uden Skade. At danse ud over Askeonsdag er lige saa upassende som at profanere de aabne Kirker. Og det gælder alle Kristne, hvad enten de nu er Katolikker eller Protestanter. Enhver, der er bekymret over Hedenskabet Indtrængen paa den kristne Kulturs Enemærker, maa være klar over, at han ikke længere kan være ligeglad med den

Slags Krænkelser af det hellige. Nej, Askeonsdag skulde nødvendigvis jævnes med de øvrige Hverdage og dens Navn staa der som et Minde om ... en Saga blot.

Det risikerer den heller ikke for dem, der var i Kirken i Onsdags og fik deres Pande mærket med Askekorset, mens de hørte Kirkens Formaning: »Ihukom, Menneske, at du er Støv, og at du skal vende tilbage til Støvet«. Denne Ceremoni er vel egnet til at indprente høj og lav, ung og gammel, at Askeonsdag er ment som Indledning til en Alvorstid. En hollandsk Digter skildrer et Sted en Tiggermunk, hvis Pande endnu bærer Spor efter Askeonsdagens Kors saa sent som Langfredag. Saa slemt er det vel ikke i Virkeligheden. Nok har jeg i katolske Egne set, at Folk undgaar at tørre Askekorset af i Dagens Løb. De møder med det sorte Mærke paa Panden paa Kontor og i Skole; ja, jeg har endog iagttaget det hos saavel Professorer som Studenter under Askeonsdagens Forelæsninger. Det er en Bekendelse, og den behøver slet ikke at smage af Farisæisme. Tværtimod, ved

Søstre 40 Aar
i Helsingør

Læge om Skriftemaalet

Ribe Domkirke

Kordegner Kofoed om

Portugal

Sangskolens Fest

at ribbe Kristenfolk for den Slags Symboler, der sætter kristen Kulør paa Hverdagslivet, har Protestantismen undervurderet en stærk psykologisk Faktor og prisgivet en Del af det daglige Liv til Verdsliggørelse.

Det er godt med alle de Taler om Ungdommens Immoralitet og den Agitation mod i hvert Fald en af Smittekilderne: de kulørte Blade. Men hvad om man i Onsdags havde kunnet samle Danmarks Ungdom i Danmarks Kirker, betegne deres endnu ikke rynkede Pande med Korsets Tegn og gentage for hver og en af de unge Mænd og Piger: »Ihukom, Menneske, at du er Støv, og at du skal vende tilbage til Støvet«.

Noget udvortes noget. Javel, men det maner til Alvor. For Alvor — — der nødvendigvis skal forveksles med Dødbiderminer og Bedemandsansigt — er intet andet end at leve og handle maaltvidst. Derfor er det nødvendigt engang imellem at tænke paa Døden og den derpaa følgende Dom. »Memento homo . . .«.

S. W.

Munkemel

GAMELCA med den rigtige Kaffesmag
Forlang den hos Deres Købmand
Fabrikeret af **A. C. GAMÉL**

G. Garth-Grüner
Landsretssagfører
Frederiksholms Kanal 6, Kbh.
Tlf.: 12,166 og 12,161

Amagerbanken

Hovedkontor: Amagerbrogade 25

Afdelinger: Sundby, Søndre, Islands Brygge, Kastrup og Dragør
Alle Bankforretninger udføres. Boxer udlejes fra 5 Kr.

Bageri & Conditori

Johan Aschengreen

Amagerbrogade 72, Telefon Amager 353
Filial: Amagerbrog. 125, Telefon Amager 4019

Beskyt Deres
Værdipapirer

Henlæg dem i

Opbevaringsdepot

De fritages for Eftersyn af Udtrækning og
Klipning af Kuponer m. v.
De hævede Kuponløb indsættes paa Deres
Konto eller udbetales Dem.

Gebyr 50 Øre pr. 1000 Kr.
Paalydende
(Minimum 2 Kr.)

**DEN DANSKE
LANDMANDSBANK**

Alle Oplysninger meddeles af
vore Filialer eller vort Hovedsæde
Telefon Central 6500 - Lokal 65

KØBENHAVNS BRÆNDELS KOMPAGNI
KUL KØK KOKS
NØRREGADE 15 TELF. 9270

PARANAT Stof-Imprægneringsmiddel
gør alle Beklædningsgenstande vandtætte
Bonalin-Kompagniet A/S, København F

ROSENBERG
Tonic Water
Faas over hele Danmark

Flytteforretning i „FREDERIKSHOLM“
v. Andersen og Poulsen
Flytning, Opbevaring og Forsendelse
besørges med Garanti overalt i Landet
Sjælør Boulevard 21
Telefon Valby 3333 Godthaab 3653 x

Ledig

Chr. Hansens Kød-Udsalg

Gl. Kongev. 163, Eva 6465-6466
Østerbrogade 88, Tlf. Ø. 1158
Leverandør til Sct. Elisabeths Hospital

Peter Hansen

Tømrer- og Snedkermester.
Adolfsvej 6 . Gent. 424
Udf. Arbejdet v. Assumptionsklostret Rygaard

W. Staack

Malermester
Blekingegade 6 . Tlf. Amager 1158

I Sognebladet fra Christianskirken i København skrev forleden den landskendte Kordegn Hans Chr. Kofoed, denne smukke Artikel:

»Fatima var for 25 Aar siden en lille ukendt Landsby i Portugal, kun beboet af yderst enfoldige og fattige Mennesker. I Dag er dette Sted et aandeligt Centrum for store Dele af Befolkningen, til hvis Skoler, Kirker og Klostre Tusinder af Mennesker aarlig valfarter for gennem Bod og Bøn at modtage sjælelig eller legemlig Sundhed. — Midt i en kæmpende og hadende Verden finder man her et Fristed, hvor Fromhed, Hjælpsomhed og Næstekærlighed udøves i højeste Potens.

Oprindelsen til dette stammer fra, at to Piger og en Dreng, nærmest Børn, blev lydige mod Guds Kald paa en saadan Maade, at den lille Landsbys Befolkning blev grebet deraf og selv gav sig ind under det, Guds Kald kræver: Et Liv til Guds Tjeneste og under Guds Vejledning.

Mennesker, som kendte Portugal for en Snes Aar siden, og som kommer der i Dag, erklærer, at det knap er til at kende igen. I mange Aar stredes Anarkister og Republikanere om Magten, Kirken blev forfulgt, Revolutioner og Attentater hørte til Dagens Orden, Landet var i Forfald finansielt og politisk.

I Dag er Portugal med den ypperlige Præsident, Dr. Salazar i Spidsen, utvivlsomt det lykkeligste Land i Europa. Medens det spanske Folk søndersted sig i Rige, laa den lille Nabostat solbeskinnet og fredelig hen.

Den 13. Marts 1935 skrev »Times« saaledes: »Det er umuligt at benægte, at de Forandringer, der berettes om fra Portugal siden 1927, ikke blot for Tiden er uden Parallel andet Steds i Verden, men er et Resultat, som den samlede Verdenshistorie kun kan opvise meget faa Fortilfælde af.«

(Fortsættes Side 138)

»Nonnernes« 40 Aars Jubilæum i Helsingør

St. Vincent og hans Døtre

En Helsingoraner, som benyttede Lejligheden til at se den store Pavefilm, der spillede i København i December-Januar, har ikke kunnet undlade at nikke genkendende til en travl St. Vincentssøster, som ilede forbi i en af Vatikanets Buegange.

Til Pavens Bestræbelser for at modvirke Krigens forfærdelige Følger hører nemlig ogsaa en stor Afdeling i Vatikanet, hvor en Stab af Kvinder, — baade Nonner og almindelige »civile« Damer, — arbejder for at skaffe Oplysninger om forsvundne Soldater og Flygtninge, et Arbejde, der nok er paakrævet i det krigshærgede Italien.

I denne Afdeling virker ogsaa St. Vincentssøstre, de samme Nonner, som vi kender fra Helsingørs Gader (Nonner er ganske vist ikke den helt korrekte Betegnelse, skønt den næsten har vundet Hævd i Helsingør).

Den 29. Februar er det 40 Aar siden, disse Søstre kom til Byen. Og da deres opofrende Arbejde for at hjælpe overalt, hvor Hjælp er tiltrængt, er velkendt af de fleste, kan det maaske have sin Interesse at se lidt nærmere paa deres Historie.

St. Vincentssøstrenes Orden, der har fælles Ledelse med Lazaristpatrene, de katolske Missionspræster, som ogsaa her i Byen virker for den katolske Menighed, er stiftet af den hellige Vincents af Paul, som levede i Frankrig 1576—1660, og hvis Virke er samtidigt med Henrik IV, Ludvig XIII og Ludvig XIV's Regering, altsaa paa Christian IV's og Frederik III's Tid.

St. Vincents var Søn af fattige Forældre, men som Præst og Almisøuddeler kom han i nær Berøring med alle Befolkningslag i Frankrig; saaledes er det ham, der paa et stort Maleri, som hænger paa Kronborg, ses ved Ludvig XIII's Dødsleje.

Skønt han en Tid var Huskapellan og Huslærer i adelige Familier, vendte han sig snart til de smaa i Samfundet, som baade aandeligt og legemligt trængte til at blive hjulpet af en nidkær Præst.

Som Sognepræst i Landsbyen Chatillon forstod han ved sin jævne, men indtrængende Prædiken at rive Folket ud af den Sløvhed, som de andre Præsters svulstige Tale ikke gjorde noget Indtryk paa. Det blev en virkelig Vækkelse, og Tilstrømningen til hans Skriftestol blev meget stor.

Rundt omkring i Sognene holdt han Vækkelsesmøder. »Missioner«, som han kaldte det, og den store Virkning paa Folket fik andre Præster til at slutte sig til ham.

Det blev til en Sammenslutning af Præster, der helt vilde ofre sig for at inderliggøre Tros livet og faa Folket til at leve efter sin Tro. Præsterne havde ikke fast Bolig, men vandrede fra Landsby til Landsby for at prædike, formane og opfordre til Samvittighedsransagelse og Skriftemaal. For ved oprigtigt og angerfuldt Skriftemaal renses Sjælen og bliver paany i Stand til at modtage Guds helliggørende og styrkende Naade.

Efterhaanden som hans Hjælpere blev talrigere, blev det nødvendigt at oprette et Hus til Uddannelse af Præsterne, og efter en Del Aars Forløb fik Vincents overladt det tidligere Pesthus i Paris, St. Lazare, til sit Formaal. Præsterne kaldtes efter den Tid almindeligt Lazaristerne. 1632 fik man Pavens Anerkendelse af denne nye Orden.

Men nu om Godgørenhedsarbejdet:

Som Sognepræst i Chatillon havde Vincents en Gang anbefalet en nødlidende Familie til sine Sognebørns kærlige Om-

sorg, og Resultatet var saa godt, at den lille Familie blev aldeles overvældet af Gaver fra alle Sider. Og da der naturligvis ogsaa var andre, mange andre, som trængte til denne Hjælp, blev Vincents hurtig klar over, at det var ikke nok, at de bedrestillede havde Vilje og Lyst til at give; der maatte ogsaa findes nogen, som kunde sørge for at fordele Gaverne, saa at mange forskellige kunde faa Del i dem, alt efter deres Trang.

Og da var det, at han fik en god og klog Dame til at danne en Forening af fromme unge Piger fra Landet, som hun uddannede i Sygepleje og Kristendomskundskab, og denne Forening blev Begyndelsen til »de barmhjertige Søstre«, les bonnes soeurs de charité, som Vincents søstre kaldes i deres Hjemland.

Paa en Tid, hvor Sygepleje og Fattighjælp var forfærdelig forsmøgt, og Nød og Elendighed langt større blandt de smaa i Samfundet, end vi kan forestille os i vor Tid og i vort Land, hvor den sociale Forsorg er en national Opgave, som Lovgivningen har bragt ind i faste Rammer, var Oprettelsen af et saadant »flyvende Korps« noget ganske epokegørende. Det var ligefrem en ny Æra i Sygeplejens Historie, som nu begyndte.

Formaalet for Søstrene, som stadig bærer den gamle, franske Bondepigedragt, var at følge Kristi Eksempel. Ligesom Jesus drog omkring og helbredte og øvede Velgerninger, saaledes skulde disse Søstre være uafhængige af Familie og Kloster for helt at kunne ofre sig for dem, der led Nød.

»Jeres Kloster«, sagde Vincents af Paul til de barmhjertige Søstre, »skal være Sygehuset og Gaderne, hvor de syge er af finde, jeres Klausur er Lydigheden, jeres Gitter er Guds frygten, jeres Slør er Beskedenheden«.

Gud skulde gøre dem til Mødre for forladte Børn, Ledere af Hospitaler, Uddelere af de Almisser, der blandt de velstaaen-

de samledes ind til de fattige og ensomme.

Det var den første Forening, der skulde tage sig af alle Barmhjertighedsgerninger, Pleje af de syge, Omsorg for de fattige, Hjælp til Børn, Fanger, Galej-slaver og Sindssyge.

Og saaledes var det Arbejde i Gang, som endnu i Dag fortsættes i mange Lande lige fra Madagaskar til Danmark, hvor de 8 Søstre, som bor i Helsingør, er Ordenens eneste Repræsentanter.

Priorinden, Søster Laurence Laëneg, som nu er 80 Aar, og dog stadig arbejder i Skole og Hus fra Morgen til Aften, kom d. 29. Februar 1904 til Helsingør med 3 Søstre.

Anledningen var ret mærkelig.

Grev Moltke-Hvitfeldt, den danske Gesandt i Paris fra 1860—96, var sammen med sin Hustru gaaet over til den katolske Kirke. Og Grevinden havde med daværende Biskop v. Euch i København flere Gange drøftet Muligheden af at faa Vincentssøstre til Danmark. Grevinden var villig til at sikre det økonomiske Grundlag for Rejsen og for deres Virke, men det blev først efter Grevindens Død, at de ulykkelige Forhold mellem Stat og Kirke i Frankrig gjorde det muligt for Moderhuset i Paris at afse nogle Søstre til den fjerne Post.

De kirkefjendtlige Love i Aarene 1901—03 forbød nemlig alle katolske Ordensfolk at undervise Børn, og da Søster Laurence saaledes, ligesom Tusinder af andre Søstre, maatte forlade sin Skole, blev det bestemt, at hun skulde rejse til Helsingør, idet Biskop v. Euch mente, at denne By vilde egne sig bedst for Søstrene og den Præst, som skulde følge efter. Efter et Kursus i Sygepleje og i Dansk naaede Priorinden da med 3 andre Søstre hertil i Febr. 1904.

Man erhvervede en Villa i Marienlyst Allé (Nr. 17) og efter at have sat sig i Forbindelse med Byens Læger begyndte Søstrene efter disses Anvisning at tilbyde deres gratis Pleje i Hjemmene. Det vakte megen Forbavselse

hos Patienterne, at de ikke skulde betale noget. Man tænkte, at de fremmede Damer maatte være meget velhavende, siden de kunde tillade sig at afslaa Betaling for deres Arbejde.

Men der var ogsaa blevet lovet et aarligt Bidrag til Søstrenes Ophold, saa det blev faktisk en vanskelig Situation, da visse Forhold gjorde, at Bidragene bortfaldt efter et Aars Forløb. Og dog er det lykkedes Søstrene at holde ud og stadig fortsætte deres Virksomhed.

1905 begyndte man endog en Skole for katolske Børn. Den havde først kun 5 Elever, alle Piger, da der var en særlig Skole for Drengene. Men efterhaanden blev det en Fællesskole, der har haft op til 65 Elever.

Foruden Skole, Børnehjem og Pensionat, altsammen siden 1907 flyttet til Nygade 8 og siden udvidet med den gamle Odd Fellow Loge, har Søstrene stadig, saa vidt som deres ringe Antal tillader, fortsat deres Hjælp til syge Mennesker, og desuden er de en vigtig Faktor i det katolske Menighedsliv, bl. a. ved at besøge de katolske Familier, danske og polske, som lever spredt i det nord-østlige Sjælland, helt ned til Nivaa og Hørsholm.

Ved personlig Berøring med mange Mennesker er de blevet i Stand til at række en hjælpende Haand, hvor det kniber, og om det Arbejde, de udfører blandt de vanskeligt stillede, kan man gøre sig en lille Forestilling, naar man hører, at Søstrene alene nu til Julen kunde bringe henved 2000 Kr. ud til trængende Familier.

Det er med største Taknemlighed, at Søstrene omtaler Befolkningen i Helsingør, der muliggør for dem at leve det Liv som deres Kald byder dem. Men det er ogsaa med Beundring og Respekt for alle Parter, at en Tilflytter i Helsingør betragter det smukke Forhold, som har udviklet sig mellem disse 8 Døtre af den franske Ordensstifter og Beboerne af Byen ved Sundet.

K. G.

Lidt om Skriftemaalets Psykologi

I Vordingborg Dagblad for 5. Februar fandtes følgende Artikel af Bladets lægevidensabelige Medarbejder. Den er karakteristisk for mange Lægers Syn paa Skriftemaalets Betydning.

En ung, smuk dansk Dame af mit Bekendtskab rejste for en Del Aar siden i Sydfrankrig fra en By til en anden med Jernbanetog. Ved en Station kom en midaldrende Franskmand ind i hendes Kupé; han indledte en Samtale, og efter at de i nogen Tid havde talt om lette og almindelige Emner, begyndte han pludseligt at tale om sig selv og sit Liv, sine Vanskeligheder, Sorger og Bekymringer og sine Forhaabninger. Den smukke danske Dame, som ogsaa var en »log Daine, hørte opmærksomt efter og kommenterede Betroelserne, som hun kunde. Ved sin Station stod han af. Da han kom ind, var han tung og alvorlig — da han gik, var han forandret — lettet, lykkelig og befriet. De saa aldrig hinanden igen, men den danske Dame tænkte lidt paa ham og forstod, at det netop var Visheden hos Franskmanden om, at de aldrig mere skulde ses, der skabte Betingelsen for hans fortrolige Meddelelser.

Man kan vist roligt sige, at her foregik et verdsligt Skriftemaal. Den psykologiske Baggrund for Skriftemaalet er at søge i den Lettelse for Bekymring, der ligger i Meddelelsen til en anden og størstaende Sjæl. Individet tvinges ikke ind i sine egne lukkede Cirkler, som han ellers kun kender alt for godt og ikke kan slippe ud af. Drejer det sig tillige om et Skyldforhold, lettes Byrden gennem Betroelsen over paa andre Skuldre. Det er som bekendt mest Kirken, der under Navnet Skriftemaal har dyrket denne Form for Sjælehygiejne. Mens den protestantiske Kirkes

Skriftemaal dyrkes Ansigt til Ansigt med Præsten, har den katolske Kirke en noget anderledes Fremgangsmaade, der i sin psykologiske Form minder meget om det ovenfor nævnte verdslige Skriftemaal mellem den danske Dame og Franskmanden. Han vidste, at hans Hemmelighed var sikkert gemt hos et Menneske, som han aldrig mere vilde gense. Katolikken, som gaar i »Skriftestolen«, ser aldrig sin »Skriftfader«, og han ser aldrig den, der skrifter. Skriftemaalet foregaar mod en riflet og hullet Metalplade, og Skriftefaderens Ord kommer som et jordisk Svar paa en Bøn. Denne dybe Forstaaelse af den bekendende Anonymitet er for det første en Skaanen af den bekendendes Finfølelse og Stolthed — men tillige derfor en Lettelse af Adgangen til Skriftemaalet, som utvivlsomt spiller en langt større Rolle indenfor den katolske Kirke end indenfor den protestantiske, netop af denne Diskretionsgrund.

At Betroelse og Bekendelse hjælper mange Mennesker, som ikke har Evnen til at bære deres Konflikter selv, er hævet over enhver Tvivl. Men lige saa sikkert er det, at Betroelsen i mange Tilfælde blot bevirker, at en Byrde flyttes fra et Par Skuldre over paa et Par andre. Muligvis betyder for det protestantiske Menneske det, at han eller hun overlades til selv at løse sine Konflikter i Ensomhed, en Karakteropdragelse, en Hærdning af Personligheden, som ellers

ikke vilde ske i saa høj Grad. Det er en Mulighed, men mere kan ikke siges om det. Den katolske Kirke har en psykologisk rigtigere Forstaaelse af den Teknik, som skal træde i Funktion, naar Kontakten skal sluttes til den Sjæl, der trænger til Lettelse. Alt for mange Mennesker har erfaret Skuffelser, naar de hos Medmennesker i deres Omgivelser har lettet deres Sind for tyngende Bekymringer.

Den franske Digter André Maurois belyser den forskellige Indstilling til Skriftemaalet hos de to Kirker i følgende lille Anekdote:

En Mand i England havde dræbt et andet Menneske. Han pintes af Anger og opsøgte en højkirkelig Præst og spurgte: »Kan jeg skrive?« Præsten sagde: »Ja, min Ven — fortæl.« »Jeg har dræbt et Menneske,« tilstod han. — Oprørt og vred beklagede Præsten, at han var bundet under Skriftemaalets Baand. »Jeg burde overgive dig til Øvrigheden,« sagde han.

Bedrøvet gik den ulykkelige videre; han kom forbi en katolsk Kirke længere nede i Gaden — den var aaben, han gik ind — gik til Skriftestolen. »Kan jeg skrive?« »Ja, min Ven.« »Jeg er ikke Katolik.« »Det gør ikke noget.« »Pater, jeg har myrdet.« — Efter en Pause lød Røsten fra Gitteret: »Hvor mange, min Søn?«

Det er en Anekdote, men den har dybe Perspektiver og stor psykologisk Indsigt.

Dr. med.

Jesus Kristus IX

Retfærdighed og Fred kysser hinanden *(Salme 84, 11)*

Hvad vi sidste Gang sagde om Kristi Kærlighed, kan man korteligt udtrykke med Pauli Ord: »Guds Søn elskede mig og gav sig selv hen for mig« (Gal. 2, 20). Paa et Tidspunkt, da vi

endnu var Syndere, døde Kristus for os paa et Kors og viste os derved en Kærlighed, som overgaar al Forstand. Denne Kærlighed maa imidlertid ikke opfattes som en Kraft, der virker i Blin-

de, hvad den saa tit gør hos os. Nej, den følger tværtimod en vidunderlig Plan, som Guds uendelige Visdom har udkastet, og som bestaar i, at Guds Retfærdighed skulde være lige saa virksom ved Slægtens Forløsning, som hans Kærlighed eller Barmhertighed er det. Disse guddommelige Egenskaber ligner to Engle, som (i vore Øjne) repræsenterer modsatte Interesser. Men de kysser hinanden, fordi Guds Visdom har tilvejebragt et Forlig mellem Retfærdighedens strenge Krav og Kærlighedens Mildhed.

Lad os se lidt paa denne Plan. Fra Evighed af havde Gud besluttet, naar Tidens Fylde var inde, ved Jesus Kristus at forny alt, hvad der findes i Himlen og paa Jorden. Vi Mennesker trængte i allerhøjeste Grad til en Fornyelse. Vor Slægt lignede jo den Mand, der rejste fra Jerusalem til Jeriko og faldt blandt Røvere. Som Lignelsen siger, afklædte disse ham og efter at have slaet ham fordærvet, gik de bort og lod ham ligge halvdød paa Stedet. En Præst og en Levit kom forbi, men hjalp ham ikke. Omsider nærmede der sig en Samaritan, som var paa Rejse. Grebet af Medlidenhed traadte han til, forbandt Saarene og hældte Vin og Olie paa dem. Saa løftede han ham op paa sit eget Ridedyr, førte ham til et Herberge og sørgede for ham. Den næste Dag, før han drog videre, tog han to Denarer frem, gav dem til Værten og sagde til ham: »Sørg for ham, og hvad du mere lægger ud, skal jeg betale dig, naar jeg kommer tilbage igen.«

I den barmhjertige Samaritan har Frelseren tegnet sit eget Billede: han fandt Adam og med ham hele Slægten liggende paa Vejen fra Paradiset til et af Gud fordum forbandet Sted. Synden havde berøvet os Guds Naade samt alle overnaturlige Dyder og Gaver, og dermed var selve vore naturlige Kræfter blevet svækket. Hverken vore egne Anstrengelser eller Moselovens Anvisninger kunde hjælpe. Men en fremmed og tilmed en Fjende, nemlig Gud selv, hvis Fjen-

der vi var blevet ved Synden, steg ned til os, gød sin Naades Olie og Sandhedens Vin over vore Saar, førte os ind i sin Kirke og betroede os før sin Himmelfart til Kirkens Forstander Petrus og hans Eftermænd i Embedet, lige til han selv vilde vende tilbage igen.

Hjertegribende er den Kærlighed, som vor Frelser føler for os og øver i Gerning. Men for ham selv var der knyttet en Betingelse til Forløsergerningen, der var ubeskrivelig bitter og pinefuld for hans elskende Hjerte. Den helligste Trefoldighed havde bestemt, at Menneskeslægten skulde tages til Naade igen, hvis Kristus paatog sig i vort Sted at yde den krænkede Gud en fuldgyldig Oprejsning, en Fyldestgørelse i Ordets strengeste Forstand. Dette betød for den menneskevordne Guds Søn et Liv i Fattigdom og Uanselighed, i Selvfornægtelse og Lydighed, i Ydmyghed og Sagtmodighed, i Arbejde og Selvopofrelse for os. Men frem for alt betød det for ham, at han skulde sone vor Brøde ved at dø den smertefuldeste Død paa Korset og saaledes lide den Straf, som vi havde fortjent. Han skulde saares for vore Overtrædelser, knuses for vore Misgerninger og straffes, for at vi kunde have Fred og faa Lægedom ved hans Saar (Is. 53, 5). Med andre Ord: ved Forløsningen skulde den guddommelige Retfærdighed ikke mindre aabenbares og stadfæstes og forherliges end Guds evige Kærlighed. Dette fremgaar klart af den hellige Paulus Ord: For at vise sin Retfærdighed stillede Gud Kristus Jesus til Skue i hans Blod paa Korset som Sonoffer (Ro. 3, 25).

Man spørger ganske uvilkaarligt: Var der Plads nok til saa stor en Plan i Jesu helligste Hjerte? Den Plan at aabenbare Guds Barmhertighed og Mildhed, hans Visdom og Magt, uden at den uendelige Retfærdighed og Hellighed behøvede at give Afkald paa sine Krav? Naar ellers Mennesker hører Tale om Sone og Bod for Uret, som de selv har gjort, bliver de bedrø-

vet, bange, svage og søger at unddrage sig den tunge Pligt. De samme Mennesker, der var saa stolte og stærke, da det gjaldt om at gøre Oprør mod den højeste Herre og ringeagte deres kærligste Fader; saa hensynsløse og grusomme, at de paa ny korsfæstede Guds Søn og stillede ham til Spot; saa fanatiske og frække, at de udjog Helligaanden af Sjælens Tempel: de samme Mennesker bliver pludselig smaa og usle, naar de skal gøre Bod for deres Brøde. I den Grad mangler de Retfærdighedsfølelse, at de ikke vil erstatte og give den Ære tilbage, som de har røvet fra Gud, og at de ikke vil genoprette den forstyrrede Verdensorden.

Ogsaa Herren var nødt til at tage Stilling til Spørgsmaalet, om der var Retfærdighedsfølelse nok i hans Hjerte til som Medlem af vor Slægt og som dens Hoved og Repræsentant at sone og bøde, eller om det led af en lignende Svaghed som vore Hjerter. I det Øjeblik, da han skulde vælge, lød Afgørelsen saaledes: »Fader, se jeg kommer for at gøre din Vilje« (Hebr. 10, 7). Jeg vælger Korset. Jeg hængiver mit Liv for mine Faar. Her er mit Blod, som skal udgydes for alle til Syndernes Forladelse. Retfærdighedens Dyd var altsaa saa stor og stærk i Jesu hellige Hjerte, at han ikke blev bange for Guds vidunderlige Plan; ikke veg tilbage for den tunge Pligt og Byrde, men længtes efter at blive døbt med den blodige Daab. Denne uovervindelige Retfærdighedsfølelse gjorde saa dybt Indtryk paa Johannes Døber, at han gentagne Gange udbrød: »Se det Guds Lam, som borttager Verdens Synd«.

Vi selv har i Naturen et Billede, som i os kan vække den Beundring og Taknemlighedsfølelse, som vi skylder vor elskede Frelser. I den attende Davids-salme læser vi: »Paa Himlen rejste Gud Solen et Telt; som en Brudgom kommer den ud af sit Kammer, er glad som en Helt ved at løbe sin Bane, rinder op

af Himlens ene Rand, og dens Omløb naar til den anden« (5—7). Paa samme Maade som Solen tager Jesus sin store Forløsningsopgave op og løser den som en Kæmpe lige fra Livets første Øjeblik, indtil han bøjer sit Ho-

ved paa Korset og udaander sin Sjæl.

I Jesus Kristus har altsaa Retfærdigheden og Kærlighedens Fred kysset hinanden. Den ene fejrer en lige saa stor Triumf som den anden. F. K.

Monte Cassino

Dagspressen bragte for en Uges Tid siden den sørgelige Meddelelse, at Benediktinerordenens Moderkloster, det berømte *Monte Cassino-Abbedi* var blevet angrebet fra Luften og for Størstedelens Vedkommende ødelagt eller nedbrændt. I den Anledning bragtes endvidere en Erklæring, afgivet af den Øverstbefalende for de tyske Tropper i Italien, hvori der berettedes om Klosterets Skæbne samt fremsattes en Imødegaelse af den anden krigsførende Parts Paastand om, at Monte Cassino blev benyttet til militære Formaal. Bladkorrespondenter har meddelt om Flyverangrebet, at Klosteret ifølge fotografiske Optagelser, som Rekognosceringsflyvemaskiner har foretaget, har faaet talrige Fuldræffere og at den ene Fløj af Klosteret er styrtet sammen efter en alvorlig Eksplosion.

Efterretningen om den Skæbne, der har ramt Klippeborgen i Latium, hvor Benediktinerordenens Vugge stod, vil overalt i den civiliserede Verden fremkalde den samme oprigtige Følelse af Sorg, som enhver Ødelæggelse af Værdier, der er hele Verdens Eje, altid fremkalder. Og med Navne som Monte Cassino, Coventry m. fl. i Erindring, ser man med Gru Krigens nærme sig den evige Stad, der jo ikke alene er Italiens Hovedstad, men med sine uvurderlige Kunst- og Kulturskatte tilhører hele Verden.

Det er ikke første Gang, at Krigens har staaet om Monte Cassino. Adskillige Gange i Historiens Løb er Klosteret blevet lagt øde, men hver Gang genopstaaet af Ruinerne. Naar denne Krig engang er forbi, vil alle dens Ødelæggelser ruller op i deres forfærdende Virkelighed; Krigskommuniqueerne omfatter selvsagt ikke alle Enkeltheder, idet militære Hemmeligheder paa ingen Maade maa røbes. Men er end Monte Cassino gaaet tabt — som Offer for Krigens Rasen — saa maa man træste sig med at en Del af de mobile Kunstskatte, der fandtes i Klosteret, for et Par Maaneder siden var blevet bragt i Sikkerhed, ligesom Munkene havde forladt deres udsatte Hjem. Blandt de borttransporterede Værdier findes omkring 40,000 Pergamentshaandskrifter, af hvilke de ældste stammer fra det 6. Aarhundrede, en »Liber Moralium« med egenhændige Notater af Thomas af Aquin samt Monte Cassinos Krønike af Leone Ostiense. Se iøvrigt Ugebladets Artikel om Monte Cassino i 1943, Nr. 50, Side 792 ff.).

U. E. O.

1. Søndag i Fasten Den store Fristelse

I denne Tid, Forberedelsen til Paaske, Festen for vor Forløsning, bliver vi lidt efter lidt ført ind i de Hemmeligheder, ved hvilke den himmelske Fader i Kristus har virket vor Forløsning. Efter Guds Raadslutning fører Vejen til Forløsning, til Frelse, over Lidelse, over Ydmyghed, over Tjenen. Denne Vej gaar Kristus. Det er jo nemlig det gripende, det overvældende, ja det paradoksale i guddommelig Logik, at Kristi Guddoms-Herlighed, som jo dog er hans Ejendom, og som ved sin Kraft, ved sin Glans kunde virke Menneskeslægtens Forløsning i et Nu og, om man saa maa sige, med flyvende Faner, at denne Gudomsherlighed skjuler sig under Svaghed og Uanselighed, for at fuldende Frelsens Værk, for at fuldende Nyskabningen, som er større end Verdens Skabelse. Det er jo netop den guddommelige Visdoms Tinde, at vi er forløste ved Korsets Daarskab. Det er til Stadighed den store Fristelse, som stiger op i alle, som er i Kristus, og især i dem, som har det Kald at forkynde Guds Rige, at de i Praksis søger at opnaa Resultater og dermed Frelsens Virkninger ad en anden Vej end Ydmyghedens og Korsets Vej; og da de alt for ofte falder for denne Fristelse, hæmmes Guds Riges Udbredelse; thi med Glans, Vold og Berømmelse kan Guds Rige ikke bygges paa Jord, men dermed fremmes kun Riget, som tilhører denne Verdens Fyrste. (*Evangelium*).

Vor hellige Tjeneste for vore Medmennesker i Guds Rige maa være saaledes, at vi ikke paadrager os nogen Dadel. Det vilde ske, hvis vi paa en eller anden

Maade søgte os selv. Derfor er det nødvendigt for den Frugtskyld, som vi skal bære i Guds Rige, at vi kommer i Nød, at vi bliver foragtet og betrængt, at vi bliver nedsænket i Lidelsens Vand. Først naar vort Jeg har maattet opgive alle sine Fordringer, er der Betingelser for, at vi kan arbejde virkelig frugtbringende; først da, i vor fuldkomne Armod og Trængsel, kan vi føle den hellige Glæde ved virkelig at gøre andre rige, rige paa Goderne i Guds Rige. Kun paa denne Maade kan vi overvinde denne Verdens Fyrste, som med sine Intriger vil hindre Menneskene i at bære Forløsningens Frugt. (*Epistel*).

Overalt efterstræber Fristeren os og hindrer Arbejdet i Guds Rige, eller han søger at gøre det ufrugtbart. Vi maa altsaa tillidsfulde stille os under Guds Beskyttelse. De hellige Engle, som han sender os til Ledsagere, er Fristerens Modstandere. (*Indgangsvers, Graduale, Tractus*).

Fasten renser vort indre Menneske og gør derved Angrebsfladen for den onde Fjendes Pile mindre. Men Fasten er kun da ægte og rigtig, naar der af den udspringer rigere Kærligheds-gerninger. (*Kirkebøn*).

Skærmet af Guds Faderkærlighed maa det være let for os helt at skænke os til Gud. (*Offertorium*).

I den eukaristiske Spise ejer vi det kostbareste Pant paa denne Faderkærlighed. Den renser vor Forening med Kristus for Egenkærlighedens Slakker og gør os derved mere frugtbare for Arbejdet i Guds Rige. (*Kommunionvers, Slutningsbøn*).

P. Wolfgang Czernin O. S. B.

Nordens
Domkirker

Vor Frue Kirke i Ribe

↑ Ribe Domkirke, set fra Nord-Øst

➤ Mellem et Virvar af Smaahuse hæver den stolte Domkirke sin graa Massiv

I Timevis kan man vandre gennem smalle, bugtede Gader og snævre Slipper, hvor det ene herlige Bindingsværkshus fra Renæssancetiden ligger ved Siden af det andet. Mange af Husene er smykket med Vaabenskjolde eller Inskriptioner, der atter og atter leder Tanken hen paa Danmarks katolske Fortid — alt for mange til at kunne komme ind paa her. Paa Hjørnet af Stenbo- og Sønderportsgade ligger imidlertid en gammel gotisk Bygning med kamtakkede Gavle; den har tidligere tilhørt en Ribekannik, men tjener idag Byen som Raadhus. To Inskriptioner over Indgangen lyder: Christus vincit og Christus regnat — kun et enkelt Træk blandt de mange, der alle fortæller os, at Byen er vokset op omkring Domkirken og i Læ af en Atmosfære, der var præget af denne.

*

Ribe er en af Danmarks ældste og mærkværdigste Byer. Dens Oprindelse

gaar tilbage til den forhistoriske Tid, men første Gang den nævnes er omkring Aar

860, da Ansgar — m unges Tilladelse — h

▲ Domkirkens Indre efter den sidste Restauration

anden kristne Kirke og betroede denne til sin kæreste Discipel og Efterfølger paa Bispesædet Rembert. Naar Ansgar valgte netop dette Sted, skyldtes det utvivlsomt den Omstændighed, at Ribe allerede paa dette Tidspunkt var en betydelig Handelsstad, hvis Indbyggere — ifølge Adam af Bremen — stod i livlig Forbindelse med England og de andre vesteuropæiske Lande, der var Kristendommen venlig stemt, og hvor kristne Købmænd mødtes; endog fra Middelhavets inderste Kroege stævnedes Skibe mod Ribe. Byen voksede hurtigt og fik snart en talrig gejstlig Befolkning. Ribe udstyredes med rige Privilegier og i 1269 gav Erik Klipping endvidere Byen den berømte Byret, der for stedse forbinder Navnet Ribe med Talemaaden: Tak du din Gud, min Søn, at du ikke kom for Ribers Ret. Hvorom alting er: Ribe blev en anset Stad, hvis Betydning først og sidst skyldtes dens Egenskab af Bispestad samt de talrige Klostre og Kirker, der opstod her i Middelalderen.

*

Endnu idag staar *Ribe Domkirke*, omend ændret og ombygget i Tidens Løb, som et Minde om en svunden Storhedstid i Danmarks Riges Historie, og ethvert Barn i Landet kender Kirken med de to ulige Taarne. Den gamle Ribe Bispekronike beretter, at det var Bi-

skop Thure, som faldt i Slaget ved Fodevig i 1134, der begyndte at rejse Domkirken af Kvadersten; den skulde afløse Ansgars Trækirke, og formentlig er der en Del tilbage heraf i den nuværende Bygning. Domkirken rejstes i flere Perioder. Efter Biskop Thures Død fortsatte Flamlænderen Elias († ca. 1162) hans Arbejde samt stiftede Domkapitlet, medens det blev Englænderen Radulf († 1171), der afsluttede Værket.

Vor Frue eller Sct. Mariæ Kirke, som Domkirkens egentlige Navn jo er, er en af Danmarks skønneste og anseligste romanske Kirkebygninger. I Tidens Løb er den ganske vist som allerede nævnt undergaaet adskillige Forandringer, tildels forarsagede ved Ildsvaade — Ribe har maaske mere end nogen anden dansk By været hjem søgt af Ildebrande — og dels ved andre Ulykker, men trods alt, og til Trods for, at det store Bygningsværk har været »Offer« for adskillige uheldige Restaurationer, er Ribe Domkirke dog et af de herligste Minder om vor katolske Fortid. Det er ugørligt paa saa lille en Plads som her blot nogenlunde at give et Rids af Domkirkens arkitektoniske Ejendommeligheder. Det mest iøjnefaldende ved Kirkens Ydre

▲ Arkade i Ribe Domkirke

er utvivlsomt det massive Murstenstaarn, Storklokketaarnet (»Ribe Taarn«), der rejstes i 13. Aarhundrede i Stedet for et af Brand i 1176 ødelagt Taarn, og som ikke blot har tjent Byen til Vagt- og Forsvars-

(Sluttes Side 139)

Liturgisk Kalender

Febr.-Marts.

27. S. 1. SØNDAG I FASTEN (violet) (140); 2. Bøn: Om de helliges Forbøn (122), 3. Bøn: For de levende og de døde (122); Fastens Præf. (516).')

28. M. Feria (145); 2. Bøn: St. Gabriel af den smertefulde Jomfru ([47]), 3. Bøn**). — Eller:

(hvid) St. Gabriel af den smertefulde Jomfru ([46]); 2. Bøn: Feria (145), 3. Bøn**); sidste Evang.: Feria (146).

29. Ti. Feria (149); 2. Bøn: Om de helliges Forbøn (122), 3. Bøn: For de levende og de døde (122), 4. Bøn**).

1. O. Tamperdag (153); 2., 3. og (violet) 4. Bøn som Tirsdag.

2. T.***) Feria (158); 2. Bøn: (violet) Den salige Karl den Gode (842), 3. Bøn: For Paven ([122]), 4. Bøn: Om Fred. — Eller:

(rød) Den salige Karl den Gode (842); 2. Bøn: Feria (159), 3. Bøn: For Paven, 4. Bøn: Om Fred; sidste Evang.: Feria (160).

3. F. Tamperdag (162); 2., 3. (violet) og 4. Bøn som Tirsdag.

4. L. Tamperdag (166); 2. Bøn: (violet) St. Casimir (845), 3. Bøn: St. Lucius I (846), 4. Bøn**). — Eller:

(hvid) St. Casimir (845); 2. Bøn: Feria (167), 3. Bøn: St. Lucius I (846), 4. Bøn**); sidste Evang.: Feria (175).

5. S. 2. SØNDAG I FASTEN (violet) (173).

*) Indtil Passionssøndag læses hver Dag Festens Præfation, ogsaa i Festernes Messer, hvis ikke en særlig Præfation er opgivet.

**) Om Fred eller For Paven. — Bønnen om Fred findes i K. U. Nr. 30, 1943.

Fortsættes nederst næste Spalte

Katolsk Ugeblad

„Nordisk Ugeblad for katolske Kristne“ sammenluttet med „Katolsk Ungdom“

Udgiver: „KATOLSK PRESSE“

Redaktion: H. D. T. KJÆRULFF (ansvarshavende) og J. BERG.

Nørrebrogade 27 C, København N.
Mandag og Fredag Kl. 15—16, Tlf. Nora 6166.

Ekspedition og Kassererkontor:

c/o Sankt Ansgars Forlag, Bredgade 67, København K.

Palæ 4777, Kl. 10-12.

Post-Giro Nr. 57042.

Annonceafdeling: Klosterstræde 23, Tlf. Central 6245. Postgiro 3668.

Abonnementspris 2,75 Kr. Kvartalet. Norge og Sverige 14 Kr. om Aaret, øvrige Udland 18 Kr. om Aaret. Abonnement tegnes paa Bladets Ekspedition eller ethvert Postkontor.

HORISONTEN RUNDT

(fortsat fra Side 131)

Jeg har i flere Aar med Interesse hørt om de Reformere, som Præsident Salazar gennemførte, og som har bragt Folket den kristne og moralske Rejsning, men jeg har først for nylig erfaret, at Sennepskornet til det frodige Træ nedlagdes i Fatima i tre smaa Menneskehjerner, og at dette fik Betydning for store Dele af Folket.

Portugal staar i Dag, og vil den Dag, Verden skal bygges op paa, staa som et lysende Eksempel paa, at en ny Tid kan opgaa for et Land, der bygges op paa kristen Grund.

Kristen Grund? Hvad vil det sige? Vil det betyde Indførelse af saa og saa mange Moralforanstaltninger. — Nej! Det betyder, at hver enkelt, at Flertallet af Folket hører og følger Guds Kald til Tjeneste for ham. — Et Folk, som ikke lytter til det, de gamle sagde: »Øje for Øje og Tand for Tand«, men som lytter til Kristi Ord: »Hvis nogen slaar dig paa din højre Kind, da vend ogsaa den anden til.« Hvor den Retfærdighed, som det Ny Testamente omtaler, bliver Rettesnoren for hele Folkets Liv.

Det vil ikke sige, at Retfærdighed og Ret jages paa Porten. — I en Tid, hvor det, de gamle sagde, i saa høj Grad er i Højsædet, bør vi nøje iagttage, hvor langt vi har fjernet os fra vor aartusindgamle Retsregel, at ingen maa tage sig selv Ret. Ja, vi maa endnu mere. Den Ret og Retfærdighed, hvormed vort Folk er blevet styret, maa tages op til Revision. Det, som vi mener er Ret og Retfærdighed, maa for det Folk, som er gaaet ind under Guds Kald, først ind under nøje Prøvelse for Guds Aands Domstol.

Der lyder et Kald fra Gud til os som Mennesker. Der lyder et Kald fra Gud til os Danske. Et Kald til, at vi skal give os over til Gud med hele vor Sjæl, vort Liv og alle vore Kræfter. — Et Kald til os som Folk til at ofre og bede om Frelse for vort gamle Fædreland.«

Hans Chr. Kofoed.

»Broget Aften« paa Centralskolen

Centralskolen fejrede Fastelavnen med fire Opførelser af et broget Program. For en gammel Elev var det en meget glædelig Oplevelse. At tænke sig, saa stor ens Skole er blevet, og saa dygtig ogsaa paa dette Omraade. Det var fem af Skolens Klasser, som var i Ilden med omtrent 50 Elever, og da næsten alle Roller var dubleret, saa et

*) Torsdag d. 2. Marts er 5 Aars Dagen for Hs. Hellighed Pave Pius XII's Valg.

Hold Børn spillede to Gange, og et andet Hold de andre to Gange, var det op imod Hundrede smaa Skuespillere, som var blevet instrueret, et Kæmpearbejde, som man kunde se var blevet udført med Grundighed.

Vi, der gik i Skolen for nogle Aar tilbage, er glade for, at den stadig bevarer sit Særpræg. Det er en i bedste Forstand demokratisk Skole, en Skole for alle. Og man kunde ved Forestillingerne se, at Rollerne slet ikke var uddelt efter, hvem der saa kønne ud eller talte det mest polerede Sprog. De var med allesammen med lige god Ret til at spille med i deres Skoles Forestilling. Og Resultatet var ud over de dristigste Forventninger. Der var flere naturlige Skuespillertalenter og hos alle en forbausende Sikkerhed.

Der kunde være Grund til at fremhæve nogle, som i særlig Grad »bar« de enkelte Stykker, men det vilde Skolen slet ikke bryde sig om. Heller ikke om at faa nævnt, hvilke voksne, der har Æren af det store Arbejde — den Ære deler forskellige af Skolens Søstre søsterligt og anonymt med hinanden. Men een Ting bør der gøres Vrovl over. Vi var flere gamle Elever, der kom ganske tilfældigt. Lad os en anden Gang faa det at vide i god Tid ved en Annonce i Ugebladet. Vi har en Slags Ret til at være med, naar der foregaar noget i vor Skole, og der maa være Masser af københavnske Katolikker, som gerne vil komme til saa gode Aftener med det Resultat, at de bliver klar over, hvor deres Børn eller Børnebørn eller Nevøer og Niecer skal gaa i Skole. Aargang 1941.

Kæmp for Retfærdigheden for at frelse din Sjæl, og strid indtil Døden for Retfærdighed; da vil Gud overvinde dine Fjender for dig. — Salig er den, som har Tanke for den fattige og trængende; paa Nødens Dag vil Herren befri ham.

(Den salige Karl den Godes Fest, Introitus)

TRYKSAGER

Leveres i smuk Udførelse og til billigste Priser fra

**RICHARD SØRENSENS
BOGTRYKKERI**

GOTHERSGADE 59 TELEFON 668

FREDERICIA

Vor Frue Kirke i Ribe

(Fortsat fra Side 137)

taarn, men tillige ogsaa benyttes som Sømærke.

I 1904 var den sidste store Restauration af Kirkens Indre i det væsentlige tilendebragt, og det er idag en virkelig Fryd at træde ind i det skønne, højtidsprægede Rum. Af Kirkens Kalkmalerier er kun enkelte Rester bevaret bl. a. paa Nordvæggen i nordre Korsarm samt paa Midterskibets nordre Piller; sidstnævnte Sted findes endnu Fremstillinger af Gudsmoder med Barnet samt et Par Apostelskikkelser, maaske en Rest af en fuldstændig Apostelrække.

Frank Andersens Fond

Regnskab for 1943

INDTÆGT:

Beholdning indest. i Bank 1/1 43	584,86
Bidrag indkommet i 1943:	
Girokonto	307,73
Kontante Bidrag	151,19
Gave (Obligation - Paalydende 1000 Kr., Kurs 100¼) ...	1002,50
Obligationsrenter 1/1 43...	116,25
Obligationsrenter 1/7 43...	151,25
	<u>2313,78</u>

UDGIFT:

Udbetalt til »Katolsk Ugeblad:	
(v/ Benzon og Sundberg) 1/1 43	115,75
(v/ Benzon og Sundberg) 1/7 43	150,75
Benzon og Sundberg, Porto 1/1 43 - 1/7 43	1,00
Køb af 500 Kr. 4% Østifternes Kreditforening d. 15/3 43	464,61
Diverse Udgifter	4,00
Overført til Obligationsbeholdning (Kursværdi)...	1002,50
Saldo, indest. i Bank 31/12 1943	575,17
	<u>2313,78</u>

Bidrag ialt pr. 1/1 43 ...	5567,93
Bidrag indkommet i 1943	1461,42
	<u>7029,35</u>

Obligationsbeholdning pr. 31/12 43:

4½ % Østifternes Kreditforening, 14. Serie ...	1500,00
4½ % Østifternes Kreditforening, 13. Serie ...	1000,00

4 % Østifternes Kreditforening, 14. Serie	1500,00
4 % Østifternes Kreditforening, 13. Serie	2000,00
5 % Grundejernes Hypotekforening, 4. Serie ...	1000,00
Nominal Værdi...	<u>7000,00</u>

København, d. 12. Febr. 1944.

Niels Frederiksen.

H. D. T. Kiærulff. Laur. Andersen.

BØGER

Søndagsmessebogen

Den store nye Afløser af vor hidtidige Salmebog var ventet færdig i Begyndelsen af Februar. Men der har mødt Indbindingen af det meget betydelige Oplag en hel Række Vanskeligheder. Den stadig føleligere Materialeangel har ogsaa ramt Bogbinderfaget, og bl. a. har der været mange Besværigheder med Fremskaffelsen af Heftetraad. Endelig skulde nu dog Maalet være i Sigte, og det er blevet lovet, at de første Eksemplarer kan foreligge ca. d. 3. Marts. Der vil dog gaa yderligere mindst en Uges Tid eller saa, før der er saa mange Eksemplarer fremme, at Forlaget kan ekspedere alle de umaadelig mange Bestillinger.

Men saa maa det haabes, at Bogen hurtigt kommer i Brug. En Overgangstid, hvor den halve Menighed kommer i Kirke med den nye Bog, og den anden Halvdelen med den gamle Salmebog, vil være besværlig, og alle vore Præster vil gøre deres yderste for at forkorte denne Periode. Det kan ske, fordi Bogen er billig, og fordi den kan betales i meget smaa Rater.

Kirkemusik

Emilius Bangert: »Gudstjenestemusik« (Einar Munksgaards Forlag 1944).

Domkantor Bangert har i 6. Bind af »Haandbog i Kristendoms-kundskab« givet sit Bidrag med en Oversigt over Gudstjenestemusikens Historie, der udmærker sig ved paa 61 Sider at have faaet alt med, som er nødvendigt og nyttigt at vide for en Musikstuderende — og ikke saa lidt til. Den er tillige saa velsignet blottet for ensidig Fremstilling men derimod præget af en objektiv Indsigt og Betragt-

ning af Emnet, der gør den saa usigelig velgørende at læse for os Katolikker, idet Forfatteren i alt væsentligt er i Overensstemmelse med den Betragtning, som vor katolske Musikhistorie gør gældende. Dette Skrift maa derfor anses for at være en værdifuld og smuk Berigelse af dansk Litteratur, da det fremkommer i en Tid, hvor det liturgiske Spørgsmaal er under livlig Behandling i Overensstemmelse med katolsk Videnskab. Og saaledes følger det sig harmonisk ind i den Litteratur, fra dette Aarhundrede, der i mere udvidet Form beklager, at den romerske Messe i Tidens Løb er gledet ud af Folkekirkens oprindelige Liturgi. Side 51 siger Forfatteren, at »Thomissøns Salmemesse trængte sig frem paa Bekostning af Gradualets latinske Messe, og at 1640 ved kgl. Befaling den latinske Korsang i Roskilde Domkirke ganske skal afskaffes«. Dette betød Gradualets Dødsdom og dermed Overskærelsen af den i Forvejen tyndslidte Forbindelse tilbage til katolsk Gudstjenesteskik. Nu vilde man definitivt bort fra »Latinen og Gradual-Messens musikalske Rigdom«, og S. 52 »et Brud med Gradualets Messe fuldbyrdes med Kirkeritualet 1685. Den danske Kirke blev derigennem saa temmelig ritualløs«.

Denne af Bangert fremsatte Anskuelse stemmer ogsaa overens

BOGNYT

Vi meddeler, at vi har et ganske lille Antal igen af *Katolsk Lomme-kalender*, som var udsolgt før Jul. Pris Kr. 2,25.

To billige Bøger

Har De læst Paludan-Müllers skønne Digt: *Benedikt fra Nursia og hans Amme*. Den smukke Bog, som er illustreret af Birgitte West, er nedsat til 70 Øre.

En billig Bog er ogsaa Saabyes:

Klosterherberger. Følg med, hjemme i Deres Læsekrog, paa Rejser til det solbestrålede Tyrol, det historiske Rouen, til Ursulinerindernes hyggelige Herberger, til Beuron — alle Steder, hvor vi ikke kan komme i Øjeblikket. Pris Kr. 1,00.

Det nye Tidsskrift

Catholica er udkommet. Pris pr. Eks. 1,75. Abonnementspris Kr. 6,00 aarligt. Tegn Abonnement.

Sankt Ansgars Boghandel

Bredg. 67, Palæ 47 77, Giro 81851

med, hvad andre prominente Mænd i Nutiden har udtalt. Biskop Smith, Aalborg, skrev 15. Maj 1943 i »Kristelig Dagblad«: »Kirken har forraadt Nadveren. Luther satte sig til Opgave at skrælle Nadveren«. Og Pastor L. P. Fabricius skrev 7. Marts 1943 i samme Blad: »Desværre har den danske Gudstjeneste i Aarhundredernes Forløb været ude i en alvorlig Forvirringsproces, derfor maa jeg lægge til Grund ikke den nu ved Sædvane afstrefjede Liturgi, men den her i Landet forordnede, men desværre almindeligt forladte, som blev paabudt ved Kirkeritual af 1685«.

Det viser sig, at Bangert ikke staar alene med sine Anskuelser, men hans Skrift er enestaaende derved, at han i en sammentrængt Form kort og klart har fremstillet den liturgiske Musikhistorie, som det kun er mulig for en Forsker af hans Format, der ikke som os andre ad praktisk Vej paa en nem Maade er indført i Emnet, men som kun ved grundig Studium ad teoretisk Vej møjsommeligt har sat sig ind i dette store og herlige Emne: vor Kirkes hellige Messeliturgi, der daglig udøves i vore Kirker paa hele Jordens Kreds som den højeste og helligste Form for Gudstjeneste.

I. Hammermüller.

Tak til Pastor Jaworski

I Anledning af Pastor Jaworskis Forflyttelse til Fredericia skrev Dagspressen i Haderslev:

»Pastor Jaworski, der i 1935 kom til Haderslev fra Svendborg, har i de forløbne Aar udført et godt Arbejde i Haderslev, i Menigheden saavel som i den Skole, der var knyttet til den katolske Kirke, og hans venlige Væsen og stilfærdige Færd har vundet ham mange Venner langt uden for den katolske Menigheds Kreds. Pastor Jaworski er tillige en Mand med den rette Forstaaelse for Grænselandet og dets Befolkning, og det er derfor med Beklagelse, vi ser ham forlade vor By. Men vi ønsker ham Held og Lykke i Gerningen som Sognepræst for Landets ældste katolske Menighed.«

Hertil følger et Medlem af Menigheden i Haderslev disse Ord:

»Med stor Bedrøvelse maa vi nu tage Afsked med vor kære Sognepræst, der sikkert vil blive savnet af mange. I kirkelig Henseende mister vi en god, samvittigheds- og omsorgsfuld Hyrde, som Menneske en »Far«, der altid havde Forstaaelse for sine Sognebørns mange forskellige Anliggender. I Afskedstimen takker vi Vorherre for alle Naadegaver, vi gennem Pastorens Haand har modtaget, og beder samtidig til Gud, at hans velsigende Haand maa følge ham i Fremtiden.«

Vore Spejdere

er i stærkt Bekneb for Ulveførelere. Hertug Knuds Division staar i de kommende Maaneder foran Udvidelser og Omlægninger, men dette kan kun gennemføres, hvis vi faar flere Ulveførelere. — Vi retter derfor ved disse Linier en Henvendelse til unge Piger, undskyld unge Damer, i Alderen 17—20 Aar om at melde sig til denne Førergerning. Vi er naturligvis ikke ked af, om det skulde være muligt at komme i Forbindelse med Unge, der tidligere har været Ulveførelere, maaske i Provinsen eller andetsteds eller som tidligere har været Pigespejdere, men andre er ogsaa velkommen til at tage Del i dette Arbejde, naar blot Interessen herfor er til Stede. — Det drejer sig her, som man vel ved, om Førere — Flokførere eller Flokassistenter — ved Divisionens Arbejde for de yngste Dreng, dem i Alderen 8—11 Aar — et meget vigtigt Led i vor Division.

Det er vort Haab, at denne Henvendelse maa give det ønskede Resultat, saa vor katolske Division stadig kan gaa frem i Antal og Kvalitet.

Interesserede bedes henvende sig til Divisionschefen, H. Valeur Fausbøll, Elmegade 3, Kbhvn. N, Tlf. Nora 1879 x.

Munken og Fuglen

De forenede Kirkeskoler, til dagligt kaldet Sangskolen, blev for 15 Aar siden til paa Magister Mogens Wöldikes Initiativ og derved blev Grundlaget lagt for det nu saa kendte københavnske Drengekor. I Aar fyldte Skolen 15 Aar og indbød Drengenes Forældre og Skolens Venner til Koncert i Aulaen i Ungarnsgades Skole. Skolen raader over vore bedste Sangpædagoger, et Strygeorkester af nuværende og tidligere Elever og især over smaa 400 stemmebegavede Dreng. Det kan der laves noget med — og det blev der, men det blev ogsaa mere end en Koncert.

Efter en Indledning for Orkester sang et stort Drengekor »Danske Sange«, nogle af dem, vi holder mest af: Jeg ved, hvor der findes en Have saa skøn, Hvor smiler fager den danske Kyst, Storken sidder paa Bondens Tag, Der dukker af Disen min Fædrenejord og I Danmark er jeg født. Sangene blev sunget 2-, 3- og 4-stemmigt og en-

keltte Vers af tre smaa lyshaarede Purke. Men — nu kommer det, der bestemte Valget af netop disse Sange — Sangen ledsagedes af Lysbilleder af Danmarks skønneste Egne. Det var maaske Synd, fordi det i nogen Grad afledte Opmærksomheden fra den rent udvunderlige Sang, men baade for de Voksne og for Børnene betød denne Idé, at Ordene, som vi ofte ikke bemærker for bare at synge (en Sangs Succes afhænger af den første Linje f. Eks.: Dengang jeg drog afsted, Det er saa yndigt at følges ad o. s. v. — og af Melodien — mindre af de øvrige Vers), blev lyslevende. Et begejstret Sus gik igennem Salen, da Storkefar med sine Unger stod paa »Bondens Tag« (kære B. S. Ingemann!) og Løvsangeren madede sine Unger »hvor Fuglene bygge i Løvhækkens Ly« og smaa undertrykte Aah! lød, da Strofen »hvor Sproget er min Moders blide Stemme« og et Nærbillede tonede frem af Kronprinsesse Ingrid med vores allesammens lille buttede Prinsesse Margrethe i sine Arme.

Men jeg lukkede mine Øjne for Billedet, da de sang Jeppe Aakjærs uforlignelige Vers:

»Hvad var vel i Verden det fattige Liv
med alt dets fortærende Tant,
om ikke en Plet med en Dal og lidt Siv
vort Hjerter i Skjælvinger bandt!
Om ikke vi drog fra det yderste Hav
for højet og rynket at staa
og høre de Kluk
de Mindernes Suk
fra Bækken, vi kyssed som smaa!«

For jeg har »min Plet«, som intet andet Billede kan erstatte; det er den lille Skjold Aa med alle sine Blomster og duftende Eng, der fører forbi et lille straatækt Hus og ned til Mølledammen, hvor Rørsangeren kvadrer Guds udslagne Dag ...

Koncertens mest bemærkelsesværdige Afdeling var en Fremføring af det gamle Sagn nedskrevet af Christiern Pedersen i 1515 om Munken, der gerne vilde have en Forsmag paa Himlens Herlighed, og som kun behøvede at lytte til en lille Fugls Triller, for at 200 Aar gik sporløst hen over hans Hoved. Det begyndt med, at to lange Rækker sortklædte Munke gik op langs Tilhørerpladserne for at tage Plads paa hver Side af Scenen. Saa gik Tæppet, og medens Kor og Solister sang Fortællingen, mimedre Dreng paa Scenen hele Historien — og hvor gjorde de det smukt og værdigt. Biskoppen kom i fuldt Skrud ind i Spidsen for Munkene, de knælede alle ned og løftede Ansigtet mod Himlen, og Komponisten Oluf Ring havde ikke kunnet finde bedre musikalsk Udtryk for Bøn end at lade Koret

psalmodiere Strofer af Davids Salmer paa Dansk, men i en gregoriansk Salmetoneart! Fortællingen gik videre, som vi alle kender den, men sluttede med en Hyldest til Himmeldronningen med Munke, Borgere i farvestraalende Folke- dragter, Ministranter med Lys og Røgelse og Engle med Palmegrene — alt beandend af Strygeorkestret og det uforlignelige, jublende Kor.

Var det Sangskolen i 1944 eller Roskilde Cathedralskole i det Herrens Aar 1444? Det føltes, som var de 500 Aar sporeløst vejret hen!

Æren for Instruksen tilkom Dr. phil. Torben Krogh (og det forklarer jo meget) og den musikalske Ledelse laa i Hænderne paa Magister Fru Helga Christensen. En lille Fyr fra Skolen, der kun som Tilskuer stod bag mig, sagde forklarende til sin Mor: »Det er hende, der har lavet det hele!« Bag efter maatte jeg ned og hilse paa alle »Munkene«. De blev synligt stolte, da jeg fortalte dem, at de havde ført sig som rigtige Munke, og at de egentlig sang meget køn- nere. *Kjeld Geertz-Hansen.*

Elisabethforeningens Basar den 2. April

Snart staar Palmesøndag for Døren, og med den Aarets mest betydningfulde Dag for Elisabethforeningens forældreløse og vanskeligt stillede Børn.

Det er vor aarlige Basar, vi gaar i Forbøn for. Tiden forlanger store Ofre af os alle; men lad os derfor ikke glemme vore egne smaa, der ikke selv kan bede, og sikkert vil være prisgivet en sørgelig Tilværelse, hvis vi af Mangel paa Midler maa svigte dem. Det er en beklagelig Kendsgerning, at vi kun ved Basarens gode Resultat kan fortsætte vort samfundsnyttige Arbejde. — Aflæg derfor Basaren et Besøg Palmesøndag den 2. April, Bredgade 69, 1., o. G. fra 9—19 og Mandag fra 10—16. Vi har værdifulde Lotterigevinster og gode, nyttige Sager for enhver Smag. Den kendte Restaurant taler for sig selv.

Gaver, saavel større som mindre, modtages med stor Taknemmelighed af Fru Alma Osterhammel, Frederiksborggade 54, 3., — Frøken Franziska Strathøcker, Jægersborg Allé 19, Charlottenlund, — Frøken Harriet Zimmermann, Frederiksborggade 54, 3.

Ung katolsk Pianist afholder Klaveraften

En ung Konvertit, den talentfulde Pianist Jytte Albrechtsen, giver den 1. Marts en Klaveraften i Hornung & Møllers Sal. Programmet omfatter Bach, Schubert, César Franck, Chopin og Liszt.

Frk. Albrechtsen, der debuterede i 1942, spillede paa Konservatoriet i Solistklassen med Haraldur Si-

gurdsson, tog Undervisning i Instrumentation og Komposition hos Poul Schierbeck, fik musikpædagogisk Eksamen og var senere Elev af Anders Rachlew. Som Komponist har Jytte Albrechtsen faaet en Samling Klaverstykker udgivet hos Wilhelm Hansen og Orkestering fremført i Tivoli og i Radioen. Desuden har hun flere Gange spillet i Radioen og støttet katolske Foretagender ved kunstnerisk Optræden paa vore Matinéer.

ACADEMICUM
CATHOLICUM

KØBENHAVN.

Søndag d. 27. Febr. Kl. 15.

Aabent Hus for A. C.s Medlemmer hos Formanden, Asmussens Allé 1, V.

Tirsdag d. 29. Febr. Kl. 20.

Ordinært Møde i Stenosgade 4 (Røde Sal). Landsretssagfører G. Garth-Grüner taler om »Det fælles-kristelige Arbejde«. Principer og Retningslinier.

Hvis der paany indføres Spærrerid, rykkes Mødetiden frem til Kl. 17.

Søndag d. 5. Marts Kl. 9,30.

Akademikermesse i Klosterkirken, Jagtvej.

Undervisning i **KLAVER** og **ORGEL**

KURT S. THOMSEN

Kantor og Organist ved Sankt Ansgars Kirke
Rødstensvej 25, Hellerup. Telefon Gentofte 64

Katolske Begravelser

Benzon

aut. katolsk Bedemand
Alle Aftaler kan træffes i Hjemmet

CENTRAL 1868

KØBENHAVN V

EGEN FABRIK for **HOSPITALSSENGE**
og **HOSPITALSMØBLER**

TLF. 1616 . TELEGRAM-ADR.: OTPIPER

ALTERLYS

i alle Størrelser

og iøvrigt

Stearinlys og Vokslys
af enhver Art

ASP-HOLMBLAD

STEARINLYSFABRIKER

København

Bogtrykker Albert Hansen †

Mandag d. 14. Februar døde fhv. Bogtrykker Albert Hansen, næsten 80 Aar gammel. Bogtrykker Hansen, som i en lang Aarrække var Ejer af Bogtrykkeriet »Athenæ«, har ikke blot i mange Aar trykt Ugebladet, men ogsaa mange katolske Bøger. Han havde den Lykke at dø vel forberedt ved Modtagelsen af Kirkens hellige Sakramenter. Han overlever af sin jævnaldrende Hustru, der ligesom han selv er Konvertit.

St. Ansgars Kirke

Fasteprædiken og Korsvejsandagt hver Fredag i Fastetiden Kl. 19,30.

Sakramentskirken

Sønd. 27. Febr. Kl. 17 Fasteprædiken ved Pastor K. Geertz-Hansen.

Jesu Hjerter Kirke

I Fastetiden hver Søndag Kl. 18 Fasteprædiken og sakr. Velsignelse. Hver Torsdag Kl. 20 Korsvejsandagt med kort Prædiken og Deltagelse af Mændenes Kongregation. Sønd. 27. Febr. Kl. 8,30 Fælleskommunion for Immaculatakongr. Mand. 28. Febr. Kl. 19,30 unge Mænds Kongr.

St. Andreas Kirke

Sønd. 27. Febr. Kl. 17 første Fasteprædiken.

St. Antoni Kirke

Sønd. 27. Febr. Kl. 8 Menighedens Fælleskommunion.

St. Mariæ Kirke

Fred. 25. Febr. og hver Fred. i Fastetiden Kl. 19,30 Fastepræd. ved Pastor Olaf V. Sørensen, derefter Kongregationsandagt i Kirken. Sønd. 27. Febr. Kl. 17 Korsvejsandagt.

Basaren d. 5. Marts. Kl. 15,30 (ikke Kl. 16 som først meddelt) giver Kirkekoret en Koncert i Kirken med Assistance af Violinisten Mallesherbes Jensen, Cellisten Svend Schmidt og Koncertsanger Hans Volter. — Der bortloddes bl. a. et værdifuldt Oliemaleri »Efter Uvej-

ret« af Kunstmaler Lauritz Sørensen.

St. Therese Kirke

Fasteprædikener vil blive holdt (paa Engelsk)

hver Søndag Kl. 16,30 af Fr. C. C. Martindale S. J.

Febr. 27. Kristus, vort Lys.
Marts 5. Kristus, vor Vej.
Marts 12. Kristus, vort Brød.
Marts 19. Kristus, vor Vin.
Marts 26. Kristus, vor Opstandelse.

April 2. Kristus, vort Liv.

St. Annæ Kirke

Hver Fredag Kl. 19,30 Fasteandagt med Prædiken og Korsvej. Sønd. 27. Febr. Kl. 8,30 stille Messe, Kl. 10 Højmesse.

Aarhus

Onsdag den 1. Marts:

Kl. 20: Fasteprædiken og Korsvejsandagt.

Aarhus Opland

Søndag den 27. Februar:

Odder: Kl. 10,15 (Komm. Kl. 9,15).

Bønnens Apostolat

Intentioner for Marts Maaned: Apostolatet blandt Arbejderne. — Af Afrikamissionen maa blive fri for Sektvæsen.

Pennevenneklubben

Pennevenner søges til: L. H., ung Pige 28 Aar. Interesser: Bøger, Teater, Cykle- og Traveture og godt Humør. Aarhus.

Annie, 27 Aar. Telefondame paa stort Fabrikskontor. Interesser: den katolske Tro, Sport, Dans og Naturen. Jylland.

Fru S., 46 Aar, Enkefrue, København.

Jytte, 18 Aar, Kontorist. Søger Penneven fra Midt- eller Østjylland. Er selv fra det sydvestlige Jylland. Interesser: Kirken, gode Bøger, Svømning, Cykle- og Traveture. Henvendelser, ledsaget af 30 Øre i Frimærker, sendes til Ugebladets Redaktion, Nørrebrogade 27 C, København N.

St. Franciskus' 3. Orden

Sønd. 5. Marts Kl. 15 Møde i St. Elisabeth Hospitals Kapel. Profes.

Sygeplejerske-Forbundet

Messe paa St. Josefs Hospital Tirsdag den 29. Februar Kl. 8. De Medlemmer, der ønsker at modtage Emblemer ved Emblemoverrækelsen den 26. Marts (notér Dagen!) kan ved denne Lejlighed meddele det til Pater Coenen.

Katolske Forældre

indbydes til Foredrag Torsdag d. 2. Marts Kl. 19,30 i den røde Sal, Stenosgade 4. Politibetjent Frk. Lili Howitz vil tale om *de faktiske moralske Forhold i København*, og Pastor Messerschmidt vil tale om, *hvorledes opdrager vi vore Børn og unge til Renhed?* Alle interesserede er velkomne. Ikke-Medlemmer 50 Øre.

Pædagogforbundet.

Katolsk Samaritterforening

afholder Øvelser Tirsdag den 29. Februar, 14. Marts og 28. Marts Kl. 19—20,30 i Lokalet Bredgade 67 o. G. 2.

Deltagelse bedes anmeldt til Formanden Fru E. Jacobæus, Palæ 7404, Fredag før Øvelsen.

Foreningens Medlemmer mindes om Børnehjælpsdagen, hvor eventuelle Gaver til Prinsesse Margrethes Bod er velkomne.

Katolsk Ungdoms Klub

Amager.

Lørdag den 26. Februar Kl. 20 pr. Kredsmøde. Indledning for Katalicisme — »Lære og Sakramenter«, Knud Nielsen og for Avisudklip »Hvorledes læser jeg Avisen med katolske Øjne« Indledning ved Ellen Aagaard. De 2 Min. Oda Rasmussen og Søren Lund. Efter Kaffebordet et lille Bankospil med Bortlodning af gode Bøger.

Det praktiske Arrangement: Gruppe I.

København.

Lørdag d. 26. Februar Kl. 20 pr. »Den røde Sal«, Stenosgade 4. Studiekredsmøde. Emne: »100 % Katolik«, Indledere: Annemarie Skyum og René Nielsen. Kaffebord. Kammeratligt Samvær. Praktisk Arrangement Gruppe I.

Assumptionssøstrene

anmoder om de troendes Forbøn for Søster M. Dymna, som afgik ved Døden d. 24. Januar i sit 86. Leveaar og i sit 58. Profesaar.

R. I. P.

**BERNH. HANSEN'S
BOGTRYKKERI**

Blaagaardsgade 36 B-C • Telefon 13.430 Privat: 836
Central Sundby

Medlem af katolsk Menighed.

Leverandør til vore Hospitaler, Kirker, Skoler etc. . Bedste Referencer.

R. I. P.

Min elskede Mand,
Bogtrykker, Translatør

Albert Hansen

er gaaet bort fra mig den 15.
Februar 1944.

Elenia Hansen.

Den kære afdøde anbefales til
de troendes Forbøn.

Ung Pige

19 Aar, der har afbrudt Gymnasiet paa Grund af Sygdom, ønskes optaget i Familie paa Landet (Sjælland), hvor der er Lejlighed til lettere Husgerning og evt. Læsning med mindre Børn. Mindre Løn ønskes.

Billet mrk. 2000 bedes sendt til Bladets Annonceekspedition, Klosterstræde 23, København K.

Gartnererelev

Til 1. Marts eller senere kan en ung Mand faa en god og lærerig Plads. God Løn og Kost og Logi. Gartneriet ligger 8 km syd for Nyborg. Lønkrav og andre Oplysninger til

*Gartner Otto Magnussen,
Margrethelund pr. Slude St.*

NYKØBING F

Johannes Madsen
Elektr. Installatør Nykøbing F.
Installationer
St. Kirkestræde, Tlf. 684
Leverandør til katolsk Menighed

J. Lütken Frigast & Co. A-S
Træløst, Kul & Koks
Lev. til de katolske Institutioner

A-S Lolland-Falsters

Kulkompagni
KUL.KOKES.CINDERS
Nykøbing F. Tlf. 626, 945
Leverandør til kat. Institutioner

Mackeprang's Boghandel A-S
PAPIRLAGER EN GROS
Nykøbing-Falster
Telefon 38 og 769

J. N. Jensen Murermester
Bispegade 20 . Telefon 984 x
Udfører Arbejdet ved den katolske
Skole og Kirke

W. Hardeweg
Slagtermester . Paalægssf.
Østre Allé 54, Tlf 1082
Lev. til de kat. Institutioner

C. W. Kronmann

GRUNDLAGT 1852

Jern og Staal . Rør og Fittings . Pumper . Centralvarme . Sanitet . Ilt og Gas . Autogensvejværker . Bolte og Møtriker . Tekn. Artikler
NYKØBING F. TELEFON 203

A-S NYKØBING F. BRYGHUS

Lager . Pilsner . Export Beer
Lyst Hvidtøl . Mørkt Hvidtøl . Mineralvande

ROSKILDE

Køb hos vore Annoncører

Fiskehallen
Algade 32 . Tlf. 239
Prima Fisk
Lev. til Sct. Maria Hospital

H. V. Nordsteen
Blikkenslagermester
Algade 34, Telefon 923
Leverandør til kat. Menighed

F. Christiansen
Maskinfabrik
Sct. Olsgade 15, Telf. 87
Lev. til kath. Præstegaard & Hospital

Dom-Apotheket
ROSKILDE
*Forbindsstoffer
Sygepleartikler*
J. AUGSBURG

H. Weber
Tømremester
Maskinsnedkeri

LEDIG

ROSKILDE MEJERI
BORGERDIGET, TELF. 349

Ejegod Jørgensen
Slagtermester
Kød . Flæsk . Paalæg
Sct. Olsgade 13 . Telf 157
Leverandør

Mønsterbageriet
Bageri og Konditori
Morgenbrød bringes
Leverandør til katolsk Menighed
Sct. Olsgade . Tlf. 859 - 1365

C. J. Schledermann & Sønner
Entreprenører . Murermestre . Jernbeton
Allehelgensgade 18, Tlf. 122
Murermester ved Sct. Maria Hosp.

<p>FREDERICIA</p> <p>H. Olsen Holmelund A/S <i>Gothersgade 44 . Tlf. 169 . 170</i> Kul, Koks, Cinders, Briketter, Brænde Prima Kvaliteter <i>Prompte og reel Betjening</i></p> <p>Loehr's Kulimport A/S TELEFON: 888 KUL, KOKS, CINDERS OG BRIKETTER</p>	<p>HELSINGØR</p> <p>Kaas & Sørensen Indehaver: G. E. OLSEN - HELSINGØR Telefoner: 39 - 1139 - 575 Kul, Koks, Brænde og Briketter</p>	
<p>ESBJERG</p>		
<p>LEDIG</p>	<p>J. N. Ladekjær <i>Skolegade 21 . Telefon 209</i> 1. Kl.s Kolonial- og Vinhandel Lev. til Sct. Josephs Hospital</p>	<p><i>MØBLER for alle Hjem</i> købes bedst og billigst i Bechs Møbelforretning Telefon 735. Raadhuspladsen 16 Leverandør til de katolske Institutioner</p>
<p>Esbjerg Andelsmejeri <i>Fineste Mejeriprodukter</i> Skolegade 39, Tlf. 144 Esbjerg</p>	<p>Vestjydsk Rør- & Sanitetslager A/S Tlf. 1313 Esbjerg Tlf. 1919</p>	<p>Eske Petersen Blikkenslager-, Vand- og Gasmester <i>W.C. Centralvarme . Sanitet</i> Finlandsgade 62, Tlf. 1765</p>
<p>Kontantforretningen <i>M. R. Jørgensen</i> Kongensgade 25-27 <i>Alt i Sengeudstyr og Manufaktur</i> Lev. til St. Josephs Hospital</p>	<p>Engers Hansen Bog- & Papirhandel Kongensgade 65 . Telefon 62</p>	<p>Jørgen Jepsen og N. Møller Gram <i>Kongensgade 26 . Esbjerg . Tlf. 536</i> 1. Kl.s Skræderi og Maalkonfektion</p>
<p>Jespersens Boghandel Stort Udvalg i Krucifiks og Vlevandskar <i>Katolsk Litteratur</i> <i>Alt i katolske Bøger</i> Kongensgade 78 Tlf. 1920</p>	<p>Viggo Christensen <i>Urmager, Optiker, Guldsmed</i> Kongensgade 64, Telefon 829 <i>Lev til Sct. Joseph Hospital</i></p>	<p>N. A. Frederiksen <i>Nørregade 65 . Telefon 576</i> KOLONIAL . MEL Leverandør til St. Josefs Hospital</p>
<p>KOLDING</p>	<p>Arne B. Thygesen <i>Læssøegade 47</i> Kolding Telefon 1249</p>	<p>J. Bondesens Eff. <i>C. V. Hennebjærre</i> Tømremester og Entreprenør Kolding . Tlf. 898 (2 Lin.)</p>
<p>V. FALTHER Alt i Kolonial, Vin, Døllkafesser, Tobakker & Cigarer Hj af Hollændervej og Kongebrogade Telefon 698</p>	<p>O. Andreasen & Th. P. Nielsen <i>Murermestre</i> »Solvang«, Sønder Vang, Dreyersvej 7 Telefon 1923, 1924</p>	<p>LEDIG</p>
<p>H. Nielsen & Søn Malermestre Telefon 439 Udført Arbejdet ved den ny Klinik</p>	<p>H. Overbeck <i>Aut. Installatør</i> Jernbanegade . Telefon 952 <i>Lev. til Sct. Hedvigs Klinik</i></p>	<p>Kolding Andelsmejeri <i>Telefon 153</i> leverer altid fineste Mejeriprodukter Tilkendt Guldmedaille ved Lands- Mejeriudstillingen i Københ. <i>Lev. til Sct. Hedvigs Klinik</i></p>
<p>Berring & Larsen A/S KUL-IMPORT . KOLDING Tlf. 1850 (3 Lin.) . Leverandør</p>	<p>Slagterludsalget <i>Haderslevvej 7 . Tlf. 1951 . 1952</i> 1. Kl. Okse-, Kalve- og Svinekød . Konserves Leverandør til St. Hedvig Klinik</p>	<p>M. Lauridsen <i>Bade- & W.C. Anlæg, Blikkenslager</i> Rendebanen 8, Telefon 1287 Leverandør til katolsk Menighed</p>

Katolsk

Ugeblad

5. Marts 1944
92. Aarg.
Nr. 10

St. Ansgars Kirkes
Paverelikvi

Ægteskabsmoral
Den katolske Slægt, Ward
Kardinal Faulhaber
Prædiken af
Kardinal Newman

Magelighedsinstinktet

Jeg havde om Formiddagen arbejdet med en Prædiken over Lignelsen om Sædemanden. Jeg standsede særligt ved Begrebet »Hjertets gode Jordbund« og prøvede paa at finde ud af, hvordan det kan være, at det samme livskraftige Guds Ord, som kan bære de hundrede Fold Frugt, saa ofte kun opnaar en meget middelmadig Høst. Det er den helt gode Vilje, det skorter paa. Jeg kom til at tænke paa, at det danske Sprog kun har et eneste Udtryk for Vilje, medens man f. Eks. paa Fransk har Ordet »velléité«, som betyder at ville noget paa en meget vag og ubestemt Maade. Dette Ord kan ofte dække vor »Vilje« til at gøre Alvor af vor Kristendom.

Efter Middagen rekreative jeg mig ved at læse i *Mauriacs* »Øglereden«. Jeg havde ikke læst ret mange Linier, førend jeg standse ved nogle Ord, som kastede Lys over det Problem, jeg netop om Formiddagen havde arbejdet med. Hovedpersonen i Bogen er forbitret Modstander af Kristendommen, og han hader sin Hustru, der er Katolik. Det er en Fornøjelse for ham at konstatere, hvor lidt hendes Liv svarer til det kristne Ideal. Han har ogsaa Børnene under Observation i den Henseende. I Dagbo-

gen, der er henvendt til Hustruen, skriver han om de to ældste Børn, at de allerede »fandt sig til Rette i den Kristentro, som du praktiserede, deres borgerlige Magelighedsinstinkt afviste alle heroiske Dyder, alt det, Kristendommen rummer af sublimt og taabeligt«.

Kærlighed gør blind, men Had gør seende. Manden, hvis Hjerte er en »Øglerede« af Ondskab, kender meget godt Kristendommen. Af og til maa han, omend modvilligt — som i nævnte Tilfælde — tilstaa, at han beundrer den. Han ser det sublime i Kristendommen, og han ser med Hadets Klarsyn den skærende Modsætning mellem Kristendommens heroiske Dyder og den Middelmadighed, som fjerner Flertallet af Kristne fra dette Ideal, som han i sin Vantro maa kalde taabeligt.

Og dog har han for Øje en ung Teologistuderende, hvis sande Kristendom han maa anerkende. (Oversætteren udnævner ham til *Abbed*, en treogtyveaarig *Abbed*! Forøvrigt vrimler det med *Abbeder* i Oversættelser af franske Bøger. Man faar et foruroligende Indtryk af, at Frankrigs *Abbeder* i Stedet for at styre deres *Abbedier*, befatter sig med alt muligt andet. Sandheden er, at fra det Øjeblik, en

ung Mand, der gaar i Præsteseminar, ifører sig en Præstekjole — flere Aar førend han har modtaget de første af de syv Vielser — kaldes han »Mon-sieur l'abbé«, altsaa *Pastor*).

Det er det, der giver *Mauriacs* Bøger en saa original og fængslende Karakter, at han fortrinsvis betragter Dyden, som den tager sig ud, set fra Lastefuldhedens Synsvinkel. Han bruger den sorte Farve, og se, Renheden og Dyden staar mere hvid og lysende for os end forhen.

Åk, ja, det er Magelighedsinstinktet, der faar os til at lade Ideal være Ideal og følge den saare befolkede og yndede Vej, hvor man ganske vist søger at undgaa, hvad der er virkeligt ondt, men til Gengæld ikke for Alvor prøver paa at udrette noget virkeligt godt.

»Jamen, naar man nu ikke ligefrem er kaldet til at være Eneboer eller gaa i Kloster —«. Og saa følger en Bemærkning, som man maaske selv i Øjeblikket tror paa. Men inderst inde er der en Stemme, som siger: Vær ærlig og indrøm, at allerede med Hensyn til Kristendommens elementære Krav lider du Nederlag paa Nederlag. At ville Kristendommen lige saa intenst som at ville f. Eks. bevare sin Sundhed, ak, hvor er det svært!

C. B.

Munkemel

H. HINSCH - Brændselsforretning
VESTER 601 (Forh. N. P. NIELSEN) VESTER 601
 VODROFF TVÆRGADE 4
KUL - KOKS - BRÆNDE

KØBENHAVNS BRÆNDELS KOMPAGNI
KUL KØK KOKS
 NØRREGADE 15 TELF. 9270

Ledig

G. Garth-Grüner
 Landsretssagfører
 Frederiksholms Kanal 6, Kbh.
 Tlf.: 12.166 og 12.161

Jos. Fischlein
 Muremester
 Limfjordsvej 43
 Tlf. Godthaab 8410
Udfører Arbejdet ved Sct. Michaels Gaard

Molins flydende Hjemmefarver
 til Gardiner, Garderobe, Strømper m. m.
 Bonalin-Kompagniet A/S, København F
 Tomme Flasker godtgøres af de Handlende

Fr. Bührmann & Sønner
 Pensel- og Børstefabrik
 Gormsgade 8-10-12
 København L
 Tlf. Taga 573 . 574

Anton Siegler
 Malermester
Kingoegade 17 Vester 4753.

Torp & Co.
BLIKKENSLAGERMESTER
 Aut. Gas-, Vand- og Sanitetsmester
Amagerbrogade 154
 Tlf. Amg. 173 Privat: Amg. 8122

Blomsterforretningen
CAMELIA
 Smukke Kranse og Kistepyntninger
 Frederikssundsvej 229, Tlf. Bella 1729

VEJLE

Vejle Trælast & Kulkompagni
 Havnegade 22 . Tlf. 68 og 69
 Lev. til de kat. Institutioner

C. V. BERG Blikkenslagermester
 Autoriseret Gas- og Vandmester
 Langelinie 53 . Telefon 2751
 Lev. til de katolske Institutioner

Carl Petersen
 Slagtermester
 1. Kl. Varer - Pølsefabrik
 Nørregade 2 . Tlf. 17 21
 Leverandør til St. Maria Hospital

A/S Vejle Mælkekompagni
 Fineste Mejeriprodukter
Vejle . Telefon 335
 Leverandør til St. Maria Hospital

VEJLE NY
Mineralvandsfabrik
 P. C. NIELSEN
 Vissingsgade 8, Telefon 121, 205
 Leverandør til St. Maria Hospital

Ifølge »Kristeligt Dagblad« har Professor Søe i et Foredrag paa Dansk Bibelskole behandlet Spørgsmaalet Børnebegrænsning og bl. a. taget Stilling til den katolske Morals Lære paa dette Punkt. Hvor tungtvejende Grunde taler for, at der i et Ægteskab ikke fødes flere Børn, afviser Professor Søe den seksuelle Afholdenhed som et Middel. Denne Afholdenhed siges at hvile »paa en ukristelig negativ Opfattelse af det seksuelle«. For os at se, hviler den paa den velbegrundede Opfattelse, at det seksuelle ifølge Skaberens Bestemmelse skal ses i Forbindelse med Frugtbarheden. Men Professor Søe har Ret i, at det seksuelle har sin Egenverdi indenfor Ægteskabet. Derfor er det, at Kirken tillader Ægtefæller, naar de nævnte alvorlige Grunde taler for det, at benytte sig af vor Tids Viden om den saakaldte fysiologiske Sterilitet. Ogsaa denne er Skaberens Anordning. Men dette Synspunkt forkaster Professoren. Ikke fordi han forkaster dette Middel saa lidt som de Midler, Kirken ikke vil kendes ved. Men han mener at kunne gribe vor Kirke i en Selvomd sigelse. Dertil er der fra vor Side ikke andet at svare, end at Modsigelsen skyldes Professorens Opfattelse af den »naturlige Etik«, der er forskellig fra vor.

★

I forrige Uge udkom første Nummer af »Catholica«. Hæftet, hvis Omslag er tegnet af den unge Kunstner Alexander Secher, præsenterer sig særdeles smukt, og en Række Artikler, væsentligst af Tidsskriftets Redaktører, viser især en aktuel Interesse for Samfundsproblemer i katolsk Belysning. Nr. 2 vil allerede blive udsendt før Paaske.

★

Den unge Katolik, stud. jur. Jan Locher har faaet antaget et Hørespil »Skrifteseglet«, som Statsradiofonien formentlig vil bringe til Opførelse i Løbet af Foraaret.

Skolastik og Mystik

Skolastikken har i Tiden fra det 11. til det 15. Aarhundrede Æren af den kirkelige Læres systematiske Udbygning. Skolastik (= Skolevidenskab) er Teologiens og Filosofiens skolemæssige Behandling. Hovedformaalet var Beviset for, at Trossætningerne er højst fornuftsmæssige, og at der ikke kan være nogen Modsætning mellem Tro og Viden. Skolastikken naaede sit Højdepunkt med Sankt Thomas af Aquin.

Den skolastiske Metode er forstandsmæssig, skarpt analyserende; den opkaster Indvendinger og gendriver dem. Skolastikken og dens store Værker, de saakaldte Summa'er er den Dag i Dag blevet ved at være i høj Anseelse i Kirken, skønt Nutidens Teologi ikke glemmer, at Skolastikken trænger til at suppleres med historisk Viden i alle dennes Forgreninger, og ejheller kan forbigaa Naturforskningen.

Et Bevis paa, at den klare Formulering af Dogmerne ikke behøver at fryse den religiøse Følelse, har vi deri, at Mystikken blomstrede i Kirken ved Siden af Skolastikken.

Mens Skolastikken søgte at nærme sig Gud ad den granskende Forstands Veje, bestræbte Mystikken sig paa at komme ham nær ved Hjælp af det elskende Hjerte.

Skolastik og Mystik forholder sig til hinanden som Hjerne og Hjerte. Uden den mystiske Islæt risikerer Skolastikken at kvæles i de rene Begrebers Højder; og dersom Mystikken maatte undvære Skolastikkens Støtte, vilde den være udsat for at drukne i Sværmerier, der munder ud i Panteisme.

Det er en Kendsgerning, at de store Skolastikere samtidig var store Mystikere og omvendt, som til Eksempel »Skolastikkens Fyrster«: den hellige Thomas af Aquin og den hellige Bonaventura. Medens Skolastikken ind-

St. Thomas af Aquin
efter Maleri af Botticelli

lader sig paa at undersøge, hvordan man skal forestille sig den saliggørende Beskuelse (»visio beatifica«), holder Mystikken Betragtning foran Herrens Aasyn paa Korset og hilser det: »O tornekrønet Hoved ...« Mystikken har indført Højsangens Toner i Kristendommens levende Fromhed. Den havde sin største Repræsentant i Bernhard af Clairvaux, den mest elskelige i Frans af Assisi, den mest populære i »Kristi Efterfølgelse«s Forfatter, som almindeligvis anses for at være Thomas af Kempen.

Bl. a. i Tyskland oplevede Mystikken stor Opblomstring. Den forudsætter ogsaa her Skolastikkens Udvikling og er dennes mest sarte og inderlige Udfoldelse. Mystikken har næppe andre Steder haft saa dybtgaaende Indflydelse paa Folkets Fromhedsliv og Sjælesorg som netop her. Den holder sig til Hovedemnerne: Gud og Sjælen. Blandt de mest navnkundige Repræsentanter findes de to Franciskane, David af Augsburg og Berthold af Regensburg og af Dominikanerordenen fremgik frem for alt Mester Eckhart, som er

Fører for Dominikanerskolen, samt Johannes Tauler og Heinrich Seuse. Augustinermunkene repræsenteres ved Korherren Jan van Ruysbroek. Den tyske Mystiks sidste Toner fornemmes hos Friedrich von Spee og Angelus Silesius.

Iøvrigt er Mystikken aldrig uddød inden for Kirken. I Spanien satte den de herligste Frugter i Sankt Peter af Alcantara, i

den hellige Teresa af Avila og Sankt Johannes af Korset. Den blev fremmet af den hellige Frans af Sales. Og i Romantikken laa den som Dug paa Poesiens blaa Blomst. Mystikken lever den Dag i Dag; ja, der er meget, der tyder paa, at der forestaar et nyt Foraar for Mystikken, som bliver befrugtet ved Kampen om den kristelige Tros Grundsandheder.

Ignaz Klug.

En Prædiken af Kardinal Newman

Tilhørernes Frelse — Prædikantens Bevæggrund

(Nr. 1 af Discourses to mixed congregations)

Naar en Skare Mænd kommer til en Egn, som er dem ukendt, saaledes som vi gør, mine Brødre, fremmede for hinanden, og slaar sig ned der og rejser et Alter og aabner en Skole og indbyder, ja opfordrer Mennesker til at lytte til dem, er det naturligt, at de, som ser dem og gør sig deres Tanker om dem, fremkommer med Spørgsmaal som: Hvad bringer dem herhen? Hvem beder dem om at komme? Hvad ønsker de? Hvad prædiker de? Hvor er deres Fuldmagt? Hvad lover de? — I har Ret, mine Brødre, til at stille disse Spørgsmaal.

Mange bryder sig dog ikke om at spørge, da de tror, de uden Vanskelighed selv kan finde Svaret. Der er mange, som frejdigt og tillidsfuldt vil besvare det, i Overensstemmelse med deres eget bestandige Syn paa Tingene, efter deres egne Principper, Verdens Principper. Verdens Synsmaader, Principper og Maal er meget bestemte, overalt anerkendte og uophørlig anvendte som Vejledning. De giver en Forklaring paa, hvorledes Individuer, hvem de saa end er, opfører sig, en Forklaring, man har lige ved Haanden, og som

saa sikkert vil slaa til i alle almindelige Tilfælde, at den ogsaa kan være sandsynlig og antagelig i hvilket som helst særligt Tilfælde. Naar vi søger at forklare Virkninger, vi ser, tilskriver vi dem naturligvis Aarsager, vi kender. At forestille sig Aarsager, man intet kender til, er det samme som overhovedet ikke at forklare dem. Verden dømmer naturligvis og nødvendigvis om andre efter sig selv. De, som lever Verdens Liv og handler efter verdslige Motiver og lever og handler sammen med dem, der bærer sig ad paa samme Maade, underlægger selvfølgelig andres Handlinger, saa forskellige de maaske end er fra deres egne, de Motiver, der har Vægt for dem selv; for et eller andet Motiv maa de jo angive, og de kan ikke tænke sig andre end dem, de kender af egen Erfaring.

Vi ved, hvorledes Verden gaar frem, ganske særlig i dette Land; det er en arbejdsom, energisk, utrættelig Verden. Den tager sine Opgaver op med Begejstring og gennemfører dem med Energi. Betragt Verden, saaledes som dens Løb paalideligt ridses op hver eneste Dag i de Offent-

liggørelser, som er viiede til dens Tjeneste, og man vil straks se de Maal, som opmuntre den, og de Synsmaader, som leder den. Man vil læse om store og udholdende Anstrengelser for et eller andet timeligt Maal, godt eller slet, men dog timeligt. Et eller andet timeligt Maal er det, selv om det ikke er et egenkærligt; i Almindelighed er det dog f. Eks. Navn, Indflydelse, Magt, Rigdom, Position; undertiden er det Lindring af det menneskelige Livs eller Samfunds Onder, som Uvidenhed, Sygdom, Fattigdom, Last; men det er alligevel et timeligt Maal, som er det vækkende og opmuntrende Princip for disse Anstrengelser. Og saa behagelig er den Spænding, som disse timelige Ting skaber, at den ofte er sin egen Belønning; saa at Mennesker glemmer det Maal, de slæber for, og finder Tilfredsstillelse i Slæbet som saadant og føler sig tilstrækkelig belønnet for deres Anstrengelser ved Anstrengelserne selv, ved Kampen for et gunstigt Udfald, ved Konkurrencen, ved den Prøve, der kræves paa deres Dygtighed, og det Krav, der stilles til deres Raadsnarhed, ved Afvekslingerne og Tilfældighederne og de stadige nye Nødstilfælde og forskellige Krav fra den Kamp, de bestandig fører, selv om denne Kamp aldrig kommer til en Afslutning.

Saadan er Verdens Tankegang. Og derfor, synes jeg, er det ikke unaturligt, at naar den ser, at nogle Mennesker begynder, lige-gyldigt hvor, at arbejde med Energi og prøver paa at samle andre om sig og optræde udvortes ligesom den selv, skønt i forskellig Retning og med religiøs Bekendelse, at den saa uden Betænkning tillægger dem de Bevæggrunde, som har Indflydelse paa dens egne Børn. Ofte som en Dadel, men undertiden ogsaa uden nogen saadan, blot som Konstatation af et Faktum, som den tror, ingen kan rokke ved, antager den det for ubestrideligt, ja ligefrem for indrømmet, at de er forfængelige eller rastløse eller ivrige efter Udmærkelse eller begærlige efter

Magt. Den ved ikke bedre, og den bliver urolig og ærgrer sig, efterhaanden som Tiden gaar, og den opdager et eller andet i deres Opførsel, hvem den kritiserer, som ikke stemmer overens med den Forudsætning, efter hvilken den allerførst saa afgørende bestemte deres Stilling og forudsaa deres Fremgangsmaade. Den fældede en almen Dom over dem, troede at gennemskue dem, og efter en eller anden Handling af dem, som kom til dens Kundskab, tillagde den dem uden Betænkning en eller anden bestemt Bevæggrund som det Princip, de sædvanligt handlede efter; men saa finder den paa engang, at den er nødt til at skifte Standpunkt, at opstille en ny Formodning og finde en anden Forklaring paa deres Karakter og deres Opførsel. Mine kære Brødre, Verden kan ikke gøre andet, fordi den ikke kender os; den vil altid være utaalmodig over, at vi ikke er af Verden, fordi den selv er Verden; den er nødvendigvis blind overfor den ene stærke Bevæggrund, som har Indflydelse paa os; og naar den saa endelig bliver træt af at lede efter en Beskrivelse af os i sine Kataloger og Notitsbøger, sætter den sig efter sine mange Formodninger ærgerlig ned og smider os til Side som uforklarlige eller hader os som hemmelighedsfulde og falske Mennesker.

Mine Brødre, *vi har* hemmelige Hensigter, hemmelige for Mænd af denne Verden, hemmelige for Politikere, hemmelige for Mammons Trælle, hemmelige for alle ærgerrige, begærlige, egenkærlige og vellystige Mænd. For Religionen er, som dens guddommelige Ophavsmand og Læremester selv, hvad jeg allerede har sagt, en skjult Ting for dem; og da de ikke kender den, kan de ikke bruge den som en Nøgle til at forklare de Menneskers Opførsel, som lader sig lede af den. De kender ikke de Tanker og Bevæggrunde, som Religionen fører frem for det Sind, som den har gennemtrængt. De trænger ikke ind i dem, de begriber dem slet ikke, selv naar de faar dem

at høre, og de tror ikke, et Menneske kan lade sig paavirke af dem, selv om han forsikrer, han bliver det. Tanken om et Menneske, der simpelthen stræber efter i alt, hvad han gør, at behage Gud, er dem absolut fremmed. De er saa snæversindede, saa tarveligt er deres Forstands Stade, at naar en Katolik beken-der sin Tro paa et eller andet af Kirkens Dogmer: Synd, Dom, Himmel og Helvede, Kristi Blod, Helgenernes Magt, den hellige Jomfrus Forbøn, Kristi sande Nærværelse i Eukaristien, og naar han siger, at det er de Ting, som løfter hans Tanker og leder hans Handlinger Dagen igennem, saa begriber de ikke, det er Alvor for ham, for de synes, at netop disse Ting skulde betyde Vanskeligheder for ham, Hindringer for hans Tro, og at han kun kommer over dem ved at tage sin Forstand fangen og tænke saa lidt som muligt paa dem, og de drømmer ikke om, at disse Sandheder har et Greb om hans Hjerte og øver den store Indflydelse paa hans Liv. Det er derfor ikke underligt, at sanselige og verdsligsindede og vantro Mennesker nærer Mistanke til en, de ikke kan forstaa, og at deres Beskyldninger er saa udviklede og fulde af Omsvøb, naar de ikke kan faa det over deres Sind at gaa ind paa en Forklaring, der ligger lige for. Saaledes har det været fra Begyndelsen; Jøderne foretrak at tilskrive Vor Herre og hans Forløber alle andre Bevæggrunde end den ene: at fuldbyrde Guds Vilje. I Jødernes Øjne var de, som han selv siger »ligesom Børn, der sidder paa Torvet og raaber til deres Kammerater: Vi spillede paa Fløjte for jer, og I dansede ikke, vi sang Klagesange, og I grød ikke«. Men han gaar videre og gør Rede derfor: »Jeg priser dig, Fader, Himmels og Jordens Herre, fordi du har skjult disse Ting for de vise og kloge og aabenbaret dem for de smaa. Ja, Fader, du har fundet det for godt, at det skulde være saadan«.

Lad da Verden have sin Vilje, lad den sige, hvad den vil, om

os, mine Brødre; men det hindrer os ikke i at sige, hvad vi mener, og hvad den evige Gud mener og tænker om Verden. Vi har lige saa godt Ret til at have vor egen Bedømmelse af Verden, som den har til at have sin egen Bedømmelse af os, og vi har i Sinde at udøve denne Ret; for medens vi godt ved, den dømmer os forkert, har vi Guds Vidnesbyrd for, at vi dømmer den ret. Medens den da er ivrig efter at tilskrive vor Alvor en eller anden af dens egne Bevæggrunde — lyt til mig, medens jeg paa-viser det, hvad ikke er vanskeligt — saa er det selve vor Frygt for Had til disse Bevæggrunde og vor Medynk med de Sjæle, der drives af dem, som gør os saa travle og besværlige, som faar os til at slaa os ned paa et Sted som dette, der er saa blot-tet for alt tiltrækkende, men saa overfyldt med religiøse Vildfarelser og saa folkerigt paa Menneskesjæle.

Mine Brødre, lidet bryder Verden sig om Sjælen, optaget som den er af de timelige Ting, om deres Forhold til Gud, om deres henrundne Historie og deres Udsigter for Fremtiden. Verden danner sig sine egne Anskuelser om Tingene og lever og handler efter dem. Den standser aldrig for at overveje, om nu disse Anskuelser er sunde eller sande; det falder den ikke ind at søge efter nogen udvortes Norm eller nogen Kundskabskilde, hvorved den kunde forvisse sig om deres Sandhed. Den nøjes med at tage Tingene som givne efter det første Indtryk, som den har faaet af dem; den standser ikke for at tænke paa Gud; den lever for Dagen og »bekymrer sig — paa en bagvendt Maade — ikke for den Dag i Morgen«. Hvad den kan se, røre ved, tage paa, er nok for den; dette er Grænsen for dens Viden og dens Interesser; hvad der giver Udbytte og lykkes vel, er alene af Værdi; Pligten bedømmes efter den Nytte, den gør. Retten hviler paa Magten, og Held er Bevis paa Sandhed. Den tror paa det, den selv oplever, den tror ikke paa, hvad den ikke kan paavise. Og

som Følge deraf hævder den, at et Menneske behøver ikke at gøre ret meget for at blive frelst; for renten har han ikke begaaet ret store Synder, eller ogsaa vil han naturligvis faa Tilgivelse for dem, han har begaaet; han kan trygt forlade sig paa Guds Barmhertighed, hvad hans Udsigter for Evigheden angaar; man skal blot opgive alle Selvbebrejdelser og angstfulde Bønner og Bod og Spægelser og Strenghed mod sig selv, for det fornærmer og forringer alt sammen denne Barmhertighed. Det er det, Verden lærer gennem alle sine Sekter og filosofiske Systemer om vor Stilling og vore Vilkaar i dette Liv — — men hvad lærer nu den katolske Kirke os om disse Ting?

Den lærer os, at Mennesket oprindeligt var skabt i Guds Billede og Arving til evig Herlighed og — som Forsmag paa Evigheden — allerede her paa Jorden var delagtig i store og mangfoldige Naadegaver; og videre lærer den, at nu er Mennesket et faldet Væsen. Han er under Arvesyndens Forbandelse, han er berøvet Guds Naade; han er et Vredens Barn; han kan ikke naa til Himmelen, og han er i Fare for at synke ned i Helvede. Jeg mener ikke, han er forudbestemt til Undergang ved en eller anden nødvendig Lov; han kan ikke gaa til Grunde uden egen Vilje og Handling; og Gud giver ham, endog i hans naturlige Tilstand, en Mangfoldighed af Indskydelser og Hjælpemid-

ler for at føre ham til Tro og Lydighed. Der er ingen, født af Adam, som ikke kunde blive frelst, saa vidt den guddommelige Hjælp angaar; dog, naar man betragter Fristelsens Styrke, Lidenskabernes Magt, Egenkærlighedens og Egenviljens Kraft, Stolthedens og Hovmodets Herredømme i hvert eneste af Adams Børn, hvem vil saa driste sig til at paastaa om en eneste bestemt Sjæl, at den vil være i Stand til at bevare sig i Lydighed, uden en Overflod, en Overvældelse af Naade, som ikke er til at vente, da den ikke vilde staa i noget Forhold til den menneskelige Naturs Krav (for den har slet ingen), men ene og alene til dens Trang og Nød? Vi kan sikkert forudsige om hvert eneste Menneske, født til Verden, at hvis det kommer til Skelsaar og Alder, vil det til trods for Guds almindelige hjælpende Naade, falde i Dødssynd og miste sin Sjæl. Det er ingen ringe, ingen almindelig Understøttelse, der skal til, hvis en Mand skal tages ud af sine egne Hænder og blive forsvaret mod sig selv. Han har en ganske overordentlig stor Hjælp Behov. Hvor vidt rækker denne Tanke ikke, hvilket Lys kaster den ikke over Menneskets nuværende Tilstand; hvor forskellig fra det Syn, hvorunder Verden ser den; hvor gennemtrængende, hvor overvældende i sin Indflydelse paa de Hjerter, som anerkender det!

(Fortsættes næste Uge)

i det Eksempel paa Kærlighed, som han selv gav ved hele sin Livsførelse.

Den kristne Kærlighed er en vidunderlig Kraft. Selv om vi foreløbig kun tænker paa den Kærlighed, som Helligaanden udøser i vore egne, d. v. s. skrøbelige Menneskers Hjerter (Ro. 5, 5), saa er denne af Gud skænkede Gave saa rig og frugtbar i flere Henseender, at den hellige Skrift næsten ikke kan bruge Lovord nok om den. Kærligheden ophører aldrig, siger den. Den vedbliver at være saaledes, som den er, og hvad den er, i al Evighed. Den er den største Dyd, større end Tro og Haab, fordi den er Troens og Haabets livgivende Kraft, deres Maal og Fuldendelse. Alt, hvad Gud har befået i sin hellige Lov, har Kærlighed til Øjemed og Formaal (1. Tim. 1, 5). Har den Dyd grebet vor Sjæl, udsletter den i samme Øjeblik Synden i os og gør os til Guds Venner, Børn og Husfæller. Vi kommer ved den i et saa inderligt Samfund med Gud, at Sankt Johannes siger: »Den, som bliver i Kærligheden, bliver i Gud og Gud i ham«. (1. Jo. 4, 16.) Ja, den er noget saa op højet, at Gud selv vilde ses og erkendes af os i dens betagende Skær. »Gud er Kærlighed,« skriver den samme Apostel, fordi der ikke findes noget i Guds Forhold til os Mennesker, der træder saa overvældende stærkt frem som denne Egenskab. »Med evig Kærlighed elskede jeg dig, derfor drog jeg dig frem til mig.« (Jer. 31, 3.)

Prøver vi paa at iagttage vort eget Indre, naar Kærligheden til Gud griber os og efterhaanden modnes til fuldkommen Dyd, saa opdager vi forskellige Trin. Det begynder med, at vi føler os tiltrukket af den Skønhed og Godhed i Gud, som Naturen eller Troen aabenbarer os. Glæde i Gud og i guddommelige Ting fylder vort Hjerte. Vi sætter ham og alle hans herlige Egenskaber højere end alt andet, vi længes efter ham og vilde gerne give os selv helt hen til ham sammen med alt det, vi mener kunde gøre ham Glæde. Paa det-

Jesus Kristus X

»LÆR AF MIG«

»Lær af mig«, siger vor Frelser (Mt. 11, 29.) og opstiller der ved sig selv som det Forbillede, vi skal rette os efter. Men hvad er det, vi skal lære af ham? Jo alt, hvad der hører til et ægte Kristenliv, men ganske særlig hans Godhed og Kærlighed til

Menneskene« (Tit. 3, 4.), til de trætte og betyngede, til dem, der trænger til Fornylse af deres Kræfter. Saa lad os da forsøge at forstaa, hvad vor Herre tænkte paa, naar han tilskyndede sine Tilhørere til at elske Gud og Mennesker, og lad os fordybe os

Kardinal Michael Faulhaber

Ærkebispesædet München-Freising's Overhovede, *Kardinal Michael von Faulhaber*, runder 5. Marts i Aar sit 75. Leveaar. Faa Skikkelser indenfor Kirken har været og er til Stadighed Genstand for saavel Katolikkers som Ikke-Katolikkers Opmærksomhed i den Grad som netop denne Kirkefyrste, der har røgtet sit Kald med apostolisk Værdighed og næsten overmenneskelig Kraft under de vanskelige Forhold gennem Krig og Fred.

Den katolske Verden ser med Beundring op til denne store, tyske kirkelige Førerskikkelse, en af vor

Kardinal Michael v. Faulhaber

Tids største Bispeskikkelser. Man har sammenlignet ham med den hellige Ambrosius, der som det politiske og aandelige Centrum Milanos Biskop heltemodigt forsvarede Troens Sandheder, der var som en Fader for alle Fattige, og hvis homiletisk-exegetiske Forfatterskab lever videre. Man har sammenlignet ham med den hellige Athanasius i Verdensstaden Alexandria, hvem senere Tider har givet Tilnavnet »Ortodoxiens Fader« paa Grund af hans Aandsevner og hans sejrriige Forsvar for Kirkens Lære og Bekæmpelsen af Arianismen. Man har ogsaa draget Sammenligning mellem Faulhaber og den hellige Johannes Chrysostomus i Kejsertidens Byzans, den græske Kirkes største Taler og Prædikant, der udmærkede sig ved sin apostoliske Holdning og ubøjelige Energi overfor Kejsers hoffets Krav. Paa lignende Vis har Kardinal Faulhaber lige siden sin Udnævnelse til Kardinal i 1921 gennem Tidens vekslende Strømninger vist en jernfast Vilje og et ubøjeligt Mod.

(Slattes næste Side)

te sit højeste Trin bliver denne Kærlighed til en Slags Tørst og Hunger efter at kunne arbejde for Guds Ære og Forherligelse og være virksom for at opfylde alle hans Ønsker. Dette Stadium tænkte vor Frelser paa, da han sagde de Ord: »Den, som har mine Bud og holder dem, han er den, som elsker mig.« (Jo. 14,21.) Det var nu Guds-Kærlighedens Psykologi. Den kristne Næstekærlighed er af ganske lignende Art. Med en og samme Kraft elsker en Kristen baade Gud og sig selv og sine Medmennesker. Gud er nemlig den første Genstand for vor Kærlighed, og Mennesket er den anden og underordnede. Dette kunde nu lyde lidt mærkeligt og være vanskeligt at forstaa. Men det forholder sig alligevel saaledes, fordi vi elsker os selv og vore Medmennesker for Guds Skyld. Hermed skal der nu ikke blot siges, at vi elsker Mennesker, fordi Gud har paabudt os det, men meget mere. Naar nemlig nogen elsker en anden som sin Ven med Venskabets Kærlighed, saa elsker han for Vennens Skyld ogsaa dennes Familie og alle dem, Vennen holder af. Saaledes er det nu ogsaa med vor Kærlighed til os selv og vor Næste. Fordi vi elsker Gud og ved, at han baade elsker os og alle andre Mennesker, derfor elsker ogsaa vi Kristne os selv og de andre Mennesker, idet vi ønsker os og de andre det samme, som Gud ønsker os, nemlig Guds Naade og Fred i dette Liv og Paradisets Herlighed i det tilkommende. Af den Grund føler den rette Kristne først en eiendommelig Velvilje for sine Medmennesker, og saa søger han efter Evne at gøre vel imod dem.

Denne Forbindelse af Hjertets indre Varme med den ydre Godhed i Gerning er det smukkeste og værdifuldeste, som det er Mennesker forundt at vise i deres Forhold til andre. Og det var netop det, vor Frelser i sin Gerning vilde benytte som Middel til at vinde os for den store Plan, som Gud fra Evighed af havde lagt til Slægtens Forløsning. Ikke ved at indgyde os Frygt

som i det gamle Testamente eller ved at bruge Tvang, men ved Godhed og Kærlighed vilde Kristus vinde os for den Fornøelse af Himmel og Jord, som han vilde gennemføre.

Vi føler denne Kærligheds Varme paa hvert Blad, der fortæller om vor Frelser. En Dag kom han til Nazaret. Efter Sædvane gik han paa Sabbatsdagen i Synagogen. Der rejste han sig for at forelæse. Man rakte ham Profeten Isajas's Bog. Da han oprullede den, traf han paa det Sted, hvor der staa skrevet: »Herrens Aand er over mig. Derfor har han salvet mig for at forkynde de fattige et glædeligt Budskab. Han har sendt mig for at helbrede dem, som har et sønderknust Hjerte; for at kundgøre de fangne deres Løsladelse, de blinde Synet, de plagede Befrielse; for at forkynde et Naadeaar fra Herren og Gengældelsens Dag«. Saa lukkede han Bogen og gav Tjeneren den tilbage og satte sig. Alles Øjne var spændt rettet mod ham. Da tog han Ordet og sagde til dem: »I Dag er dette Skriftsted, som lød i jeres Øren, gaaet i Opfyldelse«. Alle gav ham deres Bifald og undrede sig over de livsalige Ord, som udgik af hans Mund. (Lk. 4,16 ff.)

Hvad der her er sagt om de Velgerninger, Kristus vil vise os, og om den Maade, hvorpaa uheldede Folk tog imod hans Hjertes Godhed, er i Virkeligheden de fire Evangeliers Indhold fra den første Side til den sidste. Tag f. Eks., hvad Lukas beretter i Begyndelsen. Næppe var »Ordet« blevet Kød, før Maria gjorde sig rede til at besøge Zakarias og Elisabet. Da hun med en Hilsen traadte ind i deres Hus, fyldtes Johannes med Helligaanden, endnu før han var født. Frelseren rensede sin Forløber fra Arvesynden, prydede ham med den helliggørende Naade og fyldte hans Hjerte med Glæde. Herrens Godhed kunde ikke vente, den virkede, endnu før han blev synlig for Verden. Læs, hvad de sidste Sider fortæller. Jesus er naglet til sit Kors. Hans eget Folk

(Fortsættes Side 158)

Tekst: Jøbe

Nationalmuseet i København opbevarer et gammelt Signet, skaaret i Hvalrostand formentlig engang i Begyndelsen af det 12. Aarhundrede. Længs Sigillets Rand læses Ordene: sigillum sancte trinitatis, og videre staar: Lucius papa. Det er Roskilde Domkirkes ældste Segl — en tegnet Gengivelse findes ovenfor — og Skikkelsen i Sigillets Midte forestiller Pave Lucius I, til hvem den stolte Domkirke, Danmarks Westminster, er indviet.

Kardinal Faulhaber

(fortsat fra foreg. Side)

Fra Gymnasiet og Universitetet i Würzburg gik Vejen over Oxford og London til Rom. Fra 1903—10 virkede han ved det nyoprettede teologiske Fakultet i Strassburg og vandt allerede da et ogsaa i Udlandet agtet Ry som Forsker, Prædikant og Sjælesørger.

Under Verdenskrigen, hvor han virkede som den bayerske Hærs Feltprovst, udnævntes han til Ærkebiskop i München. I 1921 ophøjede Benedikt XV Münchener-Ærkebispem til Kardinal, og hvad Kardinal Faulhaber har præsteret i den bayerske Hovedstad i de forløbne Aar gennem sin offentlige Optræden, gennem sine Hyrdebreve til Gavn for Folk og Familie og ikke mindst for Ungdommen, er almindelig kendt. En lang Række Smaaskrifter, spredt i Titusindvis, foreligger fra hans Haand, og den store Domkirke i München fyldes stadig til Trængsel, naar den afholdte Kirkefyrste staar paa Prædikestolen.

Fra Katakomberne til Bredgade

Pave Lucius I.

Roskilde Domkirkes Værnehelgen

Roskildekrøniken beretter om, hvorledes den gamle Trækirke i sidste Halvdel af det 12. Aarhundrede maatte vige Pladsen for en anelig Domkirke rejst af Sten og grundlagt af Biskop Wilhelm († 1076). Side om Side med Domkirken rejstes et Benediktiner-Kloster — og da Kirkens Indvielse nærmede sig, sendtes et Par af Munkene til den evige Stad for at hente Relikvier til den ny Kirke. Legenden beretter, at da de naede til Rom og forelagde deres Ærinde for Paven, gav denne dem Lov til selv at vælge. Det skete da — berettes der — at den hellige Pave og Bekender Lucius I aabenbarede sig for en af Mun-

▲ Sankt Lucius' Relikvieskrin i Sct. Ansgars K

▲ Callixtus-katakomberne, hvor man har fundet Pave Lucius Gravplade

kene i Drømme og tilkendegav Naar Gud havde udset netop ham, Lucius Roskilde Doskirkes Værnehelgen. » min Hjerneskal og bring den med til dit Land som et Tegn paa min skyttelse. Og du skal kende den bl: de andre paa, at den udspreder en G lig Solens Straaler«. Hvorom alting il lertid er, vendte Munkene tilbage. Pave Lucius Hjerneskal, og i 1087 viedes Domkirken til den hellige foldighed og Sanct Lucius.

Det er kun sparsomme Efterretter, der er overleveret os om de fe

Aarhundreders Paveskikkelser, og om Lucius I ved man kun saare lidt. Han var Søn af en romersk Borger og valgtes i 253 til Apostlen Peters 22. Efterfølger, men døde allerede Aaret efter. Kirken fejrede ham som Bekenner, og først langt senere Legender hævder hans Martyrdød.

Den berømte italienske Arkæolog de Rossi († 1894), der har Æren af at have fundet Callixtus-Katakomberne, fandt ogsaa Børnede Pave Lucius I's Gravplade.

Fra Roskilde Domkirke vandrede Lucius' Hjerneskal til det kgl. Kunstkammer i København, kom derpaa til Nationalmuseet — men opbevares nu i Domkirken i Bredgade. Om denne Vandring beretter Johs. Hansen i Skriftet: *Sankt Ansgars Kirke i Hundrede Aar* (udsendt i Anledning af Domkirkens Jubilæum i 1942) følgende:

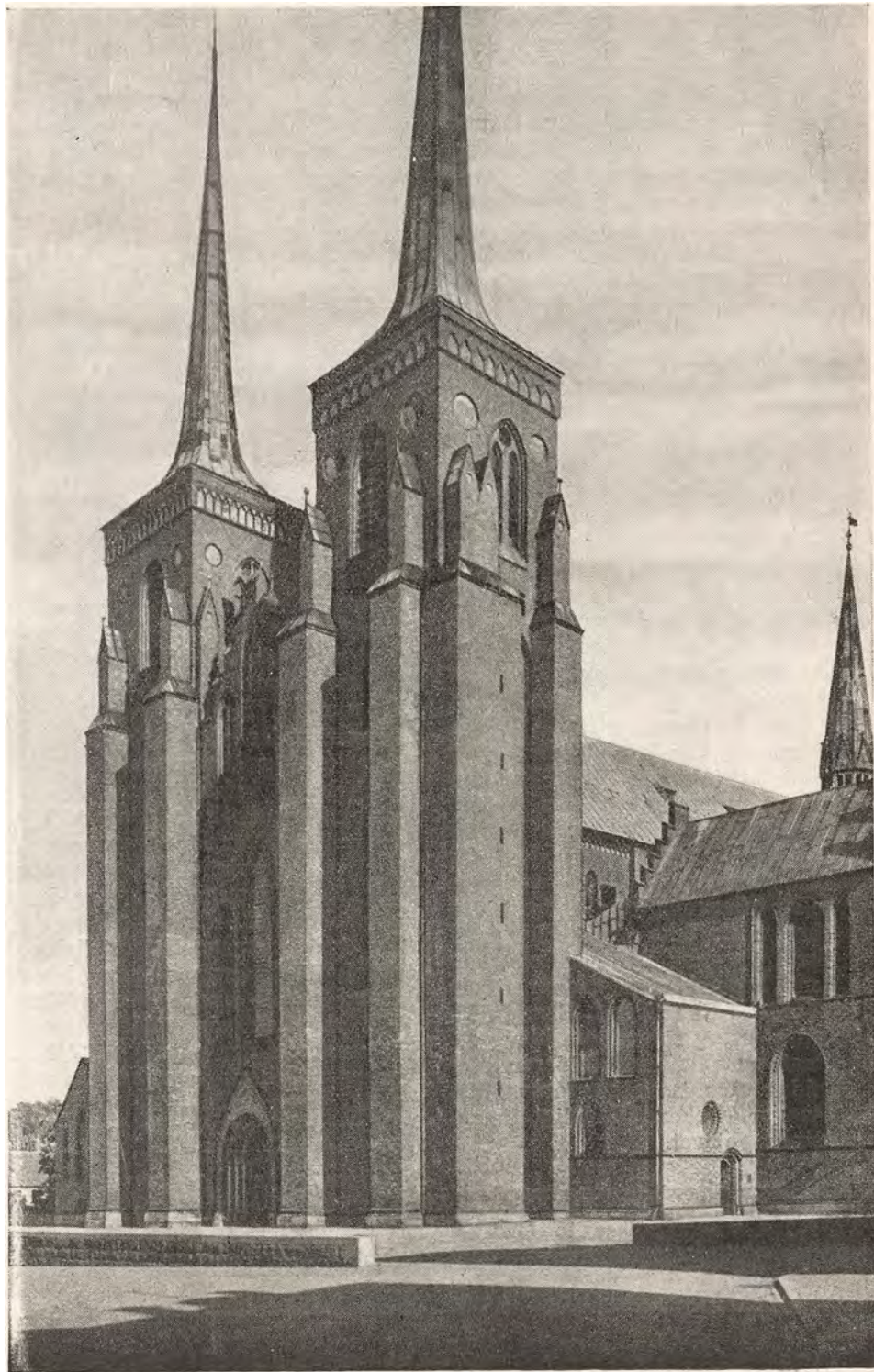
Digteren Thor Lange skrev i Slutningen af 1899 i et af de københavnske Dagblade et Indlæg vedrørende et Spørgsmaal om gamle Relikvier. Artiklen blev gengivet i det af Johs. Jørgensen redigerede Blad »Katholiken«, der nogle Aar fulgte som Tillæg til Ugebladet, og det hedder heri: »Saaledes skal der i oldnordisk Musæum findes en Pandeskal (af Pave Lucius?), der stammer fra Roskilde Domkirke. Gør den Pandeskal mon Gavn i Musæet, eller tager den blot Plads op? Adskillige andre, fordem som Relikvier betragtede Genstande, lod sig vist opsøge i Oldsamlinger og Kirker. Hvad angaar Skrinene, hvori saadanne Levninger have været opbevarede, er der ingen Tvivl om, at de som historiske Fortidsminder bør vedblive at henstaa, hvor de staa. Derimod burde vistnok en Del Benstumper, Træsplinter, tildels ogsaa Tøjlapper og andre saadanne for den nuværende Folkebevidsthed værdiløse Sager uden Tab og med ret god Føje overlades til danske katholske Menigheder, der sikkert vilde sætte Pris paa de Smuler, som kunne dem afsete. Hvad om Ansgarskirken fik den omtalte Pandeskal...«

Thor Langes Artikel gav An-

ledning til Forhandlinger med Nationalmuseet og Kultusministeriet, og i 1908 fik St. Ansgars Kirke Relikvien, ikke til Ejendom, men til Opbevaring. Kraniet er af Pave Lucius I, som blev halshugget i Rom i Aaret 254, og det er omkring 1100 blevet ført fra Rom til Roskilde Domkirke. Som en af Domkirkens kostelige Skatte stod Relikvien indtil Reformationen, altsaa i mere

end 400 Aar, paa Kirkens Højalter indesluttet i et prægtigt gyldent Relikviegemme, der efter sagkyndiges Mening har haft Form af en Buste. Helgenens Mindedag, den 4. Marts blev fejret med stor Højtidelighed, og Skrinet baaret i festlig Procession. Gemmet forsvandt, som saa uendelig meget andet, i Reformationstidens Billedstorm, men Kraniet undgik Tilintetgørelsen og

(Stattes Side 158)

Nogle katolske Skikkelser

Det ser ud til at være en af Livets Love, at den menneskelige Natur periodevis bliver træt, mattes og saa atter kommer sig. Det gælder for de store Civilisationer, Imperier f. Eks. (som blot ikke altid kommer sig) og for Kirkens intellektuelle Liv (der altid rejser sig igen). Sommetider fristes man til at tilskrive denne Rytme en fysisk Aarsag — Universet selv skrider ikke frem, og ingen Del af det skrider nogensinde frem langs en ret Linie og for bestandig. Eller man søger paa det intellektuelle Gebet Aarsagen i en ligefrem Træthed: Aanden har i nogen Tid gjort saa hurtige Fremskridt, at den absolut maa have nogen Hvile. Men meget hurtigt dukker ogsaa moralske Elementer op. Tænkere er (med Rette) saa glade for sig selv og tror (fejlagtigt) at de kan standse, hvor de nu er, og at ingen vil gøre Arbejdet bedre. De begynder saa paa en endeløs Gentagelse, ligesom en Mus, der uophørligt løber rundt og rundt i sit Bur. Eller de bliver vrede paa dem, der absolut vil prøve paa at naa yderligere frem og anser dem for utaaaleligt impertinente. Eller de bliver ligefrem bange, fordi de ikke kan skjule for sig selv, at de yngre Mænd har studeret og lært noget, som de selv aldrig har kendt til. Saa prøver de paa at undertrykke dem. Og saa sker der eet af to — »Oprør« eller »Genrejsning« — for hidtil har vi da ikke været Vidner til hele Verdens Død, og har man end kunnet være Vidner til en Verdens Endeligt (f. Eks. da Jerusalem og siden Rom blev ødelagt, eller da Middelalderen eller siden Renaissancen forsvandt), saa er Kirkens Endeligt ingensinde oplevet.

Oprør eller Genrejsning

Jeg vælger disse to Ord — *Oprør* eller *Genrejsning* — baa- de fordi de udtrykker, hvad jeg mener, og ogsaa fordi de er Tit-

len paa andet Bind af en Bog (»Insurrection versus Resurrection, XI + 588 Sider), i Forbindelse med hvilken jeg gerne vil skrive et Par Artikler, dog ikke som nogen Anmeldelse af den.

Bogen hedder »The Wilfrid Wards and the Transition«, og første Binds Undertitel var »The Nineteenth Century«. Andet Bind hedder som anført og blev udgivet i 1937. Da Bogen beskæftiger sig med en afsluttet Periode, er den lige saa værdifuld nu som nogensinde.

En Chesterton i forrige Aarhundrede

Ward'erne er en gammel Familie, og en Søn W. G. Ward var samtidig med Newman og blev afskediget fra sin Stilling i Oxford paa Grund af de Meninger, han havde om Kirkens Natur, før han nogensinde blev Katolik. Jeg har imidlertid ikke Plads til at skrive udførligere om W. G. Ward, jeg har heller ikke det nødvendige Materiale til det, og Emnet vilde næppe heller være af større Interesse i Danmark. Det maa være nok at sige, at han var en Chesterton en halv Generation før selve G. K. C.; en meget hæftig »Konservativ«, lidenskabeligt interesseret i Teologi og Filosofi (han er, saa vidt jeg ved, den eneste Lægmand, der har undervist i Teologi paa et katolsk Seminar), en voldsom Polemiker — han skabte en lille, ivrig, umaadelig intellektuel katolsk Gruppe, som bekæmpede alle andre —; indtil 1870 var han saa voldsom en Tilhænger af den pavelige Ufejlbarhed, at han, som han selv sagde, gerne vilde have modtaget en ufejlbar Afgørelse hver Dag til Morgenbordet, og saa voldsom, at selv Newman mente, at han ikke var rigtig glad, undtagen naar han ødelagde »det katolske Broderskabs sammenhængende Enhed«. Saa snart han havde defineret den pavelige

Ufejlbarhed, vendte han sig til et mægtigt Angreb paa engelsk agnostisk Filosofi, hvis Hovedapostle var Stuart Mill, Bain og Huxley og »han tvang dem uden Tvivl til at modificere nogle af deres fundamentale Idéer«. Enormt tyk, uimodstaaelig vittig, fuldkommen frygtløs, utrolig venlig og ydmyg og dybt from faar han mig nødvendigvis til at tænke paa en Chesterton i det 19. Aarhundrede, staaende paa Hovedet. Men som sagt skriver jeg ikke om ham eller om hans Periode.

En af hans Sønner var Granville Ward, som arvede Familiens Ejendom paa Øen Wight, en anden Mgr. Bernard Ward, Biskop af Brentwood og Rektor for St. Edmunds Seminarium, en af vore allerbedste Historikere, og en tredje var Wilfrid Ward, som jeg i det følgende ofte maa hentyde til.

Henry, Hertug af Norfolk

Wilfrid Ward giftede sig med Hertugen af Norfolks Niece, en Kvinde med den højeste Intelligens og Forfatterinde til mange Romaner, der viser baade en intim psykologisk Forstaaelse og Klarhed over Idéernes Bevægelser. Det maa være mig tilladt at skrive lidt om Henry, Hertug af Norfolk; andre Lande end det tilbageholdende England vilde være oversvømmet med Biografier om ham. Han var ikke i Besiddelse af nogen straalende Intelligens, og dog søgte Wilfrid Ward hans Raad i alle Sager. Han var aldeles klar over sin »hierarkiske« Stilling som øverste Peer næstefter den kongelige Familie, og dog husker jer, at han mere end en Gang fik tilbudt en Drikkeskilling, fordi han i sin Venlighed havde villet hjælpe en eller anden med at bære en tung Taske. og fordi han i sin Jævnhed saa ud som — naa ja, som en, der godt kunde bruge en Drikkeskilling... Han kunde ordne en hel Kroningsceremoni, men foretrak langt at ho hos Wilfrid Wards paa deres lille Landsted. Han genopbyggede (med Rette) de forfaldne Dele af sin prægtige

Borg i Arundel, men var ligesom sin første Hustru, en Konvertit, utrolig gavmild mod andre Steder, hvor han besad Ejendomme. Han kunde med fuldendt Værdighed staa ved Kongers Side, men kunde ogsaa henrykt ligge i Skjortærmere paa Gulvet og lege Bjørn med nogle Børn, og han var ypperlig i Ordsprogsleg. Han var i Besiddelse af en skarp sund Sans og tillige en ægte Mystiker. Man kunde sige, at hele hans Liv var en Bøn.

I en lang ledende Artikel skrev »Times«, at der ikke havde været hans Lige siden St. Thomas More, og selv maa jeg sige (skønt jeg ikke vil røbe noget, der er privat), at jeg ikke har kendt ialt tre Lægmænd (maaske ikke heller tre Præster), som i den Grad har givet mig et Indtryk af, at jeg havde været i Berøring med baade Verden og Gud. Maatte hans Sjæl hvile i Fred (hvad jeg er vis paa, at den gør) og gaa i Forbøn for vort Slægtled, som trænger til mange flere Mænd af hans Sort — hvis det kan forundes os at have flere end en ad Gangen.

Jeg er ked af at sige saa lidt — fordi jeg gerne vilde have sagt meget mere — og ogsaa over at have sagt saa meget, for i Virkeligheden er det ikke om denne kloge, ydmyge, muntre og hellige Mand, jeg vil skrive her, han som Pave efter Pave har haft Tillid til, og som var elsket af Bonde og Minearbejder, af Parlamentsmedlemmer og Journalister og Mænd som jeg. Men hvis ingen har gjort det paa rette Maade i England, saa vil jeg i det mindste — og i hvert Fald her i Danmark — gerne sige, at en stor Mand har levet iblandt os — saa stor, at han for de fleste Mennesker (hvis Øjne er vænnet til Ting af deres egen Størrelse) var for stor til overhovedet at faa Øje paa.

Leo Ward og Maisie Ward

Mr og Mrs Wilfrid Ward havde Børn, som man maa undskyldte, at jeg kun nævner to af. Den ene var Leo, som jeg første Gang stiftede Bekendtskab med gen-

nem smaa Billetter sendt fra mit Værelse til hans, da han var en stor Dreng, som fik sin Blindtarm fjernet, og jeg boede ved Siden af. Denne unge Idealist blev Missionær i Japan og har udrettet Vidundere. Han blev for nylig sendt hjem efter lang Indespærring og døde paa Rejsen. I Øjeblikket har jeg ingen Detaljer... Men fra hans før-Krigs-Breve og andre Oplysninger ved jeg, hvad han udrettede i Japan. Den anden er Maisie Ward, som giftede sig med en australsk Jurist, Frank Sheed, og det er hende, der har udgivet den Bog, jeg vil skrive om. Denne Familie er nu i Amerika. Mrs Sheed, der skriver under sit Ungpigenavn Marsie Ward, startede sammen med sin Mand Forlaget Sheed and Ward. Deres Ønske (som danske Katolikker vil sympatisere med) var at udgive saadanne Bøger, der kunde læses med Fornøjelse af veluddannede Katolikker, som følte, at de ikke fik alt, hvad de trængte til, og derfor at indføre nye engelske Forfattere og at gøre førsteklases udenlandske Forfattere kendt. Det Arbejde, som Sheed and Ward har udført, har ikke blot været af overordentlig stor Værdi i sig selv, men det har opmuntret ældre katolske Forlag til at udføre meget bedre Arbejde end før — det velfunderede ikke-katolske Forlag Longmans, Green and Co. udgav vore bedste, dyreste og mest udbredte Bøger, og disse Forlag har ikke skadet hinanden, tværtimod.

Fader og Søn

Efter Chestertons Mening er Wilfrid Ward blevet opfattet alt for meget som en Kontrast til Faderen, W. G. Ward. Chesterton mente, at det drejede sig om en Kontrast mellem Tider og Mennesker. Men hvad vil det egentlig sige? Til forskellige Tider vil der være Brug for forskellige Mænd med de samme Idealer. Deres Metoder og Perspektiv vil være forskelligt, ikke deres afgørende Vision, hvad saa end deres Kritikere kan have

følt i Øjeblikket. For alle havde de Kritikere — som enhver har det, naar han er af nogen som helst Værdi!

W. G. Ward havde ingen Tillid til Newmans Metode eller Filosofi. Det var, fordi Newman var en Profet, og W. G. Ward fæstede sin Opmærksomhed ved det, der skete paa hans Tid. Men Newman saa, at det, der vilde ske, allerede nu skete i Kim; derfor tror jeg, at vi med Rette kan sige, at Ward ikke saa saa langt som Oratorianeren. Men W. G. Ward levede paa en Tid, da Undervisningen i katolsk Teologi (og specielt Filosofi) var geraadet i utrolig Forvirring — selv i Rom bød man paa en Slags udvandet Cartesianisme (indtil Leo XIII kom med sin store Reform). W. G. Ward ønskede derfor at lukke saa mange Døre som muligt for det, han med god Grund ansaa for at være kætterske Indbrydninger.

Hans Søn levede i en anden Verden — eller rettere »mellem to Verdener«, i hvert Fald til en Begyndelse. Katolikker blev klare over, at Ikke-Katolikker pludselig var rede til at høre paa dem. Men ingen Katolikker var rede til at tale. Wilfrid Ward ønskede derfor at *aabne* saa mange Døre som muligt. Som en Mand med de største intellektuelle Ressurcer, som ydmyg Discipel af Newman og som den, der var i Berøring med praktisk talt alle betydende Mænd indenfor Englands politiske, sociale, historiske og filosofiske Verden, ønskede han at fremlægge det katolske Faktum — denne *Res Catholica* — for alle saadanne Mænds Øjne, hvilken Tro eller Mangel paa Tro, der end var deres.

Og det, jeg her vil sige, er dette: Han kunde have udført dette ved at revoltere mod sin Tids katolske Autoriteter (»Oprør«), men det gjorde han aldrig — eller han kunde med megen Lidelse have samarbejdet paa en katolsk »Genrejsning«. Det var dette, han gjorde. Og herom er det, jeg nu vil fortælle.

C. C. Martindale S. J.

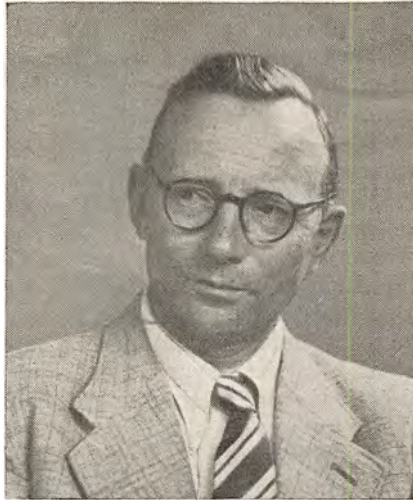
Liturgisk Kalender

Marts.

5. S. 2. SØNDAG I FASTEN (violet) 173); 2. Bøn: Om de helliges Forbøn (122), 3. Bøn: For de levende og de døde; Fastens Præf. (516)*).
6. M. Feria (177); 2. Bøn: St. Perpetua og St. Felicitas (846), 3. Bøn**). — Eller: (rød) St. Perpetua og St. Felicitas (846); 2. Bøn: Feria (177), 3. Bøn**); sidste Evang.: Feria (179).
7. Ti. Feria (181); 2. Bøn: St. Thomas af Aquino (846); 3. Bøn**). — Eller: (hvid) St. Thomas af Aquino (846); 2. Bøn: Feria (181), 3. Bøn**); sidste Evang.: Feria (183).
8. O. Feria (185); 2. Bøn: St. Johannes af Gud (848), 3. Bøn**). — Eller: (hvid) St. Johannes af Gud (848); 2. Bøn: Feria (185), 3. Bøn**); sidste Evang.: Feria (187).
9. T. Feria (189); 2. Bøn: St. Francisca af Rom (849), 3. Bøn**). — Eller: (hvid) St. Francisca af Rom (849); 2. Bøn: Feria (189), 3. Bøn**); sidste Evang.: Feria (191).
10. F. Feria (194); 2. Bøn: 40 hellige Martyrer (849), 3. Bøn: Om de helliges Forbøn, 4. Bøn**). — Eller: (rød) 40 hellige Martyrer (849); 2. Bøn: Feria (194), 3. Bøn: Om de helliges Forbøn, 4. Bøn**); sidste Evang.: Feria (197).
11. L. Feria (199); 2. Bøn: Om de helliges Forbøn (122), 3. Bøn: For de levende og de døde (122), 4. Bøn**).

Fortsettes nederst næste Spalte

En katolsk Journalist

Holger K. Hafstrøm

Lærer Holger Krusenstjerna-Hafstrøm fylder den 3. Marts 50 Aar, og hans mange Læsere vil paa den Dag sende ham en venlig Tanke. Han har været en meget flittig Medarbejder ved den katolske Presse. Navnlige »Katolsk Ungdom«, som han var med til at starte for næsten 25 Aar siden, har igennem Aarene bragt et meget stort Antal af hans friske og livfulde Artikler. Hans Humør og aldrig svigtende Fantasi satte Kulør paa disse let causerende Artikler. Mange vil huske hans »Smaa Artikler om

Mit Hjertes Trængsler er blevet mangfoldige; frels mig ud af min Nød, Herre. Se min Usselhed og min Moje, og forlad mig alle mine Synder.

2. Søndag i Fasten, Graduale.

12. S. 3. SØNDAG I FASTEN (violet) (208).

*) Indtil videre læses hver Dag Fastens Præfation (516), ogsaa i Festernes Messer, naar ingen anden er angivet.

***) Om Fred eller For Paven ([122]). — Bønnen om Fred findes i K. U. Nr. 30, 1943.

store Ting«, hans »Samtaler« med prominente Katolikker og hans »Janusbreve«. Som den dobbelthovedede Janus saa han tilbage og fremad, og »Janus« blev da ogsaa hans »nom de guerre« som katolsk Journalist.

Det katolske Julehæfte »Julekærten«, hvoraf det første Nummer udkom i 1928, blev udgivet af »Katolsk Ungdom«, og Hafstrøm støttede det med sin vittige Pen. Hæftets Læsere har igennem mange Aar fulgt »Familien Fagerberg«s besynderlige Oplevelser og pudsige Fataliteter med stor Fornøjelse.

I 1930 udkom paa Hagerups Forlag H. K.-H.'s »Jyder for Vorherre«, syv Solstraalefortællinger. De bedste af disse »Da lille

BOGHYLDEN

- CATHOLICA, det nye katolske Tidsskrift, er nu kommet. Abonnementspris Kr. 6,00, for Studerende Kr. 5,00. Enkeltnumre Kr. 1,75.
- d'Athayde, Tristan: Fragments de sociologie chrétienne. 172 S. 3,75
- Renard, Georges et autres: Anticipations corporatives. 309 S. 4,20
- Görres, Ida Frederikke: Des andern Last. Ein Gespräch über die Barmherzigkeit. 116 S. 4,10
- Aigner, Ed.: Zehn Jahre Konnersreut. 100 S. (En Nerve-læges Redegørelse) 1,65
- Reiter, Paul J.: Sikre og tvivlsomme Mirakler. (Foredrag om Spørgsmaalet: Hvorledes søger man at skelne mellem sande og falske Mirakler?) 53 S. 2,50

ARNOLD BUSCK
International Boghandel
Kjøbmagergade 49
Telefon C. 2453

Katolsk + Ugeblad

„Nordisk Ugeblad for katolske Kristne“ sammensluttet med „Katolsk Ungdom“

Udgiver: „KATOLSK PRESSE“

Redaktion: H. D. T. KIÆRULFF (ansvarshavende) og J. BERG.

Nørrebrogade 27 C, København N.
Mandag og Fredag Kl. 15—16, Tlf. Nora 61 66.

Ekspedition og Kasserektor:

c/o Sankt Ansgars Forlag, Bredgade 67,
København K.

Palæ 4777, Kl. 10-12.

Post-Giro Nr. 57042.

Annonceafdeling: Klosterstræde 23, Tlf. Central 6245. Postgiro 3668.

Abonnementspris 2,75 Kr. Kvartalet. Norge og Sverige 14 Kr. om Aaret, øvrige Udland 18 Kr. om Aaret. Abonnement tegnes paa Bladets Ekspedition eller ethvert Postkontor.

Køb det Danske Steril Catgut Novo

leveres i Glasklokker i Nøgler paa 25 à 50 m

hos VALD. FOERSOM . 1868-1943

Amagertorv 27 . Central 4310 . Byen 4310

N. P. Rostrup

Katolske Begravelser

30 Aars Erfaring
Valkendorfs-gade 34-38
Tlf. 778 - 728

Lauritz solgte sin Sjæl« og »Saa til Søs« er blevet læst op i mange Forsamlinger og har altid gjort voldsom Lykke.

Man finder i disse som i det meste af, hvad H. K.-H. skrev, den gode Blanding af Alvor og Skæmt. Han excellerer i at fortælle det alvorlige paa en morsom Maade. Og det er uden Tvivl noget, mange paaskønner.

Sidst, men ikke mindst, har H. K.-H. mange Digte paa Samvittigheden, og han har komponeret Melodier til Digte af Johannes Jørgensen og Peter Schindler (Se »Sangbog for danske Katoliker«). Netop paa hans runde Fødselsdag udkommer

»Søndagsmessebogen«, hvor han holder sit Indtog i den katolske Salmehog.

Vi tvivler ikke om, at han har betydet meget for de Provinsmenigheder, han i Tidens Løb har haft Tilknytning til, og at han i Odense for Tiden gør en god Indsats. Det maa andre skrive om.

Paa dette Sted mindes vi med Glæde og Taknemlighed den Gerning, han til Gavn for katolsk Presse trofast har øvet igennem de mange Aar. Og vi glæder os ikke mindst over, at han — trods Smilet og det kaade Glimt i Øjet — altid har ladet Læseren forstaa, at Kirken har hele hans Kærlighed. B.

Hengivelse til Herren, som vi alene vil tjene. Det hellige Offers Frembærelse giver os atter ny Kraft dertil. (*Offertorium, Stillebøn*).

Saavidt Forklarelsen kan ske her, skænkes den os gennem den eukaristiske Spise. Nydelsen af denne lægger os den inderlige Bøn paa Læben, at den maa frigøre Forklarelsens Kræfter i et gudvelbehageligt Liv. (*Kommunionvers, Slutningsvers*).

P. Wolfgang Czernin O. S. B.

Catholica Nr. 1

Pavens Radiotale 1-6-1941.

H. Roos S. J.: Corpus Christi mysticum.

F. Kùpferle S. J.: Bjærgprædiken og katolsk »Dobbeltmoral«.

Tove Rasmussen: Mennesket og Samfundet.

Enoch Hjorth: Danmark, din Saga.

2. Søndag i Fasten

FORKLARELSE

Ligesom Kristi Fristelse i Ørkenen er den Fristelse, som kommer til alle, som er i Kristus, og som mere eller mindre udgør Indholdet af det jordiske Liv, af Pilgrimsfærden, saaledes er ogsaa Kristi Forklarelse vor egen Forklarelse, og som saadan det jordiske Livs Maal, Pilgrimsfærdens Afslutning, Forløsningens Fuldendelse, naar Gud i de helliges Samfund bliver alt i alle. Livet i Forklarelsen betyder dog ikke noget helt nyt, som nu begynder, et Brud med det forgangne jordiske Liv, men det bliver snarere allerede her forbedret ved den i Naaden virkeliggjorte Barneret hos Gud. Det gamle Testamente, det nye Testamente og Opfyldelsen med den salige Fuldendelse er een stigende Linie. (*Evangelium*).

At føre et gudvelbehageligt Liv, at blive rig paa gode Gerninger, at lade Helligheden straae midt i en fordærvet Verden, det er vor Opgave paa Jorden, hvor vi som Kristi Lemmer virker vor Frelse og gaar vor fuldkomne Forklarelse i det evige Fædreland i Møde. (*Epistel*).

For at naa dette er det nødvendigt, at Gud stadig forbarmer sig over os og skænker os sin Naade, for at vor Frelses Fjender

uden om os og i os ikke skal gøre os noget. Ufravendt maa vi rette vort Blik paa Herren. (*Indgangsvers*).

Forklarelsen vil engang omfatte vort hele Menneske, Legeme og Sjæl. Derfor maa Forklaringsskæret fra den af Barnerettens Naade oplyste Sjæl allerede nu overgaa til Legemet. (*Kirkebøn*).

Vi maa ikke tabe Modet, naar vi saa mangen en Gang føler os hæmmet paa vor Pilgrimsfærd paa Jorden, naar vi føler de Vanskeligheder, som det gamle Menneske lægger os i Vejen. Ved ydmygt at se hen til Gud, ved at stole paa hans Naades Hjælp, hjælpes vi over al Modgang. (*Graduale, Tractus*).

I Aandens Samling, i stille Bøn er vi allerede her paa Jorden, om end kun for nogle Minutter, nogle faa Øjeblikke, løftet over det jordiske. I saadanne salige Minutter bekræfter vi vor

Bognyt

Et begrænset Antal haves af den berømte pavelige Encyklica i svensk Oversættelse: »Med djupaste smärta«. Kr. 0,30.

Nu kommer den

Vi venter nu i Løbet af en Ugestid den længe efterspurgte Encyklica af Pius XII: »Kristi mystiske Legeme«.

Emmerichs Visioner

i Løbet af en Uge kommer ogsaa den berømmelige Bog om Jesu Lidelser, som Katharina Emmerich har set den under sine Visioner. Bestil med det samme denne Bog, som burde læses af enhver Kristen i Fastetiden.

Sankt Ansgars Boghandel

Bredg. 67, Palæ 4777, Giro 81851

Køb
PAULUS-
KREDSSENS
Bøger

Katolske Begravelser
aut. katolsk Bedemand
Alle Aftaler kan træffes i Hjemmet
Benzon
CENTRAL 1868

»Lær af mig«

(fortsat fra Side 151)

har udleveret ham til Hedningernes Grusomhed. For at man skulde anse ham for en Forbryder, er han anbragt mellem to Røvere. Da sagde den ene af dem: »Herre, tænk paa mig, naar du kommer i dit Rige«, og Jesus svarede: »Sandelig siger jeg dig, i Dag skal du være med mig i Paradiset«. I Livets tungeste Timer glemmer Jesus sine egne Smarter og skænker en Stakkel den evige Salighed!

Kan saa det, der sker i Tiden mellem Krybben i Betlehem og Korset paa Golgata, have en anden Karakter? Nej, hele Tiden er det, som om han stod med udbredte Arme og raabte: »Kom til mig, alle I, som er trætte og betyngede, jeg skal vederkvæge jer. Tag mit Aag paa jer og lær af mig. Da skal I finde Hvile for jeres Sjæle. Mit Aag er mildt og min Byrde let«. (Mt. 11,28 ff.) Til Punkt og Prikke gik saaledes Profeten Isajas's Spaadom om ham i Opfyldelse: »Han skal ikke knuse det sønderbrudte Rør og ikke slukke den rygende Tænde, indtil han har ført Retten til Sejr«. Hele vor Frelasers Liv er paa denne Maade en Aabenbaring af hans Hjertes Kærlighed og Godhed for at vinde os for Guds Plan om Frelse og Fred. Lær altsaa af ham: hør hans Ord og følg hans Eksempel! Det er Vejen til Fred.

F. K.

Pave Lucius I.

(Fortsat fra Side 153)

kom i 1665 paa det kgl. Kunstkammer, hvorfra det overgik til Nationalmusæet. Her stod det beklædt med en ældgammel gul Silkehue indtil 1908, udstillet i en Vindueskarm i en af de trang overfyldte Sale.

Da St. Ansgars Kirke havde faaet Kraniet overladt — Huen blev paa Musæet — foreslog Biskop v. Euch Vikariatets Præster, at der, uden offentlig Indsamling, ved fælles Hjælp skaffedes Midler til at lade fremstille et Relikvieskrin. Biskoppen

lod derefter Skrinet udføre som en tiaraprydet Pavebuste af Træ og forgyldt Tombak, med Ansigt af rent Sølv. Heri gemmes nu den dyrebare Relikvie, det 1700-aarige Kranium af Paverækkens 22. Pave, der blev Værnehelgen for Roskilde Domkirke og hele Sjællands Stift.

Nyt fra Randers

Ogsaa vi Unge fra »Sct. Michaels Club« i Randers har været samlet til Møder een Gang om Maanednen i Løbet af Vinteren, ved hvilke Klubbens Medlemmer skiftevis har holdt Foredrag om »De ti Guds Bud«. Efter Foredragene har der været Diskussion om Aftenens Emne, hvorunder vi ofte har maattet ty til Sognepræstens Hjælp.

I Løbet af Vinteren har der ikke været mange Fester, da Tiderne ikke er til det; men lige efter Nyt-aar havde Ungdomsklubben dog, sammen med Sognets 2 Kongregationer, en lille Nytaarsfest, ved hvilken Lejlighed Herr Erik Petersen rejste herop fra Aarhus for at underholde os med sin smukke Sang.

Klubben har været paa 2 Traveture, hvoraf den ene gik til Romalt. Vi besøgte her en af Sognets Katolikker, der gæstfrit modtog os paa sin Mønstergaard, og traktede os med et større Kaffebord om Eftermiddagen.

Den anden Tur gik til den snart landskendte Kro »Hvidsten Kro«, hvor vi fik »Gudruns Recept«. Da denne Tur var temmelig lang, ca. 25 km, var der ikke mange »hele Hæle«, da vi ved Aftenstid naaede Laksestaden.

Selv om vi har det hyggeligt ved vore Møder og Ture om Vinteren, saa gælder vi os dog alle til Sommeren; thi saa faar vi Lejlighed til at komme sammen med unge Katolikker fra de nærmest omliggende Byer.

K/E.

ACADEMICUM
CATHOLICUM

AARHUS

Fredag d. 10. Marts Kl. 19: Møde, hvor cand. polit. Tove Rasmussen vil tale om Efterkrigstidens sociale Problemer.

Fredag d. 24. Marts Kl. 19,30: Studiekredsmøde.

KØBENHAVN

Søndag d. 5. Marts Kl. 9,30: Akademikermesse i Klosterkirken, Jagtvej. Efter Messen fælles Morgenmaaltid, hvortil Morgenmad og Sukker medbringes.

Tirsdag d. 7. Marts: Studiekreds Filosofi I, Kl. 17. Leder: Tandlæge Jette Neergaard.

Studiekreds. Filosofi II, Kl. 18. Leder: Pater Roos S. J.

Husk, det er en katolsk Akademikers Pligt at være godt orienteret i Filosofi.

Vor Pennevenne-Klub

Pennevenner søges til:

1) *Elisabeth*, 34-aarig Husbestyrerinde. Interesser: Kirken, god Læsning, Cykle- og Traveture, Husførelse.

2) *Kontormus*, 22 Aar, fra østjysk Købstad. Interesser: Kirken, Musik af enhver Art, gode Bøger, Friluftsliv og Sport.

De, der vil korrespondere med en af ovenstaaende, bedes sende det første Brev til Ugebladets Redaktion, Nørrebrogade 27 C, København N., og vedlægge 30 Øre i Frimærker.

Husbestyrerinde

søges til Katolsk Præstegaard i Haderslev. Henvendelse: Mariegade 8, Haderslev.

Søndag den 5. Marts

Basar ved Sct. Mariæ Kirke

Jens Jessensvej 7, Frederiksberg

Bortlodning, Tombola, Lykkehjul, Salgsboder og Servering —
Speciel Tombola med Legetøj m. m. for Børn

Basaren aabnes efter Børnemessen Kl. ca. 8,45 (lukket under Højmessens)

Kl. 15,30: *Kirkekoncert.* Adgang 1 Kr.

Kl. 19,30: Andagt, derefter Lodtrækning.

St. Ansgars Kirke

Hver Fredag i Fastetiden Kl. 15,30 Fasteprædiken og Korsvejsandagt.

Jesu Hjerter Kirke

Sønd. 5. Marts Kl. 18 Fastepræd. af P. Coenen: »Natur og Naade«. Mand. 6. Marts Kl. 19,30 unge Mænds Kongr. Tirsd. 7. Marts Kl. 16,30 og 20 Immaculatakongr. Torsd. 9. Marts Korsvejsandagt og Præd. af P. Pauli: »Simon af Cyrene«. Mændenes Kongr. deltager i Andagten.

Sakramentskirken

Hver Søndag i Fastetiden Kl. 17 Fasteprædiken af Pastor Kjeld Geertz-Hansen. Mand. 6. Marts Kl. 20 Menighedsmøde. Cand. mag. Inge Stoltenberg: »St. Katharina af Siena og vor Tid«. Kantor B. Husson: »Den nye Søndagsmessebog«. Nye Salmemelodier indøves. Kaffe-bord. Billetter à 75 Øre paa Kir-kens Kontor.

St. Mariæ Kirke

Fred. 3. Marts Kl. 15,30—19,30 Tilbedelse. Eukaristisk Forening. Kl. 19,30 Fasteprædiken med sakramental Velsignelse. Kongrega-tionsandagt. Sønd. 5. Marts Kl. 8 Børnemesse, Kl. 10 Højmesse, Kl. 11,30 stille Messe m. italiensk Præd. Kl. 15,30 Kirkekoncert. Kl. 19,30 Andagt m. Korsang. Basaren er aaben fra Kl. 9—21, lukket under Højmessens.

St. Annæ Kirke

Sønd. 5. Marts Kl. 8,30 stille Mes-se, Kl. 10 Højmesse.

St. Antoni Kirke

Hver Fredag i Fastetiden Kl. 19,30 Fasteprædiken og Korsvejs-andagt.

St. Andreas Kirke

Hver Søndag Kl. 17 Fasteprædi-ken. Hver Fredag Kl. 19,30 Kors-vejsandagt. Tirsd. 7. Marts K. U. K.

St. Therese Kirke

Sønd. 5. Marts Kl. 9 Børnemesse. Fra og med Sønd. 12. Marts vil Højmassen atter finde Sted Kl. 8,30 (i Stedet for Kl. 9).

St. Therese Kirke

Fasteprædikener vil blive holdt (paa Engelsk)
hver Søndag Kl. 16,30
af Fr. C. C. Martindale S. J.
Marts 5. Kristus, vor Vej.
Marts 12. Kristus, vort Brød.
Marts 19. Kristus, vor Vin.
Marts 26. Kristus, vor Opstan-delse.
April 2. Kristus, vort Liv.

St. Knud Lavards Kirke

Hver Fredag i Fastetiden Kl. 19 Fasteprædiken.

St. Franciskus' 3. Orden

Sønd. 5. Marts Kl. 15 Møde i St. Elisabeth Hospitals Kapel. Pro-fes.

Katolsk Ungdoms Klub

København.

Lørdag d. 11. Marts Kl. 20 prc. Fællesmøde med Foredrag af Pas-tor H. J. Doods. Kaffe-bord, Film. Praktisk Arrangement Gruppe II. Afregning for Sct. Knuds Gilderne Kl. 19,30.

Frederiksberg.

Fredag d. 10. Marts Kl. ca. 20,30 — efter Andagten Kl. 19,30 — Møde. Foredrag med Lysbilleder af Pastor O. V. Sørensen: Krucifikset gennem Tiderne.

Lynby.

Lørdag den 4. Marts Kl. 20 pr. indbydes Medlemmerne til en Klub-aften, Gl. Børnely. Det er lykkedes os at faa Sekretær Hr. Knud Ras-mussen til at komme og fortælle os om Gummi og Gummifabrikatio-nen. Foredraget vil blive ledsaget af Lysbilleder. Vi forventer som sædvanlig stor Tilslutning. Paa Gensyn.

HORSSENS
Manufaktur . Trikotage . Udstyr A-S Horsens Textil Lager Leverandør til katolske Institutioner
Carl Bech aut. elektr. Installatør Vestergade 33 . Telf. 1026 Leverandør til kath. Menighed
RANDERS
Randers Andelsmejeri Telefon 776 (4 Linier) Fineste Mejeriprodukter fra Dyrlæge kontrollerede Besætninger

AARHUS	
<i>Alfred Pihl</i> Bagermester, Conditori Telefon 3041 - Hammershus Leverandør til St. Josef Hospital	Køb hos vore <i>Annoncører</i>
 Byens førende Tlf. 8700 (4 Lin.)	
ODENSE	
LEDIG	Junker-Dreie Kolonial . Delikatesser Nørrebro 49 . Odense Lev. til Sct Josephs Hospital
Vald. Tørring aut. elektr. Installatør Kongensgade 13, Tlf. 2021 Leverandør til Dalum Kloster	JØRGEN RASMUSSEN Gjarmester Overgaden 29, Telefon 1117 Leverandør til St. Josephs Hospital og Kirken

AALBORG

Henry Hansen

Trikotage og Herrelingeri
Kastetvej 39, Aalborg, Tlf. 5665

Ferd. Færch & Co.

Tømremestre
Strandvejen, Tlf 301

A. Hoffmann Urmager og Optiker
Borgerg. 17 (lige v. den nye Bro)
Briller efter Lægerecept
Rep. udf. nøjagtigt og billigt
Telefon 3779

CHR. SIMONI
grundl. 1836
Kul- og Koks-Import
Telf. 67 — 68 — 69
Leverandør til St. Josef Søstrenes Hospital og
Kamilianerkliniken i Aalborg.

M. Thomsen Støtt

Entrepenør og Murermester
Kong Christians Allé 6
Telefon 1992

Mathias Christensen

Absalonsgade 14 . Tlf. 1558
Kolonial . Delikatesser . Kaffe

Køb
Hjemmets Udstyr
hos

Thuen, Gravensgade 2

P. Krebs

Elektroinstallatør
Frederiksgade 6
Telefon 1786
Udf Arb. ved Kamilianerkliniken

Aalborgs katolske Begravelseskontor

Liggister, Ligsenge, Kistepyntning og Salmer
Begravelser ordnes smukt og samvittighedsfuldt
G. PETERSEN . Jens Bangsgade 8
Telefon: 8418 . Privat: 2068

Hans Wiencken Kastetvej 51 . Aalborg
er det rigtige Indkøbssted for
Kød, Flæsk og Paalæg
Reelle, unge Varer til beskedne Priser
Egen Pølsefabrik . Forlang Tilbud

N. Nielsen & A. Brostrøm

H. PERS EFTERFØLGER

Aut. Vand-, Gas- og Blikkenslagormestre
SANITET- CENTRALVARME

Algade 58 . Aalborg . Telefoner: 681 - 6581

NAKSKOV

Spis Arbejdernes Fællesbageri's Produkter
Nakskov . Telefon 621

Broderimagasinet

Østergade 13 . Telefon 921
Alt til Haandarbejde. Tegning, Montering
Stort Udvalg i Garn
Leverandør til Søstre

L. C. Clasen

v. Ole Clasen Murermester
Telefon 208
Lev. til kat. Kirke

Nakskov Dampmølle

Aktieselskab

Alle Sorter Brændsel til Kakkellovne og Varmeapparater tilbydes billigst i allerbedste Kvaliteter.

A-S Nakskov Kulimport Telefon Nr. 17
Leverandør til den katolske Kirke

Chr. Steffensen

HERREEKVIPERING
Fruegade 8, Nakskov, Tlf. 796
Leverandør

HOLBÆK

A. P. PEDERSEN

Murermester
Markedsplads 10 . Telefon 239

Vestergades

Maskinværksted

RASMUSSEN & NIELSEN
Telefon 1039

H. P. Larsen

Kolonial . Delikatesser
Algade 28 . Tlf. 849
Leverandør til Hospitalet

Holbæk Mejeri A/S

Algade 54 . Telefon 65

Leverandør til Hospitalet

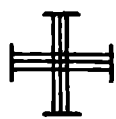
A-S Arbejdernes Fællesbageri

Bedste Brødsted
Lev. til St. Elisabeth Hospital

JENSEN & OLSEN

statsaut. Installationsforretning
Elektrisk Lys og Kraft
Algade . Telefon 365
Leverandør til den kat. Menighed

Katolsk

12. Marts 1944

92. Aarg.

Nr. 11

Ugeblad

Rugehønen ...

I Udhusets Halvmørke sidder en Rugehøne. Den sidder dér ligesom støbt i en Fatning af Halm og Hø. Livløs og graa som dens støvede Omgivelser. Fjerdragten er falmet. Kammen er skrumpet og bleg, Kærnen, der ligger spredt for Næsen af den, frister den ikke. Hen mod Aften vil den svagt klukkende og vaklende som en Patient, der har ligget længe, rejste sig fra de snavsede Æg, tage en Slurk Vand, stjæle et Par Korn, drikke en Gang til for saa at skynde sig tilbage til Reden. Forsigtigt vrister den sine Tæer ned mellem Æggene, skubber et Par tilrette med sit Næb, rokker lidt paa sig, indtil det hele atter er faldet i Lave under Fjerdynen. Saa giver Hønen sig Natten og Mysteriet i Vold. Enogtyve Dage sidder den saaledes og presser Varmen fra sin stakkels febersyge Krop over i de haarde Skaller, der gemmer paa Hønsegaardens Fremtid.

Ude paa Gaardspladsen gaar Livet sin vante Gang. Hanen — den stolte Minorca Hane — fø-

rer sit Harem af slanke Leghorns, massive Plymouths og røde Islands til Møddingen for dér at fejre Foraarets Komme. Han ligner en Kaptajn i Livgarden med sin skinnende sorte Uniform, hvide Øreklapper, høj-rød Kam og tilsvarende Strubelapper og den flotteste Viftehale, som Vinden — den demokratiske danske Blæst — ikke kan lade være at drive Gæk med. Hønsene, som de flittige Husmødre de er, gaar straks i Gang med at samle Føde. Hanen knejser i Møddingens Glorie af Em, bliver ør i Hovedet saavel af Dunsten som af Foraarsluften. I en Bue farer han hen til en lille Leghorn og gør en Reverens med en eneste udspilet Vinge, — men har ikke Held med sig: hans Frieri bliver upaaagtet. Et Sted lyder der en Fanfare af Kok-kokkelakok med stærkt Eftertryk og Stigning paa la'et. Over Gaardspladsen spankulerer en enlig Høne og lufter sin Livsglæde i et uendeligt kraftigt tata-ta efter den mest ensformige Melodi, der i Tidernes Morgen

een Gang for alle er blevet komponeret for Alverdens Høns.

Rugehønen ænsrer det ikke. Den ænsrer intet.

Den er i Slægt med Digteren, der koncentrerer sig om et stort Værk; med Opfinderen, der lægger den sidste Haand paa et Patent; med Karteusermunken, der i sin ensomme Celle frelser Verden ved i sin Bøn at løfte den op til Guds Trone. Rugehønen spekulerer end ikke over Hønselivets Problemer. Den ved intet om de fine røde Striber, der er ved at aftegne sig paa Æggehindens Inderside. Den aner ikke, hvor det Liv stammer fra, der begynder at røre sig under den. Den vil blive overrasket, naar der straks gaar Hul, et lille trekantet Hul, paa Skallen og et bitte Næb titter frem og beder om at blive befriet.

Rugehønen udfylder sin Plads, sin uhyre vigtige Plads dér i Udhusets Krog. Den giver sin Tid, sine Kræfter og sin Varme. Den føjer sig ind i Verdens Gang ligesom Stjernerne og Helgenerne.

S. W.

Sankt Knuds
Gildernes Regn-
skab for 1943

Bjergprædikenen
i Dagspressen

Islændingen paa Holars
Bispesæde

Pavens Kroningsdag

Munkemel

Salg og Udlejning

AF LYSBADE OG ELEKTROMEDICINSKE APPARATER

DANSK RØNTGEN-TEKNIK A/S

KØBENHAVN
TELF. 4229

AARHUS
TELF. 6545

GAMELCA med den rigtige Kaffesmag

Forlang den hos Deres Købmand
Fabrikeret af **A. C. GAMÉL**

RECK'S OPVARMNINGS COMP. A/S

Esromgade 15. København N. Telef. 7480

Centralvarmeanlæg af enhver Art

Køkken-, Vaskeri-, Desinfektions- samt Tørrestueanlæg m.m.

RECK-STAALEDLER

BONALIN-BONEVOKS
til alle Gulve
Bonalin-Kompagniet A/S, København F

absolut
ABSALON
naar Forsikring skal tegnes

Mark Poulsen & Rønne
INGENIØRER
Pr. Mariæ Allé 1 A - København V.
Centralvarme-Anlæg - Sanitære Anlæg
Telefon 8533

Ove Juel-Christensen
Kaffe og Kolonial en gros
Ryesgade 106
Telefon Central 408

Gaa i Arbejdernes Kaffeforsyning
Amagerbrogade 156
og prøv vor ekstrafine Maltkaffe
1.39 Kr. pr. 1/3 kg.
Altid friske Smaakager

KØBENHAVNS BRÆNDELS KOMPAGNI
KUL KØK KOKS
NØRREGADE 15 TELF. 9270

G. Garth-Grüner
Landsretssagfører
Frederiksholms Kanal 6, Kbh.
Tlf.: 12,166 og 12,161

Bageri & Conditori
Johan Aschengreen
Amagerbrogade 72, Telefon Amager 353
Filial: Amagerbrog. 125, Telefon Amager 4019

Malerfirmaet **Gustav Lehnert**
Rud. Berghsgade 65 . Ryv. 1421 y
Alt Maler-
og Tapetsererarbejde udføres
Udfører Arbejdet ved Sct. Michaels Gaard

Tidsskrifter
Brochurer
Cirkulærer
Brevpapir
Reklamekort
Programmer
o. s. v.

Bogtrykkeriet **TERTIA**
Goth. 5077 y . Sallingvej 32 . F

Leverandør af Katolsk Sogneblad

Pavens Kroningsdag

Paa Søndag, den 12. Marts, er det fem Aar siden, Pave Pius XII blev kronet i Peterskirken. I disse Dage, hvor Krigen raser i Roms umiddelbare Nærhed, er det en Kærlighedspligt at bede ganske særligt for den Hellige Fader, som har en saa tung Byrde at bære. Efter Søndagens Højmesse synges i alle Kirker Te Deum for at takke Gud og for at bede Gud lede og beskytte vor øverste Hyrde i hans modige og ansvarsbevidste Arbejde for at opnaa en snarlig og værdig Fred paa kristent Grundlag.

D. 5. Marts 1944.

Th. Suhr.

Kirkehistoriske Dage

I disse Dage staar Sankt Augustins Forlag paa den anden Ende. Dag efter Dag kommer Budene fra Bogtrykkeriet med nye, indbundne Stabler af den længe ventede Søndags-Messebog. Og øjeblikkelig gaar Forlagets samlede Personale i Gang med at ekspedere Bøgerne af Sted efter de lange Bestillingslister. Endnu før den første Bog var færdig, laa der Bestilling paa mellem 2 og 3000 Eksemplarer, og det siger sig selv, at der kommer til at gaa lidt Tid, før alle Ordre er effektueret. — Der er foreløbig Bøger nok, men som allerede nævnt kniber det en Del med Indbindings-Materiale, saa det kan godt være, at der, naar yderligere Bestillinger nu strømmer ind, kan komme en ekstra Ventetid. Men trods alle Vanskeligheder og alt Slid er det for Biskoppen, alle vore Præster saavel som for vort Forlagspersonale en stor og glædelig Oplevelse at se den Iver, hvormed denne alle Katolikkers fælles Bog bliver modtaget hele Landet over.

Sankt Knuds Gilderne

Regnskab for 1943

Sidste Aar forelaa det afsluttede Regnskab først i April — i Aar har vi det allerede inden 1. Marts. Med en Organisation, der er opdelt i saa mange smaa Led, er det en Tilfredsstillelse at se, naar det fungerer præcist, saa vi ser hen til stadig Fremgang og saa paa dette Omraade.

Vi har i en tidligere Artikel antydnet, at Gilderne kunde melde Fremgang — for 1943 beløber det sig til Kr. 501,84.

Til Sammenligning med de andre Aar ser Regnskabet saaledes ud:

	1941	1942	1943
	Kr. Øre	Kr. Øre	Kr. Øre
<i>Medlems-Mærker.</i>			
1) Stor-København	8.019,46	8.564,05	7.958,85
2) Sjælland, Lolland-Falster, Bornholm	5.097,17	5.038,50	5.290,45
3) Fyen	1.814,65	1.491,15	1.809,80
4) Jylland	6.842,40	6.835,65	7.475,25
Medlems-Mærker ialt	21.773,68	21.929,35	22.534,35
<i>Gaver, Renter og Andre Indtægter</i>	538,46	738,22	635,06
Indtægt ialt ...	22.312,14	22.667,57	23.169,41

Jylland ligger meget fint i Spidsen med en Fremgang paa Kr. 639,60 — derefter Fyn Kr. 318,65 (efter en Nedgang i 1942 har Fyn atter indvundet det tabte Land), Sjælland, Lolland-Falster og Bornholm Kr. 251,95 — og saa kommer vi til vores kære København med en Tilbagegang paa Kr. 605,20 — ærlig talt, det kan vi ikke være bekendt. Forholdene med Opkrævning ude omkring i Provinsen og paa Landet er meget vanskeligere

end i København, — saa noget maa der gøres. Men Spærretiden har maaske ogsaa her grebet forstyrrende ind.

Mange Skridt er der gaaet — ofte forgæves — mange Opfordringer har der været, megen Energi er der udfoldet for at naa dette Resultat, og det er en Glæde for os at kunne bringe en hjertelig Tak til hver især, der forstaar den Betydning, Sankt Knuds Gilderne har for vort Vikariat. *Hovedkomitéen.*

Bjergprædikenen

i Dagspressen ...

Den 12. og 13. Februar bragte Nationaltidende for anden Gang to Kronikker om Bjergprædikenen. Emnet maa altsaa være meget aktuelt. Det var Pastor Paul Seidelin i Knebel, der spurgte: »Bjergprædikenen — Ideal eller Evangelium?« Man studser straks ved denne Formulering af Problemet. Almindelige Kristne venter jo snarere et: baade — og, medens der her svares med et: enten — eller. De mener nemlig, at Herrens store Tale er baade et Ideal og et Evangelium. Heldigvis bringer Redaktionens orienterende Bemærkninger hurtigt Gaadens Løsning. Løsningen er denne: Bjergprædikenen kan ikke være et Ideal for sunde Mennesker og giver overhovedet ikke Mening som Program for denne Verden. Den er et Varsel om en ny Verden, en Del af Budskabet om, at Guds Rige er kommet nær. Med denne Opfattelse er desværre den Forvirring blevet endnu større, som Professor H. Mosbechs to Kronikker i Juletiden om samme Emne har givet en Forestilling om. Sognepræsten i Knebel er nemlig utilfreds med Professorens Standpunkt i denne Sag og desuden uenig med Schweizerteologen Thurneysen, skønt han selv ellers i Hovedsagen bygger paa dennes Bog: »Die Bjergpredigt«, 1936. Han præsenterer en ny Forklaring.

Naar hans to Kronikker omtales her i Ugebladet, sker det, fordi vi i dem har et typisk Eksempel paa en Skriftfortolkning, der afstedkommer en stadig større Fordunkling i Stedet for at give en dybere Forstaaelse af det behandlede Emne. Desuden er det jo meget nyttigt for vore Læsere at kende de Fejl, der er Skyld i det sørgelige Resultat. De skaffer sig derved en sikker Maalestok til Bedømmelse af lignende Tilfælde i Fremtiden.

1. Ifølge Pastor Seidelin kan Bjergprædikenen ikke være Ideal for os af vesterlandsk Aand, som vi kender denne i Renkultur i de gamle nordiske Myter og Sagaer. Den kan kun være et Ideal for legemlige og aandelige Svæklinge, men ikke for sunde Mennesker. Som Udtryk for Menneskenes Forestilling om den højeste ideale Livsførelse er den umulig.

Det er rigtig nok, at Mennesker, der er og ønsker at være under Syndens og Lidenskaberens og Satans Herredømme, ikke kan have saadanne Idealer, ej heller forsøge at realisere dem. Men det er jo nu heller ikke dem, som Bjergprædikenen henvender sig til. Som flere Steder i den viser, taler Kristus til andre, nemlig til Mænd og Kvinder, som er blevet Guds Børn (eller ønsker at blive det). De har altsaa brudt med Synden og faaet Del i det guddommelige Liv og den guddommelige Kraft, som Kristus har bragt. Derfor er det en Selvfølge, at Lysets Børn, som af Gud Helligaand er udstyret med Kærlighed til det gode, sigter højere end Mørkets Børn. Og der er vist ikke ret mange, der kan begribe, at Børn, der af deres Fader i Himlen har faaet højere Kræfter og Evner, af den Grund skulde være legemlige og aandelige Svæklinge. Naar man tænker paa Augustinus eller Thomas af Aquin, som begge to i Bjergprædikenen saa et Ideal, kan man egentlig kun ønske: Bare vi havde nogle flere af disse »aandelige Svæklinge« netop i vore Dage. Den første Fejl i Pastor Seidelins Fremgangsmaade bestaar i, at han ikke tager i Betragtning, hvem Kristus først og fremmest henvender sig til, men gør hele Verden til et stort syndigt Komplex.

Endvidere mener han, at Bjergprædikenen ikke kan være et Ideal, fordi Idealer jo altid

fremtræder i en eller anden abstrakt Form. Den opruller derimod en Række Billeder af Mennesker i ganske bestemte konkrete Situationer og viser os, hvordan vi skal handle i saadanne Tilfælde. Jesu Fordringer i saa Henseende har Krav paa øjeblikkelig og ureflekteret Lydighed, fordi de er Guds Ord. Forsøger vi at finde Aanden i de enkelte Forskrifter og rette os efter den, gør vi os i Virkeligheden til Herrer over Jesu Ord i Stedet for at adlyde dem.

Lad os sammenligne denne Begrundelse med de historiske Kendsgerninger. I Bjergprædikenen taler Herren til Jøder om deres Moselov. Denne indeholdt i abstrakt Form et stort Ideal: Kærlighed til Gud og Medmenneskene. Som Fuldkommengørelse af dette gamle Ideal forkynder den nye Pagts Lovgiver de otte Saligprisninger i abstrakt Form. De tager helt igennem Sigte paa aandelige Værdier og kendetegner det Sindelag, der bør besjæle Borgerne i det nye Rige. Har man det, bliver man nok forfulgt af denne Verdens Børn, men i Virkeligheden er man derved blevet den samme Verdens Salt og Lys, der viser Vejen til Guds erkendelse og Gudsdyrkelse. (Mt. 5,3—16.)

Men nu dukker naturligvis det vanskelige Spørgsmaal op: Hvordan i al Verden kan man naa op til det nye Ideals svimlende Højder? Herren svarer ved at vise, hvordan hans Disciple i deres Tankegang og Livsførelse bør overholde den Lov, som de kendte saa godt. Først og fremmest advarer han mod de Skriftkloges og Farisæernes *udvortes* Gerningshellighed, som er aldeles utilstrækkelig, og illustrerer denne negative Del af Anvisningen med Eksempler fra 5., 6. og 2. Guds Bud og med Forskriften om Kærlighed til Fjender. Her vil han øjensynligt vise, at det *indre Sindelag* er det afgørende. (Mt. 5,17—47.) Men da der jo ogsaa i vort Indre kan være Fejl, saa advarer vor Herre i det følgende først mod en *uren Hensigt* under Overholdelsen af Guds Bud. Ved Hjælp

af tre Eksempler (Almisse, Bøn og Faste) indskærper han, at man ikke skal søge Ros hos Mennesker, men hos Gud. (Mt. 6,1—18.) Dernæst advarer han mod *Sindets Jordbundethed* og altfor store jordiske *Bekymringer*. (Mt. 6,19—34.) Og endelig mod Fejl, der ofte viser sig i vort Forhold til vore Medmennesker, nemlig uretfærdig *Mistanke*, bitter Kritik eller uklog Iver. (Mt. 7,1—6.)

Efter disse mere negative Midler, nævner vor Frelser ogsaa et positivt, der skal føre os nærmere hen til Idealet. Det er den vedholdende og tillidsfulde Bøn til Gud. (Mt. 7,7—11.) Med tre sammenfattende Formaninger afslutter Jesus saa sin nye Lovgivning. Han opstiller den gyldne Regel for vort Forhold til vore Medmennesker. Han kræver energisk Aktivitet og Selvfornægtelse. Han advarer mod falske Profeter. (Mt. 7,12—23.) Saaledes bygger man det aandelige Hus, som ingen jordisk Magt kan styrte. (Mt. 7,24—27.)

Af denne korte Analyse fremgaar nu med al ønskelig Tydelighed, at Bjergprædikenen opstiller et Ideal i abstrakt, d. v. s. i almenyldig Form, og at den nok opruller Billeder, men kun for at illustrere Vejen til Saligprisningernes Fuldkommenhed. Dermed er deres Anvendelse begrænset i flere Retninger. Al billedlig Tale er i sig selv begrænset. Naar Skriften sammenligner den gudfrygtige med et Træ ved et Vandløb, saa vil den ikke nægte, at han er i Besiddelse af Forstand og fri Vilje, skønt Træet ikke ejer disse Gaver. Og naar billedlig Tale skal vise Vej til et Ideal, saa kommer alle de Anvendelser af den, der fører bort fra Maalet eller Idealet, i Strid med Lovgiverens Hensigt. Lad os tage et Eksempel. Kristus siger: »Hvis nogen giver dig et Slag paa højre Kind, saa vend ham ogsaa den anden til«. (Mt. 5,39.) Vi skal altsaa være rede til at lide Uret, hvis det kan hjælpe os og Voldsmanden til at naa frem til Idealet. Men hvis den, som slaar mig, ved min Taalmodighed bliver værre og vil begaa flere Syn-

der i Stedet for at komme Gud nærmere, saa skal jeg i hvert Fald protestere. Saaledes gjorde Herren selv, da han hos Ypperstepræsten Annas fik et Slag i Ansigtet. (Jo. 18,23.) Det maa jo være Maalet, der bestemmer Midlernes Valg og Brug. Midlerne selv er ingen absolutte Størrelser. Vi er derfor nødte til at bruge vor Forstand. Dermed gør vi os ikke til Herrer over Jesu Ord, men vi adlyder blot den Samvittighed, som han selv har givet os, og vi adlyder hans egne Ord. Han forudsætter nemlig baade hos sine Fjender og sine Disciple, at de tænker sig om. (Sml. Mt. 15,16. 16,4. 9 ff. Lk. 24,25—27.)

Een Ting turde være sikker efter denne kritiske Gennemgang af den første Kroniks Argumentation. Pastor Seidelin har ikke ført gyldigt Bevis for, at Bjergprædikenen ikke er noget Ideal, og at den er umulig som Program for denne Verden. Alle Kristne kan derfor roligt beholde deres nedarvede Opfattelse. Denne vil ogsaa være den herskende i Fremtiden. Men man spørger uvilkaarligt sig selv, hvordan det dog kan være, at den Slags hasarderede Paa-stande bliver fremsat. Een Grund dertil kender vi. Kronikkerne bryder sig ikke om den Skriftfortolkning, som en ansvarsbevidst Videnskab føler sig forpligtiget til at gennemføre. Sognepræsten i Knebel synes at antyde det selv, idet han siger, at »nærværende Kronik ikke er nogen videnskabelig Artikel«. Men hvad er den saa? Jo, saa vidt jeg kan se, et Forsøg paa, at presse dialektisk Teologi eller Barthianisme ind i Bjergprædikenen, koste, hvad det vil. Denne Fornødning faar en Bekræftelse ved det, hvormed den anden Tese: »Bjergprædikenen et Varsel om en ny Verden« skal klarlægges og godtgøres.

2. Den nye Del begynder med et Magtsprog fra Pastor Seidelins Side. Han bestemmer selv, hvordan Begrebet »Guds Rige«, som er grundlæggende for Besvarelsen, skal forstås. Det maa nemlig kun være det fremtidige

og hinsidige Rige. Denne Indsnævring sætter da sit Præg paa alt, hvad han skriver i det følgende. En uhildet Undersøgelse af Ordets Betydning i den hellige Skrift kommer imidlertid til følgende Resultat. »Guds Rige« betegner Grundtanken i alle mesianiske Spaadomme. Det bestaar i Guds naaderige Herredømme over alle dem, som er sluttet sammen til et overnaturligt Rige med Gud og vor Frelser som Konge. Ordet »Guds Rige« udtrykker altsaa to Ting. Set fra Guds Side er det hans Herredømme. Dette aabenbarer sig ved, at Gud opretter et Naadens Rige. Med Naade menes det samme som Forløsning fra Synd og Menneskenes Genindsættelse i deres overnaturlige Barneforhold til Gud. Ved Adams Synd var dette jo gaaet tabt. Set fra Menneskenes Side er det et Underdanigheds- og Lydighedsforhold. Menneskene skal sige Ja til Guds Kalden, tage imod hans Naadegaver paa de af Gud selv fastsatte Betingelser og dermed lade sig optage som Borgere i »Guds Rige«. Endvidere er det, — stadig set fra vor Side, — Opfyldelsen af de Pligter, som paa hviler Rigets Borgere, for at de derved kan faa Del i Rigets Goder haade her paa Jorden og hisset i Himlen. »Guds Rige« er altsaa en Guds Gave, men en Gave, som skal erhverves ved Menneskenes Medvirken, og vor Opgave her paa Jorden bestaar netop i, at vi gør, hvad der er nødvendigt for at komme i Besiddelse af Riget og dets Goder.

Som man ser, skelner Skriften nøje mellem to Tilstandsformer af »Guds Rige«, en her paa Jorden eller det nuværende Rige, saaledes som det er virkeliggjort i denne Verden, og en anden, den endelige Form i det hinsides, ogsaa kaldt det fremtidige, det transcendentale og eschatologiske Rige. Forholdet mellem de to er saaledes, at det væsentlige for Guds Rige er fælles for dem. Det væsentlige findes allerede nu i den jordiske Tilstandsform, idet den af Kristi Frelsergerning opnaaede Syndforladelse og Eftergivelse af den evige Synde-

straf samt vor Ophøjelse til Guds Børns Værdighed indbærer Arveretten til Himlen, som er Følge og Frugt af Naadens Stand og Løn for trofast Medvirken med Guds Naade her paa Jorden.

Klarlægningen af Skriftens Lære om Guds Rige, som er Kristi Kongstanke, maatte gøres saa udførlig, fordi den sætter os i Stand til at forstaa, hvilken dyb og bred Kløft, der skiller os fra Pastor Seidelin, og den kaster det nødvendige Lys over flere Problemer i de to Kronikker. Læsningen af den sidste, der skulde gøre Rede for Bjergprædikenen som et Budskab fra det fremtidige Guds Rige, har været en aandelig Lidelse for mig. Tankegangen bevæger sig nemlig paa et Spor, der ender i et fuldstændigt Mørke for Forstanden. Lad os se et Eksempel. Ifølge Pastor Seidelin er Bjergprædikenen et Budskab, der hører hjemme i en anden Verden, hvor der slet ikke er Brug for dette Budskabs Forskrifter. Eller hvad skal de dog i Himlen med Advarsler mod jødiske Skriftkloge og Farisæere og deres vrang Færd? Det samme Budskab sendes saa til denne Verden, til os, som slet ikke evner at opfylde det Krav. Hos os er Bjergprædikenen altsaa ogsaa ganske overflødig som Lovgivning. Hvorfor gør Gud da den Slags Meningsløshed i Himlen og paa Jorden? Er han ikke den uendelig vise Gud? Og hvorfor forlanger han noget af os, som vi slet ikke kan magte? Hvorfor »spænder Jesus ved sine Anvisninger vore Evner og Forhold ud over Bristepunktet«. Ingen fornuftig og retsindig Fader paa Jorden forlanger det umulige af sine Børn. Hvorfor gør den uendelig hellige og retfærdige Gud sig skyldig i den Slags Uretfærdigheder? Det er eet Eksempel. Der er flere, og de er af den Art, at de maa føre til Sprængninger i ens Sjæleliv, hvis Bevidstheden i længere Tid skal rumme disse Selvmodsigelser.

De anførte Eksempler turde være nok. Derfor vil jeg nøjes med nogle faa Bemærkninger til Slut. For mig er det sikkert, at

Pastor Seidelin var opfyldt af dyb Alvor, da han skrev sine Artikler, og at han var besjælet af det oprigtige Ønske om at trænge dybere ind i den kristne Aabenbarings Hemmeligheder. Hvorfor blev saa disse under hans Pen til rene Meningsløshed? Jo, fordi han har givet sig Barthianismen i Vold. Han vilde finde den dialektiske Teologis Teser i Bjergprædikenen, og blev derfor nødt til at lukke Øjnene for soleklare Kendsgerninger, give en Del Sætninger fra Herrens Mund en anden Betydning, end de har i Sammenhængen og konstruere et Modsætningsforhold mellem Gud og Verden, mellem Tro og Viden, som i dette Omfang slet ikke eksisterer. Dette er vel meget beklageligt, men der er det gode ved det, at der saaledes er ført

Bevis for, at Kristi Bjergprædikenen ikke kan forliges med Barthianisme. Var det derfor ikke paa Tide at likvidere en Teologi, der, naar den vil gennemføre sine Tanker, i Virkeligheden ender med mod sin Vilje at gøre Kristus til en Fantast, hans Lære til Nonsens, hans Naadehjælp til en Størrelse, som ikke synes at eksistere, Gud til en uretfærdig Tyran og alvorlige Kristne med normal Tankegang enten til sindssyge eller fortvivlede Mennesker? At kassere Barthianismen vilde i hvert Fald ikke være en saa stor Uret, som den, man begaar, naar man i en Avis paastaar, at Guds Søns Bjergprædikenen ikke er et Ideal for sunde Mennesker, men for legemlige og aandelige Svæklinger, og at den ikke giver Mening som Program for denne Verden.

Fr. Kùpferle S. J.

Uglebylille-Djævelen

Der sad to Mennesker sammen paa en Bænk i en gammel Have ved et lille Gadekær. — Han var fra »Staden«, hun fra Uglebylille. — Solen gik rød ned, Kirkeklokkerne havde lige ringet det sidste Slag fra Bakken paa den anden Side Kæret. — Et lille Barn ved Kirkegaardsmuren sad legende og nynnede »Moa« paa Melodien: Jeg en Gaard mig bygge vil. — Vers efter Vers — bar: »Moa!« — De to paa Bænken smilede til hinanden. — Du er lykkelig, at du er vokset op her, sagde han. — Nej, svarede hun stille. — Hvorfor? — Du ved da ... — Ja, vist, men alligevel! — Nej, gentog hun; jeg kan ikke fordrage Uglebylille. — Folk her er vel som i andre »Liller«, indvendte han. Nej, sagde hun endnu engang; og det lød, som om ganske sagte en Dør blev lukket i Hjertets lille, stille Dør. —

Da hun blev ene i sit Værelse, græd hun ikke. Aldeles ikke. Hun gik roligt i Seng, faldt i

Søvn og sov rigtig godt. Men midt i Nattens Mørke vaagnede hun og var — forbavset.

Hun havde drømt. Drømt, at hun stod i en vis Børnestue, som hun endnu mindedes saa vel, og hvor hun havde lidt Uret og faaet sit første Anfald af Trods. — I Drømme saa hun en lille Pige sidde paa en Stol midt paa Gulvet. Pigen lignede en lille Kende hende selv, men finere og kønnere var hun. Alligevel var hun en ond Aand. — Det kendtes paa hendes ligesom magnetiske, onde Straalekraft. Men hun var jo dog kun saa lille! — Drømmersken turde nok blive ved at betragte hende; saa lille en Djævel kunde dog ikke være farlig! — — Barnet kastede noget op i Loftet — igen og igen. — Det begyndte at drysse og faldte lidt rigeligt ovenfra. Og pludselig voksede den lille Pige op til en ung Pige — en køn ung Pige, og dog en ond og farlig Aand. — Da flygtede Drømmersken; men

den onde Aand forfulgte hende. Den drømmende vendte sig for at forbande hende ... da stod der i Løbet af et kort Nu — ikke mere blot *een*, men *otte* onde Aander. — Og ikke et Ord fik Drømmersken over sine rædselslagne Læber. Men da, i sin yderste Nød, tog hun Tilflugt til Navnet over alle Navne. Jesus, kaldte hun af Hjertets Dyb. Og straks blegnede og opløstes alle de onde Aander i intet. — Endnu lidt laa hun og drømte. Alt var godt. — Saa vaagnede hun.

Det var, som havde hun fundet en ny Nøgle til sit Liv, en ny Ariadnetraad: Hun var *trodsig*. Hun havde aldrig vidst det. — Kun, at der var gjort hende Uret! — Og hin Opdragerske, som hun havde trodset, havde just været en Uglebyliller — med Legeme og Sjæl, fra Vugge til Grav. Hun mente jo, hun havde tilgivet alt — for længst. Men nu saa hun, at hun hadede hende i Uglebylillerne. —

Hun kunde nu følge Trodsens Vækst i sig videre op gennem Aarene — forklædt som Medlidenhed, forklædt som Retfærdighed, som Ydmyghed — altid forklædt — hyklerisk: en sød, lille Pige, en sød ung Pige — — — en Djævel — med syv andre onde Aander i Følge! —

Næste Aften ved Kæret tog hun sit »nej« tilbage. — Hun straaledede af rolig Glæde. — Og hun besøgte de smaatskaarne, snæverhjertede, stødige, uretfærdige og sladdersyge Uglebyliller — og fandt dem — i hvert Fald mindre haarde og haardnakkede end hun selv. —

Og forstod, at hele Verden bestaar af Uglebyliller. — Og: at naar Uglebylille slaas med Uglebylille, da er det Børn, der slaas med sig selv; et Barn, der slaas med sin egen lille, private Uglebylille-Værnedjævel! — —

Ah, Verden, kunde vi vaagne!

R. Bl. S.

Kolonnaderne

Berninis berømte Kolonnader — et Bygningsværk af monumentale Dimensioner — danner Indgangen til Vatikanstaten. Indbydende rækker de begge de mægtige Arme ud mod Verden, som for at favne alle Kirkens Børn, der kommer for at møde Kristi Stedfortræder. 284 Kæmpesøjler staar her med mate-

Mellem Kolonnadens Søjler

matisk Nøjagtighed i fire Rækker ved Siden af hverandre og 162 Helgenstatuer smykker Kolonnaderækkerne. Mere end et Aarhundrede varede Opførelsen af Peterskirken, og uddødelige Mestre som Michelangelo, Raffael, Bramante og Bernini har ydet deres Geni til dette Monument, der vil overleve Aarhundrederne.

Kolonnaderne er Samlingsstedet for hele Verden. Mellem Søjlerækkerne møder man de mest forskelligartede Mennesketyper og Alverdens Tungemaal svirrer i Fredstider her i ens Øren. Indfødte og
(Sluttes Side 174)

3. Søndag i Fasten

Under Kristi Fane

Herren maa erobre sit Rige. Det skadelige Herredømme, som denne Verdens Fyrste længe nok har udøvet, skal endelig ødelægges. Guds Ære skal atter genoprettes, og Menneskene skal erkende, at de ikke er til, blot for, som det stumme Kvæg, at græsse og tygge Drøv, men for at prise Gud og forherlige ham. I Kristus tager vi Kampen mod Tyrannen op, og i Kristus er Sejren os vis. Nutidsmennesker, som af Bekvemmelighed, Afstumpethed og Ondskab tilbageviser en højere, aandelig Verdens Frembryden, forbliver ganske vist under Slaveaaget, uden at de dog er sig deres Forsmædelse bevidst. Og de svage mærker Gang paa Gang, at Kristi Sejr kun kan komme dem til Gode, naar de, i Bevidstheden om deres egen Elendighed, stiller sig endrægtigt og uforbeholdent paa Kristi Side. I Kristi

Ord, som de bevarer ydmygt i Hjertet, finder de Kraft og Trøst. (*Evangelium*).

Før famlede de sig frem i Mørket, nu vandrer de ved at efterfølge Kristus i Lyset og bærer Lysets Frugt. En Kløft skiller dem fra de stakkels Mennesker, som ved deres onde, daarlige Vandel nedkalder Guds Vrede over sig. (*Epistel*).

Derfor maa vi aldrig blive trætte af at rette vore Øjne mod Gud, og fra ham vente al Naadehjælp og Beskyttelse mod de Fjender, som trænger os. (*Indgangsvers, Kirkebøn, Graduale, Tractus*).

Kristi Svar i Evangeliet paa Kvindens Saligprisning fører vi videre, idet vi af egen, salig Erfaring bekræfter, hvor rige og lykkelige det gør os at lytte til Guds Stemme, og i Kærlighed og Trofasthed at bevare hans Ord.

Med dette Sindelag har vi kun eet Ønske, helt at tilhøre Gud. (*Offertorium, Stillebøn*).

I det hellige Offermaaltid er vi kaldet til Bordfællesskab med Gud. Der er vi stærket med alt. Kirkens Offeralter er vort Hjem, indtil de helliges Samfund optager os i det salige Liv, hvor vi er fuldkommen forenet med Gud og ser ham uden Dække. (*Kommunionsvers, Slutningsbøn*).

P. Wolfgang Czernin O. S. B.

Men fire Aar efter maatte han vende tilbage til Frankrig, hvor han kort efter døde. Saa var der ikke mere nogen katolsk Præst i Island, og i de næste tyve Aar fik ingen katolsk Missionær Adgang til Landet. Hvordan skulde det nu gaa den unge Konvertit, uden Præst, uden Sakramenter, uden religiøs Støtte af nogen Art? Mon han virkelig kunde holde ud? Hvor mange unge vilde holde fast ved deres Tro under saadanne Omstændigheder?

Gunnar Einarsson holdt ud. Han forblev bestandig den samme, som han var paa sin Optagelsesdag: en overbevist, from og ivrig Katolik. Han giftede sig og vandt ogsaa sin Hustru for Kirken og sammen dannede de to det første katolske Hjem i Island. Ingen saa skævt til dem for deres Tro, for Gunnar Einarsson var en fremragende Borger, agtet og afholdt af alle, som han kom i Berøring med.

Endelig efter tyve Aars Forløb blev der paany grundlagt en

katolsk Mission i Island. Og da solgte Gunnar Einarsson straks sin Ejendom i Nordisland og flyttede med sin Familie til Reykjavik, hvor den eneste Missionsstation var. Her stillede han sig fuldstændig til Disposition for Præsterne og Nonnerne; hans Person og hans Penge — alt stod til deres Tjeneste.

Da Kardinal van Rossum paa sin lange Rejse i 1923 naaede Island, gjorde han naturligvis den nu halvfjerdsindstyveaarige Gunnar Einarssons Bekendtskab, og han efterlod et saa dybt Indtryk hos Kardinalen, at denne omtalte ham til den hellige Fader, da han kom tilbage til Rom. Pius XI udtalte da Ønsket om at se denne standhaftige og trofaste Mand, og da Jubelaaret kom, rejste Gunnar Einarsson derfor til den evige Stad sammen med Mons. Meulenberg.

Og blandt Gunnar Einarssons Børn var ogsaa Drengen Johannes — nu Biskop Johannes Gunnarsson S. M. M., tit. Biskop af Holar.

Dag indsætter en ny Præst i denne Kirke, føjes dermed et nye Led i denne Kæde. Det er Jesu eget Budskab, som kommer til os, naar vi hører Guds Ord i Kirken og modtager Sakramenterne, og det er stor Naade imod os, at Gud stadig er virksom og lader os vide, hvor vi kan finde ham. Men derfor maa I ogsaa vise Taalmodighed imod de Mennesker, som tager imod Kaldet og gaar ud i al Verden. — Det er ikke altid let at være Præst. Og navnlig er det ikke let for en Mand, der kommer fra et fremmed Land og maa vænne sig til mange Forhold. Vis derfor jeres Præst Forstaaelse og Fordragelighed. Noget, vi jo som kristne Mennesker altid maa vise overfor hinanden. Lad Tiden minde os om, at det vi trænger til, og det, som maa være det raadende blandt kristne Mennesker, det er Kærlighed. Det er Maalet for vort Liv. Det er det, Præsten er kommet for at vække hos os. Biskoppen sluttede med en Henstilling til Menigheden om at tage imod den nye Præst med Velvilje og Kærlighed og være ham lydig, saadan som Kirken indskærper det«.

Biskoppen indsætter i Haderslev Vikariatets yngste Sognepræst

Med Glæde og Begejstring modtog vi vor sjældne Gæst, Hs. Excl. Biskoppen, da han indsatte vor nye Sognepræst, Dr. theol. P. v. d. Stok Søndag den 27. Februar. Forventningsfulde og interesserede var man kommet sammen fra fjern og nær, saa Kirken var mere end fyldt, da Processionen med Biskoppen og den nye Sognepræst skred op ad Gulvet. Fuldtonigt sang Menigheden den latinske »Veni Creator ...«, og Biskoppen foretog Indsættelsen.

Byens Blade har bragt lange Referater af Højtideligheden, og blandt disse skriver »Dannevirke« bl. a.: »Højtideligheden havde samlet mange af Menighedens unge og ældre Medlemmer. Kirken var paa det nærmeste fyldt, da den katolske Kirkes Primas her i Landet,

Biskop Subr, Kl. 10 førte den nye Præst ind i Kirken og derefter foretog den højtidelige Indsættelse. Biskoppen mindede om Ordet fra Askeonsdag: Ihukom, o Menneske, at du er Støv og atter skal blive Støv. Der er saa meget, som minder Menneskene om, at de er Støv. Ikke mindst i vor Tid med de mange Ulykker, som sker Verden over; Sirenen, som jo høres næsten hver Dag, ogsaa den opfordrer os til at ihukomme dette, at vi kun er Støv, Mennesker midt i al Elendighed. Men Gud lader os ikke staa alene.

Kristus lever videre i sin Kirke og i den Sandhed, hvori han paabød at gaa ud i al Verden og gøre alle Folkeslagene til hans Disciple. Det Bud er fulgt siden af en ubrudt Række af Paver, Biskopper og Præster. Og naar jeg nu i

Efter Indsættelsen sang Pastor van der Stok Højmesse, som Menigheden tog kraftig Del i. Alle sang de Fastetidens gamle gregorianske Messe, og under Messen sang Børnene fra Skt. Hedvigs Børnehjem og fra Skolen endvidere Skt. Thomas af Aquins »Adoro Te ...«. Messen sluttede med »Te Deum ...«, som Børnene sang ligeledes paa Latin. Klart og tydeligt lød den gregorianske Sang, saa Biskoppens Tanker maa sikkert være gaaet tilbage til Koret i hans Kloster.

Efter Højtideligheden var der Modtagelse i Skolens Lokaler for vor saa kærkomne Gæst. Vi sang »Kongernes Konge«, og en lille Pige udtrykte i et Digt vor Hyldest til Biskoppen. Derpaa henvendte hun sig til Sognepræsten og lovede ham Menighedens Tillid og Støtte. Hr. Garyga, Medlem af Forvaltningsraadet, uddybede Velkomsten, saa Præsten endnu bedre kunde føle, at Menigheden rakte ham Haanden. I en lille Tale takkede Hs. Excellence for det gode Resultat med Skt. Knuds Gilderne og roste Børnene for deres friske og fine

Sang. Ja, Biskoppen mente, at Menighedssangen kunde staa som et Mønster for alle Landets Menigheder.

Med Hjertet fuldt af Glæde gik vi hver til sit — et Minde rigere og med nye Forhaabninger for Fremtiden. *Sognebarn.*

BREVE fra LÆSERNE

Om at snakke Moral

I Anledning af D. T.s Artikel »Om at snakke Moral« i Ugebladet fra den 20. Februar, vil jeg bede om Tilladelse til at fremkomme med en Bemærkning.

Det er saa rimeligt og forstaaeligt, at man hellere retter sig efter fornuftigt motiverede Forbud end efter tilsyneladende meningsløse. Men heri ligger jo netop Begrundelsen for, at saa mange Unge ikke vil lytte til »Moralprædikener«. Det er en sørgelig, men ikke des mindre fastslaaet Kendsgerning, at Gud ikke er nogen Realitet for den Kategori af Unge. Og derfor maa hans Bud uvægerligt synes me-

ningsløse. Bagved en Lov maa der være en Autoritet, og naar man ikke tror paa dennes Nærværelse, saa kan man jo lige saa godt overtræde Loven. Hvorfor ikke? »Hvad skal den gøre godt for? Der sker jo alligevel ikke noget!« Det er trist, men sandt. De unge maa vide, at de udsætter sig for en Risiko ved at knytte løse Forbindelser. Man ser jo ogsaa tydeligt nok, at de Unge — protestantiske eller katolske —, for hvem Religionen betyder noget, de gør ikke den Slags Ting. De, der forstaa Fornuften i den kristne Moral, de, til hvis Samvittighed man med Held kunde appellere, jo, de behøver det ikke. Her er »Moralprædikenen« overflødig.

»Vi Katoliker mener,« siger Hr. D. T. Jeg haaber ikke hermed at have givet Udtryk for en kættersk Overbevisning? *Minna Borre.*

Der er det særlige ved katolsk »Moral«, at den ikke er Guds vilkaarlige Paabud og Forbud, men hænger nøje sammen med den menneskelige Natur og det menneskelige Samfunds Natur. Derfor henvender vor Moralprædikenen sig i høj Grad til Fornuften — i Modsætning til den meste Moralisering udenfor Kirken. Det var det, jeg vilde sige i Artiklen. *D. T.*

Nyordning, der har omfattet saavel selve Troppen som Lokalet paa Jens Jessensvej. Iøvrigt har man optaget den gode Skik at samle Drengene til »aaabent Hus« Aftener hver Torsdag.

Drengenes Forældre mødtes til Forældremøde Søndag 16. Januar, hvor man bl. a. valgte Tropsraadet for det kommende Aar.

Sankt Laurentii Trop i Roskilde har jo ikke kendt til Spærretid og har derfor afholdt et Natorienteringsløb for Førere og Rovere. Troppens Fører, Bernhardt Mortensen, har faaet tildelt Korpsets 10 Aars Hæderstegn.

Sankt Mikael's Trop. Orienteringsløbet bragte som ovenfor nævnt det glædelige Resultat for Troppen, at den sejrede indenfor to af de fire Grupper. — Trop og Flok haaber nu paa, at Foraaret skal bringe en forøget Tilgang af Spejdere og Ulve.

1. *Absalon Trop og Flok* arbejdede ivrigt med Prøverne til Tropsfesten den 30. Januar, og alle Sejl var sat til, saa derfor blev Successen fra sidste Aars Fest ogsaa gentaget.

Trods det store Arbejde med Festen har Troppen og Flokken ogsaa haft Tid til at tænke paa sig selv, og Ulvene og Spejderne holdt saaledes et hyggeligt Julemøde den 2. Januar.

Troppens Rovere har planlagt en Tur, som skal være helliget Absalons Minde. Man vil begynde den »Pilgrinsfærd« i Sorø og fortsætte derfra til Fjenneslev.

2. *Absalon.* De løbende Kursus er stadig i Gang, og et Trommekursus er føjet til. I December holdtes den traditionelle Juletur til Absalons Hus, hvor Deltagerne havde det hyggeligt sammen ved Juletræet og senere omkring de festlige Borde i Lysenes Skær.

Søndag den 16. Januar havde Trop og Flok Forældremøde i Sankt Knuds Sal, hvor Tropsføreren aflagde Beretning over Arbejdet i det forløbne Aar. Derefter talte Sankt Knuds Skoles Bestyrer, Pater H. Kossmann, der udtrykte sin Glæde over Troppens og Flokkens Arbejde, som supplerede Skolens eget, og Pater Kossmann sluttede med at udtale, at hvis der ikke havde været en Spejdetrop og en Ulveflok paa Skolen, saa burde de snarest oprettes, saa vigtigt forekom Spejder- og Ulvearbejdet ham at være. En af Troppens tidligere Spejdere, Slagtermester Aalborg, som nu selv har en Søn i Troppen, talte som Far om Forholdet mellem Hjem og Trop, og endelig talte en anden af Troppens tidligere Spejdere, Translatør W. Thornfield, om det nystiftede Tropsamfund som det naturlige Samlingssted for alle »de forhenværende«. — Til sidst vistes Korpsets nyeste Films, bl. a. fra den store Landspatruljeturnering i Sommer. AS

Vore Spejdere

De sidste Maaneder

Divisionen. I denne Erstatnings- og Knaphedstid maa vi alle staa sammen, Ryg mod Ryg og — undvære. Saaledes maatte HKD ogsaa undvære sit traditionelle og berømmelige Kurerløb, og arrangerede i Stedet for den 28. November et Orienteringsløb mellem Spejdere fra 4 af Troppene, samtidig med at II Absalon samme Dag gennemførte et Løb over samme Rute, men udenfor de øvrige Troppes Konkurrence.

Vindere blev:

Gruppe A (yngste Deltagere) — et Hold fra Sankt Ansgar's 2. Patr.

Gruppe B — et Hold fra Sankt Mikael's Glenter.

Gruppe C — et Hold fra Sankt Bendt's 1. Patr.

Gruppe D — et Hold fra Sankt Mikael's Rovere.

Patruljekonkurrencen blev vundet af Sankt Mikael's Glenter. I II Absalon's Konkurrence vandt:

Gruppe A — Hold fra 7. Patr.

Gruppe B — Hold fra 6. og 10. Patr. (ens)

medens Patruljekonkurrencen her blev vundet af 8. Patrulje.

Turneringen fandt Sted i Egnen omkring »Absalons Hus« ved Stæsvang Skov, og der deltog ialt 34 Hold i de 2 Konkurrencer.

Til Julen gennemførte Troppene deres sædvanlige Jule good-turns, idet det lykkedes at pakke og fordele mange gode Julegaver, som kom de respektive Sogne tilgode.

Divisionens Nytaarsparade fandt Sted den 9. Januar, begyndende med Messe i Jesu Hjerter Kirke, som læstes af Pater J. Bender, der ogsaa prædikede. Derefter holdtes selve Paraden i Sankt Knuds Sal, og her talte Divisionskapellanen, Pastor Geertz-Hansen, og Divisionschefen, og der foretoges en Del Udnævnelser.

Paa et fornyligt afholdt Divisionsraadmøde vedtoges Divisionens Arbejdsplan for det kommende Aar.

Sankt Ansgar's Trop har haft nogle gode Ture og Møder. Ulvene har — som forøvrigt i alle Divisionens Flokke — været travlt beskæftiget med i December Maaned til fremstille Julegaver til Slægt og Venner.

Sankt Bendt's Trop har i den senere Tid under Ledelse af Troppens nye Fører gennemgaaet en

Liturgisk Kalender

Tallet under Datoen angiver Sidedallet for den paaagældende Fest i Søndagsmessebogen.

- Marts.
12. S. 3. SØNDAG I FASTEN (208); 2. Bøn: St. Gregor den Store (850), 3. Bøn: For Paven ([122]); Fastens Præfation (516)*. I Anledning af Pavens Krøningsdag synges Te Deum.
13. M. Feria (213); 2. Bøn: Om de helliges Forbøn (122), 3. Bøn: For de levende og de døde, 4. Bøn**).
14. Ti. Feria (218); 2. Bøn: Om de helliges Forbøn (122), 3. Bøn: For de levende og de døde, 4. Bøn**).
15. O. Feria (222); 2. Bøn: Om de helliges Forbøn (122), 3. Bøn: For de levende og de døde, 4. Bøn**).
16. T. Feria (227); 2. Bøn: Om de helliges Forbøn (122), 3. Bøn: For de levende og de døde, 4. Bøn**).
17. F. Feria (231); 2. Bøn: St. Patrick (852), 3. Bøn**). — Eller: St. Patrick (852); 2. Bøn: Feria (231), 3. Bøn**), sidste Evang.: Feria (233).
18. L. Feria (238); 2. Bøn: St. Cyrillus af Jerusalem (852), 3. Bøn**). — Eller: St. Cyrillus af Jerusalem (852); 2. Bøn: Feria (238), 3. Bøn**), sidste Evang.: Feria (245).
19. S. 4. SØNDAG I FASTEN, LÆTARE (247). 99 (violet)

*) Indtil videre læses hver Dag Fastens Præfation, (516), ogsaa i Festernes Messer, naar ingen anden er angivet.

**) Om Fred eller For Paven ([122]). — Bønnen om Fred findes i K. U. Nr. 30, 1943.

Katolsk + Ugeblad

„Nordisk Ugeblad for katolske Kristne“ sammensluttet med „Katolsk Ungdom“

Udgiver: „KATOLSK PRESSE“

Redaktion: H. D. T. KLÆRULFF (ansvarshavende) og J. BERG.

Nørrebrogade 27 C, København N.

Mandag og Fredag Kl. 15—16, Tlf. Nora 61 66.

Ekspedition og Kassererkontor:

c/o Sankt Ansgars Forlag, Bredgade 67, København K.

Palæ 4777, Kl. 10-12.

Post-Giro Nr. 57042.

Annonceafdeling: Klosterstræde 23, Tlf. Central 6245. Postgiro 3668.

Abonnementspris 2,75 Kr. Kvartalet. Norge og Sverige 14 Kr. om Aaret, øvrige Udland 18 Kr. om Aaret. Abonnement tegnes paa Bladets Ekspedition eller ethvert Postkontor.

Det katolske Syn paa det fælleskristelige Samarbejde

Tirsdag den 29. Februar holdt Landsretssagfører Garth-Grüner et Foredrag i A. C. over Emnet det fælleskristelige Samarbejde. Baggrunden for Foredraget dannede en Række Møder, der i Efteraaret blev afholdt mellem Kristne fra alle konfessionelle Lejre, og hvor ogsaa en Række Katolikker havde deltaget, herunder Landsretssagfører Garth-Grüner selv.

Foredragsholderen gjorde opmærksom paa, at det i Sagens Natur maatte blive begrænset, hvad der kunde danne Grundlag for et saadant Samarbejde. Alle egentlige teologiske Diskussioner maatte være udelukkede. Man enedes ret hurtigt om at se det som Mødernes vigtigste Opgave at træffe Bestemmelser med Hensyn til en Del aktuelle sociale Problemer, som man især mente, at det paaahvilte Kristne at tage sig af. Moral, social Oplysning, Behandling af Ungdomsproblemet og andre konkrete Opgaver. Men frem for alt indsaa man, at de Kristne havde Pligt til at danne et effektivt Værn imod den stigende Tilbøjelighed til Had. Hvad enten det saa var Had mellem Enkelt-Mennesker eller Had mellem Nationer.

Det fælleskristelige Samarbejde er ikke et økumenisk Samarbejde

Men naar saaledes Katolikker er gaaet ind i Samarbejdet, er det nødvendigt at gøre sig klart, hvad dette i hvert Fald ikke kan gaa ud paa. Det kan saaledes for det første ikke blive et økumenisk Samarbejde. Begrundelsen herfor har Biskop Suhr allerede givet i sin lille Pjece, og den kan kort sammenfattes i fire Punkter. 1) Naar de andre siger, Kirken maa være delt, svarer vi, Kirken er kun een. 2) Naar de andre siger, Kirkens Enhed er noget, vi skal arbejde os henimod, maa vi svare: den kirkelige Enhed har aldrig ophørt at eksistere, den er til, saadan som den engang blev givet os, nemlig unam sanctam. 3) Naar de andre ønsker at naa til Enhed ad Diskussionens og Forhandlingens Vej, maa vi svare: denne Enhed blev givet os ovenfra som en aabenbar Sandhed. 4) Naar man siger: Kærlighed er vigtigere end Sandhed, da svarer vi: Sandhed er Enhedens og Kærlighedens Fundament. Af disse fire Punkter frem-

gaar, at katolsk Deltagelse i et økumenisk Samarbejde er umuligt.

Uenigheden tvinger os til Samarbejde

Foredragsholderen kom derefter ind paa nogle Betragtninger over det ønskelige i, at det paa Møderne var blevet fastslaaet, at dels skulde al teologisk Drøftelse være udelukket og dels skulde man undgaa Disputer. For begge Punktets Vedkommende understregedes det, at disse Krav fra et katolsk Synspunkt ikke kunde modtages som ubetingede Vilkaar. Der vil altid være Situationer, hvor det baade vilde være nyttigt og ønskeligt at drøfte de dogmatiske Forskelligheder, ligesom en Disput kan hjælpe med til at bane Vejen for bedre Forstaaelse af mangt og meget. Men det skal villigt indrømmes, at saadanne Diskussioner rummer Farer. En stor Hjælp mod Faren for at gaa for vidt her, saaledes at vi fra katolsk Side kan staa helt rigtigt over for Modparten, har vi i den Bøn, der daglig bedes, og som Pave Benedikt XV indførte:

Herre, bevar os fra enhver Fejl, der kan fjerne os endnu mere fra dem.

Ledetraaden i Samarbejdet maa

... EN lang RÆKKE

Institutioner med „Katolsk Ugeblad“ og de katolske Forlag i Spidsen handler hos „Athene“, som gennem mange Aar har været Leverandør af Tryksager til den danske katolske Kirke

Athene

Svanemosegaardsvvej 4
København V
Central 11.313

„SANKT ANSGARS KIRKE · SAKRAMENTSKIRKEN · SANKT · SAMARBEJDE · SANKT ANTONI KIRKE · DANMARKS KATOLISKE SYGEPLEJESKES FORBUND · SANSKAF · HANDEL · PAULUSREDS · KATOLSK UGEBLAD · KATOLSK HØJSKOLE · DET APOSTOLISKE VIKARIAT · CENTRALSKOLEN · SANKT“

Købke's Reproduktionsanstalt

v. B. JOHANSEN

Vester Voldgade 91 · Telefon Byen 7538

Klicheer i fineste Udførelse

være Viljen til Forstaelse. Vi ved, at det er Uenigheden, der skiller os. Vi ved imidlertid ogsaa, at Enhed er en betydende Faktor, og at det at enes ikke er nok. *To-R.*

Præste-Jubilæer i 1944

50 Aar:

10. August: Pater K. Kanda, Oden-se.

30 Aar:

7. Marts: Pater Fr. Bender, Aal-borg.

28. Juni: Pater H. Cortenraad, Ringsted.

27. Juni: Pater Fr. Jaworski, Oden-se.

10. August: Pater Th. Zoetmulder, Aakirkeby.

25 Aar:

14. Juni: Pater P. Boerrigter, Ros-kilde.

26. Juli: Pater R. Heuer, Assens.

21. Oktober: Pastor W. Op de Coul, Vejle.

20. December: Pater G. Rupp, Hors-sens.

31. Juli: Pater G. Scherz, Køben-havn.

I 1945 er der kun eet Jubilæum, den 19. Marts — 25 Aar — Pastor Rijkevorsel, Kolding.

Vincentsforeningen for Damer paa Frederiksberg

Aarsberetning og Regnskab 1943

Vincentsforeningen paa Frede-riksberg tæller 4 aktive og 19 pas-sive Medlemmer. Styrelsen har af-holdt et Møde om Maaneden, der er blevet ledet af Sognepræsten, Herr Pastor B. Hake. Paa Systuen er Pa-ramenterne blevet udbedrede.

Af Gaver har vi modtaget en Pakke med forskellige Klædnings-stykker, 2 Par Sko samt et kon-tant Beløb paa 10 Kr. — Vi har des-uden faaet en Del Grøntsager, som er uddelt til 12 Familier, og 11 kg Marmelade, som er uddelt til 9 trængende og enligstillede Perso-ner. Endvidere er der uddelt 15 Kød- og 3 Kolonialkort. Vi har og-saa foretaget en Juleindsamling til Fordel for trængende Familier, en-ligstillede Personer og skjult Nød.

I Aarets Løb er der desuden af-lagt 67 Besøg i Hjemmene. I Febru-ar og December Maaned havde vi

Sammenkomst med Kaffebord, Lot-terispil og musikalsk Underhold-ning. I April Maaned var der Re-traite paa Østerbro. Den 9. Juni deltog vi i Skovturen til Klampen-borg og Juletræsfesten fandt Sted den 2. Januar 1944.

Indtægter:

Kassebeholdning pr. 1/1 1943	28,39
Bidrag af aktive Medlem-mer	70,00
Bidrag af passive Medlem-mer	150,00
Legat Rente	9,00
Tilskud fra Hovedkassen ..	100,00
Fra Vincentsforeningens Kollekt	40,00
Gaver og Renter	24,74
Kr. 422,13	

Udgifter:

Udbetalt for Fødevarer ...	112,25
Kontant Hjælp	35,00
Koks, Befordring, Porto, anden Hjælp o. desl.	68,96
Reparation af Symaskine...	27,00
Systuen	4,95
Messestipendium	4,00
Indbetalt til Hovedkassen...	150,00
Kassebeholdning pr. 31/12 1943	19,97
Kr. 422,13	

Aarsberetning for Mariaforeningen

Indtægt

Kassebeholdning	209,95
Obligationer udtrukket	200,00
Renter af Obligationer for Januar Termin	192,00
Renter for Bankbog (Jan.) ..	2,87
Kontingenter	355,00
Skt. Ansgars Pastorat	150,25
L. A. Nielsens og Hustrus Legat for Januar Termin ..	12,37
Gave	373,64
Renter af Obligationer for Juli Termin	192,00
L. A. Nielsens og Hustrus Legat for Juli Termin ...	6,25
Renter fra Bankbog (Juli) ..	5,03
Kr. 3499,36	

Udgift

Købt ny Obligation	1958,29
6 Habitter og 1 Frakke ...	709,69
5 Frakker til Piger	508,20
1 Par Sko	42,50
1 Frakke (Pige)	63,25
Kassebeholdning	217,43
Kr. 3499,36	

Til Trosbekræftelses-Festen i 1943 har Mariaforeningen uddelt 6 Habitter — 1 Drengfrakke, 6 Pigefrakker og 1 Par Sko.

Desværre var det i Aar kun muligt at hjælpe et begrænset Antal af Ansøgerne, og kun en enkelt større Gave gjorde det muligt for Foreningen at yde Bidrag til 13 Dreng og Piger. Der er i Aar større Trang end nogensinde før, og Priserne for Tøj er samtidig steget. Foreningens gode Formaal taler for sig selv, og Bestyrelsen retter derfor en indtrængende Appel til alle Trosfæller om at hjælpe til ved Indmeldelse. (Kontingentet er 5 Kr. aarlig). Indmeldelse og Indsendelse af Gaver modtages med Tak af:

Frk. *Harriet Zimmermann*, Frederiksborggade 54, Frk. *Angela Osterhammel*, Frederiksborggade 54 og Frk. *Elisabeth Millech*, Amicisvej 11.

Bestyrelsen takker alle Foreningens trofaste Medlemmer og Bi-dragydere og haaber, at denne Appel maa give Anledning til, at mange Trosfæller faar Lyst til at ind-melde sig i Vikariatets ældste Forening (stiftet 1856) og bidrage til, at saa mange Børn som muligt kan blive hjulpet paa denne Højtidsdag.

BOGNYT

Nylig udkommet:

Pius XII: Om Kristi mystiske Le-geme. (Mystici corporis Christi). Kr. 1,50.

Nedsættelse

Willa Cather: Skygger paa Klippen, nedsat fra Kr. 5,75 til 3,50. En udmærket katolsk Roman om de franske Nybyggere, der grund-lagde Byen Quebec i Kanada.

Igen paa Lager

Merkelbach: Summa theologiae mo-ralis.
Tomus primus 11,35
Tomus secundus 14,30
Tomus tertius 14,30
Garrigou-Lagrange: De Deo uno, commentarium in pri-mam parten S. Thomae 18,90

Sankt Ansgars Boghandel

Bredg. 67, Palæ 4777, Giro 81851

Undervisning i **KLAVER** og **ORGEL**

KURT S. THOMSEN

Kantor og Organist ved Sankt Ansgars Kirke
Redstensvej 25, Hellerup. Telefon Gentofte 64

Katolske Begravelser

aut. katolsk Bedemand

Alle Aftaler kan træffes i Hjemmet

CENTRAL 1868

Benzon

Kolonnaderne

(Fortsat fra Side 167)

Udlændinge, Folk fra de omkringliggende Smaagyder mødes her med Mennesker fra de fjerneste Stæder og Kontinenter. Unge Kunstnere henter deres Inspiration her; Børn og Voksne sidder paa Marmortrinene og nyder om Vinteren Solens varmende Straaler, medens Travertinsøjlegangene i Sommerheden byder kølende Skygge og Fontænerne sprøjter Kølighed. Romapilgrimmens første Gang fører til Peterspladsen, og hvad enten det er jævne Mennesker eller Personer af Rang og Stand, der kommer til Vatikanet, saa staar for dem alle Kolonnaderne som den første Velkomsthilsen. Og for hvor mange er ikke Peterspladsen og Kolonnaderne Opfyldelsen af deres Livs skønneste Drøm? Ogsaa idag staar Kolonnaden med aabne Arme ud mod Verden, og Obeliskens paa Pladsens Midte forkynder Korsets Sejrr. Men Opslag paa Kolonnaderne bekendtgør idag paa flere forskellige Sprog, at de danner Grænsen til en neutral, suveræn Stat — en Forholdsregel, som var unødvendig i Turismens sorgløse Dage.

U. E. O.

Koncerten i St. Mariæ Kirke

fyldte Søndag 5. Marts Kirken med et opmærksomt lyttende Publikum, men havde nok fortjent et større for Klangen mere flatterende Rum, da Valget af Programmet i sin klassiske Karakter var præget af en fornem Smag, ligesom ogsaa Korets Ydelse af en Velklang og Harmoni, saadan som vi ogsaa er vant til at høre det i Kirken paa alle Søn- og Helligdage. Herr Schmidt's skønt klingende Cellosolo gjorde en henrivende Virkning, navnlig Händels Arie af Rinaldo, som jo altid er en god Træffer i en musikalsk førende Kunstners Udførelse. Ligeledes var Herr Volters Stemme af god og mandig Klang, og gjorde hans nænsomme Udførelse af Griegs Ave Maris Stella sig smukt gældende. Men i Korets Ydelse af Perti's Inter vestibulum viste det, hvad det under Herr Siegler's Ledelse formaar at yde i a capella Sangen af fin og nobel Tone, navnlig ved den sarte og indsmigrende piano Klang, hvilket er ethvert godt Kors Kendetegn og Adelsmærke. De to Stykker af Wöss Messe blev udført med stor Præcision og god Klang, og Hallers Tu es Petrus tillige med den fornødne Festivitas af Kor og Orgel. Ledsagelsen til Kor et og de to Solister blev udført med Akkuratesse og smagfuld Registrering henholdsvis af Fru og Herr Siegler. Kor et indtager saaledes en ærefuld Plads iblandt Hovedstadens mange Kirkekor, og

gør sig saaledes fortjent ved at støtte og fremme Andagten ved Kirkens ældgamle hellige Liturgi.

I. Hammermüller.

Nyt fra Horsens

Søndag den 20. Februar afholdt Horsens katolske Ungdomsforening Traditionen tro Fastelavnsfest i Forbindelse med en Familiefest, som fik et overvældende Forløb:

Om Eftermiddagen sloges Katten af Tønderne saa det var en Lyst, og der blev slaaet til af alle Kræfter, idet begge Tønderne var nede paa godt ½ Time. Kattekonge blev William Brinch Christensen og Kattedronning en 8-aarig Skolepige Marie.

Kl. 7½ var der Andagt inden selve Festen med sakramental Velsignelse ved Monsignore Olrik.

Efter Andagten blev der fuldt Hus i Salen, hvor der var pyntet med Dannebrog fra Gulv til Loft. Kaffebordet var pyntet med megen Skæmt; endelig fik vi Kaffe med Boller, som jo hører til Dagen. Formanden bød alle velkommen og gav derefter Ordet til Monsignore Olrik.

Nu gik det Slag i Slag med Revuer og Sketch, udført af Ungdomsforeningen og de store Skolebørn under stor Jubel fra den tætpakke-

de Sal. Saa blev Kongen og Dronningen kronet og fik deres Præmier overrakt af Pastor Grobetz. Derpaa blev et Lykkehjul stormet fra alle Kanter, men det var maaske, fordi det var Cigaretterne, der lokkede.

Saa blev der en halv Times Musik igen, og Kl. 11 sluttede vi den dejlige Fest med Aftenbøn ved Monsignore Olrik.

Brinch.

Fastelavn i Assens

Menigheden i Assens var Fastelavnsmandag samlet til Fest. Deltagerne havde sammen med Indbydelsen faaet Besked om at møde maskeret, hvilket ogsaa skete. Festen begyndte Kl. 19 præ. og Humøret var fremme med det samme; der blev leget Sanglege, og der sluttedes med Kaffebord. Inden man gik til Bords, dannedes der Spalier for Sognepræsten. Naar man tager den korte Tid i Betragtning, der var givet til at arrangere Festen i, maa det siges, at den var over al Maade vellykket. En særlig Ros tilkommer der Familien Haladyn, der havde haft det meste Arbejde med Festen.

At notere paa Kalenderen

Den 2. og 3. April, Palmesøndag og Mandag: *Elisabethforeningens*

Basar. Og vær venlig at tilføje: *Bredgade 67, 2. Sal over Gaarden*. Som man ser, er Basaren *flyttet*. I umindelige Tider er den blevet afholdt i Bredgade 69. Af meget praktiske og meget tvingende Grunde staar disse Lokaler i Aar ikke til Raadighed.

Det nye Lokale betyder nogen Indskrænkning, hvad Pladsen angaar. Men det er en Selvfølge, at der ikke vil ske nogen Indskrænkning, hverken hvad Gaverne, Besøget eller Pengepungen angaar. Elisabethforeningens Venner vil som altid før vise, at deres Hjerter ikke er blevet indsnævrede.

Gaverne sendes til *Fru Alma Osterhammel, Frederiksborggade 54, 3., Franziska Strøbøcker, Jægersborg Allé 19, Charlottenlund, Frk. Harriet Zimmermann, Frederiksborggade 54, 3.*

Sct. Vincentsforeningens Kollekt

I Sct. Ansgars, Sakraments, Sct. Mariæ, Sct. Josephs, Sct. Therese, Sct. Annæ og Jesu Hjerte Kirke holdes den sædvanlige Kollekt den 12. Marts (3. Søndag i Fasten) til Fordel for Sct. Vincentsforeningen for katolske Damer (katolsk Menighedspleje).

I Tilslutning til ovenstaaende Meddelelse om den aarlige Kollekt er det i Aar mere end nogensinde nødvendigt at henlede Opmærksomheden derpaa. Vi ved alle, hvor Forholdene er blevet alvorlige, Pri-serne steget og dermed Vanskelighederne forøgede for de mange, der kun har til Dagen og Vejen. Netop disse søger Vincentsforeningen i de forskellige Sogne at række en hjælpende Haand, og vi beder herigenem indtrængende om Støtte, saa Kollekten virkelig kan blive et Udtryk for den Næstekærlighedens Aand, der maa knytte os sammen.

Styrelsen.

St. Ansgars Kirke

Hver Fredag i Fastetiden Kl. 19,30 Fasteprediken og Korsvejsandagt. Sønd. 12. Marts Kl. 10 Levitmesse med højtideligt Te Deum i Anledning af 5-Aarsdagen for Pavens Kroning.

St. Annæ Kirke

Hver Fredag i Fastetiden Kl. 19,30 Fasteprediken og Korsvejsandagt. Sønd. 12. Marts Kl. 8,30 stille Messe, Kl. 10 Højmesse, Kl. 11,30 Messe med polsk Prædiken.

Sakramentskirken

Mand. 13. Marts Kl. 20 Ungdomsmøde: »Ungdommen har Ordet».

Bill. à 75 Øre paa Kirkens Kontor.
Torsd. 16. Marts Kl. 20 Birgittafor-
eningen.

Jesu Hjerter Kirke

Sønd. 12. Marts Kl. 18 Fastepræd.
af P. Coenen: »Gode Gerninger«.
Mand. 13. Marts Kl. 19,30 unge
Mænds Kongr. Torsd. 16. Marts Kl.
20 Korsvejsandagt og Præd. af P.
Pauli: »Veronika«. Mændenes Kon-
gregation deltager i Andagten.

St. Mariæ Kirke

Fred. 10. Marts Kl. 19,30 Faste-
præd. m. sakramental Velsignelse
og Kongregationsandagt. Sønd. 12.
Marts Kl. 17 Korsvejsandagt.

St. Antoni Kirke

Hver Fredag i Fastetiden Kl.
19,30 Fasteprædiken og Korsvejs-
andagt.

St. Andreas Kirke

Hver Søndag Kl. 17 Fasteprædi-
ken. Hver Fredag Kl. 19,30 Kors-
vejsandagt. Onsd. 15. Marts Kl. 9
Mødreforeningens Messe.

St. Therese Kirke

Fra og med Søndag 12. Marts er
Højmassen atter Kl. 8,30 (i Stedet
for Kl. 9).

St. Knud Lavards Kirke

Hver Fredag i Fastetiden Kl. 19
Fasteandagt med Præd. og sakra-
mental Velsignelse.

»Rygaard«

Retræte for yngre Kvinder fra
4.—8. April. Leder: Pater Grote-
claus S. J. Indmeldelse hos Prior-
inden senest 1. April. Lagener og
Rationeringsmærker bedes med-
bragt. Kr. 12.

ACADEMICUM
CATHOLICUM

Aarhus.

Fredag den 24. Marts Kl. 20: Stu-
diekredsmøde.

København.

Tirsdag den 21. Marts Kl. 16:
Studiekreds Filosofi I. Leder Tand-
læge Jutta Neergaard.

Studiekreds. Filosofi II. Kl. 17.
Leder Pastor Roos, S. J. Tirsdag d.
28. Marts Kl. 20 Møde. Pastor Mes-
serschmidt vil tale om Pave Pius
XII's Encyklika: Kristi mystiske
Legeme.

Benediktineroblaterne

Fredag den 17. Marts Kl. 19,45
Møde — hvorefter Komplet, hos Li-
obasøstrene St. Kjeldsgade 1.

Angaaende Messen paa St. Bene-
dikts Fest den 21. Marts følger Be-
kendtgørelse i næste Nummer.

Katolsk Klub

Tirsdag den 14. ds. Kl. 19,45 af-
holdes Medlemsmøde i Restaurant
Grønningen, Toldbodvej 22. Gæs-
ter kan medtages.

Katolsk Ungdoms Klub København.

Lørdag den 11. Marts Kl. 20 pr.
»Den røde Sal«, Stenosgade 4. Fæl-
lesmøde med Foredrag af Pastor
H. J. Doods: »Katolske Faste og
Paaskekikke«. — Kaffebord, Film,
Praktisk Arrangement Gruppe II.
Afregning for Sct. Knuds Gilderne
Kl. 19,30.

Lørdag den 18. Marts Kl. 19,30
—21. »Ung Aften«.

Amager.

Lørdag d. 11. Marts Kl. 19,30 pr.
stort Fællesmøde. Hans Excellence
Biskoppen har lovet de unge at
komme til Stede denne Aften, og
alle i Sct. Annæ Sogn, der er in-
teresseret i K. U. K., er hjertelig
velkommen. Programmet er følgen-
de: Fællessang, alle synger »Flæ-
get«, derefter byder Formanden
velkommen. Saa bliver der Fore-
drag af Hr. Havnefoged J. P. V.
Nielsen. Efter Kaffebordet vil Un-
derholdningen forme sig som
»Danmark i Ord og Toner«. Der vil
blive fremsagt forskellige Digte og
Prosa, en af vore unge vil synge
danske Sange o. s. v. Derfor mød
op saa mange som muligt til en
hyggelig Aften med vor Biskop
iblandt os.

Frederiksberg.

Fredag d. 10. Marts Kl. ca. 20,30
— efter Andagten Kl. 19,30 —
Møde. Foredrag med Lysbilleder af
Pastor O. V. Sørensen: Krucifikset
gennem Tiderne.

Ung Pige

16—20 Aar, der holder af Børn,
søges 1. Maj. God Løn. Hjemlige
Forhold.

Gartner Fink-Jensen,
Vardevej 171, Vejle.

C. J. Schledermann & Sønner

MURERMESTRE . ENTREPRENØRER
Roskilde . Allehelgensgade 18 . Telefon 122

Jernbeton

Murermester ved Sct. Maria Hospital

C. W. Kronmann

GRUNDLA GT 1852

Jern og Staal . Rør og Fittings . Pumper . Cen-
tralvarme . Sanitet . Ilt og Gas . Autogensvejs-
værker . Bolte og Møtrikker . Tekn. Artikler
NYKØBING F. TELEFON 203

»Everclean«

Rensepulver

gør Badekar og Haand-
vask skinnende blanke
uden at beskadige
Glasur og Emalje

BRØDRENE DAHL A/S

Industrbygningen . V . Tlf. Central 6585

AABENRAA

Niels A. Nielsen & Søn

Malermestre

Telefon 528

Farve- og Tapethandel

Lev. til de katolske Institutioner

»CIMBRIA«

Tømmerhandel, Aktieselskab

Telefoner: 2006, 2007 og 2008

Trælæs Bygningsartikler, Støbegods

Leverandør til den nye kat. Kirke

Brødrene Jensens

Byggeforretning
og Cementstøberi

Udfører Arbejdet ved „Hoffmanns Minde“

	Hansen & Hansen <i>Elektroinstallatører</i> Blagaardsgade 13 . Nora 3840	E. PIHL MORTENSEN <i>Tømrermester</i> Marsalavej 15 . Telf. Amager 6811
Axel O. Petersen <i>Murermester</i> Solvænget 4 . Telf. Ryvang 3738	O. Hansen & R. J. Møller <i>Bygnings- og Maskinsnedkeri</i> Frederiksborgvej 70 . Taga 918 . C. 1806 PRIVAT: Damsø 2642 og Taga 8196	Charles Jørgensen <i>Glarmester</i> Landskronagade 14 Telefon Ryvang 54

Udfører Arbejdet ved Aasebakkehus

Køb hos vore Annoncører	Alex J. Hansen <i>Ingeniør . Entreprenør . Murermester</i> Hørsholm Telefoner Hørsholm 45 . 497 . 645	Jul Jensen <i>Tømrermester . Msskinsnedkeri</i> Usserød Kongevej 108 Telefon Hørskolm 94
N. P. Pedersen <i>Snedkermester</i> Bolbrovej 61 . Telf. Rungtæd 42	LEDIG	Monies & Andersens Eft. K. K. L. Simonsen Højbroplads . St. Kirkestæde 3 Central 1325 <i>Centralvarme . Sanitære Installationer</i>

KOLDING Slagterludsalg <i>Haderslevvej 7 . Tlf. 1951 . 1952</i> 1. Kl. Okse-, Kalve- og Svinekød . Konserves Leverandør til St. Hedvig Klinik	ESBJERG Kontantforretningen <i>M. R. Jørgensen</i> Kongensgade 25-27 Alt i Sengeudstyr og Manufaktur Lev. til St. Josephs Hospital	ROSKILDE Mønsterbageriet Olgade 17 . Tlf. 1365 Anbefaler sig med 1. Kl.s BAGERI & KONDITORI Alt i Isanretninger og Desserter
--	---	--

NÆSTVED

Næstved Tømmerhandel ved T. A. Meding . Tlf. 1478 (3 Lin) Træløst & Bygningsartikler	URE OG BRILLER <i>Arndt Nielsen</i> Jernbanegade 2, Telefon 543	Næstved Mælkeforsyning v Chr. Smedegaard, Kildemarksv. 35, Tlf. 1789 Lev. til Sct. Elisabeths Hospital
LEDIG	C. Mortensen <i>Murermester</i> Gallemarksv. 23 . Tlf. 1349 Lev. til kat. Menighed.	N. Juel Pedersen <i>Glarmester</i> Ramsherred 13 . Tlf. 158 Leverandør til St. Elisabeth Hospital
Evald Nielsen <i>Malermester</i> St. Mortensgade 5 . Tlf. 659 Ny Østergade 11 Leverandør til katolsk Menighed	Herlufholm Dampmølle og Brødfabrik A-S Telefon Næstved 31 Lev. til de katolske Institutioner	Fiskehuset Ramsherredgade, Tlf. 107
R. RASMUSSEN Riddergade 4 . Tlf. 29 . Næstved Lev. til Sct. Elisabeth Hospital	Næstved Kul- og Koks Kompagni Aktieselskab Ny Havn . Telefon 1420	Brændsel Støbegods . Fourage Fr. Brandt Østergade 29 . Tlf. Næstved 71

Katolsk Ugeblad

19. Marts 1944

92. Aarg.

Nr. 12

Kirken og vor Tids
sociale
Spørgsmaal

Anna Katharina Emmerich

Christ Church College

Pavens Tale i Søndags

Kære 9000 (ni tusinde) Gildemedlemmer!

Meget gerne vilde Hovedkomiteen sende en personlig Hilsen til hvert enkelt Gildemedlem, men samtidig vilde med Rette 9000 kritiske Bemærkninger regne ned over vore stakkels Hoveder, fordi vi tillod os denne postale Flothed. Der er andet at bruge Gildernes Penge til, vilde der blive sagt, og det er rigtigt. Dette Fællesbrev maa derfor læses, som om det var rettet direkte og personligt til hvert eneste af de mange Gildemedlemmer Landet over.

Der er saa ofte baade her i Bladet og i Cirkulærer sket Henvendelser og Opfordringer til Gildedelederne — idag skal det ikke gælde dem, men udelukkende Gildemedlemmerne. Ligesom »Kannitverstan«, der paa sin Vandring i det fremmede iagttog alt omkring sig, anstiller Hovedkomiteen ogsaa i det stille sine Betragtninger over de Medmennesker, den nødvendigvis har Pligt til at interessere sig særlig for. Det er nemlig en almindelig Opfattelse, at som Gildemedlem betaler man sit Bidrag efter Opfordring pr. Aar, pr. Maaned eller pr. Uge og dermed Basta. Selvfølgelig er det ogsaa Sagens Kerne, at Pengene kommer ind, saa er jo Pligten gjort — basta. Nej, *netop ikke basta*, for nu skal det ikke længer være saa-

dan, at de 9000 mener, de er *passive* Medlemmer, mens de 900 Gildedeledere er de *aktive*.

Ja, hvad skal vi gøre, siger De — vi kan da ikke gaa ud paa Gader og Stræder og raabe alle dem op, der *burde* være i et Gilde, men bevisligt *endnu* ikke er det. Jo — om ikke *saa* bogstaveligt, saa noget i den Retning. Hvis nu hvert eneste Gildemedlem for 1944 paatager sig den Opgave at opspore et — *blot et* — nyt Medlem, er Sagen i Orden. Skulde det være uoverkommeligt at spørge, telefonere, skrive, kort sagt orientere sig i sin Bekendtskabskreds og forvise sig om, at de er Medlemmer — hellere spørge een Gang for meget end een Gang for lidt. Ved Hjælp af Sognekartoteket kan man jo ogsaa faa opstillet en Liste over den Del af Menigheden, der endnu ikke har kunnet bestemme sig til at være i et Gilde; det vilde næsten være utænkeligt, om der ikke med en eller anden var et personligt Børøringspunkt, som gør det lettere at komme frem med Forespørgslen.

Efter Vikariatets officielle Angivelser er der ca. 22,000 Katolikker her i Landet. Ca. 13,000 Katolikker staar altsaa endnu ikke i noget Gilde. Disse Tal taler deres tydelige Sprog, ikke

sandt? Her maa der nu i 1944 sættes ind. Og Byrden skal fordeles — det skal ikke være Præst, Sognekasserer, Sekretær og Gildedeleder, der *altid* skal være de førende, opfordrende, stimulerende, nu maa de enkelte Gildemedlemmer forstaa, at de *af sig selv* har Pligt til at være initiativrige og energiske.

Der blev nævnet Ordene Byrde og Pligt — det er saa tyngende, besværlige og kedelige Ord at hefte ved en Sag og et Arbejde. Og her stikker nu Hr. »Kannitverstan« sit Hoved frem igen og siger med dyb Undren: Hvordan kan det være besværligt og kedeligt at arbejde for Kirken — er jeg ikke Herre over at faa selv det mindste Arbejde, jeg udfører for Guds Sag, op i det Plan, at det bliver en Ære og Glæde og Tilfredsstillelse at kunne være med i det store Arbejde, som Kirken repræsenterer — nu mere end nogensinde. Kirken kan nu engang heller ikke herhjemme møtte sine Præster med Luft og fromme Bønner; der skal bygges paa en sund Økonomi, og den skal nu hvert enkelt af de 9000 Gildemedlemmer hjælpe med til at forbedre — er Kravet for stort?

Nu har vi med klare Ord taget lige om Sagens Kerne, og ingen maa af den Grund tro, at vi ikke i højeste Grad paaskønner det

(Fortsættes Side 187)

Munkemel

Benyt

HANDELSBANKEN

HOVEDSÆDE: HOLMENS KANAL 2 . C. 8600

H. HINSCH - Brændselsforretning
VESTER 601 (Forh. N. P. NIELSEN) VESTER 601
VODROFF TVÆRGADE 4
KUL - KOKS - BRÆNDE

Familie- Færdelses- og kombineret Grundejerforsikring
Forsikrings Compagniet
for Kongeriget Danmark
Telf. 10,093 Amallegade 31 B Giro 2107

Brug
Pindstrup Tørvestrøelse

til Jordforbedring, Stald- og
Fjerkræstrøelse eller Ind-
skudsmateriale.
Pindstrup Mosebrug
Tlf. Pindstrup 13 (3 Lin.)
København: Central 8261
Forlang Brochure

Thor's kemiske Fabrikker A/S

Thorasvej 12, N.
Central 2910
1412

**Alle Slags Sæber og
Rengøringsartikler**

Lev. til Hospitaler og Institutioner

Floralin flyd. Blomstergødning
giver frodige Planter og Blomsterrigdom
Bonalin-Kompagniet A/S, København F

I. Tannenberg
Aut. elektrisk Installatør
Frederikssundsvej 148'
Telefon Bella 384

KØBENHAVNS BRÆNDELS KOMPAGNI
KUL KOKS
NØRREGADE 15 TELF. 9270

C. & L. Tofte . V. Reusch

Blikkenslager
Aut. Gas- Vand- og Sanitetsmester
Sct. Poulsgade 42 . Telefon Palæ 533
Privattelefon Palæ 1373
Udfører Arbejdet ved Benediktinerindklosteret

ROBERT HANSEN

1. Kl.s Kød, Flæsk og Paalæg
Amagerbrogade 212 A . Amager 6390
Leverandør til de katolske Institutioner

G. Garth-Grüner

Landsretssagfører
Frederiksholms Kanal 6, Kbh.
Tlf.: 12,166 og 12,161

Axel Steckhahn

Kolonialvarer og Delikatesser
Gamle Kongevej 155
Telefon 8016
Leverandør til katolske Institutioner

N. A. Nørgaard

Murermester
Vandtaarnsvej 7-9, Søborg
Telefon Søborg 1968

Gør Deres Indkøb hos M. Nielsens Eftf.

Viktor Nielsen

Frugt, Grønt, Konserver m. m.
Stenosgade 3, Vester 2319 x

HORISONTEN RUNDT

Forkyndelse paa tom Mave

I »Nationaltidende« har Gros-serer Erik Trollegaard i Kristen-dommens Navn protesteret mod nogle Udtalelser af Professor Hal Koch og bl. a. sagt: »En tom Mave er modsat Deres Anskuelse en aldeles ypperlig Jordbund for baade kristen Tale og aandelige Tanker.«

Det kan i den Forbindelse have sin Interesse at notere sig, hvad den katolske Kirke mener om Sultens Gavnlighed for den kristne Forkyndelse. Kirken gør som bekendt Alvor af Tanken om Faste, og den har ofte nok lovprist den frivillige Fattigdom. Men dens mest autoritative teologiske Lærer, den hellige Thomas af Aquin, som endogsaa selv var Tiggermunk, har ikke desto mindre lært, at der skal et vist — bevares et beskedent — Maal af de materielle Goder til, for at det aandelige Liv ikke skal hindres af de Savn, det legemlige Liv lider. Og det er den Dag i Dag katolsk Opfattelse, bekræftet af Tilværelsen selv et uoverskueligt Antal Gange.

Derfor kan Faste være overdreven og skadelig, naar den ikke holder Maal og Maade. Og hvad den ufrivillige Fastes Velsignelser angaar bør vi kun høre paa de ufrivilligt fattiges eget Vidnesbyrd.

Birgitte West paa Charlottenborg

Paa Charlottenborgs Foraars-udstilling vil man ogsaa i Aar finde nogle Arbejder af Frk. Birgitte West, som dels udstiller et Portræt af Pastor Peter Schindler, dels en hvid Messehagel, som hun selv har tegnet og selv vævet af Hør og Silke. Det benyttede Motiv er Kristus som »Jesse Rodskud«.

Den katolske Kirke og vor Tids sociale Spørgsmaal

I den Række sociale Foredrag, som under stor Tilstrømning er blevet holdt i »Borgernes Hus« i Vinterens Løb, har der ogsaa været nogle katolske. Vi er meget glade for, at Ugebladet har faaet Lov til at offentliggøre disse. Nedenfor (og i de to følgende Numre) vil man finde det Foredrag, som Fuldmægtig En och Hjorth holdt, og som vakte berettiget stor Interesse. Umiddelbart efter dette Foredrag bringer vi Biskoppens Behandling af Emnet »Kristen Tro og Samfundsspørgsmaal«.

Verdens Barmhjertighed — Kirkens bortløbne Datter

Naar der i et kort Rids skal gøres Rede for den katolske Kirkes Indsats overfor sociale Spørgsmaal i Tiden, er det rimeligt straks at stille to Spørgsmaal:

1) Former den katolske Kirkes Indsats sig paa dette Omraade paa en Maade, som nøje svarer til den Indsats, der øves fra saa mange andre Sider,

2) eller adskiller den sig fra en tilsvarende Indsats fra anden Side saadan, at den efter sit Væsen maa betegnes som noget for sig?

Kun hvis det sidste er Tilfældet, kan den formodes at have Krav paa en særlig Fremstilling.

Den kendte Digterinde Gertrud von der Fort siger henvendt til den katolske Kirke:

»Verdens Barmhjertighed er din bortløbne Datter, og i dig har al menneskelig Ret sit Udspring. Al menneskelig Visdom stod i Lære hos dig.«

Efter dette maa vi vente at finde baade en Lighed og en Forskel.

Naar Kirken ikke med Beskedenhed tilbageviser en saadan Tanke, hænger det sammen med, at her er Beskedenhed ikke paa sin Plads, — men Ydmyghed overfor det høje Kald, Gud har givet Kirken.

En nærmere Redegørelse for selve dette Kald maa vi lade lige, ligesom en hel Del andre Spørgsmaal, som melder sig i Forbindelse med denne korte Re-

degørelse; — ellers vilde vi sprænge Fremstillingens Rammer.

Vi vil derimod gøre Rede for den katolske Kirkes sociale Indsats med Udgangspunkt i det andet af de to stillede Spørgsmaal og søge at gøre os klart, hvad det er, der kendetegner den som katolsk.

Urkirkens »Agape«

Dengang de Kristne i de første Tider efter Kristi Himmelfart samledes til Gudstjeneste, formede denne sig paa en saadan Maade, at man kan sige, den faldt i to Led: 1) Messeofret, som vi kender det fra Gudstjenesten den Dag i Dag, hvor de troende modtog den himmelske Spise i Alterets Sakramente, 2) og i umiddelbar Forbindelse hermed et saakaldet Kærlighedsmaaltid af materiel Natur (Agapen), hvori samtlige troende deltog uden Hensyn til deres Formuesomstændigheder, idet Midlerne hertil fremkom helt og holdent ved frivillige Gaver.

Det er denne Agape vi til Indledning vil gøre til Genstand for nogle Betragtninger. Det drejede sig ikke her om det, man kunde kalde »en Bispisning af de mindre bemidlede«. Dette Maaltid havde et andet Sigte. Det var det synlige Udtryk for Samhørigheden mellem de troende, som herigennem bekendte sig til en ny Verdensorden, der umiddelbart var en Del af deres Tro. Den var det synlige Udtryk for en ny social Orden.

Hvor nøje denne sociale Orden var forbunden med Troens øvrige Indhold, ser vi ogsaa deraf, at Betegnelsen for Kirken: *ecclesia* anvendes jævnsides med Betegnelsen: *agapæ*. Der tales i de ældste Tider om: *Smyrnas ecclesia* og *Antiokias agapæ* eller *Antiokias ecclesia*.

Der blev nemlig med Kristendommen skabt en ny social Opfattelse af et andet Indhold end den, der tidligere havde været raadende. I det gamle Rom kendte man godt nok Bispisningen af de fattige — ogsaa for offentlig Regning, og man kendte ogsaa til at behandle sine Slaver godt. Men det var ud fra ganske andre Motiver end dem, der laa indesluttet i den kristne Tro.

Den sociale Orden og Menneskeopfattelsen

Den sociale Orden, som skabtes ud fra denne Tro, var en umiddelbar Del af Gudsdyrkelsen, — og kunde man sige: en Guddommeliggørelse af selve Menneskelivet. Dermed hænger det ogsaa sammen, at den kristne og den hedenske Opfattelse af, hvad et Menneske er, er saa vidt forskellige som Dag og Nat.

Kristus havde sagt, at det store Bud i Loven var dette: Du skal elske Herren din Gud af dit ganske Hjerte, Sjæl og Sind og alle dine Kræfter. Han havde endvidere sagt, at det andet Bud var dette: Du skal elske din Næste som dig selv. Men han havde ydermere tilføjet: at det andet Bud er lig det første.

Det andet Bud var altsaa ikke en social Leveregel under Snusfornuftens Nytte- eller Velfærdssynspunkt, ej heller en Menneskekærlighed, der havde Mennesket selv som Maal, saadan som den hedenske Humanisme, — men sat lig med det første Bud om at elske Gud, var det en Anvisning paa Gudsdyrkelse. Derfor kunde Apostlen Paulus ogsaa paa denne Tid tale om, at »eders fornuftige Gudsdyrkelse er at besøge Enker og faderløse i deres Trængsel«.

Kristus havde ogsaa talt om Dommens Dag, hvor enhver

skulde dømmes efter det, han havde gjort mod »en af disse mine mindste smaa« — eller ikke havde gjort. Der var her ikke Tale om det positivt onde, den enkelte havde gjort, men udelukkende om, hvad han havde gjort af positivt godt — eller for sømt at gøre. Og Kristus havde sat sig selv, Himlens Gud, — lige med det enkelte Medmenneske: »Hvad I har gjort mod disse, har I gjort imod mig«.

Der kunde herefter for de Kristne ikke være nogen Tvivl om, at Mennesket og det fælles Liv Mennesker imellem indtog en ophøjet Plads i Guds Verdensorden, forskellig fra den, det havde i Hedenskabet, og at dette var et Led i Guds Frelse af hele Menneskeheden og tjente til hans Ære.

Der kunde ikke være nogen Tvivl om, at skulde Mennesket for Alvor tjene Gud, maatte det ske ved at tjene hans Værk. Naar Gud havde elsket denne Verden, som han havde aabenbaret, at han gjorde, maatte den troende Kristne ogsaa elske den. Med andre Ord: Kærligheden til Gud og denne Verden kunde ikke adskilles. De kunde ikke øves hver for sig; — manglede den ene, manglede faktisk ogsaa den anden, — de maatte begge være levende, være eet. Dette er kristen Humanisme.

Det er udfra en saadan Tankegang, man ene vil være i Stand til at forstaa, hvori den katolske Indsats har bestaaet gennem Aarhundrederne, og det er udfra den samme Tankegang, man maa forstaa den katolske Kirkes Indsats overfor vor Tids sociale Spørgsmaal, — og tillige forstaa, hvor omfattende Kirken ser disse Spørgsmaal. —

Kristen social Gerning gennem Tiderne

Af praktiske og pædagogiske Grunde bortfaldt den ydre Form for Agapen, — og blev erstattet af andre Former, som ikke forrykkede dens Væsen og Motiv.

Allerede Tertullian fortæller, at ved Sammenkomster hos de Kristne foretoges en Indsamling,

som han kalder »Kærlighedsoffer«, og han siger, det skal bruges til de fattiges Underhold og Begravelse, forældreløse, nødstedte Dreng og Piger, gamle og skibbrudne (Tert. Apol. II Cap. 39), — og allerede Apostlene indsatte Diakonerne, et Ord, der har Klang endnu i vore Dage, for at forestaa den daglige Forsorg, og skønt Omsorgen for alle Kirker hvilede paa Apostlen Paulus, tog han ikke i Betænkning at tage paa møjsommelige Rejser for personlig at bringe nødlidende Kristne Hjælp.

Baaret af de samme Motiver, af samme Kærlighed til Gud i Mennesket byggedes det ene Kloster efter det andet udover Europa i det, man har kaldt »den mørke Middelalder«, helt op i vore nordiske Lande. Og intet mindre end Kærligheden til Gud er nødvendig for at forklare os den Expansivkraft, hvormed det skete.

Her blev syge og Krøblinge og gamle og hjælpeløse Mennesker taget i Herberg. Gennem Klostre og milde Stiftelser kom man dem til Hjælp. I de gamle Helligaandshuse og St. Jørgensgaarde fik de Pleje og Ly.

Midlerne indkom gennem frivillige Gaver — eller i enkelte Tilfælde som Følge af visse kirkelige Bodsstraffe. Havde en Mand forsyndet sig, og havde han angret og faaet Forladelse for sin Synd, paalagdes der ham maaske en Bodsstraf, og denne kunde i visse Tilfælde ændres til en Forvandlingsstraf.

Professor Lindhardt i Aarhus nævner, at Forvandlingsstraffen for 50 Stokkeslag var Bispisningen af 3 Fattige, og som han siger, heri ligger jo noget baade socialt og pædagogisk værdifuldt. Betalte Manden et Pengebeløb til dette Formaal, fik han Kvittering for Betalingen. En saadan Kvittering kaldtes et Afladsbrev. En nærmere Undersøgelse af Afladens saa sørgeligt berømte Historie vilde selvfølgelig aabenbare en hel Del om dens virkelige Væsen, ogsaa gennem Oplysningen om de mange Hundreder af Kilometer Landevej,

som paa denne Maade er anlagt udover Europa.

Herhjemme viser de store Udgravninger i Øm Kloster, hvor udstrakt en Hospitalsindretning der da havde været, og tillige hvor langt fremme man var i Behandlingen af Sygdomstilfælde.

Overfor dette, at Barmhertigheden mod ens Medmennesker er baaret af Kærligheden til Gud, kunde een og anden maaske indvende, at den som Næstekærlighed var en Næstekærlighed paa Skrømt. Men vil man forstaa den katolske Kirkes Indsats paa disse Omraader, er det nødvendigt at se den indefra. Der møder vi da til Stadighed dette, som bærer den katolske Kirkes Indsats fremover gennem Aarhundrederne, ogsaa efter at vi her i Landet har mistet Forbindelsen med den, — og fremdeles efter at vi har optaget den paany: Der er kun een Slags Kærlighed til i Tilværelsen, og den har saavel sin Kilde som sit Maal i Gud. Det gælder Kærligheden mellem to Venner, det gælder Kærligheden i Samfundet, (den sociale Følelse), og det gælder Kærligheden i Familielivet, som er Samfundslivets Kerne og Grundvold. Derfor kan Kærligheden til Gud og den Verden ikke adskilles.

Dette var det bærende, naar Cisterciensermunke lærte Folkenes Landbrug og Byggehaandværk, naar Benediktiner- og Dominikanermunke bragte Kunst og Videnskab viden om i Verden, naar Helligaandshospitalsordnerne tog imod syge eller Karmelitterne eller Brødrene af St. Bernhardsbjerget begyndte deres barmhjertige Virke, — eller naar i nyere Tid Cottolengo eller Don Bosco samlede forældreløse Børn paa Gader og Landeveje, St. Josephssøstrene byggede deres Skoler og Hospitaler eller den moderne St. Liobaorden tog direkte fat i det sociale Arbejde i Storbyens enkelte Sogne.

Der findes i Danmark katolske Søstre af 13 forskellige Ordner. Ialt findes 797 Ordenssøstre, heraf 455 St. Josephssøstre.

Det katolske Hospitalsarbejde

fordeler sig paa 19 Hospitaler, som i 1941 disponerede over 1776 Senge og 518 646 Sygedage.

Om de enkelte Ordners Ankomst til Danmark, Formaal, Huse m. m. henvises til Katolsk Haandbog 1943 pp. 72—83.

Der er Grund til her at nævne St. Vincentssøstrene i Helsingør, som tager sig af fattige Børn og syge. De fejrer i disse Dage 40 Aars Jubilæum i Danmark og er Repræsentanter for den Orden, til hvilken Præsten og Almisseuddeleren St. Vincent af Paul gav følgende Budskab: »Jeres Kloster skal være Gaden, hvor de syge er at finde, jeres Klausur er Lydighed, jeres Gitter Guds frygt, jeres Slør Beskedenheden«. Her kan ogsaa nævnes Medlemmerne af St. Vincentsbroderskabet, som samles om Søndagen efter Gudstjenesten for at høre, hvad Trang der i Ugens Løb er berettet, og som lægger deres Midler sammen for efter Evne at afhjælpe denne Trang.

Dette var ogsaa det bærende i Middelalderens borgerligt-sociale Ordninger, Gilderne og Laugene, og i de Lovbestemmelser, der udgik herfra.

Eksempelvis kan nævnes fra Nottingham, at hvis en Storkømand i en Tid, hvor det var vanskeligt at skaffe Korn, havde gjort et større heldigt Indkøb, kunde han ikke holde Kornet tilbage, endsige sælge det til en højere Pris; han havde Pligt til at afhænde det fordelt paa samtlige Handlende efter Qvota og til en fælles Pris.

Næstekærlighedens kristne Særpræg

Der er altsaa endnu Kraft i den gamle Sandhed, at Gud skabte Verden. At Verden er Guds Verden. At Menneskeheden er Guds Menneskehed. At det var denne Verden med dens Menneskehed, Gud elskede. At vi derfor ogsaa elsker denne Verden og kommer hinanden imøde med guddommelig Barmhertighed. Og dette uden Persons Anseelse.

Den moderne franske Forfatter Antoine de Saint Exupery, som herhjemme bedst kendes fra »Blæsten, Sandet og Stjernerne«, siger i sin Bog »Krigsflyver«, at Barmhertighed ydet paa denne Maade, ydmyger ikke den, der modtager den; den binder ham ikke med Taknemligheds Lænker til andre, fordi det ikke er ham, men Gud, den rettes imod.

Og han fortsætter: Udøvelsen af denne Barmhertighed kan derfor heller aldrig blive en Hyldest til Middelmaadigheden, Uvidenheden og Dumheden. Lægen skylder sig selv at sætte Livet ind for at pleje selv den ringeste pestrante Patient. Dermed tjener han Gud. Han bliver ikke ringere af en søvnløs Nat tilbragt ved en Tyvs Hovedgærde.

Man kunde maaske af en Fremstilling som denne vente Oplysning om en eller anden teknisk særlig Maade at arbejde paa ved Løsningen af sociale Spørgsmaal paa katolsk Grund, som kunde være til almindelig Nytte. Men Forholdet er jo det ganske enkle, at de Kulturgoder, som vi alle arbejder med, er fælles. Vi er fælles om Hygiejne, fælles om Viden vedrørende faktiske fysiologiske, psykologiske og sociologiske Forhold, fælles om at hjælpe de selvsamme Mennesker, — og arbejder derfor gerne og godt Haand i Haand.

Og dog ligger der i det hittid sagte Spirene til en omfattende og nødvendig social Indsats overfor Nutidens Opgaver, en Indsats, som i Henseende til Maalets Klarhed og Viljens Kraft ikke staar tilbage for den kristne Ekspansion i forgangne Tider. Det har nemlig længe staaet den katolske Kirke klart, at vor Tid kræver en særlig social Indsats, hvis Former selvsagt maa være afpasset efter Kulturens Udviklingstrin, men hvis Indhold er baaret af det samme katolske Syn, som lagde Grunden til vor Kultur, og som Kulturen ret beset aldrig vokser fra.

(Fortsættes næste Uge)

Enoch Hjorth.

»Al Helligheds Lærer og Eksempel er Kristus«

Disse Ord skrev Leo XIII i 1899 til Kardinal Gibbons i Baltimore, da en urigtig Opfattelse af katolsk Fromhedsliv og Aktivitet søgte at faa Indpas i de Forenede Stater i Nordamerika. Det drejede sig dengang blandt andet om Dydernes Betydning og Plads i den kristne Religion. I denne kritiske Situation mindede den daværende Pave om, at Kristus i Gaar og i Dag og i al Fremtid er vort store Forbillede i saa Henseende. Lad os benytte disse faa Ord som Synspunkt, ud fra hvilket vi denne Gang betragter vor Frelser og hans Liv.

Naar man i vore Dage vil tale om Dyd, er man nødt til først at rette et Fejlsyn, fordi Ordet »Dyd« har faaet en Bismag i vort Sprog, som i Grunden er ganske meningsløs. At eje Dyd er jo det samme som at kunne noget, endda mere end de andre, som mangler Dyd; og kan man mere, véd man ogsaa mere end de andre. Ved Dyden bliver man altsaa aandeligt set rigere. Aldrig oplever man, at man gør Nar af en Mand eller Kvinde, der paa et eller andet verdsligt Omraade har erhvervet sig en højere Grad af Sagkundskab og Dygtighed. Men naar man paa Religionens eller Moralens Felt overgaar de uvidende og evneløse og har let ved at løse den Opgave, som Gud ved Jesus Kristus har stillet os, saa er det straks noget, man ler ad. For min Skyld maa man gerne ironisere over hyklet Dyd, men der findes dog ogsaa virkelig Dyd, d. v. s. Evne og Lyst til altid at gøre det rette, baade i gode og i onde Dage, til Trods for Fristelser og Trusler udefra. At vor Vilje saaledes er rettet mod det gode og hellige, er Dyd og den Egenskab i os, som er aldeles afgørende for vort Værd i Guds Øjne.

Dengang vi blev døbt og derved retfærdiggjort og nye Skab-

ninger samt Guds Venner og Husfæller, fik vi af vor Skaber og Forløser en umaadelig stor Opgave. At leve skulde være det samme som at *gaa frem fra Dyd til Dyd*; det samme som at *for-nyes i vort Indre* fra Dag til Dag og saaledes at modnes til den lovede Herliggørelse; det samme som *at døde vort Legemes Drifter*, for saa vidt de er rettede mod det syndige, det farlige og unyttige og bruge dem som Redskaber for Gud; det samme som *at overholde Herrens og Kirkens Bud* og derved vokse i den Naade, som Kristus har skænket os, idet Troen virker sammen med vore Gerninger og fuldendes ved dem. Se, saaledes ser Dydernes Arbejdsmark ud, d. v. s. det Sted, hvor enhver af os, der er naaet til Skelsaar, skal bestaa Livets Prøve.

Kilden til alt dette og det Mønster, hvorefter vore Dyder skal virke og udvikle sig, er nu Jesus Kristus. Han var i Besiddelse af alle de Dyder eller Kræfter, som en Person, der er Gud og Menneske tillige, kan eje. Læg Mærke til, at der med den sidste Bemærkning udelukkes alle de Dyder, som forudsætter en Fejl eller Ufuldkommenhed hos den, der har dem. Det er f. Eks. let at forstaa, at vor Frelser ikke kunde have Bodens Dyd, eller Angeren, fordi han, den lydeløse og hellige, ikke havde noget at angre. Hvad vi kalder Troens Dyd, nemlig det svage Lys, som Helligaanden tænder i vore Hjerter, for at vi paa det mørke Sted kan finde Vejen til Guds hellige Bjerg, kunde heller ikke være i Jesu hellige Sjæl. Her var jo højlys Dag; Herrens Sjæl beskuede til Stadighed Gud, fordi den paa det inderligste var forbundet med den Allerhøjeste. Kun Troens Forudsætning, det harnlige Sindelag overfor Gud, havde en Plads i Herrens Indre.

Noget lignende gælder om Haabets Dyd.

Men ellers var vor Frelasers Hjerte, dette hellige Tempel, fra Livets første Øjeblik af Helligaanden prydet med alle de overnaturlige Kræfter, hvorved han, Guds sande Søn og vor første-fødte Broder, skulde være Forbillede for os, der er den himmelske Faders adopterede Børn. Hører nogen til denne Familie, er han hævet op til et højere Plan, og hele hans Livsførelse er stillet paa et nyt Grundlag, som dannes af den helliggørende Naade eller Delagtiggørelsen i Guds eget Liv og af de overnaturlige Kræfter, som vi kalder Dyder. Dette nye Forhold til Gud rager højt op over den rent naturlige Væremaade, idet vi derved har faaet en højere Bestemmelse, højere Motiver for vor Gøren og Laden og ændrede Regler for vor daglige Færd.

Det mærker man bedst, naar man betragter Vor Herre, vort Eksempel, i de forskellige Perioder af hans jordiske Liv. Hvor ufattelig stor er ikke den Selvfornedrelse og Fattigdom, som træder os imøde ved hans Fødsel i en Stald! Hvilken Frigjort-hed fra menneskelig Tankegang og menneskelige Ønsker røber ikke hans Flugt til Ægypten! Hvem maa ikke beundre den Underdanighed og Lydighed, den Arbejdsomhed og Fromhed, som fylder de tredive Aar i Nazaret! — Viste Herren i Stilhedens Tid, hvordan man skal øve sig i de hjemlige Dyder, saa straaledede til Gengæld hans offentlige Virksomhed i de sociale Dyders Glans. Det er meget paafaldende, hvor ligefrem og naturligt han var i sin Omgang med alle Mennesker; hvor megen Taalmodighed og Sagtmodighed han havde til Trods for alle de Ufuldkommenheder, alle de mange Fejl, ja al den Nederdrægtighed, han saa ofte mødte i sin Gerning. Hvor var han ikke god og hjælpsom mod alle fattige og smaa, syge og Syndere, retfærdige og uretfærdige. »Han drog omkring og gjorde vel mod alle«, saaledes karakteriserer den hellige Petrus de sidste Aar

i Jesu Liv. — Men Toppunktet naaedes i Lidelsernes Timer og i Dødens Øjeblik. Langfredag antog Jesu Hjertes Ydmyghed og Lydighed, Kærlighed, Taalmod og Udholdenhed Kæmpedimensioner. Vi kan ikke lodde Dybden i dem. Vi kan kun bede Gud om at lade os sammen med alle hans Hellige erkende og fatte Bredden og Længden, Højden og Dybden af Kristi Kærlighed og alle hans andre Dyder, som overgaar vor Forstand. Og da Gud har bestemt os til at blive ligedannet med vor Frelasers Billede, saa er vi ogsaa nødte til at bede om, at vi ved Helligaanden kraftigt maa blive styrket i det indvortes Menneske, saaledes at vi virkelig efterligner vor Frel-

sers Dyder og bliver hans sande Disciple.

Hvis Kristus ikke for ingenting skal kaldes »al Helligheds Lærer og Eksempel«, saa gælder det for os om at blive helliggjorte Mennesker, idet vi nøje følger Apostelfyrsten Petrus Formaning til de første Kristne. Han skriver: »Sæt al Iver ind paa i jeres Tro at vise Dyd, i Dyden Indsigt, i Indsigten Afholdenhed, i Afholdenheden Taalmodighed, i Taalmodigheden Fromhed, i Fromheden Broderkærlighed, i Broderkærligheden Gudskærlighed. ... Saa skal der i rigt Maal gives jer Adgang til vor Herres og Frelasers Jesu Kristi evige Rige« (II. Pet. 1, 6 ff.).

F. K.

Stemmen fra Vatikanet

Paany har Kristi Stedfortræder talt til Rom og Verden. I Søndags, paa Fem-Aarsdagen for sin Krøning — hvor Krigen raser foran den evige Stads Porte — stod Romeren Pius XII atter Ansigt til Ansigt med sine Bysbørn og fra Peterskirken Loggia lød hans Røst til de tusindtallige Skarer, der fyldte Peterspladsen, og gennem Æteren bragtes hans Stemme ud til al Verden.

Umiddelbart før den store Krigs Udbrud — medens uheldssvangre

Hs. Hellighed Pave Pius XII

Skyer rejste sig truende i Horisonten — henvendte den hellige Fader sig paa hele Kristenhedens Vegne til de ansvarlige Statsoverhoveder og advarede mod den Krig, der truede, en Krig, hvor der var »alt at tabe og intet at vinde«. Men han talte for døve Øren, og Krigen kom. Under Verdenslarmer har Pius XII flere Gange taget til Orde for at lindre Krigens Nød og mildne dens Kaar. Atter og atter har han manet til Fred og Fordragelighed og anvist de Veje, der fører hertil, men tilsyneladende forgæves. I Søndags løftede han paany sin Røst for at mane til Fred. Endnu engang rettede den hellige Fader en indtrængende Appel til begge de krigsførende Magter om at skaane Byen Rom, næppe nogen af Parterne ønskede vel at forbinde deres Navn med en Handling, som Historien aldrig vil tilgive: at lægge den evige Stad i Ruiner. Langt snarere burde de sætte alt ind paa at hidføre en varig og retfærdig Fred. Til Slut meddelte den hellige Fader Menne-skemasserne den apostoliske Velsignelse urbi et orbi.

U. E. O.

En stigmatiseret Seerske:

Anna Katharina Emmerich

I disse Dage udsender Sankt Ansgars Forlag en verdensberømt Bog »Katharina Emmerichs Visioner af Kristi Lidelse«. Til denne Bog har Pastor Hubert Messerschmidt skrevet et ypperligt Forord om den tyske Seerske, og Ugebladet vil i to Numre gengive dette Forord, som sikkert vil give mange Lyst til at læse Bogen.

I den lille Landsby Flamske i Westphalen boede en Husmand Bernhard Emmerich sammen med sin Hustru Anna. Trods Flid og Nøjsomhed sad de haardt i det med en Børneflokk paa ni.

Den femte i Rækken var en Pige. Kun faa Timer gammel var hun blevet bragt til Daaben i Sognekirken i det nærliggende Koesfeld — ifølge Kirkebogen var det den 8. September 1774. Efter Moderen fik hun Navnet Anna og efter den hellige Katharina af Siena Tilnavnet Katharina.

Anna Katharina var en alvorlig og eftertænsksom lille En. Hun var ikke fyldt seks Aar, da hun var saa indadvendt, at naar nogen bad hende om noget, maatte hun først ligesom besinde sig paa, hvor hun egentlig var, og hvad det var, der blev sagt til hende. Hendes Forældre mente,

at det ikke var andet end et Udslag af Egensindighed, og irettesatte hende strengt for det. Da det gentog sig Dag for Dag, blev Barnet aldeles forsagt og troede, at Gud ogsaa saa saadan paa det.

Sandheden var imidlertid den, at Anna Katharina allerede i sin tidligste Barndom ustandseligt havde indre Syner og Oplevelser, der helt tog hende fangen. Hun troede naturligvis, at saadan havde alle det, og fortalte derfor i al Troskyldighed, hvad hun saa. Men da Forældrene skændte paa hende og sagde, at det var noget, hun selv fandt paa, forstod hun, at hun gjorde bedst i at holde sine Oplevelser for sig selv. Følgen var, at hendes Tanker og Sind vendte sig bort fra den ydre Verden og indad mod Ham, der teede sig saa underfuldt for hende. Og dermed

(Fortsættes Side 186)

↑ Tom Tower.

↑ Christ Church Collage og nærmeste Naboer set fra Luften

I en bred Floddal i det sydlige England ligger den berømte Universitetsby Oxford, indrammet af frodige Eng og høje Bakker. Næppe noget andet Sted i hele Storbritannien møder man Præget af Middelalder og Stillstaen stærkere end her, og lakket være den engelske Pietet for al, hvad der er gammelt og traditionelt, er Oxford stadig Centrum for britisk Videnskab og Kultur.

Det mest berømte af Oxfords talrige Colleges, hvis Hundreder af Taarne og Spire giver Byen et ejendommeligt Præg, er *Christ Church College*, grundlagt af Kardinal Thomas Wolsey. Det er ganske vist ikke det ældste af de Universiteter, da Kardinal Wolsey, som selv havde faaet sin Uddannelse i Maria Magdalene College, stod paa sin Magts Tinde, opnaaede han i Juli 1525 af Henrik VIII Tilladelse til at grundlægge et College, der skulde være større end de andre og nær knyttet til Bispedømmet. I Stedet for den gamle *St. Friedesvide* Kirke, der stammede fra Begyndelsen af det 8. Aarhundrede, skulde der opføres en rummelig Kirke, som tillige skulde tjene

Kollegiet til Kapel. Kardinalen gik til Arbejdet med en leberagtig Hast, som andede det ham, at hans meteoragtige Karriere var paa retur. Uden Hensyn maatte Bygningen, der stod paa den udsete Plads, ryddes bort. Han sørgede for at *St. Friedewide's Kapel*, *Michaelskirken*, *London College*, *Canterbury College*, hele *Gader med Smaabusse* blev revet ned og Nybygningen paabegyndt. Da Opførelsen af Kollegiets Sydfløj skred hurtigst fremad, var det monumentale Kækken noget af det første, der stod færdigt, og onde Tunger, som der var nok af blandt Kardinalens Fjender, paastod, at han havde planlagt et College, men som det senere skete, blev det største dog Murens, men i 1529 laidede Kardinalen i Unsaad og hans uhyre Ridgilde blev hestlaglagt og fordelt. Til al Held var *Henrik VIII* dog paa sin Vis en Foregangsmand for Videnskaben. I 1532 tog han Kardinalens Plan op og indviede Collegiet til Tre-

foldigheden, den bellige *And* og *St. Friedesvide*. Kollegiets opførelse, der var halv kirkelig halv verdslig, hiderste fra *Overgangen af Bispedømmet Oxford* i 1525 og kan var *Biskop og hans Bispes Jæmlets Katedral*. Endnu sig ud-nævnes Dekanen af *Kapitel* og *Kon-*

Christ Church College blev be-givenhedsrig Historie og et Mem-pen mellem *Katolikkerne* og *Re-*formerte viste Kollegiets lærere sig yderst stridslystne og i Tidens Lob til mange *Orationer*. I Begyndelsen af 17. Aarhundrede var Tilstramningen særlig stor, der be-opførte et Kækken Lidt efter Lidt rejs-tes dog Murens, men i 1529 laidede Kardinalen i Unsaad og hans uhyre Ridgilde blev hestlaglagt og fordelt. Til al Held var *Henrik VIII* dog paa sin Vis en Foregangsmand for Videnskaben. I 1532 tog han Kardinalens Plan op og indviede Collegiet til Tre-

endnu i lang Tid have holdt fast ved Kirken.

Det var ogsaa *John Fell*, der af-sluttede Opførelsen af Kollegiet, idet han i 1682 lod *Christopher Wren* op-løre det monumentale Taarn og *Ind-gangen, Tom Tower*. I dette Taarn hænger en af Englands største Klokker, der oprindelig hang i det gamle *Osney-Abbedi*.

Collegiet er en af Universitetets be-lydeligste Bygninger. Blandt dets Se-værdigheder maa — foruden *Kapel-let* — nævnes *Trappen* op til *Refek-toriel*. Loftet bæres af en slank *Søjle*, der spreder sig oppefter som en *Palme* og saaledes danner *Hvælvingen*. *Væg-gene* i *Refektoriel* er prydet med *Må-lerier* af Kollegiets berømte *Medlem-mer*. *Adskillige af Englands berømte-Ste Sønner* har tilhørt Collegiet, lige- fra *Sir Philip Sidney* til *John Locke* og *Kong Edward VII*, fra *William Gladstone* til *L. Dodgson*, der under Pseudonymet *Lewis Carroll* blev be-

↑ Oxford-Studenternes gi- var Bybildet et særegent Præg

TEKST:
C. F.

↑ 1920 fik Kvindernes Ad- gang til Oxford Univer- sitet

↑ „Dons on Duty“

rømt som Forfatter til *Alice in Won- derland*.

Trods at Traditionsbundethed har nye Indretninger i den seneste Tid vundet Indpas i den gamle Univer- sitetsby, hvor der i Fredstider samles studerende fra hele Kloden. I 1920 fik kvindelige studerende samme *Rettig- heder* som de mandlige, og samme *Aar* tilloodes del *Studenter*, der ikke er *Medlemmer* af den anglikanske *Kirke* at studere *Teologi* i Oxford. Da det kun drejer sig om anglikansk *Teologi*, besøges Oxford selvagt ikke af *katoiske teologistudenter*. Der- mod har baade de engelske *Jesuitter* og *Benediktinere* hver et *Studiehus* i Oxford. *Jesuitternes Campion Hall* er en Del af Universitetet, og dels stu- derende kan læge Eksamen herfra. *Benediktinernes St. Benet's Hall* staaer under *Abbeden af Ampleforth*.

Christ Church College

Oxford største og mest
berømte Kollegium

↑ Korsgangen i Christ Church College

↑ Den store Spjstsal med Billederne af Kol- legiets berømte Sønner

Anna Katharina Emmerich

(Fortsat fra Side 183)

begyndte, hvad Johannes Jørgensen engang har kaldt »die Geschichte einer Seele«.

Udadtil formede Livet sig for hende som for ethvert andet Husmandsbarn: i Hjemmet maatte hun tidligt tage haardt fat, og næppe var hun fyldt tolv, førend hun maatte ud at tjene. I tre Aar var hun paa en Nabo-gaard som Kodriver; saa kom hun i Lære hos en Syerske i Koesfeld, hvor hun ogsaa var i tre Aar, og derefter tog hun Plads som Hushjælp hos en Kantor Soentgen — da han var meget fattig, vilde hun ikke have Løn, han skulde blot undervise hende i Orgelspil. Bag denne Ordning laa ikke blot et uselvsk Ønske om at hjælpe den stakkels Mand ud af hans økonomiske Elendighed, men ogsaa en lille Spekulation. Anna Katharina havde for mange Aar tilbage givet Gud det Løfte, at hun vilde vie ham sit Liv i et Kloster; men hun havde aldrig faaet lagt Penge op til sit Udstyr — alt, hvad hun tjente, gik til de fattige. Nu mente hun, at hvis hun lærte at spille Orgel, vilde et eller andet Kloster nok tage imod hende. Men det blev aldrig til noget med Orgelspillet; hun havde for meget at gøre i Huset, og han havde aldrig Tid!

I alle disse Aar levede Anna Katharina et Liv »skjult i Gud«. Udadtil var der ikke noget særligt at mærke udover, at hun var mere from end de fleste, meget uselvsk og tjenstvillig og altid tog sig af alle, der led Nød. Men i det skjulte var hendes Liv rigt paa underfulde Oplevelser. Gud selv var hendes Læremester; Han førte hende dybt ind i Erkendelsen af Troens store Mysterier, og Han gav hende i indre Syner at opleve og forstaa den Gamle og den Nye Pagts hellige Historie, og hvad der var det største af alt: Han gav hende i Hjertet en stærk Attraa efter at »fuldende i sit Kød, hvad der fattes Kirken i Kristi Lidelser« (Kol. 1, 24). Saa stærk var denne Attraa i hende, at hun daglig bønfaldt sin Sjæls Brudgom om

at maatte faa Lov til at tømme Lidelsens hedske Bæger sammen med Ham. Men da skete det, at Kristus en Dag teede sig synlig for hende, og Han var som en straalende Yngling at se til; men i sin venstre Haand holdt Han en Krans flettet af duftende Blomster og i den højre en Tornekroner, og Han tilbød hende selv at vælge; men hun greb efter Tornekronen, og Han satte den paa hendes Hoved og trykkede den med begge Hænder saa fast ned, at Tornene trængte dybt ind og forvoldte hende stor Pine; men den næste Dag var Panden og Tindingerne svulmet op helt ned til Kindbenene, og hun led saare meget ...

At Saarene til Tider blødte, blev hun først var, da en ung Pige en Dag sagde, at hun skulde tage og skifte sit Pandebind, da det var fuldt af Rustpletter. »Jeg lod hende i den Tro,« tilføjer Anna Katharina, »og jeg lagde fremtidig Pandebindet saaledes, at jeg havde Held til at skjule Blødningen ogsaa senere i Klosteret, hvor kun Een opdagede det, men tav med det.«

Aarene gik, og Anna Katharina var blevet 28 Aar. Gentagne Gange havde hun søgt Optagelse i et Kloster, men var blevet afvist paa Grund af sit svage Helbred. Endelig i Forsommeren 1802 fik hun Lov til at prøve hos Augustinernonnerne i Klosteret Agnetenberg i Dülmen. Sent paa Sommeren indtraadte hun sammen med Kantor Soentgens Datter Klara. Prøvetiden varede dengang kun eet Aar. Den 13. November 1803 fik hun Lov til at aflægge de tre Ordensløfter for Livstid. Straalende lykkelig gav hun sig helt over til sin himmelske Brudgom — fra nu af vilde hun tilhøre Ham med hver Fase af sin Sjæl, og Han maatte gøre med hende, hvad Han vilde.

Op Han tog hende i Lidelsernes Skole. Forholdet mellem Søstre indbyrdes var ikke syndelig godt; det maatte ogsaa Anna Katharina sande. Nogle Søstre kunde ikke døje hende og lod deres Overmod faa frit Løb, hvor de kunde komme til det. Det gjorde ondt, »men Anna Ka-

tharina gjorde, hvad hun kunde, for at være dem tilpas,« fortæller hendes aandelige Vejleder, og Klosterets Priorinde tilføjer: at naar hun en enkelt Gang tabte Taalmodigheden, naar de var for slemme imod hende, bad hun dem snarest om Forladelse og var straks god igen. Hun selv beretter: »I 1807 gjorde jeg en Rejse til Koesfeld for at besøge mine Forældre. En Dag tilbragte jeg flere Timer i Bøn bag Alteret foran et Krucifiks i Lambertiner-Kirken. Jeg var meget bedrøvet over Tilstanden i vort Kloster og bad om, at jeg og mine Medsøstre maatte se vore Fejl, for at der dog endelig engang maatte blive Fred. Jeg bad ogsaa om, at Jesus maatte lade mig fornemme alle Hans Lidelser. Siden da har jeg altid haft Smerter og Brænden i Hænder, Fødder og Side. Jeg troede, at jeg stadig havde Feber, og at Smerterne kom deraf; jeg havde ogsaa lit den Tanke, at det maaske skyldtes, at min Bøn var blevet hørt; men jeg afviste den altid straks, fordi jeg mente, at jeg var ikke værdig til en saadan Naade. Tit kunde jeg ikke gaa for Smerter i Fødderne. Ogsaa Hænderne gjorde saa ondt, at en Del Arbejder kunde jeg slet ikke udføre, f. Eks. at grave. Langfingeren kunde jeg ikke bøje, og til Tider var den død.«

Saa kom Aaret 1811 med Klosterophævelserne i Rhinlandet. I December ramte Forbudet ogsaa Agnetenberg. »Jeg blev saa syg,« fortæller hun, »at de andre Nonner bestemt troede, at jeg skulde dø. Da viste Guds Moder sig for mig og sagde: »Du dør endnu ikke! Der skal staa megen Staahej om dig forinden! Men frygt ikke! Hvad der end vederfares dig, skal du blive hjulpet!«

I Løbet af Vinteren tømtes Klosteret lidt efter lidt for sine Beboere. Anna Katharina, der stadig var syg og sengeliggende, blev til hen paa Foraaret, da ogsaa hun skulde ud. Venner hjalp hende til et Værelse ude i Byen hos en Enkefru Rothers. Næppe var hun blevet installeret, før end hun igen blev dødssyg og maatte have de syges Salvelse — og saa kom hun sin dag.

(Fortsættes næste Uge)

Til Gildemedlemmerne

(fortsat fra Side 177)

store fortjenstfulde Arbejde, der er gjort og stadig gøres, ellers var jo Sankt Knuds Gilderne ikke den solide Støttepille, som de er blevet i Vikariatets Økonomi; men der skal altid være Vækst i en Sag, og den kan ikke faa Næring alene gennem rosede Ord, kun ved at pege paa de ømme Punkter, øges Aktiviteten, og intet andet har været Meningen med denne lille Hilsen fra Hovedkomiteen — glæde os med at tage godt imod den.

U. A.

Frank Andersens Fond

Fondet har modtaget:

Paul Sarrild	4.---
H. Højriis, Eshjerg	2.---
	6.---
Tidligere indkommet	7029.35
Formue nu ialt	7035.35

Hjertelig Tak! — Som man vil have set af det nylig offentliggjorte Regnskab for 1943 blev Resultatet meget fint sidste Aar. I Aar skulle vi ogsaa gerne opnaa et pænt Resultat og vi appellerer derfor paany til Fondets Velyndere og Venner. For Tiden modtager ca. 30 Katolikker Ugebladet gennem Fondet, men der er mange flere, som gerne vilde læse Bladet, men ikke har Raad til at holde det. — Husk paa, at De ved at give Deres Bidrag er med til at udbrede Kendskabet til katolsk Presse i vort Land. Næste Aar — i 1945 — har Fondet bestaaet i 10 Aar. Selvom vi selvfølgelig godt kan se, at der er langt igen, har den Tanke dog strejft os, om ikke de 10.000 Kr. kunde rundes ved Jubilæet — dog, dette bliver vist næppe muligt, men i hvert Fald maa vi naa et godt Stykke frem.

I denne Maaned — d. 29. — er det Stifterens Fødselsdag, som bedst kan mindes ved at støtte hans Livsværk, Fondet. Vi opfordrer alle Ungdomsforeninger Landet over til paa den ene eller den anden Maade at yde Fondet Støtte omkring Frank Andersens Fødselsdag — ogsaa fremdeles — men især i denne Maaned. Det kan tilføjes, at Pastor Benzou ved Sakramentskirken i København d. 29. Marts Kl. 8 læser Messen for Fondet.

Fondets Adresse er: Frank Andersens Fond, v. Niels Frederiksen, Tøndebindervej 2, 2. th. Post-giro 1087.

NB! Friabonnenterne bedes snarest returnere de udsendte Spørgeskemaer.

Nyt fra Næstved!

Det var meget glædeligt i Dag at læse en Artikel fra Provinsen. Jeg maa straks bemærke, at det ikke er fordi jeg foretrækker dette frem for Referater fra Hovedstaden.

Intet skal indvendes mod Meddelelserne fra de katolske Klubber i København, men af de mange interessante Meddelelser om Foredrag, Taler o. s. v., som mange Landet over kunde faa Gavn og Glæde af, kommer der desværre saa lidt frem.

Men til Sagen. Jeg vil i Dag gerne fortælle i faa Ord om en ny Forening: »Den katolske Ungdomsforening i Næstved«. Den er oprettet ved Nytaarsskiftet i dette Aar. Der sammenkaldtes til Generalforsamling. Bestyrelsen valgtes og hænger nu i med Arbejdet for Foreningen. Vi samles een Gang om Ugen og der kommer omkring 30 Mennesker hver Gang. Præsten deltager og har hver Gang et Alvorsord til os. Vi synger, og der er engang imellem Underholdning i forskellige Former. Efter god dansk Skik nyder vi en Kop »Mokka«.

Halvanden Maaned efter Starten fik vi arrangeret en Kæmpefest for hele Menigheden, Fastelavnssfesten, som har været til alles Tilfredshed. Nu er der yderligere den Glæde, at vi i Fastetiden hver Uge gaar til Fasteprediken og derefter holder Mødet. I Dag, d. 5. Marts, var Ungdomsforeningen under Højmessens som Alterets Tjenere repræsenteret ved 2 voksne Ministranter.

De unge kritiserede straks Formanden, da han foreslog en maanedlig Ministrering. De vilde helst ministrere hver anden Søndag. Undertegnede var i Dag Ministrant og priste mig selv lykkelig over at maatte være »Barn« igen.

Last not least. Vi vil arbejde videre i katolsk Interesse og støtte vor Kirke, vi er jo Danmarks Fremtid, er det da for tidligt at samles? Vi skal have Styrken og Kræfterne fra oven og finder dem i Kirken. Nu forbereder vi os til en stor aandelig Styrkelsesfest den 26. Marts, hvor vi indbyder alle katolske Unge paa Næstvedegnen til Fælleskommunionen.

C.-Phil Hansen.

Tre lukkede Retræter i Roskilde

For ældre Damer: fra Fredag d. 28. Juli Kl. 19,30 til Tirsdag Morgen d. 1. August.

For unge Damer: fra Tirsdag d. 1. August Kl. 19,30 til Lørdag Morgen d. 5. August.

For Herrer: fra Søndag Kl. 19,30 til Torsdag Morgen d. 10. August.

Prisen for de tre Dage er 12 Kr., men hvis der forlanges Eneværelse, er Prisen 17 Kr. (Værelset skal forudbestilles).

Tilmeldelser, som kun bliver besvaret, hvis alt er optaget, sendes til Sognepræsten eller til Søster Helena, Sct. Josefs Skole. Der medbringes almindelige Toiletsager, Salmebog, Kristi Efterfølgelse — og Rationeringsmærker. Retræterne ledes af Sognepræst N. Oppermann.

Var det ikke en god Ide

om alle vi mange, som uden nogen økonomisk Gene kunde have købt den nye Messebog, selv om den havde været dobbelt saa dyr, ved Køb af Bogen betalte for 2 Eksemplarer, saaledes at der ligesom blev oprettet et Fond, saa talrige mindre bemidlede Familier derigennem kunde faa yderligere Rabat. Det vilde sikkert kunne hjælpe til, at Bogen hurtigt fik Indpas i mange Hjem, hvilket den jo gerne skulde.

C. T.

Det er ingen Hemmelighed

at Elisabethforeningen holder *Basar Palmesøndag og Mandag* i Lokalerne Bredgade 67, 2. S. o. G. Som altid er der særligt fine Lotterigevinster, bl. a. en hvid Lærredsdug med haandsyede Hulsøn (Sedler à 1 Kr. pr. Nummer) og et Tebord med et nydeligt Testel til 6 Personer (50 Øre pr. Nummer). Trods den almindelige Varefattigdom vil Basaren byde paa mange gode og nyttige Ting.

Gaver modtages med største Taknemlighed af:

Alma Osterhammel,
Frederiksborggade 54, 3.

Franziska Stratbøcker,
Jægersborg Allé 19, Charlottent.

Harriet Zimmermann,
Frederiksborggade 54, 3.

Sankt Mariæ Kirkes Basar

Følgende Numre blev udtrukket med Gevinst ved Lotteriet:

Grøn Seddel (à 25 Øre): 973, 1596, 2499, 392, 30, 1649, 1205, 802, 1917, 321, 1138, 649, 547, 1115, 1968, 1876, 142, 1683, 336, 470.

Hvid Lødseddel (à Kr. 1): 15.

Amerikansk Loteri: Orange: 40, 1; Orange B: 72, 37; Grøn A: 66, 24; Brun: 21, 55.

Dukke »Margrethe«: Hvid Nr. 65. Dukke »Ingrid«: Gul Nr. 132. Kravlegaard: Hvid Nr. 46.

Alle, som ved Gaver og Bidrag og flittigt Arbejde har støttet Basaren, bedes modtage en hjertelig Tak. Ligeledes en hjertelig Tak til Koret og de assisterende ved Kirkekoncerten.

B. Hake, Sognepræst.

Liturgisk Kalender

Tallet under Datoen angiver Sidedallet for den paaældende Fest i Søndagsmessebogen.

Marts.

19. S. 4. SØNDAG I FASTEN, 99 LÆTARE ((247); 2. Bøn: (violet) Om de helliges Forbøn (122), 3. Bøn: For de levende og de døde; Fastens Præfation (516)).
20. M. St. Josef (853); 2. Bøn: 373 Feria (252), 3. Bøn**), St. Josefs Præfation (523).
21. Ti. Feria (257); 2. Bøn: St. (violet) Benedikt ([53]), 3. Bøn**). — Eller:
- (hvid) St. Benedikt ([53]); 2. Bøn: Feria (257), 3. Bøn**), sidste Evang.: Feria (259).
22. O. Feria (262); 2. Bøn: Om (violet) de helliges Forbøn (122), 3. Bøn: For de levende og de døde, 4. Bøn**).
23. T. Feria (270); 2. Bøn: Om (violet) de helliges Forbøn (122), 3. Bøn: For de levende og de døde, 4. Bøn**).
24. F. Feria (274); 2. Bøn: St. (violet) Gabriel (855), 3. Bøn**): sidste Evang.: St. Gabriel ([84]). — Eller:
- (hvid) St. Gabriel (855); 2. Bøn: Feria (274), 3. Bøn**); sidste Evang.: Feria (276).
25. L. Mariæ Bebudelse (858); 2. 375 Bøn: Feria (282), 3. (hvid) Bøn**), Gudsmoders Præfation (528); sidste Evangelium: Feria (283).
26. S. PASSIONSSØNDAG. 104 (286). (violet)

*) Indtil videre læses hver Dag Fastens Præfation (516), ogsaa i Festernes Messer, naar ingen anden er angivet.

**) Om Fred eller For Paven ([122]). — Bannem om Fred findes i K. U. Nr. 30, 1943.

Katolsk + Ugeblad

„Nordisk Ugeblad for katolske Kristne“ sammenslutlet med „Katolsk Ungdom“

Udgiver: „KATOLSK PRESSE“

Redaktion: H. D. T. KIÆRULFF (ansvarshavende) og J. BERG.

Nørrebrogade 27 C, København N.

Mandag og Fredag Kl. 15—16, Tlf. Nora 61 66.

Ekspedition og Kassererkontor:

c/o Sankt Ansgars Forlag, Bredgade 67, København K.

Palæ 4777, Kl. 10-12.

Post-Giro Nr. 57042.

Annonceafdeling: Klosterstræde 23, Tlf. Central 6245. Postgiro 3668.

Abonnementspris 2,75 Kr. Kvartalet. Norge og Sverige 14 Kr. om Aaret, øvrige Udland 18 Kr. om Aaret. Abonnement tegnes paa Bladets Ekspedition eller ethvert Postkontor.

To Foredrag hos Pædagogerne

Katolsk Pædagogforbund havde Torsdag d. 2. Marts indbudt Forældre til et Møde i Røde Sal i Stenosgade. Skolerne havde vist sig stærkt interesseret og havde givet Børnene Indbydelser med hjem. Derfor var det ogsaa til en mere end tætpakket Sal, at Skoleinspektør Kiærulff sagde sine Velkomstord, før den første af Aftenens Talere, Politibetjent Frk. Lili Howitz besteg Talerstolen.

Frk. Howitz vilde give et Billede af faktiske moralske Forhold i Hovedstaden og fortalte saa ubesmykket realistisk som nogen Politirapport om unge Skæbner, hun havde mødt paa sin Vej. Frk. Howitz var ganske klar over, at alle disse Virkelighedsbilleder, hvoraf hvert eneste var rystende forfærdeligt, ikke maa tages som Bevis for, at der er noget galt med Ungdommen, men hun var sikker paa Hjemmenes, Forældrenes tunge Ansvar. I bundløs Materialisme forsumper mange Hjem og her maa det gaa Børnene ilde. Frk. Howitz korte Foredrag virkede meget stærkt ved sin Realisme og ved sin kristne Forvisning om, at ingen uheldig er for elendig til vor Bistand og Hjælp.

Derefter fik Pastor Messerschmidt Ordet for at tale om, hvorledes vi skal opdrage vore Børn og Unge til Renhed. Taleren ansaa det for nødvendigt først at gøre sig klart, hvad vi forstaaer ved den Renhed, det er saa vigtigt at opdrage til. Efter en filosofisk Udredning af Kærlighedens Væsen konkluderede Pastor Messerschmidt deri, at Renhed er Ærbødighed, Højagtelse for det gudskabte menneskelige Legeme. Renheden er derfor ikke en negativ Dyd, men et stort positivt Gode.

Ud herfra gav Pastor M. saa nogle faa generelle Opdragelsesmaximer, hvoraf den vigtigste er den, at Børnene maa lære Hensyntagen til andre. Renheden er ikke at afholde sig fra det og det, men der-

imod den rette Vurdering af Legemet, og dette forudsætter Ærbødigheden for andre Mennesker. Pastor M. vendte sig kritisk mod et Snerperi, som mener, at Renheden tager Skade af Synet af Kunstens Lovsang til Menneskelegemets Skønhed. Og han advarede stærkt mod at benytte Skrækken som Opdragelsesmiddel til Renhed.

Paa Grund af den fremrykkede Tid saa Pastor Messerschmidt sig nødsaget til at afkorte sit Foredrag, hvad Forsamlingen var ked af. Men man trøstede sig med Forlyden-der om, at Foredraget i dets Helhed maaske vil blive trykt og der- ved komme til at glæde endnu mange flere. C. T.

Den aarlige Velgørenheds-
matiné for

Sct. Vincents-Søstrene

finder Sted d. 23. April Kl. 15,30 i den store Sal i Sct. Knuds Skole, Stenosgade. Nærmere Program senere. Medvirkende bl. a. kgl. Kapelmusicus Polycarp Andersen, Skuespillerinde, Fru Berthe Quistgaard og Skuespiller Poul Møller.

BOGHYLDEN

Congar, M.-J.: Principes d'un «œcuménisme» catholique. 403 S.	8,55
Villipet: Pourquoi l'Église? 153 S.	3,15
Mersch, Émile: Le corps mystique du Christ. Bd. I-II. 23,50	
Duffner, J.-L.: Pourquoi souffrir? Comment souffrir? 159 S.	2,10
Peeters, Louis: Vers l'union divine par les Exercices de Saint Ignace. 284 S.	4,85
Emmerich, Anne-Catherine La douloureuse Passion. Bois gravés par Malo Renault. 77 S.	7,50

ARNOLD BUSCK
International Boghandel
Kjøbmagergade 49
Telefon C. 2453

N. P. Rostrup

Katolske Begravelser

30 Aars Erlaring
Valkendorfs-gade 34-36
Tlf. 778 - 728

Emanuel Jensen & H. Schumacher

Murer- & Entreprenørforretning A/S
Bygningspriser, Jernbeton, Murerarbejde, Dampskorstene, Kedelindmuring, Isolering, Kloakarb.

Johs. Schrøder, Entreprenør

L. Schumacher, Murermester

Godthaabsvej 142, Kbhvn F, Centr. 968

Indgang fra Vagtelvej

VALD. FOERSOM
AMAGERTORV 27. TELF. CENT. 4310 - BYEN 4310
ALLE GUMMIVARER TIL HOSPITALER OG SYGEHUSE
LEVERANDØR TIL KATH. HOSPITALER.

I Guds Fylde ...

Guds Rige, som Kristus, Kongen, opretter her paa Jorden, bringer dem, som tilhører ham, de aandelige Godes Fylde. Ingen behøver at lide Nød eller at hunge, ingen behøver at tabe Modet og blive bedrøvet; alle føres ind i dette Rige til Glæde og hellig Frihed. Den hellige Eukaristi er i dette Rige, hvad de helliges Samfund og den salige Gudsbeskuelse er i det himmelske Jerusalem. Den er bogstavelig talt Livsnerven i Guds Rige paa Jorden. Tvang, Trældom, Bedrøvelse, alt, hvad der trykker og hæmmer, kommer ikke fra Aanden, men fra Kødet. Lever vi efter Aanden, vil vi ogsaa i os føle Guds Børns Frihed og Glæde. (*Evangelium, Epistel*).

Vi har derfor al Grund til stadig at opmuntre hverandre til hellig Glæde, thi vi sidder ved et rigt dækket Bord. Vi lever allerede nu, saavidt som det er muligt paa Jorden, i Guds Hus; deri finder vi vor hele Trøst. (*Indgangsvers*).

Straffes vi end for vore Syn- ders Skyld, maa vi dog atter i dette vidunderlige Barmhjertig- hedens Rige, som vi siden vor Daab tilhører, frimodigt og lyk- keligt drage Aande i den gud-

dommelige Naades Trøst. (*Kir- kebøn*).

Glæden over det, som er givet os i Guds Hus, i Guds Rige, be- hersker denne Søndag. Vi ved, at Gud og hans Forjættelser ikke skuffer. Vor Tillid til Gud er uovervindelig. (*Graduale, Trac- tus*).

Helt overvældede af Guds Godhed, han, hvis Vilje altid kun har vor Frelse og Lykke som Maal, vier vi paany vort Liv til Guds Tjeneste, til fuldkom- men Hengivelse i hans hellige Vilje. (*Offertorium*).

Vi har en stadig Fornyelse af vore guddommelige Kræfter Be- hov. Blot at leve og bevæge sig i Guds Rige er ikke nok. I det hellige Offermaaltid fornyer vi vore guddommelige Livskræfter. Det kan ske uophørlig ved den himmelske Faders overstrøm- mende Godhed og Barmhjertig- hed. For at den guddommelige Spise kan gøre sin Virkning, maa vi modtage den med et op- rigtigt Hjerte, som i Sandhed længes efter Frelsen, og bestræ- be os paa at bevare Aandens Samling. (*Kommunionvers, Slut- ningsbøn*).

P. Wolfgang Czernin O. S. B.

BOGNYT

Søndagsmessebogen er kommet

Den længe ventede Søndagsmesse- bog med Salmer, Gregoriansk Sang og Bønner, er nu kommet. Karton- neret, Rødsnit Kr. 5,50.

Yderligere ventes i Løbet af kort Tid *Søndagsmessebog II*, som inde- holder Salmerne, Gregoriansk Sang og Bønnerne alene. Kartonneret, Rødsnit Kr. 4,50.

Det vil paa Grund af Vanskelighe- der med Materialet vare endnu en Maanedstid, før disse Udgaver fo- religger i Skindindbinding.

Mystici corporis Christi

Enhver Katolik maa eje den sidste Rundskrivelse, hvor den hellige Fader gør Rede for den kristne Lære om Kirken som Kristi my- stiske Legeme.

Igen paa Lager

Af Serien <i>Cathedra petri</i> :	
La Patrie et la Paix, textes pontificaux	5,90
L'Action catholique, textes pontificaux	6,30
Af Serien <i>La Revue Thomiste</i> :	
Garrigou-Lagrange: De Deo uno	18,90
Journet, L'Eglise du Verbe incarné	23,75

Sankt Ansgars Boghandel

Bredg. 67, Palæ 4777, Giro 81851

Ung Pige

16—20 Aar, der holder af Børn, søges 1. Maj. God Løn. Hjemlige Forhold.

Gartner Fink-Jensen,
Vardevej 171, Vejle.

Katolske Begravelser

Benzon

aut. katolsk Bedemand
Alle Aftaler kan træffes i Hjemmet
CENTRAL 1868

S. L. Møllers Bogtrykkeri

Dansk Reproduktionsanstalt
Rosenørnsallé 29 . København V
Telefoner: 4295, 13,504, 2207

God Vask
-Geismar Vask

Telefon Central 246 (7 Led.)

KATOLSK CENTRALSKOLE

indbyder Forældre og Venner til at bese Udstillingen af Aarets Elevarbejder (aaften 28.—30. Marts) og overvære Aarsprøverne (Tirsd. 28. Marts Kl. 10—12,30 og Onsd. 29. Marts Kl. 9—12,30) samt de to Afslutningsfester — for de mindre Klasser Onsd. 29. Marts Kl. 14 — for de større Elever Torsd. 30. Marts Kl. 14.

Det nye Skoleaar begynder Mandag 3. April Kl. 8 (for 1. Klasserne dog først Kl. 9).

St. Ansgars Kirke

Hver Fredag i Fastetiden Kl. 19,30 Fasteprædiken og Korsvejsandagt.

St. Annæ Kirke

Hver Fredag i Fastetiden Kl. 19,30 Fasteprædiken og Korsvejsandagt. Sønd. 19. Marts Kl. 8,30 stille Messe, Kl. 10 Højmesse.

St. Mariæ Kirke

Fred. 17. Marts Kl. 19,30 Fastepræd. m. sakramental Velsignelse og Kongregationsandagt. Sønd. 19. Marts Kl. 8 Højmesse og Fælleskommunion, Kl. 10 stille Messe, Kl. 17 Korsvejsandagt.

Sakramentskirken

Hver Søndag i Fastetiden Kl. 17 Fasteprædiken af Pastor Geertz-Hansen. Hver Fredag Kl. 20 Korsvejsandagt.

Jesu Hjerte Kirke

Sønd. 19. Marts Kl. 18 Fasteprædiken af P. Coenen: »Fortjeneste«. Mand. 20. Marts Kl. 19,30 unge Mænds Kongr. Torsd. 23. Marts Kl. 20 Korsvejsandagt og Præd. af P. Pauli: »De grædende Kvinder«. Mændenes Kongr. deltager i Andagten.

St. Antoni Kirke

Hver Fredag i Fastetiden Kl. 19,30 Fasteprædiken og Korsvejsandagt.

St. Andreas Kirke

Hver Søndag Kl. 17 Fasteprædiken. Hver Fredag Kl. 19,30 Korsvejsandagt. Tirsd. 21. Marts K.U.K.

St. Knud Lavards Kirke

Hver Fredag i Fastetiden Kl. 19 Fasteandagt med Præd. og sakramental Velsignelse.

St. Augustins Kirke

Mandag d. 20. Marts Kl. 17 Vesper til Ære for den hellige Benedikt. Kl. 20 Matutin. Tirsdag d. 21. Marts Pontifikalmesse Kl. 9. Kl. 15 Højtidelig Vesper og sakramental Velsignelse. Kl. 20,30 Profesaflægelse for Benediktineroblater.

Aarhus

Søndag d. 19. Marts Kl. 7 og 8: Stille Messe. Kl. 9: *De 14-aariges Trosbekræftelse*. Kl. 10,15: Sangmesse m. Præd. Kl. 17: Andagt *Hver Onsdag* Kl. 20: Fasteprædiken (P. Lønskov). Emne: Fra Urkristendommens Dage.

Aarhus Opland

Søndag d. 19. Marts: Pindstrup: Kl. 9: Skriftemaal. Kl. 10: *De 14-aariges Trosbekræftelse*.

Søndag d. 26. Marts: Ebeltoft (Villa Pax): Kl. 9,15. (I Stedet for Søndag d. 19. Marts).

Tak!

Da det er os umuligt personligt at takke alle, som har vist os Opmærksomhed ved vort Jubilæum, beder vi Dem herved modtage vor hjerteligste Tak.

Sct. Vincentssøstrene.

Efterlysning

Hvem har laant *Andrew Fortesque, The Great Eastern Church* af undertegnede? Jeg savner Bogen i meget høj Grad.

Hubert Messerschmidt.

St. Franciskus' 3. Orden

Søndag d. 26. Marts Kl. 15 i Sankt Elisabeths Hospitals Kapel: Iklædning.

D. K. K. F.

Hs. Excellence Biskoppen læser den aarlige Messe for den internationale Kvindelige Lørdag d. 25. Marts Kl. 8 i St. Ansgars Kirke.
Styrelsen.

Sygeplejerske-Forbundet

Søndag d. 26. Marts Kl. 20 pr. afholdes *Passionsaften* paa St. Josefs Hospital. Pater Wevers taler om: *Lidelsens Betydning i det gamle og det nye Testamente.*

Vi samles først i Kirken, hvor der er *Emblemoverrækkelse*. Biskoppen vil komme til Stede. Efter Foredraget frit Samvær. Husk at medtage Sukker! Alle Sygeplejersker og Elever er velkomne!

Katolsk Ungdoms Klub

København.

Lørdag d. 18. Marts »Ung Aften« Kl. 19,30—21,30. Lørdag d. 25. Marts Kl. 20 pr. Studiekredsmøde. Emne: Katolsk Livsform A: Kvaler og Problemer i Almindelighed. Indledere: Lissie Barfred Petersen og Sven Persson. Kaffebord. De 2 Minutter: Johannes Skyum. Forvalg til Bestyrelsen. Praktisk Arrangement Gruppe III.

Frederiksberg.

Fredag d. 24. Marts 1944 Kl. ca. 20,15 (efter Andagten Kl. 19,30) Møde. — Generalforsamlingen bliver i Aar Fredag d. 14. April Kl. 20. Dagsorden m. v. bekendtgøres senere.

Ordruj.

Paa vort sidste Møde, som var Kredsmøde, drøftede vi Emnet: Konvertitten kontra den fødte Katolik, og Fru Karen Toksvig indledte med et glimrende Indlæg. Blandt de andre Deltagere i Diskussionen nævner vi: Ing. Bache, Hr. Hutterens sen, som begge havde fulgt vor Indbydelse til de ældre i Menigheden. Vi havde iøvrigt ventet større Tilslutning, men vi haaber det kan rettes næste Gang, vi inviterer de ældre. Endvidere var Formanden for Amager K. U. K., Henrik Guffler, cyklet hele den lange Vej ud til os for at tale om et nærmere Samarbejde mellem Amager og Ordruj K. U. K. — Tirsdag d. 21. Marts 1944 Kl. 20 pr.: Passionsmøde. Pastor Wevers fra St. Terese vil tale om Passionen, der vil blive spillet Passionsmusik, og vi har forskellig Underholdning, som vil blive nærmere bekendtgjort ved Plakater. Kom allesammen, med Venner og Bekendte, del betaler sig for jer. — Tirsdag d. 4. April Kl. 20 pr.: Paaskemøde. Se nærmere i næste Nr. af Ugebladet.

Lyngby.

Lørdag d. 18. Marts afholdes Studiekredsmøde i Gl. Børnely Kl. 20 pr. Indleder: Erik Palbom. Emne: Benedikt af Nursia. Derefter vil Eigil Darville læse Ove Lunddahls Digt: Bøn for Danmark.

»Vor Glædes Aarsag«

Møde Tirsdag d. 21. Marts Kl. 19,30 hos St. Josefs Søstrene, Østerbrogade 7 D. Husk Brød og Sukker.

Leverandører til den nye Præstegaard og Menighedssal i St. Marlæ Sogn

<p>R. Reusch Kunst- og Kleinsmedie Blaagaardsgade 21 Telefon Nora 5052</p>	<p>Th. P. Stillinge Tømrermester Sejrøgade 15 Tlf. Ryvang 1225</p>	<p>AAGE HJORTH-JENSEN Malerfirma Vesterbrogade 64 Tlf. Vester 9909</p>
---	---	---

<p>AALBORG Aalborgs katolske Begravelseskontor Ligkister, Ligsenge, Kistepyntning og Salmer Begravelser ordnes smukt og samvittighedsfuldt G. PETERSEN . Jens Bangsgade 8 Telefon: 8418 . Privat: 2068</p>	<p>AALBORG M. Thomsen Støtt Entreprenør og Murermester Kong Christians Allé 6 Telefon 1992</p>	<p>NAKSKOV Chr. Steffensen HERREEKVIPERING Fruegade 8, Nakskov, Tlf. 796 Leverandør</p>
---	--	---

HORSENS

<p>Installationsforretningen »Lyset« Torvet 10 . Telefon 618 Alt udføres i Installationer Alt havs i Lamper og Lysekroner Alle Reparationer, hurtigt, godt og billigt Installatør for Sct. Joseph Søstrene</p>	<p>LEDIG</p>	<p>H. F. Caspersen BAGERI Senderbro 71 . Telefon 1074 Leverandør til Sct. Josephs Hospital</p>
--	--------------	---

<p>S. Henningsen Slagtermester Kattesundet 22 . Telefon 1351 Lev. til St. Josephs Hospital og Sølyst</p>	<p>Svend Hansen Kun 1. Kl. Kød og Paalæg føres Hjemmel. Medister og Leverpostej Fabriksvej 33 . Telefon 1379 Lev. til Sct. Josephs Hospital</p>	<p>Bagermestrenes Rugbrødsfabrik A/S Telefon 310 Leverandør til Sct. Joseph Hospital</p>
---	--	--

<p>Manufaktur . Trikotage . Udstyr A-S Horsens Textil Lager Leverandør til katolske Institutioner</p>	<p>Køb hos vore Annoncører</p>	<p>Carl Bech aut. elektr. Installatør Vestergade 33 . Telf. 1026 Leverandør til kath. Menighed</p>
--	------------------------------------	---

AARHUS

<p>H. J. Madsens Begravelsesforretning tidligere I. A. Pedersen Telefoner: 2516 . 1805 Jægergaardsgade 17 . 19 . Aarhus</p>	<p>Alfred Pihl Bagermester, Conditøri Telefon 3041 - Hammershus Leverandør til St. Josef Hospital</p>	<p>„BOTHILLA“ Ryesgade 24 Telefon 6162 Hjemmelavet Paalæg Ekstrafint Smørrebrød til alle Priser</p>
--	--	--

<p>A. B. C.</p>	<p>LINOLEUM billigst Høilund Carlsen Imit. Linoleum, Rullegardiner Bonevoks i fast og flyd. Form Aaboulevarden 45, Aarhus, Tlf. 1347</p>	<p>Skomagere Chr. M. Jensen Ryesgade 23, o. G. Gennemg. v. Fajancevarehuset Telefon 8326</p>
------------------------	---	---

<p>LEDIG</p>	<p>KØBMANDS- OG HAANDVÆRKERBANKEN Hovedkontor: Store Torv 12, Telefon 4090 (flere Linier) Søndre Afdeling: Aarhus Hovedbanegaard, Telefon 4088</p>	
--------------	---	--

<p>Karl Hansen Lys-, Kraft-, Ringe- & Radioanlæg Frederiksgade 75, Tlf. 295 Omstil. til priv. Bogensegade 5</p>	<p>Andelselskabet DE FORENEDE MEJERIER Hovedtelefon: Nr. 8888 (3 Linier) Byens færende Tlf. 8700 (4 Lin.)</p>	
--	--	--

RANDERS

<p>Johs. Stoffregen <i>Malermester</i> Telefon 3204 . Randers Leverandør til Sct. Joseph Hospital</p>	<p>Brdr. Qvist Brændselsforretning Kul . Koks . Tørv og Optændingsbrænde til billigste Priser Randers, Adelgade 10, Tlf. 1375 Leverandør til St. Josefs Hospital</p>	<p>Randers Andelsmejeri Telefon 776 (4 Linier) Fineste Mejeriprodukter fra Dyrslæge kontrollerede Besætninger</p>
<p>Kirurgiske Instrumenter, Hospitalsartikler Sygeplejeartikler, Bandage <i>køber De bedst hos:</i> C. Mærsk-Andersen's Eftf. Randers . Telefon 137</p>	<p><i>Mineralvandsfabrikken</i> »CITO« Slyngborggade 21, Tlf. 48, 146 Lev. til Sct. Josefs Hospital</p>	<p>N. M. Nielsen Vand- & Gasmester v. Martin Nielsen <i>W. C. Installationer, Rep. af Centralvarmeovne</i> Markedsgade 16, Telefon 1834 Leverandør til St. Josef Hospital</p>
<p>Johs. E. Mortensen <i>Bagermester</i> Nørreboulevard . Telefon 1157 Lev. til Sct. Josefs Hospital</p>	 <p>Alt vedrørende Begravelser i By og paa Land ordnes uden ekstra Betaling . . . M. MØNSTER'S Snedker- og Lignistellorretn. Tlf. 2161 Nørregade 10 (v. Brønden).</p>	
<p>Randers Kul-Kompagni <i>Aktieselskab</i> Kul- og Koks-Import Kulkajen . Randers Telefon 3900 (4 Linier)</p>		

VEJLE

	<p>C. V. BERG <i>Blikkenslagermester</i> Autoriseret Gas- og Vandmester Langelinie 53 . Telefon 2751 Lev. til de katolske Institutioner</p>	<p>Niels Bentzen & Co. TORVEGADE 6 . TELF 306 . 307</p>
<p>Jørgen Petersen & Co. <i>(Indh. N. C. Jørgensen)</i> TØMRERMESTER Jernbanegade 18 . Tlf. 131, 1631 Lev. til de katolske Institutioner</p>	<p>Hvidehus Boglade <i>Jul. Jensen . Jens Hagner</i> Nørregade 6 . Vejle . Tlf. 360 ... Bogladen med de mange Bøger</p>	<p>Vejle Træløst & Kulkompagni Havnegade 22 . Tlf. 68 og 69 Lev. til de kat. Institutioner</p>
<p>Carl Petersen <i>Slagtermester</i> 1. Kl. Varer - Pølsefabrik Nørregade 2 . Tlf. 1721 Leverandør til St. Maria Hospital</p>	<p>¹/₈ Vejle Mælkekompagni <i>Fineste Mejeriprodukter</i> Vejle . Telefon 335 Leverandør til St. Maria Hospital</p>	<p>VEJLE NY Mineralvandsfabrik <i>P. C. NIELSEN</i> Vissingsgade 8, Telefon 121, 205 Leverandør til St. Maria Hospital</p>
<p>Arbejdernes Fællesbageri <i>Aktieselskab</i> Bleggrdsg. 15, Tlf. 287 - 597 Leverandør til St. Maria Hospital</p>	<p>LEDIG</p>	<p>Niels Boesen <i>Katolske Begravelser ordnes</i> Nørrebrogade 9 . Tlf. 725</p>
<p>Tegn Deres Forsikringer hos N. Fr. Petersen Søndergade 18 . Telefon 2207 . 2 Linier</p>	<p>J. P. Fibiger Jensen <i>Slagtermester</i> Prima Kød og Flæk Stalgaardsg. 24, Tlf. 931 Lev. til St. Maria Hospital</p>	<p>J. ANCKER & SØN <i>Murermestre</i> Alt Murerarbejde Tønnesgade 36 . Telefon 1438 Udfører Murerarbejdet for de katolske Institutioner i Vejle</p>

Katolsk

Ugeblad

26. Marts 1944

92. Aarg.

Nr. 13

Israels Klagesange

Thorvaldsen

Anna Katharina Emmerich

Er det Lys og Musik,
der mangler

Gallup og Gilder

Den katolske Kirke og vor Tids sociale Spørgsmaal II

De store Rundskrivelser

Industrialismen stiller nye Problemer

Naar vi bruger Udtrykket »vor Tid«, maa vi allerførst gøre, os klart, hvad vi mener dermed.

Naar vi siger »vor Tid«, mener vi Tiden efter Industrialismens Gennembrud, som maa sættes til sidste Halvdel af forrige Aarhundrede. Med Maskinteknikkens Gennemførelse paa det arbejdsmæssige og trafikale Omraade er der jo sket intet mindre end en Revolution i økonomisk Henseende, — og tillige en Revolution i social Henseende, der betegner en Nedbrydningsproces, som savner sit Sidestykke i Historien. Dette er Kendsgerninger, som vi klart maa holde os for Øje i det følgende.

Det gamle, patriarkalske Forhold mellem Mester og Svende forsvandt; lidt senere forsvandt de tilsvarende Forhold indenfor selve Familien, saa vi i vore Dage mange Steder maa erkende en Mangel paa Samhørighed indenfor Familien svarende til den udenfor. Laugsordningerne og Stænderne opløstes, og Samfundets Struktur ændredes. Uden Hensyn til Kvaliteter iøvrigt delte Samfundet sig i Arbejdsgivere og Arbejdstagere, Besidden-

de og Ubesiddende, — Overklasse og Underklasse, som man med nogle Slagord kaldte det, — og til Underklassen henregnedes Arbejderne og Proletariatet.

Efterhaanden som Samfundet havde tabt sit ophøjede Maal af Sigte, smuldrede dets naturlige Samhørighedsbaand bort og blev erstattet af rent økonomiske Relationer, som mere skiller end binder, fordi de reducerer Mennesket til en Talstørrelse og ringeagter dets Værdi som Personlighed. Det var i disse Aar, at Folket blev forvandlet til: Befolkningen, og Mennesket fra at være en uddelig Sjæl blev til: et Beskatningsemne.

Der skabtes paa denne Maade en social Uorden, der havde meget alvorlige Følger for det enkelte Menneske; der skabtes herigennem en uoverskuelig Række af nye økonomiske, sociale og moralske Problemer, — og dette affødte igen en lang Række Forsøg paa Løsninger af Problemerne. I Menneskets Kamp for ad selvvalgte Veje at komme Mennesket til Hjælp opstod forskellige Ideologier, som nu er tørnet sammen i et gigantisk Verdensopgør paa Ild og Staal, som en forklarlig Konsekvens af den Udviklingsbane, man var slaet ind paa.

Kirkens Indsats

Spørgsmaalet bliver nu: Har den katolske Kirke noget at bringe overfor alt det, der ligger gemt i disse mere almindelige Bemærkninger?

At den selv mener, den har en Mission, er vel næppe nogen i Tvivl om, men har den formet sin Indsats? Og i bekræftende Fald, hvori bestaar den?

Allerede i Firserne i forrige Aarhundrede saa man paa katolsk Grund, hvorledes Udviklingen nødvendigt maatte tegne sig, om de Kræfter, som var sluppet løs, uhindret vedblev at virke, overladt til sig selv, — i den Frihed, som før alt andet betød Friheden for: Gud, — ledet af den Realisme, som før alt andet lod haant om Tilværelsens første og største Realitet: Gud.

Den 15. Maj 1891 udsendte derfor daværende Pave Leo XIII sin store Hyrdeskrivelse, kaldet: Rerum novarum (Higen efter Forandring), som senere Tider har kaldt for: kristen social Virksomheds Magna Charta.

I denne Hyrdeskrivelse tog Paven Stilling til den nyopdukkede, kommunistisk prægede Socialisme; og den af Liberalismen skabte hensynsløse Kapitalisme; klargjorde Forholdene vedrørende det, man kalder »den private Ejendomsret«, Forholdet mellem Brugsret og Ejendoms-

(Fortsættes Side 202)

Munkemel

Ledig

G. Garth-Grüner

Landsretssagfører
Frederiksholms Kanal 6, Kbh.
Tlf.: 12,166 og 12,161

Amagerbanken

Hovedkontor: Amagerbrogade 25

Afdelinger: Sundby, Søndre, Islands Brygge, Kastrup og Dragør
Alle Bankforretninger udføres. Boxer udlejes fra 5 Kr.

Bageri & Conditori

Johan Aschengreen

Amagerbrogade 72. Telefon Amager 353
Filial: Amagerbrog. 125. Telefon Amager 4019

**Beskyt Deres
Værdipapirer**

Hen æg dem i

Opbevaringsdepot

De fritages for Eftersyn af Udtrækning og
Klipning af Kuponer m. v.
De hævede Kuponbeløb indsættes paa Deres
Konto eller udbetales Dem.

Gebyr 50 Øre pr. 1000 Kr.
Paalydende
(Minimum 2 Kr.)

**DEN DANSKE
LANDMANDSBANK**

Alle Oplysninger meddeles af
vore Filialer eller vort Hovedsæde
Telefon Central 6500 - Lokal 65

KØBENHAVNS BRÆNDELS KOMPAGNI
KUL KØK KOKS
NØRREGADE 15 TELF. 9270

PARANAT Stof-Imprægneringsmiddel
gør alle Beklædningsgenstande vandtætte
Bonalin-Kompagniet A/S, København F

ROSENBERG
Tonic Water
Faas over hele Danmark

Flytteforretning i „FREDERIKSHOLM“

v. Andersen og Poulsen
Flytning - Opbevaring og Forsendelse
besørges med Garanti overalt i Landet
Sjælør Boulevard 21
Telefon Valby 3333 Godthaab 3653 r

Ledig

Chr. Hansens Kød-Udsalg

Gl. Kongev. 163, Eva 6465-6466
Østerbrogade 88, Tlf. Ø. 1158
Leverandør til Set. Elisabeths Hospital

Peter Hansen

Tømrer- og Snedkermester.
Adolfsvej 6 . Gent. 424
Udf. Arbejdet v. Assumptionsklostret Rygaard

W. Staack

Malermester

Blekingsgade 6 . Tlf. Amager 1158

HORISONTEN RUNDT

**Er det Lys og Musik,
der mangler?**

Radioens populære Reportagechef Aksel Dahlerup stiller sig i »Berl. Aften« for den 18. ds. blandt dem, der gerne vil have Gudstjenesten forlenet med større Højtidelighed (Lys og Musik), saa ikke det hele staar og falder med Præstens Prædiken. »Kirken behøver jo ikke i Dag at se lige saa strengt paa Tingene som ved Reformationen«, siger han. »Nu er Linien jo trukket op; man ved, hvor Folkekirken staar«.

Det gentager sig saa tit, at man i Folkekirken ønsker benyttet et eller andet af de katolske »Virkemidler«, fordi man sammenligner eget Kirkebesøg med vore fyldte Kirker.

Men vore Kirker er ikke altid bedst besøgt, naar de mange Lys er tændt og Sangen klinger herligt. Ofte kommer der flest til en stille Messe, hvor der intet er gjort ud af det ydre. Deraf kan vore Venner i Folkekirken slutte sig til, at det ikke er »Virkemidlerne«, der er afgørende. Det afgørende er, hvad vor Gudstjeneste er. Vil man vide, hvorfor Katolikker er flittigere til Kirkebesøg end Protestanterne, saa maa man spørge, hvad Messen er. Og der blev jo — desværre — »Linien trukket op« ved Reformationen.

Aksel Dahlerup beklager ogsaa, at Børn ikke tages med i Kirken. Det hele er for nutidsfjernt for Børn. Ja, hvad skal vi Katolikker saa sige? Vor Gudstjeneste er tilmed paa Latin. Og dog er det hos os en ganske given Sag, at Børn endogsaa meget tidligt er med i Kirke. Den, der vil søge Grunden til, at den katolske Jensen og den protestantiske Nielsen, der bor Dør om Dør i samme Hus og i det ydre ligner hinanden saa meget, ser saa forskelligt ogsaa paa denne Ting, maa atter søge Grunden i Gudstjenestens (Messens) Væsen — og ikke i det ydre.

Fra Passionstidens Liturgi

Israels Klagesange

af STEPH. WEVERS

Biblens Klagesange er udsprunget af en nedtrykt Stemning. De er blevet til efter Jerusalems Kapitulation i Aaret 586. Virkeligheden har vist sig at være værre end det, man i lange Tider havde gaaet og frygtet. Kongen er blevet bortført. Nationen har faaet knækket sin Rygrad ved Deportationen af saavel Adel som Haandværkere. Alt er styrtet sammen: Forsvaret, Bymurene, Templet og hele den hellige Stad. Hvad man aldrig havde anset for at være muligt, er sket. Vel har den krigsrustede assyriske Hærs Drøn kunnet fornemmes som en fjern Torden*). For over hundrede Aar siden marcherede de grum-

*) Se min Art. om »Det assyriske Verdensrige« i Katolsk Ugeblad (1940), S. 755, 773, 789, 818.

me Krigere paa deres tunge Støvler ind over Landets Grænser og rullede deres Krigsvogne ind under Samarias Porte. Men man havde dog altid Haabet: det dristige Haab, at det ved Hjælp af Diplomati og Eftergivenhed vilde lykkes at holde Fjenden borte fra Landets Hjerter. Haabet, at Ægypten snart vilde vise sig paa Arenaen, Ægypten med en Hær, der mindede om dets svundne Stortid i Tutmoses III's og Ramses II's Dage. Og ikke mindst Haabet om, at der vilde ske et Mirakel, ligesom det var sket, da Assyrerne i den fromme Kong Hiskias Tid kamperede uden for Byens Volde. Nu var alt Haab ude. Alle Sikringer havde svigtet. Det var Fjenden — Assyernes jævnbyrdige Arvtager, Babylonerne, der var Herrer over det ulykkelige Land og et ydmyget Jerusalem. Lov-

Profeten Jeremias
(Detail fra Michelangelos Udsmykning
af Loftet i det Sixtinske Kapel)

løsheden bredte sig ustraffet. Hjemmene blev plyndret, de unge Piger voldtaget af den fremmede Soldateske, deres Brødre og Kærester sat til Slavearbejde. Der var ingen Glæde, intet Brød og ingen Frihed.

Digteren og hans Værk

Hvem der har Æren af disse fem Sange, der paa saa gripende Maade skildrer et Folks Tragedie, er ikke godt at vide. Der som disse Digte har cirkuleret i det besatte Jerusalem, er Navnet paa Forfatteren til disse i Fjendens Øjne illegale Skrifter blevet holdt hemmeligt af gode Grunde. Den senere jødiske Tradition har gættet paa Profeten Jeremias, der som bekendt var Øjenvidne til Jerusalems Undergang og af de kaldæiske Besættelsesstropper fik Lov til at færdes frit i det ødelagte Land. Da Biblen i den hellenistiske Periode (mellem Aarene 300—200) oplevede sin første Oversættelse, var denne lille Digtsamling, der i den hebraiske Bibel stadig findes blandt de saakaldte Ketubim, d. v. s. opbyggelige Skrifter, flyttet over til Profeterne og figurerede efter Profeten Jeremias som et Tillæg til dennes Skrifter; samtidig var Samlingen forsynet med en kort Indledning, der forestillede den grædende Gudsmænd som Ophavsmand til det, der fra nu af skulde kaldes Begrædelsernes eller Klagesangenes Bog. Fra den græske Septuagint-Bibel gik Attributionen senere ogsaa over til den latinske Vulgata. Dermed er Forfatterspørgsmaalet dog ikke løst. Saa meget er sikkert, at Klagesangene stammer fra Profeten Jeremias' Tid, og at de efter baa- de Sprog og Indhold at dømme i hvert Fald for en stor Del godt kan hidrøre fra samme Gudsmænd, der bar saa tungt paa sit Lands sørgelige Skæbne.

Samlingen omfatter kun fem Digte, der alle kredser om samme Emne. De fire første er alfabetiske, d. v. s. at de forskellige Vers begynder skiftevis med det hebraiske Alfabets 22 Bogstaver. Hvert Digt tæller da ogsaa nøjagtig 22 Vers, oftest paa 3 Li-

nier hvert, en enkelt Gang dog kun paa to. Naar Sang 111 i vore trykte Bibler er paa 66 Vers, da er det, fordi man har nummereret hver Verslinie, siden alle Strofens tre Linier i dette ene Tilfælde begynder med samme Bogstav.

Foruden denne semitiske Erstatning for vore Digtes Endrim, fremviser vore Klagesange (som iøvrigt nogle af Davids Salmer) en anden Ejendommelighed af rytmisk Art: hvert Vers eller rettere sagt hver Verslinie falder i to forskellige Led af ulige Længde, et længere (tre Fremhævelser) og et kortere (kun to Fremhævelser). Denne brudte Rytme (Kina=Klagerytme) fornemmes trods det udviskende i Oversættelsen, f. Eks. i Salme 130:

Fra det dybe raaber jeg til dig,
Gud:

Herre, hør min Røst.

Hver Gang er det, som om den nødstedte paany svinger sig op til et Skrig eller en Klage, og hver Gang bliver Bønnen stikkende i Struben paa ham.

Men mens disse Formens Elementer enten helt (det alfabetiske Begyndelsesrim) eller delvis (den haltende Rytme) gaar tabt ved Oversættelsen, kan man stadig glæde sig over denne elegiske Poesis Indhold.

Poesi med stærke Følelser

Klagesangene er Poesi med Graad i. Ikke den stille Graad, der er god Tone paa vore Breddegrader, hvor det sammenlagte Lommetørklæde holdes parat til straks at opfange Taaren ved dens Kilde, og Graaden holdes nede i Halsen. Klagesangene stammer fra et Land, hvor de sørgende plejer at give deres Sorg frit Løb, ja endog ved særlige Lejligheder — ved Dødsfald og Begravelser — engagerer professionelle Klagekoner og Fløjtespillere til at føre an i Veklagen og støtte den. Her elsker Folk den store Pathos saavel i Glæde som i Sorg. Den sidste tilkendegives ved sønderrevne Klæder, Haar i Urede, forvredne Hænder, strømmende Taarer og hjerteskerende Skrig

Udsnit af Loftet i Capella Sixtina med Profeten Jeremias

eller Veraab. Biblens Klagesange er i samme orientalske Stil. Det er de stærke Følelser, der kommer til Orde, men hos Digteren faar de en skøn kunstnerisk Udformning.

Disse fem Digte løber over af, hvad der fylder Digterens Sind: det er Skildringen af den frygtelige Skæbne, der er overgaaet hans ulykkelige Land og Folk og hele den Skala af Stemninger i Mol, som det Syn fremkalder i hans Gemyt. Det er Forbavelse over den bratte Overgang fra Fred til Krigens og Kapitulationens Rædsler. Det er Skam og Fortvivlelse over den haabløse Situation, Land og Nation er blevet stedt i. Det er Hadet, et mageløst, men glødende Had mod den hoverende Fjende.

Der er ogsaa et Par lynende Sideblikke i Retning af Grænse-landene saasom Edom, hvis Skadefryd ikke er undgaaet det nedbøjede Folk. Bitterhed giver sig Luft med Henblik paa Ægypten, der stadig har pustet til Oppositionen mod Konkurrenterne om Verdensherredømmet fra Øst, men da det kom til Stykket skammeligt svigtede Stødpudestaten, der satte sin Lid til dets Hjælp. Da det gjalt, har Ægypten vist sig at være, hvad Profeten Jesajas i sin Tid havde sagt: »Et Siv, der gennemborer Haanden, som støtter sig til det«. Og saa er der Ruelse over Israels

egne Synder, der bag om det politiske Puslespil har været Skyld i, at Israels Gud passivt saa til eller rettere anvendte Fjenden for at tugte sit Folk. Derfra glimter ogsaa en Smule Haab ligesom en tynd lys Rand ved en altoverskyggende mørk Himmel: nemlig at der kommer en Ende paa Guds Vrede, og han saa retter sin Svøbe mod den brovtende Bøddel.

For hvem der har en Bibel ved Haanden, er denne lille Digt-samling hurtigt læst. Mange Træk vil gøre særligt Indtryk, naar de ses paa Baggrund af de Rædsler, som Krigen nuomstunder demonstrerer i alle Lande og helt op til under vore Vinduer. Det lille Udpluk af Tekster, som her bliver gengivet, skal blot illustrere de indledende Bemærkninger samt skærpe Læserens Læselyst.

Sorg og atter Sorg

Se, Herre, hvor jeg er i Vaande, mit Indre er i Glød, mit Hjerte er knust i mit Bryst ... Hør, hvor jeg sukker, ingen bringer mig Trøst. (1,20—21).

Mine Øjne hensvinder af Graad, mit Indre gløder, mit Hjerte er knust, fordi mit Folk er brudt sammen. (II,11).

Jeg er den, der saa Nød ved hans Vredes Rige ...

Mit Kød og min Hud har han opslidt, brudt mine Ben ...

Lod mig bo i Mørke som de, der for længst er døde.

Han har spærret mig inde og lagt mig i tunge Lænker.

Om jeg raaber og skriger, min Bøn er slængt ude.

Mine Tænder lod han bide i Flint, han traadte mig i Støvet; han skilte min Sjæl fra Freden, jeg glemte Lykken

og sagde: »Min Livskraft, mit Haab til Herren er ude.«

At mindes min Vaande og Flakken er Malurt og Galde.« (III, fra 1—19).

Hovedstaden efter Kapitulationen

Hvor sidder hun ene, den By, saa folkerig før — mægtig blandt Folkene før, men nu som

en Enke. Fyrstinden blandt Lande er nu sat til at trælle. (I,1).

Sions Veje sørger, fordi ingen kommer til Festforsamling; alle hendes Porte er øde ... (1,4).

I Jordan sank hendes Porte, Slaerne brød han. (II,9). Han nedbrød i Vrede Judas Datters Borge, slog dem til Jordan, skændede Rige og Fyrster. (II, 2). Avindsmænd udstrakte deres Haand efter alle hendes Skatte, ja, ind i sin Helligdom saa

hun Hedninger komme, hvem du havde nægtet Adgang til din Forsamling. (I,10).

Hvorledes er Guldet fordunklet og skæmmet det ædle Metal, de hellige Stene slængt hen paa Gadernes Hjørner. (IV,1).

Herren forkasted sit Alter, brød sin Helligdom, hengav i Fjendens Haand dets Paladsers Mure; man skreg i Herrens Hus som paa Festens Dag. (II,7).

(Sluttes næste Uge)

En stigmatiseret Seerske II

Anna Katharina Emmerich

En Eftermiddag — det var henvend klokken tre den 29. December 1812 — laa Anna Katharina hensunket i Betragtningen af Jesu bitre Lidelse. Mindelig bad hun om ogsaa ret at maatte føle, hvad Han led, og sagde fem Fadervor til Ære for de fem hellige Vunder. Da blev hun med eet borttrykket i Aanden, og det bares hende for, at der faldt et saare klart Lys ned mod hende, og midt i Lyset saa hun et korsfæstet Legeme, levende og gennemsigtigt, med udbredte Arme, men uden noget Kors. Og Vunderne lyste med endnu større Glans end Legemet, og omkring hver Vunde stod en Glorie af Lys. Men hendes Hjerte var ved at briste af Smerte og stor Sødme og Attraa efter at føle Jesu Smerter sammen med Ham. Og jo mere hun betragtede Hans hellige Vunder, desto stærkere blev Attraaen, og fra hendes Hænder, Fødder og Side strømmede en Bøn op imod Ham om at faa Lov til at dele Hans Smerter. Og da saa hun først fra Billedets Hænder, saa fra dets Side og saa fra dets Fødder en tredobbelt, lysende rød Straale skyde som en Pil ned imod hendes Hænder, Side og Fødder. Men netop i det Øjeblik kom Husets unge Datter gennem Stuen — Anna Katharina laa i Ekstase med Armene udstrakt som korsfæstet, og begge Hænder var

fyldt med Blod. Den unge Pige troede, at hun havde slaaet sig, og gik derfor hen til Sengen, bøjede forsigtigt den syges Arme og lagde dem oven paa Dynen, og saa listede hun ud, ligesaa lydløst som hun var kommet. Da hun kom igen lidt senere, var Anna Katharina vaagnet. »De maa have slaaet Dem,« sagde hun intetanende. »Aah, det er ikke noget,« svarede Anna Katharina, »men vær sød og tal ikke om det til de andre,« tilføjede hun lidt efter.

Tre Dage senere — altsaa den 31. December — kom en Dominikaner Pater Limberg med den hellige Kommunion. Som ellers hørte han først hendes Skriftemaal. Anna Katharina laa med begge Hænder skjult under et linned Klæde, med ved Ordene, Deinde ego te absolvo, træk hun højre Haand op og slog Kors for sig. Præsten kunde ikke undgaa at se det blodige Saar paa Haandens Yderside. Det gav et Sæt i ham, og kun med yderste Besvær lykkedes det ham at fuldføre den hellige Handling. Heller ikke bagefter lod han sig overfor hende mærke med noget, men han skyndte sig ovenpaa til en fransk Abbé, der ogsaa havde fundet Husly hos Enkefru Rothers — som mange andre franske Præster havde han nægtet at aflægge den berygtede Ed paa Konstitutionen og var derfor flygtet ud

af Landet. Dominikaneren vidste, at Anna Katharina tit raadførte sig med Abbé Lambert, og maatte derfor tale med ham om det. Abbé Lambert fulgte straks med for at faa Syn for Sagn. »Ma soeur,« udbrod han ivrigt, »ma soeur, du musst nicht meinen, du seiest eine Katharina von Siena!« — Det var tydeligt, at han undsaa sig for at tro paa et saadant Under. Men næste Dag kom Dominikaneren igen og fortalte ham, at der stadig flød friskt Blod af Saarmærkerne. Franskmanden var bleg af indre Bevægelse. »Pater!« sagde han med en afværgende Gestus, »dette maa ingen faa Nys om! Ingen! Lov mig, at det bliver mellem os — ellers faar vi kun Ærgrelser og Spektakel!« Dominikaneren nikkede, forfærdet allerede ved Tanken om, hvad de kunde vente sig. Heller ikke overfor hende selv vilde de lade sig mærke med noget.

Men ret længe kunde Sagen ikke forblive skjult. Baade Enkefru Rothers og hendes Datter, der skiftedes til at passe den syge, kom snart bag om det; ogsaa Søster Klara Soentgen opdagede det en Dag, hun var paa Besøg — og saa var det ude over hele Byen. Som det var at vente, blev der et run til Enkefru Rothers. Alverdens Mennesker kom paa Besøg for at faa Lov til at se den stigmatiserede. Anna Katharina var ulykkelig over at være Genstand for saa megen Opmærksomhed. »Sig dog til dem, at jeg er en stor Synder,« sagde hun, og hun bønfaaldt Gud om dog at tage Saarmærkerne fra hende: hun vilde gerne gælde for Hykler og Bedrager! Men hendes Bøn blev ikke hørt; hun fik tværtimod det Svar: Dine Lidelser skal ikke mindskes! Guds Naade skal være dig nok!

Historien var ogsaa kommet Sognepræsten i Koesfeld for Øren. Provst Rensing var ikke et Øjeblik i Tvivl om, hvad der var hans Pligt: sammen med Pater Limberg, hendes Skriftefader og to ansete Læger i Byen opsøgte han uanmeldt Anna Katharina for med egne Øjne at se og af hendes egen Mund høre, hvad der var om Sagen. Han

blev hurtigt klar over, at der i hvert Fald var saa meget om den, at han omgaaende maatte underrette den kirkelige Øvrighed. Allerede næste Dag skrev han til Biskoppen af Münster. Tre Dage senere mødte dennes Generalvikar — den sidenhen saa berømte Ærkebiskop af Köln Clemens August von Droste zu Vischering — sammen med Dekan Overberg og en Medicinalraad von Druffel. De tre Herrer overbeviste sig hurtigt om, at Saarmærkerne var en Kendsgerning, og at der ikke kunde være Tale om et bevidst Bedrag fra Anna Katharina Emmerichs Side. Men de ansaa det for deres Pligt at foretage en grundig Undersøgelse for ogsaa at udelukke Muligheden af et Bedrag. Der blev derfor truffet Bestemmelse om, at en Læge i Byen, Dr. Krauthausen, skulde forsøge at læge Saarene. Da det ikke førte til noget, satte de Anna Katharina under Opsyn Dag og Nat — i alt 10 Dage, men det gav heller ikke noget Resultat: Saarene var lige friske, og Føde tog hun ikke til sig, bortset fra en Smule flydende. Overfor Dekan Overberg skulde hun gøre Rede for hele sit Liv, for at denne meget erfarne Præst skulde danne sig en Dom om hendes Mentalitet. Hans Kendelse gik ud paa, at der overhovedet ikke kunde være nogensomhelst Tvivl om hendes ægte og dybe Religiositet og fuldkomne aandelige Sundhed. Generalvikaren ønskede ogsaa en protestantisk Læge tilkaldt. Denne afgav følgende Erklæring: »Hvad jeg har set sætter En i Undren. Bedrag er her utænkeligt; det viser Personens religiøse Tankegang, hendes Fysiognomi, der saa tydeligt er præget af from

Enfold, oprigtig Gudsfrygt og glad Hengivelse i Guds Vilje; det viser Saarmærkernes Tilstand — i hvert Fald Fagnanden. En naturlig Oprindelse til Saarene ved Imagination, Induktion, Analogi, eller hvad man nu ellers kunde tænke sig at forklare dem med, er næppe mulig. Efter min Mening er det overnaturligt.« Til samme Opfattelse kom ogsaa Kredslægen Dr. Wesener. Da han hørte om den stigmatiserede Nonne, havde han sagt til sig selv: Det er Løgn! Det kan ikke være andet end Bedrag! Og irriteret over Folks fabelagtige Lettroenhed havde han opsøgt Anna Katharina, sikker paa, at det snart skulde lykkes ham at afsløre Bedrageriet. »Det hele forekom mig saa mærkværdigt,« fortæller han, »og jeg saa i det en saa forfærdende Lettroenhed, at jeg for at gøre en hurtig Ende paa Sagen vilde optræde meget overlegent. Men det gik ikke, som jeg havde ventet. Hver Gang jeg besøgte den syge, fik jeg et stærkere Indtryk af hendes rolige, frimodige og ligefremme Personlighed... Jeg blev mere og mere overbevist om hendes enfoldige, i Sandhed kristne Sindelag, der levede i Fred med sig selv og hele Verden, fordi det i alt saa Guds hellige Vilje... Det saarede og beskæmmede hende dybt, at der blev gjort saa megen Ophævelse over hende. Hun var venlig og kær overfor alle; fattige hjalp hun i det skjulte, syge og Mennesker i Nød trøstede hun ved at tage deres Byrde paa sig... Hendes Sjæl levede helt i Gud, skønt hun ustandseligt blev trukket ind i alskens jordiske Anliggender, fordi saa mange Mennesker kom med deres Sorger til hende.«

(Sluttes næste Uge)

Jesus Kristus XII

»Værdig til at modtage Ære og Lovprisning«

Ved Hjælp af vore Troskilder forsøgte vi indtil nu at trænge

dybere ind i det utilgængelige Lys og den Herlighed, hvori vor

Herre og Frelser Jesus Kristus bor. Vi naaede ikke ret langt ad denne Vej. For saa snart vi taler om guddommelige Ting, begynder vore Evner hurtigt at svigte. Derfor er det ogsaa, at vi i Løbet af ganske kort Tid bliver trætte, naar vi læser eller hører om dem. Vi er foreløbig ikke udviklede nok og er nødte til at give Afkald paa at forstaa dem fuldstændigt. Vi maa vente, indtil Jordelivets Dage svales og Skyggernes længes, og til Sløret falder og den store Overraskelse kommer, da vi staar Ansigt til Ansigt med ham, som vi saa ofte har tænkt paa i det jordiske Liv, og som vi gerne vilde kende til Fuldkommenhed for at kunne ære og elske ham saaledes, som han fortjener det. I Mellemtiden maa vi nøjes med at eje den tilslørede Sandhed om vor Frelser og hans Hjertes Rigdomme. Til Gengæld skal vi frem for alt tænke paa de Pligter, vi har overfor al den Storhed og Godhed, den Hellighed og Kærlighed, som vi hidtil saa et Glimt af. Gør vi det, varer det ikke længe, før vi føler Trang til med Salmisten at udbryde i de Ord: Alt, hvad der har Aande, skal prise Herren og hans Hjertes Kærlighed. Ja, pris denne Helligdom, pris denne stærke Borg, pris hans vældige Gerninger, pris hans mægtige Storhed. Pris med Hornets Klang, med Harpe og med Citer, med Strengleg og Fløjt, med klingre Cymbler og gjaldende Cymbler.

Her gælder det om at følge det Raad, som den hellige Thomas af Aquin giver: »Quantum potes, tantum aude«. Hvad du evner, bør du vove. Aldrig kan du nok ham love; mod hans Vælde alt er smaat. Saa lad os da i det Øjemed se hen til de store Eksempler, der kan vise os, hvordan vi skal forherlige og glæde Herren. Lad os høre, hvad St. Paulus siger om den himmelske Fader: Fordi vor Frelser »ydmygede sig selv og blev lydlig indtil Døden, ja Døden paa Korset, derfor har Gud ophøjet ham og givet ham et Navn, som er over alle Navne, og i Jesu Navn skal alle Knæ bøje sig, deres,

som er i Himlen og paa Jorden og under Jorden, og enhver Tunge skal bekende, at den Herre Jesus Kristus er i Gud Faders Herlighed (Fil. 2,9).

Lad os ogsaa lære af, hvad den hellige Johannes fik Lov til at skue, dengang han blev landsforvist til Øen Patmos og en Søndag skuede en Dør aabne sig i Himlen. Ved denne Lejlighed hørte han Himlens Beboere synge en Lovsang til Ære for Lammet. »Jeg hørte«, siger han, »Røster af mange Engle rundt om Tronen og af Væsenerne og de Ældste. Deres Tal var Tusinder og atter Tusinder, og de sagde med høj Røst: Lammet, som er blevet slagtet, er værdigt til at modtage Kraft og Rigdom, og Visdom og Styrke, og Ære og Herlighed og Lovprisning. Alle Skabninger i Himlen og paa Jorden og under Jorden, og alt, hvad der er paa Havet og i dette, hørte jeg sige: Ham som sidder paa Tronen, og Lammet være Pris og Ære og Herlighed og Magt i al Evighed. Da sagde de fire levende Væsener: Amen, og de fire og tyve ældste faldt paa deres Ansigter og tilbad ham, som lever i al Evighed«. (Jo. Aab. 5,11 ff.).

Englene i Himlen gør sandelig ret i at lovprise vor Frelser paa denne Maade. Han har Krav paa den Hyldest, som tilkommer Gud, fordi han er Guds Søn; og han har Krav paa de Æresbevisninger, som tilkommer et Menneske, fordi al den Herlighed, der overhovedet kan findes i et Menneske, omstraalet ham. Værdig til Lovprisning er hans hemmelighedsfulde Oprindelse, den vidunderlige Sammensmeltning af guddommeligt og menneskeligt, som vi ser i ham, samt hans Liv og alle de Gerninger, der udgaar fra ham. Hvem du derfor end er, stor eller lille, ung eller gammel, Synder eller uskuldig, lær af dit Hjertes dybeste Grund at lovprise ham og sig: »Dig velsigne Himmel og Jord og Hav og alt, hvad der er deri, og prise og herliggøre dig i al Evighed! Dig velsigne alle Engle og alle dine Hellige og prise og herliggøre dig i al Evighed!

Ja, velsignet være du, Herlighedens hellige Tempel og Kongemagtens hellige Trone! Velsignet være du, som troner over Keruber og hele Universet! Ære være dig nu og altid og i Evigheds Evighed. Amen«.

Nu kunde det jo tænkes, at en eller anden ved at læse den Bøn følte i sig selv en skjult Kraft, der holder Sjælen tilbage fra at istemme i denne Lovsang. Samvittigheden kender sig skyldig i Brøde, og derfor føler Hjertet sig ikke værdigt til at gøre fælles Sag med Guds Engle og Hellige. Skulde dette være Tilfældet, beder jeg dig om at efterligne Vandalernes Konge Gelimer, da han var kommet i Romernes Fangskab. Der fortælles om ham, at han henvendte sig til sine Fjender med en Bøn om tre Ting: Om Brød, en Svamp og en Citer. Han blev spurgt, hvorfor det netop skulde være disse tre. Da svarede han: Hvad Brødet skal bruges til, trænger ikke til nærmere Forklaring. Det skal jeg friste Livet med. Med Svampen vil jeg tørre mine Øjne, som græder over, at jeg har brudt mig saa meget om denne elendige og forgængelige Verden. Men det skal ikke være nok, at jeg tørrer mine Taarer. Min Sorg skal forvandles til Glæde. Ulykke og Tab skal gøre mit Hjerte stærkt, og da vil jeg lovprise Gud. Dertil skal jeg have en Citer. Dette er os et Eksempel. Efterlign det og gaa til ham, som dine Synder har gjort til din Fjende. Bed ham om Liv og Livets Brød, bed ham om Angertaarer, og bed ham om den Helligaands Glæde, saa kan ogsaa du forene dig med alle dem, som glæder sig i Gud og hans enbaarne Søn, hvis Hjerte er alle Synderes Tilflugt. I Tilid til hans Godhed skal du saa blive ved med at sige: »Lov og Pris og Tilbedelse være Jesus og hans guddommelige Hjerte i al Evighed. Amen«.

F. K.

* * *

«Gangen til Golgata»

Del var i Marts 1798, et en talentfuld dansk Akademi-Aspirant — knapt 30 Aar gammel — for første Gang satte Foden indenfor Verdenssladens Roms Mure. Her i den evige Stad, Kunstens og Pavernes By, skulde han finde sit andet Hjem, skulde vinde sit Verdensry. Fremgikredive Aar tilbragte Thorvaldsen — med en kort Afbrudelse — i Rom og udviklede sig her til den enestaaende produktive Kunstner, som Verden sjældent har set Mage til.

Paa et Tidspunkt, hvor man ude omkring i Verden næsten udelukkende betragtede ham som den store Klassicist, Skaberen af den geniale «Jason», slog han igennem herhjemme, men mærkværdigtvis inden for en brettet Genre i Kunsten, nemlig som Udøver af kristen Kunst. Og næppe noget andet Sted har den aldrende Thorvaldsen afsløret sin Genialitet tydeligere end i Kristusfiguren, Allerstatuen i Vor Frue Kirke i København, en af hans Kunstnerlivs ypperste Bedrifter. Sammesteds findes bl. a. ogsaa hans Apostelfigurer, der dog ikke nær kan staa Maal med Kristusfiguren — samt to Friser, «Gangen til Golgata» og «Indtoget i Jerusalem», af hvilke den førstnævnte — inspireret af den katolske Korsvej — er langt den betydligste og yder af værdifuldt Bidrag til Fortaaelse af Thorvaldsen som Kristener.

Langt den største Del af sit Liv kom Thorvaldsen til at leve under katolske Himmelsirag — han fandt endog hen til kristendommen, omend i en for ham særegen Form — og udviklede sig der det Spørgsmaal sig: hvorledes stillede denne Mund sig til den kristne Lære. Opholdet i den evige Stad og Medel med de

Gravmæle over Pave Pius VII i Peterskirken

mange kristne Paavirkninger kunde vel næppe undgaa at faa Indflydelse paa hans Kunsternatur, omend det maaske kun blev ubevidst. Og fra en ligegyldig Indsigelse for Kristendommen, paavirket af den fra Revolutionens Frankrig, vendte han sig — til Trods for at han inderst inde var og blev Rationalist — til Troen i alle Opbyggelser om den store Mester, samt hans nære Ven, Malmstøber Dalhoff, som han selv: »Fra den Tid (da han lærte Kunddommen at kende) var hele min Idde en stor Kærlighed i Kristo! Fra den Tid ingen vise mig eet eneste af alle mine Ager, hvor jeg har søgt at vise mig. Jeg agtede kun for at øve mig selv i denne sløjke, og maaske med det Haab, at maaske en eller anden kunde faa Lyst til at gaa samme Vej. Jeg ved vel, at naar jeg da kan man sige om mine kristelige Figurer, at de er græske — og man har Ret, thi uden dem kunde man ikke arbejde i et menneskeligt. Og om mine græske

Berthel Thorvaldsen

— et Rids i Anledning af Hundretdaarsdagen for hans Død, 24. Marts 1844

dig Indsigelse for Kristendommen, paavirket af den fra Revolutionens Frankrig, vendte han sig — til Trods for at han inderst inde var og blev Rationalist — til Troen i alle Opbyggelser om den store Mester, samt hans nære Ven, Malmstøber Dalhoff, som han selv: »Fra den Tid (da han lærte Kunddommen at kende) var hele min Idde en stor Kærlighed i Kristo! Fra den Tid ingen vise mig eet eneste af alle mine Ager, hvor jeg har søgt at vise mig. Jeg agtede kun for at øve mig selv i denne sløjke, og maaske med det Haab, at maaske en eller anden kunde faa Lyst til at gaa samme Vej. Jeg ved vel, at naar jeg da kan man sige om mine kristelige Figurer, at de er græske — og man har Ret, thi uden dem kunde man ikke arbejde i et menneskeligt. Og om mine græske

Kristus (Vor Frue i København)

Figurer vil man sige, at de ere kristelige — og man har Ret, thi jeg kunde bekvemme mig til under Arbejdet at nære andre Tanker end dem, min hele Bestræbelse gaar ud paa. Uden disse Grundsætninger vilde jeg aldrig have kunnet gøre mine Apostle eller min Kristus.

Er »Schweizerlaven« i Lusern — til Minde om de Schweizer, der faldt ved Tuilerierne i 1792. — Thorvaldsens berømteste Monument, saa er Pius VII's Gravmæle i Peterskirken i Rom til Gængæld sandsynligvis det af hans Arbejder, der har bragt ham mest Hæder. Det var hans Ry, der var Skyld i, at Cardinal Consalvi i 1823 henvendte sig til ham for at formaam ham til at paalage sig at rejse et Gravmæle over den afdøde Pave

Daabens Engel

Pius VII. Det vakle unægtelig en ikke ringe Opsig, at Valget netop faldt paa Thorvaldsen, men i Dag staar hans Værk i Kristenedens Hovedkirke ikke blot som et Minde over Pius VII men tillige ogsaa over Thorvaldsen, og til Trods for Monumentets synlige Mangler, er det dog sandsynligvis Kulminationen paa hans kunstneriske Løbbane og bævder sig smukt, Side om Side med Monumenter af Bernini og Canova.

I Værket om Thorvaldsen i Rom fortæller J. M. Thile om Forholdet til Thorvaldsens Pavement-

Petrus

ment: »Medens Thorvaldsen i Dag i November (1823) var beskæftiget med Daabens Engel, modtog han et Budskab fra Kardinal Consalvi, at han ønskede at tale med ham. Da Thorvaldsen, fremmed til Paladset, indfandt sig og nævned sit Navn, blev han modtaget med den største Opmærksomhed og førtes til Kardinalen. Det var angaaende et Monument til Ære for Pius den VII, hvilket Kardinalen vilde lade oprejse i Peterskirken, og han havde udsat vor Kunstner til at overtage dette Værk. Al Thorvaldsen til Trods for alle de Forpligtelser, der endnu paahvilede ham, nu ogsaa uden Betænkning overtog denne, var en naturlig Følge af hans ejendommelige Mod og Uforfærdelighed i alle deslige Sager. Han var saa langt fra at forudse alle dette Forholds Vanskeligheder og de Fortrædeligheder, som heraf skulde fødes, at han endog erklærede, at Æren var ham i denne Sag nok — Nogle Dage efter denne Samtale gjorde Kardinal Consalvi sit Testamente og deponerede 20 000 Scudi i Monte di Pietà til Udførelsen af et Monument over Pius VII, som Thorvaldsen skulde udføre. G. M.

De store Rundskrivelser

(fortsat fra Side 193)

ret, Forholdet mellem Staten og Familien, mellem Arbejdsgivere og Arbejdere; stemplede det klassesdelte Samfund som en naturstridig Samfundsdannelse, som en social Udartning. Frem-satte det kristne Syn paa Rigdom og Fattigdom, Almisser eller Rettigheder, Strejke og Forhandling, Løn og Formuedannelse o. m. a.

Altsammen Spørgsmaal, som meldte sig paa en helt ny Maade og med ny og nærgaaende Kraft efter Industrialismens Gennembrud, og som, hvis de forblev uløste, vilde udløse en Kummer for Mennesker, som ikke tidligere var kendt.

Den pavelige Hyrdeskrivelse er selvfølgelig tilgængelig for enhver, den findes ogsaa oversat til Dansk, men er efter sin Form først og fremmest henvendt til Biskopperne rundt om i Verden, som hver paa sit Sted efter dets Tarv skulde arbejde de fremsatte Tanker igennem.

Det falder, hvad enhver burde vide, udenfor, hvad en Pave kan tænke, at der hermed skulde være bragt det, man kalder en Patentløsning af de herhen hørende Problemer. Tværtimod er det katolsk Tankegang, at Patentløsninger ikke findes. Hvis man tænkte sig dette, at Mennesker søgte efter et politisk, socialt, økonomisk System, hvis Indførelse skulde faa Tingene til at gaa ligesom af sig selv i »den gode Gænge« uanset de enkelte Menneskers moralske Indsats hver Dag »her og nu«, vilde disse Mennesker efter katolsk Tankegang lede forgæves. Og dog er der gennem denne Hyrdeskrivelse og med den som Udgangspunkt formet en Indsats, som svarer til sin Betegnelse katolsk, og har Gyldighed uafhængig af Tid og Sted.

Naturloven er den sociale Grundlov

De pavelige Tanker drejer sig med andre Ord om visse Grundbegreber, hvorpaa alt socialt Ar-

bejde maa bygge, uanset i hvilke Lande og til hvilke Tider den sociale Indsats øves. De drejer sig om visse Grundlove for menneskeligt Liv, i Overensstemmelse med hvilke det menneskelige Liv maa opbygges, om det skal naa Skaberens Bestemmelse. Det er nemlig en urokkelig katolsk Erkendelse, at der findes saadanne moralske Naturlove, der har samme Krav paa at blive adlydt som Naturlovene i Fysikens Verden.

De har det tilfælles med disse, at forsynder man sig imod dem, udebliver Virkningen ikke; og de har det til Forskel, at medens Virkningen af en selv ringe Forsyndelse mod de mekaniske Naturlove indtræffer øjeblikkeligt, indtræffer Virkningen af selv store Forsyndelser mod de moralske Naturlove ofte først senere.

Hvad der menes hermed, kan vi kort illustrere i en Lignelse.

Hvis Spørgsmaalet om Bygningen af Lillebæltsbroen opstaar, er Samfundet frit stillet overfor dette, om de overhovedet vil have en Bro eller vil klare Vanskeligheden for Overfarten paa anden Maade. Det maa Regering og Rigsdag til syvende og sidst afgøre. Det er ligeledes et økonomisk-politisk Spørgsmaal og et Smagsspørgsmaal, hvorledes Broens Arkitektur skal være, om der skal være baade Kørebane, Jernbane, Gangsti og Cykelsti; — men det falder udenfor den politiske Magts Kompetence at udtale sig om, hvorvidt den skal bygges i Overensstemmelse med Naturlovene. Der er visse Fundamenteringsforhold af fysisk-teknisk Karakter, som simpelthen er givne med selve Opgaven, og som er unddraget den menneskelige Vilkaarlighed.

Paa ganske samme Maade, siger den katolske Kirke, forholder det sig overfor Løsningen af et Samfunds sociale Opgaver. Uendeligt meget er afhængigt af, i hvilken Land vi befinder os, hvilken Tid vi lever i, den tek-

niske Udvikling, den almindelige Oplysning, de naturlige Rigdomme paa Stedet o. s. v. — og det er en politisk Opgave at afveje alle disse Hensyn i Forhold til hinanden. Altsammen Opgaver som unddrager sig en Kirkes Bedømmelse; de er af rent saglig Natur.

Hvad der derimod ligger udenfor enhver Tvivl er, at skal Løsningen af disse rent saglige Opgaver lykkes, maa de fuldbyrde Guds Vilje, d. v. s. løses i Overensstemmelse med de moralske Naturlove og ikke paa Trods af dem. I sidste Fald vil Ødelæggelsens Virkning ikke udeblive, selvom den ikke ses straks. Der er med andre Ord indledt en Degenerationsproces, selvom det er sket i det hellige Fremskridts Navn. Som den franske Marskal Lyautey sagde, Manden, der byggede 20000 Byer: »Mennesket hersker kun over Naturen ved at adlyde den.«

Siden Pave Leo XIII skrev Brevet: Higen efter Forandring, er der oprettet forskellige Universiteter udelukkende helliget Studiet af disse Problemer, f. Eks. i Lille: Det internationale Institut for social Forskning. Det kan oplyses, at i de 40 Aar fra 1891 til 1931 udsendte Paverne mangfoldige Skrivelser eller Taler om disse Spørgsmaal, som var af højst vidtrækkende Betydning. Saaledes Pave Leo XIII: 60. Pave Pius X: 65. Pave Benedikt XV: 43. Pave Pius XI: 66. Ialt 234.

Endvidere udsendte de lokale Kardinaler og Biskopper i Verdens katolske Lande paa samme Maade Henvendelser til Landenes betydende Personligheder og forskellige betydende Kredse, saaledes f. Eks. i Tyskland alene i samme Tidsrum 321.

I 1931 var der forløbet 40 Aar siden Hyrdeskrivelsen: Higen efter Forandring var udsendt, og den daværende Pave Pius XI ansaa Begivenheden for saa betydningsfuld, at han fejrede den med Udsendelsen af en ny omfattende Hyrdeskrivelse: Quadragesimo Anno (I del fyrretyvende Aar). I denne Hyrdeskri-

velse fører Pave Pius Leos Tanker up to date, og gaar enkelte afgørende Skridt videre for at fremme Forstaaelsen af Nutidens store Spørgsmaal og fremhæve den skæbnsvangre Nødvendighed af deres grundige og hurtige Løsning.

Og i 50 Aaret holdt den nuværende Pave, Pius XII, d. 1. Juni 1941 en Radiotale, som retransmitteredes af de katolske Landes Radiostationer, og hvori han uddybede Leo XIII's i Sandhed mere end profetiske Tanker, der havde forudset senere Tiders sociale Udvikling.

(Tredie og sidste Artikel følger i næste Uge)

Enoch Hjorth.

Præstjubilæer

Selv om det er i meget god Tid at omtale det, bør vi notere, at der i vor Liste forleden over Præstjubilæer var indløbet en Fejl. Jubilæerne i Aar var rigtige nok, men vor Hjemmelsmand havde kun anført et enkelt Jubilæum i 1945. I Virkeligheden kan vi glæde os til ogsaa næste Aar at fejre en Række af vore

kendte og afholdte Præster, nemlig:

40 Aars Jubilæum:

- 17. Juni: Pater J. W. Kelly, Helsingør.
- 27. August: Pastor F. X. Brinkmann, Dalum.

30 Aars Jubilæum:

- 29. Maj: Pater J. A. Dreesens, Roskilde.
- 25. Juli: Pater F. J. Schnabel, Odense.

25 Aars Jubilæum:

- 19. Marts: Pastor J. J. van Rijkvorsel, Kolding.
- 20. Juni: Pater H. J. Lucas, Ordrup.

Frank Andersens Fond

Det er forstaaeligt, at man mange Gange, naar der er blevet gjort Propaganda for Fondet har tænkt: »Aah, er det nu noget med Penge igen! Der er virkelig saa meget andet at give sin Penge ud til!« Ja — det er der saamænd. Det ved vi altfor godt. Men har De nogensinde tænkt over denne Sags Betydning? Den katolske Presse ud til alle Lag i den katolske Befolkning! Og har De ogsaa tænkt over, at De ved at støtte Fondet samtidig støtter den katolske Presse, der herhjemme ikke har for gode økono-

miske Kaar at arbejde under. I nogen Tid har der været stille om Fondet, og da De nu i saa lang Tid ikke er blevet »plaget«, haaber vi, at De med fornyet Interesse yder Fondet Deres Støtte paa en eller anden Maade. — Vi har for Eks. nogle Mærkater, der koster 2 Øre pr. Stk. Mon ikke netop De kunde sælge nogen? Al Henvendelse til Fondet sker til *Niels Frederiksen, Tøndebindervej 2, 2., th., NV*, og Bidrag kan indbetales paa Postgiro-konto Nr. 1087 (Frank Andersens Fond).

NB! Der kan nu modtages nye Ansøgninger om Friabonnementer. Ansøgninger sendes til ovennævnte Adresse. —

Vore Pennevenner

Pennevenner søges til:

Grethe, der gerne vil korrespondere med ung katolsk Mand eller Pige (22—30 Aar). Interesser: Kirken, Traveture, hjemlig Hygge.

J. E. B. 23-aarig ung Hollænder, som læser til Præst og længe har interesseret sig for danske Forhold. Har lært sig selv Dansk og vil gerne gennem Korrespondance med Danskere komme i nærmere Forbindelse med Kirken herhjemme.

De, der vil korrespondere med en af disse Pennevenner, bedes skrive til Ugebladets Redaktion og vedlægge 30 Øre i Porto.

Magasin
du Nord

... den ny Tids Stormagasin

RAADHUSPLADSEN 14

KØBENHAVN V

EGEN FABRIK for HOSPITALSSENGE
og HOSPITALSMØBLER

TLF. 1616 . TELEGRAM-ADR.: OTPIPER

ALTERLYS

i alle Størrelser

og iøvrigt

Stearinlys og Vokslys

af enhver Art

ASP-HOLMBLAD

STEARINLYSFABRIKER

København

Liturgisk Kalender

Tallet under Datoen angiver Sidedetallet for den paagældende Fest i Søndagsmessebogen.

Marts:

26. S. PASSIONSSØNDAG.

104 (286); 2. Bøn: For Kirken (violet) ([123]) eller for Paven**); Hellig Korsens Præfation (517**).

27. M. FERIA (291); 2. Bøn: St. Johannes af Damaskus (860), (hvid) 3. Bøn** — Eller St. Johannes af Damaskus (860); 2. Bøn: FERIA (291), 3. Bøn**); sidste Evang.: FERIA (293).

28. Ti. FERIA (295); 2. Bøn St. Johannes af Capistran (863); (violet) 3. Bøn** — Eller: (hvid) St. Johannes af Capistran (863); 2. Bøn: FERIA (295); 3. Bøn**); sidste Evang.: FERIA (298).

29. O. FERIA (300); 2. Bøn: for (violet) Kirken ([123]) eller for Paven**).

30. To. FERIA (305); 2. Bøn: For (violet) Kirken ([123]) eller for Paven**).

31. F. FERIA (310); 2. Bøn: Marias syv Smerter (866); 3. Bøn**); — Eller

(hvid) Marias syv Smerter (866); 428 2. Bøn: FERIA (310); 3. Bøn**); Sekvens (868); Gudsmoders Præfation (522); sidste Evang.: FERIA (312).

April:

1. L. FERIA (314); 2. Bøn: For (violet) Kirken ([123]) eller for Paven**).

2. S. PALMESØNDAG (violet) (320).

108

*) Indtil videre læses hver Dag Hellig Korsens Præfation (517), og saa i Festernes Messer, naar ingen anden er angivet.

***) Om Fred eller For Paven ([122]). — Bønne om Fred findes i K. U. Nr. 30, 1943.

Katolsk + Ugeblad

„Nordisk Ugeblad for katolske Kristne“ sammenluttet med „Katolsk Ungdom“

Udgiver: „KATOLSK PRESSE“

Redaktion: H. D. T. KIÆRULFF (ansvarshavende) og J. BERG.

Nørrebrogade 27 C, København N.

Mandag og Fredag Kl. 15—16, Tlf. Nora 61 66.

Ekspedition og Kassererkontor:

c/o Sankt Ansgars Forlag, Bredgade 67, København K.

Palæ 4777, Kl. 10-12.

Post-Giro Nr. 57042.

Annonceafdeling: Klosterstræde 23, Tlf. Central 6245. Postgiro 3668.

Abonnementspris 2,75 Kr. Kvartalet. Norge og Sverige 14 Kr. om Aaret, øvrige Udland 18 Kr. om Aaret. Abonnement tegnes paa Bladets Ekspedition eller ethvert Postkontor.

Passionssøndag

Kristi Offer

Kristi Offer lyser. Gudmennesket, den anden Adam, genopretter ved sin Fyldestgørelse, ved sin Forherligelse af den himmelske Fader, hvad den første Adam har forbrudt ved sin Selvforherligelse, ved at ville være som Gud. Han alene er i Stand til at frembære Ofret, til at forherlige Faderen; thi han er i sin Menneskehed den helt syndefri og den i sit Hjertes Dyb ydmyge, og fordi han selv er den evige Gud, forlener han sit Offer med et uendeligt Værd. Ikke for sig selv, men for Menneskeheden, for alle, som vil lytte til hans Ord og høre ham til, frembærer han Ofret, det Offer, som bringer dem Faderens Naade og dermed Livet (*Evangelium*).

Det drejer sig nu ikke mere, som i den gamle Pagt, om ydre Renselse, men om sand Helligelse. Der findes ingen anden Hellighed end den, som stammer fra Kristi Blod (*Epistel*).

I Kristi Offer besidder vi det sikreste Værn mod de fjendtlige Magter. Det skænker os Naadens Lys og indfører os i Korsets Daarskab, som jo er den højeste Visdom (*Indgangsvers*).

Det hellige Offer tvinger saa at sige den himmelske Fader til at se ned til os i Naade og sende os sin Hjælp, for at vi mere og mere maa overvinde Kødets Brod og komme til et inderligt Liv i Gud (*Kirkebøn*).

Naar vi tænker paa Kristi Offer, maa vi tillige tænke paa alt det, som har forberedt dette Offer, som paa grusom Maade har ledsaget det: paa Herrens bitre Lidelse, som de onde Mennesker har tilføjet ham. I vore egne Trængsler oplever vi lidt af Herrens Trængsler (*Graduale, Traktus*).

Kristi Lidelse, der som den mest fuldkomne Lydighedens Akt forherliger den himmelske Fader, udgør sammen med Opstandelsen det Offer, hvori vi alle maa indgaa, om vi vil have Del i Livet (*Offertorium*).

I Eukaristien bliver dette Offer paa mystisk Maade nærværende. Som Offermaaltid skænker det os den Kraft og Velsignelse, som udgaar fra Kristi Offer, der er blevet vort eget Offer (*Kommunionvers, Slutningsbøn*).

P. Wolfgang Czernin O. S. B.

TRYKSAGER

Leveres i smuk Udførelse og til billigste Priser fra

**RICHARD SØRENSENS
BOGTRYKKERI**

GOTHERSGADE 39 TELEFON 668

FREDERICIA

Th. Frobenius & Co.

Kirkeorgelbyggeri

KGS. LYNGBY Telefon 755 og HORSSENS Telefon 498

Har bygget Orglerne i:

Rosenkrans Kirken, København. St. Vincents Kirke, Helsingør, Immaculata Kirken, København, Katholsk Kirke, Ålborg, Katholsk Kirke, Silkeborg, Sct. Annæ Kirke, København, Sct. Laurenti Kirke, Roskilde.

Gallup og Gilder

9000 Gildemedlemmer fordelt i 900 Gilder burde give 900 Gildeledere — ligger Fordelingen mon saa ligetil? Eller kan vi anstille en Slags Gallupundersøgelse, der viser, at den større og mindre Iver for Sagen ogsaa her gør sig gældende.

Lad os se, hvordan det fordeles sig blandt de 900 Gilder:

3	Gildeledere har	hver	8	Gilder.
4	»	»	6	»
2	»	»	5	»
3	»	»	4	»
23	»	»	3	»
60	»	»	2	»

Saa er det nærliggende at spørge — burde Arbejdet ikke fordeles paa flere Hænder? Utvivlsomt har de mange, der har mere end et Gilde, paataget sig Indsamlingen, fordi ikke andre har meldt sig, men *hvorfor* melder der sig ikke flere?

Da der — i snart gamle Dage — ved de katolske Ungdomsstævner i opildnende Ord blev appelleret til de unges Medvirken i katolsk Aktion, var der sikkert Begejstring og Lyst til Stede for at være med — hvad kan vi gøre? Taler og Sange kaldte paa de gode Følelser, Solen skinnede, der var Stemning og godt Humør, dejligt var det at være sammen med saa mange unge Trosfæller, mærke Fællesskabets Styrke og Lykken over at være Konvertit — ja, hvor var det dog altsammen dejligt denne solbeskinnede Søndag.

Men saa blev det jo Mandag, Tirsdag — — Ugerne gik, og Søndagens varme Begejstring afsvaledes, andre Interesser traadte i Forgrunden, Undskyldningerne og Afslagene var saa begrundede, kan ikke en anden mon gøre det — jeg har netop

saa travlt o. s. v. — — vi kender det. Hvem gør saa Arbejdet — hvem gaar de mange Skridt — hvem tilbyder sig — hvem hjælper Præsten i hans store Arbejde — hvem er ivrig og udholdende? Arbejdet — hvad det saa end er — kan være tørt, besværligt, trættende, bringe Ærgrelser og Skuffelser — og dog er der noget, der driver én frem og tvinger til stadig at overvinde de mange Vanskeligheder. Men er nu det at være Gildeleder saa vanskeligt og besværligt? Svaret kan kun blive: det afhænger ganske og aldeles af Gildelederen personlig. Er Søndagsbegejstringen til Stede, gaar det som en Leg — bliver det den graa Mandag, og bliver man ved at udsætte, er alt Arbejde dobbelt tungt.

Det skal ikke blot være med Nød og næppe, 5 Ørerne bliver samlet ind, men i hvert enkelt Tilfælde skal det gøres med den Bevidsthed derigennem at være med i det store aandelige Fællesskab, der binder alle Katolikker sammen. Dominikanere, Benediktinere, Franciskanere har deres III Orden, som forpligter den enkelte til personlige Fromhedsøvelser — Gildelederne burde — ganske vist under en anden Form — ogsaa have deres III Orden, der ikke alene gennem Bønnens Virkning, men mest ved den ydre Aktion forener dem i den Opgave, de har paataget sig. Saa kommer Glæden ved Arbejdet, Lysten til at overvinde Besværlighederne og Iveren til at tage fat paa det, der bliver lagt paa ens Vej.

Vi danske Katolikker er netop skabte til at realisere den saa fuldt ud demokratiske Gildetanke — den absolut ensartede For-

deling paa alle Skuldre. Kan de forsagte, de løvende ikke se, at her ligger den Opgave, der aldeles ikke kræver særlige Forudsætninger, men kun ene og alene den gode — den rigtig gode Vilje til at tage fat med Glæde og Humør.

U. A.

Søndagsmessebogen

St. Ansgars Forlag beder os meddele, at der paa Grund af de før-omtalte Materialevanskeligheder for Bogbinderne endnu kun er fremkommet nogle faa Hundrede Eksemplarer af Søndagsmessebogen. Det er Grunden til, at mange Bestillinger endnu ikke har kunnet effektueres. Men Forlaget mener, at alle bestilte Eksemplarer vil kunne ekspederes i Løbet af de førstkomnende to Uger.

BOGNYT

Forskellige Bøger, som har været meldt udsolgt, haves igen paa Lager:

Pius XII: Første Rundskrivelse	0,50
Chesterton: Det evige Menneske	11,00
Det liturgiske Aars Helgener	4,00

Udenlandske

Baur: Werde Licht I—III ...	28,85
Mandonnet: Saint Dominique I—II (Etapes, Perspektives)	12,60
Maritain Réflexions sur l'Intelligence et sur la Vie propre	7,35
Maritain, Distinguer pour unir ou les Degrés du Savoir	11,55

Vi gør opmærksom paa

at Peter Schindlers store Værk: *Petrus I—II*, som udkommer til April til en Pris af Kr. 30,00, kan faas i Prænumeration til den fordelagtige Pris: Kr. 20,00, hvis den bestilles endnu i denne Maaned.

Sankt Ansgars Boghandel

Bredg. 67, Palæ 4777, Giro 81851

Katolske Begravelser

Benzon

aut. katolsk Bedemand

Alle Aftaler kan træffes i Hjemmet

CENTRAL 1868

Undervisning i **KLAVER** og **ORGEL**

KURT S. THOMSEN

Kantor og Organist ved Sankt Ansgars Kirke
Rødstensvej 25, Hellerup · Telefon Gentofte 64

KATOLSK CENTRALSKOLE

indbyder Forældre og Venner til at bese Udstillingen af Aarets Elevarbejder (aaen 28.—30. Marts) og overvære Aarsprøverne (Tirsd. 28. Marts Kl. 10—12,30 og Onsd. 29. Marts Kl. 9—12,30) samt de to Afslutningsfester — for de mindre Klasser Onsd. 29. Marts Kl. 14 — for de større Elever Torsd. 30. Marts Kl. 14.

Det nye Skoleaar begynder Mandag 3. April Kl. 8 (for 1. Klasserne dog først Kl. 9).

St. Ansgars Kirke

Hver Fredag i Fastetiden Kl. 19,30 Fasteprædiken og Korsvejsandagt.

St. Annæ Kirke

Hver Fredag i Fastetiden Kl. 19,30 Fasteprædiken og Korsvejsandagt. Sønd. 26. Marts Kl. 8,30 stille Messe, Kl. 10 Højmesse.

St. Mariæ Kirke

Fred. 24. Marts Kl. 19,30 Fastepræd. m. sakramental Velsignelse og Kongregationsandagt. Sønd. 26. Marts Kl. 17 Korsvejsandagt.

Sakramentskirken

Hver Søndag i Fastetiden Kl. 17 Fasteprædiken af Pastor Geertz-Hansen. Hver Fredag Kl. 20 Korsvejsandagt.

Jesu Hjerter Kirke

Sønd. 26. Marts Kl. 8,30 Fælleskommunion for Immaculatakongr. Kl. 18 Fasteprædiken af P. Coenen: »Salighed eller Forkastelse«. Mand. 27. Marts Kl. 19,30 unge Mænds Kongr. Torsd. 30. Marts Kl. 20 Korsvejsandagt og Præd. af P. Pauli: »I Marias Skød«. Mændenes Kongr. deltager i Andagten.

St. Antoni Kirke

Hver Fredag i Fastetiden Kl. 19,30 Fasteprædiken og Korsvejsandagt.

St. Andreas Kirke

Hver Søndag Kl. 17 Fasteprædiken. Hver Fredag Kl. 19,30 Korsvejsandagt.

St. Knud Lavards Kirke

Hver Fredag i Fastetiden Kl. 19 Fasteandagt med Præd. og sakramental Velsignelse.

Aarhus Opland

Søndag den 26. Marts:

Ebeltoft (Villa Pax): Kl. 9,15.
Odder: Kl. 10,15 (Komm. Kl. 9,15).

St. Franciskus' 3. Orden

Søndag d. 26. Marts Kl. 15 i Sankt Elisabeths Hospitals Kapel: Iklædning.

Bønnens Apostolat

Intentioner for April Maaed: De unge Mænds Forberedelse til Ægtestanden. — Fortsat Fremgang for Katolicismen i Vestafrika.

Elisabethforeningens Basar

holdes Palmesøndag og Mandag i Lokalerne, Bredgade 67, 2. Sal o. G. Formaal: Omsorg for forældreløse Børn, som vilde gaa tabt for Kirken, om ikke Elisabethforeningen tog sig af dem og fik dem anbragt paa katolske Børnehjem. Dette Foreningens smukke og livsvigtige Formaal støtter De ved at aflægge et Besøg paa Basaren og tømme Deres Portemonniks. De Penge er da i hvert Fald godt anvendt. Og saa faar De oven i Købet gode og nyttige Ting for Pengene.

Gaver modtages med Tak af:
Alma Osterhammel, Frederiksborggade 54, 3. Franziska Strøbøcker, Jægersborg Allé 19, Charlottenlund. Harriet Zimmermann, Frederiksborggade 54, 3.

Kollekten 3. Søndag i Fasten

til Fordel for Vincentsforeningerne katolsk Menighedspleje.

St. Ansgars Kirke	84,64
Sakramentskirken	82,22
Jesu Hjerter Kirke	126,33
St. Annæ Kirke	70,00
St. Mariæ Kirke	57,44
St. Therese Kirke	79,54
St. Josefs Kirke	20,88

Ialt Kr. 521,05

ACADEMICUM CATHOLICUM

AARHUS

Fredag den 31. Marts Kl. 20: Studiekredsmøde.

KØBENHAVN

Lørdag den 25. Marts Kl. 20: Aabent Hus hos A. C.s Kasserer, Civiingeniør James Hamm.

Tirsdag den 28. Marts. Kl. 20: Medlemsmøde. Pastor Messerschmidt vil tale om Pavens Encyklica-Mystici Corporis Christi.

Sygeplejerske-Forbundet

Søndag den 26. Marts Kl. 20 pr. afholdes Passionsaften paa St. Josefs Hospital. Pater Wevers vil tale om: Lidelsens Betydning i det gamle og det nye Testamente.

Vi samles i Kirken Kl. 20, hvor der er Emblemoverrækkelse. — Biskoppen vil komme til Stede. Efter Foredraget frit Samvær. Adgangstegn 1 Kr. pro persona. Husk at medtage Sukker! Alle Sygeplejersker og Elever er velkomne!

D. K. K. F.

Hs. Excellence Biskoppen læser den aarlige Messe for den internationale Kvindelige Lørdag d. 25. Marts Kl. 8 i St. Ansgars Kirke.
Styrelsen.

Katolsk Ungdoms Klub

København.

Lørdag d. 25. Marts Kl. 20 pr. »Den røde Sal«, Stenosgade 4. Studiekredsmøde. Emne: Katolsk Livsform: A. Kvaler og Problemer i Almindelighed. Indledere: Lissie Barfred Petersen, Sven Persson. De 2 Minutter: Johs. Skyum. Forvalg til Bestyrelsen. Kaffebord. Praktisk Arrangement Gruppe III.

Lørdag d. 1. April Kl. 19,30—21,30, »Ung Aften«.

Amager.

Lørdag den 25. ds. Kl. 20 pr. Kredsmøde. Carl Guller indleder om Katolsk Kultus med P. Schindlers Katolicisme som Grundbog. Efter Kaffebordet Forvalg til den forestaaende Generalforsamling.

Gruppe II har det praktiske Arrangement.

Frederiksberg.

Fredag den 24. Marts 1944 Kl. 20,15 (efter Andagten Kl. 19,30,

BERNH. HANSEN'S BOGTRYKKERI

Blaagaardsgade 36 B-C • Telefon Central 13.430 Privat: Sundby 836

Medlem af katolsk Menighed.

Læserandør til vore Hospitaler, Kirker, Skoler etc. . Bedste Referencer.

som Medlemmerne anmodes om at deltage i):

Møde med Foredrag af Assistent Verner Stabehl: »Rejseindtryk« (m. Lysbilleder). Forvalg til Bestyrelsen. —

Fredag den 14. April 1944 Kl. 20: Generalforsamling. Dagsorden offentliggøres i næste Nr.

Dannet ung Pige

søges til 1. Maj i velordnet Hjem. Megen Fritid og derfor god Lejlighed til Kursus eller anden Uddannelse. Løn efter Aftale. Henvendelse til Fru Overlæge Clemmensen, Bispebjerg Hospital, København, N. V.

Ung Pige

16—20 Aar, der holder af Børn, søges 1. Maj. God Løn. Hjemlige Forhold.

Gartner Fink-Jensen,
Vardevej 171, Vejle.

NYKØBING F

<p>Johannes Madsen Elektr. Installatør Nykøbing F. Installationer St. Kirkestræde, Tlf. 684 Leverandør til katolsk Menighed</p>	<p>J. Lütken Frigast & Co. A-S Trælast, Kul & Koks Lev. til de katolske Institutioner</p>	<p>A-S Lolland-Falsters Kulkompagni KUL.KOKES.CINDERS Nykøbing F. Tlf. 626, 945 Leverandør til kat. Institutioner</p>
<p>Mackeprang's Boghandel A-S PAPIRLAGER EN GROS Nykøbing-Falster Telefon 38 og 769</p>	<p>J. N. Jensen Murermester Bispegade 20 . Telefon 984 x Udfører Arbejdet ved den katolske Skole og Kirke</p>	<p>W. Hardeweg Slagtermester . Paalægshj. Østre Allé 54, Tlf. 1082 Lev. til de kat. Institutioner</p>
<p>C. W. Kronmann GRUNDLAGT 1852 Jern og Staal . Rør og Flittings . Pumper . Centralvarme . Sanitet . Ilt og Gas . Autogensvejseværker . Bolte og Møtriker . Tekn. Artikler NYKØBING F. TELEFON 203</p>	<p>A-S NYKØBING F. BRYGHUS Lager . Pilsner . Export Beer Lyst Hvidtøl . Mørkt Hvidtøl . Mineralvande</p>	

ROSKILDE

<p>Køb hos vore Annoncører</p>	<p>Fiskehallen Algade 32 . Tlf. 239 Prima Fisk Lev. til Sct. Maria Hospital</p>	<p>H. V. Nordsteen Blikkenslagermester Algade 34, Telefon 923 Leverandør til kat. Menighed</p>
<p>A/S F. Christiansen Maskinfabrik Sct. Olsgade 15, Telf. 87 Lev. til kath. Præstegaard & Hospital</p>	<p>Dom-Apotheket ROSKILDE Forbindsstoffer Sygepleartikler J. AUGSBURG</p>	<p>H. Weber Tømremester Maskinsnedkeri</p>
<p>LEDIG</p>	<p>ROSKILDE MEJERI BORGERDIGET, TELF. 349</p>	<p>Ejegod Jørgensen Slagtermester Kød . Fløsk . Paalæg Sct. Olsgade 13 . Telf. 157 Leverandør</p>
<p>Mønsterbageriet Bageri og Konditori Morgenbrød bringes Leverandør til katolsk Menighed Sct. Olsgade . Tlf. 859 - 1365</p>	<p>C. J. Schledermann & Sønner Entreprenører . Murermestre . Jernbeton Allehelgensgade 18. Tlf. 122 Murermester ved Sct. Maria Hosp.</p>	

<p>FREDERICIA</p> <p>H. Olsen Holmelund A/S <i>Gøthersgade 44 . Tlf. 169 . 170</i> Kul, Koks, Cinders, Briketter, Brænde Prima Kvaliteter <i>Prompte og reel Betjening</i></p> <p>Loehr's Kulimport A/S TELEFON: 888 KUL, KOKS, CINDERS OG BRIKETTER</p>	<p>HELSINGØR</p> <p>Kaas & Sørensen Indehaver: G. E. OLSEN - HELSINGØR Telefoner: 39 - 1139 - 575 Kul, Koks, Brænde og Briketter</p>	
<p>ESBJERG</p>		
<p>K. Rosendahls Bogtrykkeri Aktieselskab Borgergade 25 Esbjerg . Tlf. 1220</p>	<p>J. N. Ladekjær <i>Skolegade 21 . Telefon 209</i> 1. Kl.s Kolonial- og Vinhandel Lev. til Sct. Josephs Hospital</p>	<p><i>MØBLER for alle Hjem</i> købes bedst og billigst i Bechs Møbelforretning Telefon 735, Raadhuspladsen 16 Leverandør til de katolske Institutioner</p>
<p>Esbjerg Andelsmejeri <i>Fineste Mejeriprodukter</i> Skolegade 39, Tlf. 144 Esbjerg</p>	<p>Vestjydsk Rør- & Sanitetslager A/S Tlf. 1313 Esbjerg Tlf. 1919</p>	<p>Eske Petersen Blikkenslager-, Vand- og Gasmester <i>W.C. Centralvarme . Sanitet</i> Finlandsgade 62, Tlf. 1765</p>
<p>Kontantforretningen <i>M. R. Jørgensen</i> Kongensgade 25-27 <i>All i Sengestyr og Manufaktur</i> Lev. til St. Josephs Hospital</p>	<p>Engers Hansen Bog- & Papirhandel Kongensgade 65 . Telefon 62</p>	<p>Jørgen Jepsen og N. Møller Gram <i>Kongensgade 26 . Esbjerg . Tlf. 536</i> 1. Kl.s Skræderi og Maalkonfektion</p>
<p>Jespersens Boghandel Stort Udvalg i Krucifiks og Vælvandskar <i>Katolsk Litteratur</i> <i>All i katolske Bøger</i> Kongensgade 78 . Tlf. 1920</p>	<p>Viggo Christensen <i>Urmager, Optiker, Guldsmed</i> Kongensgade 64, Telefon 829 <i>Lev. til Sct. Joseph Hospital</i></p>	<p>N. A. Frederiksen <i>Nørregade 65 . Telefon 576</i> KOLONIAL . MEL Leverandør til St. Josefs Hospital</p>
<p>KOLDING</p>	<p>Arne B. Thygesen <i>Læssøgade 47</i> Kolding Telefon 1249</p>	<p>J. Bondesens Eff. <i>C. V. Hennebjerre</i> Tømrermester og Entreprenør Kolding . Tlf. 898 (2 Lin.)</p>
<p>V. FALTHER Alt i Kolonial, Vin, Dølkateesser, Tobakker & Cigarer Hj af Hollændervej og Kongebrogsvej Telefon 698</p>	<p>O. Andreasen & Th. P. Nielsen <i>Murermestre</i> »Solvang«, Sønder Vang, Dreyersvej 7 Telefon 1923, 1924</p>	<p>LEDIG</p>
<p>H. Nielsen & Søn Malermestre Telefon 439 Udført Arbejdet ved den ny Klinik</p>	<p>H. Overbeck <i>Aut. Installatør</i> Jernbanegade . Telefon 952 <i>Lev. til Sct. Hedvigs Klinik</i></p>	<p>Kolding Andelsmejeri <i>Telefon 153</i> leverer altid fineste Mejeriprodukter Tilkendt Guldmønt ved Lands- Mejeriudstillingen i Københ. <i>Lev. til Sct. Hedvigs Klinik</i></p>
<p>Berring & Larsen A/S KUL-IMPORT . KOLDING Tlf. 1850 (3 Lin.) . Leverandør</p>	<p>Slagterludsalget <i>Haderslevvej 7 . Tlf. 1951 . 1952</i> 1. Kl. Okse-, Kalve- og Svinekød . Konserver Leverandør til St. Hedvig Klinik</p>	<p>M. Lauridsen <i>Bade- & W.C. Anlæg, Blikkenslager</i> Rendebanen 8, Telefon 1287 Leverandør til katolsk Menighed</p>

Katolsk Ugeblad

2. April 1944

92. Aarg.

Nr. 14

Henrik Harpestreng

1244 - 1944

Samfund og Familie

Israels Klagesange

Den gamle Historie

Præsteudnævnelser

Petrus og Judas

De var begge to Forgrundsfikurer i det Drama — Verdenshistoriens største — som Liturgien hvert Aar i Passionstiden opfører for de troende. Dog kom de her til at spille saa forskellige Roller, at man kvier sig ved at sammenstille deres Navne. Men de staa da begge stadig opførte i Evangeliets Fortegnelser over Apostlene; selvom Peter altid figurerer som Nr. 1 og Judas som Nr. sidst. Det minder om, at disse to vidt forskellige Mænd en Overgang har været Kollegaer. Deres Sendelse daterer sig fra samme Dag: efter hin Nat, Jesus tilbragte i Bøn for dem. Og siden har de hørt sammen. De har staaet Skulder ved Skulder i samme Klynge, da Mesteren forklarede Apostlene Lignelsen om Sædemanden og om Sæden, der fik en saa afvigende Skæbne, alt efter som den faldt i god Jord eller paa Stengrund. De har været sammen paa Missionsrejser ude i Provinsen; dér har de siddet ved samme Grøftkant og delt deres Mad, og om Natten har de ligget — Petrus og Judas — og sovet Ryg mod Ryg under de samme tindrende Stjerner og drømt samme ærgerrige Drømme.

For Peter og Judas har ogsaa været fælles om Længslen efter at se Guds Rige blive en Realitet, og som alle øvrige Apostle har de fantaseret om Kap om

høje Stillinger, de vilde faa betroet. Fælles var de ogsaa om Skuffelsen, da Mesteren for første Gang — det var paa Vej til Hovedstaden — ymte om sine tilstundende Lidelser. Men det var Peter — ikke Judas, — der af Jesus blev kaldt for en Satan og En, der ikke havde Sans for Guds Veje.

Der bliver mærkeligt nok ikke sagt noget ufordelagtigt om Judas i hans første Aposteltid. Han har tilsyneladende ikke gjort sig bemærket i nogen Retning. Hans Medarbejdere har vist syntes, at denne Judæer var anderledes indesluttet end de temperamentfulde Galilæere. Der hvilede derfor ingen Mistanke paa ham.

Han var da ogsaa med i alt indtil den allersidste Aften. Og da han efter at have dypet sit Brød i samme Fad som de øvrige Bordfæller og af Mesteren endda havde modtaget en særlig Venskabsbid, forlod Nadversalen, har de fleste syntes, at ogsaa det var i sin Orden: Økonomen maatte paa Indkøb med Henblik paa Festsdagen.

Men da det omsider trak op til den store Prøvelse, da den af Gud fastsatte Time for Mørkets Magter havde slaæet, og Katastrofen var over Mesteren og hans Discipelskare, da viste det sig, at Judas stod paa den modsatte Side. Naar han nu kyskede Jesus, var det ikke af Venskab;

derved gik han tværtimod Fjendens Ærinde, som han havde ladet sig købe for ved Hjælp af 30 usle Sølvpenge. At Judas saaledes afslørede sig som Stikker, har sikkert ikke saa lidt bidraget til den Panik, der greb hans thv. Medarbejdere. Overraskelsen var for en stor Del Skyld i Apostlernes Flugt og Petri Fornægtelse. Men ingen af dem faldt fra. Der var her nemlig ingen Ondskab med i Spillet, ej heller nogen Beregning; kun Svaghed og Fejghed. Beregning maa der derimod have været i den tavse Judas' Sind. Da det gik op for ham, at det Guds Rige, Jesus havde gjort sig til Talsmand for, ikke var det, Apostlene havde tænkt sig, maa han have besluttet at faa det mest mulige ud af Situationen. Han kom ikke aabent i Oprør som Peter. Han tog heller ikke mod Belæring. Judas gik stille sine egne Veje, ogsaa naar de førte ham bort fra Jesus, mens han udadtil vedligeholdte Forbindelsen for bedre at kunne sælge Mesteren og derved vistnok sikre sig en Stilling i Modstandernes Lejr. Han regnede ikke med, at en Forræder altid bliver foragtet. Derfor endte det hele da ogsaa i den dybeste Fortvivlelse. En Mand, for hvem det havde været bedre, om han aldrig var født.

S. W.

Munkemel

H. HINSCH - Brændselsforretning
VESTER 601 (Forh. N. P. NIELSEN) VESTER 601
 VODROFF TVÆRGADE 4
KUL - KOKS - BRÆNDE

KØBENHAVNS BRÆNDELS KOMPAGNI
KUL KOKS
 NØRREGADE 15 TELF. 9270

Ledig

G. Garth-Grüner
 Landsretssagfører
 Frederiksholms Kanal 6, Kbh.
 Tlf.: 12.166 og 12.161

Jos. Fischlein
 Murermester
 Limfjordsvej 43
 Tlf. Godthaab 8410
Udfører Arbejdet ved Sct. Michaels Gaard

Molins flydende Hjemmefarver
 til Gardiner, Garderobe, Strømper m. m.
Bonalin-Kompagniet A/S, København F
 Tomme Flasker godtgøres af de Handlende

Fr. Bührmann & Sønner
 Pensel- og Børstefabrik
 Gormsgade 8-10-12
 København L
 Tlf. Taga 573 . 574

Anton Siegler
 Malermester
Klingogade 17 Vester 4753

Torp & Co.
BLIKKENSLAGERMESTER
 Aut. Gas-, Vand- og Sanitetsmester
Amagerbrogade 154
 Tlf. Amg. 173 Privat: Amg. 8122

Blomsterforretningen
CAMELIA
 Smukke Kranse og Kistepyntninger
 Frederikssundsvej 229, Tlf. Bella 1729

VEJLE

Vejle Trælast &
Kulkompagni
 Havnegade 22 . Tlf. 68 og 69
 Lev. til de kat. Institutioner

C. V. BERG *Blikkenslagermester*
 Autoriseret Gas- og Vandmester
 Langelinie 53 . Telefon 2751
 Lev. til de katolske Institutioner

Carl Petersen
Slagtermester
 1. Kl. Varer - Pølsefabrik
 Nørregade 2 . Tlf. 17 21
 Leverandør til St. Maria Hospital

¹/₃**Vejle Mælkekompagni**
Fineste Mejeriprodukter
Vejle . Telefon 335
 Leverandør til St. Maria Hospital

VEJLE NY
Mineralvandsfabrik
 P. C. NIELSEN
 Vissingsgade 8, Telefon 121, 205
 Leverandør til St. Maria Hospital

Præstendævnelse

Pastor J. van Rijkevorsel har paa Grund af svigtende Helbred bedt Biskoppen om at blive fritaget for Sognepræstegerningen i Kolding. Til hans Efterfølger har Biskoppen udnævnt Pastor W. Nölke, Køge. Indsættelsen af den nye Sognepræst vil finde Sted til Paaske.

Den sydjyske Presse har ved Pastor Rijkevorsels Embedsnedlæggelse udtrykt sin store Agtelse og Respekt for den afgaaende Sognepræst, der — med »Kolding Folkeblad«s Ord — »er blevet kendt i Kolding som en loyal Borger og betydelig Personlighed, hvem det danske Folks Ve og Vel ligger stærkt paa Sinde«.

Til at efterfølge Pastor Nölke som Sognepræst i Køge har Biskoppen samtidig udnævnt Kapellanen ved St. Mariæ Kirke i København, Pastor Olaf Sørensens.

Biskoppen om vore Søstre

»Berlingske Tidende« bragte i Søndags en Samtale med Biskop Suhr om Klosterliv. Vi haaber i næste Uge at kunne bringe nogle fyldige Citater derfra, fordi alle Katolikker vil være glade for at høre de Svar, vor Biskop gav paa en Række Spørgsmaal, som Kasparek-Sagens Behandling for Landsretten havde hvirvlet op.

Biskoppen sagde bl. a.: »Klosterliv er i mangt og meget som Familieliv, hvor det drejer sig om Mennesker med Menneskers Fejl. Der maa bringes Ofre. Det maa der altid i et ordentligt Møn-

is der er noget Sted, der er glæde, saa er det i et Kloster. Jeg har nu i de Aar, hvor jeg har været her, holdt Visitats i hele Landet, og jeg har kun en Aand til at glæde mig over den Aand, der hersker. Vore Søstre er storartede, selvfornægtende og enøjende overfor de alt andet end lette sociale Opgaver, de opataget sig.«

Samfund og Familie

Hvad betyder „socialt“?

Hvis vi nu ganske kort til Slut vil se lidt paa blot en enkelt af de Hovedtanker, den katolske Kirke her holder sig selv og enhver for Øje, gør vi klogt i at resumere, hvad Ordet social rent teknisk betyder.

I Indledningen til Socialreformen skrev Lovens Fader, daværende Socialminister Steincke i Udgiven i 1933, at et Lovkompleks som det foreliggende ikke paa udtømmende Maade beskæftigede sig med de Forhold, der sammenfattes under Betegnelsen »sociale Problemer«; blandt disse nævnedes den abnorme samfunds-, menneske- og moralødelæggende Arbejdsløshed.

Endvidere blev det fremhævet af Socialministeren, at det nuværende Samfund, som ethvert andet, er ganske ude af Stand til at bringe ordnede Tilstande tilveje gennem et Understøttelses-system, hvor nødvendigt dette end er, og at det gælder Reformen paa andre Omraader, hvis vi skal undgaa at glide mod Afgrunden.

Der er her paa et betydningsfuldt Sted gjort opmærksom paa, at »det sociale«, som vi siger til daglig, omfatter andet og mere, end man Mand og Mand imellem lægger ind i Begrebet.

Man plejer at kalde Mennesket et »animal sociale« til Forskel fra vore Medskabninger, — og hvad der menes hermed, faar vi at vide, naar vi hører Videnskaben forklare os, hvad den afgørende naturlige Forskel er mellem Dyr og Menneske (alle Ligheder tiltrods.) For Menneskets Vedkommende nævnes foruden den oprette Gang. — Evnen til at danne Samfund.

Vi maa altsaa holde os dette klart for Øje: Evnen til at danne Samfund hører efter Guds Skabervilje uden videre med til det at være Menneske, — og omvendt er man kun Menneske

helt og fuldt, naar man opfylder det Krav, der ligger i den enkelte, om at gaa op i et Fællesliv med andre Mennesker.

De sociale Problemer omfatter altsaa alle menneskelige Forhold, alt som berører fællesmenneskeligt Liv, — hvorledes dette overhovedet bliver muligt, kan opretholdes og udvikle sig sundt. Vil vi give en grov Inddeling af disse Spørgsmaal, vil vi se, at de omfatter:

1. Brugen af de materielle Goder.
2. Det menneskelige Arbejde.
3. Familiens Stilling i Samfundet, herunder Boligretten og Forsorgen.

Stræber man efter at opnaa det, man kalder »social Forstaaelse«, er det altsaa ikke nok f. Eks. at have fattet Interesse for Forsorgens Ambulancetjeneste, — man maa søge at trænge ind i, hvad der skjuler sig af konstruktivt opbyggende Kræfter under disse Emner og mere til.

Medborgerlighed

Naar de første Kristne saa klart fattede deres Samhørighed med hverandre, var det altsaa klart for dem, at Gud underfuldt fornyede sit Kald til Mennesket om Liv i Fællesskab med andre Mennesker; med alle de Ofre, som naturnødvendigt hører sammen hermed; at Guds Frelse ikke blot gjaldt det enkelte Menneske men Menneskeheden. At det enkelte Menneskes Personlighed først kommer til sin Ret og fulde Udfoldelse, naar det gaar ind under Fællesskabets Lov. Derfor trak heller ingen af Oldkirkens Ørkenfædre sig tilbage til Ensomheden uden for at vende tilbage som Salt i Samfundslivet.

Paverne i moderne Tid fører da ogsaa de samme Tanker videre, idet de i lige Grad tager Afstand fra Individualismen og Kollektivismen og gør opmærk-

som paa, at Samfundslivet under Kræfternes frie Spil er smuldret saaledes, at den Form for socialt Liv, der engang saa rigt udfoldede sig i de forskellige Stænder, nu er slaaet til Jorden, ja næsten helt udryddet.

Det moderne Samfund har opløst de sociale Baand, som naturligt binder Mennesker sammen.

Vil man danne sig et Billede af det moderne Samfund og et Samfund, hvor social Orden hersker, ser man to Billeder for sig: Det ene er Billedet af Sand i en Sæk — og det andet er Billedet af et menneskeligt Legeme, hvor hver Celle og hvert Organ virker paa sit Sted til det heles Tvisel. Det er dette Billede paa social Orden, det er den katolske Indsats at bringe til almindelig Bevidsthed.

Paverne graver med andre Ord ned til Ondets Rod og siger, at naar det moderne Samfund er saa ulykkeligt og fører til større social Uorden, skyldes dette, at det er naturstridigt.

Naar vi vil sammenligne Mennesket med Naturen omkring os, saa vil Individualisten sammenligne Mennesket med Dyret, der frit strejfer omkring ledet af sine Instinkter, Kollektivist vil sammenligne det med en Hob hvide Mus, som løber rundt i en Trædemølle. Begge Betragtninger er usociale.

Mennesket som socialt Væsen ligner snarere en Plante, et Træ, for hvilket det er af afgørende Betydning, at det har et Sted, hvor det gror, og hvorudfra det udfolder sig, som den Organisme et Samfund er. »Her har jeg Rod, herfra min Verden gaar«.

Familien og Socialpolitikken

Den katolske Indsats for at genoprette social Orden tager derfor energisk Sigte paa Ægteskabet og Familielivet som samfundsstiftende og samfundsopretholdende Faktor, og fastholder, at den første Betingelse for social Orden er, at Familiens Rettigheder bringes i Ære og Hævd.

Hvis f. Eks. en Arbejds- og Lønpolitik eller Boligpolitik

modarbejder Familiens Interesser, vil den i det korte eller lange Løb virke samfundsnedbrydende. Tjener den omvendt til Støtte for Familiens Interesse og Trivsel, vil den med Naturens Kraft virke samfundsobyggende — altsaa være en social Politik.

En Lønordning, som rent ud betragter et Menneskes Arbejde som en Vare, der sælges til Markedets Pris, er usocial.

Social er derimod den Lønordning, der betragter Arbejdet som en personlig Indsats og derfor er en Kontakt om alsidige Rettigheder og Pligter og tilsiger Arbejderen »den retfærdige Løn«, som ikke alene er tilstrækkelig til Udkommet for Dagen og Vejen, men giver Mulighed for selvstændig, fri, moralsk Raaden m. H. t. Formuedannelse som Forudsætning for eget Hjem paa egen Jord, hvilket er den naturlige Basis for et sundt Familieliv.

Det er Familiens »Livsrum«, det gælder, før noget andet.

Familien har saaledes sine indre og ydre Problemer, som igen maa blive Genstand for social Interesse. Her er ikke Tale om at skrue Udviklingen tilbage til en tro Kopi af tidligere Livsvaner, men her er Tale om ikke at efterlade det, som har eviggyldig Værdi, paa Problemernes Slagmark, men tage det op og sætte det ind i Kampen fremover. Disse Tankegange rører sig jo allerede stærkt rundt om i den civiliserede Verden baade i Frankrig og ogsaa her i Norden.

Det lille Samfund, Familien, var til før det store Samfund og har derfor sine særlige Pligter og Rettigheder, som ingen Samfundsorden ustraffet kan give sig til vilkaarligt at eksperimentere med. Den er Forudsætningen for Fædrelandet og Folkesamfundet, som kun kan forstaas her ud fra, og den er derfor Folkets Celle og Grundprincip. Derfor er det en Naturlov, at »du skal ære din Far og din Mor«, hvilket er det første Bud med Forjættelse: at det maa gaa dig godt, og du maa leve længe i Landet.

Liv og Orden hører sammen

Er Familielivet sundt, leves jo ogsaa her et Samfundsliv i det smaa, hvor den opvoksende Slægt dannes til Samfundsborgere i det store Samfund, saa det borgerlige Samfund bliver, ikke en Organisation af Mennesker, men en Organisme, levende ved og med de andre, støttende og selv støttet, nærende og selv næret af de andre, mange ens og mange indbyrdes forskellige, organiseret i forskellige Organer, hver tjenende et særligt Formaal til Helhedens Vel.

Og her ud af leder Paverne den meget vigtige socialfilosofiske Grundsætning:

Ligesom man ikke maa fratage den enkelte de Opgaver, som hans Initiativ og Kræfter magter og lægge dem over paa Samfundet, maa man heller ikke fratage mindre og underordnede Organisationer Opgaver, som de kan magte, og lægge dem over paa en større Organisation. Det er ikke blot Uret, men til stor Skade og forstyrrer rolig Orden. Enhver Organisation (Foreninger og Kommuner f. Eks.) skal jo ifølge sin Natur gavne sine Medlemmer og ikke opsluge dem. Samfundsmagten skal altsaa lade underordnede Organisationer løse Opgaver af underordnet Betydning, saa den ikke kommer til at forsømme sin egentlige Opgave. Saaledes kommer det organiske til sin Ret, og den menneskelige Personlighed til at gøre en levende Indsats.

Det er altsaa ad disse Veje, vi skal gaa, hvis vi skal skabe en positiv social Orden. Social Orden er jo ikke et Ligevægtssystem, hvor Kræfterne holder hinanden i Balance i bestandig ustadig Ligevægt.

Social Orden er Udtryk for en bestandig villet indbyrdes Afhængighed i Fremskridts, d.v.s. den naturgivne Livskrafts og Forplantnings Tjeneste.

Paver er jo ikke Kværuleanter. Den katolske Kirkes Indsats her vilde ikke være katolsk, hvis den nøjedes med at fastslaa sørgelige Kendsgerninger og Vildfarelser. Dens egentlige Indsats

ligger i det positive, det opbyggende, som den altid gjorde i forrige Tider. Kirkens Indsats for at beskrive de sociale Problemer saa klart som muligt, og vække den sociale Vilje, er da ogsaa efterfulgt af det Forhold, at »de sociale Spørgsmaal« staar paa Dagsordenen overalt og stedse mere drøftes i den kristne Aand og allerede har naaet at præge europæisk Lovgivning i adskillige Lande.

Samfundsliv er Familieliv

Traadte man i gamle Dage udenfor Familien, fandt vi som den første samfundsmæssige Organisation, vi mødte: Faget, Haandværkerstanden, Købmandsstanden o.s.v., som var ordnet i Laug eller Foreninger, hvor de enkelte kendte hinanden og var hinanden til Støtte i Arbejde, i Glæde og Vanskelighed. Der mødtes Mennesker, som vedkom hinanden.

Med Industrialismen sprængtes som før nævnt disse Rammer, og Samfundets mange Mennesker flød ud mellem hverandre som Sandskorn. Det medborgerlige, det sociale Liv forsvandt.

Det var, som ogsaa tidligere nævnt, som en Frugt af Individualisme og Liberalisme, at det klassedelte Samfund blev skabt; det er derfor de kommende Generationers store Kald og Opgave udfra helt andre Motiver i Erkendelse af deres sociale Ansvar at afvikle denne naturstridige Tilstand og skabe det klasseløse Samfund, som ikke er opbygget paa Klasser med modstridende Interesser, men paa den menneskelige Personlighed i Guds Tjeneste, paa Familien, som er Guds egen sociale Indstiftelse, hvor de enkelte Medlemmer og Grupper af Mennesker arbejder i sammenfaldende Interesser.

Det gælder med andre Ord at opbygge nye Fællesskaber, ny Sundhed.

Med Familien som Forbillede ser Paverne som en mulig teknisk Løsning, at det økonomiske Liv organiseres i sluttede Kredse eller Stænder i en ny Betydning

af Ordet, f. Eks. omfattende Landbruget, Handelen, Industrien, Skibsfarten, Fiskeriet o.s.v., saaledes at enhver, som arbejder indenfor den enkelte Stand, er bundet til de andre i en fælles Organisation, uanset paa hvilket Trin i Arbejdet, den enkelte Person befinder sig.

Naar Paverne med den største Energi gaar ind for »den store Løsning« af de sociale Spørgsmaal, hænger dette først og fremmest sammen med selve den katolske Kirkes Væsen, men det er tillige, fordi man saa klart maa erkende, at de sociale Hjelpeordninger jo intet formaar udover deres Ambulance-tjeneste, og fordi det volder usigelig Smerte at se Raastofferne gaa ind i Fabrikkerne og forlade dem i forædlet Form, medens de Mennesker, der gaar derind, forlader dem i nedbrudt Tilstand. Og fordi det er en Vildfarelse at tro, at man kan bøde paa Forsyndelserne mod Retfærdigheden ved at øve Barmhjertighed alene.

Kærlighed er Lovens Fylde

Omvendt gøres det klart, at selv den mest retfærdige Ordning af menneskelige Forhold, som overhovedet kan tænkes, altid vil give rigeligt Rum for Barmhjertigheden og Kærligheden gennem sociale Hjelpeforanstaltninger og personlig Offervilje.

I det hele fremholdes Gang paa Gang Kærligheden som den livgivende Kraft, der ene kan bringe vore Bestræbelser i Blomst, Kærligheden, som er af Gud og paa een og samme Gang er Kærlighed til Gud og til Mennesker.

Paa kristen Grund taler man ikke om »social Forstaaelse« alene — men om social Kærlighed, heroisk Kærlighed.

Indenfor Rammerne af denne Fremstilling, vil det forstaas, har det kun været muligt rent antydningssvis at komme ind paa den Indsats, som bæres af det katolske Livssyn, men forhaabentlig er det til Gengæld lykkedes at røre ved noget væsentligt.

Den, som staar fremmed overfor den katolske Verdensbetragtning, vil sikkert mene, at en Del af det fremførte lyder meget smukt, — det er blot umuligt, naar Mennesker nu engang er, som de er.

Mod en saadan Betragtning kan intet indvendes udfra en rent materialistisk Tankegang. Derfor har det været af Betydning indledningsvis at gøre Rede for, hvorledes det guddommelige og det menneskelige mødes i den kristne Tro, som er den første og blivende Forudsætning for en social Indsats af afgørende Betydning.

Det var ogsaa en Umulighed at sanere Molokai Øen i Stillehavet. Hertil blev de spedalske fra de omkringliggende Kolonier i forrige Aarhundrede forvist saasnart det erkendtes at de var blevet syge. De førtes hertil og blev overladt til sig selv paa bedste Beskub og fristede en Tilværelse fuld af navnløse Lidelser. Lidt over Aarhundredets Midte opnaaede den katolske Præst Pater Damien efter endeløse Kvaler med Regeringens Tilladelse til at rejse derover. Han blev anset som en vanvittig, men kom afsted og levede ene blandt de spedalske i en Menneskealder, organiserede deres Liv, hjalp dem tilrette, saa godt han kunde, og lindrede deres Smerter indenfor Grænserne af det mulige. Da han blev gammel og selv syg, fik han Medarbejdere af Præster og Søstre, og Arbejdet udvidedes, og Saneringen af Molokaiøen skred siden hastigt frem.

Digterinden Gertrud von le Fort sagde henvendt til den katolske Kirke:

»Verdens Barmhjertighed er din bortløbne Datter, al menneskelig Visdom stod i Lære hos dig.«

Har denne Redegørelse ikke givet Dem andet, har den maaske alligevel givet Dem et Indblik i, at der fremdeles arbejdes i det gamle evigtunge Værksted, — og at Dørene til Værkstedet aabnes indefter.

Enoch Hjorth.

Anna Katharina Emmerich

Efter at Dr. Wesener havde tilset hende i over et Aar, erklærede han: »For at give Sandheden Vidnesbyrd maa jeg beken- de, at jeg har gjort mig ikke ringe Umage for at finde noget, som Anna Katharina kan spise uden straks at maatte kaste det op igen — men forgæves! Har jeg her taget fejl, saa kan jeg ikke stole paa mine ydre og indre Sanser. Desuden vilde de Men- nesker, der til Stadighed er om den syge, med Glæde fortælle det, hvis der var det allermin- ste tvetydige eller mistænkelige ved hende. Hendes egen Søster, der skulde passe hende, er vrangvillig og haard, og da baa- de jeg og den syge gentagne Gan- ge har maattet irettesætte hen- de, har hun ingen Kærlighed til hende og lader hende tit Dage lange ikke faa saa meget som en Slurk Vand. Hun vilde san- delig ikke tie til et Bedrageri.«

Alle talte om den stigmatisere- rede Nonne i Dülmen. Anna Ka- tharina led frygteligt under det og bad Gud gentagne Gange om at tage Saarmærkerne fra hen- de, for at hun kunde synke til- bage i Ubemærkethed; men Gud gav hende at forstaa, at hun skulde bære Jesu hellige Saar- mærker synligt paa sit Legeme til Vidnesbyrd for Verden om Sandheden. Beseglet med den levende Guds Sejrstegn var hun i en Verden af Vantro og Kulde rejst som et Troens levende Var- tegn, ingen kunde komme uden- om. »Det skal der Mod til,« skriver Clemens Brentano, »og kun med Guds Naade er det mul- ligt at være til Forargelse for de fleste, være Genstand for Mis- tro og Tvivl, være en Gaade for alle, have alles Blikke rettet paa sig, være omtalt og drøftet paa den mest forvirrede Maade, plantet korsfæstet ved Alfarvej, hvor Vantro og Overtro, Ond- skab og Taabelighed, menneske- lig Videnskabs Hovmod og flad- bundet Oplysnings sledske Ne- derdrægtighed mødes.«

Clemens Brentano sigter her til den Storm af Forargelse og Vrede, der havde rejst sig inden- for rationalistiske og antikirke- lige Kredse. Religiøst Hysteri! raabte disse Oplysningens Tals- mænd og krævede Ret til at af- sløre, hvad de kaldte et bevidst Bedrageri. De forlangte, at det Offentlige skulde undersøge Sa- gen under betryggende Forhold uden nogen Indblanding fra kir- kelig Side. Stemningen blev ef- terhaanden saa ophidset, at Øv- righeden virkelig gik ind paa at bemægtige sig hendes Person og tvangsindlægge hende til en grundig Undersøgelse. Tavs og væbnet med Taalmod lod Anna Katharina dem gøre med sig, hvad de vilde, skønt deres hen- synsløse Behandling voldte hen- de de frygteligste Smerter. Hun havde kun een Tanke: at tøm- me Lidelsens bedske Bæger med Ham, der lod sig føre som et Lam til Slagterbænken uden at aabne sin Mund. Iøvrigt førte Undersøgelsen ikke til noget »Resultat« — de Herrer havde ikke andet at sige end, at de be- klagede, at det ikke var lykkes dem at komme bag om Be- drageriet! Men det var jo ogsaa et Resultat!

Enkefru Roters havde imid- lertid faaet nok af alt det Pos- tyrt. Nu vilde hun have Fred og forlangte, at Anna Katharina skulde flytte. Pater Limberg tal- te med sin Broder, der var Ba- ger i Byen, og det blev til, at hun skulde flytte over til ham. Her hos Limbergs kom Digteren Cle- mens Brentano i Forbindelse med hende, og her nedskrev han — efter Diktat — hendes Visio- ner. Da hun talte sin westphal- ske Dialekt, skrev han det hjem- me om til Højtysk og gennem- gik det siden sammen med hen- de, saa at hun kunde godkende alt, førend det blev offentlig- gjort.

Det var aldeles ikke Anna Ka- tharinas eget Ønske, at hendes Visioner blev nedskrevet for at

offentliggøres efter hendes Død. Det kostede hende tværtimod den allerstørste Overvindelse at tale om de Ting, fordi hun fryg- tede, at det skulde indbringe hende Menneskers Højagtelse. Men hun skulde lade dem ned- skrive, siger hun selv: »Disse mange underfulde Meddelelser ... var alle givet mig af Guds Barmhertighed, ikke blot til min egen Belæring — meget kan jeg slet ikke fatte — men for at de skulde meddeles, for at meget, der er skjult og glemt, skal væk- kes til Live igen. Det er Gang paa Gang blevet mig paalagt. Jeg ved, at jeg var død forlængst, hvis ikke alt skulde bekendtgø- res ved Pilgrimmen (hendes sta- dige Udtryk om Clemens Bren- tano). Han skal nedskrive alt: thi Forkyndelsen af mine Visio- ner er min Livsopgave«. Ved en senere Lejlighed udtalte hun: »I Gaar har jeg indstændigt bedt Gud om at tage Visionerne fra mig for at fritage mig for An- svaret at skulle genfortælle dem. Men jeg blev ikke bønørt og fik ligesom tidligere at vide, at jeg skulde fortælle alt, saa godt jeg formaaede, selvom jeg vilde bli- ve udlet. Nyttens kunde jeg ikke forstaa«. »Jeg skal aabenbare mange Ting endnu, førend jeg dør. Jeg ved og føler, at det er min Pligt; men jeg kan ikke, og det især fordi jeg frygter, at det, som jeg har at sige, vil blive ud- lagt til min Ros. Jeg føler ogsaa meget vel, at denne Frygt er en Fejl hos mig; for Guds og Sand- hedens Skyld skulde jeg kunne fortælle alt frit ud; men jeg er endnu ikke saa vidt, og jeg vil komme til at ligge, indtil jeg har lært at overvinde mig.«

Iøvrigt kostede det hende store Anstrengelser at fortælle, hvad hun saa, ogsaa fordi hun til Stadighed havde de frygteligste Smerter. Clemens Brentano kun- de til Tider næsten ikke udholde at se paa, hvor hun pintes. »I fire Aar,« fortæller han, »har jeg daglig været hos hende, og jeg har tit set hendes Hoved blø- de og været Vidne til de Smer- ter, hun havde ... Jeg har set Blodet flyde i Striber frem un- der Hovedbindet ned over Ansigt-

tet i saadanne Strømme, at man kunde have samlet det op i Folderne af hendes Halsbind ... Hun følte sit Hoved omsluttet af en bred, tung Tornekrone og kunde ikke lægge det paa Hovedpuden, siddende vuggede hun det paa Halsen som under en Byrde af Smerter og duvede frem og tilbage i Timevis under usigelige Kvaler — tit har jeg i kortere eller længere Tid støttet hendes Hoved ved Hjælp af to Fingre under Næsebenet, fordi jeg ikke kunde udholde at se hendes Lidelser, hvorunder Angstsveden strømmede ned over hendes Ansigt.«

Man forstaa, at hun i denne Tilstand havde forfærdeligt vanskeligt ved i det hele taget at opfatte, hvad det var, hun saa og hørte, og at hun, knuget af Ansvar overfor Gud, der lod hende se og opleve alt dette, maatte anstrenge sig til det yderste for at kunne give en nøje Beskrivelse af det. Derfor var hun ogsaa saa kritisk indstillet baade overfor sine egne Forklaringer og overfor Brentanos Referat deraf. Hun taalte ingen Unøjagtigheder — huskede hun ikke nøje, om noget forholdt sig saadan eller saadan, maatte han stryge det. Og blev hun i en senere Vision klar over, at noget forholdt sig anderledes, end hun havde opfattet det i en tidligere Vision, saa blev det rettet.

Iøvrigt skal hendes Beskrivelser af stedlige Forhold være saare korrekte — Fagfolk, der har haft Lejlighed til at kontrollere dem paa Aastedet, paastaar i hvert Fald, at de i de allerfleste Tilfælde stemmer til Punkt og Prikke.

Det er værd at lægge Mærke til, at Anna Katharina var saa kritisk indstillet overfor sine egne Forklaringer til Brentano. Det viser nemlig, at hun var sig det subjektive Element i Opfattelsen af Visionerne klart bevidst, og man forstaa, hvorfor hun heller ikke selv troede paa sine Visioner paa den Maade, som hun troede f. Eks. paa Evangelierne. Hun sagde engang til Dekan Overberg: »Jeg har altid opfattet disse Syner som min Billedbog og betragtede dem i al

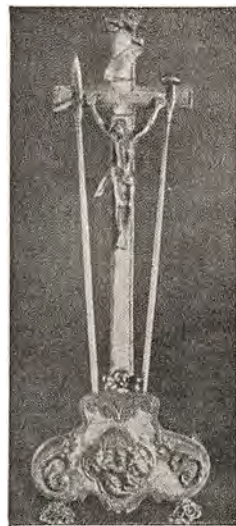
Fred og tænkte blot: Alt til Guds større Ære! I aandelige Ting har jeg altid kun troet det, Gud Herren har aabenbaret os og ved den hellige katolske Kirke givet os at tro, hvad enten det nu er skrevet eller ikke. Jeg har aldrig paa samme Maade troet det, jeg har set i Syner. Jeg har set paa det paa samme Maade, som jeg fra Tid til anden betragtede forskellige Julekrybber uden at lade mig forstyrre af, at den ene var anderledes end den anden: i hvert af dem tilbad jeg det ene og samme Jesusbarn — og saaledes ogsaa med »Synerne«. Hun fremhæver derfor ogsaa selv gentagne Gange, at Synerne er ikke givet hende — og gennem hende Verden — af Gud for at pirre den menneskelige Nysgerrighed, men for at gøre den Gamle og den Nye Pagts Beretninger nærværende og levende for os. I en Tid, hvor selv de troende har vænnet sig til at læse de bibelske Beretninger som blot og bar Historie — omend hellig Historie — vil Gud gennem hende lære dem, at det er *Aabenbaringshistorie*: han vil lære dem at forstaa, at igennem disse hellige Historier skinner Kristi Lys ind i Kirken og oplyser de troendes Hjerter, saaledes som Solens Lys til alle Tider falder gennem de farvestraalende Ruder i vore ærværdige Domkirker. »Jeg giver dig disse Syner,« sagde Jesus en Dag til Anna Katharina, »og har til alle Tider gjort saadant for at vise, at jeg er med min Kirke indtil Dagens Ende.« Derfor skulde hendes Syner ogsaa blive kendt af Menneskene — saaledes som det skulde blive kendt, at hun bar Kristi Saarmærke paa sit Legeme. Begge Dele skulde bære Vidnesbyrd om, at Jesus af Nazareth er ikke, hvad Vantroen vil gøre ham til, en blot og bar »historisk« Person, han er Kristus, den levende Guds Søn, den samme i Gaar, i Dag og i al Evighed, Kirkens Hoved og Herre, nærværende og virksom i Kirken, der er hans Legeme. Hvad Herren engang havde sagt til sine Apostle: I skal være mine Vidner — det gjaldt ogsaa Anna Ka-

(Sluttes Side 220)

Frederik IV i Italien

Adskillige danske Konger har i Tidens Løb gæstet Italien, blandt disse *Frederik IV*, der besøgte det smukke Land, allerede medens han var Kronprins. Ved den Lejlighed var det, han forelskede sig i en ung adelig Italienerinde, »Jomfruen fra Lucca«, som senere gik i Kloster og sendte Kong Frederik det smukke Krucifiks, der endnu findes paa Rosenborg. Efter at være blevet Konge foretog Frederik IV en ny

„Rosenborgkrucifikset“

Rejse til Italien og aflagde bl. a. officielt Besøg hos Dogen af Venedig, som modtog ham med store Æresbevisninger. Kongen af Danmark og Norge var jo en af Europas mægtige Monarker, og den danske Flaade var, indtil 1807, den næststørste i Verden, et Faktum, der havde stor Interesse for Republiken Venedig, hvis Sømagt beherskede det meste af Middelhavet. En vældig Flaade af pragtfuldt smykkede Gondoler førte den danske Konge op ad Canale Grande, fra hvis storslaaede Paladser, der endnu for største Delen indrammer den brede Kanal, de fornemme Venetianere hyldede den ophøjede Gæst, og en lang Række Fester fandt Sted i det skønne Dogepalads ved Verdens smukkeste Plads, Piazza San Marco. Ved Afskeden forærede Dogen Kong Frederik en udsegt Samling af venetiansk Glas fra de store Glasværker paa Murano Øen, hvor der endnu fremstilles de fineste Glasvarer i Europa, og det lykkedes virkelig at føre denne store Samling hjem til Danmark, hvor de opbevaredes paa Rosenborg. B. I.

Fortsat fra sidste Uge

Kongen og de ledende Mænds Skæbne

Om Kongen hedder det i Klagesangene: »Blandt Hedningerne bor hendes Konge og Fyrster uden Lov... (11, 9). Og IV, 20: »Vor Livsaande, Herrens Salvede, blev fanget i deres Grave, han, i hvis Skygge vi tænkte at leve blandt Folkene«. Er det Kong Sedekias, Digteren her tænker paa? Det var Sedekias, der bar Davids Krone, Jerusalem kapitulerede i Aaret 586. Hos Profeten Jeremias (Kap. 52) er der bevaret en Skildring af Kongens Flugt ud af den belejrede By. Sammen med en Del Militær forlod han ved Nattetid Byen ad den sydøstlige Port og flygtede i Retning af Jeriko. Men Flugten blev opdaget af Kaldæerne; det lykkedes dem at gribe Kongen, som blev ført hen til Ribla ved Orontes, hvor Storkongen Nebukadnesar havde sit Hovedkvarter. Her maatte den ulykkelige være Vidne til, hvordan hans to Sønner blev dræbte; derpaa stak man Øjnene ud paa ham, lænkede ham med to Kobberlænker og førte ham sammen med saa mange andre til Babel, hvor han skulde blive til sin Dødsdag. Hidrører den IV. af Klagesangene virkelig fra Profeten Jeremias, da lader det sig kun forklare ved, at Ulykken har udsonet Konge og Profet. For ellers faar denne sidste Konge ikke det bedste Skudsmaal hos Jeremias (24, 8—10). Der hedder det: »Men som man gør med de slette Figener, for slette til at spises, vil jeg (saa siger Herren), gøre med Kong Sedekias og hans Fyrster og Resten af Jerusalem... jeg gør dem til Rædsel for alle Jordens Riger, til Spot og Mundheld, til Haan og til et Forbandelsens Tegn...« Det spændte Forhold mellem Konge og Profet bundede i, at Jeremias mente at gavne sit Land, naar han manede til be-

Fra Passionstidens Liturgi II

Israels Klagesange

af
Steph. Wevers

tingelsesløs Kapitulation over for Babylo-nerne, mens Sedekias blev domineret af det ægyptisk-venlige Parti. Personlig Bitterhed var der ikke imellem dem, derom vidner Jeremias 37, 17—21. Saa kan man bedre tænke sig, at fælles Lidelser har fjernet enhver Skranke mellem de to Mænd. Der er dog ogsaa en Mulighed for, at Digteren tænker paa Kong Jechonia, Sedekias' Brodersøn, der som attenaarig ung Mand sad paa Tronen, da Babylo-nerne for første Gang (i Aaret 598—597) erobrede Jerusalem. Og han var blevet taget til Fange og sammen med sin Mor, sine Hustruer og Landets mest ansete Mænd samt Grov- og Laasesmede (Afrustning) ført bort til Fjendelandet, hvor han stadig var i Live. Havde Babylo-nerne saaledes i 598 for at bryde Jødefolkets Modstand ryddet op blandt Landets bedste Mænd, trak de atter i 587 Vod og tømte Landet for baade Fyrster, Partiformænd, fornemste Præster og alle dem, der udgør en Nations Rygrad. Klagesangenes Digter har tegnet disse ledende Mænd efter Sammenbruddet med en eneste mesterlig Streg. I Kap. I, V. 6, hedder det:

▲ Landsbykvinder i det moderne Grækenland synger Sørgeskvad over en afdød

demuren i Jerusalem (Templets lige Mur): et Monument for nationen.

Assarhaddon (overnaturlig stor) med to krigsfangne Konger (unaturligt store) i Baand ved Hjælp af en Ring, der ført gennem de ulykkelige Læber

Hendes Fyrster er blevet som Vædere, der ikke fandt nogen Græsgang; de vandrede kraftløse bort forud for Forfølgere.

Man ser de stolte Dyr for sig, hvordan de paa en solbrændt Højslette med blodunderløbne Øjne forgæves spejder efter en grøn Plet, for saa udmattede og med hængende Øren at drives bort af en tilfældig Ørkenrøver.

Hungersnøden

Gentagne Gange kommer Klagesangene ind paa den i Jerusalem efter Kapitulationen herskende Hungersnød. Fjenden, hvis hele Levnedsmiddelforsyning efter Datidens barbariske Skik udelukkende var baseret paa de erobrede Landes Udplyndring, spurgte ikke om Befolkningen havde noget at leve af. Her var ikke Tale om en nok saa nedsat Brødration. Hungersnød var derfor sammen med Pesten en af Krigens Følgesvende, som det endnu fremgaar af Bønnen i vort »Alle Helgens Litani«: »Af Pest, Hungersnød og Krig, frels os, o Herre«.

Her er et Par Træk:

»Med Livsfare henter vi vort Brød, udsatte for Ørkenens Sværd«. V. 9.

▲ Et Parti af Hovedstaden Babylon (efter Dombarts Rekonstruktion) med Babeltårnet »Etemenanki«

Det drejer sig vistnok om Frugter eller Planter, som den sultende Befolkning prøver at samle i Haver og paa Marker i Byens Omegn, hvor de saa er udsatte for den omflakkende fremmede Soldateske, for hvem det ingen Sag er at spidde Folk paa deres Sværd. Resultatet var vistnok, at man efter forgæves Bestræbelser vendte hjem mere sulten end før: »Vor Hud er sværtet som en Bagerovn af Hungrens svidende Lue« (V. 10).

De velsituerede, der ejer Smykker eller andre Værdigenstande, tyer til den »sorte Børs«:

»Alt hendes Folk maatte sukke, søgende Brød; de gav deres Skatte for Mad for at friste Livet«. (I. 11).

Ja, om det saa er Drikkevand, maatte de købe det!

Men det forslaar dog kun lidet:

»Hendes Fyrster var renere end Sne, mere hvide end Mælk, deres Legeme rødere end Koral, som Safir deres Aarer, mere sorte end Sod ser de ud, kan ej kendes paa Gaden, deres Hud hænger ved deres Ben, den er blevet tør som Træ.« (IV, 7, 8).

Mest ynkværdige er i en saadan Situation de smaa Børn, der skriger om Mad, og de helt unge, som ikke lader sig nøje med Forklaringer om Krig og Besættelse.

»Endog Sjakaler byder Brystet til, giver Ungerne Die, men mit Folks Datter blev grum som Ørkenens Strudse. Den spædes Tunge hang fast ved Ganen af Tørst, Børnene bad om Brød, og ingen gav dem.« (IV, 3, 4).

Opbeholdningspladsen i dens nuværende Skikkelse bærer Spor af Ødelæggelse

De, der var blevet sparet for Sværdet, misundte da ogsaa dem, der var omkommet:

»Sværdets Ofre var bedre faret end Sultens, som svandt hen, dødsramte, af Mangel paa Markens Afgrøde.« (IV, 8).

I deres Fortvivelse greb mere end én ung Moder til den umenneskelige Udvej: da de ikke saa sig i Stand til at redde Barnets Liv, spiste de deres Livsfrugt for at redde deres eget Liv:

»Blide Kvinders Hænder kogte deres Børn; da mit Folks Datter brød sammen, blev de den til Føde.« (IV, 10).

Man ved ikke, hvem man mest skal have ondt af, de ulykkelige Børn eller deres endnu mere ulykkelige Mødre!

Gengældelsens Dag

Med Hensyn til Fjenden, der har bragt al den Sorg over Israel, har Digteren kun eet Ønske: at der maa komme en Dag, da han skal lide samme Skæbne som han nu har paaført andre.

»... men du lader en Dag komme, som du kalder frem, da skal de være som jeg, lad al deres Ondskab komme for dit Ansigt, og handl med dem som du handlede med mig for alle mine Overtrædelsers Skyld.« (I, 21, 22).

Og et andet Sted igen:

Du skal gengælde dem, Herre, efter deres Hænders Gerning. Du skal give dem et Dække over Hjertet, din Forbandelse hører dem til. Du skal forfølge dem i Vrede og udrydde dem under din Himmel.« (III, 64—66).

Mea culpa

Men Digteren ved dog ogsaa noget vigtigere end at knytte Næven i Retning af sine og Landets Undertrykkere, og det er at stikke Haanden i egen Barm. Han ved nemlig, at uden Guds Tilladelse havde Fjenden aldrig faaet Magt over Israel; og naar Gud har villet sligt, maa det være, fordi Israels Folk vendte

sig bort fra ham. Derfor slaar Sangen Gang paa Gang over i Syndsbekendelse paa egne og Folkets Vegne.

Lad os ransage, granske vore Veje og vende os til Herren, løfte vore Hænder og Hjerte, til Gud i Himlen; vi syndede og stod imod, du tilgav ikke. (III, 40—42).

»Jerusalem syndede svart, derfor blev det til Afsky.« (1, 8).

»Mine Misgerningers Aag er blevet tungt,

de er blevet sammenflettet i hans Haand,

da de blev lagt paa min Hals, maatte jeg bukke under.

Herren gav mig dem i Vold, der er mig for stærke.« (1, 14).

Alle hæfter for den fælles Skyld, om det saa er Præster og Profeter, da hører ogsaa deres Del af Skylden.

»Det var for Profeternes Synd, for Præsternes Brøde, som i dets Midte udgød retfærdiges Blod.« (IV, 13).

Haabets Evighedslampe

Ved saaledes at finde ind til Elendighedens Rod, fandt Israels fromme samtidigt ind til Haab: naar Sammenbruddet ikke er et Sammentræf af blinde Kræfter, men en af Forsynet med Overlæg hidført Tilskikkelse, da kan det godt tænkes, at Uvejret drager over, saa snart der er sket Retfærdigheden Fyldest.

I Slutningen af Sang V lyser Haabet kun svagt:

Du, Herre, troner for evigt, fra Slægt til Slægt staar din Trone.

Hvi glemmer du os bestandig og

svigter os alle Dage? Omvend os, Herre, til dig, saa vender vi om, giv os nye Dage som fordem.

Eller har du helt stødt os bort, Er din Vrede mod os uden Ende?« (V, 19—22).

Ellers kan Haabet om en lysere Fremtid brænde med en lille, men rolig Flamme. Saaledes i Sang III fra Vers 21—30:

Dette lægger jeg mig paa Sinde, derfor vil jeg haabe:

Herrens Miskundhed er ikke til Ende, ikke brugt op,

hans Naade er ny hver Morgen, hans Trofasthed er stor.

Min Del er Herren, siger min Sjæl, derfor haaber jeg paa ham.

Dem, der bier paa Herren, er han god, den Sjæl, der søger ham.

Det er godt i Stilhed at bie paa Herrens Frelse.

Det er godt for en Mand, at han bærer Aag i sin Ungdom.

Han sidde ensom og tavs, naar han lægger det paa ham;

han trykke sin Mund mod Støvet, om der maaske kunde være Haab.

Han vil vende Kinden mod den, der slaar ham, mættes med Haan.«

Her, hvor den gammeltestamentlige Sanger svinger sig op til en Taalmodighed, der grænser til det heltmodige, nærmer han sig mere end nogen Sinde den Jødernes Konge, »der en Gang sammen med Verdens Synder vilde tage Verdens Lidelser paa sig, og som fra Korset i Kærlighed vilde se til sine Fjender og bede for dem: »Fader, tilgiv dem, thi de ved ikke hvad de gør ...«

Den gamle Historie ...

Der var engang en ung Mand, Haandværker af Profession, dygtig til sit Arbejde, havde sit gode Udkomme.

Men en Dag forlod han sit Hjem og sit Værksted for at gaa ud paa Veje og Stræder — for at gøre vel. Det var ikke blot hans kærlige Hjerte, der drev

ham, nej, det var, som var der nogen, større end han, som kaldte og krævede — —

Andre unge Mænd med samme Stræben sluttede sig til ham — tolv i alt.

Og de gjorde vel; især Anføreren, Mesteren. Børnene hang ved ham, de syge, — ogsaa de

sjælesyge, flokkedes om ham. Og han helbredte dem alle. Og mange fulgte ham for at høre hans Ord og se hans Gerninger.

Den unge Mand og hans tolv Hjælpere fik mange Venner. Det faar man jo gerne, naar man gør vel.

Men de fik ogsaa Fjender, Folk, som ikke delte deres Idéer, som fandt dem forskruede. »Hvorfor er de ikke som vi andre?« sagde de. »Hvad er det for et Liv de fører? De tror sig bedre end vi — de forventer Folket.«

Og i den nærmeste Kreds vaagnede Kritikken. Det var en af de tolv! »Jeg passer ikke til dette Liv — det er ikke det, jeg havde ventet,« sagde han. Han fandt alt urimeligt og besværligt — og saa altid afhængig af andre — intet, han kunde kalde sit eget — han havde dog tænkt sig at skulle blive til noget i Livet, og saa gik han her som en Vagabond uden Hjem — — — Han fandt det hele saa forskruet, han saa sig til sidst gal paa sine Kammerater.

Efterhaanden blev han ensom i Kredsen. De andre vilde ikke taale hans Kritik, og saa, desuden, det var jo en kendt Sag, at han tog af den fælles Kasse — for at skaffe sig bedre Kaar, ja, og Venner uden for Kredsen.

Og han fik Venner — baade blandt dem, som altid havde været hans Mesters Fjender, men ogsaa blandt dem, som var gaaet fra ham. »De vandrede ikke mere med ham«.

Hævngeerrige Tanker kom op i den oprørske unge Mand, — især mod dem, hvis Opofrelse og Ærlighed var ham en stadig Anklage.

Til sidst modnedes hans Beslutning: Mesteren! Naar jeg blot rammer ham, saa rammer jeg dem alle — og saa faar de vel at se, hvem der er den stærkeste!

Og han gik til sine Venner — til dem, som ikke var Mesterens! Det var ikke første Gang, de forhandlede. De var hinanden Tak skyldige! De gav ham gerne gode Raad, og han dem nyttige Oplysninger om Mesterens Liv og Færd. Men denne Gang vilde han

have klingende Mønt, det var Sagen nok værd. Og han skulde dog leve.

Hans Sind var i Oprør. De andre kunde mærke det — der vilde ske noget, det følte de. Til sidst vidste de det. Mesteren selv havde svært ved at taale hans Nærværelse. Han bad ham gaa — og han gik. »Og det var mørk Nat«.

Og saa kom det! Det lykkedes ham at ramme sin Mester — og

dermed hele Flokken! Sorg, Forfærdelse, Skændsel, Splittelse — Resultatet var godt!

Det gik dog værre, end han havde tænkt. Mesteren blev ikke blot ramt føleligt, men dødeligt! Dommen lød paa: Døden.

Da blev Manden rystet i sit Innerste. Det havde ikke været hans Mening — det maatte ikke ske — — — og han ilede til for at hindre det. Men det var for sent. *penseur.*

Magister Henrik Harpestreng fra Roskilde

2. IV. 1244 — 2. IV. 1944

Den 2. April 1944 er det 700 Aar siden den berømteste Læge fra Nordens Middelalder, Magister Henrik Harpestreng, døde som Kannik i Roskilde. Vi ved intet om hans Fødested eller Slægt, men hans Urte- og Lægebøger, som var yndet Læsning i Middelalderen, vidner endnu om hans Virksomhed.

Der er meget, som tyder paa, at den unge Dansker fik sin Uddannelse paa Datidens lærdeste Lægeskole i Salerno i Italien, og hans Magistertitel viser os, at han ogsaa havde taget Doktorgraden. En gammel Beretning siger, at »Lægen og Astronomen Maistre Henry de Danemarche« omkring 1181 har opholdt sig i Orleans. Senere nævnes han som Kong Erik Plovpenning's Livlæge. Hans Tilnavn »Harpestreng« røber, at han ogsaa var Digter.

For nogle Aar siden lykkedes det at fremdrage et hidtil ukendt Digt (det eneste endnu bevarede) af den lærde Roskilde-Kannik, et saakaldt Epitaphium (Gravskrift), der skulde staa paa hans Gravsten. Dette Digt, der udmærker sig baade ved Indhold og Form og bærer Præg af Datidens Dannelsesstrin hos Kirkens Mænd, viser os tydeligt, at Henrik Harpestreng ikke blot var Teolog, Læge og Digter, men ogsaa et dybt religiøst Menneske. Oversat til Prosa er Indholdet af hans latinske Epitaphium følgende:

Magister Henrik Harpestrengs
EPITAPHIUM,

som han skrev med sin egen Haand.

Dødens ubarmhjertige Lov afslutter Livets Aarrække, den kommer til alle med frygtindgydende Magt.

Der findes ingen Udvej til Flugt, ej hjælper Borge eller Byer, Kongeriger eller Rigdom.

Til ingen Nytte er den gejstlige Værdighed,

Forældrenes berømte Stamtavle, Verdens Glans, Berømmelse eller Ære.

Ej heller hjælper de hellige Love (Kirkens Love),

de syv frie Kunster (Videnskabene) og Justinians stolte Lov (den verdslige Lovgivning).

Døden tager ikke Hensyn til Menneskets Person,

den er lige hensynsløs mod alle og stiller samme Betingelser for alle.

Modgiftens Værn (Medicinen) forsinker Dødens Skridt,

men til sidst sejrer dog den, der var stærkere end Kunstens Hjælp (Lægemedlerne).

Jeg, der (som Læge) saa ofte har overvundet Døden, men nu bliver overvundet af ham,

viser derved, at alle maa dø.

Det har vore Stamforældre været Skyld i,

hvis Synd (Arvesynden) Efterkommerne maa bøde for.

Hvem du end er, Kære, for ikke i Evighed at dø,

flygt til Liyet, *Gud er Vejen og Livet.*

Dr. Otto.

Liturgisk Kalender

Tallet under Datoen angiver Sidedetallet for den paagældende Fest i Søndagsmessebogen.

April.

2. S. **PALMESØNDAG** (320); (violet) Lidelseshistorien efter **108** Matthæus; Hellig Korsens Præfation*).

3. M. **Feria** (354); 2. Bøn: For Kirken ([123]) eller for Paven; 3. Bøn**).

4. Ti. **Feria** (358); 2. Bøn: St. Isidor ([42]); 3. Bøn**); Lidelseshistorien efter Markus.

5. O. **Feria** (373); 2. Bøn: St. Vincent Ferrerius (873); 3. Bøn**); Lidelseshistorien efter Lukas.

6. T. **SKÆRTORS DAG** (392). (hvid) **133**

7. F. **LANGFREDAG** (404); Lidelseshistorien efter Johannes.

8. L. **PAASKELØRDAG** (433); Paaskens Præfation (518). Kirkefarven er hvid ved Lysets Indvielse og Messen, violet ved Profetierne og Daabsvandets Indvielse.

9. S. **FØRSTE PAASKEDAG** (hvid) (546). **212**

*) Indtil videre læses hver Dag Hellig Korsens Præfation (517), og saa i Festernes Messer, naar ingen anden er angivet.

***) Om Fred eller For Paven ([122]). — Bønnen om Fred findes i K. U. Nr. 30, 1943.

Katolsk + Ugeblad

„Nordisk Ugeblad for katolske Kristne“ sammensluttet med „Katolsk Ungdom“

Udgiver: „KATOLSK PRESSE“

Redaktion: H. D. T. KIÆRULFF (ansvarshavende) og J. BERG.

Nørrebrogade 27 C, København N.

Mandag og Fredag Kl. 15—16, Tlf. Nora 61 66.

Ekspedition og Kassererkontor:

c/o Sankt Ansgars Forlag, Bredgade 67, København K.

Palæ 4777, Kl. 10-12.

Post-Giro Nr. 57042.

Annonceafdeling: Klosterstræde 23, Tlf. Central 6245. Postgiro 3668.

Abonnementspris 2,75 Kr. Kvartalet. Norge og Sverige 14 Kr. om Aaret, øvrige Udland 18 Kr. om Aaret. Abonnement tegnes paa Bladets Ekspedition eller ethvert Postkontor.

Anna Katharina Emmerich

(Fortsat fra Side 215)

tharina: overfor en Verden, der var nedsunket i Rationalisme og Vantro, skulde hun bære Vidnesbyrd om, at han til Stadighed lever, arbejder, virker, lider, søner og forløser i sin Kirke.

Anna Katharina forstod, at dette var hendes Livs Mening. Allerede i sin Barndom havde hun bedt Gud om, at hun maatte faa Lov til at overtage andres Lidelser og gøre Bod for andres Synder og saaledes elske ham i Næsten. »Jeg har tit oplevet,« sagde hun en Dag, »at Kærlighed til Skabninger kan faa mange Mennesker til at paatage sig store og besværlige Opgaver; hvorfor skulde Kærligheden til Jesus ikke formaa meget mere?« »Hvor er det sødt at lide for Jesus! At kunne lide tavst har altid forekommet mig at være den mest misundelsesværdige Tilstand i Verden!« »Selvom der hverken gaves en Himmel, et Helvede eller en Skærsild, vilde jeg elske dig, min Gud, af hele mit Hjerte over alt!«

I Begyndelsen af 1824 blev det klart for Anna Katharinas Omgivelser, at nu var hendes Kræfter fortæret af hendes Lidelsers Overmaal. Hele Vinteren havde hun lidt frygteligt. Den 12. Januar skriver Brentano i sin Dagbog: »Hvem kan udholde at se denne frygtelige Tilstand! Dag og Nat sidder hun op duvende frem og tilbage og stønnende af Smerte. Hendes Ansigtstudtryk er præget af største Taalmodighed, Mildhed og Gudhengivenhed midt i Lidelsernes frygtelige Alvor.« Den 7. Februar skriver han: »Hun raaber stadig til Gud om Hjælp. Gang paa Gang beder hun: Herre Jesus! Tusind Tak for hele mit Liv! Herre, ikke som jeg vil, nej som du vil!« Den 9. Februar modtog hun for sidste Gang den hellige

Kommunion. Hen paa Eftermiddagen begyndte Dødskampen. Da hendes Søster saa, at det nu bar mod Slut, kastede hun sig paa Knæ ved Sengen og bad under megen Graad om Tilgivelse, fordi hun havde været saa frygtelig ond imod hende og kun tænkt paa, hvorledes hun kunde gøre hende Livet uudholdeligt. Anna Katharina svarede blidt: »Der er ikke noget Menneske paa Jorden, som jeg ikke har tilgivet!« Og saa sukkede hun dybt: »Herre Jesus, kom dog!« Klokker 8 vilde hun endnu engang tale med sin Skriftefader alene — hendes sidste Ord til ham var: »Nu er jeg saa rolig, og jeg har en saadan Fortrosthed, som om jeg aldrig havde begaaet nogen Synd.« Saa fik de andre Lov til at komme ind igen, Præsten gav hende den brændende Døds-kærte i Haanden — Symbolet paa den brændende Lampe, som den kloge Jomfru holder beredt til Brudgommens

BOGHYLDEN

Søndagsmessebogen

haves paa Lager	indb.	5,50
Bossuet: Oeuvres oratoires, I—VII		39,10
Brillet, Gaston: Méditations sur le sacerdoce, 200 S. ...		3,60
Chery, H.-Ch.: Qu'est-ce que la messe? 279 S.		5,70
Chevrot: Notre messe, 292 S.		5,90
Altaner, Berthold, Patrologie, 353 S.		16,80
Pinsk, Johs.: Die sakramentale Welt, 214 S.		8,20

ARNOLD BUSCK
International Boghandel
Kjøbmagergade 49
Telefon C. 2453

N. P. Rostrup

Katolske Begravelser

30 Aars Erfaring
Valkendorfgade 34-36
Tlf. 778 - 728

Køb det Danske Steril Catgut Novo

leveres i Glasklokker i Nøgler paa 25 à 50 m

hos **VALD. FOERSOM** . 1868-1943

Amagertorv 27 . Central 4310 . Byen 4310

Komme —, alle knælede ned omkring hendes Seng og begyndte Bønnerne for de døende: »Saa far nu hen, du kristne Sjæl, fra denne Jord i den almægtige Gud Faders Navn, Han, som har skabt dig; i Jesu Kristi, den levende Guds Søns Navn, Han, som har lidt for dig; i Helligaandens Navn, Han, som er udgydt i dig; i den prude og hellige Jomfru og Gudsmoders Navn; i hendes værdige Husbond, den hellige Josefs Navn ... I Dag vorde dit Sted i Fred og din Bolig paa Zions hellige Bjerg ... « »Herre, Jesus, hjælp!« sukkede den syge stille hen for sig — saa sank hendes Hoved ned mod Brystet, og hun havde udaandet.

Clemens Brentano skrev i sin Dagbog: »Ved denne salige Sjæls Sygeleje har jeg af tusinde Smaatræk lært at forstaa, hvad Kirken er, og hvad det vil sige: i Kirken at stræbe efter de Helliges Samfund.«

Hubert Messerschmidt.

Palmesøndag

Lidelsens Triumf

Naar man betragter Kristi Lidelse, maa man aldrig glemme, at Kristus selv kalder denne sin Lidelse en Forherligelse; thi netop over hans dybeste Fornedrelse kaster den guddommelige Herlighed sin Glans. Guds Majestæt aabenbarer sig heri, og i Virkeligheden er Lidelsen en »beata passio«, en salig Lidelse; den er jo første Del af den stør-

ste Forherligelse, som en Skabning nogensinde har frembaaret Skaberen, første Del af Forløsningsofret, som fuldendes og krones af Opstandelsen og den herlighedsfulde Himmelfart. Skønt Lidelseshistorien fremstiller Herren i hans navnløse Formædelse, som onde Mennesker har tilføjet ham, og bevæger os til den dybeste Med-Liden, viser Kristus sig dog underfuldt forklaret for os ved den sidste Nadver, da han aflægger sin Bekendelse for Ypperstepræsten, da han for Pilatus bekræfter sin Kongeværdighed, og da han dør. Tanken paa Opstandelsen melder sig. Endog hans Fjender formaaede ikke at unddrage sig denne Tanke; det Raseri, hvori de efter Kristi Død fordrer en Vagt ved Graven, er et Bevis herfor (*Evangelium*).

Kristi fuldstændige Fornedrelse, hans Lydighed, maatte føre til, at han ogsaa i sin Menneskehed blev ophøjet over alt, som er til. Lidelse og Himmelfart er inderligt knyttet sammen; Bindeleddet mellem dem er Opstandelsen. Ved at Kristi helligste Menneskehed er i Faderens Herlighed er ogsaa de forløste, Kristi Lemmer allerede optaget i denne Herlighed (*Epistel*).

I sin frygtelige Forladthed raaber Kristus til Faderen om Hjælp. Helvede udfolder endnu engang sin hele Magt. Det nytter intet. Netop paa Korset bliver denne Verdens Fyrste dømt. Verden bliver udfriet af Satans Vold (*Indgangsbøn*).

Hvad Kristus har gjort, maa vi gøre med ham. Hvad der er

sket mod ham, det sker inod os. Forløsningens Mening er, at vi skal lide med Kristus for at forherliges med ham (*Kirkebøn*).

Forløsningsværket bestaar i Kristi fuldkomne Lydighed overfor Faderen. Han har stadig ventet paa den af hans Fader fastsatte Time, han har saa at sige ladet sig lede ved sin Faders Haand, og derfor førtes han til Lidelsen som Vejen til Forherligelse. I Kristi Lidelse er al menneskelig Lidelse blevet af dyb Betydning. Kristi Lidelse er den udtømmelige Kilde til Velsignelse (*Graduale, Traktus*).

Naar vi selv i vore personlige Oplevelser har smagt lidt af

BOGNYT

Nylig udkommet

Katharina Emmerichs Visioner: Jesu Lidelse. 132 S., Illustrationer og Kort over Jerusalem. Heftet Kr. 6,50.

I Løbet af nogle Dage faas Bogen i smukt Vælskbind til Kr. 17,00.

Bog om Jerusalem

Morton: I Mesterens Fodspor. 323 S. Vælskbind 14,50.

En moderne Pilgrims Bog om sit Besøg i Jerusalem. En meget smukt skrevet Bog. Gør en aandelig Pilgrimsrejse til det hellige Land.

Igen paa Lager

Pius XI: Med djupaste smærta. Kr. 0,30. Den berømte Encyklica i svensk Oversættelse.

Schott: Das vollständige römische Messbuch. Gammel Indbindingskvalitet. Sort Gedeskind og Rødsnit. Kr. 25,20.

Køb i Tide

den nylig udkomne pavelige Rundskrivelse: *Om Kristi mystiske Løgneme*. Bogen er trykt i et ret lille Oplag. Kr. 1,50.

Forlang hos Deres Købmand

A. D. B. Bonevox i røde og blaa Daaser
A. D. B. Gulv-Renolin flydende Bonevox

Danmarks førende Mærke!
Resultatet af 80 Aars fagmæssig Erfaring

Enefabrikanter: **A. D. Burcharth & Søn** . Kolding
Lak-, Fernis- og Farvefabriker. Grdl. 1861

Køb
**PAULUS-
KREDSSENS**
Bøger

Sankt Ansgars Boghandel

Bredg. 67, Palæ 47 77, Giro 81851

Katolske Begravelser

Benzon

aut. katolsk Bedemand
Alle Aftaler kan træffes i Hjemmet
CENTRAL 1868

Kristi Lidelse, vil vi desto bedre kunne fejre det hellige Offer. I dette forvandles vor Lidelse til Kristi Lidelse og frembæres den himmelske Fader som en hellig Gave (*Offertorium, Stillebøn*).

Kommunion betyder Forening, Forening med Faderen ved Kristus, Forening af Kristi Lemmer indbyrdes. Alt vrangt i denne Verden stammer fra Mangel paa denne Forening. Eukaristien giver os Kraft til i alt at overlade os til Guds Vilje; thi den giver os Del i Kristi Sindelag og gør det muligt for os at leve i Fred i denne Verden (*Kommunionvers, Slutningsbøn*).

P. Wolfgang Czernin O. S. B.

St. Ansgars Kirke

Palmesøndag Kl. 10 Palmevielse, Procession og Højmesse. Onsdag Skriftemaal hele Dagen (undtagen 12--13). *Skærtorsdag* Kl. 10 Pontifikalmesse med Kommunion og Oliernes Indvielse. Kl. 15 Fodtævning. Kl. 20 Vaagetime. *Langfredag* Kl. 10 Langfredagsliturgi. Kl. 17 Fasteprædiken, Andagt. *Paaskelørdag* Kl. 7½ Paaskelørdagsliturgien.

Sakramentskirken

Palmesøndag begynder Hovedgudstjenesten Kl. 9,30. Mand. 3. April Menighedsmøde. Den stille Uges Liturgi forberedes, Koret synger, Benediktinermunkenes Sang (Grammofonplader). *Skærtorsdag* Kl. 7 Højmesse. *Langfredag* Kl. 10 Langfredagsliturgien. Kl. 17 Andagt. *Paaskelørdag* Kl. 7 Paaskelørdagsliturgien.

St. Mariæ Kirke

Fred. 31. Marts Kl. 19,30 Fastepræd. med sakramental Velsignelse og Kongregationsandagt. Derefter holder Pastor Sørensen i Salen et Foredrag m. Lysbilleder om Krucifikset gennem Tiderne. Adgang 50 Øre. *Palmesøndag* Kl. 8 stille Messe, Kl. 10 Palmevielse og Højmesse. Kl. 17 Andagt.

Jesu Hjerte Kirke

Palmesøndag Kl. 8,30 Fælleskommunion for de mandl. Kongr. Kl. 9,30 Palmevielse, Procession og Højmesse. Kl. 18 Andagt med Fastepræd. af Pater Coenen: »Sakramenterne«. Mand. 3. Apr. Kl. 19,30 unge Mænds Kongr. Tirsd. 4. Apr. Kl. 16,30 og 20 Møde for Immaculatakongr. Tirsd. og Onsd. begynder 7 Messen allerede 6,50. *Skærtorsdag* Kl. 7 Levitmesse. Tilbedel-

se hele Dagen. Kl. 18 Andagt med Præd. af P. Pauli: »I Nadversalen« (Mændenes Kongr. deltager). *Langfredag* Kl. 10 Liturgisk Gudstjeneste. Kl. 18 Fastepræd. af Pater Coenen: »Kristi Kors, Naadens Trone« og Passionsandagt. *Paaskelørdag* Kl. 7 Liturgisk Gudstjeneste; Levitmessen begynder Kl. ca. 8,30.

St. Annæ Kirke

Palmesøndag Kl. 9½ Palmevielse, Procession og Højmesse. *Skærtorsdag* Kl. 8 Højmesse, Kl. 18 Andagt m. Præd. *Langfredag* Kl. 10 Liturgisk Gudstjeneste. Kl. 18 Korsvejsandagt m. Præd. *Paaskelørdag* Kl. 7 Liturgisk Gudstjeneste.

St. Andreas Kirke

Palmesøndag Kl. 9,30 Palmevielse. Højmesse. Tirsd. 4. Apr. K.U.K. *Skærtorsdag* Kl. 8 Højmesse. Tilbedelse hele Dagen. Kl. 17 Andagt. *Langfredag* Kl. 10 Liturgisk Gudstjeneste. Kl. 17 Fastepræd. og Passionsandagt. *Paaskelørdag* Kl. 7 Liturgisk Gudstjeneste, ca. 8,30 Højmesse.

St. Antoni Kirke

Palmesøndag Kl. 8 stille Messe, Kl. 10 Palmevielse og Højmesse. *Skærtorsdag* Kl. 7 Højmesse. Tilbedelse Dagen igennem. *Langfredag* Kl. 10 Gudstjeneste, Kl. 15 Andagt. *Paaskelørdag* Kl. 7 Indvielserne, Kl. ca. 8 Højmesse.

St. Therese Kirke

Palmesøndag Kl. 8,30 Palmevielse og Procession. *Skærtorsdag* Kl. 8 eneste Messe. *Langfredag* Kl. 8,30 Liturgisk Gudstjeneste, Kl. 15 Korsvejsandagt. *Paaskelørdag* Kl. 7 Indvielserne, Højmesse ca. Kl. 8,30.

St. Knud Lavards Kirke

Palmesøndag Kl. 7,30 stille Messe, Kl. 8,30 Palmevielse og Højmesse, Kl. 10 reciteret Messe. *Skærtorsdag* Kl. 8,30 Højmesse, Kl. 19 Andagt. *Langfredag* Kl. 10 Liturgisk Gudstjeneste, Kl. 15 Fasteprædiken, Korsvejsandagt. *Paaskelørdag* Kl. 7 Indvielserne, Højmesse.

Immaculatakirken

Palmesøndag Kl. 9,30 Palmevielse og Højmesse, Kl. 18 Fasteandagt. *Skærtorsdag* Kl. 7 Højmesse, Kl. 18 Hellig Time. *Langfredag* Kl. 7 Liturgisk Gudstjeneste, Kl. 14,30 Korsvej med Korssets Nedtagelse. *Paaskelørdag* Kl. 6 Indvielserne, Kl. 7 Messe med Vesper.

St. Augustins Kirke

Palmesøndag Kl. 8 Palmevielse, Procession og Højmesse, Kl. 14,30 Vesper. Onsd. 5. Apr. Kl. 20 Tenebræ. *Skærtorsdag* Kl. 8 Højmesse, Kl. 20 Tenebræ. *Langfredag* Kl. 8

Morgengudstjeneste, Kl. 20 Tenebræ. *Paaskelørdag* Kl. 7 Indvielserne, Messe, Kl. 17 sunget Komplet, Kl. 20 Matutin.

Aarhus

Palmesøndag: Kl. 7 og 8: Stille Messe. Kl. 9,30: Palmevielse, Procession og Højmesse. Kl. 17: Andagt. NB. Fælleskommunionen holdes sammen med Paaskekommunionen 1. Paaskedag Kl. 6. *Skærtorsdag*: Kl. 9: Levitmesse. Kl. 19: Andagt. *Langfredag*: Kl. 10: Liturgisk Gudstjeneste. Kl. 19: Fasteprædiken. *Paaskelørdag*: Kl. 7: Daabsvandets Indvielse og Højmesse.

Aarhus Opland

Pindstrup: Palmesøndag: Gudstjenesten bortfalder. 7. *Paaskedag*: Kl. 8: Stille Messe. Kl. 10: Højmesse.

Ulstrup Mark: 2. *Paaskedag*: Kl. 10.

Odder: Langfredag: Kl. 16: Andagt. 2. *Paaskedag*: Kl. 10,15: Messe (9,15: Komm.).

Julekærten

Julekærtens Redaktion indbyder i Aar paany sine Medarbejdere til at indsende Bidrag og Stof til det katolske Julehefte. Redaktionen afsluttes i Maj Maaned. Altsaa husk at indsende *senest Maj Maaned*.

Julekærten redigeres i Aar af Boghandler Sven Damsholt i Stedet for Pastor Benzon. Alt Stof bedes sendt til *Julekærtens Redaktion, Sankt Ansgars Forlag, Bredgade 67, København K.*

Husk Palmesøndag

at besøge *Elisabethforeningens Basar, Bredgade 67* o. G. Der er aabent fra *Kl. 9 til 19*. Naar De det ikke om Søndagen, kan Besøget aflægges om Mandagen; Basaren er da aaben fra *Kl. 10 til 16*.

Fru Alma Osterhammel meddeler, at der er indkommet en Mængde gode Gaver. Atter i Aar vil Borderne bugne. De kommer naturligvis først og fremmest for at støtte Foreningens Arbejde for forældreløse Børn. Men der er intet ondt i, at De ogsaa benytter denne Lejlighed til at skaffe Dem Ting, som rimeligvis ellers ikke kan købes.

ACADEMICUM
CATHOLICUM

KØBENHAVN

Søndag d. 5. April Kl. 9,30: Akademikermesse i St. Augustins Kir-

ke, Jagtvejen. Morgenmad i Klosteret efter Messen. Der arrangeres Travetur — Madpakke medbringes.

Onsdag d. 12. Kl. 17: Studiekreds i Filosofi med Pater Roos som Leder. — Kl. 19: Studiekreds i Filosofi med Tandlæge Jutta Neergaard som Leder.

Bemærk den ændrede Ugedag og Tidspunkt!

Tur i Store Bededagsferien d. 5. — 7. Maj til Asserbo.

Langlejren er fastsat til d. 1. — 10. Juli.

D. K. K. F.

Retræte og Højskole afholdes paa Trørødhus i Dagen 13.—20. August under Ledelse af Pater Coenen S. J. Enevarelse 35 Kr., To- og Tre-sengsstuer 30 Kr. og Sovesal 25 Kr. Henvendelse til Sekretariatet, Ndr. Frihavnsgade 26, Øbro 9250. Nærmere følger senere.

Katolsk Pædagogforbund

Torsd. 13. Apr. Kl. 20 i St. Knuds Sal i Stenosgade. Foredrag af Pater Wolfisberg S. J.: „Udviklingslæren“.

St. Annæ Korforening

afholder stor Foraarsfest Søndag d. 9. April i den store Sal, Dr. Elisabethsallé 3. Der opføres nye Korsange samt Sangfærcen »Lille Nitouche«, endvidere medvirker en lang Række Solister. Billetterne koster kun Kr. 1,25 med Kaffebrød og kan faas i Præstegaarden, Hans Bogbindersallé 2, samt hos Korets Medlemmer. Sukker maa medbringes.

Katolsk Ungdoms Klub

København.

Lørdag d. 1. April Kl. 19,30—21,30 »Ung Aften«. I Henhold til Lovenes § 9 indkaldes til ordinær Generalforsamling Lørdag den 15. April Kl. 20 i »Den røde Sal«, Stenosgade 4. Dagsordenen er følgende: 1. Valg af Dirigent. 2. Formanden aflægger Beretning og Regnskabet forelægges. 3. Valg af Bestyrelse og Revisorer. 4. Behandling af indkomne Forslag. (Forslag, der ønskes behandlet paa Generalforsamlingen, maa indsendes senest 8 Dage før til Formanden Hr. Albert Strøyer, Nansensgade 90, K.). 5. Eventuelt.

Lyngby.

Til Klubtaftenen Lørdag den 1. April Kl. 20 i Gl. Børnely er det lykkedes os at faa Pastor Geertz-Hansen til at komme og fortælle os om Paaskens Liturgi. Eftersom Pastoren er velkendt som en ypperlig Foredragsholder, venter vi stor Tilslutning. Da vi formoder, at Foredraget kunde have Interesse ogsaa for vore passive Medlemmer, er disse velkomne. Samtidig indkaldes til Generalforsamling Lørdag d. 29. April Kl. 20.

Frederiksberg.

Fredag d. 14. April Kl. 20 Generalforsamling med flg. Dagsorden: 1. Valg af Dirigent. 2. Beretning ved Formanden. 3. Regnskab ved Kassereren. 4. Valg af Bestyrelse og Revisorer. 5. Eventuelt. Forslag, som ønskes behandlet, bedes tilsendt Formanden, N. Frederiksen, Tøndebindervej 2, 2., NV., inden 8. April 1944.

II. Absalon Trop

meddeler, at Cyklen er vundet paa Nr. 3477.

En Lærerinde

søges til den katolske Skole i Helsingør. Sct. Vincents Søstre, Nygade 8.

R. I. P.
Vort trofaste Menighedsmedlem
Enkefru

Laura Petersen,

f. Larsen,

Sundparken 34, St. (tidligere Husum), døde, 73 Aar gammel, Torsdag d. 23. Marts, styrket ved Kirkens Sakramenter under sin Sygdom.

St. Annæ Kirkes Præster.

CATHOLICA

Nr. 2

indeholder bl. a.:

Natten af Charles Péguy.
Englene af R. Guardini.
Holberg og Katolicismen af Johan Jensen.
Etikkens Grundproblemer af J. Wolfisberg.

2 Damer søger Værelse

Adgang til Køkken, ved Skov og Strand i Juli Maaned.

Billet mrk. 38 modtager Bladets Annonceekspedition, Klosterstræde 23, København K.

HORSENS
Manufaktur . Trikotage . Udstyr
A-S Horsens Textil Lager
Leverandør til katolske Institutioner
Carl Bech
aut. elektr. Installatør
Vestergade 33 . Telf. 1026
Leverandør til kath. Menighed
RANDERS
Randers Andelsmejeri
Telefon 776 (4 Linier)
Fineste Mejeriprodukter fra
Dyrlæge kontrollerede Besætninger

AARHUS	
<i>Alfred Pihl</i>	Køb hos vore
Bagermester, Conditori	<i>Annoncører</i>
Telefon 3041 — Hammershus	
Leverandør til St. Josef Hospital	
ODENSE	
<i>MEJERIET</i> <i>Vestergade</i>	Byens førende
	Tlf 8700 (4 Lin.)
LEDIG	Junker-Dreie
	Kolonial . Delikatesser
	Nørrebro 49 . Odense
	Lev. til Sct. Josephs Hospital
Vald. Tørring	JØRGEN RASMUSSEN
aut. elektr. Installatør	Glarimester
Kongensgade 13, Tlf. 2021	Overgaden 29, Telefon 1117
Leverandør til Datum Kloster	Leverandør til St. Josephs Hospital og Kirken

AALBORG

Førd. Færch & Co.
Tømremestre
Strandvejen, Tlf 301

A. Hoffmann Urmager og Optiker
Borgerg. 17 (lige v. den nye Bro)
Briller efter Lægerecept
Rep. udf. nøjagtigt og billigt
Telefon 3779

Henry Hansen
Trikotage og Herrelingeri
Kastetvej 39, Aalborg, Tlf. 56 65

M. Thomsen Støtt
Entreprenør og Murermester
Kong Christians Allé 6
Telefon 1992

Mathias Christensen
Absalonsgade 14 . Tlf. 1556
Kolonial . Delikatesser . Kaffe

Køb
Hjemmets Udstyr
hos
Thuen, Gravensgade 2

P. Krebs
Elektroinstallatør
Frederiksgade 6
Telefon 1786
Udf. Arb. ved Kamilianerkliniken

Aalborgs katolske Begravelseskontor
Ligkister, Ligsenge, Kistepyntning og Salmer
Begravelser ordnes smukt og samvittighedsfuldt
G. PETERSEN . Jens Bangsgade 8
Telefon: 8418 . Privat: 2068

Hans Wiencken Kastetvej 51 . Aalborg
er det rigtige Indkøbssted for
Kød, Flæsk og Paalæg
Reelle, unge Varer til beskedne Priser
Egen Pølsefabrik . Forlang Tilbud

N. Nielsen & A. Brostrøm
H. PERS EFTERFØLGER

Aut. Vand-, Gas- og Blikkenslagermestre
SANITET- CENTRALVARME
Algade 58 . Aalborg . Telefoner: 681 - 6581

NAKSKOV

Spis Arbejdernes Pølsebageri's Produkter
Nakskov . Telefon 621

Broderimagasinet
Østergade 18 . Telefon 921
Alt til Haandarbejde . Tegning, Montering
Stort Udvalg i Garn
Leverandør til Søstrene

L. C. Clasen
v. Ole Clasen **Murermester**
Telefon 208
Lev. til kat. Kirke

Nakskov Dampmølle
Aktieselskab

Alle Sorter Brændsel til Kakkellovne og Varmeapparater tilbydes billigst i allerbedste Kvaliteter.
A-S Nakskov Kulimport Telefon Nr. 17
Leverandør til den katolske Kirke

Chr. Steffensen
HERREEKVIPERING
Fruegade 8, Nakskov, Tlf. 796
Leverandør

HOLBÆK

A. P. PEDERSEN
Murermester
Markedsplads 10 . Telefon 239

Vestergades
Maskinværksted
RASMUSSEN & NIELSEN
Telefon 1039

H. P. Larsen
Kolonial . Delikatesser
Algade 28 . Tlf. 849
Leverandør til Hospitalet

Holbæk Mejeri A/S
Algade 54 . Telefon 65
Leverandør til Hospitalet

A-S Arbejdernes Fællesbageri
Bedste Brødsted
Lev. til St. Elisabeth Hospital

JENSEN & OLSEN
statsaut. Installationsforretning
Elektrisk Lys og Kraft
Algade . Telefon 365
Leverandør til den kat. Menighed

Katolsk Ugeblad

9. April 1944
92. Aarg.
Nr. 15

Da Niels Stensen
blev Biskop

Modernismen
Ungdommen og
Hjemmet
Statuerne paa
Valfartsvejen
En Paaskesalme

PAASKE

Paaskefesten — solemnitas solemnitatum, Festernes Fest — danner Kirkeaaets Midte og Højdepunkt og rummer en af Kristendommens Grundtanker: Fuldbyrdsen af Menneskets Frelse gennem Guds Søns Forløsergerning. Thi for os Kristne

har Paasken ikke blot en symbolsk Betydning, den er et Pant paa vor Forløsning, en Bekræftelse paa vor Tro. Det er Tanken paa Forløsningen, paa Udfrielsen, der holder os oppe i mange af Livets trange Stunder, det er Troen paa Forløsningen, der bærer gennem mangt og meget, som ellers forekommer en utaaleligt og hvor den, der ikke ejer

Troen, giver op. Og naar Modløshed og Utaalmodighed tynger, er det denne Tro, der giver os Visshed for, at Mørket om os engang skal vige for Lyset, at der af Gravens Nat skal gry en Paaskemorgen. Paasken er de Kristnes Pant paa den Sejr over Nød og Død, der er sikret os ved Kristi Forløsergerning, komme hvad der komme vil, og omend Vejen er nok saa lang og nok saa trang — for »det har slet ingen Hast for den som tror«.

*

Paaskens Tanke har selvsagt i Tidernes Løb beskæftiget adskillige bildende Kunstnere, men kun faa er naaet til et saa intimt og fuldkomment Paaskebillede, som Fra Angelico har skænket os. Det holder sig ganske nær op til de overleverede Kendsgerninger og er i sig selv et Mesterværk, fuld af Klarhed og dyb Mystik. De hellige Kvinder ved Graven Paaskemorgen er ikke overraskede, men opfyldt af Tro og Tillid. I det fjerne, unddraget de nærværendes Blik, har Kunstneren ladet Kristi forklarede Skikkelse komme tilsyne. Dermed har han anskueliggjort Opstandelsesunderets indre Logik, aabenbaret Underets hemmelighedsfulde Betydning paa en Maade, som ingen senere Kunstner har formaet at trænge frem til og gengive.

I.

Beato Angelico

Opstandelsen

Munkemel

Salg og Udlejning

AF LYSBADE OG ELEKTROMEDICINSKE APPARATER

DANSK RØNTGEN-TEKNIK A/S

KØBENHAVN
TELF. 4229

AARHUS
TELF. 6545

Gaa i Arbejdernes Kaffeforsyning

Amagerbrogade 156

og prøv vor ekstrafine Maltkaffe
1.39 Kr. pr. 1/2 kg.
Altid friske Smaakager

KØBENHAVNS BRÆNDELS KOMPAGNI

KUL KØK KOKS

NØRREGADE 15

TELF. 9270

GAMELCA med den rigtige Kaffesmag

Forlang den hos Deres Købmand

Fabrikeret af **A. C. GAMÉL**

G. Garth-Grüner

Landsretssagfører

Frederiksholms Kanal 6, Kbh.

Tlf.: 12.166 og 12.161

RECK'S OPVARMNINGS COMP. A/S

Esromgade 15. København N. Telef. 7480

Centralvarmeanlæg af enhver Art

Køkken-, Vaskeri-, Desinfektions- samt Tørrestueanlæg m.m.

RECK-STALKEDLER

Bageri & Conditori

Johan Aschengreen

Amagerbrogade 72, Telefon Amager 353

Filial: Amagerbrog. 125. Telefon Amager 4019

Malerfirmaet **Gustav Lehnert**

Rud. Berghsgade 65 . Ryv. 1421 y

Alt Maler-

og Tapetsererarbejde udføres

Udfører Arbejdet ved Sct. Michaels Gaard

BONALIN-BONEVOKS

til alle Gulve

Bonalin-Kompagniet A/S, København F

Mark Poulsen & Rønne

INGENIØRER

Pr. Mariæ Allé 1 A - København V.
Centralvarme-Anlæg - Sanitære Anlæg
Telefon 8533

Ove Juel-Christensen

Kaffe og Kolonial en gros

Ryesgade 106

Telefon Central 408

absolut

ABSALON

naar Forsikring skal tegnes

Tidsskrifter
Brochurer
Cirkulærer
Brevpapir
Reklamekort
Programmer
o. s. v.

Bogtrykkeriet TERTIA

Goth. 5077 y . Sallingvej 32 . F

Leverandør af Katolsk Sogneblad

HORISONTEN RUNDT

Pavens Paasketale

Paaskelørdag Aften — nøjagtigt Tidspunkt foreligger paa nærværende Tidspunkt endnu ikke — agter den hellige Fader at rette et Paaskebudskab til hele Verden over Vatikanets Radio.

Hædersgave til Johannes Jørgensen

Digteren Johannes Jørgensen har paa Finanslovanordningen faaet tillagt en livsvarig Hædersgave paa 3600 Kr. Vor hjerteligste Lykønskning!

Fornyelse af Statuerne ved Haraldsted

De af alle Valfartsdeltagere kendte Statuer ved Vejen til Haraldsted er efterhaanden saa

medtagne af Vejr og Vind, at de ikke mere kan repareres.

Da det nu i Aar er 25 Aar siden Valfarten begyndte, turde der være Anledning til at søge skaffet Midler til en værdig Fornyelse, og Katolsk Klub har derfor med Biskoppens Tilladelse og Anbefaling sat sig i Spidsen

(Fortsættes Side 238)

Oprør eller Genrejsning II

Modernismen

I Fortsættelse af min Artikel i Nr. 10 vil vi nu tale om en gammel Kontrovers, ikke bare fordi den var af Betydning i sin Tid, men ogsaa fordi de temperamentsmæssige Forhold, der var ansvarlige for den, sikkert vil vise sig lige saa ofte i Fremtiden som i Fortiden. Og jeg beder undskyldt, at jeg nævner nogle af mine egne Minder.

Lægfolkets Stilling

I England aabnedes dette Aarhundrede med et »fælles Hyrdebrev« fra vore Biskopper, hvori de med stor Kraft hævdede deres Autoritet i religiøse Sager. Det var der naturligvis ikke noget nyt i, men Tonen var forstemmende; det lød, som om Lægfolket ikke havde andet at gøre end at sidde stille og være artigt. Det var en direkte Modsætning til Encyklikaen om Katolsk Aktion, der blev udsendt 36 Aar senere og var saa stimulerende. Og dog passede begge disse Dokumenter i det væsentlige nøje til deres Tid, selv om flere af vore Biskopper var utilfredse med deres eget Hyrdebrev og ansaa det for at være alt for negativt.

Jeg nævnedes sidste Gang Genoplivelsen af den skolastiske Filosofi og Teologi, der var sat i Gang af Leo XIII og blev saa ypperligt videreført af bl. a. Kardinal Mercier i Louvain. Men det katolske Lægfolk kendte ikke til Skolastik, og det ikke-katolske Lægfolk foragtede den. Paa den anden Side hørte Lægfolk til Stadighed om Bibelkritik og historisk Kritik og om saadan noget som sammenlignende Religionshistorie, og disse Emner blev endnu alt for ofte kun daarligt behandlet paa vore Seminarier, eller de blev næsten ikke rørt. Derfor laa der et stadig voksende Svælg mellem Præsteskabets og Lægfolkets intellektuelle Interesser; Lægfolket syntes, at Præsterne levede i en helt

anden Verden, og naar de sagde det, forekom det naturligvis Præsterne, at de var utilfredse og illoyale. Og dog forstod praktisk talt alle Lægfolk udmærket *Ecclesia docens*, Kirken, hvis Opgave det er at lære; de led, men de adlød. Jeg holder ikke af at sige noget nedsættende om noget Menneskes moralske Karakter, men jeg kan roligt sige, at de, som ikke adlød, men sparkede og snærrede, ikke var af samme moralske Standard som en Wilfred Ward, den store Liturgikender Edmund Bishop, den meget alvorlige Historiker Bernard Ward (senere Biskop af Brentwood) eller selve Newman, der i Virkeligheden var en samtidig, eftersom det først var paa den Tid, at han blev rigtig dybt studeret og værdsat. Disse og andre Mænd fortsatte med at arbejde roligt og grundigt, men ikke altid uden Ængstelse for manglende Retroenhed, og dog endnu mere ængstelige for ubeherskede unge Mænd, som vidste langt mindre end disse ægte Videnskabsmænd, men sagde meget mere.

Abbé Loisy

Snart begyndte imidlertid den ægte »Modernisme« at stikke Hovedet frem, især i Frankrig. I 1902 udkom Abbé Loisy's »L'Evangile et l'Eglise«. Han virkede stadig som Præst og var endda Kandidat til et Bispesæde. Og mens det, naar man nu læser Bogen, forekommer utroligt, at dens sande Mening ikke maatte være ganske soleklar, saa var det *den Gang* ikke til at tro, at en Mand, der fremhævede sin Retroenhed, i Virkeligheden var hørt op med at tro paa Kristi Guddom og paa Kirkens og Sakramenternes guddommelige Indflydelse, ja hørt op med at tro paa Gud selv — paa anden end en ganske uklar immanentistisk Maade. — Derfor var

det, at selv om nogle Katolikker følte sig urolige ved Læsningen, saa var der mange andre i England, Frankrig og Italien, deriblandt Biskopper og Kardinaler, som varmt bød Bogen velkommen. Loisy og andre skrev imidlertid ogsaa under Pseudonymer, naar de ikke længere følte det nødvendigt at lyve, og de gjorde alt for at nedbryde den katolske Tro. Men den Slags kan ikke vedblive at være en Hemmelighed ...

Friederich von Hügel,

I England var der to Mænd, der begyndte at udøve en stærk, men tvetydig Indflydelse. Den første var Baron Friederich von Hügel (en østrigsk Skotte), som til en vis Grad er vedblevet at være en Gaade. Han havde overordentlig gode Forbindelser, var i Kontakt med Lærde hele Europa over, forenede en særdeles moderne Lærdom men et noget antikveret Slang, som fik én til at ryste af Latter. Dertil var han dybt from, og blot Synet af ham i hans lange Timers Tilbedelse foran det allerhelligste Sakramente fik en til at føle, hvor skrøbeligt ens eget aandelige Liv var. Han var saa fuldendt retroende angaaende Gud, vor Herre og Kirken, at det drev Loisy til Raseri. Og dog akcepterede han en højst radikal Form for Bibelkritik, som han mente, at ingen Autoritet var berettiget til at fordømme, eftersom den var ren videnskabelig Undersøgelse.

Desuden var han saa lidenskabeligt paa deres Side, der »faar Lussingerne«, saa opsat paa bestandig at holde sig til det bedste i hvert Menneske, at han ikke blot bar over med en Del virkelige Vildfarelser og var ude af Stand til at se, hvor andenklasses Karakterer mange af hans Protegeer var, men han forvekslede ofte de vildeste Hypoteser med Bevis og (til Tider ganske ubevidst) han inciterede »oprørske« Mænd til at rejse sig mod alle Slags Autoriteter undtagen den Hellige Stols ufejlbare Udtalelser. Hans Stil var sikkert nok ofte overordentlig uklar, men han kunde være lysende klar,

naar han vilde, og det var en ren Festforestilling at høre ham prædike med fuldendt Retroenhed om f. Eks. Helvede eller Væsenforvandlingen for en Forsamling af lærde Oxford »Dons«, som alle længtes efter, at han skulde vise sig modernistisk i sin Lære — især da han var døv i den Forstand, at han udmærket kunde høre, hvad han vilde høre, saa naar en eller anden overklog Person sagde noget særlig dumt, kunde han altid være saa høilig at overheøre det ... Hans sidste Aar og hans Død var saa hellige, at det næsten er umuligt at tænke paa det uden at græde.

G. Tyrell S. J.

Men uden at vide det maa Baron von Hügel have opmuntret Jesuiten G. Tyrell paa hans »oprørske« Vej ved at vende hans Tanker mod bibelsk og historisk Kritik. Tyrells Sind var metafysisk anlagt, og han var slet ikke uddannet til at dømme om den Slags Problemer. Men han havde altid haft et oprørsk Temperament; han kunde *ikke lide* de Mennesker, han var uenig med. I ethvert Hus skabte han altid Strid og Splid. Men hans Intelligens var overordentlig følsom; man kunde altid mærke, hvilken Bog han sidst havde læst ... I England blev han behandlet med Overbærenhed, der nu forekommer helt taabelig. Jeg husker, at vore franske Medbrødre simpelthen ikke kunde tro, at vi ikke vidste, at Tyrell under Pseudonym skrev Bøger, som var helt anti-katolske. Og jeg kan huske, at jeg blev lammet af Rædsel, da jeg første Gang faldt over disse Bøger og opdagede, at en Mand, der altid havde *paaberaabt* sig sand Loyalitet, selv om han til Tider sagde Ting, som forvirrede, at han ikke blot med Raseri og især Foragt angreb enhver Autoritet, men at han nærede religiøse Anskuelser, der var fuldstændig nedbrydende for Troen.

Tragedien var saa meget des større, fordi han ikke blot til en Begyndelse havde været den mest forfinede Forfatter og nu lidt efter lidt blev mere og mere

voldsom og tilmed vulgær, men ogsaa fordi han, der engang havde været saa dybt aandelig, nu erkendte, at han havde mistet endogsaa Sansen for Fromhed. Paa vor Side mindes vi, at han led af en Sygdom, som gør et Menneske mere og mere *ustabil*, og jeg tvivlede ikke om, at han til siust vilde have bekendt Troen og taaet en katoisk Begravelse, hvis ikke han var kommet under Indflydelse af en meget stærk Karakter (ikke von Hügel), der byggede ham et lille Hus og ogsaa paa andre Maader tog sig af ham i hans sidste Aar. Der kunde i Tyrells Sjæl have været en Skønhed, som man ikke finder Tegn paa hos Loisy og hans Fæller.

Teoriernes korte Liv,

To andre Slags Tragedier kan nævnes. For det første, at saa meget af det, for hvilket Modernisterne ofrede deres Ære og endogsaa deres Tro, saa hurtigt viste sig værdiløst. Jeg kan aldrig være taknemmelig nok for de Aar, jeg tilbragte i Oxford. Der fik jeg saa energisk en *Exercits* i historisk Kritik, som havde en næsten alt for stor Skepsis overfor Teorier til Følge, saa jeg oprigtigt var rædselsslagen over den Letfærdighed, hvormed Modernisterne syntes at akceptere enhver Teori, naar bare det ikke var den ortodokse. Hvor hurtigt er ikke de mest radikale af disse gamle Hypoteser om Bibel og Historie forsvundet igen! Vi kan sige, at vi nu staar paa det ortodokse Standpunkt med bedre Begrundelse end før. Men hvordan gaar *det* til?

Netop fordi yngre (og ældre!) Mænd blev *tvunget* til langt dybere at studere hele Omraader af kirkeligt »Materiale«, som de hidtil ikke havde skænket nogen Opmærksomhed. Og maaske det til syvende og sidst ikke var nogen stor »Tragedie«, at de kunde give saa lidt af deres Resultater til Verden. Det kunde de ikke, fordi de fleste af vore Autoriteter befandt sig i panisk Skræk; de havde ikke haft nogen Anelse om, at saa mange Forfattere og Tænkere svigtede

Rettroenheden saa hurtigt og saa fuldstændigt.

Især i Italien blev Panikken næsten til Forfølgelse. Næsten alle blev mistænkt for Modernisme uden et Øjeblikks Varsel. Situationen blev kompliceret af Encyklikaen *Pascendi* og Dekretet *Lamentabili* (1907 og 1906), for meget faa af Modernisterne var »all round« Modernister — de kunde være rettroende paa alle Punkter paa nær eet. Men *Pascendi* (et ypperligt opbygget Dokument) tegnede *alle* de modernistiske Vildfarelser som et organisk Hele — »den forærede Modernismen en Lærebog«. Desuden — og dette er meget vigtigt — brugte Modernisterne ortodokse Udtryk med en heterodoks Mening lagt ind i Ordene eller ogsaa i en heterodoks Sammenhæng, saaledes at Sætninger, der i sig selv var rigtige, blev forkerte, *saaledes som de var benyttet* i modernistiske Skrifter, og de blev fordømt, ikke i deres oprindelige, men i deres nye Betydning og saaledes som de var benyttet i de modernistiske Bøger. Mange af dem, der blev kaldt Modernister, kunde derfor ganske ærligt udbryde: »Men Encyklikaen rammer jo slet ikke mig ... eller maaske en enkelt halv Sætning gør det ...« Og andre fandt Sætninger fordømt i modernistisk Benyttelse, som alle i lange Tider havde brugt i rette Forstand. Især kunde det se ud til, at Newman stadig blev fordømt, fordi Modernisterne (især i Frankrig og maaske især Abbé Bremond) altid benyttede Newman i en Betydning, han aldrig havde drømt om. Forvirringen var derfor saa stor, at det *paa den Tid* saa ud til, at Modernisterne i mange Aar havde standset de katolske Studiers Fremskridt. Hos os blev der ikke givet nogen autoritativ Forklaring paa *Pascendi* og *Lamentabili*, og private Teologer vilde ikke fremkomme med nogen for ikke at faa Skin af at ville *bortforklare* den.

Næste Gang haaber jeg at kunne fortælle hvorfor (og hvordan) denne Episode faktisk ikke kom til at forkrøble eller lamme Studierne. C. C. Martindale S. J.

Ungdommen og Hjemmet ...

Unge Hansen synes ikke, at det er svært at opfylde Budet om Næstekærlighed. Folk er jo flinke, og naar man tager dem paa den rigtige Maade, er der ingen Vrøvl. Han har forlængst opdaget, at man naar mest med et Smil. Den Metode bruger han, naar han staar bag Disken og ekspederer: det er som et Trylle middel dette Smil; det er en Nøgle, som passer til alle Døre. Alle Mennesker kan han med, naa, ja, lige undtagen »de gamle« derhjemme. Men de er ogsaa urimelige.

Om han ogsaa viser et smilende Ansigt, naar han kommer hjem til dem efter endt Arbejde? Maaske nok ikke. Men man er jo træt af Dagens Slid. Og saa føler man sig nu engang anderledes overfor sine Forældre end overfor andre Mennesker. Det er som om man stadig væk var den lille Dreng. De har svært ved at forstaa, at man er blevet voksen. Naa, for Resten er man hjemme saa lidt som muligt. Heldigvis foregaar der saa mange Ting udenfor Hjemmet, at man aldrig behøver at hænge der en hel Aften; det var lige i Spærretiden, at man ikke kunde slippe af Sted; pyh ha, det var vel ogsaa nok drøjt.

Det er ikke blot unge Hansen, der trænger til at mindes om, at Næste betyder *nærmeste*. Vi har ganske vist lært, at alle Mennesker er vor Næste. Men da vi ikke kan overkomme at være noget for alle paa en Gang, gælder Spørgsmaalet, hvem der i hvert enkelt Øjeblik er nærmest. Den nærmeste er den, som er i min Nærhed og som trænger til mig. Men vore Forældre maa da være vore allernærmeste; de er vor Næste par excellence.

Og Kristus siger: Du skal elske din Næste som dig selv.

Krav paa denne Kærlighed kan blive stillet af ellers uvedkommende. Ja, vi skal være rede

til at sætte vort Liv paa Spil for et helt fremmed og ukendt Menneske, som er i Dødsfare. Hvor meget mere skal vi da ikke vise vore Forældre, som vi skylder saa uendeligt meget, Kærlighed.

Jeg skal indrømme, at det ofte er Forældrenes Skyld, naar Forholdet mellem dem og de unge ikke er godt. Enten gør de for lidt ud af deres Opdragerroligt eller de gør for meget. Enten faar Børnene ikke Indtryk af, at de virkelig holder af dem og er levende interesserede i, hvad de tager sig for. Eller ogsaa viser Forældrene deres Interesse for Børnene paa en ubehagelig Maade, idet de ikke gør nogen virkelig Forskel imellem mindre-aarige og voksne Børn.

Hvor er det dejligt at se, naar Forældre kan »være unge med de unge«; jeg husker en gammel Bedstemoder, som opdrog forældreløse Børnebørn. Den Munterhed, hvori hun deltog i Børnenes Passiar og gik ind paa deres ungdommelige Idéer, var beundringsværdig. Det er en Glæde for de unge at mærke, at deres Forældre forstaa dem og kan sætte sig ind i, hvad der optager og maaske begejstrer dem.

Som en almindelig Følge af den svigtende Børneopdragelse ser man Unge, der opfører sig ukærligt, ja, lumpent overfor deres Forældre. Maatte vore Unge holde sig for gode til at lade sig paavirke af denne jammerlige Tendens. »Lad være med at kalde dine Forældre de gamle«. Der ligger noget foragteligt deri. Det er vel nok ikke slemt ment, men idet man vænner sig til at omtale Forældrene paa denne Maade, paavirkedes man til at dræbe den Respekt og Kærlighed til Forældrene, som findes i ethvert ufordærvet Barns Hjerte.

Men opstaar der en Konflikt, gælder det om fra begge Sider at komme hinanden i Møde. Thi det skal nok vise sig, at der er Fejl paa begge Sider.

C. B.

Opstandelse

De fromme Kvinder, som i al Enfoldighed havde tjent Herren, inedens han levede, kommer i en hellig Kærligheds Iver til Graven tidlig om Morgenen for ogsaa at vise Herrens Legeme deres hengivne, ydmyge Tjeneste. Denne Ydmyghed, denne Kærlighed skylder de, at Opstandelsen først blev dem forkyndt. Ikke Aandens Kultur, men først og fremmest ydmyg Fromhed fører til Forløsningsmysteriets Dybder, og naar det guddommelige Lys oplyser os, og vi faar Lov til at opleve Herrens Opstandelse, Triumfen over Synden, Naadens Sejr, da maa vi vide, at Lyset ikke er skænket os udelukkende for vor egen Skyld. Vi maa gaa hen og i Ord, Eksempel og Bøn forkynde Guds Størværker og med hellig Iver bidrage til, at ogsaa andre naar frem til Erkendelsen af Kristus og til hans Kærlighed (*Evangelium*).

Jo mere Naaden gennemstraalet os, jo mere den bevirker, at den Opstandnes nye Liv pulserer i os, desto mere vil al den Fernis, hvormed vi bedrager os selv og vore Medmennesker, skalle af, og vi vil blive enfoldige, ligefremme, oprigtige — nye Mennesker (*Epistel*).

Kristus har bragt Faderen sit Offer; han har opfyldt Faderens Vilje og er blevet lydig indtil Døden paa Korset. Saa tungt har Faderen lagt sin Haand paa ham. Men netop deri ligger den guddommelige Raadslutnings dybeste Visdom. Kristus maatte gaa gennem Korsdødens Skændsel for at naa til Opstandelsens Herlighed (*Indgangsvers*).

Vi bønfalder Gud om, at Herrens Opstandelse, som har aabnet Himlens Porte for Menneskeheden, ogsaa maa blive os til Hjælp (*Kirkebøn*).

Inderlig Taknemmelighed opfylder vore Hjerter, fordi den himmelske Fader i Kristus atter har skænket os Paaske. I denne

Glæde jubler og synger vi (*Graduale, Alleluja*).

Herrens Opstandelse har bragt os Naadens Liv. Naar vi næste Gang ser Herren i hans Herlighed, kommer han til Dom. Da vil det vise sig, om vi her har levet den Opstandnes Liv, saa at vi, naar denne væsentlige Betingelse er opfyldt, ogsaa kan følge ham til Himlens Herlighed. I det

hellige Offer skænker vi atter og atter os selv til den himmelske Fader, for at de hellige Mysterier maa virke vor Frelse (*Offertorium, Stillebøn*).

Vort Paaskeliv er Liv af Naaden. At leve af Naaden vil sige at leve i Kærligheden. Eukaristien, som vi i Dag med stor Glæde nyder som Pant paa den guddommelige Naade, som Tegn paa, at Faderen har modtaget Kristi og vort Offer, virker gennem vor Forening med Kristus, vort Hoved, tillige den hellige Kærlighedens Forening med vore Brødre og Søstre (*Kommunionvers, Slutningsbøn*).

P. Wolfgang Czernin O. S. B.

Paaskesalme

af

Petrus Venerabilis

Abbed i Clugny † 1156

*M*ortis portis
fractis fortis
fortior vim sustulit,
et per crucem
regem trucem
infernorum perculit.

*L*umen clarum
tenebrarum
sedibus resplenduit,
dum salvare,
recreare,
quod creavit, voluit.

*H*inc Creatur,
ne peccator
moreretur, moritur,
cujus morte
nova sorte
vita nobis oritur.

*D*ødens sorte
Porte gjorde
Plads for Dødens Overmand.
Korset lued,
og det kued
Helvedherskeren paa Stand.

*L*ys fremfunkled,
som fordunkled
Mørket, som gav helt fortabt.
Bringe Frelse,
give Helse
vilde Han dem, Han har skabt.

*S*ynderskaren
fra Døds-Faren
fried Han, bød Døden Trods.
At Han døde,
det gav Grøde
til et Liv paany for os.

Oversat af Viggo J. von Holstein-Rathlou
Dr. phil.

»Jeg er Opstandelsen og Livet«

Jo. 11, 25

Vi Mennesker trænger ikke blot til vor Konges faste Haand og vor Lærers kloge Ord (dette var de to sidste Artiklers Emne), men ogsaa, og det endnu mere, til en, der kan kalde de døde tilbage til Livet. For den værste Ulykke, der har ramt os, er ikke Mangel paa Kraft og Lys, men Mangel paa selve Livet, det overnaturlige Liv og vort Samfund med Gud. I Paradisets Dage, før Synden havde vist sig, var vore første Forældre delagtige i Guds Natur og Liv, de var Helligaandens Tempel, Guds Venner og Børn, Arvinger til Himlens Herlighed og derfor ogsaa i Stand til at virke og fuldføre Gerninger, som fortjente himmelsk Løn. Da kom Synden og rev dem løs fra Gud, som vi ikke kan undvære, slutte brat Livets Lys i dem, stødte dem bort fra Gud, bort til Randen af en Afgrund, hvor en evig Død lurede, tilintetgjorde alle overnaturlige Evighedsværdier i dem og afskar dem fra at gøre noget-somhelst godt, der giver Ret til Gengældelse med Himlens Lykke. Denne Synd og dens Følge var Arven, som Adam og Eva efterlod sig til deres Børn.

Udplyndret og landflygtigt drog det ene Slægtled efter det andet hen over Jorden og ned gennem Aarhundrederne, fulde af Forventning, fulde af Længsel efter at vinde det Liv og de Rigdomme tilbage igen, som en Forfører havde franarret dem. Men ingen kunde hjælpe sig selv, ingen ved egen Kraft rejse sig fra Dødens Mørke til Livets Lys. Hvad der var gaaet tabt, var kun til at faa igen hos den ene, som var forjættet lige fra Begyndelsen af, og som Profeterne med stadig klarere Udtalelser mindede om, Jesus Kristus, som sagde om sig selv: »Jeg er Opstandelsen og Livet«. Ham maatte alle de søge hen til, som følte Trang til at genvinde det sande

Liv og den sande Lykke. Da saa endelig Tidens Fylde var inde og Frelseren kom og fuldbyrdede sin Gerning, da vaagnede Livet igen, som det er i Naturen, naar Foraarsolen varmer Jorden.

Langfredag formildedes Guds Vrede og løstes de Lænker, som havde gjort vor Slægt til Forførerens Trælle. Den krænkede Gud forsonedes, det guddommelige Livs Gnist tændtes igen i vore Sjæle, Himlens Porte aabnedes paany, og de Midler blev stillet til Raadighed, hvorved vi kan vinde den evige Salighed tilbage. Det var virkelig en Opvaagnen i Lighed med Herrens egen Rejsning fra sin Grav. Den ene Nation efter den anden rejste sig som af en dyb og tung Søvn. Nu saa de det Lys, som de saa længe, men forgæves havde spejdet efter. Nu huskede de, hvad de havde glemt i den lange Ventetid, nemlig at de var skabt til langt højere Goder, end de forgængelige, skrøbelige og tomme Ting er, som vore Sanser opdager i den synlige Verden, og som indtil da havde optaget alle deres Tanker og Interesser. Nu blev det endeligt klart igen, at Jordelivets dybeste Mening, højeste Lov og sidste Endemaal bestaar i, at vi Mennesker, der kommer fra Gud, med hans Naade og vore egne Anstrengelser ogsaa skal vende tilbage til Gud.

Dette var Livets Genopstaaen i vor Slægt ved Jesus Kristus og hans Sandhed og Naade. Der skete i stor Stil og i aandelig Forstand, hvad Evangelisten Johannes fortæller om Lazarus i Betania. Herren traadte hen til hans Gravkammer og kaldte med sin Almagts Røst Vennen tilbage fra Dødens Rige til Livets Egne. Men hvorfor kunde Kristus bevirke disse store Forandringer? Jo, fordi Livet, det guddommelige Liv, ja Guddommens hele Fylde bor i ham. Det er den egentlige og dybeste Grund.

Ikke blot en eller anden guddommelig Egenskab og Fuldkommenhed findes i ham, men den hele og udelte guddommelige Natur. Vi bekender jo i vor kristne Tro, at han er Faderens fuldtro Billede. Ved ham er alt i Himlen og paa Jorden blevet til. Han er Begyndelse og Ophav til alle Ting og ogsaa deres sidste Maal og Bestemmelse. Han er forud for al Skabning, og den har sin Bestaaen kun ved ham.

Naar vi derfor ved Betragtningen af Naturen eller Menneskenes Historie bliver imponeret af at opdage og se den Kraft, der har frembragt Verdensaltet og bevirket de dybt sunkne Menneskers Genfødelse til Liv og Omskabelse; naar vi føler Glæde over den Orden og Harmoni, den Form og Skønhed, der ligger ligesom udgydt over den synlige Verden; naar vi med et bliver grebet af hellig Ærefrygt og begynder at skimte den hemmelighedsfulde Haand, der mægtigt og stærkt og dog saa blidt leder og fører al Bevægelse og Virksomhed i denne Verden hen til et eneste og ganske bestemt Maal, nemlig Retfærdighedens, Hellighedens og Barmhertighedens Triumf. — ja, saa bør vi huske, at alt dette kun er et svagt Tegn paa og et Udtryk for den Livsfylde og Guddomsværdighed, der bor i Jesus Kristus. hvis Opstandelse vi højtideligholder i Dag.

Aldrig at have kendt Kristus og hans Guddomsvælde er en stor Ulykke og ynkværdig Fattighed for dem, der lider af denne Mangel. Kun den ene Undskyldning har den Slags Stakler, at de ikke har gjort sig skyldige i Opsætighed og Utaknemlighed mod ham.

Men at glemme ham og vrage ham igen, efter at man har kendt ham og hans Kærlighed, det er en Forbrydelse saa stor og onrørende, at man skulde anse den for umulig blandt Mennesker, der eier Fornuftens Lys og et følende Hierte. Og dog maa vi til vor egen Skam bekende, at der er Kristne, der har forladt ham, det levende Vands Kilde.

(Sluttet Side 237)

En af de første Februardage i 1677 modtog Niels Stensen i Pisa, hvor Cosimo III's Hof plejede at opholde sig om Vinteren, et Brev fra Hertug Johann Friedrich af Hannover, som kastede en Brand i hans Sjal. Hertugen bad nemlig den 39-aarige Præst om at opgive Stillingen ved Medicerhoffet og blive Apostolisk Vikar og Biskop i Residensbyen Hannover og for Katolikkerne i de tilhørende braunschweigske Lande.

Rygtet havde forlængst villet vide, at en saadan Kaldelse var paa Vej. Siden den Apostoliske Vikar Maccioni's Død den 5. September 1676 havde Bispestolen i Hannover været ubesat, og saa sent som den 29. Januar 1677 havde Propagandakongregationen i et Møde, som overværedes af selve Paven, givet den pavelige Nuntius i Köln Ordre til at se sig om efter en Kandidat, der ogsaa var persona grata i Hannover. Hverken Hertug eller Nuntius var længe om at finde den rigtige Mand, begejstret og hengivne Stenøvrer som de var. Nuntius Pallavicini svarede den 14. Februar, at Stensen var en af de bedste, man kunde ønske, og Hertugen havde i ovennævnte og flere andre Breve personligt henvendt sig til Stensen for at bede om hans Tilsgaa.

Allermindst glad ved Tanken

Å Palazzo Pitti i Florens, hvor Stensens i Maccioni, Cosimo III boede

Å Niels Stensen — malet af V. Vils

Da Niels Stensen blev Biskop

om Prælaturværdigheden var Niels Stensen selv, og der oprandt nu for ham en Tid, hvor de mest modstridende Følelser bevægede hans Sind, omtrent som for ti Aar siden, da han skulde køre videre. Udsigten til at virke i Sjælesorgen og bl. a. for Protestanters Konversion littede ham i og for sig megel, ikke mindst fordi hans nye Virkefelt ogsaa skulde omfatte de nordiske Missioner. Kærligheden til hans andel Fædreland var ikke nogen stor Hindring. Vel kendte og elskede han Toskanas Naturlig og dens herlige Byer. Vel var det hans Videnskabs Land, hvor han havde tilbragt lykkelige Aar blandt lærde Venner. Vel havde

Den memoarværdige Katedral i Loreto. I Baggrunden det hvide Adalaterhof

io her fundel Vejen til Guds Åke og nu til sidst helt viet sig Kirken's Tjeneste. En gavmild trosbefriede ham i dette Land alle økonomiske Bekymringer. Cosimo III var ham ikke til Gældrig svigtende Mæcen. Han den mest trofaste og uegenlige Ven, ikke mindst i hine Aar, hvor Stensen daglig gik ind i Palazze Pitti. Men alle Sten-jordiske Hensyn var Stensens videre rede til at ofre sig uden videre ham godt. Jesuitter kendte ham godt, Jesuitter P. Oliva, udaltale og Stensen var et Billede paa den sande Apostel, og han ikke søgte andel i denne liden end Gud.

Blisrøbe Offer var det utvivlsomt for ham at forlade det blomstrende religiøse Liv i Florens og Rom. Hvor til tænker

Å Villa Medici — hvor Niels Stensen residerede under Opholdet i den evige Stad

Men det var dybest set alligevel andre Grunde, som afholdt vort Bispeemne fra at give sit Minde, og han røber dem selv i et Brev til Hertug Johann Friedrich af 8 Februar 1677 (et lidligere om samme Sag er desværre gaaet tabt). Her siger han rent ud, at han som ganske ny og uerfaren Præst ikke har den Indsigt og den Praksis, der forlanges til et saa krævende og ansvarsfuldt Embede. Naar store Høvelgere, siger han, Folk, der baade i teoretisk og praktisk Henseende var yderst veludrustede, veg tilbage for Ansvar, hvor tor da jeg give mig i Lag med denne Opgave? Naar de andre synes, at jeg egner mig, saa kan det jo være en Fejllagelse.

Å Den verdensberømte Udsigt over Rom fra Villa Medici — den Udrist, som ogsaa Niels Stensen har haft for Øje

af G. Scherz C.ss.R.

Foto: ENIT (2), Alinari (1), Jøbe (1)

Hof. Det var ikke blot Anatomi, Værten og Steno drøftede med sine Gæster, men til kom man ind paa religiøse Emner, og snart var de unge saa grebne af Mesterens Aand, at de overværede hans Messer og gik til Prædikener i Domkirken. Saaledes virkede Stensen paa mange unge, intelligente Mænd Hele Florens, siger iøvrigt selve Byens Ærkebiskop, var ved hans Afreise i dyb Sorg, ikke blot Højhederne og hans Omgangsvener, men det ganske Folk var bedrøvet over at miste en saa hellig Præst.

Stensen minder her om Kong Davids Valg til Israels Konge. Dengang tænkte man paa alle andre Isai's Sanner, kun ikke paa den yngste, og Gud var det netop ham, som Dog havde udsat og givet sin specielle Nænde. Inderligt beder Stensen derfor Hertugen om at tænke sig godt om og med al mulig Flid søge efter andre Emner. Skulde der findes en anden Kandidat, da vilde han, Stensen, derimod ikke vægre sig ved at drage til Hannover som almindelig Præst og Missionær og udøve det, som han ansaa for sit egentlige Kald.

I Brevvekslingen om dette Problem gav Stensen til sidst saa meget efter, at han, efter at have raadført sig med sine gejstlige og verdslige Foresatte — Storhertugen viste sig som altid som den mest uselviske Fyrste — gav et foreløbigt Tilsagn, et Tilsagn med et vist indre Forbehold. I Begyndelsen af April kunde da Hannovers Agent i Rom forespørge hos Propagandakongregationen, om man eventuelt vilde acceptere Stensen som Maccionis Efterfølger, og Bekræftelsen synes at være kommet omgaaende. Den stille Uge og Paa-sken i 1677 (d. 18.4.) stod derfor for Stensen i Optruddets Tegn. Men han var alligevel endnu langt fra sikker paa sig selv og ønskede i saa vigtig en Sag større Klarhed om Guds Vilje. For at faa denne, besluttede han at følge to velprøvede katolske Veje: Han vilde begive sig ud paa en Valfart, for i Bøn og Bod at granske Herrens Raad, og han vilde ogsaa vandre til Rom, til Apostelfyrsternes Grave, og tillige vilde han der personligt informere Kristi Stedfortræder og af hans Mund høre, hvad der var Herrens Plan i denne Sag.

For en Pilgrim i Italien i det 17. Aarhundrede var Loreto et yndet Maal. La Casa Santa havde ganske vist i flere Hundrede Aar draget Tusinder og atter Tusinder — mest Italienerne — til Gudsmoderbjerget nær Adriaterhavet, Paver havde betænkt Stedet med særlige Privilegier, Fyrster med Gaver, og mange Helgener havde med inderlig Andagt opsøgt den marmorprydede Katedral, hvis største Helligdom er Nazarethhusets røgsværetede, nøgne Mure under Kirkens Kuppel. Men i det 17. Aarhundrede var Loreto begyndt at blive hele den katolske Verdens aandelige Eje og fik f. Eks. sin Plads i Kirkens Liturgi. Mange besøgte det hellige Hus i hine Dage, og det er ret betegnende for Tiden, at en Mand som Descartes i 1625 havde foretaget en Valfart til Loreto for at takke for Opdagelsen af sit filosofiske System.

Det var den 1. Maj 1677 om Eftermiddagen, at Stensen be-

gyndte sin fromme Pilgrimsfærd fra Florens over Loreto til Rom, »for at bønfalde den allerseligste Jomfru og Moder og Apostelfyrsterne om at opnaa mig hos Gud den Naade at erkende hans Vilje klart og at opfylde den fuldkomment.« Han havde gjort det Løfte at rejse tilfods og at leve af de Almisser, han fik paa Vejen. Den rigelige Rejseskilling, som Storhertugen havde givet ham, fordeltes omgaaende blandt de fattige. For at gøre Vandringen til en rigtig Bodsgang valgte Stensen at gaa

Niels Stensens Våben

barfodet. Hans Rejserute førte ham vist nok over Arezzo og videre over de romerske Apenninners Pas til Urbino og til Adriaterhavets gamle Havnefæstning Ancona, i hvis Nærhed Loreto ligger paa et Højdedrag.

Man kan levende forestille sig, med hvilken Andagt den trætte Pilgrim hilste den paa lang Afstand synlige Kirke, og hvilke Følelser der overvældede ham, da han betraadte det hellige Hus, hvor de enkle Ord »Her blev Ordet Kød« mere end al den Marmorpragt, som Kunstnersind har lagt om de uskønne Sten, kan paavirke Sindet til Betragtning. Sikkert har han læst Messe her ved Naadealtret. Han tog for nogle Dage Ophold i Pönitentiarpræsternes Kollegium ved Kirken og maatte iøvrigt rent legemligt plejes, da den strenge Rejse havde taget lidt vel haardt paa hans Kræfter. Har den aandelige Atmosfære i Loreto bragt ham større Klarhed med Hensyn til Kaldsspørgsmaalet? Der synes ikke at være faldet nogen

egentlig Afgørelse endnu. Derimod lader det til, at Opholdet kom til at præge hele den Holdning, som den senere Biskop skulde indtage. Stensen fortæller selv, at han, medens han hvilede ud i Præsternes Kollegium ved det hellige Hus, fik læst en Bog om St. Frans Xavers Levned, og bekender, at nogle Ord, som Helgenen havde sagt til den kongelige Statholder, gjorde et særligt dybt Indtryk paa ham. Embedsmanden vilde nøde Indiens Apostel til at tage en Kammer tjener, om ikke for Tjenestens, saa i det mindste for den ydre Værdigheds Skyld. Men Frans Xaver svarede, at det var denne Hensyntagelse til Menneskers og Verdens Mening, der havde bragt Kirken i saa stort Forfald. Sædvanlig, Kristi og Apostlenes Eksempel og Ord saavel som Konciliernes Dekreter og Helgenernes Liv tilskyndede mere til at nedskære Omsorgen for det legemlige til det mest nødvendige. En Præst, der lagde stor Vægt paa det saakaldte Dekorum og sin ydre Værdighed, brugte derfor til Penge, som hellere burde gives de fattige, og han spildte let kostbar Tid, som bedre kunde anvendes til Sjælens Kultur. Det var saadanne Tanker, som Stensens senere biskoppelige Livsførelse genspejler.

Den 22. Maj ankom vor Pilgrim til Rom, saa underligt det lyder, to Paladser stod til hans Raadighed. Det smukke Logis, som Stensens fremtidige Landsherre havde ladet indrette ved sin Agent Præsten Paluzzi, fik ikke Lejlighed til at huse Bisppekandidaten. Med ydmyg Tak for Hertugens Omsorg bad Stensen om, at de Penge, der saaledes blev sparet, maatte komme fattige Konvertitter i Hannover til Gode. Han selv havde allerede ved Afskeden fra Storhertugen modtaget Tilbudet om at bo i Medicæernes Palads i Rom, hvor man nu modtog ham paa det bedste. Denne Villa Medici er af nuværende Romafarere kendt som Academia di Francia og ligger til venstre for SS. Trinità dei Monti, naar man kommer op ad den spanske Trappe. Fra en Brønd i Stenegenes Skygge for-

an Bygningen har man en smuk Udsigt til St. Peter.

I Mellemtiden havde Propagandakongregationen indhentet Vidnesbyrd om Stensens Evner og Vandel. Tre højtstaaende Prælater, Ærkebiskoppen af Florens, Ærkebiskoppen af Pisa og den Apostoliske Nuntius af Köln, blev opfordret til at udtale sig, og deres Indberetninger er tilsammen med et Skudsmaal fra Jesuiterens Generalforstander P. Olivas' Haand, saa anerkendende og beundrende, at de ved en eventuel Kanonisation sikkert vil have stor Betydning. De indløb i Begyndelsen af Juni, og da Stensen netop paa denne Tid begyndte at gøre sin Opvartning for forskellige Kardinaler for at forklare dem sin Uegnetthed til Bispeembedet og saaledes informere Propagandakongregation og Pave, mødte han deres enstemmige Opfordring til at tage imod Tilbudet. Baade Kardinal Albizzi, Colonna og Bassadonna, som blev opsøgt, raadede ham til at drage til Hannover, ikke blot som almindelig Missionær, men at paatage sig Bispeembedets Byrde.

Dybt Indtryk paa vor Romafarer gjorde i disse Dage den ædle Kirkefyrste, som skulde blive hans Konsekrator, Kardinal Gregorio Barbarigo. Det var Storhertugen, som havde raadet ham til at træde i Forbindelse med den dybt fromme Prælat, men skønt Stensen prøvede skriftligt og ved personlig Henvendelse at komme til at tale med ham, var Kardinal Barbarigo altid saa optaget, at en Samtale først kom i Stand paa Oktavdagen efter Kristi Legemsfest, efter Processionen. Mødet blev til stor gensidig Opbyggelse og Trøst og førte ogsaa til et vist Samarbejde, for saa vidt som Stensen søgte at lære af Kardinalens pastorale Erfaring og var med til hans Foredrag om den kristelige Lære. Han havde sandelig ingen ringe Læremester i denne Apostelsjæl, som Pave Aleksander VII havde kaldt en venlig Engel. Kardinal Barbarigo, der med stor Strenghed mod sig selv forbandt Nidkærlighed i

Sjælenes Tjeneste og den mest aktive Barmhertighed mod Lidende, er siden blevet saligkåret.

Alle disse Samtaler med Kirkefyrster, som havde Pavens Øre og som traf Propagandakongregationens Beslutninger, gjorde det efterhaanden ganske klart for Stensen, at Rom ønskede at se ham som Biskop. Da der i Begyndelsen af Juli Maaned var blevet holdt to Møder i Propagandakongregationen, deraf det ene i Pavens Nærværelse, uden at nogen Afgørelse tilsyneladende var faldet, kunde Stensen deri endnu formode et Tegn paa, at Gud muligvis ikke vilde have ham som Biskop. Men den 2. August stadfæstede samme Kongregation i et nyt Møde det Valg, som Hannovers Hertug havde truffet, og den 6. August blev den nyudnævnte modtaget af Paven i Privataudiens. Knap et Aar havde Innocens XI siddet paa Petri Stol, men var allerede kendt for sin til det ængstelige grænsende samvittighedsfulde Embedsførelse. Det strenge, asketiske Liv, han havde ført som Kardinal Odeschalchi, fortsatte han som Pave. Da han i Juli 1677 endelig flyttede til Kvirinalpaladset, hvor han altsaa maa have modtaget Stensen, valgte han der de daarligste Værelser til personligt Brug. En saadan Kirkefyrste, der netop ved Besættelse af Embeder var yderst omhyggelig, maa have budt Stensen baade Embedets og Karakterens Garanti for, at hans Afgørelse ogsaa var Guds Vilje. Paven talte med Stensen om hans Arbejde i det fjerne Nord. Han roste Johann Friedrichs Iver, der fornylig havde formaaet at udvirke Tilladelse til en Præsts Ophold i København; men Innocens var tillige saa veltilfreds med Hertugens Bispevalg, at Stensen ikke mere kunde nære den ringeste Tvivl om Forsynets Vilje, for saa vidt den kundgøres af Menneskemund. Nu skriver han til Hannover: »Maatte Gud, som har gjort Fiskere til Apostle, en Katekumen til St. Ambrosius, og nu gennem Deres Højheds Forslag og den

Hellige Apostoliske Stols Bekræftelse aabenbarer mig som sin Vilje, at jeg skal paatage mig en ansvarsfuld Stilling, som endog Engle maa frygte, ved sin Helligaand give mig det Lys, den Vilje og den Styrke, som sætter mig i Stand til at opfylde alt, hvad han har udvalgt mig til.«

Resten af August Maaned gik nu med at bringe den kancellimæssige Side af Pavens Afgørelse i Orden. Den 19. August gav det Hellige Officium Dispens for, at Stensen kunde forfremmes til Bispeembedet uanset at han var født af ikke katolske Forældre. Efter at de nordiske Missioner allerede forinden var blevet overdraget til ham, udfærdigedes den 21. August to Apostoliske Breve, det ene udnævnte Stensen til Biskop af Titiopolis, det andet gjorde ham til Apostolisk Vikar i de braunschweigske Stater og i de andre Lande, som er nævnt i Brevet, helt op til Altona og Glückstad. Den 27. August aflagde Stensen den foreskrevne Trosbekendelse og Ed paa den katolske Lære. Ved den samtidige Informationsproces foran Kardinal Sigismondo Chigi havde to Præster hver besvaret tretten Spørgsmaal angaaende Stensens Herkomst og Liv. Den ene af disse Præster var den lærde Kustode ved det vatikanske Bibliotek Stephan Gradi. Han »holder den nævnte Herre for helt igennem værdig til at blive udmærket med Bispetitlen... (han er) en meget lærd Mand og erfaren i at prædike den katolske Tro«. Som Vaaben og Segl valgte Stensen Jesu guddommelige Hjerte, aabenbart tilskyndet af de Forjættelser, som Maria Margarethe Alacoque et Par Aar forinden havde faaet, og som var Begyndelsen til den nyere Tids Jesu Hjerte Andagt.

Midt i disse Dage, hvor alt gjordes rede til Bispevielsen, indtræffer en af hine Konversioner, som Stensen saa tit har givet Stødet til. En ung tysk Læge, G. Röttenbeck, som Stensen muligvis kendte fra sit Besøg i Nürnberg, og hvis Karriere hans

(Fortsættes næste Side, 2. Spalte)

Liturgisk Kalender

Tallet under Datoen angiver Sidedetallet for den paagældende Fest i Søndagsmessebogen.

April.

9. S. **FØRSTE PAASKEDAG**
(hvid) (546); Sekvens; Paaskens 212 Præfation (518)*).

10. M. **ANDEN PAASKEDAG**
(hvid) (550)*).
215

11. Ti. **TREDIE PAASKEDAG**
(hvid) (555); 2. Bøn**).
218

12. O. *Feria* (559); 2. Bøn: For Kirken ([123]) eller for Paven; 3. Bøn**).

13. T. *Feria* (563); 2. Bøn**).
(hvid)

14. F. *Feria* (568); 2. Bøn**).
(hvid)

15. L. *Feria* (572); 2. Bøn: For Kirken ([123]) eller for Paven; 3. Bøn**).

16. S. **HVIDE SØNDAG** (576).
(hvid)
222

*) Hver Dag læses Paaskesekvensen (548) og Paaskens Præfation (518).

***) Om Fred eller for Paven ([122]). — Bønnen om Fred findes i K. U. Nr. 30, 1943.

Katolsk ✠ Ugeblad

„Nordisk Ugeblad for katolske Kristne“ sammensluttet med „Katolsk Ungdom“

Udgiver: „KATOLSK PRESSE“

Redaktion: H. D. T. KIÆRULFF (ansvarshavende) og J. BERG.

Nørrebrogade 27 C, København N.

Mandag og Fredag Kl. 15—16, Tlf. Nora 61 66.

Ekspedition og Kassererkontor:

c/o Sankt Ansgars Forlag, Bredgade 67, København K.

Palæ 4777, Kl. 10-12.

Post-Giro Nr. 57042.

Annonceafdeling: Klosterstræde 23, Tlf. Central 6245. Postgiro 3668.

Abonnementspris 2,75 Kr. Kvartalet. Norge og Sverige 14 Kr. om Aaret, øvrige Udlænde 18 Kr. om Aaret. Abonnement tegnes paa Bladets Ekspedition eller ethvert Postkontor.

Slægt satte store Forhaabninger til, kom paa sin Italiensrejse ogsaa til Rom og opsøgte den berømte Anatom, der nu var i Færd med at blive Biskop. Det blev til en dybtgribende Konversion, der ikke blot førte den unge Mediciner fra Lutherdommen til den katolske Kirke, men til det næreste religiøse Discipelforhold til Mesteren. Röttenbeck drog nogle Uger senere med den nyindviiede Biskop over Alperne, og vi finder ham senere som Stensens Kapellan.

September blev saa den Maa-ned, hvor Stensen fik den sidste Udrustning til sin nye Stilling. Den 3. September flyttede han over i Propagandaens Palads for ved Hiælp af Arkivet at sætte sig bedre ind i de nordiske Missioners Forhold, det Arkiv, som nu indeholder hans egne værdifulde Optegnelser. Den 13. September blev Stensen atter stedd for Paven. Denne Gang modtog han Rochetten og fik af den Hellige Fader direkte paa-lagt Forvaltningen af sit Bispedømme. Men Søndag den 19. September modtog Stensen Bispevielsen af Kardinal Barbarigos Haand. Den hellige Handling foretoges i Propagandapaladsets Kapel. Dybt bevæget skriver Stensen i denne Tid til Sr. Maria Flavia: »Som De ved Deres Bønner har været med til hos Gud at opnaa mig Adgang til hans hellige Kirke, saaledes maatte De ogsaa nu, da jeg ser mig op-højet til en Stilling, som er saa ærefuld i Menneskenes Øjne og i Guds Øjne en Byrde af frygt-indgydende Vægt, bønfalder den guddommelige Majestæt, at jeg saaledes maa bære denne Værdighed, at den bliver mig til Trøst i Dødens Stund, til Guds Ære i al Evighed og Dem og alle Guds Venner til Glæde.«

Snart efter Bispevielsen brød Stensen op fra den evige Stad.

I sit første Brev fra Tyskland maa han undskylde sig, at han ikke naaede at sige Farvel til alle Eminencerne. Den 1. Oktober træffer vi ham i Florens, hvor det gjaldt at tage Afsked med saa mange Mennesker og mange Minder, Afsked ogsaa med den lykkeligste Tid i hans Liv. Endnu et kort Besøg i Venedig og vi ser Stensen med sine to Rejseledsagere J. Reutenfels og G. Röttenbeck paa Vej over de snedækkede Alper; over Innsbruck, Augsburg og Köln naar han en Dag først i November sit nye Virkefelt ved det katolske Hertughof i Hannover.

G. Schertz.

Pennevenner

A. U. 25-aarig ung Mand, København, vil gerne korrespondere med ung Pige. Interesse, Naturen, Koncerter, Spadsereture samt hjemlig Hygge. Henvendelser sendes — vedlagt 30 Øre i Frimærker — til Ugebladets Redaktion, Nørrebrogade 27 C, København N.

... EN lang RÆKKE

Institutioner med »Katolsk Ugeblad« og de katolske Forlag i Spidsen handler hos »Athene«, som gennem mange Aar har været Leverandør af Tryksager til den danske katolske Kirke

Athene

Svenemosegaardvej 4
København V
Central 11.313

Købke's Reproduktionsanstalt

v. B. JOHANSEN

Vester Voldgade 91 . Telefon Byen 75 38

Klicheer i fineste Udførelse

Jeg er Opstandelsen og Livet

(fortsat fra Side 231)

Aarsberetning og Regnskab

for Sankt Vincentsforeningen
i Sakraments sogn 1943

Foreningen tæller 7 aktive og 25 passive Medlemmer, foruden 10 Damer, der er beskæftiget paa Systuen.

30 Familier og enligstillede er blevet understøttet ved Uddeling af Naturalier eller kontant Hjælp. Der er i Aarets Løb aflagt 184 Besøg. Den anden Torsdag i hver Maaned afholdes Møde hos Sognepræsten, hvor Damerne aflægger Beretning om deres Arbejde i Sognet.

Systuen er i Vinterhalvaaret aaben hver Torsdag fra Kl. 13½ til Kl. 16, hvor der udføres et stort Arbejde til Gavn for Centralskolens Børn.

Der er uddelt 32 Beklædningsstykker til Drengene og Piger, samt 7 Stk. til voksne. Af Gaver har Syforeningen modtaget: 15 Stk. Damegarderobe fra Schleisners Farveri — foruden en Del brugte Beklædningsgenstande, en Pakke Klædevarer og en Pakke kulørte Stoffer.

Foreningen har — fra St. Therese Sogn modtaget Fodtøj, Legetøj og nogle Urtekramvarer, som er uddelt til forskellige Familier i Sakraments sogn.

Paa Grund af Mørklægning og Spærretid er der kun blevet afholdt 1 Møde, som fandt Sted Søndag den 21. Marts, hvor der var forskellig Underholdning med Lysbilleder, Sang og Oplæsning.

Retraiten, Skovturen og Julefesten er fælles for de 4 Sogne.

Gennem danske Kvinders Samfundstjeneste har Foreningen i Februar og December modtaget 130 Kilo Marmelade, som blev uddelt til ca. 100 Børn i Centralskolen. — Endvidere Grøntsager og Kartofler, som er uddelt til 25 Familier.

Gennem Berlingske Tidende har Vincentsforeningen modtaget 5 Julekurve.

Inger Lund-Larsen, Sekretær.

Indtægter:

Kassebeholdning	35,13
Aktive Medlemmer	121,00
Passive Medlemmer	196,00
Tilskud fra Hovedkassen ...	450,00
Indsamling v. Møder	13,35
Kollekt, Gaver	75,00
	<hr/>
	890,48

Udgifter:

Urtekram	208,00
Udl. Kontant	92,00

Diverse Kontant, deraf Julehjælp 100 Kr.	215,30
Udgift til Systuen	122,23
Messetipendium	3,00
Indbetalt til Hovedkassen ...	209,35
	<hr/>
Kassebeholdning 31. Decem-ber 1943	0,62
	<hr/>
	890,48

Hariet Zimmermann, Kasserer.

Regnskabet revideret af Agnes Melchior, Overass. v. Post- og Telegrafv.

BOGNYT

Nylig udkommet

P. Schindler: G. K. Chrsterton. En Indførelse. 105 S. Kr. 4,50.

Katharina Emmerichs Visioner: Jesu Lidelse. 232 S. hft. Kr. 6,50. Vælskbind Kr. 17,00.

Disse Betragtninger er en Indførelse i Jesu Lidelseshistorie saa levende og realistisk, at man under Læsningen føler sig hensat til det menneskefyldte, summende, urolige Jerusalem i Paasketidens Dage. Man mærker Nattens Uhygge før Langfredag, hører Hanegalet i Morgendæmringen og følger fra nu af Mesteren i den endeløse Dags Lidelse. Jesu Venners Fortvivlelse, Disciplenes Angst, men mest af alt Jesu Moders stumme Lidelse gør et uudslætteligt Indtryk. Svøbeslagene paa Forum, Hammerslagene paa Golgatha og Rebenes Knagen, da Korset rejses. Jordskælvet og Solformørkelsen, Frelserens sidste Ord paa Korset, de dødes Tilsynekønst, Annas pludselige Sindssyge, de tre Dages Trøstesløshed. Og endelig ... det straalende Lys Opstandelsens Morgen, det er Indtryk, De aldrig vil glemme.

Sankt Ansgars Boghandel

Bredg. 67, Palæ 47 77, Giro 81851

Undervisning i **KLAVER** og **ORGEL**

KURT S. THOMSEN

Kantor og Organist ved Sankt Ansgars Kirke
Rødstensvej 25, Hellerup. Telefon Gentofte 64

Katolske Begravelser

aut. katolsk Bedemand

Alle Aftaler kan træffes i Hjemmet

CENTRAL 1868

Benzon

HORISONTEN RUNDT

fortsat fra Side 227

for en Indsamling for at skaffe Midler til Veje til en Fornyelse i Kunststen.

Alle Katolikker opfordres til at støtte denne gode Sag ved at sende Bidrag til Katolsk Klub, Girokonto 29969, Kassereren, Holmegaardsvej 4, Charlottenlund, eller til de katolske Bogsalg, hvor der er fremlagt Lister.

St. Ansgars Kirke

OBS. Skærtorsdagens Messe er ikke Kl. 9,30, men Kl. 10. *Paaskedag* Kl. 6 Korssets Optagelse, Kl. 7,30 stille Messe, Kl. 10 Pontifikalmesse, Kl. 17 Andagt. 2. *Paaskedag* Kl. 7 og 8 stille Messe, Kl. 10 Højmesse.

Sakramentskirken

Paaskedag Kl. 6 Højmesse med Korssets Optagelse, Kl. 8 stille Messe, Kl. 10 Højmesse, Kl. 17 Andagt. 2. *Paaskedag* Kl. 8 stille Messe, Kl. 10 Højmesse, ingen Andagt. Torsd. 13. Apr. Ungdomsmøde.

St. Mariæ Kirke

Skærtorsdag Kl. 8 Højmesse. Tilbedelse hele Dagen til Kl. 21. Kl. 17—18 fælles Bedetime. *Langfredag* Kl. 10 liturgisk Gudstjeneste, Kl. 17 Andagt. *Paaskelørdag* Kl. 7 Indvielserne, ca. Kl. 8,15 Højmesse. *Paaskedag* Kl. 6 Korssets Optagelse og Højmesse, Kl. 10 Levitmesse, Kl. 17 Andagt. 2. *Paaskedag* Kl. 8 stille Messe, Kl. 10 Højmesse, ingen Andagt. Onsd. 12. Apr. Kl. 19,30 Kongregation for Damer. Den 13., 14. og 15. Apr. Kl. 9 Messe, derefter Undervisning for Førstkommunikanter.

Jesu Hjerte Kirke

Paaskedag Kl. 6 Korssets Optagelse og Højmesse, Kl. 10 Levitmesse, Kl. 19,30 Festandagt (iøvrigt som om Søndagen). 2. *Paaskedag* som om Søndagen, dog ingen Messe Kl. 11,30, ingen Præd. og Andagt Kl. 19,30.

St. Annæ Kirke

Paaskedag Kl. 7 Sangmesse, Kl. 10 Levitmesse, Kl. 11,30 Gudstj. m. polsk Præd. 2. *Paaskedag* Kl. 8,30 Sangmesse, Kl. 10 Højmesse.

St. Andreas Kirke

Paaskedag Kl. 6 Opstandelseshøjtidelighed og Højmesse, Kl. 8 stille Messe, Kl. 10 Levitmesse, (ingen Messe Kl. 11,15), Kl. 17 Andagt. 2. *Paaskedag* Messe Kl. 8 og 10.

St. Antoni Kirke

Paaskedag Kl. 8 Højmesse, Kl. 10 stille Messe. 2. *Paaskedag* Kl. 9 Højmesse.

St. Therese Kirke

Paaskedag Kl. 7,30 stille Messe, Kl. 8,30 Korssets Optagelse og Højmesse, Kl. 11 stille Messe. 2. *Paaskedag* stille Messer Kl. 7,30 og 8,30 (ikke Kl. 11). Den 13., 14. og 15. Apr. Kl. 16 Undervisning af Førstkommunikanter.

St. Knud Lavards Kirke

Paaskedag Kl. 6,30 Opstandelseshøjtidelighed og Højmesse, Kl. 8,30 stille Messe, Kl. 10 Højmesse, Kl. 16 Andagt. 2. *Paaskedag* Kl. 10 Sangmesse.

Immaculatakirken

Paaskedag Kl. 6,30 Korssets Optagelse, Kl. 7 Sangmesse, Kl. 10 Højmesse, Kl. 18 Andagt. 2. *Paaskedag* Kl. 7 Kommunionuddeling, Kl. 9 Sangmesse, Kl. 18 Andagt.

St. Augustins Kirke

Paaskedag Kl. 8 Højmesse, Kl. 14,30 Vesper. 2. *Paaskedag* Kl. 8 Højmesse, Kl. 14,30 Vesper.

Aarhus

1. *Paaskedag*: Kl. 6: Korets højtidelige Optagelse, Procession og Højmesse med Prædiken og Fælleskommunion. Kl. 8: Stille Messe. Kl. 10: Levitmesse med Prædiken. Kl. 19: Festandagt. NB. Fra nu af er Søndagsandagten igen Kl. 19. 2. *Paaskedag*: Kl. 8: Stille Messe. Kl. 10: Højmesse. Kl. 19: Andagt. *Hvide Søndag*: Kl. 8: Børnenes første højtidelige Kommunion. Kl. 10: Sangmesse med Prædiken.

Aarhus Opland

Odder.

Langfredag: Kl. 16: Andagt. 2. *Paaskedag*: Kl. 10,15: Messe (9,15: Komm.).

Pindstrup.

1. *Paaskedag*: Kl. 8: Stille Messe. Kl. 10: Højmesse.

Ulstrup Mark.

2. *Paaskedag*: Kl. 10.

Grenaa.

Gudstjenesten, som i og for sig skulde holdes Søndag den 16. April, udsættes til Søndag den 23. April.

St. Dominikus' 3. Orden

Torsdag 20. April Kl. 19,30 Møde i Lokalet, Kl. 20 Andagt i Sakramentskirken. Pater Zoetmulder leder Mødet i denne Maaned.

En Kristen ser paa Udviklingslæren

Katolsk Pædagogforbund indbyder herved alle Lærere og Lærerinder til Foredrag Torsdag den 13. April Kl. 8 i St. Knuds Sal, Stenosgade 4. Pastor Wolfisberg, S. J. vil blandt andet tale om Menneskeslægtnens Opstaaen og Udvikling. Der vil være Lejlighed til at stille Spørgsmaal. Ikke-Medlemmer 50 Øre.

Sygeplejerske-Forbundet

København

Endelig igen var vi samlet efter den lange Spærretid!

Det var festligt at se saa mange Sygeplejersker og Søstre i St. Josefs Hospitals Kirke til Emblemoverrækkelsen, som blev overværet af Biskoppen. Pater Coenen talte om Glæden og Ansvarret ved at bære vort Mærke, den brændende Lampe. Efter Emblemoverrækkelsen og Sygeplejerskernes særlige Bøn spillede Dr. Wanschner for os paa Orglet, og til Slut sang vi »O sanctissima«.

I Skolestuen samledes vi med Præster, Søstre og Læger, og Pater Wevers talte om Lidelsen i det gamle og nye Testamente.

En Hilsen fra Aarhuskredsen blev oplæst af Formanden.

Efter at have tilbragt en hyggelig Stund sammen med Søstre og Kammeraterne, talte Biskoppen til os, baade fornøjeligt og alvorligt, og Aftenen sluttede med, at Biskoppen gay os sin Velsignelse.

En Tak til alle, der bidrog til, at Aftenen blev saa smuk og indholdsrig! En Sygeplejerske.

Bibeltimen den 6. April bortfalder, da den falder paa Skærtorsdag. 1. Bibeltime efter Paaske bliver Torsdag den 20. April Kl. 20 paa St. Josefs Hospital. Dr. Meldahl holder 3 Foredrag paa St. Josefs Hospital 17. og 24. April og 1. Maj Kl. 20 om *Mental Hygiejne*. — Nærmere i næste Nr.

Aarhuskredsen

Sygeplejerskeforbundet i Aarhus havde d. 14. Marts den Glæde, at vor Formand Politibetjent Frk. Lill Howitz første Gang gæstede os. Vi havde indbudt Menigheden til vort Møde paa Hotel »Ansgar«, hvor Sct. Josefs Søstre, interesse-rede og alle vore Medlemmer fyldte Salen. Frk. Howitz' Foredrag blev en stor Oplevelse for os, Foredraget sprudlede af Vitalitet. Først gav Frk. Howitz en kort Oversigt over vort Forbunds Historie, om vor Tilknnytning til den internationale Sammenslutning af katolske Sygeplejersker; fremhævede vor Taknemlighed mod vore Ordenssøstre, og om vort fælles Maal, Bønnen.

Derefter fulgte i ca. en Time: »Nutidsproblemer og Kirken«. Med stor Interesse fulgte vi med i, hvad en Politibetjent møder paa sin Vej — meget virkede rystende; noget i sin grelle Materialisme humoristisk. Den Ungdom, der vokser paa Livets Skyggesider, har Roden i deres demoraliserede Hjem. Midt i al Gru og Rædsel gik den kristne Næstekærlighed, som Frk. Howitz saa, som Problemernes Løsning »Kirken«.

Foredraget sluttede med den katolske Afdeling fra Verdensudstillingen i Paris, hvor der midt i Udstillingen var en lille Montre med to sammensmedede Ringe.

»Hvad Gud har sammenføjet, kan Mennesket ikke adskille.« —

Efter Foredraget takkede Pater Koch og udtalte, at vor katolske Ungdom i det katolske Hjem og Kirken faar saa rige Naademidler, at de har en Kraft til at stride de Kampe, der møder dem. Ved Kaffebordet talte Kaptajn Beyer om Diciplin; Kaptajnen fremhævede: »Det er ikke Børnene, der skal have Kløene, men Forældrene!« —

Derefter manede Pater Koch til Sammenhold i Bøn og sluttede vort Møde med den præstelige Velsignelse. E. H.

Kl. 17,30. Vandresangbog og Madpakke medbringes.

I Henhold til Lovenes § 9 indkaldes til ordinær Generalforsamling Lørdag den 15. April i »Den røde Sal«, Stenosgade 4. Dagsordenen er følgende: 1. Valg af Dirigent. 2. Formanden aflægger Beretning og Regnskabet forelægges. 3. Valg af Bestyrelse og Revisorer. 4. Behandling af indkomne Forslag. (Forslag, der ønskes behandlet paa Generalforsamlingen, maa indsendes senest 8 Dage før til Formanden Hr. Albert Strøyer, Nansensgade 90, K.). 5. Eventuelt.

Amager.

Lørdag d. 15. April Kl. 19,30 pr. indkaldes til ordinær Generalforsamling med følgende Dagsorden: 1. Valg af Dirigent. 2. Beretning. 3. Forelæggelse af revideret Regnskab. 4. Valg af Bestyrelse. a) Valg af Revisor. 5. Tilføjelse til Lokalstatutterne. a) Drøftelse af »Fællesoverenskomsten«. 6. Behandling af indkomne Forslag. 7. Eventuelt. Forslag, der ønskes behandlet paa Generalforsamlingen, indsendes 8 Dage forinden til Formanden: H. Gufler, Østerdalsgade 11, 1., S. —

Ordrup.

Paa vort sidste Møde, Passionsmødet, talte P. Wevers om Lidelseshistorien og høstede som sædvanligt stor Bifald. Der blev spillet Grammofonplader med Passionsmusik, og vi sluttede som altid med »Kongernes Konge«.

Tirsdag den 11. April Kl. 20: Paaskefest. Ingeniør Knud Hutters viser Lysbilleder fra Valfarten, Udflugter o. l. Senere afholder vi Pakkeauktion, hvortil enhver maa medbringe en Pakke af Mindsteværdi 50 Øre (el. Bøde: 1 Kr.). Da Traktementet denne Aften vil blive Pølser og Øl (saavidt muligt), maa vi sætte Mødeafgiften op til 1 Kr. pro pers. Den sidste Del af

Aftenen vil blive udfyldt med underholdende Grammofonmusik.

Til denne Paaskefest har vi inviteret Amager og Lyngby K. U. K. samt de unge fra St. Terese Sogn, og vi haaber, at der vil komme mange fra disse Foreninger. De, der kommer, bedes foruden de ovenfor nævnte Ting bringe Sangbøger, Stemmer og godt Humør med. — — Pa Gensyn d. 11 April Kl. 20, Kollegievej 2, Ordrup.

Frederiksberg.

Freddag d. 14. April Kl. 20 Generalforsamling med flg. Dagsorden: 1. Valg af Dirigent. 2. Beretning ved Formanden. 3. Regnskab ved Kassereren. 4. Valg af Bestyrelse og Revisorer. 5. Eventuelt. Forslag, som ønskes behandlet, bedes tilsendt Formanden, N. Frederiksen, Tøndebindervej 2, 2., NV., inden 8. April 1944.

Generalforsamling i A. K. U. Odense

Søndag den 19. Marts Kl. 15,30 afholdtes i A. K. U. den aarlige Generalforsamling. Det tidlige Tidspunkt skyldtes Spærretiden, og trods denne var der mødt talrigt op. Efter Valg af Dirigent gik man over til Dagsordenen. Den ny Bestyrelse blev som følger: Formand: Svend Weber-Nielsen, Næstformand: Orla Knudsen, Kasserer: Inga Deitzmann, Sekretær: Josefa Scoka, Suppleanter: Grethe Spetzler og Mogens Trazyk. Revisorer: Hedvig Kallan og Ingeborg Olsen. Efter Generalforsamlingen var der fælles Kaffebord. W.

Passing af Garderobe

En ikke for ung Dame søges fra 1. Maj til Passing af en Garderobe, daglig fra Kl. 10—17. Henvendelse til Ugebladets Redaktion, Nørrebro-gade 27 C, København N.

Katolsk Ungdoms Klub

København.

Lørdag den 8. April. Ingen »Ung Aften«.

Lørdag den 15. April Kl. 20 »Den røde Sal«, Stenosgade 4. Ordinær Generalforsamling. — Se Dagsordenen nedenfor. — Kaffebord — Praktisk Arrangement Gruppe IV. Afregning for Sct. Knuds Gilderne Kl. 19,30.

Søndag den 16. April, Travetur. Jægersborg Hegn—Geels Skov. — Start fra Stenosgade Kl. 10. Tog fra Hovedbanegaarden til Springforbi. Billet Holte—Retur. Hjemkomst ca.

C. W. Kronmann

GRUNDLAGT 1852

Jern og Staal . Rør og Fittings . Pumper . Centralvarme . Sanitet . Ilt og Gas Autogensvejseværker . Bolte og Møtriker . Tekn. Artikler
NYKØBING F. TELEFON 203

C. J. Schledermann & Sønner

MURERMESTRE . ENTREPRENØRER
Roskilde . Allehelgensgade 18 . Telefon 122

Jernbeton

Murermester ved Sct. Maria Hospital

AABENRAA

Niels A. Nielsen & Søn

Malermestre

Telefon 528

Farve- og Tapethandel

Lev. til de katolske Institutioner

»CIMBRIA«

Tømmerhandel, Aktieselskab

Telefoner: 2006, 2007 og 2008

Træløst Bygningsartikler, Støbegods

Leverandør til den nye kat. Kirke

Brødrene Jensens

Byggeforretning

og Cementstøberi

Udfører Arbejdet ved „Hoffmanns Minde“

	Hansen & Hansen <i>Elektroinstallatører</i> Blaagaardsgade 13 . Nora 3840	E. PIHL MORTENSEN <i>Tømrermester</i> Marsalavej 15 . Telf. Amager 6811
Charles Jørgensen <i>Glarimester</i> Landskronagade 14 Telefon Ryvang 54	O. Hansen & R. J. Møller <i>Bygnings- og Maskinsnedkeri</i> Frederiksborgvej 70 . Taga 918 . C. 1806 PRIVAT: Damsø 2642 og Taga 8196	Køb hos vore Annoncører

Udfører Arbejdet ved Aasebakkehus

Køb hos vore Annoncører	Alex J. Hansen <i>Ingeniør . Entreprenør . Murermester</i> Hørsholm Telefoner Hørsholm 45 . 497 . 645	Jul Jensen <i>Tømrermester . Msskinsnedkeri</i> Usserød Kongevej 108 Telefon Hørskolm 94
N. P. Pedersen <i>Snedkermester</i> Bolbrovej 61 . Telf. Rungsted 42	LEDIG	Monles & Andersens Eft. K. K. L. Simonsen Højbroplads . St. Kirkestæde 3 Central 1325 <i>Centralvarme . Sanitære Installationer</i>

KOLDING Slagterludsalget <i>Haderslevvej 7 . Tlf. 1951 . 1952</i> 1. Kl. Okse-, Kalve- og Svinekød . Konserves Leverandør til St. Hedvig Klinik	ESBJERG Kontantforretningen <i>M. R. Jørgensen</i> Kongensgade 25-27 Alt i Sengendstyr og Manufaktur Lev. til St. Josephs Hospital	ROSKILDE Mønsterbageriet Olsgade 17 . Tlf. 1365 Anbefaler sig med 1. Kl.s BAGERI & KONDITORI Alt i Isanretninger og Desserter
---	---	--

NÆSTVED

Næstved Tømmerhandel ved T. A. Meding . Tlf. 1478 (3 Lin) Trælast & Bygningsartikler	URE OG BRILLER <i>Arndt Nielsen</i> Jernbanegade 2, Telefon 543	Næstved Mælkeforsyning v Chr. Smedegaard, Kildemarksv. 35, Tlf. 1789 Lev. til Sct. Elisabeths Hospital
LEDIG	C. Mortensen <i>Murermester</i> Gallemarksv. 23 . Tlf. 1349 Lev. til kat. Menighed.	N. Juel Pedersen <i>Glarimester</i> Ramsherred 13 . Tlf. 158 Leverandør til St. Elisabeth Hospital
Evald Nielsen <i>Malermester</i> St. Mortensgade 5 . Tlf. 659 Ny Østergade 11 Leverandør til katolsk Menighed	Herlufholm Dampmølle og Brødfabrik A-S Telefon Næstved 31 Lev. til de katolske Institutioner	Fiskehuset Ramsherredgade, Tlf. 107
R. RASMUSSEN Riddergade 4 . Tlf. 29 . Næstved Lev. til Sct. Elisabeth Hospital	Næstved Kul- og Koks Kompagni Aktieselskab Ny Havn . Telefon 1420	Brændsel Støbegods . Fourage Fr. Brandt Østergade 29 . Tlf. Næstved 71

Katolsk Ugeblad

16. April 1944
92. Aarg.
Nr. 16

Mand, Kvinde
og Gud

Pastor Schindler om
Chesterton

Vatikanets Gobeliner

Kun ni Uger til
Sommerferien

Svensk Katolicisme

Hvide Søndag

Det maa ikke være let for en Søndag at hævde sin Plads i Nærheden af Højtidernes Højtid, som Paaske jo er. Naar Hvide Søndag klarer sig saa pænt, da er det, fordi den heller ikke er ganske almindelig som f. Eks. de mange grønne Søndage efter Pinse. Nej, Hvide Søndag er selv af ædel Byrd. Latinkyndige, der ynder at tyde gamle Adelsbreve, og gennem deres Brilller har læst sig til Oprindelsen af Søndagens Tillægsord, siger at det hidrører fra de første kristne Tider, da Daabskandidaterne paa denne Dag plejede at aflægge deres Daabskjortler. Det faar være. Men naar Hvide Søndag den Dag idag er saa hvid som den er — ogsaa i deres Øjne, der gaar uden Brilller, da er det af en anden Grund: det er fordi saa mange hvidklædte Smaapiger og Drengene i deres stiveste Puds paa denne Dag modtager deres første hellige Kommunion. I alle Sognekirker Verden over myldrer det med de sødeste smaa Brudepiger, der kunde være Søstre til den elskelige lille Therese af Lisieux, og med Drengene, der ligner de smaa Brødre, hun ikke havde. Med foldede Hænder, nedslagne Øjne og afmaalte Skridt gaar de op ad Kirkegulvet for at knæle ved Kommunionsbænken, hvor Præsten i Højtidsskrud holder den hvide Hostie op for

dem og for hver af dem gentager Kirkens Ønske: »Vor Herres Jesu Kristi Legeme bevare din Sjæl til det evige Liv.«

For disse Børn, der endnu har deres medfødte Sans for Æventyr og Mirakler i Behold, er dette Møde med Frelseren den største, men ogsaa den mest naturlige Sag i Verden: de kommer til Jesus, og Jesus kommer til dem.

I vore Diaspora-Kirker er Flokken af Førstkommunikanter straks mere beskeden, men derfor er Højtideligheden ikke ringere. Fra den hellige Handling deroppe ved Præstekoret breder Mystikken sig over hele Kirkerummet. Den kan godt gøre en eller anden ikke-katolsk Far, der under den almindelige Knælen ned, ikke ved hvad han skal stille op med sine protestantiske Ben, en Smule nervøs. Den smitter mange unge, der allerede har vænnet sig til at gaa til den hellige Kommunion uden at være synderligt højtidsstemt og griber mangan en, der plejer at afsidde sin Søndagspligt paa de bagerste Kirkestole, mere end han vil være ved. For enhver Katolik er Hvide Søndag en stor Oplevelse, indtil den bliver et dyrebart Minde, der staar i Erintringen sammen med Skovens første Anemoner og en Anelse af

Bøgegrønt og diskret akkompagneret af Fuglenes Foraarsfløjt.

Men, vil maaske en Skeptiker sige, hvad bliver der siden af disse helgenlignende Kommunikanter? Hvem ved, hvor de vil staa om 10 eller 20 Aar? Ja, hvem ved det? Der er desværre altid dem, Verden før eller senere vil suge til sig. Blandt dem, der paa deres første Kommunionsdag var ivrige til at synge, »Nu lægger jeg min Haand i Din«, vil der nok være nogle, der langer efter den forbudte Frugt og da faar hin Glans i Øjnene, som Adam opdagede hos Eva, da de i sin Tid greb fejl efter Lykken. Men hvad saa? Er Foraaret os mindre kært, fordi Anemonerne kun blomstrer en stakket Tid? Glæder man sig mindre over Solsorternes Sang i Aftenskumringen, fordi man kan regne ud, at mere end een guldnæbbet Sanger i Nattens Løb vil falde i Klørerne paa omstrefjende Katte? Og saa er der dog ogsaa altid den Mulighed, at den kære Jesus, der i Dag har gæstet disse uskyldige Hjerter og har forvisset sig om, hvor meget godt de rummer paa Bunden, efterlader sig et Stænk af Hjemve, saa de aldrig kommer helt bort fra ham, ja, ikke kommer længere, end at han med sine almægtige Arme kan bære dem hjem igen.

S. W.

Munkemel

Benyt

HANDELSBANKEN

som Deres Bankforbindelse

H. HINSCH - Brændselsforretning
VESTER 601 (Forh. N. P. NIELSEN) VESTER 601
VODROFF TVÆRGADE 4
KUL - KOKS - BRÆNDE

Familie-, Færdelses- og kombineret Grundejerforsikring
Forsikrings Compagniet
for Kongeriget Danmark A/S
Telf. 10.093 Amallegade 31 . København K Giro 2107

FYENS DISCONTO KASSE
(BANK-AKTIESELSKAB)
ODENSE
DANMARKS ÆLDSTE PRIVATE BANK

Thor's kemiske Fabriker A/S
Thorasvej 12, N.
Central 2910
1412
Alle Slags Sæber og Rengøringsartikler
Lev. til Hospitaler og Institutioner

Floralin flyd. Blomstergødning
giver frodige Planter og Blomsterrigdom
Bonalin-Kompagniet A/S, København F

I. Tannenberg
Aut. elektrisk Installatør
Frederikssundsvej 148'
Telefon Bella 384

KØBENHAVNS BRÆNDELS KOMPAGNI
KUL KOKS
NØRREGADE 15 TELF. 9270

C. & L. Tofte . V. Reusch

Blikkenslager
Aut. Gas- Vand- og Sanitetsmester
Sct. Poulsgade 42. Telefon Palæ 533
Privattelefon Palæ 1373
Udfører Arbejdet ved Benediktinerindeklosteret

ROBERT HANSEN

1. Kl.s Kød, Flæsk og Paalæg
Amagerbrogade 212 A . Amager 6390
Leverandør til de katolske Institutioner

G. Garth-Grüner

Landsretssagfører
Frederiksholms Kanal 6, Kbh.
Tlf.: 12,166 og 12,161

Axel Steckhahn

Kolonialvarer og Delikatesser
Gamle Kongevej 155
Telefon 8016
Leverandør til katolske Institutioner

N. A. Nørgaard

Murermester
Vandtaarnsvej 7-9, Søborg
Telefon Søborg 1968

Gør Deres Indkøb hos M. Nielsens Eftf.

Viktor Nielsen

Frukt, Grønt, Konserver m. m.
Stenosgade 3, Vester 2319 x

Katolikker!

Sørg for at ogsaa andre Trosfæller læser Ugebladet!

HORISONTEN RUNDT

Svensk Katolicisme

I sidste Nummer af det svenske »Katolska Församlingsbladet« findes en Række interessante Tal fra det svenske Vikariats aarlige Statistik. Tallene er for Aaret 1. Juli 1942—30. Juni 1943. Og de svarer næsten paa alle Punkter til de tilsvarende danske Tal.

Antallet af svenske Katolikker er 5303, altsaa ca. en Fjerdedel af Antallet danske Katolikker. Af Præster har Svenskerne 26 (atter Fjerdedelen), dog var der desuden 9 Præster, midlertidigt bosat i Sverige. Af Søstre har Svenskerne kun 132 (forholdsmæssigt faa), men ikke mindre end 85 af dem er svenske Medborgere (af Præsterne 15).

Antallet af Menigheder er 11 og af Kirker og Kapeller 29 (atter nær ved Fjerdedelen af de danske Tal).

Aarets Daabskandidater var 79, Ægtevielserne 30 og Begravelserne 40. (Tilsvarende danske Tal er 420, 225 og 178). Det aarlige Antal Kommunioner er 92 Tusinde (i Danmark ca. 500 Tusinde). Bortset fra Søstrenes Kommunioner giver det i begge Lande 10—12 Kommunioner aarligt pr. Katolik.

Endelig nævner Statistikken ogsaa Antallet af Abonnenter paa de to Tidsskrifter »Katolska Församlingsbladet« og »Credo« (der svarer ret nøje til »Katolsk Ugeblad« og »Catholica« her i Danmark). Det første har godt 1100 Abonnenter, det andet 180.

De ovennævnte 11 Sogne er disse, anført med Antallet af aarlige Kommunioner vedføjet. St. Erik (Stockholm) 19390, St. Eugenia (Stockholm) 19279, Marie Bebådelse (Stockholm) 17931, Malmø 9299, Göteborg 9043, Oscarström 3470, Gävle 2881, Hälsingborg 2449, Norrköping 1505, Sörforsa 399 og Örebro 234.

To veloplagte Skribenter mødes

P. S. om G. K. C.

Pastor Schindler har fundet Chesterton og har nu fejret Begebenheden med en dejligt veloplagt lille Bog: »G. K. Chesterton. En Indførelse«. Ifølge Forordet synes det hele at skyldes Arbejdet paa et Foredrag. I et Par Maaneder læste Pastor Schindler Chesterton og intet andet. Hvem kan fortænke ham i, at han ikke fandt Rist eller Ro, før han havde delagtiggjort alle sine Læsere i disse Maaneders ublandede Fornøjelse?

Bekendtskabet har ganske øjensynligt sat Pastor S. i godt Humør. Straks i Forordet viser det sig. Dette Forord er nærmest en Spøg for Spøgens egen Skyld, og saadan noget smitter G. K. C. sine Læsere med. Pedanterne synes ofte, at G. K. C. fordærver et godt Argument for en god Sag, naar han midtvejs kommer i Tanker om en Vittighed (maaske tilmed en vidtløftig) og ikke kan nære sig for at komme med den. Det er saadan en vis Form for Humanisme. Ej heller kan man omgaas G. K. C. uden at lære lidt af den Kunst at lade en Spøg gaa ud over en selv.

Pastor S. har til Forskel fra næsten alle andre Chesterton-Biografer faaet fat i det centrale. Chesterton var *Filosof*, og han var *thomistisk* Filosof, længe før han kendte St. Thomas blot af Navn. Schindler sætter G. K. C.s Bog om Thomas meget højt (skønt den ellers ikke har været videre bemærket af andre end netop Filosofer), og det har han Ret i. Denne Bog er egentlig Afslutningen paa Chestertons Forfatterskab og kunde daarligt have resumeret dette bedre, hvis Chesterton havde vidst, at det skulde blive hans sidste. Pastor S.s Forstaelse heraf kan synes særligt imponerende, da han selv jo slet ikke er Filosof og ellers ikke giver meget for Filosofering. Men det kommer ikke helt overraskende.

Ogsaa i 2. Udgave af »Katholicisme« tonede Pastor S. thomistisk Flag. Og det er højst sandsynligt, at Chestertons Redegørelse for, hvad der karakteriserer Thomas' Tænkning, kan have gjort Thomas mere nærværende og aktuel for den danske Forfatter. I hvert Fald er Chestertons Bog en Slags Modgift for den, der var saa uheldig at møde Thomas første Gang hos enkelte moderne (især tyske) Forfattere, der sætter en Ære i at gøre Tingene besværlige, bl. a. ved at finde alle eksisterende Ordbøger utilstrækkelige til deres Dybsindigheder. Thomas selv saa sig ikke nødt til at lave sin egen Ordbog, og Pastor S. henviser med Rette til, at hans latinske Fagudtryk skal »læres og bruges«, ikke oversættes til det skrækelige Volapyk, der jager mange langt bort fra saa fællesmenneskelig og ukrullet en Tænkning som Thomas'.

I nær Tilknytning hertil staar Pastor S.s Konstatering: Chesterton henvender sig til Mennesker, hvis Vilje er god, men hvis Idéer er forkerte. Der er andre, som finder, at Menneskers Tanker oftest er rigtige i det store og hele, men at det er svært at efterleve dem. Forskellen har fundet sit kirkehistoriske Udtryk i Forskellen mellem St. Dominikus' og St. Frans' Prædiken, og Pastor S. placerer ogsaa her G. K. C. rigtigt. Men saa burde man vel heller ikke behøjde Chesterton, at hans Debat alene gælder Idéer. Selvfølgelig maa det føre til, at Protestantismen for G. K. C. bliver intet andet end et Kætteri, og naturligvis finder syge og saarede Sjæle ikke andet og mere hos ham end den Trøst, der ligger i Sandheden. Men forøvrigt er det forkert, at Chesterton personlig var »totalt« ukendt med Lidelse. Han var, bl. a. under første Verdenskrig, flere Gange meget alvorligt syg, et

tidligt Digt til Hustruen tyder paa, at han ogsaa gennem hende kendte til Lidelse, og desuden kendte han dog ogsaa til saadanne Skuffelser i sine Bestræbelser, der kan gøre andre bitre. Og Chestertons blanke Sindsligevægt (ogsaa her en Lighed med Thomas) var forenet med en personlig Elskværdighed, der gjorde hans store Modstander (f. Eks. Shaw) til hans Venner. Kun i den politiske Kamp kunde han komme ud af sin filosofiske Ro og sin Gentleman-Form. — Men Protestanterne har næppe opfattet ham som blind for det gode, der findes hos dem. Selv mindes jeg kun een Gang, hvor Chesterton var ubehersket overfor en Protestant. Det var paa Guds Moders Vegne. En Forfatter havde sagt noget ægte protestantisk Nonsens om Jomfru Maria, og det inspirerede Chesterton til et Digt, hvori han taler om »*the little hiss that only comes from hell*«. Det var stærkt sagt, men virkede da ikke uheldigere, end at Protestanten blev Katolik. Han hedder Arnold Lunn og er nu en af de stærkest skrivende katolske Apologeter.

Man savner i Pastor S.s Bog lidt om Privatmanden Chesterton. Det vilde have ændret Dommen over hans Intellektualisme og uheldelige Optimisme (han benægter forøvrigt selv, at han er Optimist). Der er Stof nok i Bøger og Artikler af hans Venner til at faa det rette Billede frem af hans Godhed, Barnlighed, hjælpeløse Distraction, hans vidunderligt smukke Forhold til Hustruen og hans paa en Gang ydmyge og demokratiske Holdning som Konvertit. Pastor S. gengiver f. Eks. en Artikel, hvori G. K. C. gaar lidt ind paa uheldige Oversættelser fra Latin, der skader den katolske Sag. I Gengivelsen, hvor Chestertons og Schindlers Ord blandes sammen, tager det sig ud, som om Chesterton følte sig i den højt dannede Konvertits Opposition til daarligt uddannede Præster og deres meget jævne Menigheder. Det er ganske udenfor alt Chestertons Væsen.

Pastor S.'s Bog beskæftiger sig næsten udelukkende med Chesterton som religiøs Forfatter. Og her er det en stor Glæde at se, hvor mange af de allerbedste Ting, der er blevet citeret. Det eneste, jeg egentlig savner, er noget fra »Det evige Menneske«, men maaske det er med Vilje, at Pastor S. har sprunget dette over, da det er let tilgængeligt i Sigrid Undsets fortræffelige Oversættelse.

Derimod er det kun lidt, man faar at vide om G. K. C.s andre Interesser. Det er næppe rigtigt at skrive en Bog om Chesterton uden at komme ind paa Dickens og C.'s litterære Synspunkter (ogsaa disse særdeles demokratiske — han har bl. a. for 45 Aar siden skrevet et Forsvar for »kulørte Hæfter«, altsaa Datidens). Og Pastor S. har nok Ret i, at G. K. C.s politiske Bestræbelser tog sig noget sekteriske ud, men det er derimod ikke rigtigt, at Kærnen i dem kun var Banaliteter, som ingen vil benægte. Kærnen i dem var hentet direkte hos Leo XIII og ligger lige langt fra Socialisme og Kapitalisme, d. v. s. lige langt fra de to Anskuelser, der samler Vælgerskarerne.

Læserne vil af ovenstaaende faa et levende Indtryk af, at der ikke er Ende paa, hvad Chestertonianere kan være uenige om, alt mens de er enige om det væsentlige. Men da der skal være Ende paa en Anmeldelse, maa jeg nøjes med den sidste Bemærkning, at det ikke er rigtigt, naar Pastor S. skriver om Chestertons Dramaer, at de »ikke er Dramaer«, men Essays paa en ny Maa-de. Det ene af Chestertons to Skuespil »Magic« er endog meget fint opbygget, og Shaw siger om det, at det er bedre end hans

egne. Det andet er ringere, men det er ogsaa konstrueret rundt om en Del Citater af Samuel Johnsons snusfornuftige Vid. Derimod kan vi enes om Chestertons Digte. De staar sikkert placeret i engelsk Litteratur, lige fra de martialske Digte til de religiøse og helt ned til det vidunderligt vittige, hvori den selverhvervende Kvindes Barn synger til sin Moder: »*I remember, my mother, the day when we met*«.

Jo, dog lige en Ting endnu. Pastor S. gør lidt for meget ud af Chestertons Kampfælle, Hilaire Belloc, der ikke er saa stor en Videnskabsmand, som han her bliver gjort til, og slet ikke i Naturvidenskaberne. Han er en meget selvsikker Mand, der reducerer sine Modstandere til usselt, uvidende Kryb, og han elsker at vide bedre Besked end andre om en eller anden Detalje, men (morsomt nok) han vil antagelig blive husket i engelsk Litteratur som Lyriker og Militærhistoriker.

Hvorom alting er, Pastor Schindlers Bog om Chesterton er den bedste om Emnet paa Dansk. Den er fyldt til Randen med Chestertons bedste Ting, og den er en aandelig Opstrammer, som vil kunne glæde Tusinder. Det nye Forlag (Christensen og Vejlø, Struer og Kalundborg) som har udsendt den som sin første Bog, vil gerne fortsætte, bl. a. med »Den flyvende Kro« (hvis Drikkeviser forhaabentlig faar Pastor S. til Oversætter). Lad det ske. Naar den første Bog snart staar paa enhver ung Katoliks Hylde, hvor den er uundværlig, saa faar vi nok baade »Kroen« og »St. Thomas« og meget mere. H. D. T. K.

Mand, Kvinde og Gud

Og Gud skabte Mennesket, Mand og Kvinde skabte han dem, og Gud velsignede dem, staar der at læse i Begyndelsen af den helhelige Skrift.

Vi ser næppe noget skønnere Billede for vort indre Øje end det, som med skære Farver gives os i Beretningen om Menneskeslægts Oprindelse. Ophøjet

Kærlighed lyser os her i Møde, og Inspiration udgaar herfra.

Vi ved, at den Mandens umiddelbare Glæde over Kvinden og Kvindens umiddelbare Glæde over Manden, som vi her lærer at kende, led alvorligt Skaar, da Synden kom ind i Verden og Mennesket afklædtes det Guds Billede, hvori det var skabt. Men belært af den kristne Tro ved vi ogsaa, at Gud, som har skabt Menneskenaturen i underfuld Værdighed, endnu mere underfuldt har fornyet den derved, at hans Guddom har værdigedes at tage Del i vor Menneskehed.

Det skulde altsaa være muligt ud fra den kristne Tro at tyde Forholdet mellem Mand og Kvinde — og tillige give Svaret paa mange af de Spørgsmaal, som rejses i den offentlige Debat herom i vore Dage. Ethvert ærligt Forsøg, som gøres i saa Henseende ogsaa udenfor Kirken, maa hilses med Glæde, selvom det ikke til sidste Enkelthed kan være præget af den Klarhed, hvormed Kirkens Lys skinner. Den anglikanske Præst Herbert Gray har saaledes skrevet en Bog herom, som nu foreligger i 5. Oplag i dansk Oversættelse.

Hans Grundsynspunkt er dette, at Forholdet mellem Mand og Kvinde ikke er en Toklang, men en Treklang, og han kalder derfor sin Bog: *Mand, Kvinde og Gud* (Nyt Nordisk Forlag. Arnold Busck. 158 Sider).

Der er ikke noget at gøre ved det: Den, som ud fra en materialistisk Betragtning vil søge at forstaa ham, kommer tilkort. Naar man taler om Gud, kan den, som ikke tror paa Gud, kun daarligt følge med. Og Herbert Gray gør det netop anskueligt, at naar Verden har spillet fallit paa Spørgsmaalet om Forholdet mellem de to Køn, hænger det sammen med, at Verden ikke tror paa Gud — og følgelig heller ikke paa Kærligheden. Han er dog som en god kristen Mand fri for Overlegenhed og »Besserwissen« og giver med Taalmodighed hele Tiden Læseren sin Begrundelse for det, han siger.

Og han begynder med Begyndelsen.

Saaledes som Gud har skabt Mennesket, er det af sjælelig-legemlig Natur; saa længe, vi lever, er Sjæl og Legeme uløseligt knyttet til hinanden. Ulykke i Forholdet mellem Mand og Kvinde kan altid føres tilbage til et skævt Syn paa dette Grundforhold. Materialismen nægter Sjælen Eksistens og ser Forholdet som en ren animalsk Funktion, — og »Dualisterne«, som vel er de fleste, indrømmer nok Sjælen mulig Eksistens, men dens Virkning er for dem af »rent aandelig Art«; Legemet følger sine egne, biologiske Love. Denne Tankegang kan man desværre finde ogsaa hos kristne Mennesker, der for at redde »Velanstændigheden« endog kan lade sig friste til at undertrykke den Kendsgerning, at Mennesket har et Legeme.

Nu er det mageløse jo det, at Sjælens og Legemets Kræfter virker sammen i en ubrydelig og uopklarlig Eenhed; saadan er vi skabt; saaledes er det Guds Vilje.

Der er mangan en sund og normal Mand, siger Herbert Gray, for hvem der paa Guds hele vide Jord ikke findes noget saa vidunderligt smukt som en Kvinde. Og det omvendte er ogsaa ofte Tilfældet. For mange Mennesker af begge Køn er det interessanteste ved denne Verden dette, at det andet Køn ogsaa findes i den.

Og ud fra denne muntre Kendsgerning siger han de smukkeste Ord om Kammeratskabet mellem Manden og Kvinden, der kan være saa berigende og lykkeligt, saa styrkende og opmuntrende i bedste Forstand, at man næsten kunde vove at sige, at det at have delt Menneskeheden i Mænd og Kvinder er en af Guds allerherligste Tanker. Manden og Kvinden er ikke alene i fysisk Henseende forskellige fra hinanden. Deres Tankeliv, deres Følelsesliv, deres hele aandelige Form er indbyrdes forskellige. Og det er netop Grunden til, at de i saa høj Grad kan tjene hinanden paa alle Livets Omraader.

Flere (ogsaa kristne). Generationer har i overdreven Grad haft Fantasiens bundet ved det forplantningsmæssige, naar Taleren var om de to Køn, og saaledes indgivet dem Angst eller en unaturlig Tilbageholdenhed overfor hinanden, og dette har sikkert været en medvirkende Aarsag til, at megen Ungdom gik fejl af Vejen. Ungdommen kan glæde sig over Duggen paa Rosenbladet, men man har opdraget den til at tro, at denne Glæde maa føre til, at Rosen ogsaa plukkes. Nuvel, den unge Mand og Kvinde erkender denne Glæde som ren og god — og plukker Rosen. Ikke altid, fordi de havde tænkt sig at gøre det, men fordi Opdragelsen har ført dem til at tro, at: det gør man ved Roser.

Herbert Gray taler nu ikke Blomstersprog. Han taler lige ud ad Landevejen om mange konkrete og praktiske Forhold og har alligevel en lykkelig Evne til at tale et Sprog saa smukt og sundt, at hans Fremstilling hele Tiden ligger paa samme høje Plan som hans Emne.

Kun een Ting skriver han ikke om, og det takker man ham for. Hans Bog indeholder ikke nogen Oplysning om, hvordan den menneskelige Forplantning fysisk foregaar. Han kunde saamænd godt, siger han. Men han vil ikke. Han anser selve Forplantningen for det fineste og skønneste, Gud har forordnet den menneskelige Natur, saa det kan der kun tales om med de bedste Ord. Men netop *tales*. Ikke skrives.

Et Menneske kan vide fuld Besked om Forplantningens Mystorium uden at lide den mindste Skade paa sin Sjæls Renhed; men det har stor Betydning, paa hvilken Maade han faar Besked herom. Ingen Bog kan give hel og fuld Besked; den faar man kun, hvis der bag de Ord, hvori den udtrykkes, er *et Menneske*, der ser dette Mystorium som noget helligt, og som kan tale derom med den rette Betonning. Her henviser han først og fremmest til Forældrene, og hvis disse ikke evner Opgaven, til Præsten,

Læreren eller »den ældre gode Ven«.

Noget meget vigtigt for Optragelsen af Ungdommen er dette, at Besked om dette Livsomraade ikke fra første Færd bliver knyttet sammen med Advarsler om Synd. Man skal søge at bibringe Barnet Ærefrygt overfor denne Sag; hvis det lykkes, er Barnet paa Forhaand værnnet mod Synd. Skal et Menneskes Liv lykkes, maa det lære at vedkende sig sin Natur og alt det i denne Natur, som udspringer af, at det er et Væsen af Køn.

Paa denne Maade hjælpes et Menneske til at være »Herre i sit eget Hus« og til i Forholdet mellem Mand og Kvinde at finde den Vej, der ligger midt imellem den ligegyldige Kulde, som er det gode Kammeratskabs Mod-sætning, og den altfor familiære Fortrolighed, som baade er farlig og til Skade for Personligheden.

Det er af stor Værdi, at Bogen: Mand, Kvinde og Gud fremhæver Betydningen af den rolige Glæde, der finder sit Udtryk i Forholdet mellem det enkelte Menneske og det andet Køn. Denne rolige Glæde er nemlig en væsentlig Forudsætning for, at et Menneske uden at tage Skade paa sin Personlighed kan leve et rigt Liv i enlig Stand, hvad enten denne er frivillig eller ufrivillig. Og den er tillige en Forudsætning for, at en Mand eller Kvinde ret kan vælge *den ene* Kvinde eller Mand, til hvem han eller hun knytter sig ved Ægteskabets Baand, og give deres Samliv den Rigdom og Fylde, der er en Del af Ægteskabets Væsen og Formaal.

Man kan næppe tænke sig noget smukkere end det, Herbert Gray skriver om Kærlighedens Stadier mellem to elskende. Kærligheden, som til en Begyndelse viser sig i en Længsel efter fuldkommen Fortrolighed, Længsel efter at kende hinanden og kendes af hinanden; Kærligheden, som styrker baade Livsfølelsen og Livskraften og derved forskønner baade Mand og Kvinde; Kærligheden, som væk-

ker den slumrende Idealisme (og det poetiske Gemyt!); Kærligheden, som vækker Sjælen og Sansen for det højeste; Kærligheden, som paa en og samme Gang vækker Lidenskaben og styrer den; Kærligheden, som kalder den ny Slægt tillive.

Man kan undre sig over, at denne Forfatter ikke helt udformaaer at klare de Problemer, der opstaar, naar et Ægteskab uigenkaldeligt er gaaet i Stykker, el-

ler naar sociale eller andre Ulykker gør Oprør mod Slægtens Formering. Han skildrer her den katolske Kirkes Løsning, men synes ikke helt at have forstaaet den, ellers maatte han efter sin øvrige Indstilling have let ved at gaa ind for den.

Naar man læser en saadan Bog af en brav Mand, hvor glæder man sig da dobbelt over det Lys, som udgaar fra Kirken.
Enoch Hjorth.

Jesus Kristus XIV

Kongernes Konge

Foruden den ene Pligt at lovprise vor Gud og Frelasers Kærlighed til os, har vi endnu en anden, som er lige saa stor og vigtig. Den første har vi talt om forleden. — Den anden bliver vort Emne i Dag. Den bestaar i ærbødigt at anerkende Jesus Kristus som Herre og Konge og at opfylde hans Vilje, der kundgøres i de Love, som han har givet for sit Rige. Det er altsaa vor Opgave at ønske og arbejde for, at han maa herske i os selv og alle andre Mennesker ved sin Naade, hvis Tilskyndelser ikke maa afvises; herske paa hele Jorden i alle Nationers Samfundsliv ved Evangeliets hellige Lov, som kræver Tro paa ham og hans Lære, Brug af de hellige Sakramenter, Opfyldelse af hans Bud og endelig, (til han selv kommer igen), Lydighed mod dem i Kirken, som er i hans Sted. Gør vi det, opdager vi meget hurtigt, at Kristi Kongedømme og Rige, som den hellige Paulus siger, ikke er Spise og Drikke, men Retfærdighed og Fred og Glæde i Helligaanden her paa Jorden (Ro. 14, 17) og paa den anden Side af Graven Herlighed og Hæder, Ære og Fred, Uforkrænkelighed og evigt Liv sammen med vor Konge, hans hellige Moder, den saligste Jomfru Maria og alle Guds udvalgte.

Denne vor Konge bør vi ken-

de. Lad os da lytte til, hvad Skriften beretter om ham. Kristi Kongeværdighed og Magt, hans Sejre og Velsignelser, var et yndet Emne hos Profeterne i den gamle Pagt. I den Grad var Frelseren Konge over Jødernes Hjerter i den lange Ventetid, at den blotte Tanke paa ham kunde hensætte dem i en Tilstand af den største Begejstring. Man mærker det bedst ved de Toner, Digteren af 44. Davidssalme anslaaer, da han giver sig til at synge om Krist-Konge: »Mit Hjerte svulmer af liflige Ord, jeg kvæder mit Kvad til Kongens Pris, som Hurtigskriverens Pen er min Tunge.«

I glødende Farver, med vidunderlig dramatisk Kraft tiljubede Guds Folk sin Messias. Det ligesom hørte Gud Herren sige til ham: »Sæt dig ved min højre Haand, til jeg lægger dine Fjender som Skammel for dine Fødder.« Hans Kongetrone skal staa evigt fast. Retfærdighedens Stav er hans Kongestav. Fra Sion rækker han sin Vældes Spir ud og hersker fra Hav til Hav. Gud Fader giver ham Hedningefolkene til Arv og Jordens Grænser i Eje. Fjenderne maa bøje Knæ for ham og slikke Støvet. Derfor er salig hver den, som er klog og sætter sin Lid til denne Konge og tjener ham i Ærefrygt. Hos ham finder den fattige Frel-

se. Kristus er som Regn paa slagne Enge, som Regnskyl, der væder den udtørrede Jord. I hans Rige blomstrer Retfærd og raader dyb Fred. Men ve den, som rejser sig imod Guds Salvende, og som vil sprænge hans Herredømmes Baand, idet de siger, at de vil kaste Rebene af sig. Ad dem ler Herren, som sidder paa Evighedens Trone, dem spotter han, dem forfærder han i sin Vrede, dem knuser han med sit Jernspir og sønderlaar dem som en Pottemagers Kar. Davidssalmerne om den lovede Messias-Konge er de skønneste Perler i Synagogens Salmebog.

Kunde den blotte Forventning betage Hjerterne paa denne Maade, hvordan maatte saa Opfyldelsen af alle Løfter virke? Ja, hvad skete der, da Sceptret var vejet fra Juda og han maatte komme, hvem Folkene skulde lyde? Ærkeenglen Gabriel, sendt af Gud, gik ind til Jomfru Maria og forkyndte: »Se, du skal føde en Søn og kalde hans Navn Jesus. Han skal være stor og kaldes den højestes Søn. Gud Herren skal give ham hans Fader Davids Trone, og han skal herske over Jakobs Hus evindeligt, og der skal ikke være Ende paa hans Rige« (Lk. 1, 31 ff.). Næppe var Barnet født, den Fredsfyrste, paa hvis Skulder Herredømmet hviler, da kom ikke blot Hyrder fra Jødelandet og hyldede ham, men ogsaa Hedninger søgte hen til Kvisten af Isaia's Stub. Vise fra Østerland dukkede pludselig op i Jerusalems Gader og spurgte: »Hvor er den Jødernes Konge, som er født? Vi har set hans Stjerne i Østen og er kommet for at tilbede ham.« Med Stjernen mente de det, som Balaam for mange Hundrede Aar siden havde spaaet om: »En Stjerne opgaar af Jakob, Et Herskerspir løfter sig fra Israel. Israel udfolder sin Magt, fra Jakob udgaar en Hersker.« Allerede nu aabenbarer Barnet sig som Konge over Hjerterne og staar som et Banner for Folkeslagene.

Men derefter skete noget ganske uventet. Han, som allerede i Kraft af sin Fødsel er Konge over hele Verden, han vilde ikke

bestige sin Trone, uden først ved Selvopofrelse og Lydighed, ved Lidelse og Død at have erhvervet sig Kongenavn og Kongehelighed. Paa Korset skulde den store Sejr vindes, der skaffede ham det Rige, som strækker sig over Himlen og Jorden og Underverdenen, og hvori alle højer Knæ for ham og bekender, at den Herre Kristus er i Gud Faders Herlighed. Derfor afviste han i sit jordiske Liv al ydre Pomp og brød sig ikke om Rigdom og verdslig Magt. Derfor levede han i 30 Aar skjult i en Afkrog af Landet. Derfor nøjedes han under sin offentlige Virksomhed med at optræde som Lærer og Lovgiver, der beherskede Folkeskarerne ved sin Personligheds hemmelighedsfulde Værdighed og sine Miraklers Kraft, og derfor sluttede han ogsaa sit Liv paa Korsets Alter som Ypperstepræst og Offerlam tillige. Over den korsfæstede stod ganske vist de Ord: »Jesus af Nazaret, Jødernes Konge«, ligesom han ogsaa overfor Pilatus havde hævdet sin Kongetitel og sit Rige, men foreløbigt var dette nærmest en Gaade.

Dog næppe havde Herren højet sit Hoved og udaandet sin Sjæl, før han greb sin Kongestav og satte sig i Besiddelse af sit Rige. Først aabenbarede han sin Magt i Underverdenen. Her glædede Abraham og alle andre ret-

færdige fra Ventetiden sig til at se Herrens Dag. I Triumf steg Kristi Sjæl ned til dem, bragte dem Budskab om den fuldbyrdede Forløsning og lod dem straks nyde dens Frugt. Med ubeskrivelig Jubel modtog de Herrens Gaver. Disse bestod i, at de nu saa Gud Ansigt til Ansigt og følte den Lyksalighed, som følger med dette Syn. I samme Øjeblik blev Fangenskab til Frihed, og alt nu vinkede den sidste og største Glæde: Optagelse i Himlens Helligdom. Underverdenen var den første Provins i Guds Rige, hvor Kristus optraadte som Konge og Hersker.

Den næste er Jordens Overflade. Paaskemorgen triumferer Herren over Døden og de Fjen-

(Fortsættes Side 251)

Det finske *Hufvudstads-Bladet* meddeler officielt, at den hellige Stol paa Grundlag af Gensidighedsprincippet har besluttet at oprette en selvstændig Repræsentation — Nuntiatur — i Helsingfors saa snart Forholdene tillader det.

Den hellige Stols Beslutning er blevet modtaget med stor Tilfredshed i Finland. I det finske Udenrigsministerium opfatter man den som en Handling, der er egnet til at opmuntre og virke positivt ogsaa set fra et internationalt Synspunkt.

Hvide-Søndag i en dansk Provinsby

I Vatikanet repareres væverier G

Vatikanet rummer som bekendt Verdens mest berømte og righoldige Kunstsamlinger. Men med denne Ære er ogsaa forbundet visse Pligter, og en af disse Pligter er at sørge for at bevare Kunstskattene.

I 1926 oprettedes paa Pave Pius XI's Initiativ saaledes en Slags Reparationsværksted, hvor de kostbare Gobeliner kan blive repareret, idet de pavelige Tæppevæveriets Virksomhed omstilledes til udelukkende at omfatte Reparationer og Udbedring af de berømte Gobeliner i Vatikanets Samlinger.

Aarhundrederne slider selvsagt paa disse berømte Ting, det var derfor en tvingende Nødvendighed at indrette en saadan Institution.

Gobelinvæveriets Historie i Rom er imidlertid et af de smukkeste Kapitler i Pavernes Indsats for Kunsten.

Det skyldes den storsindede Pave Clemens XI, at det saakaldte San Michele Hospitium — et fuldkomment Polyteknikum, enestaaende i sin Art — blev beriget med et Gobelinvæveri. Ganske vist eksisterede der allerede en Fabrik, indrettet af den kendte Kardinal Barberini, men dens Levetid var saa vidt vides kun kort. Den pavelige Fabrik i San Michele udviklede sig hurtigt og opnaaede snart en Færdighed,

Den store Reparationsaal — medens der arbejdes paa Leonardo's „Nadveren“

Tekst
og

Fotos: ILVA

Et Utal af Trisser og Dukker i forskellige Farvnuancer anvendes under Arbejdet

der kunde konkurrere med de berømte flanderske Væverier.

Pavernes har i Tidens Løb omfattet Væveriet med den største Interesse, og rundt om i de fjerneste Kroge af Verden findes Mesterværker, der er udgaaet herfra som Gaver til Fyrster og Herskere og som Tegn paa Pavernes store Kunstkærlighed. Adskillige Vægtæpper har indkasseret Første-Priser paa Udstillinger i Paris, London og Dublin. Men med Begivenhederne, der udmundede i 20. September 1870, ophørte det pavelige Væveri at eksistere, og først i 1916 oprettedes paany et Væveri i den gamle pavelige Mønt.

*

Det sidste Vægtæppe, der fremstilledes her, var en Gengivelse af en Madonnaskikkelse af Pinturicchio. Tæppet skænkede Pave Pius XI senere til Prinsesse Maria af Belgien i Anledning af hendes Bryllup med den italienske Kronprins. Tæppet blev i Februar 1926 efter gam-Skik skaaret fra Væven af den hellige Fader selv — og samme Aar oprettedes det nu bestaaende Reparationsværksted.

Selvom Fremgangsmaaden ved Fremstilling af nye Vægtæpper og Reparationer af gamle er vidt forskellig, kræves der dog i begge Tilfælde megen kunstnerisk Sans. Et andet væsentligt Moment er Farvningen af Uld- og

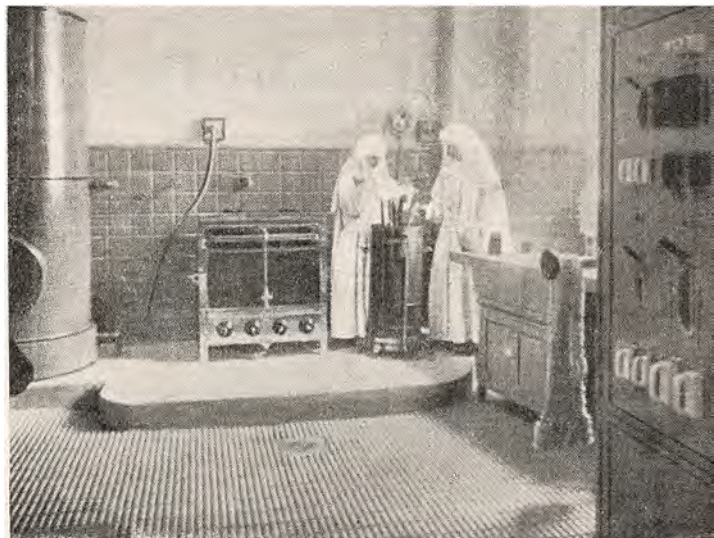
De
Væ
Sk
paa
uer
Væ

Et Ud

et ensberømte beliner

elige
er udbedrer
mlingernes
elige
er

Moderne tekniske Indretninger — bl. a. et elektrisk Farveri — tjener Franciskanerinderne i deres Bestræbelser for at bevare aarhundred gamle, værdifulde Gobeliner

De manglende Dele maa først rekonstrueres paa Glasplader

Silketraadene. Førend disse kan anvendes, maa de bleges i Sol og Lys for at der ikke senere skal indtræffe Farvenuancer paa det færdige Tæppe. Tæppeværerne maa ligesom Malere og Mosaik-kunstnere kunne disponere over et Utal af Farver.

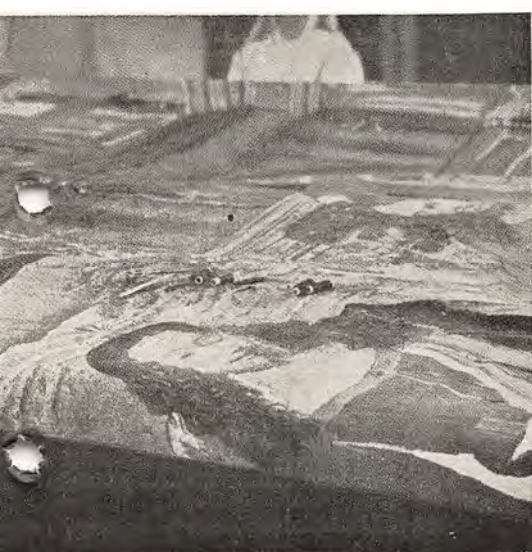
*

Værkstedet er indrettet i Via San Pelegrino og foruden Franciskanerinderne, der leder det, er en Del unge Piger med særlig Uddannelse beskæftiget her. Lo-

kalerne er indrettet til at spænde Tæpperne ud i deres hele Omfang. Naar Tæpperne kommer til Reparation bliver de — hvis de kan taale det — først og fremmest vasket og derpaa underkastet en videnskabelig Undersøgelse.

Her paa vore Billeder ser man Udbedringen af de Skader og Brist, som Leonardo da Vinci's Nadverbillede blev underkastet et Par Aar før Krigens Udbrud. Dette historiske Tæppe, der er ni Meter langt og 4,85 Meter højt, skal efter Sigende være fremstillet i Fontainebleau under Leonardo's personlige Ledelse. Kong Frans I skænkede det sin Tid til Pave Clemens VII, da denne var i Marseille for at vise sin Niece Caterina af Medici til Kongens Søn, Hertug Henrik af Orleans. Tæppet er bearbejdet med Guld og Sølv paa Silkegrund og har engang tidligere været restaureret, og det var denne Gavn Vatikans Opgave baade at sikre den endnu bestaaende Del samt at udbedre de tidligere Reparationer. Det herlige Værksted findes i Galleria degli Arazzi.

* * *

Leonardo's mægtige Nadverbillede

Der er kun ni Uger

til Sommerferien ...

Ja, tænk, der er kun 9 Uger, til alt staar i Sommerens fulde Flor, og hvor flyver den Tid ikke af Sted! Inden vi ser os om, er vi midt i Sommeren.

Og hvor længe varer saa Sommerferien for Skolebørns Vedkommende? Kun 8 Uger, siger og skriver otte Uger. Og i Løbet af denne korte Tid skal de samle Sommersol og Sundhed til Aarets resterende 44 Uger; altsaa kun godt $\frac{1}{6}$ af Aaret skal fremskaffe det Reservefond, hvorpaa Børnene skal tære Efteraar, Vinter og Foraar.

Og saa er det jo kun de allerfærreste Københavnerbørn beskaaret at kunne komme paa Sommerferie i 8 Uger, de fleste kommer vel kun 2 Uger væk fra Byen, mange endda mindre, det vil igen sige, for at bruge Tal, at de fleste kun $\frac{1}{26}$ af Aaret faar Lejlighed til at skabe Reserver til de resterende $\frac{25}{26}$ af Aaret. — Der er noget i de Forholdstal, der ikke rigtigt faar en til at tro paa, at Resultatet bliver saa godt, som det kunde blive — og det gør det heller ikke, men det er jo bedre end slet intet.

Københavns Kommune og andre Institutioner gør et stort Arbejde, og der ofres mange Penge for at skaffe Kommuneskole-

børn et sundt Ferieophold. *Men saa er Spørgsmaalet: Hvad gør vi Katolikker for Centralskolens Børn, d. v. s. Børnene i vor børnerigeste katolske Skole.*

Oppe i Asserbo ligger Sct. Jørgens Klubs Feriekoloni »Friheden«; i Fjor kom 18 Drengede op; der var Plads til adskilligt flere, men Økonomien tillod ikke flere at nyde godt af det. Blege kom de 18 Drengede derop, men efter 3—4 Ugers Forløb vendte de hjem til Byen ranke, solbrændte og straalende lykkelige med glade Minder om Friluftsliv, Badeture, Sct. Hansbaal, hjemmelavet Komediespil og Røver og Soldaterkampe.

I Aar, efter en paa mange Maader mørk og trist Vinter med Forkølelssygdomme og Nerveslid, melder der sig et endnu større Krav om at faa saa mange Børn som muligt ud til Sol og Vand i et kammeratligt Samvær under sunde og gode Forhold. Derfor skulde vi i Aar gerne have »Friheden« fuldt belagt, ikke bare som i Fjor i 3—4 Uger, men hele Sommerferien, altsaa alle 8 Uger. *Men en Betingelse* for at kunne gennemføre denne Plan er, at *Økonomien bliver sikret*, dermed staar og falder hele Sagen. Der regnes

med en Udgift paa omkring 2000 Kr., hvoraf en anonym Giver allerede har sendt 200 Kr. Her maa lige indskydes den Bemærkning, at de Forældre, der har Raad til det, betaler lidt for deres Børns Ophold, men det er kun en lille Draabe i Havet.

Nu er Hertug Knuds Laug under 1. Sct. Georgsgilde i København i Færd med at arrangere en Underholdningsaften, hvis Overskud skal gaa til Sommerlejren, ligesom der sælges Lodsedler til samme Formaal. Selvom disse to Arrangementer vil give en pæn Sum, er der dog langt igen. *Og derfor beder vi Ugebladets Læsere: »Hjælp os!«* Det er ogsaa en Form for Katolsk Aktion at være med til at hjælpe Børn til Sundhed og gode Minder. *Ethvert Bidrag stort eller lille vil med Tak blive modtaget* af Skoleinspektør H. D. T. Kiærulff, Nørrebrogade 27 C, København N. og Inspektør Stoltenborg, Amaliegade 35, København K. Skulde nogen have Rationeringsmærker tilovers, vil vi ogsaa være glade for saadanne.

Og husk saa:

Naar Pengene i Kassen klinger, de Børnene Sundhed bringer!

N. C. Stoltenberg.

Hertug Knuds Laug, som ovenfor er nævnt, er en Sammenslutning af tidligere Spejdere og Førere fra den katolske Spejderdivision. Den Fest, som Lauget afholder til Fordel for Centralskolebørnenes Klub, finder Sted »Store Bededag«, Fredag d. 5 Maj Kl. 19 i Karnappen, Niels Hemmingsensgade. Der er Optræden af den kendte Radiokunstner Knud Pheiffers Kabaret »Vi unge«. Billetter à 2 Kr. faas bl. a. hos de katolske Boghandlere. Og paa den udsendte Lodseddel kan man for en 25 Øre bl. a. vinde en Barnepels af Skind til Værdi 125 Kr., medens en anden af de mange Gevinster (To Billetter til »Kinopalæet«) næppe længere har Interesse og derfor bliver erstattet med noget mere tiltrækkende.

»Friheden«, Feriehjemmet i Asserbo

Kongernes Konge *(fortsat fra Side 247)*

der, som havde naglet ham til et Kors. Med egen Haand bygger han sit Legemes Tempel op igen. Han tager dette Legeme tilbage, som man tager Klæder paa, og gør det til et vidunderligt Kongeskud, udødeligt og herliggjort som det er. Straks begynder han at ordne og bestemme alt, hvad der er nødvendigt, for at hans Sendebud, udstyret med alle Fuldmagter, kan drage ud i hele Verden og erobre den for ham. Den Kamp og dette Arbejde skal vare, til Sol og Maane forgaar, til det sidste Menneske er født og gør de udvalgte Skare fuldtallig. I denne lange Tid folder fra Solens Opgang til dens Nedgang Præsterne ved Altret uafbrudt deres Hænder og slutter Bønnen til Kristus med de Ord: »Du, som lever og raader med Gud Fader i Helligaandens Enhed i Evigheds Evighed.«

I Rigets tredje Provins holdt Herren sit Indtog paa Himmelfartsdagen. Af egen Kraft, med Legeme og Sjæl, under Englenes Jubel steg han op og satte sig ved Guds højre Haand. »Her bør det ham at herske, indtil han faar lagt alle Fjender under sine Fødder« (1. Kor. 15, 25). Hans Klædebon bærer ved Lænderne (som et Slags Bælte) Paa-skriften: »Kongernes Konge og Herrernes Herre«. Den er en Borgen for hans Sejr over alle Modstandere, naar hans Tegn kommer til Syne paa Himlen og han selv vender tilbage i Skyerne med stor Kraft og Herlighed sammen med alle sine Engle. Da skal han sætte sig paa sin Trone og alle Folkene skal samles omkring hans Kongestol. Saa skiller han dem fra hverandre, som Hyrden skiller Faarene fra Bukkene. Og nu ser og ved og anerkender hele Verden ham som Himlens og Jordens Konge.

I vor nye Salmebog findes en Hymne til denne Konges Ære (Nr. 328). Egentlig burde den hidsættes helt. Men jeg nøjes med at anføre det Vers, som i klare og udtømmende Vendinger minder os om, hvad vi skylder Evigheds Konge.

»Du skal herske i hvert Hjer-te, - være Konge i hvert Sind. - Som vor Konge skal du drage - i vort Liv og Hjemmet ind. - Maa hver Lov, som Landet lyder, - hver en Lov til Folkets Gavn, - være præget af din Vilje, - bære Jesu Kongenavn.« Lad os huske dette, hver Gang vi i vort Fadervor kommer til de Ord: »Komme dit Rige og ske din Vilje.«

F. K.

Genindførelse af Skriftemaalet?

I Provinspressen har følgende Artikel kunnet læses:

Der tales om de tomme Kirker, der tales om Ungdommens Afkristning og alle de Følger, det har — og de religiøse og moralske Problemer drøftes som aldrig før, saa man alene deraf kan se, at store Dele af Samfundet har rettet sin Opmærksomhed mod Felter, de før gik køligt forbi.

Derfor fanger Interessen, naar noget nyt synes at være ved at ske paa det aandelige, det religiøse Omraade, — noget, der maaske atter kan fylde Kirkerne, atter give Ungdommen positive Livsværdier.

Og noget saadant Nyt synes at være ved at udgaa fra Stockholm. Man taler endda i visse Kredse om Begyndelsen til en ny Reformation. Den Mand, der staar som Midtpunktskikkelse i den stærke, kirkelige Bevægelse, er Pastor Albin, — en Mand, der allerede er blevet en Skikkelse af skandinavisk Format.

En af de Ting, Erik Albin mener er Skyld i den kirkelige Misere, er, at Sjælesorgen er blevet trængt tilbage, at Skriftestolen i en saa udpræget Grad er blevet fortrængt af Prædikestolen. Han skriver herom bl. a.:

Det er jo et Faktum, der ikke kan bortforklares, at Tilstrømningen til Kirkerne ikke er saa særlig stor . . . Dette er saa meget mere ejendommeligt, som Erfaringen

synes at vise, at den religiøse Interesse er ganske levende i vide Kredse. Aviserne udgør et følsomt Barometer med Hensyn til Folkestemningen. I deres Spalter møder man oftere, end det ellers har været Tilfældet, de religiøse Spørgsmaal. Trods en tilsyneladende religiøs Interesse søger Folk altsaa ikke Gudstjenesterne.

Anledningen hertil er, at man ikke føler sig draget af Prædikenen, men ønsker en mere personlig Kontakt.

Under forrige Verdenskrig kom to Feltpræster, en evangelisk og en katolsk, paa Besøg til en Tropicafdeling. Den evangeliske satte et Opslag op om, at han agtede at afholde Festgudstjeneste paa det og det Klokkeslet. Den katolske Præst kundgjorde ganske simpelt, at han tog til Skrifte i et af Værelserne i den tilstødende Bygning. Den evangeliske Præst havde egentlig ingen anden Vej at vælge end Prædiken. Ser man paa Resultatet, maa man erkende, at hans katolske Embedsbroder havde mere Held med sig. Uden for hans Kammer stod der hele Eftermiddagen en lang Kø af Soldater, der vilde skrifte . . .

Der bliver let noget koldt, intellektualistisk over en protestantisk Gudstjeneste, hvor Præsten er Centrum. Han bliver Genstand for Kritik eller Ros, og saa bliver Gudstjenesten en ofte alt for menneskelig Præstation, der ikke skænker de længselsfulde Sjæle Hvile og Ro.

Det er overordentlig alvorligt, at Skriftemaalet, tværtimod Luthers eget Ønske, næsten fuldstændig er ophørt indenfor den evangeliske Kristenhed. Den private Sjælesorg forekommer nu meget sparsomt, ja er nogle Steder helt ophørt. Og det i en Tid, hvor Behovet for Sjælesorg er større end nogen Sinde. Kirken maa paa en eller anden Maade komme denne Længsel i Møde.

Kirken er dømt, hvis den ikke formaar paa personlig Maade at møde den aandelige og sjælelige Nød i vor Tid. Det vilde sikkert være skæbnsvangert, hvis ikke Vejen til Skriftestolen igen blev banel. Prædikestol og Skriftestol supplerer hinanden.

Liturgisk Kalender

Tallet under Datoen angiver Sidedetallet for den paagældende Fest i Søndagsmessebogen.

April

16. S. *Hvide Søndag* (hvid) (576); Paaskens Præfation (518)*
 17. M. † *St. Anicetus* (878); 2. (rød) Bøn: Concede nos ([90]), 3. Bøn: For Kirken ([123]) eller for Paven; 4. Bøn**. Apostlenes Præfation (524).
 18. Ti. † *Feria* (576); 2. Bøn: Concede nos ([90]), 3. Bøn: For Kirken ([123]) eller for Paven; 4. Bøn**.
 19. O. *Feria* (576); 2. Bøn: Concede nos ([90]), 3. Bøn: For Kirken ([123]) eller for Paven; 4. Bøn**.
 20. To. † *Feria* (576); 2. Bøn: Concede nos ([90]), 3. Bøn: For Kirken ([123]) eller for Paven; 4. Bøn**.
 21. F. *St. Anselm* (879). (hvid)
 22. L. † *St. Soter og Cajus* (879); 2. (rød) Bøn; Concede nos ([90]); 3. Bøn: For Kirken ([123]) eller for Paven; 4. Bøn**; Apostlenes Præfation (524).
 23. S. *Anden Søndag efter Paaske* (580). (hvid) 225

*) Naar ingen anden Præfation er angivet, læses Paaskens Præfation (518).

**). Om Fred eller for Paven ([122]). — Bønnen om Fred findes i K. U. Nr. 30, 1943.

Anm. Paa de med † mærkede Dage kan Præsten efter frit Valg læse Sjælemesse og andre Votivmesser, hvorfor man paa disse Dage ikke kan regne med, at de her angivne Messer læses.

Katolsk + Ugeblad

„Nordisk Ugeblad for katolske Kristne“ sammensluttet med „Katolsk Ungdom“

Udgiver: „KATOLSK PRESSE“

Redaktion: H. D. T. KIÆRULFF (ansvarshavende) og J. BERG.

Nørrebrogade 27 C, København N.

Mandag og Fredag Kl. 15—16, Tlf. Nora 6166.

Ekspedition og Kassererkontor:

c/o Sankt Ansgars Forlag, Bredgade 67, København K.

Palæ 4777, Kl. 10-12.

Post-Giro Nr. 57042.

Annonceafdeling: Klosterstræde 23, Tlf. Central 6245. Postgiro 3668.

Abonnementspris 2,75 Kr. Kvartalet. Norge og Sverige 14 Kr. om Aaret, øvrige Udland 18 Kr. om Aaret. Abonnement tegnes paa Bladets Ekspedition eller ethvert Postkontor.

Hvide Søndag

Min Herre og min Gud

I Troen paa Kristus ejer vi Livet. Der findes ingen anden Vej, som fører til Frelsen og det evige Liv. Kun i Kristus, Vinstokken, hvis Ranker vi er, kan vi bære Frugt. Dette er det korteste Udtryk for Paaskens Mysterium, som vi jo ikke blot fejrer i den Uge, som nu er gaaet; thi vort hele Liv er i den Forklarelse, som skænkes af Naaden, en bestandig Paaskefest. Vort Liv bestemmes allerede her paa Jorden ikke af den blotte Fornuft og retter sig ikke efter timelige Bevæggrunde; det har Troens vide Horisont, og kun Guds Riges Anliggende er i sidste Instans afgørende for os. Vi lever i en overnaturlig Verden. Her paa Jorden er Synden jo endnu ikke udryddet; men det Sakramente, som Herren har skænket os som Paaskegave, gør den uskadelig. Jo mere vi lutres, og jo mere det endnu alt for naturlige Sindelags Taage spredes, des mere lyser Kristus for vor Tros Øje. Mere og mere kommer vi til at se vort Livs Mening i Kristus, saa at vi vier ham alene vort Hjertes dybeste Kærlighed og begejstres for hans Navn. Han er vor Herre og Gud, hvem vi tilhører. Kun i ham og ved ham formaar vi i Sandhed at leve. For den, som af hele sin Sjæls Kraft tror paa ham, er

Barneforholdet til Gud den saligste Virkelighed. I denne overnaturlige Verden, Troens Verden, hungrer vi Guds Børn ikke længere efter jordisk Spise, men efter den guddommelige Læres Mælk, efter Guds Ord. Vor glødende Længsel staar til i Livets Løb at trænge dybere og dybere ind i Troens Mysterier for saaledes at faa en Anelse om den salige Beskuelse (*Evangelium, Epistel, Kirkebøn, Indgangsvers*).

Tro forlanger Herren af sine, naar han viser sig for dem bag lukkede Døre, og naar han sender dem til Galilæa (*Alleluja*).

Den Paaskeglæde, som Englene har bragt de fromme Kvinder, giver Genklang i vore Hjerter. Som disse i deres fromme Hengi-

BOGHYLDEN

Catholica Nr. 2 (April Kvartal) foreligger nu. Abonnementspris Kr. 6,00; for Studerende Kr. 5,00. Enkeltnumre Kr. 1,75.

Ambroise, G.: Les moines du moyen âge. Leur influence philosophique et politique en France. 168 S. 6,00

Moreau, É. de: Saint Anchaire. 159 S. 7,15

Cojazzi, A.: Die neue Jugend. Lebensgeschichte des Pier Giorgio Frassati. (Ars sacra.) 315 S. 7,30

Grabmann, Martin (Hrsg.): Pater Anton Jans. Ein Mystikerleben der Gegenwart. 253 S. 8,60

Walther, Otto: Pius XII. Leben und Persönlichkeit. 244 S. 6,50

Tillmann, Fritz: Das Johannesevangelium, übersetzt und erklärt. 364 S. 22,55

ARNOLD BUSCK

International Boghandel

Kjøbmagergade 49

Telefon C. 2453

Emanuel Jensen & H. Schumacher

Murer- & Entreprenørforretning A/S

Bygningspriser. Jernbeton, Murerarbejde, Dampskorstene, Kedelindmuring, Isolering, Kloakarb.

Johs. Schrøder, Entreprenør

L. Schumacher, Murermester

Godthaabsvej 142, Kbhvn F, Centr. 968

Indgang fra Vagtelvej

N. P. Rostrup

Katolske Begravelser

30 Aars Erfaring

Valkendorfsvej 34-36

Tlf. 778 - 728

VALD. FOERSOM

AMAGERTORV 27. TELF. CENT. 4310 - BYEN 4310

ALLE GUMMIVARER TIL HOSPITALER OG SYGEHUSE
 LEVERANDØR TIL KATH. HOSPITALER.

venhed for Herren kom til Gra-
ven med deres vellugtende Urter,
saaledes frembærer vi, oplyst af
Troen, os selv for Herren, for at
han maa forene vort Offer med
sit og bringe den himmelske Fa-
der det til vor Frelser (*Offerto-
rium, Stillebøn*).

Ofrets Frugt, som den him-
melske Fader skænker os, er at-
ter Kristus selv; som vi i Troen
berører i Eukaristien. I Kommu-
nionen ved vi os inderligt for-
enet med ham, som er død paa
Korset for os, og hvis Offersind
ogsaa skal besjæle os. Ofrets
Velsignelse bestaar i, at vi mere
og mere gaar op i Kristus og
stedse anerkender ham som vor
Herre og Gud, ogsaa i det prakti-
ske Liv. Kristus vil lutre os mere
og mere for endelig at føre os
til det evige Liv (*Kommunion,
Slutningsbøn*).

Wolfgang Czernin O. S. B.

Svendborg

Lynberetning Vinterhalvaaret
1943—44: Søndag den 5. December
Pakkefest, der gav et godt Bidrag
til Gunst for Menighedssalen. Fo-
redrag af Hr. Bøggild, Ollerup: Ka-
tolske Fromhedstyper. Klart visen-
de Kirkens Universalitet. Følgende
Søndag Aarets Adventsfest, arran-
geret af Skolesøstrene, Sr. Kamil-
liane og Zenaïdes. Afvekslende
scenisk Præstation. Hvad de to Sø-
stre, bistaet bravt af Skolens Gym-
nastiklærerinde, igen i Aar serve-
rede gennem Børn fra Skole og
Børnehave, var saa pænt og rigt, at
man næsten skammede sig over at
modtage saa meget for — 50 Øre!

Julens Midnatsmesse, der saavel
ved Sognepræsten, Pastor Oppen-
manns Prædiken som ved mere
ydre Arrangement var saa opløf-
tende, at det næppe gik spurlost

hen over hverken Katolikkers eller
anderledestroendes Sind Ved St.
Knudsfesten (23. Januar) »popu-
lært-videnskabeligt« Foredrag af
Hr. Mogensen, Svendborg, om Træt-
hedsproblemet. Med et Par tilføjede
alvorligt-spøgefulde Bemærkninger
stillet i Forbindelse med den me-
gen Kommen for sent til Gudstje-
nesterne. (Gid det maa virke!)

Fastelavnssøndag Foredrag af
Hr. Olsen, Faaborg, om gamle Kir-
keklokker. (Hr. O. havde Aaret før
talt om gamle Kirker og stillede
yderligere et Foredrag om gamle
Døbefonte i Udsigt.) Ved de for-
skellige Fester naturligvis ogsaa
dertil hørende Solo- og Fællessang,
Kaffebord m. m.

Indenfor Tiden Januar—April
gennemførtes paa andet Aar en
Slags katolsk Højskole. Aaret forud
havde Pastor Oppermann og Pas-
tor Doods holdt hver sin specielle
Foredragsrække. Ikke muligt i Aar,
da Kapellanen det meste af Vinte-
ren var »udlaant« til København.
Pastor Oppermann holdt da tre Fo-
redrag om de orientalske Kirker og
de St. Thomaskristne i Malabar.
Mogensen, Svendborg, to om Pal-
lotti og hans Betydning for katolsk
Aktion, især via Schönstattbevæg-
elsen. Og Bøggild, Ollerup, et om
Trosskiftet i Norden omkring Aar
1000 plus en Oplæsningsaften. Del-
tagerantal ikke imponerende, men
Mulighed for Vækst, om Interessen
kan blive vakt. —

Ungdomsforeningen savnede sin
aandelige Leder, Kapellanen. Den
kvindelige Mariakongregation, som
ikke ligefrem kunde prale med
Livsfriskhed, søgte Pastor O. saavel
ved Foredrag som paa anden Maa-
de at levendegøre. Ved just afslut-
tede Eksamen fik Skolen Ros af det
offentlige Tilsyn. St. Maria Hospi-
tal oprettede i Efteraaret en Børne-
have, der tæller saa mange Elever,
som Pladsen tillader. Udstillede
Haandarbejder, Sløjd m. m. fra saa-
vel Skole- som Børnehaveelevernes
Hænder saa fine, at der ogsaa her-
ved rammes en Pæl gennem den
sted- og lejlighedsvisse Overtro paa,
at katolske Skoler undervisnings-
mæssigt set skulde staa under an-
dre Skoler. —
-en.

Elisabethforeningens Basar

Basaren Palmesøndag og Mandag
indbragte Kr. 4504,50 Øre. Det stør-
ste Beløb, vi nogen Sinde har op-
naaet, glædeligt fordi det falder
i den herskende Dyrtdid og viser
vore Trosfællers stigende Interesse
for Foreningens Arbejde. —

Følgende Numre blev udtrykket
paa Basaren: Dugen 185 — Dukken
127 — Skamlen 98 — Tasken 171
— Thebordet 256. —

Alle Elisabethforeningens gode,
trofaste Venner, som paa saa man-
ge Maader har bidraget til det over
Forventning glædelige Resultat bed-
des herved modtage vor hjerteligste
Tak.

Fru A. Osterhammel, Frk. Strat-
bøcker, Frk. H. Zimmermann.

BOGNYT

Gaver til Trosbekræftelse og Førstekommunion

De burde aflægge vor Forretning
et Besøg, naar det gælder saadanne
Gaver. Vi har alt, hvad der egner
sig til en saadan Lejlighed. Smukke
Messebøger, Andagtsbøger og
andre Bøger i Pragtbind, som vil
vare for Livet. Til de smaa Første-
kommunikanter Krucifix, de
henrivende Hummel-Vievandskar,
Medailloner og Billeder.

Atter paa Lager

Sigrid Undset: Etapper 11,95
— : Etapper ny række 9,65
— : Den trofaste Hustru ... 8,25

Nyheder

Peter Schindler: G. K. Che-
sterton, En Indførelse. 107
S. 4,50
Katharina Emmerichs Visio-
ner: Jesu Lidelse. 232 S.... 6,50
Pius XII: Om Kristi mystiske
Legeme. 63 S. 1,50

Sankt Ansgars Boghandel

Bredg. 67, Palæ 47 77, Giro 81851

Katolske Begravelser

Benzon

aut. katolsk Bedemand
Alle Aftaler kan træffes i Hjemmet
CENTRAL 1868

S. L. Møllers Bogtrykkeri

Dansk Reproduktionsanstalt
Rosenørnsallé 29 . København V
Telefoner: 4295, 13,504, 2207

God Vask
- Geismar Vask

Telefon Central 246 (7 Led.)

Aarsberetning for Sct. Vincentsforeningen for katolske Damer i Jesu Hjerter Sogn

1. Jan. 1943—1. Jan. 1944

Foreningen har haft 40 Medlemmer, 8 aktive og 32 passive. I Vinterhalvaaret har vi hver Maaned haft et Møde, der overværedes af Sognepræsten og Sognesøsteren. — 62 Familier eller enligstillede er blevet besøgt og understøttet, og der er aflagt 163 Besøg i Hjemmene eller paa Hospitalerne.

I Marts og Novbr. afholdtes Sammenkomst i Institut Jeanne d'Arc med Kaffebrød og Oplæsning af fornøjelige Historier. — I April deltog vi i Retræten og i den fælles Paaskekommunion.

Den 9. Juni foregik den aarlige Skovtur til Klampenborg, hvortil 20 fortrinnsvis af de ældre var indbudt. — I Sommerferien blev der betalt for ca. 2 Ugers Landophold til 3 Personer. Det var en ekstra Gave, Foreningen havde faaet i dette særlige Øjemed. — I Ferien var ogsaa som tidligere Aar en halv Snes Piger anbragt en 3 Ugers Tid i Trørød. — Gennem »Danske Kvinders Samfundshjælp« blev der i Oktober uddelt Marmelade til ca. 40 Familier. I Decbr. blev der til 25 Familier uddelt Grøntsager: Kartofler, Rødkaal, Hvidkaal og Rødbeder.

Vi deltog ogsaa i den fælles Julefest paa Østerbro, der var henlagt til 2. Jan.

Juleindsamlingen i Decbr. var ogsaa et Led i Vincentsforeningens Arbejde.

Indtægter 1943:

Kassebeholdn. 1. Jan. 1943	27,11
Aktive Medlemmer	71,00
Passive Medlemmer	244,00
Tilskud fra Hovedkassen	415,00
Gaver og Renter	224,20
	981,31

Udgifter 1943:

Fødevarer	165,80
Kontant Hjælp	497,00
Diverse: Porto, Sporvogn	50,64
Messestip.	6,00
Indbetalt til Hovedkassen	244,00
	963,44
Kassebeholdn. 31/12 1943...	17,87
	981,31

Alle, der har ydet Foreningen Hjælp i Aarets Løb, bedes modtage vor hjerteligste Tak.

St. Ansgars Kirke

Sønd. 16. Apr. Kl. 7 og 11 stille Messe (8-Messen bortfalder). Kl. 9 Børnemesse med de smaas Førstekommunion. Kl. 17 Andagt.

St. Mariæ Kirke

Fred. 14. April Kl. 20 Ungdomsforeningens Generalforsamling. — Søndag 16. April Messe med Børnens Førstekommunion og Menig-

hedens Fælleskommunion, Kl. 11 stille Messe, Kl. 17 Andagt. Onsd. 19. Apr. Kl. 19,30 Kongr. for Mænd.

St. Annæ Kirke

Sønd. 16. April Kl. 9 Højmesse og Konfirmation ved Hs. Excellence Biskoppen.

Sakramentskirken

Mand. 17. April Kl. 20 Knud Lavards Broderskab. Torsd. 20. April Kl. 20 Birgittaforeningen.

Jesu Hjerter Kirke

Sønd. 16. April Kl. 8,30 Børnens første hellige Kommunion. Mandag 17. Apr. Kl. 19,30 unge Mænds Kongregation. Torsdag 20. April Mændenes Kongr.

St. Antoni Kirke

Sønd. 16. Kl. 9 stille Messe med Børnens første hellige Kommunion. Kl. 11 stille Messe.

St. Therese Kirke

Sønd. 16. April Kl. 8,30 Messe m. Børnens første hellige Kommunion.

St. Andreas Kirke

Søndag 16. April Kl. 8 stille Messe, Kl. 9 Børnens Førstekommunion, Kl. 11,15 stille Messe. Tirsdag 18. April K. U. K., Onsdag 19. April Kl. 9 Mødreforeningens Messe.

St. Knud Lavards Kirke

Søndag 16. April Kl. 7,30 stille Messe, Kl. 8,30 Børnens Førstekommunion, Kl. 10 Højmesse.

Katolsk Klub

afholder Medlemsmøde Tirsdag 18. April Kl. 19,45 i Restaurant Grønningen. Redaktør Hans Bølling: »Grundlaget for vor Kultur«.

Aarhus

Hvide Søndag. Kl. 8: Børnens første højtidelige Kommunion. Kl. 10: Sangmesse med Prædiken. Kl. 19: Andagt. Søndag den 21. Maj, Søndag efter Kristi Himmelfart, vil Biskoppen meddele Konfirmationens Sakramente i Aarhus.

Aarhus Opland

Hvide Søndag: Pindstrup: Kl. 10. Grenaa: bortfalder.

Søndag den 23. April: Grenaa: Kl. 10 (Afholdshotellet). Odder: Udsættes til Søndag den 30. April.

Eksercitier for Herrer

afholdes paa Dalum Kloster fra Mandag Aften den 22. Maj til Fredag Morgen den 26. Maj og ledes af Pater Harmer, C. Ss. R.

Sankt Hedvigssøstrene sørger for den gode Forplejning, og det koster kun 17 Kroner, alt iberegnet, at deltage.

Anmeldelse om Deltagelse bedes sendt til Sognepræst Fr. Jaworski, Odense eller til Direktør Henry Schultz, Tøndervej 15, Kolding.

St. Dominikus' 3. Orden

Torsdag 20. April Kl. 19,30 Møde i Lokalet, Kl. 20 Andagt i Sakramentskirken. Pater Zoetmulder leder Mødet i denne Maaned.

Sygeplejerske-Forbundet

Mandag den 17. April Kl. 20 pr. paa Sct. Josefs Hospital: Dr. Meldahl: »Mental Hygiejne«. Adgang 25 Øre pro persona.

Alle Sygeplejersker og Elever er velkomne. Dr. Meldahl vil fastsætte Foredraget de efterfølgende Mandage samme Tid og Sted.

Katolsk Ungdoms Klub

København.

Lørdag den 15. April Kl. 20,00 Generalforsamling i »Den røde Sal«, Stenosgade 4. Se Dagsordenen i forrige Ugeblad. Kaffebrød. Musikalsk Underholdning ved Gisella Planck. Praktisk Arrangement Gruppe IV. Afregning for Sct. Knuds Gilderne Kl. 19,30.

Søndag den 16. April. Travetur. Jægersborg Hegn — Geels Skov. Start fra Stenosgade Kl. 10. Tog fra Hovedbanen til Springforbi. Billet Holte—Retur. Hjemkomst ca. Kl. 17,30. Vandresangbog og Madpakke medbringes.

Lørdag den 22. April. Ung Aften. Kl. 19,30—21,30.

Amager.

Lørdag d. 15. ds. Kl. 19,30 pr. Generalforsamling med Dagsorden som tidligere meddelt. Alle burde møde op paa denne Aften. Det praktiske Arrangement Gruppe III.

Den aarlige Velgørenhedsmatiné for

Sct. Vincents-Søstre

finder Sted d. 23. April Kl. 15,30 i den store Sal i Sct. Knuds Skole, Stenosgade. Medvirkende bl. a. kgl. Kapelmusikus Polycarp Andersen, Skuespillerinde, Fru Berthe Quistgaard og Skuespiller Poul Møller.

R. I. P.

Min elskede Far, forhenværende Ejer af Mariager Klostergaard og Forpagter paa Christiansminde

CHR. MØLLER

døde stille den 4. April.

Karen Blechingberg.

Leverandører til den nye Præstegaard og Menighedssal i St. Marlæ Sogn

<p>R. Reusch Kunst- og Kleinsmedie Blaagaardsgade 21 Telefon Nora 5052</p>	<p>Th. P. Stillinge Tømrermester Sejrøgade 15 Tlf. Ryvang 1225</p>	<p>AAGE HJORTH-JENSEN Malerfirma Vesterbrogade 64 Tlf. Vester 9909</p>
<p>AALBORG Aalborgs katolske Begravelseskontor Ligkister, Ligsenge, Kistepyntning og Salmer Begravelse ordnes smukt og samvittighedsfuldt G. PETERSEN . Jens Bangsgade 8 Telefon: 8418 . Privat: 2068</p>	<p>AALBORG M. Thomsen Støtt Entreprenør og Murermester Kong Christians Allé 6 Telefon 1992</p>	<p>NAKSKOV Chr. Steffensen HERREEKVIPERING Fruegade 8, Nakskov, Tlf. 796 Leverandør</p>

HORSENS

<p>Installationsforretningen »Lyset« Torvet 10 . Telefon 618 Alt udføres i Installationer Alt haves i Lamper og Lysekroner Alle Reparationer, hurtigt, godt og billigt Installatør for Sct. Joseph Søstrene</p>	<p>LEDIG</p>	<p>H. F. Caspersen BAGERI Sønderbro 71 . Telefon 1074 Leverandør til Sct. Josephs Hospital</p>
<p>S. Henningsen Slagtermester Kattesundet 22 . Telefon 1351 Lev. til St. Josephs Hospital og Sølyst</p>	<p>Svend Hansen Kun 1. Kl. Kød og Paalæg føres Hjemmel. Medister og Leverpostej Fabriksvej 33 . Telefon 1379 Lev. til Sct. Josephs Hospital</p>	<p>Bagermestrenes Rugbrødsfabrik A/s Telefon 310 Leverandør til Sct. Joseph Hospital</p>
<p>Manufaktur . Trikotage . Udstyr A-S Horsens Textil Lager Leverandør til katolske Institutioner</p>	<p>Køb hos vore Annoncører</p>	<p>Carl Bech aut. elektr. Installatør Vestergade 33 . Telf. 1026 Leverandør til kath. Menighed</p>

AARHUS

<p>H. J. Madsens Begravelsesforretning tidligere I. A. Pedersen Telefoner: 2516 . 1805 Jægergaardsgade 17 . 19 . Aarhus</p>	<p><i>Alfred Pihl</i> Bagermester, Conditori Telefon 3041 - Hammershus Leverandør til St. Josef Hospital</p>	<p>„BOTHILLA“ Ryesgade 24 Telefon 6162 Hjemmelavet Paalæg Ekstrafint Smørrebrød til alle Priser</p>
<p>A. B. C.</p>	<p>LINOLEUM billigst Høilund Carlsen Imit. Linoleum, Rullegardiner Bonevoks i fast og flyd. Form Aaboulevarden 45, Aarhus, Tlf. 1347</p>	<p>Skomager Chr. M. Jensen Ryesgade 23, o. G. Gennemg. v. Fajancevarehuset Telefon 8326</p>
<p>LEDIG</p>	<p>KØBMANDS- OG HAANDVÆRKERBANKEN Hovedkontor: Store Torv 12, Telefon 4090 (flere Linier) Søndre Afdeling: Aarhus Hovedbanegaard, Telefon 4088</p>	
<p>Karl Hansen Lys-, Kraft-, Ringe- & Radioanlæg Frederiksgade 75, Tlf. 295 Omstil. til priv. Borgensgade 5</p>	<p>Andelselskabet DE FORENEDE MEJERIER Hovedtelefon: Nr. 8888 (3 Linier)</p> <p> Byens førende Tlf. 8700 (4 Lin.)</p>	

RANDERS

Johs. Stoffregen

Malermester
Telefon 3204 . Randers
Leverandør til Sct. Joseph Hospital

Brdr. Qvist Brændselsforretning
Kul . Koks . Tørv og Optændingsbrænde
til billigste Priser

Randers, Adelgade 10, Tlf. 1375
Leverandør til St. Josefs Hospital

Randers Andelsmejeri

Telefon 776 (4 Linier)
Fineste Mejeriprodukter fra
Dyrlæge kontrollerede Besætninger

LEDIG

Mineralvandsfabrikken
»CITO«
Slyngborggade 21, Tlf. 48. 146
Lev. til Sct. Josefs Hospital

N. M. Nielsen

Vand- & Gasmester v. Martin Nielsen
W. C. Installationer, Rep. af Centralvarmeovne
Markedsgade 16, Telefon 1834
Leverandør til St. Josef Hospital

Johs. E. Mortensen

Bagermester
Nørreboulevard . Telefon 1157
Lev. til Sct. Josefs Hospital

Randers Kul-Kompagni

Aktirselskab
Kul- og Koks-Import
Kulkajen . Randers
Telefon 3900 (4 Linier)

VEJLE

C. V. BERG Blikkenslagermester

Autoriseret Gas- og Vandmester
Langelinie 53 . Telefon 2751
Lev. til de katolske Institutioner.

Niels Bentzen & Co.

TORVEGADE 6 . TELF 306 . 307

Jørgen Petersen & Co.

(Indh. N. C. Jørgensen)
TØMRERMESTER
Jernbanegade 18 . Tlf. 131, 1631
Lev. til de katolske Institutioner

Hvidehus Boglade

Jul. Jensen . Jens Hugner
Nørregade 6 . Vejle . Tlf. 360
... Bogladen med de mange Bøger

**Vejle Trælast &
Kulkompagni**

Havnegade 22 . Tlf. 68 og 69
Lev. til de kat. Institutioner

Carl Petersen

Slagtermester
1. Kl. Varer - Pølsefabrik
Nørregade 2 . Tlf. 1721
Leverandør til St. Maria Hospital

2/3 Vejle Mælkekompagni

Fineste Mejeriprodukter
Vejle . Telefon 335
Leverandør til St. Maria Hospital

VEJLE NY

Mineralvandsfabrik

P. C. NIELSEN
Vissingsgade 8, Telefon 121, 205
Leverandør til St. Maria Hospital

Arbejdernes Fællesbageri

Aktieselskab
Bleggrdsg. 15, Tlf. 287 - 597
Leverandør til St. Maria Hospital

LEDIG

Niels Boesen

Katolske Begravelser ordnes
Nørrebrogade 9 . Tlf. 725

Tegn Deres

Forsikringer

hos

N. Fr. Petersen

Søndergade 18 . Telefon 2207 . 2 Linier

J. P. Fibiger Jensen

Slagtermester
Prima Kød og Flæsk
Stalgaardsg. 24, Tlf. 931
Lev. til St. Maria Hospital

J. ANCKER & SØN

Murermestre
Alt Murerarbejde
Tønnesgade 36 . Telefon 1438
Udfører Murerarbejdet for de katolske Institutioner i Vejle

Katolsk Ugeblad

23. April 1944

92. Aarg.

Nr. 17

Forlænget Skoletid og Fritidsklubber

En Del af vore Skoler tog sidst i forrige Maaned Afsked med deres ældste Eleveaar, de andre skal til det samme i Juni. Alene i København drejer det sig hvert Aar om op imod 100 katolske Børn, som afslutter deres katolske Skolegang. Og Forældre, Præster og Skoler stiller sig det bestandige Spørgsmaal: Hvor mange af disse unge vil gaa tabt for Kirken?

At Tallet er stort, vil ingen benægte. De, der er blevet ved at være trofaste, kan selv bevidne, hvor mange af deres gamle Skolekammerater, der er »blevet borte«. Saadan som Livet er, kan man ikke undre sig over det. I Betragtning af, hvordan det gaar andre Trossamfunds unge, er der ikke Grund til at skamme sig over, hvad vi selv udretter i vort Ungdomsarbejde. Og dog burde vi gøre endnu mere.

Det er ikke disse Liniers Hensigt at komme ind paa de forskellige praktiske Foranstaltninger, som aldrig maa tages ud af vore Ungdomsarbejdes Drøftelser. Vi vil blot paapege et Par vigtige talmæssige Forhold. For det første synes det at være ganske givet, at der er et forholds-mæssigt betydeligt større Frafald blandt dem, der forlod Skolen som 13—14-aarige, end blandt dem, der blev i Skolen til omkring de 16 eller flere Aar,

fordi de skulde tage en Eksamen.

Dette skyldes naturligvis ikke, at en Mellemskoleeksamen gør de unge til bedre Katolikker. Det skyldes heller ikke, at de boglige Færdigheder, som skal til for at tage en Eksamen, er af afgørende Værdi for ikke at svigte Troen. Og det er lige saa lidt rigtigt, at de højere sociale Lag, som lader deres Børn gaa længe i Skolen, gennemgaaende er bedre og mere trofaste Katolikker end andre Mennesker.

Naar der er den nævnte Forskel i Frafaldsprocenten, maa Aarsagen sikkert søges i selve Skoletidens forskellige Længde. Det betyder noget meget vigtigt, om de unge tages ud af Skolen paa et Tidspunkt, hvor det simpelthen har været umuligt at belære dem paa »voksen« Maade om Troen. Der gaar ikke lang Tid, før de ude i Verden møder »voksne« Tvivl, »voksne« Fristelser og »voksne« Interesser. Men deres religiøse Kundskaber er barnlige og kun daarligt egnede til at møde disse Tvivl og Fristelser og besjæle disse Interesser.

Har de derimod faaet blot 2 eller 3 Aars yderligere katolsk Skolegang, har det været muligt at give dem i hvert Fald en første Forstaaelse af, hvad Religio-

Tro og Samfundsliv
af Biskop Th. Subr

Naar Kirken
fordømmer

Djævelen fra
Notre Dame

Exercitier for Mænd

nen kan og bør betyde for det Liv, der ligger foran dem.

Det vil ikke sige, at vi nødvendigvis maa se at faa de flest mulige Børn op i Eksamensskolen. Der er i Forvejen alt for meget Snobberi i den Retning. Men vi skal sørge for, at vore Skoler byder ogsaa de Børn, der skal i den praktiske, eksamenfrie Skole, saa megen nyttig, vel tilrettelagt Undervisning, at Forældrene lader dem blive i Skolerne et eller to Aar ud over den strenge Skolepligts Aar. Allerede bortset fra de religiøse Hensyn er dette en meget vigtig Sag. Og som Modtræk mod Frafaldene i de unge Aar er det noget nær det bedste, vi kan foretage os.

Saa siger Tallene desuden, at der er væsentligt mindre Frafald hos Spejdere end hos deres jævnaldrende Ikke-Spejdere. Om det delvis skyldes, at det netop er de bedste unge, der bliver Spejdere, kan ikke nemt afgøres. Men sikkert skyldes det for en Del, at Spejderne oplæres i gode Idealer og vænnes til mange fortræffelige Ting, der har Betydning for en velordnet Tilværelse. Tilbage staar dog utvivlsomt ogsaa, at Frafaldene hindres af det ganske enkle, at de unge, der er Spejdere, bevarer Forbindelsen med katolske Kammerater og voksne Venner.

De fleste af de purunge kan man slet ikke direkte paavirke religiøst. Religion er »kedelig»,

Munkemel

Ledig

G. Garth-Grüner
Landsretssagfører
Frederiksholms Kanal 6, Kbh.
Tlf.: 12,166 og 12,161

Amagerbanken

Hovedkontor: Amagerbrogade 25

Afdelinger: Sundby, Søndre, Islands Brygge, Kastrup og Dragør
Alle Bankforretninger udføres. Boxer udlejes fra 5 Kr.

Bageri & Conditori
Johan Aschengreen

Amagerbrogade 72. Telefon Amager 353
Filial: Amagerbrug. 125. Telefon Amager 4019

Beskyt Deres
Værdipapirer

Henlæg dem i

Opbevaringsdepot

De fritages for Eftersyn af Udtrækning og
Klipning af Kuponer m. v.
De hævede Kuponløb indsættes paa Deres
Konto eller udbetales Dem.

Gebyr 50 Øre pr. 1000 Kr.
Paalydende
(Minimum 2 Kr.)

DEN DANSKE LANDMANDSBANK

Alle Oplysninger meddeles af
vore Filialer eller vort Hovedsæde
Telefon Central 6500 - Lokal 65

KØBENHAVNS BRÆNDELS KOMPAGNI
KUL KØK KOKS
NØRREGADE 15 TELF. 9270

PARANAT Stof-Imprægneringsmiddel
gør alle Beklædningsgenstande vandtætte
Bonalin-Kompagniet A/S, København F

ROSENBERG
Tonic Water
Faas over hele Danmark

Plytteleforretning: „FREDERIKSHOLM“
v. Andersen og Poulsen
Flytning, Opbevaring og Forsendelse
besørges med Garanti overalt i Landet
Sjælør Boulevard 21
Telefon Valby 3333 Godthaab 3653 r

Ledig

Chr. Hansens Kød-Udsalg

Gl. Kongev. 163, Eva 6465-6466
Østerbrogade 88, Tlf. Ø. 1158
Leverandør til Set. Elisabeths Hospital

Peter Hansen

Tømrer- og Snedkermester.
Adolfsvej 6 . Gent. 424
Udf. Arbejdet v. Assumptionsklostret Rygaard

HORISONTEN RUNDT

Til Abonnenterne

Abonnenter, der endnu ikke har betalt deres Abonnement for April Kvartal, anmodes venligst om at benytte den tilsendte Giroblanket ved Indbetalingen. Der er nogle Abonnenter, som betaler for et helt eller halvt Aar ad Gangen; naar de alligevel modtager Girokort hvert Kvartal, skyldes det kun, at man af praktiske Grunde er nødt til at indlægge Kortene i hele Bladets Oplag.

og en Præst har kun nogen Chance blandt disse unge, hvis han ogsaa har mange andre Strenge paa sin Bue. Derfor er Spejderbevægelsen saa udmærket for dem. Her er Religionen placeret paa en Maade, de synes om. Den er der, og den dirigerer i Virkeligheden saa mange Ting, men ikke paatrængende, ikke formanende, og naar den endelig prædiker, er det i Spejdersprog.

Nu er det imidlertid ikke alle unge, der har Spejderinteresser. For de andre maa man skabe noget, der har lignende gode Muligheder for at holde de unge fast gennem de forholdsvis faa Aar, hvor Frafaldet ellers høster sin største Høst. Løsningen er Fritidsklubber — saaledes som Pastor Møller skabte »St. Jørgens Klub« — et Sted, hvor Kammeratskabet fra Skolebænken faar Lov til at fortsætte efter Skoleaarene, og hvor de samles ganske tvangsfrit om de Ting, som interesserer dem, og hvor Religionen er hele Baggrunden, men ikke docerende. Hvor der altid er nær til Præst og andre ældre Venner, naar et Spørgsmaal dukker op, men ikke Trængsel af religiøse Foredrag og Belæringer.

Altsaa noget helt andet end de egentlige katolske Ungdomsforeninger, der samler dem, som søger religiøs Kundskab og aktivt vil træde i Kirkens Tjeneste. Disse Foreninger er uundværlige, og her uddannes de egentlige Kirkens Arbejdere. Men Fritidsklubberne og lignende Foretagender er de Dæmninger, der skal bremse for Frafaldet.

T. T.

Tro og Samfundsliv

af Biskop Th. Suhr

I dette og følgende Nummer har vi den Fornøjelse at bringe II-vedparten af Biskoppens Tale i Foredragsrækken »Sociale Spørgsmaal i Tiden«. Foredraget blev holdt i Borgernes Hus den 8. Marts.

Ligesom vi i Søndagens Højmesse oplæser Dagens Evangelium, før vi holder vor Prædiken over denne Tekst, vil jeg som Indledning til dette Foredrag læse nogle Sætninger af en anden Tekst, hvori det danske Folk gennem 7 Aarhundreder har fornemmet Evangeliets Aand. Det er Fortalen til Jydske Lov. De husker, at Valdemar Sejr gav denne Lov ved en Rigsforsamling i Vordingborg i Marts Maaned 1241. Det var midt i Kristenhedens store Aarhundrede. — Rundt om i Europa var det kristen Inspiration, som skabte Højmiddelalderens Civilisation. Det var det Aarhundrede, som oplevede Universiteterne i deres første Blomstring, og aldrig siden har Europas Kultur kendt en saadan Enhed som den Gang. Kristendommens Stempel findes i saa læseligt et Præg paa denne Tids Dokumenter som hverken før eller siden.

Jydske Lov

Og nu denne »jydske Lov«, som Kong Valdemar gav faa Maaneder før sin Død. Maaske er de Ord, som indleder Værket, og som i 700 Aar har staaet som et af de ypperste Udtryk for dansk Sprog og kristen Danskhed, blevet skrevet af den 90-aarige Biskop Gunner af Viborg, forhen Abbed i Øm Kloster, en af Danmarkshistoriens fromme Skikkelser, en ædel Repræsentant for Klosterkulturen. I hvert Fald var han en af Lovens vigtigste Medarbejdere, og Sætning for Sætning fremtræder den berømte Fortale som en dansk Gengivelse af Tanker i den kirkelige kanoniske Lovgivning.

»Med Lov skal Land bygges«, begynder Fortalen, »men vilde hver Mand nøjes med sit eget og lade andre Mænd nyde lige Ret, behøvedes ikke Lov. Ingen Lov er jævngod at følge som Sandheden. Hvor man er uenige om Sandheden, da skal Loven udfinde, hvad Ret er. Var ej Lov i Landet, da havde den mest, som greb efter mest ... Loven skal være ærlig, ret, taalelig, efter Landets Sædvane, kvemmelig og gavnlig og aabenbar, saa at alle Mænd kan vide og forstaa, hvad Loven siger. Den være ej gjort eller skrevet til nogen enkelts Fordel, men efter alle de Mænds Behov, som bor i Landet. Ingen Mand skal dømmes mod den Lov, som Kongen giver og Landet tager ved, men efter den Lov skal Landet dømmes og rettes. Den Lov, som Kongen giver og Landet tager ved, den maa han heller ikke tage igen eller ændre uden Landets Vilje, medmindre den er aabenbart mod Gud. Det er Kongens Embede ... at hævde Dommen og gøre Ret og frelse dem, der med Vold tvinges, saasom er Enker og værgeløse Børn, Pilgrimme og udenlandske Mænd ... Naar han straffer eller dræber Udaadsmænd, da er han Guds Tjenestemand og Lovens Vogter ... Og det skal al Verdens Høvdinge vide, at med den Magt, som Gud overdrog dem i denne Verden, da overdrog han dem ogsaa sin hellige Kirke at værgemod alle uretmæssige Krav. Men bliver de efterladende og partiske og værgemod ikke, som Ret er, da skal de staa til Ansvar paa Dommens Dag, saafremt Kirkens Frihed og Landets Fred formindskes for deres Skyld i deres Tid.«

To modsatte Standpunkter

Det Emne, jeg er anmodet om at behandle i Dag for denne Forsamling, stiller os allerførst overfor et Spørgsmaal. Har vor kristne Tro noget at sige os som Samfundsborgere, eller retter Samfundslivet sig efter sociologiske og økonomiske Love, der er ligesaa uafhængige af vore kristne Bestræbelser som Lovene for Himmellegemernes Baner og de fysiske Kræfters Sammen-
spil?

Paa den ene Side har vi i nyere Tid oplevet, at Kristne sluttede sig sammen i politiske Partier, hvilket kunde tyde paa, at de mente, at det var muligt udfra den kristne Tro ikke blot at give Samfundslivet nogle store Retningslinier, men ogsaa at finde en egentlig kristen Løsning paa praktiske, konkrete politiske Problemer. Ogsaa udenfor Kirken kunde man træffe en Opfattelse, efter hvilken Kristendom betød bestemte politiske Meninger. Saaledes var det en Gang almindeligt at kalde Kristus »den første Socialist«. — Paa den anden Side kender Kirkehistorien ogsaa den Opfattelse, at Kristendom og Samfund intet har at sige hinanden. I sin »Kristelig Etik«, citerer Prof. Sørensen den tyske Theolog Neumann's »Briefe über Religion« (1903). Her findes bl. a. Udtalelser som disse: »Naar det drejer sig om statslige og folkeøkonomiske Afgørelser, spørger vi ikke Jesus ... Vi vender altsaa tilbage til den gamle, store Doktor for tysk Tro (Luther), naar vi betragter politiske Ting som liggende udenfor Frelsesforkyndelsens Virkekreds.« Prof. Sørensen deler ikke denne Anskuelse, men indrømmer, »at en vis Side af Lutherrenaissancen maa gøres medansvarlig for Kirkens Svaghed paa dette Punkt«. Han mener ogsaa, at det især er i vort sydlige Naboland, vi møder denne totale Adskillelse mellem Kristentro og Samfundsliv. Men vi har ogsaa kendt den herhjemme. Og naar Prof. Hal Koch i Schultz' Danmarks-historie skildrer den Periode af vor Historie, hvortil Jydske Lov hører, taler han om Vanskelig-

heden, ved at forstaa denne Tid udfra »den moderne protestantiske Verdens Forudsætninger, hvor man som Regel opfatter Religiositet som ren Inderlighed«. Hvor en saadan Opfattelse findes, vil man mene, at Kristendommen kun højst indirekte kan have Indflydelse paa den samfundsmæssige Ordning.

Kristendom og Politik

Fra katolsk Side vil man overfor disse to yderliggaaende Standpunkter for det første erklære, at Kristendommen ikke beskæftiger sig med Politik og ikke er i Besiddelse af en Aabenbaring, som giver den en speciel højere Viden om disse Ting. Hvor Kristne har sluttet sig sammen i et politisk Parti, har de hvert Øjeblik staaet overfor politiske Beslutninger, hvortil deres Kristendom ikke ydede dem nogen Hjælp. De har kunnet sørge for, at deres Beslutninger i hvert Fald ikke var i Modstrid med kristen Tankegang, og de har iøvrigt kunnet træffe disse Beslutninger med al den Samvittighedsfuldhed og den Hensyntagen til Næsten, som deres Kristendom burde have lært dem. Men andre Løsninger af de samme Spørgsmaal kunde have været lige saa kristeligt forsvarlige, netop fordi Troen ikke havde sit specielle Svar paa Spørgsmaale. — Derfor bør man nok i denne Sammenhæng berøre Betænelighederne ved en politisk Samling af Kristne. Det kan ikke undgaas, at deres Politik bliver forvekslet med kristen Doktrin, og at derfor Kristendommen bliver bekæmpet af deres Modstandere. Og al menneskelig Skrøbelighed indenfor det politiske Arbejde vil uberettiget blive lagt Kirken til Last. Derfor har f. Eks. angelsaksiske og franske Katolikker ikke ønsket Dannelsen af et specielt katolsk politisk Parti. — Forsaa vidt kan der ikke indvendes noget imod, at Magthaverne i forskellige moderne Samfund energisk fordrer, at Kirkens Mænd ikke i deres Egenskab af Kirkens Repræsentanter driver Politik. Men disse politiske Magthavere mener rig-

tignok noget andet med deres Krav. De mener, at Kristendommen skal holde sig til det hinsidige og overlade alt, hvad der angaar Menneskenes Timelighed til den verdslige Magt. Det sker, at de desuden forlanger Kirkens Bistand til deres egne Bestræbelser, idet Kirken skal lære Folk at være lovlige Borgere, som accepterer og støtter, hvad den verdslige Magt bestemmer. Men Hovedstandpunktet er det, som ogsaa nogle Kristne selv forfægter, og som ikke kan udtrykkes tydeligere end i de citerede Ord: »Naar det drejer sig om statslige og folkeøkonomiske Afgørelser, spørger vi ikke Jesus ...« —

Kristendommen har Svar paa visse Samfundsspørgsmaal

Det er ikke Sted og Lejlighed til en egentlig teologisk Drøftelse af denne Mening. Vi maa hellere nøjes med nogle almene Betragtninger. Og først kan vi utvivlsomt konstatere, at en saadan Mening føles som noget fremmed af næsten alle Kristne. Den jævne kristne Mand og Kvinde trækker paa Skuldrene af den som en Yderlighed, hvortil spidsfindige Spekulationer har forlokket upraktiske Børgernes Mænd. De ser i det Samfund, der omgiver dem, mangt og meget, der synes dem uforeneligt med deres Kristendom, og som de synes, at alle Kristne burde hjælpe med til at faa ændret. De er lige fjernt fra den Tanke, at Kristendommen har Svar paa alle Spørgsmaal, og at den ikke har Svar paa noget af dem. Og de finder, at dér, hvor den har et Svar, er de samvittighedsforpligtede til at give det. De er villige til loyalt at rette sig efter, hvad den lovlige Øvrighed bestemmer, naar blot den ikke bestemmer noget, som strider imod Kristendommen. For Kristendommen er ikke blot en Opfattelse, som nu en Gang er blevet deres, men den er Guds Aabenbaring, Kundgørelsen af Guds Vilje. Og det sker altsaa, at de i et eller andet Samfundsspørgsmaal finder, at Guds Vilje

er kundgjort med en saadan Klarhed, at dette Spørgsmaal i Virkeligheden burde være unddraget enhver politisk Diskussion. —

Bibel og Tradition

Det er imidlertid ikke uforstaaeligt, at nogle Mennesker ved Læsning af det Ny Testamente er kommet paa den Tanke, at Kristendommen ikke interesserer sig for Samfundets Spørgsmaal. I Jesu Ord, som Evangelierne har nedskrevet dem, børres Datidens Samfundsspørgsmaal ikke. De drejer sig om Menneskets evige Skæbne, og f. Eks. synes Slaveriets Institution at være taget som en given Ting, ligesom den romerske Besættelse af Palæstina ikke foranledigede Jesus til nogen Udtalelse, end ikke naar han blev provokeret dertil. Derimod er den kristne Tradition, kristne Menneskers stadige Overbevisning gennem Tiderne, ikke i Tvivl om denne Sag. Ingen af os læser jo vor Bibel upaavirket af ethvert kristent Milieu. Vi kan læse den i Lyset af Opfattelser, der har været særegne for enkelte Kredse og for enkelte Perioder eller i Lyset af den almindelige, bestandige kristne Tradition. Men det er ikke muligt at stille sig udenfor enhver Tradition.

Og den kristne Kirke viste sig hurtigt i Besiddelse af Anskuelse om Samfundets Sager og af et socialt Ansvar. I en Verden, hvor Kristendommen vandt frem, maatte Slaveriet blive stadig vanskeligere at opretholde, hvor stor en Omvæltning det end maatte medføre. Den menneskelige Persons høje Værd havde Antikken ikke Forstaaelse for. Personlighedens Værdi maalttes efter social Stilling og materiel Rigdom, i bedste Fald efter medfødte rige Evner. Og medens kun et Faatal af Mennesker tilkendtes »Personens« Rettigheder, var selv disse enkelte Rettigheder underordnet Statens Rettigheder. Men da kom Kristendommen og paaviste, at alle Mennesker er skabt med en aandelig Natur og med en Bestemmelse, der ikke maales i Aar, men i

Evigheder. Det fællesmenneskelige oversteg i Betydning uendeligt, hvad det ene Menneske ejede fremfor det andet. Og Samfundet maatte bøje sig for den menneskelige Persons Gudsbillede og Evighedsværdi. Mennesket kunde ikke være skabt for Sam-

fundet, som kun hørte denne Verden til, men tværtimod kunde Samfundet ikke have nogen højere Opgave end at skabe de bedst mulige ydre Betingelser for den menneskelige Persons Udfoldelse af sin Bestemmelse.

(Fortsættes næste Uge)

Oprør eller Genrejsning III

Naar Kirken fordømmer ...

Kirkehistorien viser et Slags »Mønster« — Kirken tror paa en vis Lære og handler ud fra den, men definerer den ikke nøjagtigt, før den bliver angrebet. Saaledes var der til en Begyndelse ingen, der gjorde sig Umage med at »definere«, at vor Herre var sandt Menneske — det var jo noget, alle vidste. Men saa kom Docetisterne, der ansaa det for uværdigt for Gud at være i Berøring med *Stoffet*, og de sagde, at vor Herrens Legeme kun tilsyneladende, men ikke i Virkeligheden var noget Legeme. Da var det, at St. Johannes i sin første Epistel med Styrke hævdede Herrens sande Menneskelighed — »hvad vi har set med vore Øjne og hørt med vore Ører, og hvad vore Hænder har rørt ved« — og hvordan skulde da ogsaa den Apostel, som ved den sidste Nadver lænede sig mod Herrens Bryst, kunne holde ud at høre paa disse første hæretiske Teoretikere! Men ganske interessant er det, at en af den kristne Læres første Forsvarere var Skolelærer, ikke Præst, St. Justinus, der led Martyr døden omkring 165.

Kirkefædrenes Tid

Saa kom de store Kirkefædres Tid. De fleste var Biskopper, som f. Eks. St. Johannes Crystostomos eller St. Cyrillus af Alexandria. Til deres Lære lyttede Paverne, og saa undersøgte de den og forkyndte med den apostoliske Stols enestaaende Autoritet, hvad der var sandt. Som-

metider, men ikke som Regel, tog Paverne selv Initiativet, saaledes f. Eks. St. Leo den Store, som sendte sit dogmatiske Brev til Konciliet i Chalcedon (451), hvor alle raabte: »Petrus har talt gennem Leo«. Og forud for dette (431) gav St. Celestin I sikkert St. Cyrillus Bemyndigelse til ved Konciliet af Efesus at forkynde, hvad den sande Lære, som Cyrillus forkyndte, gik ud paa, og at den maatte finde Tilslutning i Løbet af et fastsat Antal Dage.

Paver og Teologer

Men som Tiden gik, blev Paverne mere gejstlige Regenter end Teologer. Den ypperste Teolog i det 13. Aarhundrede var St. Thomas Aquin, en jævn Tigermunk, der ikke engang blev Biskop (som f. Eks. St. Anselm). Og dog var det ham, der afstedkom det Mirakel at bringe Harmoni til Veje mellem antik og moderne Tænkning og med den traditionelle katolske Lære. I vor Tid skrev Leo XIII (som var i Besiddelse af en meget skarp, men ikke en skabende Intelligens og heller ikke Boglærdom, derimod et forbavsende Instinkt for, hvad almindelige Mennesker tænkte og trangte til), han skrev sine enestaaende sociale Rundskrivelser paa indtrængende Opfordring af Mænd som Kardinal Mermillod og Biskop Ketteler. Og for ikke at gaa længere end til Pius X, saa var det ikke *ham*, der opdagede Modernismen, men derimod kendte og ukendte Teologer. Denne

saare hellige Mand overvaagede nøje Udarbejdelsen af Rundskrivelsen *Pascendi*, det var derimod ikke ham, der selv skrev den. Men hver Sætning i den, hvori katolsk Lære forkyndes eller gentages, har hans Autoritet og maa anses for sand.

Lydighed ikke begrænset til det ufejlbare

Jeg tilføjer i al Korthed, at det ikke er nødvendigt for en Pave at konsultere andre, før han definerer en Sandhed, men han gør det altid. Han er Lem af den katolske Kirke saavel som dennes Hoved. I Praksis kan man sige, at det tilkommer Teologerne at studere (de kan være baade Lægfolk og Præster), Biskopperne at tillade og Paverne at definere. Og medens Kristi Stedfortræder aldrig kan fare vild, idet han definerer Sandheden, saa kan han gøre det, naar han ikke udtrykkeligt som Pave belærer hele Kirken — og dog skylder vi ham megen Lydighed, selv om han ikke »definerer«. En Officer i Hæren kan mene, at hans General tager fejl — og maaske Generalen gør det — men alligevel er det Officerens Pligt at adlyde, selv om han har Ret til at fremføre sine Grunde til at tro, at Ordren er en Fejl, eller at den har faaet en uheldig Form. Kristi Stedfortræder er meget mere end den, der i sidste Instans træffer en Afgørelse; han er vort Overhoved, og under ham gælder det samme om vore Biskopper. Vi kan eventuelt mene, at en Biskop har givet en forkert Ordre, men jeg for min Del vilde føle Modbydelighed ved det, om der blev skabt en Slags Anti-Biskop Bevægelse eller Parti. Jeg vilde sige: »Saadan noget sker ikke i en ordentlig Hær eller Flaade eller Civilforvaltning. Det vilde smerte mig dybt, hvis Katolikker ikke kunde opføre sig lige saa godt som sømmelige Fritænkere«.

Derfor er jeg glad over, at næsten alle engelske Katolikker opførte sig fortræffeligt, da *Lamentabili* og *Pascendi* blev udsendt. Det er rigtigt nok, at de

færreste af os havde nogen Anelse om, hvad det hele drejede sig om. Rimeligvis havde 99,9 p. Ct. af os ikke Skygge af Begreb om, hvad »Modernisme« kunde være for noget. Det skyldtes maaske, at vi Englændere ikke plager vore Hjerner med Teorier! Og dog tænker vi jo en Smule af og til. Derfor havde praktisk talt alle engelske Katolikker Tro, de følte, at Troen var omgivet af »Vanskeligheder«, de var vis paa, at disse »Vanskeligheder« vilde blive løst en skønne Dag, og i Mellemtiden var de lydige mod Paven — og de følte den største Modbydelighed, da vi blev klar over, at nogle Katolikker — Lægfolk og tilmed ogsaa Præster — sagde een Ting, mens de mente en anden, og gav sig ud for at være rettroende Katolikker, skønt de i Virkeligheden ikke var det.

Mithra og Kristus

Undskyld mig, at jeg nævner mit eget Tilfælde. Jeg har altid været særlig interesseret i Historie og (naturligvis) i Religionshistorie. Da jeg var ung, var den religionshistoriske Verden vældig optaget af den indo-persisk-græsk-romerske Gud Mithras Dyrkelse. Renan havde sagt: »Hvis Kristendommen var blevet ramt af en dødelig Sygdom, vilde vi nu have været Mithradyrkere«. Jeg synes altid, at det var noget Vrøvl, for 1. var Kristendommen ikke blevet ramt af en saadan Sygdom, og 2. selv om den (*per impossibile*) var blevet det, vilde vi ikke være blevet Mithradyrkere, men først (i en meget vag Betydning) Soltilbedere og sidenhen ikke noget specielt.

Jeg fandt, at der syntes at eksistere overordentlige Ligheds-punkter mellem Kristendom og Mithradyrkelse, og at dette rejste et Problem, for Dyrkelsen af Mithra var mange Aarhundreder ældre end Kristendommen, og den udbredte sig i Lilleasien og Europa, praktisk talt netop dér, hvor Kristendommen skulde komme til at følge efter. Dette rejste et Problem; det var vor Pligt at undersøge disse »Fakta«, ligesom St. Thomas dristigt

undersøgte alle de Fakta, han traf paa. Men i hvert Fald i England gav Katolikker sig ikke af med at undersøge disse Kendsgerninger, og hvis man blot saa meget som nævnede den sammenlignende Religionshistorie, blev man betragtet med en Slags Mistro. Og hvad stakkels Mithra angik, lod det ikke til, at nogen Katolik havde hørt om ham eller ønskede at høre om ham. De blev tydeligt nervøse, hvis de mødte et saadant Ønske.

Den Lærde og Popularisatorerne

Da jeg selv møjsommeligt havde studeret F. Cumont's to vældige Bind om Mithra, der (saa vidt jeg ved) stadig er det eneste betydende Værk om denne Guddom og hans Dyrkelse, forstod jeg mere end nogensinde, hvor stort et Svælg der er mellem den virkelige Lærde og hans ilfærdige Popularisator, og hvor mange paastaaede Kendsgerninger, der kun er Hypoteser, samt hvor omhyggelig Cumont havde været, og hvor uforsvarligt de havde baaret sig ad, der var lige ved at fortælle Verden, at Kristendommen var vokset ud af Mithradyrkelsen. Men det var netop, hvad Verden fik fortalt, medens Katolikkerne ikke kom Verden til Hjælp. Og omtrent det samme skete indenfor andre Dele af den historiske og den bibelske Videnskab.

Men alvorlige Forskere havde faaet en Forskrækkelse. De vaagnede op. De arbejdede meget ihærdigere med Spørgsmålene end før. Det var ogsaa morsomt at se, hvorledes de uortodokse Forfattere modsagde hinanden — hvor heftig Fejden f. Eks. var mellem Harnack og Loisy! De massakrerede hinandens Teorier, medens Katolikker, som blev ledet *baade* af deres nu langt dybere Lærdom og af Kirkens Tradition, som holdt dem i ret Kurs, fandt at de ikke behøver at frygte disse Omvælttere. De var meget bedre udrustet til at undervise, fordi de selv havde lært saa meget mere og faktisk nu vidste lige saa meget som deres Modstandere.

Nu forstaar vi saa let —

Da jeg læste Maisy Wards Bog, blev jeg derfor ved med at føle (og selv bliver hun ogsaa ved med at sige): »Hvor forekommer disse Stridigheder, disse Teorier, disse Mareridt os dog langt borte!« Hvor forekommer det dog utroligt, at Mennesker tabte Hovedet for saa lidt. Hvor er det let at forstaa Rom, da f. Eks. Bollandisternes altid omhyggelige Arbejde ikke blev fordømt, mens der udtaltes Fordømmelse over Bøger, der sommetider forekom mindre radikale, men i Virkeligheden var langt mindre til at stole paa. Hvor er det forstaaeligt, at Roms Fordømmelse ramte Bøger, som

uden at fejle »materielt«, dog ved deres Sarkasmer og illoyale Duft skabte et *Indtryk* af Oprørskhed og har forhalet »Genopstandelsen«. Wilfred Ward var aldrig oprørsk, men han var heftig; det var en Lykke, at han havde Henry Norfolks næsten ufejlbare sunde Sans til at retlede sig, og sin Hustrus sikre Intuition til at advare sig.

Ja, vi vil sikkert altid have vore »moderne Vanskeligheder«, om end de vil være forskellige fra dem for 30 Aar siden. Maatte vi altid være tro mod Genrejsningens Ideal, Idealet om et Liv, der stedse folder sig ud, og aldrig begaa Ulydighedens eller blot det indre Oprørs skænesvangre Vildfarelse.

C. C. Martindale S. J.

Sct. Jørgen med Dragen

Faa Helgenskikkelser har i Tidens Løb vundet i den Grad Folkeyndest som Riddernes og senere Spejdernes Værnehelgen *Sct. Georg* eller som han kaldtes herhjemme *Sct. Jørgen*, den ridderlige og barmhjertige Helgen, Symbolet paa det store og ædle. I mange af vore gamle Kirker har man kunnet finde hans Billede, og at hans Navn knyttedes til *Sct. Jørgensgaardene*

Sct. Jørgen og Dragen (Nationalmuseet)

2. Søndag efter Paaske

Den gode Hyrde

Hvad den Hyrde, som trofast sørger for sin Hjord, ikke gør, ja ikke har Lov til at gøre, nemlig at hengive sit Liv for sine Faar, det gør Forløseren, for hvis Kærlighed som Hyrde den menneskelige Maalestok ikke gælder. Netop i disse Uger, hvor Paaskens Sejrrøjse fejres, og vi ser Herren i hans forklarede Legeme, er det gavnligt at tænke paa, hvor dyrt han for vor Skyld har købt denne Sejrrøjse, og at dette selvsamme Legeme med de straalende Saarmærker for faa Dage siden var sønderflænget paa den ynkværdigste Maade og blødt af utallige Vunder. Saa gribende aabenbarer den Kærlighed sig, som elskede »indtil Enden«. Forløseren kunde i og for sig være sket med mindre Bekostning. Det havde ikke været nødvendigt, at Forløseren under usigelige Kvaler udgød Strømme af Blod og taalte raa Menneskers Forhaanelse og Spot. Men intet er mere egnet til at delagtiggøre os, de forløste, i Kristi Offersind og tvinge os til i Gerning at følge Kristus efter, end denne fryg-

telige Lidelse, som overskrider ethvert Maal. Intet var i Stand til paa tydeligere Maade at udtrykke, at Forløseren er den største Kærligheds og Barmhertigheds Værk (*Epistel, Evangelium*).

Hvad vilde vi være uden Herrens Barmhertighed? Sandelig, den overstrømmer os og skænker vort Liv Indhold og Frugtbarhed (*Indgangsvers*).

Det er gribende, hvorledes Herren er steget ned i Lidelsens Dybder for at bringe os den sande Glæde. Maatte denne hellige Glæde, som vi nu nyder takket være hans Naade, aldrig forgaa; men maatte vi engang naa til den fuldkomne, rene, evige Glæde! I denne hellige Paasketid faar vi allerede en Anelse om den himmelske Salighed (*Kirkebøn*).

I Eukaristien erfarer vi atter og atter den gode Hyrdes Kærlighed, og vi priser ham derfor (*Alleluja*).

Svaret paa denne Kærlighed er vort fornyede Løfte om bered-

(Fortsættes Side 265)

for de spedalske, bidrog kun yderligere til at forøge hans Popularitet.

Georg var en kappadokisk Krieger af fornem Byrd, der i 306 led Martyr døden for sin Tro, og den gyldne Legende fra 13. Aarh. føjer hertil Beretningen om, at *Sct. Georg* i Syrien befriede en Prinsesse fra en Drages Vold. Og derved opnaede han sin evige Betydning. Dragen er Symbolet paa det onde, der strider mod det gode, og alle Tider har sine Drager. Han stoledes paa Gud og hans Naade, den Naade, der er Kraft. Fra den Almægtiges Haand fik Ridder Georg sin Kraft til at svinge Lansens og gøre det af med Uhyret. Derved blev han det store Eksempel for os til alle Tider. Kraft og Beslutsomhed, Kraft til Offer, Beslutsomhed til Bøn og Handling. Det er det, hans Fest — 23. April — minder os om, og lad os huske Festdagens Liturgi: »Du har skærmet mig, Gud, mod de ildesindedes Skare, alleluja, mod alle de mange, der øver Uret, alleluja. Hør min Bøn, Herre, naar jeg paakalder dig; frels min Sjæl fra at skælve for Fjenden.« A-Ø.

De tror maaske, at han altid har siddet deroppe paa Katedralens Brystværn og set saa dybsindig ud over Verden? Det er imidlertid ikke Tilfældet. Der var engang, da han drev sit Spil nede i Verden, hvor han stiftede Splid og anrettede Ulykker blandt Menneskene, indtil den guddommelige Visdom en skønne Dag tvang ham i sin Tjeneste, den Visdom, der er saa mægtig, at den endog benytter det ondeste onde til sin Forherligelse.

Men lad mig nu berette, hvad Folk fortæller om ham.

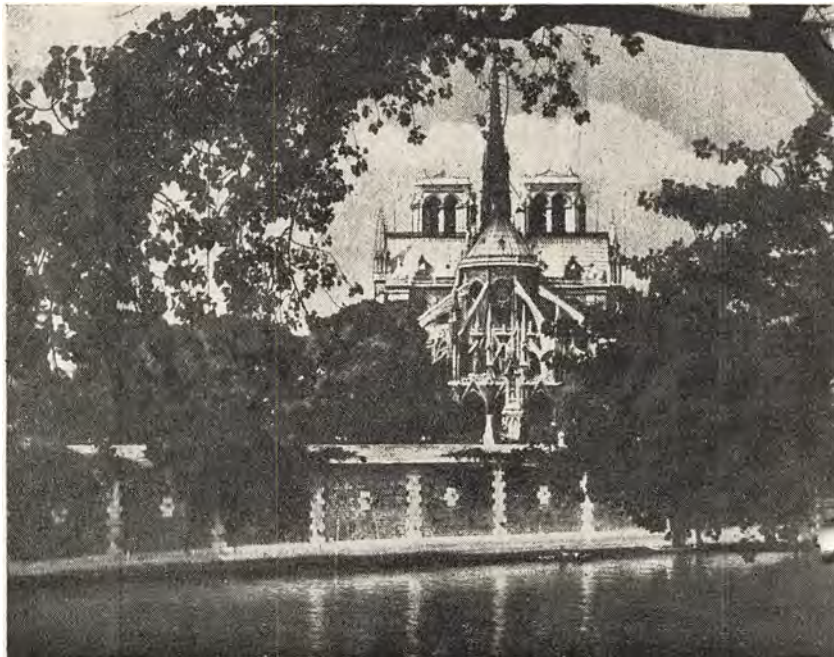
For mange, mange Aar siden levede der i Paris en kunstfærdig Orgelbygger. Vidt og bredt gik Rygtet om hans Dygtighed og Snille. Under hans benaadede Hænder sattes Orgelpibe ved Orgelpibe, og naar Værket var færdigt, bruste Herrens Pris saa skønt og højtideligt, som man aldrig havde hørt det. Det var som om en Engel traadte Bælgen, og de himmelske Hærskarer holdt deres Indtog i Kirken og fyldte den med deres jublende Alleluja. Menneskene lyttede i Ærbødighed til Orgelets Brusen og Herren fyldte deres Hjerter med Fromhed og Glæde. »Mester Kuno den Ærefrygtige« kaldte man Orgelbyggeren, og faa var saa agtet som han.

Da man nu skulde rejse den store Katedral, den skønne Kirke til Gudsmoders Ære, kaldte man ogsaa ham for at han skulde bygge Orgelet. Og Mesteren gav sig i Lag med Arbejdet, men netop paa dette Tidspunkt indtraadte den store Forandring med ham, om hvilken vi nu skal høre.

»Mester Kuno den Ærefrygtige« blev nemlig til »Mester Kuno den Stolte«. Der er ingen, der rigtig kan fortælle, hvorledes det skete. Man mente, at Dæmonerne — der strejfer rundt i Verden og forleder Menneskenes Børn — netop havde faaet Magten over ham. Det var som om en Stemme overalt forfulgte Mester Kuno og hviskede til ham: »Din Taabe, hvorfor skaber du alle disse Værker til Guds Ære, du, som har faaet Magt over Menneskehjerner? Byg dog et Orgel og lad det bruse til din Ære, saa at Folk falder paa Knæ og tilbeder dig, du Kuno, Mesteren, der overgaar alle. Kom, jeg vil hjælpe dig at bygge et Trylleorgel — til din egen Forherligelse.« Og tæt ved Mester Kuno dukkede der et spottende, haanligt grinende Fjæs op, med et stort Horn i Panden. Kuno blev forskrækket, men slog ikke Kors for sig, han anraabte ikke Gud og Helgenerne om at bistaa sig, han bøjede sig derimod frem og hviskede: »Hvad skal jeg da gøre?« Da grinte den Onde højlydt, saa det klang fra Væggene, og han sagde blot: »Følg mig!«

Og fra denne Dag gik det i Sus og Dus mellem de to. Dæmonen var der evig og

Djævelen fra

altid, hvad enten Mester Kuno prøvede eller stemte Piberne eller traadte Bælgen, altid var den haltende Kammerat ved hans Side. Og hver Gang Mester Kuno satte sig til Orgelet, gned han sig triumferende i Hænderne. Sødt og yndefuldt klang Orgelets Toner, men det var ikke en ydmyg Sang til Gud Herrens Ære, de appellerede langt snarere til et Hjerte, der ikke forlangte andet end sin egen Lyst. Man kunde ikke bede til disse Toner, de bragte en til at hige efter at blive Gud lig.

Og inden længe skulde Orgelet for første Gang lade sin Stemme høre ved den hellige Handling. Dæmonen gned sig i Hænderne, naar han kom til at tænke paa denne Dag, og Mester Kuno gik saa stolt som aldrig før gennem Byens Gader. Men da de nu paa den skæbnesvangre Morgen traadte ind i den skønne Katedral, hvor Kærterne blafrede, da kom der en ejendommelig Følelse over dem begge. Bandende holdt Dæmonen sig for Næsen, Røgelseslugten bekom ham ikke saa godt, og da han fik Øje paa en Madonnaskikkelse, der smilede yndefuldt og sejrrikt ned fra en af Pillerne, vendte han hurtigt Ryggen til og skyndte sig sammen med Kuno op ad Trappen til Orgelpulpitret.

Imidlertid havde der samlet sig store Menneskemasser i Kirken, Kærterne brændte paa Alteret, Røgelseskarrerne blinkede og Præsternes gyldne Klæder straaled. Den hellige Messe begyndte. Mester Kuno vekslede et triumferende Blik med Dæmonen, idet han satte sig paa Orgelbænken. Men saa skete Underet — hvad enten det nu var Røgelsesskyerne eller de fromme Bønner, der steg

Notre Dame

En Legende

Efter det
franske

Fotos:
Espagne

op fra Menneskemasserne nede i Kirken, eller det var Jomfru Marias forklarede Smil eller maaske selve den uudgrundelige, himmelske Kærlighed, der lyste paa Alteret og betvang den Ondes Værk — rent og klart klang Orgelets Stemme: Kyrie eleison! Og det var som om hele den fredløse Jord bad i Kor: Herre, forbarm dig over os! Det blev en Bøn uden Lige, Katedralens Sten jublede med og alle Hjerter bad: »Christe eleison, Kristus, du menneskeverdene Gud, forbarm dig over os! Thi du er kommet til os for at vi kunde komme til dig.« Og paa ny lød det under Katedralens Hvælv: Kyrie eleison!

Dæmonen rystede af Raseri. Med forstillet Ansigt saa han frem for sig og udstødte en Ed. Han knyttede sine Næver, og han skulde lige til at trække Mester Kuno i Ærmet og faa ham til at høre op — da var det pludseligt, som om Orgelet istemte en brusende Lovsang. Alle Piberne faldt jublende ind, de triumferede i sølvne Toner, de sang og jublede i Lykke og overstrømmende Glæde — og forenede sig med Lysenes og Røgelsesskyerne. Gloria in excelsis Deo klang det, som om Himmel og Jord forenedes i en Jubelsang.

Ude af sig selv af Raseri rev Dæmonen sig i Haaret, og hans Stemme skjald af Raseri. Søgende saa han sig om efter en Vej, saa han kunde slippe bort fra denne uudholdelige Lovsang. Og da nu Mængden dernede istemte Lovsangen og sammen med Orgelet jublede over den gud-

dommelige Hemmelighed: Vi takker dig for din store Herlighed!, da var det ikke til at holde ud længere. Han styrtede hen til en af de store Søjler og klatrede op ad den, svang sig ud paa Taget og kravlede videre. Intet var stærkere i ham end Trangen til at komme bort, for enhver Pris bort fra dette Sted. Og da han endelig stod oppe paa Kirkens Tinde, skuede han endnu engang ned over Verden. Et afmægtigt Raseri greb ham, da han saa den ligge dernede fredfyldt i Solskinnet. Hvor dog Guds triumferende Herlighed ærgrede ham.

Han satte sig, støttede mismodigt Hovedet i sine Hænder og rakte Tungen ud, saa langt han kunde, af bare Foragt. Men i det samme følte han, hvorledes hans Blod pludselig holdt op at strømme og hans Lemmer blev til Sten. Guds Haand havde ramt ham. Ansigt til Ansigt med den straalende Verden skulde han sidde der til evig Tid, en sølsom Pryd mellem Himmel og Jord. Men paa samme Tid sad Mester Kuno inde i Kirken paa sin Orgelbænk og bad — af Anger og Kærlighed over den største af alle Hemmeligheder, og Orgelet bad med ham: O, du Guds Lam, som borttager al Verdens Synder, forbarm dig over os.«

Mange, mange Aar er henrunden siden hin Dag, men Stendjævelen sidder stadig deroppe paa Katedralens Tag og ser ærgerligt ned over den Verden, der tilhører Gud. Og hver Gang, man derinde i Kirken istemmer Gloria-Lovsangen — siger man — skærer hans hæslelige Ansigt en endnu hæsligere Grimasse. Men man skal have meget gode Øjne for at kunne se det.

Den gode Hyrde

(fortsat fra Side 263)

villigt at vie al vor Stræben til den himmelske Fader, som har skænket os en saadan Forløser (*Offertorium*).

I sin Kærlighed som den gode Hyrde har Herren hengivet sit Liv for os, har han lidt usigeligt for os, for at vi skal gaa i hans Spor og paa vort Omraade ogsaa blive gode Hyrder. Dertil behøver vi Eukaristiens Kraft. Vort Arbejde for Sjælene skylder ikke de ydre Midler eller vor Begavelse sin Frugt; denne har sin Rod i den eukaristiske Spise, som alene er i Stand til at forlene vore Ord og Gerninger med sandt Liv. Derfor roser vi os af Eukaristien (*Kommunionvers, Slutningsbøn*).

Wolfgang Czernin O. S. B.

Profeten fra Nazareth

Den Dag, Jesus som en Konge holdt sit Indtog i Jerusalem, kom hele Byen i Bevægelse og sagde: »Hvem er dog han?« Og Skarerne svarede: »Det er Profeten Jesus fra Nazareth i Galilæa. (Mt. 21,10—11.) Vor Frelser er altsaa ikke blot Konge, men ogsaa Profet. Med sin Kongelov vil han styrke vor svage Vilje til at gøre det rette. Som Profet vil han oplyse vor Forstand med Lys fra oven og slaa Syndens og Uvidenhedens Mørke paa Flugt, ligesom Morgensolen jager Natten bort. Han vil lære os at tænke igen, som Gud tænker, og skænke os den guddommelige Sandheds Rigdomme som en let tilgængelig og sikker Skat. Denne Gave er vor Ære, vor Stolthed og vor Glæde, men samtidig ogsaa et nyt Bevis paa, at vor Frelser er værdig til al Lovprisning.

Allerede ved den naturlige Erkendelses Lys løftes Mennesket højt op over den synlige Verden. Ved den bliver vi Konger og Herskere og tvinger Land og Hav og Luftens Rige til at tjene os. Men ved den Sandhed, Kristus lærer, faar vi Adgang til endnu højere Goder og Udmærkelser. Den kristne Tros Naade i Hjerteret er det første Skridt til at blive Guds adopterede Barn, Guds Arving og Kristi Medarving i Evighedens Rige, og alt det synlige bliver Middel og Vej til at naa derhen, hvis blot vi i Troens Lys benytter det paa den rette Maade.

Gid dog alle Kristne maatte forstaa, at anden Grundvold for vor Frelse ikke kan lægges end den, som er lagt af Kristus! Han bygger ikke sin Religion op paa blinde og omskiftelige Følelser, noget af det mest upaalidelige i vor Natur, men hans Naade griber i første Række vor Forstand, oplyser den om Livets Maal og Vej og fremelsker i den en urokkelig religiøs Overbevisning. Den griber ogsaa vor Vilje og søger

at opdrage den til Ydmyghed og Lydighed og Kærlighed. Den bringer ligeledes Lægedom til vort Følelsesliv og anviser det den rette Plads i vor aandelige Husholdning.

For at kunne være Profet og Lærer, er Jesus fra Nazareth udrustet med »alle Visdoms og Kundskabs Skatte«. (Kol. 2,3.) Siden han nu ikke blot er Menneske, men ogsaa Gud, maa disse Skatte have uendelige Dimensioner, saa vi ikke er i Stand til at fatte mere end en ringe Brøkdel af dem. Naar vi Mennesker ikke engang kan tælle Havets, Regnens Draaber og Evighedens Dage eller maale Himlens Højde, Universets Bredde og Oceanets Dybde, saa er det en Selvfølge, at den uendelige Guds Visdom og Kundskabsfylde kun er helt fattelig for ham selv, han, der troner som Herre i sit Herresæde i Himlen og har udgydt noget af sin Visdom over alle sine Værker og skænket noget af sine Kundskaber til hver den, som frygter ham.

Lad os rette vore Øjne mod dette Lys og forsøge at opfatte saa meget, som de kan taale. Vi føler vist ikke nogen synderlig Vanskelighed, saa længe vi kun holder os til det, som berettes om Barnet Jesus. To Gange bemærker St. Lukas: »Barnet tog til i Visdom«. Her er der udelukkende Tale om de Kundskaber, som vi erhverver os ad Erfaringens Vej, ved Brugen af de ydre Sanser og Iagttagelsen af de indre Oplevelser. Denne Slags Visdom mener vi at forstaa meget godt, men det er dog værd at lægge Mærke til en Omstændighed, som Hebræerbrevet gør opmærksom paa. (5,8.) Herren gik nemlig ogsaa i Lidelsernes strenge Skole og lærte der, hvor usigeligt bitter Hengivelsen i Guds Vilje kan blive, naar det gælder om at taale Smerter og lide Døden. Paa denne Maade vandt Jesus hin Erfaringsviden, som

Skriften sætter højere end al anden, idet den siger: »Hvad ved det Menneske, der ikke er prøvet?« (Sir. 34,9.), og som har været til Trøst for Tusinder af forpinte Mennesker, fordi Tanken om Herrens umaadelige Smerter i Oliehaven og paa Korset lettede dem i deres egen Nød.

Men vi slaar straks overfor dybe Hemmeligheder, naar vi tænker paa det, der fremkaldte den store Forbavselse hos Jesu Tilhørere, medens han talte til dem. »Hvorfra har han denne Visdom?« blev der spurgt i Synagogen i Nazareth. (Mt. 13,54.), og i Jerusalem erklærede Templets Betjente: Aldrig har et Menneske talt som dette Menneske«. (Jo. 8,46.) Alle kunde mærke og føle, at der ikke fandtes noget, som han var uvidende om. Han talte om, hvad der tilhørte Fortiden eller Nutiden eller Fremtiden, lige saa let og lige saa sikkert, som var det en Kornmark, der laa for hans Øjne. Han saa ind i Menneskenes Hjerter og aabenbarede deres Tanker og Planer. Han saa Englene i Himlen og fortalte om deres Følelser og Ønsker. Hvad der nogen Sinds var blevet sagt til Guds Profeter og Hellige, stod klart for hans Aand. »Hvorledes kender denne Skrifterne, skønl han ikke er oplært i dem?« spurgte Jøderne forundret. (Jo. 7,15.) Det kunde nu heller ikke være anderledes. Den menneskelige Natur med den Sjæl, som Guds Søn gjorde til sin egen, maatte være udrustet med alle de Fuldkommenheder, som den overhovedet kunde rumme for derved at blive et værdigt Redskab i hans Haand. Dertil hørte frem for alt Sandhedens Fylde, der krævedes af den Opgave, Kristus skulde løse som alle Menneskers Profet og Lærer, Konge og Dommer, Ypperstepræst og Frelser. Ja, fra sit Livs første Øjeblik skuede hans Sjæl Ansigt til Ansigt den uendelige Gud lige som Englene i Himlen. Naar Herren derfor forkyndte det glædelige Budskab om Faderen i Himlen, saa vidnede han om, hvad han saa og hørte. (Jo.

3,32.) Han kunde øse af Aandens hele Fylde, medens Profeterne i Israel kun havde faaet Helligaandens Gaver i begrænset Maal.

Gaar vi saa fra de ved Guds Almagt skabte Kundskabsskatte i Jesu Hjerte over til den guddommelige Persons evige Visdom, bliver vor Forlegenhed endnu større end før. Vi er nødte til med Skriftens Ord at bekende, at han er et utilgængeligt Lys, som intet menneskeligt Øje nogen Sinde har set eller vil komme til at se til Bunds i. Men paa den anden Side kan vi nu ogsaa bedre forstaa, hvad Isajas mente, da han tiljubede Jerusalem paa Frelserens Tid: »Staa op og bliv Lys, Jerusalem; thi dit Lys er kommet og Herrens Herlighed er oprunden over dig. Thi se, Mørke dækker Jorden og Taage Folkeslagene; men over dig skal Herren opgaa, og hans Herlighed skal ses i dig. Og Folkeslagene skal vandre i dit Lys og Kongerne i den Glans, som oprinder for dig«. (Is. 60,1 ff.)

For os, det 20. Aarhundredes Børn, gælder det nu om at huske

to Ting. For det første, at det Sandhedens Lys, der udgaar fra Kristus, er stærkt nok til at oplyse hele Verden. For det andet, at der er ingen blandt Adams Efterkommere, der kan undvære Kristus, hvis han vil komme ind i Guds evige Rige. Derfor bør vi vogte os for de mange falske Profeter i Verden, som enten i Videnskabens eller en fuldkomnere Religions Navn kalder Kristi Lys Mørke og deres eget Mørke Lys. Hvem der lader sig narre af disse Taaber, bliver selv Taaber, og dybt ulykkelige i Tid og Evighed. Paa den anden Side skal vi gøre alt, hvad vi kan, for at tilegne os Kristi Visdoms Skatte. Saa er vi i Stand til at bedømme alt, hvad der sker, ud fra Evighedens Lys og nøje at skelne mellem, hvad der fortjener Tiltro i denne Verden, og hvad ikke. Samtidig føler vi os til Stadighed opfyldt af Glæde i Gud og nyder den Fortrøstning og Fred, som Gud alene kan give, og som virkelig mætter vore Sjæles Lykketrang.

F. K.

BOGNYT

Nyudgivelse

Anton Koch: Homiletisches Handbuch VII. 490 S., Kr. 23,95.

Anden Afdeling af Homiletisches Lehrwerk.

Fransk Lægmandsbreviar

Le Bréviaire Romain I—II, Halvskind Kr. 55,10.

Traduction renouvelée par les Benedictins d'Oosterhout dessins de G. M. Baltus.

Udenlandsk

Helmuth Berve: Griechische Geschichte I—II, Kr. 31,10.

Eisenhofer: Handbuch der katholischen Liturgik, I—II, Kr. 65,95.

Anton Retzbach: Das Recht der katholischen Kirche, nach dem Codex Juris Canonici. Das kürzeste Handbuch zum C. J. C. für Studierende, Seelsorger und Juristen. Kr. 13,80.

Sankt Ansgars Boghandel

Bredg. 67, Palæ 47 77, Giro 81851

*Magasin
du Nord*

... den ny Tids Stormagasin

KØBENHAVN V

**EGEN FABRIK for HOSPITALSSÆNGE
og HOSPITALSMØBLER**

TLF. 1616 . TELEGRAM-ADR.: OTPIPER

ALTERLYS

i alle Størrelser

og iøvrigt

Stearinlys og Vokslys

af enhver Art

ASP-HOLMBLAD

STEARINLYSFABRIKER

København

Liturgisk Kalender

Tallet under Datoen angiver Sidedetallet for den paagældende Fest i Søndagsmessebogen.

April.

23. S. **ANDEN SØNDAG EFTER PAASKE** (580); 2. Bøn: St. Georg (880); 3. Bøn: Concede nos ([90]); Paaskens Præfation (518). **225**
24. M. *St. Fidelis af Sigmaringen* (881); 2. Bøn*; Paaskens Præfation (518). (rød)
25. Ti. *St. Markus, Evangelist* (882); 2. Bøn: Bededag (595); Apostlenes Præfation (524) — eller: (violet) **232** *Bededag* (594); 2. Bøn. St. Markus (882); Paaskens Præfation (518).
26. O. **ST. JOSEF, KIRKENS VÆRNEHELGEN** (891); St. Josefs Præfation (523). **382**
27. T. *St. Petrus Canisius* ([158]); 2. Bøn: St. Josef (891); 3. Bøn*; St. Josefs Præfation (523). (hvid)
28. F. *St. Paulus af Korset* (885); 2. Bøn: St. Josef (891); 3. Bøn: St. Vitalis ([12]); 4. Bøn*; St. Josefs Præfation (523). (hvid)
29. L. *St. Petrus, Martyr* (889); 2. Bøn: St. Josef (891); 3. Bøn*; St. Josefs Præfation (523). (rød)
30. S. **TREDIE SØNDAG EFTER PAASKE, ST. JOSEF, KIRKENS VÆRNEHELGEN** (891). **382**

*) Om Fred eller for Paven ([122]). — Bønnen om Fred findes i K. U. Nr. 30, 1943.

Katolsk + Ugeblad

„Nordisk Ugeblad for katolske Kristne“ sammensluttet med „Katolsk Ungdom“

Udgiver: „KATOLSK PRESSE“

Redaktion: H. D. T. KIERULFF (ansvarshavende) og J. BERG.

Nørrebrogade 27 C, København N.

Mandag og Fredag Kl. 15—16, Tlf. Nora 6166.

Ekspedition og Kassererkontor:

c/o Sankt Ansgars Forlag, Bredgade 67, København K.

Palæ 4777, Kl. 10-12.

Post-Giro Nr. 57042.

Announceafdeling: Klosterstræde 23, Tlf. Central 6245. Postgiro 3668.

Abonnementspris 2,75 Kr. Kvartalet. Norge og Sverige 14 Kr. om Aaret, øvrige Udland 18 Kr. om Aaret. Abonnement tegnes paa Bladets Ekspedition eller ethvert Postkontor.

BØGER ≡

Fra Skærtorsdag til Paaskedag

Katharina Emmerichs Visioner: Jesu Lidelse. (St. Ansgars Forlag).

Ugebladet har allerede in extenso bragt Pastor Messerschmidts store og væglige Indledning til denne Bog. Det er derfor unødvendigt at fortælle, hvem Anna Katharina Emmerich var, eller skildre Baggrunden for hendes Visioner, som Digteren Clemens Brentano nedskrev. Her skal blot mindes om Pastor Messerschmidts Ord, at Seersken »var sig det subjektive Element i Opfattelsen af Visionerne klart bevidst« og »ikke selv troede paa sine Visioner paa den Maade, som hun troede f. Eks. paa Evangelierne«.

Naar dette er sagt, vil ingen misforstaa den Yndest, som Brentanos Bog har nydt i flere katolske Slægtled. Selv den, der finder endog meget rent subjektivt i Visionerne og Skildringen af dem, eller som mener, at Brentano har tilrettelagt dem ud fra kunstneriske Synspunkter, nødes til at indrømme en ofte forbavsende Overensstemmelse med de lærde Bibelforskeres Resultater. Og i hvert Fald (og allermindst) udgør de en Række Betragtninger over Jesu Passion, der søger deres Lige i Retning af at gøre Begivenhederne levende og virkelige for Læserne. Det er en stor Berigelse af vor katolske Litteratur, at dette berømte Værk er blevet udsendt paa Dansk.

Oversætteren, hvis Navn ikke nævnes i Bogen, har ikke søgt at gengive den digteriske Tone. Oversættelsen er nøgtern, tæt op ad Originalen. Udstyrelsen af Bogen, der fremtræder i stort Format, er værdig og smuk, og det siger ikke saa lidt om det unge katolske Forlag, at det allerede nu kan paatage sig saa stor en Opgave og løse den saa godt. Hidtil var vi oftest henvist til de ikke-katolske Forlag, naar det gjaldt Udsendelsen af Bøger af saadan Størrelse og Betydning. Det skulde ikke længer være nødvendigt.

L. H.

Mozart hjælper Spejderne

Kay P. Nielsen: Kunstens hellige Ild (St. Ansgars Forlag. Kr. 1,25).

I tre dramatiske Episoder, sammenkædet af en Fortæller, der beretter de rent ydre Fakta af den store Komponist Mozarts Liv, redogør Forfatteren for Tilblivelsen af nogle af Verdens største Musikværker. De forskellige Scener eller Optrin giver Lejlighed til at lade en Grammofon, et Klaver eller Spinnet, eventuelt en Violin »illustrere« disse Værker, saaledes at Tilskuerne smertefrit indføres i Musikkens skønne Rige.

Det er den lille Komedies første Formaal at give Spejdere, Ungdomsforeninger og andre Sammenlutninger Lejlighed til at byde deres Publikum noget godt. Der fordrer ingen Teatersal. To Stuer, hvoraf den ene fungerer som »Scene«, en Sal eller andet Rum kan anvendes.

Det andet Formaal, Forfatteren har med sit lille Spil er at skaffe Spejderne i Hertug Knuds Division Penge til Oprettelsen af et Fond til Uniformsindkøb for ubemidlede Drengene. Der skal sælges 400 Eksemplarer, og de 500 Kr., der derved indkommer, skal ubeskaaret danne Grundstammen i dette Fond. Den lille smukt udstyrede Bog er forsynet med en Række nydelige Illustrationer af den kendte Tegner *Alex. Secher*.

Illustration til første Optrin

Kay P. Nielsen er gammel Spejder og afbetaler nu med det Fond, som Bogen lægger Grundstenen til, noget af den Gæld, han selv synes stadigvæk at staa i til Spejderbevægelsen. At Bogen kan sælges saa billigt, skyldes Velvillighed fra Forlagets, Bogtrykkerens og Klicheanstaltens Side.

Vi nærer ingen Tvivl om, at Bogen hurtigt vil være udsolgt, saaledes at *Hertug Knuds Divisions Uniformsfond* om kort Tid kan træde i Funktion til Glæde for de mange Dreng, Anskaffelsen af en Uniform hidtil har været umulig.

naar det ses, om Spaadommen gaar i Opfyldelse. —

Da jeg i September fortalte Ugebladets Læsere om Augustdagens Exerцитier paa Dalum Kloster, omtalte jeg den store Sandsynlighed, der efter min Mening var for, at kommende Aars Øvelser for Mænd maatte vinde saa stærk Tilslutning, at det blev paakrævet at afholde dem to eller flere Gange.

Dette viser sig nu at slaa til. Der tilrettelægges for 1944 2 Øvelser, af hvilke den første altsaa bliver nu den 22. Maj, medens den anden vil falde omtrent paa samme Tid som i Fjor, nemlig i Slutningen af August.

*

Vi katolske Mænd fra hele Landet faar nu igen en Mulighed for at frigøre os — om end blot for

nogle Dage — for vor Tids »Klassikere«, Radioen og Aviserne med deres velklædte Sandhed og — skal vi sige — Taktik, og vi vil i denne korte Periode alene have nødig at beskæftige os med de indre Fronter.

Ja, saadan omtrent er Tidens Sprog, og det er ikke udelukket, at dens voldsomme Begivenheder vil kunne gribe forstyrrende ind i Forhavendet. Denne Mulighed skal dog ikke hindre, at vi møder i Forventning om at faa Del i den aandelige Berigelse, der vindes i Kampen om det, der er Kampen værd, Sandheden om de evige Sandheder.

Vald. Kallan.

Direktør Henry Schultz, Tøndervej 15, Kolding, modtager Tilmelding. Alle Oplysninger faas samme Sted.

Træd an!

De tusinder Gange har jeg modtaget og selv givet den Befaling. Det er snart mange Aar siden, men stadig vækker det gamle Kommandoord den kendte springklare Friskhed. Der er noget ejendommeligt ved de kendte Streng.

Netop saadan var det, da jeg i Gaar fik Brev fra Kolding. Det var fra Direktør Henry Schultz, der meddelte (hvad der forøvrigt forlængst har været antydet i Ugebladet), at der den 22. Maj trædes an paa Dalum Kloster til aandelige Øvelser for Mænd. Det vil sige 5 Dages Kantonnement i Hedvigstrestenes skønne Moderhus ved Odense, og det vil sige 5 Dages Forarsmanøvre i Aarets skønneste Maaned. —

*

Der ligger en vis Spænding i at være Spaamand, og den udløser sig,

Velgørenhedsmatineen

for Sct. Vincentsstørene

Søndag den 23. April Kl. 15,30

i St. Knuds Sal, Stenosgade.

PROGRAM:

- Violoncellist Svend Schmidt:*
Lotti: Arie — Gotterman: Andante af Cellokoncert i a moll.
- Konzertsangerinde Frk. Høgstedt:*
Finn Viderø: O du, som sukker dybt (St. St. Blicher). August (v. Stuckenbergs) — Laub: Her vil ties (Brorson) — Moussorgsky: Trepok.
- Pianist Ole Willumsen:*
Liszt: Funérailles
- Legendes. St. François d'Assise: La prédication aux oiseaux. St. François de Paule marchant sur les flots.
- Skuespillerinde Fru Karen Lykkehøus:*
Amdi Riss: Jeg ved et Spil om en Vej (Mogens Dam). K. N. Andersen: Flyv min Hest (Mogens Dam). — Erik Fiehn: En lille Mand saa stor som saa (Viggo Barfod).
- Skuespiller Poul Møller:*
Sct. Georg og Dragen af C. C. Martindale.

Undervisning i **KLAVER** og **ORGEL**

KURT S. THOMSEN

Kantor og Organist ved Sankt Ansgars Kirke
Rødtensvej 25, Hellerup. Telefon Gentofte 64

Katolske Begravelser

aut. katolsk Bedemand

Alle Aftaler kan træffes i Hjemmet

CENTRAL 1868

Benzon

»Everclean«

Rensepulver

gør Badekar og Haandvask skinnende blanke uden at beskadige Glasur og Emalle

BRØDRENE DAHL A/S
Industribygningen . V . Tlf. Central 6585

Saa er der kun otte Uger til Sommerferien

Husker De Børnene i »Sankt Jørgens Klub«, der gerne skulde have en dejlig lang Ferie i Asserbo? Send Deres Bidrag, stort eller lille, til Skoleinspektør Kiærulff, Nørrebrogade 27 C, Kbhvn. N., eller til Inspektør Stollenberg, Amaliegade 35, Kbhvn. K.

Feriebørn og Rationeringsmærker

Ligesom de foregaaende Aar modtager Ugebladets Redaktion, Nørrebrogade 27 C, Kbhvn. N., med Tak alle Slags Rationeringsmærker til Fordeling blandt Feriekolonier og Spejderlejre, hvor Appeltitten overalt er langt ud over, hvad Rationerne strækker til. Og Børnene skal da have alt, hvad de kan spise!

St. Ansgars Kirke

Sønd. 23. Apr. Kl. 7, 8 og 11 stille Messe. Kl. 9 Trosbekræftelsesfest, hvortil der kun er Adgang for Børnene og deres paarørende.

Kl. 19,30 aabent Hus for Sognets unge Mænd.

St. Mariæ Kirke

Sønd. 23. Apr., St. Georgsfest Kl. 8 Fællesmesse for Spejdere og Uveunger, derefter Indvielse af ny Tropsfane, Kl. 10 Højmesse, Kl. 17 Andagt. Onsd. 26. Apr. Kl. 19,30 Kongr. for Damer.

St. Annæ Kirke

Sønd. 23. Apr. Kl. 8,30 Sangmesse, Kl. 10 Højmesse.

Sakramentskirken

Mand. 24. Apr. Kl. 20 Therese-föreningen, Torsd. 27. Apr. Ungdommens Studiekreds.

Jesu Hjerte Kirke

Sønd. 23. Apr. Kl. 8,30 Fælleskommunion for Immaculatakongr. Mand. 24. Apr. Kl. 19,30 unge Mænds Kongr. Torsd. 27. Apr. Kl. 20 Mændenes Kongr.

Aarhus Opland

Søndag d. 23. April:

Grenaa: Kl. 10 (Afholdshotellet).
Odder: Udsættes til Søndag den 30. April.

Søndag den 30. April:

Odder: Kl. 10,15 (Komm. 9,15).
Ulstrup Mark: Bortfalder.

Lodtrækningen ved Sct. Pauls Kirke, Taastrup

gav følgende Resultat: 48, 71, 93, 217, 221, 429, 462, 476, 482, 495, 756, 809, 884, 915, 958.

ACADEMICUM
CATHOLICUM

AARHUS

Fredag d. 28. April Kl. 20: Møde.

KØBENHAVN

Lørdag d. 22. April Kl. 20: Møde i de unges Sektion, Bredgade 69.

Tirsdag d. 25. April Kl. 16: Studiekreds I. Leder: Tandlæge Jutta Neergaard. Kl. 17: Studiekreds II. Leder: Pater Roos S. J. — Obs.: Sædvanlig Ugedag og Tidspunkt.

Lørdag d. 29. April Kl. 20: Aabent Hus hos A. C.'s Formand, Civilingeniør Wissum, Asmussensallé 1.

Onsdag d. 3. Maj Kl. 20: Ordinær Generalforsamling i Stenosgade 4. Derefter Foredrag af Pater Roos S. J.: Hvordan begrunder vi vor Tro.

Vedrørende Dagsordenen for Generalforsamlingen henvises til den tilsendte Meddelelse.

Bededagsferien i Dagene d. 5.—7. Maj: Tur til Asserbo. Start Torsdag Aften. Nærmere Meddelelser vil tilgaa Medlemmerne.

Langølejreren finder Sted i Dage-
ne 1.—10. Juli. Indtegning til Administratores.

Katolsk Samaritterforening

fejrer sin Fødselsdag Torsdag den 23. Maj 1944 efter Majandagten i Sct. Ansgars Kirke Kl. 19,30.

Pastor K. Geertz-Hansen vil tale om den hellige Camillus af Lellis.

Bagefter er der fælles Kaffebord à Kr. 1,00. Saavel aktive som passive Medlemmer samt Gæster er velkomne. Deltagelse i Kaffebordet

bedes anmeldt senest Mandag den 22. Maj til Formanden Fru E. Jacobsens (Palæ 7404).

Sygeplejerske-Forbundet

Sidste Bibeltime afholdes Torsdag den 20. April Kl. 20. paa St. Josefs Hospital.

St. Franciskus' 3. Orden

Søndag den 30. April Kl. 15 i St. Elisabeths Hospitals Kapel. Iklædning.

Jernrist

Paa Grund af Ombygningen ved St. Ansgars Kirke skulde der gerne ved Taarnets Dør mod Haven skaffes en Jernrist. Det er ikke til at købe, men skulde nogen have en liggende?

Pastor K. Geertz Hansen.

Pasning af Garderobe

En ikke for ung Dame søges fra 1. Maj til Pasning af en Garderobe, daglig fra Kl. 10—17. Henvendelse til Ugebladets Redaktion, Nørrebrogade 27 C, København N.

Katolsk Ungdoms Klub

København.

Lørdag d. 22. April Ung Aften Kl. 19,30—21,30. Lørdag d. 29. April Kl. 20,00. Studiekredsnøde. Emne: Kvaler og Problemer B: Seksualproblemer. Indledere: Lotte Fobian og Albert Strøyer. Kammeratligt Samvær, Kaffebord. Praktisk Arrangement: Gruppe II.

Søndag den 23. April Travetur. Jægersborg Hegn — Geelskov. Start fra Hovedbanegaarden med Toget Kl. 10,20 til Springforbi. (Vi samles ved Uret). Billet Holte-Retur. Hjemkomst Kl. 17½. Vandresangbog og Madpakke medbringes.

Ordrup.

Paa vort sidste Møde viste Ingeniør K. Hutters Lysbilleder fra K. U. K.s Ture, især Valfarten, som han opfordrede alle, der ikke havde været med før, til at prøve at tage Del i næste Gang; derefter viste han smukke Billeder fra København og dens Omegn, og hele det smukke Foredrag blev hilst med varmt Bifald. Senere havde vi Pakkefest. Vi var glade over, at der kom saa mange fra Amager K. U. K., og haaber, at det ikke er sidste Gang, vi ser noget til hinanden.

Tirsdag d. 25. April. Foredragsmøde. Foredrag, senere Hvemved-hvad, og Forvalg til Bestyrelsesvalg.

Tirsdag d. 9. Maj Kl. 20 pr.: Ordinær Generalforsamling. Dagsorden efter Lovene. Se iøvrigt Ugebladet næste Gang.

BERNH. HANSEN'S BOGTRYKKERI

Blaagaardsgade 36 B-C • Telefon Central 13.430 Privat: Sundby 836

Medlem af katolsk Menighed.

Leverandør til vore Hospitaler, Kirker, Skoler etc. . Bedste Referencer.

Frederiksberg.

Fredag d. 28. April Kl. 20: Ungdomsmøde. Tale af Pastor Kjeld Geertz Hansen: Franske Præster og Revolutionen.

Lyngby.

Lørdag d. 22. April i Gl. Børnely vil Max Biltzing gøre os den Glæde at vise sin Pragtfilm fra Amerika. Da det er en enestaaende Op-

levelse, der her bydes Medlemmerne, opfordrer vi Dem til at møde talrigt. Billetter à Kr. 1,25 incl. Kaffe faas i Pastoratet eller hos Bestyrelsen.

Søndag d. 23. efter Messen Kl. 8½ indbydes Medlemmerne til en fornøjelig Travetur omkring Bagsværd Sø. Madpakke og Sangbog medbringes. (Hjemkomst Kl. 16).

Lørdag d. 29. April Kl. 20 ord. Generalforsamling i Gl. Børnely. -- Dagsorden: 1 Formanden afl. Be-

retning. 2 Kassereren afl. Regnskab. 3 Valg af Bestyrelse. 4 Eventuelt. Eventuelle Forslag, der ønskes behandlet paa Generalforsamlingen bedes sendt til Formanden Poul Müller Durosvej 15, St. senest den 23. April 1944. Medlemmerne opfordres indtrængende om at give Møde denne Aften. Efter Generalforsamlingen vil der blive foretaget Lodtrækning om en af de saa eftertragede Syæsker med diverse Indhold.

NYKØBING F

Johannes Madsen
Elektr. Installatør **Nykøbing F.**
Installationer
St Kirkestræde, Tlf. 684
Leverandør til katolsk Menighed

J. Lütken Frigast & Co. A-S
Træløst, Kul & Koks
Lev. til de katolske Institutioner

A-S Lolland-Falsters
Kulkompagni
KUL.KOKES.CINDERS
Nykøbing F. Tlf. 626, 945
Leverandør til kat. Institutioner

Mackeprang's Boghandel A-S
PAPIRLAGER EN GROS
Nykøbing-Falster
Telefon 38 og 789

J. N. Jensen Murermester
Bispegade 20 . Telefon 984 x
Udfører Arbejdet ved den katolske
Skole og Kirke

W. Hardeweg
Slagtermester . Paalægsgf.
Østre Allé 54, Tlf. 1082
Lev. til de kat. Institutioner

C. W. Kronmann

GRUNDLAGT 1852

Jern og Staal . Rør og Fittings . Pumper . Centralvarme . Sanitet . Ilt og Gas . Autogensejleværker . Bolte og Møtriker . Tekn. Artikler
NYKØBING F. TELEFON 203

A-S NYKØBING F. BRYGHUS

Lager . Pilsner . Export Beer
Lyst Hvidtøl . Mørkt Hvidtøl . Mineralvande

ROSKILDE

Køb hos vore Annoncører

Fiskehallen
Algade 32 . Tlf. 239
Prima Flsk
Lev. til Sct. Maria Hospital

H. V. Nordsteen
Blikkenslagermester
Algade 34, Telefon 923
Leverandør til kat. Menighed

A/S F. Christiansen
Maskinfabrik
Sct. Olsgade 15, Telf. 87
Lev. til kath. Præstegaard & Hospital

Dom-Apotheket
ROSKILDE
Forbindsstoffer
Sygepleartikler
J. AUGSBURG

H. Weber
Tømrermester
Maskinsnedkeri

LEDIG

ROSKILDE MEJERI
BORGERDIGET, TELF. 349

Ejgod Jørgensen
Slagtermester
Kød . Flæsk . Paalæg
Sct. Olsgade 13 . Telf 157
Leverandør

Mønsterbageriet
Bageri og Konditori
Morgenbrød bringes
Leverandør til katolsk Menighed
Sct. Olsgade . Tlf. 859 - 1365

C. J. Schledermand & Sønner
Entrepenører . Murermestre . Jernbeton
Allehelgensgade 18, Tlf. 122
Murermester ved Sct. Maria Hosp.

FREDERICIA**H. Olsen Holmelund A/S**

Gothersgade 44 . Tlf. 169 . 170
Kul, Koks, Cinders, Briketter, Brænde
Prima Kvaliteter
Promte og reel Betjening

Loehr's Kulimport A/S

TELEFON: 888

**KUL, KOKS, CINDERS
OG BRIKETTER**

HELSINGØR**Kaas & Sørensen**

Indehaver: G. E. OLSEN - HELSINGØR

Telefoner: 39 - 1139 - 575

Kul, Koks, Brænde og Briketter

ESBJERG**J. N. Ladekjær**

Skolegade 21 . Telefon 209

1. Kl.s Kolonial- og Vinhandel
Lev. til Sct. Josephs Hospital

MØBLER for alle Hjem

købes bedst og billigst i

Bechs Møbelforretning

Telefon 735. Raadhuspladsen 16
Leverandør til de katolske Institutioner

Esbjerg Andelsmejeri

Fineste Mejeriprodukter

Skolegade 39, Tlf. 144
Esbjerg

Vestjydsk Rør- & Sanitetslager A/s

Tlf. 1313 Esbjerg Tlf. 1919

Eske Petersen

Blikkenslager-, Vand- og Gasmester

W.C. Centralvarme . Sanitet

Finlandsgade 62, Tlf. 1765

Kontantforretningen

M. R. Jørgensen

Kongensgade 25-27

Alt i Sengeudstyr og Manufaktur

Lev. til St. Josephs Hospital

Engers Hansen

Bog- & Papirhandel

Kongensgade 65 . Telefon 62

Jørgen Jepsen og N. Møller Gram

Kongensgade 26 . Esbjerg . Tlf. 534

1. Kl.s Skråderi og Maalkonfektion

Jespersens Boghandel

Stort Udvalg i Kræftlige og Vlevåndskar

Katolsk Litteratur

Alt i katolske Bøger

Kongensgade 78 . Tlf. 1920

Viggo Christensen

Urmager, Optiker, Guldsmed

Kongensgade 64, Telefon 829

Lev. til Sct. Joseph Hospital

N. A. Frederiksen

Nørregade 65 . Telefon 576

KOLONIAL . MEL

Leverandør til St. Josefs Hospital

KOLDING**Arne B. Thygesen**

Læssøegade 47

Kolding

Telefon 1249

J. Bondesens Eff.

C. V. Hennebjerre

Tømremester og Entreprenør

Kolding . Tlf. 898 (2 Lin.)

V. FALTHER

Alt i Kolonial, Vin, Døllkasser, Tobakker & Cigaretter

Hj af Hollændervej og

Kongebrogade

Telefon 698

O. Andreasen & Th. P. Nielsen

Muremestre

»Solvang«, Sønder Vang, Dreyersvej 7

Telefon 1923, 1924

LEDIG**H. Nielsen & Søn**

Malermestre

Telefon 439

Udført Arbejdet ved den ny Klinik

H. Overbeck

Aut. Installatør

Jernbanegade . Telefon 952

Lev. til Sct. Hedvigs Klinik

Kolding Andelsmejeri Telefon 153

leverer altid fineste Mejeriprodukter

Tilkendt Guldmønt ved

Lands- Mejeriudstillingen i Københ.

Lev. til Sct. Hedvigs Klinik

Berring & Larsen A/s**KUL-IMPORT . KOLDING**

Tlf. 1850 (3 Lin.) . Leverandør

Slagterludsalget

Haderslevvej 7 . Tlf. 1951 . 1952

1. Kl. Okse-, Kalve-
og Svinekød . Konserves

Leverandør til St. Hedvig Klinik

M. Lauridsen

Bade- & W.C. Anlæg, Blikkenslager

Rendebanen 8, Telefon 1287

Leverandør til katolsk Menighed

Katolsk

30. April 1944

92. Aarg.

Nr. 18

Ugeblad

Foraarsudstillingen 1944

Det var, da Foraaret lod vente paa sig, og Anemonerne sladig blev skræmt bort af Nattefroslen, at Plakaten for Charlottenborgs Udstilling 1944 af dekorativ Kunst fik Magt over mit Sind: Barnet med en Kurv Blomster i den ene Arm og en Rose i Enden af den anden, Kunstnerbarnet med en Fugl og en Græstot ved de nøgne Fødder. Mon det skulde være Foraaret, der her bliver udstillet. Der er ellers graat og tomt under de høje Indgangsporte denne blaa Mandags Eftermiddag. Skulde det være en Blindgade for Pilgrimmen, der søger Lyset? Portnerne ved Tælleapparatet afbryder ikke engang deres Samtale for den Smule Knirken. Mon Udstillingen sover, og skulde man have gjort det samme, indtil Foraaret for Alvor kommer og banker paa Ruden?

Men næppe er man kommet inden for, før man staar der fortryllet: her er Solskin og Farver, her er Fest og smukke Former. Med et er det baade Foraar og Sommer. Man gaar i Skoven mellem kæmpehøje Bregner og ser unge Piger, der sidder med Anemoner i Haanden. Man spadserer over de grønneste Enge med Faar og malerisk broget Kvæg, mens en Hest staar og gnubber sig ved Halen. Rækker af Kornhøbe, der staar som bevismet paa den skyggeløse Mark

og bugtende Sandveje med mørke Spor efter de sidste Læs, fryder Ens Øje. Her er intet koldt eller hæslikt. Endog Vinterlandskaber — om de saa er fra Lapland — bades i det reneste Lys. Gamle Rønner er overhældt med Poesi, og en garbnødende gammel Kone smiler det mest fornøjede Smil ud af sin tandløse Mund.

Som alle Lægfolk har jeg standset for længe i de første Sale og mærker nu, at min Hjerne er mættet: jeg kan ikke mere. Der hænger ellers de mest pragtfulde Portrætter: Mennesker, som jeg maaske har mødt, men som jeg ikke har vidst var saa smukke og gode. Mens jeg holder Pause, melder der sig et Spørgsmaal, som jeg maa lade gaa videre. Alle de bildende Kunstnere, der har arrangeret dette Marked for Æstetikere, har udfyldt deres Mission: de har haft Sans for Skønheden og spreder nu Glæde om sig. Der er da ellers nok af triste Landskaber og sikkert ogsaa flere grimme og ulykkelige Mennesker end smukke og lykkelige. Men som de Paradisbørn, de er, er det lykkedes disse Musens Sønner og Døtre at se baade Verden og Mennesker, som de tog sig ud før Syndefaldet, den Gang Skaberen selv syntes, at alt var saare godt. Hvorfor skal det være anderledes for Digterne? Hvor-

Tro og Samfundsliv

af Biskop Th. Subr

En ny Agurketid?

Staden paa Bjerget

Radiogudstjeneste

Sommerkolonierne

for sværmer de uafsladigt om »Les fleurs du mal« og skal de fortrinsvis rode i Menneskehjertets Øglerede. (Jeg læser f. T. Plisniers Familien Annequin!) De gamle Klassikere saasom Homeros og Virgilius og en Mand som Dante kunde da ogsaa skrive; var de dystre eller manglede de Sans for Realiteter?

Men jeg skal videre. Jeg vil se paa de unge Kunstnere, der har særlig Interesse for K. U.'s Læsere. Birgitte West møder op med et Portræt af Pastor Schindler, der er lige saa frodigt som Manden selv. Ingolf Røjnbæk byder paa Tulipaner, Morgensol og en ung Pige, der holder Meditation ved Vinduet. Jørgen Brask godter sig i Farver. V. Rendal-Jensen viser ved sine religiøse Billeder (Lazarus' Opvækkelse og Jesu helbreder en Blind), at Skovgaards Aand stadig er levende.

I Skulpturafdelingen indtager Billedhugger Ejgil Vedel Schmidt en fremragende Plads med sine tre Værker, hvoraf det ene »Foraar« (Kunstnerens Hustru, mens hun venter sig), er solgt til Dansk Skulpturforening, mens han for det andet (Trappepigen) ser sig tilkendt Hanne Benzonslegatet, der som bekendt er Udmærkelse for Aarets bedste Skulptur.

Da jeg atter staar paa Kon-

Munkemel

H. HINSCH - Brændselsforretning
VESTER 601 (Forh. N. P. NIELSEN) VESTER 601
VODROFF TVÆRGADE 4
KUL - KOKS - BRÆNDE

KØBENHAVNS BRÆNDELS KOMPAGNI

KUL KØK KOKS
NØRREGADE 15 TELF. 9270

Ledig

G. Garth-Grüner
 Landsretssagfører
 Frederiksholms Kanal 6, Kbh.
 Tlf.: 12,166 og 12,161

Jos. Fischlein
 Murermester
 Limfjordevej 43
 Tlf. Godthaab 8410
 Udfører Arbejdet ved Sct. Michaels Gaard

Molins flydende Hjemmefarver
 til Gardiner, Garderobe, Strømper m. m.
 Bonatin-Kompagniet A/S, København F
 Tomme Flasker godtgøres af de Handlende

Fr. Bührmann & Sønner
 Pensel- og Børstefabrik
 Gormsgade 8-10-12
 København L
 Tlf. Taga 573 . 574

Anton Siegler
 Malermester
 Kingoegade 17 Vester 4753

Torp & Co.
BLIKKENSLAGERMESTER
 Aut. Gas-, Vand- og Sanitetsmester
 Amagerbrogade 154
 Tlf. Amg. 173 Privat: Amg. 8122

Blomsterforretningen
CAMELIA
 Smukke Kranse og Kistepyntninger
 Frederikssundsvej 229, Tlf. Bella 1729

VEJLE

Vejle Trælast &
Kulkompagni
 Havnegade 22 . Tlf. 68 og 69
 Lev. til de kat. Institutioner

C. V. BERG Blikkenslagermester
 Autoriseret Gas- og Vandmester
 Langelinie 53 . Telefon 2751
 Lev. til de katolske Institutioner

Carl Petersen
 Slagtermester
 1. Kl. Varer - Pølsefabrik
 Nørregade 2 . Tlf. 1721
 Leverandør til St. Maria Hospital

¹/₅ **Vejle Mælkekompagni**
 Fineste Mejeriprodukter
 Vejle . Telefon 335
 Leverandør til St. Maria Hospital

VEJLE NY
Mineralvandsfabrik
 P. C. NIELSEN
 Vissingsgade 8, Telefon 121, 205
 Leverandør til St. Maria Hospital

Radiogudstjeneste

udsendes fra Sakramentskirken Fredag den 5. Maj («Store Bededag») Kl. 8. Højmesse med Prædiken af Pater L. Brunicardi.

**Trørød, Asserbo m. m.
Rationeringsmærker**

Alle, der vil hjælpe vore Feriekolonier i Trørød og Asserbo samt Spejderlejrene og lignende Sommerarrangementer for vore katolske Børn med Rationeringsmærker, som det i Aar kniber ganske særligt med, bedes sende deres højest velkomne Gaver til Ugebladets Redaktion, Nørrebrogade 27 C, København N. Vi fordeler saa Mærkerne mellem de forskellige Kolonier og Lejre. Paa Forhaand hjertelig Tak. Husk, at det drejer sig om flere Hundrede Børn, der allesammen har Appetit til dobbelte Rationer, naar de tumler sig i den lyse Sommer.

**Og saa er der kun syv Uger
til Sommerferien**

Vi har til Feriekolonien i Asserbo yderligere modtaget: A. F. B. 10 Kr., J. B., Provinsen 50 Kr. Med tidligere modtagne Gaver ialt 260 Kr. Tusind Tak! Men der er meget, meget langt igen, før Ferien er sikret for alle Børn, der har meldt sig. Send Deres Bidrag, stort eller lille, til Skoleinspektør Kiørulff, Nørrebrogade 27 C, Kbhvn. N, eller til Inspektør Stollenberg, Amaliegade 35, København K.

Foraarsudstillingen 1944

(fortsat fra Forsiden)

gens Nytorv, forekommer Verden mig mindre trist, og de Mennesker, der sidder over for mig i Sporvognen, er mig ikke længere ligegyldige. Jeg har lært at se baade Verden og Mennesker i Skønhed.

S. W.

Tro og Samfundsliv

af Biskop Th. Suhr

ANDEN ARTIKEL**Kristendom, Kvinder, Børn
og Slaver**

Hvad der gjaldt Slaverne, gjaldt paa sin Vis ogsaa Kvinder og Børn. Det er ikke saa ofte, at den moderne Kvindesag udtrykker sin Taknemlighed overfor Kristendommen. Tværtimod møder man hyppigt det Synspunkt, at Kvindens Frigørelse ogsaa er en Frigørelse fra Baand, hvormed den gamle Kristendom bandt hende. Og løsevne Skriftsteder har i saa Henseende gjort en daarlig Tjeneste.

I Virkeligheden daterer Kvindens sande Frigørelse sig fra Mariæ Bebudelse, fra den Dag, Guds Engel spurgte en ung Kvinde om hendes Samtykke til Guds Søns menneskelige Fødsel. Kristendommen har dermed fra Begyndelsen umuliggjort en Fortsættelse af Kvindens umyndige Stilling. Og den vil til enhver Tid være en Faktor, som betyder den sikreste Støtte for en Kvindesag, der gør Krav paa Kvindens Rettigheder som Menneske og som Kvinde.

Størst var maaske den Omvæltning, som den kristne Tro medførte i Synet paa Børnene. »At ogsaa Børn er menneskelige Personer, var en Tanke saa fremmed for den antikke Kultur, at Faderen kunde tage Livet af dem uden at komme i Konflikt med Loven. Tværtimod, selve Loven forpligtede undertiden Borgerne til at dræbe deres vanskabte Børn, og store Tænkerne som Plato og Aristoteles fandt dette Lovens Bud fornuftigt.« (Lutz: »Mennesket og Samfundet«, p. 64). Ogsaa her drejer det sig ikke saa meget om det ellevordede Ord i den hellige Skrift, men om hele Kristendommens Menneskeopfattelse, der i det lange Løb maatte ændre Mentaliteten. — Men der er adskillige andre Omraader, hvor det sam-

me gjorde sig gældende. Kristendommen tog ogsaa »Grunden bort under den Overtro, som hedder Race- eller Klassehøved. Thi sammen med den kristne Tro udbredte ogsaa den Sandhed sig, at omend der findes højere eller lavere Klasser ifølge menneskelige Love og mere eller mindre udviklede Racer, saa ligger Forskellen blot i accidentelle Ting, i Ting, som kommer og forsvinder, mens alle er hverandres Lige med Hensyn til det væsentlige i vor Natur.« (s. St. p. 65).

Og med sin hele Indstilling overfor de Goder, som Møl og Rust fortærer, betød Kristendommen paa een Gang et nyt og virkelig bærekraftigt Fundament for den økonomiske Retfærdighed. Det er ikke menneskeligt muligt at se bort fra Egennyttens, hvis ikke man til en vis Grad har gjort sig fri af de verdslige Goder. Ligesaa er det først muligt at se Arbejderen i det rette Forhold til hans Arbejdes materielle Resultat, naar disse materielle Værdier er sat paa deres Plads.

Det samme gælder den Askese, som Kirken har forkyndt i Forhold til Kødets Lyst. Naar Kristendommen lærte os en langt højere Opfattelse af Ægteskabet, end Verden tidligere havde kendt, og dermed stillede Krav, som selv Jesu første Disciple fandt saa strenge, at det under saadanne Omstændigheder maatte blive en betænkelig Sag at gifte sig, saa var denne Opfattelse og disse Krav kun menneskelig mulige i Forbindelse med en Askese, hvis Formaal jo slet ikke er at kaste Vrag paa Skaberens Gaver, men derimod at vinde den fornødne Frihed overfor Goderne til at kunne stille dem i deres rette indbyrdes Orden.

Af disse spredte Eksempler er det maaske muligt at faa blot et første Glimt af, hvorledes den

kristne Tro har virket ind paa Opfattelsen af Samfundets Spørgsmaal og efterhaanden afstedkommet de største Mentalitetsforskydninger paa disse Omraader. Dette skal ikke være en Prædiken, og jeg skal derfor ikke yderligere komme ind paa, hvad Jesu Eksempel gennem Tiderne har betydet ogsaa for Samfundsmoraliteten. Det er synligt for enhver, der vil læse karakteristiske Sider igennem af den kristne Forkyndelse fra Kirkefædrenes Prædikener til, hvad f. Eks. Nutidens Paver uden Personanseelse belærer Verden om.

Kan vor Samfundsopfattelse forstaaes af andre?

Men nu opstaar der et meget vigtigt og meget praktisk Spørgsmaal. Naar Kristendommen lærer os bestemte Løsninger paa visse Samfundsproblemer, vil det saa sige, at disse Løsninger kun er tilgængelige for Kristne? Der er jo meget i vor kristne Livsførelse, som kun er forstaaeligt ud fra de kristne Forudsætninger. Gælder det ogsaa om den kristne Samfundsopfattelse?

Dette Spørgsmaal træder skarpere frem, naar man minder om, hvad vi lige har sagt: at det var med Kristendommens Komme og langsomme Udbredelse gennem Samfundene, at den store Omvurdering fandt Sted. Det var altsaa Sandheder, som først kom til deres Ret gennem den kristne Tro. De havde den til Forudsætning. Og vil det saa ikke sige, at de staar og falder med denne Tro?

Endnu skarpere tegner Spørgsmaalet sig for os, naar man overvejer, hvad der sker med disse Sandheder, naar Kristendommen mister sin Magt over Sindene. Det var Kristendommen, der skabte Respekten for den menneskelige Person, og det er netop den menneskelige Persons Rettigheder, som en afkristnet moderne Verden opgiver en for en. Karakteristisk for de store antikristne Tankestrømninger er, at de kun kender Individet, ikke Personer, kun Enere, som Samfundet opererer med, ikke

udødelige Sjæle, for hvis Skyld Samfundet er til. Naar Kirken praktisk talt er ene om at bekæmpe Sterilisation af syge, er Grunden den, at Sansen for menneskelig Værdighed har lidt Skade. Naar Fosterdrabet langt udover den tykkeste Materialismes Rækker betragtes som noget helt andet end Mord paa et voksent Menneske, saa er Skridtet kun ganske kort til Oldtidens Barne-mord og bundet i samme Betragtning. Og naar man i visse Dele af Verden praktiserer og de fleste andre Steder diskuterer Mord paa haabløst syge eller andre samfundsunyttige Mennesker, er vi ogsaa vendt tilbage til Tilstanden før Kristendommen.

Men vil det saa ikke sige, at den kristne Mening om disse Ting og om alle de andre Samfundsspørgsmaal staar og falder med den kristne Tro? Maa vi først vinde vore Medbrødre for den kristne Tro, inden vi kan gøre os forstaaelige for dem i vor Dom om Samfundets Sager? Og er det indtil da ikke urimeligt at tænke sig en kristen Lovgivning gennemført? Vi hørte jo Jydske Lov forlange ikke blot, at Loven skal svare til guddommeligt Anordning, men ogsaa, at den skal stemme med Landets Vilje. — En saadan Bedømmelse af de kristne Samfundstanker findes. Ofte er den tilstede uden at være principielt formuleret, men som en Frugt af kristne Prædikanters forgæves Forsøg paa at blive forstaaet uden for de troendes Kreds. Og derfor finder man omvendt andre kristne Mennesker, som i Fornem-melsen af, at Kristendommen taler et Sprog, Verden ikke fatter, er kommet til det Resultat, at Kristendommen kun har en Lære om Næstekærlighed i al Almindelighed, medens de konkrete Afgørelser maa træffes paa Grundlag af rent naturlige, menneskelige Overvejelser.

Den naturlige Morallov

Den katolske Kirke lærer derimod, at alle de almindelige Grundsætninger, der giver os de fundamentale Normer for Men-

neskers indbyrdes Samfundsliv, er tilgængelige for den naturlige menneskelige Fornuft. Det forholder sig med dem ligesom med selve vor Erkendelse af Guds Tilværelse. Det hører med til Kirkens Lære, at Erkendelsen af den skabte Natur er tilstrækkelig for vor Fornuft til, at den deraf kan slutte sig til Guds Eksistens. Derfor er det, at vi i Kirken kan give vor Tilslutning til de gamle ikke-kristne Tænkeres, som af denne Betragtning er ført til Overbevisning om, at Gud er til. Men samtidig véd Kirken, at denne naturlige Erkendelse langt fra er nogen let Sag. Livet er kort, de daglige Pligter mange og jordbundne, og ikke alle Mennesker egner sig til Tankens Arbejde. Kristendommen kommer saa og gør de faa, udvalgte Tænkeres Resultat til hver Mands Eje. Hvad Tankens Stormænd møjsommeligt kæmpede sig frem til, véd nu hvert Barn og den enfoldigste Sjæl. Ikke saadan at forstaa, at Kirken kun giver denne Erkendelse, den giver en uendelig dybere Viden om Gud. Men den giver ogsaa, hvad der i og for sig ligger indenfor den naturlige Fornufts Rækkevidde.

Saaledes ogsaa med Samfundslivets Grundsætninger. De er i Hovedsagen tilgængelige for almindelig Menneskeforstand. De ti Guds Bud behøvede i og for sig ikke at blive bragt ned fra Sinai. Naar det skete, at de blev forkyndt paa underfuld Maade, var det nødvendigt for Menneskers Sletheds og Tungnemheds Skyld. At Mennesker i de afgørende Forhold er hinandens Ligemænd uden Hensyn til Race, Klasse, naturlige Evner og materielle Goder, behøvede ikke at være en Erkendelse, der ventede paa Kristi Komme og paa Pauli Forkyndelse af Kristi Lære. Den naturlige menneskelige Erkendelse er tilstrækkelig til, at den burde have beskyttet Spædbørnene mod at blive dræbt, Arbejdere mod at blive udnyttet, Familierne mod Skilsmis-sens Ulykke, Borgerne mod Samfundets Tyranni o. s. v., o. s. v.

I Praksis viste denne naturlige Erkendelse sig imidlertid ikke tilstrækkelig. Derfor var der en Række af disse Grundsætninger, som Oldtiden ikke naaede frem til, og en afkristnet Verden har glemte dem igen. Men selv om der vil være Vanskeligheder ved at gøre disse Grundsætninger forstaaelige for de Medborgere, som ikke har den kristne Tro til at vejlede deres naturlige Overvejelser, er der ingen principiel Hindring for det.

Disse Grundsætninger hører til, hvad vi kalder den »naturlige Moral« og den »naturlige Ret«, moralske og retslige Grundsætninger, der hviler paa Kendskabet til Menneskets Natur. Læser man f. Eks. Paverne Leo XIII's og Pius XI's berømte Rundskrivelser om Nutidens Arbejdsspørgsmaal, bestaar Størstedelen af disse Afhandlinger i naturlige Overvejelser. Det er deres Styrke og samtidig deres Begrænsning, at der klart defineres, hvortil og ikke længere Kirkens Bemyndigelse i Samfundssager gaar. Dette har jeg tidligere haft Lejlighed til at sige i et andet Foredrag.

(*Hvad Biskoppen her citerede, har allerede tidligere været trykt i Ugebladet, Aargang 1942, Nr. 40. Biskoppen sluttede:*)

Jeg vil slutte med at resumere, hvad jeg har villet med det, jeg her har sagt. Idéen til disse sociale Foredrag er udgaaet fra Mænd tilhørende forskellige Kirkesamfund. Deres Ønske er at virke sammen til Gavn for vort danske Samfund, saa langt det er dem muligt ud fra deres forskellige Opfattelse af, hvad der er ret Kristendom.

Derfor har jeg gerne taget imod Indbydelsen til at fortælle, hvorledes den katolske Kirke opfatter Forholdet mellem Kristentro og Samfundsspørgsmaal. Jeg har søgt at rydde Vejen til Forstaaelse af vor Opfattelse ved at komme ind paa flere af de divergerende Opfattelser af et saadant Forhold. Og jeg har villet vise, at den katolske Kirkes Forstaaelse af Forholdet mellem naturlig Ret og kristne Grundtanke netop muliggør, at vi søger

kristne Tanker virkeliggjort ogsaa i et Samfund, hvor mange ikke er Kristne.

Den muliggør ogsaa et Samarbejde i hvert Fald paa bestemte enkelte Punkter mellem Katoliker og f. Eks. den danske Folkekirkens troende, med hvem vi ikke blot har Naturretten fælles,

men ogsaa store Stykker af selve Kristendommen. Og idet jeg indledede med at citere for Dem, hvad vore katolske Forfædre paa Valdemarstiden tænkte om Samfund og Kristendom, har jeg villet vise Dem, at disse Tanker har gammel Rod og gammel Ret i vort Folk.

De gamle Historier om igen

En ny Agurketid?

Der er en vis Del af Sommeren, som man i dansk Journalistik kalder *Agurketiden*, medens Englænderne kalder den *The silly season*. Det er den Tid, hvor der ikke sker noget af Betydning — alle Folk er paa Ferie, og Aviserne fylder Pladsen op med Breve fra Folk, der har opdyrket et Kæmpejordbær eller har set Søslangen, eller hvis Tante har hørt en Aand flyve ud af Vinduet. Af og til overvældes jeg af en saadan Bunke Spørgsmaal, saa jeg faar Fornemmelsen af, at en Agurketid er over os, eller at jeg som en omvendt Rip van Winkle er vaagnet op 50 Aar før vor Tid, da netop den Slags Spørgsmaal blev stillet eller den Slags Paastande fremsat af Folk, som vilde hindre mig at blive Katolik.

Snus under Messen

Her er to Bemærkninger, som jeg husker —

Jeres Præster er saa uærbødige!« — »??« — »De tager Snus midt under selve Messen — endogsaa i den Del af Messen, som I kalder den helligste Del af den.« — »Nej, vist gør de ikke det.« — »Jo, det gør de. Jeg har set dem holde Tommel- og Pegefingerringen sammen og saa bøje Hovedet for at tage Snus.« Ja, ja — efter Konsekrationer holder Præsterne Tommel- og Pegefingerringen sammen, og de bøjer Hovedet — men snuse? Men her ser

vi, hvilke Ting denne Dame var forberedt paa at tro om os!

Dyrere Syndsforladelse i Fastetiden

Og ligesaa: »Jeg ved godt, at I skal betale for Syndsforladelse. Men hvorfor sætter I Prisen op i Fastetiden?« — »Jeg benægter begge Dele.« — »Ja, men jeg har selv set en Plakat i Jeres Kirke, hvor der stod: 'Skriftemaal 4—6, i Fasten 4—8'.« Jeg forsikrede den unge Mand om, at dette ikke betød 'fire shillings og seks (eller otte) pence', men kun Klokkeslettet... Jeg ved ikke, om han troede mig! Men han vilde ganske bestemt have foretrukket at tro paa, at det betød Penge...

I den senere Tid har jeg modtaget et usædvanligt stort Antal af saadanne Spørgsmaal og Bemærkninger, som jeg maa kalde taabelige, selv om de ogsaa var yderst venlige.

Hvor rig er Kirken?

En Mand sagde særdeles forekommende: »De hader Kulden. Hvorfor stikker De ikke af og tager — ja, til Afrika eller Australien.« Jeg svarede: »Jeg løber ikke min Vej, og hvor i Alverden tror De, jeg skulde faa Penge til at komme til Australien for.« Han sagde: »Men I er jo rige! Kirken er enormt rig! Paven er det rigeste Menneske i

Verden — det er da noget, alle véd!« Jeg svarede: »Hvis jeg skal bruge Sporvognsbilletter, maa jeg bede om Penge til at købe dem for... Naar jeg prøver at hjælpe med at arrangere en Underholdning, er det for at være med — bare i mikroskopisk Grad — til at bøde paa de danske Katolikkers meget store Fattigdom... I England faar en katolsk Præst saadan noget som 400 £ om Aaret... Husker jeg rigtigt, saa var *hele* det spanske Hierarkis sammenlagte Indtægt praktisk talt lig med, hvad den anglikanske Ærkebiskop af Canterbury lønnes med. Jeg véd ikke, hvilke Gaver Paven modtager, men jeg *véd* (og det er noget, som *enhver* kan faa oplyst), at han giver det altsammen videre rundt om til hele Verden. Ganske nøje kender jeg til den fuldkomne Forsagelse, hvori de fleste af vore Missionspræster lever... ja, jeg husker, at jeg har maattet bruge en Cigarettaase som Røgelseskar (forresten brændte det hede Trækul Bunden ud af den, men da Kirkegulvet var af stampet Ler, gjorde det ikke noget...), og husk saa, at Gudstjenesten kommer *først*, saa naar Kirken var saa fattig, hvor maa Præsten da have været det! Vi har meget faa Penge, og iøvrigt kan ens *Rigdom* ikke maales med ens Indtægter, men er afhængig af, hvad man skal bruge disse til — man kan have en Million om Aaret og dog i Praksis være fattig!«

Jesuitter, som ikke er Katolikker

Naturligvis er jeg vant til det Udtryk af Forbavselse, om ikke af Rædsel, der viser sig paa Folks Ansigt (Folk, som jeg har kendt temmelig længe!) naar jeg siger, at jeg er Jesuit. Men jeg blev for nylig eftertrykkelig chokeret, da der var en, som spurgte mig, om det var nødvendigt at være Katolik for at kunne blive Jesuit... Jeg tilstod, at det var en uomgængelig Betingelse. Ja, men han kendte en Skole, hvor de katolske *Drenge* altid prøvede at overtale de

ikke-katolske Drenge til at blive Jesuitter. »Jeg véd ikke,« sagde jeg, »hvordan det har sig med den Spøgefuldhed, der er karakteristisk for danske Drenge, katolske eller ikke-katolske. Men jeg har kendt engelske katolske Drenge, som opvartede deres Kostskoles uskyldige Gæster med de mest grupvækkende Skrøner om f. Eks. den Tortur, de maatte underkaste sig — om deres haarrejsende Faste og Brug af Svøber... Jeg har faktisk selv været nødt til at standse dem. 'Man kan aldrig vide', har jeg sagt til Drengene, 'om ikke disse enfoldige Mennesker, som I narrer April, ikke gaar hen og tror, hvad I fortæller dem.' Maaske Drengens naturen overalt er den samme. Jeg kan godt forestille mig, at Deres unge Danskere hengav sig til den Sport at faa Dem til at gaa i Vandet — og iøvrigt viste Drenges normale Appetit for 'hemmelige Selskaber' og den Slags... hvem af os har ikke i sin Tid drømt om at blive Gangster, gaa med Maske og have et mystisk hemmeligt Sprog?...«

Hensigten helliger Midlet

»Ja, men...,« indvendte han, »i *min* Skole lærte vi de forfærdeligste Ting om Jesuitterne, f. Eks. at de mener, at Hensigten helliger Midlet.« Jeg spurgte: »Og hvad tror De, at det betyder?« Det var den gamle Historie. Han mente, at det var det samme som at gøre det onde for at opnaa noget godt. Jeg gav det korrekte — og efterhaanden saa kedsommelige — Svar: »Hvad er det, der gør en Handling god eller ond? Dels er det selve Handlingens Natur. Mord, Tyveri og Bedrag er slette i sig selv og altid forkerte. Andre Handlinger er i sig selv hverken gode eller onde, som f. Eks. at gaa en Tur. Men en Spadseretur kan være det Middel, jeg bruger for at naa til et eller andet Sted. Hvis mit »Formaal«, min Hensigt med at naa dertil er at besøge og opmuntre et sygt Menneske, saa bliver *hele* min Handling god (inclusive Midlet til at naa derhen — Spadsereturens

neutrale Handling). Mit »Formaal« gør disse »Midler« gode. Men hvis mit Formaal er at forgive den syge, saa fordærver det slette »Formaal« de »Midler« jeg benytter for at opnaa det. Faktisk er Sætningen 'Hensigten fordærver Midlet' lige saa sand som at 'Hensigten helliger Midlet'. For ikke at trætte Dem vil jeg lige tilføje, at jeg ikke er vis paa, om denne Vending findes i en eneste jesuitisk Lærebog i Moralteologi. Derimod selvfølgelig den Lære, at Hensigten med en Handling og de benyttede Midler tilsammen afgør, om Handlingen er god eller slet. Men dette er ikke en speciel jesuitisk Lære, det er katolsk Lære, og det er en Lære, som en fornuftig Ateist ogsaa vil hylde.«

Lyver Katolikker for Retten?

Mere alvorligt sagde en anden Gæst til mig: »Man kan ikke stole paa en Katoliks Udsagn for Retten. Naturligvis vil han have faaet Ordre til at aflægge falsk Ed, hvis det gælder om at undgaa en Skandale eller at opnaa noget for Kirken.« »Nej,« sagde jeg, »det vilde han ikke. Mened er en svær Synd. Aflagde han falsk Ed, kunde han ikke gaa til den hellige Kommunion, før han havde angret, skriftet og faaet Tilgivelse.« »Han vilde alligevel gøre det,« sagde min Ven, »især hvis han tilhørte en Orden!«

»Hør nu her,« sagde jeg. »Lad os være personlige. *Jeg* er Katolik. *Jeg* tilhører en Orden. Hvis De tror, at *jeg* er parat til at høre mig saadan ad, hvorfor kommer De saa og besøger mig saa ofte? Hvorfor tror De overhovedet paa noget af, hvad jeg siger til Dem? Hvorfor erklærer De, at De sætter Pris paa at komme her? Hvis *jeg* troede, at *De* var parat til naar som helst at fortælle mig en Løgn og tilmed sværge paa, at det var Sandhed, saa er jeg ikke sikker paa, at jeg brød mig om Deres Besøg.« »Aah, *De*,« sagde han, »De er den enkelte Undtagelse!« »Berejste og flittige Mand,« udbrød jeg. »At tænke sig, at De

har rejst over hele Kloden og studeret Munke og Nonner med det Resultat, at De har fundet, at alle — alle undtagen een — er Løgnere og Menedere, eller vilde være det, hvis de mente, at de dermed kunde hjælpe deres Orden! Men jeg maa ikke le ad Dem. De er en dannet Mand, og De maa faa disse Eventyr om Katolikker, Ordener og Jesuitter, og jeg véd ikke hvad, ud af Hovedet. I *Virkeligheden* tror De jo ikke, at de er sande.« »Nej, jeg tror i *Virkeligheden* ikke paa det,« sagde han, »men jeg tror, at jeg gør det. I de Spørgsmaal er jeg ingen veluddannet Mand. Vor Tankegang er i saa lange Tider blevet formet paa den Maade.«

delse end krænke den eller forraade Kristus.

Kristus sagde selv, at vi skulde give Gud, hvad der tilhører ham, og Kejseren, hvad der tilhører Kejseren. Deri ligger, at det ikke er alle Ting, som tilhører Kejseren. Jeg vilde ønske, De læste Fransk. Saa kunde De studere *Maritains Bog* »De Ting, som ikke er Kejserens«.

Men hvad angaar Deres nationale Love eller Bestemmelser, saa kan De være sikker paa, at saa længe de ikke strider mod den evige Moral, vil ingen Katolik trodse dem eller sammen sværge sig mod dem. Eller rettere sagt — hvis en Katolik gør

det, saa er det enten fordi han er en *daarlig* Katolik (f. Eks. kunde en *daarlig* Katolik finde paa at trodse Lovene mod Opium-Smugleri), eller fordi vedkommende Lov ikke har noget direkte at gøre med den katolske Tro — jeg tror f. Eks., at hvis en ikke-repræsentativ Regering her i Landet gav en Lov, som afsatte Kongen, vilde De rimeligvis gøre alt, hvad De kunde for at faa ham tilbage, skønt Kirken som saadan er neutral overfor *Regeringsformer* og kan leve under et Monarki saavel som under en Republik... Naa, vil De saa besøge mig igen?«

»Naturligvis,« sagde han.

C. C. Martindale S. J.

Er en Orden en Stat i Staten?

Lidt efter sagde han mere alvorligt: »Men jeg er ikke sikker paa, om ikke en stor Orden er en Stat i Staten. Deres Orden findes i alle Lande, og Deres Overhoved tilhører ikke noget bestemt Land? De har Deres egne Love, og han kan paabyde Dem noget, som ikke er i Overensstemmelse med Lovene i det Land, hvori De bor.« »Hør nu efter,« svarede jeg. »Der gives kun een Morallov for hele Menneskeheden. Det erkender alle Katolikker, og det bliver ganske klart lært dem, hvad denne Lov gaar ud paa. De finder den i Bibelen, i Kirkens uforanderlige Lære og i Samvittigheden hos alle Mennesker, som De vil kalde »gode«. Jeg indrømmer, at en Samvittighed kan være daarligt belært, men den kan altid opdrages. Erfaringen viser ogsaa, at naar et Flertal af Mennesker i et Land ringeagter denne universelle Morallov, gaar det stadig ned ad Bakke med dette Land. Derfor er den (læge eller gejstlige) Katolik, som er trofast mod denne Lov, den bedste Borger af alle. Og sikkert er det, at Paven, Biskopperne og Overhovederne for de religiøse Ordener alle vil forkynde denne Lov og vil forkynde den paa samme Maade og forhaabentlig ogsaa hellere vil døje enhver bitter Li-

Madonna

fra den danske Middelalder

*Vær hilset, du vor Moder huld,
Majdronning lyse, skære!
Nu alt, hvad aander under Muld,
vil dig sin Pris frembære.*

*Maria, tænk i Bønnen paa
hver Sjæl her i det lave,
at den engang kan herligt staa
i Parad'sets Have.*

*Lad Stormen trende Blomster ej
faa kvivlet bort heneden,
den Tro, der lyser paa vor Vej,
vort Haab og Kærligheden.*

»Den Stad, der ligger paa et Bjærg, kan ikke skjules.«
 Er der noget Sted i Verden, hvor man uafbrudt maa tænke paa disse Ord af Jesus, saa er det Egeen om Siena. Blandt de frugtbare Høje nord for Byen — fra Belcaros Brystværn over Stenægskoven — i det gamle, sprukne Ørkenland, der med sine gulrøde Bælger strækker sig sydpaa over mod Mont' Oliveto, Santa Fiera og Monte Amiata's blaa Højder — allevegne ser man, nærmere eller fjernere, Siena paa Toppen af sine tre

„Staden paa Bjærget“ Siena – den hellige Katerinas By

Høje, Siena med Domkirkens blegblaa Kuppel og den sorte og hvidstribede Marmorkampanel, Siena med Taarnene paa Servi og S. Francesco og Carmine og S. Domenico, Siena med Torre del Mangia, der løfter sig som en rødt Stængel med en hvid Stenblomst svimlende højt i den blaa Luft.

»Den Stad, der ligger paa et Bjærg, kan ikke skjules.«

Og som det var med Byen, blev det med Byens største Datter, Katerina fra Fontebranda. I gamle Legender fortælles lidt, hvordan den om Natten fra en eller anden Helgens Celle trænger Lys ud gennem alle Dørens Sprækker — ikke Lys af Lamper eller Karler, men stærke Stråler af et overjordisk Lys, som udgaar fra Helgenens Hjærte og begynder at brede sig ud over Verden og drive Mørket paa Flugt. Del Lys havde skinnet ud fra Giovanni Colombinis Kammer i Via di Città, og nu var det tændt i Katerinas Celle i Via dei Tintori.

Først bredte Lyset sig til Jacomo Benincass Hus. Aandfuldt siger Raimund, at Praelseren, som før havde vist sig for Katerina i Cellen, nu stød udenfor Døren og bad hende lukke den op — ikke, for at hun kunde komme ind, men for at hun maatte gaa ud. Og da Katerina, med Bruden i Højsangen, svarede: »Jeg har afliert mig alle timelige Bekymringer — skal jeg nu atter drage dem paa? Jeg har tvættet mine Fødder for Jordens Støv — skal jeg atter smuude dem til?«, saa lærte Praelseren hende, at der er to Ri Loven —

Kærlighed til Gud, Kærlighed til Næsten. »Derfor vil jeg, at du opfylder begge disse Bud, at du vandrer Vøjen med begge dine Fødder, at du flyver til Himlen paa tvæ Vinger. Eller har du ganske glemt din Nidhed for Sjælens Frelse? Husker du ikke, hvordan du vilde klæde dig i Mandsdragter og Prædikebroder i fremmede Lande? Nu tør du hin Drøgt, som du engang ønskede. Hvorfor vægrer du dig da, hvorfor klager du? Jeg vil jo kun føre dig til det Kald, det Gudsbarndommen af har eftertragtet!«

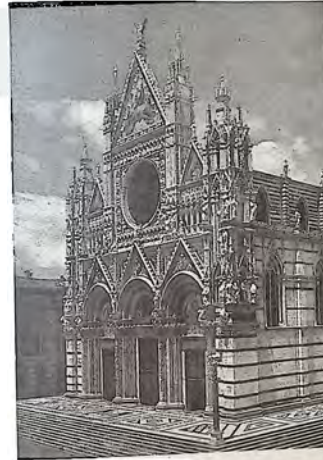
Endnu satte Katerina sig til Modværg. »Jeg er kun en Kaldindvendte hun, og jeg er uvildende. Hun kan jeg vel udrette?«

»For mig,« svarede Praelseren, »gives der ikke Mand og Kvinde, der ikke er de saakaldte Lærdes og Vises Børn. Men vid, at i disse Sagen er det den stegen saa højt, at jeg har besluttet, at jeg vil sende ulærte og blinde af guddommeligt Visdom, som skal beskæmme alle de blinde Lærdom. Og jeg har besluttet, at jeg vil sende dig ud i Verden, og hvor du end vil være med dig og aldrig forlade dig. Men du lede dig i all, det bør dig at gøre, og Lydighed. Da hujede Katerina sig, jeg er Hærens Tjenerinde! Og Jesus, som hun plejede, men han Middags-Tidshønerne med hende.

klokken ringede, sagde han: »Nu gaar din Familie til Bords! Gaa op og vær hos dem og kom siden tilbage til mig!«

Fra nu af lærdedes Katerina mellem sine Nærmeste og lod Del i alle huslige Arbejder. »Og da hin milde Jomfru (siger Caffarini) nu saae, at det var hendes Brudgoms Vilje, at hun skulde leve blandt Menneskene, saa besluttede hun at leve saaledes, at hun kunde tjene dem til et Forbilled.«

Først og fremmest begyndte hun at tjene de andre. Ikke som før under Twang, men af fri Vilje gjorde hun Tyendegørring i Huset. Naar alle var gaaet i Seng, gik hun Huset

▲ Domkirken i Siena

Teksten er et Afsnit af
 Johannes Jørgensens
 pragtfulde Værk om
 Den hellige Katerina
 af Siena
 i Anledning af Helgenindens
 Fest 30. April
 Fotos: Arkiv

► Helgenindens Gravmæle i Rom

Saaledes er Siena's Palazzo Pubblico Taarn rejst op over alt i Byen

rundt, samlede alle Smudsstøvet sammen og stød hele Natten ved Vaskbaljen. En Overgang blev Pigen syg, men Katerina bestred det altsammen alene. Hun æltede Dejs og bagte Brød, og det gik saa flink for hende, at der var dem, som mente at se den hellige Jomfru staa og hjælpe hende.

Der var efterhaanden mange Mennesker til Huse hos Benincass. Børnene

Ghirlandajo: Den hellige Katerina

»I ham har jeg Velbehag«

(Matth. 3, 17)

Overskriftens Ord er det Vidnesbyrd, som Gud Fader gav sin elskede Søn efter Daaben, da denne skulde begynde sin offentlige Virksomhed som Menneskenes Lærer. Hvad Ordene skal udtrykke, kan lettere forstås, naar man tænker lidt over de Omstændigheder, hvorunder Stemmen fra Himlen lød og sagde: »Denne er min Søn, den elskede, i ham har jeg Velbehag.« Lad os derfor først dvæle lidt ved dem. Saa indser vi igen bedre, hvor værdig vor Frelser er til al Lovprisning fra vor Side.

Jesus var kommet til Jordan-Floden sammen med de store Folkeskarer, der opsøgte Johannes for at lade sig døbe af ham med Bodens Daab. Dengang stod altsaa Himlens og Jordens højeste Herre ganske ukendt midt iblandt sine Tjenere, og den evige Dommer Side om Side med skyldbetyngede Skabninger. Ligesom disse steg han ned i Vandet for i et og alt at ligne sine Brødre — Synden undtagen. Ved sin Daab tilkendegav han, at han vilde træde i den brødefulde Slægts Sted, tage hele Verdens Strafskyld paa sine Skuldre og fremstille sig for sin himmelske Fader som Sonoffer for Menneskenes Synder. Samtidig skulde denne Selvfornedrelse være et Slags Løfte om, at han tre Aar senere vilde stige ned i Graven, i Dødens Rige. Hvor er han dog ydmyg og offervillig, vor elskede Frelser, og hvor er han ivrig for at opfylde alt, hvad Retfærdigheden eller Guds Velbehag kunde kræve! Paa denne Maade vilde han give Gud en Oprensning for Adams og hans Efterkommeres Ulydighed. Det var virkelig et overvældende helligt Øjeblik, da Jesus Kristus i Jordan Flodens Vande hyldede sin himmelske Fader, og sjældent blev Modsætningen mellem ham og alle andre Mennesker saa tydelig som under denne Begivenhed.

Vi behøver bare at huske, hvad Apostlen Paulus skriver om vor Slægts Tilstand uden Kristus. I Romerbrevet forklarer han, hvorledes den var hjemfalden til Guds tunge Vrede, og han siger ogsaa hvorfor. Menneskenes ufattelige Utaknemlighed og Uretfærdighed mod Gud er Skyld deri. Skønt alle, ogsaa Hedningerne, med deres Forstand havde fundet og kendt Guds evige Magt og Storhed, — »thi ud fra Skabningernes Størrelse og Skønhed skues deres Skaber sammenlignelsesvis« (Visd. 13, 5) — saa ærede og takkede de ham dog ikke som alle Tings Ophav, Herre og Maal. Tværtimod, de var saa taabelige og formørkede i deres Sind, at de tilbad Afguder i Stedet for den sande Gud, Skabningen i Stedet for Skaberen, Mennesker og Dyr i Stedet for den eviges Herlighed. Derfor overlod den højeste Dommer i sin Vrede dem til deres egne lave Drifter og Lidenskaber, saaledes at de led den fortjente Straf i deres eget Legeme, i deres egen Person. Altsaa Oprør, Foragt, Utaknemlighed, Uretfærdighed mod ham selv, det var det, Himlens Herre paa Evighedens Trone maatte se i flere Tusinde Aar, naar hans Blik faldt paa vor Jord.

Da pludselig, i Tidens Fylde, indtraadte en fuldstændig Forandring, saaledes som det kan ske, naar man gaar gennem et trist Krat, hvor der ellers ikke groer andet end Torne og Tidsler, og med eet opdager en henrivende Blomst, som i denne Ensomhed udfolder en vidunderlig Prag. Med Guds Søns Menneskevordelse skød en Blomst op af Jesse Rod, der fyldte Gud Faders Hjerter med ubeskriveligt Velbehag og uendelig stor Glæde. Af Erfaring ved vi alle meget godt, hvad Glæden betyder for os Mennesker. Naar en Kunstner kan lade sit Blik glide hen over et vellykket Værk, som

hans skabende Aand har utænkt og hans Hænder har formet, saa er han saare lykkelig over den Skønhed, som han har forstaaet at fremtrylle, og med ham glæder alle andre sig, som har Sans for Skønhed og Kunst. Naar en Videnskabsmand har opdaget nye Egne i Sandhedens Rige, en Opfinder skænket Samfundet hidtil ukendte Værdier, en Statsmand eller Feltherre gjort sit Fædreland store Tjenester, saa føler de alle noget som en Henrykkelse ved Synet af de Resultater, deres Arbejde og Anstrengelser har haft. Foruden dem er der Millioner, der drikker af Nydelsernes og Rigdommens Bæger, og som finder deres Tilfredsstillelse i Magt og Værdighedsposter, i Anseelse og Berømmelse, — alt dette kalder vi Glæde og betragter det som det højeste, vi her paa Jorden kan opnaa. Men denne jordiske Glæde er i Forhold til, hvad Gud følte i det Øjeblik, han sagde: »Denne er min Søn, den elskede, i ham har jeg Velbehag«, uendelig mindre end en Vanddraabe i Forhold til alle Jordklodens Oceaner. Den himmelske Fader ser jo i Jesus, der staar ved Jordan Flodens Bredder, sit eget Væsens fuldtro Billede, en Afspjuling af sin egen Herlighed og Skønhed, af sin evige Magt og Godhed. Samtidig ser han Sønnens Livsgerning, som bereder Faderen en uendelig stor Forherligelse og os Mennesker en evig Lykke.

Ogsaa herom, ikke blot om Slægtens sørgelige Tilstand, belærer den førnævnte Apostel os. Straks ved sin Indtræden i denne Verden, altsaa dengang Ordet blev Kød og begyndte at bo iblandt os, fuldbyrdede han et Storværk, som Verden indtil da ikke havde set Mage til. Af Jesu helligste Hjerter slog Kærlighedens Luer op til den af Menneskene saa dybt krænkede Gud og beredte ham en Tilbedelse og Lovprisning, en Taksigelse og Afbigt af uendelig stor Værdi. Samtidig lovede han, at han vilde gøre sit eget Legeme og Liv til et Sonoffer i vort Sted (Heb. 10, 5). I det Øjeblik Stemmen

hørtes fra Himlen, var der gaaet godt og vel tre Aartier, siden Herren havde givet dette Løfte. Hele Mellemtiden havde været en Indfrielse af det: Et Liv, der gav Afkald paa Rigdom, Ære og Nydelse, og et Liv, der var Vækst og Fremskridt, som Skriften siger: »han tog til i Alder og Visdom og Naade.« I de tre Aar efter Daaben vil han krone sit Værk ved at være den sagtmodigste og nidkæreste Lærer, den barmhjertigste Samaritan, der læger Saar paa Legeme og Sjæl, den højmodigste Ypperstepræst, som paa Korset frembærer sit Legeme som Offer for vore Synder. Om alt dette siger vor hellige Kirke i hver hellig Messe: »Gud, i underfuld Værdighed har du skabt Menneskenaturen. Men endnu mere underfuldt har du fornyet den.« Hvor meget mere føler da Faderen Glæden over sin Søns Forløsergerning.

Dette fremgaar ogsaa klart af, hvad der skete straks efter Daaben. Himlen aabnede sig for Jesu Skyld, og Helligaanden steg ned i Dueskikkelse. Sligt var aldrig hændt før. Det var en herlig Triumf for vor Frelser, et storslaaet Symbol paa hans Hjertes Rigdomme: i ham bor Guddommens hele Fylde legemligt; *over* ham svæver Guds Aand, som skænker de syv Gaver. Synet var samtidigt et sikkert Varsel om de store Bedrifter, Jesus i sin Kærligheds Kraft var i Færd med at fuldbyrde: *ved* ham skal Himlens Porte oplades igen, efter at Adams Ulydighed havde lukket dem; *af* ham skal Helligaanden sendes til Kirken og i den blive Kilde til al Hellighed. En Due bragte paa Noas Tid Oliekvisten som Tegn paa Straffens Ophør for dem, som fandtes i Arken. En Dueskikkelse er ogsaa ved Jordan Floden Pant paa den Fred og Forsoning, som times dem, der bor i det Hus, Kristus bygger paa Klippen.

Se, dette var Grundene til, at Gud Fader udtalte om Jesus Kristus de Ord: »I ham har jeg mit Velbehag.« Vor Frelser er Guds sande og virkelige Søn. Han har udført en Gerning, som Gud sæt-

ter højere end Skabelse af Himmel og Jord. Jesus har elsket sine Brødre. Hvis du altsaa ogsaa vil være velbehagelig for Gud, saa lær af ham. Vær Guds

Barn ved den helliggørende Naade. Brug dine Kræfter paa din Post til en værdifuld Gerning. Elsk dine Medmennesker.

F. K.

St. Michaels Menighed i Kolding

tager Afsked med Sognepræst P. v. Rijkevorsel og fejrer Indsættelsen af deres nye Sognepræst, Pastor Wilhelm Nølle.

Den varme Foraarssol skinnede fra en skyfri Himmel, da St. Michaels Kirkes Klokker første Paa-skedag kaldte Menigheden til Guds-tjeneste.

Efter snart 25 Aars Præsteger-ning, deraf 12 Aar i Kolding By, tager Pastor v. Rijkevorsel i Dag Afsked med sin Menighed. Paa Grund af svigtende Helbred gaar denne saa stoute Kirkens Mand ind i sit velfortjente Otium. Som synlig Afslutning paa Præstegerningen kunde Pastor v. Rijkevorsel Tirsdagen før Paaske optage 5 Menne-sker i Guds Kirke (og 4 venter i nærmeste Fremtid at kunne opta-ges). Kan en Præst vel tænke sig en mere værdig Afslutning paa et Livs Præstetjeneste?

Nu tier St. Michaels Klokker og den højtidelige Procession skrider ind i den overmaade smukt pynte-de Kirke. Pastor v. Rijkevorsels statelige Skikkelse staar foran Alte-ret, og han oplæser som Biskop-pens Delegerede dennes Kaldsbrev, der gør Pastor Wilhelm Nølle til Sognepræst for Kolding Menighed. Derefter foretages den liturgiske Indsættelse, og saa prædiker den gamle Sognepræst for sidste Gang som saadan. Han forkynder den store og mægtige Sandhed om vor hellige Kirkes Præstedømme. I gri-bende Ord paalægger han Menig-heden altid at have for Øje vor hellige Kirkes Lære om Præste-dømmets Værdighed og retter sam-tidig hjertelige Ord til sin unge Confrater.

Herefter fejrer Pastor Nølle for første Gang det hellige Offer som St. Michaels Menigheds Sogne-præst. Mægtig klang som Afslut-ning Te Deums Toner mod Him-len.

Efter Gudstjenesten samledes Me-nigheden for at hilse dens nye

Præst velkommen. Pastor Nølle maatte trykke mange Hænder og takkede i en kort Tale for den hjertelige Velkomst, der var blevet ham til Del. Der overrakte ham Blomster som Velkomsthilsen, me-dens Pastor v. Rijkevorsel som Me-nighedens ringe Tak modtog en Lysekrone.

Give Gud, at det gamle Ord maa faa Gyldighed for saavel den unge som den gamle Præst: Ad multos annos!

Samtidig med Sognepræsten trækker Kirkens Organist i nogle og tyve Aar, Hr. Josef Klose, sig tilbage fra sit Embede paa Grund af svigtende Helbred. Hr. Klose har været Kirken en udmærket og dyg-tig Organist, og det vil være meget svært at finde en Efterfølger til denne meget krævende Stilling, især naar det tages i Betragtning, at Stillingen bringer mere Ære end Penge.

Sognepræsten udtalte i Højmes-sen Menighedens Tak for veludført Tjeneste, og Hr. Klose fik overrakt en Mindegave i Form af en Sølv-skaal.

Fr. Notker.

Frank Andersens Fond

Vi har modtaget:

M. S. K., Struer	10.00
Renter af Postgirokonto...	2.30
Mærkater	2.00
	14.30
Tidligere indkommet	7.035.35
Ialt...	7.049.65

Hjertelig Tak!

Svigter Fondets Venner i Aar? I Fjor ved samme Tid var der indkommet over 200 Kr.! Tænk paa det gode Formaal og vent ikke med at indbetale Deres Bidrag til Frank Andersens Fond (Niels Frederiksen), Tøndebindervej 2, 2. th., NV. (Postgiro 1087).

Liturgisk Kalender

Tallet under Datoen angiver Sitallet for den paagældende Fest i Søndagsmessebogen.

Apr.-Maj.

30. S. *) **ST. JOSEF, HELE KIR-**
(hvid) **KENS VÆRNEHELGEN**
382 (890); 2. Bøn: 3. Søndag
e. Paaske (583); St. Josefs
Præfation (523); sidste
Evangelium: Søndagens
(585).

1. M. **St. Filip og St. Jakob,**
(rød) **Apostle** (894); Apostlernes
385 Præfation (524).

2. Ti. **St. Athanasius** (897); 2.
(hvid) **Bøn: St. Josefs Oktav**
(891), 3. Bøn**); St. Jo-
sefs Præfation (523).

3. O. **Det hellige Korsens Genfin-**
(rød) **delse** (900); 2. Bøn: St.
388 Josefs Oktav (891), 3. Bøn
(kun i st. Messer): St.
Alexander I, St. Eventius,
St. Theodulus og St. Juve-
nal (900); hellig Korsens
Præfation (517).

4. T. **St. Monica** (904); 2.
(hvid) **Bøn**); Paaskens Præfa-**
tion (518).

5. F. **I Dag højtideligholdes**
(hvid) **JOMFRU MARIAS BEBU-**
375 **DELSE** (858); Gudsmod-
rens Præfation (522).

6. L. **Apostelen St. Johannes**
(rød) **foran den latinske Port**
(905); 2. Bøn**); Apost-
lernes Præfation (524).

7. S. **4. Søndag e. Paaske** (587).
(hvid) **227**

*) Søndag den 30. April afhol-
des i alle Kirker og Kapeller den
2. Kollekt for St. Ansgarius-Boni-
facius-Foreningen (den danske ka-
tolske Kirkesag).

** Om Fred eller For Paven
([122]). — Bønnen om Fred fin-
des i K. U. Nr. 30, 1943.

Katolsk + Ugeblad

„Nordisk Ugeblad for katolske Kristne“ sam-
mensluttet med „Katolsk Ungdom“

Udgiver: „KATOLSK PRESSE“

Redaktion: H. D. T. KJÆRULFF (an-
svarshavende) og J. BERG.
Nørrebrogade 27 C, København N.

Mandag og Fredag Kl. 15—16, Tlf. Nora 6166.

Ekspedition og Kassererkontor:

c/o Sankt Ansgars Forlag, Bredgade 67,
København K.

Palæ 4777, Kl. 10-12.

Post-Giro Nr. 57042.

Annonceafdeling: Klosterstræde 23, Tlf. Cen-
tral 6245. Postgiro 3668.

Abonnementspris 2,75 Kr. Kvartalet. Norge
og Sverige 14 Kr. om Aaret, øvrige Udland
18 Kr. om Aaret. Abonnement tegnes paa Bla-
dets Ekspedition eller ethvert Postkontor.

„Kom og se!“

»Rabbi, hvor bor du?« spurgte
to af Johannes Døberens Disciple
Jesus, og Jesus sagde til dem:
»Kom og se!« Saaledes indbyder
Gud altid. Kort og bestemt lyder
hans Opfordring. Han inddrager sig
ikke paa lange Forklaringer, brug-
er ingen slaende Reklame, appel-
lærer ikke til vore blinde Instink-
ter, men med Respekt for vor frie
Vilje tilbyder han os sine Gaver og
vil, at vi frivilligt tager imod dem
i Erkendelsen af hans Velvilje
imod os. De to Disciple, Johannes
og Andreas, gik da ogsaa med ham
og blev hos ham den Dag. Johannes
har aldrig glemt dette første Møde
med Mesteren. Efter mange Aar
husker han endnu selve Timen, da
Jesus sagde: »Kom og se!« »Det
var omkring den tiende Time« (Kl.
4 om Eftermiddagen) skriver han
senere i sit Evangelium. Mennes-
kets Svar paa Guds Indbydelse
maa være lige saa kort og bestemt,
uden Kritik, uden Snæverhertet-
hed, uden smaalige, verdslige Be-
tænkelighed. Lønnen er da hver
Gang Disciplenes Løn: »Vort Sam-
fund med Faderen og med hans
Søn, Jesus Kristus« (1. Johs. 1, 3).

»Kom og se!« staar ogsaa bag
Indbydelserne til Eksercitierne,
som er planlagt for Aaret 1944.

»Kom og se!« er rettet til alle
Katolikker, som kender Ekserciti-
ernes lykkelige Dage af egen Erfar-
ing. Tidsforholdene er forandrede,
siden du var med sidste Gang. Nye
Vanskeligheder, nye Spørgsmaal og
nye Erfaringer kræver atter en af-
gørende Bedømmelse. Kom med
igen og lød den evige Sandhed —
Kristus — lyse for dig.

»Kom og se!« er sagt til alle Ka-
tolikker, som endnu ikke kender
Eksercitiernes Velsignelse. Discip-
lens Eksempel burde faa dig til at
tage imod Indbydelsen. Det kan
ogsaa for dig blive et Møde med
Kristus, du aldrig glemmer. I Be-
tragning og Bøn, i uforstyrret En-
somhed og fortrolig Samtale med

Præsten, som leder Eksercitierne,
kommer du til et klart Syn paa
Gud, Kristus, Kirken og paa dit
Livs Mening og Opgaver. Du lærer
at overvinde dine Vanskeligheder
med dig selv og dine Medmenne-
sker. Du vil blive et glad og lyk-
keligt Menneske, som oplever Sam-
kvemets Lykke med ham, som
har sagt: »Se, jeg staar uden for
Døren og banker paa. Den, som
hører efter min Stemme og lukker
Døren op for mig, til ham vil jeg
gaa ind og spise til Aften med ham
og han med mig« (Joh. Aab. 3, 20).

Her er Terminerne (efter Uge-
bladets Nr. 8 og Nr. 12):

For Herrer 22.—26. Maj (Da-
lum), 6.—10. August (Roskilde),
21.—25. August (Dalum).

For Damer: 28. Juli—1. August
(Roskilde), 1.—5. August (Roskil-
de).

BOGHYLDEN

Das vollständige Römische Messbuch, lateinisch und deutsch, hrsg. von Anselm Schott	19,35
Molien, A.: La Vierge, Mère de Dieu. 400 S.	6,30
Bardy, Gustave: Saint Augu- stin. 528 S.	11,55
Mandonnet, Pierre: Saint Do- minique I-II	13,80
Maritain, Jacques: Le docteur angélique. 283 S.	5,50
Neipperg, Adalbert von: Bened- ikt, Lehrmeister christli- chen Lebens. 80 S.	3,25
Kolb, Viktor: Das Leben des hl. Ignatius von Loyola. 159 S.	6,70
Stolz, Alban: Die heilige Eli- sabelh. 413 S.	8,60

ARNOLD BUSCK
International Boghandel
Kjøbmagergade 49
Telefon C. 2453

N. P. Rostrup

Katolske Begravelser

30 Aars Erfaring
Valkendorfs-gade 34-36
Tlf. 778 - 728

Køb det Danske Steril Catgut Novo

leveres i Glasklokker i Nøgler paa 25 à 50 m

hos **VALD. FOERSOM** . 1868-1943

Amagertorv 27 . Central 4310 . Byen 4310

Tilmeldelser sendes til Henry Schultz, Kolding, Tøndervej 15, for Deltagelse paa Dalum.

Til Sr. Helena, Sct. Josefs Skole, Roskilde, for Deltagelse i Roskilde.
Sacerdos.

Staden paa Bjerget

(Fortsat fra Side 281)

blev store, Børnebørn løb op og ned ad Trapperne som fordm Stefano og Katerina. Og Katerina var en god Tante; som alle Italienerinder elskede hun Børn — »hvis det sømmede sig,« sagde hun, »gjorde jeg ikke andel end kysse dem!«

Med særlig Forkærlighed sluttede hun sig til sin Svigerinde Lisa Colombini, Bartolommeos Hustru — »min Svigerinde efter Kødet, men min Søster i Kristus«, som hun plejede at kalde hende. Allerede siden 1352 havde Lisa været Mantellata, og to af hendes Døtre blev Nonner i Dominikanerindeklosteret Sa Agnese i Montepulciano. Lisa fulgte siden Katerina paa hendes Rejser og har fortalt Raimund af Kapua meget om hende. Det var f. Ex. hende, som først opdagede sin Svigerindes Ævne til Fjærnsyn (*second sight*). En Morgen havde Lisa nemlig været til Skrifte og aflagt et Generalskriftemaal. Ingen vidste noget derom, og Skriftemaalet foregik i en afsides Krog af en fjærntliggende Kirke. Men da hun kom hjem, gik Katerina hende smilende i Møde: »Lisa, nu er du bleven en god Pige!« Og da Svigerinden udspurgte Katerina, lod denne forstaa, at hun vidste alt, og endte med at sige: »For hvad du har gjort til Morgen, holder jeg af dig af hele min Sjæl og vil altid vedblive at holde meget af dig!«

En anden Gang havde Katerina mindre Glæde af, hvad hun saaledes saae. Det var om Aftenen, hun havde just bedt Aftensangen, da hun med ét fornam en utaalelig raadden Stank omkring sig. Det var den ejendommelige ilde Lugt, hvorved Syn den gærne gav sig til Kende for hende, og hvoraf hun siden nær

var blevet kvall ved Pavehoffel i Avignon. Og i det Fjærne saae hun nu en af sine yngre Brødre i Færd med at begaa en stor Synd. Katerina oppebiede hans Hjemkomst og gik Ynglingen i Møde med de Ord: »Jeg véd, hvor du kommer fra, og hvordan du har besudlet din Sjæl.«

Var det denne Broder eller var det en anden, som sidenhen drog hjemmefra for at prøve Lykken som Krigsmand? Det gik ham i hvert Fald kun kummerligt, tilsidst laa han, saaret og syg og ene, i et fremmed Land og mente, han skulde dø. Men Katerinas Fjærnblik vaagede over ham — hendes Forbøn kom ham til Gode — og en Dag stod han som den forlorne Søn udenfor Hjemmets Dør. Maaske har det været ved hint Hjemkomstmaaltid, da alle var samlede om Fedekalven, at Katerina saae Jesus sidde for Bordenden og velsigne dem?

Statuerne paa Valfartsvejen

Vejen fra Ringsted til Haraldsted var blevet saa hjemlig for os Katolikker, naar vi drog paa vor aarlige Valfart, baade paa Grund af det smukke Vejkors og de to Statuer, en Jesu Hjerter og en Maria Statue, som for en Snes Aar siden blev skænket anonymt og opstillet ved Vejen. Statuerne var udført i Træ og fremstillet i Oberammergau.

Vort Klima er imidlertid for fugtigt for Træstatuer, og de er da ogsaa efterhaanden saa stærkt medtagne, at det er nødvendigt at erstatte dem af Stenfigurer, der skal holdes saa tæt op til de oprindelige Statuer som muligt. Som allerede meddelt, har Katolsk Klub interesseret sig for Sagen. Men det vilde være urimeligt at forlange, at Klubben skulde kunne magte en saadan Opgave alene. Mange maa

yde deres Skærv, og her tør man sikkert regne med de trofaste Haraldsted-Pilgrimme.

Bidrag modtages af *Katolsk Klub*, Giro Nr. 29969, *Kassereren*, Holmegaardsvej 4, Charlottenlund, eller af de katolske Boghandlere, hvor der er fremlagt Lister.

C. B.

BOGNYT

Nyudgivelser

Kaj P. Nielsen: Kunstens hellige Ild. 39 S. Kr. 1,25. En dramatisk Situation om Wolfgang Amadeus Mozart. Beregnet til Dilettant-Opførelser. Udgivet til Fordel for ubemidlede katolske Spejderses Uniformskøb.

Messeandagt til fælles og privat Brug. 32 S. Kr. 0,25.

Dette lille, nemme Hefte er beregnet til at kunne bruges til *Fællesmesse* og indeholder Messebønnerne paa Latin og Dansk. Det anbefales enhver Katolik til reciteret Messe og Skolerne til Fællesmesser.

Meddelelse til Sognene

Forlaget har samtidig med Søndagsmessebogen udgivet en Række Særtryk, som længe har været haardt tiltrængte indenfor Menighedernes Liv. Det er Særtryk af: Ægtevielsen, Barnedaaben og Konfirmationen. Pris netto pr. Stk. 10 Øre. De praktiske smaa Foldere er en glimrende og udtømmende Vejledning til alle Ikke-Katolikker, der overværer de hellige Handlinger.

Sankt Ansgars Boghandel

Bredg. 67, Palæ 4777, Giro 81851

Køb
**PAULUS-
KREDSSENS**
Bøger

Katolske Begravelser
aut. katolsk Bedemand
Benzon
Alle Aftaler kan træffes i Hjemmet
CENTRAL 1868

Bønnens Apostolat

Intentioner for Maj Maaned: Al Indvielsen til Marias lydeløse Hjerter maa bidrage til aandelig Fornyelse for de enkelte Sjæle, Familierne og Samfundene. — Styrkelse og videre Udbredelse af den katolske Tro i Ækvatorial-Afrika.

St. Ansgars Kirke

Sønd. 30. April. Kl. 10 Levitmesse. Mand. 1. Maj Kl. 19,30 Majandagt m. Procession, og hver Aften i Maj Kl. 19,30 Andagt. Fred. 5. Maj, Store Bededag Kl. 9 Messe og Trosbekræftelse for de 14-aarige.

St. Mariæ Kirke

Sønd. 30. April Kl. 8 stille Messe, Kl. 10 Højmesse, hvorefter Biskoppen meddeler Konfirmationens Sakramente. Majandagt Mandag, Onsdag og Fredag Kl. 19,30. Onsd. 3. Maj Kl. 19,30 Kongr. for Mænd.

St. Annæ Kirke

Sønd. 30. Apr. Kl. 8,30 Sangmesse, Kl. 10 Højmesse.

St. Andreas Kirke

Majandagt alle Hverdage Kl. 19,30. Torsdag 4. Maj Aftenmøde for Mødreforeningen. Fred. 5. Maj Tilbedelse fra 8-Messen til Andagten Kl. 19,30.

Sakramentskirken

Fredag den 5. Maj, Store Bededag Kl. 6,30 stille Messe, Kl. 8 Højmesse med Radioprædiken af Pater L. Brunicardi. Kl. 20 Majandagt. Majandagten holdes hver Onsdag og Fredag Kl. 20, Søndag Kl. 17.

St. Therese Kirke

Fred. 5. Maj, Store Bededag, Kl. 7 og 8,30 (ikke Kl. 11) stille Messe.

St. Knud Lavards Kirke

Mand. 1. Maj Kl. 20 Majandagt. Fred. 5. Maj, Store Bededag Kl. 7,30 stille Messe, Kl. 10 Sangmesse, Kl. 20 Majandagt.

Jesu Hjerter Kirke

Sønd. 30. April meddeler Biskoppen Konfirmationens Sakramente i Forbindelse med Messen Kl. 8,30. Højmassen begynder Kl. 10,30. — Hver Dag i Maj Maaned Kl. 19,30 Majandagt. Mand. 1. Maj Kl. 19,30 unge Mænds Kongr. Tirsd. 2. Maj Kl. 16,30 og 20 Immaculatakongr. Fred. 5. Maj, Store Bededag, Kl. 6 Sonekommunion, Kl. 7 og 7,30 stille Messe, Kl. 8,30 Højmesse.

Aarhus Opland

Søndag den 30. April:
Odder Kl. 10,15 (Komm. 9,15).
Ulstrup Mark: Bortfalder.

Tre lukkede Retræter i Roskilde

For ældre Damer: Fra Fredag d. 28. Juli Kl. 19,30 til Tirsdag Morgen d. 1. August.

For unge Damer: fra Tirsdag d. 1. August Kl. 19,30 til Lørdag Morgen d. 5. August.

For Herrer: fra Søndag Kl. 19,30 til Torsdag Morgen d. 10. August.

Prisen for de tre Dage er 12 Kr., men hvis der forlanges Eneværelse, er Prisen 17 Kr. (Værelset skal forudbestilles). Til første Retræte er der ikke flere Eneværelser.

Tilmeldelser, som kun bliver besvaret, hvis alt er optaget, sendes til Sognepræsten eller til Søster Helena, Sct. Josefs Skole. Der medbringes almindelige Toiletsager, Salmebog, Kristi Efterfølgelse — og Rationeringsmærker. Retræterne ledes af Sognepræst N. Oppermann.

Eucharistisk Forening for Sct. Ansgars Sogn

Tilbedelse Fredag den 5. Maj fra Kl. 14. Da Biskoppen bestemte, at Tilbedelsen først skulde begynde Kl. 14, var det af Hensyn til, at saa mange Damer som muligt kunde være samlede om det Allerhelligste Sakramente i hver Time. 1. Fredag i Marts var der imidlertid i nogle af Eftermiddagstimerne sørgeligt faa Tilbedere, og en hel Del havde slet ikke sendt Afbud.

Damerne bedes derfor meget indtrængende om at møde til deres Time, kun Sygdom, Bortrejse eller en anden vægtig Grund skulde kunne forhindre Dem i at komme; og i saa Fald bedes De indtrængende om at sende Afbud i saa god Tid som muligt, og om muligt skaffe en Stedfortræder. Mere end nogensinde er det nødvendigt at samles om det Allerhelligste Sakramente for at yde Jesu Hjerter sønede Kærlighed og bede for vor hellige Faders Anliggender. De Damer, som allerede tilhører Eucharistisk Forening, opfordres til at prøve at hverve nye Medlemmer, saa vi snart kan blive en hel Hærskare af Tilbedere. De smaa Brochurer faas ved Henvendelse til Formanden, Ndr. Frihavnsvej 26. Øbro 9250.
Erikka Scheel, Formand.

St. Franciskus' 3. Orden

Søndag den 30. April Kl. 15 i St. Elisabeths Hospitals Kapel. Iklædning.

Adoption

Katolsk Ægtepar ønsker at adoptere en Pige paa 6—10 Aar. Billet

mrk. »Adoption« modtager Ugeblandets Redaktion, Nørrebrogade 27 C, København N.

Aftenunderholdning

Fredag d. 5. Maj Kl. 19

i Karnappen, Niels Hemmingsensgade, arrangeret af Hertug Knuds Laug til Fordel for Feriekolonien i Asserbo.

Knud Pheiffers Kabaret
»Vi unges«.

Bertel Skjoldborgs Orkester.

Billetter à 2 Kr. faas hos de katolske Boghandlere.

D. K. K. F.

Foraarssammenkomst

Torsdag d. 11. Maj i Klosteret Sst. Kjeldsgade 1. Vi samles i Klosterkirken Kl. 19½ til en lille privat Mariasalme og Bøn til Guds-Moder. Kl. 19¾ mødes vi i Festsalen. Program: Foredrag af Fuldmægtig Enoch Hjorth: »Kan Hjemmet reddes?« — Kaffe bord (Sukker bedes medbragt). Ogsaa Ikke-Medlemmer er velkomne, og hver Dame kan tage en Herre med.

Henvendelse om Deltagelse enten til Sct. Liobasøstrene Ryvang 381 eller til D. K. K. F.s Sekretariat, Øbro 9250. Tag Sangbogen med.

ACADEMICUM CATHOLICUM

AARHUS

Fredag d. 28. April Kl. 20: Møde.

KØBENHAVN

Lørdag den 29. April Kl. 20: Aabent Hus hos A. C.s Formand, Civilingeniør Wissum, Asmussensallé 1.

Onsdag d. 3. Maj Kl. 20: Ordinær Generalforsamling i Stenosgade 4. Derefter Foredrag af Pater Roos S. J.: Hvordan begrunder vi vor Tro.

Akademikermessen finder Sted i Asserbo Søndag d. 7. Maj Kl. 9.

Vedrørende Dagsordenen for Generalforsamlingen henvises til den tilsendte Meddelelse.

Bededagsfristen i Dagene d. 5.—7. Maj: Tur til Asserbo. Start Torsdag Aften. Nærmere Meddelelser vil tilgaa Medlemmerne.

Langølejren finder Sted i Dage 1.—10. Juli. Indtegning til Administratores.

R. I. P.
 Vor kære Søn, Broder, Mand og Far
 Radiotelegrafist
Johannes Wildt
 er omkommet i Udlandet den 13. December 1943 under Udøvelsen af sin Pligt.
 Familien Wildt.
 Charlottenlund Lyngby.
 Den afdøde anbefales til Menighedens Forbøn.

Vor kære lille
Aase
 døde d. 18. April 1944.
 Gerda og Ida Henriksen.

Bibliotek

I Assumptionsklosteret Rygaard, Bernstorffsvej 54, findes et Bibliotek, vel udstyret med udenlandske Bøger, særlig franske, desuden nogle danske.
 Abonnement kan tegnes for 6 Kr. om Aaret.

Catholica

Nr. 1 af Tidsskriftet er udsolgt i 1000 Eks. Skulde nogen være i Besiddelse af et af de af Forlaget gratis udsendte Eksemplarer, vil Tidsskriftets Redaktion være meget taknemlig for at modtage det. Det bedes sendt til Pater H. Roos, Stenosgade 4, Kbhvn. V.

Katolsk Ungdoms Klub

København.

Fredag d. 29. April Kl. 20, pr. Studiekredsmøde. Emne: Kvaler og

HORSENS
Manufaktur . Trikotage . Udstyr A-S Horsens Textil Lager Leverandør til katolske Institutioner
Carl Bech aut. elektr. Installatør Vestergade 33 . Telf. 1026 Leverandør til kath. Menighed
RANDERS
Randers Andelsmejeri Telefon 776 (4 Linier) Fineste Mejeriprodukter fra Dyrslæge kontrollerede Besætninger

Problemer. B: Seksualproblemer.
 Indledere: Lotte Fobian og Albert Strøyer. Farvelysbilleder ved Ing. Knud Hutter. Kaffebord. Praktisk Arrangement Gruppe II.

Fredag d. 5. Maj, Store Bededag. Cykletur. Røde Bro — Hørsholm. Start fra Stenosgade Kl. 10, fra Grundtvigskirken Kl. 10,30. Hjemkomst Kl. 17. Vandresangbog og Madpakke medbringes.

Lørdag d. 6. Maj Kl. 20 pr. Fælles Foredrags-Kredsmøde. Emne: Kirkens Kraftkilder. Kaffebord. Amatøraften. Tilmeldelse sker til Lotte Fobian. Praktisk Arrangement Gruppe I. Afregning for Sct. Knuds Gilderne Kl. 19,30.

Den 15. April afholdt Klubben sin årlige Generalforsamling med Bestyrelsesvalg. Den hidtidige Formand Albert Strøyer trak sig paa Grund af Læsning tilbage fra Formandsposten. Vi skylder Albert Strøyer hjertelig Tak for den Tid, han har været Formand for vor Klub, for det store Arbejde, han har gjort, og den Interesse, han altid har vist Klubbens Interesser.

Den nye Bestyrelse ser efter Valget saaledes ud:

Formand: Paul Sarrild, Godthaabsvej 34 A. Næstformand: Jørgen Barfred Petersen. Kvindelig Leder: Lotte Fobian. Kvindelig Vika: Margrethe Sarrild. Kasserer: Sven Pehrson. Sekretær: Maria Seitzberg. Assistent: Annemarie Skyum og Johs Skyum. Samtidig har Johs. Skyum overtaget Posten som Gildekasserer for Klubben.

Søndag den 21. Maj afholder Katolsk Ungdoms Klub, København

sin store Foraarsfest. Nærmere Program følger. Reserver Dagen.

Amager.

Lørdag d. 29. April Kl. 20 pr. afholder vi en Fest for Konfirmanderne. Herr E. Venturi holder Talen for Konfirmanderne. Efter Kaffebordet Gættekonkurrence for vore unge Gæster, derefter synger Peter Kaas fra Radioens Drengekor nogle af sine raske Sange.

Ved Generalforsamlingen Lørdag d. 15. April blev Bestyrelsen følgende: Formand, Henrik Gufler, kvindelig Leder, Tove Pruser. De øvrige: Leo Karup, Knud Nielsen, Erik Frandsen, Helene Laureckis, Oda Rasmussen og Grete Hansen.

Frederiksberg.

Den 14. April holdt Klubben Generalforsamling. Formanden Niels Frederiksen og Kassereren Johannes Samuelsen har trukket sig tilbage fra Bestyrelsen. Følgende blev valgt til den nye Bestyrelse: Ivan Larsen (Formand), Martha Tantholdt Hansen, Tove Frederiksen, Ansgar Samuelsen.

Fredag 28. Apr. Pastor K. Geertz-Hansen: »Franske Præster og Revolutionen«. Underholdning. Fred. 5. Maj (Store Bededag) Tur. Nærmere paa Mødet 28. April.

Paa given Foranledning

oplyses, at Fru Nanna Samuelson, Forhaabningsholms Allé 28, København, ikke har været Vidne i Kasperek-Sagen.

AARHUS	
<i>Alfred Pihl</i> Bagermester, Conditori Telefon 3041 - Hammershus Leverandør til St. Josef Hospital	Køb hos vore Annoncører
	
ODENSE	
LEDIG	Junker-Drejøe Kolonial . Delikatesser Nørrebro 49 . Odense Lev. til Sct Josephs Hospital
Vald. Tørring aut. elektr. Installatør Kongensgade 13, Tlf. 2021 Leverandør til Dalum Kloster	JØRGEN RASMUSSEN Glarmester Overgaden 29, Telefon 1117 Leverandør til St. Josephs Hospital og Kirken

AALBORG

Ferd. Færch & Co.

Tømrermestre
Strandvejen, Tlf 301

A. Hoffmann *Urmager og Optiker*
Borgerg. 17 (lige v. den nye Bro)
Briller efter Lægerecept
Rep. udf. nøjagtigt og billigt
Telefon 3779

Henry Hansen

Trikotage og Herrelingeri
Kastetvej 39, Aalborg, Tlf. 56 65

M. Thomsen Støtt

Entreprenør og Murermester
Kong Christians Allé 6
Telefon 1992

Mathias Christensen

Absalonsgade 14 . Tlf. 1556
Kolonial . Delikatesser . Kaffe

Køb
Hjemmets Udstyr
hos

Thuén, Gravensgade 2

P. Krebs

Elektroinstallatør
Frederiksgade 6
Telefon 1786
Udf. Arb. ved Kamilianerkliniken

Hans Wiencken *Kastetvej 51 . Aalborg*
er det rigtige Indkøbssted for
Kød, Flæk og Paalæg
Reelle, unge Varer til beskedne Priser
Egen Pølsefabrik . Forlang Tilbud

N. Nielsen & A. Brostrøm

H. PERS EFTERFØLGER

Aut. Vand-, Gas- og Blikkenslagermestre
SANITET- CENTRALVARME
Algade 58 . Aalborg . Telefoner: 681 - 6581

NAKSKOV

Spis Arbejdernes Fællesbageri's Produkter
Nakskov . Telefon 621

Broderlimagasinet

Østergade 18 . Telefon 921
Alt til Haandarbejde . Tegning, Montering
Stort Udvalg i Garn
Leverandør til Søstrene

L. C. Clasen

v. Ole Clasen **Murermester**
Telefon 208
Lev. til kat. Kirke

Nakskov Dampmølle

Aktieselskab

Alle Sorter Brændsel til Kakkellovne og Varmeapparater tilbydes billigst i allerbedste Kvaliteter.

A-S Nakskov Kulimport *Telefon Nr. 17*
Leverandør til den katolske Kirke

Chr. Steffensen

HERREEKVIPERING
Fruegade 8, Nakskov, Tlf. 796
Leverandør

HOLBÆK

A. P. PEDERSEN

Murermester
Markedsplads 10 . Telefon 239

Vestergades

Maskinværksted
RASMUSSEN & NIELSEN
Telefon 1039

H. P. Larsen

Kolonial . Delikatesser
Algade 28 . Tlf. 849
Leverandør til Hospitalet

Holbæk Mejeri A/S

Algade 54 . Telefon 65
Leverandør til Hospitalet

A-S Arbejdernes Fællesbageri

Bedste Brødsted
Lev. til St. Elisabeth Hospital

JENSEN & OLSEN

statsaut. Installationsforretning
Elektrisk Lys og Kraft
Algade . Telefon 365
Leverandør til den kat. Menighed

Katolsk Ugeblad

7. Maj 1944
92. Aarg.
Nr. 19

90'ernes Digtere
bliver Historie

Agurketid og H. G. Wells
Professor Skydsgaard
om den katolske Kirke
Katolske Kunstnere
paa Charlottenborg

En liden Foraarsbetragtning

Det er hvert Aar en Fryd at genopleve Foraaret. Liv bruser os i Møde allevegne. Tusinder af Knopper i Spring, Millioner af Spirer, som bryder sig Vej gennem Jordskorpen, og saa de spæde Foraarsblomsters Myriader!

Og dog: Hvad vedkommer alt dette mig? For mit eget Vedkommende vil Livet dog forme sig som hidtil. Jo, det vedkommer mig overordentlig meget. Thi jeg hører ogsaa med til Naturen. Jeg er skabt af den samme Skaber, og det samme Liv lever i mig.

Størst Betydning faar Naturens Opvaagnen for mig derved, at jeg faar en fornyet Følelse af, hvad selve Livet er. Ganske vist: Livet er noget mystisk. Selve Livskraften er Gaadernes Gaade. Men Ordet Liv faar mægtigere Indhold ved at opleve Naturens Opstandelse.

Forleden Dag stod jeg ved en aaben Grav. Kisten var blevet sænket, og jeg var i Færd med at foretage Jordpaakastelsen: »Af Jord har du skabt ham, i Hud og Kød har du klædt ham, opvæk ham paa den yderste Dag«. Det er det Øjeblik under Begravelsen, da man mest af alt føler Dødens Alvor.

Næppe havde jeg talt Ordene til Ende, førend mit Blik kom til at standse ved en Primula, der nyudsprungen og frisk, straalende i klare Farver, knejste en Haandsbred fra den aabne Grav. Den var en vidunderlig Skønhedsaabenbaring. Jeg tror ikke, en Blomst før havde gjort mere Indtryk paa mig end denne. Det kommer formodentlig af, at mine Tanker havde beskæftiget sig med Døden, og saa følte jeg Modsetningen mellem Død og Liv næsten som et Chock. Jeg syntes, det var rent ud usømmeligt, som den Blomst lo til mig i sin lyse, livsfyldte Skønhed, just, som jeg var ved at stede en afdød til Hvile.

Men da jeg gik hjem, maatte mine Tanker atter beskæftige sig med den lille, kække Livets Herold ved den aabne Grav. Der var en egen Glæde ved at tænke paa, at Livet gror, ogsaa paa Grave. At det sidste ikke er Død, men nyt Liv. Døden hærger paa Jorden, saa det er en Gru. Men Døden har ikke det sidste Ord. Død afløses af Liv. Det gælder i Naturen, og det gælder i Guds Rige: efter Død kommer Liv.

Og jeg begyndte at spekulere paa, hvorledes de Mennesker maa føle det, som tror, at med Døden er alt slut. Det forekom mig, at de — naar de da virkeligt tænkte over Tingene — maatte føle en dyb Smerte ved at staa overfor den dejlige Livsudfoldelse i Naturen. Thi hvor trist, ja, hvor bittert maa det ikke være at føle sig gennemstrømmet af Liv og dog vide, at alt dette om nogle Aar munder ud i en kold Stivnen, Død og kun Død.

Jeg maatte prise mig lykkelig over, at min Religion oplod mit Sind for, at Livet i Naturen kan give mig en Forsmag paa Livet efter Døden. Jeg forstod, hvad det vil sige at tro paa den levende Gud.

»Lad de døde begrave deres døde«, sagde Jesus en Gang. Alt, hvad der ikke staar i Forbindelse med Gud, er viet Døden. Alle, der ikke vil vide af Gud, har kun Døden. Alle, der agiterer mod Religionen, er »døde, der begraver deres døde«.

Men alle, der lever i Samfund med ham, som er Livet, gaar levende gennem Døden.

C. B.

Munkemel

Salg og Udlejning

AF LYSBADE OG ELEKTROMEDICINSKE APPARATER

DANSK RØNTGEN-TEKNIK A/S

KØBENHAVN
TELF. 4229

AARHUS
TELF. 6545

GAMELCA med den rigtige Kaffesmag

Forlang den hos Deres Købmand

Fabrikeret af **A. C. GAMÉL**

RECK'S OPVARMNINGS COMP. A/S

Esromgade 15. København N. Telef. 7480

Centralvarmeanlæg af enhver Art

Køkken-, Vaskeri-, Desinfektions- samt Tørrestueanlæg m.m.

RECK-STÅLKEDLER

BONALIN-BONEVOKS

til alle Gulve

Bonalin-Kompagniet A/S, København F

absolut

ABSALON

naar Forsikring skal tegnes

Mark Poulsen & Rønne

INGENIØRER

Pr. Mariæ Allé 1 A - København V.
Centralvarme-Anlæg - Sanitære Anlæg
Telefon 8533

Ove Juel-Christensen

Kaffe og Kolonial en gros

Ryesgade 106

Telefon Central 408

Blomsterforretningen

CAMELIA

Smukke Kranser og Kistepyntninger
Frederikssundsvej 229, Tlf. Bella 1729

Gaa i Arbejdernes Kaffeforsyning

Amagerbrogade 156

og prøv vor ekstrafine Maltkaffe

1.39 Kr. pr. 1/2 kg.

Altid friske Smaakager

KØBENHAVNS BRÆNDELS KOMPAGNI

KUL KØK KOKS

NØRREGADE 15

TELF. 9270

Bageri & Conditori

Johan Aschengreen

Amagerbrogade 72, Telefon Amager 353

Filial: Amagerbrog. 125, Telefon Amager 4019

G. Garth-Grüner

Landsretssagfører

Frederiksholms Kanal 6, Kbh.

Tlf.: 12.166 og 12.161

Malerfirmaet Gustav Lehnert

Rud. Berghsgade 65 . Ryv. 1421 y

Alt Maler-

og Tapetsererarbejde udføres

Udfører Arbejdet ved Sct. Michaels Gaard

Tidsskrifter
Brochurer
Cirkulærer
Brevpapir
Reklamekort
Programmer
o. s. v.

Bogtrykkeriet

TERTIA

Goth. 5077 y . Sallingvej 32 . F

Leverandør af Katolsk Sogneblad

Professor Skydsgaard om Kirken

Ved en Foredragsserie om »Kirken« talte Professor Skydsgaard forleden om den katolske Kirke, fyldigt refereret i »Kristeligt Dagblad« d. 27. April.

Som sædvanligt var det en Glæde at konstatere, at Professor S. saa ubetinget er den lutheriske Teolog herhjemme, der bedst kan give Udtryk for en katolsk Tankegang. Han har allerede bidraget meget til et bedre Kendskab til Kirken og vil uden Tvivl for mange blive en Vejviser til Rom.

For andre vil Prof. S. maaske blive den store Hindring. De vil sige, at naar denne Mand ikke selv slutter sig til den katolske Kirke, som han dog kender saa godt og værdsætter saa højt, maa han have særlig gode Grunde til det. Desværre kommer Professoren sjældent ind paa disse Grunde.

I det nævnte Foredrag synes vi dog at mærke, at Prof. S. ikke fuldtud forstaar Kirken. Hvor den — f. Eks. i sit Kirkebegreb eller sin Bedømmelse af Protestanterne — i en Syntese sammenfatter flere Synspunkter, er han tilbøjelig til at se »forskellige Ansigter«, divergerende Retninger, som om ogsaa vor Kirke var et protestantisk Samfund. Han kan selv kun gaa med til et af Ledene i Syntesen og forstaar derfor tilsyneladende ikke, at en virkelig Syntese er mulig. Men katolsk Aand viser sig netop karakteristisk i disse Synteser, mens Hæresierne splitter dem og lader den halve Sandhed bekrige den anden halve Sandhed.

Præstelønninger

I Pater Martindales Artikel sidste Uge var indløbet en Fejl. Katolske Præster i England har ikke 400 £ om Aaret at leve for, men kun 40 £.

H. G. WELLS

Forleden modtog jeg et Citat fra en Bog, der siges at være skrevet af H. G. Wells, og hvori han opfordrer til at bombardere Rom. Jeg skriver, at den »siges« at være skrevet af ham, for selv om Wells ofte er hysterisk, kan jeg daarligt tro, at han er saa stort et Fæ, at han kan skrive nedenstaaende, samt fordi jeg mener, at et andet Citat, der kommer lige forud, afgjort er unøjagtigt (foruden at Kilden til det er forkert stavet), og yderligere fordi hele Historien forekommer mig at være en Mystifikation. Men lad os engang antage, at Wells har skrevet det, han siges at have skrevet.

Paver maa være uvidende

I sit sidste Kapitel erklærer han, at det er hans Hensigt »at spotte ... den katolske Kristendom«. »For at vende tilbage til denne typiske Pave, Pius XII, er det nødvendigt at fremhæve hans dybe Uvidenhed og aandelige Underlegenhed.« Wells siger, at de fleste af os bliver rystede, naar vi hører, at Konger, Ministre og specielt det katolske Hierarki »nødvendigvis« maa være langt mere uvidende end almindelige Mennesker. Men »Præster har lige fra deres tidligste Ungdom levet afsondret fra den almindelige normale Menneskehed.« Hvilken Chance havde stakkels Pius XII, hvis halve Liv (NB! fra Ungdommen af) har været optaget af kirkelige Ceremonier, Skriftestolen og »Arrangementer af Fester og Festsdage« (!), hvilken Chance havde han »for at tilegne sig blot de almindeligste Forestillinger om Biologi og moderne Tænkning?« Enhver britisk eller amerikansk arbejdsløs Arbejder kan — hvis han har Videbegærlighed — »opnaa en Viden om moderne Biologi, moderne Tænkning og moderne Livsførelse, som uden Sammenligning

er større end nogen Pave nogensinde har været i Besiddelse af«, for han har Mulighed for at faa Adgang til hele Summen af de »fordøjede biologiske Tanker og Fakta«, som Videnskabsmænd har beskæftiget sig med hele deres Liv. (Jeg fremsætter her to Kommentarer. Denne Lægmandsforsker maa ikke blot være opslugt af intellektuel Videbegærlighed, men ogsaa arbejdsløs... Og dog vil der ikke findes arbejdsløse i den fuldkomne Stat. Og har forøvrigt en forudfordøjet Viden nogen opdragende Værdi? Jeg tvivler paa, om Wells nogensinde har skelnet mellem Belæring og Opdragelse).

Det syge Præstesind

Men det var den stakkels Pave! Selv om han *kunde* benytte sine »korte Stunder« til Læsning, vilde han ikke faa Lov til det! Alt »moderne« er paa Indeks! Kirken er i den Grad »uden Kontakt med Tingenes Virkelighed og Sandhed«, at den fra Begyndelsen af maa oplære sine Præster til at lukke deres Øjne og Ører! Se paa en Præst i Sporvognen! »De ser ham mumle sine besværgende Formulærer« — han tør ikke løfte sit Blik... han kunde jo komme til at se en Kvinde, og hvad vilde der saa ikke ske! Saaledes er Præstesindet Genstand for »en Ødelæggelse, en hemmelig Krænkelser, noget baade seksuelt og intellektuelt sygeligt«, og trods »al Røgelsens og Paramenternes Glans« finder vi i Paven »et Væsen, der paa een Gang er naivt, perverst og sygeligt«, et Levn fra Middelalderen, lige saa uvirkeligt og uvidende som nogen Tyrann — maaske endda mere. Pius XII er en »usammenhængende og hemningsløs Mand (!)«, »som Tilfældet har gjort til Hovedperson i sin døende Tidsalders tøjlesløse Daarskab« ... Før vi slip-

per af med Pavedømmet »kan det endnu naa at drukne vore Forhaabninger for den kommende Slægt i en Pøl af Blod — i et Forsøg paa at opnaa en sluttelig, verdensomspændende Bartholomæusnat«. »Paven — enhver Pave — er nødvendigvis » en slet oplyst og taabelig Hindring, et Centrum for lavsindet Modstand, Arving til den romersk-katolske Tradition i dens sidste Stadium af giftigt Forfald«. Saa derfor — hvorfor ikke bombe Rom og øjensynligt specielt Vatikanet?

Farce

Ren og skær Ondskab er altid modbydelig, ren og skær Dumhed er altid kedsommelig, men det farceagtige i dette Skvalder — Index, Præsten i Sporvognen, ja selv den kosmiske St. Bartholomæus — afsvækker baade ens Ækelhed og ens Kedsomhed. Selvfølgelig indlader jeg mig ikke paa at beskrive den uhyre Menneskekundskab, som er egen for Pius XI og Pius XII eller den encyklopædiske Lærdom, som i hvert Fald den førstnævnte var i Besiddelse af. Og jeg agter heller ikke at sige, hvad jeg mener om den almindelige Præstedannelse. Derimod har jeg Lyst til at sige lidt om Mr. Wells selv og den Position, han nød i England.

Wells' Udvikling

Vi kan sige, at der i England indtil Edvard VII's Død og maaske lidt længere fandtes en vis Sindsforfatning og et dertil svarende litterært Udtryk. Det var en *materialistisk Optimisme*, som hvilede paa den utrolige Udvikling af Videnskaben — Film, Radio, Flyvning — og af Velstanden. Hermed fulgte et Oprør mod Traditioner, Institutioner, Ejendomsretten og Ægteskabet. I denne Periode begyndte Wells at skrive sine storartede Historier om Marsbeboere, Tidmaskiner o. s. v. De var fulde af Fantasi og frejdigt Humør og var skrevet i et Sprog, der let kunde forstaas af den »lavere Middelfald«, der havde faaet samme

Uddannelse som Wells, og var smigret over den lille Dosis »Videnskab«, han puttede ind i sine Fortællinger, og endnu mere over hans stadige Antydning af, at *de* var det sande Folk og Fremtiden deres. Til Tider viste han virkelig Humor og virkelig Sympati, saaledes i hans henrivende »Kipps« og »Mr. Polly«. Men saa begyndte han at tage sig selv mere alvorligt og at *prædike*. Da han saa frem til en socialistisk Verden uden Privilegier, maatte han snærre ad »Aristokratiet«, men for at kunne gøre det effektivt, maatte han antyde, at han var godt kendt med »Aristokratiet«, dets Manerer, Tale og Psykologi, og det gjorde ubevidst Dele af hans Bøger overordentlig morsomme. Han begyndte ogsaa at slaa sig paa det seksuelle, og han kan heller ikke ret længe holde sig fra dette Emne. Hans Sympatiens Snæverhed blev mere og mere evident; ganske vist kendte han »Middel- og Handelsstanden, men han forstod ikke de fattige; han kendte Laboratorier og Anden-Rangs Klubber, men jeg tror ikke, han havde nogen Idé om en virkelig Kulmine eller et virkeligt Skib.

Wells — Shaw contra Belloc — Chesterton

Sommetider hører man, at denne Perodes Kendemærke er »Wells og Shaw contra Belloc og Chesterton«. Jeg tror nu ikke, at noget af disse Navnepar kan sættes sammen eller stilles overfor hinanden paa denne Maade, undtagen i den Forstand, at de to sidste troede paa Historiens Virkelighed, Værdi og Kontinuitet, mens de to første ønskede at befri sig for Fortiden; samt at Belloc og Chesterton øjensynligt troede paa aandelige Værdier, mens i hvert Fald Wells ikke gjorde det (undtagen naar han blev ramt af en pludselig stærk Følelse, som f. Eks. under en Del af forrige Krig). Shaw erstattede det aandelige med det vittige; han var uendelig meget mere vittig end Wells, men havde intet af Bellocs Belevenhed eller Chestertons »alvor-

lige Humor«. — Men medens Shaw var Teoretiker og aldrig søgte at opbygge noget, ønskede Wells virkelig at danne en ny Verden. Alt eftersom de begge opdagede, at Mennesker var »dumme« og ikke lyttede til dem, blev begge i daarligt Humør, og i hvert Fald Wells begyndte at kradse og skrike og gentog idelig sit nye Sæt af Klichéer, som erstattede de Formler, han ønskede at ødelægge — Verdens-Bevidstheden, Verdens-Universitetet, Verdens-Kulturen og Verdens-Staten, indenfor hvilken (som Aldous Huxley kom til at se saa klart) en Aandens Ensretning vilde komme til at finde Sted og gøre Ende paa enhver personlig Frihed. I »Fagre nye Verden« lader Huxley den eneste overlevende »frie« Mand begaa Selvmord; men Wells i det mindste blev ved sine Profetier om det materielle Velværes nærforestaaende Sejr.

Tiden er løbet fra Wells

Men Wells blev generet af to Kendsgerninger. Den ene var hans egen Fantasi Overflod; han var altid paavirkelig og utaalmodig. Derfor er det, at hans Bøger slutter saa daarligt. Han mindede mig altid om en Kat, der leger med en Mus i Baghaven til en Bungalow; før den stakkels Mus var mere end halvvejs død, viste der sig en ny Mus, og afsted for Katten for at lege med *den*. Deraf følger de vage Aspirationer og Usammenhængen i saa meget af, hvad han skrev. »Smith stod og saa mod Solopgangen ... han inddrak i dybe Drag en ny Luft ... under ham laa den store Fabrik, summende af hans nye Opfindelser ... han saa langt ind i den Nye Verden, hvor alle Mennesker skulde være frie — frie for Frygt — for Sygdom ... for alle de gamle Lænker ... Han rystede sin Næve mod Himlen, hvorfra ældgamle Afguder var kommet ned ... Han vendte sig om og gik tilbage til Lucy...« Netop saadan.

Den anden Kendsgerning var simpelthen den forrige Krig, efterfulgt af næsten hele Verdens Desillusionering. Ikke een af

hans Profetier var blevet opfyldt. Hans Utopier blev saa uvirkelige, at de var uforstaaelige for den nye Slægt, der havde saa let ved at føle Foragt. Mr. E. Muir siger saaledes i 5. Bind af sin »Introductions to English Literature« (udgivet af Professor B. Dobré og med Titlen »The present Age«), at den moderne Generation af unge Mænd og Kvinder i England simpelthen ikke ved, hvad det er, Wells (og Shaw) taler om. Det er rigtigt nok, at i England er den »desillusionerede« Generation blevet fulgt af et Slægtled med maadeholden Optimisme, der anerkender den absolute Nødvendighed af aandelige Principper, hvis denne Optimisme nogen Sinde skal retfærdiggøres. Om den kan overleve denne Krig, véd jeg ikke. Men i hvert Fald er det en Optimisme, der i Oprindelse, Væsen og Udsyn er ganske forskellig fra Wells's.

Wells og Historien

Jeg tilføjer kun dette ene: Maa-ske De siger, at hvis Wells ønskede at frigøre sig for Historien, hvorfor skrev han saa en Verdenshistorie? (Den er desværre oversat til Dansk). Jeg formoder, at han vilde bevise, at Menneskeheden faktisk havde udviklet sig (trods store Hindringer saasom Præster og Fyrster) i Retning af den emanciperede Velstand, han drømte om. At han mente sig *egnet* til at skrive den, kan vist kun tilskrives Indbildskhed. Alle Ekspertes, som jeg har spurgt, har raabt i Forfærdelse over Wells Fejltagelser i hvert Afsnit — ja, læser man Wells' Ord om Buddhismen, mærker man hans absolut manglende Evne til at tænke anderledes end *han* gør, ligesom hans Foragt for Jødedommen — »Templet var ikke større end en Lade« — viser det vulgære i en Aand, der dømmes efter Maal og Vægt! Jeg beklager, at Wells i en ny Bog om Chesterton bliver nævnt som et engelsk *Geni*. Han var meget dygtig indenfor skæbnesvangert snævre Grænser — men *Geni*? Aldrig! Og heller aldrig repræsentativ for mere end

en enkelt Samfundsklasse — og nu ikke længere for nogen.

Derfor tror jeg ikke, at Eng-lænderne vil være saa ivrige efter

at bombe Vatikanet, selv om vor Mr. Wells saa elegant har fortalt, hvordan Paven er.

C. C. Martindale S. J.

90'ernes Digtere bliver Historie

af Peter Schindler

Jørgen Andersen: Viggo Stuckenberg og hans Samtid, I-II. Gyldendal.

Der er Biografer, hvis Lyst er det *heuristiske*: Materialets flittige Indsamling og Sigtelse, men hvis Svaghed er det *kompositivriske*: at faa de talløse Mosaiksten til at danne Billede; de undgaar til hvert Fald den modsatte Types Fare: at supplere med egne Streger og Farver, hvor de ikke har haft Taalmod til at samle Fakta.

Forf. er uhyre flittig, han har arbejdet 10 Aar paa sit Værk, og han har samlet et mægtigt Stof gennem en overordentlig Belæstning (en Rubows Discipel), men Stoffet er ikke organisk bearbejdet til Portrætter af levende Personligheder. Man mærker Kartotek-Sedlerne for meget, og Skikkelserne er syntetiske: bestaar af Begreber, mere end de er levende. Det er Stilen, *Skabelsen*, der volder Forf. Besvær; den er temperamentsforladt, humørforladt og forfalder let til Jargon.

Forf. begynder med at sætte en stor Mosaik op af »Symbolismen«, men han ser altfor ofte Aarsags-Sammenhæng, Paavirkning, hvor der kun er formel Lighed; der er intet organisk Kit mellem Stenene. Helt rigtig er hans Placering af *I. P. Jacobsen*, mens *Thor Lange* ikke burde være anbragt jævnsides med »Symbolisterne«, men foran dem — som deres Mester; som Lyriker naaer han Stuckenberg, som Menneske er han langt dybere, men da han ikke var radikal i en radikal Tid, blev han først efter sin Død regnet med til Lauget.

Der er skarpe og gode Observationer i Indledningen (Forf.

kan forme en Sentens, ang. »Maaneskinspassiar« saaledes: Idealerne blev til Svineføde), men to Ting svækker den: trods den ifjor udkomne herlige Satire »Majkatten«, har cand. mag.'er en usalig Hang til at gøre Sproget til blot Gloser og Grammatik (Forf.s Optælling af kombinerede Adjektiver!) og Nourreddins Hang til blot at *registrere*; et poetisk Sind havde med Aladdins Lethed svinget sig op over det formelle og *bedømt* Stoffet, »prøvet Aanderne« — og fra en saadan Højde havde Forf. maaske opdaget, at »Symbolismen« i Danmark kun har været repræsenteret af *Thor Lange* og *Johannes Jørgensen*. — St. var ikke Symbolist — og ingen vil vist skyldes *Sophus Claussen* for at have været det, saa fransk paavirket han end var!

Altfor ofte citerer Forf. paa rent à propos (Afsnittene om *Gjellerup* og *Drachmann* og ofte ellers) — blot en Linje *ligner* formelt, skal der være *Slægtskab*. St. havde saa liden fremmed Læsning inde, at hans Kilder vist alle er i ham selv, hans eget Liv; bl. a. er jo St. lige saa spag, som *Gjellerup* og *Drachmann* er stærke (i Ord). Forf. stiller sig underligt upersonligt til sine Personer og deres Liv; at skrive *neutral* om Litteratur er haabløst, da Litteratur, der bestaar, aldrig er neutral, men altid *vil noget*. Forf. har ingen Dom (ejheller nogen Frifindelsesdom) over St.; hans *Ulykke* kalder Forf. saaledes (i Overskriften) for »Eventyret« — men saa griber han sig i det og gør (II, 143 flg.) Regnskabet ærligt op; dær bliver han menneskelig! Det helt sjælelige, det rent subli-

me synes han ikke ret at gøre Brug af (saaledes Brevet, I, 202, hvoraf han kun læser, at St. er »alene og fortvivlet«). Forf. ser intet Forhold mellem Skyld og Skæbne, blot at »Ulykken ligesom ligger i Luften« — der kan uddrages en dybere og sandere Lære af St.'s Liv og Digtning! Meget nyt bringer Forf. ikke, udover nogle Breve, men han yder et udmærket Supplement til, hvad man (nogle) vidste forud, og han tegner *Ingeborg* klarere, end det hidtil er sket: overfor hende er *Viggo St. lille* — men hun er *haard* som Granit. Stadig føler man det ufærdige ved Værket; Sproget er ikke soigneret, end ikke personligt, og Stilen mangler Varme og Farve.

*

Der er ofret mere paa St.s Barndom og Ungdom end de kan bære; Tanken ledes idelig til de tidlige Oplevelsers alt bestemmende Rigdom og Styrke i J. J.s »Legende«. Der er citeret for megen Pubertetslyrik — før 1885 (»Dryaden«) er St. jo ikke Digter. Men Bidraget er kostbart til at fatte hans Karakter: allerede som ung er der »for lidt Skub i ham«, og de radikale Fraser gaar i ham som Børnemælk. Hans tidlige Aar er for *almindelige* til at kunne bære en saa udførlig Analyse.

Der har været drevet en sand Kultus med St. af unge Hedninger, begyndende med *L. C. Nielsen*, som (jeg har kendt ham i Rom i de unge Aar!) dækkede sig bag St. — og altfor ofte brugtes St. som Skyts imod J. J. Det kan ikke ske mere efter dette Værk, som ikke er nogen Rehabilitering af St., men af J. J.

Karaktermæssigt kom St. aldrig ud over Gymnasieaarenes pinlige Veghed og Vaghed; Forf. erkender det, men anvender det ikke paa den Legende, der har dannet sig om St.s »stolte Stoicisme«. St. gaar bare og *er til*, om paa *godt* eller *ondt*, interesserer ham ikke; det har Naturalismen jo afskaffet som Poler og gjort til blotte Naturprodukter. Mens J. J. er tidligt belæst og let hersker Sprog, bevæger St. sig i hjemlige Bøgers Kreds, dærfør

er han ikke perfektibel som J. J. og bliver graa, hvor J. J. er varmt farverig; dærfør kan han foretrække »Skelskør og Slangerup« for »Pistoia og Rapallo« og den berømte Lyngbyvejs »Skærvebunke« for »Florens«. St. bliver mer og mere indfødt, og det forsnævrer; J. J. rejser og læser idelig, og vi har set, hvad det blev til af Værker. »Europæer« var St. saa vist ikke — uden via Brandes.

J. J. blev tidligt, i sine Mestres Skole, Filosof; Tyskerne kaldte ham med Rette *der dänische Dichterphilosoph*, da han blev oversat — hvordan skulde man oversætte St.? Han (og Samtiden) fabler meget om *Sandhed*, men de definerer den aldrig; de havde *Meninger*, og de skiftede Meninger — pr. Instinkt og Følelse, aldrig pr. Ræson — tænk, om de havde mødt Thomas' Krav til stringente Begreber og ubønhørlig Konsekvens! Dog, det havde aldrig hjulpet dem; St. er totalt viljeløs og principløs; han ser Følgerne af sin Færd, men formaar ikke at gøre Oprør mod sig selv; han kan *sørge* over sin Lod, men ikke *rase*, saa han springer op og vender om. Dærfør er ogsaa alle hans Prosas Helte ynkkelige — men ikke tragiske; det *store*, det *eksistentielle* mangler i al denne menneskelige Gelé — Prosaen bliver dærfør til Smaalitteratur, Vignetter i Margen af Livet, Sjælenusseri — aldrig til Befrielse.

Til medfødt Svaghed følger sig to Ulykker: Kvindekærlighed, som ikke er frugtbar; St. selv siger »Vé den Lykke, Kvinder bringer Mænd«, og Forf.: »Selv Cæsar, der er besat af en Kvinde, maa dø!« Modstandsløs Besættelse spinder sig forfærdende om ham og ruinerer det værdifuldeste i hans Liv. Trods Frihedsflosklerne honorerer han ikke Livets Krav om Arbejde og Indsats; »et Liv uden Forpligtelser blev hans Ideal« — og han lever det — og af al Stoltheden i Lykkekravet bliver der denne salte Aske tilbage: »lidt Lykke for dem og det, som jeg har kær«.

For at leve blev St. det forfærdeligste af alt: »*Erhvervsforfat-*

ter« (som det hedder med et af Nutidens styggeste Ord — Kunstens Apacher, vilde jeg sige om de moderne af Slagsen). Han maatte »slaa Mønt af sin Ulykke«, »prostituere sit og Ingeborgs Samliv« — og dærfør virker Forf.s Værk ikke som en Indiskretion, snarere som det modsatte (men hvad siger Gartner Madsen?); elendigt blev Resultatet (»Den vilde Jæger« gik i 72 Expl.), men ingen Kvinde finder sig i Længden i økonomisk Roderi hos den Mand, hun vil beundre — allermindst, hvis hun selv er medskyldig i Roderiet.

Det hele ender da ogsaa i ren Elende, thi »et andet Menneske kan jeg ikke blive«, siger St., da han faar sit Livs store Chance: Rejsen (som han ogsaa, ved ødsel Økonomi, fordærver for sig selv). Dette Afsnit er pinligt at læse for en Discipel af J. J. i den ædle Rejsekunst; man synes, St. hær har taget noget meget stort forfængeligt. Paris og Firenze er totalt spildt paa ham; »almindelig Rejsemorskab vil jeg aldrig komme til at opleve«, ogsaa fordi »jeg er lidet sprogkyndig« og saa fumlende, at en Redningsmand maa udsendes for at bringe ham i Land; det er ikke til at drive ham til at se Kunst i Firenze, og den i Paris bare overvældede ham. Atter gaar Tanken til »Rejsebogen«, »Pilgrimsbogen«, de mange Vandrebøger og »Legenden« — saadan *kan* Rejse altsaa virke — men paa et Sind, der søger bort fra sig selv. St.s nøgterne Beskuelse af Paris og Italien bunder i hans Jegcentring, ude af Stand til at fly fra sig selv sidder han evindeligt og sukker efter »Skærvebunken« ved Sorgenfri.

Forf. lader St.s Ulykke være selvforskyldt: et Produkt af hans Karakter; men han paapeger ikke, at det kun blev Elendighed, ikke Tragedie. Ikke Tragedie — baade fordi Formatet ikke var til Tragedie, og fordi Tragedie kræver *Spænding mellem to Poler*, men to saadanne fandtes ikke i St.s Liv — han bare gled og gled mod den negative Pol; *den positive fungerede sletikke*. St. har Ævne til *bundløs Sorg*, og han

er størst som Digter, naar han giver *den* Udtryk (Ex. Moderens Død), men *Konflikt* kan han ikke komme i, da der ikke er noget andet Princip end Jeg'et i ham. Dærfor er han ogsaa »blottet for Anger« — men ikke for Rædsel (Digtet »Barmhjærtighed«, som først hed »Angst«); han er saa selvoptaget, at han »ej har Mod / én levet Stund at slette« — atter tænker man paa »Livslegenden«, som har dette Mod og bliver rig af det og stor.

Saa bliver da St.s højeste Dyd hans legendariske »stolte Resignation, dybe Ensomhed«: Ja, gør den nu det? Hans Digte viser jo netop *Klage* og ikke Stoikerens sammenbidte Taushed. Og da Ingeborg har dræbt sig omme paa den anden Side Kloden, udbryder han: »Nu er jeg helt sprængt!« Der er Resignation i J. J.s »Legende«, men ikke i St.s Liv, thi J. J. fik alt for intet, mens St. intet fik, fordi han intet forlod — det var hende og Livet, der forlod ham. Og er det egentlig at »gaa ud af Verden uden Staahej«, naar man forlader Mand og Børn og rejser til Australien og skyder sig, naar Livet ogsaa dær er utaaleligt (og hvor maa det have været utaaleligt da for den, der en Gang var »90'ernes Kamma Rahbek« (et af Forf.s lykkelige Fund!).

Sophus Claussen fik Ret i sit sidste Ord i Sagen: »der bliver fortvivlende lidt af saa meget«. Og saa var det endda St.s Held, at Livet ikke forlængedes for ham — ad den hidtidige Bane lod der sig ikke digte videre! Hvad saa han selv som sit Livs Sum? »Tre-fire rene Klange« — jo, og de staa efter ham og vil staa, saa længe Dansk er Dansk.

Naturalismen var forladt; man gad ikke mere fotografere Selvfølgeligheder i artistisk Endeløshed; nogle flyede via Symbolismen til Catholicismen (Thor Lange og J. J.) og blev rige af det; andre (St.) flyede ind i Egoismen, som førte til graa Livslede og endte via Grimassen og Galden i det Vakuum, der tiltrak Splidens Dæmoner: Ævneløsheden til Kærlighed — og kun een af dem: *Strindberg*, formaaede at løfte

dette Liv op i Tragediens Sfære ... for at ende ved Korset. Og de nyere, som vandrede i den store Egoists Fodspor, vor Tids »unge« Prosaister, de endte i *Animalismen* — ikke af *anima*, men af *animal*: nu er der kun Dyret i Mennesket tilbage, da de fleste af dem er for sølle til at dyrke selv Djævelen.

Dette er den forfærdende Lære, »Symbolisterne« har givet os, der har Rod i deres Generation. Ej sært da, om vi flyer fra den lokale Verden til de store Lande, de store Stæder, de store Bøger, den store Kunst, de store, ja største Personligheder: Catholicismens store, rige, varme, gyldne Gudsrige — og at vi takker ham, der foran os gik Vejen til Rom.

*

Der skal ydes St. al Anerkendelse for, hvad han virkelig var, det eneste, han virkelig var: *den store Lyriker* — nonchalant med at sælge en Hoben halvsløje Vers til Bladene, men kræsen i at samle »tre-fire rene Klange« i smaa udsøgte Bind.

Hans Prosa er saa død, at kun sur Pligt kan faa En til at vandre gennem disse sprogligt klare Ørknør, hvor Personerne bliver mere og mere slatne og til sidst rent anstaltsbedürftige. St. er ikke Digter i Prosa; enten er han blot »Erhvervsforfatter«, eller han skriver (og skrider) sig fri for en Pine, som ikke rigtig kan gribe Læseren, fordi der (i Tidens Manér) i altfor høj Grad er lavet Litteratur paa den. Hans Personer er os i Nutiden, hvor vi alle har noget at bestille, inresseløse; de handler aldrig ud fra Idéer, kun ud fra Instinkter, og de synes lige saa hjælpeløst som modstandsløst i blinde Drifters Vold. Forf. har Ret: St. digter kun ud fra sit eget Liv — altsaa sandt — men graat —, og *graa* Bøger gider vi ikke mere læse.

Det, vi er ham evigt taknemmelige for, er »Guldmedeflugten« i saa skinnende Vers som dem i »Sne« — og hær er vi mange Dyrkere af St.s Kultus i Skindbind! Har Forf., med al sin Flid, gavnet St. ved sin Ana-

(Fortsættes Side 298)

Vatikanets Forsyninger

Umiddelbart efter Krigens Udbrud tog den schweiziske Forbundsregering Skridt til at chartre et Antal Oceanbaade med det Formaal at skaffe Forsyninger til Schweiz, og optog Forhandlinger med den italienske Regering om Tilladelse til at benytte Genova som Anløbshavn. Trafiken mellem

Genova og Schweiz skulde ligeledes foregaa efter nærmere fastsatte Bestemmelser.

Den neutrale Vatikanstats Forvaltning har ligeledes siden 1939 haft Opmærksomheden fæstnet paa den lille Stats Forsyningsproblem. Allerede i 1936 blev der truffet Handelsaftaler med visse, f. Eks. portugisiske, Selskaber om Leverance af Levnedsmidler, men først ved Italiens Indtræden i Krigene i 1940 blev Problemet akut. Flere Gange havde det været paa Tale at chartre en lille Handelsflaade, som skulde sørge for Vatikanstatens materielle Fornødenheder og som til sine Rejser formentlig vilde kunne opnaa frit Lejde hos begge de krigsførende Parter. Gennem længere Tid har der været ført Forhandlinger mellem Vatikanstatens Guvernør og de respektive Stater, og den romerske Presse bekræfter nu Dannelsen af en særlig Handelsskibsflaade, der skal sejle under Vatikanets hvid-gule Flag. Dens nøjagtige Omfang kendes endnu ikke, men den vil i hvert Fald komme til at omfatte to Dampere paa hver 10.000 Tons. U. E. O.

Af

Vor Frues Legender

Nær beslægtet med vore gamle Folkeviser er Nordens Legendelitteratur, og blandt disse maa nævnes Marialegenderne. Ligesom Viserne er de udsprunget af den frodigste Fantasi, og mange har efterladt sig Spor i Kunsten. Nedenstaaende Legender findes bl. a. i den oldnordiske Mariu Saga og i Christjern Pedersens Jærtegnspostille og er her gengivet efter P. D. Steidl: Legenderoser fra Vor Frues Urlegaard.

Helsinus eller Æthelsige

Vikingerne hægede paa de nordiske Kyster og bragte Rædsel, hvor de drog frem over Havet. Men i England havde den tapre Vilhelm, kaldet Erobreren, i det Aar 1066 kastet de vilde Horder ud af Landet. Da blusede Sven Estridsson, de Dan-skes Konge, i heftig Vrede over at skulle miste det Rige, som han mente at have Ret til som sin Faders Arv, og han svor, at England atter skulde høje sig for ham. Men Vilhelm, der var træt af de evige Fejder og den bitre Ufred, sendte da sin vise og fromme Raadgiver, Abbeden Æthelsige, som sin Mægler og Fredstifter til den danske Konge. Og vel ingen bedre Mand kunde han finde i en saadan Tid end den milde og sagtmodige Guds Tjener.

Som denne nu havde røgtet sin Konges Ærinde hos Danerkongen, stævnedes han atter mod Hjemmets Kyst. Da blev det pludseligt et ondt Vejr, Bølgerne slog højt mod Skibet, hvor Æthelsige opholdt sig; det svajede hid og did for Stormens Magt, medens Rorpinde og Aarer knækkede som svage Siv. Men den hellige Mand holdt Modet oppe hos det forfærdede Mandskab og raabte høj til Himlen om Hjælp. Og da paa engang saas en Skikkelse at skride langsomt frem over den oprørte Sø; den kommende var iført en Bi-

skops Skrud, og Krumstaven holdt han højt i Vejret. Han raabte gennem Storm og Hav disse Ord til Æthelsige: »Helsinus, hør mig vel! Ønsker du at føre Skib og Mandskab frelst i Havn paa Englands Kyst, saa maa du love Jesu Kristi huldsalige Moder, at du fra nu af hvert Aar vil fejre Mindet om hendes ophøjede Undfangelsesstund«! Da faldt den hellige Mand ned paa Knæ paa Dækket, hvor han stod med det forsagte Mandskab og raabte ud til den fremmede, der syntes at svæve frem over Bølgernes Toppe: »Du fremmede Mand, ihvem du end er, gerne vil jeg lyde dit Bud; men sig mig da, paa hvilken Dag jeg skal fejre hin Mindefest«? Og Svaret kom tilbage gennem Stormens Brus: »Paa den ottende Dag i December, den Maaned, der ogsaa gemmer Mindet om Herrens velsignede Fødsel, skal du fejre Guds Moders Fest«!

Og Skikkelsen svævede atter bort, medens Storm og Uvejr stilledes af. Snart lyste Solen hen over Havets spejlglatte Flade, og Skibet landede trygt og roligt ved Englands Kyst. Æthelsige glemte ikke sit Løfte; hvert Aar paa den ottende Dag i Herrens Fødselsmaaned lovede og priste han den allerreneste Guds Moder, og frembar det hellige Messeoffer til hendes Pris.

Fra Englands Jordbund, midt i en vild og voldsom Tid, blomstrede denne Legende frem, der allerede findes i de ældste Legendesamlinger og indirekte ogsaa har indvirket baade paa Legendens om St. Olavs Kapsejllads og fremfor alt paa Luciuslegenden.

Vor Frue og Sibyllen

Christjern Pedersen sammenfatter i sin Jærtegnspostille alle de vidunderlige Tegn, der skal være sket den hellige Julenat. Han anfører som Hjemmelsmand Innocents II, Paulus Orosius og den berømte Dominikaner Bartholomæus de Lucca, ofte kaldet Tholomæus eller Ptolomeus.

Disse Kilder ved at berette, at Afguderne i Ægypten den hellige Julenat styrtede i Grus og en Kilde i Rom flød paa Juledagen med saa rigelig Olje, at samme løb ud i Tiberen.

Ejgil Vedel Schmidt: Tri
(tilkendt Hanne Benzon Legatet, som Udmærkelse)

Og Balsaminens Træ sprang ud i Blad og Blomst i den hellige Julenat og udstraalede den sødeste Balsams Vellugt. »Og — fortsætter Jærtegnspostillen — Oktavianus Augustus saa ligeledes samme Dag paa Himlen en Cirkel, i hvilken der stod en Jomfru med et Barn i sin Favn. Og Sibyllen forkyndte ham, at nu var det Barn født, som skulde vorde Kongernes Konge. Og da forbød han straks, at nogen efter den Dag skulde kalde ham Herre, saaledes som Orosius skriver«.

Denne Scene blev paa en gri-bende Maade fremstillet af Billedskæreren Hans Brüggeman: Sibyllen viser Kejser Augustus Maria med Barnet, og Augustus løfter undrende sine Hænder.

Sibyllerne fremstilles ogsaa alene. I Aarhus Domkirke findes paa Kalkmalerierne 10 Sibyller, 6 paa den ene, og 4 paa den anden Side, hver med sit Skriftbaand. Sibyllerne betegnes som Hellespontica, Cumana, Chinica, Tiburtina, Persica, Erethrica, Samica, Europaea, Delphica, Frigica. Den Hellespontinske forkynder, at Frelseren snart skulde fødes af en jødisk Jomfru. Antallet og Skriftebaandene veksler hyppigt.

Birg
Forf.
Pete

Katolske Navne paa Foraars- udstillingen

1944

▲ V. Rendal-Jensen:
Kristus helbreder en
Blind

Blandt Malerne møder *Birgitte West* med et Portræt af *Pastor Schindler*, *Ingolf Røjbæk* med tre Billeder, af hvilke vi her gengiver *Ung Pige*, *Jørgen Brask* ligeledes med tre, her gengives *Portræt* og *Vilh. Rendal-Jensen* med tre — i den skovgaardske Aand — af hvem vi her har valgt *Kristus helbreder en Blind*.

— Blandt Skulpturarbejderne indtager *Eigil Vedel Schmidt* en smuk Plads med tre Værker. Her er gengivet *Trappepige* (i fransk Kalksten).

←
Jørgen Brask:
Portræt

→
Ingolf Røjbæk:
Ung Pige

te Skulptur)

stor
r

90'ernes Digtere (fortsat fra Side 295)

lyse af Digtenes Genesis? J. J. var aldrig usikker paa Vers, har aldrig skrevet blot eet svagt Digt — men hos St. maa de »tre-fire rene Klange« findes frem mellem Bunker af halvgode Ting ... til Gengæld er det saa ogsaa noget af »den skæreste Poesi, vi har paa Dansk« (Forf.) — ja, men spæd som den Poesi, der aldrig har drukket anden Sol end den blege disslørede Glans over Danmark; hær fortsættes St. af Holstein — mens J. J. fortsættes i Helge Rodc, der ofte fik Glød af en varmende Sol.

Man maa forlade den gængse Gruppering, der gør St. til »Symbolist« — bortset fra, at »Taarnet« først kom i 1893, og St. allerede digtede i 85, er det er Faktum, at St. aldrig har *dobbelt* Mening, dybere Bund i sine Digte, end Ordene røber; han ser kun, og vil kun se, hvad der ligger under Skyerne, over Jorden og indenfor Horisonten, ja, han klynger sig krampagtigt til det, som ses, og *aner* aldrig Sammenhænge, hvis Konsekvenser gør En rodløs i Verden og syg af Hjemvé efter det, som er bagom Tingene. St. forstaar end ikke Symbolisterne og finder deres Kunst »hysterisk og taaget«.

Forf. har givet os noget helt nyt i sin Omtale af St. som *Kunsthistoriker* i de senere Aar; hær præsterer hans Skarpsyn og Finsans det helt fornemme paa Prosa — ogsaa, fordi han hær har forladt sig selv og dog beskæftiger sig med Kunst. Han kan forme en Observation saa skarp og elegant som den om Frue Kirke med Taarnet, at det er »en *Kentaur*«; den Slags henrykker!

Vi maa ogsaa være Forf. taknemmelig for mange St.-Breve, som ikke før har været kendt, og give ham Ret i, at vi maa have en Udgave af 90'ernes Breve, nu dens Mænd er blevet Historie — ene *the grand old man* i Vadstena er tilbage. Vilh. Andersen siger med Rette, at St.s Breve er hans bedste Prosa — ja, for de

er ægte Liv — for saa vidt mere levende end J. J.s, eftersom J.J., selv i skæbneafgørende Breve, altid *citerer noget*, han lige har læst. Man forstaar ikke, at J. J. ikke selv (i »Legenden«) har givet os Brevet II. 33, som staar saa uendelig højt over Ingeborgs bitre Epistel. Brevene fra Bruddets Dage tilhører ikke mere Privatlivet, men dansk Aandshistorie; og Brevene fra efter Bruddet kunde Forf. godt have givet os flere af. Hvad der er skrevet mellem St., J.J. og Soph. Cl., er den fineste Aandsdebat, Danmark har haft siden Tylvtestriden — den fortjener en komplet Dokumentation.

*

Bruddet mellem St. og J. J. er omsider nu Historie og kan omtales som andre Brud mellem Aandspersonligheder. Forf. gør det og giver os kostbart Stof til Supplering og Korrigering af »Legenden«; klogt siger han, at »et Venskab som St.s og J. J.s kunde daarligt dæmpes ned til et Bekendtskabs konventionelle Omgang, men maatte gaa i Stykker«. Hvorfor? For Religionens Skyld? Absolut ikke; kun Ingeborg var saa hadsk, at hun fordrede det — og hendes vege Mand fulgte den bitre og flintehaarde Kvinde og brød med sin Ven. Soph. Claussen, der var den konsekventeste af Hedningerne, var europæisk nok til at være taalsom: »giv ham Kredit«, og Kunstner nok til »ikke at lade sig genere af et Madonnabillede«; det S. Cl. fordrede, var Digterprøven: gør det nye J. J. til større Digter, er det godt — og har han ikke bestaaet Prøven!

Nej, Aarsagen ligger saa dybt som før Venskabets Dage. J. J. borer sig ned i Bjerge af Læsning og lever dærinde som i en Aladdinshule, hvor stadig nye Skatte findes; og han higer ud, dær hvor de Aander, han lærte af, havde levet — han var med andre Ord *Filosof* og *Europæer* allerede før »Symbolismen«; St. dærimod uddyber sin *Rodfæstet-*

hed i »Skærvebunken«: der er ej Verden udenfor Veronas Mure! og snart er det fremmede ham fjendsk. De to Linjer *maatte* føre til Brud, da Aanderne blev saa forskellige, som St. og J. J. var paa Rejse; selve Livsindstillingens »evige Higen« eller »at have nok i lidt Lykke« er Udslag af to Sind, som ikke kan mødes.

Dærtill kom, at St. rejste det Krav, visse Mestre i Kunsten og visse Venner, hvis Venskab er den svagere kostbart, uberettiget rejser: *Du maa ikke have andre Guder for mig*. En ny »Gud« var kommet ind i J. J.s Liv: *Mogens Ballin*. Og maa hans Biograf have Lov at sige, at Forf.s Rids af ham ej blot er karrigt, men det gør ikke Regnskab for, hvordan M. B. kunde blive Modpol mod St. i J. J.s Liv — man forstaar ikke, hvori Valget bestaar, og det er et væsentligt Minus i Bruddets ellers klart tegnede Historie. Der arbejdedes af Ballin og Verkade fra den ene Side, men sandelig ogsaa fra St. og Claussen fra den anden — to Magneter stredes om en Sjæl i Spænding. Iøvrigt yder Forf. J. J. Opregnsning for den Selvfornedrelse, han anvender i Skildringen af Bruddet i »Legenden«. Efterverdenen vil med Ærbødighed til sene Tider læse de to klassiske Bekendelsesdigte, det affødte, et fra hver Part. Og vil finde J. J.s Beretning, saa længe man endnu læser Selvbioграфier i Danmark; St. er kun tjent med, at hans hadske »Paa-stande« (II, 41 — hvilket Fald fra »Bekendelse«!) er glemt med det Blads Papir, de er trykt paa. J. J.s Svar (II, 42) er et af de *store danske Breve*; Forf. skal have Tak for at have reddet det.

Gik saa St. »uovervunden ud af Livets Port,« som Legenden om ham vil det? *Respice finem*, se, hvordan det endte! Forf. slaar ikke den sidste Streg og giver ikke den sidste Sammentælling, men han giver Læsren flere Tal at tælle med i Regnskabet, end vi forhen har haft — og det skal der siges ham Tak for.

Peter Schindler.

»Af hans Fylde«

»Af hans Fylde har vi alle modtaget, og det Naade over Naade«. (Jo. 1,16.) Evangelisten Johannes strømmede over af Glæde, da han skrev disse Ord i Prologen til sit Evangelium. Hvad han vilde udtrykke med dem, er dette: Al den Velsignelse, den uendelig gode Gud har spredt omkring sig ved Skabelsen og Forløsningen, tilflyder os gennem hans Søn: baade Tilværelse og Naade og Sandhed. Vi faar alle Del i Kristi Fylde, men ikke alle faar de samme Gaver og lige meget, Nej, med Hensyn til Fordeelingen af Guds Gaver gælder en vidunderlig Lov. Den kan udtrykkes ved de Ord: »Mangfoldigheden i Enheden«. Dette er som bekendt Skønhedens inderste Hemmelighed og al virkelig Kunsts uforglemmelige Ledestjerne.

Da nemlig vor Frelser ved sit Blod vandt Mennesker for Gud af alle Stammer og Tungemaal, af alle Folk og Nationer, skulde de danne et velordnet Rige, en Organisme, som f. Eks. Vinstokken med sine Grene, Blade og Frugter er det. Denne Plan er ikke blot St. Johannes' Yndlingsidé, men ogsaa den hellige Petrus taler om et aandeligt Tempel, hvis levende Stene vi er med hver sin Plads og særegne Form. Endnu ivrigere er Folkenes Apostel Paulus for at belyse denne Sag fra alle Sider. Til Trods for, at vi er saa mange, er vi tilsammen dog kun et Legeme i Kristus, forklarer han tre Gange. I Forhold til hinanden indbyrdes er vi som Lemmer med forskellig Funktion og derfor ogsaa forskellig Struktur og Udstyr, men bestemte til ved de Tjenester, hver især forretter, at hjælpe og gavne hinanden og saaledes at bygge hele Legemet op, til det har naaet Manddomsaarenes Modenhed. Dette er altsaa Guds Tanke og Vilje med os, og derfor modtager alle, der tilhører Kristi Kirke, af den Fylde, dennes Hoved

ejer. Dog faar ikke alle det samme Maal, ej heller de samme Gaver, men hvad Herren tildeler i Forhold til den Plads, han anviser, og det Kald, han giver.

Nogle af Kristi Gaver er naturligvis fælles for alle Kristne, og de er saa værdifulde, at vi ikke nok kan lovprise Guds Kærlighed og Barmhertighed mod os. Johannes antyder dem selv dér, hvor han beretter om Herrens natlige Samtale med Nikodemus. Jesus forklarede dengang, hvordan man bliver Medlem af Guds Rige og Lem paa hans mystiske Legeme. Det sker gennem en Genfødelse af Vand og Helligaanden. Daabens Vand renses fra Arvesyndens Besmittelse og al personlig Synd, hvis en saadan er begaaet og angret. Hele Strafskylden ligesom skylles bort, og nu staar Adgangen til Kristi uudtømmelige Naadeskatte aaben. Benytter den døbte sig af dem, vinder han stadig frem i sit Venskab med Gud. Helligaanden, som kommer i Daaben, skænker Sjælen en overnaturlig Egenskab, der giver Del i den guddommelige Natur og gør den til hans Tempel. Fra at være en Fjende af Gud bliver den Kristne nu Guds Ven og adopterede Barn og dermed Arving til Himmels Herlighed og Rigdomme. Endelig indtræder ogsaa det, som Lignelsen om Vinstokken skal illustrere: Naaden gør ham til en frugbringende Gren, d. v. s. ved dens Hjælp kan han udføre Gerninger, som er saa værdifulde i sig selv, at de belønnes med evigt Liv.

Kan Johannes tale om Gaverne Enhed, kan han ogsaa fortælle om deres Mangfoldighed. Han selv er jo *Apostel*, altsaa en af de faa, der indtager en ganske enestaaende Plads i Guds Rige. De danner Grundvolden for det Hus, som Kristus har bygget. Paa deres Prædiken og Naadefuldmagt beror hele den stridende Kirkes

Fasthed og Uovervindelighed. Denne Særstilling beholder de til evig Tid ogsaa i den triumferende Kirke. For det nye Jerusalems Mure har tolv Grundstene, hvorpaa der staar de tolv Navne paa Lammets Apostle. Hvor glæder det ikke Johannes endnu i hans sidste Leveaar i sine Tanker at dvæle ved, hvor venligt Frelseren ved deres første Møde indbød ham til at komme og se; hvor kærligt han underviste ham og gjorde ham til Jordens Salt og Verdens Lys; hvor overraskende det var for ham, da Herren en Dag lagde sine egne undergørende Kræfter i hans Haand, saa han ogsaa kunde helbrede syge, opvække døde og uddrive onde Aander. Men til Højdepunkterne i Johannes' Liv hørte utvivlsomt det Øjeblik, da Herren overgav ham og de andre Apostle sin egen Fuldmagt og Opgave, betroede dem hele Forløsningens Frugt og sendte dem ud i hele Verden med Løfte om aldrig at ville forlade dem, og saa Pinsefesten, da Helligaanden steg ned som et fremfarende Vejr og i Ildtungers Skikkelse, og da det gamle Menneske i ham ligesom brød sammen og et nyt opstod, et Menneske der kunde tale i fremmede Tungemaal og ikke længere kendte til Frygt og Svaghed. Det er det, Johannes tænkte paa, da han nedskrev de Ord: »Af hans Fylde har vi alle modtaget, og det Naade over Naade«.

Dog ikke blot en Apostels særlige Naadegaver kender Johannes, men han husker ogsaa Kirkens første *Blodvidne*, Diakonen Stefanus. Hvilken særpræget Skikkelse var ikke denne Mand ved den Aand og den Kraft, han havde modtaget af Kristi Fylde. Han var enfoldig i sin Tro som en Due, snild og raadsnar i Farens Stund som en Slange, taalmodig som et Lam midt iblandt Ulve. Hvad andre attraar — et Liv i Magelighed, — flyr han; hvad andre flyr, — Anstrengelse og Kamp for Kristi Skyld, — attraar han. Han vil ikke have det bedre, end hans Mester har haft det. Derfor dør han ogsaa en uforglemmelig Død. Medens

(Stattes Side 301)

Liturgisk Kalender

Tallet under Datoen angiver Sidelallet for den paagældende Fest i Søndagsmessebogen.

Maj

7. S. 4. Søndag e. Paaske (587); (hvid) 2. Bøn: St. Stanislaus 227 (907), 3. Bøn*); Paaskens Præfation**).
8. M. Ærkeæleen St. Michaels (hvid) Aabenbarelse (907); 2. Bøn*).
9. Ti. St. Gregor af Nazianz (hvid) (908); 2. Bøn*).
10. O. St. Antoninus (908); 2. (hvid) Bøn: St. Gordianus og St. Epimachus (908), 3. Bøn*).
11. T. † Feria; foregaaende Søndags Messe (587) uden Credo; 2. Bøn: Gudsmøder ([90]), 3. Bøn: For Kirken ([123]) eller For Paven ([122]), 4. Bøn*).
12. F. † St. Nerens, St. Achilleus, (rød) St. Domitilla og St. Pancratius (909); 2., 3. og 4. Bøn som Torsdag.
13. L. St. Robert Bellarmino, Biskop, Bekender og Kirkelærer ([41]); 2. Bøn*).
14. S. 5. Søndag e. Paaske (590). (hvid) 229

*) Om Fred eller For Paven.

***) Der læses hver Dag Paaskens Præfation (518), naar ingen anden er opgivet.

K. U. K.-Klubberne

I Fortsættelse af Beretning i Katolsk Ugeblad af 2. Maj 1943 kan herved meddeles:

Der findes i Storkøbenhavn i Øjeblikket 5 K. U. K.-Klubben, idet der i April Maaned 1943 blev oprettet en Klub paa Frederiksberg. Der har i det Tidsrum Beretningen omfatter været afholdt 5 Repræsentantskabsmøder med en Repræsentant fra hver af Klubberne. Man har drøftet Klubbernes fælles Anliggender, samt udvekslet fyldige Beretninger og derved støttet hinanden i Arbejdet.

Det forløbne Aar har iøvrigt været præget af Forholdene i Landet, og det har desværre ikke kunnet undgaas, at Mødevirksomheden og Mødedeltagelsen har været ringere end tidligere. Under Spærretider har der flere Steder været afholdt Søndagsmøder, men disse har ikke altid haft den ønskede Tilslutning. Først i Februar 1944 kunde man gaa over til det tidligere Mødeomfang og haaber nu paa stadig Fremgang.

Arbejdet har dog selv i den sværeste Tid ikke ligget helt stille, 3 Klubber har nu deres egne Medlemsblade for derigennem at holde Medlemmerne i bedre Kontakt med Klubben.

Men lad os tage et Udpluk af Klubbernes Beretninger og høre, hvad der foregaar ved Møderne.

K. U. K., København: Klubbens Nytaarsmøde afholdtes den 16. Januar Kl. 14 i »Den røde Sal«. Formanden holdt Velkomsttalen, hvori han bl. a. udtrykte det Ønske, at 1944 maatte bringe os Freden, samt Ønsket om at se en dansk katolsk Ungdom i vort gamle Fædreland. Efter Talen var der fælles Kaffe-bord med Spøg og Skæmt, saasom Serpentin, morsomme Hatte, Bordfyrværkeri m. m. Derefter underholdt »K. U. K.-Sisters« os med deres muntre Sange. Eftermiddagen sluttede med en kraftig Opfordring til at melde sig som Sct. Knuds Gildeleder. Efter Afsyngelsen af Kongernes Konge sluttede Mødet.

K. U. K., Ordrup: Efter et mislykket Forsøg paa Søndagsmøder under Spærretiden havde vi intet Møde før d. 8. Februar. Paa denne Dag fejrede vi Fødselsdagsfest, da Klubben havde bestaaet i 4 Aar d. 29. Jan. Formanden talte om de forløbne 4 Aar og om det nye Blad, som kom paa Fødselsdagen. Sene-re paa Aftenen holdt Hr. Erik A.

Guldager et Foredrag med Lysbilleder om Madonnabilleder i den klassiske Kunst. Det var en hyggelig Aften, som lovede godt for den paabegyndte Sæson.

D. K. K. F.

Torsdag d. 11. Maj i Klosteret Sct. Kjeldsgade 1. Vi samles i Klosterkirken Kl. 19½ til en lille privat Majandagt med en Mariasalme og Bøn til Guds-Moder. Kl. 19¾ mødes vi i Festsalen. Program: Foredrag af Fuldmægtig Enoch Hjorth: »Kan Hjemmet reddes?« — Kaffe-bord (Sukker bedes medbragt). Ogsaa Ikke-Medlemmer er velkomne, og hver Dame kan tage en Herre med.

Henvendelse om Deltagelse enten til Sct. Liobasøstrene Ryvang 381 eller til D. K. K. F.s Sekretariat, Øbro 9250. Tag Sangbogen med.

Til Retræten og Højskolen paa Trørødhus, under Ledelse af Pater Coenen, fra 13.—20. August, er der endnu nogle Pladser ledige paa Sovesalen og i Tresengsstue. Henvendelse til Sekretariatet, Ndr. Frhavns-gade 26, Tlf. Øbro 9250.

Katolsk Ugeblad

„Nordisk Ugeblad for katolske Kristne“ sammensluttet med „Katolsk Ungdom“

Udgiver: „KATOLSK PRESSE“

Redaktion: H. D. T. RIÆRULFF (ansvarshavende) og J. BERG.

Nørrebrogade 27 C, København N. Mandag og Fredag Kl. 15—16, Tlf. Nora 6166.

Ekspedition og Kassererkontor:

c/o Sankt Ansgars Forlag, Bredgade 67, København K.

Palæ 4777, Kl. 10-12.

Post-Giro Nr. 57042.

Annonceafdeling: Klosterstræde 23, Tlf. Central 6245. Postgiro 3668.

Abonnementspris 2,75 Kr. Kvartalet. Norge og Sverige 14 Kr. om Aaret, øvrige Udland 18 Kr. om Aaret. Abonnement tegnes paa Bladets Ekspedition eller ethvert Postkontor.

Købke's Reproduktionsanstalt

v. B. JOHANSEN

Vester Voldgade 91 · Telefon Byen 7538

Klicheer i fineste Udførelse

... EN lang RÆKKE

Institutioner med »Katolsk Ugeblad« og de katolske Forlag i Spidsen handler hos »Athene«, som gennem mange Aar har været Leverandør af Tryksager til den danske katolske Kirke

Athene

Svanemoisgaardsvej 4
København V
Central 11.313

MARIÆ KIRKE · SANKT ANTON KIRKE · DANMARKS KATOLISKE SYGEBÆLTERSKES FORBUND · SANKT ANSGARS KIRKE · SAKRAMENTSKIRKEN · SANKT ANSGARS BOGHADEL · PAULUSREDESEN · KATOLSK UGEBLAD · KATOLSK HØJSKOLE · DET APOSTOLISKE VIKARIAT · CENTRALSKOLEN · SANKT ANSGARS HØJSKOLE

Af hans Fylde

(Fortsat fra Side 299)

Legemet synker til Jorden under de Stene, som rasende Mennesker i dyrisk Vildskab kaster paa ham, fejrer Sjælen en stor Triumf over denne Verdens Rædsler ved den Kærlighed, Uforfærdethed og Troskab, som Jesu Naade alene kan skænke. Nu staar hans Billede i Kirkehistorien som det første Led i den lange Kæde af Martyrer, der i hvert Slægtled skulde vidne om, hvor stærke svage Mennesker bliver, naar Herren giver dem Del i sit Hjertes Overflod.

Endelig tænkte Apostlen Johannes, da han skrev: »Af hans Fylde har vi alle modtaget«, og saa paa alle *de jomfruelige Sjæle*, som i Kraft af Kristi Naade vandt en straalende Sejr over Kødets Begær og denne Verdens Tillokkelser; paa *de utallige Bekendere*, som skjult for andres Øjne i deres Indre stred den gode Strid, og som gik frem fra Dyd til Dyd og i ydmyg Bøn holdt ud, til Herren kaldte; paa *hine Mænd og Kvinder, der lignede Røveren paa Korset*, fordi vor Frelasers Godhed kom dem til Hjælp endnu i deres sidste Stund, fyldte deres Sind med Anger over et forspildt Liv og med Tillid til hans Naade og tilsagde deres Sjæl Paradisets Lys og Fred, før deres Legeme blev lagt ned i den mørke Grav. Og saa havde han jo ogsaa faaet Lov til at se ind i Himlen og høre Røsten af *den store Skare*, der jublede: »Alleluja! Herren vor Gud, den almægtige, har tiltraadt sit Rige. Lad os glæde og fryde os og give ham Æren. Thi Lammets Bryllup er kommet, og hans Brud har beredt sig. Det blev hende tilladt, at hun skulde iføre sig skinnende hvidt Linned. Salige er de, som er kaldede til Lammets Bryllup«. (Jo. Aab. 19,6 ff).

Saaledes slutter altsaa Himmel og Jord Kreds omkring Jesus og hans Hjertes Fylde og Rigdom, der ligesom en Sol sender sine Straaler ud til alle Sider og vækker Liv og Kraft og fremtryller Skønhed, hvor den ikke møder Modstand. Denne Fylde roser og ophøjer sig selv, men har ogsaa Krav paa hele Skabningens Beundring, Lovprisning og Taknemlighed. F. K.

4. Søndag efter Paaske

Troens Trøst

Disse Søndage efter Paaske løfter vore Hjerter mod Himlen og den evige Paaske. Den jordiske Paaskeglæde skal give os en Forsmag paa den evige. For at kunne nyde denne Glæde her, maa vi have en stærk Tro. Apostlene blev grebet af Sorg, da Herren forkyndte dem sin Bortgang; thi de havde endnu ikke fuldstændig fattet Kristi Person og Gerning i Troen. Endnu hæftede de sig ved det ydre og lod sig lede af deres Følelser. Deres hele Stræben var endnu ikke udelukkende rettet mod det, som er oventil; deres Hjerter var endnu ikke fast forankrede dér, hvor de sande Glæder findes (*Kirkebøn*).

Ogsaa vi lader os endnu i alt for høj Grad bestemme og forurolige af denne Verdens Tilfældigheder. Om vi dog blot vilde erkende, at de »gode Gaver«, som kommer ovenfra, ene og alene kan gøre os lykkelige, ligesom kun den himmelske Fader, den uforanderlige, som ikke er afhængig af Stemninger og Luner, helt er i Stand til at trøste os! Er det da ikke den herligste Trøst, at vi besidder den guddommelige Sandhed? Det er den Sandhed, som den Helligaand vil føre os endnu dybere ind i (*Evangelium*).

Ja mere end det — denne Sandhed er blevet indpodet i os, Guds Børn; thi ved Sandhedens Ord, ved Troen, er vi blevet født til et nyt Liv, til Guds Børns Liv. Dybt i Sjælen skal vi opleve, at Troen, det overnaturlige Sindelag alene beværer os fra at falde i Synd. For at bevare denne Tro kræves der, at man ydmygt giver sig hen i Guds Vilje og lytter til hans Stemme; thi Troen kommer af det hørte. Vi skal opleve Kristi Mysterium i os, vi skal erkende, at Kristi Retfærdighed er vor Retfærdighed, vi skal stadig mere fatte, at vi lever ved Kristus, i Kristus og for Kristus. Men den, som bygger paa sin egen Indsigt og sin egen Vilje, og som gør det ene Jeg til sit Livs Rette-snor, kan ikke opnaa Retfærdighed, men forbliver uden Naade, som

(Sluttes næste Side)

BOGNYT

Nyt Oplag

Schindler: Hvis du blev Katolik — 32 S. Kr. 0,50.

Denne Bog, som paa Grund af den store Efterspørgsel er blevet genoptrykt, anbefales som en nem og billig Oplysning, der kan gives interesserede. Paa Bestillinger i Propaganda-Øjemed gives paa Antal over 10 Eks. Nettopris 0,35.

Udenlandsk

Eugen Vandeur: *Der Priester beim heiligen Opfer*. 152 S. Kr. 6,00.

Karrer: *Das religiöse in der Menschheit*. 249 S. Kr. 11,20

Walter: *Glaube, Hoffnung und Liebe*. 203 S. Kr. 6,05

Hahn: *Werkbuch der Kirchengeschichte*.

Bind I, Die Kirche der Märtyrer und Katakomben. 384 S. Kr. 22,30
Bind II/I, Die abendländische Kirche im Mittelalter. Kr. 20,70

Sankt Ansgars Boghandel

Bredg. 67, Palæ 4777, Giro 81851

Undervisning i **KLAVER** og **ORGEL**

KURT S. THOMSEN

Kantor og Organist ved Sankt Ansgars Kirke
Rødstensvej 25, Hellerup. Telefon Gentofte 64

Katolske Begravelser

aut. katolsk Bedemand

Alle Aftaler kan træffes i Hjemmet

CENTRAL 1868

Troens Trøst

(fortsat fra forrige Side)

ene kunde gøre ham retfærdig og hellig. Og den Helligaand vil indgyde vore Hjerter Mod og Tillid; vi vil overvinde Vanskelighederne og triumfere; thi vi er med Kristus, som paa Korset og ved Opstandelsen har sejret over Mørkets Magter. »Ondskabes Overflod« vil intet kunne gøre os (*Epistel*), (*Evangelium*).

I Kommunionen modtager vi denne Aandens Sendelse (*Kommunionvers*).

Vi priser altsaa Herren for hans Størværker og især for hans »Retfærdighed«, som er blevet vor (*Indgangsvers*).

Vi stoler trygt paa Herren; thi Naaden har styrket os (*Alleluja*). Kristus har sejret over Døden; vi sejrer med ham. Denne underfulde Oplevelse tilskynder os til en inderlig Tak, som bestaar i, at vi i Kristus atter helt skænker os selv til den himmelske Fader. Den guddommelige Sandhed, i hvilken vi har faaet Del, er ingen kold Erkendelse; den er jo ensbetydende med vor Optagelse i det guddommelige Livsfællesskab, og derfor maa den komme til Udtryk i vor hele Livsvandel (*Stillebøn*).

Styrket af Eukaristien beder vi ydmygt om, at Gud maatte bevare os rene og skærme os mod alle Farer, saa at alt i os kan være sandt (*Slutningsvers*).

P. Wolfgang Czernin O. S. B.

Exercitierne i Dalum

Det er allerede nu ganske tydeligt, at der er stor Interesse for de lukkede Eksercitier for Mænd paa Dalum Kloster, og det er forstaaeligt. Ikke alene bliver det fem Dages Ro i en rastløs Tid og fem Dages Fred i en Verden i Strid; nej, det bliver ogsaa fem Dage, i hvilke vi Mandfolk faar den mest ideelle Lejlighed til at lade alt det daglige, paatrængende ligge og finde den stille Genvej — hver enkelt gennem sig selv til det evige, til den store Virkelighed.

Jeg vil ikke bære Skylden for, at en eller anden gøres betænkelig af Hensyn til den omtalte Varighed. De fem Dage kunde jo let blive til

syv, hvis de fjernereboende regner yderligere en Dag til Hen- og Hjemrejsen. Det skal derfor straks bemærkes, at der indledes den første Dags Aften og sluttes af den femte Dags Morgen. Det hele kan altsaa tilendebringes inden for de fem Dage. —

Føler en Deltager Lyst til at forlænge Opholdet paa Klosteret, saa er baade dets Historie og dets Belliggenhed det værd, alene Nattergalens Majsang. —

Der var i Fjord Deltagere fra København, Aarhus, Viborg, Vejle, Kolding, Ollerup og Odense, og saa var Eksercitiemesteren fra Aalborg. Der vil sikkert i Aar blive større Tilslutning fra Fyn, det er jo her, det sker. —

Tiden kræver aandelig Samling, og om vor Pligt til Bøn har Paven sagt:

»Katolikker er kaldet til at befæste og udvide Kristi Fred ved Hjælp af et mangfoldigt Apostolat og ogsaa gennem Bønnen, som er saa let for alle og saa virksom, ligefrem almægtig overfor Gud.« (Afpauluskredsen 1939). Lad dette være Mindelsen og Ansporen til Deltagelsen paa Dalum Kloster under Mottoet: Bøn for den gode Vilje, for Retfærdighed og for Fred.

Vald. Kallan.

Henvendelse til Sognepræst Fr. Jaworski, Odense, og til Direktør Henry Schultz, Tøndervej 15, Kolding.

Sommeren i Trørød

Saa kom Foraaret atter til Danmark, og med hvilken Glæde hilser vi det ikke velkomment. Vi ved, at nu bærer det mod Sol og Sommer, og vi glæder os over hver Busk og hvert Træ, der springer ud. Gid De med lige saa stor Glæde vil tage imod den lille Frøken Foraar, som nu banker paa Deres Dør. Hun er den katolske Kirkes Foraar, og hun er Danmarks Foraar. Derfor skal hun vokse og udvikle sig sundt og harmonisk, og vi vil hjælpe hende dertil bl. a. ved at sende hende paa Ferieophold paa Prinsesse Margrethes Feriehjem, hvor hun i gennemkatolsk Milieu faar Næring for sin Sjæl, og hvor hun gennem god nærende Kost, frisk Luft, Søbade o. s. v. henter et Overskud af Kræfter, saa hun har noget at tære paa i den kommende Vinter. Tiden er svær for os alle, men allermest for Børnene, der i mange

Tilfælde ikke faar den Kost, de burde have, simpelthen fordi Far og Mor ikke kan skaffe det. Det har de danske Bønder forstaaet, og vi ser med stor Beundring, hvordan de hver Sommer aabner deres Hjem for Københavnerbørnene. — Hvor meget mere maa da ikke vi katolske Kvinder forstaa, hvad vi skylder vore Smaapiger, og derfor hjælpe dem til et rigtig godt Ferieophold. Huset staaar parat, Haven er foraaersgravet og tilsaaet, St. Josefs Søstrene er parat til at tage op og pleje og passe de »Rødterne«. Men Kosten til vore 100 Børn er dyr at skaffe, og derfor beder vi dem støtte os med en Gave, stor eller lille, eller ved at indtegne Dem som Enkeltmedlem i D. K. K. F., som i disse Tider anser det for sin vigtigste Opgave at faa saa mange Børn som muligt til Trørød.

Husk Børnene venter det af os og glæder sig allerede.

G. W.

Radiogudstjenesten

er »Store Bededag« Kl. 9 (ikke som oprindeligt meddelt Kl. 8). Højmesse og Prædiken af Pater L. Brunicardi S. ss. R.

Katolsk Ungdoms Klub

København

indbyder Medlemmer med Venner og Bekendte til Foraarsfest Søndag d. 21. Maj Kl. 19,30 i Sct. Knuds Sal, Stenosgade 4.

Festtale af Redaktør H. D. T. Kiørulff.

Musikalsk Underholdning ved Pianistinden Jutte Albrechtsen.

Recitation, Film.

Fælles Kaffebord. Amerikansk Lotteri.

Munter Underholdning ved K. U. K.'ere.

Billetter à Kr. 1,50 incl. Kaffebord faas hos Klubbens Medlemmer samt Sct. Ansgars Boghandel, Bredgade 67, Katolsk Boghandel, Stenosgade, og Portneren, Stenosgade 4.

Aftenunderholdning

Fredag d. 5. Maj Kl. 19

i Karnappen, Niels Hemmingsensgade, arrangeret af Hertug Knuds Laug til Fordel for Feriekolonien i Asserbo.

Knud Pheiffers Kabaret »Vi unge«.

Bertel Skjoldborgs Orkester.

Billetter à 2 Kr. faas hos de katolske Boghandlere.

Ferie-Indsamlingerne

Til Feriekolonien i Asserbo er yderligere modtaget: Rygaard 10 Kr., M. S. 15 Kr., K. og P. E. 50 Kr. Hjertelig Tak.

Af Rationeringsmærker til Feriekolonierne er hidtil modtaget: 76 Rugbrødsmærker, 15 Rugsigtebrødsmærker, 15 Franskebrødsmærker, 7 Havregrynsmærker, 31 Byggrynsmærker, 5 Sukkermærker, 5 Smørmærker, 8 Haandsøbemærker og 25 Vaskepulvermærker. — Hjertelig Tak, men der er meget langt endnu, før der er nok til flere Hundrede Børn i mange Uger.

Penge og Mærker modtages med Tak af Skoleinspektør Kiærullff, Nørrebrogade 27 C, København N.

St. Ansgars Kirke

Fred. 5. Maj Kl. 7 og 8 stille Messe. Kl. 9 Levitmesse og Trosbekræftelse. Ingen Messe Kl. 10. Sønd. 7. Maj Kl. 8 Reciteret Messe og Fælleskommunion. Majandagt hver Aften Kl. 19,30.

Sakramentskirken

Fred. 5. Maj Kl. 6,30 stille Messe. Kl. 9 Højmesse med Radioprædiken af Pater L. Brunicardi. Kl. 20 Majandagt. Sønd. 7. Maj Kl. 7 stille Messe, Kl. 9 Prælatmesse og Konfirmation. Kl. 17 Andagt. Mandag 8. Maj Kl. 20 Knud Lavards Broderskab. Torsd. 11. Maj Kl. 20 Ungdommens Studiekreds. Majandagt Onsd. og Fred. Kl. 20, Søndag Kl. 17.

Jesu Hjerter Kirke

Mandag 8. Maj Kl. 19,30 unge Mænds Kongr. Torsd. 11. Maj Kl. 19,30, Mændenes Kongr.

St. Antoni Kirke

Fred. 5. Maj Kl. 8 Højmesse, Kl. 20 Andagt. Majandagt Mand., Onsd. 19,30 Mændenes Kongr. Majandagt hver Aften Kl. 19,30.

St. Mariæ Sogn

Fred. 5. Maj Kl. 8 Højmesse, Kl. 15,30—19,30 Tilbedelse (Eukaristisk Forening), Kl. 19,30 Majandagt. Onsd. 10. Maj Kl. 19,30 Kongr. for Damer. Majandagt Mand., Onsd. og Fred. Kl. 19,30.

St. Andreas Kirke

Tirsd. 9. Maj K. U. K. Majandagt alle Hverdage Kl. 19,30.

St. Knud Lavards Kirke

Onsd. 10. og Fred. 12. Maj Kl. 20 Majandagt.

St. Dominikus' 3. Orden

Tirsd. 9. Maj Kl. 20 Møde.

Katolsk Ungdoms Klub, Aarhus

afholdt sin halvårlige Generalforsamling Fredag d. 21. April 1944; der var mødt 40 Medlemmer.

Formanden bød velkommen, og efter en Sang gik man over til Dagsordenen. Forhandlingsprotokollen læstes op af Sekretæren; derefter Regnskabet, der viste en Balance paa Kr. 183,34.

Bestyrelsesvalg. Den nye Bestyrelse: Formand: Poul Jaworski, Næstformand: Børge Berg, Sekretær: Egon Dudzinski, Kasserer: Agnes Szygenda, Kvindelig Leder: Karen Hyllested, Kvindelig Assistent: Rita Rasmussen, Mandlig Leder: Bernhard Noetzel, Mandlig Assistent: Kn. Erik Sørensen, 2 Revisorer: Ivan Dudzinski og Orla Knudsen.

Alt foregik i en meget gemytlig Stemning, ogsaa det efterfølgende Kaffebord.

K. U. K. havde den store Glæde at kunne udnævne Frk. Rosa Kębłowski til Æresmedlem af Foreningen. »Kib« har gjort et stort Arbejde inden for Katolsk Ungdom i Aarhus; K. U. K. ønsker dig til Lykke.

Pater Laux talte til Ungdommen og udtrykte sit Ønske om gerne at ville se de unge til Messe om Morgen; netop nu gælder det om at slutte sig tæt sammen om det store Maal; men det skulde sagtens lade sig gøre, vi har jo Vor Herre!

Der udtryktes »Leve« for K.U.K. og det kommende Arbejde. Der sluttedes med »Kongernes Konge«.

Katolsk Ungdoms Klub

København.

Fredag d. 5. Maj, Store Bededag. Cykletur. Røde Bro-Hørsholm.

Start fra Stenosgade Kl. 10, fra Grundtvigskirken Kl. 10½. Hjemkomst Kl. 17. Vandresangbog og Madpakke medbringes.

Lørdag d. 6. Maj Kl. 20 pr. Fælles Foredrags-Kredsmøde. Taler Pater K. Pauli S. J. Emne: Kirkens Kraftkilder. Kaffebord, Amatøraften. Praktisk Arrangement Gruppe I. Afregning for Sct. Knuds Gilderne Kl. 19,30.

Ordrup.

Vi indkalder herved i Henhold til Lovene til ordinær Generalforsamling Tirsdag den 9. Maj efter Majandagten Kl. 19,30. Dagsordenen er følgende: 1. Valg af Dirigent. 2. Afleggelse af Beretning og Forelæggelse af revideret Regnskab. 3. Valg af Bestyrelse. Valg af Revisorer. 4. Behandling af indkomne Forslag. Forslag, der ønskes behandlet paa Generalforsamlingen, indsendes senest 6. Maj til Formanden, Birger Hutters, Kollegievej 3, Chl. 5. Eventuelt.

Klubbens Medlemmer opfordres indtrængende til at deltage i den forestaaende Generalforsamling. — Husk: Klubbens Fremtid afhænger af Medlemmerne. Efter Generalforsamlingen vil der blive vist Film.

Tirsdag den 23. Maj Kl. 19,30. Foredragsmøde.

Frederiksberg.

St. Bededag: Vandretur. Der startes fra Jens Jessensvej Kl. 10. Vandresangbog og Madpakke medbringes.

Plads tilbydes

Dygtig ung Pige med Realeksamen antages straks som Kontorelev i Sankt Ansgars Forlag. Løn første Aar 75 Kr., andet Aar 125 og tredje 175.

Ung Pige

til lettere Husgerning søges. God Løn, hel ugentlig Fridag m. m.

Fru Gølfredsen,

Søllerødvej 58, Holte, Tlf. 687.

Absolut paalidelig

og dygtig ugift Mand søges til Havarbejde. Vor Frue Kloster, Aasebakken, Birkerød.

Ung studerende Katolik

søger Stilling i Hus eller paa Kontor i København ca. 4 Timer daglig fra 1. Juni eller 1. August. Billet mrk. 1875 modt. Bladets Annonceesp., Klosterstræde 23.

C. W. Kronmann

GRUNDLAGT 1852

Jern og Staal . Rør og Fittings . Pumper . Centralvarme . Sanitet . Ilt og Gas . Autogensvejsværker . Bolte og Møtriker . Tekn. Artikler
NYKØBING F. TELEFON 203

C. J. Schledermann & Sønner

MURERMESTRE . ENTREPRENØRER
Roskilde . Allehelgensgade 18 . Telefon 122

Jernbeton

Murermester ved Sct. Maria Hospital

AABENRAA

<p>Niels A. Nielsen & Søn <i>Malermestre</i> Telefon 528 Farve- og Tapethandel Lev. til de katolske Institutioner</p>	<p>»CIMBRIA« <i>Tømmerhandel, Aktieselskab</i> Telefoner: 2006, 2007 og 2008 Træløst Bygningsartikler, Støbøgods Leverandør til den nye kat. Kirke</p>	<p>Brødrene Jensens Byggeforretning og Cementstøberi</p>
--	---	---

Udfører Arbejdet ved „Hoffmanns Minde“

<p>Charles Jørgensen <i>Glarmester</i> Landskronagade 14 Telefon Ryvang 54</p>	<p>O. Hansen & R. J. Møller <i>Bygnings- og Maskinsnedkeri</i> Frederiksborgvej 70 . Taga 918 . C. 1806 PRIVAT: Damsø 2642 og Taga 8196</p>	<p>Køb hos vore Annoncører</p>
--	---	--------------------------------

Udfører Arbejdet ved Aasebakkehus

<p>Køb hos vore Annoncører</p>	<p>Alex J. Hansen <i>Ingeniør . Entreprenør . Murermester</i> Hørsholm Telefoner Hørsholm 45 . 497 . 645</p>	<p>Jul Jensen <i>Tømremester . Msskinsnedkeri</i> Usserød Kongevej 108 Telefon Hørsholm 94</p>
--------------------------------	--	--

<p>N. P. Pedersen <i>Snedkermester</i> Bolbrovej 61 . Telf. Rungsted 42</p>	<p>LEDIG</p>	<p>Monies & Andersens Eft. K. K. L. Simonsen Højbroplads . St. Kirkestæde 3 Central 1325 Centralvarme . Sanitære Installationer</p>
--	--------------	--

<p>KOLDING Slagterludsølget Haderslevvej 7 . Tlf. 1951 . 1952 1. Kl. Okse-, Kalve- og Svinekød . Konserver Leverandør til St. Hedvig Klinik</p>	<p>ESBJERG Kontantforretningen <i>M. R. Jørgensen</i> Kongensgade 25-27 Alt i Sengeudstyr og Manufaktur Lev. til St. Josephs Hospital</p>	<p>ROSKILDE Mønsterbageriet Olsgade 17 . Tlf. 1365 Anbefaler sig med 1. Kl.s BAGERI & KONDITORI Alt i Isanretninger og Desserter</p>
--	---	--

NÆSTVED

<p>Næstved Tømmerhandel ved T. A. Meding . Tlf. 1478 (3 Lin) Træløst & Bygningsartikler</p>		<p>Næstved Mælkforsyning v. Chr. Smedegaard, Kildemarksv. 35, Tlf. 1789 Lev. til Sct. Elisabeths Hospital</p>
--	--	--

<p>LEDIG</p>	<p>C. Mortensen <i>Murermester</i> Gallemarksv. 23 . Tlf. 1349 Lev. til kat. Menighed.</p>	<p>N. Juel Pedersen <i>Glarmester</i> Ramsherred 13 . Tlf. 158 Leverandør til St. Elisabeth Hospital</p>
--------------	--	--

<p>Evald Nielsen <i>Malermester</i> St. Mortensgade 5 . Tlf. 659 Ny Østergade 11 Leverandør til katolsk Menighed</p>	<p>Herlufholm Dampmølle og Brødfabrik A-S Telefon Næstved 31 Lev. til de katolske Institutioner</p>	<p>Fiskehuset Ramsherredgade, Tlf. 107</p>
---	---	--

<p>R. RASMUSSEN Riddergade 4 . Tlf. 29 . Næstved Lev. til Sct. Elisabeth Hospital</p>	<p>Næstved Kul- og Koks Kompagni Aktieselskab Ny Havn . Telefon 1420</p>	<p>Brændsel Støbøgods . Fourage Fr. Brandt Østergade 29 . Tlf. Næstved 71</p>
--	--	---

Katolsk Ugeblad

14. Maj 1944

92. Aarg.

Nr. 20

Cistercienserne

i Middelalderen
og Nutidens Allerslev

De spedalskes Martyr
Vikariatets Bibliotek

Af en Præsts daglige
Tilværelse

Sct. Loye

Aksel Theilmanns DØBEFONT

til Jesu Hjerter Kirke i Stenosgade

Blandt Kunstneres Taabeligheder, som kan være store, er en af de større, jeg har mødt: at Theilmann ikke har udstillet denne Font, før den blev opstillet paa sin, ak altfor mørke og snævre Plads i Kirken. Pladsen er saa mørk, at et gedigent Stenhuggerarbejde havde været bedre anbragt end et Kunstværk — og et Kunstværk af dettes Karat.

Fonten er i norsk, marmorspættet Klæbersten, graagrøn med hvidlige Aarer, hvor de skulpterede Partiers blaagraa, tørre Felter kontrasterer godt med Blokkens fede, glatte Flader. Formen er som den antikke nordiske Kedel, hvilende paa en Søjle, flankeret af fire Kolonner. Præget er tidligt romansk, men Indpasningen i en neogotisk Kirke er sket ved at lade de skulpterede Felter være indrammede af let spidsede, men dog flade Buer. Helhedsindtrykket er Fasthed, Tyngde, Soliditet og Alvor.

Skulpturerne hviler selvsagt paa Daabens Idé, set i Perspektiv af Frelsens Historie og af Liturgien. Der er fire Felter med Personer, som bringer Scener fra Frelserværket: *Syndefaldet*, som nødvendiggør »Genfødselen af Vand og Aand« — *Bebudelsen*, hvor Frelsen tager sin jordiske Begyndelse — *Gravlæggelsen*, efter fuldbragt Frelsergæring —

og *Opstandelsen* med det nye Livs Sejr. Disse Felter er skilt ved Felter med Symboler: Salmens *Tørstige Hjort*: Menneskehjærtet, som higer mod Frelsen i Daaben — *Aanden*, som gyder Genfødselsens Kraft i »den skabende Bølge« (Augustin) — *Paaskekærten*, som betegner, at den dræbte Guds Søn (de faa, om Vunderne mindende Røgelseskorn) ved sin Oprejsning fra Døde døber os til Opstandelse (Paulus) — og *Livsens Træ*, der, som et Kors, der løves, nu er plantet, hvor Dødstræet stod, og

til Erstatning for det Træ, Slangen bugtede sig om (Korspræfation) — som man kan se: Symbolerne er en Symfoni over Motiver fra Passionsugens og Paaske Lørdags Liturgi (Daabsvandets Indvielse).

Kirkens hellige Kunst har kun den korteste Tid af sin Historie været en Ven af Statuer, men *Relieffet* er saa gammelt som den selv; det er da en klassisk Kunstart, Th. har valgt til Udtryk for sin dybsindige Idé. Og han har bevæget sig i Former, der svarer til den: stærke, rolige, enkle og klassiske. Detaljer og Krimskrams er handlyst, hvert Felt

(Fortsættes Side 310)

Munkemel

Benyt

HANDELSBANKEN

som Deres Bankforbindelse

H. HINSCH - Brændselsforretning
VESTER 601 (Forh. N. P. NIELSEN) VESTER 601
VODROFF TVÆRGADE 4
KUL - KOKS - BRÆNDE

Familie-, Færdelses- og kombineret Grundejerforsikring Forsikrings Compagniet

for Kongeriget Danmark A/S
Telf. 10.093 Amallegade 31 . København K Glro 2107

Thor's kemiske Fabriker A/S

Thorasvej 12, N.
Central 2910
1412

Alle Slags Sæber og
Rengøringsartikler

Lev. til Hospitaler og Institutioner

Brug

Pindstrup Tørvestrøelse

til Jordforbedring, Stald- og
Fjerkræstrøelse eller Ind-
skudsmateriale.

Pindstrup Mosebrug
Tlf. Pindstrup 13 (3 Lin.)
København: Central 8261
Forlang Brochure

G. Garth-Grüner

Landsretsadvokat
Frederiksholms Kanal 6, Kbh.
Tlf.: 12,166 og 12,161

C. & L. Tofte . V. Reusch

Blikkenslager
Aut. Gas- Vand- og Sanitetsmester
Sct. Poulegade 42 . Telefon Palæ 533
Privattelefon Palæ 1373
Udfører Arbejdet ved Benediktinerindeklosteret

Axel Steckhahn

Kolonialvarer og Delikatesser
Gamle Kongevej 155
Telefon 8016
Leverandør til katolske Institutioner

KØBENHAVNS BRÆNDELS KOMPAGNI

KUL KØK KOKS
NØRREGADE 15 TELF. 9270

ROBERT HANSEN

1. Kl.s Kød, Flæsk og Paalæg
Amagerbrogade 212 A . Amager 6390
Leverandør til de katolske Institutioner

Floralin flyd. Blomstergødning

giver frodige Planter og Blomsterrigdom
Bonalin - Kompagniet A/S, København F

I. Tannenberg

Aut. elektrisk Installatør
Frederikssundsvej 148'
Telefon Bella 384

N. A. Nørgaard

Murermester
Vandtaarnsvej 7-9, Søborg
Telefon Søborg 1968

Gør Deres Indkøb hos M. Nielsens Eftf.

Viktor Nielsen

Frukt, Grønt, Konserver m. m.
Stenoegade 3, Vester 2319 x

MIZAR Jao

L. E. LARSEN
Forsaarssko Nørrebrogade 206

Vikariatets Bibliotek

Som allerede meddelt i Dagspressen blev forleden en Del af Vikariatets store, værdifulde Bibliotek ødelagt ved Brand. I Kælderen under Bibliotekets Læsesal var Haandværkere i Færd med at fjerne Svamp ved Hjælp af en Blæselampe, og en Flamme har forvildet sig op i den paa det Tidspunkt ubesøgte Læsesal, hvor den først tændte Ild i en Papirkurv. Heldigvis lykkedes det at redde det egentlige Bibliotek med dets ca. 18 Tusind Bind samt det store Kartotek, som i de sidste Aar er blevet indrettet. Derimod blev Læsesalen totalt raseret, og her fandtes de Bøger, som ikke var Genstand for Hjemlaan, Haandbøger, Tidsskrifter samt en Del gamle, uerslattede Værker. Det er et meget stort Tab, der er lidt.

Biblioteket er næsten 300 Aar gammelt, da det er grundlagt i 1647 af den spanske Gesandt Bernardino de Rebolledo, som skænkede sit private Bibliotek til den katolske Menighed og dennes Præster. Nogle af de nu ødelagte Bøger har saaledes været i Bibliotekets Eje siden Christian IV's Dage. Hovedparten af Bøgerne er dog indsamlet af Biskop von Euch, og efter at vor nuværende Biskop har faaet det ordnet og katalogiseret, er det Hensigten at det saa vidt muligt skal holdes a jour indenfor de filosofiske og teologiske Faggrupper. Dette har dog selv sagt paa Grund af Krigen endnu ikke været muligt.

Ugebladets Roman

Vi har tidligere haft megen Fornøjelse af de Romaner, vi har bragt som Feuilleton'er. Siden vor sidste Roman er vi utallige Gange blevet opfordret til at finde en ny. Det er nu sket, og inde i Bladet finder man i denne Uge Begyndelsen af en meget spændende Historie »Klosterdelektiven«, en næsten »kulørt« Roman, men rigtig katolsk.

Cistercienserne i Middelalderen og i Nutidens Allerslev

af ARTHUR FANG

Hvor Vejen fra Allerslev til Osted passerer Tokkerup Aa, ligger der en mærkelig Samling Huse. Om et grundmuret Hus med meget høj Kælder samler der sig Bygninger af vidt forskellig Type: murede, tømrede og Bindingsværk med alle Slags Tagbeklædninger. Det ejendommelige Komplex er Allerslev Kloster, der for mere end en Snes Aar siden blev oprettet paa Grundlag af det nedlagte gamle Andelsmejeri i Allerslev. Den lille primitive Klosterstiftelse rummer 10 Søstre af Cistercienserordenen og afgiver Plads til deres forskellige Virksomheder. Til Klosteret er der ogsaa knyttet en Præstebolig, hvor nu afdøde Pater Gicha havde sin beskedne Lejlighed. Begyndelsen til Klosteret blev gjort i 1920, da Pater Gicha sammen med fire Nonner forlod deres Kloster i Czekoslovakiet og rejste her til Landet.

Det vesterlandske Munkevæsen er grundlagt af Benedikt af Nurcia, og alt Klostervæsen hviler paa hans berømte Munkeregul. Fra Benediktinerklostrene blev blandt andet Norden kristnet og kultiveret; Ansgar var jo Benediktinermunk.

De yngre Munkeordner er som Regel fremgaaet af en Protestbevægelse mod de ældre Ordener, naar disse beskyldtes for tiltagende Verdslighed. Omkring 1075 opstod der saadan Opposition mod Benediktinerne, den medførte blandt andet Grundlæggelsen af Klosteret Citeaux i Eggen syd for Dijon. Det blev Morderkloster for Cistercienserordenen. Herfra stiftedes adskillige Datterklostre, blandt de ældste er Clairvaux (clara vallis, den lyse Dal), hvis første Abbed blev den berømte Bernhard af Clairvaux, den danske Ærkebiskop Eskilds gode Ven.

Da Cistercienserordenen er op-

staaet som Protest mod Verdslighed hos Benediktinerne, gjalt det for den at hævde Benedikts Munkeregul uden Afkortning og Tillempling. Den nye Orden skaber samtidig et helt nyt Syn paa det legemlige Arbejde; det adles som en anden Gudstjeneste. Ora et labora — bed og arbejde — er Cisterciensernes Motto. Agerbrug og Kvægavl skal være Grundlaget for deres Klosters Økonomi, derfor knyttes der Lægbrødre til disse, for at Munkene uhindret kan passe deres Kortjeneste og Fromhedsøvelser. Cistercienserklostrene lægges paa »øde, ensomme og ubeboede Steder« helst i Lavninger — som Benedikt elskede Højene, foretrak Bernhard Dalene. Mange Steder rydder Cistercienserne Skov og lægger nyt Land under Plov. Ikke alene dette direkte Opdyrkningsarbejde har haft stor Betydning, men det er med Rette sagt, at Cistercienserklostrene var Datidens Landbrugsskoler. Uden Tvivl er det Cistercienserne, der herhjemme har indført Trevangsbruget, som afløste det endnu mere udpinende Alsædebrug og blev vor almindelige Dyrkningsform gennem 600 Aar.

Cistercienserordenen fik en meget hurtig Udbredelse. Ved Bernhard af Clairvauxs Død var der allerede 350 Cistercienserklostre rundt om i Landene, omkring Aar 1500 mere end dobbelt saa mange. Først ret sent kom Ordenen her til Norden. Det ældste Kloster er svensk, men 1144 grundlægger Ærkebiskop Eskild et Cistercienserkloster i Skaane og en halv Snes Aar senere omdanner han Esrum Kloster til en Cistercienserstiftelse.

Cistercienserklostrene hører til de anseligste og mest kendte af vore Klostre. Hør blot Navnene paa en Del af dem: Vitskøl oppe ved Limfjorden (nu Herregaarden Bjørnsholm), stiftet af Kong

Valdemar den Store som Tak for hans Frelse fra Blodgildet i Roskilde, Øm i Midtjylland ved Mossø kendt fra de senere Aars store Udgravning blandt andet af Kirkegaarden, der viser i hvor stor Udstrækning Klosteret har været Hospital. Endvidere Løgum i Sønderjylland, hvis herlige Kirke staar velbevaret, Holme Kloster paa Fyn (nu Herregaarden Brahetrolleborg), Sorø, hvoraf nu kun Absalons Klosterkirke er tilbage, Slangerup, der er helt forsvundet og Vor Frue Kloster i Roskilde, af hvis prægtige Klosterkirke kun en mindre Del er bevaret i nuværende Vor Frue Kirke. Inden for Nutids dansk Omraade var der ialt 11 Cistercienserklostre, hertil kommer der et i Skaane og et i Halland.

Af de to Nonneklostre er Slangerup det ældste. Frue Kloster i Roskilde var oprindelig en Benediktinerstiftelse, men blev ca. 1176 af Absalon omdannet til et Cistercienserkloster. Det yngste af Ordenens danske Klostre er Knardrup ved Maaløv, stiftet 1326.

Med Reformationen forsvandt alle danske Munkeklostre, og det meste af deres Gods gik i Statskassen, kun en mindre Del blev benyttet til sociale og kulturelle Formaal. Nogle Nonneklostre fik en Tid Lov til at bestaa, for at Adelens ugifte Døtre kunde have et passende Opholdssted.

Efter at den katolske Kirke igen efter 1849 har faaet Fodfæ-

ste her i Landet, er man atter begyndt at oprette Klostre; et af dem er den lille Cistercienserklosterstiftelse i Allerslev.

Søstrene i Allerslev og deres Præst er som nævnt kommet hertil fra Czekoslovakiet. Dets Kloster hedder Porta Coeli (Himlens Port) og er en meget anselig Stiftelse, der ligger ved den lille By Vorkloster — Tischnovitz; det sidste Navn er czeckisk, det første tysk og betyder ligefrem: Forkloster, altsaa Byen der ligger før eller foran Klosteret. Den nærmeste store By er Mährens Hovedby Brünn, der igen ligger 3 Timers Jernbanerejse fra Wien og 5 Timer fra Prag.

Ejendommeligt nok har Porta Coeli gennem Omstændighederne ved dets Oprettelse en vis Forbindelse med Danmark. Det er stiftet i Aaret 1233 af den bøhmiske Enkedronning Konstantia, som havde været Kong Primislaw's anden Hustru. Primislaw var først gift med Adela og havde med hende Datteren Dagmar, som blev Valdemar Sejrs Dronning. Adela blev imidlertid forskudt til Fordel for Konstantia, der dog ikke skal have befundet sig godt derefter. Da hun var blevet Enke, besluttede hun som Sønning at stifte et Kloster. Hertil udvalgte hun den skønneste Plads i sit skønne Rige, det saakaldte mähriske Svejts. Her grundlagde hun Porta Coeli og gik selv som Nonne ind i Klostre-

ret. Konstantia er iøvrigt Fæster til en af det katolske Tysklands mest kendte Helgeninder, den hellige Elisabeth. I en herlig Dal, lunet af Bjerge og kølet af en Flods Vande ligger Klosteret. Dets lille Datter i Allerslev maa lade sig nøje med den sjællandske Slette og Tokkerup Aa. Som den kongelige Gave Porta Coeli er, blev det et storslaaet og imponerende Anlæg. Det bestaar af tre rummelige, kvadratiske Gaarde helt omsluttede af grundmurede to Etages Bygninger. Den gamle Klosterkirke — paa Billedet Korskirken med det lave, firkantede Taarn — gaar tilbage til Dronning Konstantias Tid, dens Portal er overdaadigt udstyret med gotisk Billedhuggerarbejde. Vi skal ikke her gaa ind paa Porta Coelis Historie, men blot fortælle, at det 1782 blev ophevet af Kejser Josef den Anden af Østrig. Der laa dengang 14 store Avlsgaarde under Klosteret. Klosterkirken blev Kirke for den nærliggende By.

Katastrofen maa ikke være kommet bag paa Klosterets Priorinde, hun havde allerede forud samlet en Del rørlige Værdier og betroede dem til en østrigsk Greve. Denne skal dog have forraadt Klosteret og overgivet dets Formue til Kejseren, der til Belønning gav Greven Klosterbygningerne. Hans Slægt fik ikke ret længe Glæde heraf, da den ret snart uddøde. Klosterbygningerne gik derpaa over i en anden adelig Families Eje, men denne gik det ikke bedre, ogsaa den uddøde.

Klosterbygningerne blev nu udbudt til Auktion, det var i 1901, og Cisterciensordenen benyttede da Lejligheden til at generhverve dem. Klosteret blev oprettet paany med Søstre fra Klosteret Marienthal i Sachsen, og der blev bygget en ny Klosterkirke; den langstrakte Bygning med Tagrytteren over Mønnen, der ses i Klosterkompleksets Baggrund. Der er nu 40 Søstre i Porta Coeli; men det er beregnet paa at kunne rumme 60. Klosteret driver blandt andet en stor Husholdningsskole.

Klosteret Porta Coeli i Mähren

(Sluttet næste Uge)

Af en Præsts daglige Tilværelse

Jeg skulde ud til en Fangekoloni langt ude paa Landet med den hellige Kommunion til to. Jeg læste Messen tidligt om Morgen og tog saa afsted med Vorherre under Brødets Skikkelse i en Pyxis i en Bursa inde paa Brystet under Overfrakken. Korskjorten havde jeg løftet lidt op og stukket ind bag mit Cingulum, saa at det hvide ikke stak frem, mens jeg gik. Naar man som Præst gaar med den hellige Hostie hos sig, maa man holde Tilbedelse hele Tiden og undgaa saa vidt muligt at samtale med andre. Man maa se sig for paa Gaden og løse Billet og saadanne Ting, men ellers maa man fordybe sig i Samværet med Kristus. Men det er ogsaa dejligt. Jeg bad Breviar og Rosenkrans og holdt Betragtning, og inden jeg vidste af det, var jeg ved Landstationen, hvor der var Vogn efter mig fra Fangekolonien. En pæn ung Fængselsbetjent stod ved Siden af Hestekøretøjet og foreslog mig at sidde op ved Siden af ham. Helst havde jeg siddet paa Bagsædet for at kunne være ene med ham, jeg havde hos mig, men det vilde Betjenten uvægerlig have opfattet som Storhed, da jeg ikke godt kunde give mig til at forklare ham Læren om Kristus i Alterets helligste Sakramente.

Vorherre vilde ganske sikkert have sagt, at jeg skulde sætte mig hos Kusken, og derfor gjorde jeg det, og han var meget elskværdig. Det var længe siden, jeg havde kørt med Hest og Vogn og siddet paa Bukken, og det kaldte uvilkaarligt mange gamle Minder frem hos mig fra min Barndom. Vi havde fire Kilometer at køre, og jeg maatte se at underholde baade Betjenten og Vorherre saadan snart den ene og snart den anden, ligesom naar man ved et Selskab snart maa tale med Damen til højre og snart med den til venstre. Jeg talte med Betjenten om Hesten, som jeg anslog til at være af norsk Afstamning; han mente, den var af blandet. Jeg kiggede

ned til Hovene for at se, om der var lange Haar ned over dem, som hos de jydsk Heste, men det var der ikke. Jeg forhørte mig om Fangernes Antal og om Funktionærernes; det var 70 og 11, og han sagde, at det var de flinkeste og roligste, der kom derud.

Vejret var dejligt med rigtig Aprilsol, og Landskabet var herligt med Bakker og Enge og Moser og Skove og Landsbyer og Gaarde og Vand og fjerne Øer, og Vaarsæden var lige kommet frem. Jeg tænkte paa, naar jeg var færdig saa at gaa tilbage til Stationen og sætte mig paa en Bakke ved et Gærde i Læ for Blæsten og tegne lidt af alt det skønne, jeg saa. Jeg tænkte ogsaa hele Tiden paa, at her var selve Skaberen med paa Vognen. Jeg hørte de kære gamle Lyde af Vognens Rumlen, af Hjulenes Knasen i Gruset, af Hovenes Klapren mod Vejstenene og Tømmens smaa Klask mod Hestens Ryg.

Saa var vi der, og jeg steg af omhyggeligt hjulpet af Betjenten. Jeg trykkede ham i Haanden og sagde, at jeg vilde helst gaa tilbage til Stationen. Saa hilste jeg paa Overbetjenten og gik med ham ind i Kontoret. »Ja.. nu maatte han gøre mange Undskyldninger, for han havde desværre glemt at sige til Fangerne, at jeg kom, og derfor var de ikke fastende. Det var ene og alene hans egen Skyld. Han havde villet sige det til dem, men saa havde der været saa meget, og saa havde han glemt det.« Han kunde ikke gøre Undskyldning paa en mere elskværdig Maade. Selvfølgelig tog jeg lige saa elskværdigt imod den, idet jeg ved mig selv tænkte paa adskillige Gange i mit Liv, hvor jeg ogsaa har glemt noget. Men nu var altsaa hele Turen til ingen Nytte, og jeg maatte blive ved med at holde Tilbedelse i omtrent fire Timer endnu, indtil jeg kom tilbage til Kirken og igen fik lagt Hostierne i Ciboriet. Jeg fik sagt de to Katolikker Besked om saa at

være fastende næste Onsdag, saa vilde jeg komme igen. Overbetjenten blev ved at gøre Undskyldninger. Ja, den Slags kan passere den bedste.

Jeg begav mig paa Tilbagevejen og indsaa, at jeg bare maatte være glad ved, at jeg fik Lejlighed til at være saa meget desto længere sammen med Vorherre; han skulde da ikke kunne faa en Fornemmelse af, at jeg var ked af ham. I Himlen bliver der en ulige længere Tilbedelse, og dér vilde jeg rigtignok gerne op. Naa, nu kunde jeg først tage det, som Hugh Benson i en af sine Bøger kalder »my daily job of prayers« bortset fra Vesper og Complet, som det var mere passende at vente med til efter Kl. 12. Men hvor skulde jeg ellers mest passende gøre af mig selv i den Tid, der ikke medgik til Gaaturen? Stationens Ventesal var ikke noget tillokkende. Jeg tænkte lidt paa den nærliggende Kirkegaard. Tegne kunde jeg ikke nu. Jeg var imidlertid kommet op paa en Højde med lidt Krat af Bjergfyrrer paa begge Sider. Et Sted var der hugget en Gang ud ind gennem Krattet, og der var Mos og Græs; det saa indbydende ud. Jeg gik et Stykke ind og stillede saa min Haandkuffert fra mig og lagde min Hat ovenpaa, og saa gav jeg mig til at gaa op og ned derinde mellem Bjergfyrrerne. De struttede saadan rigtigt med næsten lyserøde unge Skud, og bagved var Fjorden og Bankerne og nogle Bøgeskove med Stammer som Orgelpiber. Der var ganske lunt og hyggeligt derinde og ensomt tilige; men jeg var jo i det allerbedste Selskab, som overhovedet tænkes kan.

Jeg havde allerede holdt min daglige Betragtning i Tøget og tildels paa Vognen. Men saa slog det ned i mig, at jeg nu kunde forberede min Prædiken til Søndag, og det var den hellige Josefs Værnefest og i Dag Onsdag var det den egentlige Dag for denne Fest; jeg havde læst den dertil hørende Messe om Morgen hos Søstrene. Vorherre kunde umuligt have noget imod, at jeg gik her og prædikede for ham og

Bjergfyrrerne om hans hellige Plejefader; han vilde sikkert endda hjælpe mig med at faa de rigtige Tanker og finde de rette Ord. Og her i Ensomheden kunde jeg raabe højt som den hellige Frans af Assisi paa Alverner-bjerget, iøvrigt uden Sammenligning. Jeg syntes ogsaa, det gik helt godt; jeg fik fortalt en hel Masse om den hellige Josef, og Tiden gik saa hurtigt, at jeg, da jeg saa paa Uret, opdagede, at jeg maatte skynde mig at gaa til Stationen, for ikke at komme for sent til Toget.

Undervejs blev Tankerne hos den hellige Josef, og jeg tænkte mig ham gaaende sammen med sin Svend paa Vejen tilbage til Nazareth om Aftenen efter endt Arbejde i en anden lille By.

Her blev jeg nu afbrudt af en Dreng, der kom cyklende med et fortrædeligt Ansigt, der tillige missede stærkt imod Solen. Det var, om jeg ikke havde set en Cyklepumpe, han havde tabt sin. Nej, jeg havde ingen Cyklepumpe set, desværre. Jeg tænkte paa dengang, da jeg selv som Dreng igennem smertelige Erfaringer maatte lære at passe bedre paa mine Ting. Ja, den Dreng vidste heller ikke, hvem jeg havde hos mig, og naar Tømremester Josef kom gaaende med sin Svend, var der heller ingen af dem, de mødte, der forstod det mindste af, hvem den Svend egentlig var.

De to blev tydeligere og tydeligere for mig. Den unge var meget høj og slank og med saadan et lille dunet og blødt Fuldskæg. Haaret saa man ikke meget til, for det var dækket af Kufieh'en. Han havde et stille og alvorligt Ansigt, og han gik og bar paa nogle af Redskaberne og saa noget Træ, de skulde have med hjem. Han holdt sig godt, men han knejsede ikke: han saa tit hen til den ældre. Den unge kunde vel være en 23—24 Aar. Den ældre var ikke nær saa høj, og det var synligt, at han ikke var helt rask, men han vilde nok ikke give sig. Han bar ogsaa paa nogle Redskaber og saa det, de havde haft deres Mad i. De var paa Hjemvejen og gik paa en

stenet Vej op over nogle Højder — noget lignende som jeg her. De havde nok haft Arbejde, men de var tildels blevet snydt for det, de skulde have haft for det. Det var saadanne fredelige Folk de to, Fader og Søn; overfor dem kunde man nok trække noget fra; de skældte ikke ud, og de anlagde ikke Proces, og desuden var de fattige, saa de vilde ikke let faa Medhold, for Penge kunde der laves meget med i det Land.

Josef havde skrantet noget i den sidste Tid, og han var træt. Jesus havde om Morgenens sagt til ham om hellere at blive hjemme og hvile sig, men det vilde han ikke, det skulde nok gaa. Josef sagde det ikke, men han kunde ikke tænke sig at skulle opgive at gaa ud og arbejde sammen med Jesus. Det var det, der holdt ham oppe, for han var ellers syg nok. Og saa var der desuden det, at Maria ikke skulde være hjemme den Dag. Der var en rig Bonde i Nærheden, og dér skulde der være Bryllup, og de havde ikke ladet Maria have Fred, før hun havde lovet at komme og hjælpe med alle Forberedelserne. Hun var saa dygtig og flink til saadan noget, og saa var hun ikke saa dyr, og hvis man ikke ser paa Pengene, bliver man ikke en rig Mand, og det var den Bonde. Nej, sidde hjemme, mens baade Jesus og Maria var ude og arbejde; nej, det var ikke noget for Josef, om Jesus saa nok saa meget sagde, at han godt kunde klare Arbejdet alene.

Det var ikke fordi de to just talte saa meget sammen. Men Josef kendte den store Hemmelighed, hvem hans Plejesøn var,

og han kunde slet ikke undvære at være i hans Nærhed — det kan andre heller ikke, naar de først rigtig har lært ham at kende —. Josef forstod ogsaa godt, at han ikke maatte sige, hvad han vidste til nogen, og Josef havde den dybeste Respekt for Guds Vilje, og han havde iøvrigt let ved at styre sin Tunge; den var aldrig løbet løbsk for ham. Josef var kommet ind paa livslang Tilbedelse af den allerheligste.

Jesus saa tit hen til Josef og saa, hvordan det kneb for ham at komme op over Højderne, men han vidste, at hans Fader dog ikke saa gerne vilde have, at han skulde støtte ham, for saa saa Folk straks, hvor syg han var, og saa snakkede de. De kom hjem lige ved Solnedgang. Maria var ikke hjemme. Jesus gav sig til at lave Mad, og saa sagde han til sin Far, at han syntes han skulde lægge sig, og saa føjede han snildt til: »Før saa kan du jo bedre gaa paa Arbejde imorgen.« Ja, det lod sig høre, og Josef lagde sig ned. Nu var Jesus hjemme hos ham og gik omkring i Stuen. Og Josef mærkede, at han blev søvnig, og at han ikke vilde kunne holde sig vaagen ret længe, og han kunde ogsaa nok forstaa, at de henne i Bryllupsgaarden ikke vilde give Slip paa Maria, før de havde udnyttet hende lige til det sidste. »Men du maa vække mig, naar Mor kommer hjem!« Han maatte have hende at se. Saa sov Josef.

Jeg var imidlertid kommet ind i Toget, og nu var det ogsaa lige ved, at jeg var ved at falde i Søvn, — og i aldeles det samme Selskab. I. O.

Aksel Theilmanns Døbefont

(fortsat fra Side 305)

har kun een Ting at sige, og det siger det tydeligt og lige ud. Fra den ældste Kristenkunst har Th. lært at markere og symbolisere, f. Ex. Vandet ved to stærke Bølgelinjer, Kærtens Skær ved en

svar Gloriering... I *Skikkilds* Skole har Theilmann lært at skabe en skulpturel Baggrund, der virker skulpturelt og ikke male-risk (som f. Ex. de cisellerede Baggrunde paa Baptisteriets Port-

Relieffer i Firenze, der er rene Raderinger), se f. Ex. Havemuren med Port i og Træer bag paa »Gravlæggelsen«.

Th.s stærke, enkle Form har sin Rod i de bedste oldkirkelige og senere Relieffer; Tanken ledes hen paa Bronceportene i det byzantinske Italien, paa de mange kapriciøst anbragte Relieffer i

den tidlige lombardiske Stil (San Michele's Facade i Pavia f. Ex.), paa mangan en toskansk *pulpito's* Relieffer i Tiden nærmere romansk end tidliggothisk Stil -- før Ynden fra den gryende Renaissance med sin Rundskulptur ophævede den gamle Alvor og gav Fornemmelse af, at Figurerne stod løse foran Baggrunden — hos Th. er de *stenfast* med denne og virker (som de skal i Relief) mere flade end runde: det er ikke paasatte Figurer, men selve Døbestenen, der er prydet af Menneskehaand og Menneskehaand — altsaa klassisk Kirkekunst!

I Figureringen og Fortællingen er Th. helt sig selv. Tag »Gravlæggelsen«: Den døde Frelser er tung og slap; den nedhængende Haand er set, som Grækerne saa en død Krigers Haand hænge; de bærende Personers

Klædebon falder som Folderne paa de dejlige Figurer i *il Tempietto* i Cividale — og paa »Opstandelsen« baade levende og dekorativt. Bevægelserne er enkle: der sker kun een Ting i hver Gruppe, og uforholdne Bipersoner findes ikke (tænk paa visse »Korsveje«). Udtrykkene er enkle og rolige: stille Sorg, triumferende Majestæt, Skræk (Soldaterne); al Lyrik viger hær for hellig Alvor og tung Styrke — intet Øjeblik er der i denne *dekorative* Opgave, hvor Billederne skal indordne sig under den dekorerede Genstand (Fonten) skelet til det blot artistiske eller til Naturalisme. Og dog er der Bevægelse: ved Fodstillingen alene ses det, at Englen i »Bebudelsen« *svæver*, daler ned; Maria *viger* blystomt tilbage; Skildvagten *segner* i Rædsel; de to Disciple *bærer* virkelig; og Eva er i *Samtale* med Adam, som netop skal til at tage Æblet... selv deres forskellige Benstilling er talende.

Som Helhed, som Værk er denne Font en Berigelse for Kirkekunsten, og saa meget man kan unde netop Jesu Hjærte Kirken en saadan, kunde man have ønsket Fonten selv Plads i et lyst, klart Rum, hvor den stod mere frit og lysbegydt fra alle Sider, saa dens Figurering helt kom til sin Ret — som først sagt, havde den været udstillet, havde den faaet noget af sin Ret og i Tilgift den Ros, den saa ærligt har fortjent.

Peter Schindler.

Du Fredens Dronning,
send Fred til Jord.
Fra Øst til Vest
og fra Syd til Nord
lad Freden herske heneden.
Lad Had og Harme
og Fjendskab fly,
og lad snart
Kærlighedsfreden gry,
saa Jorden bliver et Eden.

Hvem var Sct. Loye?

Den raadende Raastofmangel gør sig gældende saa at sige indenfor alle Brancher og har ført til, at alle brugte — og brugelige — Resourcer mobiliseres for at skaffe Arbejde til ledige Hænder. Et af disse Krigsfænomener har bragt den store Offentlighed Kendskab til en Helgenskikkelse, der var velkendt i Fortidens katolske Danmark og som endnu findes paa flere af vore gamle Kalkmalerier.

Den Kampagne, som danske Guld- og Sølvsmede udfolder for at

faa os til at aflevere gammelt Guld og Sølv i de rette Hænder, har gjort *Sct. Loye* aktuel, og et lille forgyldt Mærke paa rød Baggrund — som hosstaende — pryder i Øjeblikket adskillige Guldsmedevinduer.

Eligius — eller som han hedder paa Fransk, *Eloi*, deraf Navnet *Loye* — var en fransk Guldsmed fra Egnen omkring Limoges. Hans Dygtighed skaffede ham Indpas ved Chlotar II's og Dagobert I's Hof, hvor han virkede som Guldsmed og Møntmester. Efter Dagoberts Død forlod han Hoffet, blev Præst og i 641 Biskop af Noyon. *Eligius* røgtede sit Embede med stor Nidkærhed, frikøbte Slaver og rejste prægtige Kirker. Efter hans Død skete der Jærtegn ved hans Grav og *Sct. Loye* blev hurtigt Guldsmedenes Skytshelgen. Legenderne ynder at fremstille ham med Hammer, Tang og en afskaaret Hestehov, hvilket sidste hentyder til, at Bønderne ofte paakalder ham til Værn mod Hestesygdomme. Og nu har Krigen altsaa foranlediget, at *Sct. Loye's* Navn paany er blevet aktuelt.

U. E. O.

Det var i Begyndelsen af Maj 1873. Missionærerne paa Havaii-Øerne — denne ensomme Øgruppe midt i det umaadelige Stillehav — mødtes paa Øen Maui for at indvie den ny Kirke i Wailuku. Og i Missionærens simple Hytte samledes fire unge Præster med den apostoliske Vikar for Havaii, Mons. Maigret. Den yngste af disse fem var Pater Damian de Veuster. Den milde paradisiske Aften med de vuggende Palmer og Havaii-Pigernes smeltende Sange stod i skærende Modstrid til det Emne, som de gejstlige drøftede. For godt og vel en halv Snes Aar siden havde en kinesisk Rejsende bragt den frygtelige Sygdom, som Menneskeheden altid har frygtet mest: Spedalskheden, hertil, den frygtelige Pest, om hvilken Evangelierne ved at berette, som Korsfarerne i Middelalderen bragte til Europa fra Orienten og som lidt efter lidt med Møje trængtes tilbage til Asien. Nu rasede den her paa det evige

Damian de Veuster de spedalskes

En Skizze

Tekst
og
Fotos:
ILWA

← Honolulu viser Helten fra Molokai den sidste Ære i det storstilede Sørgetog med P. Damians Lig gennem Hovedstadens Gader

Foraars Øer og utallige Stakler døde under frygtelige Pinsler.

Kongeriget Havaii's Regering tog meget alvorligt paa Situationen, men da der ikke forefandtes noget virksomt Lægemedel mod Epidemien, saa man ingen anden Løsning, end med Politiets Hjælp at samle alle de ulykkelige, der holdtes skjult af Slægtninge og Venner og ved et Dekret anbringe dem paa Spidsen af Øen Molokai. Ofte blev Myndighederne ligefrem bekriget af de ulykkeliges Slægtninge, naar de kom for at søge de syge, men Regeringen forblev haardnakket; her drejede det sig om en hel Nations Vel og Ve.

Men paa Molokai blev de ulykkelige overladt til sig selv. Udstødt af Menneskeheden og uden Lov og Ret opstod der her snart frygtelige Tilstande. Uden Læge og uden Gejstlig hensygnede de ulykkelige mere og mere — og det var dette Problem, de fem Gejstlige drøftede i Missionærens Hytte i Wailuku. Der maatte sendes en

Prester Martyr

Præst til Molokai. Og Kristi Stemme kaldte den unge Damian de Veuster, og han udbød: »Jeg er rede til at leve og dø med de spedalske paa Molokai«. Han var en Mand paa treogtredive Aar, i Besiddelse af alle sine legemlige og aandelige Kræfter. — Han vilde stige ned i dette Helvede og søge at redde, hvad reddes kunde. Og en Uge senere begav han sig sammen med Biskoppen til Molokai. Flere Hundrede syge stod ved Stranden, da Baaden lagde til, og rakte deres opsvulmede Hænder frem mod de nyankomne. Enkelte af de syge genkendte P. Damian og kaldte paa ham i deres Modersmaal: »Kamiano«. Han ilede hen til sine tidligere Sognebørn, men formaade næppe at kende dem igen. Sygdommen havde hærget og ændret deres Ansigtstræk. De syge fulgte Præsterne, og Biskoppen holdt en Tale, hvori han meddelte, at der fra nu af vilde være en Præst midt iblandt dem for at dele deres Sorg og Glæde med dem — kort Tid i Forvejen havde en amerikansk Journalist, Walter M. Gibson, skrevet: »Dersom en Præst — katolsk eller protestantisk — eller en Søster kunde beslutte sig til at drage til Molokai og hjælpe disse ulykkelige Stakler, maatte man hæve saa kongelig en Sjæl til den herligste Trone, som menneskelig Kærlighed kunde rejse«. Denne Apostel var nu fundet.

Skibet med Biskop Maigret forlod atter Molokai — og Damian var nu alene. Det hældede mod Aften, og han vandrede alene langs Stranden. I Tankerne var han hos sin store Menighed paa Kohala, hvor man længselsfuldt ventede paa ham. Men han vendte aldrig mere tilbage, hans Kærlighed var nu viet Jordens mest ulykkelige Sjæle.

De syge sov i deres Hytter, og han lagde sig til Hvile under en Palme. Han stirrede op mod Stjernehimlen, og i Tankerne trængte det ene Billede efter det andet sig frem for hans indre Øje. Han var i Tremoloo, i Flandern, hvor hans Vugge havde staaet. Han saa sin Moder for sig, og han vandrede med hende til Vor Frue af Scherpenheuvel, og hans Moder saa op mod den smertefulde Moder med Barnet i Armene ... Han mindedes, hvorledes han med nogle Brødre og Søstre i Oktober 1863 forlod Paris, for at begive sig til Havaii. Han tænkte paa den skønne Tid i Seminariet i Honolulu, hvor han forberedte sig til Præstevien til Maaneder efter Ankomsten. Og medens han laa her, midt mellem Drøm og Virkelighed, gik hans Tanker til de udstødte, som han nu skulde være Fader for. Han vilde rejse Sygehuse, Sta-

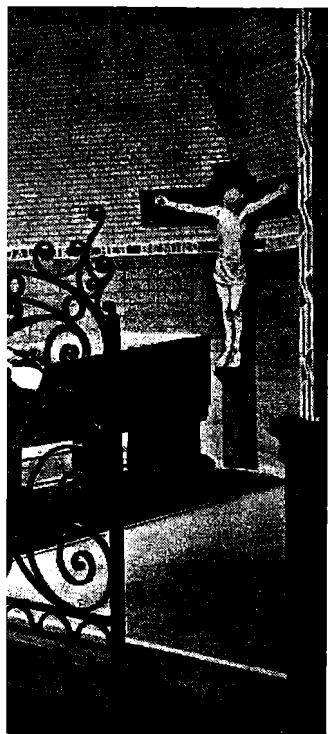
▲ Mindesmærket for P. Damian i Louvain

tioner for Børn, han vilde sørge for Læger, Søstre og Lærere. Regeringen vilde hjælpe med. Han vilde rejse en Kirke. Der fandtes jo ogsaa kunstnerisk begavede blandt de syge, saa at Gudstjenesten kunde udfolde sig festligt.

Anede han maaske ogsaa de Forsmædelser, som senere skulde ramme ham? Man vilde anse ham for en Bedrager, en Svindler, en Synder? Anede han, at efterfølgende Slægter skulde prise ham som en Helt og Helgen? At Dronningen af Havaii skulde opsøge ham og udnævne ham til Kommandant af Havaii's Ridderorden. (Efter hans Død fandt man Ordensdekorationen i en støvet Kramkiste).

Anede han, at han skulde blive »den kristne Kærligheds Apostel«, som hele Verden skulde tale om? Efter hans Død, forårsaget af Spedalskhed, foranledigede Kardinal van Roey af Malines, at Kong Leopold III af Belgien henvendte sig til Præsident Roosevelt og udbad sig Missionærens jordiske Rester. Ni store Maskiner landede i Januar 1936 paa Kalaupapo, tog Relikvierne ombord og bragte dem i Formationsflyvning til Honolulu, hvor Indbyggerne en hel Uge igennem defilerede forbi Kisten, der var opstillet i Katedralen. Det amerikanske Slagskib »Republic« bragte P. Damiens Lig til San Francisco, hvor 200.000 Mennesker viste ham den sidste Ære.

I Christihol toges Kisten ombord paa det belgiske Skoleskib »Mercator«, og da Skibet i Maj samme Aar landede i Antwerpen, modtog det belgiske Folk sin »Helgen« med Jubel, og alle Kirkeklok-

Hans Grav i Klosterkirken i Louvain

*

Ærkebiskoppen af San Francisco foretager Absolutionen ved Aaren inden Afrejsen fra Amerika

ker ringede. Kanonerne salutede, og Kongen bøjede sit Hoved for Landets store Søn. Ved Nattetid overførtes Liget til Louvain, og hele Natten stod Titusinder Spalier langs Togets Rute. I Klosterkirken paa Antoniusbjerget fandt han sit sidste Hvilested ...

Kendte denne unge Mand sin Skæbne og dens Krone? Sikkert ikke, han gav Afkald paa enhver jordisk Ære, viste alt bort fra sig som ufortjent. Det var hans faste Overbevisning blot at være Menneske og Præst.

En frisk Brise strøg ind fra Havet. Damian havde sovet og Morgenen sendte sit Lys. Han rejste sig for at forberede sin første Messe i sit ny Arbejdsomraade. Det gjaldt om ikke at være uvirksom nogen Stund.

5. Søndag efter Paaske

Den rette Bøn

Bønnen i Kristi Navn er en Bøn i den inderligste Forening med Kristus. Kristus er vort Liv;

vi antager mere og mere Kristi Skikkelse. Hans Tanker er vore Tanker. Det er vor Længsel, at vi saaledes med stedse større Sandhed gaar op i Kristus. Det er Betydningen af, »at vi maa tænke, hvad ret er« (*Kirkebøn*).

Foreningen med Kristus kan imidlertid ikke nøjes med at give Stof til from Tænkning; den kræver en praktisk Udfoldelse af Kærligheden til vore Brødre og Søstre i Kristus. Uden denne Kærlighed kan der ikke være Tale om Forening med Kristus, uden denne Kærlighed gives der ingen Bøn i Kristi Navn. At saa mangen Bøn er uden Virkning skyldes, at disse Bønner kommer fra et Hjerte, som bevidst gemmer paa Vrede og Hævnløst. Vil man bede i Kristi Navn, er den fromme Genstand for Bønnen ikke tilstrækkelig; man maa bede i Kærlighed, ellers bedrager man sig selv (*Kirkebøn, Epistel*).

Vi kan bede om alt »godt«, og saa om timelige Goder; thi »alt kommer fra Gud« (*Kirkebøn*). Dog skal vi frem for alt bede om Naadens Goder, som alene har blivende Værd og engang kan skænke os den »fuldkomne Glæde« (*Evangelium*). Alle disse

Naadegaver skyldes Forløsningen, »Befrielsen« (*Indgangsvers*), for hvilken vi atter og atter maa sige Herren Tak. I Enkeltheder viser disse Naadegaver sig som Kaldelse til et Liv i Naaden og Retfærdiggørelsen, som Værn for og Bestyrkelse i Naadens Liv, som mangfoldige Beviser paa den guddommelige Barmhjertighed (*Offertorium*).

Kronen paa alle disse Goder, Guds sidste Svar paa vor »fromme Hengivelse« i hans Vilje er den »himmelske Herlighed« (*Stillebøn*). Disse vore Bønner om Naadens Goder lægger vi paa Altret med et ydmygt Offersind og i Taknemmelighed for de Gaver, som vi allerede har modtaget. Saaledes bliver vore Tanker og Begæringer til den mest fuldkomne Taksigelse og Bøn i Kristi Navn. Naar vi har modtaget den hellige Kommunion, ved vi, at den rummer Frelsen, og vi takker inderligt derfor (*Kommunionvers*). Saaledes lyser Kristus op i vore Hjerter (*Alleluja*). Han er jo kommet for at gøre os til Lemmer paa sit Legeme (*Alleluja*). Fra nu af betragter den himmelske Fader os kun i Kristus (*Evangelium*).

P. Wolfgang Czernin O. S. B.

Katolsk Ugeblad's Feuilleton:

Kloster-Detektiven

af H. S.

1) »Nej, Pater, jeg kan ikke mere bortjage disse tossede Tanker, som De siger. Jeg har prøvet og prøvet, men det gaar altsaa ikke!«

Broder Justus sad med nedslagne Øjne; han kunde ikke faa sig til at se sin foresatte i Øjnene; det var, som om han alligevel følte sig skamfuld over sin Tilstaaelse.

Pater Wendelinus svarede ikke straks, han kastede blot et hastigt Blik paa sin Ordensbroder og fæstede det saa paa et Billede af den hellige Josef, der hang paa Væggen ved Siden af Krucifikset, som om

han ventede Raad og Hjælp af ham. Endelig brød han Tavsheden.

»De Kampe, De nu gennemgaar, dem maa vi alle en eller anden Gang igennem. Tro ikke, det bare er Dem, Broder Justus. Gud tillader, at disse Prøvelser kommer over os, for at vi bagefter, naar vi har besejret dem, skal være saa meget des fastere bestyrket i vort Kald. Han vil, at vi skal ligne Træerne, som efter en voldsom Storm har slaet saa meget des dybere Rod.«

»Ja, det kan dog kun gælde dem, hvis Rødder forinden laa dybt

nok,« indvendte Broder Justus, »og mon mine gjorde det?«

»Tidligere har De jo aldrig tvivlet paa Deres Kald, og Deres foresatte heller ikke, hverken Novicemesteren eller Abbeden i Dublin. Og jeg har heller aldrig tvivlet derpaa, De har jo her bestandig været min højre Haand, eller endnu mere, og er med den største Interesse og Glæde gaaet op i vort fælles Arbejde.«

»Ja, jeg ved det nok. Jeg har virkelig været lykkelig, men det er snart mange Maaneder siden.«

»Er De mon ikke omkring 35 Aar nu?« spurgte Prioren pludselig, men da han ikke fik noget Svar, gik han blot videre og sagde: »Og nu vil De altsaa gifte Dem?«

Broder Justus slog en høj Latter op; hans foresatte lod sig imidlertid ikke forstyrre deraf, men sagde blot: »Ja, det kan vel ogsaa lade sig

gøre. De skulde jo først til Septem-ber have aflagt Deres evige Løfter.«

Leende afbrød Broder Justus ham: »Nej nej, det er slet ikke saadan. Løfterne volder mig ingen Vanskeligheder.«

»Ja, det har Fælleslivet heller aldrig gjort, eftersom jeg aldrig har truffet nogen af vore, med hvem De ikke kom godt ud af det. Og vi to har jo aldrig haft det mindste udestaaende med hinanden i de nu halvandet Aar, vi har været sammen her. Men hvad er det saa, der er i Vejen? Hvor ligger saa egentlig Deres Vanskeligheder?«

»Aah,« udbrød Broderen, »det er Ensformigheden, der gaar mig paa Nerverne!«

Pater Wendelinus nikkede blot. »Ja, Broder Justus, jeg forstaar Dem nok. De nævner her det Offer, som falder den Adam, der alligevel bor i enhver af os, allersværest. Den første Tid mærker man ikke denne Vanskelighed. Ordenslivet kan jo nok have sine interessante Sider; det er jo saa helt anderledes, saa nyt, i Forhold til Livet i Verden. Men det bliver det ikke ved med at være, og det behager ikke vor gamle Adam. Han maa have Afveksling, han trænger til stadig at høre og se noget andet end ellers, ikke sandt, Broder Justus?«

»Jo, Broder, De har Ret — — De karakteriserer min Sindstilstand godt nok.«

»Ja, og i saadan en Stemning er det, at Ordensfolk, jeg taler ikke om Dem nu, men om dem, som allerede har aflagt evige Løfter, i denne Stemning er det, at de gaar til deres foresatte og beder om Forflyttelse. De mener nemlig, at de kunde faa bedre Anvendelse for Deres Evner i et andet Ordenshus, gøre mere Fyldest o.s.v. — i Virkeligheden kun et Skalkeskjul for vor gamle Adams Krav om Afveksling. Det er om disse Ordensfolk, at Thomas a Kempis siger: »De, som vandrer meget omkring, bliver sjældent hellige.« Imod denne

Trang til Afveksling findes imidlertid kun eet Middel, nemlig den overnaturlige Livsopfattelse: jeg er her paa dette Sted, fordi det er Guds Vilje, og dér, hvor Gud selv har sat mig, der kan jeg ogsaa blive hellig. Det er ikke Arbejdets Art, som hjælper mig til Fuldkommenhed, men ene og alene min Opfyldelse af det, jeg ser er Guds Vilje.«

(Fortsættes)

Hertug Knuds Laug.

Vor katolske Divisions gamle Spejdere, havde megen Glæde af sit første større Arrangement, Fester for St. Jørgens Klub og dennes Feriekoloni. Store Bededag fyldte godt 400 feststemte unge Salen i Restaurant »Karnappen«. Og Aftenens Underholdning kunde ikke have været valgt bedre. Det var Forfatteren Knud Pfeiffers Kabaret »Vi unge«, som i 5 Kvarter underholdt Publikum med en velsøgende kultiveret Morskab, som ikke var uden Alvor og Idé. Det gjorde sikkert heller ikke de optrædendes Veloplagthed mindre, at Salen forstod selv de mindste aktuelle Hentydninger og kvitterede med stort Bifald. Efter denne vellykkede Optakt fulgte det af sig selv, at Tombolaen hurtigt meldte udsolgt, og at de sidste Timer inden den forskriftsmæssige Lukketid blev hyggelige og fornøjelige. Der kan ventes et smukt Overskud til det gode Formaal, og Lauget vil sikkert have faaet Lyst til at tage flere Opgaver op til Gavn for Ungdomssagen.

Ved Lodtrækningen faldt Gevinster paa følgende Lodseddelnumre: 267, 455, 83, 914, 911, 716, 90, 1218, 2116, 488, 360, 608, 762, 250, 1884, 2421, 918, 957, 2072 og 1578.

Sygeplejerske-Forbundet

For en tæt pakket Sal holdt Dr. Meldahl sine tre Foredrag om »Mental Hygiejne« paa St. Josefs Hospital. Vi fik et Indblik i hvad der kan ske, dersom Mennesket ikke passer paa sig selv eller bliver ledet galt.

Vi hørte om de forskellige Sindslidelser, om at forfalde til Misbrug af forskellige Slags Medikamenter, om Børneopdragelse, om Ungdommens Vanskeligheder og Alderdommens Karakterforandringer. I sidste Foredrag samledes ligesom

Traadene i dette: Vi kan ikke hjælpe andre Mennesker, før vi har Orden i vore egne Forhold; vi maa have en Livsanskuelse, der kan bære, ikke alene i Nuet, men altid.

Tak for hvad vi lærte, vi havde gerne hørt en Række Foredrag til om disse Ting, men vi haaber paa, at vi til Efteraaret, saaledes som Formanden har talt om, faar et Foredrag om disse Emner med Adgang for ogsaa Ikke-Sygeplejersker — altsaa for alle.

En brun Regnfrakke med hvidt Mønster er glemt paa St. Josefs Hospital den 26. Marts. Den bedes afhentet snarest hos Søstrene.

Asserbo

Vi har til Feriekolonien yderligere modtaget P. A. A. 5 Kr., H. S. 20 Kr., I. L. 100 Kr. og »Lars« 50 Kr. Hjertelig Tak! Yderligere Bidrag til det gode Formaal modtages gerne af Skoleinspektør Kiærulff, Nørrebrogade 27 C, København N.

Rationeringsmærkerne

Til Feriebørnene er nu ialt modtaget 188 Rugbrødsmærker, 46 Rugsigtemærker, 47 Franskbrødsmærker, 68 Havregrynsmærker, 73 Byggrynsmærker, 10 Sukkermærker, 12 Smørmærker, 19 Haandsæbemærker og 27 Vaskepulvermærker. Det er en god Stigning i Lobet af sidste Uge. Forhaabentlig vil i de nærmeste kommende Uger lige saa mange af vore Børns gode Venner tænke venligt paa dem. Send Deres Gave til Ugebladets Redaktion, Nørrebrogade 27 C, København N. Paa Forhaand hjertelig Tak!

Børnestævnet i Trørød

finder som sædvanligt Sted paa Grundlovsdagen Mandag d. 5. Juni.

Alle katolske Børn er velkomne fra 3. Kl.—1. Ml. inclusive. De katolske Børn fra Kommuneskolerne skal blot melde sig i Præstegaardene eller ved en af de katolske Skoler inden Lørdag d. 3. Juni.

De katolske Skoler bedes melde Deltagerantal til Pater Groteclaes, Stenogade 4, V., inden Søndag d. 4. Juni Kl. 17.

Vi bringer udførligere Program i næste Nummer af Ugebladet; vi vil nu kun røbe, at Biskoppen kommer, og at Centralskolen spiller 3 Fri-luftsspil for os om Eftermiddagen.

Da Tiderne er saa vanskelige, vil vi være taknemmelige for enhver lille Gave. Den kan sendes til Pater Groteclaes, Stenogade 4, V.

Katolske Begravelser

Benzon

aut. katolsk Bedemand

Alle Aftaler kan træffes i Hjemmet

CENTRAL 1868

S. L. Møllers Bogtrykkeri

Dansk Reproduktionsanstalt

Rosenørnsallé 29 . København V
Telefoner: 4295, 13,504, 2207

Liturgisk Kalender

Tallet under Datoen angiver Sidetallet for den paagældende Fest i Søndagsmessebogen.

- Maj.
14. S. 5. Søndag e. Paaske (590); (hvid) 2. Bøn: St. Bonifacius (911), 3. Bøn: Gudsmoder ([90]), 4. Bøn*). Paaskens Præfation**.
15. M. Bededag (594); 2. Bøn: St. Johannes Baptist de la Salle (911), 3. Bøn*). — Elle r:
- (hvid) St. Johannes Baptist de la Salle (911); 2. Bøn: Bededagen (595), 3. Bøn*); sidste Evang.: Bededagens (596).
Hvor der holdes *Procession*, læses efter denne *Bededagens Messe*, som ovenfor.
16. Ti. † St. Ubaldu (912); 2. Bøn: (hvid) Bededagen (595), 3. Bøn: Gudsmoder ([90]), 4. Bøn*).
- (violet) Hvor der holdes *Procession*, læses *Bededagens Messe* (594); 2. St. Ubaldu (912), 3. Gudsmoder, 4. Bøn*).
17. O. Vigilie (598); 2. Bøn: St. (hvid) Erik (912), 3. Bøn: St. Paschalis (913), 4. Bøn: Bededagen (595). — Elle r:
- (rød) St. Erik, Konge af Sverige (912); 2. Bøn: St. Paschalis (913), 3. Bøn: Vigilien (591), 4. Bøn: Bededagen (595); sidste Evang.: Vigiliens (598). —
- (violet) Hvor der holdes *Procession*, læses *Bededagens Messe* (594); 2. Bøn: St. Erik (912), 3. Bøn: St. Paschalis, 4. Bøn: Vigilien (591); sidste Evang.: Vigiliens (598).

(Fortsættes næste Spalte)

Salmonsens Leksikon-Tidsskrift

Elhvert Leksikon — det være sig nok saa godt og fyldestgørende, naar det udkommer — bliver i Tidens Løb overhalet af Udviklingen og som Følge deraf mangelfuldt. Udviklingen staar jo ikke stille og der dukker stadig nye Navne frem paa Verdensarenaen. *Salmonsens Leksikon-Tidsskrift* har i de forløbne tre Aar — tredie Aargang er netop afsluttet — søgt at forfølge Udviklingen, saa godt som man nu engang kan gøre det under de nu-

18. T.***) KRISTI HIMMELFARTS (hvid) DAG (600); Kristi Himmelfarts Præfation (519).
19. F. St. Petrus Cælestinus (hvid) (915); 2. Bøn: Oktaven (600); 3. Bøn: St. Pudentiana (915); Apostlenes Præfation (524).
20. L. St. Bernardin af Siena (hvid) (916); 2. Bøn: Oktaven (600), 3. Bøn: Gudsmoder ([90]); Kristi Himmelfarts Præfation (519).
21. S. Søndag i Kristi Himmelfarts Oktav (604).

**) Søndag til Onsdag incl. læses i alle Messer Paaskens Præfation (518).

***) Kristi Himmelfarts Dag slutter Tiden for Opfyldelsen af Kirkens Bud om Paaskekommunionen.

Emanuel Jensen & H. Schumacher

Murer- & Entreprenørforetning A/S
Bygningspriser. Jernbeton, Murerarbejde, Dampskorstene, Kedelindmuring, Isolering, Kloakarb.
Johs. Schrøder, Entreprenør
L. Schumacher, Muremester
Godthaabsvej 142, Kbhvn F, Centr. 968
Indgang fra Vagtelvej

værende Forhold, og har bragt et Utal af Oplysninger om aktuelle Emner af varig Interesse. Selvsagt kan Tidsskriftet ikke bringe alt, men det kan vist alligevel siges med Held at have løst sin Opgave.
B.

BOGHYLDEN

- Vonier, Anchaire: La nouvelle et éternelle Alliance. Les éléments permanents du Catholicisme. 264 S. 2,55
- Thils, G.: Pour mieux comprendre Saint Paul. 139 S. 3,15
- Sertillanges, A.-D.: Henri Bergson et le Catholicisme. 150 S. 2,70
- Langbehn, Julius: Der Geist des Ganzen. 241 S. 10,55
- Görres, Ida Friederike (Hrsg.): Der Regenbogen. Ein Buch für Mädchen. 323 S. 10,35
- Erb, Alfons: Gelebtes Christentum. 286 S. 11,65
- Ehrle, Gertrud: Leben spricht zu Leben. Wirklichkeitsbilder aus dem Alltag der Frau 234 S. 8,85
- Bürkli, Franz: Katholische Religionslehre als Lebensgestaltung. 184 S. 6,05
- Newman, John Henry (Kardinal): Der Traum des Gerontius. 50 S. 2,60

ARNOLD BUSCK
International Boghandel
Kjøbmagergade 49
Telefon C. 2453

N. P. Rostrup

Katolske Begravelser

30 Aars Erfaring
Valkeodorfsgade 34-36
Tlf. 778 - 728

Katolsk + Ugeblad

„Nordisk Ugeblad for katolske Kristne“ sammensluttet med „Katolsk Ungdom“

Udgiver: „KATOLSK PRESSE“

Redaktion: H. D. T. KIÆRULFF (ansvarshavende) og J. BERG.

Nørrebrogade 27 C, København N.

Mandag og Fredag Kl. 15-16, Tlf. Nora 61 66.

Ekspedition og Kassererkontor:

c/o Sankt Ansgars Forlag, Bredgade 67, København K.

Palæ 4777, Kl. 10-12.

Post-Giro Nr. 57042.

Annonceafdeling: Klosterstræde 23, Tlf. Central 6245. Postgiro 3668.

Abonnementspris 2,75 Kr. Kvartalet. Norge og Sverige 14 Kr. om Aaret, øvrige Udland 18 Kr. om Aaret. Abonnement tegnes paa Bladets Ekspedition eller ethvert Postkontor.

Th. Frobenius & Co.

Kirkeorgelbyggeri

KGS. LYNGBY Telefon 755 og HORSSENS Telefon 498

Har bygget Orglerne i:

Rosenkrans Kirken, København, St. Vincents Kirke, Helsingør,
Immaculata Kirken, København, Katholsk Kirke, Ålborg,
Katholsk Kirke, Silkeborg, Sct. Annæ Kirke, København,
Sct. Laurenti Kirke, Roskilde.

VALD. FOERSOM

AMAGERTORV 27. TELF. CENT. 4310 - BYEN 4310

ALLE GUMMIVARER TIL HOSPITALER OG SYGEHUSE
LEVERANDØR TIL KATH. HOSPITALER.

K. U. K. - Klubberne

Fortsættelse af Beretningen fra sidste Uge, hvor vi kun naaede at faa det halve med:

K. U. K., Lyngby: Søndag d. 5. Dec. Travetur efter 8-Messen. Vi gik langs med Prinsessestien til Holte, aflagde Besøg hos Billedhugger Windfeldt-Smidt, gik derefter gennem Geelskov og ad Kongevejen hjem.

Den 19. Marts Studiekreds. Emne: Benedikt af Nursia. Indlederen, Erik Pahlbom, gav en glimrende Skildring af Emnet, som blev efterfulgt af en livlig Diskussion. Hr. Eigil Darville læste derefter Ove Lunddahl's smukke Digt, Bøn for Danmark.

K. U. K., Amager: Den 11. Juli var Klubben i Roskilde, hvor Dagen begyndte med Messe og sluttede med Aftenandagt. Her var ogsaa Slagelse, Ringsted og Taastrup repræsenteret, og vi tilbragte en dejlig Søndag sammen med katolske Kammerater. Den 23. Juni, Sct. Hans Aften, havde Klubben fælles Lejrhaal med Taastrup K. U. K., og Klubberne enedes om Underholdningen ved Baalet.

Søndag d. 26. Sept. afholdtes første Møde i Efteraarssæsonen. Mødet stod i denne Festdags Tegn, nemlig Kongens Fødselsdag. Vor gejstlige Raadgiver, Pater Brunicardi, holdt et smukt Foredrag om Kongens Liv og Gerning, og Salen var pyntet i rød-hvide Farver. Der var mødt 54 Medlemmer. Et Telegram blev afsendt under Festen med Klubbens hjerteligste Lykønskning til Majestæten.

K. U. K., Frederiksberg: Den 4. Juni afholdtes vor store Foraarsfest. Som Taler var indbudt Redaktør Hans Bølling, der holdt et glimrende Foredrag om »Katholicisme og Nationalisme«. Derefter talte 2 unge om »Vi unge og Kirken«. Aftenen gik iøvrigt med Sketches og Underholdningsmusik. Salen var pyntet med grønt, og der var fuldt Hus.

— Det var et lille Udpluk af Beretningerne.

I den kommende Tid venter Klubberne en Opgang i Arbejdet, og man haaber, at Forholdene vil

lillade en kraftigere Mødevirksomhed. Sely om der skulde komme store Vanskeligheder, saa glemmer vi ikke, at Vanskeligheder er til for at overvindes. Vi kunde godt tænke os et Samarbejde med alle Landets Ungdomsklubber. Desværre kan det for Øjeblikket over de store Afstande kun foregaa skriftlig, men denne Mulighed er vel heller ikke ringe.

J. Barfred Petersen,
Holsteinsgade 24, Kbhvn. Ø.

Hvad de unge siger

Ungdommen og den daglige Messe

Engang for godt tusind Aar tilbage sejlede danske Mænd bort i deres Vikingeskibe for at bosætte sig paa fremmede Kyster. Kun Kæltrængene blev tilbage, og dem nedstammer vi fra! Mange Forhold peger i alle Tilfælde i den Retning. Det hele vilde se anderledes ud, hvis vi gik der hen, hvor vi kunde faa Mod og Kraft, Glæde og Vilje.

For nogen Tid siden blev der i Aviserne offentliggjort en Statistik, hvoraf det fremgik, at kun 5,4 % af Landets Indbyggere gaar i Kirke hver Søndag. Hvorledes staar det til hos os Katolikker? Kun ca. 40 % gør deres Søndagspligt, og hvor mange af disse er villige til ogsaa paa en Hverdag at gaa til den hellige Messe?

Gaar vi ind i en af vore Kirker en Hverdags Morgen, finder vi kun nogle gamle Damer, medens Ungdommen, Fremtidens Fundament, ligger hjemme i Kassen og faar Morgenmaden paa Sengen. At gaa i Kirke kræver en lille Smule Selvovvindelse, derfor er det ikke moderne, og saa vil man ikke. Mange skal endda først paa Arbejde el-

ler i Skole til Grosserertid, saa hvorfor ikke staa en lille Time tidligere op for at begynde Dagen med den hellige Messe. Vi trænger til den Naade, vi faar dér, og ved vore egne smaa Selvovvindelser, som iøvrigt styrker vor Karakter. Vi skal have Styrke og Kraft til at modstaa de Fristelser, som kommer over os.

Stormene er hyppige og kraftige, og Skuden er lille. Ustandseligt styrter Søerne ind over Dækket og river alt det, der ikke forsvarligt er surret fast, med over Bord. Ustandseligt søger Elementerne at tage Herredømmet fra os, saa Skuden driver for Vind og Vejr. — Men det er os, der staar til Rors, og saa længe vi bliver der og passer vor Pligt, er det os, der bestemmer Kursen! Stormen skal rides af, og den bliver ogsaa redet af!

Livet er Kamp! Ustandseligt maa vi kæmpe mod alle Fristelser, som stormer løs paa os. Vi skal tage Kampen op, hvis vi engang vil løbe ind i den sikre Havn og ikke blive Bytte for det fraadende Hav. Og i denne Livets daglige Kamp skal vort Motto være de fire berømte Ord: *Gennem Kamp til Sejr!*

-js-

D. K. K. F.

Da der til Retræten og Højskolen i Trørød fra 13.—20. August er fuldt overtegnet, vil der saafremt der bliver tilstrækkelig Tilslutning blive afholdt endnu en Retræte (uden Højskole) med Ankomst Tirsdag d. 22. og Afrejse Lørdag d. 26. August. Retræten ledes af Pater S. Wevers S. M. M.

Forlang hos Deres Købmand

A. D. B. Bonevox i røde og blaa Daaser

A. D. B. Gulv-Renolin flydende Bonevox

Danmarks førende Mærke!

Resultatet af 80 Aars fagmæssig Erfaring

Enefabrikanter: **A. D. Burcharth & Søn** . Kolding

Lak-, Fernis- og Farvefabriker. Grdl. 1861

God Vask
-Geismar Vask

Telefon Central 246 (7 Led.)

Enøværelser 17 Kr. To- og Tre-
sengsstuer 14 Kr., Sovesal 12 Kr.
Til begge Retrater bedes medbragt
Lagener, Haandklæder, Pudevaar
og Serviet.

Deltagelse bedes anmeldt til Se-
kretariatet, Ndr. Frihavnsgade 26,
Tlf. Øbro 9250. Grevinde Scheel.
Efter 1. Juni er Adressen Pileallé
23 A, Telf. Eva 7091.

St. Ansgars Kirke

Søndag 14. Maj *Ungdomsfest*.
Først Majandagten Kl. 19,30 i Kir-
ken. Derefter Fest i Salen, Bred-
gade 67 A. Katolsk Ungdoms Klub
er Indbyder og staar for Arrange-
mentet. Tale af Pater L. Brunicar-
di. Underholdning ved Alex Brosek
og KUK-Sisters. Billetter à 75 Øre
købes i Forvejen.

Mand. 15., Tirsd. 16. og Onsd. 17.
Maj Kl. 8 Bønprocession og Høj-
messe. Onsd. 17. Maj Møde for Sog-
nets kvindelige Kongregationer i
Tilslutning til Majandagten. Torsd.
18. Maj, Kristi Himmelfarts Dag,
Kl. 7 og 8 stille Messe, Kl. 10 Pon-
tifikalmesse og Konfirmation.

St. Mariæ Kirke

Onsd. 17. Maj Kl. 19,30 Kongr.
for Mænd i Forbindelse med Maj-
andagten. Torsd. 18. Maj, Kristi
Himmelfarts Dag, Kl. 8 stille Mes-
se, Kl. 10 Højmesse.

Sakramentskirken

Mand. 15. Maj Kl. 20 Ungdoms-
fest. Inspektør N. Stoltenberg: Na-
turglæde og Kristendom. Kristi
Himmelfarts Dag Gudstj. som Søn-
dag.

Jesu Hjerte Kirke

Sønd. 14. Maj Kl. 8,30 Fælles-
kommunion for de mdl. Kongr.
Mand. 15. Maj Kl. 19,30 unge
Mænds Kongr. Torsd. 18. Maj
Gudstj. som Søndag, Kl. 18 Afslut-
ning for Mændenes Kongr.

St. Antoni Kirke

Kristi Himmelfarts Dag, Gudstj.
som Søndag.

St. Therese Kirke

Kristi Himmelfarts Dag, Gudstj.
som Søndag.

St. Andreas Kirke

Sønd. 14. Maj Kl. 7 stille Messe,
Kl. 8 Reciteret Messe med Menig-
hedens Fælleskommunion. Kl. 9
Prælatmesse og Konfirmation, Kl.
11,30 stille Messe. Onsd. 17. Maj Kl.
8 Mødreforeningens Messe og Møde.
Kristi Himmelfarts Dag Gudstj. som
Søndag.

St. Knud Lavards Kirke

Kristi Himmelfarts Dag, Gudstj.
som Søndag.

St. Augustins Kirke

Hver Mandag Aften Kl. 20,30
prædiker Pastor H. Messerschmidt
ved Majandagten.

Benediktineroblaterne

Sidste Møde inden Sommeren af-
holdes Fredag d. 19. Maj Kl. 19,45
hos Liobasøstrene. Bagefter en
kort Majandagt og Komplet.

Irønsøj Marked

*Den store aarlige Sommerbegi-
venhed, der samler alle Køben-
havns Katolikker, bliver i Aar Søn-
dag d. 4. Juni. Lodsedlen er alle-
rede til Salg, og da man kan vinde
baade en Cykle, et Radioapparat,
en Lænestol, en Skindvest, en Sen-
geforligger, et Vattæppe og adskil-
ligt mere, vil Sedlen sikkert finde
mange Købere. Hvem vil være med
til at sælge dem? Ring til Bella
1700, saa kommer det Antal Lod-
sedler, De maatte ønske til eget
Brug eller Videreforhandling.*

ACADEMICUM
CATHOLICUM

Aarhus.

Fred. 19. Maj. Ordinær General-
forsamling paa Hotel Ansgar. Dags-
orden: 1. Beretning og Regnskab,
2. Valg af Styrelse, 3. Eventuelt. —
Efter Generalforsamlingen Fore-
drag af Pater Lanser S. J.: »Vort
Barneforhold til Kirken«. Derefter
Kaffebord.

København.

Paa Generalforsamlingen d. 3.
Maj genvalgte som Administra-
tores Ingeniør G. Wissum og nyval-
tes stud. mag. Else Christiansen og
stud. med. vetr. Carl Christian Mel-
chiors i Stedet for cand. polit. Tove
Rasmussen og Civilingeniør James
Hamm, der ikke ønskede Genvalg.
Administratores har konstitueret
sig saaledes: Formand Civilinge-
niør G. Wissum, København V.,
Asmussens Allé 1, Eva 1211, Sekre-
tær stud. mag. Else Christiansen,
København S., Kvinderegensen,
Amager 8606 v, Kasserer stud. med.
vetr. Carl Christian Melchiors, Kø-
benhavn F., Julius Valentinersvej
40, Fasan 1385, og Aarhusafdelin-
gens Formand, Læge Sven West,
Aabyhøj, Silkeborgvej 311 A, Aaby-
høj 609.

»Vor Glædes Aarsag«

Optagelse Tirsdag den 16. Maj
Kl. 19½ hos St. Josephs Søstrene,
Østerbrogade 7 D. Aspiranter, der
ønsker at blive optaget, bedes mel-
de sig hos Sr. Birgitte i god Tid.

Bestyrelsen henstiller til Medlem-
merne at komme saa mange der
kan, for at gøre denne Dag saa
festlig som mulig.

Katolsk Ungdoms Klub

København.

Lørdag d. 13. Maj er der ingen
»Ung Aften«. Torsdag d. 18. Maj,
Kristi Himmelfartsdag, Travelur.
Bagsværd-Storeskov-Nybro. Spor-
vogn fra Stenosgade Kl. 10. Linie
16 til Søborg Endestation. Hjem-
tur fra Lyngby St. Kl. 16,37. Tu-
ren koster Kr. 1,05 plus Fortæring.
Vandresangbog og Madpakke med-
bringes. Lørdag d. 20. Maj »Ung
Aften« Kl. 19,30 til 22. Søndag d.
21. Maj »Foraarsfest«. Se Program-
met andetsteds i Bladet.

Frederiksborg.

Møde Fredag 19. Maj Kl. 20 (ef-
ter Andagten). Den nye Formands
Navn og Adr. er: Iwan Kliem-Lar-
sen, Løvholmvej 23.

Lyngby.

Lørdag d. 29. April 1944 var
Lyngby K. U. K. samlet i gammel
Børnely til den aarlige Generalfor-
samling. Vi havde haabet paa lidt
store Tilslutning, men vi var hel-
digvis beslutningsdygtige. Aftenens
vigtigste Punkt var Valg af ny Be-
styrelse. Efter Tur afgik: Formand
Poul Müller, Næstformand Erik
Mohn, Sekretær Maud Mortensen.
Efter Valget saa Bestyrelsens Sam-
mensætning saadan ud: Formand
Erik Palbom, Næstformand Poul
Müller, Sekretær Inge Keil. Kasse-
rerske Minna Jørgensen forbliver
endnu et Aar. Efter Valget var der
livlig Diskussion, hvorunder en
Del Spørgsmaal kom under Debat.

Lørd. 13. Maj Møde i Gl. Børne-
ly. Vi har faaet Pastor J. Stäubli
til at komme og fortælle om Fati-
ma. Det bliver sikkert en interes-
sant Aften, og derfor haaber vi at
se mange.

R. I. P.

Vor lille Søn og vort Barne-
barn

Jens

døde fra os den 6. Maj 1944
knap 3 Maaneder gammel.

*Gudrun og Jørgen Soelberg.
Agnes og Poul Westh-Hansen.
Rigmor Soelberg.*

Til Juni

søges en samvittighedsfuld og
dygtig Hushjælp. Vi er to ældre
Mennesker og bor i lille Villa,
ingen Selskabelighed.

*Fru pens. Kredslæge Rise,
Strandvej 438, Vedbæk,
før Odder.*

Leverandører til den nye Præstegaard og Menighedssal i St. Mariæ Sogn

<p>Th. P. Stillinge Tømrermester Sejrøgade 15 Tlf. Ryvang 1225</p>	<p>LEDIG</p>	<p>AAGE HJORTH-JENSEN Malerfirma Vesterbrogade 64 Tlf. Vester 9909</p>
---	--------------	---

	<p>AALBORG</p> <p>M. Thomsen Støtt Entreprenør og Murermester Kong Christians Allé 6 Telefon 1992</p>	<p>NAKSKOV</p> <p>Chr. Steffensen HERREEKVIPERING Fruegade 8, Nakskov, Tlf. 796 Leverandør</p>
--	---	--

HORSENS

<p>Installationsforretningen »Lyset« Torvet 10 . Telefon 618 Alt udføres i Installationer Alt høves i Lamper og Lysekroner Alle Reparationer, hurtigt, godt og billigt Installatør for Sct. Joseph Søstrene</p>	<p>LEDIG</p>	<p>H. F. Caspersen BAGERI Senderbro 71 . Telefon 1074 Leverandør til Sct. Josephs Hospital</p>
---	--------------	---

<p>S. Henningsen Slagtermester Kattesundet 22 . Telefon 1351 Lev. til St. Josephs Hospital og Sølyst</p>	<p>Svend Hansen Kun 1. Kl. Kød og Paalæg føres Hjemmel. Medister og Leverpostej Fabriksvej 33 . Telefon 1379 Lev. til Sct. Josephs Hospital</p>	<p>Bagermestrenes Rugbrødsfabrik A/S Telefon 310 Leverandør til Sct. Joseph Hospital</p>
---	--	--

<p>Manufaktur . Trikotage . Udstyr A-S Horsens Textil Lager Leverandør til katolske Institutioner</p>	<p>Køb hos vore Annoncører</p>	<p>Carl Bech aut. elektr. Installatør Vestergade 33 . Telf. 1026 Leverandør til kath. Menighed</p>
--	------------------------------------	---

AARHUS

<p>H. J. Madsens Begravelsesforretning tidligere I. A. Pedersen Telefoner: 2516 . 1805 Jægergaardsgade 17 . 19 . Aarhus</p>	<p><i>Alfred Pihl</i> Bagermester, Conditør Telefon 3041 - Hammershus Leverandør til St. Josef Hospital</p>	<p>„BOTHILLA“ Ryesgade 24 Telefon 6162 Hjemmelavet Paalæg Ekstrafint Smørbrød til alle Priser</p>
--	--	--

<p>A. B. C.</p>	<p>LINOLEUM billigst Høilund Carlsen Imit. Linoleum, Rullegardiner Bonevoks i fast og flyd. Form Aaboulevarden 45, Aarhus, Tlf. 1347</p>	<p>Skomager Chr. M. Jensen Ryesgade 23, o. G. Gennemg. v. Fajancevarehuset Telefon 8326</p>
------------------------	---	--

<p>LEDIG</p>	<p>KØBMANDS- OG HAANDVÆRKERBANKEN Hovedkontor: Store Torv 12, Telefon 4090 (flere Linier) Søndre Afdeling: Aarhus Hovedbanegaard, Telefon 4088</p>	
--------------	---	--

<p>Karl Hansen Lys-, Kraft-, Ringe- & Radioanlæg Frederiksgade 75, Tlf. 295 Omstil. til priv. Bogensegade 5</p>	<p>Andelsselskabet DE FORENEDE MEJERIER Hovedtelefon: Nr. 8888 (3 Linier)</p> <p>MEJERIET Vesterbro Byens førende Tlf 8700 (4 Lin.)</p>	
--	---	--

RANDERS

<p>Johs. Stoffregen <i>Malermester</i> Telefon 3204 . Randers Leverandør til Sct. Joseph Hospital</p>	<p>Brdr. Qvist Brændselsforretning Kul . Koks . Tørv og Optændingsbrænde til billigste Priser Randers, Adelgade 10, Tlf. 1375 Leverandør til St. Josefs Hospital</p>	<p>Randers Andelsmejeri Telefon 776 (4 Linier) Fineste Mejeriprodukter fra Dyrslæge kontrollerede Besætninger</p>
<p>LEDIG</p>	<p><i>Mineralvandsfabrikken</i> »CITO« Slyngborggade 21, Tlf. 48, 146 Lev. til Sct. Josefs Hospital</p>	<p>N. M. Nielsen Vand- & Gasmeester v. Martin Nielsen <i>W. C. Installationer, Rep. af Centralvarmeovne</i> Markedsgade 16, Telefon 1834 Leverandør til St. Josef Hospital</p>
<p>Johs. E. Mortensen <i>Bagermester</i> Nørreboulevard . Telefon 1157 Lev. til Sct. Josefs Hospital</p>	 <p>Alt vedrørende Begravelser i By og paa Land ordnes uden ekstra Betaling . . . M. MØNSTER'S Snedker- og Likhjælperforretn. Tlf. 2161 Nørregade 10 (v. Brønden).</p>	
<p>Randers Kul-Kompagni <i>Aktieselskab</i> Kul- og Koks-Import Kulkajen . Randers Telefon 3900 (4 Linier)</p>		

VEJLE

	<p>C. V. BERG <i>Blikkenslagermester</i> Autoriseret Gas- og Vandmester Langelinie 53 . Telefon 2751 Lev. til de katolske Institutioner</p>	<p>Niels Bentzen & Co. TORVEGADE 6 . TELF 306 . 307</p>
<p>Jørgen Petersen & Co. <i>(Indh. N. C. Jørgensen)</i> TØMRERMESTER Jernbanegade 18 . Tlf. 131, 1631 Lev. til de katolske Institutioner</p>	<p>Hvidehus Boglade <i>Jul. Jensen . Jens Hagner</i> Nørregade 6 . Vejle . Tlf. 360 ... Bogladen med de mange Bøger</p>	<p>Vejle Trælast & Kulkompagni Havnegade 22 . Tlf. 68 og 69 Lev. til de kat. Institutioner</p>
<p>Carl Petersen <i>Slagtermester</i> 1. Kl. Varer - Pølsefabrik Nørregade 2 . Tlf. 1721 Leverandør til St. Maria Hospital</p>	<p>¹/₈ Vejle Mælkekompani <i>Fineste Mejeriprodukter</i> Vejle . Telefon 335 Leverandør til St. Maria Hospital</p>	<p>VEJLE NY Mineralvandsfabrik <i>P. C. NIELSEN</i> Vissingsgade 8, Telefon 121, 205 Leverandør til St. Maria Hospital</p>
<p>Arbejdernes Fællesbageri <i>Aktieselskab</i> Bleggrdsg. 15, Tlf. 287 - 597 Leverandør til St. Maria Hospital</p>	<p>LEDIG</p>	<p>Niels Boesen <i>Katolske Begravelser ordnes</i> Nørrebrogade 9 . Tlf. 725</p>
<p>Tegn Deres Forsikringer hos N. Fr. Petersen Søndergade 18 . Telefon 2207 . 2 Linier</p>	<p>J. P. Fibiger Jensen <i>Slagtermester</i> Prima Kød og Flæsk Stalgaardsg. 24, Tlf. 931 Lev. til St. Maria Hospital</p>	<p>J. ANCKER & SØN <i>Murermestre</i> Alt Murerarbejde Tønnesgade 36 . Telefon 1438 Udfører Murerarbejdet for de katolske Institutioner i Vejle</p>

Katolsk Ugeblad

21. Maj 1944

92. Aarg.

Nr. 21

Søstrene i Allerslev

Mariakongregationer
og Kinamission

„Hvis du blev Katolik“

Brønshøj Marked

Den nye Roman

Magister Frederiksens Essays

Fra Saxo til Gullberg

I et Foredrag, vi forleden omtalte, sagde Professor Skydsgaard, at den katolske Kirke i Danmark syner meget i Forhold til, hvor faa vi i Virkeligheden er. Det skyldes naturligvis i første Række, at Kirkens Betydning ikke er proportional med det danske Katolikantal (og naar enkelte f. Eks. har ment, at der i den danske Radio kun burde lyde katolske Ord og Toner i en Udstrækning svarende til et saadant Forholdstal, var det simpelthen en Misforstaaelse af, hvad Demokrati vil sige). Men Kirkens Synlighed ber i Landet skyldes ogsaa, at den har haft en Række gode Penneførere, til hvilke Magister Emil Frederiksen nu slutter sig med Udgivelsen af »Fra Saxo Grammaticus til Hjalmar Gullberg«, seksten Essays, som tidligere, delvis i kortere Form, har været trykt i forskellige Aviser og Tidsskrifter.

Forlaget har ganske vist ikke ventet sig mange Læsere af disse Essays. Oplaget er stakkels smaa 750 Eksemplarer, men til Genæld vil disse Par Bøger forhaabentlig komme i Hænderne paa Folk, der tæller godt med. Og Emil Frederiksen har allerede vundet saa godt et kritisk Navn, at han vil blive læst med Opmærksomhed. Dertil kommer

hans uomtvistelige Charme. Han skriver bedst om de Forfattere, han holder af, og hans Sympati er ikke karrig. Og nok er han videnskabelig Litteraturforsker, men ikke uden Ironi overfor denne Videnskabsgrens saa ofte hasarderede Subtiliteter. Tit blinker det lystigt i hans Øjne, naar den sunde Sans maa more sig over Kritikens store Anstalter, der mangan Gang, populært sagt, gaar helt i Skoven, fordi den ikke ser den for bare Træer. Det er heller ingen ringe Dyd at være en god Dansker, og dertil kommer, at han er udenfor Konkurrence, hvad angaar Vejledning i vort svenske Broderlands Litteratur. Han er svagest, hvor det gælder om koncentreret Fremstilling af et Tankesystem. Systematisk Ordner er Emil Frederiksen ikke, selv om man i den foreliggende Bog maa holde ham til gode, at Fremstillingen af Grundtvigianismen i en Nøddeskal simpelthen er Cirkulens Kvadratur. Det lykkes ham afgjort ikke, men det er jo nok mest Grundtvigs Skyld, som ikke lader sig resumere med Logikens rette Linier.

Det første Essay om Saxo synes at være skrevet med størst Kærlighed til Emnet og er samtidig det katolsk set interessanteste. E. F. argumenterer mod den

Opfattelse af Saxo, at han ikke er »en god Klerikus«, eftersom han med saa stor Glæde skildrer verdslig Storhed og verdslige Bæuritter. Man har villet gøre Saxo koldsindig overfor Religionen, men det er »udira Modsætningsforhold, der maaske kan have Gyldighed i vore moderne Sind — nærmere de nordisk protestantiske, af megen vulgær Rationalisme hjemsogte Sind«. Udtra en Bælesthed i Saxo, for hvilken Citater myldrer frem i Hobetal, skildrer E. F. en ægte middelalderlig Aandstype, der ogsaa er (eller burde være) katolsk Aandstype i vore og alle Dage. Samtidig fører Magister Frederiksen et varmt Forsvar for Saxos kunstfærdige latinske Stil, som det ellers var blevet moderne at opholde sig over.

Et andet Essay, der har speci- el katolsk Interesse, er det sidste, »To kritiske Grundsynspunkter«, som i sin Tid stod at læse i »Credo«. Det første Synspunkt er den kristne (d. v. s. ægte katolske) Humanismes. Fra sine ældste Tider har Kristendommen vidst at gøre sig Kulturens Skatte tjenlige. Og nu er Forholdet efter to kristne Aartusinder, at »selv det haardeste moderne Hedskab bærer Kristendommens Ord i sit Hjerte.« »Kun en falsk Filosofi, der lader Kristendommen rejse sig som et Glasbjerg i Tilværelsen... kan kræve af de

Munkemel

Ledig

G. Garth-Grüner
Landsretssagfører
Frøderiksholms Kanal 6, Kbh.
Tlf.: 12,166 og 12,161

Amagerbanken

Hovedkontor: Amagerbrogade 25

Afdelinger: Sundby, Søndre, Islands Brygge, Kastrup og Dragør
Alle Bankforretninger udføres. Boxer udlejes fra 5 Kr.

Bageri & Conditori
Johan Aschengreen

Amagerbrogade 72, Telefon Amager 353
Filial: Amagerbrog. 125. Telefon Amager 4019

**Beskyt Deres
Værdipapirer**

Hentlæg dem i

Opbevaringsdepot

De fritages for Eftersyn af Udtrækning og
Klipning af Kuponer m. v.
De hævede Kuponbeløb indsættes paa Deres
Konto eller udbetales Dem.

Gebyr 50 Øre pr. 1000 Kr.
Paalydende
(Minimum 2 Kr.)

**DEN DANSKE
LANDMANDSBANK**

Alle Oplysninger meddeles af
vore Filialer eller vort Hovedsæde
Telefon Central 6500 - Lokal 65

KØBENHAVNS BRÆNDELS KOMPAGNI
KUL KØK KOKS
NØRREGADE 15 TELF. 9270

PARANAT Stof-Imprægneringsmiddel
gør alle Beklædningsgenstande vandtætte
Bonalin-Kompagniet A/S, København F

ROSENBERG
Tonic Water
Faas over hele Danmark

Flytteforretningen „FREDERIKSHOLM“
v. Andersen og Poulsen
Flytning, Opbevaring og Forsendelse
besørges med Garanti overalt i Landet
Sjælør Boulevard 21
Telefon Valby 3333 Godthaab 3653 x

Ledig

Chr. Hansens Kød-Udsalg

Gl. Kongev. 163, Eva 6465-6466
Østerbrogade 88, Tlf. Ø. 1158
Leverandør til Sct. Elisabeths Hospital

Peter Hansen

Tømrer- og Snedkermester.
Adolfsvej 6 . Gent. 424
Udf. Arbejdet v. Assumptionsklostret Rygaard

Kristne, at de afskærer sig fra al Omgang med Verdens Kultur.« Det andet Sympunkt er en Bekendelse til Kunstens Forhold til Moralen. Her er det Tanker fra Chesterton, hvormed E. F. begrundet sit Standpunkt. »Lad den rene Natur være immoral. Digtekunst om Mennesker kan ikke være det, thi Mennesket er et Godt-og-Ondt-Væsen med grænseoverskridende Kræfter.«

Af de andre Essays handler flere om Grundtvig. De er nok de svageste i Bogen, idet de næppe vil kunne give hidtil grundtvig-ukyndige Læsere et klart Billede af Digteren og hans Indflydelse og slet ikke af hans »isme«. Bedst er Afsnittet om hans Saxe-oversættelse. Overordentlig fint og sikkert afvejende er Kapitlet om Biskop Mynster, og det lille Stykke om Ingemanns Morgen- og Aftensange er en ligefrem Kærlighedserklæring, der burde være udvidet med en Behandling af det egentlig kristelige Indhold i dem. Hvor dejlige de end er, især paa Barnelæber, vil sikkert de fleste kristne Forældre og Opdragere finde dem utilstrækkelige til at give Udtryk for, hvad et Barn kan fatte af Kristendom.

Morsomst er Essayet om Johannes V. Jensen. E. F. er her højst uelskværdig paa en nogenlunde elskværdig Maade, og hans næsten kommentarfrie Citater af Forfatterens antropologiske Fantastier er henrivende. Men med alt, hvad vi i de senere Aar har hørt angaaende Racespørgsmaal og lignende, er Johs. V. antagelig allerede nu ulæselig for de fleste af os, naar han docerer.

Der er al Grund til at være Magister Frederiksen taknemlig for at have givet disse Essays Bogens videre og varigere Udbredelse, og til at lykønske os selv til i ham at have en førende Litteraturkritiker, som forener katolske Normer for sin Bedømmelse med en lige saa katolsk Opladthed for Værdier i den Litteratur, der ikke er blevet til indenfor Kirkens synlige Grænser.

H. D. T. K.

Cistercienserne i Middelalderen og i Nutidens Allerslev

af ARTHUR FANG

ANDEN ARTIKEL

Een Gang til i Klosterets Historie har det set meget truende ud, nemlig i Aarene efter den første Verdenskrig. Forholdene i Mellemeuropa var jo i Opløsning, og i Porta Coelis følte man Eksistensen stærkt truet. Man begyndte at tænke paa at faa Søstre anbragt under mere betryggende Forhold i andre Lande. Der kom Forhandlinger i Gang med Amerika, men disse strandede. Der blev da rettet Henvendelse til den katolske Kirkes daværende Overhoved i Danmark, Biskop von Euch, om ikke der her i Landet kunde skaffes Ophold for Søstre fra Porta Coelis. Med samme Post, som bragte Bispen det czekiske Brev, var der et Tilbud fra Lensgreve Josef Holstein-Ledreborg, om at han gerne vilde overlade nogle Bygninger med tilhørende Grund til Medlemmer af en gammel Klosterorden. Det var det kort forinden nedlagte Andelsmejeri i Allerslev, der var Tale om. Der kom Forhandlinger i Gang, og de resulterede i en Ordning, saa nogle Søstre fra Porta Coeli kunde komme herop. Efter en besværlig Rejse ankom Pastor Gicha med 4 Søstre den 5. August 1920 til Lejre Station. Paa Rejsen her til Landet havde Søstrenes sorte og hvide Nonnedragter vakt Opmærksomhed, og man havde flere Gange spurgt dem, hvem de var, men meget faa var blevet klogere af deres Svar: Cistercienserschwester aus der Czechoslovakie (Cisterciensersøstre fra Tjekoslovakiet). Da Mejeriets Bygninger endnu ikke var sat i Stand, blev de fremmede indkvarteret paa Ledreborg i den vestre Pavillon. Her havde de frit Ophold i 14 Maanedere og blev undervist i Dansk af Lensgreven. Den 29. September 1921 flyttede Søstre ind paa deres fremtidige Opholdssted ved Tok-

Cistercienserinde arbejder i Haven

kerup Aa. Da Pastor Gicha og Søstre rejste fra Bøhmen medbragte de en Kapital, der vilde have været tilstrækkelig til 3 Aars Ophold her i Landet, men paa Grund af Inflationen var hele Summen i Løbet af kort Tid blevet værdiløs.

Set med Nutidens Øjne har det gamle Mejeri i Allerslev været meget primitivt. Det er bygget 1877 som Fællesmejeri og blev i 1889 Andelsmejeri. I det ikke særligt store Hus med den høje Kælder, der nu er Klosterets centrale Bygning, var der Plads baade til Bestyrerens Bolig og selve Mejeriet. Dette sidste var nemlig installeret i den høje Kælder. I en lille Udbygning paa Nordsiden af Mejeriet var der paa een Gang Maskinstue og Kedelrum, i en Udbygning paa Mejeriets østlige Side var der Indkørsel for Mælkevognene og Aflæsserampe, og endelig laa der nordlig paa Grunden et mindre Ishus.

Disse Herligheder skulde nu omdannes til et lille Kloster. Bestyrerens Lejlighed blev indrettet

Fra Klosterkapellet

til Værelser for Søstre, og Mejerikælderen afgav god Plads for Køkken og Økonomirum. Indkørselen blev muret til og forsynet med Vinduer, og den lille østlige Fløj omdannet til Præstebolig. Den mærkeligste Forandring er dog foregaaet med Maskinstuen, den er nemlig blevet forvandlet til en Miniatur-Kirke, til et Klosterkapel, der omend meget lille, dog er hyggeligt og virker tillalende. I Stedet for Dampskorstenen er der ved Siden af Kapellet bygget et Lilleput-Taarn, i hvis Spir, der hænger en smuk Klokke.

Uden om denne Kerne er der i Aarenes Løb vokset en lille Vrimmel af Bygninger frem. Ishuset er blevet forandret til et Børnehjem. Der er bygget Udhus, Vaskehus med Rullestue, Træhuse til Børnene om Dagen, et lille Hus til Strikkeri og Gæsteværelser o. m. m. I de Aar hvor Feriekoloniens Børnetal var større end nu, var der desuden rejst et stort Telt til dem.

Oprindelig hørte der til Mejeriet kun et mindre Jordstykke syd for Aaen, men Arealet er blevet meget betydeligt udvidet, med et Jordstykke paa ca. 4 Tdr. Land beliggende nord for Aaen. Dette Areal har Grev Holstein ved et Mageskilte erhvervet fra »Hegnsholt« og lagt til Klosterets Ejendom.

Til Stadighed kan man se Søstrene arbejde i Mark og Have, røgte deres Husdyr og personlig udføre alt Landbrugs- og Havearbejde; da de ikke har Hest, magter de ikke Pløjningen, den udføres for det meste fra Ledreborg. Men Søstrene er aldrig bange for haardt Arbejde, saaledes har de selv reguleret Aaen ud for deres Ejendom ved af Marksten at opsætte og støbe Bolværker paa begge Bredder. Klosterets Mark, der oprindelig var temmelig sid, er bragt i betydelig bedre Stand ved en omfattende Dræning. Søstrene benytter deres Jord til Græs, Roer, Kartofler og Vaarsæd. Af Husdyr har de to Køer, Gris, Gæs, Høns og Kaniner.

Til det ikke ringe Arbejde i Mark, Stald og Husholdning er der Børnehjemmet, der omfatter 6 Børn, mest fra København. Den katolske Sct. Elisabeth Forening betaler for deres Ophold. Hertil kommer Feriekolonien for Drengene fra forskellige københavnske, katolske Skoler. I de første Aar var der ikke mindre end 60 Drengene, i de sidste Aar faa — det skyldtes de daarlige Tider. I en Stue i Børnehjemmet i Ishuset er der Sygeværrelse, her ligger til Sengs en stakkels døvstum Kvinde, som Søstrene har taget sig af.

Tidligere udførte Klosteret Vask af Tøj; men lægger nu ikke mere Vægt paa dette Arbejde, i Stedet er der kommet Strikkeriet, hvor der er installeret 5 Strikkemaskiner, 4 Symaskiner og 1 Sko-

magermaskine. I Aarene før Kriegen, da der kunde faas Garn, havde Klosteret oparbejdet en pæn, lille Virksomhed. Det havde Kunder ikke alene i nærmeste Omegn, men langt borte fra indløb der Ordre fra Folk, der gennem Venner og Bekendte havde faaet Kendskab til Klosterets smukke og solide Varer.

I Strikkerbygningen er der indrettet Plads til Feriegæster. Hele Aaret rundt, men mest om Sommeren, gæstes Klosteret af Mennesker, der sætter Pris paa et beskedent Ferieophold i en smuk Egn.

Naar vi til sidst tilføjer, at der paa Allerslev Kloster ogsaa gives Undervisning i Musik og Sprog, har vi vist faaet omtalt de praktiske Gøremaal, hvormed Søstrene udfylder Størstedelen af deres Dag. Men det lille Samfund af myreflittige Kvinder derude i Allerslev er ikke en Landbrugskoloni med forskellige Bibeskæftigelser, men et Kloster, derfor indtager Gudstjenesten den første og vigtigste Plads paa Dagens omfattende Program.

Ora et labora — bed og arbejde — er Cisterciensernes Valgsprog. I Cistercienserklosteret i Allerslev er Dagen paa 16 $\frac{1}{2}$ Time, hele Aaret rundt staar man op Kl. 4 $\frac{1}{2}$, og Kl. 21 er det Sengetid. De fleste af den lange Dags Timer medgaar til Arbejde, men ikke mindre end 4 $\frac{1}{2}$ Time daglig optages af Gudstjenester.

Som nævnt kom der i 1920 sammen med Pater Gicha 4 Søstre, i 1937 kom der yderligere

Allerslev Kloster

3 Søstre fra Porta Coeli herop, og i den Tid, Klosteret i Allerslev har bestaaet, er der indtraadt 4 nye Nonner, heraf er senere en afgaaet ved Døden. Klosteret huser altsaa for Tiden 10 Søstre, deres Hverv er fordelt paa følgende Maade: en er Forstanderinde eller Priorisse, som det mere korrekt hedder end Priorinde, en underviser i Sprog og Klaver, en Søster gør Tjeneste i Sakristiet og er Organist i Kapellet, en ordner Vasken, og der er to Søstre i Køkkenet, en Søster arbejder i Strikkeriet, en er Gartner, Skomager og Bogbinder, en arbejder i Stald og Mark og en Søster er Plejer i Børnehjemmet.

I den Tid Søstrene har boet i Allerslev, har de gjort sig respekterede og afholdte af alle, man agter dem for deres store

Arbejdsomhed og deres smukke Vandel, og alle sætter Pris paa dem for deres elskværdige og venlige Væsen.

Udenforstaaende kan maaske være tilbøjelige til at ville beklage Søstrene, der har maattet forlade deres store, velindrettede Kloster i Mährens venligere Klima for at leve under meget smaa Forhold heroppe under vort barske Himmelstrøg. Men taler man med Søstrene derom, hører man aldrig en Ytring af Utilfredshed med Forholdene, de er tværtimod glade og tilfredse og giver altid Udtryk for deres store Taknemlighed mod Lensgreve og Lensgrevinde Holstein, der ikke alene har stillet Bygninger og Jord gratis til deres Raadighed, men paa mange Maader stadig yder dem Hjælp og Støtte.

der Ordene det samme som de ældgamle Bjerger, der har været til lige fra Skabelsens første Dag. De staar som Repræsentanter for den store, mægtige og urokkelige Jordklode, ja for hele den synlige Verden. Om denne læses i Romerbrevet (8, 19—22) meget hemmelighedsfulde Ting. Hele Skabningen siges der, ligesom sukker og ligger i Fødselsveer. Den hier paa og længes efter Guds Børns herlighedsfulde Aabenbarelse ved Tidernes Ende, fordi den haaber ved Herrens Genkomst ogsaa selv at blive frigjort for Forkrænkelighedens Trældom (d. v. s. fra den stadige Omskiftning og Tilintetgørelse, fra Døden og Forraadelsen) og at faa Del i den Frihed og Herliggørelse, som tilfalder Guds Hellige. Disse dybe Længsler opfylder Naturen nu. I gamle Dage, før Tidernes Fylde var inde, var Frelserens første Komme, hans Menneskevordelse, hele Skabningens Attraa.

Jesus Kristus XVIII

»De evige Højes Attraa«

Overskriften er et Skriftsted, som er lige saa poetisk som dybsindigt. Det blev udtalt for første Gang i et meget højtideligt Øjeblik. Da nemlig Patriarken Jakob følte, at han skulde dø, kaldte han sine Søner til sig og sagde: »Saml jer, saa vil jeg forkynde jer, hvad der skal hændes jer i de kommende Dage.« Den lovede Spaadom blev samtidigt til en Velsignelse for de fleste af de tolv Søner.

Da saa den 147-aarige Olding, efter at have henvendt sig til de ti ældste af sine Børn, løftede sin signende Haand over Josef, den næstungste, hvem Guds Forsyn havde ophøjet til Vicekonge over Ægypten, sagde han: »Gud den almægtige velsigne dig med Himlens Velsignelser fra oven og Dybets Velsignelser fra neden.« Derefter tilføjede han de hemmelighedsfulde Ord: »Din Faders Velsignelse er stærkere end hans Fædres Velsignelser, indtil *de evige Højes Attraa kommer*.« Saa kun nogle faa Ord endnu, og

Jakob sank tilbage paa sit Leje og udaandede sin Sjæl.

Hvad tænkte den gamle Mand paa, da han brugte det Udtryk: »de evige Højes Attraa«? Jo, det samme som han mente, da han til sin Søn Juda talte de Ord: »For dig skal din Faders Søner bøje sig. Herskerstaven skal ikke vige fra Juda, før han kommer, der skal sendes, han, paa hvem Folkene venter.« Jakobs sidste og inderligste Trøst var altsaa vor Herre og Frelser Jesus Kristus, der ved sin Død paa Korset vilde erhverve os Retfærdiggørelsens Naade og i vort Sted yde Gud Oprejning for vor Brøde. Han er Genstand for alle Menneskers Attraa lige fra Adams Dage, til dennes sidste Efterkommer bliver født. Han er alle Hjerters Midtpunkt. Men hvorfor staar der saa, at »de evige Høje« attraar ham? Lad os prøve at finde en Forklaring paa disse Ord, som for mange har været en Gaade.

Rent sprogligt betragtet bety-

Hvem der vil nyde den vidunderlige Skønhed og føle den poetiske Kraft, som er gemt i disse Ord, skal forsøge at hensætte sig til de Aar, da det israelitiske Folk for en stor Del var bortført og maatte leve i det assyriske Fængsel. Fra denne Sorgens Tid har Skriften bevaret et gribende Træk. Det var dengang, den gamle, blinde Tobias sammen med sin Hustru Anna havde begyndt at ængstes paa Grund af deres Søns Udeblivelse. Moderen græd ustandseligt, og hver Dag gik hun op paa Toppen af et Bjerg, hvorfra hun kunde se vidt omkring. Der stod altsaa en Kvinde med et Hjerter fuldt af Længsel og holdt Udkig efter sit Barn, og det saa ud, som om tilige med hende ogsaa Bjergene stod og spejdede og ventede paa et Glimt af den unge Mand, der skulde komme hjem. Ja, saaledes bør det forstaaes. Høje og Dale, Land og Hav, Luftens Rige og Stjernehimlen hviskede ned gennem Tiderne i Kor med bønne Sukke for den Almægtiges Aasyn: »Vi venter dig, Herre, paa din Barmhertigheds Sti. Til dit Navns største Forherligelse, til den hellige Jul staar vor At-

traa. O kom og tøv ikke længe-
re! Tag Tjørn og Tidsel, tag For-
bandelsens tunge Aag fra Jor-
den igen! Kom, du de evige
Højes Attraa og Længsel!»

Foruden den nævnte Forkla-
ring eksisterer endnu en anden.
»De evige Høje« kan nemlig ogsaa
opfattes som et Billede paa
Abraham og Isak, de Forfædre,
den døende Jakob beraaber sig
paa. De to Patriarker kan virke-
lig sammenlignes med Høje, da
de var Mænd, som ved deres Vis-
dom, Dyd og hellige Vandel ra-
gede op over deres Samtid som
Bjerger over Sletteland og Dale.
De fortjener ogsaa at kaldes
evige, fordi de i al Evighed skal
leve og lyse som Stjernerne paa
Himmelhvælvingen.

At den lovede Frelser var de-
res Hjerters Attraa og Længsel
ses let baade af det Gamle og
Nye Testamente. Engang gjorde
vor Frelser overfor Jøderne den
korte Bemærkning: »Abraham
frydede sig til, at han skulde se
min Dag« (Jo. 8, 56). Ordene er
ikke mange, men de ligesom løf-
ter Sløret fra Abrahams Sjæl og
lader os ane, hvad der gav den-
ne Mand Kraft til taalmodigt og
uforfærdet at bære et omflak-
kende Livs Besværligheder og
Fjenders Forfølgelser; hvad der
satte ham i Stand til midt i en
gudforglemmende Verden altid
at opfylde den Allershøjestes hel-
lige Vilje, ogsaa naar der blev
krævet de smerteligste Ofre af
ham. Det var Tanken paa alle
Folkeslags Forventning, vor ene-
ste Frelser Jesus Kristus, i hvem
Guds Godhed, Magt og Troskab
vilde give tilbage, hvad Adams
Brøde havde sat over Styr: Na-
dens Liv her paa Jorden og det
himmelske Hjem, det blivende
Sted i Evighedens Land.

Hvor stor denne Attraa og
Længsel var, fremgaar vist bedst
af den Aand, som disse Fædre
forstod at indblæse deres Efter-
kommere. Jakobssønnerne vok-
sede sig store til en Nation, som
i Modsætning til alle andre var
»Fremtidens Folk«. Med ene-
staaende Sejghed og Kraft klam-
rede de sig til, hvad Guds For-
jættelser vilde skænke dem i de
kommende Dage: til Kvindens

Sæf, som skulde knuse Slangens
Hoved; til ham, i hvem alle Jor-
dens Folkeslag skulde velsignes;
til den Stjerne, som skulde op-
gaa af Jakob, det Herskerspir,
som skulde løfte sig fra Israel.
Og i samme Grad, som Tiden
skred frem, tog Folkets Længs-
ler til i Styrke og Inderlighed.

Naar Skarerne samledes til de
store Højtider i Jerusalem og i
Procession lovsyngende drog ind
gennem Templets mægtige Porte,
var de sig mere end ellers deres
store Kald bevidst. De følte og
udtalte, at de i Kraft af Herrens
Udvælgelse var Hjørnestenen i
den Kæmpebygning, den lovede
Messias i Fremtiden vilde opfø-
re for alle Nationer, at de var
Grundstenen i Guds nye Rige
paa Jorden, til Trods for den
Foragt, hvormed de stolte Hed-
ningsfolk saa ned paa dem og
forfulgte dem. »Den Sten, som
Bygmestrene forkastede, er ble-
vet Hovedhjørnestenen«, lød det
fra tusinde Læber. »Fra Herren er
dette kommet; det er underfuldt
i vore Øjne. Denne er Dagen,
som Herren har gjort, lad os
juble og glæde os paa den.« Men
straks afløstes saa Taknemme-
lighedens Jubel igen af den dybe

Attraa«, før han steg ned og blev
af Hjertets dybeste Grund tryg-
lede de: »Ak, Herre, frels os
dog; ak, Herre, lad det dog lyk-
kes. Velsignet den, som kom-
mer i Herrens Navn.« Medens
Abrahams Børn paa denne Maa-
de drog frem og sang, plejede de
samtidigt at svinge Palmegrene,
saaledes at Templets Gaarde
ikke blot genlød af Salmesang,
men ogsaa af Kvistenes hemme-
lighedsfulde Hvisken og Sum-
men: i saa højtidelige Former
gav »de evige Højes Attraa« og
Længsel sig Udslag Aar for Aar
ned gennem Israels Historie.

Maatte Herren og hans hel-
lige Hjerter dog ogsaa i vore Dage
være Hjerternes Attraa og Læng-
sel, som han var »de evige Højes
Attraa«, før han steg ned og blev
den reneste Jomfrus Barn. Maat-
te han styrke vor Vilje, saa vi
mandigt bryder med Synden, og
mætte vor Sjæl med sin Fred og
Glæde; maatte han give os og
vort Indre en ny og udholdende
Aand, saa vi i Taalmod og Tillid
kan bygge op igen, hvad vi i
Blindhed og Svaghed har brudt
ned. Ja, gid han maa hjælpe os
til at bringe den krigshægede
Verden paa Fode igen.

F. K.

Børnestævne i Trørød. Grundlovsdag den 5. Juni

Adgang for katolske Børn fra 3. Kl.—I. Ml. inclusive.

De katolske Børn fra Kommuneskolerne skal blot melde sig i
Præstegaarden eller ved en af de katolske Skoler inden Lørdag d. 3.
Juni. De katolske Skoler bedes melde Deltagerantal til Pater Grote-
clæes, Stenosgade 4, V, inden Søndag d. 4. Juni Kl. 17. Billetter til
Stævnet koster 1,25 Kr. og indbefatter Betaling for Tog frem og
tilbage. Cyklister betaler 25 Øre til Dagens Omkostninger. Børnene
tager samlet af Sted fra Hovedbanegaarden Kl. 8,32 og kommer
hjem samme Sted Kl. 18,08. (Hvis der bliver Ændring i Togtiderne
efter 20. Maj, vil det blive meddelt i Ugebladet).

DAGENS PROGRAM:

Ca. Kl. 9,45:	Messe.
Kl. 10,30:	Morgenmad.
Kl. 11—12,30:	Skolerne leger.
Kl. 12,30:	Kort Tale ved Hr. Revisor Hjorth.
Kl. 12,40:	Højdespring, Tovtrækning, Vejrmøller, Kanons, derefter Frokost.
Kl. 15,30:	Biskoppen kommer. Centralskolen optræder med 3 Friluftsspil: 1. Kongens nye Vagt. 2. Taagedansen. 3. Den hellige Agnes.
Ca. Kl. 16:	Procession med Altrets Sakramente.
Kl. 17:	Flaget stryges — Afgang.

(Da Tiderne er saa vanskelige, vil vi være taknemmelige for
enhver lille Gave. Den kan sendes til Pater Groteclæes, Stenosgade
4, V.)

Kloster-Detektiven

af H. S.

2)

Broder Justus havde foldet Hænderne som til Bøn. »Om jeg dog vidste, hvad der er Guds Vilje,« sukkede han.

»For mig er Guds Vilje med Dem klar nok,« svarede Pater Wendelinus. »At De har Evner til at udfylde Deres Kald, det er hævet over enhver Tvivl. Og Deres Bevæggrunde til at indtræde i Klosteret og vie Dem til Missionsarbejdet var af den reneste Art. For at blive forsørget Resten af Livet har De i alle Tilfælde ikke gjort det, dertil havde De for godt et Levebrød, og om at gøre Bod for en betyngtet Samvittighed kan der ikke være Tale i Deres Tilfælde. Derfor maa man regne med, at det er Gud selv, som har ført Dem ind i Ordenen, og saa vil han ogsaa, at De bliver i den.«

»Ja, Pater,« svarede Broder Justus, »som De siger det dér, saa lyder det jo saa overbevisende, saa rigtigt. Men hvis det er saadan, hvor kan det saa være, at jeg længes saa stærkt tilbage til mit tidligere Livs Arbejde?«

»Ja, det er især mærkeligt,« lød Priorens Svar, »naar De dengang havde faaet mere end nok deraf.«

»Det havde jeg ganske vist, Pater, for det var selvfølgelig ikke altid lige morsomt at skulle spionere rundt i »Underverdenen« paa stadig Forbryderjagt o. l., men det bragte dog Afveksling i mit Liv.«

»Har vi maaske ikke ogsaa Afveksling her hos os i Cosimvaba? Søn- og Helligdage er dog interessante Afbrydelser i vort Hverdagsliv, og sidste Uge havde vi endda en Afsløring af et Mindesmærke.«

»Ja, Prioren maa tilgive mig, men særlig oplivende var det nu ikke!«

»Nu ønsker De Dem stadig mere Oplevelse. Dengang, da De endnu var i Verden, syntes De, De havde for meget deraf.«

»Ja, det er rigtigt nok, dengang længtes jeg efter Ro, saa jeg kunde faa Lov til at tænke paa min Sjæls

Frelse. Men Gravens Ro havde jeg dog ikke ønsket mig.«

»Saadan skal De ikke tale, Broder Justus. Gravens Ro har vi dog ikke. De ved jo selv, hvor store Bekymringer vi har for vor lille Menighed og for de mange, mange Hedninger, der staar udenfor. Og De selv har jo i saa høj Grad hjulpet mig dermed. Uden Deres Hjælp havde jeg ikke kunnet udrette ret meget.«

»Ja, men alligevel kan det ikke fylde mig,« svarede Broder Justus modfalden, idet han rejste sig for at gaa.

»Nej,« sagde Pater Wendelinus, »bliv et Øjeblik endnu. Jeg maa lige minde Dem om en Grundsætning, som de store Førere paa det aandelige Livs Omraade saa meget indskærper. De ved, at jeg i høj Grad værdsætter Deres klare, logiske Forstaelse, men De ved ogsaa, hvor let vor Dømmekraft forstyrres, naar vort Sind er oprevet og uroligt. Af den Grund er det, at disse fromme Vejledere saa meget fremhæver, at vi aldrig maa træffe nogen afgørende Beslutning, saa længe vi endnu ikke har opnaaet fuld Ligevægt i vort Indre.«

»Ja, om jeg nogen Sinde opnaar den igen, det er mere end tvivlsomt,« svarede Broder Justus. »I Maanedvis har disse Tanker naget og pint mig.«

»De maa vente, Broder Justus, vente og bede! Bede om Sindets Oplysning. Selv de allermørkeste Stunder sender Gud os for vor Sjæls Frelses Skyld. Og han lader aldrig en Prøvelse vare længere, end vi er i Stand til at holde ud. Altsaa, lad os vente. Vejen ud i Verden staar Dem jo altid aaben. Gud vil snart vise Dem, hvor han vil have Dem!«

Broder Justus rejste sig. »Pater, jeg takker Dem for Deres Hjælp og for den Forstaelse, De viser mig.«

Præsten rakte ham Haanden og svarede: »Een Ting kan jeg sige Dem, at er det et stort Offer, De maaske kommer til at bringe, om

De holder ud i Deres Kald, saa er det et ikke mindre, jeg maa bringe, dersom De drager bort. Her i Cosimvaba maa vi jo have et Menneske, som forstaar at klare sig i enhver Situation, og jeg ved ikke, hvem af vore Medbrødre der overhovedet kunde gøre det tilnærmelsesvis saa godt som De.« Broder Justus vilde svare, men kunde ikke faa et Ord frem, saa paa een Gang forvirret og rørt blev han over sin foresattes Ros. »Aah Gud,« stønnede han og vendte sig bort, flov over de Taarer, som pludselig kom ham i Øjnene. Og hurtigt forlod han Værelset.

Men Pater Wendelinus knælede ned foran sit Krucifiks. Fra hans Hjerte steg en Bøn mod Gud; i roligere Øjeblikke vilde han sikkert have betegnet den som barnlig og naiv. Han bad nemlig — om Afveksling og Oplevelse for Broder Justus. Hvordan det skulde forme sig, kunde han ikke forestille sig, men han stoled fuldt og fast paa, at Guds Forsyn ogsaa her vilde vide at finde en Vej ud af Vanskelighederne.

Og denne Tillid skulde snart blive belønnet.

Mr. Greenwood var tilfreds med sig selv og med hele Verden. Kærligt gled hans Haand over den tykke Regnskabsbog. Indtægterne steg og steg. Allerede i Fjor havde Høsten været god, og i Aar var den endnu bedre. Hans Arbejde og Flid var blevet rigelig belønnet; det var en hel Guldgrube, der var blevet ud af den forsømte Gaard, som han for 3 Aar siden havde købt. Indtægterne var jo nok særlig gode, fordi Gaarden laa saa nær ved Byen. Pudsigt nok, at det netop var denne gode Beliggenhed, der var blevet hans Forgænger til Ulykke; thi han havde besøgt Byen oftere, end Gaarden kunde taale, og Forvalteren havde kun skrabet til sig og ladet Ejendommen forfalde. Alligevel nærede Mr. Greenwood Taknemlighed mod ham, for havde han ikke bragt Gaarden saa langt ned i Værdi, saa havde Mr. Greenwoods Spareskillinger aldrig slaat til Købet. Og var han ikke havnet her, saa var det ikke godt at vide, hvor Skæbningen vilde have anbragt ham.

(Fortsættes Side 330)

Hos Cistercienserinderne i Allerslev

I Tilbedning til Skrivelser om
Sætrerne i Allerslev i forrige
og denne Uge bringer vi her en
Række Billeder fra det idyl-
liske lille Kloster ved Løse.

4 Paa Vej til Kirke i Ledreborg

4 Adskillige katolske Københavner-Børn
har tilbragt uroliglemmelige Feriedage
hos de gamle Cistercienserinder i Al-
lerslev

4 Sætrerne kan selv - hvedentan det
drøjer sig om etmelke eller save Brønde

65. år i "Gina", kinesisk Gudsmo-
der

Juliterordenen har altid anset
Missionskongregationerne for at være
et af de mest virksomme Hjelpe-
midler til Sjælesorgen, et Synspunkt,
saaom i vore Dage bliver mere
og mere fremherskende overalt.
Herlandet har man i Hovedsaa-
del den synlige Bevis for hvor
stor Betydning Kongregationer-
ne har haft. Missionærerne, som
drog til Hedningerne, var li-
geledes overbevist om Kongrega-
tionens uvurderlige Værd
som Landpunkter i det religi-
øse Liv. De oftest havde Mis-
sionerne endog selv været Kon-
gregationer. Det var en Selvfølge,
at Kongregationerne tidligt vandt
Indgang i Jesuitternes Missioner,
men endelig andre, Ordensfolk
som Verdensrejsende, tog Ideen
op til at bygge Støder, hvor man
ikke tidligere havde set, hvilken Indfly-
delse de har haft paa det religi-
øse Liv, er i det 17. og 18. Aar-
hundredes Kina.

pl. kan næppe naere nogen,

Mariakongregationerne og Missionsvirksomheden i 17. og 18. Aarhundredes Kina

at der er en Del Forskelligheder at
finde mellem de europæiske og kine-
siske Kongregationer. De var afpasset
Omverdensens Krav og deres Virkemi-
del var indstillet efter Missionernes sær-
lige Behov. Man finder saaledes Side
om Side med den strenge marianske
Kongregation ogsaa andre Foreninger,
der kun havde overltaget deres Opbyg-
ning og religiøse Aand, men som iøv-
rigt hovedsageligt forfulgte karitative
og apostoliske Maal.

Grundlæggeren af Kina-Missionen,
P. Matteo Ricci, havde selv været Mem-
lem af den første Kongregation i Rom.

Han oprettede i 1809 den første »Gudsmoder-Kon-
gregation« i Peiping. Den samlede 40 Medlemmer,
og den første Formand skrev under P. Ricci's
Ledelse den første kinesiske Kongregationsbog.
Kongregationisterne tog sig især af de fattige, men
en af deres væsentligste Opgaver var dog at sørge

for at afdøde Kristne fik den mest
højtidelige Begravelse for derved
at imødegaa Hedningernes Paa-
stand om at de Kristne glemte
deres Døde.

Hurtigt blomstrede den ene
Kongregation efter den anden op
i Kina, saaledes f. Eks. i Sbang-
hai, Nanking, Shensi. Et af de mest
kendte Navne inden for Kongre-
gationsbevægelsen var P. Joban
Adam Schall, som er Ugebladets
Læsere vel kendt; adskillige Kon-
gregationer grundlagde han i sin
store Menighed i Peiping.

Under Marias Fane samledes
snart overalt i det store kinesi-
ske Rige anseelige Skarer af be-
gejstrede Kvinder og Mænd, der
skulde komme til at øve en Ind-
sats i Missionens Historie, som
Ellerverdenen med Beundring
maa se hen til. Kongregationister
arbejdede med Ildhu blandt Tros-
fæller og Hedninger, og øvede
Kærlighedsgerninger, der ikke blot
kom nodlindende til Gavn men
tilige bidrog væsentlig til at højne
Agtelsen for den kristne Lære og
dermed bidrog til at lette Gejst-
lighedens Arbejde.

Til Trods for at der eksiste-
rede saa mange og saa forskel-
lige religiøse Foreninger i Kina,
var det karakteristiske Træk for
dem alle dog fælles: en ivrig Deig-
lighed i Næstekærlighedens og
Apostolats Tjeneste. Unden disse
Foreningers Hjælp vilde disse
Missionsområder, der kun dispo-
nerede over saa få Præster,
aldrig have opnaaet saa smukke
Resultater som Tilfældet har væ-
ret.

Tekst og Fotos: K. M.

4 Kinesisk Kongregationsbillede (fra Zikow)

VIDNESBYRDET

Denne Søndag taler om at aflægge Vidnesbyrd. Frelseren er opfarende til Himlen. Han har fuldraget sit Værk paa Jorden. Nu sender han os Helligaanden, som skal indføre os i al Sandhed, som Jesus har lært, og overbevise os om Sandheden. Vor Opgave er det nu at forkynde Kristus, at kæmpe for ham, at vidne for ham. Før Frelseren opfarer til Himlen, retter han en Bøn til Faderen, hvori han en sidste Gang sammenfatter sit hele Værk: Jeg har intet andet søgt, Fader, end at opfylde din Vilje. Det er hans Bøn til Faderen, at hans Værk nu maa blive fuldendt ved Helligaandens Sendelse. Fra Faderen udgaar jo alt Lys. Ogsaa Helligaandens Lys, som vil aflægge Vidnesbyrd om Kristi Person og Lære, kommer fra Faderen. Med Kristus, vort Hoved, retter vi den samme Bøn til Faderen: kun i Kraft af Helligaanden er vi i Stand til at vidne om Kristus (*Indgangsvers*).

Dette Vidnesbyrd bestaar frem for alt i uforbeholdent at hengive sig til Gud, i fuldtud oprigtigt at tjene ham (*Kirkebøn*). Som det var Frelserens Spise at gøre Faderens Vilje, saaledes maa det ogsaa være vor. Kun da viser vi os virkelig som Lemmer paa hans Legeme. Paa mangfoldig Maade aflægges dette Vidnesbyrd: det sker i Bønnen, i den gensidige, virksomme Kærlighed, i den præstelige Prædiken, Lære og Formaning, ja overhovedet i ethvert opbyggeligt Ord af en Kristen. Den Hjælp, der ydes paa de forskelligste Omraader, betyder en Aflæggelse af Vidnesbyrd (*Epistel*). Men det mest værdifulde Vidnesbyrd er det egentlige »Martyrium«, at turde hengive sit Liv for Kristus (*Evangelium*).

For at vidne har vi Kraften fra oven fornøden. Denne Kraft bliver os allerede til Del, naar vi tænker paa Kristi Ord og holder os dem ret levende for Øje (*Evangelium*). Synet af Kristus, som troner i Himlen, det Syn, som styrkede os. Thi i Helligaanden kommer Kristus selv til os, og i denne vor Tro vil

vi kunne juble trods al den Nød, som omgiver os (*Alleluja*).

Naar vor Offersang taler om Herrens Himmelfart, betyder det, at vi lægger hele vort Liv som et Offer i Kristi Hænder, for at han kan bringe det frem for Faderens Trone til lige med sit Offer og erhverve os den himmelske Naades Kraft i Helligaanden (*Offertorium, Stillebøn*). I den hellige Kommunion modtager vi det sikreste Pant paa, at det onde i denne Verden ikke skal faa Bugt med os, og at vi trods alle Hindringer til vort sidste Aandedrag vil være i Stand til at give Kristus Vidnesbyrd. Til Gengæld for en saadan himmelsk Naade kan vi intet andet gøre end at leve vort Liv som en uophørlig Taksigelse (*Slutningsbøn*).

P. Wolfgang Czernin.
O. S. B.

Kloster-Detektiven

fortsat fra Side 327

Det er jo ejendommeligt, som Menneskers Livsløb former sig. Hans Forgænger var kommet her til Kaplandet med en stor Sum Penge paa Kistebunden, og hver en Øre var forsvundet. Og han selv var ankommet uden en Skilling i Lommen, og nu sad han altsaa som en velhaven Gaardejer. Ganske vist hvilede der grimme Skygger over hans første Aar henede, og han holdt ikke af at tale om eller tænke derpaa. Han og hans Kammerater havde ofte været nær ved at blive kastet i Fængsel, og han selv havde endog været sat fast i 8 Uger for Hæleri. Det havde været modbydeligt, men det kunde have været endnu værre, for efter et Indbrud i en Bank havde Politiet paagrebet ham og anklaget ham derfor. Men heldigvis var han ikke født i Gaar, saa han havde haft sit Alibi i den skønneste Orden ved Hjælp af bestukne Vidner, og Politiet havde maattet frikende ham.

Alligevel er det klart, at Jorden

brændte ham under Fødderne, saa han var glad ved at faa fat i denne Gaard længer østpaa. Flere af hans Kammerater fulgte ham derover, men ingen af dem havde Ro paa sig til at slaa sig ned hos ham. Han var ogsaa helst fri. Sit eget havde han nu paa det tørre, og de andres Skæbne var ham ligegyldig.

Han saa paa Uret. Klokken var allerede over 10, saa var det vel bedst at komme til Køjs. Han rejste sig, tog Lampen og vilde gaa ind i sit Soveværelse, men i samme Øjeblik lød udenfor en kendt Fløjten, hans og Kammeraternes sædvanlige Kalde-Signal. Ærgerlig stillede han Lampen fra sig. »Aah, for Pokker da ogsaa, kommer her nu igen en af disse ubudne Gæster!« Signalet lød igen, og sagte listede han sig ned ad Trappen og lukkede Havedøren op. Ud fra en Hæk kom en Mandsperson.

»Aah, Battle, er det dig!«

»Sssh,« skrig ikke saa højt, ingen maa vide, at jeg er her. Du er vel alene hjemme?«

Da Greenwood svarede bekræftende, hentede han i en Hast sin svære Rygsæk fra Hækken og listede sig bag efter ham ind i Huset.

»Av, hvor er her fint, hvad! Du er vel nok kommet paa den grønne Gren, Greenwood.«

(Fortsættes)

BREVE fra LÆSERNE

Ungdommen og den daglige Messe — en Protest

Naar js. skriver (Nr. 20 -- 14. maj), at man i vore kirker en hverdags morgen kun finder nogle gamle damer, medens ungdommen . . . ligger hjemme i kassen, — saa maa jeg protestere. Hvis js. vil ulejlige sig ned i Ansgarskirken kl. 7 og kl. 8 om hverdagen, saa vil han ikke blot kunne se mange unge damer, men ogsaa en hel del baade unge og yngre mænd. Jeg vil endda paastaa, at de gamle damer er i afgjort mindretal. Og paa grundlag af tilfældige besøg mener jeg, at det samme kan siges om vore andre hovedkirker. Jeg tør endda hævde, at sammenlignet med mange steder i udlandet — ogsaa det katolske udland

— er antallet af unge og forholdsvis unge — skal vi sige under 45 — særdeles præsentabelt. Dermed skal ikke være sagt, at det ikke kunde være bedre. Men man maa ikke af bar nidkarhed gaa hen og blive uretfærdig.

Maa jeg forøvrigt benytte lejligheden til atter at slaa et slag for den sene hverdagsmesse, d. v. s. en messe tidligst kl. 9. Det kan ikke nytte at raabe syvsovere og burgøjsere efter dem, der stiller dette krav. Naar man kan komme i seng kl. 10 eller 11 hver aften, saa kan man sagtens staa op kl. 6 eller 7 næste morgen, men der er mange mennesker, hvis forhold ligger saadan, at de ikke kan komme i seng før efter 12. Selv den mest stramtandede puritaner vil dog f. x. indrømme, at for de fleste af dem, der er beskæftiget med aandeligt arbejde — studium eller forfattervirksomhed — er natten den bedste og mest inspirerende arbejdstid. Men forøvrigt kan der være mange andre grunde — og fuldkomment kristelige grunde — for ikke at kunne komme tidligt i seng.

Altsaa enten en messe kl. 9 eller senere, eller ogsaa, som i Amerika,

en messe kl. 1 eller 2 om morgenen. (Er der forresten mange, der har tænkt paa, at vi her i landet en del af aaret kan læse midnatsmesse uden at søge dispensation? Efter ritualer er den rette tid for messens læsning tiden mellem daggry (aurora) og middag. Men i de lyse nætters tid begynder daggry ved midnat. Og en maanedstid før og efter denne periode begynder det kl. 1). Jeg anser det imidlertid for temmelig usandsynligt, at vi under de nuværende forhold skulde kunne faa en messe om natten. Men en messe sent paa formiddagen maa kunne gennemføres her saavel som i de fleste andre storbyer. Skulde der virkelig ikke findes ældre eller pensionerede præster, som ikke havde noget imod at sove lidt længe om morgenen?

chr.

BOGNYT

Nylig udkommet

Husson & Vorm: 75 Melodier til Søndagsmessebogen i firstemmig Udsættelse. Kart. Kr. 13,75. Paa Grund af det ringe Antal har

denne Bog været saa dyr at fremstille, at den maa sælges for ca. det halve af Fremstillingsprisen, for at almindelige Mennesker skal kunne overkomme at købe den. Der gives derfor ingen Rabat til Kirkerne. Denne Bog sammen med Wøldike: 130 Melodier (6,15) og Laub: Dansk Kirkesang (9,00) indeholder Orgelledsagelse til Søndagsmesse-bogens Salmer. Den første haves i et begrænset Antal, men faas i enhver Musikhandel. Den anden er i Øjeblikket udsolgt, men kan sikkert opdrives i de lokale Musikhandlere i Provinsen. For at lette Organisten er der fremstillet en Oversigtstavle, der henviser til de paagældende Bøger, og som leveres gratis.

Essay-Samling af Katolik.

Emil Frederiksen: *Fra Saxo Grammaticus til Hjalmar Gullberg*, 221 S. Kr. 10,75.

Magister Emil Frederiksen har skrevet en interessant Essaysamling: en Række litteraturkritiske Betragtninger ud fra katolske Synspunkter.

Sankt Ansgars Boghandel

Bredg. 67, Palæ 4777, Giro 81851

Magasin du Nord

... den ny Tids Stormagasin

RAADHUSPLADSEN 14

KØBENHAVN V

EGEN FABRIK for HOSPITALSSENGE
og HOSPITALSMØBLER

TLF. 1616 . TELEGRAM-ADR.: OTPIPER

ALTERLYS

i alle Størrelser

og iøvrigt

Stearinlys og Vokslys

af enhver Art

ASP-HOLMBLAD

STEARINLYSFABRIKER

København

Liturgisk Kalender

Tallet under Datoen angiver Sidelallet for den paagældende Fest i Søndagsmessebogen.

Maj.

21. S. *Søndag i Kristi Himmelfarts Oktav* (604); 2. Bøn: 239 Oktaven (600); Kristi Himmelfarts Præfation (519).
22. M. *i Oktaven* (600); 2. Bøn: (hvid) Gudsmoder ([90]), 3. 236 Bøn: For Kirken eller For Paven ([123, 122]); Præfation (519).
23. Ti. *i Oktaven* (600); som (hvid) Mandag. 236
24. O. *i Oktaven* (600); som (hvid) Mandag. 236
25. T. *Kristi Himmelfarts Oktav* (hvid) (600); 2. Bøn: St. Gregor 236 VII (917), 3. Bøn: St. Urban I (917); Præf. (519).
26. F. *St. Filip Neri* (917); 2. (hvid) Bøn: Feria (604), 3. Bøn: St. Eleutherius (918), 4. Bøn: Om Fred eller For Paven; Præf. (519).
27. L. *Vigilie til Pinse* (607); (violet Helligaandens Præfation og rød) (520). 241
28. S.*) 1. PINSEDAG (616). (rød) 250
- *) 1. Pinsedag afholdes i alle Kirker og Kapeller den aarlige Pressekollekt.

BØGER

Hvis du blev Katolik?

Pastor Peter Schindler har kunnet udsende anden Udgave af sin Pjece med ovenanførte Titel, og selv om det er en Bagatel (i Sideantal) sammenlignet med den flittige Skribents øvrige Publikationer, fortjener den en særlig Omtale, fordi det er et Forsøg -- og jeg mener et vellykket Forsøg -- paa at naa ud til de Kredse, der ikke finder paa at købe en katolsk Bog, men som nok kunde tænke sig at gennemlæse en overkommelig Pjece. Paa de faa Sider gælder det saa om at vække Interessen og give Lyst til videre Studium, og det forsøges naturligvis ikke ved at sige nogle for den fremmede uforstaaelige Almindeligheder om de enkelte Dogmer, men Resultatet søges opnaaet ved at lade Læseren mærke, hvordan han vilde befinde sig rent praktisk, hvis han blev Katolik, saaledes at den Tanke kan opstaa: det lyder ikke saa tosset (som Gennemsnitsdanskeren jo tror vi er), det var maaske et Forsøg værd!

Derfor »tænk dig et Aar frem i Tiden -- du vaagner op og er Katolik«. Først faar han lidt at vide om Hverdagens Bøn og Arbejde, der fra nu af ikke længere »er banal eller indholdsløs«, hvordan Vejen saa ellers tegner sig, og saa beroliges han med, at katolsk Livsform ikke er noget mærkeligt: »den katolske Kirke stiller intet kategorisk Forbud op mod Dans, Alkohol, Tobak, Kødspise, Theater, Sport, Forlystelser, Kortspil, Selskabelighed eller Liv i Naturen«, og saa er »han« beroliget (de er jo rigtige Mennesker!), og om det fortærskede 6. Bud siger Forf., at det »Gør godt i en Verden, der svinger mellem seksuel Overeksponering og snerpet Hypokondri at møde en Aandmagt, der hverken holder Forstørrelsesglasset eller Figenbladet op for det nøgne.«

Selvfølgelig faar Læseren at vide, at han som Katolik faar Pligter, f. Eks. »Søndagspligten«, men den »er et af de genialeste Udslag af Romerkirkens bekendte »Aandstvang« ---

hvilket kan ses af det magre Resultat af »Aandsfriheden udenfor«. »Katolsk Kristen kan man ikke være uden at gaa i Kirke -- de andre maa svare for sig selv -- vi dyrker Gud, ikke »i Guds frie Natur«, men efter hans Anordning og Indstiftelse og efter Kirkens gamle Sæd og Skik i hans Hus.« Og saa er Sandheden den, at Søndagsmessen er et »Privilegium«, en Sandhed, som mangen Katolik vilde have godt af at tænke igennem en Gang imellem!

Forf. skjuler ikke, at der er Problemer. Det er ikke »nemt«, men Valget staar mellem Katolicisme eller Kaos, fordi Katolicisme er Orden og System, og det maa læres. »At have en Lærer, en Manuduktør (Præsten, der underviser), betyder ikke, at man opgiver at tænke selv, men at man gaar over fra at rode med Problemerne til at lære sit Fag.«

Alt dette, som »han« idag synes uoverkommeligt, gøres muligt, fordi der ikke kun kræves, men ydes af »Kirkens Kraftkilder«, der har deres Udspring i Gud. Forf. udnytter her den megen Tale, der har været om Skriftemaal og Samdeling o.s.v., og i en Pjece som nærværende benytter han flere Steder Lejligheden til at retlede Læseren: »Kirken er ikke Fantast som hine Dilettanter i Religion og Sjælesorg, der lover dig omgaaende Frihed fra Synd bare du »omvender« dig eller bliver »changed«. »Det katolske Skriftemaal udløser ganske andre sjælelige Energier, end en Syndsbe kendelse i Bønnens Form eller for en god Ven under en fortrolig Nattesamtale; det er, som om hele dette Kapitel først fik Alvor, da du byttede »Lønkamret« for Skriftestolen og den tilfældige Tilhører for den beskikkede Præst.« »Er der nogen Felt, hvor vi har Behov at staa over for en Auto-

Katolsk + Ugeblad

„Nordisk Ugeblad for katolske Kristne“ sammenslutted med „Katolsk Ungdom“

Udgiver: „KATOLSK PRESSE“

Redaktion: H. D. T. KJÆRULFF (ansvarshavende) og J. BERG.

Nørrebrogade 27 C, København N.

Mandag og Fredag Kl. 15--16, Tlf. Nora 6166.

Ekspedition og Kassererkontor:

c/o Sankt Ansgars Forlag, Bredgade 67, København K.

Palæ 4777, Kl. 10-12.

Post-Giro Nr. 57042.

Annonceafdeling: Klosterstræde 23, Tlf. Central 6245. Postgiro 3668.

Abonnementspris 2,75 Kr. Kvarartalet. Norge og Sverige 14 Kr. om Aaret, øvrige Udland 18 Kr. om Aaret. Abonnement tegnes paa Bladets Ekspedition eller ethvert Postkontor.

**RICHARD SØRENSENS
BOGTRYKKERI**
GOTHERSGADE 39 TELEFON 668
FREDERICIA

ritet og ikke i en Diskussionsklub, saa er det her.« »Hvor var det en Lettelse at komme fra en personlig Betroelse til en tilfældig Ven, fra »Samdeling« med Uvedkommende og fra at kæmpe alene og uden Hjælp . . . til en Institution, der ikke i første Række skal yde Trøst, Lettelse og Hjælp, men fra Gud meddeler dig hans *Fortædelse* af din Synd!«

Kirken »kiler« sig ikke ind »mellem Gud og Mennesket for at skille, men for at samle . . .« »Den arbejder gerne Haand i Haand med Staten, men vil Staten gøre sig til dens Herre og gøre den til sin Funktionær, er den ubøielig og holder ud, til Diktatoren er død og Staten lavet om — den har Evigheden for sig . . .« »Ihi den har den Tro, at Sandheden nok skal sejre, blot den redebont og fordomsfrit bliver hørt. Og den slutter med at sige om sig selv, som dens Stifter sagde: »Hver den, som er af Sandhed, hører min Røst.«

Med disse Linier vil jeg da gerne anbefale Pjecen til den størst mulige Udbredelse (den foreligger nu i ialt 5.000 Eksemplarer), og jeg haaber, at mange Katolikker vil hjælpe med til, at den netop kommer i Hænderne paa dem, som ellers ikke fik det lille Skub, som der nu engang skal til for at udløse en Bevægelse i Retning af Rom.

Kjeld Geertz-Hansen.

Katolsk Bogkatalog

Sankt Ansgars Boghandel har udsendt et nydeligt lille Katalog over godt 250 katolske Bøger paa Dansk, Norsk og Svensk. Det er vist snart 30 Aar siden, der sidst blev trykt et saadant Katalog, og en Sammenligning mellem de to viser baade, at et meget stort Antal af vore ældre Bøger nu er udgaaet, fordi de ikke kan skaffes mere, og at der især i de sidste ti Aar er blevet trykt et virkeligt imponerende Antal katolske Bøger. Desværre har Boghandelen ikke

anført, hvilke af de opførte Bøger der kun findes i meget smaa Op-lag, men faktisk er der overordentlig mange, der næppe vil kunne købes mere end en ganske kort Tid endnu. Man gør derfor klogt i at aflægge vor indbydende Bredgade-Boghandel et Besøg i den nærmeste Fremtid og orientere sig om, hvad man helst maa skynde sig med at faa sikret sig.

Mange af vore Læsere, der allerede er Kunder i Sankt Ansgars Boghandel, faar Kataloget tilsendt i disse Dage. Men alle, der maatte ønske at faa det, behøver kun at ringe eller skrive efter det.

Markedseksperthen fortæller

God Dag, Hr. Redaktør! Ja, undskyld, at jeg griber Lejligheden, nu da jeg støder paa Dem. Det er jo Brønshøj Sommermarked Søndag d. 4. Juni, det drejer sig om. Nu maa De, Hr. Redaktør, bede alle Ugebladets Læsere om at reservere Dagen til Markedsbesøg. Vi har jo i disse vanskelige Tider store Problemer at arbejde med.

Og det forbedrer naturligvis ikke Sagen, at Drivkraften i hele vor Menighed, vor afholdte Sognepræst, ikke kan være hos os, men netop derfor maa vi andre jo lægge dobbelt Styrke ind. Vi skulde ikke gerne aflevere et Minus-Regnskab, naar vi igen har Sognepræsten i vore Rækker. Men vi har en baade god og dygtig Kapellan, og ham har »Sognets Hjørneste« (som de kaldes) lovet at gøre alt, hvad gøres kan, for at Sommermarkedets Indtægter ikke skal blive ringere i Aar end sidste Aar.

Vi har et Lodseddelhefte, der overgaar alt, hvad vi tidligere har budt paa. Disse Hefter indeholder 10 Lodsedler à 5 Øre, altsaa hele Heftet for 50 Øre, og der er saa fine Gevinster som et moderne Radioapparat (Værdi 350 Kr.) og en Herre- eller Damecykle (Værdi 200 Kr.). Ogsaa de andre Gevinster er meget fine. Denne Lodseddel vil rimeligvis være udsolgt inden Sommermarkedet, men De kan sikre Dem nogle Stykker ved at ringe til Bella 1700. Samme Nummer modtager ogsaa gerne Besked om at afhente Gaver til Markedet — vi kommer overall og efter alt, store og smaa Ting, bare de er gode.

Noget særligt Program for Festen er endnu ikke sat op, men De kan være ganske rolig for, at det i hvert Fald bliver mindst lige saa godt som de foregaaende Aar. De forskellige Fornøjelser og Tidsfordriv vil hjælpe Dem af med Deres Bidrag saa smertefrit som muligt — ja, det kender De jo! Og er der enkelte københavnske Katolikker, der umuligt kan komme til selve Festen, ja saa gaar de jo Glip af en Oplevelse, men ingen vil hindre dem i at sende os et Beløb, stort eller lille, naar de naturligvis lige-som alle andre gerne vil være med til at stive »Hjørneste« af.

Ved De forøvrigt, at det i Aar er 10. Gang, vi holder Marked? Saa er det da givet, at De vil ud og fejre Jubilæet hos os!

Markedseksperthen.

STIFTELSEN

Mariahjemmet

Lensbaron og Lensbaronesse
Stampe Charisius' Legatstiftelse

meddeler herved, at der pr. 1. August d. A. (evt. 1. Sept.) bliver nogle Alumnepladser ledige i »Mariahjemmet«, Skt. Kjeldsgade 1, København.

Optagelse kan søges af katolske unge Piger under Uddannelse.

Pensionsprisen er 150 Kr. mdl., men Stiftelsen kan efter Ansøgning yde Alumner, hvis Kaar gør det nødvendigt eller særlig ønskeligt, Stipendier paa indtil ⅓ af den samlede Pensionspris.

Ansøgningsskema og Statutter faas ved Henvendelse til eller Fremsendelse af frankeret Kuvert til *Liobasøstrenes Novicial, Skt. Kjeldsgade 1, København Ø*, hvortil ogsaa Ansøgning vil være at fremsende.

P. S. V.

G. Garth-Grüner,
Formand.

Dødsfald

Vore to smaa Piger

**Annie Maria og
Birthe Elisabeth**

døde den 13. Maj.

R. I. P.

Asta og Otto Kluge

Katolske Begravelser

aut. katolsk Bedemand

Alle Aftaler kan træffes i Hjemmet

CENTRAL 1868

Benzon

Undervisning i *KLAVER* og *ORGEL*

KURT S. THOMSEN

Kantor og Organist ved Sankt Ansgars Kirke
Rødtensvej 25, Hellerup. Telefon Gentofte 64

Feriebørn og Rationeringsmærker

Sidste Uge (indtil 14. Maj) gav kun beskedent til Indsamlingen. Vi er nu oppe paa 203 Rugbrødsmærker, 52 Rugsiglemærker (samt noget Rugsiglemel), 48 Franskrødsmærker, 75 Havregrynsmærker, 77 Byggrynsmærker, 11 Sukkermærker, 12 Smørmærker, 21 Haandsømærker og 27 Vaskepulvsmærker. Hjertelig Tak! Nu nærmer vi os Kvartalets Slutning, hvor mange, der gerne vil hjælpe, kan overse, hvor mange Mærker de kan faa tilovers til dette Formaal. Mærker modtages med Tak af Ugebladets Redaktion, Nørrebrogade 27 C, København N.

Asserbo

Til Feriekolonien i Asserbo er yderligere modtaget: A. B. C. 50 Kr., Anon. 5 Kr., Fru M. 25 Kr., Fru Poulsen, Horsens, 10 Kr. Hjertelig Tak!

Bidrag modtages med Tak af Skoleinspektør Kiørulff, Nørrebrogade 27 C, København N.

St. Mariæ Kirke

Sønd. 21. Maj Kl. 8 Højmesse og Fælleskommunion, Kl. 10 stille Messe. Onsd. 24. Maj Kl. 19,30 Kongr. for Damer i Forbindelse med Majandagten.

Sakramentskirken

Mand. 22. Maj Thereseferien. Torsd. 25. Maj Kl. 20 Ungdommens Studiekreds.

Jesu Hjerter Kirke

Mand. 22. Maj Kl. 19,30 unge Mænds Kongr.

St. Andreas Kirke

19.—27. Maj Pinsenovene i Forb. med Aftenandagten. Tirsd. 23. Maj K. U. K.

St. Knud Lavards Kirke

Onsd. 24. og Torsd. 25. Maj Kl. 20 Majandagt.

En elektrisk Motor

Jesu Hjerter Kirke i Randers er vist en af de faa Kirker i Landet, som endnu ikke har Orgel med Motor til Blæsebælgen. Enhver, der kender lidt til Orgelspil, ved, hvad det betyder for et regelmæssigt og jævnt Spil. Da Sognet, som de fleste Sogne i Provinsen ikke er velhavende, selv om Offervilligheden er stor, saa tillader vi os at henvende os til Velgørere i Hovedstaden. Der findes sikkert nogle der, som ved et Pengebeløb vil være med til at skaffe Kirken i Randers den højt tiltrængte Motor. En saadan vil koste ca. 1000 Kr. Eventuelle Gaver til nævnte Formaal bedes sendt til Sognepræsten ved Jesu Hjerter Kirke, Randers.

Niels Th. Hansen.

Pennevennerne

Pennevenner søges til »Haraldsted«, 21 aarig ung Pige, 1ste Ekspeditrice i en Forretning. Interesser: Troen, Musik, Sang, Sport og Traveture.

»Girt«, 20aarig ung Pige, statsansat. Interesser: Kirken, Litteratur, Friluftsliv og hjemlig Hygge.

De, der gerne vil korrespondere med en af disse unge Piger, bedes skrive til Ugebladets Redaktion og vedlægge 30 Øre i Frimærker til vore Udgifter.

Sygeplejerske-Forbundet

Majaften paa Rygaard den 31. Maj Kl. 20. Se nærmere i næste Nr. af Ugebladet.

God Hvile

for Sjæl og Legeme findes i Vor Frue Kloster, Aasebakken, Birkerød. Tlf. Birkerød 698.

Katolsk Ungdoms Klub

København.

Torsdag d. 18. Maj, Kristi Himmelfartsdag, Travetur. Bagsværd-Storeskov-Nybro. Sporvogn fra Stenogade Kl. 10. Linie 16 til Søborg Endestation. Hjemtur fra Lyngby St. Kl. 16,37. Turen koster

Kr. 1,05 plus Fortæring. Vandsangbog medbringes. Lørdag d. 20. Maj Kl. 19,30 til 22 »Ung Aften«. Søndag d. 21. Maj Kl. 19,30 stor Foraarsfest. Se Programmet andetsteds i Bladet.

Amager.

Søndag d. 21. ds. Kl. 8 afholder vi reciteret Messe paa Sct. Annæ Hjem i Anledning af Klubbens Fødselsdag. Husk under reciteret Messe gaar alle til den hellige Kommunion. Derefter er der fælles Kaffebord hos Søstrene. Medbring selv Morgenbrød og Sukker.

Frederiksberg.

Møde Fredag d. 19. Maj Kl. 20. Pater Pauli S. J. taler om: P. Constantin Lievens, Missionær i Chotanagpur (med Lysbilleder). Derefter Underholdning.

Ordrup.

Paa Generalforsamlingen valgtes den nye Bestyrelse, som konstituerede sig saaledes: Erik A. Guldager, Formand; Birger Hutters, Næstformand; Inger Hutters, kv. Leder; Grit Bredholt, Sekretær; Povl Guldager, Kasserer. Som Revisorer valgtes Emma Andersen og Alex Madsen, og til Repræsentantskabet valgtes Erik A. Guldager og, som Vikar, Birger Hutters. Endvidere fandt der en mindre Lovændring Sted, idet vi vedtog, at Regnskabsaaret ikke skal være fra 1/9—31/8, men fra 1/4—31/3.

Tirsdag d. 23. Maj 1944 efter Majandagten: Kredsmdø. Sidste alm. Møde i denne Sæson. Emnet er: Præst eller Læge som Sjælesørg, og Alex Madsen indleder paa Grundlag af Avisudklip. Hvis det er godt Vejr, gaar vi i Stedet for en Tur i Dyrehaven og drikker Kaffe

Katolsk Ungdoms Klub København

indbyder Medlemmer med Venner og Bekendte til Foraarsfest Søndag d. 21. Maj Kl. 19,30 i Sct. Knuds Sal, Stenogade 4.

Festtale af Redaktør H. D. T. Kiørulff.

Musikalsk Underholdning ved Pianistinden Jutte Albrechtsen. Film.

Foraarsdigte v. Ane From Norring.

Kaffebord, Amerikansk Lotteri med mange Gevinster.

Munter Underholdning ved K. U. K.'ere.

Skuespilparodier v. Skuespiller Axel Boesen.

Billetter à Kr. 1,50 incl. Kaffebord faas hos Klubbens Medlemmer samt Sct. Ansgars Boghandel, Bredgade 67, Katolsk Boghandel, Stenogade, og Portneren, Stenogade 4.

BERNH. HANSEN'S BOGTRYKKERI

Blagaardsgade 36 B-C • Telefon Central 13.430 Privat: Sundby 836

Medlem af katolsk Menighed.

Leverandør til vores Hospitaler, Kirker, Skoler etc. . Bedste Referencer.

i Salen, naar vi kommer tilbage. Da det er sidste Møde, anmoder vi Medlemmerne om at medtage Gaver til vor Tombola paa Sommerfesten.

Sommerfest.

Lørdag d. 10. Juni Kl. 19,30 præ. i Salen Kollegievej 2, Ordrup. Vi indbyder som i gamle Dage Ordrups Menighed og alle K. U. K.-Klubberne, men da der selvsagt kun er begrænset Plads i den gam-

le Præstegaard, maa man skynde sig at købe Billetter; de faas hos alle K. U. K.-Medlemmer.

Der vil paa Sommerfesten blive Optræden af forsk Slags, Tombola, evt. Fiskedam, Bar med Øl og Sodavand o. l. og Kaffe og Wienerbrød. Endvidere vil der blive Dansbrød. Det nærmere Program vil blive offentliggjort i Ugebladets næste Nr. Vi opfordrer Medlemmerne til at gøre et Stykke Arbejde for denne Fest, som skal være en Slags

Propaganda-Aften, og som derfor kan faa stor Betydning. Især skal Medlemmerne skaffe mange Gaver til Tombolaen.

Lyngby.

Travetur Søndag d. 21. Maj. Vi starter efter 8½ Messen fra Kapellet i Lyngby. Turen lægger vi ud ad Virum Kirkesti omkring Lyngby Sø. De øvrige K. U. K.'ere indbydes til at deltage. Hjemkomst Kl. 16.

NYKØBING F

Johannes Madsen
Elektr. Installatør **Nykøbing F.**
Installationer
St. Kirkestræde, Tlf. 684
Leverandør til katolsk Menighed

J. Lülken Frigast & Co. A-S
Trælast, Kul & Koks
Lev. til de katolske Institutioner

A-S Lolland-Falsters

Kulkompagni
KUL.KOKES.CINDERS
Nykøbing F. Tlf. 626, 945
Leverandør til kat. Institutioner

Mackeprang's Boghandel A-S
PAPIRLAGER EN GROS
Nykøbing-Falster
Telefon 38 og 789

J. N. Jensen Murermester
Bispegade 20 . Telefon 984 x
Udfører Arbejde ved den katolske Skole og Kirke

W. Hardeweg
Slagtermester . Paalægssf.
Østre Allé 54, Tlf. 1082
Lev. til de kat. Institutioner

C. W. Kronmann

GRUNDLAGT 1852

Jern og Staal . Rør og Fittings . Pumper . Centralvarme . Sanitet . Ilt og Gas . Autogensevejværker . Bolte og Møtriker . Tekn. Artikler
NYKØBING F. TELEFON 203

A-S NYKØBING F. BRYGHUS

Lager . Pilsner . Export Beer
Lyst Hvidtøl . Mørkt Hvidtøl . Mineralvande

ROSKILDE

Køb hos vore Annoncører

Fiskehallen
Algade 32 . Tlf. 239
Prima Fisk
Lev. til Sct. Maria Hospital

H. V. Nordsteen
Blikkenslagermester
Algade 34, Telefon 923
Leverandør til kat. Menighed

^A/_S **F. Christiansen**
Maskinfabrik
Sct. Olsgade 15, Telf. 87
Lev. til kath. Præstegaard & Hospital

Dom-Apotheket
ROSKILDE
Forbindsstoffer
Sygepleartikler
J. AUGSBURG

H. Weber
Tømrermester
Maskinsnedkeri

LEDIG

ROSKILDE MEJERI
BORGERDIGET, TELF. 349

Ejegod Jørgensen
Slagtermester
Kød . Flæsk . Paalæg
Sct. Olsgade 13 . Telf 157
Leverandør

Mønsterbageriet
Bageri og Konditori
Morgenbrød bringes
Leverandør til katolsk Menighed
Sct. Olsgade . Tlf. 859 - 1365

C. J. Schlederermann & Sønnen
Entrepenører . Murermestre . Jernbeton
Allehelgensgade 18, Tlf. 122
Murermester ved Sct. Maria Hosp.

FREDERICIA**H. Olsen Holmelund A/S**

Gøthersgade 44 . Tlf. 169 . 170
Kul, Koks, Cinders, Briketter, Brænde
Prima Kvaliteter
Promte og reel Betjening

Loehr's Kulimport A/S

TELEFON: 888

**KUL, KOKS, CINDERS
OG BRIKETTER**

HELSINGØR**Kaas & Sørensen**

Indehaver: G. E. OLSEN - HELSINGØR

Telefoner: 39 - 1139 - 575

Kul, Koks, Brænde og Briketter

ESBJERG**J. N. Ladekjær**

Skolegade 21 . Telefon 209
1. Kl.s Kolonial- og Vinhandel
Lev. til Sct. Josephs Hospital

MØBLER for alle Hjem

købes bedst og billigst i

Bechs Møbelforretning

Telefon 735. Raadhuspladsen 16
Leverandør til de katolske Institutioner

Esbjerg Andelsmejeri

Fineste Mejeriprodukter

Skolegade 39, Tlf. 144
Esbjerg

Vestjydsk Rør- & Sanitetslager A/s

Tlf. 1313 Esbjerg Tlf. 1919

Eske Petersen

Blikkenslager-, Vand- og Gasmester
W.C. Centralvarme . Sanilet
Finlandsgade 62, Tlf. 1765

Kontantforretningen

M. R. Jørgensen

Kongensgade 25-27
Alt i Sengeudstyr og Manufaktur
Lev. til St. Josephs Hospital

Engers Hansen

Bog- & Papirhandel

Kongensgade 65 . Telefon 62

Jørgen Jepsen og N. Møller Gram

Kongensgade 26 . Esbjerg . Tlf. 536

1. Kl.s Skræderi og Maalkonfektion

Jespersens Boghandel

Stort Udvalg i Krucifiks og Vlevandskar

Katolsk Litteratur
Alt i katolske Bøger

Kongensgade 78 . Tlf. 1920

N. A. Frederiksen

Nørregade 65 . Telefon 576

KOLONIAL . MEL

Leverandør til St. Josefs Hospital

KOLDING**Arne B. Thygesen**

Læssøegade 47

Kolding
Telefon 1249

J. Bondesens Eftf.

C. V. Hennebjærre

Tømremester og Entreprenør
Kolding . Tlf. 898 (2 Lin.)

V. FALTHER

Alt i Kolonial, Vin, Dølkafesser, Tobakker & Cigarer
Hj af Hollændervej og Kongebrogade
Telefon 698

O. Andreasen & Th. P. Nielsen

Muremestre

»Solvang«, Sønder Vang, Dreyersvej 7
Telefon 1923, 1924

LEDIG**H. Nielsen & Søn**

Malermestre

Telefon 439

Udført Arbejdet ved den ny Klinik

H. Overbeck

Aut. Installatør

Jernbanegade . Telefon 952

Lev. til Sct. Hedvigs Klinik

Kolding Andelsmejeri Telefon 153

leverer altid fineste Mejeriprodukter
Tilkendt Guldmedaille ved
Lands- Mejeriudstillingen i Københ.
Lev. til Sct. Hedvigs Klinik

Berring & Larsen A/s**KUL-IMPORT . KOLDING**

Tlf. 1850 (3 Lin.) . Leverandør

Slagterludsølget

Haderslevvej 7 . Tlf. 1951 . 1952

1. Kl. Okse-, Kalve-
og Svineked . Konserves
Leverandør til St. Hedvig Klinik

M. Lauridsen

Bade- & W.C. Anlæg, Blikkenslager

Rendebanen 8, Telefon 1287

Leverandør til katolsk Menighed

Katolsk

Ugeblad

28. Maj 1944
92. Aarg.
Nr. 22

Kristus-Kirke
eller Maria-Kirke

Prædiken af
Kardinal Newman
Sct. Ursula Stiftelse
Læserbreve om
gamle Damer m. m.
Markedsprogram
fra Brønshøj

Da Valfarten begyndte

Naar Pilgrimstoget om nogle Uger atter begiver sig ad den kendte Vej fra Ringsted ud til Ruinen ved Haraldsted, saa er det for 25. Gang. Ganske vist havde der allerede i 1914 været en Valfart til Stedet, hvor Knud Hertug faldt for Morderhaand; den foregik paa selve Serajevo-dagen, der fik saa stor en verdenshistorisk Betydning. Men det var en Valfart til Vogns, som en af vore ældre Katolikker har lovet os at fortælle lidt om i et af de nærmeste Numre. Valfarten, saaledes som vi kender den og holder af den, tog derimod sin Begyndelse i 1920, og man griber af en egen Stemning, naar man tager de gamle Blade frem, der fortæller om Begivenheden.

Tiden gaar jo saa hurtigt. Man ser det allerbedst paa det gamle »Katholsk Ungdom« fra 1920. I hint fjerne Aar, da Valfarten begyndte, havde Bladet en Huspoet, en frisk og fornøjelig Student, som bl. a. frejdigt erklærede, at »det at være Katholik, det skal der blot Fornuft til.« Han hed Cay Benzon og var i Sommerferien hjemme i Danmark og med paa Valfarten. I samme Aar hød A. C. som sædvanlig Aarets Russer velkommen, blandt dem to unge Menne-

sker ved Navn Kasimir Jaworski og Emil Frederiksen. Spejderne var en Nyhed dengang og i vældig Fremgang; Aargangen har bl. a. et Billede af nogle smaa Spejderdreng, af hvilke en er Spejder den Dag i Dag og hedder Henning Fausbøll. Vort Ungdomsblad bragte en Lykønsning til Kong Christian X's 50 Aars Fødselsdag og skrev: »En tung Byrde har Gud lagt paa hans Skuldre«. Men mest prægedes Aargangen af Andreas-Kollegiets Nedlæggelse og af Genforeningen med Sønderjylland.

Mon ikke det netop var Genforeningens nationale Begejstring, der gav Stødet til Valfarten. Ungdomsbladets Nr. 13 var helt helliget Genforeningen, og straks i det følgende Nummer fandtes Indbydelsen fra A. C.'s Formand, den unge Pastor Bernhard Jensen, til at tage Del i en Valfart d. 4. Juli til Haraldsted i Anledning af 750 Aaret for Knud Lavards Skrinlæggelse. »Det er 10 km og bliver maaske lidt anstrengende,« skrev Pastor Jensen, »men det skal jo netop være en Valfart.« Forøvrigt var Idéen kommet fra Billedhugger Skikkild.

I Nr. 15 af Bladet læser vi saa,

hvordan det gik. Over Forventning. »Mange flere end ventet denne Gang, over 100, og til Slut i Kirken halvandet Hundrede,« skrev Student Benzon, som iøvrigt fandt, at baade Bøn og Sang var noget ganske særligt paa en saadan Valfart. »Den, der saaledes har været med til højt og frejdigt at bede, vil være forbauset over, hvor Bøn i Grunden er en naturlig Sag og vil aldrig tale om »Bedemænd« ... og ja, hvor har vi sunget! Man har ofte sagt, at vi Katolikker ikke kan synge, men nu staar det fast, at vi kan synge, naar blot vi vil... Ved Afslutningen i Kirken bruste Sangen med en saadan Magt, at man skulde frygte, at den lille Kirkes Mure vilde sprænges.«

Inden selve Valfarten havde den katolske Ungdom haaret en mægtig Krans af Egeløv til St. Bendts Kirke, »hvor den under stille Bøn«, skrev en anden Referent, »da ingen katolsk Ceremoni maatte finde Sted, blev nedlagt paa Stenen i Kirkeskibet, der betegner Stedet, hvor Knud Hertug laa begravet.«

Siden da er der gaaet mange Aar. Men de, der var unge i 1920, har ikke svigtet Haraldstedvalfarten. Den unge Student

(Fortsættes Side 339)

Munkemel

H. HINSCH - Brændselsforretning
 VESTER 601 (Forh. N. P. NIELSEN) VESTER 601
 VODROFF TVÆRGADE 4
 KUL - KOKS - BRÆNDE

KØBENHAVNS BRÆNDELS KOMPAGNI

KUL KØK KOKS

NØRREGADE 15

TELF. 9270

RESERVERET

G. Garth-Grüner

Landsretssagfører
 Frederiksholms Kanal 6, Kbh.
 Tlf.: 12,166 og 12,161

Jos. Fischlein

Muremester

Limfjordavej 43
 Tlf. Godthaab 8410

Udfører Arbejdet ved Sct. Michaels Gaard

Molins flydende Hjemmefarver

til Gardiner, Garderobe, Strømper m. m.
 Bonalin-Kompagniet A/S, København F
 Tomme Flasker godtgøres af de Handlende

Fr. Bührmann & Sønner

Pensel- og Børstefabrik

Gormsgade 8-10-12
 København L
 Tlf. Taga 573 . 574

Anton Siegler

Malermester

Klingogade 17

Vester 4753

Torp & Co.

BLIKKENS LAGERMESTER

Aut. Gas-, Vand- og Sanitøtmester
 Amagerbrogade 154

Tlf. Amg. 173

Privat: Amg. 8122

VEJLE

Vejle Trælast &

Kulkompagni

Havnegade 22 . Tlf. 68 og 69
 Lev. til de kat. Institutioner

C. V. BERG

Blikkenslagermester

Autoriseret Gas- og Vandmester
 Langelinie 53 . Telefon 2751
 Lev. til de katolske Institutioner

Carl Petersen

Slagtermester

1. Kl. Varer - Pølsefabrik
 Nørregade 2 . Tlf. 17 21
 Leverandør til St. Maria Hospital

^A/_S **Vejle Mælkekompagni**

Fineste Mejeriprodukter

Vejle . Telefon 335

Leverandør til St. Maria Hospital

VEJLE NY

Mineralvandsfabrik

P. C. NIELSEN
 Vissingsgade 8, Telefon 121, 205
 Leverandør til St. Maria Hospital

HORISONTEN RUNDT

Præsteudnævnelser

Det Apostoliske Vikariat meddeleler, at Pater A. Druyts, Nyborg, er forflyttet til Farum. Pastor Druyts Efterfølger i Nyborg bliver Pastor Heinrich Doods.

Valfarten til Haraldsted

finder i Aar Sted Søndag den 25. Juni, d. v. s. paa selve St. Knud Hertugs Skrinlæggelsesdag. Det bliver i Aar 25. Gang Valfarten finder Sted. Om den første Valfart i 1920 læser man i vor Forsideartikel denne Uge.

Søndagsgudstjenester i Ferietiden

Nu begynder Aarets Ferier, og Ugebladet vil som sædvanlig gerne bringe saa fuldstændig en Liste som muligt over Søndagsmessaetiderne alle Steder, hvor der findes katolske Kirker og Kapeller. For at undgaa Fejl og Misforstaaelser beder vi alle Sognepræster og Rektorer om at meddele os disse Tidspunkter (selv om de maatte være uforandrede fra i Fjor).

Da Valfarten begyndte

(fortsat fra Forsiden)

fra den Gang nærmer sig sit sølverne Præstjubilæum, men gaar endnu i Spidsen for Valfarten. De andre af Tyvernes unge er det gaaet ligesaa. Nu har de blot deres Sønner og Døtre med, men stadig lyder Bøn og Sang med samme Styrke og i Pagt med samme Tro og samme danske Natur. Og vi Danske har i 1944 ikke mindre at bede vore Helgener om end i 1920.

Derfor paa Gensyn til Valfart den 25. Juni i Aar.

Kristus-Kirke *eller* Maria-Kirke

af C. C. Martindale S. J.

Det er altid en Skuffelse at opdage, at gamle Vildfarelser stadig er i Live, og jeg følte det som et Chok, da man anmodede mig om at skrive nogle faa Sider for at forklare, at den katolske Kirke er en Kristuskirke, ikke en Mariakirke. Jeg haaber derfor, at Læserne vil forstaa, at jeg i det følgende ikke skal søge at bevise (undtagen paa indirekte Maade), at der bør vises Maria Ære og Kærlighed, men derimod at Katolikker ikke viser Maria mere Ære og Kærlighed, end de viser Vor Herre og Hans evige Fader, og at den Ære og Kærlighed, de viser hende, ikke er af samme Art, som den, de viser disse.

Paa den anden Side haaber jeg, at ingen vil mene, at jeg ønsker at formindske den Sum af Ære og Kærlighed, som vi bør skænke hende. Da jeg blev Katolik, skyldtes en stor Del af min Glæde derover Bevidstheden om, at jeg kom ind i en Kirke, hvor alle uden Undtagelse ærede hende og viste hende Kærlighed; jeg følte mig hjemme dér; jeg var ikke mere i en Verden, hvor det var en Undtagelse og Genstand for Misbilligelse, naar et Menneske udtrykte Ærbødighed eller Kærlighed for hende; jeg selv var blevet dadlet for at have gjort dette. Jeg vil ønske, at jeg efter alle disse Aar elsker og ærer hende endnu mere, paa den Maade det tilkommer hende, ganske som jeg ønsker, at jeg elsker og tjener Vor Herre og Hans evige Fader og Helligaanden meget mere, paa den Maade, som passer sig over for dem. Jeg vilde ønske, at jeg elskede Gud mere og Vor Frue mere og min Næste mere, og langt fra at mene, at jeg elsker, ærer og tjener dem for meget, ved jeg meget godt, at jeg ikke yder nok — og at jeg f. Eks. aldrig kan elske og ære

Kristi Moder saa meget, som Kristus selv gjorde.

Det simpleste vil være først at genkalde sig, hvad Kirkens officielle Trosbekendelser udtrykker, og dernæst at henvise til den Læresætning om Kristus og hans Kirke, som atter og atter er blevet proklameret af Paverne i de sidste hundrede Aar; thi Hovedgrunden til, at denne Afhandling skulde skrives, er ikke, at Folk siger, at Kirken i sin Tid ydede Vor Frue saa megen Dyrkelse, at den fortjente at kaldes en Mariakirke og ikke en Kristuskirke, men at den gør det nu.

Dernæst maa jeg tage Hensyn til dem, som siger, at hvordan end Kirkens officielle Lære er, saa tænker, optræder og føler almindelige Katolikker helt anderledes. Her, mener jeg, er det bedste, jeg kan gøre, for det første at henvise til den Slags katolsk Litteratur, som er skrevet i vore Dage, og som almindeligt er i Hænderne paa Katolikker — og dernæst at prøve paa at komme til Forstaaelse af, hvad den jævne Katolik, som ikke har nogen videre Uddannelse, tænker og føler angaaende dette Emne. Jeg ved, at det er vanskeligt at forklare, især naar det skal gøres paa faa Sider, fordi det altid er vanskeligt at forklare et Menneskes eller en Nations »Aand« for en anden. Jeg vilde føle mig alt for dristig, hvis jeg ansaa mig for at være i Stand til at forklare dansk Mentalitet, Livssyn, »Psykologi« for en Englænder eller en Italiener. Jeg ved, hvor forskellige Franskmænd og Spanierne, ja, endog Spanierne og Portugiseren er fra hinanden; men jeg vilde finde det meget vanskeligt at forklare Forskellighederne paa Papiret. Og jeg indrømmer villigt, at det ikke er mindre vanskeligt for en Katolik at forstaa en Ikke-Katoliks

Indre. Bedst forstaar man naturligvis, hvordan en Katoliks Følelser for Vor Frue er, naar man er Katolik. En Katolik smiler simpelt hen, naar man fortæller ham, at hans Kirke er en »Mariakirke« — han ved jo saa godt, at det ikke er Tilfældet. Imidlertid kan det blive hans Pligt at *forklare*; hvorfor den ikke er det. Det er det, jeg skal prøve paa nu.

1.

Kirkens Liturgi indeholder tre Credo'er — det Apostoliske Credo, som begynder saaledes: »Jeg tror paa Gud Fader, den Almægtige, Himlens og Jordens Skaber«, det Nicæiske Credo, som begynder: »Jeg tror paa een Gud, den almægtige Fader etc.« og det Athanasianske Credo, som atter og atter fastslaar Guds Eenhed. Ydermere kommer denne Eenhed frem gennem hele Kirkens Historie, i Dekreter og i Konciliernes »Canons«, lige til det sidste Koncilium, det Vatikanske i 1870, og naturligvis i Deklarationerne fra det Tridentinske Koncilium, der netop blev afholdt paa Grund af Protestantismens Fremkomst. Hvis derfor en Katolik vilde tro, at der var

mere end een Gud, eller han vilde behandle nogen, *som om* han eller hun var Gud, saa vilde han netop derved sætte sig op imod den katolske Tro, og hvis han gjorde det offentligt og haardt, vilde han blive dømt som Hæretiker og exkommuniceret. Hvis altsaa en Katolik viste Maria guddommelig Tilbedelse — hvad ingen Katolik gør — men hvis han gjorde det, vilde han ophøre med at *være* Katolik og fornægte et fundamentalt Dogme i den katolske Tro.

2.

I forholdsvis moderne Tid har Paverne optaget den Skik at skrive »Encyklikaer«, Rundskrivelser. Disse er henvendt til alle Biskopper i den katolske Kirke Verden over, og Biskopperne sørger da for, at de bliver forklaret i Kirker, Skoler, Blade o. s. v. Saaledes skulde hele den katolske Verden paa 400 Millioner Mennesker have Mulighed for at kende den pavelige Meddelelse om katolsk Lære. Og dette er vel at mærke ikke noget, som nok er indflydelsesrigt, men ikke repræsentativt, saadan som man kunde sige om Georg Brandes og Kierkegaard, at de vel har øvet

stor Indflydelse i Danmark, men aldrig officielt har repræsenteret *alle Danstes* Tro. Katolske Læresætninger er *autoritative* og antaget af *alle* Katolikker.

Jeg vil kun henvise til Paver, som har skrevet i min egen Levetid, idet jeg blot minder om, at Paverne aldrig modsiger hverandre og heller ikke indfører nye Læresætninger. Leo XIII (Pave fra 1878—1903) arbejdede for at fremme Andagten til den hellige Jomfru (1896) og gjorde samtidig opmærksom paa den besynderlige Idé, at denne Andagt paa en eller anden Maade skulde støde an mod vor Tro paa og vor Kærlighed til Kristus (jeg skal senere sige, hvorfor den hverken gør det eller kan gøre det). »Ingen uden Kristus, som er baade Gud og Menneske i een Person, og som har forsonet Menneskeslægten med den himmelske Fader, besidder det fuldkomne Navn og Embede som Midler.« »Der gives kun een Midler mellem Gud og Menneskene: Mennesket Kristus Jesus, der gav sig selv som Løsepenge for alle« (1. Tim. 2, 5—6). Men, siger han, idet han henviser til St. Thomas, der er andre Maader, paa hvilke andre kan forberede og tjene og bidrage til Menneskets Forening med Gud — saaledes Englene, Helgenerne, Profeterne og Præsterne baaede under den Gamle og den Nye Pagt, og ogsaa den hellige Jomfru.« Saaledes, kan man tilføje, at da Abraham gik saa indtrængende i Forbøn for Sodoma og Gomorrah (Gen. 18, 16—33), handlede han øjensynligt paa *sin særlige Maade* som »Midler«. Det samme gjorde Moses, da »Gud talte om at tilintetgøre (Folket), om ikke Moses, hans udvalgte, havde staaet fast i Striden for ham, for at hindre hans Vrede i at ødelægge dem« (Ps. 106, 23; se Exodus 32, 30 ff.): kort sagt, enhver, som beder for en eller anden, handler paa sin Maade som en sand Midler.« Pointen er, at Kristus handler paa en *enestaaende* Maade som Midler, og ingen anden kan erverve Guds Frelse for os. Derfor er det, at Maria selv taler

**Udsend din sand,
og alt bliver nyskabt,
og du vil forny
Jordens Aasyn.**

(Luk. 1, 47) om »Gud, min Frelser«; thi kun ved sin Søns forudsete Fortjenester blev hun selv frelst; kun gennem Ham modtog hun al den Naade, som blev hende til Del.

Foranstaaende refererer sig til Leos Encyklika om »Rosenkransen«, hvorved vi betragter den glædefulde Historie om Vor Herres Barndom (hvori der dog var blandet Sorg), den smertefulde Historie om hans Lidelse og den

herlighedfulde Historie om hans Opstandelse. Skønt Rosenkransen er tæt forbundet med Hans Moder, fastslaar Paven, at det er umuligt rigtigt at tænke paa hende uden samtidig at blive ledet til Ham.

Men han helligede tre Encyklikaer udelukkende til sit mest brændende Ønske: at Menneskene skulde være inderligt forenede med Jesus Kristus i Tro og Kærlighed.

(Fortsættes)

En Prædiken af Kardinal Newman

Tilhørernes Frelse — Prædikantens Bevæggrund

(Nr. 1 af Discourses to mixed congregations)

ANDEN ARTIKEL

Betragt mine Brødre, mere roligt, hvorledes det gaar en Sjæl, født til denne Verden og opdraget efter dens Principper, for saa vil den Idé, jeg vil belyse for jer, blive jer mere klar. Det stakkels lille Barn henlever sine første to—tre, ja maaske fem Aar i Uskyldighed, lykkeligt, fordi det endnu ikke kan synde; men til sidst (o vaandefulde Dag!) begynder det at blive klar over Forskellen mellem godt og ondt. Alle, før eller senere, for der er Forskel paa Tiden derfor, men før eller senere er den grufule Dag kommen; det faar Evnen, den store, den forfærdelige, den grufule Magt til at skelne og erklære en Ting for at være urigtig og — alligevel gøre den. Det ser bestemt, at det alvorligt vil krænke sin Skaber og Dommer ved at gøre dette eller hint; og medens det i Virkeligheden er i Stand til at holde sig borte derfra, har det fuld Frihed til at vælge det og begaa det. Det besidder den forfærdelige Magt at kunne begaa en Dødssynd. Ungt som det er, har det lige saa klar en Opfattelse af denne Synd og kan give lige saa fuldt Samtyk-

ke til den, som den onde Aand kunde, da han faldt. Dagen er kommen, og hvem kan sige, om den vil være til Ende, eller om der blot vil være forløbet nogle Timer af den, før det vil have udøvet denne Magt og have begaaet, hvad det ikke bør gøre, hvad det ikke behøver at gøre, men — hvad det kan gøre. Har vi nogen Sinde kendt nogen, om hvem vi tør hævde, at hvis han var forblevet i sin naturlige Tilstand, saa vilde han have brugt de Gaver, han havde faaet, paa en saadan Maade, at han kunde have undgaaet den store Skyld: at fornærme den almægtige Gud?

Ak, mine Brødre, en stor By som vor er et frygteligt Syn. Vi vandrer ned ad Gaderne, og hvor mange er der ikke af dem, vi møder, som overhovedet aldrig er bleven døbt! Og Resten — hvad bestaar den af uden for største Delen af dem, som, skønt døbte, har syndet mod den Naade, som var skænket dem, og lige fra deres tidligste Ungdom lukket sig selv ude fra den Hjord, indenfor hvilken der alene er Frelse. Fornuft og Synd har fulgtes ad lige fra første Be-

gyndelse. Stakkels Barn — i sine Forældres Øjne ser han ud som den samme. De ved ikke, hvad der foregaar i ham; eller, om de vidste det, var de maaske lige glade, for de er i Dødssyndens Tilstand lige saa vel som han selv. Længe før de kendte hinanden, havde de ogsaa syndet, oven i Købet svært, og de var aldrig bleven forsonet med Gud; saaledes levede de Aar igennem, ligegyldige for deres Tilstand. Til sidst giftede de sig; det var en Glædens Dag for dem, men ikke for Englene; hvad enten de stod højt i Samfundet eller paa den laveste Plads, hvad enten de havde Held med sig i de timelige Anliggender eller ej, var deres Forbindelse ikke velsignet af Gud. De skænkede en Dreng Livet; han blev ikke dømt til Helvede ved sin Fødsel, men Varslerne var ikke gode, og det saa ud til, at han vilde gaa al Kødets Gang. Og saa kommer Tiden, da Forudsigelsen gaar i Opfyldelse, og han med fri Vilje skiller sig fra Gud. Endelig er den forbudte Frugt blevet nydt, Synden er blevet slugt med stor Appetit, Helvedes Porte har aabnet deres Gab mod ham, ganske stille, og uden at han ved af det; han har ikke Øjne til at se dets Flammer med, men dets Indbyggere stirrer paa ham og hans Plads, der er beredt; — hvis ikke hans Skaber paa en eller anden overordentlig Maade lægger sig imellem, er han dømt.

Hans Forstand bliver dog ikke standset i sin Vækst, fordi han selv er en Slave af Synd. Den udvikler sig; Tiden gaar; han lærer maaske forskellige Ting; han har maaske gode Evner og bliver oplært til at dyrke dem. Han har maaske ogsaa et vindende Væsen; i hvert Fald er han nok munter og glad, som Drengene i Regelen er. Han bliver efterhaanden opdraget for Verden, han begynder at forme sine egne Domme og vælge sine Principper, han udvikler i sig en bestemt Karakter. Denne Karakter kan have mere eller mindre behagelige Sider, som kan besidde megen eller liden personlig Værdi; det har altsammen kun lidet

at sige, Ulykken er af indvortes Natur, den er engang sket, og den breder sig. Djævelen er løst og driver sit Spil i ham. En Tid lang gjorde han Brug af en Slags Bønner, men dem har han opgivet; de var noget ydre, formelt, hans Hjerte var ikke med deri; hvorfor skulde han saa blive ved med dem; hvad Nytte var de til; havde han nogen Pligt til at bede dem? Saaledes ræsonnerede han, og han handlede derefter og hørte op at bede. Det var maaske hans første Synd, den oprindelige Dødssynd, som stødte ham ud af Naaden: Mistvivl om Bønnens Magt. Som Barn vægrede han sig ved at bede, paastod, at han var for gammel til at bede, og at hans Forældre ikke bad. Han opgav Bønnen, og ind trængte Djævelen og tog ham i sin Besiddelse og følte sig hjemme og boltrede sig i hans Hjerte.

Stakkels Barn! Hver Dag indfører nye Dødssynder i hans Regnskabsbog; Naadens Virkning gør mindre og mindre Indtryk paa ham; han indsuger det onde i sig med hvert Aandedrag og bliver Dag for Dag mere skæbnsvangert fordærvet. Han har bortkastet Tanken om Gud og sat sig selv i hans Sted. Han har forkastet de religiøse Traditioner, som han er omgivet af, og valgt Verdens mere tiltalende Traditioner som Vejledning for sit Liv. Han er fuld af Selvtillid og har ikke Anelse om, at ondt ligger for hans Fod, lurer paa hans Sti. Han lærer at spotte alvorlige Mænd og alvorlige Ting, griber ivrigt efter hver nedsettende Historie, der fortælles om dem, og taler med Overbevisning, hvor han slet ingen Forudsætninger har for at vide eller dømme. Jo mindre han tror af den aabenbarede Sandhed, desto klogere tror han, at han er. Eller hvis hans Temperament bevarer ham for at blive egentlig haardhjertet, slutter han sig af Magelighed og Efterlignelseslyst til dem, der haaner hellige Personer og hellige Ting, saa vidt de kommer paa hans Vej. Han er skarp og kvik og vittig og anvender disse Talen-

ter i Satans Tjeneste. Han har en hemmelig Uvilje mod religiøse Sandheder og religiøs Virksomhed, en Afsky, som han næppe er klar over, og som han ikke kunde forklare, selvom han var det. Saaledes var det med Kain, Adams førstefødt, som gik hen for at myrde sin Broder, fordi dennes Gerninger var retfærdige. Saaledes var det med de stakkels Drengene fra Bethel, som gjorde Nar ad den store Profet Elisæus og raabte til ham: »Hej, du Skaldepande!« Alt muligt kan tjene det naturlige Menneske som Paaskud for Haan og Spot, naar det bliver irriteret ved Synet af Religion.

O mine Brødre, jeg kunde gaa videre og omtale de andre afskyeligere og mere skjulte Skændsler, som spirer og breder sig inden i ham, som Tiden gaar og Livet ligger mere aabent for ham. Ak, hvem kan maale Dybden af det onde, hvis Sold er Døden? Hvilket forfærdeligt Syn er det ikke at betragte denne faldne Verden, skøn og herlig udvortes, med tilsyneladende gode Principper, men alligevel skamfuld over sine egne Synder og skjulende dem, med en Fordærvsens Masse under Overfladen. Skamfuld over sine Synder, og

dog uvillig til overfor sig selv at bekende, at de er Synder, men forsvarende dem, hvis Samvittigheden kommer med Bebrejdelser, maaske med den dristige Paastand eller i alt Fald Antydning, at hvis en Tilskyndelse i og for sig er tilladelig, maa den altid være rigtig hos den enkelte, ja, at det, hvorpaa det kommer an, er at være tilfreds med sig selv, og at Fristelse er Guds Røst. Hvorfor skulde jeg prøve paa nøjere at udrede de forskellige Indflydelser, der indbyrdes blander sig, eller beskrive Stolt-hedens og Vellystens forenede Magt, hvorledes Lysten finder en Vej til det onde og Stoltheden udbedrer denne Vej, indtil Aabenbaringens til Grund liggende Sandheder betragtes som ren og skær Barnesnak. Nej, jeg har ikke andet til Hensigt end at anvise den fordærvede Natur sin egen Bane, som jeg maaske **tør** kalde det, og lade den staa der, mine Brødre, til jeres egne Overvejelser, til den individuelle nærmere Bedømmelse, som enhver af jer er i Stand til at føje til denne utydelige Skildring, idet I i jeres eget Sind og egen Samvittighed bliver klar over, hvad ingen Ord tilbørlig er i Stand til at udtrykke.

(Fortsættes)

Jesus Kristus XIX

»God er Herren mod alle«

Denne Gang vilde jeg gerne skrive noget om vor *Frelasers* Barmhjertighed mod os alle. Men forinden maa jeg tegne den Baggrund, mod hvilken vi skal se Kristi Miskundhed. Dermed mener jeg den *trefoldige Guds* Barmhjertighed, om hvilken den hellige Skrift siger, at den »er over alle hans Værker«. Forsøger vi først at forstaa denne Barmhjertigheds Plads og Betydning i Verdensplanen, saa kommer ogsaa Jesu Godhed mod os Mennesker til at staa i et klarere Lys for vore Øjne.

Hvis vor Jord endnu var i den Tilstand, hvori den befandt sig, da den Evige i Tidernes Begyndelse med fuldkommen Frihed og af ren Godhed ved sit Almagtsord gav den usynlige og synlige Verden Tilværelse og Liv, saa vilde Guds Miskundhed nu ikke staa saa overvældende stor i hele Skabningens Bevidsthed. Men desværre har jo hverken alle Engle eller Menneskene svaret til Skaberens kærlighedsfulde Hensigt. Til vor Glæde vilde han nemlig ved Verdens Skabelse aabenbare sin Guddoms-

herlighed for os. Til vor Ære vilde han gøre os delagtige i den Fylde af Goder, han selv ejer, og ved sin Ledelse og sit Forsyn føre os til aandelig Fuldkommenhed og derigennem til evig Salighed. Men i Stedet for kom Synden ind i Verden. Skabningen satte sig op mod sin Skaber; det, der er for Tomhed at regne, ringeagtede den Uendeliges Vilje, overtraadte hans Bud, krænkede hans Ære og forstyrrede hans Plan og Orden. Ja, Synden kom, men ikke blot en Gang. Nej, den har nu siden Paradisets Dage raset som en Orkan hen over Jorden og bliver ved med det til Dagenes Ende.

Ængstelige Naturer, der ser og overvejer dette, spørger ofte: Hvorfor har den Almægtige ikke forhindret Synden og alle de Ulykker, som fulgte i Hælene paa den?

Disse raadville Sjæle glemmer to Ting. For det første, at *vi er skabt i Guds Billede*, han, som er *aldeles fri* i alle sine Beslutninger udadtil. Dette Guddomsmærke, den fri Vilje, skal vi ogsaa eje og derigennem faa Per-

sonlighedens Selvbestemmelsesret. Paa egen Haand skal vi afgøre vor Skæbne for Tid og Evighed.

Vi selv skal være vor Lykkes eller Ulykkes Smede, alt efter som vi griber Guds Naade eller vrager den: alt eftersom vi siger ja eller nej til hans Indbydelse og virker sammen med ham eller gør Modstand. Aldrig har det jo været saaledes, at Gud gav Friheden alene; den fulgtes altid af hans Naade og Hjælp.

De glemmer for det andet *Guds Magt og Storhed*. Misbruges nemlig den menneskelige Frihed, er Gud saa stor og mægtig og raadsnar, at han paa vidunderlig Maade ogsaa kan lade kostelige Frugter spire frem af Syndens Taabelighed og Ondskab, skønt han hader og afskyer Synden og forbyder og straffer dem. Disse kostelige Frugter er ikke andet end den guddommelige Retfærdigheds og Barmhertigheds overvældende store Triumf. Hele Jorden er opfyldt af den, og hele Verdenshistorien skal genspejle den. Den fulde Indsigt i denne Triumf faar vi

ganske vist først paa den Dag, da Herren kommer igen og bringer for Lyset, hvad der var skjult i Mørket, og aabenbarer Hjerternes Tanker og Raad. Men en Anelse om den Overraskelse, der venter os, stiger frem i vore Sjæle, naar Øjet dvæler ved de Katastrofer i Naturen og de Hjem søgelser i Menneskelivet, der til alle Tider har ramt vor Slægt.

Den ene Gang mærker vi, at Gud har sendt dem eller ikke

(*Fortsættes Side 348*)

Pavefilmen — *Pastor Angelicus* — vises i Øjeblikket i Sverige, hvor den overalt er blevet modtaget med stor Interesse og endog har været forevist paa Universitetet i Uppsala; her indledtes Forevisningen med et kort Foredrag af Sveriges katolske Overhoved, Biskop Müller, og overværedes bl. a. af Ærkebiskop Eidem.

Kampene om *Monte Cassino* er endt, og Dagspressen har underrettet os om, at der kun er en Ruinhob tilbage af det berømte Abbedi.

Dermed er atter et af Civilisationens Kulturminde mærker blevet Offer for Krigens Vanvid efter at have været strategisk Midtpunkt i maanedsvise Kampe.

— Men er end Bjergklosteret paa Monte Cassino sunket i Grus: Benedikts Aand lever videre — trods Krig og Ødelæggelser. — Thi ligesom Kirken ikke bukker under for Sværd og Ild, saaledes virker Sct. Benedikts Sønner videre i den store Munkefaders Aand.

U. E. O.

*

Det berømte Monte Cassino Abbedi

En tre Mils Vej nord-vest for Hovedstaden ligger Farum, en landlig Idyl, præget af en ejendommeligt, sjælden Naturskønhed. I 1932 erhvervede Søstre af Sct. Ursulas Orden den tidligere Hovedgaard *Farumgaard* ved Farum Sø med det Formaal her at indrette et Pensionat og Rekreatiøns-hjem.

Gl. Farumgaards nuværende Bygninger er henimod et Par Hundrede Aar gamle, men Gaarden kan føres tilbage til 14. Aarhundrede, hvor den tilhørte Roskilde Bispestol. Adskillige kend-

- ← Ved Indkørslen til Farumgaard
- Messe i Sct. Ursula Kapel
- ⚡ Hovedbygningen, set fra Søsidén

Fotos:
E. Hammer (6)
Arkiv (2)

Tekst:
Jøbe

- ⚡ En af Søstrene væver Bogmærker
- Gl. Farumgaard omgives af en Park paa ca. 20 Tønder Land

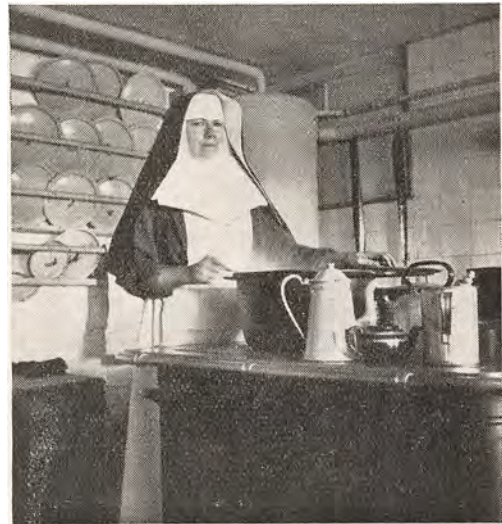

te danske Slægter har i Tidens Løb resideret her.

I Løbet af den godt og vel halve Snes Aar, hvor Søstrene har ejet Farumgaard, har Pensionatet vundet et saadant Renomé i vide Kredse, at man hvert Aar før Sæsonens Begyndelse har kunnet melde alt optaget for Sommeren. De gamle Bygninger er blevet indrettet til at modtage selv meget forvante Gæster og den mere materielle Side af Pensionærenes daglige Tilværelse paa Farumgaard har ikke uvæsentligt bidraget til at fæstne det gode Ry, som Stedet har opnaaet. Ursulinderne ejer nemlig den Evne — som de har fælles med alle andre katolske Ordenssøstre — at kunne arbejde. Fra tidlig Morgen til sen Aften er de paa Benene, og uden at Gæsterne er i Stand til at følge med, skrider

↑ Inden Gæsterne kaldes til Bords kastes endnu et Blik om alt er i Orden

↑ Forplejningen paa Gl. Farumgaard er en af de Ting, der væsentligst har skaffet Stedet dets Ry

Dagens Arbejde sin vante Gang. Men trods Travlheden er der i Dagens Løb alligevel altid Stunder til et muntret Ord eller et venligt Smil i Forbifarten.

Efter at have overtaget Gaarden i 1932 lod Søstrene i Østfløjen indrette et smukt lille Kapel, der indviedes Aaret efter, og hvortil A. Theilmann skabte Alteret.

Sommer som Vinter har Farumgaard sin egen Charme. Maaske dog skønnest i de lange, lune Sommeraftener — det kan Gæsterne samstemme i, og tillige ogsaa de mange, mange unge Katolikker, der har deltaget i de vellykkede Ungdomsstævner, hvor Søstrene gæstfrit aabnede deres herlige Park ...

Fra
Bispegods
til
Rekreations-
hjem

*

↑ Sjælen i det hele: Forstanderinden, Mater Angela von Gilgenheimb

Kloster-Detektiven

af H. S.

3)

»Saadan kunde du jo ogsaa have det, Battle, hvis du selv vilde:

»Ja, men det vil jeg nu ikke; Bondearbejde er ikke noget for mig. Saadan et Slæb! Nej, maa jeg bare bede om min egen Haandtering; den er adskillig nemmere at komme om ved!« Greenwood havde imens sat Whisky paa Bordet og sagde nu: »Naa Battle, luk saa op for Posen, lad os høre Hemmelighederne.«

»Hm, ja,« svarede Battle, »jeg plejer jo ellers ikke at have nogen Hemmeligheder for dig, men denne Gang er det nok bedst, at jeg intet faktisk fortæller dig, saa kan du da ikke komme i Ulykke for min Skyld. Forstaar du, jeg maa være sporløs forsvundet!«

»Ja, saa kan jeg regne mig til noget. Men om det er rigtigt, ved jeg naturligvis ikke.«

»Naa nej, men en Smule til kan jeg jo nok fortælle. Ser du, om faa Dage saa vil Dick og Bill slippe ud af Brummen. De har siddet, siden vi for 10 Maaneder siden forsøgte et Kup. De havde glemt at skære Telefonledningen over og hørte ikke mit advarende Raab, da jeg mærkede, at vi var opdaget. Jeg slap ud paa Vejen, men de to blev grebet. Dog kastede en af dem forinden et Tørklæde med de stjaalne Kostbarheder ud over Hækken, og jeg var saa heldig at faa fat deri. Mig røbede de ikke ved Forhørene. Men nu kommer de altsaa ud. Synderlig Gensynsglæde tror jeg ikke der bliver, for de vil selvfølgelig, at vi skal dele Byttet fra dengang, men det har jeg jo levet højt paa siden, saa der er ikke mere noget at dele. Derfor vil jeg altsaa helst undgaa det Gensyn.«

»Javel, Battle, det kan jo nok være, at det er sandt det, du der fortæller, men du skal ikke bilde mig ind, at det er af den Grund, du vil forsvinde sporløst. Der stikker noget andet under. Men det er nok bedst, du ikke fortæller det.

Bare kunde jeg lide at vide, hvordan du vil bære dig ad med det Forsvindingsnummer. De to finder dig nok alligevel.«

»Nej, ikke hvis du hjælper mig. Hør lige.« Og nu fulgte en hviskende Fortælling, som selv Greenwood havde Møje med at høre. Men hans Øjne blev større og større af Forbavselse, og de gentagne Nik med Hovedet viste, at han forstod.

»Du Battle, det er den værste Streg, du endnu har lavet,« udbrød Greenwood. »Men det ser ud til, at du har Heldet med dig; thi for 14 Dage siden døde en af mine Folk. Han havde saamænd kun været her i 8 Dage, da han fik Lungebetændelse og døde. Af Skikkelse kan du vist godt ligne ham, og hans Pas og Papirer har jeg liggende her. Vær's go'«

»Ih, du store Kineser,« sagde Battle, »om det saa er vore Forbogsstaver, saa er de de samme. Og Billedet! Det kan lige saa godt være mig som nogen anden. Og Signalementet? Det skal vi snart faa bragt i Orden. Maa jeg gaa ind i dit Badeværelse? Og kan du laane mig dine Barbergrejer, for mit pæne lille Overskæg, det maa jo desværre ryge.«

»Ja, vær's go', Battle, du finder nok selv, hvad du behøver.«

»Godt, og hvor kan jeg sove i Nat?«

»Ved Siden af Badeværelset.« Greenwood førte sin Gæst til Døren.

»Kunde du ikke ogsaa laane mig en Hest, altsaa først i Morgen tidlig,« spurgte Battle. »Og sid bare ikke oppe og vent paa mig i Aften, for mit Toilette kommer nok til at tage lidt lang Tid.«

— Tre Dage senere var Greenwood klar over, at Jim Battle havde haft al mulig Grund til at forsvinde sporløst, for Aviserne bragte alenlange Spalter om et brutalt Indbrud og Mord. »Men man er

paa Spor efter Forbryderen,« læste han.

»De lyver tykt,« lo Greenwood.

2. KAPITEL

Zigudu, 28. April 1935.

Højærværdige Pater Superior.

Denne Gang kan jeg begynde mit Brev med en glædelig Meddelelse. Vor Skole i Matakane er blevet op-højet til Statsskole. Og endda med tilbagevirkende Kraft fra 1. Januar dette Aar. Nu aander jeg op igen oven paa alle Vanskelighederne, ikke mindst, da de efterbetalte Lønninger allerede er paa Vej hertil. Saa kan jeg rigtig faa noget udrettet. Mit første Maal er at finde et passende Sted til at bygge en ny Skole paa.

— Men nu til en helt anden Ting. Under Forbehold af Deres senere indhentede Tilladelse har jeg ansat en Inspektør paa vor Landejendom her, John Ballower hedder han, en Farvet, som tidligere har haft lignende Stillinger. Det er nemlig saa umaadelig vanskeligt at føre Opsyn med Kafferne, naar de arbejder ude paa vore Marker, og saa snart de skal arbejde paa egen Haand, driver de den af. Jeg selv er jo næsten altid paa Rejse mellem vore Skoler, og Broder Amillianus skal baade passe Køkken, være Sakristan, Gartner og Snedker, saa han har ikke Tid til mere, og egentlig heller ikke Forstand paa Plantagedrift.

Og saa kom altsaa denne Mr. Ballower af sig selv og tilbød sin Tjeneste. Først sagde jeg nej til ham og begrundede mit Afslag dels med, at jeg ikke havde Raad til at give ham den Løn, han skulde have, og dels med, at der jo heller ikke var saa haardt Brug for ham nu, da den sydafrikanske Vinter nylig er begyndt. Men han forstod hurtigt at bortvejre mine Betænkeligheder. Arbejde var der da nok af nu, sagde han, thi Markerne skulde pløjes straks, for at man ved den første Foraarsregn i Sept. og Oktober kunde begynde at saa. Desuden havde han allerede set et Stykke Brakjord, som skulde gøres i Orden til Saaning. I de 14 Dage, han nu har været her, har han fra tidlig Morgen til sen Aften ustandselig gaaet bag Ploven.

(Fortsættes)

KIRKENS VÆSEN

Pinse er den hellige Kirkes Fødselsdag. Det dybeste, det væsentligste i den er, at vi ved og i den bliver draget ind i Samfundet med den trefoldige Gud. Den er Naadens Sted; uden for den hellige Kirke findes ingen Frelse. I den lever Kristi Ord, og naar vi troende modtager det, bliver vi i Kirken. Dette Ord er det, som Helligaanden, der er Kirkens Sjæl, gennem Aarhundredreder og Aartusinder vedbliver at holde levende og give som afgørende Svar og eneste rigtige Løsning paa alle opdukkende Tidsspørgsmaal og Problemer. Det er Kristi Ord, som den Helligaand atter og atter lader kaste sit Lys i Verdens Mørke. *Det* Kristi Ord, som fremfor alle andre skaber Samfundet i den hellige Kirke, er Ordet om Kærligheden. Kirken er i sit Væsen et helligt Kærlighedssamfund. Dette er Frugten af det »mandatum«, som Faderen har givet Frelseren, og som denne har udført i den højeste Kærlighed. Den hellige Kirkes Samfund, Indlemmelsen paa Kristi Legeme er det egentlige Grundlag for vor Fred, vor Fred med Gud og med vore Brødre og Søstre i Kristus (*Evangelium*).

Ved Levendegørelsen, Helligaanden, er den hellige Kirke for første Gang fremtraadt synlig. Den er til for alle Folkeslag. I den tales alle Verdens Sprog. Ved den har Helligaanden bragt den gamle hedenske Verden til at vakle i sin Grundvold. En fængende Ild har han nedlagt i den (*Epistel*).

Kirken er »Jordkredsen«, som opfyldes af Herrens Aand. Idet Helligaanden opfylder Kirken som saadan, opfylder han ogsaa de enkelte Lemmer. I Helligaanden er Lemmerne føjet sammen til Kristi Legeme, og alt, hvad et Medlem af den hellige Kirke gør for Guds Rige, gør vedkommen- de i Kraft af den iboende Helligaand, som overalt er tilstede og »ved om alt« (*Indgangsvers*).

Kirken er den Stormagt, mod hvilken Guds Fjender kæmper forgæves. Som denne Verdens Fyrste ingen Magt har over den Herre Kristus, saaledes er ogsaa Kirkens Bestaaen sikret mod hans Rasen (*Evangelium*).

Kirken er Helligaandens Ny- skabning, ved hvilken Jordens Aasyn virkelig fornyes. Dog er denne ydre Forvandling kun en Følge af den hellige Kærlighed, som Helligaanden har tændt i de enkelte Sjæles Hjerter (*Alle- luja*).

Frugten af det hellige Offer er, at vi opfyldt af Helligaanden priser Guds Storværker i den hel- lige Kirke og dermed i os selv. Og Helligaanden vil stedse gøre os mere rene og frugtbringende (*Kommunionsvers, Slutnings- vers*).

P. Wolfgang Czernin O. S. B.

D. K. K. F.

Da der til Retræten og Højskolen i Trørød fra 13.—20. August er fuldt overtegnet, vil der saafremt der bliver tilstrækkelig Tilslutning blive afholdt endnu en Retræte (uden Højskole) med Ankomst Tirsdag d. 22. og Afrejse Lørdag d. 26. August. Retræten ledes af Pater S. Wevers S. M. M.

Eneværelser 17 Kr. To- og Tre- sengsstuer 14 Kr., Sovesal 12 Kr. Til begge Retræter bedes medbragt Lagener, Haandklæder, Pudevaar og Serviet.

Deltagelse bedes anmeldt til Sekretariatet, Ndr. Frihavnsgade 26, Tlf. Øbro 9250. Grevinde Scheel. Efter 1. Juni er Adressen Pileallé 23 A, Telf. Eva 7091.

Køb
**PAULUS-
KREDSSENS**
Bøger

Katolske Begravelser
Benzon
aut. katolsk Bedemand
Alle Aftaler kan træffes i Hjemmet
CENTRAL 1868

**Kirken venter,
at enhver Katolik gør sit til
at virke for Udbredelsen af
den katolske Presse**

★

Samtlige Paver — lige fra Petrus — har indset det skrevne Ords Magt, og de

sidste Paver har atter og atter under- streget den katolske Pressees Betyd- ning samt opfordret til aktivt Arbejde for denne. Kirken venter derfor ogsaa af Dem, at De slutter op om Deres Presse og ikke blot slaar Dem til Ro ved Pressekollekten Pinsedag.

★

Katolsk Ugeblad er danske Katolik- kere Blad, det holder Dem a jour med Strømninger indenfor Kirken, fortæl- ler Dem — saavidt Forholdene tillader det — Nyheder fra den katolske Ver- den og saa bringer det hver Uge et Utal af Billeder samt andet under- holdende Stof.

★

Abonner paa

Katolsk + Ugeblad

og sørg for at ogsaa andre
Trosfæller gør det!

Liturgisk Kalender

Tallet under Datoen angiver Sidedallet for den paagældende Fest i Søndagsmessebogen.

Maj-Juni:

28. S.*) 1. PINSEDAG (616); Hel- (rød) ligaandens Præfation 250 (520) læses hver Dag i Oktaven.
29. M. 2. PINSEDAG (621). (rød) 253
30. Ti. 3. PINSEDAG (624). (rød) 256
31. O. Tamperdag i Pinsen (627); 2. Bøn: St. Angela (rød) Mericia (923), 3. Bøn: St. Petronilla ([67]).
1. T. i Oktaven (632); 2. Bøn: (rød) For Kirken eller for Paven ([123, 122]).
2. F.***) Tamperdag i Pinsen(633); (rød) 2. Bøn: St. Marcellinus, St. Petrus og St. Erasmus (927).
3. L. Tamperdag i Pinsen(637); (rød) 2. Bøn: For Kirken eller For Paven ([123, 122]).
4. S. 1. Søndag e. Pinse. — (hvid) HELLIG TREFOLDIG- 258 HEDS FEST (644).

*) 1. Pinsedag afholdes i alle Kirker og Kapeller den aarlige Pressekollekt til Fordel for katolsk Presse i Danmark.

**) Den 2. Juni, St. Eugenius' P's Dag, er Hs. Hellighed Pave Pius XII's Navnedag. St. Eugenius var Pave fra 655—657.

Kom, Helligaand, opfyld dine troendes Hjerter og antænd i den din Kærligheds Ild.

1. Pinsedag, Alleluja-Vers.

Katolsk + Ugeblad

„Nordisk Ugeblad for katolske Kristne“ sammensluttet med „Katolsk Ungdom“

Udgiver: „KATOLSK PRESSE“

Redaktion: H. D. T. KIERULFF (ansvarshavende) og J. BERG.

Nørrebrogade 27 C, København N.
Mandag og Fredag Kl. 15—16, Tlf. Nora 6166.

Ekspedition og Kassererkantor:

c/o Sankt Ansgars Forlag, Bredgade 67, København K.

Palæ 4777, Kl. 10-12.

Post-Giro Nr. 57042.

Announceafdeling: Klosterstræde 23, Tlf. Central 6245. Postgiro 3668.

Abonnementspris 2,75 Kr. Kvartalet. Norge og Sverige 14 Kr. om Aaret, øvrige Udland 18 Kr. om Aaret. Abonnement tegnes paa Bladets Ekspedition eller ethvert Postkontor.

»God er Herren mod alle«

fortsat fra Side 343

hindret, at de indtraadte, for at straffe Uret og Overmod — og en indre Stemme hvisker til os: dette er Retfærdighedens begyndende Triumf. En anden Gang opdager vi, at Livets haarde Prøvelser aabner en Synders Øjne for, hvad han egentlig skulde gøre her paa Jorden, og umærkeligt drages han tilbage til Gud, hvem han havde glemt og forladt i gode Dage. Igen hører vi den indre Stemme, og nu siger den: det er Barmhertighedens Triumf. En tredje Gang lægger vi Mærke til, hvad de gode maa gennemgaa i den korte Tid, de er Pilgrimme i Taarernes Dal. Vi har en tydelig Fornemmelse af, at her drejer det sig kun om en Styrkeprøve. Nu skal det nemlig vise sig, hvor stærk deres Tro, deres Tillid og deres Kærlighed til Gud er, og her skal der gives Lejlighed til at vinde de Sejre, uden hvilke ingen kan faa Adgang til Himlens evige Sejrsfest. Men undertiden er det ogsaa saaledes, at det først i Livets Aften-timer falder som Skæl fra vore Øjne, og at vi først da forstaar Forsynets hemmelighedsfulde Veje. Saa folder vi vore Hænder, og af Hjertets dybeste Grund sender vi en Lovsang og en Takkebøn op til den Evige for *de store Goders Skyld*, vi ad Lidelsens Vej har opnaaet, enten for os alle eller for en eller flere andre. I saadanne Øjeblikke er det ikke længere en svagt hviskende Stemme, man hører, nu lyder ens Indre som et Orgels fulde Værk i en Kirke: »Se her den guddommelige Barmhertigheds herlige Triumf«.

Hele Verdenshistorien har saaledes til syvende og sidst ingen anden Opgave end at berette om den guddommelige Barmhertigheds og Retfærdigheds Sejrs-gang ned gennem Arhundrederne, indtil den fulde Triumf efter Her-

rens Genkomst kan fejres i Evighedens Dyb. I Mellemtiden sender Barmhertigheden en Forbundsfaelle forud, der bereder Vej for dens eget Komme: det er Guds ufattelig store *Taalmodighed* med os uværdige Skabninger.

Vi ved jo godt selv, hvordan vi er. Paa Himlens Trone er den helligste Trefoldighed til Stadighed Vidne til, hvad vi Mennesker tillader os mod Guds uendelige Majestæt. Al den Utaknemlighed, hvormed vi gengælder hans Godheds Gaver; alle de Krænkelser, der tilføjes ham ved Afgudsdyrkelse, Troløshed, Mened, Helligbrøde, Foragt for de Sandheder, han har aabenbaret, for de Bud, han har givet, for den Naade,

BOGHYLDEN

Guégan, Bertrand (Éd.): Le Livre de la Vierge. 88 tableaux de Maîtres, 78 poèmes du XIIe au XXe siècle. 182 S.	45,00
Mosane, Philippe: Belle Jeunesse! 186 S.	3,60
Papini, Giovanni: Visages découverts, 220 S.	5,85
Madaule, Jacques: Le génie de Paul Claudel. 457 S.	8,05
da Fonseca, L. Gonzaga: Maria spricht zur Welt. 278 S. ...	5,00
Kösters, Ludwig: Die Kirche unseres Glaubens. 262 S. ...	12,90
Kösters, Ludwig: Unser Christusglaube. Das Heilandsbild der katholischen Theologie. 340 S.	14,00
Altaner: Berthold: Patrologie. 353 S.	16,80
Walter, Eugen: Das Kommen des Herrn. 181 S.	6,05

ARNOLD BUSCK
International Boghandel
Kjøbmagergade 49
Telefon C. 2453

N. P. Rostrup

Katolske Begravelser

30 Aars Erfaring
Valkendorfs-gade 34-36
Tlf. 778 - 728

Køb det Danske Steril Catgut Novo

leveres i Glasklokker i Nøgler paa 25 à 50 m

hos VALD. FOERSOM . 1868-1943

Amagertorv 27 . Central 4310 . Byen 4310

Lykke og de Trusler om evig Fortabelse, som aldrig skulde gaa os af Minde, — alt dette er saa uhyrlige Forsyndelser, at intet Menneske vilde finde sig i sligt, hvis Uretten var rettet mod ham. Men vor Gud og højeste Herre er overbærende, og med den største Taalmodighed venter han tit meget længe, før Retfærdigheden løfter sin Arm for at straffe en brødefuld Slægt, — bare for at lade os vinde Tid til at gaa i os selv og vende om fra Fortabelsens Vej. Ogsaa sine Engle holder Herren tilbage fra at luge Klinten paa Hvedemarken, saa gerne de end vilde. »Lad begge Dele, Hvede og Klinte, vokse indtil Høsten«, siger han til dem. Ja, ikke nok med det, den taalmodige Gud velsigner dem, som forbander ham; gør godt mod dem, som er onde imod ham — han lader sin Sol staa op over de onde som over de gode, og lader det regne baade over de uretfærdige og uretfærdige.

Saaledes havde Guds Taalmodighed tegnet sit eget Billede, allerede før »Ordet« blev Kød og begyndte at bo iblandt os. Hvad skete der saa? Ja, det er det Spørgsmaal, vi vil forsøge at besvare næste Gang.

F. K.

BREVE fra LÆSERNE

De unge og Morgenmessen

I Anledning af Artiklen i Nr. 20, som hedder »Hvad de unge siger«, af »-js-«, kan jeg ikke tie stille, da jeg ikke er helt enig med Vedkommende.

Om vi stammer fra Kæltringe vil jeg ikke gaa nærmere ind paa, da jeg synes det er en for hasarderet Paastand, og altfor trist at fordybe sig i, men andre Ting vil jeg imødegaa.

For det første holder jeg bestemt paa, at det ikke *kun* er gamle Damer, der fortrinsvis gaar til den hellige Messe om Hverdagen. For det andet tror jeg de færreste Unge faar Kaffe paa Sengen om Morgen, ligesom de fleste skal møde tidligt, Kl. 7—8, maaske tidligere

paa deres Arbejdsplads — (med Grosserertid vil jeg antage, at der menes Kl. 10).

For det tredje bliver der i det mindste i de større Kirker læst baade 2 à 3 Messer hver Morgen, og hvor kan man saa vide, hvor mange Unge der har været Kl. 6½, naar man selv gaar i Kirke Kl. 8, eller omvendt?

I den Kirke, som jeg tilhører, kommer Medlemmer af begge Køn, og i alle Aldre til Hverdagsmesserne, og jeg kan ikke se, hvorfor *det* skal være anderledes i andre Kirker.

Desuden tegner Medlemmerne sig, naar de paa nogen Maade kan, for en Sonekommunion om Ugen, saa der altid er nogle Stykker til de forskellige Messer, *ogsaa* Unge, ja adskillige Unge kommer flere Gange om Ugen og det ikke alene naar Sommersolen skinner, men ogsaa i Vinterkulde og Mørke.

Jeg tror paa, at der er mange af vore unge Katolikker, der har fuld Forstaaelse af, hvad der *navnlig* i de uhyggelige Tider, vi lever i, er deres Pligt.

Ja, dette skal kun være et Forsvar for »Fremtidens Fundament«, de Unge.

Reg. Elis.

»Printers' Mass«

I Ugebladet Nr. 21, den 21. Maj, skriver chr., at i Amerika er der *Hverdagsmesse* Kl. 1 eller 2 om Morgen. Det er der ikke. I de store Byer læses der hver *Søndag*, dog kun i nogle ganske faa Kirker, Messe paa ovenanførte usædvanlige Tidspunkt, og dette for at give de mange Tusinde Katolikker, som arbejder paa Avis-Trykkerierne, en Lejlighed til at forrette deres Søndagspligt. Denne Messe kalder man da ogsaa sædvanligvis for »Printers' Mass«.

A. A.

De gamle Damer i Messen

Kære »chr«! Du er alt for ivrig til at hjælpe js., som er saa misfornøjet med kun at finde gamle Damer til Morgenmessen. Du er sagtens ung og uerfaren, ellers havde du først spurgt js, *hvorfor* han foretrækker *unge* Damer?! — Er det, fordi de er kønnere, saa at det ogsaa er Skønheden, han dyrker, saa raad ham til at holde Dame-

skønhed for sig og Morgenmesse for sig. — Er det, fordi de er klogere (nu til Dags formenes det jo, at man er klogere, jo yngre man er) — hvorfor saa ikke hellere efterlyse *Professorer*; saa unge som muligt! Men hvad vil han i saa Fald opnaa ved at betragte en endog kun 20-aarig Professorryg — som han ikke ogsaa kunde opnaa ved at betragte en gammel Dames Ryg? — Skulde mon Visdommen ligefrem straaale ud af den skaldede — nej, haarede — Isse og ligervis som en Glorie udgyde sig over den andægtige Tilskuer??

Eller er det slet ikke Hensynet til Mennesker, men til Gud — Gud, som selv er til Stede — der ligger bag sj's Krav om Ungdom? — Det var i saa Fald rart, om Gud lige havde aabenbaret lidt om, i hvilken Alder de unge Damer falder for Aldersgrænsen, saa at han maaske fra da af lader der gaa 2 ældre Damer paa en ung — eller maaske endog 3—4 — ah, ah! Maaske, naar de bliver rigtig gamle, regner han dem slet ikke mere til Menneskene? — Eller maaske han venligst »pensionerer« dem, hvis de ellers har været fromme allerede som unge? I saa Fald burde jo gamle Damer have en Plakat paa Ryggen med Angivelse af det Antal Aar og Morgenmesser, i hvilke de har praktiseret. sj kunde maaske tjene Vorherre i Oprettelsen af et dertil egnat Regnskabskontor.

Ah jo — maaske og maaske. — Jeg bryder min Hjerne; men jeg er kun en gammel Dame og har vel ogsaa paa et eller andet Tidspunkt tabt min Menneskeværdighed, hvad enten denne nu beroede paa Haarfarven, Tændernes Antal (er f. Eks. 9½ nok?) eller den ungdommelige Begavelse. — Hvor mon i øvrigt denne tidsbestemte Begavelse bestaar? — Blandt andet maaske i Tilliden til 20-aarig mandlig Dømmekrafts Overlegenhed over enhver Form for ældre Dømmekraft — hanlig saa vel som hunlig! — Var der andre Symptomer? — Ah, jeg har glemt det, kære chr. — Men hils nu sj, og sig, at kønne Piger kan eventuelt træffes paa Gaden, og unge, raske Mænd, der kan sparke en Fodbold en hel km væk — i Hovedet paa gamle Damer — dem træffer han

lettest paa en Fodboldbane — og Professorer ses ofte siddende med Næsen over Mikroskoper — træffes altsaa snarest, hvor saadanne forefindes, og paa Laboratorier. — Men gamle Damer maa han finde sig i at træffe i Kirken. Maaske har de tænkt sig, at han, der ikke holdt sig til lovende unge Farisæere, men til offentlige Synderinder og forhadte Toldere — at han maaske ogsaa kunde forbarme sig over gamle Damer uden Fremtidsudsigter (ud over den at lade Familielænestolen tilfalde den værdigste blandt Niecerne). Maaske tyer de — snu og drevne, som de er blevet med Alderen, i udspekuleret Optimisme til »Ham, hos hvem der ikke er Forandring eller Skygge af Omskiftelse«. — — —

Forman endvidere js. til *selv* at tage sig i Agt for at blive gammel. Den Slags kommer nemlig saa lumskelig. (De gamle Damer kan virkelig næsten ikke gøre for det!). — Det sikreste Middel er at dø ung.

Ærbødigst

Gammel Nissine.

10 Aars Jubilæum

Er De klar over, at det i Aar er 10 Aar siden, vi første Gang afholdt Sommermarked i Brønshøj. Det var fra første Start en Fest, der vandt alles Tilslutning.

En lille Oversigt over Fremgangen ved disse Fester viser, at vi til at begynde med laa paa et Overskud af 700 Kr.; dette steg dog Aar for Aar med et Par Hundrede Kroner; sidste Aars Overskud viste saaledes cirka 2300 Kr.

Og nu i Aar ved 10 Aars Jubilæet giver vi hinanden Haanden paa, at Jubilæumsoverskudet skal naa op til mindst 3500 Kr. Vi trænger haardt til Pengene, og da Sommermarkedet er et af de store Aktiver i St. Antoni Sogns Regnskab, vil jeg nu bede Dem, kære Læsere, være med til at gøre os Tilværelsen lidt lys.

Støt Sagen, giv os det, som De selv synes at De har for meget af, og aflæg os et Besøg den 4. Juni.

Der findes den herligste Restaurant, som aabner saa tidligt, at De kan drikke Kaffe efter 8 Messen. Der serveres alt, ja selv en Akvavit til Frokosten vil kunne faas. De kan for den Sags Skyld godt afholde en hel lille Familieskovtur til Brønshøj den 4. Juni; der vil være noget for enhver Smag. Tag alle Børnene med; vi har mange smaa Fornøjelser, der kan more Børn og til den billige Pris af 10 Øre. Bio-

grafen vil give Forestilling hver fulde Time. Der er Fiskedam — Pilekastning — Ringspil — Boldspil — Lykkehjul — Salgsbod — Iskagebod — Pølsebod — 10- og 25-øres Tombola — Skydebane m. m. m. m. Skulde der være nogle Damer, som kunde tænke sig at støtte Sagen ved at sende os Bagværk til Festen, vil det blive modtaget med særlig stor Taknemlighed, ligesom et Par Sukkermærker vil blive modtaget med megen Tak.

NB. Da vi ikke er helt sikre paa, at vor berømte Mesterkok, Hr. Wontergehm, er disponibel, spørger vi, om der er en Dame, som i givet Fald vil ofre sin Dag paa os ved at tilbyde sig som Æbleskivebager, for saa kender vor Taknemlighed ingen Grænser! Læs nærmere om Festen i næste Nummer. Bella 1700 giver alle Oplysninger.

Aksel.

Dage, der svandt

Foraaret er kommet, Sommeren nærmer sig. Jeg sidder her i Korsør og stirrer ned over Bæltet og tænker paa glade Dage i Ringsted katolske Ungdomsforening.

Ringsted Ungdomsforening blev født den 10. Juni 1941, ca. 25 unge havde samlet sig i Præstegaardshaven til stiftende Generalforsamling. Den valgte Bestyrelse besluttede at afholde en Ungdomsfest med indbudte fra Taastrup, Køge, Næstved og Slagelse. Festen afholdtes i Juli samme Aar, og der var mødt mange unge fra de indbudte Byer, og man fik et Indtryk af, at vor katolske Ungdom gik en Blomstringstid i Møde. Festens Program var iøvrigt Messe med Fælleskommunion, Lege og Sketch.

Det var Ringstedes første Fest. Ringsted var derefter paa Besøg baade i Taastrup, Næstved og Slagelse, og vi fik mange Minder om

et godt Kammeratskab med hjem.

I Juli 1942 afholdt Ringsted igen en Ungdomsfest, der formede sig lige som Festen Aaret før. Efter denne Fest blev man opmærksom paa, at Sport holdt Ungdommen sammen. Bestyrelsen for Ringsted Ungdom foreslog derfor Taastrup, Roskilde, Næstved og Slagelse at starte en Haandboldturnering. Paa Ringstedes Initiativ samledes Repræsentanter fra de 4 Byer i Roskilde, og forelagde her Turneringsplanen. Der blev udsat 2 Pokaler, 1 for Damer og 1 for Herrer.

Turneringen begyndte sidste Aar, og Stillingen er den, at Ringsted staar som Nr. 1 med Slagelse som Nr. 2. Turneringen blev desværre ikke færdigspillet, der mangler stadig et Par Kampe, men disse kan forhaabentlig spilles færdig sammen med den nye Turnering. Ringsted er kun 1 Point foran Slagelse, saa det vil vise sig, om de faar den første Andel i Pokalen. Roskilde og Taastrup har jo ogsaa et Ord og skal have sagt.

Ringsted har faaet en Fane skænket af Danmarkssamfundet, saa vi ser nok en ny Fane ved Valfarten til Haraldsted.

N. R.

Bønnens Apostolat

Intentioner for Juni Maaned: Ivrig Sone til Jesu og Marias Hjerter. — At den uhyre store Mængde Katolikker i Ruanda og Urundi maa faa tilstrækkelig mange Præster.

St. Ansgars Kirke

Pinselørdag Kl. 7½ indvies Daabsvandet; derefter Højmesse. *Pinsedag* Kl. 7 og 8 stille Messe, Kl. 10 Pontifikalmesse, Kl. 19,30 Andagt. 2. *Pinsedag* samme Tidspunkter som 1. Pinsedag.

St. Antoni Sommermarked Frederikssundsvej 225

SØNDAG DEN 4. JUNI

Kl. 8:	Stille Messe — derefter Kaffebord i det Grønne.
Kl. 10:	Højmesse. Derefter Frokost i Markedsrestauranten. Den medbragte Mad kan nydes med Øl og Kaffe i det Grønne. Der serveres ogsaa lækkert Smørrebrød.
Kl. 12—14:	Grammofonkoncert.
Kl. 15:	Biografteater.
Kl. 15,30:	Harmonika og Sang: Gunnar Christensen og René van Wontergehm.
Kl. 16:	Biografteater.
Kl. 16,30:	Sketches af JOHS.
Kl. 17:	Biografteater.
Kl. 17,30:	Harmonika og Sang: Gunnar Christensen og René van Wontergehm.
Kl. 18:	Biografteater.
Kl. 18,30:	Sketches af JOHS.
Kl. 19,30:	Lodtrækning.
Kl. 20:	Andagt med Takkebøn for vore Velgørere.

Dagen igennem Tombola, Lykkehjul og alle de andre Forlystelser.

Sakramentskirken

Pinsedag som alm. Søndag. 2. *Pinsedag* Kl. 8 stille Messe, Kl. 10 Højmesse uden Præd., ingen Andagt.

Jesu Hjerter Kirke

Pinsedag Kl. 8,30 Fælleskommunion for Immaculatakongr., Kl. 10 Levitmesse, Kl. 19,30 Festandagt, iøvrigt som alm. Søndag. 2. *Pinsedag* som Søndag, dog ingen Messe Kl. 11,30, ingen Prædiken.

St. Therese Kirke

Pinsedag som alm. Søndag. 2. *Pinsedag* Kl. 7 og 8,30 stille Messe.

St. Andreas Kirke

Pinsedag Kl. 10 Levitmesse. 2. *Pinsedag* Kl. 8 og 10 Messe.

St. Knud Lavards Kirke

Pinsedag Kl. 7,30 og 8,30 stille Messe, Kl. 10 Højmesse; Kl. 20 Andagt. 2. *Pinsedag* Kl. 8,30 Sangmesse. Onsd. 31. Maj Kl. 20 Sidste Majandagt.

St. Mariæ Kirke

Pinselørdag: Kl. 7,30 Daabsvandets Indvielse. *Pinsedag*: Kl. 8 stille Messe, Kl. 10 Levitmesse. 2. *Pinsedag*: Kl. 8 stille Messe, Kl. 10 Højmesse og Majandagt. Onsdag 31. Maj: Kl. 19,30: Afslutning af Majandagten med Prædiken og Procession. Fredag 2. Juni Kl. 15,30—19,30 Tilbedelse. Eukaristisk Forening. Kl. 19,30 Andagt.

Immaculatakirken

Pinsedag Kl. 7 stille Messe, Kl. 10 Højmesse, Kl. 18 Festandagt. 2. *Pinsedag* Kl. 7 Kommunionuddeling, Kl. 9 Sangmesse, Kl. 18 Majandagt.

Eukaristisk Forening

for St. Ansgars Sogn. Damerne bedes indtrængende om at komme til deres fastsatte Time og ved Ankomsten melde sig til Vagten øverst i højre Bænk, første Fredag d. 2. Juni. Tilbedelsen begynder Kl. 14. Henvendelse *denne Gang* til Fru Lottrup, Toldbodgade 10, Palæ 159 x.

St. Dominikus' 3. Orden

Tirs. 13. Juni Kl. 20 Møde.

St. Knuds Skole

Den 12. Januar i Aar fyldte *Skt. Knuds Skole* i Stenosgade 75 Aar. Selve Dagen fejredes som en intern Fest paa Skolen. Nu har en Kreds af tidligere Elever imidlertid fundet, at Jubilæumsåret yderligere burde markeres, dels ved en selskabelig Sammenkomst i Oktober for gamle Elever, dels ved en Indsamling blandt disse til en Jubilæumsgave til Skolen. Da en Del Adresser er Festkomiteen ukendte, anmodes gamle Elever om i nær Fremtid at indsende deres Navn, Adresse og Dimissionsaar til Hans Bang, Ahlmannsgade 3, København N. —

Sygeplejerske-Forbundet

Majaften paa Rygaard Onsdag d. 31. Maj Kl. 20. Vi samles i Kirken til Majandagt, der slutter med Rosenkransbøn og Velsignelse. Derefter drikkes Kaffe i Parken. Afslutning ved Pater Coenen S. J.

Katolsk Ungdoms Klub

København.

Grundlovsdag Mandag d. 5. Juni tager vi som sædvanlig paa en Halvdagstur. Vi starter fra Stenosgade Kl. 14 og medbringer Aftensmad og Vandresangbog. Frederiksberg K. U. K. deltager. Se iøvrigt Ugebladets næste Nummer.

Amager.

Lørdag d. 3. Juni Fællesmøde. Det sidste Møde i denne Sæson. Civilingeniør Knud Hutterer holder Foredrag med Lysbilleder om Valfarten til Haraldsted. De to Minutter: Angela Martinsen, Poul Rønne og Bent Larsen. Det praktiske Arrangement Gruppe 1. Inden Mødel gaar vi alle til Majandagt Kl. 20.

Frederiksberg.

Foraarsfest afholdes 9. Juni Kl. 20,15. Indledningstale af Pater Brunnicardi C.Ss.R. De to Minutter ved Tove Frederiksen og Ansgar Samuelsen: Vi unge Katolikker om Verden. Kaffebord, Film, Amatøraften. Pris 1 Kr. — Grundlovsdag: Udflugt med Københavns K. U. K. (se dennes Program).

HORSENS
Manufaktur . Trikotage . Udstyr A-S Horsens Textil Lager Leverandør til katolske Institutioner
Carl Bech aut. elektr. Installatør Vestergade 33 . Telf. 1026 Leverandør til kath. Menighed
RANDERS
Randers Andelsmejeri Telefon 776 (4 Linier) Fineste Mejeriprodukter fra Dyrlæge kontrollerede Besætninger

AARHUS	
<i>Alfred Pihl</i> Bagermester, Conditori Telefon 3041 - Hammershus Leverandør til St. Josef Hospital	Køb hos vore Annoncører
 Byens førende Tlf 8700 (4 Lin.)	
ODENSE	
LEDIG	Junker-Dreie Kolonial . Delikatesser Nørrebro 49 . Odense Lev. til Sct Josephs Hospital
Vald. Tørring aut. elektr. Installatør Kongensgade 13, Tlf. 2021 Leverandør til Dalum Kloster	JØRGEN RASMUSSEN Gjarmester Overgaden 29, Telefon 1117 Leverandør til St. Josephs Hospital og Kirken

AALBORG

<p>Ferd. Færch & Co. Tømrermestre Strandvejen, Tlf. 301</p>	<p>A. Hoffmann Urmager og Optiker Borgerg. 17 (lige v. den nye Bro) Briller efter Lægerecept Rep. udf. nøjagtigt og billigt Telefon 3779</p>	<p>Henry Hansen <i>Trikotage og Herrelingeri</i> Kastetvej 39, Aalborg, Tlf. 56 65</p>
<p>M. Thomsen Støtt <i>Entreprenør og Murermester</i> Kong Christians Allé 6 Telefon 1992</p>	<p>Mathias Christensen Absalonsgade 14 . Tlf. 1556 <i>Kolonial . Delikatesser . Kaffe</i></p>	<p>Køb Hjemmets Udstyr hos Thuén, Gravensgade 2</p>
<p>P. Krebs <i>Elektroinstallatør</i> Frederiksgade 6 Telefon 1786 <i>Udf. Arb. ved Kamilianerkliniken</i></p>		<p>Hans Wiencken Kastetvej 51 . Aalborg er det rigtige Indkøbssted for Kød, Flæsk og Paalæg <i>Reelle, unge Varer til beskedne Priser</i> Egen Pølsefabrik . Forlang Tilbud</p>
<p>N. Nielsen & A. Brostrøm H. PERS EFTERFØLGER</p>		<p>Aut. Vand-, Gas- og Blikkenslagermestre SANITET- CENTRALVARME Algade 58 . Aalborg . Telefoner: 681 - 6581</p>

NAKSKOV

<p><i>Spis Arbejdernes Fællesbageri's Produkter</i> Nakskov . Telefon 621</p>	<p>Broderimagasinet <i>Østergade 18 . Telefon 921</i> Alttil Haandarbejde . Tegning, Montering Stort Udvalg i Garn <i>Leverandør til Søstrene</i></p>	<p>L. C. Clasen <i>v. Ole Clasen</i> Murermester Telefon 208 Lev. til kat. Kirke</p>
<p>Nakskov Dampmølle <i>Aktieselskab</i></p>	<p>Alle Sorter Brændsel til Kakkellovne og Varmeapparater tilbydes billigst i allerbedste Kvaliteter. A-S Nakskov Kulimport Telefon Nr. 17 <i>Leverandør til den katolske Kirke</i></p>	<p>Chr. Steffensen <i>HERREEKVIPERING</i> Fruegade 8, Nakskov, Tlf. 796 Leverandør</p>

HOLBÆK

<p>A. P. PEDERSEN Murermester Markedsplads 10 . Telefon 239</p>	<p>Vestergades Maskinværksted RASMUSSEN & NIELSEN Telefon 1039</p>	<p>H. P. Larsen Kolonial . Delikatesser Algade 28 . Tlf. 849 Leverandør til Hospitalet</p>
<p>Holbæk Mejeri A/S <i>Algade 54 . Telefon 65</i> Leverandør til Hospitalet</p>	<p>A-S Arbejdernes Fællesbageri Bedste Brødsted <i>Lev. til St. Elisabeth Hospital</i></p>	<p>JENSEN & OLSEN statsaut. Installationsforretning Elektrisk Lys og Kraft Algade . Telefon 365 Leverandør til den kat. Menighed</p>

Katolsk Ugeblad

4. Juni 1944
92. Aarg.
Nr. 23

Sankt Norbert

Tre danske Apsider
Kristus-Kirke eller
Maria-Kirke
Digt, Roman m. m.

Kritiske Sjæle *Et Eventyr*

Et rustent Tøndebaand stikker op af Skarndyngens hulter lil bulter. Der er Askebunke, Kaalstokke, Konservesdaaser, Papæsker og blomstrende Døvnælder. Mens de fleste Tilflyttere efter ganske kort Tid bukker under for Skarndyngens Psykose og lader sig trække ned i Skarnet, holder Tøndebaandet Hovedet oppe. Det har kendt bedre Dage og er stadig rigtigt i Vigør, saa det føler det som en Uret, at det havnede paa Affaldsdyngen. Desmere da det i flere Menneskealdrer har siddet om en Vintønde. Det har aldrig haft at gøre med andre end de fineste Vinsorter saasom Madeira og Sauterne, som Tøndebaandet ynder at nævne Navnene paa, stolt som en Amme, der har holdt fyrstelige Børn i sin Favn. Det har rejst i Udlandet, baade i Frankrig, Italien og Nordafrika. Da kom Krigen, og Tønden opløstes lige som saa meget andet. I nogen Tid laa Tøndebaandet upaaagtet. Saa trak Vinhandlerens lille Søn det frem og anvendte det som Trillebaand. Indtil han en Dag blev kaldt bort fra sin Leg og lod Tøndebaandet ligge paa Asfalten. Da var det, det havnede paa dette uheldige Sted.

I Begyndelsen lyttede Skarndyngens Beboere interesserede til Tøndebaandets Historie. De var heller ikke uvillige til at ind-

rømme, at det solide Jernhaand var for godt til at blive kasseret. Men efterhaanden blev de ked af de evindelige Jeremiader. Nu blev de ilde berørt af den idelige Fremhæven af egne Fortrin og Fortjenester. De undgik Tøndebaandet og rykkede sammen, mens de gjorde sig lystige over det gamle Vrøvl, som Vinen var steget til Hovedet, som de udtrykte sig.

Naar Tøndebaandet prøvede at beklage sig over for dem, blev de straks ærgerlige og sagde utilsløret, at naar ingen brød sig om at samle Tøndebaandet op, var det et Bevis paa, at ingen havde Brug for det. Derfor hørte det da ogsaa hjemme, hvor det var. Saaledes blev det uheldige Tøndebaand isoleret paa selveste Skarndyngen og maatte i Stilhed ruge over sin Fortid. Indtil der kom nye Gæster, som Tøndebaandet kunde komme i Lag med, og som havde fornøden Dannelse til i hvert Fald i nogen Tid at høre over med den forurettedes Klage.

Det blev Tilfældet med en Rosenkrans, der fandt Vejen til Skarndyngen. Den skulde nu bestemt aldrig have været der. En Rosenkrans, der i Aarevis har været i Hænderne paa en fornem gammel Dame; der regelmæssigt er kommet i røgelsesduftende Kirker og Kapeller, og som, naar den ikke gled mellem de from-

me Fingre, blev laast ned i et silkeforet Futteral og sammen med andre Kostbarheder baaret i en Lædertaske, der selv stammede fra den franske Riviera, en saadan Rosenkrans hører ikke hjemme paa en Affaldsbunke i Selskab med Beauvais' kasserede Blikdaaser. Men det kan gaa mærkeligt til her i Livet. Bemeldte fornemme Dame havde paa det sidste holdt Sengen baade Dag og Nat, og Rosenkransen havde altid været hos hende. Det var da blevet saa godt som aftalt, at den ogsaa efter hendes Død skulde slynges om de sammenfoldede Vokshænder for sammen med Fruen at komme i den hvidlakerede Kiste, som Rosenkransen endnu lige naaede at skimte.

Men saa havde Husets Herre, der var Fritænkter, uden videre taget Rosenkransen fra sin døde Mor og kastet den i Skarnebøtten; den døde fik en Buket For-glemmigejer i Stedet for.

Tja, sukkede Rosenkransen, man har jo altid vidst det: Utak er Verdens Løn.

Saaledes rykkede de to udstødte sammen. Ikke at de sympatiserede med hinanden. Det gjorde de ikke. Tværtimod kunde den ene egentlig ikke lide den anden, siden de var saa forskellige, og Tøndebaandet var saa ugudeligt som Rosenkransen var from. Men de trængte til hinan-

Munkemel

Salg og Udlejning

AF LYSBADE OG ELEKTROMEDICINSKE APPARATER

DANSK RØNTGEN-TEKNIK A/S

KØBENHAVN
TELF. 4229

AARHUS
TELF. 6545

GAMELCA med den rigtige Kaffesmag
Forlang den hos Deres Købmand
Fabrikeret af **A. C. GAMÉL**

RECK'S OPVARMNINGS COMP. A/S
Esromgade 15. København N. Telef. 7480
Centralvarmeanlæg af enhver Art
Køkken-, Vaskeri-, Desinfektions- samt Tørrestueanlæg m.m.
RECK-STAALEDLER

BONALIN-BONEVOKS
til alle Gulve
Bonalin-Kompagniet A/S, København F

Mark Poulsen & Rønne
INGENIØRER
Pr. Maries Allé 1 A - København V.
Centralvarme-Anlæg - Sanitære Anlæg
Telefon 8533

Ove Juel-Christensen
Kaffe og Kolonial en gros
Ryesgade 106
Telefon Central 408

Blomsterforretningen
CAMELIA
Smukke Kranse og Kislepyntninger
Frederikssundsvej 229, Tlf. Bella 1729

absolut
ABSALON
naar Forsikring skal tegnes

Gaa i Arbejdernes Kaffeforsyning
Amagerbrogade 156
og prøv vor ekstrafine Maltkaffe
1.39 Kr. pr. 1/2 kg.
Altid friske Smaakager

KØBENHAVNS BRÆNDELS KOMPAGNI
KUL KØK KOKS
NØRREGADE 15 TELF. 9270

Bageri & Conditori
Johan Aschengreen

Amagerbrogade 72, Telefon Amager 353
Filial: Amagerbrog. 125, Telefon Amager 4019

G. Garth-Grüner
Landsretssagfører
Frederiksholms Kanal 6, Kbh.
Tlf.: 12,166 og 12,161

Malerfirmaet Gustav Lehnert
Rud. Berghsgade 65 . Ryv. 1421 y
Alt Maler-
og Tapetsererarbejde udføres
Udfører Arbejdet ved Sct. Michaels Gaard

MIZAR *for*
L. E. LARSEN
Sommersko
Nørrebrogade 206

HORISONTEN RUNDT

Kasperek Sagen

Som udførligt omtalt i Dagspressen er der faldet Dom i det offentlige Sag mod Frk. Agnes Kasperek. Frk. Kasperek frikendtes for Anklagen for Giftattentat, idet Retten udtalte, at Bevisets Usikkerhed maatte komme den anklagede til gode. Under Sagen rettede Frk. Kasperek en Række fantastiske Beskyldninger mod Sankt Josefsøstrene, og Rettens Modtagelse heraf kan betragtes som en Mortifikation af dem. Anklagemyndighedens Repræsentant, LRS. Wilfred Christensen har sikkert Ret i sin Udtalelse til et Middagsblad, at Søstrenes gode Navn i Befolkningen absolut ikke har lidt nogen Skade, tværtimod.

Der er sikkert ogsaa almindelig Tilfredshed med, at denne Sag forhaabentlig er bragt til Afslutning.

»Petrus«

Lige før Pinse udkom Pastor Schindlers store To-Binds-Værk om den hellige Petrus. Desværre er det os først muligt i næste Nummer at bringe vor udførlige Ontale af dette store Arbejde.

Radiogudstjeneste

Kristi Legems Fest, Torsdag 8. Juni Kl. 8 transmitteres Messen i Sakramentskirken med tilhørende Prædiken af Pastor Benzon.

Søndagsmessen i Ferien

I næste Uge begynder vi med vort Ferie-Gudstjeneste-Skema. De Præster, der endnu ikke har sendt os Oplysning om, hvornår Søndagsmessen læses i deres Kirke, anmodes venligst om at gøre det snarest muligt.

Tilbedelse i Domkirken

Fredag 2. Juni
Kl. 14—19½.

Tre danske Apsider

med katolsk Tradition ...

Det er bemærkelsesværdigt, at mens den dybe religiøse Alvor i »Indre Mission« ofte faar os Katolikker til at føle os mindre fjærnt fra den end fra »Grundtvigianerne«, er Forholdet det omvendte, saa snart vi kommer ind paa det kunstneriske Omraade: hær føler vi et ikke ringe Slægtskab med Grundtvigs Folk — baade i Ordets, Tonens (Laub) og Billedets Kunst; de og vi taler i Kunsten et Sprog, der kan forstaaes tværs over det, der skiller.

Ingen kan nægte Slægtskabet mellem Skovgaard og den store katolske Kirkekunst; det er ham, der staar i Gæld til den, men han har afbetalt paa Gælden ved, hvad han har lært Skikkild, Birgitte West og Theilmann; hans Medarbejdere har da ogsaa altid kunnet forstaa, hvad de danske katolske Kunstnere vil — ganske som Grundtvigianeren Oscar Geismar altid har forstaaet, hvad danske katolske Digttere vil — og de har kunnet bedømme os med større Fordomsfrihed end de fleste andre.

En Kunstner med dyb Rod i Grundtvig — gennem en halv Menneskealder Formand for Me-

nigheden i Vartorv — Rud-Petersen, har nys haft en retrospektiv Udstilling i Kunstforeningen (hvor ogsaa Udstillinger af Mogens Ballin og Chresten Skikkild har været afholdt), og den var af usædvanlig Interesse.

Rud-Petersen er saa dansk som nogen: hans milde Landskaber er saa typiske som blot muligt og lyser af hans Kærlighed til dette blide, danske Land; hans Interiører er saa præstegaardsagtige, at de genspejler en religiøs Kultur, der nu er ved at forsvinde, men som præger ogsaa Billederne af hans eget Hjem. Men saa har han tillige lært i Syden; det Encaustomaleri, han har skrevet en grundig Bog om, repræsenteredes ved en Række yderst interessante Prøver i Pompeij-Manéren, lette, luftige og humorfyldte.

Men, hvad der mest fangede mit Øje i al denne sollyse Rigdom fra et langt og harmonisk Malerliv, var Dekorationen af tre Kirke-Apsider, som ikke blot falder godt ind i Grundtvigs Tankegang, men som kunde have prydet katolske Kirker med samme Ret. Hvor Skovgaard altfor ofte er blot religiøs Kunstner, men ikke liturgisk, nærmer Rud-

Vodskov Kirke

Stagstrup Kirke

Petersen sig helt til vort Ideal af Kirkepryd: det midtsamlende Kult-Billede over det alt dominerende Alter.

Vodskov Kirke er ny, og i 1909 prydede Rud-Petersen den med en Christoforus, som ikke var nogen let Opgave. Arkitekten har lavet Apsis for bred, for aaben og for lidet dyb; den dekorative Ramme om Alteret med den forstyrrende Indskrift (ulæselig nede fra Kirken!) virker uroligt, og der savnes Afbrydelse og Lys fra et Vindue i den store Buelflade. Kunstneren har slaaet Hul paa denne altfor store Skal med en mægtig Christoforus, som minder om Vildmændene i det danske Vaaben; møjsomt vader han over Limfjorden ved Vodskov med en Stav i Haand, saa stor som et Grantræ. Fra hver sin Brink med Fyr og Gran (de stedlige Plantager!) svæver Engle, som ved Leden og Vinken drager ham gennem de dybe Vande. Paa hans Skulder rider et yndefuldt Jesusbarn, hvis cilsellerede Kæmpeglorie lyser op i Apsidens noget mørke Farver, der dog lettes af Englenes lyse Albaer med broderede Stola-Bræmmer og af deres farveprægtige Vingefang. Øverst, mellem Skyer, svæver Ravne og Maager, og fornedet staar Fjorden i krap Sø. Lad være, at Christoforus ikke er frontal og statuarisk, men bevæger sig (hvad en liturgisk Kultfigur ikke maa!) — men det er sletikke ham, der er Hovedfiguren: det er Kristusbarnet, som troner paa hans Skulder som paa en Trone — det er *ham*, der hær hyldes og dyrkes,

se blot paa hans vældige Glorie! Og han er frontal, mens Kæmpen er drejet, som Ægypterne drejede deres Figurer. Der er Ro, Majestæt og menneskelig Værdighed over Billedet, Farvemæthed og Tæthed — men man savner et himmelsk Straalelys.

Hillerslev Kirke er fra den katolske Tid, og Apsiden har de for den klassiske Kirkekunst saa selvfølgelige Dimensioner. Rud-Petersen har nøjedes med at farve Soklen og give den nogle monumentale Baand. Det meget brede og dybe Vindue gør Opgaven svær, men tvinger samtidig Øjet til Midtsamling. Kallotten har han delt ved et Skylag fornedet, saa den opstandne Kristus svæver mellem Engle ovenover Skyerne — man tænker snarere paa Himmelfarten end paa Opstandelsen, og Soldaterne synes umotiveret at færdes i et Skylag; hær mangler Præcision i Idéen: Skyerne er blot Fylde-

kalk, og de skrækslagne Soldater (Sværdet flyver den ene af dem af Hænde — en god, men urolig Idé!) skaber Forvirring. Samling skaber dærmød den mægtige Kristus i Mandorla-Glorien, hvis Glans belyser de to tilbedende og undrende Engle. Hele Farveskalaen er fint stemt af med Granittens Graat, Rødt, Grønt og Blaåt i Rammens to Trin. Det hele er redelig, jævnt og troværdig kunstnerisk Tale — men uden det store Sus. (1920).

Stagstrup ældgamle Kirke er dekoreret i 1941, og hær naaer Rud-Petersen sit bedste. Rammen er enklere, men dens Sten har saa stærke Farver, at de maa bestemme Skalaen i Billedet stærkt, og Vinduet er smallere. Over Basis' neutrale Mur er draget et Skriftbaand med Grundtvigs Linjer: »Vend Dit Blik fra Skyggedale / til Gud Faders Herlighed / efter evig Sandheds Tale / det er Liv og Lys og Fred!« Ovenover Baandets lyse Farver er Billedet delt i tre Etagere: en higende Flok af alskens Mennesker i lange Klædebon: Alvorlige Mænd, modne Kvinder og gode Børn med klare Blikke, søger frem mod Midten og opad; nænsomt gennet Engle i næsten jordiske Klæder, men med dejlige lyse Vinger, de nølende ad rette Vej: ind og op mod Kristus. Over Vinduet troner Kristus Pantokrator som Verdenshersker paa sit Højsæde mod en saa dansk, mælket-blaa Sommerhimmel, over hvilken han, fra

Hillerslev Kirke

det flydende Lys i sin ovale Glorie, gyder Skær og Skin; hans Kjortel er hvid, hans Klædebon blaat, men mere mættet end Sommerhimlen; hans Højre er løftet til Tale. Rundtom ham og mellem ham og de higende Kristne svæver fire Engle, hvis Gestalter lyser i Skæret fra Herren og atter belyser Folkehavet, der fortoner sig i hvidblaa Dis. Farverne er lette og liflige og synes ligesom at strømme ind over Apsiden fra Rammens farvemættede Granit-Kvadre, der hær

og dær rækker dybt ind i Billedet: hær tjener Maleren Rummet og hersker ikke i det. Der er en mægtig Samdrift og Opdrift i Billedet, og Kristi Højhed pointeres naturligt ved, at han af Vinduet er presset op mod Zenit. Hær er bygget aldeles personligt paa den fineste katolske Tradition og paa den danske Aandsform, Grundtvig har givet Udtryk; et Billede som dette føles ikke som et Fremmedlegeme i en Kirke, som er »katolsk, hver eneste Sten«.

Peter Schindler.

Kristus-Kirke *eller* Maria-Kirke

af C. C. Martindale S. J.

II. Hvad moderne Paver siger

Leo XIII.

Den 25. Maj 1899 indvier denne Pave hele Menneskeslægten til Jesu helligste Hjerte:

»De, som kender og elsker Kristus, vil erfare, at deres Tro og Kærlighed vokser ved Andagten til Jesu Hjerte. De, som nok kender Kristus, men ikke bryder sig om hans Lov og Forskrifter, vil sættes i Stand til at tænde Kærlighedens Luc i deres Hjerter.

De mest ulykkelige, som er Bytte for Vantro, vil ved vor Bøn faa den Naade, at de underkaster sig Kristi Herredømme og bliver delagtige i Troens og Retfærdighedsens Naade.«

»Intet andet Navn under Himlen er givet os, hvorved vi kan blive salige« (A. G. 4, 12).

To Aar senere (1.11.1900) offentliggør han Rundskrivelsen om den guddommelige Forløser.

Frafald fra Verdens Forløser og de kristne Sæder og Indretninger er den største Ulykke, der kan ramme Menneskeheden.

Aldrig og paa ingen Maade at lære Jesus Kristus at kende er

det største Savn, men det skyldes ikke altid ond Vilje og Utaknemlighed.

At kende og saa forkaste ham er en Forbrydelse saa skammelig og ufornuftig, at man skulde anse den for umulig blandt Mennesker. Thi Kristus er alle Gorders Ophav og Kilde.

»Ikke med forgængelige Værdier som Guld og Sølv er I blevet løskøbt, men med Kristi, det lydeløse og pletfri Lams Blod« (1. Petr. 1, 18).

»Han sagde engang: 'Jeg er Vejen, Sandheden og Livet'.« Om dette Frelserens Ord taler Paven i Rundskrivelsen. »Ingen kommer til Faderen, undtagen ved mig!«

Han er Sandheden. »De tager al Tænkning fangen i Lydighed mod Kristus!« (2. Kor. 10, 5). »I skal erkende Sandheden, og Sandheden skal frigøre jer!« (Jo. 8, 32).

Kristus er Livet. »Alt er skabt ved Ordet, og uden det er intet skabt!«

Naar Menneskene hører paa Kristus, vil de rige og fattige være pligttopfyldende. De førstnævnte vil føle, at de maa øve

Retfærdighed og Kærlighed, hvis de vil blive salige; de sidstnævnte maa lægge sig efter Maadeholdenhed og Tilfredshed.

Hvor Kristi Lov er vor Retsnor og ikke hindres af noget, bliver den af Gud vilde Orden opretholdt og bringer Fred og Lykke.

Vi besværges alle Kristne, alle uden Undtagelse, at de gør sig Umage for efter Evne at lære Frelseren at kende. Den, som med et ærligt Sindelag og uformørket Dømmekraft ser op til ham, vil tydeligt erkende, at der ikke eksisterer noget mere frelsebringende end hans Lov, ikke noget mere guddommeligt end hans Lære.

Folket har hørt tilstrækkeligt om de saakaldte Menneskerettigheder; nu er det paa Tide, at det ogsaa hører om Guds Rettigheder.

Som sidste Hilsen til den Hjord, der var betroet ham af Gud, betragter vi hans Rundskrivelse om Altrets Sakramente. (28.5.1902). Han selv siger, at alt, hvad han i et 25 Aars Pontifikat har gennemført, skal kronnes med denne Encyklika.

Han udtrykker maaske sin dybeste Tanke ved et Citat af Augustins Bekendelser. (7, 10) »Du omdanner ikke mig i Dig som Dit Køds Føde, men Du bliver omdannet til mig.«

Dette Sakramente, om hvilket han finder ophøjede Ord, fremmer netop de tre guddommelige Dyder: Tro, Haab og Kærlighed. Det er — her gør Paven den store Kirkelærer Thomas af Aquins Ord til sine egne — Fromhedens Sakramente, Enhedens Tegn, Kærlighedens Baand.

»Kom alle til mig, I, som er trætte og betyngede, Jeg skal vederkvæge eder!« (Mt. 11, 28).

I dette Sakramente møder vi Kristus. Hans Sone og Forbøn bestaar deri uforandret og uformindsket, fordi Eukaristien ikke er noget dødt Minde om hans Dødsoffer, men en sand og vidunderlig, omend ublodig og hemmelighedsfuld Fornydelse.

Pius X.

Med denne Svanesang paa Læberne drager Leo XIII det sid-

ste Suk og bliver efterfulgt af *Pius X* (1903—1914).

Ogsaa for ham er Kendskab til Kristus det alt overvældende Problem.

I den første Rundskrivelse (4. 10. 1903) fremsætter han sit Program: *At forny alt i Kristus* (Ef. 1, 10), for at Kristus bliver alt i alle (Kol. 3, 11).

Religion, Aabenbaring og Moral bekæmpes saa voldsomt, at Antikrist synes at vandre paa Jorden og lader sig tilbede i Guds Sted.

Menneskenes Tilbagevenden til Gud *kan kun ske ved Fundamentet Jesus Kristus*, saa at Fornyelsen i Kristi er ensbetydende med Menneskeslægtens Underkastelse under Kristi Scepter, under den levende og gengældende Gud.

Vejen til Kristus fører gennem den af ham grundlagte Frelsesanstalt.

Som Middel anfører han god Uddannelse af Præsteskabet, der skal leve et helligt Liv; den religiøse Undervisning af haade de dannede og ikke-dannede Kredse; mange hader Gud kun af Uvidenhed.

Frem for alt maa den gode Hyrdes Forbillede efterlignes, der søger at vinde de forvildede, der saa tit paa Grund af daarlig Omgang, daarlige Raad, forudfattede Meninger eller Menneskefrygt er bleven til det, de er.

De troende opfordres til at give en Haandsrækning i dette store Arbejde; de skal ikke lade sig nøjes med Ord, men vise Gerninger, d. v. s. de maa være lydige mod Kirken, bekende Troen, øve Kærlighedsgerninger, give godt Eksempel og holde sig til Gudstjeneste og Sakramenter.

Paa den Maade vil de opnaa ikke blot himmelske Skatte, men ogsaa timeligt Vel.

Denne Fornyelse i Kristus skal opnaas ved ihærdig og inderlig Bøn.

To Aar senere udsendte Pius X vigtige og gennemgribende, ligefrem revolutionerende Kommuniondekreter til Gunst for hyppig og tidlig Modtagelse af Altrets Sakramente. Allerede som Biskop

saa han hellere, at Folket ved de biskoppelige Visitationer samledes om Nadverbordet, end enhver anden Art af Velkomsthilsen.

I den ovennævnte første Rundskrivelse fremhæver han hyppig Modtagelse af Altrets Sakramente som *Hovedmiddel til at forny alt i Kristus*.

Den 20. 12. 1905 tilskynder han ved Konkilskongregationens Dekret til daglig Modtagelse af Altrets Sakramente. Han gaar deri ud fra Oldkirkens Skik og Tridentinerkonciliet's Anbefaling af samme Øvelse. Han fremhæver, at Jansensismens Strenghed havde vanskeliggjort og ligefrem hindret den. Paven erklærer det som Kristi og Kirkens Ønske, at alle troende oftere, helst hver Dag, maatte træde frem til Nadverbordet, saa at den eukaristiske Forening med Gud maatte være et Lægemiddel mod Fejl og Lyde, ikke saa meget Løn for Dyd, — Kraft til at forøge og opflamme Kærlighed, undertrykke Begær, slette mindre Forseelser og forebygge større Synder. *Enhver*, i hvilken Stand eller Kald han end staar, *har Lov til at gaa til Alters hver Dag*, saafremt han er fri for Dødssynd (er i Naadens Stand) og har det rette Sindelag, d. v. s. Hensigt til at komme Gud nærmere efter passende Forberedelse og Taksigelse.

Alle Sognepræster og Prædikanter samt Skriftefædre opfordres til at opildne det kristne Folk til denne fromme og helsebringende Øvelse.

Senere Dekreter gør Modtagelsen af Altrets Sakramente lettere for de syge, der ikke kan være fastende.

Ligeledes i Tilknytning til Tridentinerkonciliet's og Laterankonciliet's Bestemmelse samt i Modsætning til Vranglære og Misbrug erklærer Sakramentskongregationen d. 8. 8. 1910 efter udførlig dogmatisk Begrundelse og med efterfølgende pavelig Godkendelse, at Børnene har Adgang til Eukaristien, saasnart de er i Stand til at skelne det eukaristiske Brød fra det almindelige, og kender de vigtigste Trøshemmeligheder, selvom de mangler en Del til fuldkommen

Erkendelse af dem (d. v. s. omtrent i Syvaarsalderen).

Forældre, Lærere, Skriftefædre og Sognepræster indskærpes at føre Børnene til Kommunion, naar deres Daabskyld er bevarret, fordi Jesus elsker Børnene og fordi de derved beskyttes mod Djævlens Fælder og Snarer.

Paven opfordrer til at holde fælles Kommunionhøjtideligheder og gentage dem efter den første Kommunion.

Benedikt XV.

Selvom *Benedikt XV* (1914—1922) ikke ved store Rundskrivelser som hans Forgængere og Efterfølgere fremhæver vor Forening med Kristus, kommer han atter og atter ind paa denne livsvigtige og livgivende Forbindelse.

I hans Regeringstid forøgedes Tallet paa internationale og diocesane eukaristiske Kongresser.

Han fremmer Dyrkelsen af Jesu eukaristiske Hjerte (3. 4. 1915).

Han selv forfatter en Bøn til Jesu Hjerte, som skal bedes ved de offentlige Andagter.

I Rundskrivelsen om Forkyndelsen af Guds Ord (15. 6. 1917) siger han bl. a., at Formaalet med Prædikenen bør være at sprede Sandheden, vække et kristent Liv, Sjælenes Frelse og Guds Ære i *Kristi Fodspor*. Prædikens Genstand skal være *Kristus og hele hans Lære*. Prædikenen skal holdes for at behage ikke Menneskene, men Kristus.

Ved en Tale (1917) understreger han, at Prædikanten ikke skal prædike sig selv eller om naturlige Emner, men udelukkende forkynde Kristi glade Budskab.

Pius XI.

Ogsaa *Pius XI* (1922—1939) var det magtpaaliggende at føre Kristenheden og Menneskeheden nærmere til Kristus. Vi vil blot nævne de tre Rundskrivelser om Kristi Kongedømme, Jesu Hjerte Andagten og Præstedømmet og hans *Motu proprio* om de aandelige Øvelser (Eksercitier).

Henimod Slutningen af Motu proprio'et skriver Pius: »Da under en stjerneklar Himmel, medens Jorden tav, Natten nærmede sig Midnatstimen, kom i dyb Stilhed, langt borte fra Menneskers Boliger, Faderens evige Ord, iført vor menneskelige Natur, ned til os dødelige Skabninger, og oppe i Luften hørtes Himlens Lovsang: »Ære være Gud i det høje og paa Jorden Fred for Mennesker med god Vilje« (Lk. 2, 14). Denne den kristelige Freds Jubelhymne: — Kristi Fred i Kristi Rige — et Udtryk for det højeste Ønske, Vort apostoliske Hjerte kender, et Udtryk for det, som alle Vore Tanker og Anstrengelser ihærdigt søger at virkeliggøre, denne Jubelhymne vil gøre dybt Indtryk paa alle Kristnes Hjerter, hvis de gør sig fri for Larmen og denne Verdens Forfængeligheder og i dyb og stille Ensomhed overvejer Troens Sandheder og *hans* Liv og Eksempel, som bragte Verden Fred og efterlod sig den med de Ord: »Min Fred giver jeg eder« (Jo. 14, 27).

Maalet med Pius Rundskrivelser kan bedst skitseres ved Ordene i Festdagens Præfation: (Jesu Hjerte Festen) »Det er værdigt og ret, rigtigt og frelsebringende, at vi altid og overalt takker dig, hellige Fader, evige Gud, du, som vilde, at din enbaarne, medens han hang paa Korset, blev gennemboret af Soldatens Spyd, for at hans aabne Hjerte, den guddommelige Gæmildheds Helligdom, skulde overøse os med Miskundhedens og Naadens Strømme, og at dette Hjerte, som uafsladelig brændte af Kærlighed til os, skulde være et Hvilested for de gode og en frelsende Tilflugt for angerfulde Syndere...«

(Kristi Konge Fest) »... at vi altid og overalt takker dig, hellige Herre, almægtige Fader, evige Gud, du, som salvede din enbaarne Søn, vor Herre Jesus Kristus, evig Præst og al Verdens Konge, med Glædens Olie, for at han, der ofrede sig selv paa Korsets Alter som et ubesmittet og fredstiftende Offer, skulde fuldbyrde den menneskelige Forløsnings Hemmeligheder

og overdrage, efter at have lagt alle Skabninger under sit Herredømme, din uendelige Guddomsvælde et evigt og altomfattende Kongerige, Sandhedens og Livets Rige, Hellighedens og Naadens Rige, Retfærdighedens, Kærlighedens og Fredens Rige.

Hvorfor vi med Englene og Ærkeenglene, med Tronerne og Herredømmerne og med hele den himmelske Hærskare synger din Herligheds Pris, idet vi uden Ophør siger: Hellig, hellig, hellig er du Hærskarernes Herre...«

(Fortsættes næste Uge)

?

Det blinkede i alle Gadespejle,
da unge Larsen tog Bopæl i Gaden,
han diskuteredes fra Dør til Dør,
man vilde vide alt om Larsens Laden.

»Hvad mon den unge Mand dog gør,
hvad vil han her i Staden?«

Men Larsen lever roligt og stilfærdigt,
og der er næsten intet at bemærke,
i hvert Fald intet helt sandfærdigt,
men bare det, at Manden lever stille,
er meget mystisk — og kan være ilde!

Man drøfter ham fra Støvlerne til Næsen,
mens Kaffen drikkes og man dypper Kager:

»Der er nu noget mystisk ved hans Væsen

— for selv i Vintervejrets værste Rasen,
hver Søndagmorgen han sin Cykle tager
og kører bort, indtil det ham behager
at komme hjem igen, ja, det gør Larsen.

Har han en Elskerinde mon? Hvad laver Manden?

Gaar han til Fodholdkamp da — eller mon han fisker?«

Nysgerrighedens Kar er fyldt til Randen
og hele Byen gisner, hvisker, tisker.

»Er han en Flygtning da — maaske af russisk Adel,
en hjemvendt, stenrig Dansk-Amerikaner?«

Ingen ved, men mange tror — og aner...

Thi ganske rigtigt, paa sin Cyklesadel
sig sætter Larsen op i Søndagsmorgentaagen
og kører rask afsted igennem Gaden,
mens mange Blikke følger ham fra Laagen,
naar Larsen spurter ud igennem Staden.

Og en, som ved Besked, kan nu berette,
at Larsen kører fastende afsted

— *Asket* han er, og er det ikke dette,

saa lider han af Mavesaar, maaske...

Nu vil man ha' Besked, nu maa det vides,

for der maa være særligt gode Grunde,

naar nogen tager hjemmefra paa Cykle

paa Tider, hvor de fleste helst vil blunde.

Men Skuffelsen blev stor, det maa man sige,

da røbet blev hans mystiske Mission,

han hverken var Spion eller deslige,

det hele var slet ingen Sensation:

— — —

Thi Sandheden om Larsens dulgte Virke,
var bare den — at Larsen tog til Kirke.

Arne Hall Jensen.

Præmonstratenserordenens Stifter

Den hellige Norbert

— Kirkefyrste og Politiker

Man har sagt om den hellige Dominikus og den hellige Frans af Assisi, at de stadig var paa Vej til Rom. Paa dette Punkt — som paa saa mange andre Omraader — er den hellige Norbert, Præmonstratensers Korherrenes Stifter, en værdig Forløber for begge de to store Ordensstiftere. Thi et af hans Livs mest bemærkelsesværdige og betegnende Træk er netop hans ubelængede Tilknnytning til den hellige Stol.

Efter sin Omvendelse i Xanlen blev han førstledt og forfulgt af sin Slægt, og da vaagnede i ham Trangen til at drage ud i Verden for at forkynde Evangeliets Sandhed. Han kastede sig for den hellige Faders Fødder for at opnå dennes Billigelse. Pave Gelasius II indsaar siraks den hellige Iver, som glædede i den unge Mand fra Xanlen. Han vilde endog beholde ham hos sig, men Gud havde bestemt det anderledes og Gelasius II lojdede sig for denne Beslutning. Paven pålagde Norbert at hellige sig Forkyndelsen af Guds Ord, gav ham vidtgaaende

Fuldmagter til at prædike overalt, hvor hans Vej førte ham hen, og udnævnte ham til apostolisk Missionær.

Norbert er i første Række en Kirkens Mand. Han havde en stærk, udpræget Følelse for Kirkens Autoritet. Hans Ydmyghed og Iver vandt ham mange Venner. Biskop Barthélemy fra Laon gjorde sig saaledes de største Anstrengelser for at formaa ham til at slaa sig ned i hans Bispedømme.

Efter Grundlæggelsen af Præmonstratenserordenen stødte Norbert paa en Del Kritik og Modstand, men han søgte ene og alene at udgrunde Guds Vilje hermed. For klarere at indse denne, begav han sig til Rom og indbødte den hellige Faders Bedømmelse af hans Ordensstiftelse. Pave Honorius II var overbevist om den ny Ordens Nytte og Hensigtsmæssighed og bekræftede den højtideligt med en ny Bulle. Efter at Rom havde talt, var Norbert rede til at fortsætte ad den Vej, som han var staaet ind paa.

Norbert havde sig ved Petrus af Loons Skisma Lejlighed til at vise Kristi Stedfortræder sin ubestridte Trokæb. Han forudsaa Skismaet, og offentliggjorde et Brev fra det hellige År 1130 døde Honorius II, som udtalte sig mod den retmæssige Pave Innocent II. Efterretningen om den alvorlige Kæmpe foranledigede

Norbert, der i Mellemtiden var blevet Ærkebiskop af Magdeburg, til at sætte sit sin Kraft ind paa at faa Kong Lothar til at anerkende Innocens. Men Lothar forhastede sig ikke til at tage Stilling i Spørgsmaalet om den romerske Stol. Ærkebiskop af Bremen, Othéron, der var Anaklets Legat, var endog nærved at vinde Herskeren for sin Sag. Men Rigsdagen i Würzburg, hvis Sjæl

Norbert var, formaaede dog Lothar til at slaa ind paa den rette Vej. Gennem sin overbevisende Tale og det Ry, han allerede da nød for sin Hellighed, vandt han Kongen for Innocens II og Lothar anerkendte denne som den eneste retmæssige Pave.

Norbert ejede et politisk Blik der gjorde ham egnet til at beskæftige sig med Statsanliggender. Denne Evne viste sig allerede tidligere, idet han ved Heinrich V's Hof havde haft Lejlighed til at vise sin diplomatiske Dygtighed, og Lothar nærede stor Tillid til ham. I Aarene 1130—1134 var Norbert Raadgiver for den tyske Konge — og i Anledning af Anaklets Skisma tog han Ledelsen af den tyske Politik i sin Haand og beholdt den til sin Død.

Da Innocens II havde afholdt Koncilierne i Clermont og Liège, sammenkaldte et større Koncil i Reims. Paa dette Møde overrakte Norbert en Skrivelse fra Lothar, i hvilken denne lovede Paven at ville foretage et Felttog mod Anaklet. Denne Beslutning har Norbert sikkert sin Andel i: En mere velkommen Efterretning havde han næppe kunnet bringe Paven. Øjeblikket var nu inde, hvor man kunde gaa frem mod Anaklet med Magt. Lothar gjorde sig rede og opfordrede Norbert til at ledsage sig, hvad han ogsaa efter Pavens Ønske indvilligede i. Trods svigtende Helbred begav Norbert sig til Rom, hvor han udnævntes til Kansler i Siedet for Ærkebiskoppen af Köln. Det lykkedes ham endog at udvirke Kejserkronen for Lothar og hevange denne til at lade sig krone i Lateranen.

4 Flemiske Skole: Den hellige Norbert prædiker i Antwerpen

Chr. 1742
Smeyers: Den hellige Norberts Diskoner

Smeyers: Norbert

Kloster-Detektiven

af H. S.

4)

Pengespørgsmaalet fik han ogsaa nemt ordnet, for han vilde ikke have mere, end Kafferne fik. Da han saa, at dette undrede mig, forklarede han, at han havde en særlig Grund til sin Beskedenhed. Han var blevet opdraget i den metodistiske Lære, men i Aarenes Løb havde han fjernet sig mere og mere fra den paa Grund af den Splittedhed, der hersker indenfor dens Menigheder, og han havde saa faaet Lyst til at vide lidt nærmere om Katolicismen. Da dette ellers ikke var saa let at opnaa, havde han søgt Stilling hos os.

Egentlig var jeg meget beroliget ved hans Ord, men for en Sikkerheds Skyld skrev jeg til hans sidste Husbond for at faa en Udtalelse om ham. Og siden er min Uro forsvundet. Mr. Ballower, skrev han, er en ærlig og brav Fyr, som man fuldt ud kan stole paa, og som i Erfaring og Dygtighed kun vanskeligt kan overgaas. Og jeg selv kan jo tale med om hans Flid, — saa haaber jeg, at De, højærværdige Pater Superior, vil billige hans Ansættelse hos os. Jeg er blevet enig med ham om en Maanedes Opsigelsesfrist. Han lever alene i Farmhuset og faar sin Kost hos vor sorte Lærer. Hver Aften kommer han til Religionsundervisning hos Søster Monika. Jeg turde ikke betro Læreren at undervise ham.

Ellers gaar alt her sin vante Gang. Baade hos os og hos Søstrene er alle raske og sunde. Jeg haaber det samme for Dem alle i Queenstown. Det vilde glæde os, om De en Dag i nær Fremtid vilde se ud til os.

Hjertelig Hilsen til Medbrødrene der.

Deres ærbødige

P. Hubertus.

Direktøren for Fængslet i King Williams Town var et følelsesfuldt Menneske, egentlig lidt for meget for en Mand i hans Stilling. Han

vilde have egnet sig godt til Prædikant i en af de talrige sydafrikanske Sekter. Men som Forholdene nu var, saa havde han lovet sig selv aldrig at sende nogen af sine »Faar« ud i Verden igen uden et godt Ord ined paa Vejen. Om disse salvelsesfulde Taler havde nogen Virkning, det vidste han ikke selv, for Fangerne plejede altid straks efter Løsladelsen at rejse til en anden Del af Unionen, hvorved han mistede Forbindelsen med dem.

»Naa, I to kære Brødre der,« begyndte han denne Dag, »nu er I ikke længere Numre, men nu er I frie Borgere i en fri Stat. Til jeres Ros maa jeg sige, at I altid har udvist en eksemplarisk Opførsel. Gaa videre ad denne Vej, som I nu er slaet ind paa, og med Guds Hjælp skal I naa til at blive ansete Mennesker. Udvisk Fortidens mørke Minder af jeres Hukommelse, og lev for Fremtiden et Liv i Ærlighed og Retfærdighed. Ærlighed varer længst, som Ordsproget siger.«

Men her blev han afbrudt af Bill, som sagde: »Ja, men Hr. Direktør, hvordan kan man være ærlig, naar man ikke kan faa noget at bestille?«

»Kæreste Bill Farley,« svarede Direktøren, Kaplandet er saa stort, at enhver, der virkelig vil, med Lethed kan faa Arbejde.«

»Naa, det tror jeg nu ikke paa,« indvendte Bill. »Saa længe der er Indfødte her i Unionen, saa længe bliver der intet Arbejde til os.«

»Hvor kan De dog sige det, Farley?« De ved jo dog, at en hvilken-somhelst Farmer foretrækker hvide Arbejdere fremfor farvede, naar de blot vil være beskæftede i deres Lønfordringer.«

»Ja vel, men rende og slide i det for en Sulteløn, det har jeg nu alligevel ikke Lyst til.«

»Nej, det er maaske heller ikke meget, De faar for det; men, kære Bill Farley, De maa da indrømme mig, at det er bedre at leve et ar-

bejdsomt, om end fattigt Liv, end det er at føre en uhæderlig Tilværelse. Gaa dog nu fremad paa den rette Vej og trøst Dem med, at det maaske kun er Begyndelsen, der er saa svær. Med Tiden vil Deres Kaar nok bedre sig.«

Og saaledes talte han videre til dem i endnu et Kvarter, indtil omsider de to's Ansigter klarede op ved det forløsende Ord: »Og gaa nu med Gud!«

Det lod de sig ikke sige to Gange, men stormede af Sted, mens Bill ærgerlig beklagede sig over, at en halv Time af deres kostbare Frihed var gaaet med til at høre paa Direktørens Gardinprædiken. Snart var de inde i de indfødtes Kvarter; det var en Selvfølge, at de opsogte Battle, som havde sin Bolig her. Han maatte forstrække dem med Driftskapital, de havde jo selv »deponeret« dem hos ham.

Foran en ussel lille Træhytte stoppede de op, aabnede Døren og traadte in.

»Ih, er det jer to,« raabte en farvet Kvinde, »velkommen Bill og Dick! Det er rart at se jer igen!«

»I lige Maade, det er da godt, at Fanden ikke har hentet dig imens!« Begge Brødrene lo højt, og Kvinden lo med.

»Men hvor er Battle?«

»Det aner jeg ikke. Han er rejst forleden Dag, den Dag, I ved med den Historie i Viktoriagade.«

»Hvad for en Historie?«

»Ih, ved I ikke det?«

»Nej, vi er jo først lige kommet ud af Brummen, og Aviser fik vi aldrig derinde.«

»Ja, men jeg kan ogsaa godt fortælle jer det. Lad os bare først sætte os ned, saa taler vi bedre sammen, og saa skal jeg hente den lille Kluk-Lærke i Skabet.«

»Altsaa,« sagde hun, da de alle 3 sad bænket omkring Bordet med deres fulde Glas i Haanden, »altsaa, saadan forholder Sagen sig. I en Villa hos en Hr. Den og den — jeg har glemt hans Navn — var der Indbrud en Nat, mens Familien var bortrejst. Først den næste Dag henad Middagtid blev Portneren fundet død, vist nok af Postbudet. Og saa kan det nok være, det i de næste Par Timer vrimglede med Politi her i Kvarteret.

(Fortsættes)

Han ynkedes over Folkeskarerne.

Den Gang Guds Søn steg ned til os fra Himlen, lod han tilsyneladende sin Guddomsherlighed blive tilbage og ombyttede den med en ringe Tjeners Skikkelse. Men den guddommelige Taalmodighed og Barmhjertighed tog han med og lagde den i det menneskelige Hjerter, som Helligaanden dannede for ham i Jomfru-Moderens Skød. Med andre Ord den taalmodige og barmhjertige Guds Søn blev den taalmodige og barmhjertige Menneskesøn. Sankt Paulus antyder dette i Romerbrevet, hvor han siger, at »Fornærmelserne mod Gud faldt paa ham«. (15,3). Jesus unddrog sig dem ikke, skønt denne Taalmodighed kostede ham usigelig meget. Thi medens Gud i Himlen ikke kan berøres i sin Salighed ved al den Uret, der tilføjes ham, lider Jesus i sit menneskelige Hjerter alle de Smerter, som vi Mennesker føler, naar vi bliver Genstand for Fornærmelser, Bagvaskelser og Forfølgelser.

Dog hvilken Forskel mellem ham og os! Vi sukker og klager eller farer irriteret op i Lidelser og Modgang, vor Frelser derimod er som en døv, der intet hører; som en stum, der ikke svarer. Ja, han, som drog omkring og gjorde vel mod alle, lod sig dække med Skændsel og behandle som en Storforbryder mod det menneskelige Samfund og var dog som et Lam, der ikke aabner sin Mund; han lod sig fuldstændig knuse og bar det stille. Saa stor var hans Hjertes Taalmodighed, og det ikke blot paa den hellige Langfredag, da den blev prøvet i Lidelsernes Digel som Guld i Ilden, men længe før. Fra Livets første Øjeblik havde Herren været forberedt paa Prøvelser og samlet Kraft til at kunne tage de 30 Aars Ventetid i en Afkrog uden Klage, og til at bære over med det Folk, som han skulde være Lærer for. Han maatte jo finde sig i Apostlenes Tungneimhed, i Skarernes Upaa-

lidelighed og Hensynsløshed og i sine Fjenders Lumskhed og glødende Had. Han var virkelig Taalmodighedens Gud, som den hellige Paulus siger, men blev derved ogsaa Trøstens Gud.

Medlidenhed med alle hjælpeløse er et Hovedtræk i vor Herres jordiske Liv. Da han drog omkring i Byer og Landsbyer, som Profeterne i gamle Dage, var hans Hjerter opfyldt af Medynk for de Mennesker, som var plagede af Sygdomme og Skrøbeligheder og forvildede som Faar uden Hyrde. Den Dag, han opsøgte Synagogen i Nazaret og talte om sit Program, erklærede han, at Herrens Aand var over ham: de fattige vilde han bringe det glade Budskab; sønderknuste Hjerter skulde faa Lægedom og de fangne se Frihedens Lys. Paa det Spørgsmaal, Døberen Johannes rettede til ham fra sit Fængsel, sendte han det Svar: »Sig til Johannes: Blinde ser, halte gaar, spedalske bliver rene, døve hører og de døde rejser sig«. Barmhjertighed er altsaa den Kraft, der bestemmer al hans Gerning.

Og i Virkeligheden, hvilken Slags Nød Herren end mødte, aandelig eller legemlig, altid havde han et kærligt og trøstende Ord og en hjælpende Haand. »Salige er de sørgende«, havde han raabt hen over Folkeskarerne i sin Bjergprædiken, »for de skal trøstes«. Da han saa traf Enken i Nain, opløst i Taarer og følgende bag ved det eneste Barns Baare, trøstede han hende med de Ord: »Græd ikke«, og derefter gav han den døde Livet igen og Moderen Sønnen.

Tænker man paa de syge og lidende i Landet, saa var det, som om de alle havde hørt Indbydelsen: »Kom til mig, alle I, som er bekymrede og betyngede; jeg vil vederkvæge jer«. (Mt. 11,28.) Og lige saa mange, som blev bragt til ham, lige saa mange følte den Kraft, der udgik fra

deres Frelser og helbredte hver Sygdom.

Men den første Plads i Jesu Hjerter havde Synderne. Dem og Tolderne opsøgte han og spiste med dem. Dem forsvarede han mod de hjerteløse Farisæere, idet han sagde: »Jeg er ikke kommet for at kalde retfærdige, men Syndere.«. (Mk. 2,17.) De mest rørende Lignelser i Evangelierne handler om Guds Kærlighed til de fortabte, til dem, der er blevet et Bytte for den onde Fjendes Vold. Lad os nøjes med at minde om Lignelsen, der skildrer den gode Hyrde, den barmhjertige Samaritan og den fortabte Søn.

Hvad er nu Herrens lønlige Tanke ved alt dette? Jo dette: i jordiske Farver og Former at tegne et Billede af den guddommelige Barmhjertighed, der ønsker og søger alle Menneskers Frelse, og som opbyder alt for at afværge evig Død og Fortabelse og giver, hvad der er nødvendigt til at genvinde det Liv og den Arv, som Hovmod og Ulydighed har sat over Styr. Vi skulde derigennem føle og forstaa, hvor rigt paa Miskundhed hans Hjerter er. Vi skulde fyldes med Afsky og Had til Synden og alt det, som fører til Synd, denne vor eneste virkelige Ulykke. Og Tanken paa den Godhed, Gud viser os ved sin Søn, skulde tænke Genkærlighedens Ild i vore Hjerter og give os Kraft til at tage Livets Trængsler og Genvordigheder i Bødens og Tillidens Aand. Det er det, Kirken vil minde om, naar den i Jesu Hjerter Litaniet lærer os at bede: »Jesu Hjerter, taalmodigt og rigt paa Miskundhed, forharm dig over os«. Herrens Hjerter er som et Mindesmærke, der er rejst for at forevige og udbrede Barmhjertighedens Ry og uafsladligt at forkynde: »God er Herren mod alle; hans Barmhjertighed er over alle hans Værker«. (Sl. 144,9.)

Hvorledes kan vi egentlig gengælde alle disse Velgerninger? Paa et Tidspunkt, da Dødens Baand ompændte os og Dødsrigets Angst greb os og vi var stede i Trængsel og Nød, frie-

(Fortsættes Side 365)

Liturgisk Kalender

Tallet under Datoen angiver Sidedetallet for den paagældende Fest i Søndagsmessebogen.

Juni

4. S. 1. Søndag e. Pinse. — (hvid) **HELLIG TREFOLDIGHEDS FEST** (644).
5. M. 1. *St. Bonifacius* (931); 2. (rød) Bøn*); alm. Præfation (525).
6. Ti. *St. Norbert* (933); 2. (hvid) Bøn*); alm. Præfation (525).
7. O. *Feria* (649) uden Gloria og Credo; 2. Bøn: Om de helliges Forbøn ([120]); 3. Bøn: Efter frit Valg, 4. Bøn*); alm. Præf. (525).
8. T.**) **KRISTI LEGEMS FEST** (hvid) (652); Jesu Fødsels Præfation (514). **262**
9. F. *i Oktaven* (652); 2. Bøn: (hvid) *St. Primus og St. Felician* (934), 3. Bøn: Gudsmoder ([90]); Præf. (514). **262**
10. L. *i Oktaven* (652); 2. Bøn: (hvid) *St. Margarete, Dronning af Skotland* (936), 3. Bøn: Gudsmoder ([90]); Præf. (514). **262**
11. S. *Søndag i Kristi Legems* (hvid) *Oktav* (658). **267**

*) Om Fred eller Før Paven ([122]). - Bønnen om Fred findes i K. U. 1943, Nr. 30.

**) Torsdag den 8. Juni, Kristi Legems Fest, er paabudt Helligdag.

Mit Kød er sandelig en Spise, og mit Blod er sandelig en Drik. Hvo som spiser mit Kød og drikker mit Blod, bliver i mig, og jeg i ham.

Kristi Legems Fest, Graduale og Evangelium.

Katolsk Ugeblad

„Nordisk Ugeblad for katolske Kristne“ sammensluttet med „Katolsk Ungdom“

Udgiver: „KATOLSK PRESSE“

Redaktion: H. D. T. KLÆRULFF (ansvarshavende) og J. BERG.

Nørrebrogade 27 C, København N.

Mandag og Fredag Kl. 15—16, Tlf. Nora 61 66.

Ekspedition og Kassererkontor:

c/o Sankt Ansgars Forlag, Bredgade 67, København K.

Palæ 4777, Kl. 10-12.

Post-Giro Nr. 57042.

Annonceafdeling: Klosterstræde 23, Tlf. Central 6245. Postgiro 3668.

Abonnementspris 2,75 Kr. Kvartalet. Norge og Sverige 14 Kr. om Aaret, øvrige Udland 18 Kr. om Aaret. Abonnement tegnes paa Bladets Ekspedition eller ethvert Postkontor.

BØGER ≡

Den rette Kristentro. Hovedforskellen mellem den katolske Kirkes og Protestanternes Lære. 5. Udgave. 75 Øre. Katolsk Forlag, København, Stenosgade 3).

I Ugebladets Anmeldelse af Pastor Schindlers Pjece: »Hvis du blev Katolik«, skrev Pastor Geertz-Hansen: Paa Pjecens »faa Sider gælder det saa om at vække Interesse og give Lyst til videre Studium«. Et Studium, som søger dybere ind i Problemerne og frem til Sagens Kerne, vil uvægerligt blive nødt til at sammenligne den katolske Troslære med Folkekirkens Standpunkt. Navnlige vil grundige Naturer, der holder af Klarhed over det væsentlige og fundamentale i en Sag, ikke kunne faa Ro paa sig, før de har sat sig ind i Grundbegreberne og Hovedforskellen mellem, hvad Danmark har troet før og efter 1536. Paa dette Punkt er det nu, at det i Overskriften nævnte lille Hæfte vil yde sine Tjenester. For fejnte Gang tiltræder denne »Symbolik« eller Sammenligning sin Rejse ud til det læsende Publikum. Den er altsaa ikke ukendt i vore Rækker. At den endvidere hidtil har tilfredsstillet mange, fremgaar bedst af den Omstændighed, at fjerde Udgave var udsolgt i en Haandevending. Naturligvis kan Grunden dertil ikke være den, at Bogen læses med den Lethed, hvormed man læser Underholdningslitteratur. Aarsagen maa snarere søges i den Kendsgerning, at den, der vil have fast Fodfæste og klare Linier i vore Dages religiøse Forvirring, ikke bliver skuffet, men faar et præcist og letfatteligt Svar paa sine Spørgsmaal. Der er i det hele 38 saadanne Problemer, der udredes og belyses. Med Taknemlighed mindes man efter Læsningen den unge Ordensmand paa Sankt Andreas Kollegium i Ordrup, der for en Menneskealder siden skrev den lille Bog, men døde, før han saa den fjerde Udgave. Ogsaa Katolsk Boghandel fortjener Tak for, at Hæftet udkommer paa ny. Og de, som i de sidste Par Aar tit har spurgt efter det, kan nu altsaa faa det igen.

F. K.

1. Søndag efter Pinse

Kærlighed

Helligaanden, som virker Liv og Hellighed, er blevet udsendt Søndagene efter Pinse aabenbarer Kirkens og dens Lemmers Liv i Helligaanden. Først og fremmest er det Kærligheden, som Helligaanden indgyder i de troendes Hjerter. Uden Kærlighed intet overnaturligt Liv. I den besidder vi Guds Aand og er forenede med Gud. Denne Kærlighed til Gud er kun ægte, naar den ogsaa kommer til Udtryk overfor vore Medmennesker, vore Brødre. Den, som tror paa Kristus, maa ogsaa have Kærligheden og i sin Tro paa Kristus elske dem, som er eller kan blive Kristi Lemmer (*Epistel*).

Denne Broderkærlighed maa vise sig i vore Tanker og Domme over andre. Det farisæiske Sindelag er uforeneligt med denne Kærlighed (*Evangelium*).

... EN lang RÆKKE

Institutioner med »Katolsk Ugeblad« og de katolske Forlag i Spidsen handler hos »Athene«, som gennem mange Aar har været Leverandør af Tryksager til den danske katolske Kirke

Athene

Svanemøgsgaardvej 4
København V
Central 11.313

Købke's Reproduktionsanstalt

v. B. JOHANSEN

Vester Voldgade 91 · Telefon Byen 75 38

Klicheer i fineste Udførelse

For al vore Ord om Kærlighe- den ikke skal være tomme Ord, behøver vi Guds Naadehjælp; thi at leve Livet uden mindste Forsyndelse mod Kærligheden er svært. Naar vi af og til er ved at tabe Modet og lade Bitterhed opkomme i Hjertet, skal vi ende- lig ikke lade os overvinde af den slette Stemning, men i Bevidst- hed om vor Svaghed paakalde Guds Barmhjertighed. Den him- melske Fader, hvis Barmhjertig- hed Frelseren peger paa som et Eksempel for os, vil forbarne sig over os og ikke lade os gaa til Grunde i Mørke og Bitterhed, men skænke os Kærlighedens Lys og Kraft, som gør vort Liv saa smukt og fuldt af Glæde. Alt, hvad vi gør, især vort pligtmæs- sige Arbejde, maa være besjælet og varmet af Kærligheden; først da er Livet skønt (*Indgangsvers. Kirkebøn, Graduale, Alleluja, Offertorium*).

Men Kærligheden i os næres af Eukaristien; derfor priser vi Herren for det underfulde, som han har virket i os (*Kommuni- onvers, Slutningsvers*).

P. Wolfgang Czernin O. S. B.

Han ynkedes over Folkeskærene

(fortsat fra Side 363)

de Herren i sin Barmhjertighed vore Sjæle fra Døden, vore Øjne fra Graad og vor Fod fra Fald. I det mindste i Tanker og Ord bør vi da være taknemmelige, idet vi med Glæde og Ærefrygt bevarer Mindet om Jesu Taalmø- dighed og Barmhjertighed og priser hans Navn med Sang, op- højer ham med Tak og jubler hver Morgen over hans Naade. Ja, fra Solens Opgang til dens Nedgang skulde vi benytte det Takoffer, som han selv har ind- stiftet i sin Kirke, og i aandelig Forening med hans Præster løf-

te Frelsens Kalk og paakalde hans Navn. Og dette Takoffer skal vi frembære ikke blot paa egne, men ogsaa paa alle deres Vegne, som nok til daglig faar Beviser paa Guds Godhed imod dem, men som aldrig siger ham Tak derfor.

F. K.

Nyt fra Horsens

Natten mellem Skærtorsdag og Langfredag havde Katolsk Ung- domsforening paataget sig at holde Vagt ved Graven i Kirken, alle Medlemmerne holdt Vagt 1 Time hver.

Paaskemorgen var der Levitnes- se Kl. 6 med Procession gennem Kirken. Kirken var tæt besat, Mon- signore Olrik holdt Festprædiken, næsten alle de tilstedeværende modtog den hellige Kommunion.

Søndag den 23. April afholdt Ungdomsforeningen Fest i Salen paa Nørregade for de 14-aarige. Kl. 8,15 bød Formanden alle Vel- kommen, derefter blev der serveret Kaffe og sunget et Par Sange. For- manden holdt derefter en kort Tale til de unge, og gav Ordet til den gejstlige Raadgiver Pastor Fr. Gro- betz, der i sin Tale formanede de unge paa forskellige Maader; et Øn- ske havde han til Slut, og det var, at alle vilde holde sammen om vor Kirke og Ungdomsfane (store Klap- salver).

Formanden læste nu en Prolog op om de 14-aarige fra deres Skole- tid, som gjorde stor Lykke.

Pastor Fr. Grobetz foreviste en Film, om hvordan man sparer Penge sammen til en Københavns- tur, vi fik ogsaa Bevis paa, at det kunde lade sig gøre ved daglig at give 5—25 Øre til Skolelæreren.

En privat Sketch opført af For- manden og Kassereren med gode Træffere, gjorde selvfølgelig ogsaa stor Lykke.

Det var nu blevet sent og med den præstelige Velsignelse og Kong- ernes Konge sluttede vi denne dejlige Aften.

Fredag den 28. April den aarlige Begivenhed: Ungdomsforeningens Generalforsamling. Kl. 8,45 bød Formanden alle de tilstedeværen- de hjertelig Velkommen, og der- med var Generalforsamlingen be- gyndt. Til Dirigent blev Hr. Roald Pedersen enstemmig valgt, derefter

gik vi over til Valg af den nye Be- styrelse; denne blev følgende: For- mand William Brinch Christensen, Kasserer Heinrich Wolff, Sekretær Johan Christiansen samt 2 kvinde- lige Bestyrelsesmedlemmer, Frk. Jytte Christiansen og Frk. Inger Næstholdt, Revisor Roald Peder- sen samt som gejstlig Raadgiver, Hr. Pastor Fr. Grobetz.

»Brinch«.

BOGNYT

»Petrus I-II« er kommet

Pastor Schindlers nye Bog, den længe ventede og dybt savnede »Petrus I—II«, er kommet. Ialt 571 S. Pris Kr. 30,00.

Et Storværk om Apostelfyrsten og den første Pave. Bygget over de hi- storiske og arkæologiske Fakta. Enhver Katolik bør eje dette Do- kument. Køb det paa Afbetaling. Opret en Konto.

Atter paa Lager:

Augustinus: Bekantnisse	6,90
Langbehn: Geist des Ganzen	10,55
Verkade: Die Unruhe zu Gott	8,60
Guardini: Vom Geist der Litur- gie (ecclesia orans)	2,15
Scheeben: Katholische Dog- matik. Gotteslehre	27,95
Soiron: Die Verkündigung des Wortes Gottes	12,90
Scherer: Christliche Welt- verantwortung	7,10
Svensson: Nonni	8,20
Dörfler: Als Mutter noch leb- te	7,80

Genoptrykt

Den rette Kristentro, 31 S. .. 0,75

Søndagsmessebogen i Skind

En nem og kortfattet Oversigt over Hovedforskellene mellem katolsk og protestantisk Lære.

Der foreligger paa Grund af Mate- rialeknaphed et begrænset Oplag af Søndagsmessebogen i Skind og Guldsnit. Pris 16,00.

Søndagsmessebog II, Skind og Guldsnit, Kr. 13,00.

Sankt Ansgars Boghandel

Bredg. 67, Palæ 4777, Giro 81851

Undervisning i **KLAVER** og **ORGE**L

KURT S. THOMSEN

Kantor og Organist ved Sankt Ansgars Kirke
Rødstensvej 25, Hellerup. Telefon Gentofte 64

Katolske Begravelser

aut. katolsk Bedemand

Alle Aftaler kan træffes i Hjemmet

CENTRAL 1868

Benzon

Kritiske Sjæle

fortsat fra Side 353

den. Og det var der ikke noget at sige til. Ulykken var, at Tøndebaandet og Rosenkransen under deres Samtaler fristedes til at lufte for megen Bitterhed.

Det var mest Tilfældet, naar de kom ind paa at drøfte Nutiden. I Tøndebaandets Øjne var det et umiskendeligt Tegn paa Tidens Nedgang, at der ikke længere fandtes nogen nærværdige Bødkere. »For det kalder jeg ikke for Bødkere, disse Fadbindere, der lapper flakte Pilekviste sammen til noget, der skal ligne et Baand,« plejede den at sige. Den tilføjede: »Og det, de laver, kan hverken trille eller staa hen uden at falde i Staver. Jeg blæser,« sagde Tøndebaandet med Harme, og idet det for en Gangs Skyld tilside-satte sin Værdighed, »jeg blæser paa den fremskredne Teknik og hele det kostbare Postyr af Læreanstalter og Ingeniører, baade Civil- og andre, naar man ikke er i Stand til at præstere en ordentlig Tønde.«

Rosenkransen havde svært ved at følge med i det, den kaldte for »Teknikens Finesser«. Den havde slet ikke Interesse for den Slags materielle Ting og kom for saa vidt heller ikke i Affekt som Følge af Tøndebaandets Kritik. Naar den alligevel nikkede sit Bifald, var det fordi den tænkte paa sine egne Erfaringer. »Hvem bryder sig nu om Stunder endnu om en Rosenkrans?« begyndte den sin Elegi. »Altsaa rigtigt bryde sig om den som i gamle Dage, da en Rosenkrans var et og alt, lige fra den Første Kommunion og til Sottesengen og Graven.« Til Tider kunde den ogsaa føre et helt Forsvar for de gamle Bønnebøger, som den beklagede efterhaanden blev fortrængte af de »moderne« Messebøger og hele det liturgiske Stads.

Tøndebaandet, der aldrig havde været i Kirke, fattede ikke, hvad det drejede sig om. Den mærkede sig kun, at der inden for de frommes Rækker heller ikke altid var lutter Kærlighed.

S. W.

Odense

Søndag den 14. Maj havde A.K.U. indbudt Menigheden til Fest i Lokalerne i Adelgade, Festen var blevet annonceret i god Tid, men paa Grund af forskellige Besværigheder fra Festkomitéens Side, maatte den udsættes 3 Uger.

Endelig oprandt den store Dag og Tilslutningen var faktisk kun middelgod. Der blev opført en Tyvekomedie af Verner Nielsen »De onde Veje«, som gjorde vældig Lykke, med de meget udprægede Karakterer. Dernæst holdt Hr. H. K. Hafstrøm et Causeri over velvalgte Emner blandt Menighedens Medlemmer. Næste Punkt paa Programmet var en Ballet, udført af 3 Mandfolk i Krinolinekostumer. I det hele taget gjorde Arrangementet vældig Lykke, og det skyldes ikke mindst den prominente og uerstattelige Instruktør Felix Schmitt, som især har Æren heraf.

Skønt Tilslutningen ikke var fuldt tilfredsstillende, har de Unge ogsaa denne Gang vist, hvad de kan præstere i Form af lødig Underholdning.

observer.

Rationeringsmærkerne

Til Ferielejrene er hidtil modtaget flg. Mærker: Rugbrød 444, Rugsigtebrød 105, Franskrød 89, Havregryn 143, Byggryn 148, Sukker 28, Smør 19, Haandsæbe 70, Vaskepulver 33. Hjertelig Tak. Gaver modtages fremdeles med Tak af Ugebladets Redaktion, Nørrebrogade 27 C, Kbhvn. N.

Asserbo

Til Feriekolonien i Asserbo er yderligere modtaget 60 Kr., 50 Kr., 30 Kr., 15 Kr., 10 Kr. og 2 Gange

St. Antoni Sommermarked

Frederikssundsvej 225

SØNDAG DEN 4. JUNI

- Kl. 8: Stille Messe — derefter Kaffebord i det Grønne.
Kl. 10: Højmesse. Derefter Frokost i Markedsrestauranten. Den medbragte Mad kan nydes med Øl og Kaffe i det Grønne. Der serveres ogsaa lækker Smørrebrød.
Kl. 12—14: Grammofonkoncert.
Kl. 15: Biografteater.
Kl. 15,30: Harmonika og Sang: Gunnar Christensen og René van Wongerghem.
Kl. 16: Biografteater.
Kl. 16,30: Sketches af JOHS.
Kl. 17: Biografteater.
Kl. 17,30: Harmonika og Sang: Gunnar Christensen og René van Wongerghem.
Kl. 18: Biografteater.
Kl. 18,30: Sketches af JOHS.
Kl. 19,30: Lodtrækning.
Kl. 20: Andagt med Takkebøn for vore Velgørere.

Dagen igennem Tombola, Lykkehjul og alle de andre Forlystelser.

5 Kr. Hjertelig Tak! Gaver til Feriekolonien modtages med Tak af Skoleinspektør Kiærulff, Nørrebrogade 27 C, København N.

St. Ansgars Kirke

Torsd. 8. Juni, *Kristi Legems Fest* Kl. 7 og 8 stille Messe, Kl. 10 Pontifikalmesse, Kl. 19,30 Festandagt med Prædiken og Procession. Hver Aften i Oktaven Kl. 19,30 sakramental Velsignelse.

Søndag 4. Juni

Kl. 10 fejrer Pastor Bertling Levitmissen i St. Ansgars Kirke.

Jesu Hjerter Kirke

Sønd. 4. Juni som alm. Søndag, dog Kl. 9,35 Bryllup og derefter Højmesse med Brudevelsignelse. — Tirsd. 6. Juni Kl. 16,30 og 20 Møde for Immaculatakongr. Torsdag 8. Juni, *Kristi Legemsfest*, Messer Kl. 6, 7, 7,30, 8,15 og 10. Andagt Kl. 19,30. Hver Dag i Oktaven Kl. 19,30 Sakramentsandagt.

Sakramentskirken

Torsd. 8. Juni, *Kristi Legems Fest* Kl. 6,30 stille Messe, Kl. 8 Højmesse med Radioprædiken. — Hver Aften i Oktaven Kl. 20 Andagt.

St. Antoni Kirke

Torsd. 8. Juni, *Kristi Legems Fest* Kl. 7 stille Messe.

St. Therese Sogn

Torsd. 8. Juni, *Kristi Legems Fest* stille Messer Kl. 7 og 8.30.

St. Andreas Kirke

Torsd. 8. Juni, *Kristi Legems Fest*, Messer Kl. 6,30, 8 og 10, Andagt Kl. 19,30. Hverdagsaftener i Oktaven Andagt Kl. 19,30.

St. Knud Lavards Kirke

Torsd. 8. Juni, *Kristi Legems Fest* Kl. 6,30 og 8,30 stille Messe, Kl. 10 Højmesse, Kl. 20 Procession paa Gl. Farumgaard.

St. Mariæ Kirke

Freddag Kl. 15,30—19,30 Tilbedelse Euk. Forening. Kl. 19,30 Andagt. Søndag 4. Juni Kl. 8 Børnemesse, Kl. 10 Højmesse. Onsd. 7. Juni Kl. 19,30 Kongregationsmøde for Mænd. Torsd. 8. Juni Kl. 7 stille Messe, Kl. 9 Højmesse, Kl. 19,30 Andagt. 1 Oktaven Mandag, Onsdag og Fredag Kl. 19,30 Andagt. — 11. Juni Kl. 8 stille Messe, Kl. 10 Højmesse, derefter Procession gennem Anlægget udenfor Kirken.

Pædagogforbundet

holder Retræte paa Rygaard fra d. 6.—10. August. Vi mødes Søndag d. 6. August Kl. 18,30 til Aftensmad. Deltagerne bedes medbringe Lagener, Haandklæder, Pudevaar og Serviet. Prisen bliver kun 15 Kr. for Retræten, 18 Kr. for dem, der ønsker at blive Torsdag over.

Hans Excellence Biskop Th. Suhr O. S. B. leder Retræten. Deltagelse bedes meldt til Else Holst, Ordrup Jagtvej 167, Charl. inden 1. Juli. Telf. Ordrup 5007 y (bedst mel. 17—19).

**ACADEMICUM
CATHOLICUM**

Langø-Lejren.

Hvis Forholdene tillader det, bliver der Studenter-Sommerlejr paa Langø ved Odense Fjord Lørdag d. 1. til Mandag den 10. Juli. Deltagelse koster 30 Kr. excl. Rejse. Det er en Betingelse, at man er Medlem af Danske Studenterlejre. (Kontingent 1 Kr. aarlig.) Cyklister fra København starter Fredag den 30. Juni og vender hjem Tirsdag den 11. Juli.

Man maa være forberedt paa primitive Forhold. De kvindelige Deltagere sover paa Høloft, de mandlige i Telt. Lejren har ingen Tæpper at stille til Disposition. Alle maa deltage i Arbejdet.

Skriftlig Tilmelding inden 15. Juni til Sekretæren, stud. mag. Else Christiansen, Amager Boulevard 101, København S. Deltagerantallet

er begrænset af Pladsforholdene. Nærmere Oplysninger tilgaar Lejrdeltagerne pr. Brev.

København.

Søndag den 4. Juni Kl. 9,30 Akademikermesse i Klosterkirken paa Jagtvejen. Medbragt Morgenmad spises hos Liobasøstrene. (Husk Sukker til Kaffen.) Travetur. Madpakke medbringes.

Katolsk Klub

Efter Plenarmødet den 9. Maj bestaar Klubbens Præsidium af følgende: Præsident: Redaktør Hans Bølling, Vicepræsident: Tandlæge N. P. Stouge, Sekretær: Repræsentant H. N. Friis, Kasserer: Hr. K. V. Olsen.

Kristi Legems Procession i Sankt Mariæ Sogn

Søndag den 11. Juni vil vi i Sankt Mariæ Sogn gøre et første Forsøg paa at afholde Kristi Legems Procession udenfor Kirken. Processionen afholdes i Forbindelse med Højmassen (Kl. 10) og bevæger sig fra Kirken over Jens Jessensvej til Friluftsteatret, der vil være opstillet i det smukke Anlæg ved Præstehuset. Det henstilles til Sognets Medlemmer at deltage fuldtaligt. Gæster udefra er ligeledes velkommen. Der er kun 2 Minutters Gang fra Sporvognen (Linie 1) og 4 Minutters Gang fra S-Toget (Peter Bangsvej Station). Kom ud til os og se, hvordan Kirken og dens Omgivelser har udviklet sig siden Indvielsen, og hjælp os med at berede Frelseren en Hyldest i Altrets Sakramente. *B. Hake.*

Immaculatakirken

Kristi Legemsfest: Kl. 7 stille Messe, Kl. 9: Højmesse m. Procession i Kirken. Kl. 18: Festandagt.

Sommerlejr for unge Piger

Fra 31. Juli — 13. August kan unge Piger, der er fyldt 14 Aar, holde Sommerferie i St. Jørgens Klubs Blokhuis Asserbo. Pastor Geertz Hansen fra Sct. Ansgar Kirke kommer med som Lejrens Præst. Pris 2 Kr. pr. Dag. Ved Henvendelse til undertegnede eller Indsendelse af frankeret Konvolut faas Indmeldelsesblanket og Lejrorden.

Sr. Margrete Ørnø O. S. B., Bredgade 64, K.

Birgittaforeningen

Alle Foreningens tidligere Medlemmer indbydes til Møde Onsdag d. 14. Juni Kl. 19.

Katolsk Radioklub for Storkøbenhavn

afholder sin aarlige Generalforsamling Tirsdag d. 13. Juni 1944 Kl. 20 i Mødesalen, Bredgade 67.

Alle Medlemmer opfordres til at give Møde.

St. Dominikus' 3. Orden

Tirsd. 13. Juni Kl. 20 Møde.

Katolsk Ungdoms Klub

København.

Grundlovsdag, Mandag d. 5. Juni Halvdagstur til Taastrup, hvor vi tilbringer Resten af Dagen med Taastrup K. U. K. Start fra Stenogade Kl. 14, fra Danhus Tivoli Kl. 14,20. Frederiksborg K. U. K. deltager. Brød og Sukker til Eftermiddagskaffen, samt Aftensmad og Vandresangbog medtages. Hjemtur ca. Kl. 21. — For dem, der ikke cykler, Tog med Afgang fra København Kl. 14,17. Afgang fra Taastrup Kl. 20,55. Billetpris Kr. 1,80.

Lynby.

Klubben afholder sit sidste Møde i denne Sæson Lørdag d. 3 Juni Kl. 19,30 i gl. Børnely. Aftenen kommer til at forme sig som en lille Fest; der bliver Oplæsning, Musik og Sang m. m. Desuden vil Planer for Fremtiden blive drøftet. Vi beder jer derfor alle om at give Møde. Billetten koster 1,25 Kr., og den gælder som Lodsedd. Paa Gensyn.

Aarhus Opland

Søndag den 4. Juni:
Pindstrup: Kl. 10: Højmesse og Kristi Legems Procession.

Aarhus

Torsdag den 8. Juni:
Kl. 19,30: Kristi Legems Procession i S. Jos. Hosp. Have.

Enepige

Ung Pige søger Plads som Enepige i katolsk Hjem fra 1. Juli. Løn og Frihed efter Aftale. Taga 7894 v (helst mellem 9—12)
Grethe Stoltzner,
Frederiksborgvej 144.
Ta. 7894 v (helst mellem 9—12).

C. W. Kronmann

GRUNDLAGT 1852

Jern og Staal . Rør og Fittings . Pumper . Centralvarme . Sanitet . Ilt og Gas . Autogøvejeværker . Bolte og Møtriker . Tekn. Artikler
NYKØBING F. TELEFON 203

C. J. Schledermann & Sønner

MURERMESTRE . ENTREPRENØRER
Roskilde . Allehelgensgade 18 . Telefon 122

Jernbeton

Murermester ved Sct. Maria Hospital

AABENRAA

<p>Niels A. Nielsen & Søn <i>Malermestre</i> Telefon 528 Farve- og Tapethandel Lev. til de katolske Institutioner</p>	<p>»CIMBRIA« <i>Tømmerhandel, Aktieselskab</i> Telefoner: 2006, 2007 og 2008 Træløst Bygningsartikler, Støbogods Leverandør til den nye kat. Kirke</p>	<p>Brødrene Jensens Byggeforretning og Cementstøberi</p>
--	---	---

Udfører Arbejdet ved „Hoffmanns Minde“

<p>Charles Jørgensen <i>Glarmester</i> Landskronagade 14 Telefon Ryvang 54</p>	<p>O. Hansen & R. J. Møller <i>Bygnings- og Maskinsnedkeri</i> Frederiksborgvej 70 . Taga 918 . C. 1806 PRIVAT: Damsø 2642 og Taga 8196</p>	<p>Køb hos vore Annoncører</p>
--	---	--------------------------------

Udfører Arbejdet ved Aasebakkehus

<p>Køb hos vore Annoncører</p>	<p>Alex J. Hansen <i>Ingeniør . Entreprenør . Murermester</i> Hørsholm Telefoner Hørsholm 45 . 497 . 645</p>	<p>Jul Jensen <i>Tømmermester . Msskinsnedkeri</i> Usserød Kongevej 108 Telefon Hørsholm 94</p>
--------------------------------	--	---

<p>N. P. Pedersen <i>Snedkermester</i> Bolbrovej 61 . Telf. Rungsted 42</p>	<p>LEDIG</p>	<p>Monles & Andersens Eft. K. K. L. Simonsen Højbroplads . St. Kirkestæde 3 Central 1325 Centralvarme . Sanitære Installationer</p>
--	--------------	--

<p>KOLDING Slagteriudsalget <i>Haderslevvej 7 . Tlf. 1951 . 1952</i> 1. Kl. Okse-, Kalve- og Svinekød . Konserves Leverandør til St. Hedvig Klinik</p>	<p>ESBJERG Kontantforretningen <i>M. R. Jørgensen</i> Kongensgade 25-27 Alt i Sengeudstyr og Manufaktur Lev. til St. Josephs Hospital</p>	<p>ROSKILDE Mønsterbageriet Olsgade 17 . Tlf. 1365 Anbefaler sig med 1. Kl.s BAGERI & KONDITORI Alt i Isanretninger og Desserter</p>
---	---	--

NÆSTVED

<p>Næstved Tømmerhandel ved T. A. Meding . Tlf. 1478 (3 Lin) Træløst & Bygningsartikler</p>		<p>Næstved Mælkeforsyning v. Chr. Smedegaard, Kildemarksv. 35, Tlf. 1789 Lev. til Sct. Elisabeths Hospital</p>
--	--	---

<p>LEDIG</p>	<p>C. Mortensen <i>Murermester</i> Gallemarksv. 23 . Tlf. 1349 Lev. til kat. Menighed.</p>	<p>N. Juel Pedersen <i>Glarmester</i> Ramsherred 13 . Tlf. 158 Leverandør til St. Elisabeth Hospital</p>
--------------	--	--

<p>Evald Nielsen <i>Malermester</i> St. Mortensgade 5 . Tlf. 659 Ny Østergade 11 Leverandør til katolsk Menighed</p>	<p>Herlufholm Dampmølle og Brødfabrik A-S Telefon Næstved 31 Lev. til de katolske Institutioner</p>	<p>Fiskehuset Ramsherredgade, Tlf. 107</p>
---	---	--

<p>R. RASMUSSEN Riddergade 4 . Tlf. 29 . Næstved Lev. til Sct. Elisabeth Hospital</p>	<p>Næstved Kul- og Koks Kompagni Aktieselskab Ny Havn . Telefon 1420</p>	<p>Brændsel Støbogods . Fourage Fr. Brandt Østergade 29 . Tlf. Næstved 71</p>
--	--	---

Katolsk Ugeblad

11. Juni 1944

92. Aarg.

Nr. 24

Sag og Aand

I det norske »St. Olav« skrev Dominikaneren Pater Finn Dominique Thorn forleden nogle Pinsebetragtninger, hvorfra vi laaner disse vægtige Linier:

At være Jesu Discipel vil sige at faa Del i en ny Aand. Det vil ikke bare sige at slutte sig til en Sag. Men paa samme Maade, som det var saa vanskeligt for Disciplene at forstaa, hvorfor Jesus ikke stillede sig i Spidsen for Israels Sag, paa lignende Maade har ogsaa vi ofte vanskeligt ved at se, at Kristendommen ikke bare er en Sag, men et Liv, Helligaandens Liv i Sjælene. Vi gør saa let Kristendommen til en »isme«, og saa faar vi *Katolicisme*, paa samme Maade som vi har *Humanisme*, *Kommunisme* o. s. v. Og saa gaar vi ind for *Katolicismens Sag*, ligesom vi før gik ind for en eller anden menneskelig Sag, det være sig *Humanisme* eller *Kommunisme* eller lignende. Heraf følger igen, at vi let faar noget af den *Proselytismens Aand* (igen en »isme«), som søger at vinde Tilhængere for sin egen Sag. Det er dette, Jacques Maritain tager Afstand fra med disse Ord: »Kirkens Maal er ikke at hverve Tilhængere, som om *Katolicismen* var et menneskeligt Foretagende, men ene at tjene den guddommelige Sandhed i Sjælene.«

Ikke mindst Konvertitter bør her være paa Vagt. Enkelte af dem begaar saa let den Fejl at ivre for *Katolicismens Sag*, før de har tilegnet sig dens *Aand*. Og det tager Tid. Det sker ikke med det samme, naar man bliver optaget i Kirken. Det er som Regel først længe efter ens Optagelse, at man virkelig bliver *Katolik*. (Undertegnede taler af Erfaring).

I enhver Konvertits Udvikling kommer der en Krise, hvor han oplever noget af den samme Skuffelse, som Disciplene oplevede ved Jesu Nederlag. Kirken viser sig ikke at være nogen Triumf. Det viser sig, at ens Fædrelands Konversion lader vente paa sig.

Det viser sig ogsaa, at baade Kirkens Præster og Lægfolk ofte er sørgelig menneskelige. Da er det, at Skuffelsen kan friste til Forræderi. Robert Hugh Benson har i »Kristus i Kirken« vovet at tale om Judas' Synd, Forræderiet, som »den fremfor alt katolske Synd«. Naar vi møder denne Fristelse til at tage Forargelse af Kirkens menneskelige Side, saa er det, at vi maa lære, at Kirkens Sag, paa samme Maade som Kristi Sag, efter menneskelig Maalestok og menneskelige Beregninger er en tabt Sag. Og den er en tabt Sag, netop fordi den *ikke* er en Sag, men en

»PETRUS«

Pavens sidste Tale

Sacré Coeur Basilikaen

Pater Boerrigters

Jubilæum

Jubilæums-Valfarten

Aand, den Aand som er villig til at lide Nederlag og dø. »Hvis ikke Hvedekornet falder i Jorden og dør, bliver det alene; men naar det dør, bærer det megen Frugt.« »Den, som finder sit Liv, skal miste det, og den, som mister sit Liv for min Skyld, skal finde det.« Vi maa lære det, som Disciplene fra Emmaus lærte: »Maatte ikke Kristus lide dette, og saaledes gaa ind til sin Herlighed?« Naar vi har lært dette, nemlig at »fornægte os selv og tage vort Kors paa os«, da er det, at vi virkelig bliver *Katolikker*. Da er det, at den nye Aand, Helligaanden, begynder at virke i os. Det sker ikke saa pludselig og stærkt som for Apostlene paa den første Pinsefest. Vi er jo ikke kaldet til at grundlægge Kirken, derfor sker Aandens Virke i os ikke paa nogen mirakuløs Maade. Det sker som en langsom Vækst og en langsom Tilegnelse af en ny Aand. Først da er vi i Stand til virkelig at vinde Sjæle for Kristus og hans Kirke *og ikke bare for vor personlige Sag, selv om den kalder sig Katolicisme*. Sande Apostle, sande Trosvidner bliver vi kun i samme Grad vi er besjælet af Helligaanden.

Det er et kritisk Punkt i en Konvertits Liv, naar han saa at sige taber Troen paa *Katolicismens Sag*. Da er det, at han maa lære, at *Katolicismen* først og

(Sluttes Side 371)

Munkemel

Benyt

HANDELSBANKEN

som Deres Bankforbindelse

H. HINSCH - Brændselsforretning
VESTER 601 (Forh. N. P. NIELSEN) VESTER 601
VODROFF TVÆRGADE 4
KUL - KOKS - BRÆNDE

FYENS DISCONTO KASSE
(BANK-AKTIESELSKAB)
ODENSE
DANMARKS ÆLDSTE PRIVATE BANK

Familie-, Færdelses- og kombineret Grundejerforsikring
Forsikrings Compagniet
for Kongeriget Danmark A/s
Telf. 10.093 Amallegade 31 . København K GIro 2107

Thor's kemiske Fabriker A/S
Thorasvej 12, N.
Central 2910
1412
Alle Slags Sæber og
Rengøringsartikler
Lev. til Hospitaler og Institutioner

C. & L. Tofte . V. Reusch
Blikkenslager
Aut. Gas- Vand- og Sanitetsmester
Sct. Poulegade 42. Telefon Palæ 533
Privattelefon Palæ 1373
Udfører Arbejdet ved Benediktinerindeklosteret

Axel Steckhahn
Kolonialvarer og Delikatesser
Gamle Kongevej 155
Telefon 8016
Leverandør til katolske Institutioner

KØBENHAVNS BRÆNDELS KOMPAGNI
KUL KOKS
NØRREGADE 15 TELF. 9270

ROBERT HANSEN
I. Kl.s Kød, Flæsk og Paalæg
Amagerbrogade 212 A . Amager 6390
Leverandør til de katolske Institutioner

Floralin flyd. Blomstergødning
giver frodige Planter og Blomsterrigdom
Bonalin-Kompagniet A/S, København F

I. Tannenberg
Aut. elektrisk Installatør
Frederikssundsvej 148¹
Telefon Bella 384

N. A. Nørgaard
Muremester
Vandtaarnsvej 7-9, Søborg
Telefon Søborg 1968

Gør Deres Indkøb hos M. Nielsens Eftf.
Viktor Nielsen
Frukt, Grønt, Konserver m. m.
Stenosgade 3, Vester 2319 x

G. Garth-Grüner
Landsretssagfører
Frederiksholms Kanal 6, Kbh.
Tlf.: 12,166 og 12,161

Katolske Børns Sundhed

Skolelægerne ovedvaager bl. a. Børnenes Vægt. I Skoleaaret 1943/44 er der saaledes ved fire katolske Skoler i København (Centralskolen, St. Knuds, St. Josefs og Jeanne d'Arc Skolen) maalt og vejjet ialt 867 Børn fra samtlige Klasser.

71 pCt. af samtlige Børn noteredes for normal Vægt, mens 18 pCt. var undervægtige og 11 pCt. overvægtige. Pigerens Tal var en Smule bedre end Drengenes, idet de tre samme Tal for Pigerne var 72, 16 og 12, mens de for Drengene var 68, 22 og 10. St. Josefs Skole havde 75 pCt. normalvægtige, Centralskolen 72 pCt., Jeanne d'Arc Skolen 69 pCt. og St. Knuds Skole 67 pCt.

Disse i Betragtning af Tiderne ret gode Tal gentager sig, blot med større Udsving, naar man oetragter de smaa nye Elever for sig. I 1ste-Klasserne tilsammen undersøgtes 118 Børn (65 pCt. normalvægtige, 21 pCt. undervægtige og 14 pCt. overvægtige). For Pigerne var Tallene her 68, 15 og 17, mens de for Drengene var 61, 32 og 7. St. Josefs Skole havde 78 pCt. normalvægtige i 1. Klasse, Centralskolen 75 pCt., Jeanne d'Arc Skolen 59 pCt. og St. Knuds Skole 52 pCt.

En Avis, der har forandret sig

For faa Maaneder siden havde »Kristeligt Dagblad« en større Artikel, der var saa angribelig i sin Omtale af den katolske Kirke, at Højskoleforstander C. P. O. Christiansen saa sig foranlediget til en Indsigelse. I de sidste Dage har denne Situation gentaget sig. Den 1. Juni har Højskoleforstanderen, alt mens han pointerer sin Protestantisme, taget eftertrykkelig Afstand fra samme Blads ledende Artikel d. 27. Maj, hvori der blev rettet et særdeles fejgt Angreb paa St. Josefs Hospital. Fejgt, fordi Artiklen uden nogen Form for Dokumentation beskyldte Kloster og Hospital for at forflygtige

Første Del af »sit Livsværk« kalder Pastor Schindler de to store Bind om »Petrus«, som i disse Dage efter lang Forberedelse har set Lyset paa Munksgaards Forlag, der intet har sparet for at smykke Bogen. Hverken Papir eller Typografi og Klichéer lader ane, at vi nu er i femte Krigs- og Fattigdomsaar.

Hele Værket er paa ca. 580 Sider, hvoraf ca. 120 er Noter og Registre. Dertil kommer 60 Si-

Grænsen mellem Sandhed og Løgn.

»Kristeligt Dagblad« var for nogle Aar siden et Blad, man ofte læste med virkelig Glæde. Men det kristelige Vidsyn, man ofte mødte i dets Spalter, er blevet sjældnere. Det sekteriske Islæt har bredt sig og anlagt en Tone, som det i hvert Fald er os svært at finde kristelig. Vi vil ganske afholde os fra Diskussion, naar Angreb paa vor Kirke antager en saadan Form. Det er længe siden, vi opgav at diskutere med f. Eks. »Jehovas Vidner« — af ganske lignende Grund. Men vi er dybt taknemlige overfor Mænd som Højskoleforstander C. P. O. Christiansen, der ikke deler vor Tro, men er enige med os om, at religiøs Debat stiller visse selvfølgeligelige Krav til Aand og Tone.

SAG OG AAND

(fortsat fra Forsiden)

fremmest er en ny Aand, og at denne Aand er en Offerets og en Kærlighedens Aand. For »om jeg besad al Kundskab, og om jeg havde Tro, saa jeg kunde flytte Bjerge, men ikke havde Kærlighed, da var jeg intet.«

Først da er vor Konversion en sand Konversion, d. v. s. en sand Omvendelse, naar vi bliver »nye i vort Sind og vor Aand og iklædt det nye Menneske, som er skabt efter Gud i Retfærdighed og Sandhed.«

Finn Dominique Thorn O. P.

der med dobbelt saa mange Illustrationer. Alene disse ydre Dimensioner er monumentale, men før vi i denne nødvendigvis alt for korte og ufyldstgørende Omtale søger at karakterisere Værk og Forfatter, vil en Oversigt over Indholdets Gruppering skærpe Appetiten og lette vor Kommentaar.

Af de ca. 460 Sider egentlig Tekst er de første ca. 160 Sider en Genneingang af Evangelier og Apostelhistorie for at følge Petrus, saa langt den Hellige Skrift fører os. Derpaa følger Pastor Schindlers egen Oversættelse af de to Petri Breve og et kort Kapitel om Markusevangeliets som Gengivelse af Petri Prædiken. Disse Afsnit fylder tilsammen første Bind.

Andet Bind indledes med nogle korte Betragtninger over Tradition og Historie. Derpaa følger Oversættelser af hedenske, patristiske og apokryfe Tekster, som nævner Petrus, og Forfatteren drager saa sine Slutninger paa Grundlag af dette Materiale. Dette er igen et af de store Afsnit i Bogen, ca. 100 Sider. Det næste store Afsnit er en Genneingang og Vurdering af de Kilder, der fortæller om Petri Grav, og hertil slutter sig en kort Omtale af andre romerske Petrus-Minder og en Gennemgang af Petrus-Billeder paa Sarkofager m. m. Et kortere Kapitel beskæftiger sig til sidst med det romerske Primat, ikke teologisk, men historisk.

Det er ugørligt i en beskeden Anmeldelse at følge Forfatterens Besvarelse af de Hundreder af Spørgsmaal, der rejser sig indenfor dette vældige Stof. Man maa nøjes med nogle ganske faa Bemærkninger.

Det første Afsnits bibelske Petrusbillede er det, de fleste Læsere vil have størst Glæde af. Mens meget af det øvrige Stof er besværlig Læsning, fordi det er Arbejde med et Utal af smaa Mosaiksten og tynges af arkæologiske Ræsonnementers frem og

tilbage, redeligt men omstændeligt, er hele dette første Afsnit et »Jesu Liv« med særligt Henblik paa, hvad Petrus oplevede i Mesterens Følge. Det er en Digters og en Præssts Arbejde. Det dvæler umiddelbart ved den hellige Tekst og søger hverken at presse denne for Oplysninger eller at kombinere Tekster. Man kunde f. Eks. hvor Talen er om Petri Hus, have ventet (som hos visse Teologer) en Sammenstilling af Tekster, der sandsynliggør, at dette Hus var et Slags Hovedkvarter under Jesu galilæiske Vandringer. Andre Teologer naar ogsaa en Række Slutninger ved Sammenligning mellem Forskelligheder i Evangelisternes Omtale af samme Begivenheder. Selv hvor Talen er om selve Kefas-Teksten, gaar Pastor S. (i Noterne) kun ganske kort ind paa at forklare, hvorfor Markus og Lukas forbigaar det hos Matthæus væsentlige. Naar man betænker, for hvem Markus og Lukas skrev deres Evangelier, forøges Matthæus-Stedets Vægt netop ved deres Udeladelser. Men Pastor S. har øjensynligt med Vilje villet holde sig til det i Bibelordene umiddelbart givne og overfor de protestantiske Læsere af Værket er det sikkert det rigtigste. De skal ikke kunne beskylde ham for at lægge noget ind i den Hellige Skrift.

Forfatterens Oversættelse af Petri Breve er et Forsøg paa at lade dem tale til moderne Mennesker. Det er lykkedes godt, og det er en udmærket Ting at faa de hellige Tekster gengivet ogsaa paa denne Maade. Men maaske det vilde have været bedre paa dette Sted at faa en mindre fri Oversættelse. Friheden i Oversættelsen umuliggør Benyttelsen af den til en videnskabelig Fremstilling af Petri »Teologi«, hvad Pastor S. da heller ikke forsøger og vist i det hele taget har ment liggende udenfor hans Plan. Men man savner det i saa omfattende en Petrus-Bog. En Datering af disse Breve i Forhold til de andre nytestamentlige Skrifter og en Undersøgelse af deres teologiske Begreber viser (i Modsætning til megen protestantisk Bibelkritik), at Petri Teologi har

haft en overordentlig stor Indflydelse. Pastor S. siger det, men har givet Afkald paa en nærmere Undersøgelser rige Muligheder.

I sit andet Bind skifter Forfatteren Metode. Her i den kristne Arkæologi vil ingen savne Detaljeundersøgelser, men snarere overvældes af dem. Metodeændringen skyldes maaske atter Hensynet til Protestanterne, for hvem dette nye Felt er saa godt som ukendt Land. De tror oprigtigt, at vor katolske »Tradition« er idel Sagn og Opdigt, saa Pastor S. vil overvælde dem med hele det foreliggende Kildemateriale, selv de mindste Stumper, og Skridt for Skridt lade dem følge vort Arbejde med dette Materiale. Ogsaa her kan man udtrykke en Betænkelighed ved nogle Oversættelsers Frihed (en Oversættelse, der findes gengivet to Gange, er saaledes oversat forskelligt de to Gange), omend det ikke betyder noget for Bevisførelsen. Hovedindtrykket er atter her Forsigtighed. Forfatteren har ikke forudfattede Meninger, der skal findes i Teksterne, han har heller ikke Tiltro til Kilder, som i andre Stykker har vist sig upaalidelige, og han har skarpt Øre for, naar en senere Kilde vistnok kun gengiver en tidligere og altsaa er uden selvstændig Værdi.

I Afsnittet om Apokryferne opfattes disse som en Slags historisk Romandigtning, hvilket sikkert er rigtigt, men ogsaa som et Udtryk for folkelig Opfattelse — f. Eks. skal den Slags Mirakler, Apokryferne ynder, svare til Menigmands Mirakeltro paa den Tid. Dette er maaske rigtigt, men ved vi faktisk nok til at fastslaa dette? Der kan meget vel være et Spring fra en Tids Romaner til dens daglige Mentalitet, og vi véd dog næppe, hvilke kristne Befolkningslag Apokryferne har været skrevet for.

Hvad Pastor S. skriver om Petri Grav og de andre Petrus-Minder er sikkert det bedste i Bogen, ogsaa i Forfatterens Øjne. Her har Selvsynet faaet sin Plads, og den Uhekymrethed, hvormed han betvivler Ægtheden af alle de andre af gammel Tradition

udpegede Minder, øger Vægten af den Sikkerhed, hvormed han forfægter, at Apostelgraven under Peterskirken er bevidnet med tilstrækkelig Evidens til at udelukke enhver fornuftig Tvivl.

Som allerede sagt behandler andet Bind et Stof, der er saa godt som ukendt i Danmark. Hvis ikke protestantiske Kredse stiller sig paa det gamle Standpunkt ikke at ville læse katolske Bøger (eller at opfatte dem som habil aandelig Tryllekunst, der ikke kan »afsløres«, men heller ikke tages alvorligt), saa burde Pastor Schindlers betydelige Værk bane Vej for et herhjemme ganske nyt Syn paa den ældste kristne Kirke.

Pastor S. har faaet et uhyre Stof, som har fængslet ham mere end noget andet Stof. Derfor finder man heller ikke i »Petrus« den Lyst til Særmeneringer og til at skille sig ud fra den vulgære Hob, som kan have irriteret i andre af hans Bøger. Værket viser ham samtidig som Digter og som Videnskabsdyrker. Form og Opbygning er dikteret af de videnskabelige Interesser, men ogsaa Digterens Intuition træffer Afgørelser og tillader sig Digressioner. Kunstneriske Hensyn og Temperament faar ogsaa Forfatteren til at ønske at slutte næsten enhver Drøftelse med en Afgørelse, frem for at lade et Spørgsmaal staa aabent indtil videre eller for stedse. Men stærkere endnu end Kunstneren træder den katolske Præst frem. Forhaabentlig vil Læserne lade sig overbevise af Bevisførelserne i Bogen, men alt mens de lader sig overbevise, vil de bevare Indtryk af, at her er det ikke blot en Historiker, der begrundet sine Opfattelser, men samtidig en Præst, for hvem det drejer sig om hellige Sandheder. Det er et stort Værk, han har givet os, et grundigt og mangfoldigt Værk — og mange Ting i det bør diskuteres — men det er maaske størst som et magtfuldt katolsk Bekendelsesskrift, en Tak til Gud, som gav Klippegrund at bygge vor Tro paa.

H. D. T. K.

Kristus-Kirke *eller* Maria-Kirke

af C. C. Martindale S. J.

TREDIE ARTIKEL

Denne Kærlighed til den uskabte Kærlighed vil ganske naturnødvendigt medføre en Indsats fra vor Side for at gøre Afbiigt for vore mange og »talrige Synder, Fornærmelser og Efterladenheder«. Dette paahviler hele Menneskeheden, idet vi alle bærer Kristi Død i vort Legeme og er begravet med Kristus; idet vi ikke blot korsfæster vort Kød med dets Laster og Begæringer, men at Jesu Liv aabenbares i vore Lemmer og vi, der er blevet delagtiggjort i hans evige Præstedømme, frembærer Gaver og Ofre for vore Synder. Det gælder ikke blot for dem, der har modtaget Præstevielsens Sakramente, men hele det kristne Folk, der af Apostelfyrsten kaldes en udvalgt Slægt, et kongeligt Præstedømme.

I Encyklikaen om Præstedømmet henvender Paven sig til Præsterne og Præstekandidaterne: »Alle venter af jer den evige Frelses Skatte og Lærdomme, blandt hvilke hin levende og virksomme Erkendelse af Gud og Jesus Kristus indtager første Plads, hvori Menneskenes evige Liv er grundfæstet.«

Pavens talrige andre Rundskrivelser, f. Eks. om Ungdommens kristne Opdragelse, fremhæver, hvor vigtigt det er at lære Kristus at kende og »blive en anden Kristus«.

Der er simpelthen ikke et eneste Punkt i Kirkens Historie, hvor man kan paavise, 1) at den fra en »Kristuskirke« (hvilket alle anerkender, den begyndte med at være) gik over til at blive en »Mariakirke«; ej heller 2) en Periode, gennem hvilken den umærkeligt gik over til at blive en »Mariakirke«.

Nu maa vi se paa, hvad der er sket i de sidste ca. 50 Aar. Kir-

ken, som altid har Opmærksomheden henvendt paa de evige Ting og paa Øjeblikkets Problemer, har mere og mere understreget, at alle Mennesker er Brødre — men *hvorfor?* Nøjagtigt af samme Grunde, som den gjorde det for 1900 Aar siden. Fordi de alle er skabte og bevares af Gud; fordi Gud er deres Ophav og deres Maal; d. v. s. de er skabte *af* Ham og *for* Ham; de skal være Ham til Ære (Kristus er hans »store Ære«), og naar de er det, vil de blive fuldkommen lykkelige — og paa ingen anden Maade. Mennesket har Forstand; derfor *kan* han erkende Gud, og eftersom han *kan*, hør han det ogsaa. Mennesket er begavet med fri Vilje, og derfor *kan* han. Endvidere, han er udødelig; *han* dør ikke, naar hans Legeme dør. Derfor, eftersom Gud har ladet alle Mennesker paa hele Jorden udspringe fra eet Menneske, er *alle* Mennesker, uden Forskel paa Klasse eller Nationalitet eller Race eller Hudfarve eller Hoved- eller Næseform, *lige i Værdighed*, ganske simpelt fordi de alle er Guds Børn. Men Menneskene har syndet! Ja; men de Kristne tror, at de er blevet genløst af Jesus Kristus for Prisen af hans Liv og Død — og dette er for den Kristne et endnu bedre Bevis paa, hvor dyrebare Menneskene er for Gud. »Saa højt har Gud *elsket* Verden, at han har givet sin enbaarne Søn« (Joh. 3,16). »Guds Kærlighed til os har aabenbaret sig i, at Gud har sendt sin enbaarne Søn til Verden, for at vi skal leve ved ham — (ja!). *Heri* bestaar Kærligheden: ikke at *vi* har elsket Gud, men at *Han* først har elsket *os* og sendt sin Søn til Sonebod for vore Synder (1. Joh. 4; 8,9). Medens vi endnu var Syndere, døde Kristus for os. Re-

sultatet af vort nye Liv ved Naaden i Jesus Kristus er, at vi udgør en Del af hans mystiske Legeme og er eet med ham og med alle, som paa lignende Maade er indlemmet i ham. Derfor vil man finde, at *Højdepunktet og Fuldendelsen* af alt det, som Paverne, Pius XII indbefattet, har sagt om menneskeligt Slægtskab, Mand og Mand, Nation og Nation imellem findes i den sidste store Encyklika om Kristi mystiske Legeme, hvori, alt menneskeligt Slægtskab, omend fuldkommengjort, er hævet op i det overnaturliges Plan. Naturligvis har *Læren*, som indeholdes i denne Encyklika, stadig været Kirkens Lære, lige siden Kristus selv fremsatte den, hvilket St. Johannes særligt minder om i 14.—17. Kapitel af sit Evangelium; og hans Aabenbaring og Breve fastslaar det samme, og St. Paulus bliver heller aldrig træt af at fastslaa det, klartest maaske i sine Breve til Efeserne og Kolosenserne; men, jeg gentager, at jeg selv lægger særlig Vægt paa, hvad Kirken lærer nu, i vore Dage, og en Flodbølge af Bøger paa ethvert Sprog, som Mennesker læser, har i de sidste to Generationer vidnet om det samme. Jeg kan eftertrykkeligt paastaa, at ingen, som er blot en lille Smule fortrolig med moderne katolsk Litteratur, kan tvivle om, at det store Naadens Mysterium og Menneskets overnaturlige Forening med Gud gennem Kristus er det, som nu hovedsageligt optager det katolske Sind.

4.

Nu, da jeg har paavist, at Kirken aldrig var og aldrig kunde kaldes en »Mariakirke« i Stedet for en »Kristuskirke«, er jeg nødt til at spørge, hvorfor nogen skulde ønske at kalde den en »Mariakirke«. Jeg formoder, det er, fordi Folk altid hurtigere ser, hvad der er fremmedartet og usædvanligt, end de ser, hvad de er vante til at se. Naar Kongen kommer til Hest eller til Vogns, tænker jeg, man snarere ser Kongen end Chaufføren eller Hestens Hove. Og — undskyld denne Lignelse! — du ser sand-

synligvis snarere det synlige end det usynlige ... Og endelig, du ser ikke det, som du vender Rygen til.

Du er saaledes ikke vant til at se Statuer af Vor Frue i dine Kirker, og derfor er, naar du gaar ind i en katolsk Kirke, en Statue af Vor Frue noget af det, du lettest faar Øje paa. Du synes maa-ske, at saadanne Statuer er meget livligt dekorerede. Det er de undertiden. Men naar det er Kongens Fødselsdag, ser man hans Portræt i ethvert Butiksvindue, smukt dekoreret med røde og hvide Baand. Og hvis det var Skik kun at opstille eet saadant Portræt, f. Eks. paa Raadhuspladsen, tænker jeg, at du sandsynligvis vilde tage Hatten af, naar du passerede det. Jeg vilde visselig være tilbøjelig til at gøre det! Saadanne ydre Tegn er ganske naturlige. Jøderne plejede under Landflygtigheden at vende sig mod Jerusalem, naar de bad, skønt de ikke bad *til* Jerusalem, og det skulde ikke undre mig, om unge Mænd, som har et Portræt af deres Kæreste i Lommebogen, undertiden kysser det, eller om en Enke undertiden kysser sin afdøde Mands Portræt. Men hvis du havde Øjet aabent for, hvad der ikke er usædvanligt, vilde du bemærke, at der over *ethvert* Alter i en katolsk Kirke er et Krucifiks. Det lægger du ikke Mærke til, fordi der sædvanligt ogsaa er et Krucifiks over de lutherske Altre, og det er jeg glad for. Der er ogsaa et Krucifiks ved de fleste katolske Prædikestole under Hensyn til St. Paulus' Ord: »Vi prædiker Kristus og Ham korsfæstet (1. Kor. 1,23; smlg. 2,2). Og det er højst sandsynligt, at du næppe vil bemærke den allervigtigste Ting i vore Kirker: Tabernaklet, der er anbragt midt paa Altret, og hvori det helligste Sakramente opbevares. Nu tror du vel sagtens ikke paa Kristi stadi-gede, virkelige Nærværelse i det højhellige Sakramente — men *det gør vi*.

Saa selv om der var 100 Billeder af Vor Frue eller 100 Krucifikser i vore Kirker, vilde der dog (ifølge vor Tro) *kun* være *een* levende Gud, vor Herre Je-

sus Kristus, stedse nærværende i det hellige Sakramente, og det er *fuldstændigt* forskelligt fra hvad som helst andet, Kirken indeholder. Det er dens Centrum.

Jeg sagde, hvad der kan have lydt temmelig ubegavet, at du ikke kan se, hvad der er usynligt! Dermed mente jeg dette: vi ønsker ikke at gøre os Billeder af den Evige Gud, vor Herre Jesus Kristi Fader og vor Fader; men selv om vi ønskede det, kunde vi ikke. Gud er af Væsen usynlig. Og det samme er Helligaanden. Vi kan ganske vist (og gør det undertiden) fremstille ham, saaledes som han valgte at aabenbare sig ved Vor Herres Daab, som en Due, og muligvis som en Flamme, saaledes som han viste sig paa Pinsedagen. Men min private Mening er, at disse Fremstillinger ikke er videre heldige. Og hvem har nogen Sinde malet et virkeligt helligt Billede af Opstandelsen — som ikke een eneste, ikke engang Soldaterne, saa? Nuvel, du vil aldrig i vore Kirker se et Billede af *Gud*, paa hvem dog baade du og jeg tror! Men du vil se *mange* Billeder eller Statuer af Vor Herre, og nogle af hans Moder, og nogle af hans »store Venner« (Helgenerne, som vi og du kalder dem): men derfor maa du ikke tro, at vi Katolikker mere har Opmærksomheden henvendt paa det synlige end paa det usynlige!

Her kunde jeg tilføje, at en Englænder tilhørende den Engelske Kirke, en »Anglikaner«, vilde føle sig meget desorienteret, hvis han kom ind i en dansk Kirke og overværede en Gudstjeneste dér. Han vilde lægge Mærke til, at Folk meget sjældent *knæler*. Han vilde vide, at de første Generationer af Kristne sjældent knælede, naar de bad — de stod op eller laa fladt paa Gulvet — men de *sad* aldrig, naar de bad. Det gør Medlemmerne af den Anglikanske Kirke heller ikke. Men nu knæler baade Anglikanere og Katolikker, naar de beder. Derfor vilde en saadan Gæst (første Gang han saa det) formode, at Danskerne aldrig beder. Han vilde ogsaa ofte kunne

se Prædikestolen midt for, ja endog over Alteret. Han vilde let kunne faa den Tanke, at den vigtigste Person i en luthersk Kirke var Prædikanten, ikke Gud; han kunde tænke, at det »talte Ord« var vigtigere end selve Kommunionen eller Daaben.

(Fortsattes næste Uge)

Jubilæums- Valfarten

Den bedste Maade at fejre Pilgrimsjubilæet paa, vil være at give Valfarten en stor Tilslutning samtidig med, at alle søger at deltage i Sang og Bøn med størst mulig Kraft.

I nogen Grad vil den 25. Valfart faa Præg af det usædvanlige, men alle vil sikkert være enige om, at intet Arrangement maa faa Lov til at forsinke Pilgrimsvandringen, der nu en Gang er Hovedsagen. Vi vil ogsaa sørge for, at Hvilet i Skoven inden Tilbagevandringen ikke i væsentlig Grad beskæres.

Dagen markeres bl. a. ved, at Biskop Suhr læser Messen i Haraldsted og giver os et Par Ord paa Vej, inden vi atter forlader Haraldsted.

Københavnerne maa tidligt op den Morgen. Toget gaar Kl. 5,35; det er i Ringsted Kl. 7,07.

Vi har forhørt os om Mulighederne for at skaffe Ekstratog; det lader sig ikke gøre. Heller ikke kan vi faa reserverede Vogne. Tilbage bliver den Mulighed, at vi nogle Dage i Forvejen meddele, hvor mange vi bliver, som skal med 5,35. Dette vil faa Indflydelse paa Vogntogets Længde. De, der i Fjor, som undertegnede, fik Lov til at staa op hele Vejen fra København til Ringsted, vil forstaa Sagens Betydning. Jeg beder derfor alle, der ønsker at tage med 5,35, meddele mig det (send et aabent Brevkort), senest den 21. Juni. Paa den Maade vil jeg kunne meddele Jernbanen rettidigt, hvor mange, vi bliver.

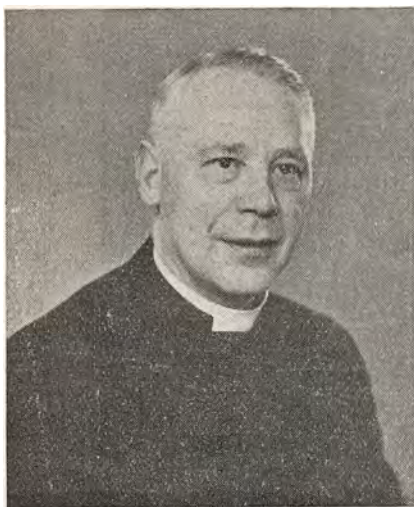
Billetten koster Tur-Retur Kr. 6,00.

Fra Ringsted gaar om Aftenen et meget passende Tog til Hjemturen Kl. 20,29. Det er i København ca. Kl. 22.

Cay Benzon, Sognepræst,
Nørrebrogade 27.

Præstebilæum i Roskilde

Den 14. Juni gaar Flagene til Tops ved Sct. Laurentii Kirke i Roskilde. Menighedens afholdte

Sognepræst holder 25 Aars Præstebilæum.

Pater Petrus Johannes Boerrigter er født den 11. Marts 1890 i Haarlem, Holland. Sine filosofiske og teologiske Studier foretog han i Oirschot; han blev præsteviet den 14. Juni 1919 i s'Hertogenbosch.

Til Danmark kom Pater Boerrigter den 26. September 1924; han blev først Kapellan ved Sct. Knuds Kirke i Ringsted og senere Sognepræst samme Sted fra 1929—35. Endnu taler Menigheden i Ringsted om den store Sorg, det var for dem, da Pastor Boerrigter forlod dem for at blive Rektor ved Immaculatakirken i København; her skulde Pateren særlig tage sig af de unge vordende Søstre, og mange Sct. Josefsøstre tænker med Taknemlighed tilbage paa deres Novi-

Pave Pius XII's Tale paa Navnedagen

I Anledning af den hellige Faders Navnedag i Fredags overbragte de i Rom værende Kardinaler deres Lykønskninger, og den hellige Fader besvarede disse i en Tale, der havde Bud til hele Verden og som berørte samtlige Tidens aktuelle Spørgsmaal og i Særdeleshed Problemerne ved den kommende Fred. Endnu engang ridse de den hellige Fader Linierne op for en retfærdig og varig Fred og fordømte paa det skarpeste de Kræfter, der modarbejdede disse. Dag og Nat gjaldt hans Bestræbelser at hjælpe den nødlidende Menneskehed uden Hensyn til Nationalitet og Afstamning og under Ud-

ciatstid, hvor de havde Pater Boerrigter til aandelig Vejleder. Ogsaa for dem var det svært, da Pater Boerrigter blev udnævnt til Sognepræst ved Sct. Laurentii Kirke i Roskilde den 3. August 1939. Den 1. September blev Sognepræsten højtideligt indsat, og samme Maaned forelaa Statsanerkendelsen. Fra den 10. Februar 1941 er Pateren tillige Medlem af den kirkelige Domstol.

I de 5 Aar, der er gaaet, har Pastor Boerrigter udrettet et stort Arbejde inden for Roskilde Menighed. Hans gode Egenskaber som Præst og Menneske har sat sine tydelige Spor. Menigheden har lært at holde af deres Sognepræst og værdsætte ham. Skulde man i faa Ord karakterisere Pastor Boerrigter, maatte han kaldes »en Fredens Apostel«.

Roskilde Menighed vil gerne vise Sognepræsten deres Taknemlighed og bringe ham deres Hyldest; derfor afholder den en Fest Søndag den 18. Juni Kl. 19 i Sct. Josef Skoles Festsal for at fejre deres kære afholdte Sognepræst og overrække ham en Fællesgave.

R. K.

øvelsen af denne ham af Gud paa-lagte Pligt, lod han sig ikke hindre af nogen menneskelig Magt. Med særlig Bekymring saa den hellige Fader imidlertid hen til den Skæbne, som maatte blive Byen Rom til Del, og han rettede en fornyet Appel til de Krigsførende om at skaa-ne den evige Stad, hvor Civilisationens Vugge har staaet — »hvem der end skulde vove at løfte Haand mod Rom, gør sig overfor den civiliserede Verden og Guds evige Domstol skyldig i Modermord«.

I Talens sidste Del beskæftigede den hellige Fader sig indgaaende med Fredsproblemerne, og gav Udtryk for Haabet om, at Verden

Hs. Hellighed, Pave Pius XII

maatte blive sparet for en unødigt Forlængelse af Krigen. Mange tror nu og frygter, at der for Nationerne ikke gives noget andet end enten at sejre som Folk eller gaa under som Folk. Der vil, naar Krigen er endt, uvægerligt være en tabende og en sejrende Part, men den hellige Fader udtrykte sin Forhaabning om, at den sejrende Part denne Gang vilde respektere den besejredes moralske Ret til at leve videre som selvstændig Nation samt at de sejrende vilde vise saa stor Kløgt i deres Beslutninger, at de ikke saae Kim til ny Forviklinger.

Med Ønsket om at den evige Stad — og dermed hele Verden — snart maatte skue Fredens Morgenrøde, sluttede den hellige Fader sin Tale, hvorefter han meddelte den apostoliske Velsignelse. U. E. O.

Højt over Paris' Tage knejser Sacré Coeur Basilikaens hvide Massiv. I Tiden siden sidste Verdenskrig er den hvide Kirke paa Montmartre Side om Side med Eftel-taarnet blevet Millionbyens Varlegn. Den troner paa Paris' højeste Punkt og er synlig paa lang Afstand — og ved en Skæbøns Tilskikkelse er den netop rejst her. Engang medens Keiser Napoleon I endnu stod paa sin Magts Tinde skal han have besøgt Montmartre og i dybe Tanker have slaaet og betragtet den umaadelige Slette, der strakte sig for hans Fødder. Velsægtens lænke kan dog næppe paa, at store europæiske Stridskræfter faa Aar senere skulde oversvømme denne Slette — hans Rige forekom ham saa grundfæstet, at han hengav sig til lyse Fredsdrømme. Heroppe kaldte han sin Ærkekansler til sig og paaledte denne at udarbejde et Projekt til et vældigt Fredstempel her paa Montmartrehøjen.

Erobrerens Drøm skulde imidlertid — som det saa hyppigt gaa — blive realiseret paa en helt anden Måde. I 1873 skrev Ærkebiskop Guibert af Paris til den daværende franske Kultusminister Jules Simon, og anmodede denne om at formaa Nationalfor-samlingen til at indgaa paa, at han og hans Efterfølgere paa Paris Bispesæde kunde få Lejlighed til at erhverve de til Opførelse af en Kirke paa Montmartre nødvendige Arealer. Kirken skulde indvies til Fredens Gud og nedkalde den guddommelige Beskyttelse over Frankrig.

Efter lange Forhandlinger gik National-

Sacré Coeur Basilikaen paa Montmartre et Fredens Symbol

▲ Sacré Coeur Basilikaen og Kampeltrappen

◀ Sacré Coeur — set fra Flyvemaskine

Tekst
og
Fotos:
ILVA

for samlingen paa Ærkebiskoppens og gav den ønskede Tilladelse et Stemmeferial paa Femmer, endskønt Krigsmænd ønskede Montmartre holdt militære Anlæg. Her skal Ærkebiskop Guibert svare: Lad mig dog rejse i Pasning, den er mindre værd end den Deres. Men skulde give ham Re-

I 1875 begyndte man derpaa Opførelsen af den storstilede Bygning. I 1919 fandt Indvielsen Sted. Indenfor 13 Ærkebiskopper deltog i Ceremoni og en uhyre Folkemængde fyldte Gader og Gyder, som til Montmartre, overvældede straalende Højtidelighed. Den hellige Faders Leget, Kardinal Vico, afgav en Erklæring om hvilken Fredstempels værdifulde Karakter maatte blive i Baggrunden til Fordel for verdensomsplændende. Det er Pave Benedikt XV, som ogsaa Leo XIII ønsker det — at Kirke skal være et Aarstykke Hyldesten til Jesu Hjerter skal brede sig over hele Verden. Gennem Hjerter til Fred i Verden Nationerne — det er den samme Tanke, og den Opførelse af Montmartre lje. Fra Tid til anden holdes der Messe for syge og Smaa for Krigsindvalder i Sacré Coeur.

ne. Den samme Tanke fortsatte Pave Pius XI, hvis Valgsprog blev »Krisis Fred i Kristi Rige«. Han indstiftede Kristi Konges Fest, hvis vigtigste og mest karakteristiske Del er Menneskeslægtnes Indvielse til Jesu Hjerter. Og hvad skjuler sig bag denne Bestemmelse? Det helligste Hjerter et Symbol paa Guds Kærlighed til Menneskene, men det er ogsaa en Himlens Formaning til Menneskehed om Kærlighed indbyrdes, Kærlighed til Næsten. Og man fortaar nu den Opgave, som Paven har tillænkt Basilikaen paa Montmartre. I det store sandelige

▲ Højalteret i Sacré Coeur

Karstog for Fred i Verden skal den være Midtpunkt for Jesu Hjerter Dyrkelse, der herfra skulde brede sig over hele Verden.

Kloster-Detektiven

af H. S.

5)

Mange blev forhørt eller fængslet, men senere atter givet fri. Her var de selvfølgelig ogsaa for at spørge efter Jim, men jeg kunde jo kun sige, at han var rejst Dagen før, og at jeg selv havde fulgt ham til Toget. Siden har Politiet ikke været her.«

»Hvor er Jim da rejst hen?«

»Det ved jeg ikke noget om; han plejer aldrig at fortælle mig, hvornår han skal. Men jeg tror nok, at det denne Gang varer længe, før han kommer igen, for han har taget alle sine Sager med sig.«

»Har han slet ikke ladet noget blive liggende til os? Ingen Penge? Ingen Besked?«

»Nej, ikke Spor, og Penge havde han for Resten heller ingen af, for i al den Tid, I har siddet, har han ingenting bestilt.«

»Nej, han har vel bare levet højt paa vore Penge,« svarede Dick.

»Men kunde du ikke give os noget at spise, inden vi tager videre?«

»Haster det da saadan?« spurgte Kvinden.

»Ja, det er vist bedst for os at komme bort fra Egnen her, saa hvis der er noget ved dig, saa laaner du os lidt til en Billet til Greenwoods Farm.«

»Naa, der tror jeg nu ikke, I finder Battle.«

»Nej, maaske ikke, men saa kan Greenwood hjælpe os videre paa Vej. Han har vel ikke glemte sine gamle Kammerater.«

»Green er nu blevet en fornem Herre, og saa er det nok ikke saa nemt for ham at huske jer,« mente hun.

Mens de to Brødre som glubende Ulve kastede sig over Maden, kom Konen ind med en Strømpe og rystede dens Indhold ud paa Bordet. »Her er et Pund Sterling til Deling,« sagde hun. »Mere kan jeg ikke undviere.«

»Det klarer vi os nok ogsaa med, og naar vi engang kommer til Pen-

ge, saa skal du faa dine Penge igen, dit gamle Spektakel!«

»Ja, det vilde da ogsaa være rimeligt,« svarede Konen. »Men gamle Spektakel skal I ikke kalde mig. Jeg er da ung endnu.«

Brødrene lo højt og sagde: »Saa er det nok bedst, vi kommer ud af din farlige Nærhed, ellers ender det vel med, at vi af lutter Forelskelse glemmer, hvad det er vi vil.«

Og med disse Ord forlod de den fattige Hytte.

»Det er Synd for det Kvindemenneske,« bemærkede Bill. »Vel ved jeg, at hun kun er Farvet, men hun har et godt Hjerte og havde fortjent en bedre Skæbne.«

»Saa, havde hun det?« lo Dick drillende. »Hvorfor bliver du pludselig saa rørstrømsk? Du vilde nok gerne være blevet der lidt længere, hva?«

»Aarh, Vrøvl,« svarede Bill. »Men hvor gaar vi nu hen?«

»Lige ud efter Næsen, velsagtens, Greens Farm naar vi alligevel ikke i Aften, selv om vi tager Toget, saa kan vi lige saa godt gaa dertil og spare Pengene, for dem faar vi nok Brug for en anden Gang.«

»Saa kunde vi jo lige saa godt have overnattet i Battles Hytte!«

»Nej, ellers Tak, her er da tusinde Gange bedre ude i den friske Luft og en Spadseretur om Natten og i den tidlige Morgenstund er noget af det dejligste, man kan opleve,« svarede Dick. — —

Greenwood var paa Vej ud for at inspicere sin Gaard, da de to Brødre Farley kom vandrende hen imod ham. Han kendte dem dog først, da Bill fløjtede deres sædvanlige Signal. Egentlig begejstret over Gensynet kan man ikke sige, at han blev; men han gjorde sit bedste for at lade, som om han var det. »Naa, Dreng,« raabte han, »det var vel nok en Overraskelse at se jer igen. Lige fra Brummen, hva? Og saa igen ud paa de vilde Veje! Der var

nok ikke saa rart mere i King Williams Taarn? Men kom nu ind og faa jer en lille Hjertestyrkning.«

Snart efter sad de i Greenwoods Stue med de fyldte Whiskyglas i Haanden. »Har du ikke set noget til Jim Battle?« spurgte Dick pludselig.

»Jo, det har jeg; men det er snart længe siden, lad mig se; ja det maa være et halvt Aars Tid siden, at han var her indenom paa Vejen til East London.«

»Naa, det kan vist ikke passe, for det er kun 8 Dage siden, at han forsvandt fra Byen, og saa havde han endda fjernet hver eneste Skilling af de Penge, som vi skulde have haft at leve af nu!«

»Sikken en Slyngelestreg,« svarede Greenwood, »saadan kan man da ikke være overfor sine gamle Kammerater.«

»Nej, det synes vi heller ikke, saa du kan nok forstaa, at vi længes meget efter at se hans kære Fjæs igen. Men forhaabentlig er du Mand for at kunne laane os bare saa meget, at vi kan holde os oven Vand, indtil vi faar fat paa ham.«

»Selvfølgelig. Man lader da ikke sine gamle Kammerater i Stikken. Og nogle Pund kan I jo nok faa, selv om jeg nok aldrig ser dem igen.«

»Du er et dejligt Menneske, Green! udbød Brødrene.

— — —

»Du, Bill, du skylder mig 10 Kr.!« udbød Dick, da de næste Morgen vandrede af Sted mod Nord. Saa-aa, for hvad, om jeg maa spørge?« svarede Bill.

»Jo, for de Nyheder, jeg har faaet opsnuset, og som har kostet mig et helt Pund.«

»Aarh, hvad er det nu, du finder paa?«

»Det er ikke noget, jeg finder paa. Men Green har stukket Plader for os. Battle har nemlig været her i sidste Uge; det har jeg faaet Kokken til at kramme ud med foruden meget andet, som du ikke faar at vide, før du har betalt. Han vilde have haft os til at rejse til East London, fordi han ved, at Jim tog nordpaa. Men det sværger jeg dig, at vi skal finde ham, saa sandt, som jeg hedder Dick Farley.«

(Fortsettes)

Guds Rige

Indholdet af Søndagene efter Pinse er Guds Rige, for saa vidt som dette er Frugten af Kristi Forløsergerning. Til dette Rige, til dette Gæstebud er alle Mennesker kaldede. Til alle udgaar Naadens Kald; thi Gud vil, at alle Mennesker skal blive salige. Ingen gaar fortabt uden ved sin egen Skyld. Netop deri ligger det tragiske, at saa mange Mennesker ikke hører paa Guds Indlydelse, paa Naadens Kald. De klynger sig til det nærværende, haandgrikelige, naturlige og har ingen Forstaaelse, intet Organ for Tingene i Guds Rige. Men den, som staar Gud imod, kan ikke indgaa i hans Rige (*Evangelium*).

Dette Guds Rige er vel endnu ikke fuldkomment, men dog virkeligt, tilstede i Naaden, ved hvilken vi bærer det overnaturlige Liv i os. Naadens Liv bestaar væsentligt i Kærligheden og ytrer sig i Kærlighedens Gerninger. Ved at føre et Liv i Kærlighed viser vi, at vi ikke længere tilhører denne Verden, men har Del i det evige Liv og de helliges Samfund (*Epistel*).

Sandelig, vi føler atter og atter, at Guds Haand er over dette Liv i Kærlighed; vi ser en vidstrakt Arbejdsmark for os. Paa disse Vidder, disse guddommelige Vidder er vi blevet ført ud fra den menneskelige Egenkærligheds Snæverhed (*Indgangsvers*).

At denne Kærlighed maa udfylde hele vort Liv, er vor inderlige Bøn. Det er en Kærlighed, som gaar Haand i Haand med barnlig Ærefrygt (*Kirkebøn*).

Naadelivet, Livet i Kærlighed og ledet af Kærlighed, er omringet af Farer. Vi trygler Herren om hans Hjælp, vi stoler paa, at

han vil frelse os (*Graduale, Alleluja*).

Trods al den Herlighed, som er beredt os i Guds Rige, trods alle det himmelske Gæstebuds Glæder maa vi ikke forfalde til Selvsikkerhed; thi vi skal vide, at den onde Fjende endnu kan skade os, saa længe vi ikke er indgaaet i Fuldendelsens Rige. Derfor maa vi ydmygt bede om Guds Beskyttelse (*Offertorium*).

Det hellige Offer forklarer vort Liv (*Stillebøn*).

Eukaristien nedsænker os i den guddommelige Naade, i Kristus. Modtagelsen af den himmelske Spise skal, idet Naaden vokser, stadig gøre vor personlige Stræben efter Hellighed større. Enhver Kommunion betyder en Opgave og et Ansvar for os (*Slutningsbøn*).

Af ganske Hjerte takker vi Herren for alle de Goder, alle de Forløsnings Naadegaver, som rummes i den hellige Eukaristi (*Komm.*).

P. Wolfgang Czernin O. S. B.

BREVE fra LÆSERNE

Valfarten til Haraldsted

Naar Ugebladet i sit sidste Nummer tilskriver os et »paa Gensyn til Valfarten den 25. Juni i Aar«, er vi sikkert mange der siger: »Tak, vi skal nok være paa Pletten«. Der er dog en ikke ringe Kreds, som ikke tør tage med, fordi de ikke kan holde til det ret haarde Tempo, som Valfarten sædvanlig anvender. De kan sagtens gaa Distancen, blot de fik et Kvarterts Respit. Kunde de unge ikke tænke sig at give de noget daarligere gaende denne Respit? Man kunde jo forsøge med at lade et Par Søstre angive Tempoet. Sidste Aar talte jeg med Sct. Joseph Søstre, som havde været med, men

var saa medtaget, at de havde store Betænkeligheder ved at deltage næste Gang. Burde vi ikke give disse og andre en Chance for at være med igen i Aar ved at sætte Tempoet lidt ned? Som et secundær Forslag kunde jeg tænke mig at foreslaa, at der en halv Time før den rigtige Valfart, gik en Forløber for denne. De to Valfarter kunde saa støde sammen ved f. Eks. Vejkorset. Paa Hjemturen er der jo endelig Mulighed for at gaa en lille Genvej, som dog saa vidt jeg husker har den Ulempe, at det er nødvendigt at gaa i Gaasegang et Stykke af Vejen. Disse Forslag vil jeg bede Arrangørerne overveje eller eventuelt finde paa en Udvej, som løser Problemet paa en for alle tilfredsstillende Maade.

Vi mødes altsaa den 25. Juni.

Køge, den 31. Maj 1944.

George Andersen.

• Det er uægteligt en vanskelig Sag at finde det rette Tempo. Som Valfartsleder kan man vel risikere samtidig at høre nogle beklage sig over, at man gaar for langsomt og af andre, at det gaar for hurtigt. Jeg maa gøre Indsenderen opmærksom paa, at Vandringen til Haraldsted nødtigt skal være mere end de 2 Timer, som den plejer at være; men jeg skal den 25. Juni, saa godt jeg kan, finde den gyldne Middelvej imellem for hurtigt og for langsomt.

Caj Benzon.

R. I. P.
Vor kære Søster, Svigerinde og Faster

Maskinbrodeuse

Anna Schou

døde stille den 5. Juni 1944.

Knud og Ingeborg Schou.

Inge, Lilli og Leif.

Begravelsen finder Sted Fredag d. 9. Juni Kl. 10 fra Kapellet paa Katolsk Vestre Kirkegaard.

Katolske Begravelser

Benzon

aut. katolsk Bedemand

Alle Aftaler kan træffes i Hjemmet

CENTRAL 1868

S. L. Møllers Bogtrykkeri

Dansk Reproduktionsanstalt

Rosenørnsallé 29 . København V
Telefoner: 4295, 13,504, 2207

Liturgisk Kalender

Tallet under Datoen angiver Sidetallet for den paagældende Fest i Søndagsmessebogen.

- Juni.
11. S. *Søndag i Kristi Legems* (hvid) **267** Oktav (658); 2. Bøn: Oktaven (652), 3. Bøn: St. Barnabas, Apostel (936); Jesu Fødsels Præfation (514).
12. M. *i Oktaven* (652); 2. Bøn: (hvid) St. Johannes af St. Facundo (940), 3. Bøn: St. Basilides og Fæller (940); Præf. (514). **262**
13. Ti. *i Oktaven* (652); 2. Bøn: (hvid) St. Antonius af Padua **262** (941); Præf. (514).
14. O. *i Oktaven* (652); 2. Bøn: (hvid) St. Basilius den Store **262** (942); Præf. (514).
15. T. *Oktav af Kristi Legems* (hvid) **262** Fest (652); 2. Bøn: St. Vitulus, St. Modestus og St. Crescentia (943); Præf. (514).
16. F. *JESU HJERTES FEST**. (hvid) **270**
17. L. *i Oktaven**; 2. Bøn: (hvid) Gudsmoder ([90]), 3. **270** Bøn: For Kirken eller For Paven [123, 122]).
18. S. *Søndag i Jesu Hjertes Ok-* (hvid) **270** *tav* (662).

*) Den ny Messe paa Jesu Hjertes Fest faas i Særtryk hos de katolske Boghandlere.

Brønshøj Sommermarked

Vejret kunde have været lidt bedre, det var lidt koldt, og ud paa Eftermiddagen begyndte det at regne. Men Brønshøj Sommermarked er blevet en Institution, som er ganske uafhængig af Vejret. Det er noget, de københavnske Katoliker skal til. Resultatet var da ogsaa, at Boderne allerede maatte lukke tidligt, da de var raseret saa tomme som en Slagter- eller en Cigarbutik. Ved Forespørgsel oplyser man os, at Overskuddet, der endnu ikke er helt opgjort, menes at være blevet en 5—600 Kr. større end sidste Aar. I Brønshøj er hvert nyt Marked et Rekordmarked. Pastor Magnussen beder os udtrykke Sognets Tak til alle de trofaste Hjelpe og de lige saa trofaste Gæster. Lodrækningerne gav følgende Resultat:

Serie A: 3593. Serie B: 4227. Serie C: 713. Serie D: 3950. Serie E: 892. Serie F: 485. Serie G: 1512. Serie H: 4399. Serie J: 663. Serie K: 3680. — *Amerikansk Lotteri*: Kakkelbord (orange): 74. Keramik-sæt (gul): 38. — Lodsedler, Foto: 88. Lodsedler, Tobak: 4. — Entré: 233.

Fredericia

Torsdag den 25. Maj havde Sognepræsten, Hr. Pastor C. Jaworski, indbudt Menighedens Medlemmer til en Familieaften i Haandværkerforeningens Sal (Skolens Gymnastiksal er optaget for andet Formaal).

Ca. 100 af Menighedens Medlemmer havde fulgt Indbydelsen, og det blev en helt igennem vellykket Aften.

Et Ensemble af Amatør-Musikere, dels af Menighedens Medlemmer, bidrog til Underholdningen med god Musik og høstede fortjent Bifald.

Efter Velkomsten holdt Hr. Pastor C. Jaworski et interessant Foredrag om Livet paa et Præstese-

minarium. Foredraget, der var opbygget med en passende Blanding af Alvor og Humor, blev paahørt med megen Interesse, og Forsamlingens Tak fremgik af det stærke Bifald, der lød ved Afslutningen.

Derefter fulgte Kaffebordet og til Slut fremvistes en fin Serie Farve-Fotografier, optaget af Hr. Pastor Heuer, Assens, visende de skønneste Partier i Egnene omkring Syd- og Sønderjylland.

Forinden Aftenen sluttede, udtalte Hr. Rentier W. E. Larsen Menighedens hjerteligste Velkomst til Sognepræsten Hr. Pastor C. Jaworski samt udtalte de bedste Ønsker for Pastorens Arbejde i Sct. Knuds Menighed i Fredericia.

Aftenen igennem blev sunget Sange af Sangbogen, og der sluttedes med »Kongernes Konge«.

R. S.

BOGHYLDEN

Hjorth, Enoch: Det skjulte Danmark. Et Digt. 15. S.....	1,50
Martindale, C. C.: Barnet af Evighed. 48 S.....	2,75
Newman, John Henry: Apologia pro vita sua. I Uddrag paa Dansk ved Peter Schindler. 115 S.....	4,00
Rafn, Holger: Johannes Chrysostomos. 218 S.....	7,75
Toute l'année avec le Christ. Méditations liturgiques à l'usage des fidèles. Par les Bénédictins d'Einsiedeln. 672 S. Tvl.....	38,50
Schwob, René: Rome ou la mort! 333 S.....	5,55
Eisenhofer, Ludwig: Handbuch der Liturgik. I-II.....	65,95
Walter, Eugen: Diener des neuen Bundes. Das Priestertum der katholischen Kirche. 129 S.....	3,70

ARNOLD BUSCK
International Boghandel
Kjøbmagergade 49
Telefon C. 2453

Emanuel Jensen & H. Schumacher

Murer- & Entreprenørforetning A/S
Bygningspriser. Jernbeton, Murerarbejde, Dampskorstene. Kedelindmuring, Isolering, Kloakarb.
Johs. Schræder, Entreprenør
L. Schumacher, Murermester
Godthaabsvej 142, Kbhvn F, Centr. 968
Indgang fra Vagtelvej

N. P. Rostrup

Katolske Begravelser

30 Aars Erfaring
Valkendorfgade 34-36
Tlf. 778 - 728

VALD. FOERSON

AMAGERTORV 27. TELF. CENT. 4310 - BYEN 4310

ALLE GUMMIVARER TIL HOSPITALER OG SYGEHUSE
LEVERANDØR TIL KATH. HOSPITALER.

Katolsk Ugeblad

„Nordisk Ugeblad for katolske Kristne“ sammenslutlet med „Katolsk Ungdom“

Udgiver: „KATOLSK PRESSE“

Redaktion: H. D. T. KLÆRULFF (ansvarshavende) og J. BERG.

Nørrebrogade 27 C, København N.

Mandag og Fredag Kl. 15—16, Tlf. Nora 61 66.

Ekspedition og Kasserekontor:

c/o Sankt Ansgars Forlag, Bredgade 67, København K.

Palæ 4777, Kl. 10-12.

Post-Giro Nr. 57042.

Annonceafdeling: Klosterstræde 23, Tlf. Central 6245. Postgiro 3668.

Abonnementspris 2,75 Kr. Kvartalet. Norge og Sverige 14 Kr. om Aaret, øvrige Udland 18 Kr. om Aaret. Abonnement legnes paa Bladets Ekspedition eller ethvert Postkontor.

Asserbo

Til Feriekolonien er modtaget 30 Kr. fra O. B., Vanløse. De i sidste Nummer anførte 30 Kr. var fra A. M. H., Odense. Hjertelig Tak! Gaver til Kolonien modtages med Tak af Skoleinspektør Kiærulff, Nørrebrogade 27 C., Kbhvn. N.

Rationeringsmærkerne

Til Feriekolonien er hidtil modtaget flg. Mærker: Rugbrød 648, Rugsigtbrød 146, Franskrød 95, Havregryn 199, Byggryn 202, Sukker 29, Smør 24, Haandsæbe 85, Vaskepulver 42. Hjertelig Tak! Gaver modtages fremdeles med Tak af Ugebladets Redaktion, Nørrebrogade 27 C., Kbhvn. N.

D. K. K. F.

Messe i Trørød

Paa Vor Frue Kapels Indvielsesdag Torsd. 15. Juni læses Messe Kl. 8,30. Tog fra Hovedbanegaarden Kl. 7,12. Morgenbrød bedes medbragt.

Flytning

Sekretariatets og Formandens Adresse er nu Pileallé 23 A, 3. Sal t.h. Telefon Eva 7091.

Retræte

Tilmeldelser modtages til Retræten i Trørød 22.—26. August. Retræten ledes af Pater Wevers S. M. M. Eneværelser 17 Kr., To- og Tresengsstuer 14 Kr., Sovesal 12 Kr. Lagener, Haandklæder, Pudevaar og Serviet bedes medbragt. Sekretariatets Adresse se ovenfor.

**ACADEMICUM
CATHOLICUM**

Langø-Lejren.

Hvis Forholdene tillader det, bliver der Studentersommerlejr paa Langø ved Odense Fjord Lørdag d. 1. til Mandag d. 10. Juli. Deltagelse koster 30 Kr. excl. Rejse. Det er

en Betingelse, at man er Medlem af Danske Studenterlejre. (Kontingent 1 Kr. aarlig). Cyklister fra København starter Fredag den 30. Juni og vender hjem Tirsdag den 11. Juli.

Man maa være forberedt paa primitive Forhold. De kvindelige Deltagere sover paa Høløft, de mandlige i Telt. Lejren har ingen Tæpper at stille til Disposition. Alle maa deltage i Arbejdet.

Skriftlig Tilmelding inden 15. Juni til Sekretæren, stud. mag. Else Christiansen, Amager Boulevard 101, København S. Deltagerantallet er begrænset af Pladsforholdene. Nærmere Oplysninger tilgaar Lejrdeltagerne pr. Brev.

Randers

Motor til Kirkeorgelet.

Elektrisk Motor til et Kirkeorgel hører til Nødvendighederne nu til Dags. Jesu Hjerter Kirke i Randers har hidtil ikke været i Stand til at installere en saadan. Prisen er ca. 1000 Kr. Et smukt Startbeløb er indkommet, men da Menigheden ikke kan klare Resten, beder jeg indtrængende velvillige Katolikker i Hovedstaden eller andre Steder i Landet støtte det smukke Formaal med en Gave. Den modtages af Sognepræsten.

Taastrup

Søndag den 18. Juni afholdes Ungdomsfest i Taastrup. Det er Taastrup K. U. K., der indbyder. Programmet bliver:

- Kl.
10,15 Messe m. Fælleskommunion.
12,30 Sketch i Salen.
14,00 Haandbold og eventuelle Lege.
17,30 Andagt med Festprædiken. Derefter stryges Flaget.
19,00 Afslutning paa Lypperts Hotel.

Lørdag den 24. Juni fejres Sct. Hans Aften med Baalfest paa Farunggaard. Nærmere Program vil senere komme under Københavns K. U. K. Baalet tændes ved 20,00-Tiden og Skævnet slutter ca. ved

22,00-Tiden. Af Udgifter bliver der 1,00 Kr. til Kaffen.

Børnestævnet i Trørød

paa Grundlovsdagen blev aflyst om Morgenen paa Grund af Vejret. Børnene fra Roskilde, Taastrup, Helsingør og Lyngby tog dog alligevel derud, ligesom enkelte københavnske Børn. Efter Messen fulgte saa Lege og Konkurrencer og til sidst opførte Centralskolens Piger i Kapellet »Den hellige Agnes«.

Pædagogforbundet

meddeler, at der er overtegnet til Retræten i August.

Katolsk Radioklub for Storkøbenhavn

afholder sin aarlige Generalforsamling Tirsdag d. 13. Juni 1944 Kl. 20 i Mødesalen, Bredgade 67.

Alle Medlemmer opfordres til at give Møde.

St. Dominikus' 3. Orden

Tirsd. 13. Juni Kl. 20 Møde.

Birgittaforeningen

Alle Foreningens tidligere Medlemmer indbydes til Møde Onsdag d. 14. Juni Kl. 19.

»Vor Glædes Aarsag«

Sidste Møde i denne Sæson Tirsdag d. 13. Juni Kl. 19½ hos St. Joseph Søstrene, Østerbrogade 7 D.

Katolsk Ungdoms Klub

København.

Onsdag d. 14. Juni. Aften-Travelur. Start fra Stenosgade Kl. 19,30. Hjemkomst ca. Kl. 22,30. Turen slutter i Frederiksberg Have. Udflugten 18. Juni aflyses. Fredag d. 23. Juni. Sct. Hans Baal paa Farunggaard. Nærmere Program i næste Nummer.

Frederiksberg.

»Føraarsfest« 9. Juni Kl. 20,15. Indledningstaler er Pater Bruni-

»Everclean«
Rensepulver

gør Badekar og Haandvask skinnende blanke uden at beskadige Glasur og Emaille

BRØDRENE DAHL A/S
Industribygningen . V . Tlf. Central 65 85

*God Vask
- Geismar Vask*

Telefon Central 246 (7 Led.)

cardi. De »2« Minutter ved Tove Frederiksen og Ansgar Samuelsen. Vi unge Katolikker og Verden. Kaftebord. Film. Amatøraften. Entré: 1,00 Kr.

St. Ansgars Kirke

Hver Aften i Kristi Legems Oktaven Andagt Kl. 19,30. Jesu Hjerter Fest, d. 16. Juni Kl. 7 og 8 stille Messe, Kl. 19,30 Andagt.

St. Mariæ Kirke

Sønd. 11. Juni Kl. 8 stille Messe, Kl. 10 Højmesse, derefter Procession gennem Anlægget udenfor Kirken. (Ugebladet beklager en styg Trykfejl sidste Uge, hvor vi talte om Friluftsteatret i Stedet for Friluftsalteret!) Mand. og Onsd. Kl. 19,30 Andagt. Onsd. Kl. 19,30 Kongr. for Damer i Forb. med Andagten. Fredag 16. Juni, Jesu Hjerter Fest, Kl. 8 Højmesse, Kl. 19,30 Andagt.

Jesu Hjerter Kirke

Sønd. 11. Juni Kl. 8,30 Fælleskommunion for de mandl. Kongr., Kl. 10 Levitmesse, Kl. 19 (ikke Kl. 19,30) Procession i Kirken med Deltagelse af de mandl. Kongr. Mand. 12. Juni Kl. 19,30 Afslutning for unge Mænds Kongr. Jesu Hjerter Fest, d. 16. Juni Kl. 8,15 Højmesse. Dagen igennem Tilbedelse indtil Andagten Kl. 19,30.

Sakramentskirken

Jesu Hjerter Fest, Fred. 16. Juni Kl. 6,30 stille Messe, Kl. 8 Højmesse.

St. Antoni Kirke

Sønd. 11. Juni. Efter Højmassen Kristi Legems Procession. Jesu Hjerter Fest, d. 16. Juni Kl. 20 Andagt.

St. Therese Kirke

Sønd. 11. Juni efter 8,30 Messen Procession i Parken, Kl. 11 stille Messe. Jesu Hjerter Fest, d. 16. Juni, Indvielse efter 7-Messen.

St. Andreas Kirke

Sønd. 11. Juni Kl. 10 Levitmesse, Tilbedelse fra Kl. 11,30—17. Onsd. 14. Juni Kl. 8 Mødreforeningens Messe. Jesu Hjerter Fest, d. 16. Juni Kl. 8 Højmesse, derefter Tilbedelse indtil Andagten Kl. 19,30.

St. Knud Lavards Kirke

Sønd. 11. Juni Kl. 8,30 de unges Fællesmesse. Jesu Hjerter Fest, d. 16. Juni Kl. 7,30 Sangmesse.

Immaculatakirken

Jesu Hjerter Fest, d. 16. Juni Kl. 6,30 Højmesse, derefter Udstilling af Sakramentet til Kl. 19. Velsignelse Kl. 18,30.

SOMMERENS

GUDSTJENESTELISTE

SØNDAGSMESSE

København

<i>Sct. Ansgars Kirke</i> (Bredgade 64) ..	7; 8; 10
<i>Jesu Hjerter Kirke</i> (Stenosgade 4) ..	6; 7; 7½; 8½; 10; 11½
<i>Sakramentskirken</i> (Nørrebrog. 27)	8; 10
<i>Sct. Mariæ Kirke</i> (Jens Jessensv.7)	8; 10
<i>Sct. Andreas Kirke</i> (Ordrup)	7; 8; 10
<i>Sct. Therese Kirke</i> (Bernstorffsvej 54)	8½; 11
<i>Sct. Antoni Kirke</i> (Fr.sundsv. 225)	8; 10
<i>Hellige Families Kapel</i> (Valby Langgade 117)	7½
<i>Sct. Nikolaj Kapel</i> (Strøbyvej 2, Hvidovre)	9
<i>Sct. Mikael's Kapel</i> (Vandtaarnsvej 7)	9½ (dog ikke 13. og 27. Juni).

Nordsjælland

<i>Aasebakken</i> (Vor Frue Kloster pr. Birkerød)	8
<i>Asserbo</i> (»Friheden«, Skovbovej) ..	9 (25. Juni-23. Juli samt 6. og 13. Aug.).
<i>Farum</i> (Gl. Farumgaard)	9½
<i>Lyngby</i> (Knud Lavardsvej)	7½; 8½; 10

Øvrige Sjælland

<i>Holbæk</i> (Kastanievej 17)	9½ (i Kirken) (paa Hospitalet 7) (Sidste Sønd. i Md., dog ikke Juni)
<i>Holmegaard Glasværk</i>	9
<i>Køge</i> (Bjerggade 22)	8½; 10¼
<i>Næstved</i> (Præstøvej 29)	8; 10 (2. Sønd. i Md.) 8; 9½ og 10¼
<i>Ringsted</i> (St. Knudsgade 19)	8; 10
<i>Slagelse</i> (Frederiksgade 7)	8; 10
<i>Taastrup</i> (Køgevej)	7½; 10¼
<i>Vordingborg</i> (Chr. Winthersvej) ..	(1. og 3. Sønd. i Md.) 10½

Lolland-Falster

<i>Maribo</i> (Ny Østergade 4)	9 (m. dansk Præd.); 10½ (m. polsk Præd.)
<i>Nykøbing F.</i> (Bispegade 12)	8; 9½ (m. dansk Prædiken), 11 (m. polsk Prædiken)

Fyn

<i>Assens</i> (Nørregade 3)	10 (bortfalder dog i Regelen sidste Sønd. i Md.)
<i>Nyborg</i> (Vindingevej)	8 (dog ikke sidste Sønd. i Md.) og 10
<i>Odense</i> (St. Albani Torv)	7; 8; 10
(Hospitalet)	6
<i>Svendborg</i> (Havnegade 1)	8; 10

Bornholm

<i>Aakirkeby</i> (Gregersgade 20)	10½
---	-----

Jylland

<i>Aabenraa</i> (Søndertorv)	5,40; 9¼
<i>Aalborg</i> (Kastetvej 1)	6; 8; 10
<i>Fredericia</i> (Sjællandsgade 50)	7; 9½
<i>Odder</i> (Holsteinsgade 29)	(2. og 4. Sønd. i Md.) Komm. 9¼; Messe 10¼
<i>Kolding</i> (Kralundsvej 2)	7½; 9½ (Klinikken Kl. 6)
<i>Viborg</i> (Mogensgade 8)	8; 10

Leverandører til den nye Præstegaard og Menighedssal i St. Mariæ Sogn

<p>Th. P. Stillinge Tømrermester Sejrøgade 15 Tlf. Ryvang 1225</p>	<p>LEDIG</p>	<p>AAGE HJORTH-JENSEN Malerfirma Vesterbrogade 64 Tlf. Vester 9909</p>
	<p>AALBORG M. Thomsen Støtt Entreprenør og Murermester Kong Christians Allé 6 Telefon 1992</p>	<p>NAKSKOV Chr. Steffensen HERREEKVIPERING Fruegade 8, Nakskov, Tlf. 796 Leverandør</p>
<p>HORSENS</p>		
<p>Installationsforretningen »Lyset« Torvet 10 . Telefon 618 Alt udføres i Installationer Alt havs i Lamper og Lysekroner Alle Reparationer, hurtigt, godt og billigt Installatør for Sct. Josephs Søstrene</p>	<p>LEDIG</p>	<p>H. F. Caspersen BAGERI Sønderbro 71 . Telefon 1074 Leverandør til Sct. Josephs Hospital</p>
<p>S. Henningsen Slagtermester Kattesundet 22 . Telefon 1351 Lev. til St. Josephs Hospital og Sølyst</p>	<p>Svend Hansen Kun 1. Kl. Kød og Pølse forens Hjemmel. Medister og Leverpostej Fabriksvej 33 . Telefon 1379 Lev. til Sct. Josephs Hospital</p>	<p>Bagermestrenes Rugbrødsfabrik A/S Telefon 310 Leverandør til Sct. Joseph Hospital</p>
<p>Manufaktur . Trikotage . Udstyr A-S Horsens Textil Lager Leverandør til katolske Institutioner</p>	<p>Køb hos vore Annoncører</p>	<p>Carl Bech aut. elektr. Installatør Vestergade 33 . Telf. 1026 Leverandør til kath. Menighed</p>
<p>AARHUS</p>		
<p>H. J. Madsens Begravelsesforretning tidligere I. A. Pedersen Telefoner: 2516 . 1805 Jægergaardsgade 17 . 19 . Aarhus</p>	<p><i>Alfred Pihl</i> Bagermester, Conditori Telefon 3041 - Hammershus Leverandør til St. Josef Hospital</p>	<p>„BOTHILLA“ Ryesgade 24 Telefon 6162 Hjemmelavet Paalæg Ekstrafint Smørbrød til alle Priser</p>
<p>A. B. C.</p>	<p>LINOLEUM billigst Høilund Carlsen Imit. Linoleum, Rullegardiner Bonevoks i fast og flyd. Form Aaboulevarden 45, Aarhus, Tlf. 1347</p>	<p>Skomager Chr. M. Jensen Ryesgade 23, o. G. Gennemg. v. Fajancevarehuset Telefon 8326</p>
<p>LEDIG</p>	<p>KØBMANDS- OG HAANDVÆRKERBANKEN Hovedkontor: Store Torv 12, Telefon 4090 (flere Linier) Søndre Afdeling: Aarhus Hovedbanegaard, Telefon 4088</p>	
<p>Karl Hansen Lys-, Kraft-, Ringe- & Radioanlæg Frederiksgade 75, Tlf. 295 Omst. til priv. Bogensegade 5</p>	<p>Andelselskabet DE FORENEDE MEJERIER Hovedtelefon: Nr. 8888 (3 Linier) Byens førende Tlf. 8700 (4 Lin.)</p>	

RANDERS

<p>Johs. Stoffregen <i>Malermester</i> Telefon 3204 . Randers Leverandør til Sct. Joseph Hospital</p>	<p>Brdr. Qvist Brændselsforretning Kul . Koks . Tørv og Optændingsbrænde til billigste Priser Randers, Adelgade 10, Tlf. 1375 Leverandør til St. Josefs Hospital</p>	<p>Randers Andelsmejeri Telefon 776 (4 Linier) Fineste Mejeriprodukter fra Dyrslæge kontrollerede Besætninger</p>
<p>LEDIG</p>	<p><i>Mineralvandsfabrikken</i> »CITO« Slyngborggade 21, Tlf. 48, 146 Lev. til Sct. Josefs Hospital</p>	<p>N. M. Nielsen Vand- & Gasmester v. Martin Nielsen <i>W. C. Installationer, Rep. af Centralvarmeovne</i> Markedsgade 16, Telefon 1834 Leverandør til St. Josef Hospital</p>
<p>Johs. E. Mortensen <i>Bagermester</i> Nørreboulevard . Telefon 1157 Lev. til Sct. Josefs Hospital</p>	 <p>Alt vedrørende Begravelser i By og paa Land ordnes uden ekstra Betaling . . . M. MØNSTER'S Snedker- og Liggisteforretn., Tlf. 2161 Nørregade 10 (v. Brønden).</p>	
<p>Randers Kul-Kompagni <i>Aktieselskab</i> Kul- og Koks-Import Kulkajen . Randers Telefon 3900 (4 Linier)</p>		

VEJLE

	<p>C. V. BERG <i>Blikkenslagermester</i> Autoriseret Gas- og Vandmester Langelinie 53 . Telefon 2751 Lev. til de katolske Institutioner</p>	<p>Niels Bentzen & Co. TORVEGADE 6 . TELF. 306 . 307</p>
<p>Jørgen Petersen & Co. <i>(Indh. N. C. Jørgensen)</i> TØMRERMESTER Jernbanegade 18 . Tlf. 131, 1631 Lev. til de katolske Institutioner</p>	<p>Hvidehus Boglade <i>Jui. Jensen . Jens Hagner</i> Nørregade 6 . Vejle . Tlf. 360 ... Bogladen med de mange Bøger</p>	<p>Vejle Trælast & Kulkompagni Havnegade 22 . Tlf. 68 og 69 Lev. til de kat. Institutioner</p>
<p>Carl Petersen <i>Slagtermester</i> 1. Kl. Varer - Pøsefabrik Nørregade 2 . Tlf. 1721 Leverandør til St. Maria Hospital</p>	<p>¹/_s Vejle Mælkekompagni <i>Fineste Mejeriprodukter</i> Vejle . Telefon 335 Leverandør til St. Maria Hospital.</p>	<p>VEJLE NY Mineralvandsfabrik <i>P. C. NIELSEN</i> Vissingsgade 8, Telefon 121, 205 Leverandør til St. Maria Hospital</p>
<p>Arbejdernes Fællesbageri <i>Aktieselskab</i> Bleggrdsg. 15, Tlf. 287 - 597 Leverandør til St. Maria Hospital</p>	<p>LEDIG</p>	<p>Niels Boesen <i>Katolske Begravelser ordnes</i> Nørrebrogade 9 . Tlf. 725</p>
<p>Tegn Deres Forsikringer hos N. Fr. Petersen Søndergade 18 . Telefon 2207 . 2 Linier</p>	<p>J. P. Fibiger Jensen <i>Slagtermester</i> Prima Kød og Flæsk Stalgaardsg. 24, Tlf. 931 Lev. til St. Maria Hospital</p>	<p>J. ANCKER & SØN <i>Murermestre</i> Alt Murerarbejde Tønnesgade 36 . Telefon 1438 Udfører Murerarbejdet for de katolske Institutioner i Vejle</p>

Katolsk Ugeblad

18. Juni 1944
92. Aarg.
Nr. 25

HARALDSTED-
VALFARTEN

Sommerens Enquête
Krigen og Missionerne
Vore
Præstestuderende

Enquête om Børn

Sommeren er en god Tid til at foranstalte en lille underholdende Enquête. Og et mere underholdende Emne end vore Børn kan vi ikke faa. Ugebladet har længe ønsket at faa alle katolske Forældre i Fællesskab til at glæde sig over alle de smaa muntre og rørende Træk, som enhver Mor og Far véd at fortælle om, naar Santalen falder paa Børn og Religion.

Der var f. Eks. en ganske lille Pige, som havde lært Fader vor udenad i Aftenbønnen. Men der er jo svære Ord i saadan en Bøn, og derfor lød en Aften hendes Bøn saaledes: »... til os komme dit Rige (udtalt: Rive); jeg har ogsaa en lille Rive ude i Bedstemors Have; ske din Vilje som i Himlen ...«

Var der ikke ogsaa en lille Pige, som til en Begyndelse bad »Hil dig, Maria, fuld af Naale? I hvert Fald maa der være mange pudsige Ting af den Slags.

Meget karakteristisk for den ganske unge Alder var det, da en 3 Aars Dreng vilde lege Korsfæstelse med sin Bedstemor. Det var i den stille Uge, og han havde hørt, hvad de større Søskende talte om, og omsatte det nu i Leg. Bedstemoder maatte strække Hænderne ud, og han slog i dem men sin lille Næve; det var Søm,

han slog i. Da det var sket, gav han den gamle Dame Besked om at begive sig hen i Hjørnet af Stuen, »for nu skal du begraves, og naar du saa kommer ud, saa er du en fin Mand!« Det hele leget med en vidunderlig Blanding af Højtidelighed og Skælmeri, som vist nok er særlig typisk for katolske Børn.

Saa var der en Dreng i Børnehøvelalderen, der en Aften skulde sove hos sin Moster. Mosters egne Børn havde efter deres Skik bedt for de syge og ulykkelige Mennesker. »Og hvad plejer du saa at bede for?« spurgte Moster, som havde svært ved at bevare Alvoren, da Drengen svarede: »Jeg vil be' for dem, der ingen Næser har!« Senere fik hun en Forklaring. Den lille Gut havde pillet sig i Næsen, og hans Mor havde advaret ham og sagt, at det kunde han faa syg Næse af, og at nogle Mennesker paa Grund af Sygdom mistede Næsen helt. Det havde gjort et saadant Indtryk, at han nu syntes, de stakkels næseløse trængte til hans Forbøn.

Og er det underligt, at Børnes Fantasi ogsaa berøres af Tidens Vilkaar. Der var en lille Dreng, som havde lavet sin Julekrybbe. Da han skulde i Seng, tog han Jesusbarnet og lagde

det ind under Krybbens Gulv. »Hvad er det, du gør med Jesusbarnet?« spurgte hans Mor. »Jo, Mor, hvis der nu bliver Luftalarm ...«

En anden lille sandfærdig Historie viser baade Nutidens Indflydelse og den typiske barnlige Misforstaaelse af Gloserne. En lille Søndagsskoleelev havde hørt Evangeliet fra Første Fastesøndag om Jesu Fristelse. Som bekendt slutter Evangeliet: »Og se, Engle kom og tjente ham«. Da Drengen kom hjem, fortalte han ivrigt: »Vi hørte saadan en god Historie i Dag. Djævelen kom og slæbte Jesus helt op paa et højt Bjerg, men saa kom Englænderne og reddede ham.«

Vi kunde blive ved længe endnu. Men vore Læsere har sikkert endnu flere og endnu bedre, morsomme og kønne smaa Træk at fortælle om. Det er jo heller ikke Misforstaaelser eller Leg altsammen. Ofte er det en sikker religiøs Intuition, der lyser blændende op i et lille Barns Ord.

De Læsere, der har en god Historie at fortælle om Børn og Religion bedes sende den til Ugebladets Redaktion, Nørrebrogade 27 C, København N, saa vi alle kan komme til at glæde os over den.

Munkemel

Ledig

G. Garth-Grüner
Landsretssagfører
Frederiksholms Kanal 6, Kbh.
Tlf.: 12,166 og 12,161

Amagerbanken

Hovedkontor: Amagerbrogade 25

Afdelinger: Sundby, Søndre, Islands Brygge, Kastrup og Dragør
Alle Bankforretninger udføres. Boxer udlejes fra 5 Kr.

Bageri & Conditori
Johan Aschengreen

Amagerbrogade 72, Telefon Amager 353
Filial: Amagerbrog. 125, Telefon Amager 4019

Beskyt Deres
Værdipapirer

Henlæg dem i

Opbevaringsdepot

De fritages for Eftersyn af Udtrækning og
Klipning af Kuponer m. v.
De hævede Kuponbeløb indsættes paa Deres
Konto eller udbetales Dem.

Gebyr 50 Øre pr. 1000 Kr.
Paalydende
(Minimum 2 Kr.)

**DEN DANSKE
LANDMANDSBANK**

Alle Oplysninger meddeles af
vore Filialer eller vort Hovedsæde
Telefon Central 6500 - Lokal 65

KØBENHAVNS BRÆNDELS KOMPAGNI
KUL KØK KOKS
NØRREGADE 15 TELF. 9270

PARANAT Stof-Imprægneringsmiddel
gør alle Beklædningsgenstande vandtætte
Bonalin-Kompagniet A/S, København F

ROSENBORG
Tonic Water
Faas over hele Danmark

TIL AL VASK og RENLIGHED

We-Ge
PRODUKTER

Worning & Petersen
VILJE KÆRSTADEN

Plytteforretningen „FREDERIKSHOLM“
v. Andersen og Poulsen
Flytning, Opbevaring og Forsendelse
besørges med Garanti overalt i Landet
Sjælør Boulevard 21
Telefon Valby 3333 . Godthaab 3653 x

Chr. Hansens Kød-Udsalg
Gl. Kongev. 163, Eva 6465-6466
Østerbrogade 88, Tlf. Ø. 1158
Leverandør til Sct. Elisabeths Hospital

Peter Hansen
Tømrer- og Snedkermester.
Adolfsvej 6 . Gent. 424
Udf. Arbejdet v. Assumptionsklostret Rygaard

Tidsskrifter
Brochurer
Cirkulærer
Brevpapir
Reklamkort
Programmer
o. s. v.

Bogtrykkeriet **TERTIA**
Goth. 5077 y . Sallingvej 32 . F

Leverandør af Katolsk Sogneblad

Vore Præstestuderende

I disse Tider er Afstanden lang til vore unge Teologer i Rom og Louvain. Men de sidste Breve fortæller, at de alle befinder sig vel trods Krigshandlingerne, der som bekendt ogsaa har omfattet Bombardement af Louvain. Flere af vore unge Teologer i denne By har netop ved denne Lejlighed høstet stor Anerkendelse for deres Optræden. De har saaledes været med ved Udgravning af Ruiner efter Angrebet.

Lammet, der kom tilbage

I vørefattige Tider kan alle Ting gøres i Penge. Det har flere af vore Kirker faaet at mærke. Der er blevet stjaalet forskellige Ting, men der er ogsaa blevet paagrebet nogle Tyve, som rimeligvis ikke har været klare over, at der til Stadighed Dagen igennem kommer Mennesker i vore Kirker.

Det kan ogsaa ske, at stjaalne Ting vender tilbage. Forleden fandt man paa en tilfældig Bænk i St. Ansgars Kirke et lille Legetøjslam staaende. Ved nærmere Eftersyn blev det lille Dyr genkendt. Det hørte til Kirkens Julekrybbe, hvorfra det var stjaalet for to Aar siden.

Redaktionen i Ferietiden

Fra nu af og indtil Slutningen af August er den redaktionelle Træffetid kun Mandag Kl. 15—16 (Mandag den 10. Juli er Kontoret dog lukket). I Tiden til 15. Juli træffes kun Redaktør Kiærulff, fra 15. Juli—20. August kun Redaktør Berg.

Ugebladet til Ferieadressen

Naar De rejser paa Landet og naturligvis gerne vil have Ugebladet med, skal De ikke give Ekspeditionen Besked derom, men paa den Blanket, hvorpaa De melder Flytningen til Postvæsenet, skal De notere Ugebladet blandt de Blade, der ogsaa skal omadresseres i Ferien. Saa gaar det hele automatisk uden Misforstaaelser.

Kristus-Kirke *eller* Maria-Kirke

af C. C. Martindale S. J.

FJERDE ARTIKEL

Og endda mener Kvækerne, at det ikke engang er det »talte Ord«, som betyder mest; de venter i Tavshed, indtil en eller anden bliver »inspireret« til at tale eller til at bede. Jeg siger ikke noget nedsættende om dem. Jeg siger simpelthen, at man maa forstaa deres Synspunkt, før man kritiserer dem! Naar jeg kikker ind i en dansk Kirke, ser jeg altid en syvarmet Lysestage. Jeg spørger mig selv »hvorfor«? Er Danskerne Jøder? Det ved jeg, de ikke er. Men jeg føler: »Naar de har en syvarmet Lysestage — hvorfor saa ikke Omskærelsen?« Begge Dele er Arv fra Jøderne! Og dog, jeg vilde vide, at danske Lutheranere ikke er blot det »Gamle Testaments Folk«. Paa samme Maade lyder mange danske Salmer »nationalistisk« for en Englænder. Jeg er vis paa, at de er mere end det; men jeg kan ikke huske nogen engelsk Salme, som netop lyder »nationalistisk«. Der kan du se, hvor let du kan tage fejl af, hvad du ser (og hvad du ikke ser), og hvad du mener at høre, men som ikke er det, du virkelig lytter til! Saa du kan ikke dømme om, hvad en Mand er, fra hvad du ser, og du kan sandelig ikke sige, at Katolikker er »Maria-Mennesker« og ikke »Kristus-Mennesker« paa Grundlag af det, du ser — eller mener at se — i deres Kirker. Saa tro endelig ikke, at hvad du ser, er alt, hvad der er at se. Og vær rede til at indrømme, at andre ser mere end du. Og vær villig til at formode, at hvad du ikke ser kan være rigtigere, end det, du ser.

Altsaa, min kære Protestant og Medkristne, bild dig ikke ind, at du ved alt om Katolikker! Bild dig ikke ind, at du ved alt, hvad de tænker og gør, fordi man har

fortalt dig, at saadan tænker og gør de! Vi mener ikke, at Maria er noget »guddommeligt«. Vi ærer hende ikke mere end Gud. Vi er ikke en »Mariakirke«. Vi er det ikke, og vi ved, at vi ikke er det. Vend ikke Ryggen til dette Faktum!

Men vi ærer og elsker Vor Herres Moder, og jeg vilde for mit Vedkommende ønske, at jeg elskede og ærede hende endnu mere, end jeg gør.

Hvorfor? Fordi jeg gerne vilde ligne Ham saa meget som muligt. Og Han elskede og ærede sin Moder, som enhver god Søn gør det; kun elskede Han hende langt højere, end vi kan. Ligesom vi aldrig kan »hamle op« med Guds Kærlighed til Verden — »saa højt har Gud elsket Verden, at han har givet sin enbaarne Søn« (Joh. 3,16) — kan vi aldrig hamle op med hans Kærlighed til hver enkelt Del af den: jeg kan ikke elske enhver, som læser dette, saa højt, som Gud elsker ham. Jeg kunde aldrig have elsket min Moder (som døde, da jeg var 5 Maaneder gammel) saa fuldkomment, som Guds Søn elskede sin Moder. Jeg kan aldrig gøre noget saa fuldt ud eller saa godt, som Kristus gjorde det. Ved Behudelsen sagde Englen til hende: »Hil dig, fuld af Naade; velsignet er du iblandt Kvinder!« Paa Aramaisk, Marias Sprog, betød dette: »Du er velsignet frem for alle andre Kvinder. (Naar man siger, at Ørnen er hurtig blandt Fugle, vil det betyde, at den er hurtigere end alle andre Fugle). Nuvel, naar Guds Sendehud (det betyder jo Ordet »Engel«) sagde saaledes, sagde Gud saaledes, og saa maa vi holde det for Sandhed, og hver Gang vi fremsiger »Hil dig, Maria« og saaledes kalder hende velsignet, er vi med til at opfylde hendes egen Profeti i

hendes »Magnificat«: Alle Slægter skal prise mig salig!« Det er et stort Privilegium at være med til at opfylde en af Gud inspiret Profeti.

Jeg sagde dernæst, at Folk ikke ser, hvad de vender Ryggen til, og hvis nogen endog med Overlæg vender Ryggen til en Ting, ser han i det mindste aldrig i Retning af den. Hvad er f. Eks. Centrum i en Katoliks hele Liv? Det er Messen. Nu antager jeg, at du aldrig gaar til Messe — og selv om du gjorde det, tvivler jeg om, at du vilde være klar over, hvad det er, du ser, fordi hele den *Metode*, hvorefter Messens Offer foregaar, vilde være fremmed for dig, skønt vi er fortrolige med den. Hvad er Messens *Væsen*? Det stadige Offer til Gud af hans Søns Liv og Død og Fortjenester — i Virkeligheden Ofringen af Sønnen selv til hans himmelske Fader. Jeg tilføjer, at idet vi indlemmer os selv i Kristus, ofrer vi ogsaa os selv til Gud og modtages af ham for hans Søns Skyld og i hans Søns Person. Hvad er da det væsentlige i denne centrale katolske Akt? Noget, som indbefatter Gud og Kristus og, i Kristus, os selv. Vi ofrer ikke Messen til Maria; vi ofrer ikke Maria i Messen, undtagen for saa vidt som vi ofrer, i *Kristus*, alt, hvad der eksisterer!

Og hvad er det, som fuldkomment gør Messens Handling? Det er den hellige Kommunion. Selv om vi ikke modtager Kommunionen med Munden, skal vi modtage den aandeligt; og hvad er Kommunionen? At forene os selv og alt, hvad der er i os, med Kristus. Det er paa mystisk Maade at gøre os selv til eet med Kristus og opfylde hans ypperstepræstelige Bøn, som er berettet i Joh. Ev. 17. Har du nogen Sinds tænkt paa den forbavsende Kendsgerning — der er *een Akt* og *kun een*, som udføres, bogstaveligt hver Time og hvert Minut i Timen, over hele Verden, fordi der blev sagt til nogle Mænd for snart 2000 Aar siden, at de skulde gøre det? Og denne Akt er Konsekrationen af Brød og Vin og Nydelsen af Ham, til hvem Brødet og Vinen blev for-

vandlet, ganske simpelt fordi Kristus sagde: »Gør dette!« Og langt fra at denne Handling nu bliver udført sjældnere, sker den nu oftere og oftere. For ikke ret længe siden modtog Folk maaske den hellige Kommunion hver Søndag, maaske sjældnere. I min Bedstefaders Tid syntes fromme Katolikker ofte, at denne Handling var saa højtidelig, at man netop af den Grund skulde foretage den sjældent. De modtog maaske den hellige Kommunion fire Gange om Aaret. Men Pius X, saa, at dette var en misforstaaet Form for Ærbødighed; han ønskede, at den hellige Kommunion bogstaveligt skulde blive vort »daglige Brød«; han talte for den daglige Kommunion og, hvad mere er, han lærte, at uskyldige Børn havde lige saa megen Ret til den som voksne — saa nu til Dags modtager virkelig Millioner af Mænd og Børn den hellige Kommunion daglig.

I den nyere Tid har der været to bemærkelsesværdige Udfoldelser af Andagt blandt Folket — den ene kaldes den »liturgiske Bevægelse«, og den anden er Afholdelsen af Eukaristiske Kongresser. Ved »Liturgien« forstaar vi den nuværende Metode for Freibærelsen af Messeofret — de Bønner, som derved fremsiges. Disse er ikke blevet forandret i væsentlig Grad siden omkring Aar 500, og den centrale Del af Messen har været næsten nøjagtigt den samme siden Aar 300, og Messens væsentlige Struktur findes i de tidligste Beretninger, man har om den, ikke længe efter Aar 150. Nu vilde ingen, der er ved sine fulde fem, kunne sige, at Missalet eller Messebogen er en »Mariabog«! Vor Frues Navn nævnes kun faa Gange under Messen, men Messen som Helhed er fuldstændig opfyldt af Bønner til Gud, ved Kristus. Jeg vil antage, at Breviaret — Præsternes daglige Bønner og deres Sjæleføde — i anden Række kunde kaldes »liturgisk«; og dette bestaar næsten udelukkende af Salmerne og andre Dele af Skriften, og af Kommentarer hertil, og af Bønner. Naturligvis, paa Fester, som særligt er til Vor Frues Ære, nævnes

hun oftere; men det samme er Tilfældet med St. Petrus, St. Paulus eller hvilken som helst anden Helgen paa deres Fester. Langt den største Del af Breviaret bestaar af Salmer og Skriftstykker. Hvordan det nu end forholder sig, Hovedsagen for mig er, at Katolikker nu til Dags gør mere og mere Brug af Messebogen og endog af Breviaret i Stedet for af private Bønner, som visselig er ganske paa deres Plads, men ikke har den forenende, *samfundsmæssige* Karakter, som Bønnerne i Messebogen og Breviaret har. Privat Andagt er god; men det er ogsaa godt at være *forenet* i Bøn, og at de Troende ikke blot beder med et Sind, men ogsaa med een Mund. De Kristne er et Samfund, en Kirke, og ikke isolerede Individider.

Den anden store Udfoldelse, jeg omtalte, er de Eukaristiske Kongresser, som kan være begrænsede til en bestemt Egn eller nationale eller internationale (hvert andet Aar, indtil Krigen foreløbig umuliggjorde dem. Sidstnævnte afholdes forskellige Steder i Verden — jeg har været til Stede ved saadanne Kongresser to Gange i Australien, i London, i Dublin, i Buenos Aires (i Argentina) og Manila (Philippinerne); Sygdom forhindrede mig i at deltage i en i Karthago (Nordafrika). Disse Kongresser er helt viet til Hyldest for Vor Herre i det helligste Sakramente og til Overvejelse af, hvad der særligt følger af vor Delagtighed i det eneste Livets Brød. Det vilde føre mig alt for langt fra mit Emne, hvis jeg skulde beskrive disse Kongresser; det er tilstrækkeligt at minde om, at de altid omfatter en Aften, som særligt er viet Mændene. Jeg glemmer aldrig den sakramentale Velsignelse, der blev givet 120,000 Mænd, for hvem jeg netop havde prædiket; hver Mand bar et tændt Lys — den uhyre store Arena i Melbourne lignede et Hav af Ildfluer. Næste Dag modtog alle disse Mænd den hellige Kommunion og deltog i den afsluttende Sakramentsprocesion. Der blev sagt, at 1½ Million Mennesker deltog i den eller var til Stede, da den gik gennem

Gaderne — og saa maa man huske, at hele Australiens Befolkning er mindre end 7 Millioner! — Eller i Buenos Aires, hvor Mændenes Midnatsprocession talte 400.000 — man kunde næppe kalde det en Procession, for det var næsten umuligt at røre sig af Stedet. Det var, som hvis saadanne Skarer var sammentrængt paa Gaderne mellem Kongens Nytorv og Raadhuspladsen og paa disse to Pladser med. Kun en Del af dem kunde være paa den store Plaza de Mayo, hvor fire Ærkebiskopper celebrerede Midnatsmesser; den hellige Kommunion maatte uddeles gennem hele den lange Avenue baa- de i dens Længde og Bredde.

Nu, kære Læser vil du med Rette kunne sige: »Men saadanne forbavsende Fromhedstilken- degivelser er ikke karakteristi- ske!« Sandt nok. Den mægtige Trængsel, Kirkerne, der er fuldt- pakkede saa de er nær ved at revne — engang i Zagreb tog det mig 10 Minutter at gaa fra Sakristiet til Altret, hvor jeg skulde læse en Midnatsmesse; og den hellige Kommunion uddeltes uden Ophør ved to Altre fra Klokken 12½ Nat til næste Ef- termiddag — og det var kun een af de mange store Kirker dér — saadanne Ting ser man ikke overalt og heller ikke Søndag ef- ter Søndag. Men denne Andagts Natur — Andagten til Vor Her- re — er karakteristisk for Kir- ken i vore Dage, ligesom under andre Former var det, skal vi sige i det 13. eller det 16. Aar- hundrede. Og naar det kommer til Stykket, maa du tro mig, naar jeg taler om mit eget Hjem og min egen Familie, og hvad jeg har set og levet iblandt, medens du kun kender det af Omtale! Og hvis du endnu vil beraabe dig paa, at du har læst en Bog som den om Fatima og finder, at Aabenbarelsen af Vor Frue ofte finder Sted, og du spørger, *hvor- for* det skulde være saaledes, hvis Folk ikke tænkte mere paa hende end paa Vor Herre — saa kan jeg kun svare, at jeg ikke kender Guds Hemmeligheder. Men jeg ved, at han i det Gamle Testamente brugte Engle som Sendebud og ligeledes i Kirkens

første Tider. Gabriel blev sendt til Maria selv, skønt Gud meget godt havde kunnet lade hende forstaa hans Budskab i Hjertet og direkte. Jeg ved ikke, hvorfor det skulde være Billeder af Vor Frue og hendes guddommelige Barn, som fra umindelige Tider har fremkaldt en saadan Andagt, eller hvorfor i nyere Tid Vor Frue selv saa ofte skulde være Guds Sendebud — undtagen net- op fordi hun var saa uforlignelig nær forbunden med hans Optræden blandt os som Menne-

ske, og han derfor holder af at forbinde hende med det Arbejde, som han stadig gør blandt Men- neskene. Hvis jeg maa antage dette, synes jeg, at det er en stor Ære og kærlig Æmhed, han viser os — for der er jo da mange Engle og Helgener, som godt kunde være hans Sendebud; men hans Moder er enestaaende. I hele Verdenshistorien har der kun været een »Maria«. Hun er og vil altid være enestaaende blandt Kvinder.

(Sluttes næste Uge)

MAALENES JUSTERING

En Hær rulled frem, en Grænse blev slettet,
to Stormagter mødtes i kvælende Tag.
Aarhundreder frem vil der blive berettet
i Bøger om denne historiske Dag.

Den selvsamme Dag gik en Valfartsskare
i Bøn og i Bod til et gammelt Kapel;
og det vil ingen Bøger bevare,
det satte sig ingen historiske Skel.

— Og saa stak den Hovedet frem — en foroven,
formastelig Tanke, og voksed sig stor:
Gud ved, naar det hele betragtes fra oven,
fra Verdenshusholdningens Chefskontor, —

om Maalene der er af samme Justering
som de, Historiebøgerne fik?
om Hære i Kamp er den store Klarering,
mens Sjæle i Bod kun er — Drømmemusik?

Den er for en Verden af Staal som den reneste
Fuldtræfferbombe i Fald og med Fløjt —
den Tanke, at Sjæle maaske er den eneste
Mønt med Notering: til Stadighed højt!

— En Stad blir lagt øde, og Kraft gaar til Spilde.
En Moder har mistet sin eneste Skat,
en Sjæl blev i Lidelsen fattig og stille; ---
og hvad er saa virkelig sket i den Nat?

Et Slag er nys vundet, et nyt er i Vente;
der morses om Sejr over tusinde Mil.

— En Mand bliver skudt, mens han gaar for at hente
en saaret tilbage, og dør med et Smil.

To Statsmænd skrev Noter om Verdens Trængsler,
en Konge blev afsat, der kom ingen ny.

— En Fange fik Mod ved en Fælles Længsler,
et Barn blev gjort glad i en myldrende By.

— En Stad i Ruiner; et Hjertes Forvandling;
en Fyrste, som gaar, — og en Træl, som kom hjem!
Og hvad er saa Skygge, og hvilket er Handling?
— den vante Vurdering er lidt for bekvem.

Fantastiske — alting ordnende Tanke:
at Sjæle er alt — er Guds gentagne Smil:
at Krige og hvad der i Verden kan vanke
er kun som det skiftende Vejr i April.

M.E.

»Rig nok for alle dem, som paakalder ham«

I Romerbrevets 10. Kapitel læser vi: »Der er ingen Forskel paa Jøde og Græker. De har jo alle den samme Herre, som er rig nok for alle dem, der paakalder ham«. Disse Ord lyder som et Krigsraab. De vil al Snæversind og Misundelse og den dræbende Egoisme til Livs. I deres Sted skal Evangeliets lyse og livgivende Sandhed skinne for vore Øjne og fylde vore Hjerter med guddommelig Klarhed og Kærlighed. Lad derfor dette Skriftsted være en kærkommen Hjælp til at se en ny og trøstefuld Side i vor Frelseres Billede.

Den dybeste Aarsag til Guds Godhed mod alle er antydet med de Ord, at han jo er alles Herre, d. v. s. almægtige Skaber og kærlighedsfulde Opholder og Forsørger. Dette vidste Jøderne saa godt. Hvor ofte havde de ikke hørt i deres Synagoger Salomons Ord til Gud: »Du elsker alt, som er til, og afskyer intet af det, du har skabt, og intet har du frembragt, som du hader. Du skaaner alt, fordi det er dit, du livskære Herre«. (Visd. 11,25 f.) Og hvor gribende lød det ikke, naar de i deres Tempel eller hjemme sang: »God er Herren mod alle. Alles Øjne bier paa dig, du giver dem Føden i rette Tid; du aabner din Haand og mætter alt, hvad der lever, med Velsignelse. Herren støtter alle, der falder, og rejser alle bøjede«. (Sl. 144.)

Ja han rejser alle bøjede, navnlig da alle dem, som gaar bøjet under Syndens Aag. At alle Mennesker, baade Jøder og Hedninger, engang skulde se deres Redningsmand komme, hørte til de Løfter, som stadig paa ny blev indskærpet af Skriften. »I Abraham skal alle Folkeslag velsignes,« staar paa Biblens første Sider. Og hos den Profet, der tydeligst har talt om den Frelser, som skulde komme, siger Gud Fader til sin Søn i Tjenerskikkelse:

»Det er for lidt for dig, som min Tjener, at rejse Jakobs Stammer og hjemføre Israels frelste. Jeg gør dig til Hedningernes Lys, at min Frelse maa naa til Jordens Grænse«. (Is. 49,6.)

Saa lad os da fordybe os lidt i den Rigdom, som, efter at Gærdet og Skillevæggen mellem Jøder og Hedninger er nedbrudt, skal tilflyde Menneskene lige til Jordens Grænser fra ham, som nu sidder ved Faderens højre Haand og er i Besiddelse af al Magt i Himlen og paa Jorden. Hans lønlige Tanke og Hjertets brændende Ønske er, at vi dog alle for Enden af vort Livs Vej maatte finde Indgangsporten til hans Rige og i Paradiset møde ham selv for at skue ham og faa Del i hans egen Magt og Ære og Salighed og derved selv nyde en overnaturlig Lykke i al Evighed. Det er Maalet, ganske som det Nye Testamente siger: »Gud vil, at alle Mennesker bliver salige«. Men det er en lang og ret besværlig Vej med mangfoldige Farer og Opgaver, som fører til dette Maal. Ogsaa her staar vor Frelser hele Tiden ved vor Side og aabner sin gavmilde Haand, der skænker alt, hvad vi trænger til for at naa frem til det lyse Maal. Fra Syndens Død opvækker han os, fra den faldne Engels Trældom udfrier han os og giver os Guds Børns Frihed tilbage. De Saar, vi har faaet, læger han, den Svækkelse, vi har lidt i vor Natur, erstatter han og skaber nye Livskrafter i os. Ved hvert Skridt, vi gør paa Vejen til Himlen, er han den venlige Begynder, den aldrig trætte Ledsager og den velsignende Fuldender.

Det er naturligvis Kirkens Børn, der tydeligst og rigeligst erfarer Herrens Gavmildhed. Til den ene, hellige, katolske og apostoliske Kirke har han jo betroet al den Sandhed, han fra Himlen havde bragt til Jorden, og

den store Naadeskat, han ved sin Død paa Korset havde erhvervet os; denne Kirke har han udrustet med hin uforgængelige Ungdomsfriskhed, der skal til for at kunne bringe Naade og Sandhed ud til Jordens Grænser og helt ned til Verdens Ende gennem alle Aarhundreder.

Men hvad skal man tænke om de mange Millioner, til hvilke Kirkens Sendebud endnu ikke er naaet frem med Frelsens Ord? Er Herren ogsaa rig nok for dem, som han er det for os? Hør og forstaa det trøstefulde Svar, som Kristi Kirke kan give paa dette Spørgsmaal. Den voksne Hedning, som dør uden Daab, kan blive salig, ikke blot hvis han kender og tror paa vor Religions vigtigste Sandheder (saa som at der er een Gud til, der belønner det gode og straffer det onde; endvidere paa den helligste Trefoldigheds Hemmelighed, Guds Søns Menneskevordelse og Forløsningen) samt hvis han har den Kærlighed til Gud, som erstatter Daaben; (dette Tilfælde foreligger, naar en Katekumen dør); men ogsaa de Mennesker kan blive salige, som ikke kender og ikke kan kende den sande Religion, bare de er rede til at adlyde Gud og derfor i Kraft af det guddommelige Lys og den guddommelige Naade, som virker i dem, trofast overholder den Lov, som er skrevet i vor Samvittighed. Saa stor er altsaa Gud vor Frelseres Godhed og Mildhed, at han ikke lader nogen gaa fortabt, som ikke frivilligt har gjort sig skyldig i svær Synd.

Hører man om denne Gruppe af Mennesker, glider Tanken let over til en anden, som vor guddommelige Frelser selv har gjort opmærksom paa. Han talte jo engang om falske Profeter, som skulde optræde og nok med Munden bekende ham som deres Herre, men vægre sig ved at gøre Guds Vilje. Et Lams Enfoldighed og Sagtmodighed, desuden Venlighed, Taalsomhed og Løfter om Samvittighedsfrihed er de Faareklæder, de har paa. Men deres sande Væsen aabenbarer sig ved, at de fremkalder Splid og Had, Hovmod og jordisk Sin-

delag. Derved bringer de Forargelse og Ødelæggelse over Kristi Hjord. Allerede paa Apostlenes Tid viste disse glubende Ulve sig, men nu omstunder har vi naaet Topmaalet med de mange Hundreder Sekter, som eksisterer i de forskellige Lande. Hvordan viser Herren sig rig ogsaa for dem? Vi er igen nødte til at gøre Forbehold. Tænker man paa de sikkert mange, der er gyldigt døbt og har naaet den modne Alder, men som ikke aner noget-somhelst om, at det religiøse Samfund, som de tilhører, hyl-der Vildfarelser i Troen, saa ved vi, at vor gode Hyrde optager dem i sit evige Rige, hvis bare de ikke har mistet Daabsnaaden igen, eller hvis de i det mindste ved tilbørlig Bod har genvundet denne Skat, i Fald de har mistet den ved svær Synd. Denne Bod bestaar i fuldkommen Anger over de begaaede Synder og indeholder tillige det oprigtige Ønske om at tilhøre Kristi sande Kirke og at faa Del i den Absolution, som Skriftemaalets Sakramente giver.

Paa denne Maade indfrier alt-saa vor eneste Frelser Jesus Kristus sit Løfte om, at han vilde drage alt til sig, naar han engang var ophøjet fra Jorden. Der udgaar en Kraft fra Evighedens Trone som fra en Magnet, der søger at løfte Menneskehjerner opad, til den Lykke, som intet jordisk Øje har set, intet Øre har hørt og ingen Tanke hidtil har kunnet fatte. Samtidigt strømmer Velsignelse ned fra Lammets Trone, og den er lige saa mangfoldig som den Rigdom paa Gaver, der er udtrykt ved de syv Bønner i Fadervor.

Saaledes er altsaa Herren rig nok for os alle. Men de bør paa-kalde ham. Det er den Betingelse, vi bør opfylde. Lad os da gaa til ham med levende Tro i vort Indre, med en aaben Bekendelse paa vore Læber, med den Ærefrygt i vor Holdning, som efter-ligner de tilbedende Engle i Himlen, og endelig med en Kærlighed, der behersker hele vor Person med alle dens aandelige og legemlige Kræfter. Ja giv Gud, hvad Guds er, saa faar du Del

i det Løfte, som er udtrykt i de Ord: »Rig nok for alle, som paa-kalder ham«. F. K.

3. Søndag efter Pinse

Barmhjertighed

Herrens Barmhjertighed, fra hvilken end ikke den største Synder er udelukket, den Barmhjertighed, hvormed alle indby-des til at komme i Guds Rige, staar straalende for os. En fari-sæisk Aand kan ikke fatte dette. Der findes »fromme« Menne-sker, som soler sig i deres egen formentlige Dyd og ser ned paa de arme Syndere. De vil kun se Dommeren, men ikke erkende den barmhjertige Frelser (*Evangelium*).

Vejen ud af Syndens Trældom til Guds Børns Frihed er jo ikke let. Mange mener, som Augusti-nus under hans indre Kamp — før den endelige Sejr — at han ikke formaar at slippe sine syn-dige Vaner, at et Brud med For-tiden maaske vil gøre hans Liv glædesløst og trist. Kun den ufor-beholdne Tiltro til Guds Barmhjertighed kan hjælpe over den-ne Vanskelighed, den urokkeli-ge Tro paa, at efter Lidelsen føl-ger Bestyrkelsen i det gode og den fulde Glæde. Den lykkeligt frelste Sjæl vil herefter være paa Vagt for ikke paany at blive overfaldet af den rovgriske, »brølende Løve« (*Epistel*).

I Bevidstheden om vor egen Hjælpeleshed, Utilstrækkelighed og Syndighed paakalder vi Guds Barmhjertighed (*Indgangsvers*).

Uden denne Barmhjertighed kan intet hestaa i Guds Rige, kan ingen Hellighed spire frem. Helgenerne er jo helt og holdent den guddommelige Barmhjertig-heds Værk. Denne Barmhjertig-hed, der aabenbarer sig for os i den forekommende Naade, fø-rrer os gennem alle Livets Farer; ved dens Hjælp overvinder vi den magnetiske Tiltræknings-kraft, som de timelige Goder ud-øver paa os, og ved hvilken de

(Stutes Side 395)

Krigen og Missionerne

Det er kun sparsomme Efterret-ninger, der paa Grund af Krigen naar frem til os fra de forskellige Missionsomraader paa den anden Side af Kloden. Men trods Krigen arbejder Kirkens Sendebud troligt videre, omend under endnu vanskeligere Forhold end tidligere. Mange Missionsstationer har i Aare-vis ikke været i Forbindelse med deres respektive Moderhuse.

I de Missionsomraader, der lig-ger i Krigszonerne, f. Eks. i Østen, stilles der store Krav til Missionæ-rerne. Med Fare for Liv og Lem-mer udfører Missionærer og Mis-sionsøstre et aldeles beundrings-værdigt Arbejde i Næstekærlighe-dens Tjeneste. I Nordkina udfører Steyler-Missionærene — for blot

Fra Wuhu i Kina, hvor Missionærene bl. a. leder en Poliklinik

at nævne et Eksempel — et ener-gisk Arbejde for Bekæmpelsen af Plettyfus, og Resultatet har over-truffet alle Forventninger.

Den tyske Ambassadør ved den hel-lige Stol, Friherre E. V. Weizsäcker, har kort før de Allieredes Indtog i den evige Stad taget Ophold i Va-tikanstaten.

Den hellige Fader har modtaget Chefen for 5. Armé i Italien, General Clark, i Privataudiens. Endvi-dere har den hellige Fader modta-get et Hold britiske og amerikanske Journalister og i en Tale fore-holdt dem de Pligter, der i vor Tid paahviler Pressen.

Søndag 25. Juni
drager vi
atter paa

Valfart

»Skyer sejler over Jord,
bort mod fjerne Tind,
Valfartsskaren kommer
med Tro og Bøn i Sind.
Drager frem, drager frem
paa vor fromme Færd!
Signe Gud vor Vandring,
gør den skøn og skær!«

Det er Pilgrimme, ægte katolske Pilgrimme, der gaar paa den danske Landevej. De mangler kun Ibskaller og Pilgrimsstaven. Bønderne staar udenfor deres Gaarde. De kan huske Valfarten fra i Fjor ... Vi er begyndt at bede Korsvejen. Ved sidste Station staar vi ved Vejs Ende. Efter to en halv Times Vandring er Maalet naaet: Ruinerne af Knud Lavards Kapel paa Marken ved Haraldsted ...

Jeg sætter mig paa en af de Sten, der kranser Thor Langes Vejkors og begynder at drømme. Var Valfartsprocessionen virkelig noget

Billederne paa disse Sider hidrører fra Valfarten for et Par Aar siden og gengiver i kort Form Turen fra Ringsted til Haraldsted. Vi følger Pilgrimsskaren gennem Ringsted By og ud paa Landet, ad Landevej og Markvej - forrest straalet Processionskrucifikset, indtil Maalet er naaet i Haraldsted.

*

Teksten paa disse Sider skrev tildels afdøde Pater A. Menzinger S. J. efter en Valfart for snart en Snes Aar siden.

saa fremmed her? Passede den ikke tusinde Gange bedre ind i Landskabet end Bilerne og de fæle Reklameskilte? Var vi Pilgrimme ikke en Selvfølgelighed paa denne Plet Jord, der er ligesaa katolsk, som den er historisk? Havde vi ikke Borgerret her paa dette Sted, der har drukket Martyrblod? Er ikke alt katolsk her i Haraldsted? Blomsterne lyser og dufter katolsk, Lærkerne synger katolsk til Vindens Orgelbrus i de høje Graner. Er ikke den Gud, der har skabt dem, den samme, der bor i vore Tabernakler? Og Kirkerne, vi kom forbi, hvis Taarne vi skimtede ude i Horisonten? Er de ikke alle katolske Kirker? Er de ikke alle bygget i eukaristisk Stil? Man maatte rive dem ned og bygge dem op omkring Prædikestolen i Stedet for Altret for at faa dem til at være protestantiske Kirker. Alt er katolsk paa dette klassiske Sted — paa Menne-

Haraldsted

skene nær! Derfor drager vi herved for at vise, at den gamle Tro ikke er død, og for at bede om, at der atter maa blive en Hjord og en Hyrde.

*

Om Valfarten i Aar — den femogtyvende i Rækken — gives følgende praktiske Oplysninger:

Den bedste Maade at fejre Pilgrimsjubilæet paa, vil være at give den en stor Tilslutning samtidig med, at alle søger at deltage i Sang og Bøn med størst mulig Kraft.

Biskop Suhr læser Messen i Haraldsted og giver os et Par Ord paa Vej, inden vi atter forlader Haraldsted.

Københavnerne maa tidligt op den Morgen. Toget afgaar Kl. 5,35; det er i Ringsted Kl. 7,07.

Vi har hørt om Mulighederne for at skaffe Ekstratog; det lader sig ikke gøre. Heller ikke

Kloster-Detektiven

af H. S.

3. KAPITEL

6)

Det følgende er, hvad der tildrog sig i Zigudu den 13. Juni 1935.

Broder Amillianus, der som sædvanlig klokken 5,20 præcis gik over mod Kirken for at bede sin Morgenbøn, saa til sin Forbavselse, at Kirkedøren endnu var aflaaaset. Nøglen var imidlertid i Gangen, hvor den altid blev hængt om Aftenen. Han tog den og gik ind i Kirken og begyndte at bede. Men da han skulde til at holde sin foreskrevne Betragtning, var det ham ikke muligt at holde Tankerne samlet. Hvor blev dog Pater Hubertus af? Havde han sovet over sig, eller hvad var Grunden til, at han mod Sædvane ikke allerede forlængst var i Gang med at bede sit Breviar? Ja, han havde jo været saa træt den foregaaende Dag med Inspektion langt borte, og saa var han endda kommet gaaende hjem; han havde ikke nænnet at tage Vognen, nu da Trækokserne ustandselig maatte i Arbejde for den nye og energiske Forretningsinspektør. Og saa havde det jo ogsaa været Fastedag, og det tog Pateren nu ogsaa saa højtideligt, saa han var meget strengere mod sig selv, end foreskrevet var. Han havde nok igen ikke spist sin Aftensmad. — — Nej, Broder Amillianus maatte nok hellere opgive den Betragtning; nu begyndte jo allerede Børnene og Søstrene at komme; det var vist bedst at vække Præsten.

Han skyndte sig ind i Huset og bankede paa Pater Hubertus' Dør. Intet Svar. Han tog i Døren, men til sin Forbavselse fandt han den laaset. Det var aldrig sket før; thi hverken han eller Pateren aflaaede nogen Sinde deres Dør.

Imidlertid var Klokken blevet henad 6, og Søstrene og Børnene og de øvrige Medlemmer af den lille Menighed begyndte at indfinde sig i Kirken. Han maatte altsaa vække Pater Hubertus nu. Han forlod Kirken og skyndte sig ind i Huset hen til Præstens Dør. Han

bankede paa: »Pater Hubertus, Klokken er mange!« — Intet Svar. — Han bankede igen, raabte igen. — Stadig intet Svar. — Hvad kunde der dog være i Vejen? Der var da vel ikke sket noget alvorligt med Præsten? Atter bankede han, men atter med samme Resultat. Dog, var det ikke, som om en svag Stønnen trængte ud derindefra? Han blev forfærdet og greb i Døren for at lukke op. Men den var laaset. Hvor mærkeligt! Pater Hubertus plejede jo ellers aldrig at laase sin Dør. Hvorfor skulde han dog ogsaa gøre det? Ingen Indfødt vilde uopfordret vove at betræde Huset. Han greb fat i Døren og ruskede i den. Hvorfor var Døren laaset nu? Og endnu tydeligere hørte han et Menneske stønne indenfor. Han maatte komme det Menneske til Hjælp. Med al sin Kraft kastede han sig mod Døren, Dørfyldingen brast og gennem den fremkomne Aabning ilede han ind i Værelset. Men kun for at blive overfaldet af en ny Rædsel; thi Værelset var tomt. Pateren var der ikke, og Sengen var urørt og dækket af et hvidt Sengetæppe. Forvirret saa han sig omkring. Hvor var Præsten da? Han havde jo selv hørt ham komme hjem og gaa ind paa sit Værelse, Hvor var han dog blevet af?

En Stønnen henne fra Sengen bragte ham Oplysningen. Han for derhen og rev Tæppet til Side. Der laa Pateren og stirrede paa ham med opspilede Øjne. Han var ude af Stand til at tale, thi i Munden havde han et fast sammenrullet Lommetørklæde. Broder Amillianus fik det skyndsomst trukket ud.

»Aah, Gud være lovet, at De endelig kom,« fik Præsten frem. »Jeg synes, det er en hel Evighed, jeg har ligget her og ventet paa, at De skulde komme.«

»Ja, men hvorfor har Pateren dog ikke kaldt paa mig? De kunde jo dog nemt selv have fjernet Knebelen!«

»Ser De dog ikke, at jeg er bundet paa Hænder og Fødder?«

Aah jo, nu saa han det, og i en Fart fik Broderen Baandene skaaet over.

»Hvad er det dog for nogen Slyngler, der har behandlet Dem saadan, Pater Hubertus?«

»Ja, om jeg vidste det. Men jeg gik i Seng som ellers og faldt i Søvn, og da jeg vaagnede, saa jeg saadan ud.«

Pateren vilde rejse sig, men blev grebet af Svimmelhed og Smerter i Hovedet, og da han med Haanden følte paa det smertende Sted, blev den fyldt med Blod.

»Men, Broder Amillianus, hvad er der med mit Hoved?«

»Aah, De har et dybt Hul i Hovedet. Tak De Gud, at De endnu er i Live!«

»Jeg har haft saadan en underlig Drøm. Det forekom mig, at jeg var ude at ride. Da med eet styrtede Hesten om, og jeg faldt til Jorden og stødte i Faldet mit Hoved mod en Sten. Dersom jeg ikke i Gaar hele Dagen var gaet til Fods, saa vilde jeg havde troet, at den Drøm var Sandhed, ja, altsaa, hvis jeg ikke ogsaa saa saaledes ud.«

»Kan De selv klæde Dem paa?«

»Ja, det tror jeg nok, selv om jeg nok stadig er saa løjerlig i Hovedet.«

»Saa vil jeg lige give Søstrene Besked. De venter jo i Kirken. Og Pateren kan jo nok ikke læse den hellige Messe i Dag?«

(Fortsættes)

Asserbo

Til Feriekolonien er modtaget: I. M. 5 Kr., F. S. 5 Kr. Hjertelig Tak! nu rejser Børnene, og Kolonien takker alle sine mange Velgørere.

Rationeringsmærker

Vi har endnu modtaget nogle Mærker til Feriekolonierne. Og vi skulde nu være godt hjulpe i Juni Maaned. Men Kolonierne varer langt ind i det nye Kvarter, saa hvis der er nogle, der kan undvære lidt ogsaa af de nye Mærker, vil vi være meget taknemmelige derfor. De bedes sendt til Ugebladets Redaktion, Nørrebrogade 27 C, København N.

Valfarten fortsat fra Side 393

kan vi faa reserverede Vogne. Tilbage bliver den Mulighed, at vi nogle Dage i Forvejen meddele, hvor mange vi bliver, som skal med 5,35. Dette vil faa Indflydelse paa Vogntogets Længde. De, der i Fjor, som undertegnede, fik Lov til at staa op hele Vejen fra København til Ringsted, vil forstaa Saagens Betydning. Jeg beder derfor alle, der ønsker at tage med 5,35, meddele mig det (send et aabent Brevkort), senest den 21. Juni. Paa den Maade vil jeg kunne meddele Jernbanen rettidigt, hvor mange, vi bliver.

Billetten koster Tur-Retur Kr. 6,00.

Fra Ringsted gaar om Aftenen et meget passende Tog til Hjemturen Kl. 20,29. Det er i København ca. Kl. 22.

Cay Benzon, Sognepræst,
Nørrebrogade 27.

Barmhjertighed

fortsat fra Side 391

danner den eneste Hindring for, at vi bliver hellige. Selve Hin-

dringerne bliver os saaledes en Hjælp paa Vejen til Gud (*Kirkebøn*).

Vi bliver aldrig trætte af at prise Guds Barmhjertighed (*Graduale, Alleluja, Offertorium*).

I den hellige Kommunion besidder vi Herrens Barmhjertighed i dens Fylde. Den er jo ikke Dydens Belønning, men Hjælpe-midlet til at opnaa Dyden, Lægemidlet mod vor Svaghed og Sygdom. I den eukaristiske Spise modtager vi stadig nyt Liv og bereder os derved til engang for evigt at modtage Frelsen ved Guds Barmhjertighed, som da uden Ophør skal besynges (*Kommunionvers, Slutningsbøn*).

P. Wolfgang Czernin O. S. B.

Sygeplejerske-Forbundet

Sommerstævne

hos Liobasøstrene den 9. Juli. Mes-
messe Kl. 9,30. Pastor Geertz-Hansen vil holde 2 Foredrag: »Kristus i Kirken« og »Pater Damian«. *Sr. Benedikte*, St. Josefs Hospital: Kald og Erhverv i Sygeplejen. *Sygeplejerske Frk. Westring*, Stifter af »Saxogaarden«: Arbejdet blandt

Københavns Fattige. Stævnet slutter med Festandagt ved Pater Coenen S. J.

Notér Dagen!

Nærmere Program følger i vort og »Ugebladet«.

BOGNYT

Med djupaste smärta Kr. 0,30
Den berømte pavelige Rundskrivelse haves igen paa Lager.

Katalog

Skriv efter vort katolske Bogkatalog for 1944. Vi sender det gratis.

Valfartshæfte

Til Valfarten i Aar vil der blive trykt et nemt og billigt lille Valfartshæfte, som vil blive solgt i Ringsted, saaledes at man ikke behøver at medføre Salmebog eller Sangbog.

I Sommertiden

Vi meddeler, at vor Forretning i Sommertiden lukker hver Lørdag Kl. 14.

Sankt Ansgars Boghandel

Bredg. 67, Palæ 47 77, Giro 81851

Undervisning i **KLAVER** og **ORGEL**

KURT S. THOMSEN

Kantor og Organist ved Sankt Ansgars Kirke
Rødstensvej 25, Hellerup. Telefon Gentofte 64

Katolske Begravelser

Benzon

aut. katolsk Bedemand

Alle Aftaler kan træffes i Hjemmet

CENTRAL 1868

KØBENHAVN V

EGEN FABRIK for **HOSPITALSSENGE**
og **HOSPITALSMØBLER**

TLF. 1616 . TELEGRAM-ADR.: OTPIPER

ALTERLYS

i alle Størrelser

og iøvrigt

Stearinlys og Vokslys

af enhver Art

ASP-HOLMBLAD

STEARINLYSFABRIKER

København

Liturgisk Kalender

Tallet under Datoen angiver Sidedetallet for den paagældende Fest i Søndagsmessebogen.

- Juni.
18. S. *Søndag i Jesu Hjertes Oktav* (662); 2. Bøn: St. Efræm (945), 3. Bøn: Oktaven*), 4. Bøn: St. Markus og St. Marcellianus (946); Jesu Hjertes Præfation*).
19. M. *St. Juliane af Falconeri* (947); 2. Bøn: Oktaven*), 3. Bøn: St. Gervasius og St. Protasius ([31]); Jesu Hjertes Præfation*).
20. Ti. *i Oktaven**); 2. Bøn: St. Silverius (947), 3. Bøn: Gudsmoder ([90]).
21. O. *St. Aloysius* (948); 2. Bøn: Oktaven*); Jesu Hjertes Præfation*).
22. T. *Jesu eucharistiske Hjerte* ([179]); 2. Bøn: St. Paulinus (951); Jesu Hjertes Præfation*).
23. F. *Oktav af Jesu Hjertes Fest**); 2. Bøn: St. Johannes Døbers Vigilie (954); sidste Evangelium: Vigiliens (955).
24. L. *ST. JOHANNES DØBERS FØDSEL* (957); alm. Præfation (525).
25. S.**) 4. Søndag e. Pinse. — I (rød) Dag fejres: *Apostlene ST. PETRUS og ST. PAULUS.*

*) Den ny Messe paa Jesu Hjertes Fest faas i Særtryk hos de katolske Boghandlere.

**) Søndag d. 25. Juni afholdes i alle Kirker og Kapeller *Kollekt af Peterspenge.*

NYBORG

Her i Nyborg har vi haft den Sorg, at vor kære Sognepræst Pater A. Druyts er bleven forflyttet, men samtidig har vi haft den Glæde, at faa en ny Sognepræst, nemlig Pastor H. Doods.

Søndag den 4. Juni blev vor nye Præst under stor Højtidelighed indsat af Pastor Oppermann fra Svendborg.

Under Indsættelsen talte Pastor Oppermann meget smukt til den nye Sognepræst og Menigheden. Derefter var der Levitmesse med Sognepræsten, Pastor Grobetz og Pastor Oppermann, hvorunder Sognepræsten holdt en alvorlig og inderlig Prædiken til os.

Efter de kirkelige Handlinger samledes vi alle i Salen, hvor vore kære Søstre serverede en Kop Kaffe, der varmede rart i Sommerkulden. — Som Alderspræsident tog fhv. Snedker Holdt først Ordet og bød vor nye Sognepræst velkommen i faa, men velvalgte Ord. — Malersvend Kurt Andersen talte paa Ungdommens Vegne og haabede, at Pastor Doods vilde fortsætte Ungdomsarbejdet. — Endnu et Medlem af Menigheden talte, og paapegede det store Arbejde Pater A. Druyts havde gjort for os paa alle Maader, og bad os lønne vort Bekendtskab med vor nye Sognepræst, alle Vanskelighederne i et lille Sogn med mange Landboer, lovede til Slut Pastor Doods, at vi vilde være lydøre over for hans Belæringer og Formaninger, og i vore daglige Bønner bede for, at Arbejdet her i Nyborg maa lykkes og bære rige Frugter. —

En Repræsentant fra Svendborg tolkede deres Sorg over at miste Pastor Doods, og bad os være god mod ham, da det var en Præst, vi alle vilde blive glade for og godt tjent med. —

Derefter holdt Pastor Grobetz en indtrængende Tale til os om at tage godt imod vor nye Præst. Talte om sit gamle Kendskab til P. Doods fra Studieaarene og garanterede os for, at vi fik en god og nidkær Præst i Pastor Doods, som vi skulde slutte os sammen om. —

Nu oplæste P. Oppermann et Telegram fra P. Druyts med Hilsen og Lykønskning til den nye Sognepræst og mange Hilsener til alle i Menigheden. —

Til Slut takkede P. Doods alle for, hvad der var sagt, og lovede os at røgte sit Kald saa godt han formaede og bad os om, med ham at bede om Guds Velsignelse for alt Arbejdet i Nyborg. —

Efter »Fast skal min Daabspagt evigt staa« skiltes vi med mange gode Ønsker for Fremtiden.

Hortulanus.

SVENDBORG

Onsdag Aften den 31. Maj tog Sankt Knuds Menighed i Svendborg Afsked ined dens afholdte Kapellan Pastor Heinrich Doods.

I Kirken var der Levitmesse, hvor Pastor Doods prædikede. Efter den sakramentale Velsignelse talte Sognepræsten Pastor N. R. M. Oppermann og takkede i smukke Ord Pastor Doods for godt Samarbejde i Menigheden.

Ved det efterfølgende Menigheds-møde fik Pastor Doods som Afskedsgave fra Menigheden overrakt et Pengebeløb. Ungdomsforeningen, hvis gejstlige Leder Pastor Doods var, skænkede Pastoren en smuk Gave. Der blev holdt flere Taler af baade Læg og Gejstlig. Pater Schnabel fra Odense var Gæst, og Sognepræsten takkede Pateren for hans Nærværelse, der havde muliggjort Levitandagten. — Til Slut takkede Pastor Doods alle baade Sognepræst og Unge og Menighed for de fem Aar i Svendborg, som han aldrig vilde glemme.

Den paafølgende Søndag blev Pastor Doods indsat i Sognepræsteembedet for Vor Frue Kirke Sogn i Nyborg. Den fungerende Dekan Pastor Oppermann foretog Indsættelsen efter Ritualen. Derefter var der Levitmesse, hvorunder den nye Sognepræst prædikede over Dagens Tekst. Efter Messen var der arrangeret et Menigheds-møde, hvor Repræsentanter for Menigheden og de unge bød Pastor Doods velkommen til Nyborg.

Pastor Fr. Grobetz fra Horsens, som var ankommet i Dagens Anledning holdt en smuk og personlig Tale. Mange Medlemmer fra Menigheden i Svendborg deltog ogsaa i Højtideligheden ligesom et Medlem af Forvaltningsraadet i Svendborg, Købmand Arne Laurson, var til Stede for at »overlevere« Pastor Doods. Den vellykkede Sammenkomst sluttede med at alle sang: »Fast skal min Daabspagt evig staa«!

PAULUSKREDSSEN

Subskription 3 Kr. halvaarlig

Den letteste Maade at faa en katolsk Bogsamling

**RICHARD SØRENSENS
BOGTRYKKERI**

GOTHERSGADE 39 TELEFON 688
FREDERICIA

Katolsk + Ugeblad

„Nordisk Ugeblad for katolske Kristne“ sammensluttet med „Katolsk Ungdom“

Udgiver: „KATOLSK PRESSE“

Redaktion: H. D. T. KJÆRULFF (ansvarshavende) og J. BERG.

Nørrebrogade 27 C, København N.

Mandag og Fredag Kl. 15—16, Tlf. Nora 6166.

Ekspedition og Kassererkontor:

c/o Sankt Ansgars Forlag, Bredgade 67, København K.

Palæ 4777, Kl. 10-12.

Post-Giro Nr. 57042.

Annonceafdeling: Klosterstræde 23, Tlf. Central 6245. Postgiro 3668.

Abonnementspris 2,75 Kr. Kvartalet. Norge og Sverige 14 Kr. om Aaret, øvrige Udland 18 Kr. om Aaret. Abonnement tegnes paa Bladets Ekspedition eller ethvert Postkontor.

D. K. K. F.

Mandag d. 19. Juni Kl. 7½ læses i Jesu Hjerter Kirke en Sjælemesse for vort kære, afdøde Styrelsesmedlem Frøken Anna Schou, som d. 5. ds. afgik ved Døden paa Sct. Josephs Hospital. Anna Schou blev valgt ind i D. K. K. F.s Styrelse paa Generalforsamlingen i 1939, og hun viste altid stor Iver og Interesse for Forbundets Sag. Særlig Trørødhus og »de rødtærnede« havde hendes Kærlighed. Mange Gange har hun ofret sin egen Sommerferie, for at kunne være i Trørød og hjælpe til med Feriebørnene. Hendes Bortgang vil føles som et stort Savn, ikke blot for os, som hun arbejdede sammen med, men for alle, som hun kendte og holdt af, og som hun har givet af sit rige og fromme Hjertes Kærlighed. Den kære afdøde anbefales til alle Forbundsmedlemmers Forbøn. — R. I. P. — Ære være hendes Minde.
Styrelsen.

K. U. K.s Foraarsfest

Der var fuldt Hus ved Københavns K. U. K.-Foraarsfest i Sct. Knuds Sal den 21. Maj. Festtalen, som Redaktør Kiærulff skulde have holdt, blev paa Grund af dennes pludselige Sygdom holdt af Hr. *Albert Strøyer*, der flot reddede Situationen med kun 2 Timers Varsel. — Aftenens righoldige Program indlededes med nogle smaa Foraarsdigte, smukt og stemningsfuldt reciteret af Frk. *Ane From Norring*; herefter fulgte Pianistinden Frk. *Jytte Albrechtsen*, der ved sit fænomenale Spil hensatte os alle i Begejstring. Efter Kaffebordet og det amerikanske Lotteri med de mange flotte og sjældne Gevinster (blaa North State og rød Aalborg) underholdt K. U. K. Medlemmerne med Sketch og Sang bl. a. fra Bernhard Christensens Jazz-Oratorium.

Som Rosinen i Pølseenden kom Skuespiller Axel Boesen, der med sine smaa Historier og glimrende Parodier fik Salen til at ryste af Latter.

Den vellykkede Aften afsluttedes som sædvanlig med »Kongernes Konge«.
H. J.

Horsens

Det har desværre i Aar vist sig umuligt at holde Kristi Legemsfest-procession som sædvanligt fra Kirken og ud til Sølyst. Processionen finder Sted Søndag den 18. efter Højmessen, der begynder Kl. 10, og den gaar fra Kirken gennem Gaarden til et Alter i den søndre Skolegaard. 4 Mands Hornorkester. Der er ikke noget Eftermiddagsmøde.
I. Orlík.

SOMMERENS

GUDSTJENESTELISTE

SØNDAGSMESSE

København

<i>Sct. Ansgars Kirke</i> (Bredgade 64) ..	7; 8; 10
<i>Jesu Hjerter Kirke</i> (Stenosgade 4)...	6; 7; 7½; 8½; 10; 11½
<i>Sakramentskirken</i> (Nørrebrog. 27)	8; 10
<i>Sct. Mariæ Kirke</i> (Jens Jessensv.7)	8; 10
<i>Sct. Andreas Kirke</i> (Ordrup)	7; 8; 10
<i>Sct. Therese Kirke</i> (Bernstorffsvej 54)	8½; 11
<i>Sct. Antoni Kirke</i> (Fr.sundsv. 225)	8; 10
<i>St. Augustins Kirke</i> (Jagtvej 183)...	8
<i>Hellige Families Kapel</i> (Valby Langgade 117)	7½
<i>Sct. Nikolaj Kapel</i> (Strøbyvej 2, Hvidovre)	9
<i>Sct. Mikael's Kapel</i> (Vandtaarnsvej 7)	9½ (dog ikke 13. og 27. Juni).

Nordsjælland

<i>Aasebakken</i> (Vor Frue Kloster pr. Birkerød)	8
<i>Asserbo</i> (»Friheden«, Skovbovej) ..	9 (25. Juni-23. Juli samt 6. og 13. Aug.).
<i>Farum</i> (Gl. Farumgaard)	9½
<i>Lyngby</i> (Knud Lavardsvej)	7½; 8½; 10
<i>Hillerød</i> (Godthaabsvej 24)	8; 10

Øvrige Sjælland

<i>Allerslev</i>	6½
<i>Gørlev</i> (ved Aagaard)	(1. Sønd. i Md.) 10
<i>Holbæk</i> (Kastanievej 17)	9½ (i Kirken) (paa Hospitalet 7) (Sidste Sønd. i Md., dog ikke Juni)
<i>Holmegaard Glasværk</i>	9
<i>Kalundborg</i> (Lundemarken 15)	(2. og 4. Sønd. i Md.) 10
<i>Køge</i> (Bjerggade 22)	8½; 10¼
<i>Ledreborg</i>	9½
<i>Næstved</i> (Præstøvej 29)	8; 10 (2. Sønd. i Md.) 8; 9½ og 10¼
<i>Ringsted</i> (St. Knudsgade 19)	8; 10
<i>Roskilde</i> (Frederiksborgvej 11) ...	6 (paa Hosp.); 8; 10
<i>Skelskør</i> (Banegaarden)	(3. Sønd. i Md.) 10
<i>Slagelse</i> (Frederiksgade 7)	8; 10
<i>Taastrup</i> (Køgevej)	7½; 10¼
<i>Vordingborg</i> (Chr. Winthersvej)...	(1. og 3. Sønd. i Md.) 10

Lolland-Falster

<i>Maribo</i> (Ny Østergade 4)	9 (m. dansk Præd.); 10½ (m. polsk Præd.)
<i>Nykøbing F.</i> (Bispegade 12)	8; 9½ (m. dansk Prædiken), 11 (m. polsk Prædiken)

Fyn

<i>Assens</i> (Nørregade 3)	10 (bortfalder dog i Regelen sidste Sønd. i Md.)
<i>Nyborg</i> (Vindingevej)	8 (dog ikke sidste Sønd. i Md.) og 10
<i>Odense</i> (St. Albani Torv)	7; 8; 10
(Hospitalet)	6
<i>Svendborg</i> (Havnegade 1)	8; 10

Bornholm

<i>Aakirkeby</i> (Gregersgade 20)	10½
---	-----

Jylland

Aabenraa (Søndertorv)	5,40; 9¼
Aalborg (Kastetvej 1)	6; 8; 10
Fredericia (Sjællandsgade 50)	7; 9½
Horsens (Nørregade 19)	7½; 10
Odder (Holsteinsgade 29)	(2. og 4. Sønd. i Md.) Komm. 9¼; Messe 10¼
Kolding (Kralundsvej 2)	7½; 9½ (Klinikken Kl. 6)
Viborg (Mogensgade 8)	8; 10

St. Ansgars Kirke

Sønd. 18. Juni Kl. 20 Aabent Hus i Præstegaardshaven for Sognets unge Mænd og Piger. Onsd. 21. Juni Kl. 19½ Møde for de kvindelige Kongregationer.

Jesu Hjerte Kirke

Sønd. 18. Juni Kl. 10 Levitmesse, Kl. 19½ Festandagt.

St. Mariæ Kirke

Fredag Jesu Hjertes Fest Kl. 8 Højmesse, Kl. 19,30 Andagt. Søndag Kl. 8 Højmesse og Fælleskommunion, Kl. 10 stille Messe.

Køge

Skt. Hans Kapel, Bjerggade 22. Sankt Hans Fest, Kl. 8,30 stille Messe. Kl. 10,15 Højmesse med Prædiken. Skt. Marie Kirkekor fra Frederiksberg synger. Bliver det godt Vejr, holdes Højmassen i Haven.

Fælles Retræte

I Vor Frue Kloster, Aasebakken, Birkerød, holdes fra 2.—6. Oktober og fra 23.—27. Oktober fælles Retræte for Damer og Herrer. Anmeldelser til Priorinden.

Adoption

Jeg vil gerne igen i Forbindelse med gode Mennesker, som kan tænke sig at adoptere et Barn. Snarlig Henvendelse til Pastor W. Vick, Mariegade 8, Haderslev.

Pennevenner

Kontordame, 30 Aar, søger Penneven. Interessér: Musik, Teater, Cykle- og Vandreture m. m. Henvendelser mrk. »Sommerønske« modtager Ugebladets Redaktion, Nørrebrogade 27 C, København N. (der vedlægges 30 Øre i Frimærker til Porto).

Katolsk Ungdoms Klub

København.

Fredag d. 23. Juni. Sct. Hans Baal paa Farunggaard. Baalet tændes Kl. 20,15. Baaltale ved Pastor Cay Benzou, Fællessange og Underholdning. Tag den røde Sangbog eller Vandresangbogen med. Udgiften til Kaffe vil blive ca. Kr. 1.— Alle K. U. K.-Klubberne med Venner er indbudt til at deltage. For dem, der cykler, startes fra Grundtvigskirken Kl. 19. Tog afgaar fra Slangerupbanen Kl. 18,55, fra Farum Kl. 21,58. — Om evtl. Ekstratog hjem, bedes man, da der paa nuværende Tidspunkt intet siges herom, selv søge Underretning.

Søndag den 25. Juni tager vi allesammen paa Valfart. Det er i Aar Jubilæumsvalfart, og den vil faa sit særlige Præg af Festlighed og aldrig før har vi haft saa meget at bede for. Togtider er bekendtgjort andetsteds i Bladet. For dem, der cykler og overnatter paa Lille Svendstrup, Ringsted, vil der blive startet 2 Hold Lørdag den 24. Juni. Fra Damhus Tivoli Kl. 15 ledet af Ordrup og Kl. 19 ledet af os selv. Paa Gensyn til Valfarten.

Amager.

Søndag d. 18. ds. Cykletur til Taastrup. Vi starter fra Hans Bogbinders Allé Kl. 7¼ pr. Programmet for Dagen er følgende:

- Kl. 10,15 Messe med Fælleskommunion.
- 12,30 Sketch i Salen.
- 14,00 Haandbold og evt. Lege.
- 17,30 Andagt med Festprædiken. Derefter stryges Flaget.
- 19,00 Afslutning paa Lipperts Hotel.

Husk Cyklelygte! Hvis nogen tager med Toget, er Afgangstiderne følgende: København H. Kl. 7,27, i Taastrup Kl. 8,08; København H.

Kl. 9,28, i Taastrup Kl. 10,04; fra Taastrup om Aftenen Kl. 21,58 og 23,33.

Frederiksberg.

Søndag den 18. Juni afholdes Ungdomsfest i Taastrup. Det er Taastrup K. U. K., der indbyder. Programmet bliver:

- Kl. 10,15 Messe m. Fælleskommunion.
- 12,30 Sketch i Salen.
- 14,00 Haandbold og eventuelle Lege.
- 17,30 Andagt med Festprædiken. Derefter stryges Flaget.
- 19,00 Afslutning paa Lyperts Hotel.

Fredag den 23. Juni fejres Sct. Hans Aften med Baalfest paa Farunggaard. Nærmere Program vil senere komme under Københavns K. U. K. Baalet tændes ved 20,00-Tiden og Stævnet slutter ca. ved 22,00 Tiden. Af Udgifter bliver der 1,00 Kr. til Kaffen.

ACADEMICUM
CATHOLICUM

Valfarten til Haraldsted

A. C. har i sin Tid taget Initiativet til Haraldsted Valfarten. Lad os derfor fejre 25 Aars Jubilæet ved at deltage talrigt i Valfarten den 25. Juni.

Plads tilbydes

En dygtig Medhjælp i Køkkenet søges til 1. Juli eller 15. Juli — ligeledes søges 1 Stuepige til 1. August til »Mariahjemmet«.

God Løn og god Frihed. Henvendelse sker til Priorinden Telf. Ryvang 381. St. Kjeldsgade 1, Ø.

R. I. P.

Min kære Hustru, vor kære Mor, Svigermor og Mormor

Anna Petrine Gorritzen

f. Petersen,

døde i Dag.

Odense, d. 9. Juni 1944.

Jos. Gorritzen.

Den kære afdøde anbefales til de troendes Forbøn.

R. I. P.

Vor kære Søster

Mater M. Edeltrudis Ermler

er afgaaet ved Døden den 10. Juni 1944 vel forberedt ved Kirkens hellige Naademidler.

Sankt Elisabethsøstre.

Den kære afdøde anbefales til de troendes Forbøn.

**BERNH. HANSEN'S
BOGTRYKKERI**

Blaagaardsgade 36 B-C • Telefon Central 13.430 Privat: Sundby 836

Medlem af katolsk Menighed.

Leverandør til søre Høspitaler, Kirker, Skoler etc. . Bedste Referencer.

RANDERS

Knud Pedersen . Slagtermester

1. Kl.s Kød og Paalæg
Dronningborg, Telefon 649

Leverandør til de katolske Institutioner

N. H. MØLLER

Brødregades Fiskehandel
Allid friske Varer
Telefon 628 og 3728

Leverandør til de katolske Institutioner

Kirurgiske Instrumenter, Hospitalsartikler
Sygeplejeartikler, Bandage

køber De bedst hos:

C. Mærsk-Andersen's Eftf.
Randers . Telefon 137

NYKØBING F

Johannes Madsen

Elektr. Installatør **Nykøbing F.**
Installationer
St. Kirkestræde, Tlf. 684
Leverandør til katolsk Menighed

J. Lütken Frigast & Co. A-S

Træløst, Kul & Koks
Lev. til de katolske Institutioner

A-S Lolland-Falsters

Kulkompagni
KUL.KOKES.CINDERS
Nykøbing F. . Tlf. 626, 945
Leverandør til kat. Institutioner

Mackeprang's Boghandel A-S

PAPIRLAGER EN GROS

Nykøbing-Falster
Telefon 38 og 769

J. N. Jensen Murermester

Bispegade 20 . Telefon 984 x
*Udfører Arbejdet ved den katolske
Skole og Kirke*

W. Hardeweg

Slagtermester . Paalægsh.
Østre Allé 54, Tlf. 1088
Lev. til de kat. Institutioner

C. W. Kronmann

GRUNDLAGT 1852

Jern og Staal . Rør og Fittings . Pumper . Cen-
tralvarme . Sanitet . Ilt og Gas Autogensvejse-
værker . Bolte og Møtriker . Tekn. Artikler
NYKØBING F. TELEFON 203

A-S NYKØBING F. BRYGHUS

Lager . Pilsner . Export Beer
Lyst Hvidtøl . Mørkt Hvidtøl . Mineralvande

ROSKILDE

Køb hos vore Annoncører

Fiskehallen

Algade 32 . Tlf. 239
Prima Fisk
Lev. til Sct. Maria Hospital

H. V. Nordsteen

Blikkenslagermester
Algade 34, Telefon 923
Leverandør til kat. Menighed

A), F. Christiansen

Maskinfabrik

Sct. Olgade 15, Telf. 87

Lev. til kath. Præstegaard & Hospital

Dom-Apotheket

ROSKILDE

*Forbindsstoffer
Sygeplejartikler
J. AUGSBURG*

H. Weber

Tømrermester

Maskinsnedkeri

LEDIG

ROSKILDE MEJERI

BORGERDIGET, TELF. 349

Ejgod Jørgensen

Slagtermester

Kød . Flæsk . Paalæg
Sct. Olgade 13 . Telf 157
Leverandør

Mønsterbageriet

Bageri og Konditori

Morgenbrød bringes

Leverandør til katolsk Menighed

Sct. Olgade . Tlf. 859 - 1365

C. J. Schiedermand & Søner

Entrepenører . Murermestre . Jernbeton

Allehelgensgade 18, Tlf. 122

Murermester ved Sct. Maria Hosp.

<p>FREDERICIA</p> <p>H. Olsen Holmelund A/S <i>Gothersgade 44 . Tlf. 169 . 170</i> Kul, Koks, Cinders, Briketter, Brænde Prima Kvaliteter <i>Prompte og reel Betjening</i></p>	<p>HELSINGØR</p> <p>Kaas & Sørensen Indehaver: G. E. OLSEN - HELSINGØR Telefoner: 39 - 1139 - 575 Kul, Koks, Brænde og Briketter</p>	
<p>VEJLE</p> <p>Mælkeriet Christianshaab <i>Vejle</i> Allerfineste Mejeriprodukter Telefon 733 og Butik 743</p>	<p>VEJLE</p> <p>Hansen Pærhøi & Søn <i>Glarmester . Kunsthandel</i> Søndergade 4 . Vejle</p>	
<p>ESBJERG</p>	<p>J. N. Ladekjær <i>Skolegade 21 . Telefon 209</i> 1. Kl.s Kolonial- og Vinhandel Lev. til Sct. Josephs Hospital</p>	<p><i>MØBLER for alle Hjem</i> købes bedst og billigst i Bechs Møbelforretning Telefon 735. Rådhuspladsen 16 Leverandør til de katolske Institutioner</p>
<p>Esbjerg Andelsmejeri <i>Fineste Mejeriprodukter</i> Skolegade 39, Tlf 144 Esbjerg</p>	<p>Vestjydsk Rør- & Sanitetslager A/S Tlf. 1313 Esbjerg Tlf. 1919</p>	<p>Eske Petersen Blikkenslager-, Vand- og Gasmester <i>W.C. Centralvarme . Sanitet</i> Finlandsgade 62, Tlf. 1765</p>
<p>Kontantforretningen <i>M. R. Jørgensen</i> Kongensgade 25-27 <i>All i Sengenudstyr og Manufaktur</i> Lev. til St. Josephs Hospital</p>	<p>Engers Hansen Bog- & Papirhandel Kongensgade 65 . Telefon 62</p>	<p>E. Boysens Fiskehandel <i>Alltid friske Varer</i> Telefon 2247 Leverandør til Sct. Josephs Hospital</p>
<p>Jespersens Boghandel Stort Udvalg i Krucifikke og Vievandskær <i>Katolsk Litteratur</i> <i>All i katolske Bøger</i> Kongensgade 78 . Tlf. 1920</p>	<p>Bagermester N. Rise Esbjerg . Telefon 116 Leverandør til de katolske Institutioner</p>	<p>N. A. Frederiksen Nørregade 65 . Telefon 576 KOLONIAL . MEL Leverandør til St. Josefs Hospital</p>
<p>KOLDING</p>		
<p>Y. FALTHER Alt i Kolonial, Vin, Delli- kæsser, Tobakker & Cigarer Hj af Hollændervej og Kongebrogade Telefon 698</p>	<p>O. Andreasen & Th. P. Nielsen <i>Murermestre</i> »Solvang«, Sønder Vang, Dreyersvej 7 Telefon 1923, 1924</p>	<p>J. Bondesens Eftf. <i>C. V. Hennebjærre</i> Tømremester og Entreprenør Kolding . Tlf. 898 (2 Lin.)</p>
<p>H. Nielsen & Søn Malermestre Telefon 439 Udført Arbejdet ved den ny Klinik</p>	<p>H. Overbeck <i>Aut. Installatør</i> Jernbanegade . Telefon 952 Lev. til Sct. Hedvigs Klinik</p>	<p>Kolding Andelsmejeri <i>Telefon 153</i> leverer altid fineste Mejeriprodukter Tilkendt Guldmedaille ved Lands- Mejeriudstillingen i Københ. Lev. til Sct. Hedvigs Klinik</p>
<p>Arne B. Thygesen <i>Læssøegade 47</i> Kolding Telefon 1249</p>	<p>Slagterludsalget <i>Haderslevvej 7 . Tlf. 1951 . 1952</i> 1. Kl. Okse-, Kalve- og Svinekød . Konserves Leverandør til St. Hedvig Klinik</p>	<p>M. Lauridsen <i>Bade- & W. C. Anlæg, Blikkenslager</i> Rendebanen 8, Telefon 1287 Leverandør til katolsk Menighed</p>

Katolsk

Ugeblad

25. Juni 1944
92. Aarg.
Nr. 26

De ældste
Petrus-Billeder

»Paven i Vatikanet«
Reformationen og
Historikerne

I Dag Valfartssøndag

Børne-Enquëten

Vi kan i denne Uge begynde med de første indsendte Historier. Naar vi slutter Enquëten, uddeler vi nogle Præmier for de bedste af Historierne, og det bliver Læserne selv, der udpeger Vinderne. Vi haaber, at rigtig mange vil deltage i Enquëten.

Henrik var anbragt i mit Hjem, mens hans Forældre skulde rette sig efter Tabet af deres store Søn paa 18 Aar. Henrik var endnu ikke fyldt 4 Aar. En Morgen, inden vi endnu var staaet op, udspandt sig følgende Samtale: »Hvordan bærer de sig ad med at komme op i Himlen, naar de nu er puttet ned i Jorden?« — »Det hjælper Vor Herre dem med.« Svaret kom prompte, og Diskussionen skulde helst afsluttes hermed, men ivrig Smasken paa Tømmelfingeren henne fra den anden Seng tydede paa dyb Eftertanke. Efter en behørig Pause kom det: »Ta'r han dem saa i Haanden, og saa springer de?« — »Ja, Henrik.«

En voksen kunde ikke tage den Forklaring i sin Mund uden at blive forfærdelig profan og banal, men kunde Henrik faa nogen bedre Forestilling, før han engang i Skolen hørte om Jairi Datter?
Monica.

Peter paa 5 Aar hørte med store Taarer i Øjnene paa, hvad Jesus maatte lide. Det gjorde et frygteligt Indtryk paa ham. Og

saa udbrød dette lille Krigsbarn: »Ja, men hvorfor sørgede de da ikke for at faa ham over til Sverige?«
C. T.

Hans er 4 Aar og lærer Alfa-betet med stor Iver. En Dag for-

tæller Mor ham om Vor Herre, som ser alt og ved alt — »han kan nemlig læse i vore Hjerter.« Hvortil Hans vantro bemærker: »Hvordan kan han da det, Mor? Der staar da ikke nogen Bogstaver i mit Hjerte.«
C. T.

Valfarten til Haraldsted

Afrejse København Kl. 5,35.
Hjem fra Ringsted Kl. 20,29.
I København Kl. ca. 22.
Biskop Suhr læser Messen i Haraldsted.

Det er i Aar den 25. Valfart til St. Knuds Kapelruiner. Alle unge Sjællændere og Københavnerne deltager i Aar.

Munkemel

H. HINSCH - Brændselsforretning
 VESTER 601 (Forh. N. P. NIELSEN) VESTER 601
 VODROFF TVÆRGADE 4
 KUL · KOKS · BRÆNDE

KØBENHAVNS BRÆNDELS KOMPAGNI
KUL KØK KOKS
 NØRREGADE 15 TELF. 9270

Ledig

G. Garth-Grüner
 Landsretssagfører
 Frederiksholms Kanal 6, Kbh.
 Tlf.: 12,166 og 12,161

Jos. Fischlein
 Muremester
 Limfjordavej 43
 Tlf. Godthaab 8410
Udfører Arbejdet ved Sct. Michaels Gaard

Molins flydende Hjemmefarver
 til Gardiner, Garderobe, Strømper m. m.
Bonalin-Kompagniet A/S, København F
 Tomme Flasker godtgøres af de Handlende

Fr. Bührmann & Sønner
 Pensel- og Børstefabrik
 Gormsgade 8-10-12
 København L
 Tlf. Taga 573 . 574

Anton Siegler
 Malermester
 Klingsgade 17 Vester 4753

Torp & Co.
BLIKENSLAGERMESTER
 Aut. Gas-, Vand- og Sanitetsmester
Amagerbrogade 154
 Tlf. Amg. 173 Privat: Amg. 8122

VEJLE

Vejle Trælast & Kulkompagni
 Havnegade 22 . Tlf. 68 og 69
 Lev. til de kat. Institutioner

C. V. BERG Blikkenslagermester
 Autoriseret Gas- og Vandmester
 Langelinie 53 . Telefon 2751
 Lev. til de katolske Institutioner

Carl Petersen
 Slagtermester
 1. Kl. Varer - Pølsefabrik
 Nørregade 2 . Tlf. 1721
 Leverandør til St. Maria Hospital

1/8 Vejle Mælkekompagni
 Fineste Mejeriprodukter
 Vejle . Telefon 335
 Leverandør til St. Maria Hospital

VEJLE NY
Mineralvandsfabrik
 P. C. NIELSEN
 Vissingsgade 8, Telefon 121, 205
 Leverandør til St. Maria Hospital

»Paven i Vatikanet«

I det følgende Halvaar vises den ypperlige Pavefilm i følgende danske Byer:

3/7 — 6/7	Holbæk.
10/7 —13/7	Helsingør.
14/7 —16/7	Ringsted.
17/7 —20/7	Hillerød.
28/7 —30/7	Roskilde.
31/7 — 3/8	Nykøbing F.
4/8 — 6/8	Næstved.
7/8 —10/8	Køge.
14/8 —17/8	Birkerød.
18/8 —20/8	Maribo.
21/8 —24/8	Nakskov.
21/8 —31/8	Thisted.
1/9 — 3/9	Hadsten.
4/9 — 7/9	Skive.
8/9 —10/9	Viborg.
11/9 —17/9	Fredericia.
18/9 —21/9	Kolding.
22/9 —24/9	Vejle.
25/9 —28/9	Randers.
29/9 — 1/10	Nykøbing M.
2/10— 5/10	Frederikshavn.
9/10—12/10	Hjørring.
13/10—15/10	Brønderslev.
16/10—19/10	Herning.
20/10—22/10	Silkeborg.
23/10—26/10	Esbjerg.
27/10—29/10	Ribe.
30/10— 2/11	Kalundborg.
6/11— 9/11	Haderslev.
10/11—12/11	Aabenraa.
13/11—16/11	Sønderborg.
20/11—23/11	Svendborg.
24/11—26/11	Bogense.
27/11—30/11	Assens.
1/12— 3/12	Faaborg.
4/12— 7/12	Middelfart.

Redaktionen i Ferietiden

Indtil Slutningen af August er den redaktionelle Træffetid kun Mandag Kl. 15—16 (Mandag d. 10. Juli er Kontoret dog lukket).

I Tiden til 15. Juli træffes kun Redaktør Kiærulff, fra 15. Juli —20. August kun Redaktør Berg.

Kristus-Kirke *eller* Maria-Kirke

af C. C. Martindale S. J.

SIDSTE ARTIKEL

Og nu, kære Læser, for at slutte, tillad mig at skrive, ganske som det passer mig, og lad mig bede dig ogsaa være naturlig og lige til. Der er virkelig ingen Mening i at tale om en »Kristus-kirke« i Modsætning til en »Mariakirke«. Vor Frue er et Medlem af Kirken ligesom vi. Kristus er hendes »Hoved«, ligesom han er vort. Det er umuligt for os at yde hende »mere« Ære end ham, fordi det, vi giver hende, er artsforskelligt fra det, vi giver ham. Man kan ikke spørge: »Hvad er skønnest, en Rose eller en Sonate eller en Solnedgang?« eller: »Hvad sætter du mest Pris paa, dit Skelet eller din poetiske Sans?« Jeg kan ikke give Maria *noget* af den Ære, som jeg giver Gud. Men Kristi Kirke er den Kristne Kirke, saa i rettelig Forstand er den lige saa meget vor, som den er hans. Læs Hebræerbrevet 2, 11—13! Kristus skammer sig ikke ved at kalde os sine Brødre. Gud skammer sig ikke ved at blive kaldt »vor« Gud! (Hebr. 11, 16); saa intimt, i saadant Livsfællesskab er Kristus og hans Moder forbundet og ogsaa alle vi, i hvem — det give Gud — hans Naade bor, at vi, som er forenede med ham, med Rette kunde kalde den (Kirken) med et hvilket som helst af vore Navne! Vi kan ikke kunstigt »dele« Kristus (1. Joh. 4, 3), hverken i St. Johannes' Mening — ved at benægte Realiteten af enten hans Guddommelighed eller hans Menneskehed eller ved at hævde, at disse er blot tilfældigt, ikke *personligt* forenede — eller i modsat Mening ved at gøre Kristus »vitalt« forskellig fra hans Lemmer, for slet ikke at nævne hans Moder, som paa en ganske særlig Maade er forenet

med ham, netop fordi hun og ingen anden *var* hans Moder. For mig ser det ud, som om du ønsker at affolke Himlen, og som om du ringeagter Lemmerne for Hovedets Skyld. Det kan vi ikke gaa med til! Ganske vist er du og jeg forskellige fra Helgenerne i Himlen, fordi de har naaet deres Hjem og vundet deres Sejr, mens vi endnu kæmper og kun er Pilgrimme, nej, Landflygtige paa denne Jord. Men lige meget, naar vi har Naaden i os, er vi alle een Familie, ja, mere end det, vi er eet Legeme, een Vin, eet Brød, eet Tempel, eet Kristi Legeme, der gennem os, alt som Tiden gaar, naar sin »fulde Modenheds Vækst«. Jeg har den Lykke at tro, at jeg i Sandhed kan være i »de Helliges Samfund«, ikke blot med disse stakels sønderknuste og trætte Helgener, som endnu kæmper paa denne Jord, men ogsaa med de Helgener, som har opnaaet det fuldkomne »Fredens Syn«, det Sions Bjærg (ikke det skrækelige Sinai Bjærg), den levende Guds Stad, det himmelske Jerusalem, de Myriader, som udgør Englekoret og de gode, nu fuldkomne Menneskers Aander, og Jesus, som er Midleren i denne Nye Pagt, og som har »nedbrudt Skillevæggen og har gjort de to til eet« (Ef. 2, 14). Og hvordan kan jeg undlade at have »Yndlingshelgener«, som jeg véd meget om, og som jeg føler har været gode imod mig i mange Tilfælde? Og hvordan skulde jeg vove at fortælle Vor Herre, at hans Moder ikke er blandt dem, som er mig særligt kære? Kan du forestille dig en sikrere Maade at saare og fornærme en Søn paa end at fortælle ham, at du ikke bryder dig om hans Moder? Og omvendt, hvilken god Søn vilde ikke føle Glæde ved at be-

mærke, at jeg ærede og elskede hans Moder?

Og hvilken god Søn prøver ikke, saa snart han kan, at arbejde for sin Moder og gengælde hende den Kærlighed, hun har til ham, og det Arbejde, hun har gjort for ham, og de Lidelser, nun har paataget sig for hans Skyld? Og hvilken Søn, der har blot nogen Sømmelighedsfølelse, vilde være tilfreds med, at hans Moder skulde have kun det »næstbedste«? Nu behøvede Vor Herre, da han i Sandhed var Gud, ikke at »vente« med at arbejde for sin Moder, til han var »gammel nok«. Han kunde give hende sine Gaver fra hendes Tilværelses første Øjeblik; han var jo selv evig. Og hvilken bedre Gave har han at give nogen af os end »Naade«? Saa du maa ikke undre dig over, at Katolikker med Glæde modtog den Lære, at han fra hendes Tilværelses første Øjeblik udstyrede hende med den Naadens Fylde, som vi maa vente med at modtage til vor Daab.

Maaske skulde jeg ogsaa sige et Par Ord om to Tanker, som temmelig sikkert er opkommet i dig — tilgiv mig, naar jeg siger, at jeg selv er opdraget som Protestant og inderligt godt kender de Vanskeligheder, som Protestanter føler, naar de betragter det, som i Virkeligheden er saa fremmed for dem — den Katolske Kirke!

For det første, at da Vor Herres Moder og Slægtninge spurgte efter ham, mens han underviste i et Hus, der var saa tæt pakket med Tilhørere, at de ikke kunde komme ind (se Matth. 12, 47—50), spurgte han, *hvem* der var hans Moder og hans Slægtninge, og svarede selv, at det var enhver, som hørte hans Ord og holdt det. Jeg ser bort fra, hvad der er den almindelige hebraiske Udtryksmaade, og siger kun dette: Det er fuldkommen rigtigt! *Kun* at være Kristi Moder rent fysisk; kun at have givet af sit Kød og Blod for at danne Hans Legeme — det er intet i Sammenligning med det at være aandeligt forenet med ham. Men Maria var begge Dele. Hun var i

Sandhed hans Moder, og hun »bevarede alle disse Ord og overtænkte dem i sit Hjerte« (Luk. 2, 19, 51) — jeg tænker mig, at disse Vers med Finhed antyder, at *hun* var Kilden til hans »Barn-domsevangelium«, hvilket i Virkeligheden har en saa sød og særpræget Duft og Udtryksmaade, at det er kendeligt forskelligt fra det øvrige, han skrev. Lukas siger ogsaa selv, at han har hentet det fra andre Kilder.

For det andet: Folk siger undertiden, at da Maria i Kana sagde til ham: »De har ingen Vin«, svarede han (jeg oversætter bogstaveligt fra Græsk; og det Græske selv viser det til Grund liggende Aramaisk meget tydeligt): »Kvinde, hvad har jeg med dig at gøre?« hvilket er næsten saa forkert, som det kan være. Som om det bedste af alle Mennesker, den bedste Søn, vilde have været saa brutal og grov mod sin Moder — og offentligt! Du véd naturligvis, at Ordet »Kvinde« i de gamle Sprog betød »Frue« (»Lady«, »Madame«) — og det er slet ikke saa længe siden, vi kaldte vore Fædre »Hr.« og skrev til vore Mødre »Fru Moder«. Jeg mener virkelig, at den bedste Oversættelse her vilde være »Moder«, ganske simpelt. Ellers faar man et helt forkert Indtryk af Ordet. Hvad de foregaaende Ord angaar, da afhænger alt af den Tone, det Ansigt-udtryk, hvormed de er udtalt. De kunde være uvenlige: »Du og jeg har ikke noget med hinanden at gøre!« (Hvis du kunde tænke dig Vor Herre tale saadan — ja, saa kan jeg ikke sige andet, end at det gør mig ondt). En bedre Mening vilde være: »Deres (d. v. s. Brudens og Brudgommens) Vanskeligheder vedkommer ikke os.« Men ogsaa det vilde være uvenligt, især da det er ret sandsynligt, at det var Vor Herres og adskillige Venners Ankomst, der bevirkede, at Vinen slap op. Pudsigt nok bruges endnu i moderne Arabisk (eller Koptisk) det samme Udtryk i Betydningen: »Vær ikke bange! Vi behøver ikke at bekymre os; det skal nok ordne sig!« Men det skal jeg ikke opholde mig ved.

Pointen er, at det ikke havde været Vor Herres Mening at begynde at gøre Mirakler, før det skulde være som Tegn paa, at han var Messias. »Min Time er endnu ikke kommen.« Tiden for Mirakler var endnu ikke inde... Og dog ... Hans Moder er saa sikker paa, at han vil »ordne« alt, at hun ikke i mindste Maade føler sig afvist, men siger til Tjenerne: »Gør hvad som helst, han siger jer!« Og — Vor Herre gør virkelig Miraklet! Paa sin Moders Opfordring gør han, hvad han normalt *ikke* vilde have gjort! Nej — disse to Tilfælde er ikke saa meget som en Antydning af et »Argument« mod vor Kærlighed og Andagt til Vor Frue.

*

Nu, kære lutherske Læser, maa jeg bede dig være venlig og naturlig, hvad du jo ogsaa i Virkeligheden er. Her (det vil du indrømme) er den bedste af alle Sønner — Jesus Kristus. Han elskede sin Moder. Endog paa Korset behøvede han kun at kaste et Blik ned og se hende staaende der — *staaende* siger St. Johannes; ikke farende omkring i vild Jammer, heller ikke siddende paa Jorden med tildækket Hoved, som de fleste østerlandske Kvinder vilde have gjort — og i sin frygtelige Dødsangst betroede han hende til den Discipel, som han elskede højest. Og hun var sammen med Apostlene, standhaftig i Bønnen, til Pinsedagene. Nu *kan* du ikke mene, at alt dette »Fællesskab mellem Kristne« og mellem Kristne og Kristus er forbi og afsluttet. Naturligvis ikke. Jeg véd, at jeg selv er i aktiv Forbindelse med alle mine Medkristne, paa hvilken Tid de end levede. Før jeg kom til Danmark, vidste jeg meget lidt om St. Ansgar og om de to St. Knud! Men nu ved jeg noget om dem — skønt ikke saa meget, som jeg gerne vilde vide ... Og dog løler og ved jeg mig i Kontakt med nye Venner? Hvad betyder vel nogle Aarhundreder? Og nogle Kilometer? For den Kristne er de eneste Ting, som betyder noget, Realitet, Aand og Kærlighed. Jeg er en Rea-

litet, du ogsaa; og Maria er en Realitet. Helligaanden overskyggede hende; det gør han ogsaa ved os, skønt han ikke paalægger os det enestaaende, næsten utrolige Kald, som han paalagde hende. Hendes Søn elskede hende, og elskede hende paa enestaaende Vis, som sin Moder. Lad os prøve at gøre som han.

Der er ikke, og der kan ikke være et Spørgsmaal om »Kristuskirke« contra »Mariakirke«. Kristus er eet, Maria noget andet; og du og jeg er hver for sig igen noget andet. Og dog er vi

alle knyttet sammen paa vore forskellige Veje, saaledes at vi danner Kristi Legeme, indtil han naar sin »fulde Modenheds Vækst«.

Saaledes vil jeg bede om at maatte elske ham, og hans Moder, og mine Medmennesker (blandt hvilke du er), indtil mit Hierte bliver ligesom hans Hjerte, og indtil jeg skal kende Bredden og Høiden og Dybden af Kristi Kærlighed, der er rodfæstet i Jorden, men stiger til Himlens Højde og omfatter hele Verden.

ste Gode og Kræfter til ved Lydighed mod Skaberen at gennemgaa en Udvikling, som skulde afsluttes og krones ved, at han kom hjem til Gud selv. Ved at staa Ansigt til Ansigt med den evige Skønhed skulde han uden Ophør nyde en ubeskrivelig Lykke i Himlens Paradis. Vore Stamforældre eiede desuden noget, som Verden siden da kun to Gange har set igen, nemlig i Jesus og Maria. Disse to kendte ikke til den indre Uorden, som er vor daglige Pine og Prøvelse: at nemlig Legemet med sine Drifter ikke i et og alt vil bøje sig under Fornuftens Herredømme. Der var dengang ikke to Love i Mennesket. Aandens Lov og Svndens Lov, der stredes med hinanden, men en vidunderlig Harmoni og Fred i Stedet for. Endelig var det Guds Aft at fritage Adam og Eva samt deres Børn, saa mange som der i Tidens Løb skulde se Verdens Lys, for Døden, der jo altid kaster en mørk Skygge over vort Liv, og for alle legemlige Smerter og andre Trængsler.

Det var Liv! Et Liv saa riøt og lykkeligt, at Menneskene aldrig helt har kunnet glemme det, skønt Svnden brat og hurtigt gjorde Ende paa det. Folkenes Overleveringer blev ved at fortælle om en guldne Tidsalder, hvormed Slægtens Historie begynder: det var ogsaa altid alles fælles Bevidsthed, at vi har mistet denne Skat ved vor egen Skyld og Brøde, men fra Slægtled til Slægtled holdt sig ogsaa det sikre Haab om, at der engang vilde komme en Helt, som skulde generobre og bringe tilbage, hvad der var tabt.

Og Julenat for nu 1944 Aar siden blev den længselsfuldt ventede født. For vor Frelses Skyld nedlod Guds Søn sig til at antage vor egen Natur. Saaledes kunde han yde Gud en fuldgyldig Opreisning for vor Ulydighed, ved sin Beløring og sit Eksempel vise os Frelsens Vej og ved sin Lidelse og Død udfri os fra Svndens Trældom, atter skænke os det overnaturlige Liv, der var tabt, og paany aabne Portene til Himlens Herlighed. Lov-

Jesus Kristus XXII

»Kilden med Livets Vand«

»Uden Betaling vil jeg give den, der tørster, af Kilden med Livets Vand.« Dette Løfte gav Herren sin Apostel Johannes, efter at han havde vist ham den ny Himmel og den nye Jord, som skal afløse den Himmel, vi nu ser over os, og den Jord, vi nu beboer. Som Stjernerne paa Natens mørke Himmel glæder vort Øje ved deres venlige Hilsen, saaledes bringer dette Tilsagn fra Gud i Johannes' Aabenbaring (Kap. 21) et overordentligt glædeligt Budskab om Evighedsens os ellers saa ukendte Dyb og rummer i ganske faa, men hemmelighedsfulde Ord alt, hvad gudsøgende og gudelskende Sjæle engang skal overraskes med, naar de vender hjem til ham, fra hvem de kom. Siger Tanken om Livets Kilde saa meget, er det ikke paafaldende, at vi ikke blot møder den paa det Nye Testaments sidste Blade, men ogsaa finder den udtalt allerede paa Evangeliernes første Sider. For da vor Herre i Begyndelsen af sin offentlige Virksomhed kom til Samaria og træt af Vandringen satte sig ved en Brønd, hvor en Kvinde skulde øse Vand, sagde han, at det Vand, han vilde give, skulde blive til et Kildevæld, der springer til evigt Liv (Jo. 4, 14).

Naar vor Frelser taler om Livets Kilde, tænker han ikke saa meget paa det Øieblik, da han sammen med Faderen og Helligaanden tændte Livets Gnist i Adams Legeme, som den trefoldige Gud havde dannet af Jordens Muld, skønt ogsaa det naturlige Liv er Menneskenes Glæde og dyrebare Skat, der vækker Lykkens Følelser i vore Hierter og inspirerer Digterne til begejstrede Hymner over Livets Vidunderer. Der er jo det ejendommelige hos os Mennesker: saa længe denne Lampe brænder, minder Mennesket meget stærkt om guddommelige Egenskaber, og det højeste, vi kan sige om os selv, er de Ord, at vi er skabte i Guds Billede, eller anderledes udtrykt: det skrøbelige Legeme er et Telt, hvori en Siæl bor, der med sin Skaber skal dele Udødeligheden, eje Tankens Overlegenhed over det materielle og ved sit eget Valg selv bestemme og afgøre, om den vil være evig lykkelig eller ulykkelig.

Nej, her tænker vor Herre paa en højere Livsform, som Adam fik i Tilgift, og som bestod i, at Gud nedlagde en guddommelig Livsspire i Menneskets Siæl og gav ham en overnaturlig Erkendelse af Livets Opgave og Maal, en hellig Kærlighed til det høje-

priser Digterne det naturlige Livs Skønhed, Rigdom og Kraft, saa jubler Kirken og Guds Engle over den Opstandelse fra Dødens Mørke, som vi fik Lov til at opleve. »Denne er Dagen, som Herren har skabt, lad os juble og glædes paa den«, synger vi Paaskemorgen, da Kristi Sejrer over Døden og Graven og Underverdenen anskueliggør os, hvad vi selv skal komme i Besiddelse af.

Desværre er der mange, der ikke vil forstaa Kristi Kærligheds Tanke og Plan. De er utilfredse med ham, fordi han ikke gav alle tabte Goder tilbage paa een Gang. Det er dem ikke nok, at de ved hellige Sakramenter faar Del i den guddommelige Natur, at de bliver den Helligaands Tempel og Guds Venner, ja Guds Børn og Arvinger til Himlen, og at de derved er sat i Stand til ved deres gode Gerninger at fortjene himmelsk Løn. Nej, de vil helst være fri for at skulle gøre noget selv. Navnlig klager og jamrer de over, at Frelseren ikke har taget Lidelserne og Smerterne, det daglige Slid og Dødens Gru fra os. Altermest er de vistnok kede af, at den sanselige Naturs Oprør mod Aanden til Stadighed hersker i deres Indre og dagligt tvinger dem til at tage Stilling og føre en bitter Kamp for deres Sjæls Frelse. De synes ikke om denne Ordning, skønt de ved, at det lave Begær i os ikke kan skade os, saa længe vi nægter vort Samtykke og i Tillid til Kristi Naade mandig staar imod, og at den, som strider denne Strid efter Evangeliets Kampregler, faar Livets Sejrskrans. Deres Uvilje kan gaa saa vidt, at Troen begynder at vakle som hos Apostlene Skærtorsdag Aften, og at Fristelsen til at svigte deres Daabspagt foruroliger deres Hjerte.

Men Gud ske Lov er der dog ogsaa mange andre, som er hævet over den Slags Svaghed og Upaalidelighed, Fejghed og Egenkærlighed. De vil ikke have det bedre end vor Frelser Jesus Kristus, Livets Ophavsmand, der jo ogsaa blev prøvet og maatte

døje tunge Lidelser for at kunne gaa ind til sin Herlighed. De forstaa Naturens Sprog, som hvert Aar fortæller dem, at Hvedekornet maa dø og føres ad en hemmelighedsfuld Vej, før det kan bære 30fold, 60fold og 100fold Frugt. De kender Sommerfuglens Farvepragt og Skønhed, men de ved ligesaa godt, hvilke uventede Trin dette Dyr har maattet gennemløbe i sin Udvikling, før det straalende Slutningsstadium var naaet. Derfor stoler de med barnligt Sind paa Herrens Lære og Løfter og adlyder hans Bud, og naar deres Livsaften nærmer sig, siger de i deres Hjertes overstrømmende Glæde med den hellige Paulus: »Jeg har stridt den gode Strid; jeg har fuldendt Løbet; jeg har

bevaret Troen; nu er Retfærdighedens Krone henlagt til mig, og Herren, den retfærdige Dommer, vil give mig den.« Næppe er den nærværende Trængsel, som er forbigaaende og let, af Dødens Engel taget fra dem, saa opdager deres Øjne, at det netop var denne Trængsel, der virkede i dem en over al Maade stor og evig og altovervejende Herlighed. Og staaende ved Kilden med Livets Vand kan de ikke gøre andet end gribe Himlens Harper og med alle Engle og Salige synge Lammet Sang: »Store og vidunderlige er dine Gerninger, almægtige Gud! Retfærdige og sande er dine Veje, du Verdens Konge! Hvem skulde ikke frygte dig, Herre, og prise dit Navn? Thi du alene er hellig.« F. K.

4. Søndag efter Pinse

Kirken

Som Frelsens Hjemsted er Kirken det synlige Udtryk for Guds Rige paa Jorden. Den er Skibet, hvori de Fiskere befinder sig, som kaster deres Garn ud i Verdens Hav og faar rig Fangst. Resultatet af Kirkens frelsende Gerning afhænger ikke af Betingelser, som kan fattes paa naturlig Maade; det ligger ene og alene i det overnaturlige, i Naadens Kræfter, i den fuldstændige Hengivelse til Kristi Vilje. Den præstelig-sakramentale Virken er uafhængig af de personlige og moralske Egenskaber hos den, som forvalter og meddeler Sakramenterne; men den er for vedkommende en uophørlig, indtrængende Formaning til at bringe det personlige Liv i Samklang med det præstelige Embede. I Lyset af sin hellige Gerning erkender Præsten des tydeligere sin personlige Afmagt (*Evangelium*).

Vel er Kirken Guds Rige; men den har endnu ikke naaet Fuldenheden — den bærer endnu det jordiske Præg, maa endnu slæbe jordisk Ballast med sig. Dens Børn sukker stadig under alle Former for menneskelig Nød; saa gerne vilde de sprænge deres Lænker, og

dog fornaar de det endnu ikke helt; thi de besidder jo kun Aandens Førstegrøde, Fylden skænkes først, naar det paa Bølgerne omtumlende Skib naar den sikre Havn (*Epistel*).

At denne Fart over Verdens Hav ikke bliver alt for urolig, at det fremfærende Uvejr, der atter og atter kræver sine Ofre blandt Skibets Besætning, snart maa trække over, og at den hellige Kirke maa kunne arbejde i Fred, det er vor brændende Bøn (*Kirkebøn*). Midt i Stormen er Kirken sig dog stadig bevidst, at den ifølge Herrens Ord er urokelig og ikke kan gaa til Grunde, og bekender det med Glæde (*Indgangsvørs*).

Men der ligger ingen Selvsikkerhed heri; ydmygt beder den om Guds Beskyttelse. Maatte Gud i den Triumf, som han skænker sin Kirke, vise sin herlige Magt for Alverden (*Graduale, All.*). Kirken som saadan kan ikke forgaa; dog kan det enkelte Lem blive Dødens Bytte. Netop det hellige Offer skal bevirke et inderligere Fællesskab. Det skal knytte det enkelte Lem, som endnu lider under det gamle Menneskes selviske, samfunds-

fjendtlige Tilbøjeligheder, fastere og fastere til Kirken og dermed til Gud (*Offertorium, Stillebøn*). I det eukaristiske Kærlighedsmaaltid, som lutrer og styrker os, bliver Troen paa Guds Beskyttelse og

Naadehjælp i hans Kirke til en personlig Erfaring og en dyb, sødmefyldt Oplevelse (*Kommunionsvers, Slutningsbøn*).

P. Wolfgang Czernin O.S.B.

Reformationen og Historikerne

Paa et Møde i Slagelse Onsdag 24. Maj under Ledelse af Biskop, Dr. theol. Plum udtalte Folketingsmand, Pastor Fabricius ifølge Referat i »Kristelig Dagblad 25. Maj: »Ved Reformationen inddrog Staten Kirkegodset, siger man, men dette er en fuldstændig Forvanskning, men det er stadig god Latin. Biskop Rønnow ejede 33 Slotte og en Fjerdedel af Sjællands Bøndergods. Den Slags blev naturligvis ophævet. Men Sognekirkerne og Præstegaardene forblev urørt i økonomisk Henseende. Hvad saa efter Reformationen? Ja, der maa man sige, at de to Aarhundreder med Svenskekrigene blev betalt med Kirkernes Gods.«

I Forbindelse hermed kan anføres, at P. Severinsen i sin Bog »Folkekirkens Ejendoms-Historie« S. 25 citerer disse Ord af den store københavnske Reces af 30. Oktober 1536: »da skulle alle Biskopsstifts Gods: Slotte, Gaarde, Huse og Jordegods herefter til evig Tid være og blive med al deres Rente og Tilligelse lagt under Kronen til Kongens Opholdelse og til menige Rigens Bedste,« og S. 21 siger han at det for Christian 3. »var en for hans egen Kongestilling umaadelig indbringende Side ved det Skridt, han foretog«.

En grundig Forsker, J. P. Jacobsen, fremførte i »Tilskneren« 1907 S. 303 Dr. Mollerups Skildring af Tiden 1536—1588 og sagde, at »Hovedindvendingen gælder den fuldstændige Mangel paa vejledende Vurdering af de politiske og navnlig økonomiske Virkninger af den voldsomme Revolution i 1536 eller rettere sagt Mangelen paa Forklaring af, hvorfor den ikke virkede mere. Egentlig staar denne Revolution som et af de mest forbløffende Eksempler, der kendes paa tilsyneladende Kraftspild i den historiske Udvikling. Det faste Ud-

gangspunkt er jo dette, at Kronen ved Revolutionen, ved Inddragelsen af Kirkegodset, tredobler sit Gods (og ved den monarkiske Reform af Godsstyrelsen øgedes yderligere Indtægterne). En læg Læser spørger med største Interesse, hvorledes denne Omvæltning, maaske den største der kendes i historisk Tid, paa saa mystisk en Maade er blevet til Luft. Hvor rigt rustet maatte ikke den evangelisk-lutherske Kongemagt staa til at løse store Opgaver, til at grundlægge en helt ny Samfundsorden? Naar har nogensinde en tilsvarende Situation foreligget? fristes man til at spørge: alt det gamle er forgangen, alt det, der kunde yde Modstand mod det ny? Konfession, Kultus, Kirke — og Præstemagt — tabula rasa, og det ny i Besiddelse af alle det gamles Magtmidler i en formentlig ny Aands Tjeneste. Hvad blev der af alt dette? Ja, vi ved jo nok, at heller ikke de evangeliske Fyrster i Tyskland skabte det forjættede Tusindaarsrige, som stakels naive Bønder og Sværmere drømte om. Vi ved, at hverken Kirkens ny Herre eller dens Tjenere skiftede Natur med samme Lethed som Tro. Vi havde ventet, at den historiske Fagmand skulde give vore vage Forestillinger fast Form og frugthar Forklaring. Men selv om vi havde disse Forudsætninger og Forklaringer, slog de ikke til overfor det forbløffende Faktum, at Kongen med flerdoblede Indtægter er fattigere end nogensinde. Hvorhen vi vender os, ser vi den trøsteløse Armod og Vanmagt.

Den ny Kirke, hvis Præster skulde grundlægge og oparbejde en ny Tro, en ny Tankegang — end ikke den blev der Raad til at skaffe den økonomiske Stilling, der havde været nødvendig, om de styrendes Tanker skulde have været nogenlunde virkeliggjorte. Før Reforma-

tionen var der mindst 2500 Kirker. — Hvor mange er ikke forsvundet? Af Armod maa inange nedlægges og Tokirkesystemet indføres for at faa færre Præstefamilier at lønne. Den gamle Kirke havde dog vel løst nogle af de Opgaver, der oprindeligt var dens Eksistensberettigelse — saa som Syge- og Fattigpleje. Hvad gør det »ny« Samfund, Kongemagten, der havde taget alt? Vistnok kummerligt lidt og mindre end den gamle Kirke. Ogsaa her synes vi at skimte Armoden. Mollerup fremhæver selv, at i Katolicismens Tid besøgte Domskolerne af en Mængde Elever af alle Stænder — men Reformationen »havde utvivlsomt til Følge en almindelig Nedgang i almindelig Oplysning og Dannelse«. Den anførte Sætning skulde synes at rumme den mest ubetingede Fordømmelse over den hele Omvæltnings kirkelige og kulturelle Karakter; men der tales de ædlest og banaleste Ord om Kongens Interesse for Aandslivet, for Universitetet, Præstehøjskolen der, atter af Armod, vegeerede i Van kundighed med slet lønnede Lærere og faa Studerende. Forfatteren giver ogsaa nogle interessante Tal til Betaling af Gæld, Konge og Hof, Hær og Flaade. Denne Sum maatte tilvejebringes ved Ekstraskatter, hvoraf Bønderne maatte betale 70 à 80 pCt. En Kongemagt, der trods den vældige Gods- og Indtægtsforøgelse vedblivende er lige fattig, lige evneløs over for de Opgaver, den skulde have løst, som endda øger i Stedet for at lette (som den havde lovet) det knugende Skatte tryk: dette Problem skulde synes saa fundamentalt, at det maatte blive det centrale i Undersøgelsen og Fremstillingen. Hovedsagen er, at Kristian 3's Erobring af Danmark har kostet saa meget, at Omvæltningens Resultater saa at sige var sat over Styr i Forvejen, at Godsinddragelsen og Kirkeforandringen med andre Ord var en uomgængelig politisk-økonomisk Nødvendighed. Og hvis denne Betragtning er rigtig, saa medfører den, at hele Reformationsværket maa undersøges, behandles og vurderes paa en helt anden Maade end hidtil er sket. Et er i hvert Fald allerede nu klart: at Reformationen var Danmark en dyr Forandring,

(Sluttes Side 411)

DE ÆLDSTE PETRUS

Tekst og Billeder fra Peter Schindler: »Petrus«

Goldetis Medaillon (Bronze, Rom, fra Domitilla-Katakomben, nu Vatikanet; Begyndelsen af III. Aarh.) Muligvis Petrus (tilhøjre) og Paulus.

Petrus optræder hyppigt i Oldkirkens Billedverden, baade under og over Jorden, baade paa Grave og i Kirker, fra Billedernes Oprindelse i det II Aarh. til deres Nedgang (i Vesterland) i VI Aarh.

En lille Snes stærkt medtagne Fresker i Katakomberne i Rom, et Par Medailloner i Vatikanets kristelige Samling, et Hundrede *fondi d'oro* (Guldglas) fra hele det romerske Europa, over et Hundrede Sarkofag-Relieffer og Marmor-Fragmenter, halvanden Snes Mosaikker i Italien og den berømte Broncestatue i Peterskirken, dens Slægtning i Marmor i sammes Krypt, en lille Snes Arbejder i Elfenben og en Haandfuld Smaating i Metal og Ler ... noget af det hæftigt omstridt, næsten intet af det stor Kunst ... fremstiller Petrus i næsten alle kendte historiske Scener, i et Par apokryfe og i et Par, hvis Tydning endnu staar aaben.

Hvor Petrus optræder sammen med de øvrige Apostle i Gruppe omkring Kyrios, er han (og Paulus) ene om at være karakteriserede — vi fristes til at sige: portrætterede — de andre er blot differentierede og let varierede. Hans Type fixerer sig saa tidligt og saa fast, at man har kunnet spare sig at give hans Figur Underskrift — ud fra beviselig sikre Figurer kan vi altid kende ham i alle de andre. Ty-

pen kan godt tænkes at være meget gammel og at stamme f. Ex. fra den af Boldetti i Domitilla-Katakomben fundne Bronzemedaillon, som af ældre Autoriteter dateres til sidst i II eller først i III Aarh.

Er denne Type *Portræt* eller *Idealfigur*?

Euseb melder i 320erne, at der paa hans Tid fandtes Ikoner (malede) af Kristus og Apostlene, men allerede Irenæus har i 170erne hørt om saadanne uden dog selv at have set dem. Fædrene havde Idé om Petri og Pauli Udseende; Hieronymus vil vide, at Petrus var skaldet (modsat de fleste Billeder!), han har det fra

en gammel Apokryf, men tager vist fejl af Paulus, om hvis Udseende (bl. a. skaldet!) de ældste Notitser findes i Thecla-Akterne, en fri Fantasi fra 170erne — altsaa omtrent samtidig med Boldettis Medaillon og med de af Irenæus omtalte Portrætter. Der er altsaa intet til Hinder for at antage, at vi har Petrusbilleder fra midt i II Aarh., og er de end ikke gjort *ex vivo*, er de dog gjort paa en ret frisk Tradition om, hvordan han saa ud.

Sikkert er det, at Petrus-Typen er dannet i *Gravkunsten* før IV Aarh., og før vi møder den i *Kirkekunsten*; og det er mindre Fresken (i Katakomberne) end

Katakombe-Fresko (SS. Petrus og Marcellinus Katakombe, Via Labicana, Rom; III.-IV. Aarh.) Petrus læsende i volumen.

LEDER

Sarkofagerne, der har dannet den: en halvældre, tætbygget Mand med kort, tykt, krøllet Haar og et rundt, kort, krapt Fuldskæg (Skipperskæg!) — medens Paulus er skaldet og langskægget («Filosoftype»).

Da Typen flytter over paa Kirkevæggen, forfines den, uden dog at raffineres: Haaret glattes, men er stadig tykt, og gøres ærværdigt hvidt; Skægget bliver mere soigneret; Ansigtet viser altid en folkelig, djærv Type, intelligent, men ikke intellektuel, klog, uden at være kløgtig, brav af Sindelag, rolig og værdig, furet af Erfaring og mærket af Livet.

Inden Typen fixerer sig, vakler Kunstnerne mellem flere Udtryksformer: en yngre skægløs og den nævnte — men fra tidligt i IV Aarh. dominerer den sidste, og den første *kan* skyldes, at Billederne ikke er gjort af kristen Haand, men blot paa kristen Bestilling. (Naar man selv efter IV Aarh. finder en skægløs Petrus paa Guldgrundsglassene, skyldes det alene fabrikationsmæssige Grunde).

*

Et Par *Fresker* i *Prætextatus-Coimeteriet* og i *Petrus- og Marcellinus-Katakomben* fra III Aarh., maaske det ældste vi har, differerer, saa den ene viser Petrus (og Paulus) som unge Mænd omkring en ungdommelig Kristus, mens den anden viser en moden Mand, som sidder og læser i en Bogrulle (saafremt da Figuren, *Wilpert: Pitture XCIV*, overhovedet forestiller Petrus); det er ikke Kunst — i den Forstand, hvori *Benedetto Croce* definerer Kunst — som besjæler disse Billeder; de er næppe malet

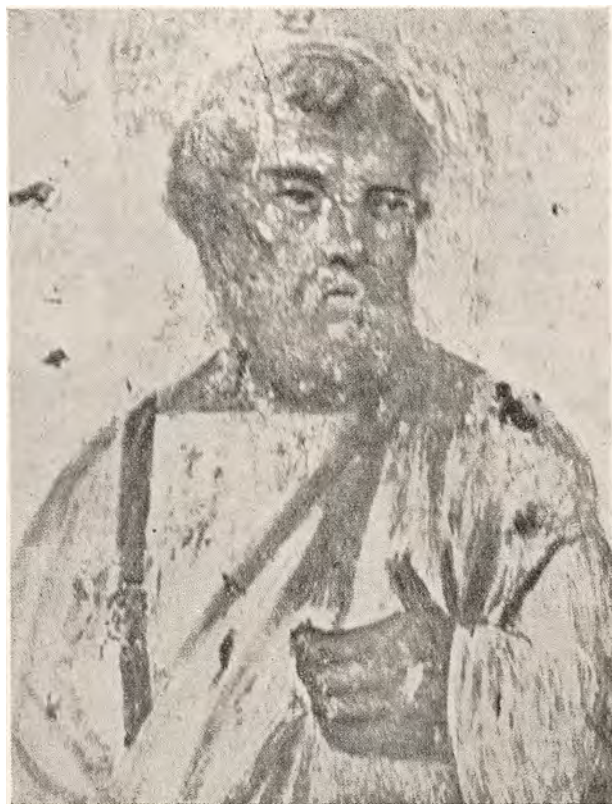
af en Kristen — deraf denne Vaklen. Katakombefreskerne af Petrus er i Virkeligheden saa maadelige, at vi kun behøver at regne med to: — En Forudsigelse af Fornægtelsen i *Ciriacus-Katakomben* fra efter 350, med en skægget Kristus og en ung Petrus — og — en Freske i *Aureliernes Hypogæ* paa *Via Manzoni* (ikke offentlig tilgængelig) fra ca. 200 med en moden, skægget Petrus. Den er Del af en Gruppe Fresker, opdagede i 1919, hvor en Række Personer er afbildede i legemstort Format, ikke stive, men levende og realistiske; der er næppe Tvivl om, at de er kristelige, men, som hele Katakomben, hæretiske, thi Gravkomplekset er ikke nævnt i de gamle kirkelige Dokumenter blandt Roms Gravpladser. Datoen synes at maatte sættes til 200—250. Billederne er malet i grove, men sikre Strøg, Formerne er klare, Farverne er gode, men Anvendelsen af Rødt for stærk; der ses 11 Personer, som synes at være Apostlene ÷ Judas; hvis dette er rigtigt, kan Pe-

trus verificeres efter sin Type: lav, tæt, ældre (snarere: gammel), kort Skæg, lille Næse, bred Pande, tykt, hvidt Haar, rolige Øjne under stærke Bryn; han er iklædt *Tunica* med *clavi* (indvævede, farvede Striber) og *Pallium*; i Haanden har han holdt en Bogrulle, som nu er udbleget.

At disse Billeder ikke er Portrætter *ex vivo*, ses ogsaa deraf, at Petrus ikke er nogen semitisk Type — hans Træk er gengivet efter Omtale, ikke efter Selvsyn.

Ligesom de to ældste Kristus-Typer — den unge skægløse og den modne, skæggede — senere smelter sammen til den traditionelle midaldrende, let skæggede, ser vi de to tidlige Petrus-Typer blive forenede i een og blive uddifferentierede fra den ideale Paulusfigur; Paulus bliver konstant skaldet, langskægget og med intellektuel Tænkerpande, mens Petrus bliver krushaaret, skipperskægget og midaldrende, snarere ældre, lavpandet og korthalset.

Denne karakteristiske Petrus-

Katakombe-Fresko (Aureliernes Hypogæ, Rom 2—250) Petrus med (nu forsvunden) Bogrulle.

Type staar nu saa fast, at vi kan kende den, selv paa Fragmenter, hvor man ikke har ham i en typisk Situation. Naar han saaledes paa et Sarkofagrelief optræder i 4—5 sig over i hinanden

fortsættende Scener som Kristi Ledsager, er det paa nogle af Scenerne saa typisk *ham*, at man end ikke vilde gætte paa en af de andre Apostle i 3—4 af Scenerne.

uden at jeg var vaagnet derved. Men Tyven har nok været bange for, at jeg kunde vaagne op, og derfor har han gjort sig saa megen Ulejlighed med mig.«

»Saa,« sagde Søsteren, »nu kan jeg ikke gøre mere ved Saaret i Aften. Heldigvis ser det ud til at være temmelig overfladisk, saa i Løbet af nogle Dage vil det værste nok være overstaaet.«

»Det er Mr. Ballover, som beder om at hilse paa Dem,« afbrød Br. Amillanus. »Maa han komme ind?«

»Ja, kom bare ind, Mr. Ballover, saa skal De se, hvor jeg er kommet til at ligne en arabisk Sheikh, saadan som Søster har viklet mit Hoved ind!«

»Hvad er det dog for noget skrækkeligt noget med Dem, Pater! Kokken har lige fortalt mig, hvad der er sket. De skulde da heller ikke saadan gaa alene paa Landevejene om Natten — —«

»Det var ikke paa Vejen, det skete,« afbrød Pater Hubertus, »det var herhjemme, jeg blev overfaldet.«

»Er det muligt! — Og hvad med Broder Amillianus?«

»Han sov,« svarede Broderen selv, og fortalte Ballower hele Historien.

»Aah, hvor frygteligt,« sagde Ballower, »De har vel meldt det til Politiet, Pater Hubertus?«

»Nej, endnu ikke,« svarede denne, »og jeg ved heller ikke, om jeg vil gøre det!«

»Ja, men det var jo dog 600 Kr., der blev stjaalet!« (Fortsættes)

Katolsk Ugeblad's Feuilleton:

Kloster-Detektiven

af H. S.

7)

»Jeg ved det ikke endnu. Det kan være, at det gaar lidt bedre, naar jeg kommer op paa Højkant. Men bed i alle Tilfælde Sr. Veronika komme herover og forbinde mig. Saa klæder jeg mig paa nu.«

Broderen gik, men da han kom tilbage, sad Pater Hubertus paa Sengekanten.

»Nu ved jeg, hvorfor de har gjort det, sagde han og pegede paa de aabentstaaende Skuffer i Skrivebordet. Der gemte jeg jo de Penge, som jeg fik tilsendt i Gaar.«

Broder Amillianus vilde undersøge en af Skufferne, men Pateren holdt ham tilbage og sagde: »Nej, lad hellere være at røre noget; maaske har Røverne efterladt sig et Spor.«

Pateren rejste sig, men greb svimmel efter Broderen. »Hjælp mig lige ind i Refektoriet,« bad han.

Men i det samme fik han Øje paa den ødelagte Dør. »Var det nu virkelig nødvendigt at slaa den Dør ind?« spurgte han.

»Ja,« svarede Broderen. »De havde jo laaset den.«

»Nej, der tager De fejl, Broder Amillianus; det har jeg endnu aldrig gjort. Og Laasen var jo saa saa rusten.«

Broderen undersøgte Laasen.

»Ja, laaset er den nu, men hvor mon Nøglen er henne?«

»Den plejer at sidde i Døren!«

Broderen søgte efter den alle Vegne, men den var ikke til at finde.

»Kom Pater,« udbrød han, »lad os hellere gaa. Nøglen er borte.«

»Saa har Røverne taget den med sig, efter at de har laaset mig inde. Av, Av, gaa ikke saa hurtigt; hver

Bevægelse faar mit Hoved til at smerte!«

Forsigtigt lod han sig føre hen til en Liggestol.

Et Øjeblik efter kom Sr. Veronika. »Aah, hvor er det dog skrækkeligt, Pater! Hvor maa det dog være en Slynge, som har kunnet faa sig til at behandle Dem saadan. Hvad har han dog haft imod Dem?«

»Det er ikke sikkert, han har haft noget imod mig,« svarede Pater Hubertus, »han har bare villet have Penge. De 600 Kr., som jeg i Gaar fik, er alle stjaalet.«

»Har han taget Penge? Det vidste jeg ikke. Saa maa Tyven da være en af Husets egne Folk, for hvem ellers kunde vide, at De havde faaet saa mange Penge tilsendt i Gaar.«

»Naa, det er jeg nu ikke sikker paa, at De har Ret i, Søster. En eller anden kunde jo nok have hørt derom. Og jeg vil nødigt gøre nogen Uret, heller ikke ved at nære Mistanke til ham.«

Søster Veronika var i Mellemtiden begyndt at undersøge Skrammen i Paterens Hoved. »Gør det meget ondt?« spurgte hun, idet hun klippede det blodige Haar bort af Saaret.

»Nej, det er ikke saa slemt,« svarede Pateren, »jeg holder det nok ud!«

»Jeg kan bare ikke begribe, hvorfor det Menneske har maltrakteret Dem saadan, naar han bare vilde have Penge,« udbrød Søsteren.

»Ja, egentlig nødvendigt var det vel heller ikke,« svarede Pateren, »for jeg var saamaend saa træt efter min lange Travetur i Gaar, at man kunde have baaret mig væk,

Feriepladser

Feriepladser søges til to Dreng, 17 og 13 Aar, i hele Skoleferien eller blot i Juli Maaned. Alle nærmere Oplysninger gives gerne af Skolebestyrerinde, Fru Jerslev, Bülowsvej 30, København V.

Ferieophold

13-aarig Dreng (Mellemskolen) Villaby lige udenfor København ønsker 8 Dages Landophold eller Provinsby paa Sjælland mod at modtage en jævnaldrende Dreng hos sig i andre 8 Dage. Udflugter i Københavns Omegn samt Museer.

Billet mrk. 25 til Annonceekspeditionen, Klosterstræde 23, K. eller Telf. Vester 1876 v.

VORE SPEJDERE

Divisionen. Paa Sct. Georgsdag den 23. April holdt Divisionens Troppe hver for sig den traditionelle Sct. Georgsparade, og samtidig traadte den Omlægning af Divisionens Arbejde, som Udviklingen har nødvendiggjort, i Kraft. I Korthed bringer Omlægningen det nye, at Sankt Mikael's Tropp, som hidtil har virket i Sakraments sognet, fremtidig faar Arbejdsomraade i Sankt Therese, Sankt Andreas og Sankt Knud Lavard Sogne, medens Sankt Ansgars Tropp og Flok herefter virker i saavel Sankt Ansgars som Sakramentsogn. Sankt Ansgars Tropp faar herved nærmere Tilknytning til Centralskolen, hvor Patrulje og Ulvemøder skal holdes, medens Troppsmøder stadig holdes i Lokalerne i Bredgade.

Pastor K. Geertz-Hansen, som i længere Tid har ledet Troppen, fratræder som Fører, men fortsætter som Troppskapellan, og Troppens Ledelse overtages af den hidtidige Troppsassistent i II Absalon Tropp, Tage Klewin. Ulvene ledes fortsat af Fru Lily Valeur Fausbøll.

Sankt Mikael's Tropp, som ogsaa fremtidig vil blive ledet af fungerende Troppsfører Poul F. Pedersen, faar saaledes en stor ny Arbejdsomraade, og i Betragtning af den stadige Befolkningsstilvækst i Byens Yderdistrikter, har man Lov til at vente gode Resultater af den Agitation, som nu vil sætte ind.

Uniformsfond. Hvis De en Dag bliver spurgt, om De vil købe den smukke lille Bog, »Kunstens hellige Ild«, saa tænk paa, at Beløbet Kr. 1,25 gaar til Divisionens Uniformsfond til Fordel for mindrebedrøvede Drengene.

Korpsets 10 Aars Hæderstegn er tildelt Pastor K. Geertz-Hansen og Troppsassistent Stefan Corfitsen.

Divisionens Røde Kors Kursus er afsluttet. Til Eksamen indstillede sig 11, som alle bestod.

Fredag den 5. Maj holdt Divisionens Ulve deres aarlige Turnering. Husker De endnu, hvor det regnede den Dag. De raske Ulveunger mødte dog fuldtalligt op fra alle Divisionens Flokke, ja end ikke Drenge fra Roskilde svigtede — de var der allesammen. Turneringen skulde foregaa paa Ermelundsletten, hvor man skulde mødes Kl. 10, men allerede en Time før var Dømmene der. Nej, hvor saa de ud. Og Drengene var selvfølgelig ogsaa gennemblødt, da de endelig naaede saa vidt. Turneringsledelsen fik derfor i Hast truffet Aftale med Sankt Knuds Skole om at lade Turneringen afvikle indendørs paa Skolen, men det tog naturligvis lidt længere Tid med at komme i Gang; naa, nu gjorde man sig ogsaa god Tid med at faa tøret Tøj, spist den medbragte Mad, hvortil der blev sørget for The, men en-

delig begyndte saa Konkurrencerne. Der var Jungleopgaver, woodcraft, Wilhelm-Tell-Opgave, Knobopgaver, Opgaver i Fingerfærdighed, Kimsleg, Enkeltmandspræstationer m. m. Resultaterne blev:

Nr. 1 — gul Bande fra Sankt Ansgars Flok. Nr. 2 — grøn Bande fra II Absalons Flok. Nr. 3 — blaa Bande fra II Absalons Flok. Nr. 4 — rød Bande fra Sankt Ansgars Flok. Nr. 5 — graa Bande fra II Absalons Flok.

I Flokkkonkurrencen sejrede Sankt Ansgars Flok med 108,4 Points. Nr. 2 blev II Absalons Flok med 104,1 Points. Nr. 3 blev I Absalon Flok med 92,9 Points. Nr. 4 blev Sankt Bendts Flok med 87,9 Points. Nr. 5 blev Sankt Laurentii Flok med 87,4 Points.

Der var Sølvplader til de to bedste Bander og Korpsets Rævchale til Sankt Ansgars Flok.

Ulvenes Opræden og Turn-out blev ogsaa bedømt, og her var Resultatet for Banderne:

Nr. 1 — graa Bande fra II Absalon Flok. Nr. 2 — rød Bande fra Sankt Bendts Flok. Nr. 3 — rød Bande fra Sankt Ansgars Flok. Nr. 4 — blaa Bande fra Sankt Laurentii Flok. Nr. 5 — rød Bande fra Sankt Laurentii Flok, medens Resultatet for Flokkene var:

Nr. 1 — II Absalon Flok med 16,6 Points. Nr. 2 — Sankt Laurentii Flok med 16,4 Points. Nr. 3 — Sankt Bendts Flok med 15,9 Points. Nr. 4 — Sankt Ansgars Flok med 14,6. Nr. 5 — I Absalons Flok med 12,8 Points.

Her var Præmierne Sølvplader til de to bedste Bander og det af Distriktet ved Divisionens Jubilæum udsatte Vandrebøger til den bedste Flok.

Endelig uddeltes der Diplomer til den bedste Bande indenfor hver enkelt Konkurrence.

I Pinsen holdes Divisionslejr for Spejdere og Rovere i »Gryden« ved Nebbegaard Plantage, og for Ulvene i »Absalons Hus« ved Stasevang.

II Absalon Tropp fejrede sin 24 Aars Fødselsdag den 9. Maj ved en lille Fest for Spejdere, Rovere og Ulve i Tropplokalet.

I April spilledes den aarlige Haandholdkamp mod Klubben »Jason« paa Amager. Troppen tabte 2 af de 3 Kampe, og Amager beholdt saaledes for et Aar den udsatte Præmie.

I Absalon Tropp havde Tropp-week-end-Lejr paa Støredam den 22.—23. April og havde Søndag Morgen efter Messen en højtidelig Optagelse af nye Spejdere og Fornyelse af Spejderløftet.

Ogsaa I Absalon fyldte 24 Aar d. 9. Maj og fejrede dette med Parade og Møde i Troppens Lokale.

Sankt Laurentii Tropp og Flok havde i Februar sin aarlige Fest i Roskilde. Ulvene og Spejderne leverede selv Underholdningen — naturligvis, og det fortjener at bemærkes, at det var en Underholdning, som stod fuldt paa Højde med det, som de bedste Troppes præsterer. Ved Troppens tidligere Fester har Ulvene trukket det største Læs, men denne Gang havde Spejderne taget sig vældigt sammen og gav ikke deres mindre Kammerater noget efter. — Efter Underholdningen fortsattes Festen »oppe« saavel som »nede«. — Overalt herskede der den bedste Stemning. Intet Under derfor, at alle smilede og var tilfredse, — det være sig Præster, Søstre og de mange Gæster. Jo den Aften havde Sankt Laurentii Tropp og Flok Ære af. —

Løvrigt indledede Troppen d. 20. —21. Maj en Patruljeturnering, som vil strække sig over et Aar, og som foruden at omfatte specielle Turneringer, ogsaa medtager Patruljernes daglige Færd og Arbejde.

AS.

Reformationen og Historikerne *fortsat fra Side 407*

baade økonomisk, nationalt og kulturelt, Kristian 3. Danmark en dyr Konge. Om ellers nogensinde er det berettiget at tale om et tilsyneladende Kraftspild.»

Herr Inspektør Hermansen har yderligere gjort mig opmærksom paa, at Staten fra Domkapitlernes Indtægter inddrog ikke ringe Summer til Brug for Administrationen og til Lønning for Lærerne ved Universitetet, som efter Norvins Udtalelse i hans Universitetshistorie »blev en Skole for Præster, og adskilt fra Forgængeren blev betydelig ringere, end det havde været ved middelalderlige Universiteter. Reformationen betyder en stærk Indsnævring af Horisonten.»

J. Hammermüller.

Køb
PAULUS-
KREDSSENS
Bøger

Katolske Begravelser
aut. katolsk Bedemand
Alle Aftaler kan træffes i Hjemmet
Benzon
CENTRAL 1868

Liturgisk Kalender

Tallet under Datoen angiver Sidedetallet for den paagældende Fest i Søndagsmessebogen.

Juni-Juli.

25. S.*) 4. Søndag e. Pinse. — (rød) **396** *Apostlene ST. PETRUS og ST. PAULUS* (971); 2. Bøn: Søndagen (666); Apostlenes Præfation (524); sidste Evangelium: Søndagens (668).
26. M. *St. Johannes og St. Paulus* (961); 2. Bøn: St. Johannes Døbers Oktav (957). 3. Bøn: Om Fred**) eller For Paven ([122]); alm. Præf. (525).
27. Ti. *4. Dag i St. Johannes Døbers Oktav* (957); 2. Bøn: Gudsmoder ([901]), 3. Bøn: For Kirken eller For Paven ([123, 122]), 4. Bøn: Om Fred**) eller For Paven (medmindre denne er bedt som 3. Bøn: alm. Præf. (525)).
28. O. *Vigilie* (968); 2. Bøn: St. Irenæus (964), 3. Bøn: Oktaven (957), 4. Bøn: For Paven; Præf. (525). — Eller: (rød) *St. Irenæus* (964); 2. Bøn: Oktaven (957), 3. Bøn: Vigilien (968), 4. Bøn: For Paven; Præf. (525); sidste Evangelium: Vigiliens (970).
29. T. *APOSTLENE ST. PETRUS OG ST. PAULUS* (971). (rød) **396**
30. F. *St. Pauli Ihukommelse* (976); 2. Bøn: St. Petrus (789), 3. Bøn: St. Johannes Døbers Oktav (957), 4. Bøn: Om Fred**) eller For Paven.
1. L. *VOR HERRER JESU KRISTI DYREBARE BLOD* (978); 2. Bøn (kun i st. Messer): St. Johannes Døbers Oktav (957).

(Fortættets næste Spalte)

Og Bækken risler —

Det er ejendommeligt, som en Eksercitiiperiode kan knytte Mennesker til Stedet for de aandelige Øvelser.

Jeg sidder her i Dalum, i Hedvigstrestrenes lille, skønne Klosterkirke og betragter Korhvælvingsens smukke Mosaikvinduer; det store i Midten med Jesu Hjertebilledet, det venstre med Hjorten, der drikker af den rislende Bæk og det højre med Faarene paa den friske, grønne Mark. — Jeg sidder her ene med »Herskeren fra Golgatha«, saadan var det jo, Eksercitiipateren kaldte Ham.

Pateren er borte og alle de andre er rejst til deres Hjem i Danmarks forskelligste Egne, og alle har vi taget til os af Bækken og af Engens Frodighed.

Bænkerækkerne er nu tomme, men Bækken risler videre, den følger Deltagerne ud over Landet og bærer med i sin rislende Sang alt det, hvoraf den sprang i den lille Klosterkirke:

»Eksercitier er Sjælens Ferie og Rekreation. Her søger vi Samling med os selv og ser vor Sjæl i Øjne.«

Og Verden gik sin underlige Gang, Liv, Død og Ødelæggelse tumlede videre, uanfægtet af, at vor Opmærksomhed var dem forholdt.

Alt imens trak Pater Harmer de store Sandheder frem; fra Virkning til Aarsag føres Beviset for Guds Eksistens, og Verdens Historie har sit store Kapitel om Jesus Kristus. Med ham føres vi gennem den hellige Messe Skridt for Skridt ud i den praktiske Kristendom. — Jeg sidder i Stilheden og lytter til Bækken:

»Tab ikke Modet, selv om du falder Gang paa Gang; Vor Herre for-

2. S. 5. Søndag e. Pinse. — (hvid) *Jomfru Marias Besøgelse* (980).

*) Søndag den 25. Juni afholdes i alle Kirker og Kapeller *Kollekt af Peterspenge*.

**) Bønnen om Fred findes i K. U. 1943, Nr. 30.

Iblandt dem, som er født af Kvinder, er der sandelig ikke opstaaet nogen større end Døberens Johannes.

Responsorium (Matth. 11, 11) paa St. Johannes Døbers Fodsels Fest.

langer kun ærlig Kamp, vi kan ikke undgaa Synden.«

Paulus siger: »Jeg vil, at Mænd skal bede.« Bønnen er Underkastelse under Gud, den er Trosbekendelse, den skal udtrykke Haab, Kærlighed og Taknemlighed, og saa skal vi være paatrængende i Bønnen.«

Og her er nogle Strøtanker, der dukker op:

Sport er god Legemsdisciplin, den skal lære Legemet at tjene Sjælen.

Pas paa ikke at forveksle dit eget Hovmod med Guds Forherligelse.

Arbejdets Velsignelse ligger deri, at det er et Værn mod Lediggang.

Hvad giver Guds Godhed os ved Kirken, og hvad giver vi den til Gengæld? Vi skylder den som vor Moder Ærbødighed, Kærlighed og Lydighed.

Det maa gaa os i Marv og Ben, at alt ledes og styres af Guds Godhed og Almagt; bort med Skæbnetroen!

Vi kan ikke maale Gud med vor jordiske Maalestok; engang vil vi se og forstaa, hvorledes alt det onde, der i Dag er over Verden, vil vendes til det gode.

BOGHYLDEN

Das vollständige römische Messbuch, lateinisch und deutsch. Hrsg. von Schott. Indb. 19,35; i Helsing 25,20	
Augustin: Bekenntnisse. 519 S.	6,90
Augustin:	
Problèmes moraux. 568 S. Du Bonheur. De l'Ordre. 468 S.	5,05
De l'âme à Dieu (Le Maître. Du libre arbitre). 538 S.	4,85
Maritain, J.:	7,35
Art et scholastique. 312 S. Frontières de la poésie et autres essais. 227 S. ...	4,35
La philosophie de la nature. 148 S.	3,55
Théonas. 221 S.	5,40
	3,45

ARNOLD BUSCK
International Boghandel
Kjøbmagergade 49
Telefon C. 2453

Katolsk + Ugeblad

„Nordisk Ugeblad for katolske Kristne“ sammensluttet med „Katolsk Ungdom“

Udgiver: „KATOLSK PRESSE“

Redaktion: H. D. T. KIERULFF (ansvarshavende) og J. BERG.

Nørrebrogade 27 C, København N.

Mandag og Fredag Kl. 15—16, Tlf. Nora 61 66.

Ekspedition og Kassererkontor:

c/o Sankt Ansgars Forlag, Bredgade 67, København K.

Palæ 4777, Kl. 10-12.

Post-Giro Nr. 57042.

Annonceafdeling: Klosterstræde 23, Tlf. Central 6245. Postgiro 3668.

Abonnementspris 2,75 Kr. Kvartalet. Norge og Sverige 14 Kr. om Aaret, øvrige Udland 18 Kr. om Aaret. Abonnement tegnes paa Bladets Ekspedition eller ethvert Postkontor.

N. P. Rostrup

Katolske Begravelser

30 Aars Erfaring
Valkendorfgade 34-36
Tlf. 778 - 728

Køb det Danske Steril Catgut Novo

leveres i Glasklokker i Nøgler paa 25 à 50 m

hos **VALD. FOERSOM** . 1868-1943

Amagervej 27 . Central 4310 . Byen 4310

I en katolsk Mands Hjerter er Plads til to Kvinder, hans Moder og hans Børns Moder. En underlig Tanke i en Tid, hvor 40 % Ægteskaber afsluttes med Skilsmisse.

Det var Jesu Ord til Apostlene, at Mennesket ikke skal skille, hvad Gud har sammenføjet.

Et Ægteskab skal starte paa et rent Forhold mellem de to, saa de kan danne Grunden til en ren Slægt.

Det er ikke usædvanligt, at gode Mødre med mange Børn har følt Dragelse mod den jonifruelige Stand. —

Til Slut staar stærkt og myndigt det afsluttende Foredrag om Heligaanden, hvis Værk i Kirken og i hver enkelt Sjæl staar som Kristelivets levende Relief.

Jeg forlader den lille Kirke og gaar ud i Parken i den lyse Maj, hvor Solen, der de fem Dage har holdt sig noget beskedent tilbage, lover Sommer med Lys og Varme; men eet savner jeg, de alvorlige Mænd med Rosenkransen i Haand mellem Parkens Træer.

Dog, naar Sommeren er paa Hæld, samles et nyt Hold i den lille Klosterkirke til fem gode, stærke Dage i Hedvigsøstrens danske Moderhus. *Volmer.*

BREVE fra LÆSERNE

Unge Piger eller gamle Damer

Kære gamle Nissine!

Deres Indlæg i K. U. Nr. 22 er sikkert meget lærerigt for de unge, der tror, at gamle Damer ikke er rigtige Mennesker med samme Ret til at leve, bede og gaa i Kirke som unge. Og hvis De havde skrevet, at vi unge ikke tager det Hensyn til de ældre og nærer den Ærbødighed for dem, som vi burde, saa havde De sikkert haft Ret. Men det Spørgsmaal, der her er Tale om, er noget andet. Der er ikke Tale om, at vi er kedede af at se gamle Damer til Messen, men at vi gerne vil se mindst lige saa mange unge, og det er ganske naturligt. For det er de unge, der vidner om, at Kirken stadig lever videre. Kom der *kun* gamle Damer, var det en døende Kirke, vi havde for os, og vi havde sandelig Grund til at være sørgmodige.

De skriver meget trist om de gamle udstødte Damer, der ingen Steder maa være og saa finder et Tilflugtssted i Kirken, og det er sikkert rigtigt, at mange ældre, efterhaanden som de bliver mere en-

somme, føler Kirken som deres Hjem. Dette er vel ogsaa den naturlige Grund til, at de kommer der mere end de unge, der er optaget af saa meget Arbejde og saa mange Interesser Dagen igennem. Men det er netop ogsaa det, der gør, at vi er mere glade for at se de unge end de ældre, ligesom Faderen i Lignelsen blev mere glad for at se den Søn, der strejfedes om i fremmede Lande end ham, der altid var hjemme. Jeg synes, der i Øjeblikket mere end nogen Sinde er Grund til at glæde sig over, at de unge kommer i Kirken, fordi vi faktisk fra alle Sider tvinges ud i det verdslige Liv til Skoler, Arbejdspladser, Selskaber, Sport og Politik, oftest blandt Mennesker, der ikke ligefrem tilskynder os til at blive religiøse. — De mener ganske vist, at Kristus holder særlig meget af gamle Damer, fordi de minder ham om offentlige Synderinder. Jeg tror heldigvis ikke, alle de gamle Damer i vore Kirker er saa slemme, som de lader formode; de, der virkelig er det, holder sig desværre oftest borte.

Nej, der er virkelig Grund til at være *særlig* glad, naar de unge kommer i Kirken. Selvfølgelig er vi glade for at have Præster og Nonner i Kirken; vi 'nde jo slet ikke undvære dem; men det er nu saa naturligt, at vi daarligt tænker paa det. Og det er ligesaa med de gamle Damer. Men de unge er de nye, som skal bære den herlige Arv, som de ældre har overdraget os. Det skulde derfor være de ældres største Ære, at de unge var saa glade for at komme i Kirken som muligt. Det er paa Børnene, man kan se, om Forældrene har gjort deres Pligt, og er Børnene dygtige og gode, er det til stor Ære for Far og Mor. Saadan er det ogsaa til Ære for de ældre, naar de har lært os unge at elske vor Kirke, og naar de unge bliver rost for at komme der. Der er i alt Fald ingen Grund til at føle sig forurettet i den Anledning. Den Glæde, vi føler over at se de unge, falder jo til syvende og sidst tilbage paa de ældre, mens Skylden for de unges daarlige Moral ofte ligger hos den forrige Generation.

Vi er meget glade over de Præster, der er kommet fra fjerne Lan-

de og har opgivet Hjem og Familie for vor Skyld, og vi kan aldrig takke dem nok. Men alligevel er det en særlig Glæde for os, naar en af vore egne vies til Præst, for det viser, at de fremmedes Arbejde har baaret Frugt herhjemme. Og jeg tror ikke, de fremmede er misundelige over, at den Dag vil komme, da vi ikke mere behøver dem, for de kom jo netop for at gøre os selv Kristne. Saaledes er det ogsaa glædeligt, naar de unge overtager den katolske Tro fra deres Forfædre og lærer at elske den lige saa højt som de, og det er rigtigt at glæde sig mere — eller i hvert Fald paa en anden Maade — over disse unge, der modtager Troen og fører den ud i Livet i det 20. Aarhundrede, end over dem, der allerede har vist, hvordan de har brugt deres Talenter. Ligesom vi med Rette glæder os, hver Gang et lille Barn bliver døbt og bliver Medlem af Kirken, og hver Gang, vi hører om en Konvertit, maaske en kær Ven eller et finttænkende Menneske, som særligt vil kunne berige Verden, og som nu er endnu mere rig, fordi han ogsaa er Katolik, saaledes er det ogsaa rigtigt at glæde sig særligt over de unge i Kirken.

Selvfølgelig kan man overdrive. Ligesom man kan foragte de udenlandske Katolikker og glemme, at det er dem, der har banet Vej i de trælsomme Aar, hvor Katolikker forhaanedes og foragtedes, og ligesom Præster og Lægfolk i Glæde over Konvertitterne, undertiden føler sig vel rigeligt hævet over deres »snæversynede« Trosfæller og forsømmer de Pligter, de har overfor dem, saaledes er der maaske ogsaa nogen af os, der i Begejstring over Ungdommen glemmer alt det, vi skylder vore ældre. Vi skal holde af vore gamle, som kommer i Kirkerne, og som sikkert bruger mange Timer i Bøn for os unge og alt det, vi maa kæmpe for. Men alligevel har vi Lov at foretrække »de unge Damer«, ikke blot fordi de er kønne og muligvis dygtigere, men fordi det er dem, der *særligt* vidner om, at Kirken vedbliver at være lige ung og frisk, selv om Mennesker dør, Byer lægges i Ruiner og en hel Kultur gaar til Grunde.

Max Reiter.

**Radioklubben for
Stor-Københavns General-
forsamling**

Tirsdag d. 13. ds. afholdt Klubben sin ordinære aarlige Generalforsamling. Ifølge den fungerende Formands Beretning havde Klubben i det forløbne Aar haft en Fremgang paa ca. 100 nye Medlemmer.

Generalforsamlingen takkede Bestyrelsen for dette Fremstød for Sagen, idet man samtidig ønskede rettet en alvorlig Henstilling til alle katolske Radiolyttere om at støtte de katolske Radioudsendelser ved Indmeldelse i Klubben. Formanden kunde meddele, at der var truffet Aftale med alle Storkøbenhavns Sognepræster om, at Indmeldelse kunde ske paa Sognekontorerne. Endvidere oplyste Formanden, at man efter Medlemmernes Ønske havde truffet Aftale med Radiofirmaet Freddy Hansen om, at det paatager sig Service og Vejledning i Radiospørgsmaal for Klubbens Medlemmer.

Under Eventuelt udspandt sig en livlig Diskussion om forskellige Radiospørgsmaal, som Bestyrelsen tog til Efterretning.

Generalforsamlingen blev paa værdig Maade ledet af Kancellisekretær Eduard Hansen.

Ved Valg til Bestyrelse rykkede Carlo Paulsen ind paa Formandsposten og F. Langli nyvalgtes. Øvrige Valg var Genvalg.

K. P.

BOGNYT

Nyudgivelse

Kom til mig, 79 S. Kr. 2,25
Den mest henrivende lille Børne-,
Bønne- og Messebog. Med kolorerede
Illustrationer paa hveranden
Side af Messen og Situationer fra
Jesu Liv. Tekst af Sr. Clara og Bil-
leder fra den kendte schweiziske
Børnebønnebog *Kautz: Mein Jesus
bist du da?*

Atter paa Lager

P. D. Steidl: *Legenderoser* fra vor
Frues Urtegaard Kr. 1,90
P. D. Steidl: *Vor Frues Billedbog*
..... Kr. 1,00
P. D. Steidl: *Vor Frues Psalterbog*
..... Kr. 1,00

Latinsk Ordbog

Jensen & Goldschmidt: *Latinsk-
Dansk Ordbog* Kr. 14,00

Sankt Ansgars Boghandel

Bredg. 67, Palæ 4777, Giro 81851

SOMMERENS

GUDSTJENESTELISTE

SØNDAGSMESSE

København

<i>Sct. Ansgars-Kirke</i> (Bredgade 64) ..	7; 8; 10
<i>Jesu Hjerter Kirke</i> (Stenosgade 4)...	6; 7; 7½; 8½; 10; 11½
<i>Sakramentskirken</i> (Nørrebrog. 27)	8; 10
<i>Sct. Mariæ Kirke</i> (Jens Jessensv.7)	8; 10
<i>St. Annæ Kirke</i> (Sundby)	7½; 10
<i>Sct. Andreas Kirke</i> (Ordrup)	7; 8; 10
<i>Sct. Therese Kirke</i> (Bernstorffsvej 54)	8½; 11
<i>Sct. Antoni Kirke</i> (Fr.sundsv. 225)	8; 10
<i>St. Augustins Kirke</i> (Jagtvej 183)...	8
<i>Hellige Families Kapel</i> (Valby Linggade 117)	7½
<i>Sct. Nikolaj Kapel</i> (Strøbyvej 2, Hvidovre)	9
<i>Sct. Mikael's Kapel</i> (Vandtaarnsvej 7)	9½

Nordsjælland

<i>Aasebakken</i> (Vor Frue Kloster pr. Birkerød)	8
<i>Asserbo</i> (»Friheden«, Skovbovej) ..	9 (25. Juni-23. Juli samt 6. og 13. Aug.). (2. Juli og hveranden Søndag) 10
<i>Dragør</i> (Øresundsallé)	9½
<i>Farum</i> (Gl. Farunggaard)	7½; 8½; 10
<i>Lyngby</i> (Knud Lavardsvej)	8; 10
<i>Hillerød</i> (Godthaabsvej 24)	9
<i>Trørød</i>	9

Øvrige Sjælland

<i>Allerslev</i>	6½
<i>Gørlev</i> (ved Aagaard)	(1. Sønd. i Md.) 10
<i>Holbæk</i> (Kastanievej 17)	9½ (i Kirken) (paa Hospitalet 7) (Sidste Sønd. i Md., dog ikke Juni)
<i>Holmegaard Glasværk</i>	9
<i>Kalundborg</i> (Lundemarken 15)	(2. og 4. Sønd. i Md.) 10
<i>Køge</i> (Bjerggade 22)	8½; 10¼
<i>Ledreborg</i>	9½
<i>Næstved</i> (Præstøvej 29)	8; 10 (2. Sønd. i Md.) 8; 9½ og 10¼
<i>Ringsted</i> (St. Knudsgade 19)	8; 10
<i>Roskilde</i> (Frederiksborgvej 11) ...	6 (paa Hosp.); 8; 10
<i>Skelskør</i> (Banegaarden)	(3. Sønd. i Md.) 10
<i>Slagelse</i> (Frederiksgade 7)	8; 10
<i>Taastrup</i> (Køgevej)	7½; 10¼
<i>Vordingborg</i> (Chr. Winthersvej)...	(1. og 3. Sønd. i Md.) 10

Lolland-Falster

<i>Maribo</i> (Ny Østergade 4)	9 (m. dansk Præd.); 10½ (m. polsk Præd.)
<i>Nykøbing F.</i> (Bispegade 12)	8; 9½ (m. dansk Prædiken), 11 (m. polsk Prædiken)

Fyn

<i>Assens</i> (Nørregade 3)	10 (bortfalder dog i Regelen sidste Sønd. i Md.)
<i>Nyborg</i> (Vindingevej)	8 (dog ikke sidste Sønd. i Md.) og 10
<i>Odense</i> (St. Albani Torv)	7; 8; 10
(Hospitalet)	6
<i>Svendborg</i> (Havnegade 1)	8; 10

Bornholm

Aakirkeby (Gregersgade 20) 10 ½

Jylland

Aabenraa (Søndertorv) 5,40; 9 ¼
 Aalborg (Kastetvej 1) 6; 8; 10
 Aarhus (ved Hovedbanegaarden)... 7; 8; 10 (paa Hospitalet: 6)
 Ebeltoft (Villa Pax) (3. Sønd. i de ulige Mdr.) 9 ¼
 Fredericia (Sjællandsgade 50) 7; 9 ¼
 Grenaa (Afholdshotellet, Store Gade 9) (3. Sønd. i de lige Mdr.) 10
 Haderslev (Mariegade 8) 8; 10
 Horsens (Nørregade 19) 7 ½; 10
 Kolding (Kralundsvej 2) 7 ½; 9 ¼ (Klinikken Kl. 6)
 Odder (Holsteinsgade 29) (2. og 4. Sønd. i Md.) Komm. 9 ¼; Messe 10 ¼
 Pindstrup (1. og 3. Sønd. i Md.) 10
 Sønderborg (Ringridervej 35) 10 (dog ikke 25. Juni og 23. Juli)
 Viborg (Mogensgade 8) 8; 10

Birgittaforeningen

Det var vel nok en livlig Aften, Birgittaforeningen havde Onsdag den 14. ds.

Flere Gange havde tidligere Medlemmer af Birgittaforeningen ytret, at de gerne vilde samles engang imellem og se og tale med hinanden. Dette fandt Sted første Gang den omtalte Aften.

Gensynets Glæde var stor. Der var Medlemmer, der ikke havde set hinanden i 15—20 Aar. Minderne kom frem og mangt et »Husker du«! lød, snart fra den ene, snart fra den anden. Mangt et Latterudbrud lød ved Erindringer om Be-

givenheder, der var foregaaet for flere Aar siden.

Man mindedes ogsaa i Kærlighed Monsignore A. Neuvel, og som Stifter og første Præs for Foreningen Pastor Hildebrand og senere Præs Pastor Gamel og Pastor Ravelli.

Vi haaber dette fornøjelige og hyggelige Samvær maa gentages ofte, og hvis der er andre tidligere Medlemmer af Foreningen, der ikke vidste om denne Sammenkomst, saa er de velkomne den 1. Onsdag i September.

St. Annæ Kirke

Sønd. 25. Juni Kl. 7 ½ Sangmesse, Kl. 10 Højmesse, Kl. 20 Aftenandagt.

Husk Eksercitierne paa Dalum Kloster

Alle katolske Mænd, unge og ældre fra hele Landet, indbydes venligst til at deltage i en lukket Retræte i Dagene fra Mandag Aften den 21. August til Fredag Morgen den 25. August. Retræten ledes af Pater K. Harmer C.s.s.R., og Sct. Hedvigsøstrene sørger velvilligst for den gode Forplejning. Det koster kun 17 Kroner at deltage.

Anmeldelse om Deltagelse bedes snarest sendt til Sognepræst Fr. Jaworski, Odense, eller til Direktør Henry Schultz, Tøndervej 15, Kolding.

Katolsk Ungdoms Klub**København.**

Fredag d. 23. Juni 1944. Sct. Hans Baal paa Farunggaard. Baalet kendes Kl. 20,15. Cyklisten starter fra Grundtvigskirken Kl. 19,00. Se iøvrigt forrige Nummer af Ugebladet. Søndag d. 25. Juni mødes vi alle til Valfarten i Haraldsted. For dem, der cykler og overnatter paa L.L. Svenstrup, Ringsted, vil der blive startet 2 Hold Lørdag d. 24. Juni. Fra Damhus Tivoli Kl. 15 ledet af Ordrup og Kl. 19 ledet af os selv.

Amager.

Søndag d. 25. ds. deltager vi alle sammen i Valfarten til Haraldsted. Tog afgaar fra Københavns Hovedbanegaard Kl. 5,35 og Kl. 8,00 og er i Ringsted henholdsvis Kl. 7,07 og Kl. 9,10. Altsaa! Paa Gensyn.

ESBJERG		AARHUS	
Viggo Christensen Urmager, Optiker, Guldsmed Kongensgade 64, Telefon 829 Lev. til Sct. Joseph Hospital	<i>Alfred Pihl</i> Bagermester, Conditori Telefon 3041 - Hammershus Leverandør til St. Josef Hospital	Erik's Fiskehal Altid friske Varer Ryesgade 16 . Tlf. 8680 Leverandør til Sct. Josephs Hospital	
HORSENS Manufaktur . Trikotage . Udstyr A-S Horsens Textil Lager Leverandør til katolske Institutioner	 Byens førende Tlf. 8700 (4 Lin.)		
Carl Bech aut. elektr. Installatør Vestergade 33 . Telf. 1026 Leverandør til kath. Menighed	ODENSE		
RANDERS Randers Andelsmejeri Telefon 776 (4 Linier) Fineste Mejeriprodukter fra Dyrlæge kontrollerede Bæstninger	LEDIG	Junker-Drejøe Kolonial . Delikatesser Nørrebro 49 . Odense Lev. til Sct. Josephs Hospital	
	Vald. Tørring aut. elektr. Installatør Kongensgade 13, Tlf. 2021 Leverandør til Dalum Kloster	JØRGEN RASMUSSEN Glarimester Overgaden 29, Telefon 1117 Leverandør til St. Josephs Hospital og Kirken	

AALBORG

Ferd. Færch & Co.

Tømremestre
Strandvejen, Tlf. 301

A. Hoffmann *Urmager og Optiker*
Borgerg. 17 (lige v. den nye Bro)
Briller efter Lægerecept
Rep. udf. nøjagtigt og billigt
Telefon 3779

Henry Hansen

Trikotage og Herrellinger!
Kastelvej 39, Aalborg, Tlf. 5665

M. Thomsen Støtt

Entreprenør og Murermester
Kong Christians Allé 6
Telefon 1992

Mathias Christensen

Absalonsgade 14 . Tlf. 1556
Kolonial . Delikatesser . Kaffe

Køb
Hjemmets Udstyr
hos
Thuén, Gravensgade 2

P. Krebs

Elektroinstallatør
Frederikøvej 6
Telefon 1786
Udf. Arb. ved Kamilianerkliniken

CHR. SIMONI
grundl. 1836
Kul- og Koks-Import
Telf. 67 — 68 — 69
Leverandør til St. Josef Søstrenes Hospital og
Kamilianerkliniken i Aalborg

Hans Wiencken *Kastelvej 51 . Aalborg*
er det rigtige Indkøbssted for
Kød, Flæsk og Paalæg
Reelle, unge Varer til beskedne Priser
Egen Pølsefabrik . Forlang Tilbud

N. Nielsen & A. Brostrøm

H. PERS EFTERFØLGER

Aut. Vand-, Gas- og Blikkenslagermestre
SANITET- CENTRALVARME

Algade 58 . Aalborg . Telefoner: 681 - 6581

NAKSKOV

Spis Arbejdernes Fællesbageri's Produkter
Nakskov . Telefon 621

Broderimagasinet
Østergade 18 . Telefon 921
Alttil Haandarbejde . Tegning, Montering
Stort Udvalg i Garn
Leverandør til Søstrene

L. C. Clasen
v. Ole Clasen **Murermester**
Telefon 208
Lev. til kat. Kirke

Nakskov Dampmølle

Aktieselskab

Alle Sorter Brændsel til Kakkellovne og Varmeapparater tilbydes billigst i allerbedste Kvaliteter.
A-S Nakskov Kulimport *Telefon Nr. 17*
Leverandør til den katolske Kirke

Chr. Steffensen
HERREEKVIPERING
Fruegade 8, Nakskov, Tlf. 796
Leverandør

HOLBÆK

A. P. PEDERSEN

Murermester
Markedsplads 10 . Telefon 239

Vestergades
Maskinværksted
RASMUSSEN & NIELSEN
Telefon 1039

H. P. Larsen
Kolonial . Delikatesser
Algade 28 . Tlf. 849
Leverandør til Hospitalet

Holbæk Mejeri A/S

Algade 54 . Telefon 65
Leverandør til Hospitalet

A-S Arbejdernes Fællesbageri
Bedste Brødsted
Lev. til St. Elisabeth Hospital

JENSEN & OLSEN
statsaut. Installationsforretning
Elektrisk Lys og Kraft
Algade . Telefon 365
Leverandør til den kat. Menighed

Katolsk Ugeblad

2. Juli 1944

92. Aarg.

Nr. 27

Pastor Gamél og
Georg Brandes

En Mand
af forvredent Jern

Mange Læserbreve

Enquêten om vore Børn

Hjemmefødning i fremmed Land

Foreningen »Dansk Sømandsmission i fremmede Havne« udgiver et lille Blad, kaldet »Havnen«. Her har Pastor Wagner Kolpen, som er Sømandspræst i Antwerpen, i det nyeste Nummer fortalt om vor katolske Pastor Jørgen Alsings Præstevise i Louvain. Artiklen vil blive fortsat i et senere Nummer, men vi vil ikke vente med at dele vor Fornøjelse med Læserne over det, vi allerede har læst.

Pastor Kolpen er vist en rar Mand. Ved Maaltidet efter Præstevisen sad han som Hædersgæst ved Siden af Biskop Brems, »en elskelig Personlighed, som jeg kom til at sætte megen Pris paa«, fortæller han selv. Og utvivlsomt vil han gøre Ret og Skel, naar han skildrer katolske Forhold, men samtidig er hans Begreber om os saa rørende naive, saa man skulde tro, vi levede i 1840'erne og ikke hundrede Aar efter.

Pastor Kolpen tror nu, at det er Katolikkerne, som er naive. Han fortæller, at Belgierne nærer de forfærdeligste Forestillinger om Protestanter. En katolsk Læge skal for Alvor have troet, at Protestanter savner Moral. Og de præstestuderende i Louvain (siger Pastor K.) ved næppe noget om Protestantisme — »men at jeg maatte have Horn og Bukkefod, det var vist deres omtrentlige Forestilling om mig«. Det lyder ikke videre sandsynligt, men

selv om nu ogsaa Belgierne skulde være utilstrækkeligt oplyst om Lutherdom og Lutheranere, har de dog den Undskyldning, at det er fjerne Sager for dem, som de har paa for lang Afstand til at vide ordentlig Besked med.

Men Pastor K. lever midt i et katolsk Land og burde vide Besked om Katolicismen. Allerede hjemme ved Københavns Universitet kendte han Jørgen Alsing og vidste, at han vilde være katolsk Præst. »Han maatte da være underlig!« mente Pastor K. dengang. Siden er han kommet Katolikkerne paa nærmere Hold med følgende Resultater:

Det »myldrer« i Belgien med Præster, og de »ser frygtelig komiske ud« i »deres sjove Præstedrægt«. »Man kan ikke lade være med at tænke paa, hvad dog alle disse Mennesker faar Tiden til at gaa med«. (Han ved det i Virkeligheden godt, for han siger ogsaa, at de »i Reglen er meget flittige Mennesker og gør en Masse godt paa Hospitaler, Skoler af alle Arter, ved Landbrug etc.« — men saadan dementerer Pastor K. sig selv adskillige Steder).

Disse katolske Præster véd ikke, at man kan »tjene Gud som en virkelig Kristen« uden at være Præst eller Ordensmand. Saa de synes unægtelig daarligt oplyst om deres egen katolske Religion, hvis ikke det er Pastor K.'s »Fornemmelse«, der er lidt i Vejen med, for Paastanden præ-

senteres som en saadan »Fornemmelse«.

De Prædikener, der holdes for Katolikkerne er sjældne, og disse sjældne Prædikener er i Reglen simpelthen »noget frygteligt Bras«. »Jeg gad vide, hvilke Vidundere en ret kristelig Prædiken kunde udføre her i Landet«. Til Gengæld er Katolikkerne »meget mere trofaste Kirkegængere end vi«, men Pastor K. tilføjer, »hvor meget det saa end betyder for dem«, saa er Komplimenten straks taget retur. (»Den Slags er det jo vanskeligt at dømme om«, siger Sømandspræsten. Saa skulde man helst nøjes med Fakta, synes vi).

Værst er det for Ordensfolken. Dem »stakler« den danske Præst flere Gange. Under deres Maaltid keder de sig forfærdeligt og maa endog døje en Oplæsning, som »ingen — det tror jeg da ikke — var i Stand til at opfatte noget af«. En Gæstepater har ganske vist oplyst ham om, at »Munkene hørte alt, hvad der læstes«. »Kan være«, siger Danskeren, men fastholder dog sit »det tror jeg ikke«.

Klosterets Bønner, endogsaa Bordbønnen, er en Prøvelse for Taalmodigheden. Breviarbønnen er værst, den er ganske vist smuk, men fortvivlende lang. Og da Pastor K. oplever, at der samtidig læses Messe fra 14 Altre, indrømmer han, at kønt ser det ud, »men jeg kan alligevel ikke

(Sluttes Side 430)

Munkemel

Salg og Udlejning

AF LYSBADE OG ELEKTROMEDICINSKE APPARATER

DANSK RØNTGEN-TEKNIK A/S

KØBENHAVN
TELF. 4229

AARHUS
TELF. 6545

Gaa i Arbejdernes Kaffeforsyning

Amagerbrogade 156

og prøv vor ekstrafine Maltkaffe
1.39 Kr. pr. 1/2 kg.

Altid friske Smaakager

KØBENHAVNS BRÆNDELS KOMPAGNI

KUL KØK KOKS

NØRREGADE 15

TELF. 9270

RECK'S OPVARMNINGS COMP. A/S

Esromgade 15. København N. Telef. 7480

Centralvarmeanlæg af enhver Art

Køkken-, Vaskeri-, Desinfektions- samt Tørrestueanlæg m.m.

RECK-STALKEDLER

BONALIN-BONEVOKS

til alle Gulve

Bonalin-Kompagniet A/S, København F

Mark Poulsen & Rønne

INGENIØRER

Pr. Maries Allé 1 A - København V.
Centralvarme-Anlæg - Sanitære Anlæg
Telefon 8533

Ove Juel-Christensen

Kaffe og Kolonial en gros

Ryegade 106

Telefon Central 408

Blomsterforretningen

CAMELIA

Smukke Kranse og Kistepyntninger
Frederikssundsvej 229, Tlf. Bella 1729

Bageri & Conditori

Johan Aschengreen

Amagerbrogade 72, Telefon Amager 353

Filial: Amagerbrog. 125. Telefon Amager 4019

G. Garth-Grüner

Landskøtsassagfører

Frederiksholms Kanal 6, Kbh.

Tlf.: 12,166 og 12,161

Malerfirmaet Gustav Lehnert

Rud. Berghsgade 65 . Ryv. 1421 y

Alt Maler-

og Tapetsererarbejde udføres

Udfører Arbejdet ved Sct. Michaels Gaard

absolut

ABSALON

naar Forsikring skal tegnes

MIZAR

L. E. LARSEN

Sammersko

Nørrebrogade 206

INDRE RO

Guds Rige er inden i Eder, siger Kristus. Det indre Sindelag maa stemme overens med den ydre Samhørighed med Kirken, saa at Kirken i hvert enkelt af sine Lemmer bliver aabenbar som et Kærlighedssamlund. Erfaringen viser, at Lemmernes indbyrdes Forhold atter og atter forstyrres af Misundelse og Bitterhed, ja endog Fjendskab. Frelseren formaner os indtrængende til indre Ro og højmodig Forsonlighed (*Evangelium*).

Tungen er den største Fredsforstyrrer. Vi burde ikke straks fare op og blive bitre, naar der tilføjes os Uret; thi naar vi opfatter det i Troen, kan ingen Modgang virkelig skade os. Det er kun en Anledning til at øve Taalmodighed, og Taalmodigheden bringer Fortjeneste. Denne Taalmodighed, denne Kærlighed vil vi opnaa, naar vi enes med vore Medmennesker i Bønnen, naar vi virkelig jager efter Fred, naar vi bærer Kristus i Hjertet (*Epistel*).

Salig den, som fatter det i sit Hjertes Dyb. Ved at leve i Guds Nærværelse faar han Kraft til at tilintetgøre Bitterheden, saa snart den viser sig, eller bedre endnu, til at forvandle den til Kærlighed. Deri bestaar det ægte Offer-sind (*Offertorium*).

Bitterhed opstaar altid, naar vi paa en eller anden Maade hænger ved denne Verdens Ting. Men i disse ligger vor Lykke og

(*Stutes Side 423*)

Redaktionen i Ferietiden

Indtil Slutningen af August er den redaktionelle Træffetid kun Mandag Kl. 15—16 (Mandag d. 10. Juli er Kontoret dog lukket). I Tiden til 15. Juli træffes kun Redaktør Kiærulff, fra 15. Juli —20. August kun Redaktør Berg.

Pastor Gamél og Georg Brandes

Nogle
Erindringer

De unge og yngre Katolikker og de nye og nyere kender næppe noget til Pastor Gamél. De ældre derimod, de, for hvem Biskop von Euch's Tid staar helt klar, vil derimod mindes Biskoppens Sekretær, Pastor Henri Gamél som en af de Præster, der prægede den Tid. »A secretis/H. Gamél« stod der gerne nedenfor til højre under Biskoppens Underskrift paa højtidelige Dokumenter, og Pastor Gamél hørte til dem, man ikke kunde overse. Han er den første katolske Præst, jeg har talt med.

Jeg kom op til ham i hans smaa Værelser bagved Sanct Ansgarskirken i Bredgade, iøvrigt uden Anelse om, at jeg nogle Aar senere skulde rykke ind i de samme Værelser baade som hans Efterfølger og som hans Forgænger; han blev nemlig Biskop Brems' Sekretær efter mig.

Naar man i sin Tid kom i Bredgade 64 og saa disse imponerende Skikkelser, Biskop von Euch og Pastor Gamél og Pastor von Kettenburg, følte man sig noget lille, hvad man for Resten har godt af. Var man sammen med Pastor Gamél og talte med ham, blev man ved at mærke den større. Pastor Gamél hører til de bedst begavede Præster, vi har haft her i Danmark. Man mærkede hans franske Afstamning. Johannes Jørgensen har givet en god Karakteristik af ham i »Mit Livs Legende«.

Det kan nok siges, at Pastor Gamél ikke helt fik den Betydning for Kirken, som man kunde have ventet det efter hans Evner; men det kom af hans Sygdom. Som ung Præst var han i Fredericia, og dér kom han en Dag ud at sejle eller ro paa Lillebælt, og hvordan det nu gik eller ikke gik til, han kom til at tilbringe omtrent fem Kvarter i

Vandet, hvor han søgte at klare sig og redde Livet ved at arbejde sig frem med en Aare under hver Arm. Det mindste Kendskab til Lillebælts Natur lærer en, at dér bliver man selv den lille, for der gaar en farlig Strøm, og der skulde svært godt Sømandsskab til for i sin Tid at faa Færgen rigtigt ind i Færgehavnen paa hver Side. Nok er det, Pastor Gamél blev fisket op og kom ind i Strib, hvor man puttede ham i Seng og hans Klæder i en Bageovn. Det sidste var godt nok, men jeg tror, det havde været bedre, om Pastor Gamél selv var kommet ind i Bageovnen, saa havde han maaske faaet den Kulde ud af Kroppen, som han nu paa en Maade aldrig kom af med; den blev til Gigtfeber fire eller fem Gange, og denne frygtelige Sygdom lammede hans Energi. Gamle Fru Petersen, Biskoppens Husholderske, ogsaa høj og impone-rende at se paa, og som de fleste Katolikker kendte saa godt, har fortalt mig om, hvor syg Pastor Gamél var, og hvordan han maatte passes; jeg har ikke kunnet glemme den Beskrivelse senere.

*

Ugebladet har mange forskellige Slags Læsere — jeg haaber, at alle Katolikker i Danmark maa blive dets Holdere, — og blandt disse kan man umuligt forlange, at f. Eks. de polske Arbejdere, der kom herind i Landet i 1914, skal kende noget til Georg Brandes. Man behøver blot at tænke paa, hvor lidt Intelligensen her i Landet kender til Polen og polske Mænd og Forhold. Lad mig derfor blot med et Par Ord forestille Georg Brandes for disse Læsere, saa meget mere som jeg i en senere Artikel har noget at fortælle om

ham. Navnlig i de sidste tredive Aar af forrige Aarhundrede er der næppe nogen anden Mand i Danmark, der i den Grad har grebet ind i Andslivet her; han talte om Bøger og han skrev om Bøger paa en saa aandrig og vittig og fængende Maade og i et saa blændende Sprog, at han samlede en begejstret Tilhænger-skare om sig. Han førte datidige moderne Tanker fra de store europæiske Lande ind i vort skikkelige Danmark, saa der gik store Bølger i vor lille Andedam. Han var en rigtig Fritænker.

Naar jeg for at gøre mit danske Sprog fyldigere og smidigere sidder og læser i den store Ordbog over det danske Sprog, hvor der er anført Sætninger og Vendinger af alle mulige Forfattere, maa jeg, skønt jeg kun nødtigt har bekvæmmet mig dertil, indrømme, at ingen har skrevet et klarere, fyldigere, blødere og elegantere Dansk end netop Georg Brandes. Som det gaar med saa mange af den Slags førende Personligheder, vendte Tidens Strøm sig senere imod ham, og han blev ogsaa i sin Storhedstid stærkt bekæmpet.

Hvordan mødtes nu Pastor Gamél og Georg Brandes? Ja, det gik saaledes til: I Begyndelsen af dette Aarhundrede brød den store Kirkekamp ud i Frankrig, og man adskilte Kirken fra Staten, hvilket paa jævnt Dansk vil sige, at Staten udplyndrede Kirken og forøvrigt brændte sig rigtigt godt derpaa; det blev til syvende og sidst Kirken, der tog Stikket hjem. Begivenhederne i Frankrig diskuteredes med den største Iver og Interesse rundt om i Verden og derfor ogsaa her i Landet, og dengang var Studenterverdenen i København delt i to Lejre, den ene, den mere konservative, holdt til i Studenterforeningen, den anden, den mere radikale, i Studentersamfundet. I dette sidste fandt man nu paa, at man dog engang vilde høre, hvad Katolikkerne sagde til Begivenhederne i Frankrig i Stedet for altid bare at høre dem fremstillet fra Kirkefjendernes

Side. Man henvendte sig saa til Pastor Gamél og bad ham holde et Foredrag.

Det er Pastor Gamél selv, der har fortalt mig det følgende. Naar jeg nu giver mig til at genfortælle det efter tredive Aars Forløb og servere det saadan lidt med Sovs og Kartofler, kan der nok været indløbet nogen Unøjagtighed, men hvad det væsentlige angaar, er Fremstillingen rigtig nok:

Pastor Gamél sagde Ja til Opfordringen til at holde Foredrag om Adskillelsen imellem Stat og Kirke i Frankrig, og saa satte han alt andet Arbejde til Side for udelukkende at bruge Tiden til at sætte sig ind i sit Emne. Biskop von Euch var altid meget forstaaende overfor sligt. Der var mange Tilhørere til Foredraget og deriblandt nogle af de mest betydende Mænd som f. Eks. Georg Brandes. Foredraget blev godt modtaget og under den paafølgende Diskussion traadte ogsaa Georg Brandes op og udtalte noget som, at det var det, han altid havde sagt, at man skulde tale med de katolske Præster. Han hilste personligt paa Pastor Gamél og syntes saa godt om ham, at han indbød ham til at komme til sig en Aften.

Pastor Gamél sad saa hos Georg Brandes, og de to kom i en meget livlig Samtale, der hurtigt drejede ind paa religiøse Emner. De kom i Diskussion, om Gud var til eller ikke var til, og Georg Brandes holdt paa, at der ingen Gud var til. Pastor Gamél var klog. I Stedet for at komme med en Række Beviser for, at Gud var til, som Georg Brandes saa vilde have haft let Spil med bare at sige Nej til eller ikke føle sig overbevist af, var Pastor Gamél behændig nok til at tage sit Udgangspunkt i Georg Brandes' Paastand, at der ingen Gud var til, og saa vise, hvad Følgerne vilde blive. Han gjorde nemlig opmærksom paa, at hvis der ingen Gud var til, saa var der heller ingen Moral, saa var der intet Liv efter Døden, saa var der intet Ansvar, der blev gjort gældende efter Døden, saa var der ingen Løn og ingen Straf, saa

var der ingen højeste Myndighed til at afgøre, hvad der var Ret og Uret, saa var der ingen, der med Sikkerhed kunde sige, hvad der var godt, og hvad der var ondt, saa var der overhovedet ingen Forskel paa godt og ondt, saa kunde man ikke tale om, at det var rigtigere eller bedre at gøre noget eller lige det modsatte, at stjæle eller ikke stjæle, at bryde Ægteskabet eller ikke at bryde det, at myrde eller ikke at myrde, at hjælpe dem, der er i Nød, eller ikke at hjælpe dem.

Pastor Gamél mærkede straks, at nu var Georg Brandes i Vinden. Georg Brandes begyndte med at paastaa, at vist var der Moral til, selvom der ingen Gud var til, men Begrundelsen var meget tynd. Georg Brandes var som de fleste vantro ene og alene indstillet paa at benægte og benægte; men bevise noget, det kunde han ikke, ikke heller forklare noget eller få en Orden paa noget eller Mening i noget. Denne de vantro sædvanlige Svagheit benyttede Pastor Gamél sig af og fandt nu paa en fortrinlig Fremgangsmaade, der ligefrem er forbilledlig. Han sagde til Georg Brandes: Nu skal De se Hr. Professor, nu leger vi, at jeg er Anarkist og ikke tror paa Gud eller nogetsomhelst af den Slags, og saa skal De bevise mig, at der er en Moral til.

Naar Pastor Gamél i sit Tankeeksperiment valgte at være Anarkist, forstaaes dette næppe af alle nutildags. Anarkismen som politisk System er vistnok helt forladt nu; dog lagde jeg Mærke til, at der under den spanske Borgerkrig var Tale om Anarkister i Spanien. I dette Aarhundredes Begyndelse var Anarkismen endnu paa Mode, og den betegner Fordømmelsen af al Stats- og Regeringsmagt og i hvert Fald i visse krasse Udgaver Hævdelsen af Menneskets Ret til helt at gøre, hvad det vil. I en højere Udgave hviler Anarkismen paa virkelighedsfjerne Idealisters Underkendelse af Læren om Arvesynden og en fantastisk og naiv Paastand om, at alle Mennesker i Grunden er gode og ædle og kærlige. Anarkismen havde i Tiden

omkring Aarhundredskiftet gjort sig bemærket ved en Mængde Bombeekspllosioner.

Georg Brandes gik ind paa Pastor Gaméls Tanke og begyndte at bevise, at der ogsaa gives Moral uden Tro paa Gud. Da det nu er saa mange Aar, siden jeg hørte Beretningen, kan jeg ikke huske, om Georg Brandes forsøgte sig med Filosofien Kants berømte kategoriske Imperativ — en Forvanskning af det, almindelige Mennesker forstaaer ved Samvittigheden, — og med Fremskridts- og Nyttemoral, men i hvert Fald hævdede han, at Medlidenheden var istand til at lægge moralske Baand paa Mennesker.

Pastor Gamél udnyttede imidlertid den stærke Stilling, han havde indtaget, iøvrigt med den redeligste Behandling af sin Modpart — og gav sig nu helt hen i sin Rolle som Gudløs og Anarkist, en Rolle, der rigtignok laa saa langt som vel muligt fra hans sande Jeg: »Medlidenheden!? Tror Professoren da virkelig, at jeg som Atheist og Anarkist har Medlidenhed med nogen? Jeg ved jo ikke engang, om der er andre Mennesker til. Har Kant ikke sagt, at vi, naar det kommer til Stykket, ikke med Sikkerhed kan vide, om der overhovedet er noget til ude i Verden, altsaa udenfor vore egne Tanker og Forestillinger; dem kender jeg, men om der udenfor mig selv, udenfor min Tankeverden, er noget til, der svarer til mine Tanker og Forestillinger, det kan jeg videnskabeligt intet vide om, og hvorfor skulde jeg saa tage Hensyn til saadanne Væsener, som maaske slet ikke er til. Og desuden, hvorfor skal jeg føle Medlidenhed med andre end mig selv? Jeg føler ikke Spor af Medlidenhed med andre, jeg har nok at gøre med at skaffe mig selv en taalelig Tilværelse. De andre kan jo begaa Selvmord, hvis de ikke er tilfredse med Tilværelsen, det vilde jeg da gøre, hvis jeg ikke syntes, jeg kunde holde det ud længere. Nej, nu er jeg ogsaa rigtig Gudløs og Anarkist, og derfor er det eneste, jeg interesserer mig for, at

skaffe mig den lækreste Mad og den bedste Vin og de mageligste Møbler og de fleste Penge og — hvis det morer mig — den største Magt. Hvorfor i Alverden skulde jeg bekymre mig om, hvordan det gaar andre Mennesker; deres Vel og Ve er mig i Bund og Grund fuldstændig ligegyldig«.

Overfor dette følgerigt og lysende klart fremstillede Standpunkt vidste Georg Brandes ikke, hvad han skulde sige, og der er næppe andre, der vilde kunne sige noget dertil, fordi disse vantro næsten aldrig har gennemtænkt deres Ting logisk og navnlig ikke sagligt og ligevægtigt; i deres Naivitet tror de at kunne klare sig med bare at benægte, hvad de Kristne siger.

Georg Brandes forsøgte sig nu derfor paa en anden Maade: »Ja, men der er da Hensynet til Samfundet!« — »Hvad kommer Samfundet mig ved?« svarede Pastor Gamél. »Hvad har jeg at takke Samfundet for? Man blokker mig for Skat og lægger alle mulige Baand paa mig, og Folkeførere staar op og taler om Samfundet og, hvad der er godt for Samfundet. Nej, De kan tro, Hr. Professor! jeg kender dem, de Rade; de ser sig klogt om, hvor de kan finde noget at agitere for og skaffe sig et Parti paa, men

de er aldeles ligeglade med Folk: de gaar ikke ud paa andet end bare at skaffe sig selv Magt og Rigdom. Se engang, hvor velhavende de bliver, selvom deres Partimedlemmer maaske stadigt er fattige Folk. Se, hvor fint de bor, og hvor elegant de gaar klædt! Og læg Mærke til de fine Middage de spiser paa Samfundets Bekostning! Og hvor er de ikke opgejelede af Magtbrynde! Og det er dem, der udgør det egentlige Samfund, de andre faar Løkkemad og Lamperøg. Og saa skulde jeg rette mig efter saadan nogle og være med til at bære dem oppe?! Nej, saa maatte jeg være mere naiv, end jeg havde Lov til at være.«

Georg Brandes maatte give op; han afstod fra yderligere Forsøg paa at bevise, at der gives Moral uden Gud. Og Pastor Gamél tog roligt sin Gudløs- og Anarkistmaske af.

Der kom et meget betegnende Udbrud fra Georg Brandes til Pastor Gamél: »Nej, De bliver aldrig Fritænkler!« Pastor Gamél tog med Glæde imod dette Haabløshedens Udsagn. Han ønskede ikke at blive Fritænkler, for dertil skal man være fri for to Ting, nemlig Kendskab til Virkeligheden og Følelse for Logik.

I. Olrik.

PROCESSION paa FREDERIKSBERG

Kristi Legems Fest holdt St. Mariæ Menighed paa Frederiksberg for første Gang
Procession i det frie.

Kilden til al Hellighed

Naar man staar ved Rhinens eller Donaus Kilder og iagttager det Vand, som vælder op af Jorden, saa stiger Billeder og Følelser frem i ens Indre, der virker ganske overvældende. Det er, som om disse Kilder allerede nu kunde fortælle, hvad Vandmasserne skal se og opleve og virke, naar de nu begynder deres Vandring gennem de mange Lande, de skal passere, før de naar til deres Hvilested i Havets brede Leje. Det er vist ikke for meget sagt, naar man paastaar, at det Vand, som f. Eks. Rhinens Kilder sender ned fra Alpernes høje Bjerge, i Tidens Løb har været i høj Grad medvirkende til at bygge det Land op og at forme de Menneskers Karakterejendommeligheder og befrugte Kulturen i de Strøg, som det paa sin Rejse ligesom i Forbigaaende hilste paa. Men hvad er disse Forandringer og Virkninger i Jordens Udvikling og i Menneskenes Liv i Sammenligning med de himmelske Ting, som Kristus vil bevirke i vor Slægt, og som det synlige efter Guds Vilje kun skal være et svagt Billede paa? Saa højt som Middagssolen staar over vore Hoveder, saa langt er det, Jesus Kristus, Kilden til al Hellighed, giver os, ophøjet over Menneskenes naturlige Udvikling og Fremskridt, hvorom vi lige har talt.

»Hellig, hellig, hellig er Herren,« synger Himlens Engle og Salige uafladeligt Dag og Nat foran Guds og Lammets Trone. Ja, hellig er den helligste Treenhed og Kilde til al den Hellighed, som Himmel og Jord ellers kender. Naar Jesus Kristus kaldes Hellighedens Kilde, saa udtrykkes derved egentlig Hovedhensigten med Herrens Menneskevordelse og med alt, hvad han gjorde for os paa Jorden. »Kristus har elsket Kirken og givet sig selv hen for den, for at han kunde helliggøre den, idet han rensede den i Vandbadet

ved Ordet, og for at han saaledes kunde fremstille Kirken for sit Aasyn i Hellighed, uden Plet eller Rynke eller lignende. Tværtimod skulde den være hellig og lydeløs« (Ef. 5, 26—27). Saaledes beskriver den hellige Paulus Kristi Værk og hans Hjertes inderste Tanker og Ønsker ved alt, hvad han foretog sig.

For at kunne være Kilde til al Hellighed, d. v. s. til Sjælens Renhed, til overnaturligt Liv og alle Dyders Blomstring i os, til Helligaandens Gaver og det Sindelag, som er udtrykt i de otte Saligprisninger, har Herren ikke blot bragt en hellig Lære fra Himlen til denne Jord og givet sin Kirke et helligt Styre, men ogsaa indstiftet syv hellige Sakramenter, som direkte bevirker Helliggørelse og den inderligste Forbindelse mellem Sjælen og Gud.

Som ethvert godt Træ bærer god Frugt, saaledes kan alle disse Naademidler ikke være uden Hellighedens Frugt i Kristi Kirke. Derfor har den til alle Tider fostret Børn, der udmærkede sig ved deres Hellighed og Naadegaver. Efter Apostlene, for hvem Jesus, der altid bliver bønøret af sin himmelske Fader, bad om, at de i Sandhed maatte være hellige, har der aldrig været Mangel paa Mænd eller Kvinder, som vi for deres hellige Levneds Skyld ærer og velsigner endnu den Dag i Dag: Martyrer, som var stærkere end Løver; Jomfruer, som triumferede over al sanselig Attraa; Eneboere, der foragtede al Verdens Tillokkelser; den kristne Kærligheds Helte, der blev de syges Lettelse, de fattiges Støtte og de forældreløses Værn og Venner. Det var Trangen til Hellighed, der rejste Kirker og Hospitaller og Herberger og andre samfundsnyttige Institutioner. Og alle, der følte denne Trang, vidste, at det var en Kraft, der vældede frem af Frelserens Bryst, Hellighedens Kilde.

Nu gælder det om ikke at lade sig forstyrre, naar vi møder Mennesker, der lukker Øjnene for disse Kendsgerninger. Der er jo altid dem, som interesserer sig uhyre meget for Klinten paa Guds Mark, medens de derimod ikke kan faa Øje paa Hveden, der dog ogsaa staar der. Der er dem, der uafladelig taler om de daarlige Fisk i Kirkens Garn, for de gode har de ikke et eneste Ord tilovers. Der er altid dem, der med Lethed opdager en Judas, hvorimod de ikke kan se de elleve trofaste Disciple. Saadan er Menneskene nu engang. Hvis det kun var de vantro eller udenforstaaende, der gjorde det, vilde man lettere slaa sig til Taals med Forholdene; men naar det er Kirkens egne Børn, som er blevet blinde, saa er det jo værre, dog værst ganske vist for dem selv. Hvorfor? Jo, skulde denne aandelige Indstilling, denne Tilbøjelighed til evindeligt nedsættende Kritik ikke være et Fingerpeg om, at de selv hører til Klinten og de daarlige Fisk i Garnet? For der, hvor Kristi Aand raader, hersker jo Kærlighed, Glæde, Fred, Taalmodighed, Mildhed, Godhed, Langmodighed, Sagtmodighed, Beskedenhed (Gal. 5, 22 ff.). Een Ting er i hvert Fald sikker: Sandheden staar ikke paa deres Side, og at heller ikke det lyse Sind og Glæden har noget Hjemsted hos dem, viser for det meste deres gnavne Miner og bitre Ord. Det kan heller ikke være anderledes, naar man laster Kristi Værk og krænker hans Hjertes Kærlighed. Lad dig altsaa ikke paavirke af den Slags Tale, men anbefal hellere disse Kritikere til Kristi Godhed og Magt, der kan gøre blinde seende og føre forvildede Faar tilbage til de rette Græsgange.

Det, det mest kommer an paa, og det, der vilde berede vor Frelser, Hellighedens Kilde, den største Trøst, bestaar i, om alle Kristne i Sandhed kunde bruge de Ord om sig selv, som Apostlen Paulus har kunnet skrive: »Det er ikke længere mig, der lever, men Kristus lever i mig. Og det Liv, som jeg nu lever i

Kødet, det lever jeg i Troen paa Guds Søn, som elskede mig og gav sig selv hen for mig« (Gal. 2, 20). Som vor Frelser skulde ogsaa vi tilbyde os selv og hengive vort Legeme og vor Sjæl som et levende, helligt, Gud velbehageligt Offer. Saa vilde vi mere og mere fjerne os fra den-

ne Verdens Anskuelse og Ønsker og daglig forny os i vort Sind og Hjerte, saa vi kun ønsker, hvad der er Guds Vilje, det gode, det velbehagelige og det fuldkomne, eller med andre Ord: Jesus Kristus, Hellighedens Kilde, vilde ogsaa have gjort os til Hellige. *F. K.*

har gjort stærkt Indtryk paa ham, lige siden en lille Fugl for et Par Maaneder siden blev fundet død i Haven. Han var helt utrøstelig, da den blev puttet i en lille Æske og begravet, og kunde udbryde i Graad flere Dage efter, da han fik at vide, at den stadig var død. Ikke desto mindre leger han nu den haarde Virkelighed med sine »Dyr«. Helt »bibelsk«, kan man vel nok sige, er følgende Vending (opsnappet under hans Leg med »Bamse«, en lille eenarmet Teddybjørn): »Bamse er ikke død, han sover kun.«

*

Vi modtager gerne mange flere Bidrag til vor Enquête, der allerede har vakt megen Interesse. Der er ingen Forældre, som ikke har haft saadanne Oplevelser med deres Børn.

Enquëten

om vore Børn

DENNE GANG HAR LARS ORDET:

K. N. skriver:

Hermed et Par smaa Bidrag fra vores lille krøllede *Lars*, som fylder 3 Aar d. 15. Juli:

Forbøn

I Efteraaret engang, altsaa da han var ca. 2½ Aar, sad han en Dag i sin høje Stol og legede med nogle smaa Klodser ell. Figurer af Huse, Køer o. l. paa Bordet. Han taber en »Ko« paa Gulvet og bliver selvfølgelig ulykkelig. Da jeg forharmer mig over ham og samler den op, siger jeg til Smaagutten: »Hvad siger du saa til Far?« — »Ta-ak,« og lidt efter, mens jeg er paa Vej ud af Stuen, hører jeg ham sagte tilføje: »Og Gu' velsigne dig.« Vi, hans Mor og jeg, blev jo noget forbløffede. Vi plejer dog ikke at gaa og sige saadan noget, og hvor kunde han ellers have det fra? Saa kom vi jo i Tanke om, at han i sin Aftenbøn plejer at bede: »... og Gud velsigne Far og Mor, og Gud velsigne lille Lars og gøre ham til en god og dygtig Dreng. Amen!« Vi havde jo ikke troët, at han i den Grad forstod, hvad han sagde i sin »Amenbøn«, som han altid kaldte Aftenbønnen — ialfald ikke, at han i den Grad forstod Forbønnens Gave. Forhaabentlig er hans dog temmelig spontane Bøn i hint Tilfælde

gaaet lige op til Vorherre; for saa er jeg blevet rigt lønnet for den liden Anstrengelse!

»De Sange, Gud laver«

Forleden Dag vilde jeg saa gerne have ham til at synge lidt. Det var han saa flink til for et Aars Tid siden. »En lille Nisse rejste«, »Hønsfødder og Gulerødder« o. a. l. var typiske for Repertoiret. Nu har hans Moment, hun nok kunde give ham noget mer udviklende og derfor i den sidste Tid nynnnet Inge-mann-Weyses dejlige »Nu titte til hinanden« og »Nu vaagne alle Guds Fugle smaa« for ham, naar hun vaskede ham, klædte ham paa o. s. v. (det er ad den Vej, han lærer nye Sange, ikke ved at vi direkte »underviser« ham — dog maa jeg tilstaa at have lært ham »Dengang jeg drog afsted« paa den Maade); men de har ikke »taget« ham, saadan som de gamle, vante. Ialtfald siger han, da jeg spørger ham, hvad han nu kan synge for Far: »A ka ikke li' de Sange, Gud laver.« Senere kom Forklaringen: »De er saa svære.«

Dødens Uforstaaelighed

Gud interesserer ham ellers meget, f. Eks. »hvad Gud spiser til Middag?« Og Begrebet »Død«

INDRE RO

(fortsat fra Side 419)

vor Fred ikke. Den himmelske Fader har beredt os andre, sande, usynlige Goder, efter hvilke vi skal længes af hele vort Hjerte. Alle disse Goder fuldendes og krones af Guds hellige Kærlighed, som, naar den een Gang helt har grebet os, allerede lader os finde Himlen paa Jorden (*Kirkebøn*).

I Bevidsthed om vor Svaghed beder vi ydmygt om Guds Beskyttelse og om hans Lys, for at vi ikke skal gribe fejl i Samlivet med vore Medmennesker og derved skade Guds Rige. Her møder vi endnu Farer ved hvert Skridt. Staar vi alene, formaar vi intet; kun Naaden kan frelse os (*Indgangsvers, Graduale, Alleluja*). I Kommunionen faar vi Del i de helliges Samfund, i hvilket der ingen Disharmoni findes (*Kommunionsvers*). Vel udslukker Kommunionen ikke helt det gamle Menneske i os; men den er det bedste Mittel til at opnaa en stadig større Renhed og Kærlighed (*Slutningsbøn*).

P. Wolfgang Czernin O. S. B.

En Mand

Erik Kenningtons
Træsnit af St. Aloysius, udført paa
Initiativ af Pater
Martindale.

Aloysius har altid været regnet for en stærk Hjælper i Overholdelsen af det Bud, som angaar legemlig Selvkontrol. Det er højt mærkeligt, at Kyskhed bliver betragtet som en negativ Egenskab og næsten som den svages Dyd. Hvad er lettere end at synde imod den? Og paa hvilket Punkt er det sværere for den fristede at sejre? Hvad er mere indlysende, end den Maade, hvorpaa den, der intet nægter sine Sanser, ligefrem skrumper ind: hans Æresfølelse og hans Sans for det skønne svinder; Vellyst bliver paa een Gang nødvendig og intetsigende for ham. Aloysius' Karakter var saadan, at den vilde faa ham til at afsky Tanken om at synke ned i Sanselighedens Dynd. Lidenskabene kunde have blusset op i ham; men han var

»en Mand af Jern«; Jernet var maaske »forvredent« og trængte til at blive »rettet ud«; men Jern var det. Gid Kyskhed aldrig maa blive betragtet som en Undgaaelse af visse ydre Handlinger! Vi kender jo Vor Herres Ord om den urene Tanke, der faar Lov til at forblive i Sindet: »Han har allerede bedrevet Hor med hende i sit Hjerte«. Den ydre Handling forlænger og forværrer blot den indre Synd.

Hvad Aloysius angaar, saa havde han ialt Fald det Held, at den Verden, han levede i, var overmaade levende: haade dens Laster og dens Dyder var voldsomme; Renæssancen troede endnu paa sig selv. Nu er vi sunket ned i Flovhed og Fladhed, undtagen naar en Krig kalder paa Heroismen. Vi gør det Ar-

bejde, som er nødvendigt for at skaffe det daglige Brød --- ikke fordi vi holder af det og er ivrige efter at udrette noget første-klasses eller stolte af, hvad vi laver. Derfor er vor Tid sunket ned til det rent mekaniske, som det at se Film — eller det taabelige som Dans til en Musik, der er lige saa ynkelig som alt andet, en nervesvag Verden har kunnet producere. Aloysius ønskede at arbejde. Jeg tror, at han kunde være blevet praktisk talt hvad som helst inden for sin Verden ved Hjælp af sin uovervindelige Karakterstyrke og straalende intellektuelle Egenskaber. Men han valgte at gøre et kristent Arbejde, og derfor maa vi, som Paven sagde, ikke blot opnaa for os selv noget af hans »Viljestyrke, Karakterstyrke og Energi«, men ogsaa af hans »højsindede Ringagt for sig selv«. Højsindede! Ikke Mangel paa Selvtillid; ikke Ængstelse eller Nervøsitet; ikke Pessimisme. Og hans Arbejde varer stadig ved, trods hans tidlige Død. Hvilket Arbejde, som de straalende Røver-Hertuger af Mantau udrettede, har været ved? — Da man sagde til St. Terese af Lisieux, at hun ikke maatte dø, svarede hun: »Men tænk paa St. Aloysius! Gud kunde have ladet ham leve længe og prædike for Folkeslagene, men han gjorde det ikke; Han bestemte ham for en Mission, der skulde bære langt større Frugt. Denne unge Helgen har gjort meget mere godt ved at dø, da han var fire og tyve, end hvis han havde levet, til han blev firs. Han gør en Apostels Gerning oppe fra Himlen.«

af forvredent Jern ...

*De sidste Sider af en Bog om St. Aloysius,
der om kort Tid udsendes af Pauluskredsen*

Aloysius havde slet ingen Vanskeligheder ved at se, at Samfundet paa hans Tid var ondt, og at han ingen som helst Mulighed havde for at udrette noget stort for Gud eller Mennesker, hvis ikke han med Kraft rev sig selv ud af det og søgte ind i helt forskellige Omgivelser, saadan som i den nylig oprettede Jesuiterorden. Nutildags er Samfundet i de fleste Lande ret tamt udadtil; og religiøse Ordener ser udadtil ikke meget anderledes ud end andre Grupper af lovlydige Borgere. Alligevel tror jeg ikke, at Samfundet er mindre fordærvet nu end paa Aloysius' Tid. Spørgsmaalet er, hvordan vi skal faa det rigtigt ind i vor Bevidsthed, og hvordan vi skal faa en Verden med uretfærdige Finans og politiske Forhold, en Presse, der er ufri og langt fra sandfærdig, en Offentlighed, som er paavirket af Films og alligevel krads materialistisk, til at lytte til, hvad vi har at sige. Men — maaske vil Krigene endnu kunne tilføje os Saar, som er dybe nok til at faa vore Sjæle til at bløde; og hvad vort personlige Liv angaar, kan vi kun uophørlig paakalde Helligaanden og bede ham opildne, tilskynde og lede os.

Og saa vil jeg slutte med at minde om Aloysius' Yndlingsdyd, Ydmygheden, der blot vil sige at se alt, ogsaa sig selv, i det rette Perspektiv og derfor leve i Lydighed, indtil man engang maaske bliver kaldet til at spille en førende Rolle eller bære et stort Ansvar. Det er tragisk at se, hvor mange Evner der gaar til Spilde, simpelthen fordi Folk ikke vil nedlade sig til at tage

imod Ordre. De mener, at de ikke bliver behandlet med tilstrækkelig stor Respekt, ikke faar Tak eller Anerkendelse nok, ikke kan arbejde sammen med andre. Menneskene synes virkelig at være delt i to Kategorier: de, som slet ingenting vil gøre, og de, som kun vil gøre noget, hvis de selv kommer i første Række. Men selv de gamle Hedninger forstod, at man aldrig vil kunne komme til at hyde, før man har lært at lyde.

Men hvis jeg nu bekymret tænker, at jeg er ikke i en saadan Stilling, er ikke et saadant Menneske, at jeg kan udrette noget bemærkelsesværdigt ... jeg kan *aldrig* spille en saa fremragende Rolle som Aloysius, ikke engang hvad Selvfornægtelse angaar ... saa lad mig huske paa, at over for St. Aloysius' pragtfulde Alter i St. Ignatius Kirke i Rom findes et ikke mindre pragtfuldt Alter for St. Johannes Berchmans, den flamske Knøs, som begyndte som Butiksdreng hos en Skomager og saa lærte at

varte op ved Bordet i en Landsbypræstegaard. Intet som helst kan forhindre Gud i at gøre mig til en Helt, naar blot jeg selv giver ham Lov dertil. Gid vi aldrig maa vige tilbage for Erkendelsen af, at Heltemod er muligt for os — og nødvendigt for Verden. Lad os aldrig lade os blive ført bag Lyset af Ord som »Fanatisme« eller »Sværmeri«, som om de i sig selv var noget ondt. Lad os heller ikke blive slaet ned af »Selvironi«, saa vi ender med at tro, at det er umuligt, vi kan udrette noget *stort*, og næsten ogsaa med at tro, at der slet intet stort eksisterer. »Jeg formaar alt i Ham, som giver mig Styrke.«

Maatte Aloysius' Forbøn og Forbønnen af de Millioner af unge Mænd, han har hjulpet i mere end tre Hundrede Aar, hjælpe os til at gøre store Ting for Gud og vor Frelser og deres Rige blandt Menneskene.

C. C. Martindale S. J.

St. Aloysius Død. (Detaille af Belgieren Ernst Wantes Maleri.)

Kloster-Detektiven

af H. S.

a)

»Det er sandt nok, og sørgeligt ogsaa. Vi kommer til at mase godt for at faa dem tjent ind igen. Men Politiet har jeg ikke megen Lyst til at faa fat i. De kommer bare her med deres store fine Protokoller og skriver op og spreder Ufred og faar os til at mistænke baade den ene og den anden, og ingen Ting fører det til.«

»Naa-aa,« afbrød Ballower, »vi har da ogsaa dygtige Folk i vor Union, f. Eks. i King Williams Town — — —«

»Ja, det ved jeg,« svarede Præsten, »men det koster Penge at skulle have fat i dem. Og selv om de saa paagreb Tyven, saa har han jo allerede forlængst formøblet Pengene.«

»Hør, Mr. Ballower,« sagde Sr. Veronika smilende, idet hun gik ud af Døren med sin Forbindskasse under Armen, »De kommer vist til at læse lidt mere paa Deres Katekismus. Sr. Monika synes ikke, De gør særlige Fremskridt.«

»Saa-aa,« sagde Ballower, da Søsteren var forsvundet, »nej, jeg skal sige Pateren, at jeg ikke har naaet at læse nu i lange Tider, fordi jeg synes, at jeg først og fremmest maa gøre mit Arbejde her. Her er jo saa meget at bestille, men jeg kan allerede nu regne med en særlig god Høst, fordi saa meget Arbejde allerede er til Side. Men hvad jeg egentlig kom for. Tror Pateren, at jeg, naar Rutebilen fra Queenstown kommer, inaa have Lov til at køre med tilbage til Byen? Jeg havde tænkt mig at faa fat i en Motorcykel derinde. Det er jo saa morsomt at komme lidt ud og se paa Omegnen, og til Fods kommer man jo ikke langt.«

»Det kan De godt gøre, altsaa tage til Queenstown,« svarede Præsten. »Men det er jo forfærdeligt, at jeg ikke er i Stand til at give Dem Deres Løn, de 60 Kr. Og dem skulde De vel bruge til Hjælp til Motorcyklen?«

»Nej, det gør ingenting med de Penge. For min Skyld kan de godt vente til næste Maj. For jeg har sparet sammen til denne Motorcykel, og Pengene staar i en Bank inde i Queenstown. Men De skulde altsaa alligevel melde denne Sag til Politiet inde i Byen! Ingen af os kan jo være rolig, naar den Slags Fyre faar Lov at rende ustraffede rundt. Jeg vilde i Deres Sted sætte Himmel og Jord i Bevægelse for — — —«

Han holdt inde. »Der kommer vist en Gæst; saa vil jeg sige Farvel. Og god Bedring!«

»God Dag, Moder Priorinde,« sagde Præsten. »Her sidder jeg som en anden Lazarus.«

»Ja, det var nok ikke langt fra, at De var havnet i Abrahams Skød, Pater! Men Spøg til Side. — Skulde De mon alligevel ikke melde denne Historie til Politiet?«

»Jeg ved det ikke endnu, Søster Xaveria,« svarede Pater Hubertus, »og jeg plejer ikke at handle, saa længe jeg er i Tvivl. Og desforuden saa drøner og brummer det i mit Hoved, som om et Møllehjul gik rundt derinde. Men der kommer Broder Amillianus med den Kop rigtig Kaffe, han lovede mig, til at stramme mig lidt op paa.«

»Sr. Xaveria,« udbrød Præsten efter nogle Øjeblikkes Tavshed, »tror De paa Guds Forsyn?«

»Ja, selvfølgelig, men hvor kan De dog tvivle derom?«

»Jeg tror ogsaa derpaa. Og jeg er overbevist om, at han bekymrer sig endnu mere om vort Vel, end vi selv kan gøre det. Og han fører os ad den rette Vej, selv om vi ikke altid forstaar det.«

4. KAPITEL

Kort efter, at Sr. Xaveria var gaaet, meldte sig nye Besøgende hos Pater Hubertus. Det var Zigudus Høvding i Følge med 6 af sin Stammes ældste. I en lang Tale prøvede han at fortælle Præsten om sin

og sin Stammes Uskyld i Overfaldet og endte med disse Ord: »Vel kan man tillægge min Stamme flere Udyder; men en saa frygtelig Ting, som at overfalde en Missionær, det kunde man aldrig tiltro os. Det kunde vi aldrig nogen Sinde gøre.«

Han udtalte disse Ord med et saadant Raseri i Tonefaldet, at Pateren ikke et Øjeblik tvivlede paa Stammens Uskyld. Han svarede ham da ogsaa, at han aldrig havde tiltroet ham og hans Folk den Slags Ting, men at han mente, at det var en Røver fra en fremmed Egn. Han vilde være Stammens Folk taknemlig, om de vilde prøve at opspore, om nogen fremmed var set i Zigudu i de sidste Dage. Det lovede de med Glæde og tog derefter Afsked.

Et Øjeblik efter traadte Kokken ind, og i Haanden havde han Nøglen til Præstens Dør. »Jeg fandt den, ikke langt fra Huset, da jeg vilde hente Spaaner til at fyre med,« sagde han.

»Det er en Skam, at Kokken har haft den i Haanden,« sagde Br. Amillianus, da han var gaaet, ellers kunde maaske en dygtig Detektiv have fundet Fingeraftryk paa den. Det har jeg da læst — — —«

(Fortsættes).

St. Mariæ Sogn

Fred. 7. Juli Kl. 19,30 Andagt.

D. K. K. F.

Til Retræten i Trørød 22.—26. August under Ledelse af Pater Wevers er der endnu en Del Pladser. Indmeldelser sker til Sekretariatet, Pileallé 23 A, Tlf. Eva 7091. Togtider bekendtgøres senere.

Eukaristisk Forening

for St. Ansgars Sogn. Ingen Tilbedelse i Juli og August.

Sygeplejerske-Forbundet

Sommerstævne Søndag d. 9. Juli hos St. Liobasøstrene, St. Kjeldsgade 1.

Messe Kl. 9,30. Fra Kl. 14 er der Adgang for alle. Se udførligt Program i »Tidsskrift for Sygepleje« og næste Nr. af »Ugebladet«.

Katolsk Ungdoms Klub

København.

Søndag d. 9. Juli. Cykletur med Start fra Stenosgade Kl. 13,30. — Hjemkomst ca. Kl. 18. Afregning for Sct. Knuds Gilderne Kl. 13.

BREVE fra LÆSERNE

Vore gamle Hymner

Jeg vil gerne herved udtrykke min store Glæde over vor nye Søndags Messebog, især over anden Del, med alle de ærværdige gamle Hymner, som jeg, der har boet i det katolske Udland i adskillige Aar, til Stadighed hørte dernede, men som kun sjældent, for flere Hymners Vedkommende aldrig, høertes herhjemme; — jeg havde skrevet disse Hymner af paa smaa Stykker Papir og stukket dem ind i min danske Messebog der, hvor de hørte hjemme, og disse Hymner saa jeg altid paa med Vemod, fordi de ikke blev sunget her, — det var som om den rigtige katolske Aand ikke var trængt helt igennem herhjemme endnu; — men nu vi har faaet disse dejlige Hymner samlede i Søndags Messebogen, maa de vel kunne tilegnes efterhaanden, saa de ogsaa kan komme til at lyde herhjemme saavel som i den øvrige katolske Verden.

Dette giver vor nye Søndagsmessebog Haab om.
Vivi.

De gamle og de unge

Kære Hr. Max Reiter!

Tak for den med Ærbødigheden! Men jeg har nu en lumsk Mistanke om, at Ærbødighed tit bevidnes gamle Folk, naar Kontakten glipper; den er saadan et pænt Surrogat for Forstaaelse. Naa, men De siger jo da i hvert Fald Deres Mening i Stedet for at nøjes med Ærbødighed, og saa er der vel ogsaa Haab om, at jeg kan fjerne Misforstaaelsen.

For forstaaet mig har De nu ikke. Forskelligheden i vore Udgangspunkter ser jeg særligt i følgende tre Udtalelser: 1) Deres Antagen af, at jeg skulde opfatte gamle Damer Tilværelse som »trist« (»udstødte« o. s. v.), 2) at de ældre »allerede har vist, hvordan de har brugt deres Talenter«, 3) at det er de unge, der særligt vidner om, at Kirken vedbliver at være lige ung og frisk«.

De kender jo de Ord i Trinbønnen: Jeg vil træde frem for Guds

Alter — for Gud, som glæder min Ungdom. — De Ord er skrevet for gammel som for ung — nemlig fordi Alderen ophører at eksistere i det overnaturlige Plan. Ung er den, som elsker (og Kristen er man jo i samme Grad, som man elsker — i Kristus). Naar De derfor skriver om Tristheden for udstødte gamle Damer, er det, fordi De ikke opdager den Tanke, der ligger under: Lykkelige er jo netop de »udstødte«, »dem ved Gærderne og Stierne, som nødes til at gaa ind, for at Bryllupshuset kan blive fuldt af Gæster« —; mens de glade og bryllupslykkelige er de egentlig udstødte — fordi de selv vil det saaledes.

Og naar De skriver, at de ældre allerede har vist, hvordan de har brugt deres Talenter, saa røber Ordet »vist« Forskellen i vor Indstilling. Gælder det ikke snarere om at virke end om at vise? — Eks.: Tag en Helgen, der omvender 10000. — Succes. — Tag en anden, som ikke omvender nogen, men bliver hængt. — Fiasko. — Altsaa: Peter har paa Pinsedagen Succes — Vor Herre paa Langfredag Fiasko. De forstaaer nu, hvor jeg vil hen: Ydre Resultater beviser ikke noget som helst. —

Naar De derfor mener, at de unge »særligt vidner om, at Kirken vedbliver at være lige ung og frisk«, da synes De at anlægge en Succes-Maalestok. — Om Kirken saa kun repræsenteredes af Methusalem'er — i Rom som i Ølsebyknarrestrup — saa var den dog lige ung og frisk. Det vilde i saa Fald kun vise, at det var de unge (udenfor Kirken), som repræsenterede Forgængeligheden og Affældigheden.

Men lad mig nu til Slut ogsaa give Dem den Ret, som jeg tror tilkommer Dem. Naar De foretrækker at se unge i Kirken, mon det saa ikke er i en vis Følelse af, at der i Ungdommen findes Muligheder, som ofte gaar tabt med Alderen. At den unge i sine Lidenskaber, sine levende Sanser, sin heftige Forskertrang, sin higende Livsforventning

— har et Fond af Brændstof, som i den rette Ild kan blive til hellig Lue. — At den unge i sin Styrke og sit Ungdomsmod kan kæmpe Jacobskampen og blive Patriark — en Aandshøvding. — — Og maaske har De tillige et trist Indtryk af, at denne straalende Chance ofte forspildes — at de gamle gaar rundt som Gravmonumenter over deres eget slukte Liv; — at deres smaa, triste, forhenværende Ansigter intet melder om den Ungdom, jeg taler om! — — Alligevel: hvor meget kan vi se?! — — Men saa meget er der nu om det, at forspildes Ungdomschancen, da er der mindre Haab. Fastere og fastere hænger den gamle ved de Goder, han burde have ofret, og svagere og svagere bliver Evnen til at lukke Øjnene op for hidtil upaaagtede Værdier — samt Spændkraften til, af et hell Hjerte, at ofre sig for dem. — — Maaske er det denne Forskel mellem gammel og ung Mentalitet, som ligger bag Deres Trang til at se Ungdom i Kirken. For saa vidt giver jeg Dem Ret. Jeg vilde med mine smaa Bemærkninger kun advare mod at tage fejl af Ydre og Indre, Legeme og Aand.

Den katolske Kirkes — Sakramenternes dybeste Hemmelighed er jo netop den at gøre os til Børn af »den som er« —, og i hvem der ikke er Forandring eller Skygge af Omskiftelse. — Og for saa vidt den omskiftelige Ungdom er et særligt fængende Brændstof for Evigheden, har den altsaa ogsaa en særlig Værdi:

Deres hengivne gamle Nissine.

Bare Ben og Salmesang

Jeg var i Gaar Eftermiddags i Kirke for at bede til Gud, og da jeg kom ud, mødte jeg min Tante, der ogsaa er Katolik. Hun blev meget forarget over, at jeg havde været i Kirke uden Strømper paa, (jeg havde smaa hvide Sokker paa) og sagde, det var ganske usømmeligt. Er det virkelig saa skrækeligt at vise 30 cm af et Par solbrændte Ben; kan det, der er passende paa Gaden pludselig blive uanstændigt i en Kirke vel at mærke, naar der ikke er Tale om Messe og Altergang?

En anden Ting, jeg har tænkt

(Fortsættes Side 429)

Liturgisk Kalender

Naar der er to Tal i Parenteserne, gælder det første Side alle i den store Messebog, det andet Num m e r e t i Søndagsmessebogen.

- Juli:
 2. S. 5. Søndag e. Pinse. — (hvid) *Jomfru Marias Besøgelse* (980—100); 2. Bøn: Søndagen (670), 3. Bøn (kun i st. Messer): St. Processus og St. Martinian (982); Gudsmoders Præfation (522); sidste Evangelium: Søndagens (671).
 3. M. † *St. Leo II* (983); 2. Bøn: (hvid) Oktaven (972), 3. Bøn: Gudsmoder ([90]), 4. Bøn*); Apostlenes Præfation (524).
 4. Ti. *Foregaaende Søndags Messe* (670—57); 2. Bøn: (grøn) Oktaven (972), 3. Bøn*); Apostlenes Præf. (524); sidste Evangelium: Oktavens ([54]). — Eller: (rød) *6. Dag i Apostlenes Oktav* (983); 2. Bøn: Søndagen (670), 3. Bøn*); Apostlenes Præf. (524).
 5. O. *St. Antonius Maria Zaccaria* (984); 2. Bøn: (hvid) Oktaven (972), 3. Bøn*); Præf. (524).
 6. T. *Oktav af St. Petri og St. Pauli Fest* (988); 2. (rød) Bøn*); Præf. (524).
 7. F. *St. Cyrillus og St. Methodius* (990); 2. Bøn*); (hvid) alm. Præf. (525).
 8. L. † *St. Elisabeth, Dronning af Portugal* (992); 2. Bøn: (hvid) Om de helliges Forbøn ([120]), 3. Bøn: Efter frit Valg, 4. Bøn*); alm. Præf. (525).
 9. S. *6. Søndag e. Pinse* (673— (grøn) 58).
 *) Om Fred eller Før Paven ([122]). — Bonnen om Fred fin-

(Fortættets næste Spalte)

Katolsk † Ugeblad

„Nordisk Ugeblad for katolske Kristne“ sammensluttet med „Katolsk Ungdom“

Udgiver: „KATOLSK PRESSE“

Redaktion: H. D. T. KLÆRULFF (ansvarshavende) og J. BERG.

Nørrebrogade 27 C, København N.
 Mandag og Fredag Kl. 15—16, Tlf. Nora 6166.

Ekspedition og Kassererkontor:

c/o Sankt Ansgars Forlag, Bredgade 67, København K.

Palæ 4777, Kl. 10-12.

Post-Giro Nr. 57042.

Announceafdeling: Klosterstræde 23, Tlf. Central 6245. Postgiro 3668.

Abonnementspris 2,75 Kr. Kvarlaet. Norge og Sverige 14 Kr. om Aaret, øvrige Udland 18 Kr. om Aaret. Abonnement tegnes paa Bladets Ekspedition eller ethvert Postkontor.

BØGER ≈

Dødekult

Ejnar Dyggve: »Dødekult, Kejserkult og Basilika« (i »Studier for Sprog- og Oldtidsforskning, No. 192) 46 S. + 50 Fig.

Den kristelige Arkæologi har i to af sine Perioder faaet Bidrag af Danskere; i den ældste Periode, paa Kontrareformationens Tid, var vi selvsagt ikke med, men i den romantiske Periode indfanger Rom *Zoëga*, saa han bliver og virger dær for Livstid, og *Münter* (senere Sjællands Biskop) gør sit og Danmarks Navne berømte ved Værker, der havde stor Værdi for Perioden. I Nutiden støder Dyrkere af Faget overalt paa *Ejnar Dyggve*, hvadenten man beskuer Basilikaer i Thessalonika, hvor han har restaureret, eller studerer oldkristne Gravanlæg i Illyrien, hvor han har gravet. Dyggve er ej blot praktisk Arkæolog ude i Marken, han er ogsaa en fremragende Theoretiker, hvis Ord lyder paa Kongresser (og som Musæumsdo-

des i K. U. Nr. 30, 1943 samt i Søndagsmessebogen Side 550.

Lyksalig er du, hellig Jomfru Maria, og højlig værdig til al Pris; thi af dig er Retfærdighedens Sol oprunden, Kristus, vor Gud.

Jomfru Marias Besøgelse, Alleluja-Vers.

cent: i Glyptotekets og i Udlandets Musæers- og Universitetets Sale), og hvis anselige Samling Afhandlinger fylder godt i Fagets store Tidsskrifter ved Siden af hans selvstændige Værker; i Rom, i Ravenna, paa Balkan og i Jerusalem bliver en Dansker ofte pænt modtaget, fordi han er Landsmand til Dyggve (og Frederik Poulsen).

I disse for den kristelige Arkæologi saa ulykkelige Tider, hvor vi er udelukkede fra baade Fund og Bibliotheker, og hvor vi gaar i stadig Frygt for, at vort visselig ikke for rigelige Materiale til Belysning

... EN lang RÆKKE

Institutioner med »Katolsk Ugeblad« og de katolske Forlag i Spidsen handler hos »Athene«, som gennem mange Aar har været Leverandør af Tryksager til den danske katolske Kirke

Athene

Søstremønstergaardsvej 4
 København V
 Central 11.313

• SANKT ANSGARS KIRKE • SANKT ANTONI KIRKE • DANMARKS KATOLISKE SYGEPLEIERSKES FORBUND • DET APOSTOLISKE VIKARIAT • CENTRALSKOLEN • SANKT ANSGARS BØGHANDEL • PAULUSKREDS • KATOLSK UGEBLAD • KATOLSK HØJSKOLE • SANKT ANSGARS KIRKE • SAKRAMENTSKIRKEN • SANKT ANSGARS KIRKE

Købke's Reproduktionsanstalt

v. B. JOHANSEN

Vester Voldgade 91 . Telefon Byen 7538

Klicheer i fineste Udførelse

Th. Frobenius & Co.

Kirkeorgelbyggeri

KGS. LYNGBY Telefon 755 og HORSSENS Telefon 498

Har bygget Orglerne i:

Rosenkrans Kirken, København, St. Vincents Kirke, Helsingør, Immaculata Kirken, København, Katholsk Kirke, Alborg, Katholsk Kirke, Silkeborg, Sct. Anne Kirke, København, Sct. Laurenti Kirke, Roskilde.

af Oldkirken skal blive yderligere formindsket, har Dyggve udsendt et Værk paa kun 40 Sider, men som har det ligesom visse Tabelværker af astronomisk eller matematisk Art: deres Betydning staar i omvendt Forhold til deres Omfang. Jeg kan end ikke anbefale at købe det, for det er allerede udsolgt (udg. 1943), og ej heller at læse det, for det er uforstaaeligt for andre end Fagfolk: knuget fuldt af Fakta og hentydende til endnu flere — ganske stilløst for *Quo vadis'* og *Fabiola's* Elskere — og helt holdt i Fagets sære Terminologi, der nok skal virke som »Ingen Adgang for Uvedkommende«.

Og saa har dette lille Værk, der er Slutstenen paa talrige tidligere Studier, dog en saadan Betydning, at man maa sige, at med det oprinder en ny Epoke i Studiet af den oldkristne Kirkebygning — intet mindre! Begrebet »*Basilika*« er i vore Dage totalt forvirret (tænk paa, at *Sacré Coeur* paa Montmartre og den ene af Kirkerne i Lourdes betitles »*Basilika*«!), og Dyggve viser, at det var det ogsaa i Oldkirken; men han viser tillige, hvilke forskellige Bygningstyper, det dækkede over, og hvordan det, man normalt forstaar ved en *Basilica* (del aflange Rum med Apsis, Alter, halvcirkelformet Præstesæde og Bispetrone, det hele i 3 Skibe med 3 Taghøjder) er opstaaet. Det vil sige: han giver en ny Theori, men den er saa fast fundamenteret i Dokumenter og Monumenter, at al Forskning i Fremtiden maa begynde med den.

Om den kan holde? Hverken Pladsen eller dette Blads Art tillader en Drøftelse heraf, og den er ogsaa ugørlig, naar man sidder skilt fra sine Kilder. Saa meget vil jeg dog have Lov at sige, at jeg ser en Svagthed dæri: at Forf. behandler simpel Dødekult og Martyrkult paa lige Linje, og at han ikke skelner nok mellem Valfartskirken med Martyren og den sim-

ple *titulus*, Sognekirken; for Martyrkirken passer hans Theori utvivlsomt — men for Sognekirken, hvori blot Messeofret frembares?

Jeg øjner en Fare for Theoriens ene Søjle: Oprindelsen fra *Dødekullen*, dæri: at denne folkelige og officielle, ofte af Kirken bekæmpede, halvhedenske og kun overfladisk kristnede Ritus, ikke skilles skarpt nok ud fra Messens Liturgi; *Dødekullen* kan genetisk føres tilbage til Hedenskabets Riter, men Messeofret kan lige saa sikkert føres tilbage, Led for Led, til Kristi Indstiftelse. Dette fordunkler ikke, at Dyggve har øget vort Kendskab til den kristne Gravkult betydeligt, omend Hovedparten af Materialet er fra Illyrien, mens det afrikanske (Augustin og før ham: Cyprian) eller min Mening modificerer dets universelle Beviskraft noget.

Ogsaa er jeg bange for den Tendens, der herskede i den religionshistoriske Rædselsperiode: at se Aarsagsforhold, hvor der kun er Ligheder — dette baade i Idéer og i Billeder og Skikke. En Rest fra hine Dage er det at datere Johs. Aabenb. forsigtigt til »før 200«, naar den er fra før 100.

Dog — dette er kun Randen af Stoffet, der kan nappes lidt i — Massen skal nok holde; og personlig er jeg glad for at se saa stærk en Fremhævelse af, at mens Kejserne (de mer eller mindre kristne) først laante Glans af det himmelske Hof, endte Kirkekunsten i Byzantens store Dage med at forestille Kristus og Gudsmoderen som en byzantinsk Himmels *Basilissus* og *Basilissa* med Hof og Hird.

Jeg glæder mig meget til: under Arbejdet med de næste Bind af mine *Antiquitates Christianae* at gaa nøje ind paa dette fundamentale Arbejde, som atter har kastet Glans over vort Land, der jo ellers ikke har givet sig meget af med kristelig Oldkyndighed.

Peter Schindler.

BREVE fra LÆSERNE

fortsat fra Side 427

meget over, er vor Stilling til de protestantiske Salmer, vi lærte som Børn. Naar der ikke er noget i dem, der direkte strider mod vor katolske Tro, er det saa forkert at synge eller bede dem? Jeg holder saa meget af mange af Grundtvigs Salmer, og jeg synes, Indholdet er saadant, at de lige saa godt kunde være skrevet af en Katolik.

En 20-aarig Læserinde.

Svar: For nogle Aar siden vilde mange sikkert have taget Anstød af en kvindelig Kirkegænger uden Strømper. Nu er det vist ikke Tilfældet mere, og varer Krigen nogle Aar endnu, kan Deres Tante blive nødt til ogsaa at undvære Strømper. Naturligvis kan Ting, der gaar an udenfor Kirken, være mindre passende i Guds Hus, men næppe den strømpeløse Mode i Aaret 1944.

Hvis Salmerne er protestantiske (d. v. s. af et Indhold, som strider mod vor katolske Tro), maa vi ikke bruge dem. Hvis Indholdet derimod er som talt ud af et katolsk Hjerter (skønt Digteren ikke tilhørte Kirken), er der selvfølgelig intet i Vejen for at udtrykke sig med deres Ord. Vor katolske Sangbog har da ogsaa mange af disse Salmer, og vore Skolebørn lærer dem, ligesom De ved mange katolske Bryllupper og Begravelser og andre Lejligheder kan høre dem i vore Kirker.

Skal dansk katolsk Ungdom samles?

I Foreningernes Land findes ogsaa en Del katolske Ungdomsklubber. Medlemmerne er unge danske Katolikker, der samles om de katolske Idealer for ved Studiekredse, Foredrag, Diskussioner og lign. at uddybe Kendskabet til deres Tro, saa Kirken faar en vaagen, dansk, katolsk Ungdom, der er rede til at arbejde for den og deltage aktivt i Menighedslivet. Desuden søges

Undervisning i **KLAVER** og **ORGEL**

KURT S. THOMSEN

Kantor og Organist ved Sankt Ansgars Kirke
Rødstensvej 25, Hellerup. Telefon Gentofte 64

Katolske Begravelser

Benzon

aut. katolsk Bedemand
Alle Aftaler kan træffes i Hjemmet
CENTRAL 1868

det at skabe et katolsk Milieu og styrke Samholdet blandt de unge ved kammeratlig Samvær, forskellig Underholdning, Udflugter og lign. (§ 2 i »Love for Katolsk Ungdoms Klub.)

Man vil sikkert finde disse Rætningslinier overalt, hvor der findes en Ungdomsforening, der kalder sig dansk og katolsk; for det kan jo simpelthen ikke være meget anderledes. Her ligger katolsk Ungdoms Opgave, maaske i Praxis udført lidt forskelligt alt efter de lokale Forhold, men i Teorien det samme.

Der skulde saaledes være god Basis for et virkeligt godt Samarbejde. Dette kunde omfatte: Udveksling af Idéer og Erfaringer, gensidig Hjælp og Støtte, fælles Stævner og Sammenkomster og at optræde som en fælles Blok udadtil.

Der maatte naturligvis lidt Organisation til, baseret paa Klubbernes Ligeberettigelse. Man kunde inddele dem i Kredse, f. Eks. København, Sjælland, Fyn, Nordjylland o. s. v. En saadan Kreds udgør allerede K. U. K.-Klubberne i Storkøbenhavn. Formen for Organisationen er imidlertid ikke det vigtigste, blot det bliver et Samarbejde med godt Resultat.

Man har før prøvet paa at samle dansk katolsk Ungdom. Maaske har det været grebet forkert an. Resultatet har i hvert Fald ikke været opmuntrende. Men kan det lade sig gøre, og er det nogen Nytte til? Selvfølgelig kan det lade sig gøre. Man behøver jo blot at se sig om. Det kræver ganske vist lidt Uselviskhed, men netop her skulde vi Katolikker jo have de bedste Forudsætninger. Af Resultaterne at dømme skulde man tro det modsatte.

Og det andet Spørgsmaal: Er det nogen Nytte til? Man løfter jo bedst, naar man løfter i Flok. Ogsaa her kan man jo blot se sig om. Der er Beviser nok. Alene at føle sig solidarisk og at kunne kappes om at naa det bedste Resultat, føle sig hjemme overalt og høre Nyt fra Meningsfæller kan betyde uhyre meget. Fælles Maal, samme Love, fælles Indsats, samme Navn, regelmæssige Forbindelser, fælles Beretninger. Skal dansk katolsk Ungdom virke i Fællesskab for Kristi Kirke i vort Fædreland? Skal dansk katolsk Ungdom samles?

J. Barfred Petersen.

Hjemmefødning i fremmed Land

(fortsat fra Forsiden)

lade være at tænke paa, hvad kristelig Værdi, der kan være i dette«. Saa véd man da, at Danskeren lever i et katolsk Land

uden at vide, hvad Messen er for noget.

Saa er det da heller ikke sært, at den katolske Præstevielse blev en Skuffelse for Protestanten. Hans egen havde dog været »meget smukkere«, for »hvor mangler der dog Hjerte i den katolske«. »Man har Fornemmelsen af endeløse Remser, der ingenting betyder«, siger han (og paa sin morsomme Maade føjer han til: »Men min Fornemmelse er ikke det samme som, at det skulde være rigtigt« — det kan siges!)

Vi maa standse Citaterne her, hvor fristende det end var at fortsætte. Men Pastor Kolpen er — som før sagt — en brav Mand, og et Par Ting har han virkelig set og omtaler rigtigt, f. Eks. at det er Skrøner med den katolske Kirkes Rigdom. Vi vil blot have Lov til i al Fredsommelighed at smile ad saa megen Navitet. For tænk, om katolske Præster i Danmark havde lige saa mærkelige »Fornemmelser« om dansk Protestantisme.

L. H.

—n—n.

Pater Boerrigters Jubilæum

Søndag den 18. Juni fejrede Sct. Laurentii Menighed i Roskilde sin Sognepræsts Jubilæum.

I Sct. Josefs Skoles store Sal, med de festligt smykkede Kaffeborde, var der fyldt til sidste Plads.

Paa Scenen opførtes en Række Tableauer, der — ledsaget af Recitering — skildrede Pater Boerrigters Liv, fra han som lille Dreng sad paa sin Mors Skød, til han som ung Mand viede sit Liv til Gud.

Paa Bagtæpperne, der var fremstillet i Dagens Anledning, saas karakteristiske hollandske Landskaber — med Tulipanmarker, Møller og Kanaler.

Efter Sange og Taler, der alle gav Udtryk for Sognebørnenes Kærlighed og Taknemmelighed, overrakte der Pater Boerrigter en Fællesgave fra hele Menigheden og en Adresse med Navnene paa alle de mange, der ønskede deres Sognepræst Lykke og Velsignelse til hans fremtidige Gerning.

SOMMERENS

GUDSTJENESTELISTE

SØNDAGSMESSE

København

Sct. Ansgars Kirke (Bredgade 64) ..	7; 8; 10
Jesu Hjerte Kirke (Stenosgade 4) ...	6; 7; 7½; 8½; 10; 11½
Sakramentskirken (Nørrebrog. 27)	8; 10
Sct. Mariæ Kirke (Jens Jessensv.7)	8; 10
St. Annæ Kirke (Sundby)	7½; 10
Sct. Andreas Kirke (Ordrup)	7; 8; 10
Sct. Therese Kirke (Bernstorffsvej 54)	8½; 11
Sct. Antoni Kirke (Fr.sundsv. 225)	8; 10
St. Augustins Kirke (Jagtvej 183) ...	8
Hellige Families Kapel (Valby Langgade 117)	7½
Sct. Nikolaj Kapel (Strøbyvej 2, Hvidovre)	9
Sct. Mikael's Kapel (Vandtaarnsvej 7)	9½

Nordsjælland

Aasebakken (Vor Frue Kloster pr. Birkerød)	8
Asserbo («Friheden», Skovbovej) ..	9 (25. Juni-23. Juli samt 6. og 13. Aug.).
Dragør (Øresundsallé)	(2. Juli og hveranden Søndag) 10
Farum (Gl. Farumgaard)	9½
Lyngby (Knud Lavardsvej)	7½; 8½; 10
Helsingør (Nygade)	8; 10
Hillerød (Godthaabsvej 24)	8; 10
Hørsholm	9¼
Trørød	9

Øvrige Sjælland

Allerslev	6½
Gørlev (ved Aagaard)	(1. Sønd. i Md.) 10
Holbæk (Kastanievej 17)	9½ (i Kirken) (paa Hospitalet 7)
Holmegaard Glasværk	(Sidste Sønd. i Md., dog ikke Juni)
	9
Kalundborg (Lundemarken 15)	(2. og 4. Sønd. i Md.) 10
Køge (Bjerggade 22)	8½; 10¼
Ledreborg	9½
Næstved (Præstøvej 29)	8; 10 (2. Sønd. i Md.) 8; 9½ og 10¼
Ringsted (St. Knudsgade 19)	8; 10
Roskilde (Frederiksborgvej 11) ...	6 (paa Hosp.); 8; 10
Skelskør (Banegaarden)	(3. Sønd. i Md.) 10
Slagelse (Frederiksgade 7)	8; 10
Taastrup (Køgevej)	7½; 10¼
Vordingborg (Chr. Winthersvej)...	(1. og 3. Sønd. i Md.) 10

Lolland-Falster

Maribo (Ny Østergade 4)	9 (m. dansk Præd.); 10½ (m. polsk Præd.)
Nykøbing F. (Bispegade 12)	8; 9½ (m. dansk Prædiken), 11 (m. polsk Prædiken)

Fyn

Assens (Nørregade 3)	10 (bortfalder dog i Regelen sidste Sønd. i Md.)
Nyborg (Vindingevej)	8; 10
Odense (St. Albani Torv)	7; 8; 10
(Hospitalet)	6
Svendborg (Havnegade 1)	8; 10

Bornholm

Aakirkeby (Gregersgade 20)	10½
----------------------------------	-----

Jylland

Aabenraa (Søndertorv)	5,40; 9¼
Aalborg (Kastetvej 1)	6; 8; 10
Aarhus (ved Hovedbanegaarden)...	7; 8; 10 (paa Hospitalet: 6)
Ebeltoft (Villa Pax)	(3. Sønd. i de ulige Mdr.) 9¼
Fredericia (Sjællandsgade 50)	7; 9½
Grenaa (Afholdshotellet, Store Gade 9)	(3. Sønd. i de lige Mdr.) 10
Haderslev (Mariegade 8)	8; 10
Horsens (Nørregade 19)	7½; 10
Kolding (Kralundsvej 2)	7½; 9½ (Klinikken Kl. 6)
Odder (Holsteinsgade 29)	(2. og 4. Sønd. i Md.) Komm. 9¼; Messe 10¼
Pindstrup	(1. og 3. Sønd. i Md.) 10
Sønderborg (Ringridervej 35)	10 (dog ikke 25. Juni og 23. Juli)
Viborg (Mogensgade 8)	8; 10

Haandboldturneringen

Torsdag den 18. Maj spillede i Slagelse Afslutningen paa sidste Aars Haandboldturnering og Resultatet blev, at Ringsted blev Nr. 1 med Slagelse som Nr. 2. Stillingen blev saaledes:
Nr. 1 Ringsted — 11 Point, 22 Maal mod 6.
Nr. 2 Slagelse — 7 Point, 32 Maal mod 15.
Nr. 3 Roskilde — 6 Point, 12 Maal mod 17.
Nr. 4 Taastrup — 0 Point, 4 Maal mod 32.
Slagelses Damer blev Nr. 1 med 7 Point, Taastrup Nr. 2, Ringsted Nr. 3.
Den nye Turnering begyndte Søndag den 18. Juni i Taastrup.
N. R.

Messe i Øm Klosterruin

Søndag den 5. August samles Østjydske Ungdom til Ungdomsstævne i Øm Klosterruin:

Program:

Kl. 10: Højmesse — efter Højmessens Frokost i det grønne.

Kl. 2: Haandboldkampe, Løb m. m.

Kl. 4: Kaffe i Konditoriet.

Kl. 6 spiser man sin medbragte Aftensmad.

Reserver allerede Dagen i Dag, det bliver Søndag den 5. August.
»Paa Gensyn i Øm«!

Dødsfald

Fru Maria Franck Rasmussen, Præfekt for Mariakongregationen »Det gode Raads Moder« er Onsdag den 21. Juni død paa St. Josefs Hospital.
Den Afdøde anbefales til de troendes Forbøn.
Mariakongregationen.

R. I. P.

Vor kære Mor og Bedstemor

Rosalie Rasmussen
født Okroj

er afgaaet ved Døden den 23. Juni 1944 vel forberedt ved Kirkens hellige Naademidler.

Elsa og Ingrid Ovesen.

Den kære afdøde anbefales til de troendes Forbøn.

C. W. Kronmann

GRUNDLAGT 1852

Jern og Staal . Rør og Flittings . Pumper . Centralvarme . Sanitet . Ilt og Gae . Autogenvejseværker . Bolte og Møtriker . Tekn. Artikler
NYKØBING F. TELEFON 203

C. J. Schledermann & Sønner

MURERMESTRE . ENTREPRENØRER
Roskilde . Allehelgensgade 18 . Telefon 122

Jernbeton

Murermester ved Sct. Maria Hospital

AABENRAA

Niels A. Nielsen & Søn

Malermestre

Telefon 528
Farve- og Tapethandel
Lev. til de katolske Institutioner

»**CIMBRIA**«

Tømmerhandel, Aktieselskab

Telefoner: 2006, 2007 og 2008
Træløst Bygningsartikler, Støbegods
Leverandør til den nye kat. Kirke

Brødrene Jensens

Byggeforretning
og Cementstøberi

Udfører Arbejdet ved „Hoffmanns Minde“

Charles Jørgensen

Glarimester

Landskronagade 14
Telefon Ryvang 54

O. Hansen & R. J. Møller

Bygnings- og Maskinsnedkeri

Frederiksborgvej 70 . Taga 918 . C. 1806
PRIVAT: Damsø 2642 og Taga 8196

Køb hos vore Annoncører

Udfører Arbejdet ved Aasebakkehus

N. P. Pedersen

Snedkermester

Bolbrovej 61 . Telf. Rungsted 42

Alex J. Hansen

Ingeniør . Entreprenør . Murermester

Hørsholm
Telefoner Hørsholm 45 . 497 . 645

Monies & Andersens Eft.

K. K. L. Simonsen

Højbroplads . St. Kirkestæde 3
Central 1325
Centralvarme . Sanitære Installationer

NÆSTVED

Næstved Tømmerhandel

ved T. A. Meding . Tlf. 1478 (3 Lin)
Træløst & Bygningsartikler

Næstved Mælkeforsyning

v. Chr. Smedegaard, Kildemarksv. 35, Tlf. 1789
Lev. til Sct. Elisabeths Hospital

LEDIG

C. Mortensen

Murermester

Gallemarksv. 23 . Tlf. 1349
Lev. til kat. Menighed.

N. Juel Pedersen

Glarimester

Ramsherred 13 . Tlf. 158
Leverandør til St. Elisabeth Hospital

Evald Nielsen

Malermester

Tlf. 659
Ny Østergade 11
Leverandør til katolsk Menighed

Herlufholm Dampmølle

og Brødfabrik A/S

Telefon Næstved 31
Lev. til de katolske Institutioner

Fiskehuset

Ramsherredgade, Tlf. 107

R. RASMUSSEN

Riddergade 4 . Tlf. 29 . Næstved

Lev. til Sct. Elisabeth Hospital

Næstved

Kul- og Koks Kompagni

Aktieselskab
Ny Havn . Telefon 1420

Brændsel

Støbegods . Fourage

Fr. Brandt

Østergade 29 . Tlf. Næstved 71

ESBJERG

Kontantforretningen

M. R. Jørgensen

Kongensgade 25-27
Alt i Sengestyr og Manufaktur
Lev. til St. Josephs Hospital

ROSKILDE

Mønsterbageriet

Olsgade 17 . Tlf. 1365

Anbefaler sig med 1. Kl.s
BAGERI & KONDITORI
Alt i Isanretninger og Desserter

KOLDING

Slagteriudsalget

Haderslevvej 7 . Tlf. 1951 . 1952

1. Kl. Okse-, Kalve-
og Svinekød . Konserves
Leverandør til St. Hedvig Klinik

Bang Knudsen A/S

Isenkram . Glas . Porcellæn
Esbjerg . Telf. 2828 . 4 Lin.

Køb hos vore Annoncører

LEDIG

Katolsk

16. Juli 1944

92. Aarg.

Nr. 28-29

Ugeblad

For vore Døde

I »Kirken og Tiden« (III, 1944), har dette Tidsskrifts ene Redaktør, Sognepræst *Svend Borregaard* skrevet en bemærkelsesværdig Artikel »Om at bede for de hensovede«.

Denne Forbøn for vore døde finder Pastor Borregaard ikke bibelsk begrundet, da 2. Makkabærbog for ham kun er et apokryft Skrift, og 1. Kor. 15, 29 og 2. Tim. 1, 16—18 tillader flere Fortolkninger. Men saa langt fra, at han dermed afviser Forbønnen, finder han den klart bevidnet af Oldkirkens Praksis. »Den sjældne Omtale deraf i det Nye Testamentet hænger derfor sikkert sammen med, at det var noget ganske selvfølgelig!! Fordi det var naturligt og selvfølgelig, tales der ikke særligt derom, det er ganske simpelt medindbefattet overalt, hvor der opfordres til Forbøn.«

Pastor B. fortsætter med at citere Messens Bøn for de døde og give ogsaa den sin Tilslutning. Ej heller har han noget at indvende mod »Dødsmesser«, som »blot betyder, at der er *mere* Forbøn, ikke at Forbønnen har en anden Karakter«.

En anden Karakter mener Pastor B. derimod at finde i den Tanke, som Cyrillus udtaler, og som formodes at bære »Tanken om Sjælemessens Gavnlighed«, nemlig den Tanke, at vore Bønner »ikke *bare* er Forbøn, men ligefrem *Midler* til at hjælpe den afdøde ud af Skærsilden«. Mod

denne Tanke vendte Reformationen sig meget kraftigt. »Sjælemesserne maatte falde!« Det burde, siger Pastor B., ikke have betydet, at Forbønnen for de døde ogsaa maatte falde. Men det blev faktisk Resultatet af Reaktionen mod Sjælemesserne.

Luther interesserede sig ikke for denne Forbøn, og mens de ældste reformatoriske Ritualer endnu bevarede Spor af den, forsvandt de efterhaanden. »I Tidens Løb er det da i de evangeliske Kirker efterhaanden gaaet saadan, at Forbøn for de døde i Praksis blev 'noget, man ikke gjorde', medens den teologiske Teori talte saa lidt som muligt om Sagen.«

Og Pastor B. slutter saa med at citere en Række nyere Forfattere og Ritualer, der vender tilbage den gamle, ægte kristne Tanke, at vi har Ret til at gaa i Forbøn for vore døde.

*

Fra vor Side hilser vi en protestantisk Interesse for denne Forbøn med stor Glæde. Og vi tror, at naar den bliver mere almindelig blandt Protestanter, vil de ganske af sig selv overvinde den Ængstelse, der endnu præger Pastor B., idet han f. Eks. siger, at »denne Forbøn altid maa forme sig særligt ydmygt og tilbageholdende«. Har vi Lov til at bede Gud om noget, saa har vi ogsaa Lov til at bede ham om det paa den Maade, han selv lærte os at bede paa (Luk. 11, 8 og

Franske Katolikker taler

Samtaler om Fremtiden

Min Ungdom i
Normandiet

Enquêten om vore Børn

Bønnen for de døde

18, 5). Hvad vi end beder om, følger vi jo udtrykkeligt eller stiltiende til, at det er Guds Vilje og ikke vor egen, der skal ske. Er det ikke ydmygt og tilbageholdende nok, selv om vi saa bliver ved at staa ved Døren og banke og banke.

Hvad Sjælemesserne angaar burde vi kunne finde hinanden. Det er katolsk Lære, at den *Hjælp*, vi kan yde de afdøde (og det er Ordet »Hjælp«, som generer Reformatorerne Elever) er »per modum intercessionis«, d. v. s. *Bønnens* Hjælp. Det skal gerne indrømmes — vore Historikere indrømmer det, og Tridentinerkonciliet gjorde det — at der paa Reformationstiden havde indsneget sig nogle ganske ukatolske, overtroiske Forestillinger i Forbindelse med vor Forbøn for de døde, men det forkerte var hverken Sjælemessen som saadan eller Tanken om ved vor Bøn at hjælpe de afdøde.

I Tider som vore, hvor Dødens Høst er særlig stor, og saa mange rives pludseligt bort uden lang Tid til at forberede sig paa Døden, er det ikke mærkeligt, at Mennesker føler særlig Trang til i deres Bøn at minde de afdøde. Det vilde være meget smukt, om vi og Protestanterne efter Aarhundreders Misforstaaelser nu ved saa inange friske Grave kunde enes om med al vor Kærlighed at bede Gud lade disse vore afdøde naa til hans evige Lys.

H. D. T. K.

Munkemel

Benyt

HANDELSBANKEN

som Deres Bankforbindelse

H. HINSCH - Brændselsforretning
VESTER 601 (Forh. N. P. NIELSEN) VESTER 601
VODROFF TVÆRGADE 4
KUL - KOKS - BRÆNDE

Familie-, Færdelses- og kombineret Grundejerforsikring Forsikrings Compagniet

for Kongeriget Danmark A/S
Telf. 10.093 Amallegade 31 . København K Giro 2107

Thor's kemiske Fabriker A/S

Thorasvej 12, N.
Central 2910
1412

**Alle Slags Sæber og
Rengøringsartikler**

Lev. til Hospitaler og Institutioner

Brug

Pindstrup Tørvestrøelse

til Jordforbedring, Stald- og
Fjerkræstrøelse eller Ind-
skudsmateriale.

Pindstrup Mosebrug

Tlf. Pindstrup 13 (3 Lin.)

København: Central 8261

Forlang Brochure

C. & L. Tofte . V. Reusch

Blikkenslager

Aut. Gas- Vand- og Sanitetsmester

Set. Poulegade 42. Telefon Palæ 533

Privattelefon Palæ 1373

Udfører Arbejdet ved Benediktinerindeklosteret

Axel Steckhahn

Kolonialvarer og Delikatesser

Gamle Kongevej 155

Telefon 8016

Leverandør til katolske Institutioner

KØBENHAVNS BRÆNDELS KOMPAGNI

KUL KØK KOKS

NØRREGADE 15

TELF. 9270

ROBERT HANSEN

1. Kl.s Kød, Flæsk og Paalæg

Amagerbrogade 212 A . Amager 6390

Leverandør til de katolske Institutioner

Floralin flyd. Blomstergødning

giver frodige Planter og Blomsterrigdom

Bonalin-Kompagniet A/S, København F

I. Tannenbergs

Aut. elektrisk Installatør

Frederikssundsvej 148¹

Telefon Bella 384

N. A. Nørgaard

Murermester

Vandtaarnsvej 7-9, Søborg

Telefon Søborg 1968

Gør Deres Indkøb hos M. Nielsens Eftf.

Viktor Nielsen

Frukt, Grønt, Konserver m. m.

Stenosgade 3, Vester 2319 x

G. Garth-Grüner

Landsretssagfører

Frederiksholms Kanal 6, Kbh.

Tlf.: 12,166 og 12,161

Jubilæumsvalfarten

Alt forløb smukt og godt. Vejret var det mest udsøgte Valfartsvej, vi nogensinde har oplevet. Tilpas skyet paa Turen ud, Sol og Lærkesang til Messen i Haraldsted, akkurat den Luftning, der skal til, for at holde Temperaturen paa behagelige Grader.

Der var 350 Deltagere, og medbragtes syv Faner, hvoraf de fleste var sendt af Ungdomsforeninger. Ungdommen udgjorde — saa vidt vi kunde skønne — Hovedparten af Deltagerne, omtrent lige mange unge Piger og unge Mænd. Det nye Valfartsanghæfte gjorde god Fyldest. Biskoppen læste Messen i Ruinen. Allerede Klokkeren 15 samledes vi dér igen. Biskop Suhr tale anerkendende om de Mænd, der i sin Tid havde iværksat den aarligt tilbagevendende Vandring til Haraldsted. Han mindedes Mordet paa Knud Lavard og fremmanede Helgenens sanddru og ærlige Karakter som et Forbillede, alle burde efterligne.

Paa Tilbagevejen drejede Skaren fra Ringsted Torv over imod Sankt Bendts Kirke. Her lagdes en Krans af hvide og røde Nelliker paa Hertug Knuds Grav. Hans Navn — Canutus Dux — staar paa en Sten i Midtskibets Gulv. Vor medbragte Organist, Kantor Husson, havde faaet Lov til at aabne for det store Orgels Sluser, og Forsamlingen sang — med Provst Becks Tilladelse — »Hvor herlig er en Helgens Død« af Kofoed Hansen. Vi syntes selv, at vi sang meget kraftigt og meget smukt, og vi syntes, det var en Fryd at synge under disse mægtige Hvælvinger. P.

Redaktionelt

Paa Grund af Arbejdsstandsningen kunde vi ikke naa at udsende Ugebladet i forrige Uge. Nærværende Nummer er derfor nummereret 28—29.

Indtil Slutningen af August er Redaktionens Træffetid kun Mandag Kl. 15—16. Redaktør Kiærulff træffes ikke i Tiden til 20. August.

Min Ungdom I NORMANDIET

En gammel Benediktinerpaters Erindringer

Af alle de Velsignelser, Gud har udøst over mig i Løbet af et langt Liv, er den største, at han har ladet mig fødes i det Hjørne af Normandiet, som udgør Bayeux's og Lisieux's Bispedømme.

Som Dreng kom jeg i daglig Berøring med de ydre Manifestationer af den kristne Gudsdyrkelse i min Fødeegn, og uden nogen som helst lærte Lektier eller Skyggen af et Ræsonnement blev jeg inden længe i Stand til at leve Kirkens Liv — *savoir l'Eglise*, som Bossuet kalder det med saa ypperligt et Udtryk. Jeg blev saa mættet dermed, at jeg fra da af lidenskabeligt knyttede mig til Kirken og ikke havde andre virkelige Interesser end alt, hvad der hørte Kirken til eller bidrog til at gøre den bedre kendt og højere elsket. Da jeg traadte ind i Benediktinerordenen, spurgte min Abbed, den uforglemmelige Hildebrand de Hemptinne, mig en Dag, om ikke mine lærde Studier var af en saadan Art, at de lidt efter lidt underminerede min kristne Tro. Jeg maa tilstaa, at jeg blev forbavset over et saadant Spørgsmaal. Fra mine yngste Aar har jeg ubetinget akcepteret alt, hvad Kirken lærte mig. Min Tillid til den var som et Barns til sin Moder, og al den Kundskab, jeg siden har erhvervet mig, har ikke i mindste Maa-de forringet min absolutte Tro paa, hvad min Moder har lært mig.

Hvordan skal jeg beskrive mit Milieu? Aa, det var ganske enkelt. Ingen forfinede eller opstyltede Andagtsformer. Jeg gik med mine Forældre til Søndagens og Fstedagenes højtidelige Gudstjenester. I hver eneste lille Landsby var der en Curé og en Højmesse, under hvilken hver Fami-

lie efter Tur ofrede det hellige Brød, og hvor ligeledes alle de, der ønskede at modtage det helligste Sakramente, kommunicerede sammen med Præsten i Messen.

Naturligvis gik vi ogsaa til Vesper, og denne Deltagelse i Gudstjenesterne fyldte næsten hele Søndagen. De var aldrig for lange for os. Højmessens varede gerne fra Kl. 10 til 12. Efter Familiemiddagen, som vi ikke forhastede os med, vendte vi tilbage til Kirken til Eftermiddags-Gudstjenesten, som især i Byerne sommetider varede til Kl. 3. Efter Vesper kom Prædikenen — ofte holdt af en berømt Prædikant — dernæst Komplet, saa en Procession inde i Kirken og til sidst den sakramentale Velsignelse. Efter en saa velbesat Dag var der ikke megen Sandsynlighed for, at vi skulde søge mere eller mindre profane Fornøjelser, og endnu mindre at vi skulde organisere den Slags Udflugter, som i vore Dage trækker den største Del af Befolkningen fra Kirken og fra Hjemmets Kreds.

Det maa ogsaa siges, at paa vor Egn havde de religiøse Øvelser en helt anden Tiltrækning end i vore Dage. De forsamlede troende udgjorde et meget mere levende Skue. Præsten var ikke ene foran Alteret, adskilt fra sin Flok. En stor Skare Kordreng, klædt i afvekslende og maleriske Kostumer, tog Del i Ceremonierne ved Alteret. Hver Kirke havde sit Kor, i hvis Stole Sognets betydende Folk tog Plads, mens hver Familie havde sine egne Bænke nede i Kirkeskibet. Sangerne var ikke anbragt paa en Tribune bygget højt oppe over Hovedindgangen, langt fra Præst og Alter, saaledes som vi nu ser

det praktisk talt alle Steder. Klædt i Kjole og Rochet indtog de — i et Antal af fra tre til fem efter Festdagens Rang — nogle særlige Pladser foran Prædikestolen midt for Korstolene. Herfra gik de efter Tur ned for at hjælpe Præsten eller synge Alleluia i Fællesskab, og for at gaa ned blandt Kormedlemmerne og lede Menighedssangen — en gammel Skik, der menes at stamme fra den gamle gallikanske Ritus.

Hele Menigheden tog Del i den hellige Sang, Mænd og Kvinder, ung og gammel fra det mindste Barn til den ældste Patriark. Jeg tror, at dette var den største Tiltrækning for os — det at alle var med i Sangen, forenede os alle. Det kan kun forklares ved en lang, uafbrudt Tradition. Fra vore yngste Aar var vi vænnet til at forene vore Stemmer med de ældres i alle Dele af Messen og Officiet. Og disse Dele var meget mere komplicerede og rigere end vor Tids; for ved Siden af det romerske Grundlag havde vi nogle Dele, der var særegne for Stiftet, og dertil Stykker, som vi havde fra Egnens gamle Klostre. Og dog sang vi selv i den mindste Kirke paa denne Egn hele Officiet til den Stille Uge og til Julenat uden at udelade en eneste Tone — og oftest udenad. Skønt der fandtes to store Korbøger, trykt for os i dette Stift, blev jeg 18 Aar uden at have ejet eller benyttet et Eksemplar af dem, og jeg havde efter Hukommelsen kunnet synge hele Repertoiret af kirkelige Sange, selv de sjældneste og sværeste. Vi fandt en saadan Glæde i disse Sange, at sommetider, naar vi Søndag Eftermiddag gik en Tur i Skoven for at plukke Nødder, havde vi ingen bedre Adspredelse end at synge Dagens Sekvens eller en anden Del af Messen, hvis Melodi betog os ved sin Skønhed.

Det fandt os aldrig ind at udelade noget af disse Sange, at forkorte dem eller at nøjes med en Recitation i Stedet for Sangen. Første Gang, jeg oplevede saadan noget, var, da jeg forlod min Barndoms Land og traadte ind i et nylig grundlagt Benediktiner-

kloster i Belgien. En saadan Skik forbavsende mig højligt og virkede paa mig — ud fra mine barnlige Erfaringer — som en Slags Dekadence. Her kan jeg notere et interessant Faktum: dette belgiske Kloster var grundlagt af Munke, der kom fra Syd-tyskland. Og jeg kan huske, at jeg har læst en Beretning om en Rejse foretaget af nogle franske Benediktinere i det 17. Aarh., hvori der fortælles, hvor overraskede de var, da de første Gang kom til at tage Del i et Officium, der var enten forkortet eller paa anden Maade lemlæstet. Ogsaa der havde den tyske Indflydelse gjort sig gældende. Kunde det være Tilfældet, at Folk af germansk Race var mindre i Stand til at forstaa en Tekst og værdsætte Melodier, som var af latinsk Oprindelse, og derfor havde følt sig berettiget til at forkorte de Sange, der forekom dem for lange og uden Tilløkkelse? I hvert Fald var tysk Indflydelse ikke altid en saadan: vi behøver kun at minde om, hvilke Hjemsteder for kirkelig Musikkultur visse Klostre var lige til de sene Aar, f. Eks. St. Gallen, Reichenau, Trier, Mainz og Strassbourg.

Hvad der øgede Højtideligheden af vore liturgiske Gudstjenester var den Sum af lokale Traditioner, der næsten mirakuløst var bevaret i vor gamle Kirke i Bayeux. Naar Biskoppen ledede Tjenesten, var det med en Glans,

der mindede om *Ordines Romani* fra Karolingertiden. Sidste Gang jeg var med til Gudstjeneste i vor herlige Domkirke — det var Pinselørdag i 1926 — saa jeg med Undren 12 Kanniker i røde Messehagler komme op midt i Koret for at synge Alleluja i Messen. Deraf kan man dømme om den Pomp, der udfoldedes paa selve Festdagen. Før Kordrengene begyndte at synge Versiklerne, kom de hen for at kysse Taktstokken hos Korlederen, der sad ved Siden af Biskoppen. Hver Søndag mellem Asperges og Højmessen havde de i alle Sogne en højtidelig Procession med Station foran Triumfkorset — en Skik, der ligesom den anden at synge Jesu Stamtavle i Matthæusevangeliet efter Julens Matutin, øjensynligt stammer fra en gammel klosterlig Tradition. Under Credo tog Subdiakonen, ledsaget af Ministranter, Evangeliebogen for at lade den blive kysset af enhver af de tilstedeværende Præster, idet han sagde: »Dette er hellige Ord«, hvortil Svaret lød: »Som jeg tror og bekender«.

Der var endnu mange flere Skikke, som jeg ikke husker i Øjeblikket, men som knyttede mig fastere og fastere til Kirken og dens Liturgi. Saadanne Skikke er den bedste Forberedelse til hin *laus perennis*, som vi engang skal synge i Himlen, den uophørlige Lovsang i al Evighed. *Germain Morin O. S. B.*

Samtaler om Fremtiden

Fundamenterne

For kort Tid siden talte jeg med tre Forretningsmænd og en Journalist samt med nogle unge Mænd, baade enkeltvis og samlet. En af Forretningsmændene var Katolik — ingen af de andre. Jeg misbruger ingens Fortrolighed, naar jeg prøver paa at samle mine Indtryk af, hvad de sagde til mig. Og jeg foretræk-

ker altid at tage mit Udgangspunkt fra Ting, der virkelig er sagt, i Stedet for blot fra mine egne Indtryk.

Pessimisme overfor Fremtiden

Hele Gruppen af de første fire var dybt pessimistiske overfor

Fremtiden og ikke blot Danmarks Fremtid. De var det, fordi de ansaa Krigen for at være en økonomisk Affære, arrangeret af Kapitalister (hvad jeg ikke tror videre meget paa); fordi de ikke saa nogen Ændring i den kommercielle Moral, og fordi de allesammen ventede en stærk Udvidelse i alle Lande af Statsindgrebene.

De sagde ganske oprigtigt (i hvert Fald Journalisten), at eftersom jeg er uvidende i Handelsager, kunde jeg ikke have nogen Mening om den kommercielle Fremtid. Dertil svarede jeg, at selv Handelen til en vis Grad maa tilpasse sig efter den offentlige Mening, og jeg kunde som Eksempel have nævnt den store Ændring i amerikanske Film, der fandt Sted i samme Øjeblik, hvor Films-Magnaterne klart begreb, at en meget stor Del af deres Klientel var inod usømmelige Film og boycottede de Teatre, hvor saadanne blev forevist.

Lysglimt i Mørket

Den tilstedeværende Katolik udtrykte dog sit Haab om, at der virkelig finder en Ændring Sted i den offentlige Mening i store Dele af de angelsaksiske Samfund, saaledes som det f. Eks. bevidnes af de helt nye sociale Emner og internationale Idealer, som nu præger Radioen, og af den Erkendelse, at den tøjlesløse Konkurrence har vist sig fordærvelig o. s. v. Jeg tilføjer, at Katolikker ikke til Stadighed kan forblive uomærksomme overfor de pavelige Encyklicaer om social Retfærdighed, hvor langsomme de end har været til at modificere deres Handlinger efter disse Principper. Men alt i alt mente man i denne Gruppe, at Mennesker af Naturen er begærlige, og da der altid vil være nogle Mennesker, som er fermere end andre, vil de opnaa materiel Succes paa Bekostning af de andre. Saa selv om de gamle Samfundsklasser skulde forsvinde, vilde der snart (efter en kaotisk Periode) blive skabt nye Samfundsklasser, og vi vilde have

rige og fattige, mægtige og magtesløse — ganske som nu.

Staten og den enkelte

Som sagt ventede de overalt at se en enorm Udvidelse af Statskontrollen, saaledes at den private Foretagsomhed blev reduceret til et Minimum. Og det vil sikkert ske i en vis Udstrækning. Men sker det — uden at der samtidig finder en stærk Udvikling Sted af Sansen for personligt, kollektivt og internationalt Ansvar blandt alle Borgere — saa kan det kun føre til Ulykke. Saa vidt jeg kan se, har en saadan Udvikling af Ansvarsfølelsen hidtil ikke kunnet iagttages, medens Staten har paataget sig at gøre mere og mere for Borgerne. Den enkelte Borger har haft en Tilbøjelighed til at nøies med at betale, naar han skulde (og slippe fra Betalingen, naar han kunde) og saa vente, at andre skulde gøre alt for ham.

Enhver ved, hvor svært det er med Nøjagtighed at afgøre, hvor Linien bør trækkes mellem, hvad Staten skal gøre for Individet, og hvad Individet (saa vidt muligt) skal gøre for sig selv og i anden Række for Staten samt hele Tiden for dem, der har det værre end han selv. Der er ikke vundet noget ved at give en Stat Betegnelsen socialistisk, kommunistisk eller diktatorisk. I enhver Statsform kan Menneskets Ansvarsfølelse blive fremmet, eller den kan kvæles eller faa Lov til gradvis at dø ud.

Hospitaler

Tag et ganske enkelt Eksempel. I de fleste moderne Stater er der Hospitaler, som drives udelukkende af Staten, og der er Skoler, som helt er Statsskoler (hvilket *altid* i det lange Løb betyder Skoler, hvori Læreren præsterer en Undervisning, som er beregnet paa at behage det Parti, der har Magten, med mindre dette Parti er mirakuløst tolerant og besjælet af Sansen for Frihed). Men selv i saa Fald bør en Familie prøve paa saa længe som muligt selv at tage sig af sine

syge. Som Forholdene nu er, bliver Folk hurtigt kørt til Hospitalet, hvor de kræver al Slags Komfort, som de nyder hjemme og (hvis de ikke faar den) beklager sig over, at »Til syvende og sidst betaler jeg jer jo«. »Jeg har Ret til det og det!« Før alle Mennesker forstaar, at Rettigheder, Privilegier og Ansvar følges absolut ad, kan vi ikke vente andet end en Degeneration af Karakteren.

Skole og Disciplin

Og hvad Skolerne angaar — ja, paa dette Punkt afbrød jeg Diskussionen, der kedede mig endnu mere, end den gjorde mig melankolsk, og sagde: »Ja mine Herrer, det kommer alt sammen an paa Dem. Alt afhænger af den Opdragelse, som De giver Deres Børn hjemme og fra Begyndelsen af. Udstyrer De dem med en Disciplin, der inspirerer dem med Ønsket om og Øvelsen i Selvdisciplin? Lærer De dem den Lydighed, i Mangel af hvilken de aldrig vil kunne styre Verden paa rette Maade? Og hvis de (skønt de lever i et Land, der kalder sig demokratisk) hverken kan eller ønsker at styre sig selv, hvad andet er der saa tilovers for dem end Underkastelse under Staten, naar de ikke har lært at være lydige, end ikke mod Dem? Siger De: »Ja, men de moderne Børn akcepterer ikke Disciplin?« — hvis er saa Fejlen? Har De nogensinde søgt at gennemføre — og forklare — en Disciplin? En frit, viligt, ja med Glæde paatagen Disciplin? Eller har De betragtet Børn (»hvis De har nogen«, kunde jeg have sagt i flere Lande, men i Danmark synes der at være en hel Masse af dem — selv om der velsagtens er færre end før) — har De betragtet Børn som Legetøj og morsomme Besværligheder, uden saa meget som at tænke paa, hvilken Slags Karakter De udvikler hos dem? Svaret tilkommer Dem og ikke mig.« Jeg skulde have nævnt Skilsmisens Indflydelse paa Børnene, men blev bange, da jeg ikke vidste, hvilke af mine Ven-

ner, der var skilt eller paatænkte Skilsmisse.

Denne Samtale, der forløb i al Venskabelighed og fandt Sted i Forbindelse med min Fødselsdag (som jeg afvekslende følte var min 95ende eller min 5te), endte med venskabelige Spøgefuldheder. Og saa fulgte Samtalen med de unge Mænd, jeg nævte.

De unge Mænd

Alle uden Undtagelse var de højst venlige, ærbødige, oprigtige og faktisk en stor Forfriskelse for mig, og jeg er uhyre taknemlig for, at de gjorde mig til deres fortrolige. De var unge, jeg er gammel. De var Danskere, og jeg Udlænding. De kunde have udgjort deres egen private Gruppe, sig selv nok, men de gav mig Adgang og er blevet ved med det. Andre, som jeg kun traf enkeltvis, viste de samme aabne, venlige, ærlige og endogsaa alvorsfulde Træk. (Jeg understreger »alvorsfulde«. Jeg havde kendt de fleste af dem temmelig længe og havde dog ingen Anelse om den Alvor, der laa inderst inde i dem — ja, ogsaa deres mærkelige Trang til at »snakke Filosofi«, skønt de slet ikke have nogen Uddannelse til det. Deres *Intelligens* var ypperlig, deres *Kundskaber* Nul. Og dog var de alle ca. 22—26 Aar gamle).

En Gud, som ingenting betyder

Med en Undtagelse sagde de alle, at de »troede paa Gud«, og at det ikke betød noget som helst praktisk for dem. De havde forskellige — jeg vil ikke sige »Moralregler«, men moralske Instinkter eller Smag; men intet af dette stod i Relation til Gud. — Uden Undtagelse sagde de, at deres Konfirmation ikke havde betydet andet for dem end Gaver, et Festmaaltid, som nødvendigvis gjorde lejet Kogekone, og saa Indtrædelsen i det »voksne Liv«, som dels bestod i, at man holdt op med at gaa i Kirke undtagen paa visse traditionelle Dage og dels ... ja, jeg kendte en (uden-

for Kredsen, jeg taler om), som levede ægteskabeligt sammen med en ung Pige lige fra sin Konfirmationsdag og senere giftede sig med hende (han var 18, hun vistnok 17). Der var nogen, som sagde til mig: »Tænke sig, at han holdt sig til een eneste ung Pige«. Men dette indgaar kun indirekte i vore Samtaler.

De sagde: »Hvad kan De vente Dem af os? Hverken hjemme eller i Kirken har nogen belært os om disse Ting. Hvad mener De med Ordet Gud? Hvem var egentlig Kristus? Hvad venter De, at vi skal faa ud af Folkekirken ... og selvfølgelig vil De ikke have os til at blive indre-missionske. (Jeg kunde have sagt meget om Idealer — og Skikke — hos Medlemmerne af denne Bevægelse; et af dens Medlemmer kender jeg godt og respekterer jeg meget, men *han* kan ogsaa le ...). De kom med mange Spørgsmaal (barnlige, men de var undskyldt) om katolske Ting og katolsk Rituel. Jeg sagde: »Jeg nægter absolut at tale om katolske Ting, før De har mere Klarhed over de fundamentale Spørgsmaal — om Gud og om Kristus. Hvad nytter det, at jeg taler om Jomfru Maria, Paven, Røgelse og Cølibat, hvis Gud — som De siger — er en helt »ukendt Størrelse« for Dem?« De sagde: »Vil De virkelig sige, at De tror, at Gud er til? — Vi beklager det, men ingen af os læser Biblen. Hvem var Kristus i Virkeligheden? Hvem han end var, forekommer »Kirkerne« os at være helt forskellige fra ham. *Hvorfor* er De, og *hvorfor blev* De Katolik? Det forekommer os helt sindsygt. Og dog tror vi ikke, at De er gal — tværtimod ...«

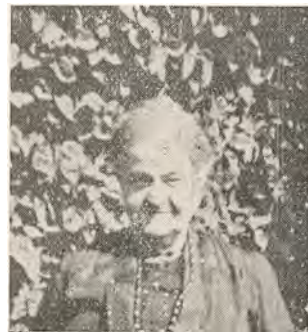
Og hvad vil vi saa gøre ved det?

Kære Ugebladets Læsere — hvad vil De gøre ved dette? En Biskops Ansvar gælder alle i hans Stift, en Præsts alle i hans Sogn, en Lægmands alle dem, han træffer paa sin Vej. Kære Læsere, begynd ikke der, hvor *De* staar, men der, hvor *de* befinder sig. »Ad meliora promo-

vere« — at lede og drive frem *mod noget bedre* — om ikke det bedste ... Det er et gammelt Ord. »Eet Skridt« er nok for mig, skrev Kardinal Newman, da han endnu var Protestant. Men De, kære Læsere, vil ikke blive vrede paa en gammel Mand, fordi han ønsker at se noget, han ikke tror at se, naar han siger, at kun en ny Opdragelse i Hjemmene kan overvinde vore Statsskolars aandelige Indholdsløshed og give Haab for Fremtiden. Forstaa vel, at jeg ikke foragter, ikke fordømmer en eneste af de unge Mænd, jeg har citeret; jeg er i stadig, nøje, respektfuld og venskabelig Kontakt med dem alle. Men hvor jeg møder 5, møder De 50. Hvad vil De gøre med dem? Ingen-ting? Overlade det hele til Præsterne, som aldrig møder dem? *Elsk* disse unge, forvirrede Mennesker, unge Mænd og Piger. Hjælp dem *eet* Skridt fremad ... Men dertil maa De være fast funderet i Deres katolske Jordbund og vide, *hvorfor* De er der. Gør De det? Forhaabentlig ja. Men hvis ikke, saa maa jeg selv tilstaa, at det ogsaa tog mig lang Tid at forstaa alt, hvad det betyder, »at blive Katolik«. Saa tro ikke, at jeg mener Deres eller mit Arbejde er nemt. Intet nemt Arbejde er noget værd.

C. C. Martindale S. J.

90-Aarsdag i Odense

Det er ikke alle vore Provinsmenigheder, der kan tælle 90-aarige Medlemmer! I Sct. Albani Menighed i Odense er dette imidlertid Tilfældet, idet *Enkefru Marie Gorm*

Sørensen den 7. Juli i Aar runder sin 90-Aars Dag.

Fru Gorm-Sørensen har i en Menneskealder boet i Odense og har saaledes været i Stand til at følge Kirkens Vækst i Knud den Helliges By fra de faa første Katolikker samledes i det lille Sct. Maria Kapel og til vore Dage, hvor en anselig Skare fylder den statelige Sct. Albani Kirke. I mange Aar hørte Fru Gorm-Sørensen og hendes Mand — der tillige var Kirkeforstander — til de mest trofaste i den lille Menighed, og trods sin høje Alder og et svigtende Helbred

er hun stadig at finde blandt de trofastes Skarer; de mange, der kender hende gennem Aarene, ved at værdsætte hendes aldrig svigten- de Lune, og det smukke Eksempel, som den gamle Dame har givet til ung og gammel, har næppe været uden Betydning for Odense-Menighedens Vækst. Paa hendes Fstedag er sikkert talløse gode Tanker og Lykønskninger naaet til hendes Hjem i Sct. Knudsgade — ikke mindst fra de mange, der i Tidens Løb har nydt godt af hendes enestaaende Gæstfrihed.

x

»nej, to Dage i Skærsilden forresten.« »Hvorfor dog?« »Jo, for naar jeg siger til Mormoder, hun er god, siger hun, hun ikke altid er lige sød, og saa maa hun nok to Dage i Skærsilden først.«

Flere Gange har der været katolske Gæster, hvor han troede, det var Protestanter; det viste sig at være Tøjets Stof, der saa »protestantisk« ud.

Forbøn for Djævelen

Endelig havde samme Barn en Krise af Lungebetændelse, hvor Feberen var over 40° og blev slaaet ned med Sulfatiazol. Da han ud paa Natten den sidste Nat kom over det værste og pludselig forlangte The og spiste den ene Bolle efter den anden, fortalte han, at han havde bedt hele Natten, om Djævelen maatte blive god, og det er jo kun et Barn, der kan faa saa genial og enkel en Tanke.

Da han fik en lille Søster (som han iøvrigt elsker), græd han over, Gud havde hørt hans lille Søsters Ønske om en Pige og ikke hans Bøn om en Dreng; saa troede han, Gud kun kunde lide hans Søster.

Medfødt katolsk Sans

At Børn har medfødt katolsk Sans, skulde synes beviseligt af følgende:

Vi var to protestantisk Børneflokke, der var Naboer. En Dag legede de store Kirke; jeg var en af de mindste og fik Lov at komme derind og gaa til Alters; min ældste Bror var Præst — han havde dengang en religiøs Periode med Krucifiks over Sengen. Kirken var et Telt mellem nogle Stole; det var meget højtideligt og smukt; det er ikke til at huske Enkeltheder, kun Helheden. Brødet og Vinen (sikkert Vand) smagte vidunderligt, og en gammeldags Dukke med Porcelænshoved, Korset af Skind til at snøre, og havresuppefarvet, blomstret Kjole, blev døbt Madonna Donsen, til stor Forargelse for Ejerinden. Men samme højtidelige Følelse som i den Kirke har jeg først senere fundet i den katolske.

En Moder.

Enquèten

om vore Børn

EN MOR FORTÆLLER OM SINE TO SMAA

Moderen skriver:

Det, der er vanskeligt at opleve i en saadan Enquête om Børn, er det, baade at se Børnernes Liv, idet det dybsindige bliver sagt, og selv at være Moderen, der kender dem fra Dag til Dag og er betaget af sine egne. For sin egen Skyld skal man vist hverken gentage disse Oplevelser for ofte overfor Fremmede, og fremfor alt aldrig fortælle Anekdoter om Børn selv i Børns Paahør, men gemme dem i sit Hjerte, og er man bange for at glemme dem, fæstne dem paa Papiret i en udsøgt Bog med smuk Haandskrift og Vignetter. Det hele er jo umærkelig, men rivende Vækst, som Frugtblomsten, der kun varede et Par Dage og er i fuld Gang med at blive Æble.

Nyrbæk Kirke

To Søskende, en Dreng paa seks og en Pige paa tre, leger Kirke; Pigen er ikke videre interesseret og gaar og gør andre Ting, men Drengen holder hende til, og de gaar først hen til en stor Stol, hvor de knæler til Kommunion, derpaa gaar de

langsomt, med højede Hoveder hen til en lille Kiste, hvor de knæler med Hovedet i Hænderne, som de har set voksne gøre. Derefter er der Skrifte bag et stort Gardin; Drengen staar længe stille derinde, »for man maa ikke høre det«, forklarer han bagefter. Pigen tror derimod, det er at lege Gemme. — I samme Aandedræt raaber Drengen: »Saa, nu leger vi Skole, protestantisk Skole — de beder ikke Aftenbøn« (noget vi aldrig har sagt — det maa være Legekammerater). »Det er Nyrbæk Skole, for den ligger ved Nyrebækken« (hans Mormoder har Nyrebækkenbetændelse — det maa være derfra).

Biskoppens Udseende

Da samme Dreng første Gang havde hørt om Skriftemaalet i Skolen, troede han, Præsten vilde »blive rasende«, hvis han sagde, hvad han gjorde af galt; han spurgte ogsaa, om Biskoppen gik til Skrifte, for han saa saa »skriftet« ud.

Drengen mener, hans Mormoder kommer i Himlen, fordi hun aldrig tænker paa sig selv —

Franske Katolikker taler

Uddrag af Interviews med fem kendte Forfattere

Paul Claudel

Disse Udtalelser er faldet umiddelbart før Krigen. Maaske denne har forsinket Virkeliggørelsen af de Tanker, der her faar Udtryk, men efter Krigen vil de samme Bestræbelser fortsættes.

Poul Claudel, den franske Ambassadør i Amerika, Kina, Japan, Danmark, Belgien o. s. v., men endnu mere kendt som Digter, udtalte sig bl. a. som Menighedsmedlem:

Jeg vilde være glad, hvis den hermetisk tætte Skillevæg mellem Sogdenes Administration og de almindelige troende vilde forsvinde. De troende maa bedre kunne fatte, at Sognet er deres, som de har Ret og Pligt til at interessere sig for og føle Ansvar for. I Amerika udsender Sognepræsten hvert Aar et trykt, detaljeret Regnskab. Der burde ogsaa hvert Aar holdes et eller flere Møder, hvor Sognets materi-

elle Spørgsmaal tages op. De troende bliver i nogen Grad betragtet som tilfældige forbigående, hvem man afkræver Bømpenge, men som ikke har Ret til at komme med Idéer og Forslag.

Jeg har ogsaa meget at sige om Prædikenerne. Der gøres for meget ud af Mystik og Teologi, og Menigheden er utroligt uvidende om den hellige Skrift og Kirkehistorien. Det er selve Demosthenes, der talte om Anekdotens, Fortællingens Magt. Hvorfor gør Prædikanterne ikke meget mere Brug af denne i Stedet for deres langtpundne Udviklinger, som ingen hører efter? Der kunde skrives en hel Bog med Titlen: »Gejstlig Veltalenhed betragtet fra Forbrugernes Synspunkt.«

Disse Betragtninger lader sig ikke direkte overføre til danske Forhold, men siger meget om nye Strømninger i den traditionsrige franske Katolicisme.

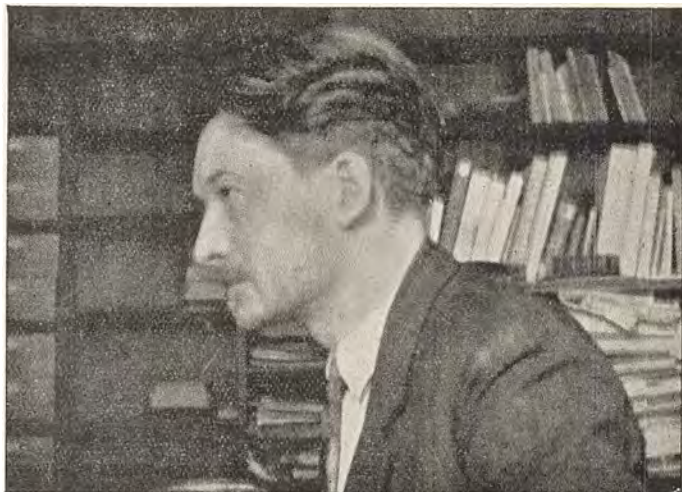
Jacques Maritain, den berømte Filosof, er saa kendt herhjemme, at han straks genkendes paa Udtalelser som disse:

Problemet Verden er et stort Problem for Teologer og Filosofer... Kristus beder ikke for Verden. Men Kristus har forløst Verden. Verden dør, naar den lukker sig i og vil være sig selv nok, men naar den aabner sig for det højere, faar den Liv og nærmer sig Guds Rige, der skjult forberedes i Historien.

... Hele Livet, selve Verdens Liv maa gennemtrænges af den evangeliske Sandhed.

... Det er af Betydning, at de Kristne er med i Arbejdet paa at forberede en ny timelig Orden. De Kristne maa være »overalt til Stede« og de maa være »overalt frie«. De maa give Eksempel paa Aandsfrihed, Frigjorthed fra den »foreliggende Uorden« og den gamle Verdens Struktur. De maa leve med Folket, ikke blot hvad angaar de aandelige Ting, men ogsaa hvad angaar de timelige Ting og Historiens Gang.

René Schwob, født Jøde, der i en Alder af 30 Aar konverterede og siden har skrevet en Række ypperlige Bøger om

Jacques Maritain

René Schwob

sin aandelige Udvikling, føjer en meget vigtig Tanke til Maritains kristne Humanisme:

Verden er stadig for rig, for opblæst af sin Viden og Teknik til, at den endnu kan frelses. Jeg tror, at den maa dybere ned i Lidelse for at genfinde hin Ydmyghed, uden hvilken det er umuligt at slutte sig til Rom. Det vil sige, at Øjeblikkets Kamp er mellem David og Goliat, som det altid har været — mellem den ydmyge og svage Aandens Tjener og Mennesket, som er opfyldt af Kraft og Stolthed. Og endnu sejrer Goliat.

Men hvem viser Samfundet Vej, naar det endelig har oplevet sin Fallit? Sankt Frans og hans Fattigdom var nok til at omvende Middelalderen. I Øjeblikket skal vi bekymre os om de menneskelige Betingelser for Omvendelsen af Verden. Vi maa rense vort Hjerte.

Vi skal have Ydmyghed til at erkende, at paa et vist Omraade er Cæsar Konge, og paa det Omraade skal den Kristne ikke gribe ind som Kristen. Dertil er han ikke kvalificeret. For denne Sydens Verden kræver Kompromisser, som han ikke kan samtykke i. Et eneste Rige staar helt aabent for ham — og alle de andre Riger er afhængige deraf: det er hans personlige Offer.

Derved arbejder han paa Verdensforløbet.

Til Maritains smukke Formel »Det aandeliges Primat«, tror jeg, at vi, hvad Midlerne angaar, skal tilføje »Vort Offers Primat«. Det udtrykker hele den Kristnes Kald.

Jacques Madaule er en meget lovende Litteraturkritiker, som bl. a. har skrevet to fortræffelige Bøger om Claudel. Han siger:

Naar en Katolik udfører en profan Handling saasom at tage Ordet ved et Møde, at afgive en Stemmeseddel, at skrive naar han er Skribent, at sælge Gulerødder, naar han er Grønthandler — saa maa han udføre disse Ting med hele sit Jeg. Og ligeledes: naar han kommunikerer, saa mener jeg, at han maa tage sine politiske Bestræbelser, sine Bøger og sine Gulerødder med til det hellige Bord.

... De, der tror, begrænser sig ikke til en negativ Kamp, til at være imod noget, men de maa være for noget, foreslaa noget. Der er et Ord fra Visdomsbogen, som Claudel har lært mig, og som jeg holder saa meget af »*Ne impediatis musicam*« (Forstyr ikke Musikken). Naar de Kristne arbejder paa Harmoniens Indførelse, har de svaret til, hvad Verden venter af os.

Jacques Madaule

Pater Forestier O. P.

Og for denne Gang at slutte med en Præst, som samtidig staar midt i det mest praktiske Arbejde, giver vi Ordet til Dominikaneren, Pater Forestier, der er en af den franske Spejderbevægelses Ledere. Han siger om Opdragelsen:

I Spejderbevægelsen udfører vi et Taalmodighedsarbejde. Et Menneskes Opdragelse er en lang Historie, og Konsekvenserne er fjerne. Mange drømmer om hurtigere og synligere Resultater. Der er talrige Opskrifter paa, hvordan man skal kunne ændre Menneskers Liv uden at ændre deres Hjerter. Man drømmer om magiske Forandringer. Men vi er overbevist om, at Menneskeheden kun ændres og forbedres ved taalmodig Plantning af smaa Eliter.

... Man maa altid huske Péguys Tanke: Tusinder af Kristne gentager mekanisk de frygtelige Ord »Og forlad os vor Skyld, som og vi forlader vore Skyldnere«. Naar pludselig en enkelt af dem ved en lynsnar Oplysning tager disse Ord alvorligt, lader dem trænge ind i sig, da er det med eet den største Revolution, som kan finde Sted.

Lad os gentage: der findes kun een Maade at revolutionere Verden og forny den — og det er at omvende sit Hjerte.

Kloster-Detektiven

af H. S.

9)

»Det er nok kun i Romanerne, man kan den Slags,« svarede Præsten. »Hvordan skulde man dog kunne finde Aftryk paa en Jernnøgle!«

Det var kort før Middag og Broder Amillianus gik ind i Køkkenet for at hjælpe til. Et Øjeblik efter kom han tilbage, straalende af Glæde.

»En sjælden Gæst,« raabte han. »Tænk Dem, det er P. Wendelinus fra Cosimvaba.«

»Hør, Hubertus, hvad er det for Historier, du finder paa? Jeg har allerede hørt det hele af Sr. Xavaria.« Med disse Ord hilste P. Wendelinus sin Vært, da han traadte ind.

»Du ser ellers ikke ud til at søge over mine Historier, som du siger.«

»Nej, det gør jeg heller ikke; tværtimod — jeg glæder mig derover — — ja, altsaa ikke fordi man har handlet saa ilde med dig, men fordi der af denne Sag kan blive Hjælp til noget bestemt, som jeg har at gøre med.«

Pater Hubertus lignede et Spørgsmaalstegn.

»Ja, Guds Forsyn har hjulpet mig,« udbød Pater Wendelinus fornøjet og gned sine Hænder.

»Saa—aa, men ikke mig, saadan øjeblikkeligt set: Jeg har da mistet dyrebare 600 Kr., og jeg har desuden et ganske godt Hul i Hovedet.«

»Naa, hav nu Taalmodighed et Øjeblik. Jeg er kommet hertil for at tale med dig om vigtige Sager.«

»Ja, det kan jeg nok begribe,« svarede P. Hubertus, »ellers havde du nok heller ikke faaet Tid at komme herover. Men hvad er det saa?«

»Jeg vilde meget gerne have en Snedker til Hjælp ovre hos os, og da jeg ikke har Penge til at betale derfor, saa havde jeg tænkt mig, at jeg maaske kunde laane Br. Amillianus i nogle Uger. Saa kan du

faa Br. Justus i Stedet. Snedkerring forstaar han sig jo ikke paa, men i Øjeblikket var der maaske andre Ting, han kunde bruges til.«

»Aah ja, nu begynder det at gaa op for mig, hvor du vil hen. Br. Justus har jo engang været Detektiv eller saadan noget lignende.«

»Ja netop,« svarede P. Wendelinus stolt, »i 4 Aar har han gjort Tjeneste i Scotland Yard.«

»Det ser man ellers ikke paa ham.«

»Nej, det er rigtigt nok. Men netop, fordi man ser saa tilforladelig ud og ligner en, der ikke kan tælle til fem, saa har han høstet sær-

lig store Resultater, har jeg ladet mig fortælle. Han var jo en af deres »Stjerner.«

»Ja, vi kan jo prøve ham,« svarede P. Hubertus.

»Godt, men saa raader jeg dig til, ikke at fortælle nogen om den særlige Hensigt med hans Komme hertil. Hvordan gaar det egentlig med dit Værelse?«

»Det har vi ikke gjort noget ved endnu.«

»Udmærket, men rør saa heller ikke noget derinde, før Br. Justus er her. Han alene kan se mere derinde end du og jeg tilsammen,« svarede P. Wendelinus.

(Fortsættes)

Pastor Alsing hjemme

Søndag d. 8. Juli kom den nyviede Pastor Jørgen Alsing hjem fra Belgien. Søndag d. 16. ds. Kl. 10 fejrer han højtidelig Levitmesse i St. Ansgars Kirke og meddeler Velsignelsen.

Horsens

Søndag den 16. Juli afholdt vi her i Horsens Kristi Legemsprocession i Lighed med tidligere Aar, blot kunde vi ikke faa Lov til at gaa gennem Byens Gader paa Grund af Forholdene, som de laa.

Men trods alt fik vi dog Procession ud af det. Unge Mænd og Piger, Søstre og Præster havde hele Lørdagen før pyntet Kirken og Vejen op til Skolegaarden, hvor der var opstillet et Friluftsalter med Flag og Grønt, saa det dannede en hel Flagallé.

Kl. 10 begyndte Levitmessen celebreret af Monsignore Olrik, Pastor Fr. Grobetz og Pastor Rupp. Prædikenen holdt Monsignore Olrik. Kl. 11,30 begyndte saa Processionen til Friluftsalteret med Kors-

bæreren i Spidsen, saa kom Sognebanneret, derefter hvidklædte Piger med store Blomsterkurve, Ungdomsfanen med Følge, saa Ministranter og Baldakinen, hvorunder Monsignore Olrik bar Monstransen, saa kom Resten af Menigheden med Menighedsbanneret samt et fem Mands Hornorkester.

Efter at Monstransen var udstillet paa det interimistiske Friluftsalter, holdt Pastor Fr. Grobetz Prædikenen.

Efter Prædikenen var der sakramental Velsignelse. Saa gik Processionen tilbage til Kirken, hvor der var Te Deum, og vi bad om en snarlig Fred og et godt Helbred for vor Biskop.

Brinch.

Stillet til Skue i sit eget Blod

Vi begynder denne Gang en Række Betragtninger over den lidende Frelser. I nogen Tid skal vore Tanker dvæle ved, hvad der tildrog sig paa Golgata Bjerget hin hellige Langfredag, som ethvert Krucifiks, vort Øje møder, skal minde os om. Paa denne Høj var det jo, at det Træ blev rejst, hvorpaa den evige Fader stillede sin enbaarne Søn til Skue i hans eget Blod som et Sonemiddel for hele Verdens Synder (Ro. 3, 25). Korset stod der som et Kærlighedens Mindesmærke, der skulde tilraabe alle, som saa paa det: »Saaledes elskede Gud Verden, at han hengav sin enbaarne Søn, for at hver den, som tror paa ham, ikke skal fortabes, men have et evigt Liv« (Joh. 3, 16).

Saa stor var Begivenheden paa dette Sted, at den gav Himlens Tusinder og Titusinder Anledning til at istemme en ny Sang, da Lammet efter sin Himmelfart tog Sæde ved Faderens højre Haand, »Lammet er værdigt til at modtage Magt og Rigdom og Visdom og Styrke og Ære og Herlighed og Lovprisning«, hørte Johannes dem sige med høj Røst (Joh. Aab. 5, 12). Og Grunden er, fordi Lammet blev slagtet og med sit Blod forløste os for Gud af alle Stammer og Tungemaal og Folk og Slægter.

Lad os da forsøge at trænge dybere ind i Syndens og Forsønningens store Hemmelighed for i

Ærbødighed og af et medfølende Hjerter at mindes Herrens tungeste Timer og derved vise en Smule Taknemlighed for al hans Godhed.

At Synden er i Verden, erfarer vi hver Dag. Snart er det os selv, der bliver Genstand for andres Troløshed, Utaknemlighed og Uretfærdighed, og saa svier Synden i os lige til Marv og Ben; snart er det andre, bekendte eller ubekendte, saa bliver vi i hvert Fald mindet om den.

Vi ved ogsaa, at den har været i Verden lige fra Slægtens første Dage. Ja, saa længe er det allerede siden, vi Mennesker er mærket med Taabelighedens Kendetegn! For det er givet: Naar Tomheden og Intetheden rejser sig mod den uendelige Guds Herlighed, saa er en saastor, at man nok forstaar, hvorfor en ufattelig Barnagtighed, saa stor, at man nok forstaar, hvorfor Skriften siger, at Gud, som troner i Himlen, ler ad Verdens Trods og spotter den.

Saa længe er det, siden vi har gaaet med Utaknemlighedens Skamplet paa vor Pande! Gud er vor Fader og Skaber, den, som gjorde og dannede os. Han højede sig ned til os og rakte os Føde, han drog os til sig med Kærlighedens Reb. Fuldkomment var hans Værk; alle hans Veje er Retfærd. En trofast Gud var han og er han, uden Svig, retfærdig og sanddru. Men vi

Skændselsmennesker sveg ham, som en forventet og vanartet Slægt. Det var saadan, vi lønede Herren. De Børn, han har opfodt og fostret, forbrød sig mod deres Fader!

Saa længe er det, siden vi i ubegribeligt Hovmod og Ulydighed gjorde Oprør mod Guds Vilje og Bud, lod haant om hans Retfærdighed og ringeagtede hans hellige Navn! Liv og Død, Velsignelse og Forbandelse var forelagt os. Vi skulde vælge Livet ved at adlyde Herrens Røst og hænge ved ham, og vi formastede os til at vælge Forbandelse og Død. Saa brød de da ind over os, alle de Ulykker og Hjem søgelser, Gud havde truet med. Som en tæt Taage dækker de Jorden, og som Uvejrsskyer formørker de Himlen. Bare vore Synder var snavsede Klæder, saa kunde vi dog tage dem af, men de er jo Spedalskhed, den grufulde Sygdom, der faar Legemets Lemmer til at raadne op i levende Live. Saa er vi fra Fødslen af en Vederstyggelighed i Herrens Øjne, Vredens Børn, i den Grad træl bundne og under Syndens Aag og de onde Aanders og Dødens Magt, at hverken menneskelig Snilde og Energi finder en Udvej, eller det Lys, vi fik i det Gamle Testamente, kan befri og rejse os igen. Der er kun eet Haab og een Frelse: at se op og spejde, om der ikke kommer Hjælp fra det høje, fra Barmhertighedens Gud og al Trøstens Fader.

Og istem nu en Jubelhymne og en Takkesalme, du sørgmodige, for det gode Budskab, der kommer fra den Evige, som har skabt dig. Bliv nu stærk igen, du modløse, i den Kraft, du faar til Udholdenhed og Taalmodighed. Thi hør: Gud gjorde os igen skikkede til at faa Del i de Helles Arvelod i Lyset. Han friede os ud af Mørkets Magt og satte

(Sluttes Side 445)

Katolske Begravelser

Benzon

aut. katolsk Bedemand

Alle Aftaler kan træffes i Hjemmet

CENTRAL 1868

S. L. Møllers Bogtrykkeri

Dansk Reproduktionsanstalt

Rosenørnsallé 29 . København V
Telefoner: 4295, 13,504, 2207

Liturgisk Kalender

Naar der er to Tal i Parenteserne, gælder det første Side tallet i den store Messebog, det andet Nummeret i Søndagsmessebogen.

Juli.

16. S. 7. Søndag e. Pinse (677—59); 2. Bøn: Vor Frue af Bjerget Karmel (997), 3. Bøn*); Hellig Trefoldigheds Præf. (521); sidste Evangelium: Festens ([91]).
17. M. † St. Alexius (1000); 2. (hvid) Bøn: Om de helliges Forbøn ([120]), 3. Bøn: Efter frit Valg, 4. Bøn*); alm. Præf. (525) læses hver Dag, naar ingen anden er opgivet.
18. Ti. St. Kamillus af Lellis (hvid) (1001); 2. Bøn: St. Symphorosa og hendes syv Sønner ([28]), 3. Bøn*).
19. O. St. Vincens af Paul (1002); (hvid) 2. Bøn*).
20. T. St. Hieronymus Æmiliani (hvid) (1003); 2. Bøn: St. Margarete ([61]), 3. Bøn*).
21. F. † St. Præxedes (1007); 2., 3. (hvid) og 4. Bøn som Mandag.
22. L. St. Maria Magdalene (hvid) (1008); 2. Bøn*).
23. S. 8. Søndag e. Pinse (680—(grøn) 60).

Paa hin Tid sagde JESUS til sine Disciple: I har hørt, at der er sagt: Du skal elske din Næste og hade din Fjende. Men jeg siger eder: Elsk eders Fjender, gør godt imod dem, som hader eder, og bed for dem, som forfølger og bagtaler eder.

12. Juli, St. Johannes Gualberti Fest, Evangelium.

Katolsk + Ugeblad

„Nordisk Ugeblad for katolske Kristne“ sammensluttet med „Katolsk Ungdom“

Udgiver: „KATOLSK PRESSE“

Redaktion: H. D. T. KIÆRULFF (ansvarshavende) og J. BERG.

Nørrebrogade 27 C, København N.
Mandag og Fredag Kl. 15—16, Tlf. Nora 6166.

Ekspedition og Kassererkontor:

c/o Sankt Ansgars Forlag, Bredgade 67, København K.

Palæ 4777, Kl. 10-12.

Post-Giro Nr. 57042.

Annønceafdeling: Klosterstræde 23, Tlf. Central 6245. Postgiro 3668.

Abonnementspris 2,75 Kr. Kvartalet. Norge og Sverige 14 Kr. om Aaret, øvrige Udland 18 Kr. om Aaret. Abonnement tegnes paa Bladets Ekspedition eller ethvert Postkontor.

6. Søndag efter Pinse

Efterfølgelse

Jesu Efterfølgelse er den eneste Vej til Frølse. Vi maa ikke lade os afskrække af Vanskelighederne i Begyndelsen. Dybere og dybere vil Kristi Ord, som vi kender fra Evangelierne, trænge ind i os: mere og mere gribende vil vi opleve Frelserens Barmhertighed mod os, og vi vil stadig mere levende erkende, at Frelseren er vort eneste Holdpunkt i dette Liv, at alene hans Naade bevarer os fra Lunkenhed, at han ved sit Ord, ved sin Naade og frem for alt Eukaristien er den Spise, hvortil vi trænger for ikke at gaa til Grunde i dette Livs Ørken (*Evangelium*).

Sandelig, Jesu Efterfølgelse har sin dybeste Grund i vor i Daaben fyldbyrdede mystiske Forening med ham. Siden da lever vi ikke mere et blot naturligt Liv; det »nye Liv« i Kristus griber os, behersker og forklarer det naturlige Liv. Det er et Liv, som helt tager Sigte paa Gud, et Liv »for Gud« (*Epistel*).

Dette er den hellige Forening med Gud, den sande Religion, hvis Væsen er Kærlighed til Gud. Ihukommende vor Svaghed, som den mystiske Indpodning i Kristus endnu ikke fuldstændig har ophævet, beder vi den himmelske Fader, fra hvem al Kraft kommer, om Kærlighed og om, hvad der er det samme, Vækst i det religiøse Liv. I Kristus giver

han os den Spise, som skænker os Kraft og Udholdenhed (*Kirkebøn, Indgangsvers, Graduale, Alleluja*).

Vi beder Frelseren bestyrke os i sin Efterfølgelse og virke sin Naades Undere paa os. Kun i Forening med ham ejer vi det sande Offersind og er i Stand til at fejre det hellige Offer. Da kan vor Bøn ikke være frugtesløs; thi den er selve Kristi Bøn (*Offertorium, Stillebøn*). I det eukaristiske Maaltid opfylder den himmelske Fader vor Bøn, og vi jubler af Taknemlighed (*Kommunionvers*). Maatte den himmelske Spise mere og mere rense os for alt vanhelligt, som ikke passer til det nye Liv i Kristus, og styrke os paa vor Livsvej (*Slutningsbøn*).

P. Wolfgang Czernin O.S.B.

BOGHYLDEN

Grabmann, Martin, La somme théologique de Saint Thomas d'Aquin. 222 S.	5,30
Vialatoux, J.: Philosophie économique. 223 S.	4,90
Saint Bonaventure: La triple voie. 208 S.	4,50
Breton, Valentin-M.: Le Christ de l'âme franciscaine. 268 S.	3,00
Guignet, Marie-Tèreise: Une expérience mystique, Marie-Antoinette de Geuser. 296 S.	5,05
Un modèle des épouses. La bienheureuse Marguerite de Lorraine. 169 S.	2,25
Karrer, Otto und Hugo Rahner (Hrsg.): Ignatius von Loyola. Geistliche Briefe. 287 S.	14,00
Walter, Eugen: Glaube, Hoffnung und Liebe im neuen Testament. 210 S.	6,05

ARNOLD BUSCK
International Boghandel
Kjøbmagergade 49
Telefon C. 2453

Emanuel Jensen & H. Schumacher

Murer- & Entreprenørforetning A/S

Bygningspriser. Jernbeton, Murerarbejde, Dampskorstene, Kedelindmuring, Isolering, Kloakarb.

Johs. Schrøder, Entreprenør

L. Schumacher, Murermester

Godthaabsvej 142, Kbhvn F, Centr. 968
Indgang fra Vaglevej

N. P. Rostrup

Katolske Begravelser

30 Aars Erfaring
Valkendorfsvej 34-36
Tlf. 778 - 728

VALD. FOERSON

AMAGERTORV 27. TELF. CENT. 4310 - BYEN 4310

ALLE GUMMIVARER TIL HOSPITALER OG SYGEHUSE
LEVERANDØR TIL KATH. HOSPITALER.

St. Knud Lavards Kirke

Til alle Læsere af Katolsk Ugeblad henvender Sankt Knud Lavards Menighed sig for at anmode om Hjælp til Gennemførelse af en Basar til Fordel for den nye haardt tiltrængte Kirkebygning.

Pladsforholdene i det lille Kapel er yderst utilfredsstillende for den voksende Menighed. Det er heldigvis lykkedes Vikariatet at erhverve en godt beliggende ny stor Grund, og man haaber saa snart som muligt at komme i Gang med Byggeriet. Hertil skulde den paatænkte Basar gerne hjælpe godt fremad.

Vil De, kære Læser, være med til at hjælpe Menigheden i denne vigtige Sag? Det er i Aar sværere end nogensinde at fremskaffe noget, der kan sælges i Boderne eller vindes i Tombolaen. Har De ikke i Deres Gemmer noget, der kunde egne sig til disse Formaal?

Om muligt bedes Deres Gave sendt til Pastoratet Sankt Knud Lavardsvej 6, Kongens Lyngby; ønskes det afhentet, kan dette aftales pr. Telefon Lyngby 2935, Kl. 9—10.

Enhver Gave, ethvert Beløb er velkomment og modtages med Tak.

Basarkomitéen.

St. Andreas Kirke

Onsd. 19. Juli Kl. 8 Mødreforeningens Messe.

Adoption

Katolske Familier, der kunde tænke sig at adoptere et lille Barn, bedes snarest muligt henvende sig til Pastor W. Vick, Mariegade 8, Haderslev.

Yngre Kvinde eller Mand

der kan passe Telefonen og deltage i det huslige Arbejde, søges straks eller pr. 1. August i

Katolsk Præstegaard,
Ryesgade 26,
Aarhus.

Stillet til Skue

i sit eget Blod

fortsat fra Side 443

os over i sin elskede Søns Rige, i hvem vi har Forløsningen og Syndernes Forladelse.

Forløsningen og Syndernes Forladelse fuldbyrdes paa den Maade, som vor Frelser selv forklarede det, da han talte om det Hverv, han havde faaet paalagt af sin himmelske Fader. »Jeg er den gode Hyrde,« sagde han en Dag, medens han stod i Jerusalems Gader, omgivet af Venner og Fjender. Han var dengang at se til som den Forherligelse for Folket Israel, som det Lys til Hedningernes Oplysning og som den Frelse for alle Mennesker, som Gud Fader havde beredt. »Den gode Hyrde giver sit Liv

for sine Faar. — Jeg giver mit Liv for mine Faar. Jeg har endnu andre Faar (Hedningerne), som ikke tilhører denne (den jødiske) Faarefold. Ogsaa dem bør jeg føre hid, og de skal høre min Røst; og der skal blive een Hjord og een Hyrde.« Altsaa som hele Slægtens Hoved, der gaar i Borgen for alle, vil Jesus være Forsoningen for vore Synder. »Derfor elsker Faderen mig,« fortsætter han, »fordi jeg hengiver mit Liv for at tage det igen. Ingen tager det fra mig, men jeg sætter det til af mig selv; jeg har Magt til at hengive det, og jeg har Magt til at tage det igen. Dette Bud modtog jeg af min Fader« (Joh. 10, 11—18).

Hvis vi havde faaet Lov til at se ind i Jesu hellige Hjerter i det Øjeblik, han stod og talte disse Ord, vilde vi have set en Lydig-

SOMMERENS

GUDSTJENESTELISTE

SØNDAGSMESSE

København

Sct. Ansgars Kirke (Bredgade 64)...	7; 8; 10
Jesu Hjerter Kirke (Stenosgade 4)...	6; 7; 7½; 8½; 10; 11½
Sakramentskirken (Nørrebrog. 27)	8; 10
Sct. Mariæ Kirke (Jens Jessensv.7)	8; 10
St. Annæ Kirke (Sundby)	7½; 10
Sct. Andreas Kirke (Ordrup)	7; 8; 10

Magasin
du Nord

... den ny Tids Stormagasin

God Vask
- Geismar Vask

Telefon Central 246 (7 Led.)

<i>Sct. Therese Kirke</i> (Bernstorffsvej 54)	8½; 11
<i>Sct. Antoni Kirke</i> (Fr.sundsv. 225)	8; 10
<i>St. Augustins Kirke</i> (Jagtvej 183)...	8
<i>Hellige Families Kapel</i> (Valby Langgade 117)	7½
<i>Sct. Nikolaj Kapel</i> (Strøbyvej 2, Hvidovre)	9
<i>Sct. Mikael's Kapel</i> (Vandtaarnsvej 7)	9½

Nordsjælland

<i>Aasebakken</i> (Vor Frue Kloster pr. Birkerød)	8
<i>Asserbo</i> (»Friheden«, Skovbovej) ..	9 (25. Juni-23. Juli samt 6. og 13. Aug.).
<i>Dragør</i> (Øresundsallé)	(2. Juli og hveranden Søndag) 10
<i>Farum</i> (Gl. Farumgaard)	9½
<i>Lyngby</i> (Knud Lavardsvej)	7½; 8½; 10
<i>Helsingør</i> (Nygade)	8; 10
<i>Hillerød</i> (Godthaabsvej 24)	8; 10
<i>Ilørsholm</i>	9¼
<i>Trørød</i>	9

Øvrige Sjælland

<i>Allerslev</i>	6½
<i>Gørlev</i> (ved Aagaard)	(1. Sønd. i Md.) 10
<i>Holbæk</i> (Kastanievej 17)	9½ (i Kirken) (paa Hospitalet 7)
<i>Holmegaard Glasværk</i>	(Sidste Sønd. i Md., dog ikke Juni) 9
<i>Kalundborg</i> (Lundemarken 15)	(2. og 4. Sønd. i Md.) 10
<i>Køge</i> (Bjerggade 22)	8½; 10¼
<i>Ledreborg</i>	9½
<i>Næstved</i> (Præstøvej 29)	8; 10 (2. Sønd. i Md.) 8; 9½ og 10¼
<i>Ringsted</i> (St. Knudsgade 19)	8; 10
<i>Roskilde</i> (Frederiksborgvej 11) ...	6 (paa Hosp.); 8; 10
<i>Skelskør</i> (Banegaarden)	(3. Sønd. i Md.) 10
<i>Stagelse</i> (Frederiksgade 7)	8; 10
<i>Taastrup</i> (Køgevej)	7½; 10¼
<i>Vordingborg</i> (Chr. Winthersvej)...	(1. og 3. Sønd. i Md.) 10

Lolland-Falster

<i>Maribo</i> (Ny Østergade 4)	9 (m. dansk Præd.); 10½ (m. polsk Præd.)
<i>Nykøbing F.</i> (Bispegade 12)	8; 9½ (m. dansk Prædiken), 11 (m. polsk Prædiken)

Fyn

<i>Assens</i> (Nørregade 3)	10 (bortfalder dog i Regelen sidste Sønd. i Md.)
<i>Nyborg</i> (Vindingevej)	8; 10
<i>Odense</i> (St. Albani Torv)	7; 8; 10
(Hospitalet)	6
<i>Svendborg</i> (Havnegade 1)	8; 10

Bornholm

<i>Aakirkeby</i> (Gregersgade 20)	10½
---	-----

Jylland

<i>Aabenraa</i> (Søndertorv)	5,40; 9¾
<i>Aalborg</i> (Kastetvej 1)	6; 8; 10
<i>Aarhus</i> (ved Hovedbanegaarden)...	7; 8; 10 (paa Hospitalet: 6)
<i>Ebeltoft</i> (Villa Pax)	(3. Sønd. i de ulige Mdr.) 9¼
<i>Fredericia</i> (Sjællandsgade 50)	7; 9½
<i>Grenaa</i> (Afholdshotellet, Store Gade 9)	(3. Sønd. i de lige Mdr.) 10
<i>Haderslev</i> (Mariegade 8)	8; 10
<i>Horsens</i> (Nørregade 19)	7½; 10
<i>Kolding</i> (Kralundsvej 2)	7½; 9½ (Klinikken Kl. 6)
<i>Odder</i> (Holsteinsgade 29)	(2. og 4. Sønd. i Md.) Komm. 9¼; Messe 10¼
<i>Pindstrup</i>	(1. og 3. Sønd. i Md.) 10
<i>Sønderborg</i> (Ringridervej 35)	10 (dog ikke 25. Juni og 23. Juli)
<i>Viborg</i> (Mogensgade 8)	8; 10

hed mod Gud Fader af enestaaende Fuldkommenhed og en Kærlighed til os Mennesker af en uendelig stor Inderlighed. Det var disse to Dyder, der fik Jesus til at hengive sin Ære, sit Blod og sit Liv for Jøder og Hedninger, for at disse ved hans Død kunde genvinde det ved Synden tabte Liv og have det i Fylde. Jesu Hjertes Kærlighed og Lydighed er altsaa Aarsag til, at vor Frelser hengav sig selv som Løsepenge for os, at han lod sig hænge op paa Korsets Træ som Forsoning for vore Synder og forløste os fra den Forbandelse, det Gamle Testamente havde udtalt over os, idet han selv blev til Forbandelse i Stedet for os.

Naar nu Gud og vor Frelser er saa gode mod os, maa vort højeste Ønske være, at alle Mennesker siger tilbørlig Tak for den os udviste Barmhertighed. Men Ord alene er ikke nok. Taknemligheden maa ogsaa vise sig i Gerning, og det paa forskellig Vis.

Alle, der ikke er døbt og derfor mangler det guddommelige Liv, som Kristus vilde forskaaffe os, skal aabne deres Hjerte for Troens Lys, angre deres Synder, øve den Bod, som Kristus selv forlanger, modtage Daabens Sakramente og leve i Kristi Kirke efter hans Lære og Bud.

De, som ved Satans List lod sig lokke ud af Kristi Faarefold eller ved svær Synd er blevet visne Grene paa den levende Vinstok, skal erkende deres Ulykke, græde over deres Fejltrin, vende tilbage til deres Frelser og ved et værdigt Skriftemaal genvinde, hvad de har tabt.

Alle Kristne, baade de, som staar, og de, som er faldet, er nødte til at stride den gode Strid, som jo ikke kan undgaas af dem, der vil bevare det overnaturlige Liv indtil Døden. De skal forsvare sig mod deres tredobbelte Fjende: det onde Begær i os selv; mod den gudforglemmende Verden omkring os, og mod Løgnens Aand, vor fælles Fjende fra Begyndelsen af. Dette vilde være den Taknemlighed, som vor Frelser sætter mest Pris paa.

F. K.

Leverandører til den nye Præstegaard og Menighedssal i St. Mariæ Sogn

<p>Th. P. Stillinge <i>Tømrermester</i> Sejrogade 15 Tlf. Ryvang 1225</p>	<p>LEDIG</p>	<p>AAGE HJORTH-JENSEN <i>Malerfirma</i> Vesterbrogade 64 Tlf. Vester 9909</p>
	<p>AALBORG M. Thomsen Støtt <i>Entreprenør og Murermester</i> Kong Christians Allé 6 Telefon 1992</p>	<p>NAKSKOV Chr. Steffensen <i>HERREEKVIPERING</i> Fruegade 8, Nakskov, Tlf. 796 Leverandør</p>

HORSENS

<p>Installationsforretningen »Lyset« <i>Torvet 10 . Telefon 618</i> Alt udføres i Installationer Alt haves i Lamper og Lysekroner Alle Reparationer, hurtigt, godt og billigt <i>Installatør for Sct. Joseph Søstre</i></p>	<p>LEDIG</p>	<p>H. F. Caspersen <i>BAGERI</i> Sønderbro 71 . Telefon 1074 Leverandør til Sct. Josephs Hospital</p>
<p>S. Henningsen <i>Slagtermester</i> Kattesundet 22 . Telefon 1351 Lev. til St. Josephs Hospital og Sølyst</p>	<p>Svend Hansen Kun 1. Kl. Kød og Paalæg føres Hjemmel. Medister og Leverpostej Fabrikvej 33 . Telefon 1379 Lev. til Sct. Josephs Hospital</p>	<p>Bagermestrenes Rugbrødsfabrik A/S Telefon 310 Leverandør til Sct. Joseph Hospital</p>
<p><i>Manufaktur . Trikotage . Udstyr</i> A-S Horsens Textil Lager Leverandør til katolske Institutioner</p>	<p>Køb hos vore Annoncører</p>	<p>Carl Bech aut. elektr. Installatør Vestergade 33 . Telf. 1026 Leverandør til kath. Menighed</p>

AARHUS

<p>H. J. Madsens Begravelsesforretning <i>tidligere I. A. Pedersen</i> Telefoner: 2516 . 1805 Jægergaardsgade 17 . 19 . Aarhus</p>	<p><i>Alfred Pihl</i> Bagermester, Conditori Telefon 3041 - Hammershus Leverandør til St. Josef Hospital</p>	
<p>A. B. C.</p>	<p><i>syn. Gummibadehætter Gummibukser Gummunderlag Gummiforklæder</i> HØILUND CARLSEN Aaboulevarden 45, Aarhus, Tlf. 1347</p>	<p><i>Skomager</i> Chr. M. Jensen Ryesgade 23, o. G. Gennemg. v. Fajancevarehuset Telefon 8326</p>
<p>LEDIG</p>	<p>KØBMANDS- OG HAANDVÆRKERBANKEN Hovedkontor: Store Torv 12, Telefon 4090 (flere Linier) Søndre Afdeling: Aarhus Hovedbanegaard, Tlf. 4088 - 4089</p>	
<p><i>Smørrebrød</i> „BOTHILLA“ Ryesgade 24 Telefon 6162</p>	<p><i>Andelsselskabet</i> DE FORENEDE MEJERIER Hovedtelefon: Nr. 8888 (3 Linier)</p> <p><i>MEJERIET</i> Vesterbro Byens førende Tlf. 8700 (4 Lin.)</p>	

RANDERS

<p>Johs. Stoffregen <i>Malermester</i> Telefon 3204 . Randers Leverandør til Sct. Joseph Hospital</p>	<p>Brdr. Qvist Brændselsforretning Kul . Koks . Tørv og Optændingsbrænde til billigste Priser Randers, Adelgade 10, Tlf. 1375 Leverandør til St. Josefs Hospital</p>	<p>Randers Andelsmejeri Telefon 776 (4 Linier) Fineste Mejeriprodukter fra Dyrlæge kontrollerede Besætninger</p>
<p>Alfred Jørgensen <i>Kolonial . Vine . Delikatesse</i> Brødregade . Telefon 382 Leverandør til de katolske Institutioner.</p>	<p><i>Mineralvandsfabrikken</i> »CITO« Slynborggade 21, Tlf. 48, 146 Lev. til Sct. Josephe Hospital</p>	<p>N. M. Nielsen Vand- & Gasmester v. Martin Nielsen W. C. Installationer, Rep. af Centralvarmeoone Markedsgade 16, Telefon 1834 Leverandør til St. Josef Hospital</p>
<p>Johs. E. Mortensen <i>Bagermester</i> Nørreboulevard . Telefon 1157 Lev. til Sct. Josephs Hospital</p>	 <p>Alt vedrørende Begravelser i By og paa Land ordnes uden ekstra Betaling . . . M. MØNSTER'S Snedker- og Lignsteforretn., Tlf. 2161 Nørregade 10 (v. Branden).</p>	
<p>Randers Kul-Kompagni <i>Aktieselskab</i> Kul- og Koke-Import Kulkajen . Randers Telefon 3900 (4 Linier)</p>		

VEJLE

	<p>C. V. BERG <i>Blikkenslagermester</i> Autoriseret Gas- og Vandmester Langelinie 53 . Telefon 2751 Lev. til de katolske Institutioner</p>	<p>Niels Bentzen & Co. TORVEGADE 6 . TELF. 306 . 307</p>
	<p>Hvidehus Boglade <i>Jul. Jensen . Jens Hagner</i> Nørregade 6 . Vejle . Tlf. 360 ... Bogladen med de mange Bøger</p>	<p>Vejle Trælast & Kulkompagni Havnegade 22 . Tlf. 68 og 69 Lev. til de kat. Institutioner</p>
<p>Carl Petersen <i>Slagtermester</i> 1. Kl. Varer - Pølsefabrik Nørregade 2 . Tlf. 1721 Leverandør til St. Maria Hospital</p>	<p>¹/₈ Vejle Mælkekompagni <i>Fineste Mejeriprodukter</i> Vejle . Telefon 385 Leverandør til St. Maria Hospital</p>	<p>VEJLE NY Mineralvandsfabrik P. C. NIELSEN Vissingsgade 8, Telefon 121, 205 Leverandør til St. Maria Hospital</p>
<p>Arbejdernes Fællesbageri <i>Aktieselskab</i> Bleggrds. 15, Tlf. 287 - 597 Leverandør til St. Maria Hospital</p>	<p>LEDIG</p>	<p>Niels Boesen <i>Katolske Begravelser ordnes</i> Nørrebrogade 9 . Tlf. 725</p>
<p>Tegn Deres Forsikringer hos N. Fr. Petersen Søndergade 18 . Telefon 2207 . 2 Linier</p>	<p>J. P. Fibiger Jensen <i>Slagtermester</i> Prima Kød og Flæsk Stalgaardsg. 24, Tlf. 931 Lev. til St. Maria Hospital</p>	<p>J. ANCKER & SØN <i>Murermestre</i> Alt Murerarbejde Tennesgade 36 . Telefon 1438 Udfører Murerarbejdet for de katolske Institutioner i Vejle</p>

Katolsk

23. Juli 1944

92. Aarg.

Nr. 30

Ugeblad

Den store Tryghed

Somme Tider læser jeg Messe foran nogle meget gamle Kanontavler. De er først blevet trykt i sort og bagefter koloreret med meget stærke Farver, saaledes som man kolorede Billeder dengang, da Folk ikke var født kloge og kritiske.

Paa disse Tavler ser man den lidende Kristus; ikke saadan, som han nu males af overkultiverede Kunstnere, men saadan som jævne, naturlige Mennesker, du og jeg, f. Eks., forestiller sig ham.

*

Paa et Billede slæber Kristus Korset til Retterstedet. Dybt bøjet under Vægten, med et Reb om Halsen, med Haaret sammenklistret af Blod, med Ansigtet dækket af Udmattelsens Sved og besudlet af raa og hadske Menneskers Spyt.

Ikke en eneste Ven er hos ham.

Han er alene, kun omgivet af den triumferende, hadefulde Mængde. Veronika har endnu ikke banet sig Vej hen til ham, eller ogsaa er hun allerede jaget bort.

Jesus af Nazareth er dér kun som et usselt Kryb, der generer en, og som man derfor uden videre dræber.

»Man« — det er i dette Tilfælde den prægtigt klædte romerske Centurion, som fra sin dansende Hest haanligt betragter den dødsdømte.

»Man« — det er de romerske Soldater, som har moret sig over den værgeløse.

»Man« — det er ogsaa de jødiske Lærde, de forslagne og indbildske.

»Man« — det er endelig Mængden, som raaber Skældsord ... og griner ... og spytter.

Saaledes er altsaa Billedet paa mit Alters ene Kanontavle. Paa det er Kristus Ormen, som den mægtige romerske Cæsar har knust under sin Fod.

Cæsar fortsætter sin Vej uden at se sig om. Man vender sig ikke efter det Kryb, man har traadt paa.

*

Kristus var knust — tilintetgjort — færdig.

Og dog — — —

Hvor er i Dag den straalende Centurion paa den dansende Hest? Hvad er der blevet af ham? Og hvad hed han for Resten?

Hvor er Soldaterne, som haanede »Jødernes Konge«?

Hvor er Israels snu og indbildske Lærde og Skriftkloge?

Hvor er den hylende, grinende, spyttende Mængde?

Hvor er Pontius Pilatus, han, som havde Magt til at dræbe og til ikke at dræbe, — han, som dræbte, da han havde vasket sine Hænder?

Hvor er Cæsar Augustus, der blev hyldet som en Halvgud i det fjerne, triumfdrukne Rom?

En Helbredelse i Sydsjælland

Pastor Alsing
i København

Quirinalet —
fra Paveresidens
til Kongeslot

Reformationen
og Historikerne

Ja, hvor er de nu? Hvad er de nu?

Støv og intet — intet og Støv.

*

Men hvor er saa Kristus?

Ja, spørg efter ham i al Verdens katolske Kirker, i de mægtige Domkirker, hvor hans Opstandelse daglig forkyndes under Klokkernes Kimen og Orglets Brusen. Spørg efter ham i smaa beskedne Landsbykirker og i de stille Klosterkapeller, hvor Kærligheden stiger som duftende Røgelse op imod hans Trone.

Er Kristus ikke andre Steder?

Jo, i alle sine utallige troendes Hjerter. Har vi ikke hørt Paaskeklokkernes Jubel? Har vi ikke set Skriftestolene belejrede Paaskelørdag? Saa vi ikke Kommunionbænkene blive stormede Paaskemorgen?

Men ikke blot i Kirkerne, ikke blot i sine trofaste Venners Hjerter er Kristus.

I alle Sjæle optager han Hovedpladsen, hvad enten han elskes eller hades af dem. Han er nemlig ikke glemt, — han er ikke blevet til Støv og til intet.

*

Saa dan taler Billedet paa Kanontavlen til mig, og gennem mig ogsaa til dig, min Læser. Det kan ske, at man læser en Bog eller Avisartikel, som faar ens Mod til at synke, saa at man tænker: »Ja, det gaar nok ikke længere — de andre knuser snart Kirken — hvad skal det dog blive til!« (Stattes Side 459)

Munkemel

H. HINSCH - Brændselsforretning
VESTER 601 (Forh. N. P. NIELSEN) VESTER 601
VODROFF TVÆRGADE 4
KUL - KOKS - BRÆNDE

KØBENHAVNS BRÆNDELS KOMPAGNI
KUL KOKS
NØRREGADE 15 TELF. 9270

GAMELCA med den rigtige Kaffesmag
Forlang den hos Deres Købmand
Fabrikeret af **A. C. GAMÉL**

G. Garth-Grüner
Landsretssagfører
Frederiksholms Kanal 6, Kbh.
Tlf.: 12,166 og 12,161

Beskyt Deres
Værdipapirer

Henlæg dem i

Opbevaringsdepot

De fritages for Eftersyn af Udtrækning og
Klipning af Kuponer m. v.
De hævdede Kuponbeløb indsættes paa Deres
Konto eller udbetales Dem.

Gebyr 50 Øre pr. 1000 Kr.
Paalydende
(Minimum 2 Kr.)

**DEN DANSKE
LANDMANDSBANK**

Alle Oplysninger meddeles af
vore Filialer eller vort Hovedsæde
Telefon Central 6500 - Lokal 65

Molins flydende Hjemmefarver
til Gardiner, Garderobe, Strømper m. m.
Bonalin-Kompagniet A/S, København F
Tomme Flasker godtgøres af de Handlende

Torp & Co.
BLIKKENSLAGERMESTER
Aut. Gas-, Vand- og Sanitetsmester
Amagerbrogade 154
Tlf. Amg. 173 Privat: Amg. 8122

ROSENBERG
Tonic Water
Faas over hele Danmark

TIL AL VASK og RENSNING

We-Pe
PRODUKTER

Worning & Petersen
VILLI GABRIELSEN

Bageri & Conditori
Johan Aschengreen
Amagerbrogade 72, Telefon Amager 353
Filial: Amagerbrog. 125, Telefon Amager 4019

Anton Siegler
Malermester
Klingegade 17 Vester 4753

Tidsskrifter
Brochurer
Cirkulærer
Breupapir
Reklamekort
Programmer
o. s. v.

Bogtrykkeriet **TERTIA**
Goth. 5077 y. Sallingvej 32 . F
Leverandør af Katolsk Sogneblad

HORISONTEN RUNDT

Pastor Alsing i København

Under stor Højtidelighed fejrede den nyviiede *Pastor Jørgen Alsing* i Søndags sin første højtidelige Levitmesse i Sct. Ansgars Kirke.

Kirken — der var smukt pyntet — var fyldt da Gudstjenesten begyndte, og i sin Prædiken bød *Pastor Geertz-Hansen* den nyviiede Præst Velkommen samt tegnede et Billede af Arbejdskaarene herhjemme. Efter Messen meddelte *Pastor Alsing* de tilstedeværende sin Velsignelse.

Vor Frue Kirke i Aarhus

Den store Eksplosionsulykke i Aarhus for nylig, der krævede saa mange Ofre og bragte Sorg i saa mange Hjem, staar endnu i klar Erindring. Gennem Dagspressen er man blevet gjort bekendt med en Del af de forvoldte Skader, bl. a. paa Domkirken. Den katolske Vor

Et af Hullerne i Spiret - set indefra. Projektilet er her slaaet gennem Kobberet og Forskalningen og har knust en af de svære Bjælker, der danner Spirets Skelet.

Frue Kirke i Ryegade (nær Bane-gaarden) er ligeledes blevet ramt. Kirkens store Glasmalerier er som ved et Mirakel forblevet intakt, hvorimod adskillige andre Ruder er knust. Ikke mindre end ti Projektiler (Blindgængere) foruden et Utal af Sprængstykker og Jerndele er imidlertid havnet paa Kirkens Omraade, hvor der er anrettet betydelig Ravage, saaledes i Kirke-spiret, paa Loftet over søndre Kirkeskib samt i Skolebygningen, men til alt Held eksploderede ingen af Nedslagene og krævede ingen Ofre.

En Helbredelse i Sydsjælland

Den kendte Forfatter *Pater Svensson S. J.* har offentliggjort nogle Erindringer fra sit Virke som Missionær i Danmark; deraf er denne Oplevelse taget:

En Dag fik jeg følgende Brev fra København:

Nær ved Overvindinge ligger en halvferdsaarig Bondekone for Døden. Hun er den eneste Katolik paa Egnen og bor hos sin gifte Søn, som er Forpagter af en ensomt beliggende Landejendom. Skønt han er Protestant, har han lige skrevet til mig og bedt mig indtrængende om at besøge Moderen og meddele hende de sidste Sakramenter. Kan De ikke cykle derover i mit Sted og forberede den gamle Kone til Døden. Det vil ganske vist tage Dem en hel Dag, men jeg vilde være Dem meget taknemmelig, navnlig hvis De kunde begive Dem af Sted allerede i Morgen.

Med Hilsen
Deres P. v. Geyer.

Pater v. Geyer var en af mine bedste Venner. Han havde engang indtaget en høj Stilling i Verden, men havde givet Afkald paa alt for at ofre sig for de fattige og ulykkelige.

Inden i Paterens Brev laa Brevet fra den syge Kones Søn. Han beskrev deri indgaaende, hvor syg Moderen var, og sagde, at hvis Præsten vilde finde hende i Live, var der ingen Tid at give bort.

Jeg ordnede derfor alt saaledes, at jeg kunde tage bort næste Dag, og da jeg havde en meget lang Vej for mig, kørte jeg ganske tidligt hjemmefra med Alterens Sakramente og den hellige Olie.

Først hen imod Middag naaede jeg Forpagtergaarden, som laa i et smukt, ægte sydsjællandsk Landskab, og blev modtaget uden for Huset af Forpagteren selv, en

høj, kraftig Mand, og hans Børn. Han trykkede min Haand og sagde: »Hvor er jeg dog glad over, at De kom saa hurtigt, Hr. Pastor! Var De blot kommet een eller to Dage senere, havde De sikkert ikke mere fundet min Moder i Live«.

»Staar det saa daarligt til«?

»Ja, det er vist paa det aller-sidste«.

»Kan hun tale«?

»Kun med stor Vanskelighed. Hun kan næsten ikke faa Vejret, og saa er hun saa urolig og ofte ganske uklar, saa hun tror, hun er omgivet af hemmelighedsfulde Væsener«.

Et Øjeblik efter stod jeg i Syge-værelset, hvor Forpagterens unge Kone puslede om den døende. Den gamle Kvindes Ausigt var blaaligt og opsvulmet, hun trak Vejret med en pibende Lyd og kastede sig uroligt fra den ene Side til den anden. Da jeg tog hendes Haand, gav hun et svagt Nik; tale kunde hun ikke.

»Mor har haft det rigtig daarligt hele Morgen«, sagde Svi-gerdatteren, da hun havde hilst paa mig og takket mig venligt, fordi jeg var kommet. »Hun taler om en sort Hund, som hun tror ligger under Sengen. Det er Feberen, som faar hende til at tale saa vildt«.

Jeg kunde nok se, at jeg maatte skynde mig, hvis den døende skulde modtage Vandringsbrødet og de syges Salvelse. Men til min Forbavselse hørte jeg pludselig, at hun talte, ganske vist med Besvær, men klart og tydeligt: »Jeg vil gerne skrifte«.

Jeg kunde nok se, at jeg maatte skynde mig, og saa hjalp jeg hende til at skrifte, bad en lille Angerbøn med hende og forberedte hende ganske kort Modtagelsen af Kommunionen. Saa ordnede jeg alt det nødvendige til den hellige Handling, lagde en hvid Dug paa et lille Bord, som

stod i Hjørnet, stillede et Krucifix derpaa mellem to Voksløys, anbragte Vievandet, den hellige Olie o. s. v.

Imidlertid var Sønnen og Svigerdatteren og Børnene kommet ind, og de knælede straks allesammen, som de saa mig gøre. Med faa Ord forklarede jeg dem Meningen med det, som nu skulde ske, og fortalte dem, at Frelseren selv var kommet ind i deres Hus for at besøge den syge Bedstemoder, trøste hende og føre hende til Himlen. »Medens han levede blandt Menneskene, helbredte han alle de syge, som troede paa ham og bad ham om Hjælp. Det samme kan han gøre den Dag i Dag. Derfor vil vi sammen bede til ham i Tro og Tillid«.

Derpaa bad jeg nogle Bønner som Forberedelse til den hellige Kommunion, og den protestantiske Familie var saa dybt greben og saa andægtig, at jeg aldrig har set større Andagt ved et Dødsleje. — —

Det, jeg nu vil fortælle, lyder maaske mærkværdigt, men jeg fortæller det nøjagtig, som det skete, ganske jævnt og uden nogen som helst Besmykkelse; jeg vil blot forudskikke den Bemærkning, at saadanne — og lignende Begivenheder forekommer meget hyppigere i Missionærers Liv, end man tænker sig, navnlig iblandt fattige og i den jævne, fromme Landbefolkning.

Da jeg rakte den gamle Kone den hellige Kommunion, kunde jeg se, at det kostede hende store Smerter blot at aabne Munden. Hendes Ansigt var fuldstændig endøendes; Panden var dækket af Sved, og Ansigtssfarven var stadig blaalig; men hun modtog Himmelbrødet med et Udtryk af inderlig Lykke og Glæde.

Medens jeg gik tilbage til Bordet kaldte pludselig bag ved mig en høj Stemme, som jeg ikke havde hørt før:

»Hr. Pastor, aah, Hr. Pastor«!

Jeg vendte mig for at se, hvem der saaledes kaldte paa mig, og jeg saa, at hele Familien endnu laa paa Knæ, men alles Blikke var rettet mod den døende; hende var det, som igen raabte: Hr. Pastor, aah, kære Hr. Pastor«!

En utrolig Forandring var i Løbet af de faa Minutter foregaaet med den dødsyge Kvinde. Den ligagtige Farve var forsvundet, Ansigtet var friskt og sundt, og hun satte sig med et kraftigt Ryk op i Sengen og saa smilende paa mig.

Jeg vilde knap nok tro mine egne Øjne; men nu lød den glade Stemme igen: »Hr. Pastor, jeg er rask, fuldstændig rask«! Nu stod vi allesammen ved Sengen. Sønnen, som troede, at Moderen igen fantaserede, bad hende om

P. Jon Svensson S. J.

at lægge sig ned igen, men hun forsikrede smilende atter og atter, at hun befandt sig saa godt og var ganske rask.

»Men læg dig nu bare ned igen, Bedstemor«, sagde det ældste Barnebarn, en lille Pige, og trykkede med sine smaa Hænder Bedstemoderen tilbage i Puderne.

Jeg traadte helt hen til hende og betragtede forbausset hendes Ansigt, som næsten ikke var til at kende igen.

»De maa tro mig, Hr. Pastor, jeg er slet ikke syg mere«.

»Men hvordan er det dog sket spurgte jeg.

»Det ved jeg ikke; men i det Øjeblik, da jeg modtog Hostien, forsvandt Smerterne, og jeg fik det saa godt«!

Sønnen og Svigerdatteren saa paa hinanden, og Børnene stirrede med aaben Mund paa Bedstemoderen.

»Hun taler vildt igen«, hviskede den unge Kone til sin Mand; men han stod og saa paa sin Moder og svarede ikke.

Den gamle Kone greb begge mine Hænder og sagde: »Hr. Pastor, Vor Herre har gjort mig rask«. Og jeg svarede: »Ja, jeg tror, at De har Ret«. Sønnen fandt nu paa at føle hendes Puls, og et Øjeblik efter sagde han: »Den slaar roligt og kraftigt«.

Jeg opfordrede nu Familien til at bede en Takkebøn for den hellige Kommunion sammen med mig. De knælede igen ned, jeg bad for, og de gentog, andægtigt mine Ord, men den, som svarede højest og tydeligst, var den helbredte.

Da Bønnen var endt, erklærede hun, at hun vilde staa op; men Sønnen bad hende saa indtrængende blive liggende indtil Aften, at hun til sidst lovede det. Han og jeg forlod saa Sygeværelset, medens Svigerdatteren og Børnebørnene blev hos Bedstemoder; vi kunde høre deres muntre Snakken over i den anden Stue.

Jeg spiste til Middag sammen med Familien og blev derefter endnu et Par Timer paa Gaarden for at se om Helbredelsen var af Varighed eller kun blev en Skuffelse. Men den var ægte nok, og tilsidst var de alle, først og fremmest Bedstemoder selv, fast overbeviste om at Vor Herre havde helbredt hende pludseligt og fuldstændigt.

*

Nogle Maaneder senere kom jeg tilfældigt atter til Egnen omkring Overvindinge, og jeg kunde naturligvis ikke modstaa Fristelsen til at besøge Forpagterfamilien. Allerede paa lang Afstand fra Gaarden kunde jeg se en Kvinde, som gik rask og rørig frem og tilbage og hængte Tøj til Tørre, og da jeg kom nærmere, saa jeg til min store Glæde, at det var Bedstemoderen. Hun havde ikke fejlet det allermindste siden den Dag, jeg besøgte hende.

Jeg blev modtaget med stor Venlighed af hele Familien og tilbragte et Par Timer sammen med den; og naturligtvis talte vi

atter og atter om den store Velgøring, som Frelseren i Alterets Sakramente havde bevidst deres Hus. *Jon Svensson S. J.*

store Profet og hans Spaadom om, at han vilde genopbygge sit Legems Tempel paa tre Dage. De gør Nar ad hans Guddomsværdighed og indbyder ham ironisk til at stige ned af Korset, hvis han er Guds Søn.

Jesus Kristus XXV

„Til Spot for Folk og Mængden til Foragt“

Kun med dyb Sorg og Vemod kan man tænke paa Langfredagens Begivenheder. Det var jo usigelig tunge Veje, vor Frelser vilde gaa for at kunne være Forsoning for vore Synder. Lad os følge ham med den Ærefrygt, Medlidenhed og Taknemlighed i Hjertet, som hans hellige Moders Sjæl var opfyldt af, da hun stod ved Sønnens Kors i de lange pinefulde Timer, medens Forløsning blev fuldbyrdet.

Rundt omkring saas Folk, der lo ad den Korsfæstede og smædede ham for at fylde ham med Bitterhed. Den Slags Forhaanelser hører til de aandelige Lidelser. De har den Ejendommelighed, at de rammer Mennesket i dets Inderste og svier som Brandsaar. Tænk blot lidt over, hvad du føler, naar lumske Bagvaske-re hvæsser deres Tunge som et Sværd, lægger giftige Ord som Pile paa deres Bue for i Løndom at ramme dig og dit gode Navn, og ramme dig dybt og hensynsløst. Har disse Fjender ovenikøbet Fromhedens Maske paa, vokser Modbydeligheden mod disse Slanger med Øglegift under Læben til det grænseløse. Eller tag det Tilfælde, hvor du for din Tro og din Overbevisnings Skyld, for din Dyd og din Retskaffenhed bliver overfaldet af hadefulde, elendige Mennesker, der som vilde Dyr omringer dig og med Skældsord, nederdrægtige Vittigheder, haanlig Latter, beskæmmende Lussinger, Spyt og lignende tramper din personlige Ære ned, som din Hæderlighed, din Værdighed og dine Fortjenester giver dig Ret til at kræve respekteret. Den Slags Behand-

ling kan pine en Sjæl, saa ofte den kommer i Tanke om den, selv om der skulde ligge Aar imellem.

Disse sjælelige Kvaler blev en meget bitter Draabe i Herrens Lidelseskalk. Ganske vist havde han været Genstand for Bagvaskelse og Fordrejning allerede under sin offentlige Virksomhed: Prædikede han, sagde hans Fjender, at han jo ikke havde studeret; gjorde han vel, hed det sig, han vilde forføre Folket; blev han indbudt af en fornem, kaldtes han en Dranker; virkede han Mirakler, paastod de, at han gjorde det med Satans Hjælp; talte han aabenlyst om, at han var Gud, beskyldte de ham for Gudsbespottelse. Men Skærtorsdag og Langfredag skulde bringe et Overmaal af Haan og Spot.

Lad os bruge som Eksempel, hvad den h. Mattæus (27,39 ff.) beretter om Herrens sidste Timer paa Korset. Hans legemlige Smerter kunde Jøderne ikke mere øge, fordi Grænsen for det mulige var naaet. Kun med Tungens Spyd kunde de endnu gennemstinge Jesu Hjerte. Og Jerusalems Befolkning og de mange fremmede begynder da virkelig at haane, spotte og smæde ham, de ryster paa Hovedet ad ham, løfter i Hovmod deres Blik og Røst op til Israels Hellige. Men David havde jo set og forudsagt det: »Jeg er en Orm og ikke et Menneske, til Spot for Folk og Mængden til Foragt; alle, der ser mig, haaner mig, vrænger Mund og ryster paa Hovedet«. (Sl. 21,8.) de utaknemlige, der har nydt godt af hans Lære og Velgøring, gør nu Nar ad den

Kan Menigmand saare, kan Ypperstepræster, Skriftkloge og Folkets Ældste det endnu bedre, og de nægter sig ikke noget, naar de skal tilfredsstille deres Hævnylst og Had mod ham, der vovede at afsløre deres Hykleri og blotte deres indre Raaddenskab. »Andre har han hjulpet, sig selv kan han ikke hjælpe«, raaber de op til den lidende Frelser. Men i det samme møder deres Øje Overskriften: »Jesus af Nazaret, Jødernes Konge«. Da de ikke kan faa Pilatus til at forandre den, skal den i hvert Fald benyttes til bidende Bemærkninger om hans Kongeværdighed: »Er han Konge i Israel, saa lad ham nu stige ned af Korset, og vi vil tro paa ham«. Og for at Jesu urokkelige Tillid til Gud heller ikke skal gaa Ram forbi, tilføjer de endnu: »Han har sat sin Lid til Gud; denne fri ham nu, hvis han har Behag i ham; han har jo sagt: Jeg er Guds Søn«. De mærkede ikke, at de dermed opfyldte, hvad David havde spaaet om dem, nemlig at de vilde sige: »Han har stolet paa Gud, lad denne nu udfri ham og hjælpe ham, fordi han har Behag i ham«. (Sl. 21,9.)

Dette er kun eet Eksempel af de mange. Vi har jo ikke talt om Soldaterne. Disses Forhaanelser af vor Frelseres Værdighed antog som bekendt i Lidelsesnatten og paa Langfredag de brutaleste Former. Alle deres Forsøg gik ud paa en eneste Ting: Vor Forløseres herlige Ord og Gerninger, hans Kundskab om Fremtiden og Magt over Naturen, hans Vidnesbyrd om Faderen i Himlen og om sig selv skulde trædes under Fødder, og Jesu overlegne Personlighed, hans Profetværdighed og kongelige Rang, hans Guddomsvælde og Væsenlighed med Faderen skulde tilintetgøres, saa vidt dette staaer i Menneskers Magt.

Man spørger ganske uvilkaar-

ligt sig selv, hvorfor dog vor Frelser ved Fængslingen og ved Rettergangen, ved Tornekroningen og paa Korset saa taalmodigt og sagtmodigt fandt sig i alt dette; ja hvorfor han selv frivilligt opsøgte denne Krænkelse af sine helligste Følelser, denne Fornedrelse af sin Mandsære og Værdighed. Det er ikke vanskeligt at svare. Han vilde give Gud en Opfejning for det Hovmod og for den strafværdige Ærgerrighed, der ligger i Synden, dette Oprør mod den Allers højeste. Lad os bare tænke lidt over, hvordan det gik til ved den allerførste Synd paa Jorden. Da Fristeren i Paradiset forsøgte at narre Eva, sagde han: Nej, at nyde den forbudte Frugt bringer ikke Døden, men en uanet stor Viden. At nyde den forbudte Frugt gør det først muligt ligesom Gud selv at erkende godt og ondt og uafhængigt af ham at bestemme sin egen Lykke og finde den uden at Gud kan forhindre det. Disse ærgerrige Tanker tiltalte Kvindens Fantasi og hendes Hjerte begyndte at nærme sig hovmodige Ønsker. Til sidst gav hun efter for dem, nægtede den skyldige Lydighed og fik ogsaa Adam til at synde. Det var Misundelse, der førte den faldne Engel ind i Paradiset for at friste vore Stamforældre, og det var Hovmodets voldsomme Begær, hvorved Adam og Eva lod sig lokke til Misbrug af deres Viljesfrihed. Da nu den anden Adam vilde gøre godt igen, hvad den første havde fejlet, skulde den dybeste Fornedrelse og Krænkelse af hans Ære være den tiltrængte Modvægt og tilvejebringe Balance i den af det menneskelige Hovmod saa stærkt forstyrrede Verdensorden.

Endnu den Dag i Dag hærger

Hovmodets Aand denne Jord. Alt for mange vil ikke anerkende, at de gode Egenskaber, som de har, er Guds Gave til dem. Andre søger forfængelig Ros hos Mennesker, de praler af deres Person og Bedrifter, ja hykler en Retskaffenhed og Dyd, som de slet ikke ejer. Saa er der igen dem, der jager efter høje Stillingen og ser ned paa deres Med-

mennesker. De ved alting bedre end andre og vil ikke bøje sig for nogen. Deres Ærgerrighed bliver Aarsag til Splid og Strid der, hvor der før har hersket Fred. Ogsaa for dem er Guds Søn blevet fornedret, haanet og spottet og krænket. Hvornaar vil vor Slægt holde op med at korsfæste vor Frelser stadig paa ny?

F. K.

Reformationen

og Historikerne II

Da Historikeren Jakobsens Kritik af Mollerups Bedømmelse af 3. Bind i »Danmarks Riges Historie« jo gaar ud paa, at »hele Reformationsværket maa behandles paa en helt anden Maade end hidtil er sket«, saa kunde det vel nok interessere, om der siden 1907 er fremkommet noget, der maa anses for at være tilfredsstillende overfor Jakobsens Fordring. Severinsens Bog »Hvordan Reformationen indførtes« og Neiendams Bog »1536« er begge to fortrinlige Eksempler paa, hvordan videnskabelig Historie ikke skal skrives, da de kun er Gentagelser og Fornyetser af 400-aarige Fordomme og fejle Fremstillinger af katolsk Lære og Praksis, og dertil kommer den noget overlegne Sprogtone og ironiserende Form, der ikke virker helt tiltalende og passende overfor et saa alvorligt og indgribende Emne, som Reformationens Begivenheder har været for vort Folk. Og at Uvidenheden om Katolicismen er almindelig blandt Folk, er vel ikke til at undres over, naar

Dr. theol. A. D. Jørgensen paa Berlingske Tidendes Kirkeside 1927 ved Omtale af katolsk Litteratur kommer til den Slutning, at »de katolske Præster er bedre underrettet om protestantiske Forhold end de protestantiske Præster om katolske Forhold«, og et Portræt af Lutherforskeren, Pater Grisar, toner frem midt paa Siden. Og dette har muligvis haft sin Grund i Universitets-Lærerens mangelfulde Undervisning i Kirkehistorie. Herom har en Tilhører af Professor Bergmanns Forelæsninger udtalt: »Hans Undervisning bliver interessant, hvis man som jeg har en katolsk Katekismus liggende foran sig i Timen, hvorved man Punkt for Punkt kan vise, at han i sin Nidkærlighed ganske forvrænger faktiske Forhold«. I samme Retning gik Pater Pergers Paatale af Professor Scharlings Forelæsninger om katolsk Troslære i et lille Skrift 1890 »Professor Scharlings Misforstaaelser af katolsk Lære — og Praxis«, og disse Misforstaaelser kunde vi have undgaaet, dersom han havde benyttet »Katechismus romanus« med mere god Vilje og aabent Sind, da han dog ret ofte nævnede den i sine Foredrag. Mon vi ikke finder en Forklaring paa dette Fænomen i Norvins Universitets Historie 1. B. S. 3: »Reformationen betyder en stærk Indsnævring af Horisonten, og der hersker den største Angst for alle Impulser, som kommer andre Steder fra end det Nordtyskland,

„Ynde er Svig og Skønhed Skin; en Kvinde, som frygter Herren, skal prises. Lad hende faa sine Hænders Frugt, hendes Gerninger synger hendes Lov for alles Aasyn“.

Læsning paa den hellige Annas Fest.
(fra Ordsprogenes Bog).

hvorfra den nye Kirkeorden havde sin Oprindelse. (S. 29) Programmet for den Undervisning, der skulde være propædeutisk for Theologien, blev betydelig ringere, end det havde været ved middelalderlige Universiteter«. Og S. 48 siger han: »Fra Holberg kender vi noget til Tilstandene, og selv om han karrikerer stærkt, kan det ikke bestrides, at det man mest syslede med i Auditorierne var Skaller og ikke Videnskabens Kærner«. Ejenommeligt og paafaldende er det, naar Professor Harnack om Luther bruger samme Ord men uddyber og udvider sine Tanker om Emnet i »Kristendommens Væsen« S. 12, hvor han siger: »Talrige Problemer er der, som han ikke har set, end-sige da kunnet løse, og hvor han derfor var ude af Stand til at skælnes Kerne fra Skal, det oprindelige fra det fremmede. Han var overhovedet ikke i Stand til at skælnes sikkert mellem »Lære« og »Evangeliem«. (S. 211) Paa Erkendelsens Højde, saaledes som den allerede paa hans Tid har været tilgængelig, har han ikke staaet. Det var en dybt bevæget og fremskreden Tid, i hvilken Religionen var henvist til at staa i Samkvem med alle aandelige Magter. (213) Han har ladet sig indvikle i de pinligste Stridigheder om Naademidlerne, om Nadver og Barnedaab. Den Arv, han har efterladt sin Kirke, er blevet skæbnsvanger«!

Disse Udtalelser af Harnack staa i god Overensstemmelse med Norvins Udsagn i hans Universitets Historie 1. B. S. 27: »Forholdene i Wittenberg var i Virkeligheden saa uklare og usikre, at denne Højskole lidet egnede sig til at være Forbillede ved Organisation af et Universitet til den danske Kirkes Tjeneste.

Baade Luther og Melancthon svingede stadig stærkt i deres Opfattelse af, hvad den nye Kirkes Tjenere skulde lære, omend deres Svingninger var af højst forskellig Art efter de to Mænds hinanden indbyrdes saa modsatte Naturer«.

Med alt dette in mente er det forstaaeligt, at Usikkerheden i Opfattelsen af katolsk Lære og Praksis ikke er ganske ringe blandt Folkekirkens Teologer, og det maa anses for uundgaeligt, naar Biskop

Rud af Odense i sin Jubilæumstale 1936 omtaler vor katolske Kirke som »ordløs, salmeløs og bibelløs«. Under samme Titel har Dr. phil. Otto 1942 modbevidst denne Paastand i et lille Skrift, som Professor Lindhardt har anmeldt i »Kristelig Dagblad« 22. April og aabenhjertigt siger: »Hver Gang man tager et katolsk Skrift om Reformationen i Haanden, maa man spørge sig selv, hvordan det overhovedet gik til, at Kristenheden blev splittet saa grundigt, naar der praktisk talt ikke var Grund til det. Der var baade Bibel, Prædiken og Salmesang i den gamle Kirke«. Men som den energiske Graver i historisk Jordbund Lindhardt er, har han senere selv besvaret sit Spørgsmaal i Følelsen af, at mindre gode og heldige Kræfter har været virksomme til Opnaelse af det tilsigtede Resultat, idet han i en Artikel »Polemik i Salmebogen« i »Aalborg Stiftstidende« 8. Februar 1942 tager Anledning til at kritisere nogle Vers af Grundtvigs Salme Nr. 331, af hvilken han anfører følgende Vers: »Herrens Bog var lagt paa Hylden, Eventyr i Kirken lød, for en Krone, for en Gylden, Himmerig til Fals de bød. Sandheds Lys og Korssets Ord var som sunket ned i Jord, at de skulde ei fordømme Paveløgn og Munkedrømme«. Og Lindhardt fortsætter saa videre: »Det er ikke sandt, at man lovede Folk Syndernes Forladelse, blot fordi de gav Penge eller opremsede Bønner, det er ikke sandt, at Bibelen var forbudt Læsning eller at Kirken intet gjorde for at gøre den kendt; den gjorde meget, imponerende meget. Man kan ikke lade være at undre sig over, at vi endnu i Salmebogen har et saa krast Udtryk for Lutherdommens konfessionelle Hovmod som det, der lyser ud af de tre første Vers. Forstaaelse og Respekt for hinanden kommer ikke af, at der gennem Menighedens Salmebog stadig dryppes Gift i det endnu blødende Saar paa Kirkens Lege-me«. Og overfor »Aftenbladet« 14. Juli 1942 giver han en mere almen omfattende Bedømmelse af Reformationen, at »den var en umaadelig Ulykke, baade politisk, religiøs og navnlig kulturelt«, næsten ordret i samme Form som Jakobsen

(Fortsattes Side 458)

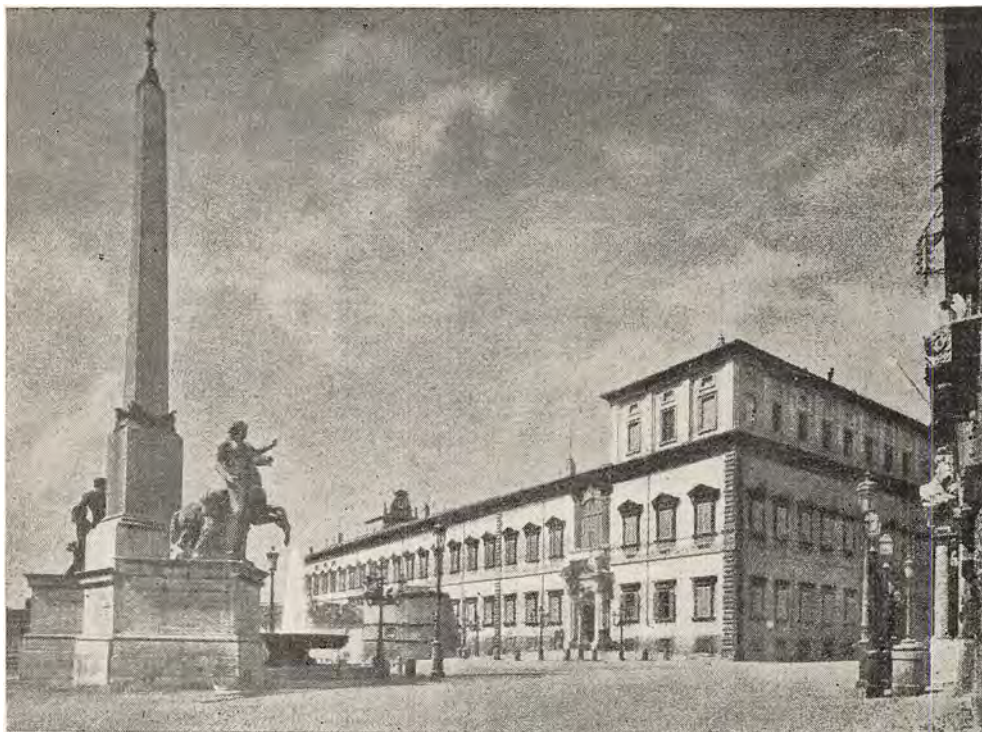
Den katolske Kirke i Estland

Den skiftende Skæbne, som i de seneste Aar er blevet de baltiske Stater til Del, forhindrer os i at danne os et nøjagtigt Billede af den katolske Kirkes Stilling i Estland i Dag. Krig og ændrede politiske Forhold har bragt Omvæltninger, og nedenstaaende Beretning hidrører derfor i det væsentligste fra Oplysninger umiddelbart inden Krigens Udbrud i 1939. Efter Valdemar Sejrs Korstog i 1219 oprettedes Bispedømmet Tallin, men med Reformationen udryddedes Kirken i Estland totalt. — I 1939 levede der ca. 3500 Katolikker blandt en Befolkning paa halvanden Million og kun et ganske ringe Antal — maaske et Par Hundrede — af Katolikkerne var Estlændere. Resten var sammensat af indvandrede Polakker, Litauere og Letter. — En halv Snes Præster under Ledelse af en apostolisk Administrator sørgede for Landets katolske Sjølesorg.

Den katolske Kirke i Tallin (Estland)

Den ældste Menighed fandtes i Tallin, hvor et Antal Dominikanerpateres fra Sct. Petersborg for et Hundrede Aar siden begyndte at tage sig af Byens udenlandske Katolikker, og omfattede et Tusind Medlemmer. Endvidere er der Kirker (eller Kapeller) og Menigheder i Badestedet Pernau samt i Dorpat, Walk, Rakvere og Narva, hvilket sidste Sted der fandtes en stor og smuk Kirke. U. E. O.

sig til Quirinalet: Pave Pius historiske Besøg hos den italske Kongefamilie i 1940, en Pave for første Gang, Roms Erobring gæstede det italienske Hof.

Fra Quirinalets Loggia man den herligste Udsigt den evige Stad. Paa Pladsen an Slottet staar Kæmpestatuen af Castor og Pollux — der siges at stamme fra Phidias og Tektalos, samt Obelirken, der i Tid stod foran Kejser Augustus Gravmæle.

*

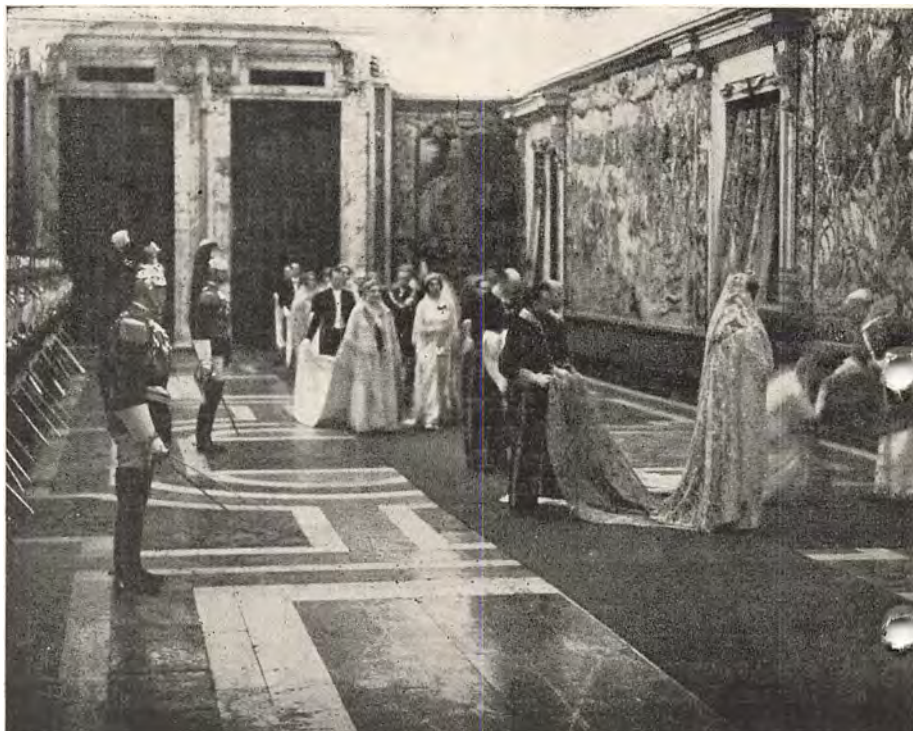
Quirinalpaladset paabegyndt i 1574 og var oprindeligt tækket med Marmor.

Quirinalet - set fra Quirinalpladsen med Kæmpestatuen af Castor og Pollux.

Quirinalet

den italienske Konge-Residens

Quirinalpaladset i Rom er som bekendt Italiens officielle kongelige Residens, hvor Monarkerne modtager Statsbesøg og fremmede Diplomater. Kongefamilien har hidindtil selv boet i Villa Savoia i Bydelen Salario, nær Tiberen. I Quirinalet fejredes for Aar tilbage daværende Kronprins Umberto's Formæling med Prinsesse Marie-José af Belgien — og det var ved denne Lejlighed første Gang, at Europas kronede Hoveder atter mødtes efter den forrige Verdenskrig, der havde splittet deres respektive Stater i Kamp mod hverandre. I Quirinalets Kapel døbt Kronprinsparrets Børn. Endnu en Begivenhed af nyere Dato knytter

skulle tjene som Sommerresidens for Paverne - Luften her paa Romulus-Højen var bedre end i det dengang usunde Vatikaner-kvarter. Bygmestre som Fontana, Maderna og Bernini har medvirket ved Opførelsen, og under Clemens XII benyttedes

det færdige Slot til flere Koncilier. Adskillige andre historiske Tildragelser — f. Eks. Pius IX's Flugt i November 1848 — har Quirinalet oplevet. Med Roms Erobring i 1870 blev Slottet Residens for den italienske Krone.

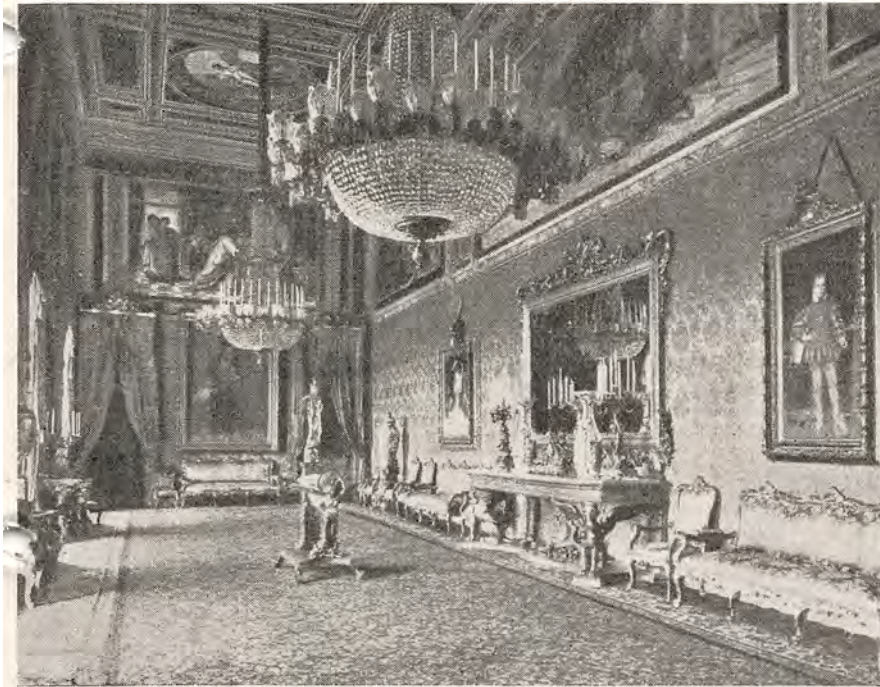
*

Et flygtigt Besøg i Quirinalet giver kun et yderst vagt Billede af det smukke Slot, der baade er kunstnerisk og historisk værdifuldt. Talrige berømte Kunstnere har arbejdet paa dets indre Udsmykning, deriblandt ogsaa vor Landsmand Thorvaldsen, der i det saakaldte Fyrsteværelse skabte den kendte Alexanderfrise. Tronsalen er smykket med Mosaikker fra Kejser Hadrians Villa og Capella Paolina med skønne Fresker og Stukornamenter.

*

Stille flyder Historiens Strøm ustandselig forbi Quirinalet og vekslende Tidens Mænd har mødtes i de store Sale. Paver, Konger og Statsmænd, hedengangne og faldne har betraadt de tæppebelagte Gemakker uden at ane, hvilken Skæbne der skulde blive dem til Del ...

★ ★ ★

▲ Modtagelsessalon, hvor saa mange af Europas kronede Hoveder i Tidens Løb er mødtes

◀ Fra det historiske Pave-Besøg i Quirinalet i 1940: Den hellige Fader hilser paa Kongefamilien i Forhallen til det paulinske Kapel

Tekst:

ROMANUS

★

Fotos:

ALINARI

(3)

GIORDANI

(1)

▲ Fra det kongelige Privatkapel: berømte Fresker af Guido Reni og Francesco Albani

Kloster-Detektiven

af H. S.

10)

Under Middagsmaaltidet fik Br. Amillianus Besked om, at han en Tid skulde bytte med Br. Justus.

»Han kommer hertil i Overmorgen ved Middagstid. Kan De saa være parat til at køre med Bilen ud paa Eftermiddagen?« spurgte P. Wendelinus.

»Skal du da rejse forinden?« udbrød P. Hubertus.

»Aa, jeg skal til Eksamen ved en af mine Skoler i Morgen tidlig. Og nu maa jeg desuden skynde mig hjem til Cosimvaba, for der er nok at gøre for Br. Amillianus, og jeg maa jo sætte ham i Gang.« — —

»Halloj, Pater Hubertus, her har De mig. Nu bliver De forhaabentlig ikke alt for skuffet, hvis jeg ikke helt kan opfylde Deres Forventninger.«

»Velkommen her til Zigudu,« svarede Præsten smilende. Det er godt, De er kommet, og jeg nærer ingen Angst for, at De skal skuffe mig.«

»Jeg er saa skrækkelig sulten, saa sulten som en Hyæne, for at tale afrikansk, og Chaufføren der, Mr. Grifford, har lige betroet mig, at han har det lige saadan.«

»Broder Amillianus, har De hørt, hvad vore Gæster siger?« raabte Præsten ind. »Værsaagod, mine Herrer, maa jeg bede Dem komme til Bords.«

Under Maaltidet blev der næsten kun talt om Turen fra Cosimvaba til Zigudu. Den hullede Vej havde ikke sat dem i særlig Sindsbevægelse; i Afrika er det først og fremmest Overfarten over Floderne, der volder Vanskeligheder; men heldigvis havde Farerne ikke været saa store nu i Juni Maaned.

Efter Maaltidet satte man sig hen i en lille »Karnap« i Refektoriet; her blev der serveret Kaffe for dem, og de to Gæster fik snart Præsten i Gang med at fortælle om Overfaldet.

Var Vinduerne i Deres Værelse lukket, da De kom hjem?« spurgte Broder Justus lidt efter.

»Ja, det tror jeg da,« svarede Pateren, men set efter har jeg ikke; vi plejer jo ellers aldrig behøve at tænke paa den Slags.«

»Saa sorgløse turde vi ikke være i Cosimvaba,« bemærkede Chaufføren.

(Fortsættes).

Reformationen

og Historikerne

(fortsat fra Side 455)

har benyttet. Og Helge Rode er ikke mildere, naar han i »Krig og Aand« udtaler, at »Luthers og Calvins Værk for Fredens Sag nok var den største Ulykke Historien har optegnet«. Men fra Norge klinger heller ingen blide Toner, idet Edv. Bull i »Historie og Politik« 1933 S. 106 siger: »Fra Danmark blev reformasjonen innført uten noget ønske fra norsk side. Av værdier, som det norske folk har hentet direkte fra den lutherske reformasjon, vet jeg neppe å peke på noen. Og de kulturverdier, som den gamle kirken ennu inneholdt blev hensynsløst drept, og det iforening med dyrtiden gjør de nærmeste menneskealdrene efter 1537 til noen af de mørkeste i det norske folks historie«. Og Biskop Berggrav er heller ikke i jublende Stemning, naar han i »Kirke og Kultur 1937« siger: »Hendelsene i året 1537 gav ikke grunnlag for nogen egentlig jubel. Det foregik som en tangfødsel dengang, og barnet drog knapt ånde. Starten var ikke noe stortartet«.

Denne djærve og mandige Tone lyder fra dansk Side ikke i nær saa kraftfulde Udtryk, men i sin beherskede Form virker Jakobsen, Helge Rode og Lindhardt i deres klare Tale nok saa stærkt, og Mu-

seumsinspektør, Dr. phil. Broholms Kronik: »Naar de Døde taler«, i Nationaltidende 18. April 1942 i sin levende Form vidner om et skarpt Blik og en dyb Indsigt i de mangeartede og indviklede, men af en falsk Videnskab senere saa forvanskede og forplumrede Problemer, naar han siger: »Det er et ejendommeligt Indblik i Middelalderens Syge- og Socialforsorg Undersøgelsen af Øm Kloster-Kirkegaards Skeletmateriale har ydet. Den kaster et klart Syn over en Side af Øm Klosters Virksomhed og hermed over den katolske Kirke, saaledes som den var, før Reformationen fejede Aarhundreders gamle Kultur af Vejen og forvandlede Danmark til en aandelig Provins af Tyskland, fra at være et Led i Middelalderens, paa Arven efter den klassiske Oldtidskultur byggede Kulturverden«.

Udgravningerne i Øm viser, hvorledes den katolske Kirke, lige til den dreves paa Porten af en Hob forvorpen Pøbel og rovgridske Adelsmænd, har formaet at røgte det Hverv, som det nu er Socialministeriets og Indenrigsministeriets Pligt at passe. Ved den fremragende Forsker Dr. Isagers herlige Værk om Skeletfundene fra Øm kastes der et klart Lys over en Side af Klosters Virksomhed, Lægevæsenet og Socialforsorgen; og fra de tavse Døde kommer et Vidnesbyrd om de Kærlighedsgeringer, den gamle Kirke øvede, og en bitter Anklage mod dem, der slog en Streg over Aarhundreders gode, gamle Traditioner uden at være i Stand til at sætte noget i Stedet, der havde blot en Brøddel af det gode, som den gamle Gejstlighed havde givet. Det er paa Tiden, man reviderer Begreberne og giver den katolske Kirke, hvad den fortjener af Anerkendelse. De Minder, der er bevaret os fra dens sidste Dage, viser, at det ikke var skurkagtige Afladskræmmere, levelyntne Munke og dovne Prælater, som man havde Ret til at jage paa Døren. En Nedgang i aandelig og social Kultur, det var det, der i første Omgang fulgte i Reformationens Spor.

For det Glimt, Dr. Isagers Forskning har kastet over et Omraade af Kulturhistorien, der er meget

vanskelig at trænge ind i, maa man være ham dybt taknemmelig. Hans uselviske Forskning har ladet os høre de Dødes Vidnesbyrd og vist, hvor meget Skeletfundene betyder for en Videnskabsmands taalmodige Granskning. Denne Artikel er nu blevet udgivet af Broholm i »Læsefrugter«, og af Lektor Kragelund blevet særlig fremhævet i hans Anmeldelse »Fra Syd og Nord« i Nationaltidende 13. December 1943 »som den, der særlig vil fange Interessen, fordi Dr. Broholm her taler med en særlig personlig Varme om den katolske Kirkes Indsats. Klostrene var desuden Arnesteder for en almen Kultur, som Reformationen kappede. Man forstaar gennem Dr. Broholms gentagne Understregning, at han ingen varm Ven er af den første Lutherdoms aldrig senere glemte Fordømmelse af Katolicismens sidste Tid, som han mener trænger til at rehabiliteres«.

Med Henblik paa Reformationens Virkning i Nutiden udtalte Biskop Amundsen over Lolland-Falster i from Bedrøvelse i sin Jubilæumstale 1936: »Hvis det er sandt, at Reformationen er slaaget mere igen-

nem paa vore Øer, er der da nogen Grund til at holde Mindefest? Vi vil ikke kalde det Jubelfest, thi der er ikke noget at jubilere over«. Og Professor Skydsgaard udtalte 1936 i »St. Peder« i Næstved: »Ved Reformationen skete et Brud, saa vi fik en splittet Kirke — lige imod Jesu Ord om Enighed. Blev Resultatet af Festerne dette, at vi gik fra dem med Spørgsmaalet: Har I paa den anden Side værnet bedre om Guds Ord end vi? bliver Følgen nok, at vi i Ydmyghed maa bøje os med Tolderens Bøn: Gud vær mig arme Synder naadig! I hvert Fald har vi intet at triumfere over«.

(Fortsættes).

J. Hammermüller.

Den store Tryghed

(fortsat fra Forsiden)

Eller man hører en »moderne Aand« erklære, at Kirken har spillet Fallit, den har overlevet sig selv, o.s.v., og man tænker: »Ja, mon Kirken nu ogsaa kan klare sig under de nye Forhold her i Verden?«

Man bliver urolig, og ens Tilid og Tro lider ilde.

Men vær dog kun ganske rolig og tryg!

De, som nutildags i Tale og Skrift bruger de store Ord, de, som endda bruger de voldsomme Gerninger imod Kristus og hvad hans er, de er ikke større og klogere end de romerske Kejsere og Israels Skriftkloge.

Kirken har set Bismarck sluge sine egne Ord: »Vi gaar aldrig til Canossa«, og den har set Viviani sende Bud efter Præsten, da han blev syg. Og saadan vil det bestandig gaa, til alle Tider.

Sandheden var jo til før Cæsars Soldater; de kunde ikke dræbe den, og lige saa lidt kan de moderne smaa »store Aander« dræbe den; den skal nok overleve baade den og deres Efterfølgere. Den er vældig som Himlen og Havet, og den hviler trygt og urokkeligt paa Petri Klippe.

Vi, der ejer Sandheden, skal vogte den som en kostbar Skat. Men vi maa ikke gemme den; tværtimod, vi skal sørge for, at dens Glans frit straalere til alle Sider og kalder andre til.

Pierre l'Ermite.

ALTERLYS

i alle Størrelser

og iøvrigt

Stearinlys og Vokslys

af enhver Art

ASP-HOLMBLAD

STEARINLYSFABRIKER

København

RAADHUSPLADSEN 14

KØBENHAVN V

EGEN FABRIK for HOSPITALSSENGE
og HOSPITALSMØBLER

TLF. 1616 . TELEGRAM-ADR.: OTPIPER

Undervisning i **KLAVER** og **ORGEL**

KURT S. THOMSEN

Kantor og Organist ved Sankt Ansgars Kirke
Rødstensvej 25, Hellerup . Telefon Gentofte 64

Katolske Begravelser

aut. katolsk Bedemand

Alle Aftaler kan træffes i Hjemmet

CENTRAL 1868

Benzon

Liturgisk Kalender

Naar der er to Tal i Parenteser-
ne, gælder det første Side tallet
i den store Messebog, det andet
Nummeret i Søndagsmessebo-
gen.

Juli:

23. S. 8. Søndag e. Pinse (680—
(grøn) 60); 2. Bøn: St. Apollina-
ris (1011), 3. Bøn: St. Li-
borius ([34]), 4. Bøn*);
Præf. (521).
24. M. Vigilie ([1]); 2. Bøn: St.
(violet) Christine ([61]), 3. Bøn:
Gudsmoder ([90]), 4.
Bøn*); alm. Præf. (525).
25. Ti. St. Jakob, Apostel (1014—
(rød) 101; 2. Bøn: St. Christof-
fer ([12]); Apostlenes
Præf. (524).
26. O. St. Anna, Jomfru Marias
(hvid) Moder (1017—102).
27. T. † St. Pantaleon (1018); 2.
(rød) Bøn: Om de helliges For-
bøn ([120]), 3. Bøn: Ef-
ter frit Valg, 4. Bøn*).
28. F. † St. Nazarius, St. Celsus,
(rød) St. Victor I og St. Inno-
cens I (1018); 2., 3. og 4.
Bøn som Torsdag.
29. L. St. Olav, Konge af Norge
(rød) (1021—103); 2. Bøn: St.
Martha ([67]), 3. Bøn: St.
Felix II og Fæller (1020),
4. Bøn*); sidste Evang. St.
Marthas (1046).
30. S. 9. Søndag e. Pinse (684—
(grøn) 61).

* Om Fred eller For Paven
([122]). — Bønnen om Fred fin-
des i K. U. Nr. 30, 1943 samt i
Søndagsmessebogen Side 5550.

NB. Naar der ikke en angivet no-
gen Præfation, læses alm. Præf.
(525).

Redaktionelt

Indtil Slutningen af August er
Redaktionens Træffetid kun
Mandag Kl. 15—16.

Katolsk + Ugeblad

„Nordisk Ugeblad for katolske Kristne“ sam-
mensluttet med „Katolsk Ungdom“

Udgiver: „KATOLSK PRESSE“

Redaktion: H. D. T. KJERULFF (an-
svarshavende) og J. BERG.

Nørrebrogade 27 C, København N.
Mandag og Fredag Kl. 15—16, Tlf. Nora 6166.

Ekspedition og Kasserekontor:

c/o Sankt Ansgars Forlag, Bredgade 67,
København K.

Palæ 4777, Kl. 10-12.

Post-Giro Nr. 57042.

Annonceafdeling: Klosterstræde 23, Tlf. Cen-
tral 6245. Postgiro 3668.

Abonnementspris 2,75 Kr. Kvartalet. Norge
og Sverige 14 Kr. om Aaret, øvrige Udland
18 Kr. om Aaret. Abonnement tegnes paa Bladets
Ekspedition eller ethvert Postkontor.

Sygeplejerskernes SOMMERSTÆVNE

I straalende Sol holdt Sygeplejer-
ske-Forbundet sit Sommerstævne
den 9. Juli. Stævnet begyndte med
reciteret Messe med Prædiken af
Forbundets gejstlige Raadgiver, Pa-
ter Coenen. Derefter samledes vi
i Haven under et skyggefuldt Tag
og hørte Pastor Geertz-Hansens Fo-
redrag om Kristus i Kirken, om
dette, at vi alle er Lemmer paa
Kristi mystiske Legeme, som har
den store Ære at bære et tornekro-
net Hoved. Vi har hver en Opgave,
— Præster og Lægfolk, vi skal
alle arbejde paa at herliggøre og
ære den Kirke, vi ved Daaben til-
hører. —

Efter Foredraget og Middagen,
hvor der var helt fuldt af Syge-
plejersker, var der Samtalemøde,
som blev ledet af P. Geertz-Hansen,
og hvor Protestanter og Katolikker
gav deres Mening til Kende,
Spørgsmaal og Svar fulgte, Menin-
ger udveksledes uden Bitterhed el-
ler Skarphed, selv om vi fik trukket
Linjerne op, saa vi alle inaatte for-
staa Kirkens Syn paa de vitale
Spørgsmaal.

Senere hørte vi Sygeplejerske
Frk. Westring tale om sit Arbejde
blandt Københavns Fattigste, om
hvorledes hun saa med sine Hjel-
pere begyndte under mere end pri-
mitive Forhold, og hvorledes Ar-
bejdet efterhaanden udviklede sig
til mange Felter, og »Saxogaard«
blev til. Derefter talte Sr. Benedikte
levende og interessant om Syge-
plejens store Idealer, om dem, der
havde banet Vej herhjemme: Fru
Tscherning, Charlotte Munk o. a.,
og om det Kald, der ligger i Syge-
plejen for hver eneste alvorlig kris-
ten Sygeplejerske. — Efter en
Pause, hvor Samtalen gik livligt,
mens vi spiste Aftensmad og nød
Forfriskninger, talte P. Geertz-
Hansen om Pater Damian, de spe-
dalskes Apostel, der ofrede alt, til-
sidst sit Helbred og sit Liv, for
sin Menighed. Vi saa ham for os,
den flamske Bondesøn, vokset op af
katolsk Jordbund, stærk som en
Bjørn, ukuelig og modig, vi saa
ham arbejde og tjene overalt hvor
han blev sendt af sin Biskop og til-
sidst dødsy, lade sig køre rundt
for at opmuntre og lindre saa lang
han formaaede. — Aftenen sluttede
med Festandagten i Kirken, der var
godt fyldt af Sygeplejersker og
Søstre.

Tak for den gode Dag, der gav os
saa meget og styrkede Sammenhol-
det imellem os! Vi savnede vore

Provinsmedlemmer, men det var jo
ikke at vente, at de skulde komme
i disse urolige Tider! Vi var trods
alt flere Sygeplejersker end vi
plejer, og det viser, at vi længtes
efter at ses og dele alt det gode, vi
har, og som vi i det sidste Aar har
haft saa vanskeligt ved at komme
sammen om og drøfte.

Deltager.

BOGNYT

Våre fedres gamle Kristentro. En
Fremstilling af den katolske Tro
med Træk fra den norske Middel-
alder. Kr. 3,45.

Atter paa Lager:

Martindale: Det kristne Liv. Kar-
tonneret Kr. 1,50.

Kalt: Verbuch der Bibel, Neues Te-
stament. Kr. 24,80.

Werfel: Sängen om Bernadette.
Kr. 15,60.

Merkelbach: Summe theologia mor-
nalis. Bind I Kr. 11,35, Bind II Kr.
14,30, Bind III Kr. 14,30.

Schott: Messbuch, Skind, Guldsnit
Kr. 27,30 — Shirting, Rødsnit. Kr.
25,20.

Sankt Ansgars Boghandel

Bredg. 67, Palæ 4777, Giro 81851

RICHARD SØRENSENS
BOGTRYKKERI

GOTHERSGADE 39 TELEFON 668

FREDERICIA

N. P. Rostrup

Katolske Begravelser

30 Aars Erfaring

Valkendorfsgade 34-36

Tlf. 778 - 728

Køb det Danske Steril Catgut Novo

leveres i Glasklokker i Nøgler paa 25 à 50 m

hos VALD. FOERSOM . 1868-1943

Amagertorv 27 . Central 4310 . Byen 4310

Rationeringsmærker o. s. v.

Vi har endnu modtaget nogle Mærker til Feriekolonierne. Og vi skulde nu være godt hjulpede i Juli Maaned. — Men Kolonierne varer langt ind i det nye Kvarter, saa hvis der er nogle, der kan undvære lidt ogsaa af de nye Mærker, vil vi være meget taknemmelige derfor. De bedes sendt til *Ugebladets Redaktion, Nørrebrogade 27 C, København N*, der ligeledes med Taknemlighed modtager enhver Haandsrækning til Gavn for Feriebarnene.

Basar i Helsingør

Sct. Vincents Søstrenes Basar finder i Aar Sted den 23. og 24. Juli. Deres Arbejde i Næstekærlighedens Tjeneste bør støttes af alle Katolikker i dette Land, fordi de er de eneste Repræsentanter her i Landet for den hellige Vincents Barmhjertighedsarbejde.

I en Ørken-Verden af Krig og Had og nedbrydende Kræfter, virker alle de Steder, hvor Kærlighed og Barmhjertighed dyrkes, som smaa Oaser, som de over hele vor Klode spredte Centraller for opbyggende Kræfter, der dog giver Haab om en bedre Fremtidens Verden end den, hvor der nu strides og lides saa umenneskeligt.

En saadan Oase, et saadant Centrum er Sct. Vincents Søstre i Helsingør.

Støt derfor deres Basar 23.—24. ds. Send Gaver snarest — til Salg eller Bortlodning, eller send Pengebidrag og besøg Basaren saa mange, som kan. H. B.

Katolsk Ungdoms Klub København.

Søndag 23. Juli: Heldagstur til Roskilde hvis Forholdene tillader det. Start fra Damhus Tivoli Kl. 8 paa Cykel. Messe i Roskilde Kl. 10. Badetøj medbringes. Hjemkomst ca. Kl. 22. Tog fra København Kl. 8,32 og fra Roskilde Kl. 20,20.

PAULUSKREDSEN
Subskription 3 Kr. halvårlig
Den letteste Maade at faa en
katolsk Bogsamling

SOMMERENS

GUDSTJENESTELISTE

SØNDAGSMESSE

København

<i>Sct. Ansgars Kirke</i> (Bredgade 64) ..	7; 8; 10
<i>Jesu Hjerter Kirke</i> (Stenosgade 4)...	6; 7; 7½; 8½; 10; 11½
<i>Sakramentskirken</i> (Nørrebrog. 27)	8; 10
<i>Sct. Mariæ Kirke</i> (Jens Jessensv.7)	8; 10
<i>St. Annæ Kirke</i> (Sundby)	6; 8½; 10
<i>Sct. Andreas Kirke</i> (Ordrup)	7; 8; 10
<i>Sct. Therese Kirke</i> (Bernstorffsvej 54)	8½; 11
<i>Sct. Antoni Kirke</i> (Fr.sundsv. 225)	8; 10
<i>St. Augustins Kirke</i> (Jagtvej 183)...	8
<i>Hellige Families Kapel</i> (Valby Laggade 117)	7½
<i>Sct. Nikolaj Kapel</i> (Strøbyvej 2, Hvidovre)	9
<i>Sct. Mikael's Kapel</i> (Vandtaarnsvej 7)	9½

Nordsjælland

<i>Aasebakken</i> (Vor Frue Kloster pr. Birkerød)	8
<i>Asserbo</i> (»Friheden«, Skovbovej) ..	9 (25. Juni-23. Juli, 30. Juli samt 6. og 13. Aug.). (2. Juli og hveranden Søndag) 10
<i>Dragør</i> (Øresundsallé)	9½
<i>Farum</i> (Gl. Farumgaard)	7½; 8½; 10
<i>Lyngby</i> (Knud Lavardvej)	8; 10
<i>Helsingør</i> (Nygade)	8; 10
<i>Hillerød</i> (Godthaabsvej 24)	8; 10
<i>Hørsholm</i>	9¼
<i>Trørød</i>	9

Øvrige Sjælland

<i>Allerslev</i>	6½
<i>Gørlev</i> (ved Aagaard)	(1. Sønd. i Md.) 10
<i>Holbæk</i> (Kastanievej 17)	9½ (i Kirken) (paa Hospitalet 7)
<i>Holmegaard Glasværk</i>	(Sidste Sønd. i Md., dog ikke Juni) 9
<i>Kalundborg</i> (Lundemarken 15)	(2. og 4. Sønd. i Md.) 10
<i>Køge</i> (Bjerggade 22)	8½; 10¼
<i>Ledreborg</i>	9½
<i>Næstved</i> (Præstøvej 29)	8; 10 (2. Sønd. i Md.) 8; 9½ og 10¾
<i>Ringsted</i> (St. Knudsgade 19)	8; 10
<i>Roskilde</i> (Frederiksborgvej 11) ...	6 (paa Hosp.); 8; 10
<i>Skelskør</i> (Banegaarden)	(3. Sønd. i Md.) 10
<i>Slagelse</i> (Frederiksgade 7)	8; 10
<i>Taastrup</i> (Køgevej)	7½; 10¼
<i>Vordingborg</i> (Chr. Winthersvej)...	(1. og 3. Sønd. i Md.) 10

BERNH. HANSEN'S BOGTRYKKERI

Blaagaardsgade 36 B-C • Telefon Central 13.430 Privat: 836 Sundby

Medlem af katolsk Menighed.

Leverandør til vore Hospitaler, Kirker, Skoler etc. . Bedste Referencer.

Lolland-Falster

Maribo (Ny Østergade 4) 9 (m. dansk Præd.); 10½ (m. polsk Præd.)
 Nykøbing F. (Bispegade 12) 8; 9½ (m. dansk Prædiken), 11 (m. polsk Prædiken)

Fyn

Assens (Nørregade 3) 10 (bortfalder dog i Regelen sidste Sønd. i Md.)
 Nyborg (Vindingevej) 8; 10
 Odense (St. Albani Torv) 7; 8; 10
 (Hospitalet) 6
 Svendborg (Havnegade 1) 8; 10

Bornholm

Aakirkeby (Gregersgade 20) 10½
 Rønne (Østergade) 9½

Jylland

Aabenraa (Søndertorv) 5,40; 9¾
 Aalborg (Kastetvej 1) 6; 8; 10
 Aarhus (ved Hovedbanegaarden) ... 7; 8; 10 (paa Hospitalet: 6)
 Ebeltoft (Villa Pax) (3. Sønd. i de ulige Mdr.) 9¼
 Fredericia (Sjællandsgade 50) 7; 9½
 Grenaa (Afholdshotellet, Store Gade 9) (3. Sønd. i de lige Mdr.) 10
 Haderslev (Mariegade 8) 8; 10
 Horsens (Nørregade 19) 7½; 10
 Kolding (Kralundsvej 2) 7½; 9½ (Klinikken Kl. 6)
 Odder (Holsteinsgade 29) (2. og 4. Sønd. i Md.) Komm. 9¼; Messe 10¼
 Pindstrup (1. og 3. Sønd. i Md.) 10
 Sønderborg (Ringridervej 35) 10 (dog ikke 25. Juni og 23. Juli)
 Viborg (Mogensgade 8) 8; 10

ESBJERG

Kontantforretningen

M. R. Jørgensen
 Kongensgade 25-27
 Alt i Sengendstyr og Manufaktur
 Lev. til St. Josephs Hospital

KOLDING

Slagterludsalg

Haderslevvej 7. Tlf. 1951. 1952
 1. Kl. Okse-, Kalve- og Svinekød. Konserver
 Leverandør til St. Hedvig Klinik

Florence Nightingale,

den berømte Sygeplejerske fra Krimkrigen, som følte sig stærkt draget til den katolske Kirke, sagde engang: »Jeg har aldrig kendt en Englænder, som vidste, hvorfor han var Protestant; men begyndte han at undersøge Spørgsmaalet, blev han Katolik.

*

Messe i Øm Klosterruin

Søndag den 5. August samles Østjydsk Ungdom til Ungdomsstævne i Øm Klosterruin:

Program:

Kl. 10: Højmesse — efter Højmessens Frokost i det grønne.
 Kl. 2: Haandboldkampe, Løb m. m.
 Kl. 4: Kaffe i Konditoriet.
 Kl. 6 spiser man sin medbragte Aftensmad.

Reserver allerede Dagen i Dag, det bliver Søndag den 5. August.
 »Paa Gensyn i Øm«!

R. I. P.

Vor kære Faster, flhv. Kommunelærerinde, Frøken

Nathalie Hansen

døde stille Torsdag den 6. Juli 1944 vel forberedt ved Kirkens hellige Naademidler.

Paa Søkendes og egne Vegne:
 Henriette Arhning.

Den kære afdøde anbefales til de troendes Forbøn.

NYKØBING F

Johannes Madsen

Elektr. Installatør Nykøbing F.
 Installationer
 St. Kirkestræde, Tlf. 684
 Leverandør til katolsk Menighed

J. Lütken Frigast & Co. A-S

Træløst, Kul & Koks
 Lev. til de katolske Institutioner

A-S Lolland-Falsters

Kulkompagni

KUL.KOKES.CINDERS
 Nykøbing F. Tlf. 626, 945
 Leverandør til kat. Institutioner

Mackeprang's Boghandel A-S

PAPIRLAGER EN GROS

Nykøbing-Falster
 Telefon 38 og 769

J. N. Jensen Murermester

Bispegade 20 . Telefon 984 x
 Udfører Arbejdet ved den katolske Skole og Kirke

W. Hardeweg

Slagtermester . Paalæggsf.
 Østre Allé 54, Tlf. 1082
 Lev. til de kat. Institutioner

C. W. Kronmann

GRUNDLAGT 1852

Jern og Staal . Rør og Fittings . Pumper . Centralvarme . Sanitet . Ilt og Gas Autogensvejserværker . Bolte og Møtriker . Tekn. Artikler
 NYKØBING F. TELEFON 203

A-S NYKØBING F. BRYGHUS

Lager . Pilsner . Export Beer
 Lyst Hvidtøl . Mørkt Hvidtøl . Mineralvande

<p>FREDERICIA</p> <p>H. Olsen Holmelund A/S <i>Gothersgade 44 . Tlf. 169 . 170</i> Kul, Koks, Cinders, Briketter, Brænde Prima Kvaliteter <i>Prompte og reel Betjening</i></p>	<p>HELSINGØR</p> <p>Kaas & Sørensen <i>Indehaver: G. E. OLSEN - HELSINGØR</i> Telefoner: 39 - 1139 - 575 Kul, Koks, Brænde og Briketter</p>	
<p>RANDERS</p>		
<p>Knud Pedersen . Slagtermester 1. Kl.s Kød og Paalæg Dronningborg, Telefon 649 <i>Leverandør til de katolske Institutioner</i></p>	<p>N. H. MØLLER <i>Brødregades Fiskehandel</i> Alltid friske Varer Telefon 628 og 3728 <i>Leverandør til de katolske Institutioner</i></p>	<p>Kirurgiske Instrumenter, Hospitalsartikler Sygeplejeartikler, Bandage <i>køber De bedst hos:</i> C. Mærsk-Andersen's Eff. Randers . Telefon 137</p>
<p>VEJLE</p>		
<p>Vejle Trælast & Kulkompagni Havnegade 22 . Tlf. 68 og 69 Lev. til de kat. Institutioner</p>	<p>Hansen Pærhøj & Søn <i>Glarmester . Kunsthandel</i> Søndergade 4 . Vejle</p>	<p>C. V. BERG <i>Blikkenslagermester</i> Autoriseret Gas- og Vandmester Langelinie 53 . Telefon 2751 Lev. til de katolske Institutioner</p>
<p>Carl Petersen <i>Slagtermester</i> 1. Kl. Varer - Pølsefabrik Nørregade 2 . Tlf. 1721 <i>Leverandør til St. Maria Hospital</i></p>	<p>^A/s Vejle Mælkekompagni <i>Fineste Mejeriprodukter</i> Vejle . Telefon 335 <i>Leverandør til St. Maria Hospital</i></p>	<p>VEJLE NY Mineralvandsfabrik <i>P. C. NIELSEN</i> Vissingsgade 8, Telefon 121, 205 <i>Leverandør til St. Maria Hospital</i></p>
<p>Mælkeriet Christianshaab <i>Vejle</i> Allerfineste Mejeriprodukter Telefon 733 og Butik 743</p>	<p>AARHUS</p>	
<p>HORSENS</p>	<p><i>Alfred Pihl</i> Bagermester, Conditori Telefon 3041 - Hammershus <i>Leverandør til St. Josef Hospital</i></p>	<p>Erik's Fiskehal <i>Alltid friske Varer</i> Ryesgade 16 . Tlf. 8680 <i>Leverandør til Sct. Josephs Hospital</i></p>
<p><i>Manufaktur . Trikotage . Udstyr</i> A-S Horsens Textil Lager <i>Leverandør til katolske Institutioner</i></p>	<p style="text-align: center;"></p> <p>Byens førende Tlf. 8700 (4 Lin.)</p>	
<p>ODENSE</p>		
<p>Carl Bech aut. elektr. Installatør Vestergade 33 . Telf. 1026 <i>Leverandør til kath. Menighed</i></p>	<p style="text-align: center;">LEDIG</p>	<p>Junker-Dreie Kolonial . Delikatesser Nørrebro 49 . Odense Lev. til Sct. Josephs Hospital</p>
<p>RANDERS</p> <p>Randers Andelsmejeri <i>Telefon 776 (4 Linier)</i> Fineste Mejeriprodukter fra Dyrlæge kontrollerede Besætninger</p>	<p>Vald. Tørring aut. elektr. Installatør Kongensgade 13, Tlf. 2021 <i>Leverandør til Dalum Kloster</i></p>	<p>JØRGEN RASMUSSEN <i>Glarmester</i> Overgaden 29, Telefon 1117 <i>Leverandør til St. Josephs Hospital og Kirken</i></p>

AALBORG

<p>Førd. Færch & Co. Tømrermestre Strandvejen, Tlf. 301</p>	<p>A. Hoffmann Urmager og Optiker Borgerg. 17 (lige v. den nye Bro) Briller efter Lægerecept Rep. udf. nøjagtigt og billigt Telefon 3779</p>	<p>Henry Hansen <i>Trikotage og Herrelingeri</i> Kastetvej 39, Aalborg, Tlf. 56 65</p>
<p>M. Thomsen Støtt Entreprenør og Murermester Kong Christians Allé 6 Telefon 1992</p>	<p>Mathias Christensen Absalonsgade 14 . Tlf. 1558 <i>Kolonial . Delikatesser . Kaffe</i></p>	<p>Køb Hjemmets Udstyr hos Thuen, Gravensgade 2</p>
<p>P. Krebs Elektroinstallatør Frederiksgade 6 Telefon 1786 <i>Udf. Arb. ved Kamilianerkliniken</i></p>	<p>CHR. SIMONI grundl. 1836 Kul- og Koks-Import Telf. 67 — 68 — 69 Leverandør til St. Josef Søstrenes Hospital og Kamilianerkliniken i Aalborg.</p>	<p>Hans Wiencken Kastetvej 51 . Aalborg er det rigtige Indkøbssted for Kød, Flæsk og Paalæg <i>Reelle, unge Varer til beskedne Priser</i> Egen Pølsefabrik . Forlang Tilbud</p>
<p style="text-align: center;">N. Nielsen & A. Brostrøm H. PERS EFTERFØLGER</p>		
<p style="text-align: right;">Aut. Vand-, Gas- og Blikkenslagermestre SANITET- CENTRALVARME Algade 58 . Aalborg . Telefoner: 681 - 6581</p>		

NAKSKOV

<p><i>Spis Arbejdernes Fællesbageri's Produkter</i> Nakskov . Telefon 621</p>	<p>Broderlmagasinet Østergade 18 . Telefon 921 Alttil Haandarbejde. Tegning, Montering Stort Udvalg i Garn Leverandør til Søstrene</p>	<p>L. C. Clasen <i>v. Ole Clasen</i> Murermester Telefon 208 Lev. til kat. Kirke</p>
<p>Nakskov Dampmølle <i>Aktieselskab</i></p>	<p>Alle Sorter Brændsel til Kakkellovne og Varmeapparater tilbydes billigst i allerbedste Kvaliteter. A-S Nakskov Kulimport Telefon Nr. 17 <i>Leverandør til den katolske Kirke</i></p>	<p>Chr. Steffensen <i>HERREEKVIPERING</i> Fruegade 8, Nakskov, Tlf. 796 Leverandør</p>

HOLBÆK

<p>A. P. PEDERSEN Murermester Markedsplads 10 . Telefon 239</p>	<p>Vestergades Maskinværksted <i>RASMUSSEN & NIELSEN</i> Telefon 1039</p>	<p>H. P. Larsen Kolonial . Delikatesser Algade 28 . Tlf. 849 Leverandør til Hospitalet</p>
<p>Holbæk Mejeri A/S Algade 54 . Telefon 65 Leverandør til Hospitalet</p>	<p>A-S Arbejdernes Fællesbageri Bedste Brødsted <i>Lev. til St. Elisabeth Hospital</i></p>	<p>JENSEN & OLSEN statsaut. Installationsforretning Elektrisk Lys og Kraft Algade . Telefon 365 Leverandør til den kat. Menighed</p>

Katolsk

30. Juli 1944

92. Aarg.

Nr. 31

Ugeblad

FILMENS MAGT

Ustandseligt danser Filmen gennem Verden. Kilometer efter Kilometer af gnistrende Liv spiller hen over det hvide Lærred, som Millioner af Øjne er rettede imod. Filmen sætter sit Spor i Sjælene. Til Tider virker den demoraliserende, idet den spekulerer i Menneskets laveste Instinkter. Til Tider virker den som fornøjelig og harmløs Underholdning. Snart er den et glimrende Instrument til Oplysning og Opdragelse, snart faar den Sjælens dybe Streng til at tone; der er Situationer, der brænder sig ind i Bevidstheden, og alt dette sætter sit Præg paa Menneskene. Men farligst er Filmen, naar den benyttes til Propaganda for en eller anden revolutionerende Idé. Vogt jer for Tendens-Filmen. Det gælder da om at holde Hjernen klar.

I en af sine Epistler paatager Holberg sig at holde Forsvarstale for ... Fanden. Det er et muntert Forsøg paa at vise, at man med behændig Talekunst kan forsvare alt og alle, om det saa er Fanden selv. Og hans Defensorat virker helt besnærende, saa at Læseren ikke er langt fra at spørge sig, om Fanden i Grun-

den ikke er en stakkels bagtalt og forurettet Mand.

Filmen formaar med sine fortrinlige Midler at gøre sort til hvidt eller hvidt til sort, bedre end den snedigste Advokat.

Hjernen maa holdes klar, at man ikke lader sig overrumple. Det lumske ligger gerne i det, man udelader eller gaar let hen over. Filmen har tilfælles med Nævningeinstitutionen, at Følelserne saare let faar Overtaget, saa at Forstanden tilsløres.

En Film viser for Eksempel en ung Pige, som Tilskuerne øjeblikkelig faar Sympati for. Man ser et Glimt af hendes uskyldige Sjæl, og man kaarer hende til Heltinde.

Saa sker det imidlertid, at hun — efterhaanden som Livets farlige Magter berøver hende »Sommerfuglestøvet« — drages ud i Synd, ja hun synder endda meget dybt. Der er stærkt undskyldende Motiver, og Tilskuerne tilgiver hende alt. Hvem holder Stand overfor et grædende Kvindes syn?

Resultatet bliver, at man ikke blot tilgiver Heltinden; selve Forbrydelsen synes at miste sin Gru. Agitatoren har vundet Sejrr.

En Valfart til
Alfons af Liguoris
Grav

Requiescant in pace

Præstjubilæum
paa Amager

Reformationen
og Historikerne III

Han har ændret Tilskuerens Syn paa Morallovene. Følelsernes »slaaende Argumenter« blinder Forstanden. Snart er det Politiet, der kommer til at staa som Menneskehedens Fjende, der altid vælger sig »uskyldige« Ofre. Snart er det Religionen, der synes umenneskelig streng i sine Krav. Thi Religionen nægter at ophæve de ti Guds Bud, til Trods for, at de overtrædes af yndige, sympatiske Filmsheltinder.

Der er nutildags en almindelig Tendens i Filmen — som i Litteratur, Radio etc. — til at undskylde alle Synder, alle Forbrydelser. Det er selve Syndsbegrebet, man vil til Livs. Forbryderen er enten utilregnelig eller et Menneske, der uforskyldt er kommet ud i Ulykke.

Vi vil paa ingen Maade underkende den humane og menneskekærlige Synsmaade, som er en Frugt af moderne Psykologi. Men vi vil kraftigt advare imod Tendensen til principielt at undskylde Forbrydelser og derved bringe Morallovene ud af Kurs. Vé Samfundet, om det ophæver de ti Guds Bud! Derfor: tag den kritiske Sans med, naar du gaar i Biografen! Hold Ørerne stive og Hjernen klar! C. B.

Munkemel

Salg og Udlejning

AF LYSBADE OG ELEKTROMIDICINSKE APPARATER

DANSK RØNTGEN-TEKNIK A/S

KØBENHAVN
TELF. 4229

AARHUS
TELF. 6545

RECK'S OPVARMNINGS COMP. A/S

Esromgade 15. København N. Telef. 7480

Centralvarmeanlæg af enhver Art

Køkken-, Vaskeri-, Desinfections- samt Tørrestueanlæg m.m.

RECK-STALKEDLER

Amagerbanken

Hovedkontor: Amagerbrogade 25

Afdelinger: Sundby, Søndre, Islands Brygge, Kastrup og Dragør
Alle Bankforretninger udføres. Boxer udlejes fra 5 Kr.

BONALIN-BONEVOKS

til alle Gulve

Bonalin-Kompagniet A/S, København F

Mark Poulsen & Rønne

INGENIØRER

Pr. Maries Allé 1 A - København V.
Centralvarme-Anlæg - Sanitære Anlæg
Telefon 8533

Ove Juel-Christensen

Kaffe og Kolonial en gros

Rymsgade 106

Telefon Central 408

Blomsterforretningen

CAMELIA

Smukke Kranse og Kislepyntninger
Frederikssundsvej 229, Tlf. Bella 1729

absolut

ABSALON

naar Forsikring skal tegnes

Gaa i Arbejdernes Kaffeforsyning

Amagerbrogade 156

og prøv vor ekstrafine Maltkaffe
1.39 Kr. pr. 1/2 kg.

Altid friske Smaakager

KØBENHAVNS BRÆNDELS KOMPAGNI

KUL KØK KOKS

NØRREGADE 15

TELF. 9270

Bageri & Conditori

Johan Aschengreen

Amagerbrogade 72, Telefon Amager 353

Filial: Amagerbrog. 125, Telefon Amager 4019

G. Garth-Grüner

Landsietsassgfører

Frederiksholms Kanal 6, Kbh.

Tlf.: 12,166 og 12,161

Jos. Fischlein

Murermester

Limfjordavej 43

Tlf. Godthaab 8410

Udfører Arbejdet ved Sct. Michaels Gaard

Plytteforretning i „FREDERIKSHOLM“

v. Andersen og Poulsen

Flytning, Opbevaring og Forsendelse
besørges med Garanti overalt i Landet

Sjælør Boulevard 21

Telefon Valby 3333 . Godthaab 3653 x

Chr. Hansens Kød-Udsalg

Gl. Kongev. 163, Eva 6465-6466

Østerbrogade 88, Tlf. Ø. 1158

Leverandør til Sct. Elisabeths Hospital

Peter Hansen

Tømrer- og Snedkermeste.

Adolfsvej 6 . Gent. 424

Udf. Arbejdet v. Assumptionsklostret Rygaard

Requiescant in pace -

Den usømmelige Krænkelser af Gravfreden, som i Øjeblikket finder Sted i Hovedstaden — tilsyneladende uden at nogen Myndighed bekymrer sig derom — har udløst en god Del berettiget Harm og Forargelse. Flere Steder i det gamle København er man under Arbejdet med Udgravning til Bunkers stødt paa Begravelsespladser fra Middelalderen og det har i adskillige Tilfælde været en skamløs, nærmest skandaløs Behandling og Mangel paa Ærbødighed, der er blevet de opgravede Ligrester til Del; Kranier er dynget sammen med Ølflasker, flankeret af Madpapir og Isbægge eller gjort til Genstand for Handel.

I den Anledning skriver bl. a. »Nationaltidende« følgende:

Hele denne Støbning af Bunkers er, som Krigsforetagender af den Art nu har for Skik, sat hurtigt i Gang, og den skal tilendebringes hurtigt. Krig kender ikke ret meget til Følelser. Men der har dog været Tid til at søge truffet Forholdsregler, de relativt faa Steder i den gamle Bydel, hvor man paa Forhaand vidste, at det vilde gaa ud over Jordstykker, som burde behandles varsomt. Navnlig tænker vi her paa det forkastelige og pinlige i den Medfart, de gamle Kirkegaard ved Frue Kirke, ved Nikolaj Kirke og ved Vartov i Øjeblikket faar.

Det er muligt, at de planlagte Bunkers ikke kunde placeres andre Steder, men det havde ikke kostet stor Ulejlighed at behandle de gamle Gravsteder med tilbørlig Respekt. Maaske er de ikke længere underlagt kirkelig Myndighed, og maaske tager de verdslige noget for let paa Tilfældet; men en Forhandling mellem de to Parter skulde nemt have resulteret i en Plan til varsom Fremfærd mod Ligresterne. Det er forargeligt og uværdigt, at de prisgives den Skæbne, som er overgaaet dem.

Man mindes i denne Forbindelse uvilkaarlig den Omsorg og Nænsomhed med hvilken f. Eks. Danevæ behandles. Og ganske vist lever vi i Krigs- og Ufredstider, hvor alt — ogsaa Respekten for dit og mit — svækkes. Men alligevel maa vi ikke nedværdige os saa dybt, at vi glemmer det Krav paa Respekt og den Ret til at hvile i Fred, der tilkommer vore afdøde Forfædre i deres Grave.

Præst for stedse -

*En Historie,
som i alt væsentligt er sand*

Pater Hildebrand stod ved Rælingen og saa ud over Havet. Bølgerne gik saa roligt, ikke et Skib var at se, Luften var mild, og den unge Præst trak Vejret dybt og regelmæssigt, saaledes som Lægen havde sagt, han skulde gøre. For kun tre Dage siden havde han prædiket i en londonsk Kirke, som var overfyldt, fordi han blev regnet for en af Englands bedste Prædikanter; og nu stod han her paa en Damp, der var paa Vej til Australien med en stor Ladning og nogle faa Passagerer, for hvem det gjaldt om at gøre Rejsen saa billigt som muligt.

Pater Hildebrand skulde have fuldkommen Hvile og Ro og opholde sig en Tid i et Klima, der var gunstigere for svage Lunger end det engelske. Lægen mente, at den lange Sørejse vilde gøre ham godt, og han syntes allerede, han befandt sig en Smule bedre. Han var den eneste Katolik om Bord og følte sig til at begynde med lidt ensom. Men baade Skibets Officerer, de faa Passagerer — Mænd, der vendte tilbage til deres Arbejde i Australien, eller Mænd, som rejste derover for at faa noget at bestille, — og Besætningen var venlige og flinke imod ham. Og saa sad han Dag efter Dag i en lun Krog paa Dækket og blev hver Dag bedre Venner med dem allesammen. Der var dog een, som Pater Hildebrand ikke kunde vinde; det var Brown, Skibets Hovmester. Han var høflig og pligtopfyldende, men det var tydeligt, at han helst undgik Præsten, som ikke kunde lade være med at tænke paa, hvad denne tavse, indesluttede Mand mente med sin Optræden. Han havde just anbragt Præsten godt i Læ og bragt ham et Tæppe; han var omsorgsfuld, men bestandig paa den underlige, afvisende Maade.

Pater Hildebrand var vis paa, at det var gaaet tilbage for Brown i Livet, og han tænkte paa ved Lejlighed at spørge Kaptajnen, om han kendte noget til Hovmesterens Fortid.

»Naa, hvordan gaar det, Hr. Pastor?« lød i det samme Kaptajnens Stemme. »Vi maa jo se at faa Dem rask, før vi afleverer Dem i Sydney.«

»De er ogsaa begyndt rigtig godt,« lo Præsten. »Jeg er i alt Fald allerede holdt op med at tabe i Vægt.«

»Saa maa Brown sørge for, at De begynder at vinde.«

Pater Hildebrand benyttede Lejligheden, da Browns Navn var nævnet, til at faa lidt at vide om denne Mand, som han følte saadan en underlig Interesse for.

»Sig mig engang, Kaptajn, ved De noget som helst om Brown? Jeg synes, der er noget mystisk ved ham.«

»Ved Brown? Nej, ved De hvad! Han har nu gjort en halv Snes Rejser med os, og jeg haaber bare, at han vil blive her. Der er aldrig Vrøvl med ham, han har altid Orden i sine Regnskaber, og han holder altid Mund.«

»Ja, det gør han,« svarede Præsten.

»Hvorfor spørger De for Resten om ham? Han holder sig al tid for sig selv.«

»Ja, det er netop det,« sagde Pater Hildebrand. »Alle de andre Folk er parate til at snakke løs om deres egne Sager, kun ikke Brown. Han er fuldkommen høflig, men jeg gad vidst, om han ikke har noget imod mig.«

»Vist ikke nej, saadan er han overfor alle Mennesker,« sagde Kaptajnen; og saa talte de om andre Ting, til han maatte op paa Broen, og Pater Hildebrand tog sit Breviar.

En Uges Tid senere fik Kap-

tajnen Grund til at mindes denne Samtale. Pater Hildebrand var ikke blevet raskere — tværtimod. Han havde forkølet sig, havde faaet en uhyggelig Hoste, og nu fik han en voldsom Blodstyrning, der bragte ham ganske nær til Dødens Port. Der var ingen Læge om Bord, men Kaptajnen havde efterhaanden en Del Erfaring med Hensyn til Sygdom, og han kunde se, at der intet som helst var at gøre, og Kaptajnen var enig med Præsten i, at han skulde have Lov til blot at ligge i Fred. »Hvis der bare havde været en Katolik om Bord, vilde jeg have bedt ham om at bede — — naar jeg ikke selv kan mere,« hviskede den døende. Da vendte Brown, som var inde for at hjælpe ham, sig til Kaptajnen, fuldkommen hvid i Ansigtet: »Jeg er Katolik, Hr. Kaptajn. Hvis han ønsker det, skal jeg nok blive her og bede de Bønner.«

»Er De Katolik, Brown? Men kender De da de Bønner, han mener?«

Brown nikkede, og da Kaptajnen havde forladt Kahytten, lagde han sig paa Knæ ved Siden af Køjen.

»Kan De høre, hvad jeg siger, Pater? Den døende aabnede Øjnene, og det var tydeligt, at han var fuldkommen klar. Hovmesteren knugede sine Hænder saa fast om Køjekanten, at Knorne blev hvide, og der stod store Svedperler paa hans Pande, da han talte igen.

»De vidste jo ikke, at jeg var Katolik, vel Pater? Men De saa, hvordan jeg undgik Dem og afviste Deres Venlighed. Maaske har De ogsaa gættet, at jeg ikke altid har været det, jeg nu er. Aah, min Gud — — — hvordan skal jeg faa det sagt — — — jeg er Katolik — — og jeg er — — — jeg var engang Præst.«

Der gik et Glimt af Liv over Pater Hildebrands Ansigt, og hans Stemme fik en lille Smule af sin Klang tilbage.

»Præst! Aah, barmhjertige Gud, saa har du hørt min Bøn! Saa skal jeg alligevel ikke dø alene! De kan give mig Absolu-

tion — — — den sidste Velsignelse — —.«

»Nej — nej, De forstaar mig ikke — — jeg er jo ikke Præst mere — — jeg har ikke Magt til — — Aah, jeg har været lige ved at gaa til Helvede — —.«

»Præst for stedse,« hviskede den døende. »De maa høre mit Skriftemaal.«

Den anden krøb sammen paa Kahyttens Gulv.

»De forstaar jo ikke — Gud kan end ikke tilgive mig, saa jeg kan bede med Dem.«

»Præst for stedse,« gentog Pater Hildebrand. »Hør dog — —.«

»Jeg kan ikke — — aah Gud — — jeg kan ikke!«

Men Pater Hildebrand vidste, at den uheldige Mand ved hans Side ikke kunde blive ved med at nægte at bruge den præstelige Myndighed, som han stadig besad og havde Ret til at bruge i et Tilfælde som dette.

»Velsign mig, Fader, jeg har syndet,« hviskede den dødssyge Præst. Og den Mand, der om Bord hed Hovmester Brown, loftede sin skælvende Haand. Et Øjeblik samlede han al sin Kraft og udtalte de længe glemte Ord: »Absolvo te.«

Pater Hildebrands Liv var ved at ebbe ud; men han var stadig ved fuld Bevidsthed, og efter en kort Bøn aabnede han Øjnene og sagde: »Jeg skulde til det Sted, som staar paa Sedlen — paa min Kuffert. Vil De tage derhen — og fortælle Pater Prior — — Lov mig det!«

»Ja, jeg lover det,« sagde Brown hæst. Pater Hildebrand smilede, og med det Smil forlod han dette Liv. I sin Død i den mørke, snævre Kahyt havde han ved Guds Naade frelst en anden Præst, der, som han selv havde sagt, havde været lige ved Helvedes Afgrund.

Det var Hovmesteren, som bad de sidste Bønner, da Pater Hildebrands Lig næste Dag blev sænket i Bølgerne. »Naa, saa De er ogsaa Katolik,« var det eneste, Kaptajnen havde at bemærke. »Der maa jo være noget ved den Religion, som kan gøre, at saadan en ung Fyr som han ikke er bange for at dø.«

Nærmere og nærmere kom Damperen til sit Bestemmelsessted — og til det Dominikanerkloster, hvor Pater Hildebrand var ventet.

Da Skibet var i Havn, kom en ung Mand om Bord for at hente Pater Hildebrand. Bedrøvet hørte han Kaptajnens Beretning om hans Død, og da han fik at vide, at Brown havde været hos ham i hans sidste Stund, udspurgte han ham nøje for at kunne skrive derom til England.

Men Brown havde jo lovet mere end at fortælle om Pater Hildebrands Død og udlevere hans Kuffert. Derfor meddelte han Kaptajnen, at han ikke tog med tilbage til England; derved forskærtsede han sin Løn, men det generede ham ikke mere end de Ukvemsord, hvormed Kaptajn og Styrmand trakteredede ham.

Maaske haabede den ligblege Mand, som med et fuldstændigt udtryksløst Ansigt ringede paa Dominikanerklosterets Dørklokke næste Dag, at Prioren vilde vise sig at være en mild, gammel, hvidhaaret Mand. I saa Fald blev han skuffet, da han saa den unge, raske, energiske Prior.

Han var lige ved at tabe Modet, men saa begyndte han at fortælle om Pater Hildebrand, og Priorens Udtryk blev saa mildt mens han lyttede til hans Ord. Han vidste jo, at den unge Munk, der skulde have genvundet sit Helbred i hans Kloster, hørte til Ordenens bedste Mænd, og hans pludselige Død havde gjort et dybt Indtryk paa ham.

»Der var altsaa ingen anden Præst om Bord? Maaske ikke engang nogen anden Katolik?« spurgte Prioren. Og dette Spørgsmaal jævnedes Vejen for det, som maatte og skulde siges.

I Klosteret fik man ikke andet at vide, end at en katolsk Sømand var kommet for at fortælle Pater Prior om Pater Hildebrand, og at han bagefter havde været til Skrifte hos Prioren. I Skriftestolen havde han faaet Guds Tilgivelse, saa vidt Prioren kunde meddele den; men der er Tilfælde, hvor kun en Biskop kan løse Syndens Lænke helt, og derfor blev Brown i Klosteret,

indtil Biskoppen gav ham Tilladelse til at udføre den Plan, som Prioeren havde hjulpet ham til at udforme. Han søgte slet ikke at faa den Myndighed igen, som han selv havde kastet fra sig; han bad kun om en Plads, den ringeste Plads, i et eller andet Kloster, hvor han kunde gøre Bod hele sit Liv. Pater Prior fandt omsider til ham, hvad han søgte. Et Sted, fjernt fra Verdens Larm, ligger et Kloster, hvis Munke lever et Liv i Tavshed og haardt Arbejde. Blandt dem,

som udfører det groveste Arbejde, er en Broder Hildebrand, der kun lever i og for Gud, som tilgav ham hans store Skyld.

Maaske kommer den Dag, da hans Anger og Bod har rensset hans Sjæl saaledes, at hans overordnede vil byde ham tage den vidunderlige Byrde op, som han havde sluppet. Og da bliver Broder Hildebrand ogsaa i Mennekers Øjne det, som han er i Guds: Præst for stedse.

(Efter det engelske ved T. Fd.)

spiller Aarene ingen Rolle; Jubilaren runder da ogsaa først næste Aar de halvtreds.

Pater Scherz er et Barn af det gamle Wien. Efter de filosofiske og teologiske Studier hos Redemptoristerne i Mautern blev han præsteviet i en ung Alder i 1919 og kom allerede i 1922 til Danmark, hvor han senere bl. a. har virket som Ugebladets Redaktør (i Aarene 1933—39). I Trediverne opnaaede han dansk Indfødsret. Gennem en Aarrække har P. Scherz udført — og udfører til Stadighed — et stort og fortjenstfuldt Arbejde for Niels Stensens Kannonisation, ligesom han er Medudgiver af dennes teologiske Skrifter. Til daglig leder P. Scherz Sct. Annæ Skole paa Amager; hans mange Venner blandt unge og gamle vil sikkert erindre hans Jubilæumsdag — og til deres Lykønskninger føjer ogsaa Ugebladet sine.

—en.

PRÆSTEJUBILÆUM

paa Amager

Det kommer sikkert som en Overraskelse for langt de fleste, naar de erfarer, at *Pater G. Scherz C. Ss. R.* den 31. Juli i Aar har 25 Aars Præstegerning bag sig. Et kvart Aarhundrede i Kirkens Tjeneste er nu engang en lang Tid og da især for en Ordensmand, der som Regel har maattet tilbagelægge en aarelang Vandring, inden han naar Præstevielsen; den sølverne Præstjubilæum er derfor hyppigt »en ældre Mand«. Ganske vist titter der et og andet graasprængt Haar

— et Tidernes og Arbejdets Tegn — frem paa Pater Scherz' Hoved, men i de brune Øjne spiller der er ungdommelig Vitalitet og Energi, der forraader, at her

Jesus Kristus XXVI

„Knust for vor Brødes Skyld“

Med denne korte Sætning kan man sammenfatte alt, hvad der er sket paa den hellige Langfredag. Ordene findes hos Isajas, en Kongeskikkelse blandt Israels Profeter, om hvilken Jesus Sirach siger, at han var »en stor og tro Profet for Herrens Aasyn. Med vældig Aand skuede han den sidste Tid og trøstede de sørgende i Sion. Lige til den fjerneste Fremtid kundgjorde han, hvad der skal komme, og det skjulte, før det indtraf«. (48,25 ff.) Ingen anden Profet fik Lov til at skue saa meget af vor Frelseres Liv og Rige som han, og ingen anden forstod med lignende Kraft og Sprogets Skønhed at skrive baade om de mindste Træk i Jesu Lidelse og om den overvældende Herlighed, som blev Lønnen derfor.

Saa lad os da høre om de Enkeltheder i Kristi Lidelse, som Isajas skuede, og som kun var antydet i den kendte Dom over Slangen i Paradiset. Vi ved jo nok, at Hovedet paa Slangen skulde knuses, men selv skulde denne faa Lov til at efterstræbe Frelseren og hugge i hans Hæl. Hvor maa det have gjort Isajas ondt at se alle Saar paa Herrens Legeme og skulle spaa om, hvorfor den lovede Messias's dejlige Menneskeskikkelse blev til en Orm, hvis Kraft udtørres som Potteskaar, og hvis Tunge klæber til Ganen; hvorfor han skal omringes af de ondes Flok som af mange Hunde, og hvorfor hans Hænder og Fødder gennembores, saa man kan tælle alle hans Ben, saaledes som Jøderne til Stadighed sang i Templet og

Pater G. Scherz C. Ss. R.

deres Synagoger med Kong Davids Ord i 21. Salme.

Ja, det var nok til at blive maalløs over, saa umenneskelig ussel den saligste Jomfrus Søn saa ud, da han hang paa sit Kors. Han lignede jo ikke længe et Menneske. Sit Legeme havde han budt frem til Hug, sit Skæg til at rives; sit Ansigt havde han ikke skjult for Haan og Spyt. Den ædle Skikkelse, der før havde draget alles Blik paa sig, var uden Skønhed og Værdighed: hans ydre vakte Ringeagt og Afsky. Han lignede jo nu den ringeste og mindste af alle; han var blevet Smerternes Mand, mærket med Skam og Saar og indre Kvaler og Dødens Tegn. Hvem der saa ham, maatte regne ham for en spedalsk, man føler Gru for, for en, som Gud har ramt og gjort elendig.

Knust var Kristi Legeme, knust var ogsaa hans Hjerte. Hjertet gaar jo i Folkemunde for at være Smerternes egentlige Hjemsted, som det er Sæde for alle Følelser. Lider et Lem paa Legemet, lider Hjertet med. Derfor sukker vor Frelser selv: »Min Sjæl er bedrøvet indtil Døden«. Hans Hjerte pintes af Væmmelse, Lede og Angst under Offergangen fra Oliehaven til Golgotaberget.

Men hvad var dog Meningen med disse Ødelæggelser; med denne Nedværdigelse af det ædleste og højeste, vi kender; med denne Vanhelligelse af det rene og skønneste, vi har haft paa denne Jord? Hvem kan forstaa dette Mysterium? Kun den, som kender Syndens Mysterium og ved, hvilken ufattelig stor Uret mod Gud vi Uslinger gør, naar vi nægter den Allerhøjeste Lydighed, — troløst bryder den med ham sluttede Pagt, — brutalt misbruger de af ham modtagne Velgerninger og vender dem som et Slags Vaaben mod ham selv, — med uhørt Dristighed lader haant om hans Trusler og Forjættelser. Kun den forstaa, som aner, i hvilken Grad det syndige Menneske har vanhelliget og nedværdiget sin egen Sjæl og sit eget Legeme, — slaet sønder og sammen for sig

selv alt, hvad der hedder sand Ære, Lykke, Rigdom og Magt ikke blot for nogle Aar, men for en hel Evighed. Kun den forstaa, som ved, at Synden styrter Mennesket ned, ikke kun i Støvet, men i en Afgrund, fra hvis Dyb alle Menneskers og Engles Kraft tilsammen ikke mere kan frelse.

Ja, kun med Syndens Mysterium for Øje kan vi forstaa Korsets Mysterium.

I Bevidsthed om sin Frihed og Kraft, sin Renhed og Værdighed og for at give os et Bevis paa sin Kærlighed drager Guds Søn den skrækkelige Vej, der er brolagt med Fornedrelse og Dødens Smerter, og stiger selv ned i den Afgrund, hvor Synden holdt os i Lænker. I vort Sted vilde han paatage sig den Straf, vi havde fortjent, han vilde købe os fri med saa dyre Penge, gøre Ende paa vor Elendighed, bryde det Ondes Magt, vise os Vejen, der fører tilbage til Gud, og fylde vore fortvivlede Hjerter igen med Tillid, Tryghedsfølelse og sikkert Haab om en endelig Triumf. Dette er altsaa Meningen med Ødelæggelsen og Vanhelligelsen af Kristi Legeme og med Nedværdigelsen af hans højhelige Person.

Og derom skulde Profeten Isa-

jas belære Menneskene, 700 Aar før det skete, for at hverken Jøder eller Hedninger skulde staa uforberedt overfor en saa stor Hemmelighed, som Gud kræver Tro paa, hvis man vil blive frelst. Det var Profetens Opgave og Hverv, og derfor læser vi hos ham: »Sandelig, vore Lidelser bar han, vore Smerter tog han paa sig. Han blev saaret for vore Misgerninger og knust for vore Overtrædelser; os til Fred kom denne Tugtelse over ham, vi fik Lægedom ved hans Saar. Vi alle for vild som Faar, vi vendte os hver sin Vej, saa lagde Herren den Uret, vi alle har begaaet, paa ham«. (Kap. 53.)

Ja, vor Frelasers Legeme og helligste Hjerte blev knust; men vi aander lettet op. Han bar det stille og oplod ikke sin Mund, som et Lam, der føres hen for at slagtes, som et Faar, der er stumt, indtil han var revet bort fra de levendes Land; men vi kan vende hjem fra Dødens Mørke og træde ind i Lysets Rige. Thi Guds Visdom, Kærlighed og Magt triumferer over Syndens Afgrund, og hvad Ondskab har tilintetgjort i Himmelen og paa Jord, er genoprejst og fornyet i Kristus Jesus, den korsfæstede og opstandne Frelser.

F. K.

Reformationen III og Historikerne

Ordet »Reformation« betyder efter almindelig Sprogbrug: Forbedring eller Omdannelse til noget bedre. Men naar Lindhardt betegner Reformationen som »en umadelig Ulykke« og Helge Rode for »den største Ulykke Historien har aftegnet«, saa har den i 400 Aar sejlet under falsk Flag og med falsk Varebetegnelse i Lasten. Derfor er »Revolution« en bedre og mere tilsvarende Betegnelse, saaledes som Oscar Andersen bruger Ordet Revolution i »Gennembrudet« og med ham mange andre Historikere i nyere Tid. Og naar

Skydsgaard betegner Reformationen som »et Brud lige imod Jesu Ord om Enighed«, saa har han karakteriseret den skarpt og paa rekte Maade, da et Brud altid medfører Forringelse eller Skade paa det Legeme eller den Institution, som er Genstand for et Brud. Og Reformationen var fra Luthers Side et Brud mod en given Retstilstand efter Harnacks Mening, og en af Følgerne var den Nedgang i religiøs og kulturel Henseende, som Jakobsen og Lindhardt er enige om at fremhæve.

Luther tilsigtede oprindelig en

Reform af kirkelig Praksis og af den højere Gejstlighed kirkelig Styrelse. Havde Luther fuldført dette i høj Grad tiltrængte Hverv indenfor Kirken som dens fromme og lydige Søn, saa havde han opfyldt en Mission af uanet og uberegnelig Virkning, og Udviklingen var foregaaet og sket organisk og i fredelige Former, saaledes som det ogsaa senere blev ordnet af Kirkemødet i Trient, og Europa havde undgaaet den »umaadelige Ulykke« som Reformationen var og dens Følger, hvoraf 30 Aarskrigen ikke var den ringeste. Den katolske Historiker Lortz udtaler i »Die Reformation in Deutschland«, at Luther saa paa Grund af sit dybe religiøse Naturel maaske var blevet en af vor Kirkes store Helgener. Men efter Harnacks Udtalelse i »Kristendommens Væsen« S. 202 »gjorde Luther et revolutionært Skridt, ved at han brændte den pavelige Bulle og et voldsomt Brud mod en givne Retstilstand«. Og naar Luther efter Harnacks Mening ikke kunde skelne mellem Lære og Evangelium og talrige Problemer har han ikke løst, saa har Professor H. Boehmer i »Luther im Lichte der neueren Forschung« 4. Aufl. 1917 yderligere forstærket denne Mening S. 203: »Han følte ikke den Drift (Antrieb) i sig at tænke sine Tanker strengt til Ende. Han var ingen Systematiker. (207) Luther har udgivet flere Hundrede store og smaa Bøger. Ikke en eneste byder en fuldstændig systematisk ordnet Oversigt over hans religiøse og teologiske Tanker eller drage den konsekvente Følgeslutning deraf. Han havde ikke lært at iagttage de religiøse og theologiske Tankers Sammenhæng eller til kun at ordne og samle dem til et Hele (209). Man kan med sin bedste Vilje ikke opdage en streng Tankegang (Folgerichtigkeit) i hans System. Der hersker Modsætning i Læren om Retfærdiggørelsen og i Læren om Sakramenterne. Uden stor Umage kan man paavise »et eller et Par Dusin Modsigelser i hans Skrifter«. Og giver vi os saa til at behandle Enkeltheder som Gudstjenesteordningen, saa er det et Speciale, som engang maa behandles særskilt for sig, men her skal kun bemærkes, at Luther ogsaa paa dette Omraade skabte Mod-

sigelse og Uro ved 1523 i »Formula missae« at anordne og fastholde den latinske Messe men derimod 1526 at udsende »Deutsche Messe«. Herom siger Professor Abrahamsen i »Liturgisk Musik« S. 56: »Luthers Dobbeltstilling mellem Latinen og den tyske Salmesse viser sig i Fortalen til D. M. Det hedder her om den latinske Messe: »Diese will ich hiermit nicht aufgehoben oder verendert haben«. Og S. 51 kommer Forfatteren til følgende Resultat: »Da der ingen Bestemmelser eller Regler er opstillet for saadanne nye Messer paa Modersmaalet, opstaar naturligt snart en syndig Forvirring og Vilkaarlighed i det liturgiske Princip«. Og i Forbindelse hermed kan anføres »Kristelig Dagblad«s Referat 15. Maj 1943 af Biskop Smith's Tale i Vejle med Overskrift i fede Typer: »Kirken har forraadt Nadveren«, og hvori han udtaler: »Luther satte sig til Opgave at »skrælle« Nadveren. Hans Usikkerhed gaar igen i den lutherske Kirke«. Og i samme Blad 7. Marts 1943 siger Pastor Fabricius: »Desværre har den danske Gudstjeneste i Aarhundredernes Løb været ude i en saa alvorlig Forvittringsproces, at det kan være svært at faa fat i Holdepunkterne i den nu ved Sædvane afstrejffede Liturgi«. Men i dette Aarhundrede er det liturgiske Spørgsmaal blevet behandlet af andre dybe religiøse Forskere end Abrahamsen, nemlig Harald Kent, G. V. Jensen og Chr. Barfoed med tre Bøger, der alle udtaler sig ret energisk for Indførelsen af den romerske Messe, ligesom ogsaa 6. B. af »Kristendoms-kundskab« indeholder en Afhandling af Kantor Bangert, der ligesom de ovenfor nævnte taler stærkt for den romerske Messes apostolske Oprindelse, og Pastor Alshauge fremsætter i en Avisartikel iaar den Anskuelse, at »den romerske Liturgi er den bedste, vi har i den vesterlandske Kirke«. Men naar Skydsgaard i samme Bind gør Rede for den nye forøgede Prøveliturgi, saa kan det vel aldrig komme i Overensstemmelse med hans Ønske og Hensigt, naar Mosbech i Nationaltidende 19. Juli tager Anledning heraf til at anbefale flere sideløbende Ordninger af Gudstjenesten for at tilfredsstille enhver

(Fortsættes Side 475)

Det er ogsaa Søndag om Sommeren!

Ferietiden lakker saa smaat mod Enden, Dagene bliver kortere, men endnu er der en Stump tilbage af Sommeren — forhaabentlig da. Vi har nydt den dejlige Tid, hver paa sin Vis, vi har daset ved Stranden, travet i Skov og paa Landevej, rejst omkring i vort kære lille Land, saa vidt Forholdene nu engang tillod det. Hver syvende Dag var det imidlertid Søndag — ogsaa i Ferietiden, og vi Katolikker gaar til Messe om Søndagen, det er en af de faa Ting, som Vor Herre forlanger af os. Men lad os springe ind til Sagens Kerne: der er alt for mange, der tager sig denne »Pligt« alt for let, der dispenserer sig selv for et godt Ord med en eller anden letkøbt Undskyldning, og lad os være ærlige: de gider ikke, og en eller anden Undskyldning maa man jo stikke Samvittigheden. Der er virkelig Tilfælde, hvor Pligten til at høre Søndagsmesse falder bort; jeg tænker her paa dem, der

Et Sommerbarn

ikke kan komme til Messe (de behøver heller ikke nogen Undskyldning!) Men mange af dem, der Søndag Morgen før en vis Mand faar Skoene paa rider ud til Skov og Strand, hvad de? Er de undskyldt, naar de bare udebliver fra Messen? Nej, det er de sandelig ikke. Maaske mener de, at Vor Herre er saa lange, at han ikke regner med en Søndagsmesse mere eller mindre, men

(Sluttes Side 477)

I Aenden vil vi sammen forelage en Valfart til den hellige Alfons af Liguori's Grav i Pagani, 35 Kilometer øst for Napoli. Fra den verdensberømte By fører Vejen langs den skønne Napoli golf, paa høje Haand bølger det safirblaa Hav, hvorfra Capris Stinsskikkelse rejser sig i det fjærne, til venstre knejser Vesuv med den svage Røgparaply, Ulykkesbjerg, hvis Udbrud den gamle Helgen i sin Tid standse blol med et Korslegn. Og mellem Havet og Vesuv det yppige, luftefaldede Landskab Ved Torre Annunziata, kort før Castellammare di Stabia, drejer vi ind i den brede Sarnodal. Snart naar vi det gamle Pompeji's Ruiner — og inden længe øjner man det ny Pompeji's Vartegn, det høje Klokkeetaarn og den mægtige Kuppel over Rosenkransdrøningens Helligdom. Den hele Dal er en stor Have, velsignet med den mest overdaadige Frodighed. I Sandhed: her gælder Goethe's uodelige Ord mere end noget andet Sted: Kender du Landet, hvor Citronen blomstrer, hvor Guldorangen glæder i det dunkle Løv. Og snart staar vi ved Maalel; med et er vi i Pagani, og ved Foden af en af Appenninernes skovklædte Udløbere, umiddelbart ved Vejen Napoli-Salerno,

En Valfart til Pagani, hvor

Alfons af Liguori

Redemptorernes helgenkaarede Stifter - hviler

↑ Udsigt over Napoli — I den hellige Alfons' Fødested — i Baggrunden Vesuv

↑ Den hellige Alfons' Kirke i Pagani

↑ Gengivelse af et Brev fra Alfons Liguori til Kongen af Napoli (Septbr. 1752)

Tekst:
C. Ss. R.

Fotos:
ENIT
(3)
L Th K
(1)

ligger det stælelige Redemptoristkloster, som den hellige Alfons selv opførte, og hvor han leverede sin sidste Hvile i sin Aar, indtil han i August 1787 ind i Herren til Angulusklokkens Klang blev optaget i Herrens Hvile. På den hellige Alfons' Side med Klosteret ligger den store Basilika af S. Albano e Sant' Alfonso. Vi træder ind — og blændes af den smukke, tyrlige Pragt — faktisk en fyrstelig Pragt. Men den

gen verdslig Hersker, han være sig Konge eller Kejser, tænke sig skønnere Ruin til sin Disposition? Ingen havde i sin vildeste Fantasi tænkt sig at skulle finde sliq en Skønhed her midt ude paa Landet. Carraras berømte Marmorbrud har her leveret deres skønneste for at synkke dette Tempel. Kirken i sig selv er et Klododie, en Perle i Settecento's Barok. Væggene er beklædt med forskellige Marmorsorter, den ene herligere end den anden. Lys og Luft hersker herinde som ude i det fri. Redemptoristhelgener smykker Ruderne. Det store Maleri i Baggrunden af Kirken forestiller de himmelske Hærskarers Fyrste, Sel. Mikael, under hvis Beskyttelse den hellige Alfons selv stiller dette Hus I den venstre Korsarm prydes et broget Marmoraltet med det kendte Billede af »Vor Frue, vor stadige Hjælp«, hvem den hellige Alfons nærede saa stor en Kærlighed til: Altret stod i den oprindelige lille Klosterkirke, idet den nuværende Basilika først var un-

Alfonso di Liguori nacque con altre suoi Compagni Missionari della Compagnia di Redenzione uniti. sporgano alla S. M. V. come sono stati ingratissimi alla cultura della D. Genio ed all'educazione della Compagnia, e che non hanno mai avuta la grazia di Dio. Per questo ho voluto che si facesse un'opera di misericordia, e che si facesse un'opera di misericordia, e che si facesse un'opera di misericordia. Il gran pastore universale di quest'Opera che si è veduto in questa Provvidenza di questo Regno, dove sono andati a predicare per alle Missioni, ha fatto il zelo d'alcuni Vescovi a ridurre il detto Missionario di Palermo, come in quella di Salerno nella Terra di Corano, di Nocera in Capri, di Capri in Ischia, e di Capri in Capri, da Palermo per Capri, e da Capri per Capri, come ha fatto coll'Assenza del 1752. M. Anno L. M. V. con gli suoi Regali Ministri, all'Interno delle medesime Missioni, e che si facesse un'opera di misericordia, e che si facesse un'opera di misericordia, e che si facesse un'opera di misericordia.

i Oktober 1848. Pave Plus IX — ligesom Alfons en trofast Mariatilhænger og ligesom han haardt prøvet i Lidelser — havde i al Hemmelighed forladt Rom paa Grund af de revolutionære Uroligheder i 1846 og levede som Kong Ferdinand II af Napoli og Siciliens Gæst i Gaeta. Paa denne Dag besøgte han sammen med Kongen Pagani og knælede ved den Helgens Grav, hvem han faa Aar senere (1871) optog i Kirkegården.

Udsigt over Amalfi. Ovenfor Amalfi ligger det berømte Scala-Kloster, hvis Navn er nær knyttet til Redemptoristkongregationens Historia.

nes Skare. Og han lader Glasruden fjerne fra Kisten og ombytter Helgenens enkle Bispering med sin egen kostbare Ring. Dog efter Dag kommer fromme Pilgrimskarere hertil fra nær og fjern og Klosterets Gæstebog fyldes rask med stadig nye Navne. I Dagene omkring hans Fødsel — 2. August — er Tilstrømningen særlig stor, og der hersker Trængsel i det ellers saa stille Pagani. I højtidelig Procession bæres Helgenens Relikvier gennem de festligt smykkede Gader — og man ser da tydeligt, hvorledes de troende fra Pagani, Nocera, Amalfi og de omkringliggende Byer hænges ved »deres« Helgen. Relikviernes bilser med utallige Haandkys og Blomster. Der klappes i Hænder — paa en Maade som kun Italienerne kan — og Raabene »Evi-va Sant' Alfonso« synes ikke at ville tage nogen Ende.

der Opførelse ved Alfons' Død Vi træder ind i det egenlige Gravkapel, hvor den store Helgen hviler. Fordybede Lamper — hver symboliserende en af Redemptoristkongregationens Ordensprovincer — hvænder ved hans Grav under Altret. Og det forekommer, at han ikke er død, men kun sover en stille Søvn i sit Skrin af Sølv og Krystal. Adskillige før os har slaaet her. Del var

Kloster-Detektiven

af H. S.

11)

»Og hvad Tid kom De hjem?» spurgte Br. Justus videre.

»Det ved jeg ikke bestemt. Men over 10 var den.«

»Ja, indskød Br. Amillianus,« jeg var gaaet i Seng et Kvarter før 10, og jeg havde ligget en god Stund, før jeg hørte Pateren komme hjem.«

Er De nu vis paa, at det var P. Hubertus, De hørte komme?»

»Ja, selvfølgelig, jeg kender da hans Maade at gaa paa.«

»Og før han kom, har De intet hørt?»

Br. Amillianus lo højt. »Hør, ved De hvad, Br. Justus, De forhører mig næsten som en hel Politikommissær. Men sandt er det, jeg har ikke hørt andre end Pateren. Jeg hørte ham bagefter gaa frem og tilbage inde hos sig selv, men saa faldt jeg i Søvn.«

»Kunde De ikke ogsaa fortælle os, hvad De bestilte den Onsdag Aften efter Aftensmaden? Var De hele Tiden inde i Huset?» spurgte Br. Justus.

»Nej, men lige i Nærheden. Efter at vi havde spist, snakkede jeg lidt med Kokken, mens han vaskede op. Og bagefter satte jeg mig herind i en Stol, kedede mig og tænkte paa den stakkels Pater, der endnu ikke var naaet hjem. Kl. 9 gik jeg ind i Kirken og bad min Aftenbøn, og derefter laasede jeg Kirkedøren og læste i min Betragtningbog en halv Times Tid inde paa mit Værelse. Og saa gik jeg i Seng. Akkurat som alle andre Aftener.«

Broder Justus vendte sig imod Pateren. »Den Drøm, De fortalte os om, lød saa mærkværdig. Kan De huske, hvordan den begyndte?»

»Ja, det begyndte med, at jeg var ude at ride paa en Hest. Den gik med mig paa Ryggen ned imod Floden. Men pludselig gled den, og jeg faldt til Jorden. Og saa var Drømmen til Ende.«

»Og var der slet ingenting, der særlig vakte Deres Opmærksom-

hed, imens De red? Var der ikke noget, der forskrækkede Dem imens? En Slange? Eller en pludseligt opflyvende Fugl?»

»Det kan jeg virkelig ikke huske.«

Godt, saa er hele Deres Drøm blevet til i det Øjeblik, da Tyven slog Dem i Hovedet. Det lyder ejendommeligt, men jeg har oplevet noget lignende. Engang i en Historietime en varm Sommerdag mellem 2—3.

Jeg kunde næsten ikke holde Øjnene aabne, saa søvrig var jeg. Jeg stirrede paa min Lærer og spærrede Øjnene op, men lige meget hjalp det. Til sidst faldt jeg i Søvn. Og drømte. Jeg drømte, at jeg gik ned ad en Gade.

Da kom en Høvogn imod mig, og lige idet den var ud for mig, tipede den og faldt over paa mig. Med et højt Brøl vaagnede jeg op. Hvad havde faaet mig til at drømme saaledes? Jo, min Kammerat bagved havde givet mig et Puf i Ryggen for at vække mig. Og i det lille Øjeblik blev altsaa hele Drømmen til.«

Chaufføren rejste sig. »Det har været en interessant Samtale. Men nu er det vist Tid, at vi kommer af Sted. Er De parat, Br. Amillianus?»

»Ja, og alle mine Sager er allerede nede ved Bilen,« svarede Broderen.

Et Øjeblik efter var de to startet.

»Hvad har De i Sinde at foretage Dem nu?» spurgte Broder Justus Pater Hubertus. »Vil De hvile Dem, eller kan De fortsætte Samtalen lidt endnu?»

»Vi kan sagtens gaa videre; Kaffen har strammet mig op. Og De har vel en Masse at spørge om endnu, kan jeg tænke.«

»Ja, jeg vilde gerne høre lidt om Deres Folk her.«

»Ja gerne. Allerførst er der vo-

res Kok, Andreas Kane, en brav og trofast Kristen. Han er Kaffer, er lykkelig gift og har 4 Børn. I mange Aar, endda før jeg rejste hjemmefra England, har han været Kok i Keilands. Han er ærlig og paalidelig, og der har aldrig været noget ondt at sige om ham.«

Broder Justus havde taget sin Notestbog op og sad og skrev stenografiske Tegn deri. »Oplysningerne er tilstrækkelige,« lo han. »De er lige saa nøjagtig som en Embedsmand fra Scotland Yard.«

»Ja, jeg havde jo ventet, at De vilde spørge mig ud om mine Folk, saa jeg havde tænkt lidt over, hvad jeg vilde sige.«

»Da Bilen kørte før, stod der en Neger udenfor Køkkenet. Det var vel Kokken,« spurgte Broderen.

»Nej, det var vor sorte Lærer, Saliwa. Et flinkt Menneske. Men desværre er han ude af Stand til at finde sig en Kone; det er hans store Sorg.«

»Højest interessant. Hvor høj er han?»

»Ca. 180 cm tænker jeg.«

»Ved De ellers noget om ham?»

»Nej, ikke andet, end at han er en dygtig Lærer. — Men saa kommer vi til Mr. Ballower. Han bor alene dernede i Farmhuset og er vor Farminspektor, men har kun været her i 3 Maaneder, eller mere korrekt: han kom den 12. April. Et jævnt Menneske, Mulat, meget flittig, har ogsaa fine Anbefalinger fra tidligere Pladser.«

»Godt. Maaske kan jeg faa Lov at se de Anbefalinger ved Lejlighed. Men nu kunde jeg maaske faa Lov til at se Deres Værelse. Alt derinde staar vel urørt siden Overfaldet?»

»Ja, jeg selv har sovet i vort Gæsteværelse siden den Dag. Men nu har Br. Amillianus indrettet det til Dem, for jeg tænkte, at jeg vel igen fra i Aften kunde flytte ind i min egen Hybel.«

»Det kan De godt. Men nu vilde jeg gerne have Lov at være alene en halv Times Tid.«

»Udmærket. Saa læser jeg Breviar imens.«

— Broder Justus begyndte straks at undersøge Værelset. Han begyndte ved Døren og gik fremad Skridt for Skridt. Alt syntes at forekomme ham interessant. Ikke

blot Laasen i Døren, som han undersøgte med Lup, men ogsaa Gulvet, som han tog i Øjesyn Centimeter for Centimeter, idet han krøb rundt paa alle fire. Efter at han nøje havde betragtet Sengen, trak han den ud midt paa Gulvet og undersøgte det Sted, hvor den havde staaet. Og det varede meget længe. Til sidst saa det ud, som om han foretog gymnastiske Øvelser, idet han liggende paa Gulvet indtog snart en, snart en anden Stilling. Derefter rykkede han Sengen paa Plads og gik hen til Skrivebordet. Stolen der og Gulvet saa ud til at forekomme ham særlig interessant, for han undersøgte begge Dele med sin Lup, før han satte sig i Stolen og viede Skrivebordet sin hele Interesse. Det var meget gammelt; det kunde han se af de mange Slidmærker i Pladen. Han undersøgte hvert enkelt med sin Lup og begyndte derefter at se paa Skuffen. En lang Tid betragtede han den; den stod halvt aaben. Saa endelig forsøgte han at dreje Nøglen rundt, men det viste sig at være umuligt, eftersom den var rustet fast i Laasen. Endelig trak han forsigtigt Skuffen længere ud og betragtede Indholdet. Der til venstre laa den sorte Regnskabsbog og til højre et Bundt Breve i Konvolutter. Derpaa ovenpaa Brevene en af Spaaner flettet Kurv, den tomme Pengekasse. Br. Justus betragtede det alt sammen ganske nøje med sin Lup uden at berøre noget.

Den halve Time var forlængst overskredet, da han endelig besluttede sig til at forlade Præstens Værelse. Hans Ansigt bar som sædvanlig sit Udtryk af Kedsomhed og Søvnighed. Selv den bedste Menneskekender eller Iagttager kunde intet have sluttet sig til ved at betragte hans Ansigt.

»Nu kan Pateren godt flytte ind Nigen,« sagde han.

Pater Hubertus, der spændt havde ventet paa et Resultat, skulde til at spørge Br. Justus ud, men før han fik aabnet Munden, var Broderen forsvundet. I Stedet kaldte Pateren saa paa Kokken og fik ham til at hente den nye Dør fra Snedkerværkstedet. Pateren prøvede omhyggeligt Laasen, thi for Fremtiden vilde han aldrig mere sove for aaben Dør.

Imens sad Br. Justus i Kirken i den mørkeste Krog, ikke for at bede, men for at kunne tænke i Ro og Fred. Og til dette Formaal var Kirken det bedste Sted. Før han udsatte sig for P. Hubertus' nysgerrige Spørgsmaal, maatte han være klar over, hvor langt han kunde besvare dem.»

(Fortsættes).

Reformationen og Historikerne

(fortsat fra Side 471)

divergerende Smag hos Kirkegængerne. I Stedet for at skabe Enhed og Enighed maa det vel nok gøre Sagen endnu mere kompliceret og øge Splittelsen.

Og ligesom det liturgiske Spørgsmaal endnu ikke er kommet til en endelig Løsning, saaledes er de to grundlæggende Problemer: Kirkebegrebet og Bibelsynd under stadig Diskussion, hvilket Domprovst Skovgaard-Petersen mismodig beklager ved Mødet i Haslev, naar han ifølge Referat i »Kristelig Dagblad« 29. Juni siger: »Jeg kunde ønske en mere vaagen Interesse for det økumeniske Arbejde. Vi er forfærdelig splidagtige indenfor den danske Folkekirke. Tre Fjerdedele af vor kirkelige Presse er fyldt med Broderstrid, medens Gudløsheden marcherer frem med Stormskridt. Vi maa holde op med at snerre ad hinanden. Med Hensyn til det bibelske maa Fornyetelsen bestaa i en klar Afvisning af en udvortes Verbalinspiration. Denne Opfattelse lever endnu hos mange gamle i Samfundet. Men det nytter dog ikke at slaa Verbalinspirationen i Stykker. Det kan lyde som en Daarskab, men Guds Daarskab er visere end Menneskers Klogskab. Men jeg har lettere ved at tilgive de verbaltroende end de vidende, der bruger Guds Ord til teologiske Stridigheder«. Provstens fromme Ønsker om et intensivere økumenisk Arbejde vil møde varm Genklang hos os i den katolske Kirke med sin fornyede økumeniske Bevægelse, som Biskop Bessons Bog »Nach 400 Jahren« vidner om og giver gode praktiske Raad til Teologerne i begge Lejre

for at naa til Enhed og Enighed i Troen. Men naar Pastor G. Bartholdy ved Mødet fremsætter følgende Advarsel: »Naar Ordet »Kirke« nævnes, har vi en Angst for, at det skal komme til at erstatte Ordet »Jesus« -- der bliver saa Tale om en Afsporing -- og Jesus sætter engang Skel«, og Sekretær Sommer frygter for, at »der er talt saa betænkelig meget om Kirken i disse Aar« og naar Bladets Overskrift med fede Typer raaber ud over Folket i By og paa Land: »Lægfolket er betænkelig ved de nye Kirketanker, saa har Mødet i Haslev heller ikke bragt Svar paa Problemerne om Kirken og Bibelsynet. Og saa kan man heller ikke undres over, naar Anders Vigen i sin Kronik i Berlingske Aftenavis 5. April fremsætter den Paastand: »Kirken kan ikke længere bibringe sine Præster en sluttet og djærv Korpsaand, dertil er den for meget i Vildrede med sin egen Dogmatik. Hvornaar bliver Folket nemlig fremmed for Kirken? ganske jævnt og ligefrem sagt: Naar Kirken taber sin Myndighed over Folket, sin for en Kirke uundværlige Evne til at opretholde Folkets Tro paa det utrolige«. Hertil slutter sig ogsaa jævnt og ligefrem, hvad Pastor Skjøt-Pedersen siger i Berlingske Kirkeside 9. Juli: »Ethvert Samfund maa have et Midtpunkt, der har den aandelige og praktiske Myndighed, hvorfra en Befaling kan udgaa. Med Mesterskab forstod den katolske Kirke at bygge Kirker og gøre Kirkens Liv til eet med Folkets Liv. Dette nære Samliv mellem Kirke og Folk har senere Tiders Uforstand søgt at forkvakle. Den reformatoriske Hvidtekost fo'r hen over Hvælvingernes Kalkmalerier, og paa samme Maade uvidskedes Kirkens brogede Livfuldhed. J. Hammermüller.

*Kun Tomhed er Mennesker,
Mænd er Løgn, paa Vægtskaalen
vipper de op, de er Tomhed til
Hobe. Forlad eder ikke paa
Vold, lad jer ikke blænde af
Ran; om Rigdommen vokser,
agt ikke derpaa. Een Gang taledes
Gud, to Gange hørte jeg det: at
Magten er Guds, og Miskundhed
er hos dig, o Herre. Thi enhver
gengælder den efter hans Ger-
ning.* 62. Salme.

Liturgisk Kalender

Naar der er to Tal i Parenteserne, gælder det første Side tallet i den store Messebog, det andet Nummeret i Søndagsmessebogen.

Juli—Aug.

30. S. 9. Søndag e. Pinse (684—
(grøn) 61); 2. Bøn: St. Abdon og
St. Sennen (1021), 3. Bøn:
Om de helliges Forbøn
([120]), 4. Bøn*); Præf.
(521).
31. M. St. Ignatius af Loyla
(hvid) (1022); 2. Bøn*).
1. Ti. St. Petrus i Lænker
(hvid) (1024); 2. Bøn: St. Paulus
(976), 3. Bøn: De h.
machabæiske Brødre
(1024), 4. Bøn*); Apostle-
nes Præf. (524).
2. O. St. Alfons M. Liguori
(hvid) (1026); 2. Bøn: St. Stefan
I ([91]), 3. Bøn*); Apostle-
nes Præf. (524).
3. T. † Genfindelsen af St. Ste-
(rød) fens, den første Martyrs
Relikvier (1029); 2. Bøn:
Om de helliges Forbøn
([120]), 3. Bøn: Efter frit
Valg, 4. Bøn*).
4. F. St. Dominicus (1029);
(hvid) 2. Bøn*).
5. L. Jomfru Maria i Sne
(hvid) (1030); 2. Bøn*); Guds-
moders Præf. (522).
6. S. 10. Søndag e. Pinse. —
(hvid) Vor Herrens Jesu Kristi
Forklarelse (1030—104).

*) Om Fred eller For Paven
([122]). — Bønnen om Fred fin-
des i K. U. Nr. 30. 1943 samt i
Søndagsmessebogen Side 550.

NB. Naar der ikke er angivet no-
gen Præfation, læses alm. Præf.
(525).

Redaktionelt

Indtil Slutningen af August er
Redaktionen Træffetid kun
Mandag Kl. 15—16.

Katolsk + Ugeblad

„Nordisk Ugeblad for katolske Kristne“ sam-
mensluttet med „Katolsk Ungdom“

Udgiver: „KATOLSK PRESSE“

Redaktion: H. D. T. KIÆRULFF (an-
svarshavende) og J. BERG.

Nørrebrogade 27 C, København N.
Mandag og Fredag Kl. 15—16, Tlf. Nora 6166.

Ekspedition og Kassererkontor:

c/o Sankt Ansgars Forlag, Bredgade 67,
København K.

Palæ 4777, Kl. 10-12.

Post-Giro Nr. 57042.

Annonceafdeling: Klosterstræde 23, Tlf. Cen-
tral 6245. Postgiro 3668.

Abonnementspris 2,75 Kr. Kvartalet. Norge
og Sverige 14 Kr. om Aaret, øvrige Udland
18 Kr. om Aaret. Abonnement tegnes paa Bla-
dets Ekspedition eller ethvert Postkontor.

9. Søndag efter Pinse

Guds Veje

Guds Børn maa tænke Guds
Tanker. De maa aabne Troens
Øje for overalt at erkende Guds
Haand og tyde Tidens Tegn: alt
tjener Guds hellige Planer. Over-
alt, i enhver Begivenhed, i en-
hver Tilskikkelse maa vi søge
at forene Guds manende Tale til
os. Til enhver Tid, selv under
Lidelse, ja, netop da, maa vi pri-
se Guds Kærlighed og Barm-
hertighed. I Troen er vi over-
beviste om, at Gud altid mener
det godt med os, at intet af, hvad
han sender os — det være sig
nok saa bittert — har til Formaal
at pine os og gøre os ulykkelige;
det skal ene og alene tjene til at
lutre os og derigennem gøre os
lykkelige. Dersom det i vort In-
dre ser ud som paa en Markeds-
plads, vil vi ganske vist aldrig
naa til denne saliggørende Ind-
sigt; kun i Bønnen, i den inder-
lige Aandens Samling i Gud
aahenbares Guds Veje os (*Epi-
stel. Evangelium*).

Sker det, kan vi kun i dyb
Grebethed beundre Guds Herlig-
hed, Magt og Godhed (*Grdua-
le*); da glæder vi os over denne
herlige Aabenbaring af Guds
Retfærdighed. Denne uforbe-
holdne Forherligelse af Gud er
intet andet end et rent Offer-
sind (*Offertorium*).

Vor Bøn ophører at være snæ-
verhjertet og kortsynet; thi naar
vi engang i Kærlighed og Tro
er trængt ind i Guds Tanker, er
vi jo slet ikke i Stand til at be-

*Se, Gud hjælper mig, og Herren
er min Sjæls Beskytter. Lad det on-
de falde tilbage paa mine Fjender,
og adsplit dem ved din Sandhed,
Herre, min Beskytter.*

9. Søndag e. Pinse, Indgangsvers.

de om andet, end hvad der ed
Gud velbehageligt. At Guds Vilje
sker, er vor eneste Længsel
(*Oratio*).

I Gud er vor Styrke. Den on-
de Fjende og alle hans Følge-
svende formaar intet imod os
(*Introitus, Alleluja*).
Disse Fjender vilde saa gerne
rive Guds Bygning i os ned til
Grunden, rykke Troen op med
Rode. Det vilde ikke lykkes dem;
thi vi har, Gud ske Tak, erkendt
vor Besøgelstid, troet, at Gud
er med os og leder vort Livs-
Gang (*Evangelium, Introitus*).

Det kan hælde, at vi bliver
saarede i den os paatvungne
Kamp; men den himmelske Spi-
se, Eukaristien, gør alt godt igen.
Den læger og renser os, den
skænker os Kærlighedens Kraft,
i hvilken vi, som er Guds Børn,
i Forening besejrer den onde
Fjende, forsvarer og udbreder
Guds Rige, hans hellige Kirke
paa Jorden (*Communio, Post-
communio*).

P. Wolfgang Czernin O. S. B.

... EN lang RÆKKE

Institutioner med „Katolsk Uge-
blad“ og de katolske Forlag i
Spidsen handler hos „Athene“,
som gennem mange Aar har
været Leverandør af Tryksager
til den danske katolske Kirke

Athene

Svanemosegaardvej 4
København V
Central 11.313

DET APOSTOLISKE VIKARIAT. CENTRALSKOLEN. SANKT-
ANSGARS KIRKE. SANKT ANTONI KIRKE. ØRNMARKS KATOLSK SYGEPLEJESKOLE FOR BØRN.
SANKT BOGHANDEL. PAULUSKREDSEN. KATOLSK UGEBLAD. KATOLSK HØJSKOLE.

Købke's Reproduktionsanstalt

v. B. JOHANSEN

Vester Voldgade 91 . Telefon Byen 75 38

Klicheer i fineste Udførelse

Det er ogsaa Søndag om Sommeren!

fortsat fra Side 471

det burde være en Hjertesag for enhver Katolik at tage Del i Messe-offeret.

Geistligheden herhjemme er (gennemgaaende) saa fornuftig, at den lægger en Søndagsmesse saaledes, at Menneskenes Børn kan naa ud i Guds fri Natur om Søndagen og ryste Ugens Støv af sig; eventuelt sløjfer den kloge Sognepræst sin Prædiken (eller torkorter den) i Sommertiden. Og hvor mange kunde ikke lægge Søndagsudflugten saaledes, at de »tog en Messe« paa Vejen? Her burde i hvert Fald Københavnerne ingen Vanskeligheder have.

»Vi har saa langt til Kirke i Ferien«. Nuvel. I vore Dage trænger man til Afspænding og Ferie, og de fleste Steder er det faktisk umuligt for Landliggerne at høre Søndagsmesse. Disse Linier er ej heller skrevet for at henrette nogen. Der er som sagt Tilfælde, hvor Søndagspligten bortfalder af sig selv. Men i adskillige Tilfælde vilde det sikkert med lidt god Vilje have været muligt at naa en Søndagsmesse — selv om der krævedes en Del Overvindelse. Det kræver jo dog ogsaa Overvindelse at naa til denne eller hin Badestrand, naar Solen bager allerede fra Morgenkvisten — og man behøver nu engang ikke at være et Hængehovede for at opfylde sin Søndagspligt.

Splinten.

Hvorfor var Helgenerne Helgener?

Fordi de var glade, naar det var svært at være glad, og taalmodige, naar det var svært at være taalmodig; fordi de gik videre, naar de havde mest Lyst til at standse, tav, naar de helst vilde tale, var venlige, naar de havde Lyst til at være uvenlige — altsammen fordi de elskede Gud saa højt.

100 Aar i Taastrup

En elskelig gammel Dame. Frk. Anna Castell, der i de senere Aar har boet hos Hedvigssøstrene i Taastrup, fyldte 26. Juli 100 Aar. Den gamle Dame er usædvanlig rask og rørig og gaar daglig sine Ture i Taastrup, hvor hun er kendt af ethvert Barn i Byen. Til Trods for at hun ikke taler Dansk, er hun ved sit altid gode Humør en Kilde

til Glæde for alle, der kommer i Berøring med hende. Hvert Aar bliver Frk. Castell fejret af Byen som Taastrups ældste Borger. Mange gode og kærlige Ønsker strømmede ind til den 100-aarige paa hendes Festsdag — ikke mindst fra Menigheden i Taastrup, der er stolte over og glade for at have hende i sin Midte.

Fr.

Røgelse og Lavendler

Lavendler kan drøje paa Røgelsen. Sct. Ansgars Pastorat modtager gerne Blomsterhovederne.

Sygeplejerskeforbundet

Tirsdag den 1. August Kl. 7: Messe i St. Ansgars Kirke i Pavens Intention.

D. K. K. F.

Der er endnu nogle Pladser til Retræten 22.—26. August, som ledes af Pastor Wevers S. M. M. Til begge Retræter er Ankomst med Tog fra København H. 14,19, i Vedbæk 15,03. 15,08 Rutebilsforbindelse til Trørød. Damerne bedes medbringe Lagener, Pudevaar, Haandklæder og Serviet samt det ny Testamente og den ny Salmebog.

Rationeringsmærkerne bedes venligst paa Grund af Indkøbene sendt i Forvejen til Sct. Joseffsøstrene »Prinsesse Margrethes Feriehjem«, Trørød pr. Vedbæk. Til de Damer, som kun skal blive der i 3 Dage og saaledes ikke kan give et halvt Sukkermærke, henstilles det at tage noget Sukker med.

Indmeldelse og Forespørgsler ved Henvendelse til Grevinde Scheel, Pile Allé 23, København F. Tlf. Eva 7091.

Frederiksberg K. U. K.

Søndag d. 6. August vil der blive en Udflugt. Programmet er endnu ikke fastlagt. Nærmere i næste Uge. Reserver Dagen.

Vor Frues Kloster

Fælles Retræter afholdes fra 2.-6. Oktober og fra 18.—22. Oktober — ikke som tidligere meddelt 22.—27. Oktober.

Bønnens Apostolat

August: Den kvindelige Ungdoms moralske Holdning. — Større Fremgang for de karitative Virksomheder i Afrika.

SOMMERENS

GUDSTJENESTELISTE

København

Sct. Ansgars Kirke (Bredgade 64)..
Jesu Hjerter Kirke (Stenosgade 4)...
Sakramentskirken (Nørrebrog. 27)
Sct. Mariæ Kirke (Jens Jessensv.7)
St. Annæ Kirke (Sundby)
Sct. Andreas Kirke (Ørdrup)
Sct. Therese Kirke (Bernstorffsvej 54)
Sct. Antoni Kirke (Fr.sundsv. 225)
St. Augustins Kirke (Jagtvej 183)...
Hellige Families Kapel (Valby Langgade 117)
Sct. Nikolaj Kapel (Strøbyvej 2, Hvidovre)
Sct. Mikael's Kapel (Vandtaarnsvej 7)

SØNDAGSMESSE

7; 8; 10
6; 7; 7½; 8½; 10; 11½
8; 10
8; 10
6; 8½; 10
7; 8; 10
8½; 11
8; 10
8
7½
9
9½

Undervisning i **KLAVER** og **ORGEL**

KURT S. THOMSEN

Kantor og Organist ved Sankt Ansgars Kirke
Redstensvej 25, Hellerup · Telefon Gentofte 64

Katolske Begravelser

Benzon

aut. katolsk Bedemand
Alle Aftaler kan træffes i Hjemmet
CENTRAL 1868

Nordsjælland

Aasebakken. (Vor Frue Kloster pr. Birkerød)	8
Asserbo (»Friheden«, Skovbovej) ..	9 (25. Juni-23. Juli, 30. Juli samt 6. og 13. Aug.). (2. Juli og hveranden Søndag) 10
Dragør (Øresundsallé)	9½
Farum (Gl. Farumgaard)	7½; 8½; 10
Lyngby (Knud Lavardsvej)	8; 10
Helsingør (Nygade)	8; 10
Hillerød (Godthaabsvej 24)	8; 10
Hørsholm	9¼
Trørød	9

Øvrige Sjælland

Allerslev	6½
Gørlev (ved Aagaard)	(1. Sønd. i Md.) 10
Holbæk (Kastanievej 17)	9½ (i Kirken) (paa Hospitalet 7) (Sidste Sønd. i Md., dog ikke Juni)
Holmegaard Glasværk	9
Kalundborg (Lundemarken 15)	(2. og 4. Sønd. i Md.) 10
Køge (Bjerggade 22)	8½; 10¼
Ledreborg	9½
Næstved (Præstøvej 29)	8; 10 (2. Sønd. i Md.) 8; 9½ og 10¼
Ringsted (St. Knudsgade 19)	8; 10
Roskilde (Frederiksborgvej 11) ...	6 (paa Hosp.); 8; 10
Skelskør (Banegaarden)	(3. Sønd. i Md.) 10
Slagelse (Frederiksgade 7)	8; 10
Taastrup (Køgevej)	7½; 10¼
Vordingborg (Chr. Winthersvej)...	(1. og 3. Sønd. i Md.) 10

Lolland-Falster

Maribo (Ny Østergade 4)	9 (m. dansk Præd.); 10½ (m. polsk Præd.)
Nykøbing F. (Bispegade 12)	8; 9½ (m. dansk Prædiken), 11 (m. polsk Prædiken)

Fyn

Assens (Nørregade 3)	10 (bortfalder dog i Regelen sidste Sønd. i Md.)
Nyborg (Vindingevej)	8; 10
Odense (St. Albani Torv)	7; 8; 10
(Hospitalet)	6
Svendborg (Havnegade 1)	8; 10

Bornholm

Aakirkeby (Gregersgade 20)	10½
Rønne (Østergade)	9½

Jylland

Aabenraa (Søndertorv)	5,40; 9¼
Aalborg (Kastetvej 1)	6; 8; 10
Aarhus (ved Hovedbanegaarden)...	7; 8; 10 (paa Hospitalet: 6)
Ebeltoft (Villa Pax)	(3. Sønd. i de ulige Mdr.) 9¼
Fredericia (Sjællandsgade 50)	7; 9½
Grenaa (Afholdshotellet, Store Gade 9)	(3. Sønd. i de lige Mdr.) 10
Haderslev (Mariegade 8)	8; 10
Horsens (Nørregade 19)	7½; 10
Kolding (Kralundsvej 2)	7½; 9½ (Klinikken Kl. 6)
Odder (Holsteinsgade 29)	(2. og 4. Sønd. i Md.) Komm. 9¼; Messe 10¼
Pindstrup	(1. og 3. Sønd. i Md.) 10
Sønderborg (Ringriervej 35)	10 (dog ikke 25. Juni og 23. Juli)
Viborg (Mogensgade 8)	8; 10

BREVE FRA LÆSERNE

Fordomme mod Kirken!

Jeg søgte i mange Aar som Protestant efter den rigtige Kirke for mig, da de forskellige Retninger indenfor den protestantiske Kirke forårsagede mig Vanskeligheder og Tvivl; — men at jeg skulde vælge den katolske Kirke, havde jeg aldrig troet, da jeg havde mange Fordomme mod denne.

Først da jeg efter en guddommelig Ledelse kom i nærmere Berøring med katolsk Aand, blev jeg interesseret og betaget af den katolske Kirkes Skønhed. Alban Stoltz's Konvertitfortællinger og Johs. Jørgensens Bøger, som jeg med største Interesse læste, banede Vejen for mig. Ogsaa forskellige Samtaler med en forstaaende Ordenssøster hjalp mig meget; hendes saglige Forklaringer bevirkede, at mine Fordomme faldt til Jorden.

Jeg besluttede saa at tage Undervisning uden at binde mig. Jeg blev snart overbevist om, at den katolske Kirke er den eneste sande af Jesus Kristus selv indstiftede Kirke, altsaa af guddommelig Oprindelse, mens alle andre Kirker og Sekter er af menneskelig Oprindelse.

Jeg er født 1871 og blev optaget i den katolske Kirke 25. Marts 1925. — Jeg har aldrig siden fortrudt min Beslutning og er dybt taknemmelig over Guds Naade overfor mig, som lod mig finde Sandheden. O. P.

K. U. K. København

Søndag d. 6. Aug. Heldagstur til Køge, saafremt Forholdene tillader det. Start fra Toftegaards Plads Kl. 7,30. Messe i Køge Kl. 10,15. Hjemkomst ca. Kl. 22. Medbring Badetøj og Cyklelygte.

Fra 1. August praktiserer jeg selvstændigt Gl. Kongevej 99¹, Tlf. indtil videre Ve 3834.

Jutta Neergaard, Tandlæge.

C. W. Kronmann

GRUNDLAET 1852

Jern og Staal . Rør og Fittings . Pumper . Centralvarme . Sanitet . Ilt og Gas Autogenevejfæ-værker . Bolte og Møtriker . Tekn. Artikler
NYKØBING F. TELEFON 203

C. J. Schledermann & Sønner

MURERMESTRE . ENTREPRENØRER
Roskilde . Allehelgensgade 18 . Telefon 122

Jernbeton

Murermester ved Sct. Maria Hospital

AABENRAA

Niels A. Nielsen & Søn
Malermestre
 Telefon 528
 Farve- og Tapethandel
 Lev. til de katolske Institutioner

»**CIMBRIA**«
Tømmerhandel, Aktieselskab
 Telefoner: 2006, 2007 og 2008
 Træløst Bygningsartikler, Støbegods
 Leverandør til den nye kat. Kirke

Brødrene Jensens
 Byggeforretning
 og Cementstøberi

KOLDING

V. FALTHER
 Alt i Kolonial, Vin, Døllkasser,
 Tobakker & Cigarer
 Hjørne af Hollændervej og
 Kongebrogade
 Telefon 698

O. Andreasen & Th. P. Nielsen
Murermestre
 »Solvang«, Sønder Vang, Dreyersvej 7
 Telefon 1923, 1924

J. Bondesens Efft.
C. V. Hennebjærre
 Tømrermester og Entreprenør
 Kolding . Tlf. 898 (2 Lin.)

H. Nielsen & Søn
Malermestre
 Telefon 439
 Udført Arbejdet ved den ny Klinik

H. Overbeck
Aut. Installatør
 Jernbanegade . Telefon 952
 Lev. til Sct. Hedvigs Klinik

Kolding Andelsmejeri Telefon 153
 leverer altid fineste Mejeriprodukter
 Tilkendt Guldmedaille ved
 Lands- Mejeriudstillingen i Københ.
 Lev. til Sct. Hedvigs Klinik

Arne B. Thygesen
Læssøegade 47
 Kolding
 Telefon 1249

Slagteriudsalget
Haderslevvej 7 . Tlf. 1951 . 1952
 1. Kl. Okse-, Kalve-
 og Svinekød . Konservær
 Leverandør til St. Hedvig Klinik

M. Lauridsen
Bade- & W. C. Anlæg, Blikkenslager
 Rendebanen 8, Telefon 1287
 Leverandør til katolsk Menighed

ESBJERG

Køb hos vore Annoncører

Viggo Christensen
Urmager, Optiker, Guldsmed
 Kongensgade 64, Telefon 829
 Lev. til Sct. Joseph Hospital

Bang Knudsen A/S
 Isenkram . Glas . Porcellæn
 Esbjerg . Telf. 2828 . 4 Lin.

J. N. Ladekjær
Skolegade 21 . Telefon 209
 1. Kl.s Kolonial- og Vinhandel
 Lev. til Sct. Josephs Hospital

MØBLER for alle Hjem
 købes bedst og billigst i
Bechs Møbelforretning
 Telefon 735, Raadhuspladsen 16
 Leverandør til de katolske Institutioner

Esbjerg Andelsmejeri
Fineste Mejeriprodukter
Skolegade 39, Tlf. 144
 Esbjerg

Vestjydsk Rør- & Sanitetslager A/S
 Tlf. 1313 Esbjerg Tlf. 1919

Eske Petersen
 Blikkenslager-, Vand- og Gasmester
 W. C. Centralvarme . Sanitet
 Finlandsgade 62, Tlf. 1765

Kontantforretningen
M. R. Jørgensen
 Kongensgade 25-27
 Alt i Sengeudstyr og Manufaktur
 Lev. til St. Josephs Hospital

Engers Hansen
 Bog- & Papirhandel
 Kongensgade 65 . Telefon 62

E. Boysens Fiskehandel
 Alltid friske Varer
 Telefon 2247
 Leverandør til Sct. Josephs Hospital

Jespersens Boghandel
 Stort Udvalg i Krucifiks
 og Vievandskar
 Katolsk Litteratur
 Alt i katolske Bøger
 Kongensgade 78 . Tlf. 1920

Bagermester N. Rise
 Esbjerg . Telefon 116
 Leverandør
 til de katolske Institutioner

N. A. Frederiksen
 Nørregade 65 . Telefon 576
KOLONIAL . MEL
 Leverandør til St. Josefs Hospital

ROSKILDE

<p><i>Køb hos vore Annoncører</i></p>	<p>Fiskehallen <i>Algade 32 . Tlf. 239</i> Prima Fisk Lev. til Sct. Maria Hospital</p>	<p>H. V. Nordsteen <i>Blikkenslagermester</i> Algade 34, Telefon 923 Leverandør til kat. Menighed</p>
<p>F. Christiansen Maskinfabrik Sct. Olsgade 15, Telf. 87 Lev. til kath. Præstegaard & Hospital</p>	<p>Dom-Apotheket ROSKILDE <i>Forbindsstoffer</i> <i>Sygepleartikler</i> J. AUGSBURG</p>	<p>H. Weber <i>Tømrermester</i> Maskinsnedkeri</p>
<p>LEDIG</p>	<p>ROSKILDE MEJERI BORGERDIGET, TELF. 349</p>	<p>Ejgod Jørgensen <i>Slagtermester</i> Kød . Flæsk . Paalæg Sct. Olsgade 13 . Telf 157 Leverandør</p>
<p>Mønsterbageriet <i>Bageri og Konditori</i> Morgenbrød bringes Leverandør til katolsk Menighed Sct. Olsgade . Tlf. 859 - 1365</p>	<p>C. J. Schledermann & Sønner <i>Entrepenører . Murermestre . Jernbeton</i> Altehelgensgade 18, Tlf. 122 Murermester ved Sct. Maria Hosp.</p>	

NÆSTVED

<p>Næstved Tømmerhandel ved T. A. Meding . Tlf. 1478 (3 Lin) Trælast & Bygningsartikler</p>	<p>C. Mortensen Murermester Gallemarksv. 23 . Tlf. 1349 Lev. til kat. Menighed.</p>	<p>N. Juel Pedersen <i>Glarmester</i> Ramsherred 13 . Tlf. 158 Leverandør til St. Elisabeth Hospital</p>
<p>Evald Nielsen Malermester Tlf. 659 Ny Østergade 11 Leverandør til katolsk Menighed</p>	<p>Herlufholm Dampmølle <i>og Brødfabrik A-S</i> Telefon Næstved 31 Lev. til de katolske Institutioner</p>	<p>Næstved Mælkeforsyning v. Chr. Smedegaard, Kildemarksv. 35, Tlf. 1789 Lev. til Sct. Elisabeths Hospital</p>
<p>R. RASMUSSEN <i>Riddergade 4 . Tlf. 29 . Næstved</i> Lev. til Sct. Elisabeth Hospital</p>	<p>Næstved Kul- og Koks Kompagni Aktieselskab Ny Havn . Telefon 1420</p>	<p>Brændsel Støbøgods . Fourage Fr. Brandt Østergade 29 . Tlf. Næstved 71</p>

Udfører Arbejdet ved „Hoffmanns Minde“

<p>Charles Jørgensen <i>Glarmester</i> Landskronagade 14 Telefon Ryvang 54</p>	<p>O. Hansen & R. J. Møller <i>Bygnings- og Maskinsnedkeri</i> Frederiksborgvej 70 . Taga 918 . C. 1806 PRIVAT: Damsø 2642 og Taga 8196</p>	<p>Køb hos vore Annoncører</p>
--	---	---------------------------------------

Udfører Arbejdet ved Aasebakkehus

<p>N. P. Pedersen <i>Snedkermester</i> Bolbrovej 61 . Telf. Rungsted 42</p>	<p>Alex J. Hansen <i>Ingeniør . Entreprenør . Murermester</i> Hørsholm Telefoner Hørsholm 45 . 497 . 645</p>	<p>Monles & Andersens Eft. K. K. L. Simonsen Højbroplads . St. Kirketæde 3 Central 1325 Centralvarme . Sanitære Installationer</p>
--	--	---

Katolsk Ugeblad

5. August 1944

92. Aarg.

Nr. 32

Albert Kuchler

Hvad Gud
har sammenføjet —

To Præstjubilæer

Ledøje Kirke

Reformationen

og Historikerne IV

Børne-Enquæten

Filosofi og Humor

Den rigtige Forstaaelse

Lille Jans Moder er nylig død, og Moster søger efter fattig Evne at erstatte hende hos de moderløse Smaa. Hendes stadige Ængstelse er, at Børnene skal blive kørt over, for Jan, den ældste, 7 Aar, glemmer let Forbudet mod at gaa ud paa Villavejen, og som altid følger hele Søkendeflokken i hans Kølvand.

En Dag er det rent galt. Moster tager Jan i Enrum og taler indtrængende til ham. De mest tungt vejende Argumenter rykker hun frem med, saasom at Mor ser det fra Himlen og bliver meget bedrøvet, og han vil da ikke gøre sin elskede Mor bedrøvet, naar hun er oppe hos Vorherre og endelig er sluppet fri for de mange slemme Smerter. Angerfuld og alvorlig ser Jan lige ind i Mosters Øjne, medens hun »prædiker«, og da hun slutter, mumler han stille og betaget: »Amen«.

Moster fik travlt med at vende sig for ikke at røbe Kampen med sine Ansigtsmuskler.

*

Ole og Udvisningen af Paradiset

Ole — fem Aar — fortæller sin Tvillingbror Per om Udvisningen af Paradiset »og saa kom

Englen og sagde: kan I komme ud med jer og saa aldrig mere inden for Staaltraaden«.

*

En lille Filosof

Lille Marie, 7 Aar, spørger Far:

Naar du beder til Vorherre for

Mariasøstrenes Børnehave i Vejle havde fornylig Udflugt for de ca. 80 smaa i Alderen 3—6 Aar. Hvert Barn var »nummereret«. Om Eftermiddagen kom Pastor Op de Coul, Børnenes fælles Ven. Her ses de smaa ivrigt optaget af at ryge deres Lakridspiber.

Mor (ikke Katolik), hvad siger du saa? Siger du min Kone — Fru W. eller Mammi?

*

Visse Bekymringer

En Bror og en Søster paa henholdsvis 6 og 4 Aar gik og talte fornuftigt sammen i Haven. Broderen fortalte sin lille Søster, at man bliver en Engel, naar man dør, og kommer i Himlen. Det gjorde et dybt Indtryk paa Søsteren, men efter nogen Tids Grublen sagde hun bekymret: »Bare Vingerne nu kan bære Far.«

*

Autoritetstro

Jørgen var 4 Aar, da jeg første Gang greb ham i at sige noget, der ikke var sandt. I den Anledning fik han en alvorlig lille Formaningstale af mig om altid at tale Sandhed. »Og,« tilføjede jeg, »det er ikke blot Mor, der siger, at du ikke maa lyve, det siger Gud ogsaa.« Det gjorde øjensynlig Indtryk paa ham, han sad midt paa Græsplænen og saa temmelig betuttet ud. Saa sagde han pludselig, lidt forsigtigt og tvivlende: »Siger Biskoppen ogsaa det?« Jeg forsikrede ham om, at Biskoppen og Gud var ganske enige. Da han havde tænkt lidt over det, var det, som han øjnede en sidste Chance og udbrød: »Jamen, hvad siger Pastor N. N.?« Og først da jeg havde faaet ham overbevist om, at han delte de andres Mening, sluttede Diskussionen.

Munkemel

Benyt

HANDELSBANKEN

som Deres Bankforbindelse

H. HINSCH - Brændselsforretning
VESTER 601 (Forh. N. P. NIELSEN) VESTER 601
VODROFF TVÆRGADE 4
KUL - KOKS - BRÆNDE

FYENS DISCONTO KASSE

(BANK-AKTIESELSKAB)
ODENSE

DANMARKS ÆLDSTE PRIVATE BANK

Thor's kemiske Fabriker ^{A/S}

Thorasvej 12, N.
Central 2910
1412

**Alle Slags Sæber og
Rengøringsartikler**

Lev. til Hospitaler og Institutioner

G. Garth-Grüner

Landsietsagfører
Frederiksholms Kanal 6, Kbh.
Tlf.: 12,166 og 12,161

C. & L. Tofte . V. Reusch

Blikkenslager
Aut. Oas- Vand- og Sanitetsmester
Sct. Poulsgade 42. Telefon Palæ 533.
Privattelefon Palæ 1373

Udfører Arbejdet ved Benediktinerindeklosteret

Axel Steckhahn

Kolonialvarer og Delikatesser
Gamle Kongevej 155
Telefon 8016

Leverandør til katolske Institutioner

KØBENHAVNS BRÆNDELS KOMPAGNI

KUL KOKS

NØRREGADE 15

TELF. 9270

ROBERT HANSEN

1. Kl.s Kød, Flæsk og Paalæg

Amagerbrogade 212 A . Amager 6390

Leverandør til de katolske Institutioner

Floralin flyd. Blomstergødning

giver frodige Planter og Blomsterrigdom

Bonalin-Kompagniet A/S, København F

I. Tannenberg

Aut. elektrisk Installatør

Frederikssundsvej 148'

Telefon Bella 384

N. A. Nørgaard

Murermester

Vandtaarnsvej 7-9, Søborg

Telefon Søborg 1968

Gør Deres Indkøb hos M. Niensens Eftf.

Viktor Nielsen

Frugt, Grønt, Konserver m. m.
Stenosgade 3, Vester 2319 x

MIZAR *flø*

L. E. LARSEN

Sommersko

Nørrebrogade 206

Hvad Gud har sammenføjet -

Bølgerne gaar i denne Tid højt i protestantiske Kredse og Dønningerne forplanter sig til Dagspressen. Diskussionen drejer sig om Præstens Pligt(!) til at foretage kirkelig Vielse af Ægtepar, hvoraf den ene eller de begge er fraskilte, og der gøres allehaande Krumspring for at dele Sol og Vind lige mellem den Part, der billiger (og foretager) en saadan »Vielse« og dem, der modsætter sig (og nægter at foretage) den.

Indlæggene i Diskussionen »om kirkelig Vielse af Fraskilte viser, hvor vanskeligt hele dette Spørgsmaal efterhaanden er kommet til at ligge« (Berl. Tidende). Den katolske Kirke kender ikke dette »Problem«, for den er Stillingen klar; det katolske Ægteskab er et Sakramente og er uopløseligt og »den, der skiller sig fra sin Hustru og gifter sig med en anden, bryder Ægteskabet; og den, der gifter sig med en, der er skilt fra sin Mand, begaar Ægteskabsbrud« (Luk. 16, 18). Men man kan til fulde forstaa det Virvar, der hersker i det protestantiske Samfund, hvor Sakramentet er ukendt, hvor Præsten er det offentliges Tjener og hvor Vielsen efterhaanden er en borgerlig Funktion, der i sig selv drager visse familie- og formueretslige Konsekvenser efter sig.

Interessant for os Katolikker er derfor i denne Sammenhæng en Udtalelse af Pastor Paul Nedergaard i sidste Nummer af Præsteforeningens Blad (her citeret efter B. T.): »Naar man overvejer — skriver Pastor N. — maa man ikke glemme den tredie Part, den Fraskiltes første Ægtefælle og Børn af første Ægteskab. Kan denne Ægtefælle bevare Respekten for vor Kirke, som tillader Mennesker at aflægge højtidelige Livsløfter, som gentages ved maaske tre-fire Bryllupper. Og hvad maa Udenforstaaende tænke om en Kirke, der lader samme Person flere Gange højtideligt for Alteret love at ville ære og elske sin Ægtefælle indtil Døden skiller dem ad, og som saa bryder Løftet, for faa Maaneder efter at aflægge samme Løfte for Alteret.«

Pastor Nedergaard har saa sandelig Ret i dette, men er det ikke en Falliterklæring for samme »Kirke« i det hele taget, naar Pastor Nedergaard senere udtaler (til nævnte Blad), at han — for at slippe ud over det pinlige Problem — gaar ind for en borgerlig Ægteforening — »Ægteskab er dog en borgerlig Foreteelse« — med efterfølgende kirkelig Velsignelse (hvorfor dog det?) for dem, der maatte ønske det.

Albert Küchler

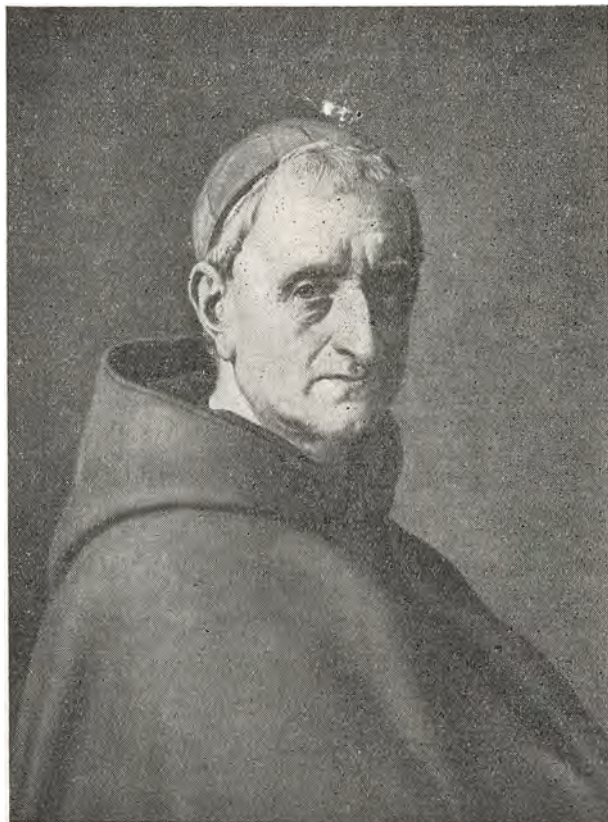
En dansk Maler fra forrige Aarhundrede, der bliver Katolik og Franciskaner, er en Sjældenhed. Det eneste Eksempel, der kendes herpaa, er *Albert Küchler*.

Han var født 2. Maj 1803 i København som Søn af Snedkermeister Christian Küchler og Hustru. Han lærte Snedkerhaandværket hos sin Fader, men gik samtidig til Undervisning paa Kunstakademiet, hvor han 1819 gik over til Modelskolen; hans Lærer her var Maleren, Professor I. L. Lund. Samtidig fik han privat Undervisning i Eckersbergs Atelier.

Først i Maj 1830 rejste Küchler til München, hvor han vilde afvente Akademiets Dom om, hvem der havde faaet den store Guldmedalje for 1829. Snart efter fik Küchler at vide, at han selv havde vundet den paa sit Billede »Jesus helbreder de sy-

ge«. Hermed fulgte et Stipendium for 3 Aar fra 1. Januar 1831 at regne. Küchler rejste saa videre til Rom sammen med Maleren Petzholdt og Billedhuggeren Jahn.

I Rom traf han bl. a. sammen med sin Ven fra Akademiaarene Ditlev Blunck og med Thorvaldsen, som modtog ham venligt. Fra Rom hjemsendte han i de første Aar et Par religiøse Billeder »Kristus i Urtegaarden« og »Josef fortæller sine Drømme«. Samtidig havde han Øjnene aabne for det romerske Almuelivs muntre Sider (ligesom senere Ernst Meyer og Marstrand). I Rom traf Küchler ogsaa Nazarenerne. Det var nogle katolske, tyske Malere, der bar dette mærkelige Navn, fordi de levede ligesom Munke og efterlignede Kristi Liv. Deres Fører var Overbeck. Som Malere repræsenterede de Romantikken, men efter

Jørgen Roed:
Albert Küchler
(Thorvaldsens Museum)
Malet 1862 i Rom

lignede samtidig de italienske Renæssancemalere. Kùchler blev saa stærkt grebet af deres Liv, at han 1841 blev Katolik, og 1851 indtraadte han i Franciskanerordenen under Navnet Fra Pietro. Fra 1851 til 1855 var han i to Klostre i Schlesien, men i 1855 vendte han tilbage til Rom og blev optaget i S. Bonaventuraklostret paa Palatinerhøjen. Her malede han religiøse Billeder for sin Orden og stod stadig i Forbindelse med sit Fædreland, f. Eks. modtog han ofte Besøg af Landsmænd. Da Klostret blev ophævet 1866, fik han Lov til at

blive boende til sin Død 1883 i Bygningen. Han ligger begravet paa en lille romersk Kirkegaard.

Arbejder af Kùchler findes i Thorvaldsens Museum, Glyptoteket, Hirschsprungs Samling, paa Kunstmuseet og Frederiksborg (to Portrætter), en Altertavle af ham i Ballerup Kirke ved København. Hans senere Billeder er temmelig slikkede. Det skyldes Indflydelse fra Nazarenerne Malemaade. Men Kùchler var en god Tegner, og hans religiøse Billeder er i Besiddelse af dyb oprigtig Følelse.

*

Jesus Kristus XXVII

„Lydig indtil Døden paa Korset“

Langfredag blev vor Frelser mættet med Forhaanelser og knust for vore Overtrædelser. I hvilken Aand tog han dette det bitterste, som et Menneske kan komme ud for? Skriften svarer: »Han blev lydig indtil Døden paa Korset«.

Hvad disse Ord betyder, bliver vist klarest, naar man et Øjeblik ser sig om i Verden, saadan som den nu er. Vort Slægtled synes nemlig i særlig Grad egnet til at belære os om, hvordan man kan bære Modgang og Smertes. Ganske vist er det sandt, at siden den Dag, Jorden hørte Guds Forbandedelse over sig for det syndige Menneskes Skyld, har der altid ligget et tungt Aag paa Adams Børn, fra Vuggen til Graven. Baade de, som sad højt paa en Trone, og de, som holdtes nede i Støv og Aske, mødte Bekymring og Angst, Kiv og Strid og Frygt for Døden om Dagen, og de skræmmedes af forvirrende Drømmebilleder om Natten. Men hvad den nulevende Generation under de to Verdenskrige har oplevet af Blodsudgydelser og Død, Skinsyge og gensidigt Had, Undertrykkelse og Hungersnød, Ødelæggelser og Plager, var og er som et Overmaal af Lidelser. I hvilken Aand tog nu Menneskene disse Hjem søgelser? De var

sendt eller tilladt af Gud som en *Straf* for al den Ugudelighed, Ulydighed og Foragt for hans Naade, der ligesom et Babelstærn i Tidens Løb havde løftet sine trodsige Tinder op mod Himlen; de var endvidere tænkt som en *Advarsel* mod at fortsætte ad de tilvante Veje, og de var en Røst, der skulde kalde forvildede Børn tilbage til Faderhuset; desuden skulde de ogsaa være en *Prøve for de gode*, der nu havde en ypperlig Lejlighed til at øve sig i virkelig Taalmodighed og give et Bevis paa Troens ægte Aand og sand Tillid til Gud. Samtidig skulde de kunne erhverve sig en herligere Krone i Himlen, end det ellers bliver muligt.

Hvordan gik det og gaar det da paa Nutidens store Langfredag? Dog nej, lad os ikke tale om den nuværende Krig, for den kender jeg ikke tilstrækkeligt af Selvsyn. Lad os nøjes med, hvad vi kan lære af den forrige. Det er rigtigt, der var dengang ikke saa faa, der bar deres Sorg stille og blev bedre Mennesker i Lutrings Smeltedigel. Men jeg skammer mig næsten ved at sige det: der var ogsaa altfor mange andre. Aldrig i mit Liv har jeg hørt saa hyppige og forfærdelige Eder og Forbandelser, saa fræk

Knurren mod Herren og saa gudsbespottelig Tale som i disse Aar. De vrede Mænd og Kvinder lignede en Fange, der i Stedet for at bøje sig og sone sin Brøde sparker til Fængslets Mure og kun nødtvungent finder sig i sin Skæbne. De mindede i høj Grad om det Sindelag, som efter Skriftens Vidnesbyrd opfylder de fortabte i Helvedes Afgrund. Kan man tænke sig større Modsætninger end det Oprør mod Lidelsen paa den ene Side og vor Frelseres Tankesæt paa den anden, han, om hvem den h. Paulus har skrevet de kendte Ord: »Han fornædrede sig selv og blev lydig indtil Døden, ja Døden paa Korset«. (Fil. 2,8.)

Denne Lydighed indtog i Virkeligheden i Jesu Liv og ved hans Død den samme Plads som Sjælen i det menneskelige Legeme. Uden den vilde alle hans Smertes ikke have haft Betydning i Guds Øjne og ikke bragt os Frelse. Ligesom nemlig »ved et Menneskes (Adams) Ulydighed de mange er blevet Syndere, saaledes skal ogsaa ved den enes (Kristi) Lydighed de mange blive retfærdiggjorte«. (Ro. 5,19.) Lad os derfor med Opmærksomhed og ærbødig Taknemlighed fordybe os i Jesu Lydighed og deraf lære en Kristens vigtigste Dyd, nemlig Gudskærlighed, der staar sin Prøve ved Lydighed.

Man behøver blot at kaste et flygtigt Blik paa de Aar, vor Frelser har boet iblandt os, saa kommer man til det Resultat, at hos ham var ikke *Frihed*, — det Ord, som i vor Tid har fortryllet og bedraget Millioner, — men *Lydighed mod Gud* Livets store Ideal. Denne Lydighed er som et gyldent Baand, der knytter alle Begivenheder i hans Liv til hinanden fra den første Time til den sidste.

Allerede ved Indtrædelsen i denne Verden lød det som et Løfte fra Sjælens Dyb: »Se, jeg kommer for at opfylde din Vilje, o Gud, saaledes som det staar skrevet om mig i Bogrullen«. (Heb. 10,5—7.) Hele hans Ungdomsliv sammenfatter Evangeliet med de korte Ord: »Han var underdanig«. (Lk. 2,51.)

Da den offentlige Virksomhed var begyndt, gjorde Herren selv Gang paa Gang opmærksom paa, hvad der var dens Mening og Maal: »Min Føde er det at gøre hans Vilje, som har sendt mig, og at fuldbyrde hans Gerning«. (Jo. 4,34.) »Jeg søger ikke min Vilje, men hans Vilje som har sendt mig«. (Jo. 5,30.) I denne fuldkomne Lydighed finder vor Frelser sit Skjold mod de Fjender, der omgav og truede ham. Den er ogsaa hans Hjertes Fred og Glæde, fordi den er ham et Pant paa Faderens Kærlighed. (Jo. 15,10.) Intet Under derfor, at det lyder som en Triumf, naar han i sin Bøn Skærtorsdag Aften henvender de Ord til sin Fader: »Jeg har forherliget dig her paa Jorden; jeg har fuldbyrdet den Gerning, som du gav mig at gøre«. (Jo. 17,4)

Dog Herrens Lydighed var uendelig mere end det, vi saa hidtil. Den var ikke blot frivillig, uforbeholden og ganske uselvsk Hengivelse og Selvopofrelse i Slid og Arbejde for andre, — at kunne være virksom er en personlig Tilfredsstillelse for ethvert ædelt Menneske, — men en lige saa ubetinget, ganske frivillig og højmodig Beredvillighed til det, som det menneskelige Hjerte i Kraft af sin egen Natur og Bestemmelse viger tilbage og føler den største Rædsel for. Han var rede til at lide Legemets og Aandens skrækkelige Kvaler; han var rede til en Død i fuldstændig Hjælpeløshed og Nøgenhed, under Forhaanelser og Forladthed. Han var rede til at finde sig i en Henrettelse af en saadan Art, at endog Hedningernes opfindsomme Grusomhed kun turde anvende den overfor Samfundets Bærme og Afskum.

Denne fuldkomne og frivillige Selvhengivelse saa og beundrede allerede Profeten Isajas, da han i Aanden hørte vor Frelser sige: »Gud Herren aabnede mit Øre, og jeg stred ikke imod; jeg undrog mig ikke. Min Ryg bød jeg frem til Hug, mine Kinder til at rives; mit Ansigt skjulte jeg ikke for dem, der haanede mig og spyttede paa mig«. Dog ikke blot Profeten, men ogsaa vi andre

skulde forstaa, at netop den fuldkomne Lydighed var det vigtigste i Lidelsens tunge Timer. Før derfor Jesus forlod Nadversalen og gik ud i Olivenhaven, talte han hine stærke Ord, der lyder som en Basun, der melder Sejr, før Lidelseskampen er begyndt: »For at Verden maa erkende, at jeg elsker Faderen og gør som Faderen har befaleet mig: staa op, lad os gaa herfra«. (Jo. 14,31)

Ganske vist har menneskelig Tanke ondt ved at fatte, at der forlangtes en saa umaadelig stor Sone af vor Frelser, skønt han var Guds Søn, og at han skulde føle paa sit eget Legeme og sin egen Sjæl, hvor tung Lydigheden kan blive. Men dette var Vejen til en lige saa ubegribelig Herlighed baade for Jesus og alle dem, der hører ham til. For saa snart Korsotret var fuldbyrdet, ophøjede Gud ham højt og gav ham et Navn over alle Navne«. Som Løn for den prøvede Lydighed »skal i Jesu Navn alle Knæ bøje sig, deres, som er i Himlen, paa Jorden og under Jorden, og enhver Tunge skal bekende, at den Herre Jesus Kristus er i Gud Faders Herlighed«. Fordi han var lydige indtil Døden, er Jesus for alle dem, som adlyder

ham, blevet Aarsag til evig Frelse.

Det er disse store Sandheder, som aldrig skulde gaa os af Minde. Maatte de desuden tilskynde os til at gøre Lydigheden mod Gud og hans Stedfortrædere her paa Jorden til Sjælen i al vor Gøren og Laden. Det er jo vort Kald at være ligedannet med Guds Søn. Lad os derfor forny vor Daabspagt og love paa ny, at vi vil bøje vor Forstand under Troens Aag; bøje vor Vilje under Kampens Lov, saa vi strider den gode Strid og kan bære Sjæleens hvide Klædebon uplettet frem for vor Herres Jesu Kristi Domstol. Lad os bevare vor Daab ulastelig ved at holde Guds Bud lige til Herren kommer igen og ophøjer ogsaa os, som han blev ophøjet af sin Fader. Ja, lad os love det. Men lad os bede om Hjælp dertil.

»Jesus Kristus, i dit Navn beder vi om Kraft til at være lydige med det Heltemod, hvormed du selv var lydige indtil Døden paa Korset. Ja, Herre, for dit Navns og din Æres Skyld giv os alle Del i din egen barnlige Ydmyghed og din mandige Kraft. Amen«.

F. K.

Reformationen IV og Historikerne

Ligesom Ordet »Reformation« er en misvisende og urigtig Betegnelse for Omvæltningen her i Landet 1536, saaledes er Ordet »Renæssance«, der betyder »Gensfødelse« eller Fornyelse, en gal Betegnelse paa den Bevægelse, der virkede saa forstyrrende og opløsende paa den klare og solide middelalderlige Livsbetragtning, der kulminerede i Kirkens Skolastik, som Rubow i »Litterære Studier« S. 179 betegner, som »den logisk afbalancerede Tankebygning efter en penibel Prøvelse og en haarfin Diskussion«, hvorimod han betegner Renæssancen som en kolossal Revolution med almindelig Nedslaaethed og

Tvivl i Følge, hvis Forfattere gør Indtryk af at have en Skrue løs. Individet, som i Middelalderen havde følt sig i Guddommens Varetægt, saa sig nu forladt af Guder og Mennesker, og den enkelte tager sig ud som en Orm i Støvet«.

Denne kort og skarpt tegnede Karakteristik af Kirkens Skolastik træder i Norvins Universitetshistorie 1929 frem i en noget mere uddybet Form S. 247, hvor han siger: »Middelalderens Skolastik er rig og mangfoldig; den bevarer Størstedelen af, hvad den selvstændige græske Videnskab havde indvundet, den skaber selv paa forskellige Omraader ny Virksomhed. Net-

op Ordet Skolastik har indtil den nyeste Tid været et temmelig mystisk Ord, hvormed man betegnede alt det, som den italienske Renæssance havde fejlet til Side, en gold skematisk Tankegymnastik, som

blot tumlede med tomme Begreber og gjorde haabløse Forsøg paa at bruge logisk Sammenhæng i den katolske Dogmatik, og man smilede overbærende ad dem, der ikke forstod Videnskabens Fremskridt.

(Fortsættes Side 491)

Da Vor Frue undslap Billedstormerne

En Fortælling fra Calvinismens Dage i Schweiz

Det var i Aaret 1529.

En Storm brød løs over Zürichersøen. Foraarsdagen, som havde været ualmindelig varm, formørkedes allerede, da Klokken var fire. Fra Etzel sankede tunge Skymasser sig over de grønne Skrænter, der gik ned mod Søen. Bølgerne rejste sig — og snart piskede Stormen dem frem, saa de skummende slog op over Bredderne med en tordenlignende Lyd, mens voldsomme Regnskyl og Haglbyger vekslede.

I Klostret ved Søen var Cisterciensnerinderne samlede i Kapitelsalen. Deres hvide Dragter lyste ganske spøgelsesagtigt i Uvejrets Halvmørke. Man hørte tydeligt Bruset af Bølgerne, som slog mod Klostermuren.

I to Rækker sad Nonnerne, omtrent tyve i Tallet, øverst Abbedissen. Klostrets Skriftefader, Pater Johannes fra Schwaben, sad midt i Salen ved et Bord, hvorpaa der stod et Krucifiks.

Den gamle Bygning ligesom gav sig under et særlig voldsomt Stormstød, og et mægtigt Lyn oplyste pludselig Salen, da Pater Johannes sagde:

»Kapitlet skulde nu være til Ende, men Uvejret maa være min Undskyldning, at jeg endnu bliver en Stund. Det, jeg vil sige, er heller ikke noget overflødigt; det passer til det uhyggelige Vejr, som faar Storm og Sø til at rase mod vor Helligdoms Mure og Porte. Over vort stakkels Land gaar det Uvejre, som den frafald-

ne Præst Zwingli har rejst i Schweiz. I fem Aar har Kampen mod Guds Kirke raset. Nu har man ogsaa plyndret og ødelagt Vor Frue Kirke i Zürich. Altrene er blevet slaaet i Stykker, Guds Moders og Helgenernes Billeder slæbt ud og brændt, de hellige Kar smeltet eller solgt, og Kirkerøverne bruger Alterdugene og Messeklæderne til Pynt i deres Hjem — — —«

Nonnerne var begyndt at græde, men Pater Johannes vedblev: »Men alt dette er ikke det værste, Guld og Sølv har kun timeelig Værdi; men Zwinglis Tilhængere forfølger og mishandler dem, der holder fast ved den katolske Tro. De Præster, som vover at læse den hellige Messe, bliver straffet strengt, ja, naar de gentager deres »Forbrydelse«, endda henrettet. Fire Medlemmer af Raadet i Zürich blev afsat, fordi de ikke vilde spise Kød om Fredagen. Og nu er Forfølgelsen ogsaa naaet til St. Gallen, hvor Pøbelen har ødelagt Stiftskirken fuldstændigt. I Klostret Kathrinal rev den raa Skare Nonnernes hellige Ordensdragt af dem og lavede et Baal deraf. — — Hvem ved, om ikke ogsaa denne Helligdom faar det ondes Magt at føle. Ganske vist staar Klostret her under østrigsk Beskyttelse, men Kirkerøverne bryder sig vel kun lidet om det. Derfor maa I bede — I maa bestorme Gud med Bønner om Forbarmelse. Bed om Styrke og Udholdenhed.

To Gange har Fjenden været

her og forgæves prøvet at forføre Eder med skinhellige Ord og falske Skrifter. Men I har endnu ikke staaet imod indtil Blodet. Hvem ved, om ikke de sidste Ting bliver værre end de første! Maaske vil Gud se, om I forbliver ham tro, naar det gælder Liv eller Død. Sker dette — saa maa I, Guds udvalgte, hæve Eders Hoved og sige: »Endnu findes der trofaste Disciple, som ikke forlader Jesus og hans Moder, om saa de skriftkloge og hele Jerusalem raser imod dem.« Hellere dø end fornægte ham! Hellere dø end svigte Guds Moder, de hellige Apostle og Martyrer og Jomfruer, saadan som man forlanger det af os! Tusind Gange hellere dø end fornægte eet Ord i vor katolske Tro!»

»Amen,« svarede alle Nonnerne. — — —

Endelig, da Uvejret sagtnede en Smule, kunde Pater Johannes forlade Klostret.

Efter Aftensmaaltidet, i Rekreationstiden, da alle Nonnerne sad sammen, drejede Samtalen sig naturligvis om alt det, Pateren havde sagt dem. Kun Abbedissen sad tavs, indtil en af Søstrene sagde: »Har vor Fru Elisabeth ikke nogen Trøst for os? I sidder saa rolig og ubekymret.« Den skønne, milde, værdige Abbedisse smilede: »Tror I ikke, at jeg nærer Bekymringer?« spurgte hun. »Men mine Bekymringer gælder ikke saa meget det ydre som Sjælene.«

»Tror I da om en eneste af os, at hun ikke vil være trofast?« lød en Stemme, næsten skarp.

»Jeg haaber alt af Guds Naade,« var Svaret, »men vi Mennesker er svage, og ingen tør stole paa sig selv.«

Der blev en lang, alvorlig Pause. Saa sagde en ung Søster: »Vi maa altsaa bede rigtig meget og være ganske særlig gode og fromme.«

»Ja, og det gælder særlig jer, I unge,« sagde Abbedissen alvorligt. »Naar Zwinglianerne trænger ind i Klostret, er det jer, de vil have fat i, først og fremmest; os ældre er der ikke saa meget at stille op med, mener de; men for jer vil de udmale Livet ude

i Verden som et rent Paradis; de vil tale til jer om smukke Klæder, om Fester, om Bryllup, og de vil sige, at Klosterlivet er syndigt. — Og Menneskehjerter er saa vankelmodige og saa svage.»

»Jeg putter Voks i Ørerne!« sagde en af de unge Søstre.

»Jeg beder bare min Rosenkrans, saa jeg ikke kan høre efter, hvad de siger,« mente en anden.

»Og jeg lader, som om jeg er saa forfærdelig dum,« erklærede den yngste smilende, og uvilkaarlig kom alle de andre til at le. De unge trængte sig sammen om Abbedissen og bad hende velsigne dem. Da udbrød pludselig en: »Hvad var det for en Lyd?«

»Ja, bankede det ikke?« spurgte Abbedissen.

»Jeg syntes ogsaa før, det bankede.«

»Portnersken er jo dernede,« svarede en beroligende.

»Det lød, som om det kom fra Søsiden! Hør nu igen! Det var som et Slag med en Hammer!«

Angsten greb dem, og en begyndte at græde.

Aandeløst lyttede de, med Blikket mod Vinduerne, der vendte ud mod Søen. Uvejret var forbi, Himlen var dyb mørkeblaa med straalende Stjerner, og det hvide Maaneskin faldt ind gennem Ruden. Men Søen var stadig i Opør. Man hørte Bølgerne komme brusende — nu slog de mod Klostermuren — og nu lød to dumpe Slag.

»Søster Mechtildis,« sagde Abbedissen, »staa op paa Bænken og se, om I kan opdage noget.«

»Jeg kan ikke se andet end Bølgerne, der lyser i Maaneskinnet,« sagde Søster Mechtildis.

»Er der ingen Baad dernede, ingen Mænd?«

»Nej, jeg kan intet se. Nu kommer der igen en Række vældige Bølger«. Og et Øjeblik efter hørtes atter to Slag ganske tydeligt.

»I Guds Navn,« sagde Abbedissen, »vi maa se efter, hvad det betyder, ellers faar vi dog ingen Ro.« Sammen med en af Søstrene begav hun sig over Klostergaarden ud til Porten; men Portnersken havde ikke hørt noget mærkeligt fra Landsiden.

»To af Tjernerne maa undersøge Sagen,« udbrød Abbedissen. En Klokke tilkaldte en af Klosterjtjernerne, som boede uden for Porten, og han fik nu Befaling til sammen med en anden at tage en Baad og ro uden om Klosteret for at se, hvor den underlige Banken kom fra.

I Salen ud mod Søen ventede Søstrene spændt.

De dumpe Slag hørtes atter og atter.

Der gik et Kvartertid, saa kom Portnersken rask og ganske ophidset ind og gik hen til Abbedissen.

»Har Tjernerne nu opdaget, hvad det er, der banker paa Muren?«

»Ja, Fru Abbedisse, det er — det er —«

»Hvad er det?«

»Det er Guds Moder!«

Abbedissen sprang op fra sin Stol og saa alvorligt og bebrejdende paa Portnersken. »Hvad er det dog, du siger? Har du mistet Forstanden?«

Men Portnersken svarede: »Fru Abbedisse, Mændene siger, at ude i Søen driver en stor Sta-

»Paven i Vatikanet«

Den prægtige Pavefilm blev en virkelig Succes; det var ikke blot Pressen i København, der sagde det, men Tilstrømningen til Filmen talte sit eget Sprog.

Den hellige Fader velsigner Krigens Ofre

Paa sin Vej gennem Provinsen har adskillige større Byer haft Løjlighed til at se Filmen, og — efter hvad der meddeles os — vises den i det kommende Halvaar endnu i følgende Byer:

4/8 — 6/8	Næstved.
7/8 — 10/8	Køge.
14/8 — 17/8	Birkerød.
18/8 — 20/8	Maribo.
21/8 — 24/8	Nakskov.
21/8 — 31/8	Thisted.
1/9 — 3/9	Hadsten.
4/9 — 7/9	Skive.
8/9 — 10/9	Viborg.
11/9 — 17/9	Fredericia.
18/9 — 21/9	Kolding.
22/9 — 24/9	Vejle.
25/9 — 28/9	Randers.
29/9 — 1/10	Nykøbing M.
2/10 — 5/10	Frederikshavn.
9/10 — 12/10	Hjørring.
13/10 — 15/10	Brønderslev.
16/10 — 19/10	Herning.
20/10 — 22/10	Silkeborg.
23/10 — 26/10	Esbjerg.
27/10 — 29/10	Ribe.
30/10 — 2/11	Kalundborg.
6/11 — 9/11	Haderslev.
10/11 — 12/11	Aabenraa.
13/11 — 16/11	Sønderborg.
20/11 — 23/11	Svendborg.
24/11 — 26/11	Bogense.
27/11 — 30/11	Assens.
1/12 — 3/12	Faaborg.
4/12 — 7/12	Middelfart.

Katolicismen er ikke noget religiøst Parti. Den er Religionen, den eneste virkelige Religion, og den glæder sig uden Misundelse over alt godt, selv om det frembringes uden for dens Enemærker - det gode er kun tilsyneladende uden for Katolicismens Grænser; i Virkeligheden tilhører det den, omend usynligt. Ja, tilhører alle Ting ikke os, vi som selv tilhører Kristus?

Jacques Maritain: „Religion og Kultur“.

Kirken, Landsbyens Midtpunkt

— en Artikel i "Berlingske Tidende" (10. 7. 44) skriver Sognepræst H. Skjøl-Pedersen bl. a. følgende:

»Landsbyens Midtpunkt er tydeligt nok for enhver. Det kan ses paa lang Afstand. Det er Kirken. Den blev rejst af frie Bønder for mange Hundrede Aar siden, den blev bygget i den ædle-

ste Stil, som senere er nær- lige Smag forgores. Stuen saa skøn, at den blev be- Barn, at ikke blot men ogsaa Skønheden be- gelse, og fra Barne- Landsbyens Beboere. Med Mesterskab den katolske Kirke al- men endnu genlæ- Evne til at gøre sig til mest Kirken Liv til stier blev Folkets Præst blev en Perle- prægede Fester, givne Udtryk for alle Felser, for Langtids- og

Sorg, symboliseret gennem de stukkede Lys paa det blom- vundne Alter, til Nikkelsdagens Valfaristsfest ved Kirkens hellige Kilde, hvor de raske slog sig løs ved Kildemarkedet, men hvor Undere dog ogsaa kunde ske, og den Syge fik sin Førlighed til- bage. Ogsaa dette nære Samliv mellem Kirke og Folk har senere Ti- ders Uforstand søgt at forkvak- le — og med større Held. Man har kastet Barnet ud med Bade- vandet. Den reformatoriske Hvid- lekest over hen og Hvalvins- gernes Kalkmalerier, der var fyldt med Overtro, men ogsaa

med folkelig Fromhed, og paa samme Maade udsvedes Kir- kens hrogede Livfuldhed. Alle disse Ceremonier og Processio- ner blev nu kun regnet for Ud- vendigheder; ingen kunde læn- gere se, hvor dybt de bundede i Landsbyens Liv gennem Aar- le i Steden for maalte man i de fø- gende Aarhundreder sidde paa slivne Bænke og høre paa timelæ- re Prædikener, hvis Teologi og Pædagogik var anerkendt af de højeste Autoriteter og som oftest gik højt over Hovedet paa den jævne Bønde.

bejdet med meget smuk middel- alderlig Kunst. Partiet mellem disse 4 Søjler er aabent frit op til andet Stokværk, der er bygget fuldstændigt som det nedre Parti, blot at Centralpartiet her luk- kes af en Krydshvalving. Kir- ken hører nemlig til de saakald- te *Dobbeltkirker*, som i det 12. Aarb. fandtes mange Steder i Tyskland. Baade Skibet og Koret er firkantet og ind til Koret aab- ner en velbevaret Triumfbue sig. Over Alteret er Kalkmalerier, forestillende i Midten Kristus som Triumfalor og ved Siderne den hellige Paulus med Sværdet og den hellige Petrus med Næ- len. Ogsaa Johannes den Døber. Ogsaa Loftet i Koret er dækket af Krydshvalvinger, der er rigt udsmykkede.

lue af Guds Moder. Dens Fødder vender mod Klosteret, og naar de store Bølger kommer, fører de Statuen med sig, og saa støder Fødderne mod Muren. Tjenerne turde ikke røre den hellige Statue uden Tilladelse, men naar Ab- bedissen siger det, vil de hente den.»

Abbedissen gik med Portner- sken ud til Porten, hvor de to Klosterjenerne stod og bekræftede al, hvad Søsteren havde sagt.

»Det er den smertefulde Guds Moder,« nyste de en af dem til, »i en gylden Dragt og med et Sværd i Hjerlet. Naanen skinner paa Statuen, saa man kan se den langt borte fra. Den er ogsaa slor, saa slor som en voksen Mand.»

»Saa maa alle fire Tjenerne læge den store Baad og ro ud og hente Statuen. Men i maa først vaske eders Hænder, og i skal tage paa den »Erbødighed Portnerens skal give jer et Kæ- de, som i skal lægge den i. Pas nu godt paa den. I Mørgen skal I læse for eders Bæsvær, og i Aften skal hver af eder faa et Krus Vin.»

Da Abbedissen kom tilbage til Sostrene, udbrod hun glad: »Gud vander os i denne Nat en Gæst — sin kære Moders Statue. Lad os nu glemme alle vore Sorger og bære den en god Modtagelse! Vi vil alle være Vidne til, at den bliver taget op af Vandel Sakristanen skal hente Kærter til os, og saa begiver vi os, med de lændte Kærter i Hænderne, ud gennem den lille Port til Muren. Paa Muren ledsager vi den saa i Procession til Porten; her tø- rer og renser vi den, og saa bæ- rer vi den ind i Kapitelsalen og anbringer den dér, beder en Rosenkrans foran den og slutter med Regina coeli.»

Faa Øjeblikke efter udfoldede der sig en ejendommelig, male- risk Scene ved Seen. Ud gennem den lille Port kom de hvidklædte Nonner, en efter en, hver med en lændt Kærte i Haanden, og skred højtlydende ud paa den brede Mur, der beskyttede Klosteret mod Seen. Et Slykke henne slansede de for at overvære, hvordan den store Mariæfigur, hvis gyldne Kæppe strålede i Maaneskinnet, blev reddet ombord i Klosters- store Robaad.

»Ave maris stella, Dei mater

alma!« lad Cistercienserindernes skønne Kor ud over den urolige, maanebelyste Sa, mens Kloster- tjenerne, ikke uden Vanskelig- heder, fik Statuen bjerglet og til- sidst langsomt, røde langs Mu- ren uden om Klosteret, mens Non- nerne paa Muren fulgte Baaden Ved Porten blev Statuen tøret og renset, hvorpaa den højtidel- ligt førtes gennem Korsgangen til Kapitelsalen og blev stillet der, omgivet af lændte Kærter. Alle Nonnerne knælede nu foran den, mens Abbedissen hevsagt bad: »Velsignet være du, vor Frelseres Moder, hvem alle Slægter priser salig! Du er kommet til os uvær- digt, har bænket paa vor Mur, — og vi takker Gud, at han har sendt din hellige Statue til os paa en saa vidunderlig Maade; ja, den er sikkert sendt os i al vor Nød og Bekymring til et Tegn paa, at Gud elsker os og ikke vil glemme os. De oprørte Bølger har skyllet din Statue herind til os; men der, hvor den før bar staaet, der har man kastet den ud. De, som har gjort det, har glemt, at Marias Gjern i mange Hundrede Aar har båret dem selv, deres Forældre, deres For- fædre. De har vist Guds Moder Døren, som Indbyggerne i Bethle- hem gjorde det Juleaften. Tak, hellige Jomfru, at du har valgt vor Kloster til dit Tilflugtssted. Vi vil bestandigt vogte din hellige Statue, og selv om vi ikke raa- der over nogen jordisk Magt og Slyrke, vil vi bruge Troens Vaaben: Bøn, Selvfornægtelse, Ly- dighed, Kærlighed til Gud og Trofasthed indtil Døden.»

Natten igennem holdt Nonner- ne, lo og to ad Gangen. Vagt ved deres nyrhvervede Skat. Næste Dag sendte de Bud efter Pater Johannes, og med stor Højtidel- lighed blev Statuen bragt ind i Klosterkirken og anbragt paa Maria-Alteret. Pater Johannes holdt en smuk Prædiken og stil- lede til sidst Klosteret under den smertefulde Guds Moders sørlige Beskyttelse. Endelig fornyede alle Nonnerne deres Ordensløfte foran Statuen; og fra den Stund var de alle besjælet af nyt Mod —

Klosteret ved Zürichseeen blev skaaent. Abbedissen, Fru Elisa- beth, oplevede Oktober Maaned næste Aar, da Reformatoren Zwingli og hans fanatiske Bil- led og Kirkestormere blev slaet af Mændene fra de katolske Kantoner, som Zwingli med Magt havde villat tvinge til Fra- fald fra Rom, og Zwingli selv, der i fuld Rustning deltog i Kam- pen, blev dræbt. Men Fru Elisa- beth levede endnu længere, hun overlevede baade Luther og Cal- vin, og da hun skulde dø, kunde hun erklære, at alle hendes Døtre havde holdt Irofast ud, og at Guds Haand havde beskyttet det lille Kloster ved Seen og ført det frelst gennem de forfærdelige, stormfulde Tider.

Klosteret eksisterer den Dag i Dag, og meget skønt og godt ud- rettes bestandig deri. Naadobil- det af den hellige Jomfru, som paa en saa mærkelig Maade fandt! Vær dertil, holdes stadig højt i Ære derved

Dobbeltkirken i Ledøje

Det Danmarks ejendom- og skønne Kirker, som stammer fra den katolske Tid, findes i Ledøje, en lille halv Vgd-vest for Ballerup i Sønderens Nærhed. Betragt- telse paa Kirken udvendig fra, vil den en almindelig dansk Landskirke, men hvor overras- selser man da ikke, naar en træder ind i den, ved at se i de søjler (hvoraf den ene er støbt af en Sandsten eller Guld, hvis Kapitæler og Baser er af Marmor og rigt bær-

A Ledøje Kirkes ævreste Stokværk

← Ledøje Kirke

I øvre Stokværk finder man i Koret med Øst en meget smuk Lysabning, formet som et Fir- klevet, og det nederste af Vin- duerne paa saavel den nordre som den søndre Side stammer fra de ældste Vinduer. Hvor Taarnet nu findes, var der oprindeligen en Vindeltrappe, som førte op til øverste Stokværk. Et blødt Vindue i den østre Gavl bibrører fra Kirkens tidlige Aage.

Prædikestolen, som ogsaa er meget smuk og bærer Aarstallet 1781, er oprindeligt benyttet i Skerping Kirke.

Om Tidspunktet for Kirkens Oprørelse ved man intet be- stemt, men efter Stilen at døm- me, maa det være i det 13. Aar- hundrede. Den er opført af røde Munkesten udvendig, medens der indvendigt er benyttet Kalk- sten.

Tekst:
C. D.
*
Fotos:
Universa
*

Ledøje Kirke er oprindeligt bygget til privat Brug og hørte til en længst forsvundet Herre- gaard; Overkirken blev benyttet af Herskabet, medens Tjener- skabet befandt sig i nederste Stokværk. I Aarene 1887—92 er den søgt tilbageført til sin oprin- delige Skikkelse, hvor den dog ikke har haft noget Taarn. An- tagelig er dette blevet tilføjet, da Kirken er overgaaet til Sog- nekirke.

Kloster-Detektiven

af H. S.

11)

Indtil Aftensmaaltidet forblev Broder Justus usynlig. Først da Kokken gav Tegn til Spising med den lille Klokke, forlod han sin Krog i Kirken og gik ind i Huset. P. Hubertus bad Bordbønnen som sædvanlig, maaske en Smule hurtigere end ellers, thi han brændte af Nysgerrighed efter at vide, om denne Scotland Yards tidligere »Stjerne« nu havde kunnet opdage noget i hans Værelse. Men han maatte væbne sig med Taalmodighed, thi først læste Broderen nogle Vers af den hellige Skrift, og derefter salte han sig gned og saa ud, som om han kun tænkte paa sin Mad. Forgæves prøvede Pateren at udforske hans Ansigt, men det søvnige, aandsfraværende Udtryk røbede hverken Haab eller Skuffelse.

Til sidst kunde han ikke styre sig længere. »Hvorfor siger De dog ingenting, Broder Justus?«

Broderen saa forbavset op. »Siger? Hvad skal jeg dog sige? Hvad jeg tænker paa, kan dog sikkert ikke have nogen Interesse. Jeg tænkte saamænd bare paa, hvor lang en Vej denne Ost havde haft, før den kom til os. Se, et Stedovre i Frankrig har der engang gaaet en Ko paa en grøn Eng. Og saa er dens Mælk kommet til Mejeriet, og der er noget af den blevet til Ost. Og saa har den faaet Staniol omkring sig fra en Fabrik, og fra en anden Fabrik Papæsken, som den blev lagt i, før den blev sendt til os, og — — —«

»Aahr, hold op, hold dog op!« lo Præsten.

»Ja, der kan De se,« sagde Broderen, »mine Tanker var ikke saa interessante.«

»Ja, men vi har da ogsaa vigtigere Ting at tale om,« svarede Pateren.

»Aah, De mener det natlige Overfald,« svarede Broderen forbavset.

»Naturligvis, hvad skulde jeg vel ellers tænke paa?«

»Paa Maden,« svarede Broderen. »Se jeg hylder nu den Grundsætning: Hvad du gør, gør det helt! Den, der splitter sin Opmærksomhed for meget, naar ikke langt. Spiller man Tennis f. Eks., kan man ikke saa godt ryge lang Pipe. Og spiser man, er det bedst imens at lade sin Forstand hvile. Thi enten bliver der intet ud af ens Tænkning, eller ogsaa gaar det ud over ens Fordøjelse. Har jeg maaske ikke Ret?«

»Jo, det har De vel nok. Men ingen Regel uden Undtagelse.«

»Hvad skal vi dog med Undtagelsen, naar den ikke er nødvendig?« Han skubbede sin Tallerken til Side. »Nu er de legemlige Fornødenheder tilfredsstillet; nu kan vi begynde vort Forstandsarbejde.«

De to Ordensbrødre rejste sig, bad Takkebønnen og satte sig saa i et Par magelige Liggestole ved Vinduet. Justus havde dog først faaet tændt sin Shagpipe.

»Gaar alle Deres Kaffere med Sko og Strømper,« spurgte han pludselig.

»Ja, de fleste gør det vel,« fik han til Svar.

»Jamen, Kokken løb dog barfodet rundt i Gaar.«

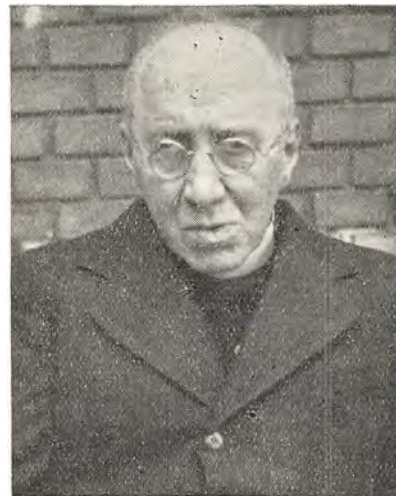
(Fortsættes).

Jubilæum i Assens

Onsdag d. 26. Juli kunde Sognepræsten ved Vor Frelzers Kirke i Assens, *Pastor R. Heuer*, fejre sit 25 Aars Præstetjubilæum. For at give saa mange som muligt af Menigheden Lejlighed til at fejre deres Sognepræst, var Højtideligholdelsen henlagt til Søndag d. 23. Juli. Den højtidelige Messe læstes af Jubilaren, assisteret af Pastor Ruff, Horsens, og Festprædikenen holdtes af Pater Jaworski, Odense. Efter Messen var der en Sammenkomst, hvor der bl. a. holdtes Taler af Pater Jaworski, Stabsofficiant Hansen, Assens, samt af Jubilaren.

50 Aars Præstetjubilæum i Odense

En sjælden Begivenhed finder Sted i Odense Præstegaard 10. August, idet Pater *K. Kanda* C.Ss.R. paa denne Dag kan fejre sit 50 Aars Præstetjubilæum.

Pater Karl Kanda er født i Wien og indtraadte i en ung Alder i Redemptoristordenen. Gennem mange Aar beklædte han i forskellige Kollegier Embedet som Rektor, og i en lang Aarrække var han Ordenens Novicemester, der skulde indføre de unge Kandidater i Ordensaaenden. Det var dette sidste Arbejde, der i en Alder af 69 Aar førte ham til Danmark. Thi da Pater Steidl, der hidtil havde undervist Novicerne i Dalum, for fem Aar siden forflyttedes til København, bad man om en Efterfølger, men om muligt en gammel og erfaren. Valget faldt paa Pater Kanda, der uden Indsigelse — som en sand Ordensmand — fulgte dette Ønske og forlod sit Kloster i Wien, hvor han havde et meget stort Arbejdsfelt. Og siden har Pater Kanda været i Odense, hvor han blandt Søstrene i Dalum, paa Hospitalet og i Kirken udfolder en velsignet Virksomhed. Han beklæder ogsaa her Embedet som Ordenens Novicemester, i hvilket Hverv han understøttes af Pater Langsted, der i August forflyttedes til Odense.

Den 10. August fejrer Pater Kanda sit gyldne Præstetjubilæum, og alle, der kender ham, vil sikkert den Dag takke Gud for alt det gode, han har virket gennem ham.

P. D. Steidl.

Reformationen og Historikerne

(fortsat fra Side 486)

Et stort Forskningsarbejde har ført bort fra disse Fordomme og ryddet Grunden for en dybere Forstaaelse. (S. 248). Middelalderens videnskabelige Liv udfoldede sig paa væsentlig samme Maade som i Oldtiden. (S. 249) Den naturlige Stræben efter Enhed i Erkendelsesindholdet maatte føre til Krystallisation i systematisk Opbygning, og Universiteterne maatte i Følge Sagens Natur blive Arnesteder for det metodiske og det systematiserende Arbejde. Saaledes havde de filosofiske Skoler ogsaa dyrket alle Fag og deraf bygget et Enheds-system, og de var ikke mindre dogmatiske end Middelalderens thomistiske Teologer. (S. 251). Der fandtes en Psykologi, som ubestridelig opbyggedes af mange lagtlagelser af overraskende Finhed og Skarphed. Det er de egentlige Mystikere, der gennem deres Selvfordybelse førte til Granskning af Sjælelivet: St. Victorskolen og Mænd som Bernhard af Clairvaux og Bonaventura. Ikke blot er Hugo af St. Victor en stringent Tænkner, men stærk Dragelse mod Mystik træffes hos Albertus Magnus, ja ogsaa hos selve den klare Tankes Heros, Thomas Aquinas. (S. 252) Middelalderens videnskabelige Liv naar sin højeste Udvikling siden 1200 ved Universiteterne, der efter en fast og klart udformet Metode gennemførte Arbejde paa logisk Analyse og deraf følgende systematisk Opbygning, en med beundringsværdig Klarhed gennemført Operation af Tænkningen paa Definition, Distinction og Klassification.

Skarphere og klarere kan Videnskabens høje Standpunkt paa hin Tid ikke fremstilles, end her er sket, og dette Standpunkt har vor hellige Kirke bevaret og kun uddybet og udformet det yderligere indtil i Dag. Og om Forholdet her i

Landet før Kirkebruddet udtaler Hal Koch sig saare kort og klart i »Danmarks Kirke« S. 40: »Dybt rodfæstet i Folkets Liv var Kirken. Den omfattede alt og alle. Men først og sidst forbandt den Mennesket med Gud. Og gav var denne Bevisthed, der gav Livet i Middelalderen sit Helhedspræg«.

Men nu melder Spørgsmaalet sig: har man da efter 1536 ikke ogsaa tilstræbt Enhed og Enighed? saa lyder Svaret: jo, i højeste Grad, idet der udstedtes strenge Love for at bevare Fred og Enighed i den nye Kirkes Lære. Men ligesom Luther forgæves ivrede imod Sværmerne og sine Modstandere i Kampen for »Evangeliets klare Lys«, saaledes udvirkede Lovene heller ikke noget til Opnaelse af Enighed i Lærebegrebet, idet Styrelsen af Kirkens Lære og Praksis ved Kongens voldsomme Overgreb var gledet ud af Biskoppernes Hænder og over i Kongens og Statens, fra hvem de nye Bisper fra 1536 indtil nu har modtaget Love og Anordninger med Hensyn til Lære, Gudstjeneste og alle andre kirkelige Anliggender. Bisperne havde kun den Op-gave at sørge for at Love og Ordre i de kongelige Breve blev efterkommet og udført, saaledes som det nu sker gennem Kirkeministeriet.

Herom giver P. Severinsen i sin digre Bog »Viborg Domkirke i 800 Aar« et stærkt talende Billede, idet han S. 390 siger: »Som man vilde regulere alt udvortes (her menes Gudstjenestens Ordning) vilde man ogsaa have de aandelige Linjer lagt helt fast. Drømmen om at Ordet i Evangeliets lyse Dag skulde have omskabt det hele Folk til et elske-ligt Gudsfolk, den kunde ikke opfyldes. Og selve den evangeliske Bevægelse kom til at lide under Brydninger. Modsætningen mod Calvin blev snart aabenbar. Men ogsaa blandt Lutheranerne arbejdede en Modsætning sig frem. Niels Hemmingsen gav Danmarks Gejstlighed i en Menneskealder det

Præg, at de hældede ad Calvin til, og nogle blev helt ud Calvinister. Kongen (Frederik II) vilde holde Landet i den kirkelige Enighed, derfor udstedtes 1574 et Kongebrev til Biskopperne, at der »paa det allerenfoldigst skal læres og prædikes om Sakramentet efter den augsborgske Konfession og ingen ny subtil Disputats derom føres«. Der maatte ikke rejses nye Spørgsmaal, men skulde holdes Fred. 1580 paalægges det Biskopperne, at tilsige alle Bogførere ikke at forhandle »Formula concordia«, som var udarbejdet af Tysklands lutherske Teologer som en Enigheds Formular, og det under Dødsstraf »uden al Naade«. Men det var dog en egen Situation at i det lutherske Danmark var Lutheranernes Bekendelsesbog ligefrem en forbudt Bog fremfor nogen anden Bog. I Virkeligheden foregik den calviniske Udvikling videre her i Landet kun forsigtig i Udtryksmaaden, og hvis nogen vilde fremsætte den Lære, som hang sammen med de særlige lutherske Tanker om Nadveren, saa var det muligt at raabe op om, at han var en Kætter, der lærte hvad der stod i den forbudte Bog. (S. 408). 27. Marts 1629 fik vi den store Forordning om Kirkens Embede og Myndighed mod Ubodfærdige. Der indføres Opsyn med Regler for Paamindelse, Bandykning og aabenbar Skrifte. 1645 sendte Kongen en Forordning til Lensmændene, at »nogle skal tilforordnes, som kunne gaa rundt om udi Kirkerne med lange Kæppe og slaa dennem paa Hovedet som sove«. (S. 410). Præsten i Sevel blev afsat 1643, fordi han lærte som Luther om Bodsgerningen og Skriftemaal. (S. 417). Frederik III havde 1648 bekræftet Kapitlernes Friheder og Rettigheder, 1666 toges Patronats- og Birkerettighederne fra Kapitlerne. Man lavede Penge til den stakkels Statskasse ved at sælge Patronatsret til Kirkerne. (S. 428). Skriftemaalet regnedes nu for

(Sluttes Side 493)

Katolske Begravelser

Benzon

aut. katolsk Bedemand

Alle Aftaler kan træffes i Hjemmet

CENTRAL 1868

S. L. Møllers Bogtrykkeri

Dansk Reproduktionsanstalt

Rosenørnsallé 29 . København V

Telefoner: 4295, 13,504, 2207

Liturgisk Kalender

Naar der er to Tal i Parenteserne, gælder det første Side-tallet i den store Messebog, det andet Nummeret i Søndagsmessebogen.

- Aug.
6. S. 10. Søndag e. Pinse. — (hvid) *Vor Herres Jesu Kristi Forklarelse* (1030-104); 2. Bøn: Søndagen (688), 3. Bøn (kun i st. Messer): St. Xystus II, St. Felicissimus og St. Agapius ([28]); Jesu Fødsels Præfation (514); sidste Evangelium: Søndagens (689).
7. M. *St. Cajetan* (1033); 3. (hvid) Bøn: St. Donat (1033), 3. Bøn*.
8. Ti. † *St. Cyrilianus, St. Largus og St. Smaragdus* (1034); (rød) 2. Bøn: Om de helliges Forbøn ([120]), 3. Bøn: Efter frit Valg, 4. Bøn*.
9. O. *Vigilie* (1036); 2. Bøn: St. (violet) Johannes M. Vianney ([47]), 3. Bøn: St. Romanus ([1037]), 4. Bøn*. — Eller:
(hvid) *St. Johannes M. Vianney* ([46]); 2. Bøn: Vigilien (1037). 3. Bøn: St. Romanus (1037). 4. Bøn*: sidste Evangelium: Vigiliens ([10]).
10. T. *St. Laurentius* (1038— (rød) 105).
11. F. *Foregaaende Søndags Messe* (687-62); 2. Bøn: St. (grøn) Tiburtius og St. Susanne (1041), 3. Bøn: Om de helliges Forbøn, 4. Bøn*. — Eller:
(rød) *St. Tiburtius og St. Su-*

Redaktionelt

Indtil Slutningen af August er Redaktionen Træffetid kun Mandag Kl. 15—16.

Katolsk Ugeblad

„Nordisk Ugeblad for katolske Kristne“ sammensluttet med „Katolsk Ungdom“

Udgiver: **KATOLSK PRESSE**

Redaktion: H. D. T. KJÆRULFF (ansvarshavende) og J. BERG.

Nørrebrogade 27 C, København N.

Mandag og Fredag Kl. 15—16, Tlf. Nora 61 66.

Ekspedition og Kassererkontor:

c/o Sankt Ansgars Forlag, Bredgade 67, København K.

Palæ 4777, Kl. 10-12.

Post-Giro Nr. 57042.

Announceafdeling: Klosterstræde 23, Tlf. Central 6245. Postgiro 3668.

Abonnementspris 2,75 Kr. Kvartalet. Norge og Sverige 14 Kr. om Aaret, øvrige Udland 18 Kr. om Aaret. Abonnement tegnes paa Bladets Ekspedition eller ethvert Postkontor.

BOGNYT

Til Efteraaret udsendes to betydningsfulde Bøger om katolsk Filosofi:

J. Wolfisberg S. J.: Veje til Sjælen. Ca. 225 S. Denne Bog er en Fortsættelse til Pater Wolfisbergs kendte Bog: *Veje til Virkeligheden* om Erkendelsesteorien; den omhandler den katolske Kirkes tusindaarige Lære om Sjælen, sammenligner den med den moderne Videnskab. Pris ca. 8,50 Kr. Ved Bestilling inden 15. Sept. Pris Kr. 7,50.

Hans Bang: Erkendelse og Væren. (efter Jacques Maritain: Elements de Philosophie I). Ca. 100 S. Her er en Lejlighed for alle til at sætte sig ind i de Begreber, som er grundlæggende for katolsk Tænkning, og som har faaet sin Renaissance ved Maritain, Ny-Thomismens store Forkæmper i Frankrig. Pris ca. Kr. 6,50. Ved Bestilling inden 15. Sept. Pris Kr. 5,50.

Sankt Ansgars Boghandel

Bredg. 67, Palæ 4777, Giro 81851

1. *sanne* (1041); 2. Bøn: Søndagen (688), 3. Bøn: Om de helliges Forbøn, 4. Bøn*.
12. L. *St. Clara* (1042); 2. Bøn*.) (hvid)
13. S. *11. Søndag e. Pinse* (691—63).

*) Om Fred eller For Paven ([122]). — Bønnen om Fred findes i K. U. Nr. 30, 1943 samt i Søndagsmessebogen Side 550.

NB. Naar der ikke er angivet nogen Præfation, læses alm. Præf. (525).

Giv os, beder vi dig, almægtige Gud, at slukke vore Synders Flammer, du, som gav den salige Laurentius Kraft til sejrrig at udholde sine Pinslers Ild.

St. Laurentius (10. Aug.), Kirkebøn.

Emanuel Jensen & H. Schumacher

Murer- & Entreprenørforetning A/S

Bygningspriser, Jernbeton, Murerarbejde, Dampskorstene, Kedelindmuring, Isolering, Kloakarb.

Johs. Schrøder, Entreprenør

L. Schumacher, Murermester

Godthaabsvej 142, Kbhvn F, Centr. 968

Indgang fra Vagtelvej

BØGER ≈

»Catholica«

Tredie Hefte af »Catholica« foreligger nu og indeholder denne Gang bl. a. Artikler af Hans Bølling om Stat, Kirke og Samfund samt af Pater G. Scherz, der skriver om Niels Stensen. Endvidere rummer Heftet et Essay af H. Belloc, en Gengivelse af en Middelaldertekst (ved Dr. A. Otto) m. m.

Salmonsens

Leksikon-Tidsskrift

Tidsskriftet har nu naaet 4. Aargangs femte Hefte og bringer som vanlig en Række korte, orienterende Artikler om aktuelle Emner.

BOGHYLDEN

- d'Athayde, Tristan: Fragments de sociologie chrétienne. 172 S. 3,15
Lemaitre, Charles: L'amour du vrai. 63 S. 1,10
Le Pastoral de Saint Grégoire le Grand. 312 S. 4,65
Berlière, U.: L'ascèse bénédictine des origines à la fin du XIIe siècle. 282 S. 6,30
Charles, Pierre: La prière de toutes les heures, I-II. (66 méditations) 3,80
Hoornaert, G.: Semense de roses. 137 S. 2,10
Madeleine-Louise de S.: Les trois enfants de Fatima. 103 S. 3,00
Katholische Leistung in der Weltliteratur der Gegenwart. Dargestellt von führenden Schriftstellern und Gelehrten des In- und Auslandes. 378 S. 6,75
Pastor, Ludwig von: Die Stadt Rom zu Ende der Renaissance. 131 S. 5,85

ARNOLD BUSCK
International Boghandel
Kjøbmagergade 49
Telefon C. 2453

N. P. Rostrup

Katolske Begravelser

30 Aars Erfaring
Valkendersgade 34-36
Tlf. 778 - 728

VALD. FOERSOM

AMAGERTORV 27. TELF. CENT. 4310 - BYEN 4310

ALLE GUMMIVARER TIL HOSPITALER OG SYGEHUSE
LEVERANDØR TIL KATH. HOSPITALER

Reformationen og Historikerne

(Fortsat fra Side 491)

en selvfølgelig Forberedelse til Kommunionen, saa at man endog forbød Præster at deltage selv i Altargangen. Præsten kan jo ikke skrifte sig selv. Biskopperne fører nu en Kamp mod noget »anlangendes en Del Præsters Maneer, som alene 2 eller 3 Gange om Aaret i sine Sogner absolverer, og da hele Menigheder eller Byer skulle gaa til Alters, hvorved de synes alt for haardt at kunne opbinde mange Samvittigheder«. (S. 438). Der lovgives ogsaa skarpt om Kirkegang og Helligdagsfred. For Kristne er det jo ikke en frivillig Sag om de vil deltage i Menighedens Gudstjeneste. Herren har sagt: Gør dette! Men selv i et gennemkristent Samfund vil Forholdene nødvendiggøre Undtagelser og derfra er der ikke langt til Slendrian. I Reformations-tiden brugte man somme Steder, f. Eks. i København at lukke Portene, indtil Højmessen var færdig. 1623 gjorde Christian IV dette til Lov (S. 439) og paa Landet skal der ogsaa træffes Foranstaltninger. Ved en Forordning 1679, og i Danske Lov 1683 (6—3—1) er der sat Bøde for Udeblivelse fra Gudstjenesten, 3 Lød Sølv i Helligbrøde. (S. 455).

Men den nye Tid var nu kommet med Pietismen, og der blev Uro i Nørresogn. I 100 Aar havde man drevet mere og mere paa Skriftemaalet og stod nu i fast Praksis og i faste Former, da Pietisterne rettede deres Skyts mod

Skriftsmaals-Skikken og henviste de søgende og bekymrede til Løn-kammeret. Men radikale Aander fulgte Mystikerne endnu længere paa Vej. Saa var der jo ikke Brug for Sakramenter, Præster eller den hellige Skrift. Det indre Lys skulde besørge Oplysningen. Det er denne Sværmerbevægelse, der pludselig viser sig i Viborg, da Morten og Niels Støtterup 1728 var blevet Studenter fra Aalborg.»

Severinsen beretter videre, at de sammen med to andre Brødre, Anders og Laurits, slutter sig til den yderliggaaende Bevægelse, hvilket udvikler sig til, at en halv Snes sammenrodede Borgere ved Nattetid med Prygler jog Anders og Laurits ud af deres Senge og drev dem ud af Byen, og Borgernes Anmodning næste Dag paa Raadhuset, om at de maatte forvises bort fra Byen, blev bevilget og derefter sat i Værk. Borgerne truede med at slaa Arme og Ben i Stykker paa Brødrene, hvis de een Nat derefter blev i Byen. »Saaledes klarede Borgerskabet Religionssager«. Stillet for Provsteretten fik hele Familien efter Loven en Dom paa Fredløshed, men den blev betydningsløs ved Kongens kontrollerende Behandling, idet han resolverede, at Dommen skulde ændres til, at Anders skulde sættes 14 Dage paa Vand og Brød, Niels indtil videre

Fra 1. August praktiserer jeg selvstændigt Gl. Kongevej 99¹. Tlf. indtil videre Vester 3834.

Jutta Neergaard, Tandlæge.

arbejde blandt de ærlige Slaver i Fredericia og Morten arbejde paa Bremerholm. Men da de nægtede at underskrive paa at leve stille, saa faldt dermed ogsaa Dommen bort. Kongen lavede den om flere Gange, og det endte med at de blev hensat i Kastellet, ikke til Afstraffelse, men at det skulde forsøges, om ikke kærlig Undervisning kunde bringe dem paa andre Tanker. 1738 forelagdes Sagen for Generalkirkeinspektionskollegiet, der i en Indstilling udtaler, at man bør anse al Tvang og verdslig Straf i Religions-sager for et papistisk Tyranni, men for Kirkens og Landets Rolighed kan man ikke have den, hvorfor de maa anvises at rejse udenfor Riget eller bo i Altona. Det blev til at de rejste til Lybeck og Kongen tilstod dem 100 Rdl. til Klæder og Rejsen.

Historien viser, at Renæssancen med Reformationen i Følge trods Statens Love og Stokkens Anvendelse i Kirkens Tjeneste ikke skabte den tilsigtede Enighed, saaledes som vor hellige Kirke har vedligeholdt Enhed og Enighed i Fredens Baand til alle Tider og paa alle Steder Jorden over.

J. Hammermüller.

Basaren i Helsingør

Vi bringer herved alle, som ved Gaver eller paa anden Maade har bidraget til at støtte vor Basar, vor hjerteligste og bedste Tak.

St. Vincents Søstrene.

*

Ved Lodtrækningen efter Basaren blev følgende Numre udtrukne: Kaffestel 202, Dukke »Ole« 6045, Bordlampe 524, Pude 3720, Maleri 615, Lysedug 7383, Dame-Paraply 7668, Teaterkikkert 6466, Varekort 10 Kr. Slagterv. 5129, 5 hl Brændsel 1538, 5 hl Brændsel 2142, Dukke »Lise« 5019, Kravleggaard 3985, Rygebord 7423, Barne-Tricycle 255, Radering 4023, Rejsekuffert 6086, Bordlampe 4638, Entré Spejl 6323, Herre Etui 7784.

C. J. Schledermann & Sønner
MURERMESTRE . ENTREPRENØRER
Roskilde . Allehelgensgade 18 . Telefon 122

Jernbeton

Murermester ved Sct. Maria Hospital

»Everclean«

Rensepulver

gør Badekar og Haandvask skinnende blanke uden at beskadige Glasur og Emaille

BRØDRENE DAHL A/S
Industribygningen . V . Tlf. Central 6585

God Vask
- Geismar Vask

Telefon Central 246 (7 Led.)

YDMYGHED

Ydmyghed, Bøn og Naade staar ifølge selve deres Væsen i en inderlig indbyrdes Forbindelse; de betinger hinanden. Naar man er aldeles optaget af sig selv og altsaa paa en vis Maade selv vil være Gud, kan man umuligt bede. De Ord, som Farisæren udtaler i Templet, staar i skarp Mod sætning til enhver Bøn. De kan umuligt nedkalde Naade; thi de betynder en indre Modstrid mod Naaden. Derimod drager Tolderen, der i Bevidstheden om sin egen Intethed erkender sit sande Forhold til Gud, med Sikkerhed Guds Naade ned over sig. Han bliver retfærdiggjort. Menneskets sande Værd, dets »Ophøjelse«, bestaar udelukkende i, hvad Gud skænker ham, ikke i, hvad han gør ud af sig selv; derfor kan ene og alene Ydmygheden, som bevirker Naadens Udgydelse, føre til Ophøjelse, til den Ophøjelse, som faar sin Fuldendelse i Himlen (*Evangelium*).

Hvad vi er, er vi ved Guds Naade. Helligaanden fordeler sine Naadegaver, som han vil. Han giver os dem ikke, fordi vi har fortjent det, men ifølge sin uransagelige Raadslutning, i den fuldkomne Frihed, hvorom vi urokkeligt maa tro, at den tjener os til Frelse og Guds Rige til Opbyggelse. Vi har altsaa aldrig nogensinde Grund til at hovmode os og til hovmodigt at sammenligne os med andre. Alt er Naade, og vi har blot ydmygt at vente og bede (*Epistel*).

Vi skal blive som Børn og kaste al vor Sorg paa Gud; alle vore Ønsker og Længsler tilhører ham (*Introitus*).

Vi ved jo, at i hans Faderarme er vi sikre. Han skærmer os som sin Øjesten; han tager vor Sag i sin Haand, og vi har intet at frygte (*Graduale*).

I denne ydmyge, uforbeholdne Hengivelse til Gud retter vi vore Bønner til ham og synger glade hans Lov (*Alleluja*).

Saaledes er det rette Offersind. Vi skænker os helt til Gud Her-

ren og giver Afkald paa egenmægtigt og egenvilligt at ville raade over vort Liv; thi Gud, i hvis Arme vi tillidsfuldt har kastet os, lader os ikke i Stikken (*Offertorium*).

Naar vi i Kommunionen nyder det hellige Offers Frugt, maa vi ret levende blive os bevidst, at det for os ene og alene kommer an paa at trænge mere og mere ind i Kristi Offersindelag, saa at vi gaar under i hans Ydmyghed og Lydighed. Kun et saadant Offer er Faderen velbehageligt (*Communio*).

Vi trænger uafsladeligt til Guds Skaansel og til hans Barmhjertheds Fylde. Netop paa dette Omraade straalere Guds Almagt saa herligt, den Almagt, som naar alle sine Maal selv med tilsyneladende svage Midler. Under denne Barmhjerthighed ser vi ikke længere til højre og venstre, men betragter kun det, som Gud forjætter os. Saaledes naar vi sikkert til de himmelske Goder (*Oratio*). I det hellige Offer, i den himmelske Spise styrkes og genoprettes vore Kræfter, saa at vi aldrig standser eller blot gaar langsomt ad vor Vej til Gud (*Scree'a, Postcommunio*).

P. Wolfgang Czernin O. S. B.

K. U. K.

Lynghy.

Fredag den 25. August afholder Lynghy K. U. K. sit første Møde efter Ferien. Mødet vil forme sig som et Friluftsmøde, idet vi har faaet Lov til at benytte Præstegaardshaven. Vi begynder Kl. 19½. Pastor Kjeld Geertz-Hansen har lovet at komme og holde et Foredrag for os. Tittlen er »en Apostel«, og det er tilrettelagt for de unge. Bagefter leger vi lidt, og der vil ogsaa blive Kaffebord. Altsaa paa Gensyn alle Fredag d. 25. August i Præstegaardshaven.

K. U. K.

Frederiksberg.

Søndag d. 6. August Vandretur. Start fra Jens Jessensvej Kl. 10,00. Vi tager Toget fra Peter Bangsvej Station Kl. 10,16 til Lynghy. Derfra gaar vi til Fiskebæk over Frederiksdal. Fra Fiskebæk tager vi med Slangrupbanen til Nørrebro, hvor vi er Kl. 17,21 eller maaske Toget senere. Togbilletterne kommer til at koste ca. 2 Kr. Madpakker og Vandresangbøger medbringes.

K. U. K.

Amager.

Søndag d. 6. August. Efter Indbydelse fra Næstved Katolske Ungdoms Klub tager vi paa Tur til Næstved. Tog afgaar fra Hovedbanegaarden Kl. 5,54. Billetpris Kr. 8,90. Tog fra Næstved Kl. 20,28 i København Kl. 23,12. Vi mødes i Afgangshallen under Uret. Husk Madpakke til hele Dagen.

D. K. K. F.

Der er endnu nogle Pladser til Retræten 22.—26. August, som ledes af Pastor Wevers S. M. M. Til begge Retræter er Ankomst med Tog fra København H. 14,19, i Vedbæk 15,03. 15,08 Rutebilsforbindelse til Trørød. Damerne bedes medbringe Lagener, Pudevaar, Haandklæder og Serviet samt det ny Testamente og den ny Salmebog. Rationeringsmærkerne bedes venligst paa Grund af Indkøbene sendt i Forvejen til Sct. Josefssøstrene »Prinsesse Margrethes Ferie hjem«, Trørød pr. Vedbæk. Til de Damer, som kun skal blive der i 3 Dage og saaledes ikke kan give et halvt Sukkermærke, henstilles det at tage noget Sukker med.

Indmeldelse og Forespørgsler ved Henvendelse til Grevinde Scheel, Pile Allé 23, København F. Tlf. Eva 7091.

Ung katolsk Pige

(18 Aar), der ønsker at tage Mellemkoleeksamen paa Aftenkursus i København, søger Plads ca. 15. August i Huset, hvor hun kan faa den nødvendige Tid til Læsningen.

Oplysninger om Løn m. m. sendes til

Sct. Joseph's Søstre,
Valdemarsgade 12, Aalborg.

Vore Pennevenner

»Peter«. 18 Aar. Interesse for Lejrtilv, al udendørs Færden, Religionen. Vil gerne korrespondere med jævnaldrende ung Pige.

»Ass«. 27 Aar. Maskiningenør. Interesser: Sport, Dans, Fotografering, Sprog samt alt godt. Vil gerne korrespondere med ung Pige 18—23 Aar, helst fra Fyn eller Jylland.

Pennevenner til disse bedes skrive til Ugebladets Redaktion, Nørrebrogade 27 C, København N, og vedlægge 30 Øre til Portoudgifter for Bladet.

Leverandører til den nye Præstegaard og Menighedssal i St. Mariæ Sogn

<p>Th. P. Stillinge <i>Tømrermester</i> Sejrogade 15 Tlf. Ryvang 1225</p>	<p>LEDIG</p>	<p>AAGE HJORTH-JENSEN <i>Malerfirma</i> Vesterbrogade 64 Tlf. Vester 9909</p>
<p>ROSKILDE Mønsterbageriet Olsgade 17 . Tlf. 1365 Anbefaler sig med 1. Kl.s BAGERI & KONDITORI Alt i Isanretninger og Desserter</p>	<p>AALBORG M. Thomsen Støtt <i>Entreprenør og Murermester</i> Kong Christians Allé 6 Telefon 1992</p>	<p>NAKSKOV Chr. Steffensen <i>HERREEKVIPERING</i> Fruegade 8, Nakskov, Tlf. 796 Leverandør</p>
<p style="text-align: center;">HORSENS</p>		
<p>Installationsforretningen »Lyset« <i>Torvet 10 . Telefon 618</i> Alt udføres i Installationer Alt havs i Lamper og Lysekroner Alle Reparationer, hurtigt, godt og billigt Installatør for Sct. Joseph Søstrene</p>	<p>LEDIG</p>	<p>H. F. Caspersen <i>BAGERI</i> Sønderbro 71 . Telefon 1074 Leverandør til Sct. Josephs Hospital</p>
<p>S. Henningsen <i>Slagtermester</i> Kattesundet 22 . Telefon 1351 Lev. til St. Josephs Hospital og Sølyst</p>	<p>Svend Hansen Kun 1. Kl. Kød og Paalæg føres Hjemmel. Medister og Leverpostej Fabriksvej 33 . Telefon 1379 Lev. til Sct. Josephs Hospital</p>	<p>Bagermestrenes Rugbrødsfabrik A/S Telefon 310 Leverandør til Sct. Joseph Hospital</p>
<p><i>Manufaktur . Trikotage . Udstyr</i> A-S Horsens Textil Lager Leverandør til katolske Institutioner</p>	<p>Køb hos vore Annoncører</p>	<p>Carl Bech aut. elektr. Installatør Vestergade 33 . Telf. 1026 Leverandør til kath. Menighed</p>
<p style="text-align: center;">AARHUS</p>		
<p>H. J. Madsens Begravelsesforretning <i>tidligere I. A. Pedersen</i> Telefoner: 2516 . 1805 Jægergaardsgade 17 . 19 . Aarhus</p>	<p><i>Alfred Pihl</i> Bagermester, Conditor Telefon 3041 - Hammershus Leverandør til St. Josef Hospital</p>	
<p>A. B. C.</p>	<p><i>syn. Gummibadehætter Gummibukser Gummiunderlag Gummiforklæder</i> HØILUND CARLSEN Aaboulevarden 45, Aarhus, Tlf. 1347</p>	<p><i>Skomager</i> Chr. M. Jensen Ryesgade 23, o. G. Gennemg. v. Fajancevarehuset Telefon 8326</p>
<p>LEDIG</p>	<p>KØBMANDS- OG HAANDVÆRKERBANKEN Hovedkontor: Store Torv 12, Telefon 4090 (flere Linier) Søndre Afdeling: Aarhus Hovedbanegaard, Tlf. 4088-4089</p>	
<p><i>Smørrelbrød</i> „BOTHILLA“ Ryesgade 24 Telefon 6162</p>	<p><i>Andelsselskabet</i> DE FORENEDE MEJERIER Hovedtelefon: Nr. 8888 (3 Linier)</p> <p style="text-align: center;"> <i>Desterbeo</i></p> <p>Byens færende Tlf 8700 (4 Lin.)</p>	

RANDERS

Johs. Stoffregen

Malermester
Telefon 3204 . Randers
Leverandør til Sct. Joseph Hospital

Brdr. Qvist Brændselsforretning
Kul . Koks . Tørv og Optændingsbrænde
til billigste Priser

Randers, Adelgade 10, Tlf. 1375
Leverandør til St. Josefs Hospital

Køb hos vore

Annoncører

Alfred Jørgensen

Kolonial . Vine . Delikatesse
Brødregade . Telefon 382
Leverandør til de katolske Institutioner.

Mineralvandsfabrikken

»CITO«

Slyngborggade 21, Tlf. 48, 146
Lev. til Sct. Josephs Hospital

N. M. Nielsen

Vand- & Gasmester v. Martin Nielsen
W. C. Installationer, Rep. af Centralvarmeovne
Markedsgade 16, Telefon 1834
Leverandør til St. Josef Hospital

Johs. E. Mortensen

Bagermester

Nørreboulevard . Telefon 1157
Lev. til Sct. Josephs Hospital

Randers Kul-Kompagni

Aktieselskab

Kul- og Koks-Import
Kulkajen . Randers
Telefon 3900 (4 Linier)

VEJLE

C. V. BERG *Blikkenslagermester*

Autoriseret Gas- og Vandmester
Langelinie 53 . Telefon 2751
Lev. til de katolske Institutioner

Niels Bentzen & Co.

TORVEGADE 6 . TELF 306 . 307

Hvidehus Boglade

Jul. Jensen . Jens Hagner
Nørregade 6 . Vejle . Tlf. 360
... Bogladen med de mange Bøger

Vejle Trælast &
Kulkompagni

Havnegade 22 . Tlf. 68 og 59
Lev. til de kat. Institutioner

Carl Petersen

Slagtermester

1. Kl. Varer - Pølsefabrik
Nørregade 2 . Tlf. 1721
Leverandør til St. Maria Hospital

1/3 Vejle Mælkekompagni

Fineste Mejeriprodukter
Vejle . Telefon 335
Leverandør til St. Maria Hospital

VEJLE NY

Mineralvandsfabrik

P. C. NIELSEN
Vissingsgade 8, Telefon 121, 205
Leverandør til St. Maria Hospital

Arbejdernes Fællesbageri

Aktieselskab

Bleggrdsg. 15, Tlf. 287 - 597
Leverandør til St. Maria Hospital

LEDIG

Niels Boesen

Katolske Begravelser ordnes
Nørrebrogade 9 . Tlf. 725

Tegn Deres

Forsikringer

hos

N. Fr. Petersen

Søndergade 18 . Telefon 2207 . 2 Linier

J. P. Fibiger Jensen

Slagtermester

Prima Kød og Flæsk
Stalgaardsg. 24, Tlf. 931
Lev. til St. Maria Hospital

J. ANCKER & SØN

Murermestre

Alt Murerarbejde
Tønnesgade 36 . Telefon 1438
Udfører Murerarbejdet for de katolske Institutioner i Vejle

Katolsk

Ugeblad

13. August 1944

92. Aarg.

Nr. 33

Tidehverv
i Frankrig

Atter to ny
danske Præster

Et Par Ord
fra Skolelægen

Reformationen
og Historikerne V

Den brede Mark og den smalle Mark

I sin Lignelse »Hvedekornet« fortæller Johannes Jørgensen om Sædemanden: »Og Manden gik helt ud, hvor Marken var smal, og naar han kom derhen, var den ligesaa bred der som alle andre Steder, men nu var det den modsatte Ende, som saa smal ud. Og saa gik han tilbage, hvor han var kommet fra, og naar han havde naaet derned igen, vendte han om og gik atter tilbage. Det saa ud, som om han gik efter det Sted, hvor Marken var smallest og blev ved at gaa, fordi han ikke kunde finde det. Saadan er der mange Mennesker, der tilbringer deres Liv. De gaar efter det, som er langt borte, og naar de har naaet det, vender de sig om, og ser det, de har forladt i det Fjerne og vender tilbage til det, fordi det som er langt borte altid drager dem. Og paa den Maade vandrer de deres Liv bort og lader sig narre frem og tilbage, tilbage og frem, komingen Vegne, vinder aldrig Fred eller Ro.«

Det fremmede, det fjerne øver en sær Tiltrækning paa en, navnlig naar man er ung. Man tror gerne, at man selv har det særligt svært, og at andre Mennesker har det meget lettere. Frugterne i Naboens Have synes gerne at være smukkere end i en egen Have.

Naturligvis kan det være sandt,

at det fremmede er bedre, ja maaske det rigtige. Saaledes sker det jo, at mange Mennesker nærmer sig den katolske Kirke, som forekom dem fjern og lokkende. Som Regel finder de maaske noget ganske andet og mere end de ventede, men de gik ikke forgæves; der var rigt Udbytte af den Rejse.

Lige modsat gaar det den unge Katolik, der kun har kendt til katolske Forhold og for hvem det fjerne og fremmede lokker og drager. Den anden Ende af Marken synes ham smallere. Det vilde dog være langt lettere, om man havde en smal Mark at pløje end en bred! Som Katolik lever man paa en bred Mark. Der er virkelig saa meget at pløje. Tænk blot paa Skriftemaal og alt det, vi skal pløje op af Sjælens Jordbund. Men Protestanterne lever paa den smalle Mark, synes man. De kan tage sig det hele lettere. Der forlanges f. Eks. ikke af dem, at de skal gaa til Kirke hver Søndag. Det er, som om Solen lyser langt klarere og lykkeligere paa den anden Ende af Marken.

Men ligesom i Lignelsen er dette med den brede og den smalle Mark et »optisk Bedrag«. Det er vort Syn, som narrer os. Marken er akkurat lige saa bred i den anden Ende som i denne.

Vi har alle faaet et lige stort Stykke Land at pløje, om vi er Katolikker eller Protestanter. Spørgsmaalet er blot, om Ploven duer. Det er meget muligt at andre pløjer bedre med en ringere Plov end vor, men det er til stor Skam for os. Ja, hvilken prægtig Plov er ikke vort Skriftemaal. Hvis vi troligt fører den Fure for Fure, hvor vil vor Jord da ikke være god. Hvor vil det da ikke senere myldre op med god og gylden Sæd. Ja, for den gaar dybt, den gode katolske Plov. Alle de fæle Sten henter den op, al det haarde i vort Sind, som tager Pladsen op for den frugtbare Muld. Og alle de mange Klumper, al det onde og syndige, som brænder sig sammen i vor Sjæl, saa der ikke kan komme Luft og Lys til, det splintres i tusinde Stumper.

Men mange dybt-tænkende og alvorlige Protestanter føler meget godt, at deres Plov ikke gaar saa dybt, og at de ikke faar det ud af Livet, som de gerne vilde. Og saa hænder det, at de lærer vor hellige Kirke at kende. Hvilken Lykke, naar en Konvertit for første Gang har været til Skrifte, har faaet lettet og befriet sit Sind. Hvor er det lettere at leve sit Liv med saadanne Hjælpe-midler!

Og alligevel er der Katolikker, der gaar rundt og surmuler over, at de skal til Skrifte og alt det andet ...

Ja, den fjernere Del af Marken ser altid smallere ud. C. B.

Munkemel

Amagerbanken

Hovedkontor: Amagerbrogade 25

Afdelinger: Sundby, Søndre, Islands Brygge, Kastrup og Dragør
Alle Bankforretninger udføres. Boxer udlejes fra 6 Kr.

KØBENHAVNS BRÆNDELS KOMPAGNI

KUL **KØK** **KOKS**

NØRREGADE 15

TELF. 9270

GAMELCA med den rigtige Kaffesmag
Forlang den hos Deres Købmand
Fabrikeret af **A. C. GAMÉL**

G. Garth-Grüner

Landsretssagfører
Frederiksholms Kanal 6, Kbh.
Tlf.: 12,166 og 12,161

Beskyt Deres Værdipapirer

Henlæg dem i

Opbevaringsdepot

De fritages for Eftersyn af Udtrækning
og Klipning af Kuponer m. v.
De hævede Kuponbeløb indsættes paa Deres
Konto eller udbetales Dem.

Gebyr 50 Øre pr. 1000 Kr.
Paalydende
(Minimum 2 Kr.)

DEN DANSKE LANDMANDSBANK

Alle Oplysninger meddeles af
vore Filialer eller vort Hovedsæde
Telefon Central 6500 - Lokal 65

Malerfirmaet Gustav Lehnert

Rud. Berghsgade 65 . Ryv. 1421 y
Alt Maler-
og Tapetsererarbejde udføres
Udfører Arbejdet ved Sct. Michaels Gaard

Bageri & Conditori

Johan Aschengreen

Amagerbrogade 72, Telefon Amager 353
Filial: Amagerbrog. 125, Telefon Amager 4019

ROSENBERG
Tonic Water
Faas over hele Danmark

TIL AL VASK og RENLIGHED

We-Pe
PRODUKTER

Worning & Petersen
VILLÉ BANGFARVER

Floralin flyd. Blomstergødning
giver frodige Planter og Blomsterrigdom
Bonalin-Kompagniet A/S, København F

Chr. Hansens Kød-Udsalg

Gl. Kongev. 163, Eva 6465-6466
Østerbrogade 88, Tlf. Ø. 1158
Leverandør til Sct. Elisabeths Hospital

Peter Hansen

Tømrer- og Snedkermeste.
Adolfsvej 6 . Gent. 424
Udf. Arbejdet v. Assumptionsklostret Rygaard

Tidsskrifter
Brochurer
Cirkulærer
Brevpapir
Reklamekort
Programmer
o. s. v.

Bogtrykkeriet **TERTIA**

Goth. 5077 y . Sallingvej 32 . F

Leverandør af Katolsk Sogneblad

To ny danske Præster

Den Adskillelse fra det katolske Udland, som Krigen har medført, er ingenlunde ensbetydende med, at der i det fjerne ikke er blevet arbejdet for Danmark. Flere unge Danskere end nogensinde har i disse Aar modtaget Præstevielsens Sakramente eller forbereder sig til Præstegerningen, og det har sikkert været en stor Glæde for Biskop Brems i sit Otium at kunne meddele Præstevielsen til adskillige unge Mænd her fra Vikariatet, hvor han har haft sit Virke i saa mange Aar.

For nylig præsteviiede Biskop Brems saaledes en ung Benediktiner, *P. Palle Vinten*, Søn af afdøde Overlærer Thorvald Vinten, Aalborg. Pater Vinten studerede oprindelig Medicin, men afbrød Studierne for at hellige sig Teologien.

Den 20. August præstevier Biskop Brems et af sine tidligere Sognebørn, en ung Præmonstratenser, *P. Knud Hertzum*, i Averbodes gamle

P. Knud Hertzum O. Praem.

Klosterkirke. P. Hertzum — hvis Forældre hører til Vejles første Konvertitter — indtraadte efter Artium i 1938 hos Præmonstratenserne i Averbode.

Paa Grund af Krigen har hverken Slægt eller Venner kunnet være til Stede ved de ny Præsters Ordination, men saa meget des hjerteligere er da de Lykønskninger, der i Tankerne gaar til dem fra os herhjemme.

Stævnet i Øm aflystes

Det til 6. August berammede østjydske Ungdomsstævne i Øm Klostersruin blev aflyst som Følge af Forholdene i Jylland.

Et Par Ord

fra Skolelægen

Skoleferien lakker mod Enden. Snart strømmer solbrændte, udhvilede Børn atter ind gennem vore Skoleporte. I den Anledning vil nedenstaaende fornuftige Ord af *Dr. O. Wanscher* — hentet fra *Sct. Knuds Skoles Aarsberetning* — sikkert have Interesse for en større Læserkreds.

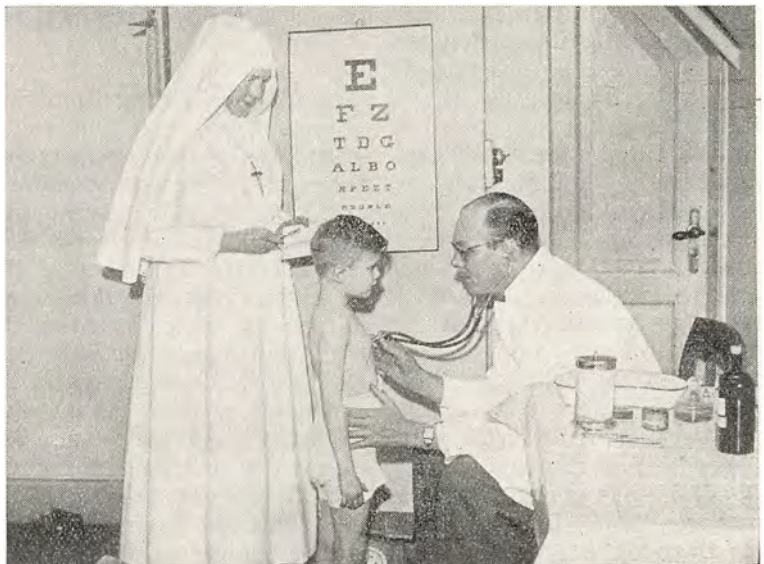
Hele Skolelægeinstitutionen ved de katolske Skoler i København og Provinsen er en nøje Kopi af den Ordning, der gælder for Statens og Kommunens Skoler her i Landet, og den Instruks, der gælder for alle Skolelæger og Skolesundhedsplejersker, følges nøje, i hvert Fald i den Udstrækning, som det lader sig gøre under Hensyntagen til de særlige Forhold, der gør sig gældende ved Privatskolerne.

Tuberkulosekontrollen

Særlig Vægt har vi lagt paa Tuberkulosekontrollen af Børnene og Lærerpersonalet. Alle bliver tuberkulinprøvede og i Tilfælde af, at Prøven falder positiv ud, bliver de paagældende henvist til nærmere Undersøgelse, specielt Røntgenundersøgelse.

Det er her sikkert paa sin Plads at gøre opmærksom paa, at det, at et Barn er tuberkulinpositiv, ikke nødvendigvis betyder, at Barnet har Tuberkulose, men kun at det paa et eller andet Tidspunkt i sit Liv har haft en lettere Tuberkuloseinfektion, der bevirker, at Prøven bliver positiv. Dette er Tilfældet for langt Størstedelen af en Storbys Befolkning, naar de opnaar en vis Alder. Den tuberkuløse Infektion har næsten altid været af en meget mild Karakter og behøver slet ikke at have givet sig til Kende ved ydre Sygdom, højst som lidt Forkølelse eller lignende. Et Barn eller en voksen, der er tuberkulinpositiv, er *mindre* modtagelig for den rigtige, alvorlige Tuberkulose, er med andre Ord paa en Maade vaccineret mod Tuberkulose, og en positiv Reaktion er derfor nærmest en Fordel, men undertiden *kan* det betyde en begyndende eller fuldt udviklet, aktiv Tuberkulose, og derfor er det nødvendigt at kontrollere alle med en saadan positiv Reaktion.

Jeg skriver dette for at bero-

Skolelægen i Funktion

lige de Forældre, der hyppigt bliver meget opskræmte, naar de hører, at deres Barn er tuberkulinpositivt. Ydermere kan jeg meddele, at der i de Aar, jeg har været Skolelæge, kun er forekommet eet Tilfælde af Lunge-tuberkulose, og det var endda kun et mildt Tilfælde, der grundet paa den rettidige Konstatering kom hurtigt under Behandling og kom sig i Løbet af nogle Maaneder.

Det trætte og nervøse Barn ...

De ydre Forhold, hvorunder vi i disse Aar lever, vil naturligvis ofte afføde Vanskeligheder og Bekymringer for Forældrene, blandt andet er en let forstaaelig Nervøsitet blevet almindelig, og denne forplanter sig hyppigt til Børnene, hvis modtagelige og følsomme Sind ofte tager ubodelig Skade af Diskussioner mellem de voksne, Luftalarmer, Rygter, Radiomeddelelser o. s. v. Der klages fra saa godt som alle Skoler over Nervøsitet og Uro hos Børnene, ofte udartende til mere eller mindre udtalt Uartighed hos Børnene, og det er mit Indtryk, at der ikke altid fra Hjemmenes Side gøres, hvad der er muligt for at føre Børnene saa uskadte som muligt gennem Tiden. Det er selvfølgelig vanskeligt at undgaa, at Børnene til en vis Grad bliver medinddragne i de Problemer, der opfylder de voksne, men paa visse Punkter mener jeg dog, at man kunde indføre væsentlige Forbedringer.

For de nervøse Børn og for de Børn, der er trætte efter Skolegangen og som har svært ved at komme i Gang med Lektielæsningen, er $\frac{1}{2}$ —1 Times absolut Ro efter Hjemkomsten fra Skolen af meget høj Værdi. Børnene behøver ikke at sove, men bør ligge, helst afklædte i deres Seng i et roligt og mørkt, ikke for varmt Værelse. Væner man dem til det, vil det meget hurtigt betale sig, og for mange Børns Vedkommende er Resultatet nærmest forbløffende. Jeg ved godt, at mange Forældre her til vil sige, at det faar de aldrig deres Barn til, det vil lege eller paa anden Vis mere sig, naar

det kommer hjem fra Skolen. Nej! Det kan man selvfølgelig ikke faa et Barn til at forstaa straks, men saa meget kan jeg sige, at til mine Dages Ende vil jeg være mine Forældre taknemmelig for, at de forlangte den halve Times Afslapning overholdt hver Dag, og de Forældre, der har prøvet det, vil give mig Ret!

Endnu en Ting fortjener at nævnes som Kilde til den stadig stigende Nervøsitet, nemlig Radioen! Dette Instrument, der kan være til saa stor Gavn og Glæde, er i mangfoldige Hjem Genstand for et Misbrug, der bliver mere og mere overhaandtagende. I mange Hjem, ogsaa de saakaldte bedre, lukkes der op for Radioen straks om Morgenen, og der lukkes ikke af før langt ud paa Aftenen. Ingen hører efter, hvad der spilles, synges eller siges, det gælder blot om at opfylde Luftten med Lyd, formentlig som Følge af en Tomhed i Hjemmets aandelige Liv, Mangel paa Interesser etc.; Samtalen i Stuen maa føres højroestet for at overdøve Larmen fra Radioen, o. s. v. At dette giver Uro i et Hjem, er selvsagt, og hvordan skal Børnenes Lektielæsning blive under disse Forhold, og særlig grelt bliver

det selvfølgelig i smaa Løjligheder. At man kan vænne sig ogsaa til den Slags, vil jeg ikke benægte, Mennesket har jo en utrolig Tilpasningsevne, men det maa bevirke en Splittethed og Adspredthed hos Børnene, der er til stor Skade for disse, ikke blot med Henblik paa deres Skolearbejde, men ogsaa paa deres aandelige Udvikling!

Hjælp os Skolelæger, Lærerne og ikke mindst Børnene selv med at udvikle deres Sans for sunde og belærende, kultiverede Interesser i Stedet for at lade dem sidde omkring et Kaffebord med en brølende Radio som Akkompagnement til Forældrenes mere eller mindre højlydte, politiske Diskussioner!

Til Slut en Tak til Forældrene for den Interesse og Imødekommenhed, de i Reglen udviser over for Skolens hygiejniske Arbejde. Det er en stor Glæde for os at se, at Forældrene saa ofte forstaa og paaskønner det Arbejde, vi efter ringe Evne forsøger at udføre til Børnenes Bedste for derigennem at være medvirkende til at danne en sund opvoksende Slægt, der forhaabentlig kan bringe en bedre Fremtid til Verden.

Skolelægen.

Jesus Kristus XXIX

„Gennemboret af en Lanse“

Johannes' Evangelium (19,34) beretter om en Soldat, der gennemborede vor Frelasers Bryst, efter at Døden var indtraadt. Dette Lansestød betød Enden paa Lidelsens blodige Drama. Fra nu af er Offerlammet paa Korset fredlyst; det maa ikke vanæres af nogen. Men da Spydet med voldsom Kraft for gennem det afsjælede Legeme, syntes baade Himmelf og Jord at opbyde alle Kræfter for at gøre denne Afslutning saa virkningsfuld som muligt. Man forstaa ogsaa let, hvorfor det skulde være saaledes. Begivenhedernes tunge Række vendte jo nu tilbage til sit Ud-

gangspunkt, ligesom naar en Kædes sidste Led hægtes fast i dens første. Da Lidelsen begyndte i Oliehaven, var det Jesu Indre med dets Angst, Lede og Afsky for den forestaaende grufulde Død, som blev stillet i Forgrunden for at lægge Beslag paa hele vor Opmærksomhed. Efter Kristi Død fører Evangeliets Beretning os igen hen til hans helligste Hjerte. Dette gennemboredes og saaredes, saa Blod og Vand strømmede frem, for at dog endelig alle vore Tanker og Følelser skulde lade sig fange af Kærlighedens hellige Hjemsted, af Livets og alle Hemmeligheders

skjulte Bolig og Værksted, af Kilden til alle Dyder og Fortjenester. Lad os da være lydhøre og opmærksomme og se at forstaa, hvad Gennemboringen og dens nærmere Omstændigheder skal fortælle os.

Den blotter først og fremmest endnu engang Jødernes Grusomhed mod Kristus. De havde en Lovbestemmelse om, at en Forbryder, der blev straffet ved Ophængning i et Træ, maatte tages ned og begraves, før Aftenen faldt paa. Derfor var de nødte til at afkorte de tre korsfæstedes Lidelser. Men til Gengæld vilde de med Hamre og Køller knuse Arme og Ben paa dem og gøre Døden saa meget desto bitrere og skamfuldere for dem. Det er umuligt at beskrive, hvad Jesu smertefulde Moder følte i sit forpinte Hjerte i det Øjeblik, da Soldaterne gav sig til at udføre deres grufulde Gerning. Menneskers Ondskab og Grusomhedens sidste Anstrengelser danner saaledes en meget mørk Baggrund, mod hvilken Kristi Ydmyghed, Lydighed og Taalmodighed, der ogsaa vilde finde sig i denne Vanære og Vanhelligelse, skulde tegne sig med desto lysere og stærkere Farver.

Ikke mindre iøjensfaldende er Modsætningen mellem Jødernes Usselhed og Gud Faders Hensigt med, at Jesu Side gennemstingedes saa voldsomt og Døren til Hjertet stod paa vid Gab. Vi maa prøve paa at forstaa Forsynets lønlige Tanke og Plan. Den har sikkert stor Betydning for os, siden samtidigt ogsaa det Allerseligste i Templet aabnedes, idet Guds skjulte, men mægtige Haand, splittede Forhængen fra øverst til nederst; og rundt om var det ligesaa med nogle Gravsteder, hvor endda de døde kom frem. Desuden revnede Klipperne, som om de vilde blotte Jordens Indre og røbe dens Hemmeligheder. Ja, hvorfor opbød Gud saaledes sin Kraft, da en Lanse gennemborede vor afdøde Frelasers Bryst? Lad os finde Svar paa dette Spørgsmaal.

Johannes løfter Sløret for os. Han, der som Øjenvidne stod under Korset, følte sig med et lige-

som overvældet af, hvad han oplevede der paa Stedet. Da han var Jøde, havde han lige fra sin tidligste Ungdom af været vant til at høre sin Fader Zebedæus hver Aar, naar Familien spiste Paaskelammet og de usyrede Brød, efter Moseloven fortælle om, hvorfor Paaskehøjtiden skulde fejres, og om at Lammets Ben ikke maatte sønderbrydes. I omtrent halvandet Tusinde Aar havde alle israelitiske Familiefædre hver især forklaret det samme for deres Husstand, saa hele Landet Paaskedagen genlød af Ordene: »I maa ikke sønderbryde Paaskelammets Ben«! Og nu, paa den hellige Langfredag stod Johannes ved Foden af Korsets Alter og opdagede pludselig, at denne Bestemmelse var tænkt som en Garanti for og en Spaadom om, at heller ikke paa Kristus, Guds sande Paaskelam, maatte noget Ben knuses, skønt

Myndighederne havde givet udtrykkelig Befaling derom. Ja, derinde i Byen bestemte de det! Ypperstepræsten vilde det, Pilatus vilde det, Soldaterne vilde det, ja, alle de nævnte vilde tilintetgøre Herrens hellige Legeme, men herude paa Golgata var der een, der ikke vilde, nemlig Ham, som for 1500 Aar siden havde sagt: »I maa ikke sønderbryde Paaskelammets Ben«! Den Almægtige og Alvidende holdt sin Haand over Lammets, der borttager Verdens Synder. Da Soldaterne kom til Jesus, gik de forbi. De knuste ikke hans Ben. Man kan nok tænke sig, hvor Johannes følte sig rystet lige til Sjælens dybeste Grund af Øjeblikkets Storhed og Hellighed.

Apostlen skulde imidlertid overraskes paa en anden Maade endnu. Dog derom næste Gang.

F. K.

- som har kronet dig i Himlen“.

Fra Angelico

Kongens Mistanke

(Efter det Engelske)

Det var en Aften i Aaret 1080. Et lystigt Baal flanimede paa Arnen i den store Hal paa Edinburghs Slot, hvor Kong Malcolm spiste og drak med sine Mænd, mens de talte om Jagt og Krig.

Malcolm var en tapper Kriger, som havde tæmmet de skotske Klansmænd, der nu hyldede ham som deres mægtige Herre.

Han var en heftig og voldsom Karakter; men hans Vildskab og hans raa Vaner blev efterhaanden dæmpet under Indflydelse af hans dybe Kærlighed til sin Hustru, Margrethe. Margrethe var Datter af Edvard, den forjagne engelske Tronarving, og var født omkring 1045. Da hendes Broders Krav paa at blive Hersker i England var blevet afvist, vilde han, hans Moder og Søstre sejle til Fastlandet for at bosætte sig i Ungarn. Men en Storm førte Skibet ud af Kurs, til Skotland, hvor Kong Malcolm tog venligt mod den forladte Fyrstefamilie. Snart blev han saa betaget af Margrethes Skønhed og Godhed, at han friede til hende, og efter nogen Tøven gav hun ham sit Ja, og Brylluppet fandt Sted. Den nye Dronning begyndte straks paa alle de Reformers, som gjorde hende æret og elsket i hele Landet. Særlig tog hun sig af forladte og ulykkelige Mennesker, og først og fremmest af de Fanger, som hendes Mand tog i Krig; dem løskøbte hun, somme Tider med Penge, som hun tog fra Kongen selv. Hun bragte en vis Grad af Forfinelse til det lidet civiliserede skotske Hof, styrkede Kongens Stilling som Landets øverste Herre paa alle Omraader, sørgede for ordentlige Embedsmænd, fik Landets Love forbedret og drog stærkt til Felts mod al Umoralitet. Hun sørgede ogsaa for, at der til de skotske Kirker blev valgt Præster, hvis Dyder og Lærdom var fremragende. Som Tegn paa Ydmyghed vaskede hun hver Morgen seks fattige Mænds Fødder og serverede selv et Maaltid for dem.

Malcolm elskede sin Hustru over alt i Verden; men han beundrede ogsaa hendes Klogskab og Retsind og gjorde hende til sin fortrolige Raadgiver, hvis Samtykke var nødvendigt til alt, hvad han udrettede.

Da skete det en Dag, at en af Kongens Hofmænd bad om en fortrolig Samtale og stammende spurgte, om Kongen vidste noget om Dronningens stadige Besøg i Skoven ved Dunfermline.

»Dunfermline?« spurgte Kongen med rynket Pande.

»Ja,« svarede Hofmanden, »man ser hende stadig gaa ind i Skoven. Mc. Duff har sagt« —.

Han tav, som om han betænkte sig paa at komme med en Afsløring.

»Men saa tal dog ud!« brølede Kongen.

Hofmanden trak paa Skuldrene. »Mc. Duff siger, at han har set hende gaa ind i en Hule, der er saa godt skjult, at den knapt nok kan ses fra Stien, som gaar lige forbi.« Han gjorde en Pause for at give sine Ord større Virkning og vedblev saa: »Om hun møder nogen der, skal jeg ikke kunne sige.«

Malcolm sagde ikke et Ord, men et frygteligt Raseri begyndte at fylde hans Sind. Margrethe gik ud til et hemmeligt Skjulested? Og hvem mødte hun der?

I flere Dage rugede han over sin Mistanke og iagttog stjaalent alle Dronningens Handlinger. Til sidst kunde han ikke holde det ud længere, og en Dag, da hun begav sig ud paa sin sædvanlige Spadseretur i Skoven, fulgte han

efter hende, ind paa en fjern Sti gennem Tykningen og saa hende forsvinde ind i en Klippehule, hvis smalle Indgang laa en Del højere end Stien. Forsigtigt klatrede han op til det Sted, hvor hun var forsvundet. Da hørte han en Stemme. — Ja, det var hendes! Hun talte derinde, — altsaa maatte der være endnu en Person inde i Hulen.

Kongen trak sit Sværd, og med Haanden fast knuget om Hæftet begyndte han at liste ind ad den smalle Indgang; det var, som om hans Raseri skulde kvæle ham.

Men pludselig gik han et Skridt tilbage, og Grebet om Sværdet løsnedes; inde fra Hulen lød Margrethes Stemme: »Kære Gud, bevar min Husbond for alle Syndepletter, gør ham til en god og kærlig Søn af vor hellige Moder, Kirken, saa at han maa frelse sin Sjæl — —«.

Med eet tav hun og vendte sig rædselsslagen om, — der kom en ind i Hulen, som hun havde gjort til sit Bedekammer for at kunne bede ganske uforstyrret! Det var Kongen; Taarerne løb ham ned over hans Kinder, og han kastede sig paa Knæ foran hende, og udrød: »Tilgiv mig! Gud tilgive mig!«

Malcolm og Margrethe herskede lykkeligt i Skotland en Række Aar endnu. Margrethe drog stadig særlig Omsorg for Religionen. Hun opnaaede, at der blev holdt en Synode, hvorpaa der blev truffet forskellige Bestemmelser til Fordel for den skotske Kirke, og hun byggede flere Kirker og grundlagde Dunfermline Abbediet, i hvis Kirke hendes Grav findes. Hun døde i 1093 og blev erklæret for Helgen af Pave Innocens IV. Det er hendes Fest, Kirken fejrer den 10. Juni.

Reformationen

V

og Historikerne

Ved Betragtning af Pietismens Aand og religiøse Indstilling virker den i mange Henseender sympatisk, fordi den blandt alle Sekter og Retninge, ejede de bedste

Betingelser for et inderligt og dybt Fromhedsliv, men det er da heller ikke saa forunderligt, da det jo er den gamle udstødte, foragtede og haanede katolske Kirke, der nu

kom til at spille en væsentlig Rolle, idet den store Samling af Bønne- og Andagtsbøger, der i Pietismens Tidsalder fremkommer her i Landet, for en stor Del er Oversættelses-Litteratur af de Andagtsbøger, som Jesuitterne i Tyskland skabte i deres Kamp for at føre de adskilte tilbage til den gamle Kirkes Enhed. Denne saakaldte »Gegenreformation« — Modreformation — var i sine Andagtsbøger præget af en sær dyb Inderlighed i stærke sproglige Udtryk, der paa en smuk Maade støttede Tidens dybe religiøse Følelse og i Forkyndelse og Andagt havde et noget sentimentalt Anstrøg.

Men om dette Forhold maa vi hellere lade Professor Lindhardt udtale sig, som han har gjort saa alsidig og forstaaende i »Nationaltidende« 7. November 1943, hvor han i en Kronik med Overskriften »Teologi og Fromhed« siger: »Ligesaa rettroende luthersk som Troslæren og Prædikenen var i det 16.—17. Aarh., ligesaa katolsk inficeret var Andagtslitteraturen paa luthersk Grund. I Dogmatik og Prædiken taaltes ingen Afvigelse fra det Skema for rettroende Lutherdom (som kun har lidt til fælles med Luthers reformatoriske Hovedarbejder). Kirken blev ensrettet, men Ensrettetheden var overfladisk. Andagtslitteraturen giver langt mere til Forstaaelse af det aandelige Liv end Prædikener og Dogmatiker. Og nu viser det sig, at Andagtslitteraturen er ligesaa individualiseret, som Kirken er ensrettet. Og det var vel at mærke ikke fordi Katolicismen lumskeligt sneg sig ind ad en Bagvej, men det var stivt rettroende Lutheranere, som selv oversatte og publicerede de katolske paavirkede Andagtsbøger, som gik i Kæmpeoplæg. Kun faa Aar efter Luthers Død begynder de lutherske Andagtsbøger at flyde over af katolsk Stof, meget hentes fra Middelalderens Mystikere, men samtidig begyndte man at gaa i Lære hos Jesuitterne, der netop nu forberedte deres store Fremstød. Ligesaa hadede og frygtede Jesuitterne var kirkepolitisk og dogmatisk, ligesaa gerne øste man af deres Andagtsbøger. »Guds frygtighedsøvelse« blev Slagordet: Guds frygt var noget, man skulde ind-

øves i, man kan ikke lade være at tænke paa, at Jesuitismens Stifters Hovedværk hedder »Aandelige Øvelser«. Den ældre og nyere Katolicisme paa luthersk Grund viste sig paa mange Maader. Svarende til de sakramentale Handlingers og Tiedebønners Omgærdning af hele Menneskelivet blev Andagtslivet nu specialiseret og skematiseret, ikke bare gennem Bønneskemaer til Morgen og Aften, men til hver Time paa Dagen. Alle Dagens Sysler lige fra Morgentoiellet til man trak Dynen op over Hovedet, omhegnedes med fromme allegoriske Betragtninger, hver enkelt Bestilling faar sine særlige »Suk«. Hos Elias Naur finder man »Suk« til Brug for Admiraler, Amtmænd, Grever, Knapmagere, Natmænd, Pottemagere, Skarprettere, Øltappere og et Par Hundrede andre Bestillinger. Reelt betegnes den nye Aand ved en mørk Betragtning af Livet og Verden, en dyb Bodsstemning, som svarer til Middelalderens Mystik især koncentreret om Jesu Person. Kærligheden til Kristus bliver Religionens Hjerte. Passionshistorien giver Anledning til at fordybe sig i hans Lidelse, man taler om at svømme i Jesu Blod eller at gemme sig i hans Sidesaar (Sidehule). Nadveren ses som en Sjælens Bryllupsfest, den forudsætter derfor pinlig Selvransagelse og Skriftemaal, for at man kan gaa »værdig« til Alters.

Hvordan gik det til, at dette katolsk prægede Stof kom ind i Lutherdommen? Man har peget paa litterære Aarsager, om Skødesløshed hos Forfatterne, der ikke tog det saa nøje med, hvor de skrev af. Problemet er først og fremmest religionshistorisk: den Slægt, som greb efter de katoliserende Bøger, var endnu katolsk opdraget; den har følt de nye Bøger som en Kommen hjem, samtidig med at være fuldt bevidst om sin evangeliske Holdning. Lutherske Teologer har fremmet den nye Litteratur samtidig med at Dogmatikken holdt sig stiv og Gudstjenesten bevarede sin

Renhed, indtil pietistisk Lavkirkelighed og rationalistisk Formløshed brød den ned. Dog skal her gøres opmærksom paa den første Sætning i Kroniken, at »rettroende Lutherdom kun har lidt tilfælles med Luthers reformatoriske Hovedarbejder«, hvilket atter vidner om Splittelsen og Afstanden mellem Luthers Lære i hans Bøger og »Hovedarbejder« og den senere rettroende Lutherdom. Men ellers stadfæster Kroniken, at den nye Lære ikke har formaaet helt at udrydde gamle katolske Anskuelse og fromme Øvelser. Man besøgte jo ogsaa endnu i lange Tider de gamle hellige Kilder og Helligdomme, som Billedet »En Nat ved St. Helenes Grav« paa Kunstmuseet fremstiller saa stemningsfuldt og rørende.

Men i »Kristelig Dagblad« 28. Juli kommer Professoren i en Kronik »Kun en Mentalitet« til en Drøftelse af Kirketanken og navnlig af Luther og hans Mentalitet, der slutter sig supplerende til de allerede anførte Udtalelser af Harnack og Böehmer kun i forstærket Tanke og Form, naar han siger: »Protestantismen har aldrig været en samlet Kirke med een Tro og een Moral. Den har fra Begyndelsen haft en mellem- og nordeuropæisk, luthersk og en vesteuropæisk calvinisk Fløj; og inden for disse to Hovedtyper har der dannet sig mange Afdelinger, hvor man langt fra altid har været enig om Tro og Moral. Det er forstaaeligt, at Protestantismen set fra Rom udgør en Samling Individuer, hvis fælles Mentalitet bestaar i Afstandtagen fra Rom, og det skal ikke bestrides, at vore Kirker er overgroet af Individualismens Vildskud.«

Protestantismen begyndte med en enkelt Mands uharmoniske Sjælekamp, med dybe Brud, store Anfægtelser og Fortvivlelser, som ikke var Udtryk for den eneste rette Kristendom, men for den Natur, som var ham medfødt, og som kom til at præge hele hans Tænken og Liv. For Luther gaves der ingen rolig, uforstyrret Helhedsanskuelse, hvor Led føjes til Led i en sammenhængende Kæde, der fandtes kun Synd og Naade; og de to Begreber var omfattet i en manio-depressiv Sjæls Brydninger og

(Fortsettes Side 509)

Jeg hjem søger Jorden for dens Ondskab, de gudløse for deres Brøde, gør Ende paa de frækkes Overmod, bøjer Voldsmænds Stormod

Esøjes 13,11

Fra Tid til anden kommer der jo igen franske Blæde heril, og for nogen Tid siden kom der saaledes et Nummer af det bekendte og ansætte Ugeblad "L'illustration", som indeholdt en illustreret Artikel om en religiøs Manifestation, der for Tiden finder Sted i Frankrig, og som et af en sa ejendommeligt Art, al den vistnok maa kaldes enestaaende i Verdenshistorien. Hvor mærkeligt det end lyder, saa drejer det sig om en kirkelig Procession, som nu bær varel over et Aar, hvis Vej strækker sig over hele Landet fra Middelhavet til Kanalen, og som omfatter praktisk hele Landets Befolkning. Det lyder unægteligt spændende, men Spændingen kan ikke udledes uden nogle historiske Forbemærkninger.

I Boulogne-sur-Mer, ikke langt fra den nuværende Invasionsfront og maaske snart inddraget i denne, findes der en Statue af Guds Moder, hvis Oprindelse minder om Sagnet om Kong Skjold. En Gang i det syvende Aarhundrede — mere nøjagtigt i Aaret 633, altsaa muligvis netop paa den Tid, hvor Kong Skjold kom sejlene til Danmark, hvis han altsaa kom, — saa Befolkningen i Boulogne en Baad komme drivende ind til Kysten. Om Bord fandtes der ikke et eneste Menneske, men derimod en Statue af Guds Moder. I Overensstemmelse med gængse Avisklicheer maatte man vel vente, at den overtroiske Befolkning deri saa et Jærtegn fra Himmelen og gik amok enten af Glæde eller af Frygt. Middelalderens Folk var jo imidlertid katolske og ejede en katolsk og derfor ædruelig Tankesgang. Som Følge heraf kan man roligt gaa ud fra, at man har ment, at Baaden stammede fra et eller andet Forlis, eller paa anden Maade var kommet væk fra sin oprindelige Ejer. Men som gode Katolikker havde de ogsaa Veneration for alle hellige og skønne Ting og opstillede derfor Statuen i Byens Hovedkirke. Men Gud viste Befolkningen sin Anerkendelse af dens Pietet for Billedet af hans Moder, og ved det Alter,

hvor Statuen stod, forefaldt der i Tidens Løb en Mængde Bærbørelser og — virkelige — Jærtegn. I den senere Middelalder spredte Valfaristeds Ry sig vidt om Lande. Pilgrimme sagde did fra nær og fjern, deriblandt mange berømte Navne: Thomas af Canterbury, Philip den Smukke og Ludvig den Hellige af Frankrig, Edward II af England, Godfred af Bouillon lod Statuen krone med den Krone, han selv ikke vilde bære som Konge af Jerusalem Det var dog ikke blot fromme Pilgrimme, der var interesserede i Byen, baade Engelskmandene i Middelalderen og Hugenotterne paa Reformationstiden indtog den Gang paa Gang og plyndrede og brændte efter Evne. Men ingen turde røre Statuen og den overlevede alle Storme. Først den store Revolutions Mænd viste sig i Besiddelse af den fornødne Raahed og lod Statuen slaa til Skærver. Kun en Haand blev reddet. Det er selv-

A Notre-Dame-Boulogne passerer Særeren over (Byen skiltes paa Højheden i Baggrunden)

← Ad de hvideveje

følgelig ~~saa~~ men vi faar løste os ~~mod~~ om det ikke var skel den ~~Gas~~ saa havde vor fremser ~~de~~ nok faaet det besærgel ~~gaa~~ et rask lille Luftbombardement. Ellertiden fremstillede ~~stillet~~ en mere eller mindre Kopt af Originalen, der ~~blev~~ opstillet paa det oprindelige ~~St.~~

Saa ~~indtrådte~~ i 1938. I det Aar fandt en stor religiøs Kongres Sted i Boulogne i Anledning af ~~den~~ 700-årsdagen for Ludvig XIII's ~~af~~ Frankrig til Guds ~~Moder~~. Ved den Lejlighed blev ~~den~~ Statuen sat fremstillet af Statuen, som skulde ~~at~~ rundt omkring i Frankrig ~~og~~ disse Manifestationer. ~~den~~ begynde med angendes ~~de~~ i Nordfrankrig,

TIDELIV

i Frankrig

En religiøs Manifestation af en ejendommeligt Art finder for Ojeblikket Sted i Frankrig

Ånge, hvidklædte Piger deltager i Processionen

← Et Barn løfter sig til Guds Moder

af Demarkationslinien mellem det den Gang besatte og ubesatte Frankrig voldte en Del Vanskeligheder, men Tyskerne viste sig imødekomende, og Statuen nåede sit Maal i god Behold og i reelle Tid til Kongressens Aabning. Fra hele den ubesatte Del af Landet strammede Befolkningen til i store Mængder, og de religiøse Virkninger var om muligt endnu mere markante end i Nordfrankrig.

Imidlertid sker det, at Pius XII, tilskyndet af Begivenhederne i Fatima i Portugal, den

8. December 1942 ved en stor Højtidelighed foran Peterskirken indvier hele Menneskeheden til Marias rene Hjerter. Den 28. Marts 1943 fornyer de franske Biskopper denne Indvielse for Frankrigs Vedkommende. Og for nu at del, der her var sket, kunde blive bekendt for alle i Landet og saa hele Folkets Tilslutning, beslutter man saa at udvide Eksperimentet med Processionen fra Nordfrankrig til Le Puy og udstrække den til hele Landet. Den militære Zoneinddeling, som Krigen havde skabt, var jo nu ophævet, men nu skaber man saa at sige en ny for Fredens Skyld og deler Landet mellem Atlanterhavel og Alperne og Jurabjergene i fire Zoner fra Syd til Nord og igennem hver af disse bliver en af de fire Statuer ført fra Sogn til Sogn. Man

men overall fremkalder de stor Interesse i Befolkningen, — en Interesse, der resulterer i en paafaldende Genopvaagnen af del religiøse Liv. Men da der i 1942 skal afholdes en religiøs Kongres i Le Puy i Midfrankrig, sender man en af Statuerne derned. Men man sender den ikke med Jernbanen eller pr. Lastbil, men den føres til Fods i en Procession, der først bevæger sig ben over Slagmarkerne fra 1914—18 for at bede om Fred, hvorpaa den paa samme Maade føres videre mod Syd til sit Bestemmelsessted Overskridelsen

Tekst: PEBERGRIN

Fotos: ILLUSTRATION

undgaar saa vidt muligt de store Landeveje og følger fortrinsvis Biveje og afsides Markveje. Statuen staar paa en lille tohjulet Vogn og trækkes af Beboerne i det Sogn, hvor man befinder sig. Allerede ved Sognegrænsen møder saa mange af Befolkningen op, der kan overkomme det, for at overtage Statuen fra Nabosognet og nu føres den til den nærmeste Kirkeby, som i Dagens Anledning er smykket med Guirlander og Flag. Her læses der saa en Messe — ofte Kl. 12 om Natten — hvori hele Befolkningen deltager, og næsten alle uden Undtagelse modtager Kommunionen. Er der mere end en Kirke i Sognet, føres Statuen som Regel ogsaa derhen, hvor der saa igen læses Messe. Men i Løbet af Dagen eller den næste, føres den paa samme Maade videre og afleveres til det næste Sogn. Det kan hænde, at Processionen paa sin Vej kommer igennem mindre Landsbyer, hvor der ingen Kirke findes. Saa maa den alligevel standse og Messen bliver saa læst i fri Luft.

I Løbet af en ikke altfor fjern Fremtid er det saa Meningen, at alle fire Processioner skal mødes i Boulogne efter at have opfyldt deres Mission at samle hele det franske Folk i en storslaet Indvielse til Jomfru Marias og hendes Søns forløsende Kærlig-

hed. Derfor kaldes hele Foretagendet: »Le Grand Retour«, — Den store Tilbagevenden — men man kan ogsaa lægge en dybere Betydning i denne Benævnelse og forstaa den, som det franske Folks Tilbagevenden til Gud.

Her er ikke Plads til lange Kommentarer, og den tænkende Læser trænger vel næppe heller til dem. Dog vil jeg gerne have Lov til ganske kort at henlede Opmærksomheden paa nogle faa Tanker udover de umiddelbart indlysende, som denne enestaaende Foreteelse kan give Anledning til. For det første, at det ikke er ret mange Aar siden, at udendørs Processioner var forbudt næsten overalt i Frankrig. Dernæst, at i Modsætning til, hvad der er Tilfældet i de fleste andre Lande, var netop Landbefolkningen i Frankrig saa godt som fuldkommen afkristnet, hvad der overvejende skyldtes Statsskolens Indflydelse. Den religiøse Renaissance, som i de senere Aar har gjort sig gældende i Frankrig, var hovedsageligt indskrænket til Byerne. Men disse Processioner synes at have vakt den franske Bondes religiøse Bevidsthed paa en Maade, som ingen vilde have anset for mulig for blot nogle faa Aar siden, og som vel kan betegnes som en Opstandelse fra de Døde.

Men det forekommer ogsaa, at

disse religiøse Manifestationer har en Betydning, der rækker ud over Frankrig og aabner Perspektiver af Interesse for hele Verden. Ved Tilknytningen til Begivenhederne i Fatima bliver disse Processioner til en særlig Hyldelse af den Hellige Jomfrus rene Hjerter, d. v. s. rene, helt uselviske Kærlighed, og herved føres Tanken uvilkaarligt hen paa Læren om »corredemptio« og den dogmatiske Løsning af dette Spørgsmaal, som i de senere Aar har ligget i Luften.

Og saa til Slut endnu dette. Kristus har ved sit Eksempel vist os, at for den, der er kaldet til at udrette det, der er stort i Guds Øjne, er ikke blot Ydmyghed, men *Ydmygelse* en nødvendig Forudsætning. Uden Hensyn til Spørgsmaalet Skyld eller Uskyld, kan man vel nok sige, at Frankrig i disse Aar er blevet ydmyget som næppe nogensinde før i Landets Historie. Og holder man denne Kendsgerning sammen med den »store Tilbagevenden« til Kirken, som den omtalte Manifestation synes at aflægge Vidnesbyrd om, da fristes man til at spørge sig selv: Hvilken Rolle er Frankrig kaldet til at spille ved Skabelsen af en retfærdig og *forsonlig* Fred? Og ved Samfundets Nydannelse paa et retfærdigt og forsonligt Grundlag?

Katolsk Ugeblad's Feuilleton:

Kloster-Detektiven

af H. S.

13)

»Det gør han som Regel, naar han arbejder i Køkkenet. Men om Søndagen, naar han skal i Kirke, saa har han Støvler paa.«

»Aah, det er sandt, det er Søndag i Morgen. Saa kan jeg faa set hele vor sorte Forsamling. — For Resten, De sagde, at Deres Værelse var aflaaet hin Morgen. Hvor er da Nøglen?«

»Den har jeg her i Lommen. Kok-

ken fandt den om Formiddagen i Spaanerne.«

»Saa-aa, han hentede Spaaner? Er det noget, der tit sker?«

»Det ved jeg ikke. Han henter vel, naar han skal bruge nogen.«

»Og har ingen set ham, da han fandt Nøglen?«

»Nej, det tror jeg ikke, for Broderen var jo inde hos mig.«

»Det var ærgerligt,« svarede Justus.

»Hvorfor det?« spurgte Pateren. »De vil dog vel ikke mistænke ham?«

»Mistænke er saa meget sagt. Men selvfølgelig maa jeg have ham under Kontrol saavel som alle de andre, hvis Uskyldighed i Forbrydelsen jeg endnu ikke har bevist.«

»Det er dog en lidt kompliceret Fremgangsmaade, De anvender. Var det ikke bedre kun at mistænke dem, der kan være Grund til at mistænke?«

»Nej, det er den sikreste Metode, selv om her er temmelig mange at iagttage, siden alle Deres Kaffere gaar med Sko og Strømper. Men efterhaanden bliver der jo færre og færre, ja, det er der jo allerede

blevet. Læreren, Saliwa, er gaaet fra, siden De siger, han er et Hoved højere end De. Kvinderne kommer ikke i Betragtning, og De og Broder Amillianus heller ikke mere.«

»Hvad siger De? Har De haft mig mistænkt?«

Broderen lo. »Nu taler De igen om Mistanke«.

»Naa, for min Skyld gerne: Kontrol da. Men for mig ser der ikke ud til at være nogen Forskel. Hvor kommer De dog paa den Slags Idéer?«

»Kære Pater Hubertus,« svarede Broderen roligt, »for en Detektiv er der ikke noget, der hedder Følelser, ellers kom han let paa galt Spor. Kun ved sagligt Forstandsarbejde kan hans Opgave løses.«

»Ja, men i dette Tilfælde — — De ved jo dog, at jeg laa bundet i Sengen, og at Broder Amilianus befriede mig. Og for Resten — hvem vilde bestjæle sig selv?«

»Ja, alle disse Ting beviser ikke noget,« svarede Justus leende. »Det er ikke helt ualmindeligt, at man foregiver Tyveri og Overfald for at dække over økonomiske Underskud. Og det, at De var bundet. Jeg

kan sige Dem, hvordan De blev befriet. Da Amilianus fandt Dem, tog han først Knebelen ud af Munden paa Dem, og saa befriede han først den venstre Haand og derpaa løste han Baandene om Deres Fødder, mens De selv fik den højre Haand trukket ud af Snorene. Altsaa har Broderen ikke set, hvorledes Deres højre Haand var bundet. Stemmer det?«

»Ja, det gør!«

»Altsaa kunde De godt selv have bundet Deres Hænder og Fødder, uden at dette var gaaet op for Broderen.«

Præsten blev lang i Ansigtet.

»Jeg har oplevet et lignende Tilfælde engang i London. En Bankier blev en Morgen fundet af sin Tjener paa akkurat samme Maade, som Amillianus fandt Dem. Hans Skrivebord, der stod i Arbejdsværelset, var aabnet og tømt for Værdier. Men det ejendommelige var, at det var aabnet med en Nøgle, hvis Anvendelse kun Bankieren og hans første Prokurist kendte. Denne var derfor blevet dømt, dersom jeg ikke havde været saa heldig at finde den skyldige.

Jeg indbød Tjeneren til The.

Først vilde han slet ikke tale om Sagen, han havde faaet nok af den, sagde han. Men da vi bagefter sad i bløde Klubstole og røg, saa fortalte han mig alligevel Historien een Gang til. Efter at han havde befriet Bankdirektørens venstre Haand, saa tog han fat paa Føddernes Baand, mens Bankdirektøren selv frigjorde sin højre Haand. »Var Fødderne meget stramt bundet?« spurgte jeg. »Ja, ganske forfærdeligt«, svarede han. »Jeg havde endnu ikke faaet de værste Knuder op, da Herren havde sin Haand befriet.« Da gik der et Lys op for mig. En Bankrøver vilde have bundet sit Offers Hænder langt strammere end hans Fødder. Her var det omvendt. Bankdirektøren havde med sin venstre Haand, skønt han ikke var kejtet, bundet sine Baand langt hurtigere op, end Tjeneren med sine 2 Hænder havde bundet Snorene paa hans Fødder op. Da jeg foreholdt Bankdirektøren denne Mærkværdighed, brød han sammen og tilstod det hele. De ser altsaa, Pater, at ikke engang det, at man er bundet, beviser noget som helst.«

(Fortsættes).

RAADHUSPLADSEN 14

KØBENHAVN V

EGEN FABRIK for HOSPITALSSENGE
og HOSPITALSMØBLER

TLF. 1616 . TELEGRAM-ADR.: OTPIPER

Undervisning i **KLAVER** og **ORGEL**

KURT S. THOMSEN

Kantor og Organist ved Sankt Ansgars Kirke
Rødsteinsvej 25, Hellerup . Telefon Gentofte 64

Katolske Begravelser

Benzon

aut. katolsk Bedemand

Alle Aftaler kan træffes i Hjemmet

CENTRAL 1868

ALTERLYS

i alle Størrelser

og iøvrigt

Stearinlys og Vokslys

af enhver Art

ASP-HOLMBLAD

STEARINLYSFABRIKER

København

Liturgisk Kalender

Naar der er to Tal i Parenteserne, gælder det første Side tallet i den store Messebog, det andet Nummeret i Søndagsmessebogen.

- Aug.
13. S. 11. Søndag e. Pinse (691 (grøn) —63); 2. Bøn: St. Hippolyt og St. Cassian (1042), 3. Bøn: Om de helliges Forbøn ([120]), 4. Bøn*); Præf. (521).
14. M. Vigilie (1043); 2. Bøn: St. Eusebius ([47]), 3. Bøn: Om Helligaanden ([120]), 4. Bøn*);
15. Ti. JOMFRU MARIAS OPTAGELSE I HIMLEN (1044—106); Præf. (522).
16. O. St. Joachim, Jomfru Marias Fader (1047—107); Præf. (522).
17. T. St. Hyacinthus (1049); 2. Bøn: Marias Optagelses Oktav (1044), 3. Bøn: St. Laurentii Oktav (1049), 4. Bøn*); Præf. (522).
18. F. 4. Dag i Marias Optagelses Oktav (1044); 2. Bøn: St. Agapitus (1050), 3. Bøn: Om Helligaanden ([120]), 4. Bøn*); Præf. (522).
19. L. St. Johannes Eudes ([46]); 2. Bøn: Oktaven (1044), 3. Bøn*); Præf. (522).
20. S. 12. Søndag e. Pinse. — I (hvid) Dag fejres: Jomfru Marias Optagelse i Himlen.

*) Om Fred eller For Paven ([122]). — Bønnen om Fred findes i K. U. Nr. 30, 1943 samt i Søndagsmessebogen Side 550.

NB. Naar der ikke er angivet nogen Præfation, læses alm. Præf. (525).

Maria er oplagen i Himlen.
Englene glæder sig og priser Herren med Lovsang. Alleluja.

15. August, Offertorium.

Katolsk Ugeblad

„Nordisk Ugeblad for katolske Kristne“ sammensluttet med „Katolsk Ungdom“

Udgiver: „KATOLSK PRESSE“

Redaktion: H. D. T. KLÆRULFF (ansvarshavende) og J. BERG.

Nørrebrogade 27 C, København N.

Mandag og Fredag Kl. 15—16, Tlf. Nora 61 66.

Ekspedition og Kassererkontor:

c/o Sankt Ansvars Forlag, Bredgade 67, København K.

Palæ 4777, Kl. 10-12.

Post-Giro Nr. 570 42.

Annonceafdeling: Klosterstræde 23, Tlf. Central 6245. Postgiro 3668.

Abonnementspris 2,75 Kr. Kvartalet. Norge og Sverige 14 Kr. om Aaret, øvrige Udland 18 Kr. om Aaret. Abonnement tegnes paa Bladets Ekspedition eller ethvert Postkontor.

11. Søndag efter Pinse

BERØRING MED KRISTUS

Kristi helligste Menneskehed formidler Frelsen. Uafbrudt virker den i Sakramenterne og i alle Kirkens Livsytringer. Til alle Tider er der Mennesker, hvis Øren aabnes for Frelsesbudskabet, hvis Tunge løses for at bekende Troen og lovprise Gud. Ved Opstandelsen og Himmelfarten er Kristi Menneskehed blevet Frelsens formidlende Kraft. Det forholder sig altsaa virkelig saaledes, at vi for at blive delagtige i Frelsens Goder maa komme i Berøring med Kristi Menneskehed paa en fysisk-overnaturlig Maade (*Epistel, Evangelium*).

Saaledes viser Kirkens Mysterium sig: den er det Hus, i hvilket alle er eet i og ved Kristus, og i hvilket Kristus meddeler Naadens guddommelige Kræfter til dem, som bekender sig til ham (*Introitus*).

Her kundgøres »den guddommelige Kærligheds overstrømmende Fylde«, som i Kristus har skænket os Frelsen. Vi haaber tillidsfuldt paa vore Synders Forladelse: thi naar Gud er for os, hvem kan da paa nogen Maade skille os fra Gud? Ja, vi tør endog vente de mest overvældende Beviser paa den guddommelige Naade — det guddommelige Venskabs Hemmeligheder skal vi erfare (*Oratio*).

Sandelig, et saadant Haab giver os nye Kræfter. Berøringen med Kristi Menneskehed skænker os en overnaturlig Ungdom. Derfor er der en beständig Jubel i vore Hjerter (*Graduale, Alleluja*).

I ydmyg Hengivelse til Faderen takker vi inderligt for, at vi i Kristus har Frelse, Sejr og Styrke, og vi stoler paa, at det hellige Offer vil komme vor Svaghed til Hjælp (*Offertorium, Secreta*).

I den hellige Kommunion naar denne fysisk-overnaturlige Berøring med Kristi helligste Menneskehed sit Højdepunkt. Brød og

Vin, vor Næring, forvandles til Kristi Legeme og Blod. Derved drages vi selv paa en Maade med hele vor Væren ind i Kristus, forvandles vi til Kristus, saa at Forløsningsnaadens Fylde kan virke i os (*Communio, Postcommunio*).

P. Wolfgang Czernin O. S. B.

BOGHYLDEN

Til Efteraaret udsender

NYT NORDISK FORLAG ARNOLD BUSCK

to værdifulde Bøger om katolsk Filosofi:

J. Wolfisberg S.J.: Veje til Sjælen.

Ca. 225 Sider. Pris: ca. Kr. 8,50.
Ved Bestilling inden 15. Sept.:
Kr. 7,50.

Bogen, der er en Fortsættelse af Forfatterens erkendelsesteoretiske Arbejde »Veje til Virkeligheden«, fører Læseren ind i Oldtidens og Middelalderens Lære om Sjælen og konfronterer klart og udførligt denne ældgamle Viden med moderne Eksperimentalpsykologi.

Hans Bang: Erkendelse og Væren.

Ca. 100 Sider. Pris: ca. Kr. 6,50.
Ved Bestilling inden 15. Sept.:
Kr. 5,50.

Denne Bog er en Fordanskning af Jacques Maritain's »Éléments de Philosophie I« og vil være en værdifuld Hjælp for mange, der beskæftiger sig med katolsk Filosofi og Teologi, idet Bogen gør rede for disse Discipliners grundlæggende Begreber. »Erkendelse og Væren« er ikke blot en Haandbog for Filosofer og Teologer, men læses med Udbytte af alle, som i kort Form ønsker Klarhed over, hvor katolsk Tænkning staar i Verdensanskuelsernes brogede Mængde.

ARNOLD BUSCK
International Boghandel
Kjøbmagergade 49
Telefon C. 2453

RICHARD SØRENSENS
BOGTRYKKERI
GOTHERSGADE 39 TELEFON 668
FREDERICIA

Reformationen og Historikerne V

(Fortsat fra Side 503)

Svingninger mellem Fortvivlelse og Jubel. Men da saa denne nye Mentalitet havde givet Historiens Løb det Skub, der skulde ændre dets Retning, saa trængtes Luther til Side; politisk af Fyrsterne, teologisk af en Række Disciple med Melanchton i Spidsen. Hverken Luther eller Melanchton selv følte det, men Afsporingen skete alligevel. Denne Udtalelse om Luthers manio-depressive Svingninger i Fortvivlelse og Jubel dækker sig ordret med hans Udtalelse 1538 i Weimarer Udgaven af hans Skrifter 37. B. S. 381: »Da var jeg det elendigste Menneske paa Jorden, Dag og Nat var da idel Hylen og Fortvivlelse, saa ingen kunde styre mig«, og Bring bemærker i »Der Dualismus bei Luther« S. 135: »Typisk for Luther er det, at Guds og Djævelens Magt staar hinanden saa nær, at han under sine Anfægtelser ikke kan skelne dem fra hinanden«, og Søderblom gør i »Humor och melancholie« S. 135 den samme lagtagelse, men Haurath anfører følgende Ord af Luther i Bogen »Luther« 1. B. S. 34: »Du er ikke min Gud men den lede Djævel. «Vi kan vel vanskelig ignorere Overlæge Dr. med Reiters Værk: »Martin Luthers Ummelt, Charakter und Psychose«, hvor han navnlig i 2. B. paa over 600 Sider indgaende i Enkelthederne behandler Luthers Sindslidelse i dens forskellige Former, og som er anerkendt af den lægevidenskabelige Kritik.

Men i Lindhardts Udtalelse findes tillige et Memento om Fyrsternes politiske Indgriben, og det fører ind paa Spørgsmaalet: Hvilke Midler anvendte man til Frenne af den nye Lære? og Dr. phil. Broholm svarer nok saa frisk som allerede anført: »Den katolske Kirke dreves paa Porten af en Hob forvorten Pøbel og rovgridske Adelsmænd, og det skete som bekendt under Ledelse af Kong Kristian 3. 1536 ved at fængsle Bisperne og ved Vold og ydre Magt at indføre den nye Lære. Herom fortæller Lindbæk i »De danske Franciskanerklostre« S. 87 ganske kort og tydeligt: »Oftentimes anvendte man Sult. I

Viborg og Tønder maatte Soldaterne omvende Munkene« og S. 78: »Peder Paladius siger triumferende: Nu er de Skælmer drevne af Landet og en Part ophængte«. Det er forbavsende, hvor blaaøjet og yndigt navnlig Teologer paa tværs af al historisk Videnskab forstaar at fortælle Reformationshistorie, som om det danske Folk faldt til som den søde lille Unge til Modrens Bryst. Nej, saa fortæller Severinsen i sin Bog om Viborg Domkirke som allerede anført S. 390 om Folket, der ikke blev omskabt til »et elskeligt Gudsfolk«, og at »der arbejdede sig en Modsætning frem«, og denne Modsætning har senere hersket baade indenfor det teologiske Fakultets Lærere, som Norvin i sin Universitetshistorie meddeler i Udgaven 1937 S. 193: »I hine to Aarhundreder (efter 1536) kunde der ofte være Bryderier nok, og særlig gælder dette om det theologiske Facultet, der dengang var det mest ufredelige«, men ogsaa ude i Folket var Forkyndelsen stadig præget af Splid og Strid, saaledes som Severinsen saa udførlig beretter i sin Bog, og som Provst Skovgaard-Pedersen endnu i Aar saa stærkt og inderligt har beklaget paa Mødet i Haslev.

Nej, foruden brutal Vold og Magt anvendte man i rigt Maal gal og fordrejet Fremstilling af den gamle Kirkes Lære, herom udtaler Norvin sig i Universitetshistorien 1929 S. 236. »Ogsaa med Pennen har de kæmpet, og det var navnlig Malmø, der blev Midtpunktet for de litterære Angreb paa Kirken, skønt de haandgribeligste Voldshandlinger heller ikke her manglede. Iøvrigt er det overraskende saa lavt hele denne Polemik staar, og saa tynd i Argumenterne, saa uværdig i Tonen, saa opfyldt af Skældsord og intetsigende Grovheder. Præsteskabet blev efterhaanden fordrevet fra alle Kirkerne, selv Vor Frue

Kirke forgreb man sig paa. Poul Helgesen optræder med stor Kraft mod Kætterne, støttet af den fra Køln indkaldte Dr. Niels Stagefyr. Denne dygtige Diskutator kunde dog intet udrette, da Argumenterne ikke længer gjaldt, men Smædeord og Vold var traadt i deres Sted«. Og Luther selv var nok en Mester i Brugen af grove Ord, naar han mod al god Tone og Anstand i Skriftet: »Das Papstum vom Teufel gestiftet« vover at bruge Urtryk som »Ars« og »Pfortz« mod Paven, og Bugenhagen i en Tale råader Præsterne til at bruge deres eget Skarn for at rense og tvætte deres af Biskoppen med indviet Olie salvede Hænder. Og Bjørn Kornerup gengiver i »Kirkehistoriske Samlinger 6. R. 2. B. 1936 S. 38 en Prøve paa Worms Udtryk i sin Tale 31. Oktober 1618 overfor Jesuitpater Kontzen, hvor han siger: »Der er i alle disse jesuitiske Taarer end ikke en eneste Draabe, der ikke smager af Tungens bitre stinkende Vædske, af Gudsbespottelser, Bagvædske og Løgne«. Og Norvin fortsætter i sin Historie S. 237: »En naturlig Følge af Prædikanternes ophidsende Virksomhed var de stigende Uroligheder i København, som endte med Pøbelstormen paa Frue Kirke og Ødelæggelsen af alle Billeder og Monumenter. (S. 235) Det blev snart en rullende Lavine, hvor mange løb med, som intet forstod af eller tænkte over det hele. Noget haandgribeligt at bestille gav Prædikanterne dem, og Ødelæggelsen var en fortræffelig Udløsning af de opsamlede Kræfter«.

Men spørger man nu om, hvordan Aanden og det religiøse Liv var paa hin Tid, saa oplyser Norvin os S. 230 ved følgende almene omfattende Betragtninger: »Det stærke, religiøse Liv, som rører sig overalt i Tiden omkring Aar 1500, og som ogsaa mærkes i Danmark, hænger nøje sammen med en folkelig Be-

BERNH. HANSEN'S BOGTRYKKERI

Blaagaardsgade 36 B-C • Telefon Central 13.430 Privat: 836 Sundby

Medlem af katolsk Menighed.

Leverandør til vore Hospitaller, Kirker, Skoler etc. . Bedste Referencer.

vægelse. Det var væsentlig de lavere Lag, der i Middelalderens sene Tider var behersket af kristelig Interesse, som ikke mindst gennem Tiggerordenens Prædiken og øvrige Virksomhed var blevet vakt. Medens Messer, Prædiken og Helgenfester vandt en Tilstrømning som aldrig før blandt den lavere Befolkning, blev Ligegyldighed mere almindelig blandt Prælaterne, som væsentlig interesserede sig for Kirkeret og Kirkepolitik. (S. 231) Det Lovgivningsarbejde, som udførtes i Christiørn II's sidste Aar, er den vigtigste Kilde til Forstaaelse af de Tendenser, der var oppe i Tiden. Det er givet, at denne Lovgivning helt holder sig oppe paa den bestaaende Kirkes Grund, og at dens mange Bud om Reformen netop viser, at det er Ønsket om at reformere indefra, ikke omstyrte eller bryde ud. Der er overhovedet ikke noget Angreb paa den katolske Kirkes Lære. Vor Frue og alle Helgener, Messe og al anden gammel kirkelig Ritus forudsættes givne. *J. Hammerrmüller.*

Den hellige Kamillus' Fest i Aalborg

Søndag d. 16. Juli fejredes den hellige Kamillus Fest som sædvanlig under stor Tilslutning fra Menighedens Side. Alteret var smukt pyntet med Sommerens Blomsterflor. Forfatteren, Pastor *Schindler* læste den hellige Messe og holdt Festtalen.

Pastoren indledede med at omtale Træk af Kamillus og det Frafald fra Kirken, som var paa hans Tid og som kunde sammenlignes med det Frafald, der kendetegner vor Tid, hvor Jeg'et er sat i Højsædet.

Pastoren fortsatte: Den religiøse Eksplosion, som i sin Tid fandt Sted i Wittenberg, og som truede med at opsluge alt og alle, hvorfor trængte den ikke ind syd for Alperne? Hvorfor trængte den ikke frem til Rom? — til Vatikanet? Hvorfor standsede den røde Hær ved Alperne? — Jo, efter enhver Revolution kommer Kontrarevolution. En Stridshær blev dannet med Generaler som den hellige Ig-

natius af Loyola, en Filip af Neri, Det røde Kors, symboliseret i den hellige Kamillus af Lellis, hvis Fest vi fejrer i Dag. Deres Vaaben var Bønnen, deres Dyder var Lydig- heds, Selvfornægtelse og Barmhjer- tighed. Det var ikke saa meget i Ord som i Gerninger, de viste deres Sindelag, og de sejrede.

Kamillus fulgte Kaldet, gik ud paa Slagmarkerne, samlede de saarede op, vaskede deres Saar, plej- de dem paa sine Hospitaler. Han gik ud paa Gader og Stræder og samlede de allermost medtagne op, ja selv de tyfus- og pestbefængte. Barmhertighed var hans Adels- mærke. Han havde et Hjerte af Guld.

Og Kamillus stiftede en Orden, hvis Regler blev godkendt af Pa- ven, han blev kanoniseret, skønt han aldrig havde faaet nogen egentlig Uddannelse, endsigse Eksa- men, ja, kunde vel knap skrive, men alt dette gjorde intet, hans Op- gave var at øve Barmhertighed mod Næsten.

Gudstjenesten sluttede med Af- syngelse af Hymnen til den hellige Kamillus. *N. K. B.*

K. U. K. Amager

Søndag den 13. August arrange- rer vi Tur til Lejre og Allerslev. Tog afgaar Kl. 8,07 fra Hovedbane- gaarden. Vi overværer den hl. Mes- se paa Ledreborg. Derefter Spise- pause og kammeratlig Samvær i Herthadalen. Om Eftermiddagen nydes Kaffen hos Søstrene i Aller- slev. Husk Sukker! Tog afgaar fra Lejre Kl. 19,21. Vi mødes i Afgang- hallen under Uret. Vel mødt alle sammen!

For de Medlemmer, der ønsker at tage paa Cykle, startes der fra Hans Bogbinders Alle Kl. 7 pr. — Husk Madpakke til hele Dagen.

BREVE FRA LÆSERNE

Farumgaard igen!

Mon mange aner, hvad »Farum- gaard« betyder, ogsaa i aandelig Henseende? For nogle Uger siden bragte Ugebladet en Artikel med Billeder fra »Farumgaard«; jeg vil gerne vise et andet Billede af »Farumgaard«, som ogsaa er smukt, maaske det smukkeste.

Jeg havde aldrig haft Berøring med katolske Søstre, før jeg kom til »Farumgaard«, kendte dem kun som nogle meget »sorte« Damer; det var derfor med blandede Følel- ser og ikke i bedste Humør, jeg drog derud efter Anbefaling; det var næsten umuligt at faa Plads,

der var altsaa ogsaa andre, der tur- de binde an med de »sorte« Da- mer!

Jeg blev meget overrasket og in- teresseret; jeg saa en Side af Live't, jeg aldrig før havde set, jeg saa Vorherres Ord omsat i Praksis, jeg saa noget, der fik mig til at føle mit eget Liv uendeligt fattigt og uden Mening trods det, at jeg altid havde forsøgt at leve mit Liv som en Kristen.

Jeg kom der oftere og oftere, og saa Mennesker, der trængte til aandelig Hjælp og nogle, der ab- solut ikke ønskede det, men efter- haanden lærte at spørge efter det, blive hjulpet af Søstrene, saa hvor- dan disse, trods fantastisk Travl- hed, dog altid fik Tid til at hjælp- pe saa her og saa der.

Aldrig mærkede man nogen Pro- paganda, aldrig havde man Ind- trykket af at være mindre velkom- men, fordi man var Protestant; jeg fik ikke engang at vide, hvor Kir- ken var, eller hvad Tid der var Gudstjeneste, men maatte selv spørge, og da jeg for Alvor »spurg- te«, blev alt saa fint og taktfuldt fortalt, men alligevel afgjort og be- stemt, saa jeg forstod, hvilken Magt den katolske Tro er i en Katoliks Liv, forstod hvor stor og rig den føltes.

Søstrenes opofrende og gudhen- givne Liv viste mig, at den katol- ske Religion ejede netop den Kraft, som jeg manglede og forgæves havde sukket efter, og jeg begyndte at gaa til Undervisning, og nu er jeg blevet optaget i Kirken paa »Farumgaard« og har modtaget min første hellige Kommunion der og er meget lykkelig ved endelig at mærke, at det nu gaar fremad, for- di den katolske Kirke har netop de Naademidler, der giver Kraften.

En Konvertit.

Husk Eksercitierne paa Dalum Kloster

Der er endnu nogle Pladser til Retræten fra 21.—25. August.

Indmeldelse bedes snarest ske til Sognepræst Fr. Jaworski, Odense, eller til Direktør Henry Schultz, Tøndervej 15, Kolding.

Menighedsfest paa Amager

Søndag den 27. ds. Kl. 19 holdes der i Salen under Skt. Annæ Kirke, en Menighedsfest i Anledning af *Pater Gustav Scherz' 25 Aars Præ- stejubilæum.*

Skt. Annæ Menighed og Jubila- rens øvrige Venner og Bekendte i København er hjerteligst indbudt.

RANDERS

Knud Pedersen . Slagtermester

1. Kl.s Kød og Paalæg
Dronningborg, Telefon 649

Leverandør til de katolske Institutioner

N. H. MØLLER

Brødregades Fiskehandel
Alltid friske Varer
Telefon 628 og 3728

Leverandør til de katolske Institutioner

Kirurgiske Instrumenter, Hospitalsartikler
Sygeplejeartikler, Bandage

køber De bedst hos:

C. Mærsk-Andersen's Eftf.
Randers . Telefon 137

FREDERICIA**H. Olsen Holmelund A/S**

Golthersgade 44 . Tlf. 169 . 170
 Kul, Koks, Cinders, Briketter, Brænde
 Prima Kvaliteter
 Promte og reel Betjening

HELSINGØR**Kaas & Sørensen**

Indehaver: G. E. OLSEN - HELSINGØR
 Telefoner: 39 - 1139 - 575
 Kul, Koks, Brænde og Briketter

NYKØBING F

Johannes Madsen
 Elektr. Installatør **Nykøbing F.**
 Installationer
 St. Kirkestræde, Tlf. 684
 Leverandør til katolsk Menighed

J. Lütken Frigast & Co. A-S
 Trælast, Kul & Koks
 Lev. til de katolske Institutioner

A-S Lolland-Falsters

Kulkompagni
 KUL.KOKES.CINDERS
 Nykøbing F . Tlf. 626, 945
 Leverandør til kat. Institutioner

Mackeprang's Boghandel A-S
 PAPIRLAGER EN GROS
 Nykøbing-Falster
 Telefon 38 og 769

J. N. Jensen Murermester
 Bispegade 20 . Telefon 984 x
 Udfører Arbejdet ved den katolske
 Skole og Kirke

W. Hardeweg
 Slagtermester . Paalægsh.
 Østre Allé 54, Tlf. 1082
 Lev. til de kat. Institutioner

C. W. Kronmann

GRUNDLAGT 1852
 Jern og Staal . Rør og Fittings . Pumper . Cen-
 tralvarme . Sanitet . Ilt og Gas . Autogensveje-
 værker . Bolte og Møtriker . Tekn. Artikler
 NYKØBING F. TELEFON 203

A-S NYKØBING F. BRYGHUS

Lager . Pilsner . Export Beer
 Lyst Hvidtøl . Mærkt Hvidtøl . Mineralvande

ROSKILDE

Køb hos vore Annoncører

Fiskehallen
 Algade 32 . Tlf. 239
 Prima Fisk
 Lev. til Sct. Maria Hospital

H. V. Nordsteen
 Blikkenslagermester
 Algade 34, Telefon 923
 Leverandør til kat. Menighed

^A/_s **F. Christiansen**
 Maskinfabrik
 Sct. Olsegade 15, Telf. 87
 Lev. til kath. Præstegaard & Hospital

Dom-Apotheket
 ROSKILDE
 Forbindsstoffer
 Sygepleartikler
 J. AUGSBURG

H. Weber
 Tømrermester
 Maskinsnedkeri

LEDIG

ROSKILDE MEJERI
 BORGERDIGET, TELF. 349

Ejegod Jørgensen
 Slagtermester
 Kød . Flæsk . Paalæg
 Sct. Olsegade 13 . Telf 157
 Leverandør

Mønsterbageriet
 Bageri og Konditori
 Morgenbrød bringes
 Leverandør til katolsk Menighed
 Sct. Olsegade . Tlf. 859 - 1365

C. J. Schledermann & Sønner
 Entreprenører . Murermestre . Jernbeton
 Allehelgensgade 18, Tlf. 122
 Murermester ved Sct. Maria Hosp.

KOLDING

<p>V. FALTHER Alt i Kolonial, Vin, Dølkatter, Tobakker & Cigarer HJ af Hollændervej og Kongebrogade Telefon 698</p>	<p>O. Andreasen & Th. P. Nielsen <i>Murermestre</i> »Solvang«, Sønder Vang, Dreyersvej 7 Telefon 1923, 1924</p>	<p>J. Bondesens Eff. <i>C. V. Hennebjerre</i> Tømrermester og Entreprenør Kolding . Tlf. 898 (2 Lin.)</p>
<p>H. Nielsen & Søn <i>Malermestre</i> Telefon 439 Udført Arbejdet ved den ny Klinik</p>	<p>H. Overbeck <i>Aut. Installatør</i> Jernbanegade . Telefon 952 Lev. til Sct. Hedvigs Klinik</p>	<p>Kolding Andelsmejeri <i>Telefon 153</i> leverer altid fineste Mejeriprodukter Tilkendt Guldmedaille ved Lands- Mejeriudstillingen i Københ. Lev. til Sct. Hedvigs Klinik</p>
<p>Arne B. Thygesen <i>Læssøegade 47</i> Kolding Telefon 1249</p>	<p>Slagterludsalg <i>Haderslevvej 7 . Tlf. 1951 . 1952</i> 1. Kl. Okse-, Kalve- og Svinekød . Konservor Leverandør til St. Hedvig Klinik</p>	<p>M. Lauridsen <i>Bade- & W. C. Anlæg, Blikkenslager</i> Rendebanen 8, Telefon 1287 Leverandør til katolsk Menighed</p>

ESBJERG

<p>Køb hos vore Annoncører</p>		<p>Viggo Christensen <i>Urmager, Optiker, Guldsmed</i> Kongensgade 64, Telefon 829 Lev. til Sct. Joseph Hospital</p>
<p>Bang Knudsen A/S Isenkram . Glas . Porcellæn Esbjerg . Telf. 2828 . 4 Lin.</p>	<p>J. N. Ladekjær <i>Skolegade 21 . Telefon 209</i> 1. Kl.s Kolonial- og Vinhandel Lev. til Sct. Josephs Hospital</p>	<p><i>MØBLER for alle Hjem</i> købes bedst og billigst i Bechs Møbelforretning Telefon 735, Raadhuspladsen 16 Leverandør til de katolske Institutioner</p>
<p>Esbjerg Andelsmejeri <i>Fineste Mejeriprodukter</i> Skolegade 39, Tlf. 144 Esbjerg</p>	<p>Vestjydsk Rør- & Sanitetslager A/S Tlf. 1313 Esbjerg Tlf. 1919</p>	<p>Eske Petersen Blikkenslager-, Vand- og Gasmester W C . Centralvarme . Sanitet Finlandsgade 62, Tlf. 1765</p>
<p>Kontantforretningen <i>M. R. Jørgensen</i> Kongensgade 25-27 Alt i Sengeudstyr og Manufaktur Lev. til St. Josephs Hospital</p>	<p>Engers Hansen Bog- & Papirhandel Kongensgade 65 . Telefon 62</p>	<p>E. Boysens Fiskehandel <i>Alltid friske Varer</i> Telefon 2247 Leverandør til Sct. Josephs Hospital</p>
<p>Jespersens Boghandel Stort Udvalg i Krucifiks og Vievandskar Katolsk Litteratur All i katolske Bøger Kongensgade 78 . Tlf. 1920</p>	<p>Bagermester N. Rise Esbjerg . Telefon 116 Leverandør til de katolske Institutioner</p>	<p>N. A. Frederiksen Nørregade 65 . Telefon 576 KOLONIAL . MEL Leverandør til St. Josefs Hospital</p>

VEJLE

<p>Hansen Pærhøj & Søn <i>Glarimester . Kunsthandel</i> Søndergade 4 . Vejle</p>	<p>Mælkeriet Christianshaab <i>Vejle</i> Allerfineste Møjeriprodukter Telefon 733 og Butik 743</p>	<p style="text-align: center;">LEDIG</p>
---	--	---

Katolsk

20. August 1944

92. Aarg.

Nr. 34

Ugeblad

RET og PLIGT

Hvad er en Ret? Dette Ord har en hellig Betydning i Civilisationen. Det paakaldes af alle undertrykte og finder Genklang i hvert Hjerte. Det er ofte paa vore Læber, men hvad betyder det egentlig? For selv om det har været Frihedens Kampraab, er det ogsaa blevet brugt til at forsvare det grusomste Tyranni. Enhver Oprører mod Autoriteter benytter Rettens Navn, og hver af Autoriteternes Handlinger støtter sig paa Rettens hellige Krav. Hvad mener vi med vor Ret til at leve, vor Ret til at tjene Gud efter vor Samvittighed, til at besidde Ejendom, til at kræve af Staten, at vore Børn bliver opdraget efter vor religiøse Tro? Vi bruger disse Udtryk hver eneste Dag, men lad os engang roligt se paa, hvad de betyder. For det første tror jeg, at Ordet *Ret* hviler paa noget andet, der er endnu mere helligt. Enhver Ret er afhængig af en Pligt, som maa gaa forud for den. Jeg kan ikke have Rettigheder, undtagen for saa vidt jeg har Pligt, og jeg kan ikke retfærdiggøre en eneste af mine Rettigheder ved andet end det, som jeg skylder Gud, mig selv og min Næste.

Rettigheder er altsaa Midlet til at opfylde Pligter. Finder jeg, at jeg har en Pligt, følger deraf straks alle Slags nødvendige Betingelser, og disse er mine Rettigheder. Saaledes siger min Samvittighed, at jeg har visse

Pligter overfor Gud, og derfor kan jeg hævde, at jeg har Ret til alle de Ting, der sætter mig i Stand til at opfylde de Pligter. Jeg kan kræve Ret til at overvære Messen, gaa til Sakramenterne o. s. v. Eller jeg opdagede, at jeg har Pligter overfor mig selv, Pligt til at pleje og udvikle min egen Sjæl og bruge de forskellige Talenter, Gud har betroet mig. Men saa har jeg en klar Ret til alt, hvad der gør mig det muligt at efterkomme de Pligter. Forældre har Rettigheder over deres Børn, fordi de har Pligter mod dem, og naar Børnene har Pligter overfor Forældrene, maa der ogsaa være Rettigheder, de har. Og har jeg Pligt mod Skolen, maa der ligeledes være Krav, som jeg kan stille Skolen. De to Idéer er indbyrdes afhængige, og en Rettighed kan altsaa kortlig beskrives som et nødvendigt Middel til at naa et væsentligt Maal. Er jeg klar over, at jeg i Egenskab af Skabning eller af Borger eller som Medlem af en Familie eller Kirke har en Handling at gøre, maa jeg kræve og forsøge at faa anerkendt mit Krav paa de Ting, der er nødvendige, for at jeg kan gøre den.

Dette er en Udvidelse af vor Fotælling om Retten, og det paalægger os et Ansvar, hver Gang vi bruger det hellige Ord. Jeg kan ikke kræve noget som min moralske Ret, før jeg kan bevi-

Løgum- Kloster

Pavestolen og Finland

I Samarbejds Aand

Valfart til Æbelholt

Reformationen

og Historikerne

se, at det er nødvendigt for at opfylde en væsentlig Pligt. Og det gør Faren for at blive egoistisk meget ringe. Hvis jeg, hver Gang jeg begynder at tale om mine Rettigheder, straks begynder at se efter, om det virkelig er Rettigheder, og hvilke tilsvarende Pligter de nøder mig til at opfylde, vil jeg ikke være saa rask til at paakalde dem. Det er en Skam, at Ordet »Ret« er blevet saa populært og Ordet »Pligt« saa kedeligt og respekabelt, at mange Mennesker, der ikke kan holde op med at tale om det første, anser det for gammeldags bare at nævne det andet. Ja, Pligter lægger Skat paa mine Fornøjelser og min Vilje. Jeg maa nægte mig selv noget, for der maa altid Selvovervindelse til at gøre, hvad jeg bør. Men saa er mine Rettigheder ikke andet end de paakrævede Lejligheder til at fornægte min egen Vilje. Lad mig derfor Livet igennem aldrig raabe paa Rettigheder, men paa en bedre Forstaaelse af min Tilværelse, og lad mig kun forlange at faa Lov til at gøre min Pligt. Lad mig aldrig bruge Ordet »Ret« uden straks at indse, hvilken Pligt den Ret nu rummer, for ifølge selve Tingens Natur har Rettigheder ikke noget at skaffe med private Privilegier (som er Undtagelser, som i det store og hele skal afvises og sjældent eller aldrig forlanges), men meget at gøre med hellige Forpligtelser.

B. J.

Munkemel

H. HINSCH - Brændselsforretning
 VESTER 601 (Forh. N. P. NIELSEN) VESTER 601
 VODROFF TVÆRGADE 4
 KUL - KOKS - BRÆNDE

KØBENHAVNS BRÆNDELS KOMPAGNI
KUL KØK KOKS
 NØRREGADE 15 TELF. 9270

Familie-, Færdelses- og kombineret Grundejerforsikring
Forsikrings Compagniet
 for Kongeriget Danmark A/S
 Telf. 10.093 Amallegade 31 . København K Giro 2107

G. Garth-Grüner
 Landsretssagfører
 Frederiksholms Kanal 6, Kbh.
 Tlf.: 12.166 og 12.161

Jos. Fischlein
 Murermester
 Limfjordevej 43
 Tlf. Godthaab 8410
 Udfører Arbejdet ved *Sct. Michaels Gaard*

Molins flydende Hjemmefarver
 til Gardiner, Garderobe, Strømper m. m.
 Bonalin-Kompagniet A/S, København F
 Tomme Flasker godtgøres af de Handlende

Fr. Bührmann & Sønner
 Pensel- og Børstefabrik
 Gormsgade 8-10-12 . København L
 Tlf. Taga 573 . 574

Anton Siegler
 Malermester
 Kingosgade 17 Vester 4753

Torp & Co.
BLIKKENSLAGERMESTER
 Aut. Gas-, Vand- og Sanitetsmester
 Amagerbrogade 154
 Tlf. Amg. 173 Privat: Amg. 8122

Flytteforretning i „**FREDERIKSHOLM**“
 v. Andersen og Poulsen
 Flytning, Opbevaring og Forsendelse
 besørjes med Garanti overalt i Landet
 Sjølar Boulevard 21
 Telefon Valby 3333 Godthaab 3653 x

VEJLE

Vejle Trælast & Kulkompagni
 Havnegade 22 . Tlf. 68 og 69
 Lev. til de kat. Institutioner

C. V. BERG *Blikkenslagermester*
 Autoriseret Gas- og Vandmester
 Langelinie 53 . Telefon 2751
 Lev. til de katolske Institutioner

Carl Petersen
Slagtermester
 1. Kl. Varer - Pølsefabrik
 Nørregade 2 . Tlf. 17 21
 Leverandør til St. Maria Hospital

^A/_S **Vejle Mælkekompagni**
Fineste Mejeriprodukter
 Vejle . Telefon 335
 Leverandør til St. Maria Hospital

VEJLE NY
Mineralvandsfabrik
 P. C. NIELSEN
 Vissingsgade 8, Telefon 121, 205
 Leverandør til St. Maria Hospital

I Samarbejdets Aand

I de sidste Krigsaar er der begyndt et nærmere Samarbejde mellem Lederne af »Verdens kristelige Studenterforbund« og den katolske Studenterorganisation »Pax Romana«, meddeler »Kristeligt Dagblad« paa Grundlag af en Artikel i Verdensforbundets Tidsskrift, hvori der slaas til Lyd for, at ogsaa de lokale katolske og protestantiske Studenterforeninger nærmer sig hinanden, og det hedder videre: »Der kan ikke herske nogen Tvivl om, at den største Hindring for en sund international Ordning, der tilfredsstiller de fundamentale menneskelige Krav, er Manglen paa en fælles, positiv og dynamisk Tro. Lige saa klart er det, at Spaltningen mellem den romerske Katolicisme og den øvrige Kristenhed er den alvorligste Hindring for en virksom Forkyndelse af Kristendommen som den eneste sande Religion for alle Mennesker«. Studenterne maa være med til at løse den Opgave, som hedder »Kristianiseringen af hele Jorden«, og herom hedder det i Tidsskriftet: »Det maa lykkes os at gøre Kristendommens Kraft virksom inden for den moderne Videnskab, d. v. s. inden for Natur- og Socialvidenskabens nye Syn, Freuds Erkendelse, den moderne Psykologi o. s. v. Meget deraf maa anerkendes og indarbejdes under Kristendommens intellektuelle Rammer«. Til Slut gør Artiklen opmærksom paa, at Efterkrigstidens Hjelpearbejde kun kan ske paa rette Maade, hvis det gøres »i Ydmyghed og Erkendelse af, at det er en Del af Kristi Legeme, man hjælper«.

*

Endnu en Gang:

Mødet i Haslev

Af »Berlingske Tidende«s (29.-6. 44) Referat af »Forhandlingsmødet om Kirken« i Haslev. Mødet »var imødeset« (det staar der!) med stor Interesse.

I et Foredrag udtalte Pastor P. L. Jensen, Esajaskirken: »Gaar vi til Ny Testamente i Spørgsmaalet om Kirken, vil vi se, at dettes Hovedpunkt netop er Kirkesynspunktet. Ny Testamente taler om Kirken fra første til sidste Blad. Hvis man saa indvender, at Ordet Kirke ikke findes i vor Oversættelse, bliver Svaret, at det findes paa Grundsproget, og det er det vigtigste. Kirken er i Skriften noget centralt i det Ydre, den er for det første det

(Sluttes Side 526)

Pavestolen og Finland

Det svenske katolske Tidsskrift »Credo« indeholdt i sit forrige Nummer en Artikel af fil. mag. Jarl Gallén under Overskriften *Pavestolen och Finland genom seklen*. Nedenfor gengivet sidste Halvdel af den interessante Artikel.

Genom den katolska Kyrkan trädde Finland även i en levande kontakt med västerlandets andeliv. De gamla medeltida universitetsmatriklarna upptaga halvtannat hundra namn på finnar, som besökt kontinentens högskolor. På grund av matriklar-

nas ofullständighet kan man räkna med att det verkliga antalet varit långt större. Alla Finlands biskopar under medeltidens sista två århundraden ha förvärvat magistergraden, sju av dem i Paris. Lärdomsgrader innehades även av majoriteten av domkapitlets medlemmar.

Ett synnerligen starkt kulturutbyte ha de religiösa ordnarna förmedlat. I synnerhet predikarordens inflytande trängde djupt; dominikanerna forblevo i ett och ett halvt sekel landets enda orden. Konventet i Åbo var jämsides med katedralskolan Fin-

Domkirken i Åbo

lands första teologiska läroanstalt. Omkring 1400 inkommo även franciskanerna i landet och under biskop Magnus Tavasts tid grundades birgittinklostret i Nådendal. Framför allt de båda tiggerordnarna med deras centraliserade författning voro ägnade att stärka bandet mellan Finland och Kyrkans högsta ledning. Genom de årliga generalkapitlen förmedlas impulser från kristenhetens medelpunkt till de olika provinserna, och provinskapitlen bidrogo i sin tur att föra dem ut till de enskilda konventen. Den ström av studenter, som gick till ordenshögskolorna på kontinenten, är alls icke noterad i bevarade matriklar. Vi veta endast att alla konventslektorer och säkerligen också de flesta priorer eller gardianer bedrivit studier utomlands. Först i slutet av 1400-talet öppnades möjligheter till högskolestudier i Skandinavien. Två finska män förtjäna i detta sammanhang nämnas. Den ene var broder Stephanus Laurentii av mindrebrödernas orden, som 1478—93 verkade som provinsialminister i den skandinaviska provinsen och 1481 under en Romresa av påven kreerades till doktor i den Heliga Skrift, den ende finne som under medeltiden nådde den högsta teologiska lärdomsgraden. Den andre var Martin Skytte, kanik i Åbo och senare predikarbroder, som under det femtonde seklets sista decennium bedrev studier för doktorsgrad i Neapel innan han blev prior i Sigtuna. Det var samma Martin Skytte som 1528, då redan gammal och bruten av åren, på konung Gustavs befallning vigdes till biskop av Åbo utan påvlig konfirmation.

Det är ett misstag att tro, att förbindelserna mellan Rom och Finland skulle inskränka sig endast till det högre prästerskapet och till ordnarna. Att också menige man fann vägen till apostlarnas trösklar, därom vittnar redan behovet av penitentiärer vid den påvliga kurian. Ett särdeles märkligt fall omtalas i den heliga Brigittas uppenbarelser från tiden omkring 1350. En man från Åbo stift hade nämligen

gjort sig mödan att vandra den långa vägen till Rom. Där stod han dock alldeles rådvill, då han icke kunde göra sig förstådd, tills den heliga Brigitta tog sig an honom och gav honom ett råd, så att han med fredat samvete kunde återvända hem. Den lilla episoden står som eet vittnesbörd om karaktärsegenskaper vilka också en senare tid lärt sig betrakta som finska.

Trots senmedeltidens allmänna andliga förflackning, trots förhärjande krig mot Ryssland och Danmark bildade det finska biskopsstiftet vid det sextonde seklets ingång en blomstrande provins i den katolska kristenhetens utmarker. Hit kommo de revolutionära lutherska idéerna som en utländsk importvara. Krigen avbröto förbindelserna söderut och krossade hierarkin. Konungamakten rev ned den ekonomiska basen både för det kyrkliga och det kulturella livet. Med den gamle Martin Skytte utlocknade 1550 den apostoliska successionen, vars sista representant passivt måste bevittna sönderfallet. Denna tids enda vinning var det finska skriftspråket, som Mikael Agricola skapade på basen av medeltida traditioner genom sin översättning av Nya Testamentet och sina andra litterära arbeten.

Det sätt på vilket den religiösa revolutionen genomfördes i Finland förklarar även varför den katolska reformationen i detta land fick ett starkare stöd än i det övriga Norden. De politiska omständigheterna vållade dock att försöken att återförening de skandinaviska länderna med den katolska Kyrkan kvävdes i sin linda. Då hertig Karl 1559 erövrade Finland och därmed den katolske konung Sigismunds sista stödjepunkt i det svenska riket var även den katolska saken definitivt förlorad. Det har dock sitt intresse att notera, att bland de skandinaviska ynglingar, som under dessa decennier sökte sig till katolska högskolor och därefter vandrade olika liandets vägar i landsflykt eller till stupstocken utgjorde finnarna en väsentlig del. Många av dem funno vägen ända till Rom,

där Collegium Germano-Hungaricum var deras mål. Bland de mer kända äro Valentinus Thomaë, en av de första skalderna på finskt språk, senare hovkaplan hos konung Sigismund i Polen, och Johannes Jussoila, som efter avslutade studier följde nuntien Antonio Possevino tillbaka till Sverige och 1585 framgångsrikt disputerade med det i Stockholm församlade lutherska prästerskapet, men sedermera gick i landsflykt till Polen och som prost i Pernau blev tillfångatagen av hertig Karl, för att 1604 dö martyrdöden i eet svenskt fängelse.

Under flera hundra år voro därefter förbindelserna mellan den Heliga stolen och Finland helt avbrutna. Då de på nytt upptogos i vårt eget århundrade, skedde det på en helt annan grund än tidigare. Finland var nu sedan lång tid ett i huvudsak protestantiskt land. Den nya kontakten blev därför framför allt av kulturell och ideellt politisk art. Det var under Pius X:s regering som finska vetenskapsmän för första gången lockades till Rom av de skatter som lågo förborgade i Vatikanarkivet. Främst bland dem var den alltför tidigt bortgångne historikern Henry Biaudet, som ägnade sig åt studiet av relationerna mellan den Heliga stolen och Sverige under senare hälften av 1500-talet. I hans spår följde många andra, varigenom i synnerhet det medeltida materialet uttömmade blivit hopsamlat och utnyttjat.

Den första politiska kontakten skedde den 2 mars 1918, då Benedikt XV mottog en finsk delegation som notifierade den Heliga stolen om Finlands självständighetsförklaring. Påven tvekade icke att i ett hjärtligt anförande hälsa Finland välkommet i de suveräna nationernas krets och uttalade sin tillfredsställelse över att rätten här segrat över våldet. Sexton år senare, den 8 januari 1934, uppvaktades påven Pius XI åter av en finsk delegation under ledning av professor Rolf Witting, medlem av Finlands regering, vilken hyllade den He-

(Sluttes nederst næste Side)

„Gennemboret af en Lanse“

Evangelisten Johannes blev overrasket, da han saa Soldaterne, der skulde knuse de tre Korsfæstedes Ben, gaa forbi Jesus uden at røre ved ham. Men han skulde overraskes endnu mere ved det, der skete herefter. I de skrækkelige Sekunder, da en kejthaandet Soldat ved at støde et Spyd i Herrens Side vilde forskaaffe sig selv absolut Sikkerhed for, at Jesus virkelig var død, da blev Maria og Johannes ganske vist opfyldt af Rædsel og usigelig Smerte, medens de saa op til den mishandlede Skikkelse paa Korset. Men samtidig var det, som om en vidunderlig Klarhed steg op i deres Sjæl, der ellers var nedsænket i Lidelsens mørkeste Nat. Med et indsaa de, at ogsaa denne Gennemboring var Opfyldelsen af et profetisk Ord. I 500 Aar havde den Sætning staaet hos Profeten Zakarias og ventet paa at blive virkeliggjort: »*De skal se op til ham, som de har gennemstunget, og sørge over ham, som man sørger over en eenbaaren Søn, og holde Klage over Døden af en førstefødt*« (12, 10). Nu var dette Løfte indfriet, og igen blev Guds Forudviden af alt og hans uimodstaaelige Magt forherliget. Hverken Pilatus eller nogen af de jødiske Myndigheder havde givet Ordre til Gennemboringen, men Gud havde bestemt, at denne skulde ske, og saa greb jo en Soldat sit Spyd og udførte Herrens Bud. Igen følte Johannes sin Sjæl og sit Hjerte overvældet af Ærbødighed for

Guds Majestæt og Beundring for Forsynets hemmelighedsfulde Veje.

Saaledes kaster Soldaternes Handlemaade Lys over, hvad Fortiden ved Profeternes dunkle Sprog i Ord og Tegn havde udtalt og vidst. Men Gennemboringen var i sig selv igen et *Varsel om Ting i Fremtiden*. Straks otte Dage efter Paaske skulde dette vise sig. Thomas' Vantro besejredes i det Øjeblik, da Herren bød ham lægge Haanden i Sidevunden, og Apostlens Tvivl blev derved til den herlige Trosbekendelse: »Min Herre og min Gud«. Denne Triumf har gentaget sig i Aarhundredernes Løb. Fra vor egen Tid kender vi et Forsøg paa at tilintetgøre Troen paa Herrens Opstandelse ved Paastanden om, at Jesus overhovedet ikke var død paa Korset. Det Spyd, der stødte saa voldsomt til, at Blod og Vand vældede frem, har gjort dette Udslag af Rationalisme til Skamme og afsløret hele dens Taabelighed og Ondskab. Det kan heller ikke være anderledes. Forlængst er det jo blevet bestemt, at alle Kristi Fjender skal benyttes som Skammel, hvorpaa Herren sætter sin Fod. Gennemboringen skulde altsaa for det første bane Vej for *Troens Triumf* og være det Skjold, som opfanger og uskadeliggør Vantroens Pile.

Den skulde dernæst tænde *Kærlighedens hellige Ild* i fromme Kristnes Hjerter til alle Tider. At det er sket, vidner hele

Kirkehistorien om. Samtidig godtgør denne, at Kærligheden giver skarpe Øjne, der ser mere end almindelige Mennesker. Alle de Mænd og Kvinder i Oldtiden og Middelalderen, der saa op til ham, hvis Hjerte var blevet gennemboret af et Spyd, øjnede ikke blot Saaret, man forstod ogsaa, at alt, hvad der foregik, var *Symboler paa store og gribende Hemmeligheder*. Det Blod og Vand, der vældede frem, var for dem Billeder paa Kirkens Sakramenter, paa de syv Kanaler, der tilfører os Naadens Liv fra den Kilde, som vi skylder alle vore aandelige Goder, nemlig Jesu højhellige Hjerte.

Fyrsten blandt Oldkirkens Prædikanter, Johannes Kryostomus i Konstantinopel, og Ørnen blandt Kirkelærerne, Augustinus i Vesterleden, har udtalt en Tanke, der er lige saa sand, som den er storslaaet og skøn. Aabningen af Jesu Side, medens han slumrer i Dødens Søvn paa Korsets haarde Leje, er efter dem Virkeliggørelsen af, hvad Gud allerede i Paradiset billedligt havde vist, da han lod en dyb Søvn falde over Adam, hvorefter han *tog noget af hans Side* og byggede deraf en Kvindes Skikkelse, Eva, som blev ført hen til Adam. Den nye Eva og alle levendes Moder, Kristi Kirke og Brud, gik paa lignende Maade frem af den anden Adams Side, medens han laa i Dødens Dvale. Det fremvældende Vand betyder jo Daaben, hvori Kirkens Børn fødes, og Blodet hentyder til Eukaristien, der nærer Børnene ved Herrens eget Kød og Blod.

Den samme aandfulde Augustinus' Kærlighed til Frelseren opdagede ogsaa, at Kristi Sidevunde lignede *Døren i Noas Ark*, hin Aabning paa Siden af Skibet, hvorigennem alle levende Væsener, der ikke skulde omkomme i Syndfloden, gik ind i et eneste Tilflugtssted, der fandtes dengang.

Det var altsaa de Følelser, hvormed gudelskende Mennesker i gamle Dage betragtede det af Lansen gennemborede Hjerte. Disse Tanker er lyslevende endnu den Dag i Dag. Man behøver

(fortsat fra foreg. Side)

liga stolen som en företrädare för freden och rättvisan.

Sedan den nu härskande påven Pius XII vid sitt jultal 1939 och senare vid flera tillfällen givit Finland sitt moraliska stöd i dess kamp mot överfall och våld, skred Finlands regering till upprättande av en egen beskickning vid den Heliga stolen, och

den 31 juli 1942 kunde även minister G. A. Gripenberg framlämna sina kreditbrev vid en högtidlig audiens. Den fullständiga överensstämmelsen i ideellt politisk åskådning mellan den katolska Kyrkans överhuvud och det lilla protestantiska Finland har därefter vid många tillfällen kommit till offentligt uttryck. *Jarl Gallén*, Fil. mag.

kun at fordybe sig lidt i de Bø-
ner og Betragtninger, som Kir-
ken benytter paa Jesu Hjertefe-
sten i Messen og i hele Oktavens
Officium. Fuld af taknemlig
Glæde minder den om alt det, vi
hidtil saa. Hjertets Gennembo-
ring er for den ligesom Seglet og
Kronen paa det store Offer paa
Golgata; den er det dyrebare
Minde om Kristi Kærlighed til os
og om hans Lidelser baade i det
jordiske Liv og i Alterets hellig-
ste Sakramente; den er endelig
en Opfordring til alle dem, der
kalder sig Kristne, til at søge hen
til dette Tilflugtssted, naar de
føler sig truet af Nød og Farer,

og til at lade Jesu Hjertes glø-
dende Kærlighed tænde Genkær-
lighedens Ild i deres eget, tit saa
kolde Hjerter, i Bevidstheden om,
at dette er det første og det stør-
ste Bud i Loven: at vi skal elske
vor Gud af hele vort Hjerter, hele
vor Sjæl, hele vort Sind og alle
vore Kræfter.

Gid vi alle var i Besiddelse af
den ømme og medfølede, men
samtidig stærke og uovervinde-
lige Kærlighed til Gud og vor
Frelser, som Maria, Herrens vel-
signede Moder, var grebet af, da
hun stod under Korset og saa alt
og følte saa dybt sin Søns Kær-
lighed og Selvopofrelse. F. K.

— — det meste af en Dag og en
hel Nat!«

»Nej, ved du hvad, Jeanne, vil
du nu være fornuftig! Du har
saamænd saa godt af at slaa dig
rigtig løs en Dag og nyde Livet
og Naturen. Jeg er vis paa, at du
vil have Glæde af saadan en Ud-
flugt.«

»Det tror jeg ogsaa, jeg vil!«

»Naa — men saa tager du alt-
saa med, lille Præmiemor?«

»Præmiemor!« det spøgefulde
Ord fik Jeanne til at tænke paa
sin egen Mor. Netop nu, naar
Tusmørket faldt paa, gik Mode-
ren op og ned i den kære, gamle
Have og bad sin Rosenkrans.
Nej, den Mor vilde aldrig have
overladt sine Smaaabørn til frem-
mede Piger et helt Døgn igen-
nem.

»Jeg er gammeldags, Valérie,«
sagde hun alvorligt, »og I maa
gerne le ad mig, men jeg kan
ikke forlade Børnene saa længe
ad Gangen.«

De andre Damer begyndte at
tale i Munden paa hinanden —
nogle kaldte hende »gammel-
dags« Idéer for »fuldkommen
latterlige«, men hun bekymrede
sig slet ikke om deres Mening;
hun lod dem snakke ud, og saa
rejste hun sig roligt.

»Der kommer Pierre og Ly-
lette hjem fra Stranden,« sagde
hun. »Bevares vel, Jeanne, Bar-
nepigen kan vel nok give dem
Mad og putte dem i Seng!« lod
det i Kor. Men Jeanne gik op
med de smaa. Mens de spiste og
blev gjort i Stand til Natten, var
deres Mor meget tankefuld; hun
kunde ikke glemme det Billede,
hun havde set for sig: Moderen,
som med sin Rosenkrans i Haan-
den gik op og ned i Alléen hjem-
me i Haven. Og da Børnene var
helt færdige, sagde hun: »Lad os
nu knæle ned og bede et Led af
Rosenkransen, saadan som vi
plejede at gøre hjemme hos Bed-
stemoder. Mørket falder paa,
Maanen kikker allerede frem
mellem Grenene, kan I se? Saa
er det Rosenkranstid. Hil dig,
Maria.«

*

George havde altid ønsket at
blive Præst; og i tre Aar havde
han nu studeret og bedt og for-

Mors Rosenkrans

(Efter det franske)

Tusmørket falder over den
store Have og indhyller Træer
og Blomster i et graat Slør. Mel-
lem Skyerne kikker Maanen al-
lerede frem.

Op og ned i Alléen gaar en
gammel Dame. Hendes Holdning
og Skikkelse er fornem; Ansigtet
er mildt og kærligt med
smukke, brune Øjne, som i Øje-
blikket staar fulde af Taarer. I
Haanden holder hun en gammel,
slidt Rosenkrans.

Hun standser et Øjeblik i sin
Bøn og lukker Øjnene, men Taa-
rerne baner sig Vej frem og lø-
ber ned af hendes Kinder. Min-
derne har grebet hende, Minderne
fra den Tid, da Huset var fuldt
af Børn. Nu er det tomt, Fugle-
ungerne er voksne og har for-
ladt Reden og har ladet Moderen
alene tilbage. Ensomheden knu-
ger hende i Aften; Bitterhed sti-
ger op i hendes Sind: hun syn-
tes, at hun ikke mere er til no-
gen Nytte her paa Jorden.

»Men hvad gaar der dog af
mig?« udbryder hun med eet.
»Aah Herre, jeg har dog saa me-
get at takke dig for! Og jeg kan
da i det mindste bede for mine
elskede Børn! Bede om, at de
maa være gode, være lykkelige,
føre et fromt Liv. Hellige Jom-

fru, vaag over dem — — vaag
over Jeanne og George og Henri.
Hil dig, Maria — — —«

*

Samme Aften sad i en anden
Have, paa et Herresæde i en helt
anden Egn af Landet, en Gruppe
unge Damer og ventede paa, at
Herrerne skulde komme hjem
fra Jagten.

»Nu skal I bare høre, hvad vi
skal i Morgen,« sagde Værtinden.
»Vi skal allesammen køre ud til
Ruinerne af det gamle Abbedi.
René de Plazac vil holde et lille
arkæologisk Foredrag derude —
— det bliver sikkert interessant,
og saa kører vi videre til »De tre
Fasaner«, hvor vi morer os hele
Aftenen og overnatter. I ved nok,
at »Fasanerne« er berømt for
sine gode Senge og sin glimren-
de Mad.«

Begeistrede Udbrud hilste
hendes Ord; men da der blev
Ørenlyd, spurgte en af Gæsterne:
»Hvad saa med alle Børne-
ne?«

»Aah, dem kan Pigerne da vel
nok passe alene for een Gangs
Skyld!«

»Ja — — — men jeg tror nu
alligevel ikke, jeg kan lide at
være saa længe borte fra mine

beredt sig dertil. Men i den sidste Tid havde han følt sig træt og ligegyldig, havde gjort sin Pligt rent mekanisk, og nu sad han i sit lille Værelse og fandt, at hele Verden saa saa inderlig mørk og trist ud.

Han rejste sig og gik hen til Vinduet. I Seminariets Gaard gik en Del unge Mænd i Præstekjole op og ned. »Jeg gad vist,« tænkte han, »om nogen af dem føler det samme som jeg! Hvad mon der er i Vejen med mig? Er det blot en Fristelse — — — eller kan det være muligt, at jeg efter saa mange Aars Forløb skal opdage, at jeg ikke har noget Kald til at blive Præst? Jeg er saa træt, dødtræt. Dagene er saa lange, saa ensformige, — — — det er ikke til at holde ud.«

Han lænede sig ud af Vinduet. Nedefra lød en Summen af Stemmer.

»Det er saadan en dejlig Aften. Der er Masser af unge Mænd paa min Alder, som nu nyder det smukke Sommervejr; de har været ude at ride, at spille Fodbold, at ro, — nu kommer de hjem efter en herlig Dag. Aah, hvem der blot var hjemme i vores egen dejlige Have! — — — Hvad mon Mor bestiller nu? Klokken er mange — hun har spist til Middag — — og nu gaar hun i Haven og beder sin Rosenkrans. Hun beder for mig!«

Pludselig vendte den unge Mand sig fra Vinduet og kastede sig paa Knæ foran Krucifikset paa Væggen. »Aah, min Herre og Frelser, hjælp mig, beskyt mig!« bad han. »Du ved jo, at jeg tilhører dig, at det er min Glæde og Stolthed! Hjælp mig at overvinde den Lede, den Lige-gyldighed, jeg nu føler. Herre, ræk mig din Haand, og før mig ind paa den rigtige Vej. Gør mit Hjerte modigt og glad. Mor beder for mig; lyt til hendes Bøn. Jeg vil kun tilhøre dig, min Frelser.« Mørket faldt paa, der blev

stille udenfor. Gennem Vinduet faldt en svag Maanestribe ind. Den unge Mand rejste sig; tydeligt saa han for sig Haven derhjemme, og han hørte Rosenkransen rasle i Moderens Haand. »Hil dig, Maria — — —«

*

Solen gik ned over Slagmarken, hvor Tusinder af unge Mænd Dagen før var faldet for Frankrig. Paa en Tue sad en gammel Underofficer og skrev.

»Hvad bestiller De, Menrad?« spurgte en ung Løjtnant, som just kom forbi. De to var fra samme Egn.

»Jeg gør mit Testamente, Hr. Løjtnant,« svarede den gamle Mand.

»Deres Testamente?«

»Ja, jeg har jo ikke meget, men den Smule, jeg har, skal Sognepræsten derhjemme have. I Morgen gaar det løs igen, og derfor vil jeg nu faa mit Regnskab i Orden; det er ikke mere end rimelig, naar man staar over for Døden.«

»Døden,« gentog den unge Mand, »tænker De saa meget paa Døden?«

»Ja, kan man andet? Hvor mange af vore Kammerater begravede vi her i Morges? I Morgen bliver vi maaske begravet.«

Den unge Løjtnant gik videre.

»Dø for Fædrelandet — — — det er en Ære — — javist — — men det betyder at miste alt — Lykke, Hjem, Venner, Fornøjelser — —«

Han satte sig paa en af de friske Jordhøje, som dækkede de døde fra Dagen før, og holdt Haanden for Øjnene. Og med eet stod foran ham hans Mors Ansigt, og han hørte hende kalde med sin milde Stemme: »Lille Henri, min egen raske Dreng.«

Da han var Barn og legede med sine Søskende i den dejlige Have derhjemme, kom der altid et Tidspunkt, da Moderen kald-

(Stultes Side 525)

„Maanedens Kunstværk“

Blandt de Perler, der opbevares paa Statens Musæum for Kunst i København, indtager den berømte florentinske Renæssance-Billedhugger Luca della Robbias herlige lille Majolika-Relief *Madonna med Barnet* ikke den ringeste Plads. Relieffet har i den forløbne Maaned været udstillet som »Maanedens Kunstværk«, men kan iøvrigt beses til enhver Tid i Musæet.

Luca della Robbia (ca. 1400—1482) var Side om Side med Donatello og Chiberti Quattrocento'ens mest fremtrædende Plastiker og er

tillige Grundlæggeren af og Overhovedet for et helt Billedhugger-Dynasti, hvis Medlemmer alle arbejdede med en af Luca opfundet farvet og meget holdbar Glasur. Alle hans Værker er besjælet af en Renhed og Naivitet, der skænker dem deres hjertevindende Præg. Størst Ry og Yndest har han dog vundet ved sine Arbejder i brændt og farvet Ler, og gennem et Aarhundrede udførtes en talløs Mængde Arbejder i denne Teknik, der forblev Robbiaslægstens Hemmelighed; ved deres friske aandfulde Modellering, den skønne Farveholdning og den fine lette Glasur, hører de bedste af disse Robbia-Værker til de lykkeligste og mest indtagende Frembringelser i det 15. Aarhundredes italienske Plastik. Det her gengivne Relief erhvervede Kunstmusæet i 1847, og trods sine over 500 Aar og det skrøbelige Materiale, er Skulpturen ualmindelig velbevaret. U. E. O.

*Løft eders Øjne mod Himlen og se paa Jorden hernede!
Thi Himlen skal svinde som Røg, Jorden som en opslidt
Klædning, dens Beboere skal dø som Myg. Men min Frelse
varer evigt, min Retfærd ophører aldrig.*

Esajas 51.6

Reformationen VI og Historikerne

Det er sære stemningsfulde Følelser, enhver dybere tænkende historisk interesseret Læser maa blive opfyldt af ved at læse vor grundige Forsker Hal Kochs saa objektive klare Fremstilling af Middelalderens kirkeligt stærkt prægede Fromhedsliv i hans Bog »Danmarks Kirke« S. 40: »Dybt rodfæstet i Folkets Liv — i Sogn, i Stift og det hele Rige — var Kirken. Den omfattede alt og alle. Men først og sidst forbandt den Menneket med Gud. Og det var denne Bevidsthed, der gav Livet i Middelalderen sit Helhedspræg. Derfor var Livet paa en helt anden Maade end i moderne Protestantismebundet til Kirken og dens hellige Handlinger.«

Og naar vi saa i Erindringen genkalder Norvins i brede Former forud anførte Skildring af det stærke i sine mangfoldige Former udstraalende Fromhedsliv paa Luthers Tid som maaske aldrig før »omkring Aar 1500«. Og naar vi yderligere i »Berlingske Tidende« 9. Juli paa Kirkesiden læser Pastor Skjøt-Pedersens Bekræftelse paa Hal Kochs og Norvins Udtalelser, hvor han i endnu mere udvidet og forøget Form gengiver sit skønne Indtryk af hans Granskning i Danmarks historiske Stormagts-tid, hvor han siger: »Den katolske Kirke forstod med genial Evne at gøre Kirkens Liv til eet med Folkets Liv. Kirkens Fester blev Folkets Fester. Aaret blev en Perlekæde af religiøst prægede Fester, der evnede at give Udtryk for alle Livets Følelser. Fra Langfredagens dystre Sorg, symboliseret gennem de slukkede Lys paa det florumvundne Alter, til Mikkelsdagens Valfartsfest ved Kirkens hellige Kilde, hvor de raske slog sig løs ved Kildemarkedet, men hvor Underet dog ogsaa kunde ske og den syge fik sin Førlighed tilbage.« Saa giver disse fromme forstaaende Forskere os Vidnesbyrd om Fromhedslivet i Fortiden her i Landet, og navnlig nøder de os til at beundre Livet omkring Aar 1500 paa Luthers Tid som maaske det inderligste og

stærkeste Liv, der nogensinde har udfoldet sig i gamle Danmark, da Kirken prægede Livet i harmonisk Enhed — »i Sogn, i Stift og i det hele Rige«.

Og efter nu at have badet os og svælget i Erindringen om alle disse herlige fromhedsmættede Skønhedsindtryk, hvor maa vi saa ikke med dyb og smertelig Sorg i vor gamle katolske St. Peders Kirke 1936 høre Professor Skydsgaard bekende: »Ved Reformationen skete et Brud, saa vi fik en splittet Kirke — lige imod Jesu Ord om Enighed«. Det er for os jo kun vemodigt at læse Lindhardts Spørgsmaal 1942 i »Kristelig Dagblad«: »hvordan det overhovedet gik til, at Kristenheden blev splittet saa grundigt, naar der praktisk talt ikke var Grund til det.« Dette Spørgsmaal, som tillige indeholder et Svar, gør Professor Lindhardt stor Ære ved sin aabne Oprigtighed, og hans ærefulde Stilling stiger, da han i »Polemik i Salmebogen« paa en ret skarp og fyndig Maade retter en hel Række af Usandheder om vor katolske Kirkes Lære, Praktik og Historie. Men mon hans Forsvar for Sandheden gør nogen større Virkning, naar Uvidenheden efter 400 Aars hadefulde og løgnagtige Polemik endnu behersker den protestantiske Verden og ikke mindst Teologerne. Et Eksempel herpaa er Artiklen i »Nationaltidende« 29. Juli »De kirkelige Midlers Skæbne« af Pastor L. P. Fabricius, hvor han udviser en ualmindelig grundig historisk Viden, naar han bevidner, at »det danske Bondefolk rejste langt de fleste Kirker«, og han røber god Kendskab til Reglerne for »Kirkens fabrica og Præstens mensa, for at et Sogn kunde oprettes og en Kirke indvies«, men naar han saa siger »Man drev ikke en eneste Munk eller Nonne ud ved Statsforanstaltning«, men Lindbæk beretter i sin Bog »De danske Franciskanerklostre« (S. 130), at i Viborg blev Munkene jaget ud »men med hvilken Ret og Retfærdighed« (S. 143), i Horsens blev de 1532 jaget ud

Løgumkloster Kirke

»Benedikt elskede Bjergene, men hard Dalene« siger et gammelt Ord — for ligger Løgumkloster i Bredeaa Vidaaens Dalstrøg, omtrent tre Kilometer syd for Ribe. Allerede paa lang Tid ses den ranke, men korte Klosterkirke i fornem Magerhed over det flade løftende Højkor, Tværskib og Midtskib over Sideskibe og Kapeller. Den vidt udviklet en fin og højt udviklet, men streng og tidelig Kultur. Klosteret blev grund-

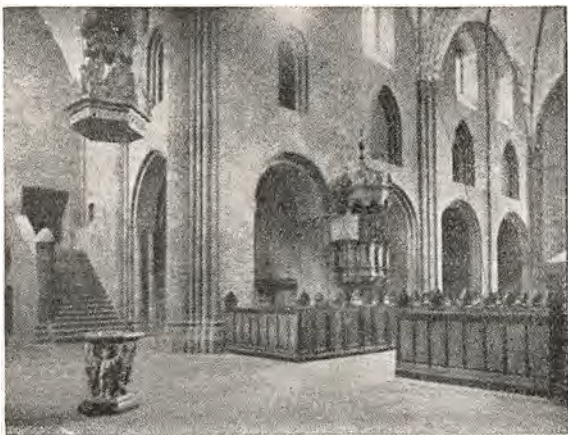
»paa en grusom og tumultuarisk Maade uden Ret og Aarsag« (S. 160), i Nykøbing plyndrede Kong Frederik I 1531 Klostret for noget Sølvtoj, 3 Kalke og Patenaer og 3 Sølvseer, og S. 78 beretter Lindbæk: »Peder Paladius siger triumferende: »Nu er de Skælmer drevne af Landet og en Part ophængte«. Det synes altsaa, at Pastor Fabricius er fuldkommen uvidende om Lindbæks forskellige Værker om dette Emne. I et andet Tilfælde har jeg et Brev liggende fra en Tilhører af Professor Bergmanns Forelæsninger over Kirkehistorie, hvor det hedder: »Hans Undervisning bliver interessant, hvis man som jeg har en katolsk Katekismus liggende foran sig i Timen, hvorved man Punkt for Punkt kan vise, at han i sin Nidkærlighed ganske forvrænger faktiske Forhold.« Og saaledes er Bergmanns to Bind Kirkehistorie fuld af Misforstaaelser og Fordrejelser af katolsk Kirkelære.

Ganske vist bliver der jo nu efter 400 Aars Pause atter doceret

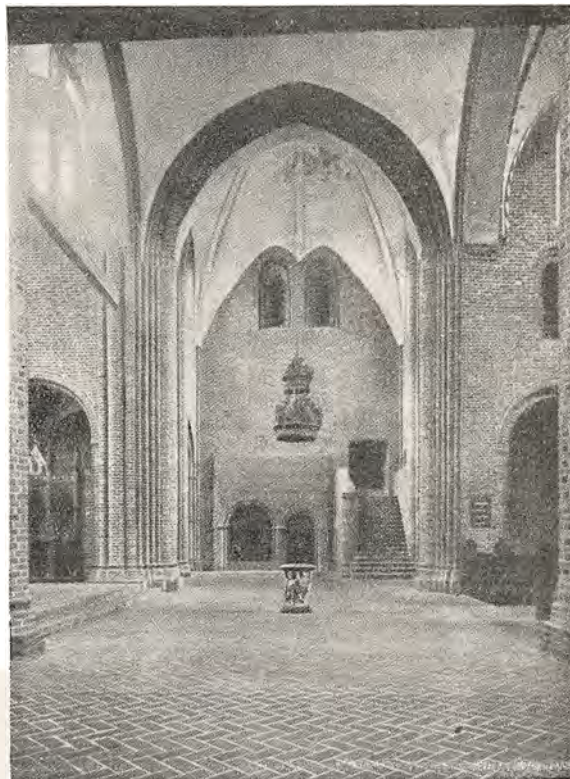
(Fortsættes Side 522)

Løgum- Kloster

af denne Orden ved Navn Stefan var dengang Biskop i Ribe, og han hjalp de første Munke og deres Abbed, den lærde Magister Bernhard. De byggede først baade Kirke og Kloster af Træ, men i 13. Aarhundrede opførtes den Kirke, der staar den Dag i Dag. Det er en treskibet Korskirke uden Taarn,

Tekst
og
Fotos:
Universa

↑ Søndre Korsfløj med Munketrappen

saaledes som Cistercienserreglen paabød det. I denne Kirke har Aarhundreder igennem Munkenes Sang lydt ved Dag og ved Nat og i dens Kor brændte Lampen foran Alterets Sakramente. Paa Munkevis latiniseredes Stedets Navn Løgum til »Locus Dei«, Guds Sted.

*

Naturligvis elskede det katolske Folk Klosteret og var ikke karrigt med Gaver til det. Det blev i Tidens Løb stort og rigt — selv fra England og Frankrig sendtes Gaver til Klosteret. Som de øvrige Cistercienserklostre overlevede Løgum Reformationen, men da Abbed Morten Iversen døde i 1548, blev det sækulariseret. Kirken blev senere skrækkeligt mishandlet, Væggene overkalkede og de skønne røde Mure udvendig oversmurt med Cement. Efter Genforeningen blev Kirken restaureret og ført tilbage (nogenlunde da) til sit oprindelige Udseende, og i Dag staar Løgumkloster som et Minde om en stor og skøn Tid og om henfarne Slægters Fromhed.

↑ Kirkens Indre set mod Højalteret

Valdemar den Stores Tid, vistnok i 1173, og det var Munke af Sct. Bernhards Orden, Cisterciensere, der bosatte sig her. En Munk

Kloster-Detektiven

af H. S.

14)

»Ja, men De glemmer, at jeg havde faaet et dybt Hul i Hovedet.«

»Det er heller ikke ualmindeligt, at man saarer sig selv paa en eller anden Maade for at prøve paa at undgaa Opdagelse.«

Præsten rystede paa Hovedet. »Det er jo helt uhyggeligt. Med Deres Metoder kan De jo bringe Mistanke over de ærligste Mennesker.«

»Maa jeg rette Dem? Det jeg gør, er at rense de ærlige Mennesker for Mistanke. Jeg vilde kun vise Dem med det fortalte, at en Detektiv tager mere Hensyn til, hvad han selv ser, end hvad han hører fortalt.«

»Har De da allerede set noget her?«

»Ja, ja, en hel Mængde,« lo Justus. »For det første, Tyven har ligget under Deres Seng. For det andet, han maa have været paa min Størrelse, derfor gaar Saliwa ud af Sagaen.«

»Ja, men hvordan ved De, at Tyven var paa Størrelse med Dem?«

»Helt nøjagtigt ved jeg det ikke, men jeg har maalt efter i de Spor, som Tyven har efterladt sig i det lidt støvede Sted under Deres Seng. Det kunde ligesaa godt være mig som Deres Kok. Men hvor høj er for Resten Deres Farminspektør?«

»Ja, han er vel sagtens paa Størrelse med Dem selv.«

»Naa, saa kan vi betragte ham saavel som Kokken. Men hør, Tyven gik paa Strømpfodder, hvis da ikke De selv eller Broderen ubetænksomt er traadt hen til Skrivebordet paa Strømpfodder.«

»Det har vi i hvert Fald ikke gjort.«

»Tyven har med en ulden Klud gnedet de Steder efter, hvor han har staaet, men han har alligevel glemt, at han en enkelt Gang var traadt lidt hen til den ene Side. Endelig har han arbejdet med Handsker paa, saa det drejer sig sikkert om en professionel Forbryder. Jeg har set nøje efter alle Vegne, men ikke fundet et eneste Fingeraftryk.«

»Saa ser det vel ikke meget ud til, at De kan naa til et Resultat?« spurgte Præsten.

»Det er ikke saa nemt at svare paa. Kredsen af mistænkelige er jo blevet mindre og vil jo blive mindre, efterhaanden som jeg ser, hvem der er højere eller mindre end jeg selv, eller hvem der gaar barfodede, eller hvem af de indfødte, der aldrig gaar paa Arbejde uden for deres Hjem.«

»Saa vidt jeg ved, er det kun meget faa, der gaar i Minerne. De fleste kan ikke undvære deres Hjem og gaar kun i andres Tjeneste, naar Nøden driver dem dertil, f. Eks. naar de ikke kan betale deres Skatter e. l. Mere end en 4—5 Stk. kan det ikke beløbe sig til.«

»Egentlig har jeg fortalt Dem mere, end det fra først af var min Hensigt,« indskød Broderen efter en lille Pause, »men jeg kan vel regne med Deres Tavshed?«

»Ja, hvor vil De hen! Selvfølgelig løber jeg ikke rundt og plaprer ud med, hvad De har fortalt. Men sig mig lige een Ting endnu: Hvorledes kunde Tyven komme ind i mit Værelse, uden at Br. Amillianus opdagede ham?«

(Fortsættes)

Reformationen og Historikerne

(fortsat fra forrige Side)

Skolastik paa vort Universitet af Professorerne Hal Koch og Skydsgaard paa en anerkendelsesværdig Maade, men deres Indstilling er dog saaledes præget af Protestantismen, at vi ikke i alle Tilfælde og Enkeltheder kan anerkende og følge dem samstemmende. Saaledes er Skydsgaard ved religiøse Møder i Aar kommet med Bemærkninger om vor Kirke, hvori vi ikke mere kan følge ham. Derfor gælder det for os i dansk Litteratur endelig engang at faa en Historie, navnlig om Revolutionen 1536 og Tiden

derefter, som er fuldtud videnskabelig funderet og som i fuldt Omfang gaar ind paa alle Enkeltheder, og det er denne vigtige og smukke Opgave, som vore katolske Historikere nu snarest maa løse, fordi de paa Grund af deres Viden og Indlevnen i katolsk Kirkelære har Forudsætning for at kunne løse denne paatrængende Opgave, som ikke mere kan være saa vanskelig, da der som paavist i alle Enkeltheder findes et Arsenal fyldt med gode brugelige Forarbejder i dansk Litteratur, og deriblandt indtager vel nok »Kirkehistoriske Samlinger« en betydelig Plads. Og naar saa selve Staten træder til med sin autoritative Støtte, idet Undervisningsministeriet 1930 indsatte et Udvalg til Revision af Skolebøgernes Indhold navnlig af Lærebøgerne i Historie, hvor en Henstilling fra Biskop Brems med Angivelse af de mange Fejl overfor katolsk Lære og Praxis ved Kommissionens Beslutning 1936 i det store og hele blev imødekommet og anerkendt. Denne Kommission blev dannet paa Foranledning af Foreningen »Norden«s Agitation, der ved et Fællesmøde af Repræsentanter fra Danmark, Norge, Sverige, Island og Finland 1933 i Stockholm udtalte: »Lærebøgerne i alle Lande indeholder en stor Mængde positive Fejl og Misforstaaelser, og de har ofte paa væsentlige Punkter undladt at tage tilstrækkelig Hensyn til den historiske Forsknings Fremskridt.«

Hele dette Forhold og dets Udvikling i Enkelthederne har Dr. phil. Alfred Otto gjort Rede for i et Hefte paa 53 Sider: »Den katolske Kirke i vore Historielære-Bøger«. Men en ny samlet Reformationshistorie vil saa ogsaa nødvendigvis være nødt til at behandle Problemet om Folkeoplysningen og de sædelige Forhold efter 1536, der spiller en Rolle i Folkets aandelige Stilling og Kultur. Saaledes læser vi i Bergmanns Kirkehistorie 2. B. S. 89: »Ortodoksiens Tidsalder viste sig i Drukkenskab og Usædelighed. Selv i Kirkerne mødte Folk drukne ved Bryllupper og Begravelser. Ogsaa over Præsternes sædelige Liv lød der mange Klager.« Disse Præsternes moralske Forhold bliver af Troels-Lund mere

indgaaende og grundigt behandlet i hans Bog »Ægteskab og Sædelighed«, hvor han gaaende til Bunds i Sagen S. 186 siger: »Luther havde lært at sondre klart mellem Guds og Djævelens Veje, Ægteskab og Hor, og indsat en Gejstlighed, der selv skulde gaa i Spidsen og lede Folket den rette Vej til Gud. At det maatte falde den svært i Lærdom, i Takt, Værdighed, end-sige i virkelig Magt at kappes med en Stand, der havde Aarhundreders Indøvelse, er klart (S. 187). Gejstligheden fik sit Hovedtilløb fra det Skyl af halvstuderede, tvivlsomme Væsener, som Tidens overdrevne Skoletilstrømning havde skabt. Præsten var gift med en i Reglen paatvungen Hustru, Enken paa Kaldet, maaske en Vederstyggelighed, der forbitrede ham Livet i Hjemmet.« Derpaa anfører Troels-Lund en hel Række af Landemode-domme over Præster og siger saa (S. 191): »At dette Fællesindtryk af gejstlig Usædelighed er korrekt, bekræftes af Bispens Bestemmelse 1555 og af Kongens Skrivelse til Bisperne 1579, at her udi Riget mangansteds findes stor Brøst hos Præster saa vel som Provster paa Landsbyerne og udi Købstæderne, men en Part fører et utilbørligt Levnet udi idelig Drukkenskab, Horeri og andre saadanne grove Laster. Spørges der herefter: Hvorledes stillede i det 16de Aarhundrede den gifte lutherske Gejstlighed sig sædelig set, i Sammenligning med den tidligere, katolske ugifte? saa kan Svaret ikke være tvivlsomt. Reformationen betegne-de dog paa dette Punkt et Tilbage-skridt. Den lutherske Gejstlighed i det 16de Aarhundrede stod, hvad kønslige Udskejelser angik, lavere end den katolske, som den afløste. Den lutherske Gejstligheds Spidser taalte maaske paa dette Omraade fuldt saa vel at ses i klar Belysning som i sin Tid den katolske. Men Standens brede Lag led af, og maatte ifølge de givne Forhold nødvendigvis lide af den Skrøbelighed, som Luther havde dømt saa haardt (S. 194). Den lutherske Gejstlighed indtog imidlertid ikke blot en Særstilling til Usædelighed, men ogsaa til Straffen derfor. Regeringen havde Aar 1537 budt, at Mand skyldig i Hor skal halshugges, Hustru sækkes, og der var

Dødsstraf for Voldtægt — men saa lyder det unægtelig lidt mat, naar Gejstligheden i Ordinansen ansætter sig selv saaledes til Straf: »Sognepræsterne skulle leve kyskeligen eller og gifte sig. Dersom de gøre herimod, da skal man een og anden Sinde (Gang) paamine dem. Ville de da ikke raade Bod derpaa, skulle de da sættes ud af Embedet.« Altsaa det, hvorfor andre blev halshuggede, hængte, druknede, indmurede, det kunde en gejstlig tillade sig »een Sinde« og »to Sinde« blot med Udsigt til at blive »paamindet«. Troels-Lund anfører saa et Eksempel paa saadan Mildhed (S. 195), da »Præsten i Hundseby af Axel Urne blev anklaget for at have plyndret hans Gaard, bortført Fogdens Hustru og en Møllerkone og forsøgt Voldtægt mod en Fruerpige«, men efter at der var fældet Dom af Professorerne ved Universitetet lod Urne paa Grund af Forbøn Sagen falde.«

Men om de moralske Forhold i den akademiske Verden i samme Tidsruun meddeler Norvin i Universitets Historien 1937 S. 314, at »selv de Høj lærde kunde udvise en Opførsel, som lidet stemmer med god Orden (S. 317). Saaledes skete det 1570, at Professor Niels Krag gav en af sine Kammerater en Lus-sing og det kom til en større Ba-taille, der endte med, at Krag blev dømt til for stedse at udelukkes fra Communitetet (S. 318). Helt ualmindeligt var det ikke, at Studenterne vagabonderede i Landet og begik grove Uordener i Landsbyerne. At slige Banditter mødte op hos Bisperne for at blive ordinere-de, maa jo siges at være et stift Stykke, men endnu mere utroligt er det, at de undertiden fik deres Begæring opfyldt (S. 319). Klameri kunde opstaa af lidet eller intet, og en stor Del af Studenterne havde faaet saa ringe Opdragelse og var ofte gennem Prygleriet i Skolerne bleven saa forraaet, at Slagsmaal faldt dem ganske naturligt.

Drikkeriet var det 16. og til Dels det 17. Aarhundredes Svøbe og lige galt i alle Samfundsklasser; selv om gejstlige Personer er Beretninger om Drukkenskab ganske almindelige. Man maa derfor paa dette Punkt holde Studenterne noget til gode, da de saa at sige fulgte Tidens Skik. Helt ned til Midten af det 17. Aarhundrede er Universitetets Akter fulde af Sager om Drukkenskab og Forseelser, der er begaaet som Følge deraf, og de giver ikke noget lysteligt Billede af Tilstandene. (S. 325). Det kunde gaa ud over enhver sagesløs Person, naar Studenterne var paa Krigsstien, og en Nat blev en Student dræbt i et Haandgemæng med Hofkarlene, hvorved man betegne-de Hoffets og Adelens Tjenere (S. 331). Det forefalder ogsaa, at selve Communitetets Provst i Slagsmaal med en af Alumnerne begge ender i Rendestenen (S. 335).

Mindre tilgivelig er den Maade, de fleste Professorer optraadte paa over for deres Kolleger, der kom i Vanskeligheder for deres teologiske Meninger; her staar man ofte over for Udslag af frastødende Misundelse og Lyst til at faa en Medbejler fjernet. Disse Sager rækker langt ud over, hvad man vil henregne under god Orden og Disciplin indenfor Lærerkollegiet.

Men lige saa lidt man af de mange disciplinære Sager mod Studenterne kan slutte, at de var en Bande Drankere og Slagsbrødre, lige saa lidt er det berettiget at lade Kævlet mellem Professorerne gælde for en udtømmende Karakteristik af Højskolens samtlige Lærere i de to Aarhundreder. Ud af den brogede Forsamling af Studenter voksede adskillige Mænd frem, som kom til at tjene Danmark med Ære, og i det lille Professorkollegium sad i Tidens Løb ikke saa faa Mænd, der som Lærere fik vidtrækkende Betydning for dansk Aandsliv og som Forskere har Krav paa at nævnes i det bedste Selskab. *J. Hammermüller.*

Køb
PAULUS-
KREDSSENS
Bøger

Katolske Begravelser
aut. katolsk Bedemand
Alle Aftaler kan træffes i Hjemmet
CENTRAL 1868

Liturgisk Kalender

Naar der er to Tal i Parenteserne, gælder det første Side tallet i den store Messebog, det andet Nummeret i Søndagsmessebogen.

Aug.

20. S. 12. Søndag e. Pinse. —
(hvid) *Jomfru Marias Optagelse i Himlen* (1044—106); 2. Bøn: Søndagen (695); Gudsmoders Præf. (522); sidste Evangelium: Søndagens (696).
21. M. *St. Johanne Francisca Fremfot af Chantal* (1051); 2. Bøn: Oktaven (1044), 3. Bøn*; Gudsmoders Præf. (522).
22. Ti. *Oktav af Jomfru Marias Optagelse* (1044—106); 2. Bøn: St. Timotheus, St. Hippolyt og St. Symphorian (1052), 3. Bøn*; Præf. (522).
23. O. *Vigilie til St. Bartholomæus* ([1]); 2. Bøn: St. Filip Benitius (1052), 3. Bøn*. — Eller:
(hvid) *St. Filip Benitius* (1052); 2. Bøn: Vigilien ([2]), 3. Bøn*; sidste Evang.: Vigiliens ([3]).
24. T. *St. Bartholomæus, Apostel* (1053—108); Apostlenes Præf. (524).
25. F. † *St. Ludvig, Konge af Frankrig* (1056); 2. Bøn: Om de helliges Forbøn ([120]), 3. Bøn: Efter frit Valg, 4. Bøn*.
26. L. † *Gudsmoders Lordagsmesse* (hvid) ([90]); 2. Bøn: St. Zephyrinus (1059), 3. Bøn: Om Helligaanden ([120]), 4. Bøn*; Gudsmoders Præf. (522).
27. S. 13. Søndag e. Pinse (699 (grøn) —65).

*) Om Fred eller For Paven ([122]). — Bønnen om Fred fin-
(Fortsættes næste Spalte)

12. Søndag efter Pinse

KÆRLIGHEDENS AAND

Guds Rige paa Jorden er frem for alt et Kærlighedens Rige. Netop Altrets egentlige Tjenere maa atter og atter sige til sig selv, at de endnu langt fra har gjort alt, naar de punktligt har udført deres rituelle Funktioner. De er til for de nød-stedte Sjæles Skyld, for at hjælpe, trøste og gyde Olive og Vin i Saarene. Den største Gerning i Næstekærlighedens Tjeneste er Sjælesorgen. Præstegerningen er først og fremmest Kærlighed. Kun de Præster, som har fattet dette, er i Sandhed den nye Pagts Tjenere, der tjener Aanden og ikke Bogstaven alene. Det samme gælder om de troende. Ikke ved mange »Øvelser«, men ene og alene ved Kærlighed fører de Meningen med Guds Rige ud i Livet. Det og kun

des i K. U. Nr. 30, 1943 samt i Søndagsmessebogen Side 550.

NB. Naar der ikke er angivet nogen Præfation, læses alm. Præf. (525).

Hvad der er i Menneskenes Hjer-te, ser dine Øjne, Herre, og i din Bog vil alt blive skrevet op. Men-nesket ser i Ansigtet, men Gud i Hjertet. 3. Responsorium paa Mandage i August.

det er at leve i Aanden og i den guddommelige Naades Herlighed (*Evangelium, Epistel*).

Af egen Kraft formaar vi ikke at yde denne Kærlighedens Tjeneste. Vor Kraft kommer fra Gud (*Epistel*). Vi bønfaller den barmhjertige Gud om denne Naade, (*Introitus, Oratio, Alleluja*), og vi takker for, hvad han stedse skænker os (*Graduale*).

Naar vi fejrer det hellige Offer, mindes vi, at vi staar i et helligt Offersamfund med vore Brødre og Søstre i Kristus, og at vi derfor i sand præstelig Kærlighed skal ned-bede Guds Naade ikke blot over os, men frem for alt over de andre (*Offertorium*).

Den hellige Eukaristi, som bliver vor Spise, fornyer Kærlighedens Liv i os og læger de Saar, som daglig tilføjes os; den skænker vore Sjæle Styrke og Helse (*Communio, Postcommunio*).

P. Wolfgang Czernin O. S. B.

N. P. Rostrup Katolske Begravelser

30 Aars Erfaring
Valckendorfsgade 34-38
Tlf. 778 - 728

Katolsk + Ugeblad

„Nordisk Ugeblad for katolske Kristne“ sam-
mensluttet med „Katolsk Ungdom“

Udgiver: „KATOLSK PRESSE“

Redaktion: H. D. T. KIÆRULFF (an-
svarshavende) og J. BERG.

Nørrebrogade 27 C, København N.

Mandag og Fredag Kl. 15—16, Tlf. Nora 61 66.

Ekspedition og Kasserektor:

C/o Sankt Ansgars Forlag, Bredgade 67,
København K.

Palæ 4777, Kl. 10-12.

Post-Giro Nr. 57042.

Annønsafdeling: Klosterstræde 23, Tlf. Cen-
tral 6245. Postgiro 3668.

Abonnementspris 2,75 Kr. Kvartalet, Norge
og Sverige 14 Kr. om Aaret, øvrige Udland
18 Kr. om Aaret. Abonnement tegnes paa Bladets Ekspedition eller ethvert Postkontor.

Køb det Danske Steril Catgut Novo

leveres i Glasklokker i Nøgler paa 25 à 50 m

hos VALD. FOERSOM . 1868-1943

Amagertorv 27 . Central 4310 . Byen 4310

Th. Frobenius & Co.

Kirkeorgelbyggeri

KGS. LYNGBY Telefon 755 og HORSSENS Telefon 498

Har bygget Orglerne i:

Rosenkrans Kirken, København, St. Vincents Kirke, Helsingør,
Immaculata Kirken, København, Katholsk Kirke, Ålborg,
Katholsk Kirke, Silkeborg, Sct. Annæ Kirke, København,
Sct. Laurenti Kirke, Roskilde.

Valfart til Æbelholt

Ligesom der i 25 Aar har været afholdt Valfarter til Haraldsted, er det et udbredt Ønske, at der ogsaa maa blive foretaget en aarlig Valfart til Klosterruinen i Æbelholt — der, hvor den hellige Vilhelm engang øvede en saa stor Gerning til Gavn for Kirken og for Danmark.

Den første Valfart til Æbelholt blev foretaget sidste Aar paa Initiativ af Katolsk Klub, og den vandt god Tilslutning — baade fra København, Hillerød og Helsingør var der kommet Deltagere. Messen blev læst af Hs. Excellence Biskoppen, og efter et Hvil og en kort Omvisning i Klosterruinerne ved Dr. med. Møller-Christensen gik Valfartsprocessionen tilbage til Hillerød.

Igen i Aar indbyder Katolsk Klub alle Katolikker til at deltage i Valfarten til Æbelholt. Men medens forskellige Forhold sidste Aar nødvendiggjorde, at Valfarten maatte holdes i August, kan den i Aar holdes den 10. September, idet September er tænkt at skulle være den faste Maaned for den aarlige Valfart til Æbelholt. Septembers Vejr er jo forholdsvis stabilt, for mange er det lettere at gaa Turen fra Hillerød til Æbelholt og tilbage, naar Vejret er blevet køligere end i Sommermaanederne, og mange er vendt hjem fra deres Ferie ude i Landet og kan derfor lettere reservere en Søndag til Valfarten.

I store Træk tegner Planen for Aarets Æbelholt-Valfart sig saaledes:

Fra Københavns Hovedbanegaard afgaar Tog Kl. 7,59. Toget er i Hillerød 8,57. Efter Ankomsten samles man ved Sankt Vilhelms Kapel i Hillerød, hvorfra Processionen udgaar Kl. ca. 9,15. Vandringen til Æbelholt tager kun ca. en Time, saaledes at Messen i Klosterruinerne kan læses Kl. ca. 10,15. Messen læses ogsaa i Aar af Hs. Excellence Biskoppen.

Der vil igen i Aar efter Messen og efter Frokosten blive foretaget Omvisning i Ruinerne, antagelig ved Dr. med. Møller Christensen, som er en fin Kender af Klosteret og den middelalderlige Medicin, og med Erfaringerne fra sidste Aar i mente er der reserveret længere Tid til Hvil i Æbelholt. Sidste Aar gik Processionen tilbage til Hillerød, saa man kunde naa Toget Kl. 14,46. I Aar forlænger man Opholdet i Æbelholt, idet der først regnes med Tilbagetur til København med Toget 16,36, som er i København Kl. 17,34.

Deltagerne i Valfarten maa selv medbringe Morgenmad og Frokost. Antagelig vil der kunne faas Mineralvand og Øl paa Stedet, men Morgenkaffe maa medbringes paa Termoflaske.

For ældre og svagelige Katolikker kan der skaffes Kørelighed fra Hillerød til Æbelholt og tilbage, hvis de inden 30. August henvender sig til Katolsk Klubs Vicepræsident, Tandlæge *Stouge*, Borups Allé 201, Telf. Taga 5533 (ml. Kl. 10 og 15). Prisen for Kørsel med Vogn bliver pro persona 3 Kr., som erlægges ved Vognen. Billetprisen for Jernbanen København—Hillerød og retur er 3,30 Kr. Der er ogsaa sørget for en Vogn, som kan køre eventuel Oppakning fra Hillerød til Æbelholt.

I det hele taget er Valfarten tilrettelagt saaledes, at saa vidt muligt alle uanset Alder skulde kunne deltage. Men man haaber, at mange Unge og Foreninger med deres Fanner vil deltage i denne Valfart til Ære for Sjællands Værnehelgen Sankt Vilhelm. Der er al Grund til at bede om hans Forbøn netop i disse tunge Tider.

Mors Rosenkrans

(fortsat fra Side 519)

te: »Kom saa, Børn, nu er det Tid at bede Rosenkransen.« Og saa holdt den støjende Leg op, og den muntre Børneflokk blev stille og fulgte Mor hen til Stenbænken under den store Platan.

Den unge Soldat mærkede, at Taarerne vilde frem. Han rejste sig, og saa huskede han, hvad hans gamle Kammerat havde sagt: »Jeg vil have mit Regnskab i Orden.«

Med raske, faste Skridt gik han gennem Lejren til Feltprestens Telt.

»Kan De høre mit Skriftemaal, Hr. Pastor? Vi faar en slem Dag i Morgen.«

»Er De forberedt?«

»Ja, jeg er parat.«

*

I den gamle Have gik Moderen paany som hver eneste Aften op og ned ad Alléen med sin Rosenkrans i Haanden.

»Hil dig, Maria! Guds Moder, vaag over min Datter, over mine Sønner. Jeg kan intet gøre for dem, kun bede min Rosenkrans. Hil dig, Maria.«

Efter Helsingør

Hvis man i Dagene forud for d. 24. Juli spadserede i Helsingørs Omegn, kunde man være sikker paa et eller andet Sted at møde en *St. Vincentssøster* travende af Sted i stegende Sol, med den store hvide Sommerfuglehat vippende omkring de solbrændte Kinder og trods den tykke blaa Kjole mærkelig nok ikke beklagende sig over Heden. Hun vandrer ud i Landet for at sælge Lodsedler til Søstrenes aarlige Basar til Fordel for Helsingør Bys fattige, som det er en af Søstrenes Opgaver at hjælpe. Straalende af Glæde fortæller de om Folks Beredvillighed, naar det gjaldt at købe Lodsedler eller fylde Basargaver i de Kurve, som Søstrenes Venner hjemsogte Befolkningen med. Efter megen Møje fra Søstrenes Side lykkedes det da ogsaa trods Tiderne at stable en rigtig smuk Basar paa Benene med mange ret righoldige Boder, med Tombola, Restauration, ja endog en »rigtig« Sandsigerske. Særlig stor Søgning havde Æbleskivebageriet; her stod nemlig en Del af Helsingørs Lotter og bagte og serverede lækre Æbleskiver. Heroppe samarbejder Lotter og Søstre i Forvejen udmærket med hinanden, nogle af *St. Vincentssøstrene* har selv gennemgaaet Lotteuddannelsen og vil, hvis der bliver Brug for det, træde i Funktion Side om Side med Byens øvrige lotteuddannede Damer — et smukt Eksempel paa katolske Søstres Samarbejde med ikke-katolske Medsøstre i Samfundstjenesten.

Det vil glæde alle Venner af de flittige og meget afholdte *St. Vincentssøstre* at høre, hvor fint et Resultat Basaren gav: 6666 Kroner. Oven paa disse anstrengende Dage maatte Søstrene ogsaa have en tiltængt Rekreation, der bestod i, at de en hel Uge igennem havde Lov til at sove lige til Klokken halvsvy om Morgenen! *Venner.*

BREVE fra LÆSERNE

Vejen til Asserbo

Ugebladet opfordrer Landliggerne til at overvære Søndagsmessen, bl. a. i Kapellet Skovbovej, Asserbo. Hvordan skal man finde Kapellet, naar der i Aar ikke er Navneskilt paa Vejen?

Enten skal man spørge sig for, og saa skal man være heldig, hvis man træffer nogen, der ved, hvor Kapellet er, eller man skal forsøge at køre ned ad alle Sidevejene for at faa Øje paa »Friheden«, og saa kommer man for sent til Messen.

Var det ikke en Idé at lade Spejderen lave et nyt Skilt eller male Vejens Navn paa en stor Sten?

Mødet i Haslev

(fortsat fra Side 515)

synlige og haandgribelige Udtryk for Guds Frelservilje. Den er en Prædiken om, at Gud vil, at alle Mennesker skal frelses. Det er en fortvivlet Misforstaaelse at tro, at Kirken er skabt af Mennesker, saadan som man starter en Forening. Den er Guds Skabning. Kirken er endvidere Udtryk for Guds Frelses Vej og hans Frelses Kraft. Han vil selv gøre det hele. Vi kan ikke begribe, at Guds Naade ikke har »(er?) Hjælp til Selvhjælp, fordi vi alle af Natur er Rationalister. Jesu Kristi Kirke bliver aldrig populær i denne Verden. Vi er sat til at vogte Guds Kirke. Det vil for det første sige, at vogte den sande og sunde Lære. Vi skal vogte paa Forkyndelsen, at det ikke bliver til Morallære og gudelig Snak.«

Der tilføjes, at »den Modvind Pastor P. L. Jensen havde ventet at møde, næsten fuldstændig udeblev«.

Trørød kalder ihv. Rødternede

Feriepiger fra Trørød indbydes til en Retrætedag i Trørød, Søndag d. 27. August under Ledelse af Pater Groteclaes S. J. Tilmeldelse og nærmere Oplysninger ved Telefonopringning Trørød 71.

D. K. K. F.

Formandens Adresse er, indtil d. 27. August inclusive, Prinsesse Margrethes Feriehjem, Trørød pr. Vedbæk. Tlf. Trørød 71.

K. U. K. Frederiksberg.

Søndag d. 20. Aug. Vandretur. Start fra Jens Jessensvej Kl. 9,00. Vi tager Toget fra Peter Bangsvej Station Kl. 9,16 til Lyngby. Derfra gaar vi til Fiskebæk over Frederiksdal. Fra Fiskebæk tager vi med Slangstrupbanen til Nørrebro, hvor vi er Kl. 17,21 eller maaske Toget senere. Togbilletterne koster ca. 2 Kr. Madpakker og Vandresangbøger medbringes. Amager K. U. K. er inviteret med. — Fredag d. 1. September begynder vi igen med Ungdomsmøderne. Jørgen Barfred Petersen kommer til vores første Møde og holder et Foredrag, der hedder: »Fra Afsportet til Helgen«, der bliver derefter Underholdning. Maaske »Hvem-ved-hvad«-Konkurrence.

Plads søges

En ung Pige paa 14½ Aar ønsker at lære Husgerning hos god Familie.

Henv. til Jeanne d'Arc Skolen, Frederiksberg Allé 74.

SOMMERENS

GUDSTJENESTELISTE

SØNDAGSMESSE

København

<i>Sct. Ansgars Kirke</i> (Bredgade 64) ..	7; 8; 10
<i>Jesu Hjerter Kirke</i> (Stenosgade 4)...	6; 7; 7½; 8½; 10; 11½
<i>Sakramentskirken</i> (Nørrebrog. 27)	8; 10
<i>Sct. Mariæ Kirke</i> (Jens Jessensv.7)	8; 10
<i>St. Annæ Kirke</i> (Sundby)	6; 8½; 10
<i>Sct. Andreas Kirke</i> (Ørdrup)	7; 8; 10
<i>Sct. Therese Kirke</i> (Bernstorffsvej 54)	8½; 11
<i>Sct. Antoni Kirke</i> (Fr.sundsv. 225)	8; 10
<i>St. Augustins Kirke</i> (Jagtvej 183)...	8
<i>Hellige Families Kapel</i> (Valby Langgade 117)	7½
<i>Sct. Nikolaj Kapel</i> (Strøbyvej 2, Hvidovre)	9
<i>Sct. Mikael's Kapel</i> (Vandtaarnsvej 7)	9½

Nordsjælland

<i>Aasebakken</i> (Vor Frue Kloster pr. Birkerød)	8
<i>Asserbo</i> (»Friheden«, Skovbovej) ..	9 (25. Juni-23. Juli, 30. Juli samt 6. og 13. Aug.).
<i>Dragør</i> (Øresundsallé)	(2. Juli og hveranden Søndag) 10
<i>Farum</i> (Gl. Farumgaard)	9½
<i>Lyngby</i> (Knud Lavardsvej)	7½; 8½; 10
<i>Helsingør</i> (Nygade)	8; 10
<i>Hillerød</i> (Godthaabsvej 24)	8; 10
<i>Hørsholm</i>	9½
<i>Trørød</i>	9

Øvrige Sjælland

<i>Allerslev</i>	6½
<i>Gørlev</i> (ved Aagaard)	(1. Sønd. i Md.) 10
<i>Holbæk</i> (Kastanievej 17)	9½ (i Kirken) (paa Hospitalet 7)
<i>Holmegaard Glasværk</i>	(Sidste Sønd. i Md., dog ikke Juni) 9
<i>Kalundborg</i> (Lundemarken 15)	(2. og 4. Sønd. i Md.) 10
<i>Køge</i> (Bjerggade 22)	8½; 10¼
<i>Ledreborg</i>	9½
<i>Næstved</i> (Præstøvej 29)	8; 10 (2. Sønd. i Md.) 8; 9½ og 10¼
<i>Ringsted</i> (St. Knudsgade 19)	8; 10
<i>Roskilde</i> (Frederiksborgvej 11) ...	6 (paa Hosp.); 8; 10
<i>Skelskør</i> (Banegaarden)	(3. Sønd. i Md.) 10
<i>Slagelse</i> (Frederiksgade 7)	8; 10
<i>Taastrup</i> (Køgevej)	7½; 10¼
<i>Vordingborg</i> (Chr. Winthersvej)...	(1. og 3. Sønd. i Md.) 10

Lolland-Falster

<i>Maribo</i> (Ny Østergade 4)	9 (m. dansk Præd.); 10½ (m. polsk Præd.)
<i>Nykøbing F.</i> (Bispegade 12)	8; 9½ (m. dansk Prædiken), 11 (m. polsk Prædiken)

Fyn

<i>Assens</i> (Nørregade 3)	10 (bortfalder dog i Regelen sidste Sønd. i Md.)
<i>Nyborg</i> (Vindingevej)	8; 10
<i>Odense</i> (St. Albani Torv)	7; 8; 10
(Hospitalet)	6
<i>Svendborg</i> (Havnegade 1)	8; 10

Bornholm

Aakirkeby (Gregersgade 20) 10½
Rønne (Østergade) 9½

Jylland

Aabenraa (Søndertorv) 5,40; 9¼
Aalborg (Kastetvej 1) 6; 8; 10
Aarhus (ved Hovedbanegaarden) ... 7; 8; 10 (paa Hospitalet: 6)
Ebeltoft (Villa Pax) (3. Sønd. i de ulige Mdr.) 9¼
Fredericia (Sjællandsgade 50) 7; 9½
Grenaa (Afholdshotellet, Store Gade 9) (3. Sønd. i de lige Mdr.) 10
Haderslev (Mariegade 8) 8; 10
Horsens (Nørregade 19) 7½; 10
Kolding (Kralundsvej 2) 7½; 9½ (Klinikken Kl. 6)
Odder (Holsteinsgade 29) (2. og 4. Sønd. i Md.) Komm. 9¼; Messe 10¼
Pindstrup (1. og 3. Sønd. i Md.) 10
Sønderborg (Ringridervej 35) 10 (dog ikke 25. Juni og 23. Juli)
Viborg (Mogensgade 8) 8; 10

St. Mariæ Kirke

20. August: Mariæ Optagelsesfest: Kl. 8 stille Messe, Kl. 10 Levitmesse med Festprædiken ved Pater Pauli S. J.

Adoption

Jeg vil gerne i Forbindelse med gode Mennesker, som kan tænke sig at adoptere et Barn. Snarlig Henvendelse til Pastor W. Vick, Mariegade 8, Haderslev.

»Kirken er et Mysterium. Dens Hoved er skjult i Himlen; det, der kan ses, gengiver den ikke adækvat. Vil man søge noget, som kan repræsentere den uden at forraade den, saa maa man se paa Paven og Biskopperne, der underviser i Troen og Sæderne, og paa Helgenerne i Himmel og paa Jord; os arme Syndere maa man ikke se paa. Ellers man bør snarere se, hvordan Kirken forbinder vore Saar og fører os under Halten og Snublen ind til det evige Liv.«

Jacques Maritain: »Religion og Kultur«.

For den gode Gud!

Et Missionærskrift indeholdt for nylig følgende lille Historie:

N'dako var fra en lille Landsby Kapanuke. Han kom fra først af til Missionsstationen, fordi han var nysgerrig. Han vilde se disse fremmede paa nærmere Hold. Senere bad han om lidt at bestille, og Broderen gav ham noget Snedkerarbejde.

En Lørdag, da han faar sin Løn udbetalt, spørger han nok saa troskyldigt og ligeud Broderen: »Hvem betaler dig for det Arbejde?«

»Jeg,« svarede Broderen smilende, »vil ikke have nogen Betaling; jeg arbejder for den gode Gud.«

»— Arbejder for den gode Gud!« N'dako tager mekanisk Pengene og trasker af Sted — i dybe Tanker —

medens han stadig gentager: »Han arbejder for den gode Gud!«

Dette mærkværdige Svar beskæftiger hele Tiden hans Tanker og trænger dybt ind i hans Hjerte, skønt han er en Hedning.

N'dako anvender fra nu af alle sine Evner og Kræfter paa at lære den kristne Religion at kende, og efter fire Aars regelmæssig Undervisning og Uddannelse bliver han døbt og faar i Daaben Navnet: Abel. Han arbejder stadig paa Missionsstationen. Men mangan Gang, naar han skal have sin velfortjente Løn udbetalt, siger han: »Nej Tak, idag skal jeg ingen Penge have — jeg arbejder for den gode Gud.«

HORSENS <i>Manufaktur . Trikotage . Udstyr</i> A-S Horsens Textil Lager Leverandør til katolske Institutioner
Carl Bech aut. elektr. Installatør Vestergade 33 . Telf. 1026 Leverandør til kath. Menighed
RANDERS Randers Andelsmejeri Telefon 776 (4 Linier) Fineste Mejeriprodukter fra Dyrlæge kontrollerede Besætninger

AARHUS	
<i>Alfred Pihl</i> Bagermester, Conditør Telefon 3041 — Hammershus Leverandør til St. Josef Hospital	Erik's Fiskehal <i>Altid friske Varer</i> Ryesgade 16 . Tlf. 8680 Leverandør til Sct. Josephs Hospital
ODENSE	
LEDIG	Junker-Dreie <i>Kolonial . Delikatesser</i> Nørrebro 49 . Odense Lev. til Sct Josephs Hospital
Vald. Tørring aut. elektr. Installatør Kongensgade 13, Tlf. 2021 Leverandør til Dalum Kloster	JØRGEN RASMUSSEN <i>Glarimester</i> Overgaden 29, Telefon 1117 Leverandør til St. Josephs Hospital og Kirken

AALBORG

Ferd. Færch & Co.

Tømremestre
Strandvejen, Tlf. 301

A. Hoffmann Urmager og Optiker
Borgerg. 17 (lige v. den nye Bro)
Briller efter Lægerecept
Rep. udf. nøjagtigt og billigt
Telefon 3779

Henry Hansen

Trikotage og Herrelingeri
Kastetvej 39, Aalborg, Tlf. 56 65

M. Thomsen Støtt

Entrepenør og Murermester
Kong Christians Allé 6
Telefon 1992

Mathias Christensen

Absalonsgade 14 . Tlf. 1556
Kolonial . Delikatesser . Kaffe

Køb
Hjemmets Udstyr
hos
Thuén, Gravensgade 2

P. Krebs

Elektroinstallatør
Frederiksgade 6
Telefon 1786
Udf. Arb. ved Kamilianerkliniken

CHR. SIMONI
grundl. 1836
Kul- og Koks-Import
Telf. 67 — 68 — 69
Leverandør til St. Josef Søstrenes Hospital og
Kamilianerkliniken i Aalborg.

Hans Wlencken Kastetvej 51 . Aalborg
er det rigtige Indkøbssted for
Kød, Flæsk og Paalæg
Reelle, unge Varer til beskedne Priser
Egen Pølsefabrik . Forlang Tilbud

N. Nielsen & A. Brostrøm

H. PERS EFTERFØLGER

Aut. Vand-, Gas- og Blikkenslagermestre
SANITET- CENTRALVARME

Algade 58 . Aalborg . Telefoner: 681 - 6581

NAKSKOV

Spis Arbejdernes Pølsesbageri's Produkter
Nakskov . Telefon 621

Broderimagasnet

Østergade 18 . Telefon 921
Alttil Haandarbejde. Tegning, Montering
Stort Udvalg i Garn
Leverandør til Søstrene

L. C. Clasen

v. Ole Clasen **Murermester**
Telefon 208
Lev. til kat. Kirke

Nakskov Dampmølle

Aktieselskab

Alle Sorter Brændsel til Kakkelovne og Varmeapparater tilbydes billigst i allerbedste Kvaliteter.
A-S Nakskov Kulimport Telefon Nr. 17
Leverandør til den katolske Kirke

Chr. Steffensen

HERREEKVIPERING
Fruegade 8, Nakskov, Tlf. 796
Leverandør

HOLBÆK

A. P. PEDERSEN

Murermester
Markedsplads 10 . Telefon 239

Vestergades

Maskinværksted

RASMUSSEN & NIELSEN
Telefon 1039

H. P. Larsen

Kolonial . Delikatesser
Algade 28 . Tlf. 849
Leverandør til Hospitalet

Holbæk Mejeri A/S

Algade 54 . Telefon 65
Leverandør til Hospitalet

A-S Arbejdernes Fællesbageri

Bedste Brødsted
Lev. til St. Elisabeth Hospital

JENSEN & OLSEN

statsaut. Installationsforretning
Elektrisk Lys og Kraft
Algade . Telefon 365
Leverandør til den kat. Menighed

Katolsk Ugeblad

27. August 1944

92. Aarg.

Nr. 35

Katolsk Liv
og Liturgi

Borgerlig Vielse

Bretagne –
Landet ved Havet

„Tabt for Samfundet“

Klerikale Skottehistorier

HØSTBILLEDE

Jeg sidder i en Vejgrøft ved Uggeløse Skov og beder Breviar. Det er den 1ste Vesper for Marias Optagelse i Himlen. Hvor er det et herligt Sted at læse sine Bønner. Paa Landet er det i det hele taget let at tænke paa Himlen, da den er allestedsnærværende. Paa denne Solskinsdag i August er Luften en pletfri Kuppel af det reneste blaat, hist og her schatteret med hvidt. En Illustration til den Himmel, den reneste blandt Kvinderne havde det Privilegium at blive optaget i med Sjæl og Legeme. Deroppe kan man godt tænke sig, at hin Kroningsscene har fundet Sted, som Fra Angelico skildrede den. »Fra Solens Opgang til dens Nedgang skal Herrens Navn lovpries«, læser jeg i en af Vespersalmerne. Gad vist om han, der digtede disse Ord, ikke ogsaa har siddet ved en Landevej med vid Udsigt over Himmel og Jord. Det er det helt rigtige Sted til at maale Afstanden mellem »Herren vor Gud, der bor i det høje« og de »humilia« d. v. s. »Væsner, der er tæt ved Jorden«, som Gud kærligt ser ned til.

Den danske Blæst spiller sit Akkompagnement til min sagte mumlede Bøn; ja, den har vist nok i Anledning af Dagens Duplex 1. classis trukket særligt

kraftige. Registre ud. Grøftekantens Flora staar og vifter samtykkende til min Lovsang til Ære for hende, som alle Slægter skal prise salig. Ogsaa Hvedemarken paa den anden Side af Landevejen vugger i Takt. Den har i to straalende Sommermaaneder badet sine nøgne Aks i gyldne Dage og sølverne Nætter. Nu venter den paa Selvbinderen, der knitrende opildner sit Spand af tre Belgiere histovre paa Nabomarken og sænker sin rotevende Propel ind imellem Havrens tusinde Bjælder. Hveden vugger sig i Dans paa Stedet; den er utaalmodig efter at komme med til Høstfesten. Selvbinderen skal forvandle den til Dukker, som stables op i Stakke for en Aften efter Solnedgang at blive portrætteret i violet af en eller anden Kunstmaler. Saa skal Dukkepigerne faa Lov at komme op i Tærskemaskinens Rutschebane og under Hvin og Støj opleve det store Gys.

Nej, Livet er ikke saa slemt endda. Det synes vist ogsaa de to unge, der kommer cyklende ned ad Bakken. De holder hinanden i Haanden og svæver af Sted paa deres funklende Metal. Det bliver nok noget anderledes, naar de nede i Lyng faar Tyngdeloven imod sig. Men da tør jeg

vædde paa, at han giver hende sin Haand i Ryggen, og saa klarer de ogsaa den. Det er paa Tiden, at jeg ogsaa kører videre: det er opad Bakken og mod Vinden, saa det knirker i Kuglelejet. Blæsten pisker mig med usynlige Klude om mine Øren, alt imens Øjet fryder sig over den rullende Danmarksfilm: et bølgende Landskab med svedne Kartoffelmarker mellem Runkelroer og blaa Kaalrabi og frem for alt endeløse Traver, der holder Procession op og ned ad de skraende Stubmarker med Striber efter Høstmaskinen imellem sig. Det er ikke Høstens Skyld, dersom vor Brødration falder karrig ud under den sidste Krigsvinter. I smaa Frugthaver, der staar og pynter op ved hvidkalkede Bondehuse langs Vejen, begynder Æblerne at farves i gult og rødt. Jeg skimter en Række Tobaksplanter, der modvilligt basker med deres lysegrønne Flager: den Tobak kunde godt lide lidt mindre Blæst og lidt mere Regn; og saa bliver den dog aldrig oversøisk. Bag et elektrisk Hegn ligger en Samling røde Køer og strejker. Fra en Grisesti røber et Kor af anstrengte Stemmer, at det er ved at være Fodringstid. Jeg dumper ind hos en Bimand, der lige har slynget og bliver hængende i Honningen. S. W.

Munkemel

Salg og Udlejning

AF LYSBADE OG ELEKTROMEDICINSKE APPARATER

DANSK RØNTGEN-TEKNIK A/S

KØBENHAVN
TELF. 4229

AARHUS
TELF. 6545

RECK's OPVARMNINGS COMP. A/S

Esromgade 15. København N. Telef. 7480

Centralvarmeanlæg af enhver Art

Køkken-, Vaskeri-, Desinfektions- samt Tørrestueanlæg m.m.

RECK-STAALEDLER

RESERVERET

absolut

ABSALON

naar Forsikring skal tegnes

Mark Poulsen & Rønne

INGENIØRER

Pr. Maries Allé 1 A - København V.
Centralvarme-Anlæg - Sanitære Anlæg
Telefon 8533

Ove Juel-Christensen

Kaffe og Kolonial en gros

Ryesgade 106

Telefon Central 408

Gaa i Arbejdernes Kaffeforsyning

Amagerbrogade 156

og prøv vor ekstrafine Maltkaffe

1.39 Kr. pr. 1/2 kg.

Altid friske Smaakager

KØBENHAVNS BRÆNDELS KOMPAGNI

KUL KØK KOKS

NØRREGADE 15

TELF. 9270

G. Garth-Grüner

Landsretssagfører

Frederiksholms Kanal 6, Kbh.

Tlf.: 12,166 og 12,161

Bageri & Conditori

Johan Aschengreen

Amagerbrogade 72, Telefon Amager 353

Filial: Amagerbrog. 125, Telefon Amager 4019

BONALIN-BONEVOKS

til alle Gulve

Bonalin-Kompagniet A/S, København F

Katolikker!

Sørg for at ogsaa andre Trosfæller læser Ugebladet!

Blomsterforretningen

CAMELIA

Smukke Kranser og Kistepyntninger

Frederikssundsvej 229, Tlf. Bella 1729

Katolsk Liv og Liturgi

»Tabt for Samfundet«

Da den, der skriver disse Linier, konverterede for en Del Aar siden, afstedkom det mange Bemærkninger i hans Omgangskreds. Det meste var bare Udslag af gamle Fordomme. Men een Bemærkning bed sig fast. Der var en fin og klog ældre Herre, som ud fra tolerante Principper tog den unge Konvertit i Forsvar mod megen Uforstand. Men paa Tomandshaand sagde han stiltørdigt: »Ja, saa er du altsaa tabt for det almindelige Samfund.« Han havde haft visse Forhaabninger til, at den unge skulde gøre et godt Stykke Arbejde. Nu vilde det ikke ske — jo, indenfor den katolske Menigheds faa Tusinder, men ellers ikke. Han havde oplevet flere Eksempler, sagde han.

Spørgsmaalet var ikke, om en Katolik vil kunne passe sit Erhvervsarbejde samvittighedsfuldt og dygtigt. Naturligvis kan han det. Men vil hans unge Idealitet ikke blive flyttet fra Samfundet til Menigheden, fra det nationale og folkelige Fællesskab til det religiøse?

Den gamle Herre havde ikke Ret ud fra katolske Principper, men *Erfaringen* gav ham heller ikke helt Uret. Det kan ske, at det gaar, som han frygtede. Og der var Tider, hvor det maatte gaa saaledes, fordi »det almindelige Samfund« simpelthen frabad sig Konvertittens Raad og Bistand. Døren var lukket til det nationale Fællesskab, men ikke (eller ikke først) fra Katolikens Side.

Nu burde Tiderne have ændret sig. Og nu staar vi snart overfor nationale, sociale og folkelige Opgaver af uhyre Alvor og Betydning. Naar om Uger eller Maaneder det danske Hus atter skal bringes i Orden, skal det vise sig, om ogsaa vi Katoliker staar rede til at tage vor Tørn, ikke mindst fordi vi véd, at Kirkens Aand vil kunne være vor danske Fremtid til saa megen Gavn. Det maa jo frem for alt ikke ske, at kristen Næstekærlighed suspenderes under Genopbygningen.

Lad os derfor bruge den sidste Ende af Krigen til at repetere, hvad Kirken har lært os om vore Samfundspligter, og til at beslutte os til, hvorledes vi vil gøre vor konkrete Indsats.

Taler man om katolsk Liv og Liturgi, siger man egentlig den samme Ting to Gange, for rigtig forstaaet er Liturgi det samme som katolsk Liv. Men det er ikke alle Katolikker, der fatter denne Sandhed. For de fleste Mennesker betyder »Liturgi« noget, som kun angaar Præsterne samt saadanne fromme Folk, der ikke har andet at bestille.

Hvor forkert dette Synspunkt er, viser selve Ordet »Liturgi«, hvis vi gør os den Ulejlighed at spørge, hvad der ligger i det. »Liturgi« kommer af et græsk Ord — »leitourgia« — som betyder »offentlig Tjeneste«.

Ordets første Del staar i Forbindelse med »laos«, der betyder »Folket«, og anden Del kommer af »ergon«, der betyder »Gerning«. Vi kan altsaa definere Liturgien som »Folkets Gerning eller Tjeneste«.

I denne og nogle efterfølgende Artikler vil vi søge at paavise, at Liturgien i Virkeligheden angaar Lægfolk saa vel som Præster. Den første Artikel giver derfor et kort Omrids af Liturgiens Natur; den anden beskæftiger sig med den »liturgiske Aand«, som bør vejlede de troende i deres personlige Bestræbelser for at være Gud til Behag; den tredje drejer sig om den rette Betydning af vor »Andagt«, den fjerde forklarer de to vigtigste Dele af Gudsyndelsen — Offer og Bøn — og slutter med den nye Pagts Offer (paa Korset og i Messen) og det »guddommelige Officium«, som er Kirkens offentlige Bøn.

Endelig vil femte og sidste Artikel dreje sig om det »liturgiske Aar«, under hvilket hele Guds Plan for vor Frelse og Helliggørelse bliver fremstillet i en Slags aandelig Cavalcade.

Efter Omstyrtelsen af katolsk Tro og katolsk Praksis her i Landet ved Reformationen, og Kirkens langsomme Genrejsning

under fattige Kaar siden Grundlovens Givelse, er Liturgiens virkelige Natur blevet delvis tilsløret og misforstaaet. Det er af væsentlig Betydning for det katolske Livs Fylde og for Fuldstændigheden af den Gerning, som skal øves af Kristi mystiske Legeme, at alle dette Legemes Lemmer forstaaer Liturgiens Betydning og fatter dens praktiske Nytte for deres eget aandelige Liv saa vel som dens indre Skønhed og historiske Interesse.

Et gammelt Ord siger: »lex orandi, lex credendi — Bønnens Regel er Troens Regel«. Det betyder, at Guds Kirke i sin officielle Bøn bekender den Tro, som er betroet i dens Varetægt.

Liturgien er ikke blot i *Ord*, men ogsaa i *Handling* et Udtryk for den Tro, der fra vor Herre selv, gennem Apostlene og deres Efterfølgere i Kirkens Hierarki, er overdraget alle Slægter.

Hele Liturgien samles i hint store Offer, som vor Herre anticerede ved den Sidste Nadver, fuldbroget paa Korset, og som efter hans egen Befaling — »Gør dette til min Ihukommelse« — gennem alle Tider frembæres af hans Kirke i den hellige Messe.

Ud fra denne højeste Handling, som stadig udføres af vor Herre selv gennem hans Præster, strømmer al den katolske Liturgis mangfoldige Virksomhed i Sakramenter, Officium og Sakramentaler, og det er gennem dette vidunderlige System af overnaturlig Aktivitet, at Kristus selv er i daglig Kontakt, ja i Kontakt hver Time i Døgnet med Lemmerne paa hans mystiske Legeme, den katolske Kirke.

Liturgien er ikke blot en Række symbolske Ceremonier til Minde om noget, som fandt Sted for længe siden — som naar Mennesker ved et Krigsmindesmærke samler sig i Tanken paa dem, der engang faldt for Fædrelandet. Liturgien er *levende* og

aktuel i den mest reelle Forstand, fordi den først og fremmest er Kristi egen Virksomhed — han »som altid lever for at gaa i Forbøn for os« (Hebr. 7,25).

Skolekatekismen lærer os, at Gud har skabt os, for at vi skal *kende* ham, *elske* ham og *tjene* ham her paa Jorden og derved efter Døden være lykkelige sammen med ham i Himlen. Vi er alle klare over, at det ikke er nok at *kende* Gud — selv ikke, naar vi har en fast Tro paa hans Tilværelse og paa hans Lære, der forkyndes os af Kirken. Vi maa ogsaa *elske* Gud, idet vi erkender hans Godhed og Gavnildhed mod os og hans enestaende Krav paa at blive foretrukket frem for alt andet i hele Verden og udenfor den.

Men Kærligheden viser sig mere i Gerning end i Ord. Troen paa Gud og sand Kærlighed til ham medfører Guds-Tjeneste.

Ordet »Tjeneste« bruges meget i vor Tid, men mere i Forbindelse med Menneskeheden, Folket eller Kulturen end i Forbindelse med Gud. Naar der foreligger en Tanke om at »tjene« Gud, betragtes denne Tjeneste som opfyldt ved at tjene Menneskene og overholde Moralloven. Dette er til en vis Grad rigtigt. Vor Herre sagde til sine Disciple: »Hvis I elsker mig, saa hold mine Bud«, og blandt disse er Budet om at elske hinanden, saaledes som han har elsket os. Men vi skylder ogsaa (og i første Række) Gud en direkte Dyrkelse: Tilbedelse, Sone for Synden, Bøn for hvad vi har Behov, Taksigelse for modtagne Gaver. Og denne umiddelbare Tjeneste skyldes Gud, ikke blot af hvert Enkeltmenneske, han har skabt, men ogsaa af det menneskelige Samfund som Helhed, da han ogsaa er dette Samfunds Skaber.

Dette Forhold er Grundlaget for Liturgien, som er Kristi ene Kirkes fælles Gudsdyrkelse. Ligesom den katolske Kirke er den sande Religion for hele Menneskeheden, saaledes er dens Liturgi den eneste sande Form for hele Menneskehedens Fælles-Dyrkelse af Gud.

Mennesket maa dyrke sin Gud,

ikke blot med Sind og Hjerte — i Sjælens Indre — men ogsaa med Munden og hele sit Legeme (og det er især Tilfældet, hvad angaar den offentlige og fælles Gudsdyrkelse), fordi Religionen paa een Gang er noget menneskeligt og noget guddommeligt. Mennesket skylder Gud sine legemlige Evner saavel som sine sjælelige Evner og har Pligt til at udtrykke sine Erkendelse heraf. Da vi bestaar af Sjæl og Legeme, lever i en materiel Verden og trænger til materielle Ting, kan vi kun nærme os den usynlige og immaterielle Gud ved Hjælp af synlige, materielle Ting. Derfor er det, at vi har behov for mundtlig Bøn, Ceremonier, Symboler o. s. v. Den kristne Religion er i sit Væsen »sakramental«.

Selve Menneskevordelsen er »sakramental«, for det er ved Jesu Kristi, den menneskevordne Guds, menneskelige Natur,

Domine, non sum dignus

ENSALME

*Herre, jeg er ikke værd,
at Du komme skal mig nær —
tal dog blot et Frelserord,
og den Sjæl, som paa Dig tror,
rejses fra sit dybe Fald,
regnes til de frelstes Tal.*

*Du har Magt at byde alt,
byd, at Synderen, som faldt,
men som af sit Hjertes Grund
angrer, han har været ond,
renses ved Dit røde Blod
og opstaar, som Du opstod.*

*Styrk mig med Dit Kød og Blod,
saa jeg nu kan staa imod,
være Din, ej blot af Navn,
trøstes i Din Frelserfavn,
leve efter Dine Ord,
trives ved Dit Nadverbord!*

Amen.

Peter Schindler.

Liv og Gerning at den ellers uerkendelige og utilnærmelige Gud blev kendt og nærværende for hans Skabninger, der saaledes ogsaa er hans Børn.

Den katolske Kirke, dens Offer og Sakramenter er den logiske Følge af Menneskevordelsen ... ja, dennes Fortsættelse her paa Jorden. Den usynlige Kristus, som er steget op til sin Fader og sidder i Himlen ved hans højre Haand, er synlig og virksom her paa Jorden gennem sin Kirke; gennem dens Hierarki, hvis Medlemmer sidder i hans Sted og udøver hans Autoritet; gennem den hellige Eukaristi, hvori han er virkelig nærværende som Præst, Offer og aldrig fraværende Ven; gennem alle de andre Sakramenter, ved Hjælp af hvilke Fortjenesten af hans dyrebare Blod, der blev udgydt paa Korset og stedse ofres i Messen, kommer alle de Sjæle til Del, som benytter disse Sakramenter; gennem det hellige Officium, der er den uophørlige Lovprisningens Højsang, som Guds menneskevordne Ord udtaler ved sin Kirke; og gennem Kirkeaa-ret, som minder os om hans Liv og Død og viser os det Eksempel, han selv og hans hellige Moder og alle Helgenerne har vist os.

Kirken er faktisk Kristus, der stadig lever her paa Jorden. Den er hans »mystiske Legeme«, paa hvilket vi alle er Lemmer. Dette er ingen blot og bar Talemaade, men aandelig Virkelighed. Den »mystiske Kristus« har imidlertid alle sine Lemmers Samarbejde behov i Udførelsen af sin guddommelige Mission. Vi ved, at Kirken aldrig kan *svigte* sin Sendelse, for dens Hoved har lovet at være med den »alle Dage indtil Verdens Ende« og lovet, at »Helvedes Porte ikke skal faa Overhaand over den«. Men dens Gernings Udstrækning og Intensitet kan mindskes og indsnæveres, hvis dens Børn ikke samarbejder med den paa rette Maade.

Nu bestaar Kirkens første og vigtigste Gerning i at gøre Gud kendt, elsket og tilbedt hele Verden over.

Enhver af dens Børn kan hjælpe den med at naa dette Maal ved selv at tage saa hel og aktiv en Del som muligt i Kirkens Gudsdyrkelse — i den hellige Liturgi. Og de, der af en eller anden Grund ikke formaar at

gøre mere end det Minimum, som Kirkens strenge Bud kræver af dem, kan i det mindste stræbe efter at værdsætte Liturgien og lade sig lede af den liturgiske Aand.

Benedict Stuart O. S. B.

Borgerlige Ord om borgerlig Vielse

Pastor Vick, Sønderborg, mener, at det borgerlige Ægteskabs Tilhængere ikke har noget at lade Folkekirkens Præster høre, og han foreslaar det borgerlige Ægteskabsritual ændret til Overensstemmelse med Lovens Adgang til Skilsmisse.

I Løbet af Sommeren har der været en Del Diskussion i Dagspressen om Folkekirkens Præsters Stilling til Problemet om Vielse af fraskilte. Forskellige Tegn paa Virvaret indenfor Folkekirkens Rammer har vist sig. En Præst har et Standpunkt, en anden et modsigende og andre har atter forskellige Standpunkter. I denne Forbindelse er det selvfølgelig en Trøst for os at huske paa det klare og faste Standpunkt, vi har i vor Kirkes Lære paa det Punkt. Vi ved ogsaa, at vort Standpunkt er det eneste værdige for Mennesker at leve efter, og det lige saa vist, som det heller ikke er værdigt og godt for Mennesket at leve udenfor vor hellige, katolske Kirke eller uden Brugen af dens Sakramenter. Unødvendigt derfor at bemærke, at det er os en Sorg, at mange Mennesker ikke kan faa Del i disse Velsignelser fuldt og helt paa Grund af vore Forfædres og maaske endda ogsaa vore egne Fejl. Lad os derfor ikke »triumfere« overfor vore adskilte Medkristne i den danske Folkekirke, men møde dem med broderlig Kærlighed.

Medfarten, de forskellige Præsters Standpunkter fik i Aviserne, var ikke altid lige blid. Der

var Inkonsekvens nok for Modstanderne at gribe fat i, men mon Fortalerne for borgerligt Ægteskab egentlig har saa rent Mel i Posen selv?

I vor Kirke er Rituallet saadan, at det fører til et Løfte, hvorved et gyldigt, fuldbyrdet Ægteskab kun kan løses ved en af Parternes Død. Derfor intet Giftermaal, saa længe den anden Part af første Ægteskab endnu lever. Hvad der siges, menes ogsaa. Løftet binder i Henhold til Ordlyden.

En Dag henvender en protestantisk Fader sig saa til sin Præst i Folkekirken og beder ham om Oplysning, da hans Søn agter at gifte sig med en Katolik. Faderen faar da den Oplysning, at hvis Sønnen bliver gift i en katolsk Kirke, kan han ikke blive skilt og i givet Fald gift igen med en anden; men det kan han i Folkekirken. Imidlertid er Folkekirkens *Ritual* lige saa bindende som det katolske. Hvis den ene Part ikke var Katolik, hvad saa med Opløseligheden?

Et andet Par ønsker ikke at blive viet i Kirken, men paa Raadhuset, for de ønsker at forbeholde sig Ægteskabslovens Adgang til Skilsmisse, hvis de i Lovens omtalte Undtagelsestilstande

indtræder. Imidlertid er Raadhusets Ritual lige saa bindende som den katolske Kirkes. Rituallet paa Raadhuset antyder ikke Ægteskabslovens »Undtagelsesparagraffer«. Gengifte er derfor ofte selv efter en borgerlig Vielse et Brud paa et højtideligt Løfte, medmindre man kan bevise, at Rituallet paa Raadhuset kun har været rent illusorisk. Kan man imidlertid i vort Land være tjent med, at man lader højtidelige Handlinger paa Raadhusene blive ansete for at være rent illusoriske?

Maaske nogle vil indvende, at man fra Øvrighedens Side dog ønsker, at Forbindelsen skal være varig, medmindre de omtalte »Undtagelsesforhold« indtræder. Rituallet skal derfor ogsaa virke som en Slags Formaning, men hvorfor da lave det til et Løfte og ikke affatte det som en Formaning? Vilde det ikke være mere oprigtigt at affatte en særskilt Formaning og endvidere et Løfte i Henhold til Skilsmisellovens Forpligtelser?

For nogle Mennesker vilde det sikkert betyde, at deres Ægteskab ikke fik den sakramentale Karakter.

Men for Resten vil Gud hjælpe Folk uden Hensyn til sakramentalt Ægteskab eller ikke, hvis de ikke selv er Skyld i Adskillelsen fra vor katolske Kirke og ellers er i god Tro.

For andre Mennesker vilde det betyde, at deres ikke-sakramentale Ægteskab ikke vilde have en sakramental Camouflage. De vilde have en klar Stilling, og vilde dette ikke være bedst? Hvis Folk ikke ønsker at være Katolikker, kan man da saa i det mindste ikke ønske, at de »toner rent Flag«?

Imidlertid er det borgerlige Ægteskabs Fortalere jo ikke interesserede i, at Ægteskabet bliver et Sakramente i vor Betydning af Ordet. Vilde det da mon ikke være en værdig Opgave for Fortalerne for borgerlig Vielse at faa dette Ægteskabsritual til at stemme med Ægteskabsloven? Man skal ikke kaste med Sten, hvis man selv bor i et Glashus.

W. Vick, Præst.

„I skal finde Hvile for jeres Sjæle“

I Dag skal vi tage Afsked med Herrens Lidelseshistorie. Paa Langfredag lignede alting et frygteligt Tordenvejr, hvorunder Solen formørkedes, Jorden skælvede, Klipperne revnede og Folk, fulde af Angest, slog sig for Brystet og flygtede. Men da vor Frelser havde lagt sin Sjæl i sin Faders Haand, blev der Fred og Stilhed igen. Det var, som om Naturens Oprør kun havde været en ond Drøm, og som om Solen atter stod synligt og pragtfuldt paa Himlen og tegnede en vidunderlig smuk Regnbue, Fredens kærkomne Symbol, højt oppe i Luften. Kun een Gang vilde Herren lide og dø for os. Men for al Fremtid vilde han være en Kilde til Trøst for alle dem, der søger hen til ham.

Den lovede Messias var jo forudsagt af Profeten Isajas som den, der skulde trøste sit Folk Israel, og derfor ventedes han ogsaa af de fromme og gode i Landet som »Israels Trøst« (Lk. 2, 25). Da han selv som Lærer drog fra By til By, sagde han en Dag til dem, der vilde høre ham: »Kom til mig, alle, som er bekymrede og besværede, jeg vil vederkvæge jer. Lær af mig, da skal I finde Hvile for jeres Sjæle« (Mt. 11, 28). Og i de Timer, han var naglet til Korset, saa det ud, som om han var ophøjet over Jorden og udbredte sine Arme for at favne alle dem, der vilde komme, og drage dem med sig op til Himlen, den evige Saligheds Hjemsted. Saa lad os da fordybe os lidt i den Hvile, Glæde og Trøst, der vælder frem af den korsfæstede Frelasers aabne Sidevunde.

En Mand, som for flere Aar siden har fundet sit Hvilested paa en Kirkegaard, men som i sin Levetid havde været en verdenskendt Videnskabsmand, udtalte sig engang om vor Frelser og hans Betydning for os Mennesker. Ordene lød omtrent saaledes: »Saa længe vi er Børn, staar

Jesu Navn for vort indre Øje som den yndige Morgenrøde, der smiler til de opvaagnende Erkendelsesevner og giver dem mægtige Impulser. Naar vi er modne Mænd og føler os i den fulde Besiddelse af vore legemlige og aandelige Kræfter, indser vi, at Jesu Person, Sandhed og Naade er som Solen paa Himlen ved Middagstid. Denne Sol oplyser Livets Vej, medens vi i Bevidstheden om vort Ansvar iler frem fra det ene Arbejde til det andet. Snart forekommer det os, som om Kristi Sandhed for vore beundrende Blikke oprullede Billeder af en fortryllende Skønhed, snart synes vi, at den vil forskrække os lige til Sjælens inderste Marv ved ligesom at aabne en grupvækkende Afgrund for vore Fødder. I saadanne Øjeblikke belyser den med gennemtrængende Skarphed denne Verdens Elendighed og Syndens Uhyrlighed, medens den ellers i et mildt og afdæmpet Lys viser den evige Herlighed hjemme hos Gud paa hans hellige Bjerg. Saaledes indgyder Kristi Religion den ene Gang Frygt og fylder en anden Gang Sindet med en ubeskrivelig Sødme og Trøst. Den nedhøjer og opløfter og gør begge Dele for til sidst at lade Hjerte og Kød juble i den levende Gud.« — Aar er gaaet, siden denne Bekendelse lød fra en dybt og klart skuende Videnskabsmands Mund. Da han sluttede sit arbejdsomme Liv, viste den samme Sol sig endnu engang for hans Øjne. Nu lignede den Aftenrøden, som med sit Skær forgyldte hans sidste Timer. Jesu Navn og Person, hans Sandhed og Naade, hans hellige Lov og Løfter var ogsaa ved Afskeden fra denne Verden det, den i 75 Aar havde været for ham: den Kilde nemlig, hvoraf han øste Lys og Varme, medens alt andet omkring ham blev til Nat og Kulde.

Det var et af de mange

Eksempler, der kunde anføres. Den samme Erfaring gentager sig jo hos store og smaa, rige og fattige, lærd og læg, hvis bare man afskyer Synden og elsker det gode. Ganske vist er der Forskel. Den ene har, naar Herren kommer med sin Trøst, Fornemmelsen af at høre Basunens og Hornets malmlfulde Klang. En anden synes snarere, at Helligaanden, Trøstens Aand sendt af Kristus, i Besøgelens Time spiller paa Harpe og Citer for ham. Gud er jo uendelig rig og tilpasser sig efter enhver Karakter og Behov, ligesom en Moder, der bliver lille med sit Barn for at kunne sige det svalende Ord, naar Barnet har haft en Sorg. Mennesker, der vil trøste andre, finder ikke altid de rigtige Toner, men Gud kender baade vor Sjæl og dens Tarv og har alle Strengte paa sit Instrument. Han kommer ogsaa i det rette Øjeblik; det gælder for os blot om at kunne være taalmodige og vente. Glæden bliver jo saa meget desto større, jo længere den Nat og den Kulde varede, der endelig hortskræmmes af Guds Lys og Varme.

Men lad os endelig ogsaa med uudslettelig Skrift indprente i vor Hukommelse, at den eneste, der kan give den Trøst, som ikke skuffer, men virkelig mætter og læsker, er vor Gud og Frelser Jesus Kristus. Det er saare nødvendigt i vor Tid at gøre opmærksom paa dette. For ingen af os kan være uvidende om, hvor mange der er omkring os, som ikke længere vil følge det Troens Lys, som han ved sit Ord og Eksempel har tændt; hvor mange, der er blevet fuldstændig blinde for de uerstattelige Tab, de kommer til at lide en hel Evighed igennem, fordi de ikke vilde holde ud til det sidste paa den Vej, som han har vist. Det er sket før og sker stadig endnu, at falske Profeter rejser sig og forkynder Verden, at de vidste andre og bedre Stier til Lykke og Fred end han. Det er Bedragere, som narrer Folk for det bedste, de har. Hvor bittert bliver ikke det Øjeblik for de ulykkelige, der svigter Jesus Kri-

stus, naar de pludselig opdager, at de er blevet bedraget; hvor ubegribeligt tillige, at de kunde lade sig forføre. Man skulde jo tro, at blot et eneste Blik paa Kristus og hans Fjender var nok til at vise alle og enhver, paa hvilken Side Sandheden er, og hvor Løgnen staar. Om Jesus og hans Værk har man saa tit sagt, at nu var de skrinlagt og begravet. Men se, ikke hele tre Døgn skulde der til efter den første Langfredag, før han lyslevende var der igen. Ligesom Stifteren rejste sig Paaskemorgen, saaledes rejser ogsaa Kirken, hans Værk, sig stadig igen med fornyet Kraft og triumferer over de Ruiner, som Menneskenes Ufornuft og Ondskab har ophobet.

Nej, Jesus og han alene er vor Fører til Lykke og Trøst. Troen paa ham og hans Sandhed er Vejen; Gud er det sidste og endelige Maal. Det er vor Livsanskuelse, den eneste sande; den mest storslaaede, som findes; en Kilde til Trøst i Livet, i Døden og endnu mere derefter. Gennem Troen vandrer vi til Beskuelse; ved Jesu Haand gaar vi til Faderen; i Guds Navn og i Guds Kraft iler vi tværs igennem dette Livs Besværligheder og Farer, indtil vi har naaet den højeste, aldrig endende Lykke og Trøst.

*

Jesus er Israels Trøst. I ham skal vi finde Hvile for vore Sjæle i Tid og Evighed.

F. K.

De Skotter!

Hvorledes Skotterne saa end vender og drejer sig, saa har de — alle deres gode Sider ufortalt — i Tidens Løb opnaaet Ry som Verdens mest »paaholdne« Nation. Her er et Par Smaa historier i den klerikale Genre.

Hans Overmand.

En skotsk Præst fandt om Søndagen Anledning til at sige følgende paa Prædikestolen: Sidste Søndag var der en, der puttede en Knap i Klingepungen. Der kan kun være Tale om, at en eneste i Menigheden har gjort det, jeg skal ikke nævne Navne. Nu venter jeg, at vedkommende efter Gudstjenesten idag indløser sin Knap med en passende Almisse.

Efter Gudstjenesten beder en i Menigheden paa Grund af Gerrighed og Udspekulerthed bekendt Person om en Samtale med Præsten. Jeg maa bede om Undskyldning, siger Manden, men dette her med Knappen var en ren og skær Tilfældighed. Jeg havde et Shillingstykke i Vestelommen og der laa tilfældigvis ogsaa Knappen. Og saa maa jeg i Farten have faaet fat i Knappen.

Mange Tak, sagde Præsten, stak Shillingen til sig og gav Manden hans Knap tilbage.

Men sig mig nu engang, Hr. Pastor, sagde Manden, da han allerede stod i Døren, hvor kunde De nu vide, at det netop var mig, der havde lagt Knappen i Klingepungen?

Det vidste jeg heller ikke, sagde Præsten sindigt.

Hvad, vidste De det ikke? Jamen De sagde jo, at der kun var en i hele Menigheden, der kunde have gjort det, og at De ikke vilde nævne hans Navn.

Ja, det er sandt, sagde Præsten med et lille Smil, De kan jo nok selv forstaa, at der ikke har været to om at putte een Knap i Klingepungen!

Forsynet.

Og saa var der Præsten, der efter at have faaet Klingepungen tom tilbage, udbrød: Jeg takker dig, o Herre, fordi jeg fik Klingepungen uskadt tilbage igen!

Reformationen

VII

og Historikerne

Efter at have fremstillet i Enkelt-heder og i korte Træk det sædelige og moralske Forfald her i Landet efter Omvæltningen 1536, maa vi nu ogsaa betragte, hvorledes det stod til med almindelig Folkeoplysning i samme Tidsrum, og da læser vi i Bergmanns Kirkehistorie 2. B. S. 45, at »Reformationens Indførelse var et væsentligt Fremskridt i Religion, Moral og folkelig Oplysning«.

»Moralen« har vi behandlet og dermed forud tillige vist Professorens Mangel paa videnskabelig Indsigt paa dette Punkt. Lad os derfor engang slaa op i Bomholts Bog »Den danske Folkeskole« 1938, hvor vi læser: »Den første mere metodiske Viden kom med den katolske Kirke. Kirken knyttede sig til Traditionen, og den tungeste Ende i Traditionen var en Bibelbog. Kirken maatte sørge for, at der i hver Generation var Mennesker, der kunde læse. Gudstjenestens Højdepunkt var Nadver-Ritualet (Messen), der skulde kunne fremsiges med de gamle Teksters Ord. Kirkekoret i den store

Kirke krævede et betydeligt Kor af læsekyndige Mænd og af Messedrenge, der kunde synge de hellige Tekster. I Tilknytning til Domkirkerne og de større Klostre oprettedes Skoler for de vordende Kirketjenere. Henimod Aar 1500 var der 700 Peblinge i Roskilde Katedral-Skole, 900 i Ribe. Den katolske Kirkeskole betragtes næsten altid i Lyset af Reformatorenes stærkt polemiske Skrifter, og det er uretfærdigt«.

Chr. Buur har i »Bidrag til Undervisningens Historie« 1934 tegnet og uddybet dette imponerende Billede i en mere udvidet Form, hvor han siger (S. 15): »Reformationen blev en Kulturrevolution. Gennem den nys opfundne Bogtrykkerkunst var der skabt Mulighed for en Folkekultur paa bredere Basis; og mange samvirkende Aarsager førte til et voldsomt Brud i Udviklingen. Kirken med den gamle Kulturtradition og Borgerskabet med de nyskabende Behov gik begge ud af Reformationen som tabende Parter. Det hedder i Ordinansen 1537

(Fortsættes Side 539)

Krigen er vendt tilbage til Europa. Der kæmpes aller paa de gamle Slagmarker, vi hører daglig Navne, der har en kendt Klang i vore Øren.

Allierede Tropper er gaaet i Land paa Kontinentet og kæmper i Bretagne, Europas Forpost mod Vest

Med Bretagne hører Europa op! Det er Okcidentens sidste og vestligste Land, og Kontinentets Sol dukker sydst i Havet bag Breagnes Forbjerge og Granitklipper.

»Det er Havet, der har formet disse monumentale Kap'er, der har mejlet disse Klippefriser, der har takket disse Kyster og snittet disse Bugter — som Perler af Smaragd og Topas ligger Breagnes Øer indfattet af Kystens vekslende Relief; saaledes beskriver en af Landets bedste Kendere den bretoniske Vidunderverden

Det bretoniske Folks Redder rækker langt tilbage i Historien — de dumdrigste Føniker har været her paa deres Opdagelsestogter og har efterladt sig lydelige Spor paa Halvøen Kelterne efterfulgte Urbefolkningen, og Udvandrere fra de britanniske

Bretagne ... Landet ved Havet

▲ Gamalt fra Bretagne
→ Søndag i Bretagne

Øer, lige Kelter, der var blevet fortrængt af fremrængende Angelsaksere, uoplygte yderligere Halvoens keltiske Gttnl.

Aantiid er svundet hen, mangl og magt, Hædrel, men een Ting er dog forli vændret: den vidunderlige, magtfulde Forening af Landskab og Bøsker. Kelternes Efterkommere er ogsaa vokset sammen med de gamle Strykke Landskommene Udtryk Og Havet, det brusende Hav, er vedblevet at vugges Velgerer ned gennem Tjænder Fugtigbed, det bringer med Golfstrømmen — det bringer siden, da de keltiske Venetierne død i Bugten ved Morbihan, og rappede Smaaskibe hører de til Island for at fange Newfoundlands Keltere er og bliver et Folk: Udholdenhed, Mod og Hæder har bærlet dem og holdt deres Levedygtig til den Dag i Dag. Ofte disse Menneskers Hjemland! Ved af Finistère, det euro-

pæiske Faslands sidste Udlober mod Allanten, er et sandt Mesterværk fra Naturens Haand. Mellem Klipperne, hvis Tinder er kronet af urgamle Borge, trænger Havet i dybe Slugter langt ind i Landet De teglrøde Klippeformationer laarner sig op til Fantasiøstre, som forudms Kæmpekræfter synes at have dannet. Breagnes Sydkyst er een levende Strimmel Land, ikke mindre forevlet, men dog ikke saa raa og vild som Nordkysten. Tydeligst giver denne Forskel i Landskabskarakteren sig Udslag i Beboernes ældgamle Klæde- dragt. Paa Vestkysten bærer Mændene blaa Jakker med hvide Knapper, og Kvinderne lader brogede Silkebaand flage fra deres ægyptiske Isishuer. Mod Nord bærer Kvinderne »Humerhalere, slive og tunge, akkurat som Landskabskarakter. Mod Syd bliver Dragterne mere farverige og brogede; guldvirkede, orangefarvede Kniplinger pryder Klæderne.

Længere inde i Landet gaar Naturens Barskhed over i Ynde. Det slenede Land ved den klip-

▲ »Kalvaria» i Finistère. Mejslet i den hærde Sten har Figurarna ovallevet Aarhundrederne

perige Kyst bliver til een gran Idyl, og mellem skovklædte Højder ligger Quimper, det sydlige Finistères Centrum: Byens gotiske Katedral er den mest fuldkomne i Bretagne.

Elhverv Land har sin egen Sjel — og Breagnes Sjel er religiøs. Det bretoniske Kulturbillede frembyder ogsaa andre Bøiser paa Religiositet end Druidestenerne, fremfor alt de saakaldte »Calvaires», i Sten udbuggede Scener fra Kristi Liv, grupperet omkring knejsende Kors eller anbragt paa en høj Triumfsøjle, originale saavel i Idé som i Udførelse.

Fra Quimper Syd til den gamle Fæstning Vannes, hvor Cæsar stridslyslene Legioner i sin Tid lød, til Nantes ved Loire, mod Øst, hvor kæmpemæssige Borge beskytter Landet som tavse Vægtene, mod Nord, hvor Saint Malo tronar paa en høj Granitklippe som een vindingelig Fæstning — det er Bretagne!

▲ Alltænstæmming ved et af Breagnes karakteristiske Forbjerge — Kap Fréhal

Tekst:

J. B.

*

Fotos:

UNIVERSA

(4)

MALINA

(1)

*

← Fiskeriflæden i St. Malo velsignes for den læger ud paa de store Fangster v. New Foundland

Kloster-Detektiven

af H. S.

(15)

»Han har nok listet sig ind i Huset, mens Broderen gik ind i Kirken for at bede Aftenbøn. Altsaa har Gerningsmanden vidst Besked med Husets Sædvaner.«

»Alle vore indfødte ved da, at vi beder Aftenbøn i Kirken Kl. 9, saa det er nok ikke saa let for Dem at finde noget Holdepunkt i denne Iagttagelse. Men for Resten, nu er Klokken 9, saa maa vi hellere holde inde for i Dag!«

»Ja, lad os det,« svarede Broder Justus. »Jeg er ogsaa træt, og i Morgen er der atter en Dag.«

— — —

Efter Højmessens stod Broder Justus uden for Kirken og mønstrede Kirkegængerne. Kun 2 af Mændene var barfodede — blandt Kvindene var der mange uden Sko og Strømper, men de kom slet ikke i Betragtning hos Broder Justus. Han hilste venligt paa dem alle sammen, ja, han indledede endog en Samtale med flere af dem, men det var kun med dem, som var af hans egen Højde. Dem spurgte han om Navn og om, hvorvidt de nogen Sinde havde arbejdet fremmede Steder. De gav beredvilligt Svar og det med saa uskyldigt Ansigtstryk, at enhver anden end Broder Justus vilde have været overbevist om deres Tilforladelighed. Men han vidste af Erfaring, at de fleste Forbrydere er store Skuespillere; tre af Mændene lagde han særlig Mærke til og indprentede sig deres Navne, fordi han hos dem alligevel syntes at finde noget mistænkeligt.

Netop som han vilde gaa ind i Huset, hørte han Præsten og Farminspektøren tale sammen. »Lige før Højmessens kom der Bud fra Keilands. Hvis De vil køre med den Skramlekasse, saa har jeg selvfølgelig ikke noget imod det, men saa maa De bare sørge for i Løbet af Formiddagen — —«

Mere hørte Broderen ikke; thi det vilde have været alt for paa-

faldende, om han var standset op. Men da han noget senere traf Præsten, spurgte han ham, hvad Samtalen havde drejet sig om. »Aah, Mr. Ballower bad sig fri paa Fredag for at køre til Queenstown og købe en Motorcykle.«

»Saa-aa-aa! Er det første Gang, Mr. Ballower har talt om den Motorcykle?«

»Nej, han har talt om den een Gang før; lad mig se, det var — — det var Torsdag Formiddag. Jeg maa vist ogsaa hellere fortælle, at Høvdingen her paa Stedet var her samme Formiddag for at bevidne sin Stammes Uskyld. Han lovede mig at gennemsøge hele Egnen og spørge, om nogen havde set en fremmed hin Onsdag.«

»Det var da en god Idé. Men hvorfor har De ikke fortalt mig det, da jeg i Gaar bad Dem fortælle mig alt, hvad der havde tildraget sig?«

»Aah, jeg syntes ikke den Historie var værd at nævne, især ikke, da jeg har faaet at vide, at Eftersøgningen og Efterspørgslen har været uden Resultat; der er ingen, der har set nogen fremmed.«

»Jamen Pater, jeg beder Dem, hold ikke noget for ubetydeligt til at fortælle mig det. Heller ikke noget af det, der vil ske i den nærmeste Fremtid. Fortæl mig alt, hvad der sker, lige meget hvor ubetydeligt det forekommer Dem. En Lægmand kan ikke afgøre, hvad der er vigtigt, eller hvad der ikke er det. De maa stole paa mit Omdømme, som jeg stoler paa Deres i teologiske Spørgsmaal.«

»Ja vel, det skal ske,« lo Præsten. »Herefter skal jeg underrette Dem om de mindste Enkeltheder. Men forhaabentlig tager De mig saa ikke ilde op, om jeg kommer til at gaa Dem lidt paa Nerverne.«

»Det kommer De ikke til, for det hører med til en Detektivs Arbej-

de at høre en Masse Ting, som maaske endda ikke er af nogen Betydning for ham.«

De følgende Dage forløb uden særlige Begivenheder. Men da de Onsdag sad ved Morgenkaffen, spurgte Justus: »Vilde Pateren have noget imod, at jeg red en Tur hjem til Cosimoaba i Dag?«

»Naa, da,« svarede Præsten, »har De allerede Hjemve; De har ikke engang været her i 8 Dage endnu. Men rid De bare, hvis De gerne vil.«

»Det er ikke Hjemve, der er Aarsag til Turen i Dag. Jeg skal nok fortælle Dem det senere.«

»Saa-aa, af mig vil De høre de mindste Enkeltheder. Og De selv, De omgiver Dem med Hemmeligheder til alle Sider,« svarede Præsten.

»Ja,« lo Broderen, »det er en Vane, som stadig sidder mig i Blodet.«

— — En halv Time senere var Broder Justus paa Vej mod Nord.

6. KAPITEL

Broder Justus red rask til, hen over den udtørrede Steppe. Temperaturen var i disse tidlige Morgentimer behagelig og frisk. Han havde taget sin Hue af og lod den lette Brise stryge gennem sit Haar. Hesten løb godt til efter 2 Dages dejligt Hvil hjemme paa Marken. Om 2 Dage var det den 21. Juni; saa vilde Vinteren begynde, stod der paa Almanaken. Saa plejede man at have det bedste Vejr til Fodbold. Justus mindedes den Tid, da han som Oxforderstudent var gaaet lidenskabeligt op i denne Sport. Mærkværdigvis havde den Begejstring været længe. I det sidste Krigsjaar blev han Soldat og lærte at ride, men kort efter var Krigen forbi, og han havde ikke længere Brug for sin Dygtighed til at ride; den kom ham først til Gode igen, da han blev sendt herud i Missionen. Men Boksekunsten havde han stiftet Bekendtskab med i Mellemtiden, Jiu-Jitsu, Japanernes kloge Metode. Den havde ydet ham mange Tjenester, ja, havde endog reddet hans Liv.

(Fortsættes).

»Udi hver Købstad skal være een Skole og alle andre Pogeskoler skulle aflægges. Skriveskoler for Dreng og Piger maa Øvrigheden forsvørge. De private Borgerskoler blev overtaget af de stedlige Øvrigheder, hvilket vil sige, at de opførte med at eksistere. (S. 17) Den intellektuelle Kultur gled tilbage. Skolerne skrumpede ind og blev fattige. De intellektuelle Forgrundsfignere, Præsten og Degnen, havde kun ringe Prestige, og de Oplysninger, som er bevarede fra de efterfølgende to Aarhundreder, kunde berettigede til at kalde dette Tidsafsnit for »de mørke Aarhundreder«.

Et levende Billede af de Vanskeligheder, som Reformationen førte ind i, møder os i den Bog, som Peder Plade har efterladt sig. Han maa tale i kraftige, brutale Vendinger. (S. 18) Bisperne stillede 1631 Forslag om, »at det paalægges Bønderne at holde en Skolemester og et lidet Skolehus«. Men Lovgivningsmagten foretog sig intet. 1736 indførtes Konfirmationen. Det var nærmest russiske Metoder, dog fra humane Synspunkter lader de sig ikke forsvare«. Om sidste Halvdel af 1700 Tallet fortæller Forfatteren (S. 22), at »Efterslægtens Skole« og »Borgerdydsskolen oprettes, men (S. 23) »alle Fri- og Fattigskoler blev nu indrettet til Industriskoler: smaa Fabrikker med Uldspindier. En detaljeret Historie af disse Skoler vilde formentlig blive et af de mørkeste Kapitler i vor Historie. 1789 nedsattes en Kommission, og Resultatet er Anordningen af 1814. Det religiøse Motiv er indestillet i Formuleringen, men mere tilbage trukket. (S. 273) Efter Grundlovens Indførelse af Trosfrihed maa den direkte religiøse Paavirkning overlades til Hjemmene og Kirken. (276) Der findes ingen Lovbestemmelse, der kræver Anvendelse af Lærebog (»Katekismus«). I Københavns kommunale Skolevæsen er Katekismus ikke paabudt — og i al Stilhed er den afskaffet i mange Skoler Landet over. Indførelsen af Luthers lille Katekismus af 1529 er — trods kirkelig Godkendelse — blevet mødt med megen Kritik«.

Efter det her anførte vil det være vanskeligt at fastholde den Paastand, at »Reformationen var et væsentligt Fremskridt i folkelig Oplysning«. I Gymnasier og de højere Skoler hersker lignende Forhold, der har ført til, at Præsterne ved Konfirmations Undervisningen klager over den store almindelige Mangel paa positive Kundskaber i Religion. Dog har Pastor Engberg gjort den Bemærkning i et Dagblad, at de protestantiske Elever fra vore katolske Skoler møder med bedre Kundskaber i positiv Form.

Lad os nu til Afveksling nyde en lille aandelig Forfriskning og med Arne Sørensen som Fører betragte Middelalderens Folkeliv i hans Bog »Funktionalisme og Samfund« 1933 S. 19: »Kirke og Kristendom er et af de mest forvirrede og holdningsløse Problemer vor Tid har. Men saadan var det ikke i det gamle Middelalder-Ribe. Kirken var dengang ikke et religiøst Problem, der kunde diskuteres. Den var simpelthen Tidens mest udviklede politiske og økonomiske Organisme, Kulturens Brændpunkt, Organ for den højeste (og eneste) Oplysning og Fremskridtets Kilde paa saa godt som alle Omraader. Det er bekendt, hvormange helt verdslige Kundskaber som Byggeteknik, Havekunst o. s. v. Munke og Præster førte med sig. De var ogsaa de eneste, der beskæftigede sig med Litteratur og det, der dengang hed Videnskab. Al Kunst, Billedhuggerarbejde og Maleri var dengang *anvendt Kunst* i Kirkens Tjeneste og dermed *social Kunst*. Maleren var religiøs, Emnet ogsaa, Køberen var Kirken. Al Kunst var bestilt Arbejde, Billedets Emne fastlagt i Forvejen. Derfor malede man direkte paa Kirkens Væg — dette er Kalkmaleriets Tid. Derved blev Kulturen organisk — det hele blev en sikker Enhed. Hundreder af Haandværkssvende arbejdede paa at udsmykke det eneste mægtige Kulturcentrum: Kirken. Lavet, Købmandsgildet, Munkeorganisationerne, enhver Stands- og faglig Forening stiller sig til Raadighed for fabrica ecclesia — Domkirkebyggeriet. Forening ved Forening udfylder denne Kultur — ogsaa Ma-

lerne organiserede sig i Lav. Det økonomiske Liv var en fast Enhed. Ribe var Danmarks største Handelsby paa Valdemar Sejrs Tid. — Men de økonomisk-geografiske Lovkrævede en anden Udvikling. *Herved opstod Esbjerg*. Havnen blev paabegyndt 1868. Der laa 3 Gaarde med 13 Mennesker — nu 32000. — Hvor blev Kirken af — vi kan ikke vente at finde en vældig altoverskyggende Domkirke som Kulturcentrum i alt dette. Allerede Luther satte Sprængstof under den mægtige katolske Organisation. Og nu findes der faa og smaa Kirker i Esbjerg«. I et let, med enkelte Streger skitseret Billede tegner den dybt følede og forstaaende Forsker Tidens Liv omkring den mægtige Domkirke i Præstegaard og Kloster med deres Præster og Munke, og disse igen i daglig Samliv og Virken med Byens Haandværkerlag. Gilder og Foreninger støttede hinanden i en eneste stor kirkelig og økonomisk, hele Mennesket omfattende broderlig Enhed, mens den stærkt voksende By Esbjerg tegner sig for ham som en Modsætning med dens faa og smaa Kirker.

Arne Sørensen hører altsaa med til den ikke ringe Stab af Forskere, der uden Skyklapper har formaet at se Sandheden lige i Øjnene og erkendt Luther som en af dem, der sprængte Kirkens Enhed. Om denne Katastrofe udtaler Professor Deissmann i Berlin sig i sin Bog »De profundis« 1925 S. 99 ved at se tilbage paa den første Verdenskrig: »Denne Tidsalder med sine stadig nye Eksplosioner af et rasende Folkens Had er en Bankerot. Selvfølgelig ikke Kristendommens men en Kristenhedens Bankerot. Navnlig den Kendsgerning, at de store protestantiske Verdensriger har sønderrevet hinanden, betyder i Kristenhedens Historie et saa dybt Fald (Tiefpunkt) og betyder i Reformations-Kirkernes Historie en Deformation af uhyggelige Dimensioner«.

En anden Forfatter, Pastor Hansen i Kropp ved Slesvig, har i Lighed med Luthers 95 Theser 1517 paa Kirkedøren i Wittenberg udgivet et Skrift »Spiese und Nägel« (Spyd og Nagler), hvori han i 95

(Fortsættes Side 541)

Liturgisk Kalender

Naar der er to Tal i Parenteserne, gælder det første Side tallet i den store Messebog, det andet Nummeret i Søndagsmessebogen.

Aug.-Sept.

27. S. 13. Søndag e. Pinse (699—(grøn) 65); 2. Bøn: St. Josef af Calasanz (1059), 3. Bøn*); Præf. (521).
28. M. St. Augustin (1060); 2. (hvid) Bøn: St. Hermes (1061), 3. Bøn*).
29. Ti. St. Johannes Døbers Hals- (rød) huggelse (1062); 2. Bøn: St. Sabina (1063), 3. Bøn*).
30. O. St. Rosa af Lima (1066); (hvid) 2. Bøn: St. Felix og St. Adauctus, 3. Bøn*).
31. T. St. Raymund Nonnatus. (hvid) (1067); 2. Bøn*).
1. F. St. Ægidius (1067); 2. (hvid) Bøn: Tolv h. Brødre, 3. Bøn: Om de helliges Forbøn ([120]), 4. Bøn*).
2. L. St. Stefan, Konge af Ungarn (1068); 2. Bøn: Om de helliges Forbøn, 3. Bøn: Efter frit Valg, 4. Bøn*).
3. S. 14. Søndag e. Pinse (702—(grøn) 66).

*) Om Fred eller For Paven ([122]). — Bønnen om Fred findes i K. U. Nr. 30, 1943 samt i Søndagsmessebogen Side 550.

NB. Naar der ikke er angivet nogen Præfation, læses alm. Præf. (525).

For Kongernes Aasyn talte jeg om dine Vidnesbyrd, og jeg blev ikke beskæmmet; jeg tænkte over dine Bud, som jeg har elsket saare.

St. Johannes Døbers Halshuggelse, 29. Aug., Indgangsvers.

12. Søndag efter Pinse

Levende Religiositet

De spedalske, som gaar hen for at lade deres Helbredelse stadfæste af Præsterne, opfylder dermed Lovens Forskrifter. Man kan ingen Bebrejdelse gøre dem. Med udover dette gør de heller intet af egen Drift; De er lovlige, og Lovens Retfærdighed, den rituelle Nøjagtighed, har gjort det af med Livet i dem. Kun i den ene kommer det levende, det personlige, til Gennembrud, og han bringer sin Velgører en varm Tak. Han gør alt saa noget af egen Drift, noget, som i og for sig ikke er forudsat i de lovmæssige Bestemmelser om, hvad der skal ske ved Renselse for Spedalskhed. I Guds Rige har en Tjeneste efter Bogstaven alene og en ydre Retfærdighed efter Loven ingen Gyldighed. Naaden er en indre Livskraft og fremkalder derfor en levende, aldeles personlig Religiositet. Guds Frelsesværk er ikke Svaret paa menneskelige Anstrengelser; vi kan ikke gøre den ringeste Fordring gældende. Alt er Naade (*Evangelium, Epistel*).

I Bevidstheden om vor egen Skrøbelighed paakalder vi indtrængende den guddommelige Hjælp, ytrer sig i Udøvelsen af de tre guddommelige Dyder, hvis Forøgelse heller ikke skyldes Bestræbelser, men udelukkende Guds Naades Raadslutning (*Introitus, Oratio, Graduale, Alleluja*).

Denne Bevidsthed om at være afhængig af den guddommelige Naade bevirker, at vi uforbehol-

dent kaster os i Guds Arme og ikke mere gør os Bekymringer om, hvorledes vort Liv skal forme sig; thi alt er i Guds Haand. Saa nærer vi det sande Offer-Sindlag, som netop bestaar i den fuldkomne Hengivelse i Guds Vilje (*Offertorium*).

Naade og Liv skænkes os frem for alt i Eukaristien, ved hvilken vi vokser i det indre Menneske (*Communio, Postcommunio*).

P. Wolfgang Czernin O. S. B.

Orgelindvielse

i St. Therese Kirke

Fredag den 25. August Kl. 19,30.

Salme: Her er Guds Hus.

Tale.

Indvielse.

Civilingeniør Erling Bache spiller:

Joh. Seb. Bach: Præludium og Fuga, G-Moll.

Partite diverse sopra: O Gott, du frommer Gott.

Koralforspil: In dulci jubilo.

Præludium og Fuga, E-Moll.

Salme: Te Deum.

Katolsk + Ugeblad

„Nordisk Ugeblad for katolske Kristne“ sammensluttet med „Katolsk Ungdom“

Udgiver: „KATOLSK PRESSE“

Redaktion: H. D. T. KIÆRULFF (ansvarshavende) og J. BERG.

Nørrebrogade 27 C, København N.

Mandag og Fredag Kl. 15—16, Tlf. Nora 61 66.

Ekspedition og Kassererkontor:

c/o Sankt Ansgars Forlag, Bredgade 67, København K.

Palæ 4777, Kl. 10-12.

Post-Giro Nr. 57042.

Annonceafdeling: Klosterstræde 23, Tlf. Central 6245. Postgiro 3608.

Abonnementspris 2,75 Kr. Kvartalet. Norge og Sverige 14 Kr. om Aaret, øvrige Udland 18 Kr. om Aaret. Abonnement tegnes paa Bladets Ekspedition eller ethvert Postkontor.

Købke's Reproduktionsanstalt

v. B. JOHANSEN

Vester Voldgade 91 . Telefon Byen 75 38

Klicheer i fineste Udførelse

Reformationen og Historikerne

(Fortsat fra Side 539)

Sætninger udtaler sig om Reformationen, hvoraf her kun skal gengives nogle: »Protestantismen har ingen Grund til at fejre Jubilæer men vel til at gøre Bod i Sæk og Aske. Den i Aaret 1517 begyndende Re-formationsbevægelse har uddrevet en Djævel, men derimod indladt 7 værre. Reformationen kan med Sandhed og Ret (mit Fug und Recht) kaldes en Deformation, fordi dens velmente Bestræbelser for største Delen er mislykket. En Reformation var dengang nødvendig, men den skete er forfejlet. Den eneste Kirke, som i Tyskland har Indflydelse, er nutildags den romerske Kirke, fordi den er katolsk. Frafaldet fra den katolske Idé (Katholizität) har tilføje Frafald fra Troen paa »Jesum Christum« som sand Gud og Frelser, ja overhovedet Frafald fra Troen paa den sande Gud, som Protestantismens Historie viser paa mangfoldig Maade. Protestantismens nuværende Signatur er Massefrafald med enkelte troende Kredse og Individier; almindelig Vantro og en Rest af Troende; almindelig Død og enkelte Livsglimt. Individualismen og Subjektivismen, som har givet Anledning til utallige Sekter, maa anses for at være Protestantismens Grundfejl og Hovedskade. At anse den Hellige Skrift for den eneste Kilde og Norm for Erkendelsen er en Ensidighed. Den rette Norm er Kirkens Overlevering, som den Hellige Skrift er en Bestanddel af. Kundskab og Viden om, hvilke Bøger, der hører til den hellige Kanon, har vi modtaget ved den gamle

Kirkens Afgørelse og Overlevering. Vi kunde, ssom Augustinus siger, ikke tro paa Evangeliet, dersom Kirken ikke vidnede for os, hvad der overhovedet er Evangelium. Festernes, Gudstjenesternes, Ceremoniernes Ordning og meget andet er kirkelig Tradition, ikke Skriftens Lære«.

Pastor Hansens Anskuelse om Reformationen er Resultatet af rolige, besindige Overvejelser og af rig praktisk Erfaring, der i korte, klare Sætninger dækker sig helt og fuldt med vore katolske Anskuelser. Og efter nu at være kommet paa tilstrækkelig Afstand fra 30-aars Krigen og Reformatorernes Had og Foragt for vor Kirke, har der i store Kredse udviklet sig en betydelig klar Forstaaelse af den historiske Udvikling, som yderligere ogsaa har bevirket en hel anden udvidet Brug af den danske Ord-bogs Sprogkat, saa at man nu betegner Reformationen som en »Ulykke« og nu bruger Udtryk og Ord som Brud, Omvæltning, Deformation og Revolution. Biskop og Præst er bedrøvet og med Graad i Stemmen melder de Pas og vil ikke mere fejre Jubilæum og Mindefest for det Brud, der skete 1536, og Folket gaar Søjlen paa Bispetorvet tankeløst og ligegyldigt forbi.

Men der er endnu en Forfatter, Preben Bille Brahe, som alle Parter kan have Gavn og stor Nytte af at lægge Mærke til, naar han, trods mange urigtige og fejle Anskuelser om vor katolske Kirke, dog kan sige kloge og vise Ord om vor Kirkes formentlige afvisende Holdning i sin Bog »Fløjtespil og Klagesang« S. 39: »Der findes virkelig indenfor den protestantisk-reformerte Verden en Bevægelse, der

har svunget sig op til et saa overlegent Synspunkt. »Evangelisk Alliance« har sat sig det Maal at slaa Bro mellem de adskilte Kirker, og den gaar saa vidt, at den staar med Haanden udstrakt til Forlig med Katolicismen, og det kan virkelig se ud, som om det er denne, som er snæver og utaalsom«.

For at forstaa Katolicismens afvisende Holdning maa man gøre sig dens Stilling til de andre kristne Religioner klar. De protestantiske og reformerte Kirker tager ifølge deres Oprindelse ikke Sigte paa Kirkens Enhed. Det er derfor, at de anerkender andre Kirker ved Siden af sig. Katolicismen derimod har altid været og opfatter sig den Dag i Dag som den hellige, almindelige Kirke; den kan derfor ikke uden at modsige sig selv anerkende andre.

Luther umuliggjorde den Vækst, der burde have fortsat i Linnien: Kirkefædre, Skolastikere, Mystikere; han sprang alle Mellemleddene over, lod haant om den historiske Udvikling og gik med et Skridt 1500 Aar tilbage i Tiden. Reformationen deklasserede Samtidens aandelige Vejledere og sate i Stedet for Bibelen. Men man kunde ikke blive enige om, hvad Sandhed var, og det varede ikke længe, før den nye Sandhedskilde havde opløst Europa i en Regn af stadig ynglende Sekter. Helt anderledes vilde Landet være kommet til at ligge, om Bibelen var blevet læst indenfor Kirkens Mure.

Forudsætningerne herfor var til Stede, hvad de mange Oversættelser af Thomas à Kempis Imitatio Christi viser. Vi vilde da været naaet til en europæisk Kultur i na-

(Sluttes næste Side)

Magasin
du Nord

... den ny Tids Stormagasin

Undervisning i **KLAVER** og **ORGEL**

KURT S. THOMSEN

Kantor og Organist ved Sankt Ansgars Kirke
Rødstensvej 25, Hellerup · Telefon Gentofte 64

Katolske Begravelser

Benzon

aut. katolsk Bedemand

Alle Aftaler kan træffes i Hjemmet

CENTRAL 1868

turlig og forædlet Fortsættelse af Middelalderens.

(S. 32) At Menneskeandelen i vor Tid og vor Verdensdel bekræfter sig selv til Fordel for Ufred og Tvivl, skyldes de Kræfter, der satte ind med Humanismen og Reformationen. Luther formaaede ikke at gennemføre det, Reformationen burde have været; hans religiøse Ideal gik paa Akkord med det rent politiske Tryk, det tyske Ridder-skab øvede paa ham, og hans humanistiske Lærdomstrang gik paa Akkord med hans katolsk-bestemte Autoritetstro. Hvis han kun havde fulgt sit dybe religiøse Kald, var han blevet et Enhedsmærke, der vilde have kunnet samle kommen-de Tidens forskellige Aandsdrifter i en mægtig og enkelt Enhed. (S. 43) Katolicismen vil i den Forvirring, som hver Dag bliver større og større, have let ved at vinde Folkets Interesser for sig i Kraft af sin Konsekvens og sin Autoritet. Den staar derfor med en fast Organisation. Hvis vor syge og splittede Kultur skal reddes fra Undergang, maa der skabes en samlende

Aandsmagt, der er uafhængig af de Grænser, der nu økonomisk, nationalt, socialt og religiøst skiller det ene Menneske fra det andet. Der maa skabes et Fredens og Tilgivelsens Sted, der kan samle de adskilte, forlige de stridende, ydmyge de store og oprejse de faldne, en international, overmenneskelig Institution, under hvis Ledelse Europa atter kan samle sig til en Enhed. Den tidligere Middelalders Kirke var en saadan Enhed. Den splittede og forvirrede Verden, der er ved at ødelægge al Kultur i sin Krigsgalskab, vil naturligvis ikke tage Hensyn til dette Raad. Men vi 400 Millioner katolske Kristne takker Gud for, at han gennem alle Tider har bevaret — og indtil Dagens Ende vil bevare Enheden i vor hellige, katolske, apostoliske Kirke ifølge Frelserens Løfte, at Helvedes Porte ikke skal overvælde den.

I. Hammermüller.

En Landsorganisation skulde efter min Formening have Hovedsæde i København (det er jo meget logisk), og have en Hovedbestyrelse med et Repræsentantskab. Organisationen kan endvidere bestaa af Kredse (ifølge Herr Petersen), som København—Sjælland o. s. v. For Fyns Vedkommende er denne Ø i sig selv en Kreds og Foreningerne derovre arbejder ogsaa som saadan.

Det er kun med Glæde, at jeg kan tænke tilbage til Fyns Ungdomsforeninger, disse kender jeg bedst og har set det gode Samarbejde. Der holdes bl. a. hvert Aar Stævne i Ringe, hvor alle Byers Ungdom kommer sammen.

Jeg er ikke i Tvivl om Samarbejde blandt Foreninger uden for Fyn, men vi hører saa lidt derom.

I hvert Fald paa Sjælland kunde Næstved Ungdom godt ønske nærmere Samarbejde med de andre Klubber.

I Forbindelse med Oprettelse af en eventuel Landsorganisation vil jeg gerne tillade mig at referere et Forslag af Pastor Doods, Nyborg. Det gaar ud paa, at Repræsentanter fra hele Landet samles et centralt Sted til Drøftelse og Oprettelse af en Organisation. Og Herr Pastor Doods foreslaar Odense (Dalum Kloster?)

Den katolske Kirkes Fremtid i Danmark er afhængig af dens Ungdom.

Det er en Nødvendighed at staa sammen og værne om Kirken og Troen og varetage dens Interesser udadtil.

I saa Fald er det vor Pligt nu at gøre Alvor af en Sammenslutning. Der kræves uhyre mange Kræfter og uselvsk Arbejde.

Men vi vil hjælpes ad.

Der er Brug for alles Kræfter og ikke mindst den katolske Presse-tjeneste.

C. Phil Hansen, Næstved.

BREVE fra LÆSERNE

En katolsk Landsorganisation for dansk katolsk Ungdom i 1944?

I et af de sidste Nr. af »Katolsk Ugeblad« er der atter en Røst (Herr J. B. Petersen) om, at Tiden snart maa være inde til at faa, Ungdommen samlet til Samarbejde, til een stor Bevægelse, der i Fremtiden skal værne om Kirken og Troen.

Bortset fra, at det kun er beklageligt, at der her i Landet i 1944 endnu ikke forefindes en landsomfattende katolsk Ungdomsbevægelse, vil jeg gerne slaa en tyk Streg under Herr Petersens Ord og i Tilslutning dertil rette den kraftigste Appel til alle, der nærer Tanke og Ønske for en organiseret Ungdomsbevægelse, at tilkendegive deres Meninger. Der hersker sikkert ingen Tvivl om, at samtlige Formænd rundtom gerne vil gaa ind for et nærmere Samarbejde.

Af Herr Petersens Artikel fremgaar, at en Ordning af en Slags tidligere har været forsøgt. Forslagene maa vel henligge et eller andet Sted, saa disse igen kunde komme frem for Dagens Lys til Drøftelse.

BOGNYT

Scheeben: Katholische Dogmatik II, Gotteslehre, Band IV	27,95
Miller: Psalmen. Lateinisch und Deutsch. Leinen	12,05
Scherer: Christliche Weltverantwortung	9,60
Knecht: Handbuch des katholischen Ehrechts	33,60
Atter paa Lager:	
Guardini: Vom Geist der Liturgie	4,30
Görres: Des andern Last ...	4,10
Verkade: Unruhe zu Gott ...	8,60
Langbehn: Der Geist des Ganzen	10,55
Svensson:	
Nonni	10,35
Die Stadt am Meer	8,70
Zwischen Eis und Feuer...	7,75
Auf Skipalon	6,90
Dörfler: Als Mutter noch lebte	8,00
Bauer: Werde Licht I-III ...	28,85

Sankt Ansgars Boghandel

Bredg. 67, Palæ 47 77, Giro 81851

Ulstrup

Billedet viser en lille Skare Katolikker i Ulstrup Søndag den 30. Juli. For første Gang havde vi reciteret Messe; og derefter var der Ungdomsmøde, hvor Pater Løn-skov talte om Niels Stensen.

Der er blevet vedtaget, at der hver Gang efter Messen holdes Ungdomsmøde, saa vi haaber, at der kan komme rigtig mange.

Pastor Scherz' Jubilæum

fejres Søndag d. 27. August med en Menighedsfest Kl. 19 i St. Annæ Skole. Der medvirker et Orkester og Kirkens Kor, som bl. a. synger en Festkantate med Tekst af Forfatterinden, Fru Karen Plovgaard. Fru Plovgaard har ligeledes forfattet et historisk Spil, der opføres ved denne Lejlighed. Det hedder »To danske Dreng« og handler om Griffenfeld og Niels Stensen. Der er Taler af Kirkens Præster, Menighedens Repræsentanter, Fru Plovgaard samt en Skoleelev. Menigheden overrækker Jubilaren en Messehagel, og Skoleeleverne kommer med en ny Skolefane, til hvis Ære der synges en Fanesang af Fru Plovgaard.

St. Mariæ Kirke

Søndag d. 27. August Kl. 8: Børnemesse med Prædiken og Børnes Fælleskommunion, Kl. 10 Højmesse. Fredag d. 1. September: Kl. 15,30—19,30 Tilbedelse. Eukaristisk Forening, Kl. 19,30 Andagt.

St. Augustins Kirke

28. August, St. Augustins Dag, Højmesse Kl. 7 og Festandagt med Prædiken Kl. 20.

Eukaristisk Forening

for Sct. Ansgars Sogn

Tilbedelsestimerne begynder Fredag d. 1. September fra Kl. 14 til Aftenandagten.

Det er af uhyre stor Vigtighed, at Damerne møder til deres fastsatte Time. Lad kun Sygdom eller anden meget tvingende Grund afholde Dem fra at komme; husk at De ved Deres Optagelse i Foreningen har forpligtet Dem til at tilbringe en Time hver 1. Fredag foran det allerhelligste Sakramente; sæt derfor alt andet til Side for at møde til Deres Time. Damerne bedes om ved Ankomsten at melde sig til »Vagten«, der sidder i øverste Bænk til højre, og i Tilfælde af Forfald at meddele dette i god Tid til Formanden, hvis nye Adresse er Pile Allé 23 A, Tlf. Eva 7091.

Erikka Scheel.

Katolsk Ungdoms Klub

K. U. K. København

Lørdag d. 2. Sept. begynder Klubben paa Vintersæsonens Møder, hvor vi samles til godt Kammeratskab, fornøjelig Underholdning og forhaabentlig rigt Udbytte ved Foredrag og Studiekredsmøder. Vi indbyder alle katolske unge til at komme til vore Møder. Nærmere Program for Aabningsmødet i næste Nummer af Ugebladet.

K. U. K. Lyngby

Klubben afholder Møde Fredag den 25. August i Præstegaardshaven. Pastor K. Geertz-Hansen holder sit Foredrag »En Apostel«.

Mødet begynder Kl. 19,30 præcis. Kom til Tiden af Hensyn til Mørklægningen. Vi byder paa flere Overraskelser.

Birgittaforeningen

Sønd. 3. Sept. Kl. 8 Fælleskommunion i Sakramentskirken. Onsd. 6. Sept. Kl. 20 første Møde efter Ferien.

Elektrisk Hostiejern

Efter gentagne Forespørgsler bliver der nu fremstillet et elektrisk Hostiejern her i Landet. Den gængse Form er til to store Hostier og tyve smaa. Prisen er ca. 250 Kroner. Omforandringer af Jern fra Gas til Elektricitet foretages. Referencer og Oplysninger gennem Telefon Bella 1700.

Vor kære Medsøster

Maria Ernestina

er afgaaet ved Døden den 8. August efter en god Forberedelse ved Modtagelse af Kirkens Naademidler.

Hendes Sjæl anbefales til alle troendes kærlige Forbøn.

Maria Søstrene,
Vejele.

Ung Pige

ca. 20—22 Aar og gerne fra Landet søges til Husgerning i Præstegaarden, Bredgade 64, København, til 1. Oktober. Henvendelse sker til Husbestyrerinde Frøken Margrethe Larsen, Bredgade 64, K. Anbefalinger medbringes.

Studerende

Der tilbydes en ung katolsk Studerende, der søger et Aftenkursus i København, fri Station og en mindre Løn imod at vedkommende om Dagen yder Tjeneste som Portner og Telefonvagt, dog kun i et Omfang, som tillader ham at passe sine Studier. Billetter mrk. »Paa Vagt« sendes til Ugebladets Redaktion.

Katolsk Hjem

i Hellerup ønsker lille Pige (Spædbarn) til Adoption. Henvendelse til Pastor Wevers, Hellerup, Bernstorffsvej 54.

Hushjælp

boende Østerbro søges. Telefon Øbro 2316 efter Kl. 15.

C. W. Kronmann

GRUNDLAGT 1852

Jern og Staal . Rør og Fittings . Pumper . Centralvarme . Sanitet . Ilt og Gas . Autogenvæjseværker . Bolte og Møtriker . Tekn. Artikler
NYKØBING F. TELEFON 203

C. J. Schledermann & Sønner

MURERMESTRE . ENTREPRENØRER
Roskilde . Allehelgensgade 18 . Telefon 122

Jernbeton

Murermester ved Sct. Maria Hospital

Udfører Arbejdet ved „Hoffmanns Minde“

Charles Jørgensen

Glarmester
Landskronagade 14
Telefon Rylvang 54

O. Hansen & R. J. Møller

Bygnings- og Maskinsnedkeri
Frederiksborgvej 70 . Taga 918 . C. 1806
PRIVAT: Damsø 2642 og Taga 8196

Køb hos vore Annoncører

Udfører Arbejdet ved Aasebakkehus

N. P. Pedersen

Snedkermester
Bolbrovej 61 . Telf. Rungsted 42

Alex J. Hansen

Ingeniør . Entreprenør . Muremester
Hørsholm
Telefoner Hørsholm 45 . 497 . 645

Monles & Andersens Eft.

K. K. L. Simonsen
Højbroplads . St. Kirkestæde 3
Central 1325
Centralvarme . Sanitære Installationer

ESBJERG

Slagterludsalget

Haderslevvej 7 . Tlf. 1951 . 1952

**1. Kl. Okse-, Kalve-
og Svinekød . Konserves**
Leverandør til St. Hedvig Klinik

ROSKILDE

Mønsterbageriet

Olsgade 17 . Tlf. 1365

*Anbefaler sig med 1. Kl.s
BAGERI & KONDITORI*
Alt i Isanretninger og Desserter

KOLDING

Kontantforretningen

M. R. Jørgensen
Kongensgade 25-27
All i Sengendstyr og Manufaktur
Lev. til St. Josephs Hospital

AABENRAA

Niels A. Nielsen & Søn

Malermestre
Telefon 528
Farve- og Tapethandel
Lev. til de katolske Institutioner

LEDIG

Brødrene Jensens

**Byggeforretning
og Cementstøberi**

NÆSTVED

Næstved Tømmerhandel

ved T. A. Meding . Tlf. 1478 (3 Lin)
Trælast & Bygningsartikler

C. Mortensen

Muremester
Gallemarksv. 23 . Tlf. 1349
Lev. til kat. Menighed.

N. Juel Pedersen

Glarmester
Ramsherred 13 . Tlf. 158
Leverandør til St. Elisabeth Hospital

Evald Nielsen

Malermester
Tlf. 659
Ny Østergade 11
Leverandør til katolsk Menighed

Herlufholm Dampmølle

og Brødfabrik A-S
Telefon Næstved 31
Lev. til de katolske Institutioner

Næstved Mælkforsyning

v. Chr. Smedegaard, Kildemarksv. 35, Tlf. 1789
Lev. til Sct. Elisabeths Hospital

R. RASMUSSEN

Riddergade 4 . Tlf. 29 . Næstved
Lev. til Sct. Elisabeth Hospital

Næstved

Kul- og Koks Kompagni

Aktielselskab
Ny Havn . Telefon 1420

**Brændsel
Støbegods . Fourage**

Fr. Brandt

Østergade 29 . Tlf. Næstved 71

Katolsk

3. September 1944

92. Aarg.

Nr. 36

Ugeblad

Paa KIRKEGAARDEN

Det var ikke for at dvæle hos de døde, at jeg aabnede Laagen ind til Kirkegaarden. Denne Gang var det for at fryde mig over Anlægget. For det kan man vist kalde saadan en Kirkegaard midt i et Villakvarter. Den er selv et Villakvarter i Miniatur. Fattige, der har levet i myldrende Kaserne med fælles Gaard, Sandkasse eller Cyklestald har ikke noget imod at ligge tæt op ad hinanden under deres evige Søvn. Anderledes er det med Fabrikker, Grosserere, Vekselere og Apotekere. De har i Livet saavel som i Døden Raad til at opretholde Afstand imellem sig. De har hver sit Gravsted nøje afstukket fra Naboens Lod, saa de ugenert kan være der med Frue og eventuelle Børn. Her er godt med Blaagran, Enebær og alle mulige Sirbuske, mens Blomsterne straalere i dristigste Farver som var det en Gartnerudstilling i Forum. Og midt i den Flora staar saa Husets Herre; nej, hvad siger jeg? han sover jo i sit skjulte Kammer. Der findes ikke en Gang en Dør ind til ham. Det, der staar her, er en Sten med Inskription: Stilling, Navn og Data. Iøvrigt er her ikke saa lidt at se og beundre. Hver lille Villahave har sit eget individuelle Præg, sit eget Udvalg af

Træer og Buske, sin egen Disposition af Bede og Bænke. Og der findes ikke to Sten, der er ens. Det er for det meste utilhuggede Bautasten: fornemme og monumentale. Hist og her er der formelige Stendysser. De er tilsyneladende paa Mode blandt de døde, disse Mindestene efter Oldtidsmønster. Der er dog ogsaa her sørget for Variation; her er Marmormonumenter med optrædende Figurer: Kvinder med opløst Haar løfter bønfoldende Hænderne op til en Erstatningsurne; Englebørn, der svæver med det ene Ben i Luften drager et Tæppe til Side. Ja, her er et stort Monument i poleret brungul Marmor, der forestiller en Kamin med et eneste levende Væsen, der holder Vagt: en Ulvespids, der sidder paa Halen og drejer Hovedet lidt, som om den hørte nogen, der kommer gaaende ...

Det slaar mig, hvor lidt kristeligt hele dette Kirkegaardsudstyr egentlig er. De faa og faamælte Inskriptioner siger gerne »Tak« eller »Tak for Minderne« eller noget i samme Dur. Paa en enkelt Sten ser jeg et Kristusmonogram: det er en Grønlandsmissionær, der her ligger og vidner i hedenske Omgivelser. Et andet Sted staar der et stort hvidt Marmorkors uden Korpus; det viser

Sankt Vilhelm
og vor Tid

Kardinal Maglione

Vort splittede Hjerte

Begravelse og Cirkus

Liturgisk Aand

sig at strække sine Arme ud over en Samling ovale Plader, der dækker over Diakonisser. Ogsaa de holder sig for sig selv i Livet som i Døden. Men udover det virker hele dette velholdte Anlæg uhyre profant, en Kirkegaard, der ikke længere staar i Forbindelse med nogen Kirke. Derovre ligger da ogsaa en ung Mand paa Maven i Græsset; han læser sin Avis og ryger en Cigaret. Hvorfor ikke?

Jeg kommer til at tænke paa de første Kristnes Begravelsessteder i de romerske Katakomber: hvordan de i Tekst og Billeder bekendte deres Tro paa Kristus og Opstandelsen til det evige Liv. Arkæologer, der en Gang omkring Aar 4000 udgraver denne storkøbenhavnske Kirkegaard maa omvendt komme til det Resultat, at Kristendommen i vore Dage indtog en forsvindende lille Plads i Samfundet. Men de mere alvorlige iblandt dem vil dog afholde sig fra forhastede Konklusioner. De vil studere disse afkristnede Kirkegaarde i Sammenhæng med de hvidkalkede Kirker og delvis forklare Fraværelsen af et kristent Præg ved at henvise til Protestantismens snævre Fortolkning af det gammeltestamentlige Billedforbud samt dens Agitation mod enhver Form for Forbøn for de afdøde. Og det er klogt.

S. W.

Munkemel

Benyt

HANDELSBANKEN

som Deres Bankforbindelse

H. HINSCH - Brændselsforretning
VESTER 601 (Forh. N. P. NIELSEN) VESTER 601
VODROFF TVÆRGADE 4
KUL - KOKS - BRÆNDE

Thor's kemiske Fabriker ^{A/S}

Thorasvej 12, N.
Central 2910
1412

**Alle Slags Sæber og
Rengøringsartikler**

Lev. til Hospitaler og Institutioner

Brug Pindstrup Tørvestrøelse

til Jordforbedring, Stald- og
Fjerkræstrøelse eller Ind-
skudsmateriale.

Pindstrup Mosebrug
Tlf. Pindstrup 13 (3 Lin.)
København: Central 8261
Forlang Brochure

G. Garth-Grüner

Landsietsagfører
Frederiksholms Kanal 6, Kbh.
Tlf.: 12,166 og 12,161

C. & L. Tofte . V. Reusch

Blikkenslager
Aut. Oas- Vand- og Sanitetsmester
Sct. Poulegade 42. Telefon Palæ 633
Privattelefon Palæ 1373
Udfører Arbejdet ved Benediktinerindeklosteret

Axel Steckhahn

Kolonialvarer og Delikatesser
Gamle Kongevej 155
Telefon 8016
Leverandør til katolske Institutioner

KØBENHAVNS BRÆNDELS KOMPAGNI

KUL KOKS

NØRREGADE 15

TELF. 9270

ROBERT HANSEN

1. Kl.s Kød, Flæsk og Paalæg
Amagerbrogade 212 A . Amager 6390
Leverandør til de katolske Institutioner

Floralin flyd. Blomstergødning
giver frodige Planter og Blomsterrigdom
Bonalln - Kompagniet A/S, København F

I. Tannenberg

Aut. elektrisk Installatør
Frederikssundsvej 148¹
Telefon Bella 384

N. A. Nørgaard

Murermester
Vandtaarnsvej 7-9, Søborg
Telefon Søborg 1968

Gør Deres Indkøb hos M. Nielsens Eftf.

Viktor Nielsen

Frugt, Grønt, Konserver m. m.
Stenosgade 3, Vester 2319 x

MIZAR *frø*

L. E. LARSEN

Sømersko

Nørrebrogade 206

HORISONTEN RUNDT

Katolsk Begravelse en Cirkusforestilling

For et Par Maaneder siden beskæftigede vi os i al Korthed med den folkekirkelige Sømandspræst, Pastor Wagner Kolpen, der havde været Gæst ved vor Pastor Alsings Præstevielse i Louvain. Efter hans egne Udtalelser i Sømandsmissionens lille Blad »Havnen« var han blevet nydeligt modtaget, især af Biskop Brems, og nu kvitterede han for Gæstfriheden ved i en Artikel »Katolsk Week-end« at aflevere en Hob uvenlige Taabeligheder om vor Kirke.

I et senere Nummer af »Havnen« har Pastor Kolpen nu afsluttet sin Artikel med bl. a. at fortælle om sin Overværelse af en katolsk Begravelse: »Tre Præster assisterede, og det hele var meget fornemt og — dyrt! Atter maa jeg sammenligne. Hvilken aandløs Cirkusforestilling, ja, jeg ved godt det lyder haardt, men saadan er det. Præsterne farer ud og ind, rasper noget for den talrige Menighed uforstaaeligt af, i Iltofsart, koster formodentlig onde Aander væk fra Kisten, med en fin Kost, som kunde være en Støvekost. Saa faar man stukket et Lys i Haanden og skal op til Præsten og kysse en Plade, *hvorfor* har ingen Katolik kunnet svare mig paa endnu! og betale nogle Mønter til Præsten. Naar Folk ligger paa de umagelige Stole og beder Rosenkransen, kommer der efter hinanden tre Mennesker, der skal have Penge —«

*

Hertil vil vi kun sige: Det er en ærlig Sag, at man savner Evnen til at forstaa andre Mennesker og andre Skikke. Og jo snævrere ens Horisont er, des sikrere er man jo altid paa det, der har Hævd »her paa Bjærget«. Men det var dog vist muligt for Dansk Sømandsmission, der tæller saa udmærkede Mænd som Kommandørkaptajn Kaj Hammerich, at lade sig betjene af Folk, som er i Stand til at fatte lidt af den aandelige Verden, de sendes ud til. I hvert Fald kunde man da lade være med at trykke Breve, hvori de røber, at de intet forstaar.

Tidens svære Kaar for Renheden

VORT splittede HJERTE

Enhver, hvem Landets Vel-færd ligger alvorligt paa Sinde, maa være bekymret over den Bølge af Sanselighed, der under Krigen overskyller Verden. Vi maa vise baade Fasthed og Mildhed — Fasthed i at forkyn- de og forklare Principperne, og Mildhed overfor det enkelte Men- neske. Derfor maa vi tage mange psykologiske Faktorer i Betragt- ning.

Renhed blandt Soldater

Vi maa f. Eks. huske følgende. Mænd, der har været ude i Krig og har været under et forfærdeligt psykisk Pres, er praktisk talt hjælpeløse, naar de faar Orlov, hvis ikke de er i Besiddelse af Principper. Og har de Principper, betyder det et nyt psykisk Pres, naar de prøver paa at efter- leve dem, skønt alle Ting gør det svært. Jeg maa dog straks tilføje, at der er to Paastande, som jeg betragter som en grov Uret mod vore Medmennesker og derfor altid bekæmper heftigt. Den ene Paastand lyder saadan: ingen (Soldat eller Civilist) kan leve et uplettet Ungdomsliv. Den anden: Hvis det lykkes for nogle, saa er det blodløse Mænd, som ikke kender Verden (Soldater! Forretningsfolk!), eller det er ekcentriske Personer. Men jeg var under hele den sidste Krig næsten udelukkende sammen med Soldater; blandt dem var der nogle Katolikker, men de fleste havde ingen klare religiøse Begreber — og der var intet, som rørte eller overraskede mig mere end den gode Kamp, de præste- rede, selv om de kun havde de mest vage Principper. Ikke-Katolikkerne udtalte sig snart lige saa aabent som Katolikkerne, og det var umuligt at tage fejl. Jeg var mere forbavset over deres Sejre end over deres Nederlag.

Hvem Guds Forbandelse hviler paa

Vi maa ogsaa regne med Ked- somheden. Soldater, som ikke er i Felten, bliver efter en meget langtrukken og trættende Dag sluppet løs og skal mere sig saa godt, de kan, ofte i et fremmed Land, langt borte fra Hjem, For- ældre, Hustruer eller Forlovede. Hvor er det svært for dem ikke at søge den heftigste Erstatning for det Liv, de lever, og som de hader. Dertil kommer, at der er saa meget, der gør det lettere for dem — ja, som *tilsigter* at gøre det lettere for dem at vælge det forkerte.

Over *dette* hviler Guds For- bandelse. Jeg tror ikke, nogen vil mistænke mig for at fordømme Morskab. Det er netop mit Princip, at de, der har været ude for en Anspændelse, bør opmun- tres og finde godt Selskab. Men hvad skal vi sige om Teatre, der opfører Skuespil, som *tilsigter* at hidse det seksuelle Instinkt, og som paa provokerende Maade averterer dermed? Eller Butik- ker, der skiltes med Bøger og Hefter, som hyklerisk foregiver at beskæftige sig med Kunst, Hy- giejne eller endogsaa Videnskab, skønt alle er klar over, at det ikke er noget som helst af dette, Køberne forventes at søge efter? Over *dette* hviler Guds Forban- delse, og over Ophavsmændene hertil kommer Syndernes Blod.

Stakkels farlige Kvinder

Og hvad skal vi mene om Kvin- der, der gør det lettere at syn- de? Ja, her maa vi først regne med Svagtbegavetheden. Halvde- len af Verdens Skøgevæsen skyl- des dette i Forbindelse med den raadende Mangel paa moralsk Opdragelse. Dertil kommer ren og skær Forfængelighed, som ind imellem viser sig i de idioti- ske Moder og »make up«, der

benyttes af ganske unge Piger. Der er ogsaa den velkendte »Uniformens Fortryllelse«, men det er noget, som mere angaar Eksperter i Psyko-Patologi. Det hele drejer sig mere om svage Aands-evner og Mangel paa Karakter end om Lasten som saadan — men intet af det lover godt for noget Folks Fremtid — thi Fremtiden er afhængig af solide Ægteskaber og sunde Børn. Naturligvis findes der ogsaa de slette og de graadige — jeg er gammeldags nok til at tro paa Klø, og ikke blot for vanartede Piger. Hvis enhver Spion eller Forræder *vidste*, at han vilde blive gen-nembanket, før han kom i Fængsel, saa opgav han nok snart sin foragtelige Haandtering. Her er Mildhed ikke paa sin Plads, saa lidt som overfor dem, der med Vilje tjener Penge paa Krigen.

»Ikke noget forkert«

Men lad mig komme mit Emne — »det splittede Hjerte« — lidt nærmere. Jeg ved, at der er dem, som stædigt paastaar, at de ikke kan »se noget forkert« i det, vi taler om. Andre begrænser deres Paastand til det, der udføres »udenfor Ægteskabet«. De er for unge til at fatte, at den, der før Ægteskabet sætter sig til Hvile i Lysternes Tilfredsstillelse som et Program for Livet, han vil praktisk talt uvægerligt være utro i sit Ægteskab. Han har aldrig sagt nej til sig selv; han har ingen Karakter dannet sig; naar han er 35, kan man ikke se et eneste Træk i hans Ansigt, der viser Selvbeherskelsen som Vane. Han er blevet en selvisk Person, som blot søger den nemmeste Udvej, og han vil ikke være nogen Nytte til som Samfundsborger.

Kender vi saadanne Mænd godt, vil vi opdage, at langt de fleste af dem taler i Selvforsvar, ikke af Overbevisning. Deres Hjerte er i Virkeligheden »splittet«. De er ikke *helt* lykkelige — ofte er de meget ulykkelige, det varer bare længe, før de vil tilstaa det, eller før de forstaar det. De føler, at de burde være »bedre«, men (som sagt) de har ikke modtaget nogen som helst mo-

ralsk Opdragelse, der kunde faa dem til at se, *hvorfor* de skulde være bedre. Her er al mulig Lejlighed til Mildhed eller, for at bruge de smukke gammeltestamentlige Ord, for Guds »Langmodighed« og »milde Miskundhed«.

Tal, saa de forstaar!

Det er ogsaa værd at huske, at der ikke findes to fuldstændig ens Mennesker. I hvert enkelt Tilfælde maa man begynde derfra, hvor vedkommende staar, og ikke ud fra en abstrakt Teori eller fra Guds Lov som saadan. De regner den ikke for noget. Vor Herre, siger St. Markus, talte til Folket »paa den Maade de kunde forstaa«. Selv til Apostlene sagde han: »Jeg har mange Ting at sige Eder, men I kan ikke tage imod dem nu ...«

Vil, og vil dog ikke

Jeg er meget glad for at rette Tankerne mod Salmernes vidunderlige Opvisning af menneskelig Natur, »bragt i Vildrede af Gud«. I den 118. Salme (Vers 25 og 31) siger Salmisten: »Min Sjæl klynger sig til din Lov«. Hebræeren mener sikkert: »Jeg er forfulgt og meget ulykkelig, men alligevel er jeg besluttet paa at adlyde din Lov«, og vi har selv Lov til at erkende dette Faktum i vor egen aandelige Tilstand. Den ene Halvdel af mig klynger sig til Jorden, til Støvet, men alligevel er der en Del af mig, som klynger sig til det rette, til det, som bærer Lighed med Gud. St. Paulus følte sommetider dette — »Gud, befri mig fra dette Dødens Legeme«. Jeg tror ikke, han mente den kødelige Lyst, men han følte en *Konflikt* i selve sin Sjæl. »Jeg ønsker dette — og jeg ønsker det ikke!«

Hjemvé efter Skarnet eller efter Gud

Jeg prøver at udtrykke min Sympati med alle unge Mænd og Kvinder, som finder Livet under Selvkontrol vanskeligt at praktisere, men samtidig søger jeg og

saa at udtrykke min Vished — ikke blot som Katolik, men som Ven af vor menneskelige Natur — min Vished om, at Slaphed paa dette Felt er en Katastrofe, baade for det enkelte Menneske og for det, vi haaber, at vort Land maa blive til.

Der taltes i sin Tid om »nostalgie de la boue — Hjemvé efter Skarnet«. Selvfølgelig har den jordiske Del af os en Tendens mod Skarnet. Men Gud har nedlagt noget i os, som ikke er hjemme dér. Vor sande Hjemvé gælder Ham. »Fecisti nos ad Te«. »For Ham selv har Han skabt os; vi er skabte for Ham, og vort Hjerte er uroligt, indtil det hviler i Ham«. Vort *Hjerte*. Det er det inderste i os. Vi kan snakke, diskutere og finde psykoanalytiske Forklaringer paa Samvittigheden — saa staar det dog fast, hvad den romerske Digter sagde om ham, der havde vendt det rette Ryggen: »Virtutem videant, intabescantque relicta — Lad dem faa Øje paa Dyden og blive syge, fordi de har forladt den«.

Ukyskhedens Følger

Hvorfor kan Mennesker ikke se Ukyskhedens forfærdelige Følger. Øjeblikkets frygtelig store Barsedødelighed blandt Børn udenfor Ægteskab, Kønssygdommenes grufulde Vækst i forskellige Lande? Den Ødelæggelse af Fremtiden, som skyldes Børnebegrænsningen? Den Kræft i Hjertet af alle Folkeslag, som Skilsmisserne er? Har ikke jeg selv — skønt fremmed og Klostermand — oplevet fire Selvmord af denne Grund?

Klyng dig til Gud!

Jeg nævnte to Tekster om at »klynge« os — klynge os til Skarnet, klynge os til Guds Lov. Her er en tredje: »Min Sjæl klynger sig til Dig! (Salme 62,9). Du ønsker ikke at kaste dig i Sølet, og maaske finder du det svært at klynge dig bare til en Lov. Saa klyng dig til Gud. Gør du det? I daglig Bøn? I Kommunionen? *Vil du gerne gøre det?*

Jeg sagde for nylig til en ung Mand: »Her er en Maade at øve Selvkontrol paa ...« Han svarede: »Men hvem *ønsker* at øve Selvkontrol?« Man kunde sige: »Dette er et fuldent Et eksempel paa *daarlig Vilje*«. Men det er ikke rigtigt. (Han er den sidste til nogeninde at høre om 'Katolsk Ugeblad', men selv om han læste dette, vilde han ikke indvende noget ...) Forstod jeg efter nogle Dages Samtaler, at han var *tilfreds* med sin Levevis? At han i sit Indre havde Fred? Nej, langt fra.

Hvis de kunde se!

Langt fra. Ganske vist havde han ingen Interesse for sit Lands Fremtid. Han vilde gerne slaa sig ned i et lille Hus, hvor han kunde have det bekvemt, naar han havde tjent Penge nok dertil. Hvis dette var *alt*, hvad der fandtes i ham, vilde jeg opgive ham som Individ og som Borger. Hvad han vilde blive til i 40 Aars Alderen, vilde være grufuldt. Og som 60-aarig vilde han være en Ynk. Men hvis han endnu som *ung* kunde faa noget *bedre* for Øje — hvis han kunde blive hjulpet til at *se* og lidt efter lidt *vælge det*, som han inderst inde vidste var bedre — hvor fint et

Menneske kunde han da ikke blive, og hvor stor en Hjælp for andre! Men han er kun I blandt 1000.

Hvem hjælper dem?

Unge danske Katolikker, hjælper I saadanne Mænd? Det er jeg vis paa, at I gør. Men allerførst maa I gøre det ved selv at klynge jer til *Gud* (i jeres egne Vanskeligheder, der — fysisk — ikke er mindre end deres). Lovløshed er Kaos; en Lov fortæller jer, hvad I bør gøre, men den hjælper jer ikke til at gøre det. Kristus siger, at ikke en Tøddel af Loven vil blive afskaffet, men *Han* kan *hjælpe* jer med at opfylde den og dermed komme til at ligne Gud og kunne være andre til Nytte. Indrøm, at I har et »splittet Hjerte«, at I gerne vilde gøre saa meget, som I dog ikke vil gøre, og at vor Vilje ikke er stærk nok uden vor Frelseres Hjælp. Men saa kan I ogsaa, stærke i *Ham*, drage ud for at hjælpe dem, hvis Manddom siver bort i Ingenting. Red jer selv og dem og eders Land og vær med til at skabe Guds Rige. Sanseligheden fører ikke Mennesker et eneste Skridt mod dette Maal.

C. C. Martindale S. J.

den aktive Deltagelse i Liturgien sædvanligvis være begrænset til den regelmæssige Deltagelse i Messen og Benyttelsen af Sakramenterne — specielt den hyppige Modtagelse af Kommunionen.

Men den liturgiske Aand (maaske var det bedre simpelthen at sige: den katolske Aand) sætter de Mennesker, som saaledes søger at praktisere deres Religion saa trofast som muligt, i Stand til at forstaa, at det er *som Lemmer paa »Kristi mystiske Legeme«* at de slutter sig til Messeofferet og modtager Sakramenterne — og altsaa ikke blot som Enkeltmennesker, der tilfredsstillter deres private Andagt.

Selv om Messen bliver frembaaret under de mest private Former, er den altid den universelle Kirkes fælles Offer. Og selv den enlige Kommunikant ved en aarle, stille Messe udfører en liturgisk Akt — Deltagelsen i det Offer, som den hele Kirke frembærer — og han er derved forenet med alle det mystiske Legemes øvrige Lemmer i Kristus vor Herre, som han modtager i sin Sjæl.

Den liturgiske Aand hjælper os til at betragte vort katolske Liv som et ægte Apostolat, der udføres til Guds Ære og Frelse for Sjælene — ikke blot vor egen. Naar vi trofast opfylder vor Religions Pligter i denne Aand, saa hjælper vi den »mystiske Kristus«, hvis »Lemmer« vi er, med at udføre Forløsnings Gerning. Den liturgiske Aand faar os til at *leve* vor Tro, idet vi bringer den i sand og stadig Kontakt med vort daglige Liv.

Men vi maa gøre os den Ulejlighed at *lære* vor Tro og søge at forstaa og værdsætte dens Udtryk i Liturgien — vi maa blive helt »hjemme« i den. Den første og vigtigste Lektie, vi skal lære af Liturgien er, hvad man kan kalde Orienteringen af vor religiøse Tjeneste, d. v. s. at den først og fremmest gælder Gud, ikke os Mennesker. Den drejer sig principielt om at *give* Gud noget og ikke om at faa noget af ham. Den centrale Akt i den liturgiske Gudsdyrkelse er derfor

Katolsk Liv og Liturgi II

LITURGISK AAND

At være i Besiddelse af liturgisk Aand vil ikke sige, at man har æstetisk Nydelse af liturgiske Gudstjenester, af Paramenter i rette Tilsnit og af korrekt udstyrede Kirker. Det betyder heller ikke bare, at man tager udvortes Del i saa mange liturgiske Funktioner som muligt, eller at man foretrækker Vesper frem for »Andagt med sakramental Velsignelse«. At eje liturgisk Aand vil sige, at man værdsætter Liturgien som den Gudsdyrkelse, der udføres af Kirken, d. v. s. af »Kristi mystiske Legeme« — og som altsaa er den Gudsdyrkelse, der er efter Guds

egen Vilje og derfor at foretrække frem for nogen anden.

Værdsætter man Liturgien paa denne Maade, maa det føre til, at man søger at holde sin egen Gudsdyrkelse og private Andagt i stadig Berøring med Kirkens, og at man bestræber sig for at tage saa aktiv Del som muligt i hele Kirkens Gudsdyrkelse.

Hvor megen aktiv Deltagelse i Liturgien dette kan føre til, maa veksle alt efter det enkelte Menneskes særlige Forhold. For de fleste Mennesker ude i Verdens travle Liv og for de unge, som nylig har forladt Skolen og nu skal tage fat ude i Verden, vil

det hellige Messeoffer — hvori Guds Kirke ofrer Gud hans Søns, Jesu Kristi Legeme og Blod som det højeste og rettelige Udtryk for Menneskehedens Hyldest.

Det er, selv i vore Dage, hvor der gøres saa meget ud af Ud-dannelsen, saa faa Katolikker, der har virkelig klare Idéer om Messen. Og dog er det Messen, det gælder i alle Spørgsmaal om Religion. Det var Messen, det gjaldt i den store religiøse Opstand, vi kalder Reformationen, og det er Messen, der er den afgørende Forskel mellem katolske og protestantiske Forestillinger om Gudsdyrkelsen. Fra forskellige Sider indenfor de protestantiske Kirker beklager man, at der ved Reformationen blev kastet saa meget over Bord, og man laaner adskilligt fra vor Messebog, vort Breviar og vore Andagtsbøger. Men intet af dette kan ændre ved den Kendsgerning, at Reformatorernes Hovedbestræbelse gik ud paa at udrydde Offertanken i den kristne Gudsdyrkelse, saa der kun blev *Mindet* tilbage om et Offer, frembaaret i ældgamle Dage.

Naturligvis maa den enkelte menneskelige Sjæls Behov tages med i Betragtning, men den katolske Liturgis Hovedgenstand er den *Dyrkelse*, der skyldes Gud af hans Folk. Liturgiæns Aand kan næppe udtrykkes bedre end med Ordene i Kirkens egen Lovprisningshymne *Gloria in excelsis*: »*Gratias agimus tibi propter magnam gloriam tuam — vi takker dig for din store Herligheds Skyld.*« Kirken takker Gud, ikke blot og ikke først og fremmest for hans Gaver til os, men frem for alt for *Ham selv*.

Fadervor, Herrens eget Forbillede for enhver Bøn, er det store Eksempel paa at »sætte de første Ting først«. Den begynder med Hyldest til Gud: »Helliget vorde dit Navn« — d. s. v. maatte dit Navn erkendes som helligt — »til os komme dit Rige, ske din Vilje som i Himlen saa og paa Jorden«. Disse Bønner har deres Plads før noget menneskeligt Behov. *Gloria* takker Gud for, hvad han *er*. Denne Taksigelse og Lov-

prisning af Gud som Gud er selve Kendetegnet paa kristen Gudsdyrkelse, saaledes som vi ser af selve Navnet paa den helligste Ritus — den »hellige Eukaristi« — for Eukaristi er afledet af et græsk Ord, der betyder Taksigelse.

Kirkens Takkeoffer, den hellige Messe, er dens Appropriation af vor Herres eget Offer i Nadversalen »før hans Lidelse«. Kirken er den »mystiske Kristus«, ikke blot fordi den forkyn-der hans Lære og udøver hans Autoritet, men ogsaa fordi den frembærer hans eget Offer og gennem alle Tider fortsætter hans egen Forløsergerning.

Men hver enkelt Katolik bør stræbe efter at være en »mystisk Kristus«. Tertullian, en af de første Kirkefædre, erklærede: »En Kristen er en anden Kristus.« For at være værdige til Kristennavnet maa vi søge efter Evne at genfremstille Mesterens Liv i vort eget Liv og saaledes opfylde Apostelordet: »Jeg lever, dog ikke jeg, men Kristus lever i mig.« For at kunne dette maa vi ikke nøjes med at se tilbage paa Kristi Eksempel i Evangelierne Beretninger. Vor Herre er ikke bare en historisk Person, der levede for mange Hundrede Aar siden. Han lever *nu*, ikke blot i Himlen ved Faderens Højre, men paa Jorden i hans Kirke og i Eukaristiens reelle Nærværelse — Offer og Sakrament.

Som Lemmer paa Kristi mystiske Legeme er vi aldrig skilte fra hans Offer, som bestandig frembæres et eller andet Sted paa Jorden. Vi kan og bør ofre alle vore daglige Gerninger, vort Arbejde, ja ogsaa vore Fornøj-

elser, i Forening med det hellige Offer. Naar vore smaa Tilbedelsesakter saaledes bliver eet med hin højeste religiøse Akt, stiger de op for Guds Trone »som Vel-lugt for Herren«. Paa denne Maade kommer Frelserens levende Nærværelse og Aktivitet indenfor vor Rækkevidde i den hellige Liturgi.

I Praksis vil, som allerede sagt, Omfanget af Lægfolks liturgiske Liv afhænge af hver enkelt Stilling, Kald og ydre Forhold. Men *Kærnen* maa være den samme for alle. Der hvor St. Benedikt i sin hellige Regel taler til sine Munke om det hellige Officium, som de skulde fejre hver Dag, siger han: »Lad intet andet træde i Stedet for Guds Gerning« — med dette Udtryk omtalte han altid det liturgiske Arbejde. Blandt Benediktinerne er disse Ord blevet et Ordsprog, som minder om, at deres Liv frem for alt er en Gudsdyrkelse. Men Ordene kan anvendes paa alle Livsforhold. Hvilken Stilling vi end indtager, og hvilke Opgaver og Interesser vi end maatte have, maa intet, hvor vigtigt det end er, faa Lov til *at træde i Stedet for* eller alvorligt og varigt at hindre os i at opfylde vor Gudsdyrkelse.

Tværtimod bør vi gøre alt, hvad vi har for, til en Del af »Guds Gerning«, idet vi søger at udføre vor daglige Beskæftigelse i den glade Lovprisningens og Taksigelsens Aand, som er Messens Aand. Da kan hele vort Liv beherskes af Messen og indvies til Gud og hans Tjeneste. Og da er i dybest Forstand vort hele Liv blevet liturgisk.

Benedict Stuart O. S. B.

Jesus Kristus XXXI

„Jeg er Opstandelsen og Livet“

Efter Jesu Lidelse og Død kommer hans Opstandelse. Efter Langfredagen kommer Paaskehøjtiden. Herrens Fornedrelse kan kun være en Overgang; det sidste Ord i hans Liv maa absolut

være Ophøjelse. Denne Sandhed skal vi nu dvæle ved, og med Sandheden skal ogsaa Paaskens Jubel og Haab holde sit Indtog i vore Hjerter. Vort Indre skal genlyde af et sejrsglad Alleluja.

Hvis bare man flygtigt læser det Sted i Evangeliet, hvoraf Overskriften er taget (Joh. 11), vækkes Paaskestemningen. Paa en af de mest mindeværdige Dage i sit jordiske Liv stod Jesus ikke langt fra en Grav, d. v. s. fra Dødens ellers saa faste Borg, og erklærede højtideligt: »Jeg er Opstandelsen og Livet«. Disse Ord var Forberedelsen til Lazarus's Opvækkelse, det Mirakel, som skulde faa de tilstedeværende til at føle, hvor stor Guds Magt og Godhed er, og hvem den Mand egentlig var, der turde sige den Slags uhørte Ting. For hvad kunde det nytte at tale om Opstandelse og Liv udenfor en Klippehule, hvori den grusomme Død allerede øvede sit Hærværk paa Vennens Legeme, hvis Jesus blot var Menneske og ikke tillige Guds væsenslige Søn? Men da han straks derefter kaldte Lazarus tilbage igen fra Underverdenen, saa har vi heri et uimodsige- ligt Bevis paa, at han virkelig var, hvad han udgav sig for at være, nemlig den evige Gud og højeste Herre over Liv og Død, og hele Begivenheden i Betanien er som et storslaaet Varsel om et endnu større Mirakel, som den samme Jesus vilde virke paa sit eget Legeme, da det rejste sig igen fra sit Leje og i ubeskrivelig Kraft og Skønhed gik frem af sin Grav. Ikke mindre er den en Anskueliggørelse af, hvad du og jeg har at vente, naar Menneske- slægtens Dage engang er talte. Vi véd, at Jesus til den Tid igen kommer til Syne paa Himlens Skyer, og at en Ærkeengel i hans Navn med en Basun byder store og smaa at forlade deres Grave og at opstaa til evigt Liv. Hvor er det ikke overvældende at blive mindet om den Slags Ting! Vi gaar dem imøde alle sammen uden Undtagelse. De indtræffer med Sikkerhed og er afgørende for hver især af os.

Vore Forfædre i Troen, de romerske Kristne i Martyrtiden, var meget stærkt grebet af disse Tanker og smykkede Katakombernes Vægge med Billeder af Lazarus' Opvækkelse. Endnu den Dag i Dag mærker man, at det Ord, vor Frelser sagde ved

Kardinalstatssekretær Maglione død

Det pavelige Statssekretariats Chef, Kardinal *Luigi Maglione*, er afgaaet ved Døden, 67 Aar gammel.

Med Kardinal Maglione har Kirken mistet en af sine dygtigste Diplomater, og Kardinalkollegiet tæller herefter kun 41 Medlemmer. Posten som Kardinalstatssekretær anses med Rette for at være den vigtigste indenfor Kirkens Diplomati efter Paven, og Pius XII — der selv

denne Lejlighed: »Jeg er Opstandelsen og Livet«, gav dem det Mod og den Kraft og Udholdenhed, hvormed de sejrrikt bestod den Kamp, som de maatte føre for deres Tros Skyld. Lad os da lære af dem, følge deres Eksempel og fordybe os i det Haab og den Lykke, som er udtrykt i et saa overraskende Ord som dette: Jeg er Opstandelsen, jeg er Livet.

Hvad vi selv mener med Ordet »Liv«, for at begynde med det sidste, ved vi meget godt. Vi tænker først og fremmest paa den Aarrække, hvori vi faar Lov til at bruge vore legemlige og sjælelige Kræfter og nyde de Gøder og Glæder, som vi finder paa Jorden. Denne Form for Liv er sikkert en værdifuld Gave fra Gud, som vi bør sige Tak for og benytte efter Herrens Hensigt og Bestemmelse. Men ingen kan være blind for den Kendsgerning, at det naturlige Liv ikke tilfredsstiller vore dybeste Ønsker og Længsler, men tit piner os meget. Vore Levedage er jo som Klæder, der opædes af Møl; de flyr som en Skygge, der ikke kan staa stille, og de svinder bort som Røg i Luften. De bringer den ene Skuffelse og Sorg efter den anden, og hvem der forsøger at stille sin Sjæls Hunger og Tørst med jordisk Velvære, jager kun efter Vind. »Tomhed uden Ende«, udraabte derfor ved dette Syn Prædikerens i gamle Dage.

(Stultes Side 556)

beklædte denne Post indtil han valgtes til Pave — vidste hvad han gjorde, da han i 1939 udnævnte Kardinal Maglione til sin Efterfølger.

Luigi Maglione kom tidligt — ligesom Pius XII — ind i det kirkelige Diplomati, men vandt sine egentlige diplomatiske Sporer under den forrige Verdenskrig som Nuntius i Bern. Senere sendtes Nuntius Maglione til Paris, hvor han virkede indtil Pave Pius XI kaldte ham

Kardinal Luigi Maglione

tilbage til Rom og tildelte ham Kardinalshatten. Opholdet i Frankrig blev en bevæget Tid, hvor det kom til Sammenstød mellem ham og Action Française, men ved sin faste og forstandige Optræden formaaede Mons. Maglione at skabe Respekt om sig og styrkede derved Kirkens Position.

Foruden at være en fremragende Diplomat var Kardinal Maglione et mildt og fromt Menneske, som paa sine forskellige Poster rundt om i Verden formaaede at vinde Venner, deriblandt ogsaa adskillige Danskere.

Indtil Udnævnelsen af en ny Statssekretær foreligger, varetages Statssekretariatets Forretninger af Sekretæren for ekstraordinære Angiggender, Mons. *Domenico Tardini*.

*

I Onsdags (23. August) modtog den hellige Fader den britiske Premierminister *Winston Churchill* i Privataudiens og underholdt sig med denne i tre Kvarter. Audiensens Varighed betegnes i diplomatiske Kredse som overordentlig lang i Særdeleshed for et Statsmandsbesøg.

U. E. O.

↑ Man befinder sig faktisk i Biblens Land, naar man betragter dette egenartede og righoldige Museum ... og Biblens Tid rykker en paa nært Hold, naar man ser de mange forskellige Ting, der nævnes i de hellige Bøger, saasom Dyr, Planter, Sten, Stoffer, Mønter o. l.

Midt i det gamle Rom, paa den fornemme Piazza della Pilotta, ligger det *pavelige Bibelinstitut*. Denne Institutions religiøse og videnskabelige Betydning maa ses paa Baggrund af de Bevægelser, der i Tidens Løb saavel i som udenfor Italien er blevet rettet mod den katolske Kirkes Lære om de hellige Bøgers Affattelse og Udlægning samt de stadig tilbagevendende Angreb — fra protestantisk og rationalistisk Hold — mod den katolske Opfattelse af Biblens guddommelige Inspiration, og sidst men ikke mindst paa Baggrund af den stadig levende Bebrejdelse, at Katolikkerne er bibelfjendtlige, eller som Luther udtrykte sig: holdt Bibelen nedlaaset i Kasser.

*

Da »Osservatore Romano« i 1909 offentliggjorde den apostolske Skrivelse »*Vinca Electa*« om Institutets Oprettelse, bemærkede Bladet med Rette i sine Kommentarer: Det pavelige Bibelinstituts Oprettelse betyder i sig selv en højtidelig Protest mod de Angreb, der paa staar, at Kirken er en Fjende af videnskabelige Fremskridt. Kirken

har ikke nogen Grund til at frygte noget Fremskridt, ej heller den sande Videnskabs Nyvindinger. Sandhedens store Fjende er ikke den alvorlige, betydelige Forsker, men den opblæste, halvdannede Altmuligmand. Derfor opfordrer den hellige Fader alle sine dertil kaldede Sønner til at besøge Institutet, for at de kan uddannes med alle den moderne Videnskabs Midler til Forsvar og Fremme af den sande Lære om de hellige Bøger.

*

Den, der træder ind gennem Bibelinstitutets Port, føler sig som hensat til en helt anden Atmosfære, der virker samlende og beroligende paa en — er det mon en Gave fra den lille hvide Gudsmoder, der byder en velkommen straks naar man har sat Foden indenfor? Og Bygningen ligner i det store og hele alle andre Studieanstalter: den rummer

➤ Undervisningen foregaar til Dels foran store Relieffer af Palæstina paa Biblens Tid

Det pave

↑ »Il Pontificio Istituto Biblico« paa Piazza della Pilotta

Læsesale, Auditorier, et bibelsk-orientalsk Museum, Bibliotek, Kapel og giver endvidere Husly til de Patres af Jê Selskab, der leder Institutet. Den Fremmedes Interesse saaler sig selvsagt i første Række om Museet og Bibliotek

Bibelinstitut i Rom

: J. B.

Fotos: Universa (4)

et har til Huse i to store Sale midt mellem esalene i første Etage, af hvilke den ene er dekoreret med Fresker af den kendte franske Maler Nicolas Poussin. I disse to Sale findes et væld af Materialer — systematisk ordnet — af de forskellige Genstande og Utskæringer fra Palæstina, Syrien, Babylon og Ægypten samt Samlinger af Dyr, Mønter, Medailler, Indskrifter, Dokumenter o. s. v., der tjener til Belysning af de hellige Bibelsteder. Møntsamlingen rummer bl. a. mønter fra Pilatus' Tid; enkelte velbevarede mønter svarer til de i Evangelierne nævnte mønter, saasom den fattige Enkes Obol og den rige Mandens Denarer. Endvidere findes en Samling Kileskriftstavler fra Babylonien, en Samling af Nebukadnesers store Cylinder, hvorpaa Belysningen af alle hans Bygninger findes optegnet. Endvidere findes flere velbevarede Mumier. Adskillige store Fremstillinger fanger den Besøgendes Interesse, bl. a. en Fremstilling af Palæstina, af Ju-

dæa samt af Byen Jerusalem, endvidere en Fremstilling af Kalvariabjerget med Omgivelser, nøjagtig saaledes som det var paa Vor Herres Tid.

I anden Etage findes Biblioteket, der tæller Hundredtusinder Bind, hovedsageligt med Henblik paa bibelske og orientalske Studier. Det omfatter en stor Samling Kildeskrifter og ældre Bibeludgaver i fotografiske Gengivelser; Kilderne er overordentlig righoldige, og alt, hvad begge Studiegrene har Brug for, er til Stede, hvad enten det drejer sig om Leksika, Kommentarer eller Tidsskrifter. Med Henblik paa Instituttets Formaal er det endvidere paakrævet, at Disciplinerne politisk Historie og Religionshistorie, Biografi og Arkæologi samt Linguistik er rigeligt repræsenteret. Man kan roligt sige, at der ikke findes et eneste Værk af Værdi, der ikke findes her.

*

Det omfattende Bibliotek er selvsagt ikke blot af Værdi for selve Instituttets studerende, men søges ogsaa af Videnskabsmænd og Forskere fra nær og fjern. Instituttets Professorer udgiver tre ansete Tidsskrifter, nemlig »Biblia«, »Verbum Domini« og »Orientalia«.

Denne intensive Virksomhed finder sit naturlige Midtpunkt i det stenningsfulde, lille Kapel, der er afpasset til den strenge Alvor i det antike Palads.

Bibelinstituttet driver en Afdeling i det hellige Land, hvor man med regelmæssige Mellemrum foretager Udgravninger, og disse Fund er til uvurderlig Støtte for Bibelforskningen

Kloster-Detektiven

af H. S.

(16)

Og nu var han ganske pludselig blevet sat til at løse en Opgave i sit gamle Fag. Men trods alt kunde han ikke rigtig glæde sig derover. Underligt nok. Saadan helt let var Arbejdet heller ikke, og om han vilde naa et Resultat, var han heller ikke vis paa. Endnu famlede han kun rundt i Mørket. I sine Tanker lod han Rækken af de mistænkte passere Revue. Den ene kunde lige saa godt være Gerningsmanden som de andre. Og maaske var ingen af dem Forbryderen. Maaske var det en helt fremmed, som han aldrig havde hørt noget om. Saa kunde man begynde om igen. Selvfølgelig var det en stor Glæde, naar den samlede Presse lovpriste en i høje Toner, men alligevel, det var dog kun Forfængelighed at smigres deraf. I London havde man sikkert ogsaa forlængst glemt hans Navn, og andre var kommet i Stedet for ham. Man savnede ham ikke. I hans Hjerte sneg sig en hemmelig Tvivl ind! Var det mon nu alligevel saa ønskværdigt at blive Detektiv igen?

»Men er det Dem?« raabte Pater Wendelinus, da Broder Justus red ind i Gaarden. Br. Amillianus kom løbende ud af sit lille Træskur, som han med en flot Betegnelse kaldte: Værkstedet. »Ak«, sagde han, »skal jeg allerede tilbage til Zigudu? Jeg er da hverken helt eller halvt færdig med mit Arbejde.«

»Nej, nej,« svarede Br. Justus, »det varer længe. Jeg er blot kommet hjem for at telefonere.«

»Hvad siger De? Det kunde De dog nemmere have gjort fra Cosimvaba.«

»Det passer! Men man skal nu ikke altid gaa den nemmeste Vej.«

»Aah — — De har fundet et Spor?«

»Ja, det er det værste ved det, at jeg har fundet alt for mange. Saadan er det altid, at man maa forfølge en hel Masse Spor uden at vide, om nogen af dem fører til Maalet.«

Under denne Samtale havde Br. Justus trukket Hesten ind i Stalden. »Brune« her har løbet storartet. Han skal have sig et ordentligt Foder nu som Belønning. Saa løber han ogsaa saa meget hurtigere tilbage til Cosimvaba igen i Aften.«

»Saa-aah, skal De tilbage igen i Dag?« spurgte Paater Wendelinus.

»Ja, det er nok det bedste. Man ved ikke, hvad der kan være sket derovre i Mellemtiden. Jeg havde heller ikke ovovet mig derfra, hvis det ikke havde været saa vigtigt.«

»Naa, men kom De nu heller indenfor og faa en Forfriskning. De maa da trænge til noget ovenpaa den lange Tur. Hvad vil De helst have,« spurgte Præsten.

»Helst Kaffe,« svarede Broderen.

»Timbani,« raabte Præsten ind i Køkkenet, »kan De lave os en god Kop Kaffe? — Og De Br. Amillianus, De maa hellere lukke Hytten derovre for i Eftermiddag. Det kan De nok være bekendt, naar vi faar saa fine Gæster.«

»Vil De telefonere nu?« spurgte Præsten.

»Nej, det er nok bedst at vente, til Kokken har været herinde med Kaffen. Jeg vil helst ikke have, at nogen overværer den Samtale. Ja, De og Br. Amillianus kan selvfølgelig sagtens høre den.«

»Saa ryg De en imens,« sagde Pateren og hentede sin Cigarkasse frem af Klædeskabet.«

»Nej,« mange Tak, det er ikke saa godt nu paa en tom Mave.«

»Naa, men saa vent De kun, og lang saa selv bare til, naar De vil have en.«

Snart efter bragte Kokken Kaffen, og da han havde forladt Værelset, hørte Pater Wendelinus og Br. Amillianus følgende Samtale:

»Queenstown 185! — Ja — Gud være lovet, det er Dem, Hr. Kriminalinspektør. Her er Harry fra Scotland Yard — ja, det er mig, — — nu Broder Justus fra den katolske Mission i Cosimvaba — — Saa, saa! Nu maa jeg hellere

fortælle Dem, hvordan jeg dengang klarede Brown-Sagen. — Naa, maaske husker — — Jeg gratulerer. For en Kriminalinspektør er en god Hukommelse til uvurderlig Gavn. — — Jo, jo, det lover jeg Dem; jeg skal nok huske at fremstille mig for Dem, næste Gang jeg kommer til Queenstown. — — Tak — — Ja, naturligvis er det p. Gr. af »Forretninger«, jeg ringer. De kan gøre mig en stor Tjeneste. Om der kommer noget ud deraf, det ved jeg ikke. — Men altsaa: I Morgen, nej, i Overmorgen kommer en Mr. Ballower, John Ballower, en Mulat, til Queenstown fra Cosimvaba Missionsstation. Sandsynligvis først sent paa Eftermiddagen — — Ja, ja, rigtig gættet. Vil De være saa god. Og vil De saa give mig Besked derom paa Lørdag. Ikke til Cosimvaba, men til Keilands Mission. Jeg er der ved Middagstid — — Nej, ellers intet — — Jeg fortæller Dem det, naar vi ses. — — Altsaa, Lørdag Middag! Farvel.«

»Det fik vi ikke meget ud af at høre paa!« udbrød Præsten. »Her sidder man musestille et helt Kvarter og begriber ingenting.«

»Saa kan vi række hinanden Haanden,« svarede Br. Justus, »jeg opdagede ogsaa kun, at Kriminalinspektøren er en særdeles klog Mand.«

(Fortsættes)

Valfarten til Æbelholt

Programmet for Valfarten til Æbelholt den 10. September er saaledes:

Fra Københavns Hovedbanegaard Kl. 7,59. I Hillerød 8,57. Processionen udgaar fra Sankt Vilhelms Kapel Kl. ca. 9,15. Messen læses Kl. ca. 10,15. Hjemtur fra Hillerød Kl. 16,36. Andre Oplysninger kan læses i Katolsk Ugeblad for 20. August i Aar. Valfartssangbogen »Valfartssange« bør medbringes, men kan ogsaa købes paa Stedet.

R. I. P.

Min kære Far, Handeltgartner
A. S. Andersen

er gaaet bort herfra d. 28. Aug.,
styrket ved Kirkens Naademidler.
Hans Sjæl anbefales til de troendes
Forbøn.

Dora Andersen,
Taastrup.

DEN HELLIGE VILHELM

Et Eksempel med Bud til vor Tid

Den 10. September kaldes danske Katolikker endnu en Gang til Valfart til Æbelholt Klosters Ruiner til Ære for Abbed Vilhelm, Sjællands Værnehelgen. Og der er god Grund til netop i denne svære Tid at mindes Abbed Vilhelm, at bede om hans Forbøn for den enkelte og for Danmark og at styrkes af hans Eksempel. Mange bør deltage i Valfarten til Æbelholt ikke blot for at faa Del i den Rigdom, som en godt udført Valfart er, men ogsaa for at vise vore Landsmænd vor Trofasthed mod de Idealer, som var Abbed Vilhelms og for at drage deres Opmærksomhed mod denne mærkelige Helgenskikkelse fra Danmarks Storhedstid.

Der er eet bestemt Træk, som uvilkaarligt og magtfuldt springer i Øjnene, naar man betragter denne Mand, der kom som en Fremmed til Danmark, men fik saa stor Betydning for den danske Kirke: hans brændende Nidkærlighed, hans Trofasthed mod Idealerne, hans Evne til at holde ud, selv naar Kampen syntes at være haabløs.

Allerede i sin Ungdom i Frankrig var han en Ildsjæl. Knap var han blevet Gejstlig, før han under haard Modstand virkede for Gejstlighedens Højnelse, modarbejdede Slaphed og Blødgøthed og fik Kannikesamfundet ved Genoveva-Kirken i Paris omdannet til et regelbundet Kapitel efter Sankt Augustins Regel.

Da Absalon studerede i Paris havde han truffet Vilhelm, som blev hans Ven, og da Absalon var begyndt paa sit store Genrejsningsarbejde i Danmark, kaldte han Vilhelm til Danmark som sin Hjælper. Vel har han kendt den Modstand, som Vilhelm mødte i sit Hjemland i sin Iver for Kirkens Sag og for Klosterreformer, men han har ogsaa

forstaaet, at netop denne Ildhu parret med Dygtighed kunde der blive Brug for til Mildnelse af den Raahed, som endnu paa mange Maader prægede det danske Samfund, og til Højnelse af dansk Kultur gennem en Indsats fra et rigt og rent Klosterliv.

Det er ejendommeligt, at Absalon, da han i Aaret 1165 faar Vilhelm til Danmark, sætter ham i Spidsen for en tilsyneladende haabløs Opgave: Reformeringsarbejdet af et lille forfaldent og udartet Kloster paa Eskils Ø i Roskilde Fjord. Man skulde synes, at en større Opgave havde været naturligt for den højtbegavede Mand end Virke paa et forfaldent Sted mellem fjendtligsindede Mennesker og under saa barske Forhold, at hans franske Ledsagere forlod ham og drog hjem igen. Men trods Skuffelse og Sorger holdt Vilhelm ud og fik sin Oprejsning, da Absalon satte ham i Spidsen for det nyoprettede Æbelholt Kloster, som gennem Aarene fik rig Støtte og blev et af de største i Danmark.

Abbed Vilhelms Virke knyttedes imidlertid ikke blot til hans eget Kloster. Paa mange Maader kom hans Personligheds Rigdom hans nye Fædreland til Gode gennem de Raad han gav Absalon og Kongen, gennem hans Arbejde for Udvikling af Klosterlivet og derigennem for Udviklingen af Datidens danske Kultur og gennem hans Paavirkning af en Række unge Danske, der senere vandt Navnkundighed i Kirkens og Landets Tjeneste, bl. a. Peter Suneson. Han bidrog ogsaa stærkt til den danske Kirkes nære Forbindelse med hans første Fædreland, Frankrig, og førte nye, rige Kulturstrømme ind over det dengang primitive danske Samfund.

Om Abbed Vilhelms Virksomhed i den verdslige danske Politik er der ikke Grund til at skri-

ve her, hvor det fortrinsvis er Helgenen der interesserer. Og ser man paa Helgenen, da er det Ukueligheden, den aldrig trættede Nidkærlighed, som springer i Øjnene, Viljen til med eget Eksempel at understrege de Idealer, som han ivrede for.

Det kan ogsaa forekomme os, at meget i vor Tid synes uoverkommelig vanskeligt, næsten haabløst, at Tidens Mørke er saa tæt, at knapt den spinkleste Lysstrøbe skimtes. Da er det godt at tænke paa denne franske Gejstlige, som i sin første Tid i Danmark fik betroet en haabløs Opgave i et baade aandeligt og materielt forfaldent Kloster, hvor Hadet rejste sig mod ham, men som holdt ud, hærdes og derefter kom til at øve en stor og rig Gerning i Kirkens og dansk Kulturs Tjeneste. Trofasthed og Udholdenhed! Udholdenhed og ukuet Vilje, selv naar alt synes haabløst! Det er de Egenskaber, som fremfor noget andet karakteriserer den hellige Vilhelm, ham der forstod, at skal en Kultur være rig, da maa den helt igennem være gennemlyst af kristne Idealer og baaret af kristen Aand.

Kun fattige Ruiner staar tilbage af det Kloster, som Abbed Vilhelm og Absalon gjorde rigt og navnkundigt. Men over de lave Rester af de røde Munkestensmure lyser et Minde gyldent og skønt og uden at være bleget af Tiden, Mindet om Sankt Vilhelm, den franske Adelsmand og Gejstlige, som blev Sjællands Værnehelgen!

Og med god Grund beder danske Katolikker i Dag: Hellige Vilhelm, bed for os! Baade vi og Danmark trænger til hans Forbøn og Eksempel.

H. B.

*

Om Valfartens praktiske Detaljer se forrige Side.

Liturgisk Kalender

Naar der er to Tal i Parenteserne, gælder det første Side tallet i den store Messebog, det andet Nummeret i Søndagsmessebogen.

September:

3. S. 14. Søndag e. Pinse (702 (grøn) —66); 2. Bøn: Om de helliges Forbøn ([120]), 3. Efter frit Valg, 4. Bøn*); Præf. (521).
4. M. † Feria (702—66), uden (grøn) Gloria og Credo; 2. Bøn: Om de helliges Forbøn, 3. Bøn: For alle afdøde troende (1140); 4. Bøn: Efter frit Valg; alm. Præf. (525).
5. Ti. † St. Laurentius Justiniani (hvid) (1069); 2., 3. og 4. Bøn som Søndag.
6. O. † Feria (702—66) uden (grøn) Gloria og Credo; 2., 3. og 4. Bøn som Søndag; alm. Præf. (525).
7. T. † Feria (702—66) uden (grøn) Gloria og Credo; 2., 3. og 4. Bøn som Søndag; alm. Præf. (525).
8. F. Jomfru Marias Fødsel (hvid) (1069—109); 2. Bøn (kun i st. Messer): St. Hadrian ([12]); Gudsmoders Præf. (522).
9. L. † Gudsmoders Lørdagsmesse (hvid) (1069—109); 2. Bøn: St. Gorgonius (1072), 3. Bøn: Om Helligaanden ([120]), 4. Bøn*); uden Credo; Gudsmoders Præf. (522).
10. S. 15. Søndag e. Pinse (706— (grøn) 67).

*) Om Fred eller For Paven ([122]). — Bønnen om Fred findes i K. U. Nr. 30, 1943 samt i Søndagsmessebogen Side 550.

NB. Naar der ikke er angivet nogen Præfation, læses alm. Præf. (525).

14. Søndag efter Pinse

Tillid til Gud

Vil man fuldtud nyde Guds Riges Velsignelser, paa man uforbeholdt gaa ind paa Betingelserne. Gud Herren vil uindskrænket herske over os. Han er en god Fader, som kun venter paa, at vi i største Tillid skal vove Springet i hans Arme, saa at han kan overøse os med sine Kærlighedsgaver, med sit Riges Rigdomme. Tragisk er det, at saa mange ikke ejer en tilstrækkelig levende Tro til at hæve sig over sig selv og deres egen kortsynede Natur. De lever ikke efter Aanden men efter Kødet. I Kraft af deres fuldkomne naturlige Indstilling og kun betænkt paa deres øjeblikkelige, synlige, men kun tilsyneladende Fordel gør de »Kødets Gerninger«, som til Slut vil bringe dem i Fordærv (*Evangelium, Epistel*).

Derimod har den, som lever i Troen, sit Blik ufravendt rettet mod de sande, uforgængelige Goder. Han prisgiver enhver jordisk Glæde og forfængelig Lyst, ifald den kun kan opnaas paa Bekostning af Naaden. Hellere vil han leve i, hvad der for Mennesker er Formædelse og Elendighed, end ved en eneste svær Synd prisgive Naaden og dermed sin Frelse. Den, som helt og fuldt lever i Troen, nærer dybest i sit Hjerte altid Hjem-

Hil dig, hellige Moder, som fødte en Konge til Verden, ham, der raader for Himmel og Jord til evige Tider.

Jomfru Marias Fødsel,
8. Sept., Indgangsvers.

Emanuel Jensen & H. Schumacher

Murer- & Entreprenørforretning A/S
Bygningspriser. Jernbeton, Murerarbejde, Dampskorstene, Kedelindmuring, Isolering, Kloakarh.
Johs. Schrøder, Entreprenør
L. Schumacher, Murermester
Godthaabsvej 142, Kbhvn F, Centr. 968
Indgang fra Vagtvej

ve efter Himlen (*Introitus*); men helt at leve ud fra Troen og ikke mere tjene det gamle Menneske, kan ingen naa til ved egen Kraft. Den guddommelige Naades Hjælp er uomgængelig nødvendig (*Oratio*).

Det kan ikke gentages ofte nok, at ene og alene Tillid til Gud kan bringe os Fred og Lykke (*Graduale, Alleluja*).

I denne trygge Hengivelse til Herren, i hvilken vi skænker ham alt og intet beholder for os selv, føler vi tydeligt, at Herrens Engel bistaar os, og at det er sødt at tjene Herren alene (*Offertorium*).

Det hellige Offer lutrer os mere og mere, saa at vor Hengivelse stedse bliver mere fuldkommen og sikrer os Guds naadige Hjælp. Selve Eukaristien er et Pant paa den Salighed, hvortil den uforbeholdne Hengivelse til Guds Vilje engang vil føre os. Dog er den ikke blot Nydelse; den skænker os tillige Kraft til at gaa den lige Vej mod dette Maal (*Communio, Postcommunio*).

P. Wolfgang Czernin O. S. B.

Jeg er Opstandelsen og Livet

(fortsat fra Side 551)

Aldrig har det uhildede Menneske kunnet falde til Ro ved Tanken om, at der ikke skulde være andet og mere end det forgængelige og tomme, vore Øjne kan se og vore Hænder føle paa. Utrætteligt holdt den søgende Menneskeaaend Udkig efter noget, der kunde være en Slags Modvægt og Erstatning og mætte den medfødte Attraa efter varigt Liv og varig Lykke.

Disse Anstrengelser var ikke

Katolsk + Ugeblad

„Nordisk Ugeblad for katolske Kristne“ sammensluttet med „Katolsk Ungdom“

Udgiver: „KATOLSK PRESSE“

Redaktion: H. D. T. KIÆRULFF (ansvarshavende) og J. BERG.

Nørrebrogade 27 C, København N.

Mandag og Fredag Kl. 15—16, Tlf. Nora 6166.

Ekspedition og Kassererkontor:

c/o Sankt Ansgars Forlag, Bredgade 67, København K.

Palz 4777, Kl. 10-12.

Post-Giro Nr. 57042.

Annoncerafdeling: Klosterstræde 23, Tlf. Central 6245. Postgiro 3668.

Abonnementspris 2,75 Kr. Kvartalslet. Norge og Sverige 14 Kr. om Aaret, øvrige Udland 18 Kr. om Aaret. Abonnement tegnes paa Biedets Ekspedition eller ethvert Postkontor.

N. P. Rostrup

Katolske Begravelser

30 Aars Erfaring
Valkendorfsvej 34-36
Tlf. 778 - 728

VALD. FOERSOM

AMAGERTORV 27. TELF. CENT. 4310 - BYEN 4310

ALLE GUMMIVARER TIL HOSPITALER OG SYGEHUSE
LEVERANDØR TIL KATH. HOSPITALER.

forgæves. Menneskene fandt en Kilde, hvoraf et højere, bedre og varigere Livs Vande vældede frem. Jesus Kristus, Guds Søn, steg ned til vor Jord og sagde til alle, som vilde høre det: Jeg er kommet, for at I alle skal have Liv og have det i Overflod. (Joh. 10,10). Fra den Tid følte alle de, som gjorde Alvor af Kristi Efterfølgelse, en saadan indre Lykke, at en Apostel som Paulus triumferende tilraabte Døden: »Død, hvor er din Sejr? Død, hvor er din Brod? Død, du er jo opslugt i Sejr« (1. Kor. 15,55), og at Petrus med inderlig Glæde og Taknemmelighed bad: »Lovet være Gud, vor Herre Jesu Kristi Fader, som i sin store Barmhertighed ved Jesu Kristi Opstandelse fra de døde har genfødt os til et levende Haab, til en uforgængelig, ubesmittet og uvisnelig Arv, som opbevares i Himlen. (1. P. 1,3—4).

Men hvad var nu egentlig Jesu lønlige Tanker, da hans Mund talte om Liv og Opstandelse? Vi kan være sikre paa, at de gik andre Veje, end vore plejer at gaa. Lad os næste Gang undersøge dem for bedre at forstaa, hvor store hans Gaver er.

F. K.

Horsens

Søndag den 30. Juli holdt Ungdomsforeningen i Horsens Skovtur til Wrads Sande med stor Tilslutning og den rette Stemning. Vi tog med Toget Kl. 1,30 og var hjemme om Aftenen ved 12-Tiden. Fra Toget i Wrads gik vi gennem et stort Stykke Heide med Lyng til begge Sider og Sand og atter Sand, saa man skulde tro, man var i en Ørken. Vi besaa det smukke Mu-

seum og den idylliske Forlystelsespark, som Værten selv har anlagt i sin Fritid med mange Springvand, Jætte- og Runddysser m. m.

Saa tog vi en lille Haandboldkamp, derefter gik vi ud og saa paa Heden igen, og som Afslutning paa den gode Dag drak vi en forfriskende Drik, inden vi igen skulde hjem.

Som Surrogat for vort aflyste Øm Stævne havde vi Søndag d. 6. August inviteret Vejle Ungdom til Horsens. Vi var alle i Kirke Kl. 7,30 og efter Messen gik alle op i Formandens Have. Derefter var vi til Cykkeløb i en Time til Middag, saa spistes den medbragte Mad i Søstrenes Have paa Nørregade. Kl. 2 var hele Horsens og Vejle Ungdom samlet paa »Sølyst«, hvor vi spillede den længe eftertragtede Haandboldkamp, som endte med en stor Horsenssejr paa 16—2, men der skal samtidig siges, at Vejle savnede 2 af sine gode Spillere. Om Aftenen var der Kaffekomsammen i Haven, hvor der blev holdt Taler af Pastor Op de Coul fra Vejle og Pastor Fr. Grobets og Wm. Brinch Christensen, Horsens. Der blev sendt en kammeratlig Hilsen fra os alle til Kolding, hvor man er i Færd med at starte en Ungdomsforening. Med Haab om snarligt Gensyn og om at Ungdommen i Jylland vil slutte sig tættere sammen, endte denne Dag med at følge vore Gæster til Banegaarden.

Brinch.

Medhjælper

til katolsk Boghandel

Nedenstaaende Linier for at meddele, at vi p. Gr. af Forretningens Udvidelse søger en mandlig eller kvindelig Medhjælper, som vil gaa ind i Arbejdet med Dygtighed og apostolsk Iver. Gerne sproglige Kundskaber. Forsaa vidt gode For kundskaber haves: Begyndelsesløn Kr. 250,00.

St. Ansgars Forlag & Bogh.

Til Fælles-Retræten

fra 2.—6. Oktiber er der endnu nogle ledige Pladser.

Vor Frues Kloster, Aasebakken, Birkerød.

ACADEMICUM CATHOLICUM

Søndag den 3. Sept. Kl. 9,30 A. C. Messe i Sankt Augustins Kirke. Medbragt Morgenmad spises hos Liobasøstre.

KATOLSKE BØGER

Bernard af Clairvaux. Hans Liv fortalt af samtidige og et Udvalg af hans Værker. Oversat af C. P. O. Christiansen. 316 S. Kr. 6,00

Nyhed

Af Serien ECCLESIA ORANS.

Die Väterlesungen des Breviers.

Frühlingsteil, Leinen. Kr. 17,20

Sommer- und Herbstteil. Kr. 11,20

Sommer- und Herbstteil, II. Kr. 16,35

Commune Canctorum Kr. 12,05

Atter paa Lager:

Prümm: Religionsgeschichtliche Handbuch Kr. 100,80

Augustin: Bekenntnisse Kr. 6,90

Allers: Das Werden der sittlichen

Person. Wesen und Erziehung. Kr. 14,00

Rahner: Theologie der Verkündigung. Kr. 11,20

Nyheder

Leibniz: Über die Reunion der Kirche. Kr. 2,60

Bonaventura: Die Welt als Zeugnis des Wortes. Kr. 2,60

Die Zwölfapostellehre. Kr. 2,60

Sankt Ansgars Boghandel

Bredg. 67, Palæ 47 77, Giro 81851

S. L. Møllers Bogtrykkeri

Dansk Reproduktionsanstalt

Rosenørnsallé 29 . København V

Telefoner: 4295, 13,504, 2207

Katolske Begravelser

Benzon

aut. katolsk Bedemand

Alle Aftaler kan træffes i Hjemmet

CENTRAL 1868

God Vask
-Geismar Vask

Telefon Central 246 (7 Led.)

Oversigt over Herre-Vincentforeningens Indtægter og Udgifter i 1943

(Beløbene afrundet til hele Kroner)

Lokalraadets Indtægt:

Kollekt ved 2 Generalmøder	25
Indvundne Renter	11 36
Kassebeholdning 1. Jan. 1943	326
	<u>362</u>

Udgift i 1943:

Kassebeholdning 1. Jan. 1944	362
	<u>362</u>

Konferencerne

Indtægt i 1943

	Ansgar	Maria*)	Anna	Joseph J.	Hjerte	Ialt
Kollekt ved Møderne	74		66	100	13	253
Fra Passive Medlemmer	35		2	78	25	140
Gaver	21		465	145	30	661
St. Antonius Bøssen	773		296	470	1154	2693
Kransekort						
Renter	1			2		3
Fra Lokalraadet						
Ialt Indtægt	904		829	795	1222	3750
Kassebeholdning 1. Jan. 1943	3		20	54	176	253
Balance	907		849	849	1398	4003

Udgift i 1943

Hjælp i Naturalier		33				33
Hjælp til Klæder	18	500	20	88		626
Hjælp til Brændsel	249	45	9	96		399
Kontant Hjælp	166	45	124	253		588
Huslejhjælp	117	10	59	205		391
Sygehjælp	108		29	75		212
Begravelseshjælp						
Juleuddeling og Julekærter	98		194	505		797
Katolsk Ugeblad	91		91	70		252
Sjælemesser				3		3
Ferieophold for Skolebørn	60		60	175	60	355
Diverse			10	89	30	129
Ialt Udgift	907		732	764	1382	3785
Kassebeholdning 1. Jan. 1944	0		117	85	16	218
Balance	907		849	849	1398	4003

Medlemsantal

Aktive Medlemmer	3	6	4	3	16
Passive Medlemmer	4	2	11	5	22
Ialt	7	8	15	8	38

Bibliothekerne

	Ansgar	Joseph	Antoni
Antal Bind	520	1792	804
Udlaan	40	964	156

*) Sct. Mariæ Sogns Konferens genoprettet 1. Januar 1944.

St. Ansgars Kirke

Søndag d. 3. Sept. Kl. 8: Reciteret Messe med Fælleskommunion. Kl. 9,40: Bryllup og derefter Levitmesse med Prædiken og Brudevisnelserne. Menigheden indbydes til at overvære denne smukke Ceremoni.

St. Antoni Kirke

Fred. 1. Sept. Kl. 20 Andagt, derefter Menighedsmøde med Indøvelse af nye Salmer.

Jesu Hjerte Kirke

Fred. 1. Sept. Kl. 6 Sonekommunion. Mand. 4. Sept. Kl. 19,30 Unge Mænds Kongr. Tirsd. 5. Sept. Kl. 16,30 og 20 Immaculatakongr. — Torsd. 7. Sept. Kl. 20 Mændenes Kongr.

Sygeplejerskeforbundet

Tirsdag d. 5. September Kl. 7 læses en Messe i St. Ansgars Kirke i Pavens Intention.

Eksercitierne i Trørød

Mon danske katolske Kvinder er klar over, hvad de ejer i Trørødhus. Vi, der deltog i Retræten deroppe fra 13. til 20. August er dybt taknemmelige mod Pater Coenen for den Taalmodighed, han viste os, og den Nidkærlighed og Grundighed i Tjenesten, han viste i selve Eksercitiedagene. —

Mange Konvertitter, der tit gaar og savner katolske Omgivelser, vilde have megen Gavn og Glæde baaede af de 3 stille Dage og Højskole-dagenes kammeratlige Samvær. Det var 8 Dage, vi aldrig glemmer. Baaede Pater Coenen og Grevinde

Scheel fortjener al den Tak og Forbøn, vi evner. Endnu en Gang Tak.
Deltager.

K. U. K. København

Lørdag den 2. September Kl. 20 pr. »Den røde Salk, Stenosgade 4. Fællesmøde, hvor Red. J. Berg vil fortælle Træk af det pavelige Diplomatis Historie i de sidste hundrede Aar (med Lysbilleder). Tryllekunstner ved Hr. B. West-Hansen, Underholdning ved et Mandolinorkester. Kaffebrød (medbring Sukker), Fællessange (husk Sangbogen), Amerikansk Lotteri, Praktisk Arrangement Gruppe I. Afregning for Sct. Knuds Gilderne Kl. 19,30.

Lørdag den 9. September, Kl. 19,30—22, »Ung Aften«, forskellige Spil, Sange og kammeratligt Samvær. Alle katolske unge er velkomne.

K. U. K. Amager

Lørdag d. 2. September Kl. 20 pr. Vintersæsonens første Møde. Vi indleder med et stort Propagandamøde, hvor vore passive Medlemmer og alle interesserede Menighedsmedlemmer venligst indbydes. Forfatteren Axel Bredahl vil holde Foredrag, hvorefter der bliver Kaffebrød og Underholdning. Husk Sukker! Det praktiske Arrangement: Gruppe I.

Lørdag den 9. September afholder Katolsk Ungdoms Klub, Amager, i Samarbejde med den lokale Gymnastik- og Haandboldforening »Jason« et Friluftssports- og Propagandastævne, hvori deltager Hold fra Roskilde K. U. K., Taastrup K. U. K., fra Østerbro Haandboldforening og fra »Jason«. Endvidere er samtlige K. U. K. Klubber i København samt Næstved katolske Ungdomsforening indbudt.

For K. U. K. Klubbernes Vedkommende indledes Dagen med Messe Kl. 10.

Stævnet, der afholdes ved Søndeskolen ved Backersvej, begynder Kl. 13 og omfatter foruden Haandbold ogsaa Konkurrencer og Lege, hvori alle interesserede kan deltage.

Kl. 18 bliver der Andagt for K. U. K'erne.

Dagen slutter med fælles Kaffebrød i Skolens Musiksal. Alle Klubbens Venner og Bekendte er hjertelig velkommen.

Entré: Kr. 1,50 incl. Kaffebrød. Husk Sukker!

Katolsk Familie

ønsker snarest at adoptere et Drengebarn under 1 Aar, født af sunde Forældre. Henvendelse til Pater L. Brunicardi, Hans Bogbinders Allé 2, København S.

Leverandører til den nye Præstegaard og Menighedssal i St. Mariæ Sogn

<p>Th. P. Stillinge Tømrermester Sejrøgade 15 Tlf. Ryvang 1225</p>	<p>LEDIG</p>	<p>AAGE HJORTH-JENSEN Malerfirma Vesterbrogade 64 Tlf. Vester 9909</p>
---	--------------	---

<p>KOLDING Slagterludsalget Haderslevvej 7 . Tlf. 1951 . 1952 1. Kl. Okse-, Kalve- og Svinækød . Konserves Leverandør til St. Hedvig Klinik</p>	<p>AALBORG M. Thomsen Støtt Entreprenør og Murermester Kong Christians Allé 6 Telefon 1992</p>	<p>ESBJERG Kontantforretningen M. R. Jørgensen Kongensgade 25-27 Alt i Sengendstyr og Manufaktur Lev. til St. Josephs Hospital</p>
---	--	---

HORSENS

<p>Installationsforretningen »Lyset« Torvet 10 . Telefon 618 Alt udføres i Installationer Alt findes i Lamper og Lysekroner Alle Reparationer, hurtigt, godt og billigt Installatør for Sct. Joseph Søstrene</p>		<p>H. F. Caspersen BAGERI Sønderbro 71 . Telefon 1074 Leverandør til Sct. Josephs Hospital</p>
--	--	---

<p>S. Henningsen Slagtermester Kattesundet 22 . Telefon 1351 Lev. til St. Josephs Hospital og Sølyst</p>	<p>Svend Hansen Kun 1. Kl. Kød og Paalæg føres Hjemmel. Medister og Leverpostej Fabriksvej 33 . Telefon 1379 Lev. til Sct. Josephs Hospital</p>	<p>Bagermestrenes Rugbrødsfabrik A/S Telefon 310 Leverandør til Sct. Joseph Hospital</p>
---	--	---

<p>Carl Bech aut. elektr. Installatør Vestergade 33 . Telf. 1026 Leverandør til kath. Menighed</p>	<p>Køb hos vore Annoncører</p>	<p>Manufaktur . Trikotage . Udstyr A-S Horsens Textil Lager Leverandør til katolske Institutioner</p>
---	--------------------------------	--

AARHUS

<p>H. J. Madsens Begravelsesforretning tidligere I. A. Pedersen Telefoner: 2516 . 1805 Jægergaardgade 17 . 19 . Aarhus</p>	<p><i>Alfred Pihl</i> Bagermester, Conditør Telefon 3041 - Hammershus Leverandør til St. Josef Hospital</p>	
---	--	--

<p>A. B. C.</p>	<p>syn. Gummibadehætter Gummibukser Gummiunderlag Gummiforklæder HØILUND CARLSEN Aaboulevarden 45, Aarhus, Tlf. 1347</p>	<p>Skomager Chr. M. Jensen Ryesgade 23, o. G. Gennemg. v. Fajancevarehuset Telefon 8326</p>
------------------------	---	--

<p>LEDIG</p>	<p>KØBMANDS- OG HAANDVÆRKERBANKEN Hovedkontor: Store Torv 12, Telefon 4090 (flere Linier) Søndre Afdeling: Aarhus Hovedbanegaard, Tlf. 4088 . 4089</p>	
--------------	---	--

<p><i>Smørrelørd</i> „BOTHILLA“ Ryesgade 24 Telefon 6162</p>	<p>Andelselskabet DE FORENEDE MEJERIER Hovedtelefon: Nr. 8888 (3 Linier) Byens færende Tlf. 8700 (4 Lin.)</p>	
---	--	--

RANDERS

<p>Johs. Stoffregen <i>Malermester</i> Telefon 3204 . Randers Leverandør til Sct. Joseph Hospital</p>	<p>Brdr. Qvist Brændselsforretning Kul . Koke . Tørv og Optændingsbrænde til billigste Priser Randers, Adelgade 10, Tlf. 1375 Leverandør til St. Josefs Hospital</p>	<p>Køb hos vore Announcører</p>
<p>Alfred Jørgensen <i>Kolonial . Vine . Delikatesse</i> Brødregade . Telefon 382 Leverandør til de katolske Institutioner.</p>	<p><i>Mineralvandsfabrikken</i> »CITO« Slynborggade 21, Tlf. 48, 146 Lev. til Sct. Josefs Hospital</p>	<p>N. M. Nielsen Vand- & Gasmester v. Martin Nielsen <i>W. C. Installationer, Rep. af Centralvarmeovne</i> Markedsgade 16, Telefon 1834 Leverandør til St. Josef Hospital</p>
<p>Johs. E. Mortensen <i>Bagermester</i> Nørreboulevard . Telefon 1157 Lev. til Sct. Josefs Hospital</p>	<p>Randers Andelsmejeri <i>Telefon 776 (4 Linier)</i> Fineste Mejeriprodukter fra Dyrslæge kontrollerede Besætninger</p>	 <p>Alt vedrørende Begravelser i By og paa Land ordnes uden ekstra Betaling . . .</p> <p>M. MØNSTER'S Snedker- og Lignstaførretn., Tlf. 2161 Nørregade 10 (v. Brønden).</p>
<p>Randers Kul-Kompagni <i>Aktieselskab</i> Kul- og Koke-Import Kulkajen . Randers Telefon 3900 (4 Linier)</p>		

VEJLE

<p>Vejle Trælast & Kulkompagni Havnegade 22 . Tlf. 68 og 69 Lev. til de kat. Institutioner</p>	<p>LEDIG</p>	<p>C. V. BERG <i>Blikkenslagermester</i> Autoriseret Gas- og Vandmester Langelinie 53 . Telefon 2751 Lev. til de katolske Institutioner</p>
<p>Carl Petersen <i>Slagtermester</i> 1. Kl. Varer - Pølsefabrik Nørregade 2 . Tlf. 1721 Leverandør til St. Maria Hospital</p>	<p>¹/₃ Vejle Mælkekompani <i>Fineste Mejeriprodukter</i> Vejle . Telefon 335 Leverandør til St. Maria Hospital</p>	<p>VEJLE NY Mineralvandsfabrik <i>P. C. NIELSEN</i> Vissingegade 8, Telefon 121, 205 Leverandør til St. Maria Hospital</p>
<p>Arbejdernes Fællesbageri <i>Aktieselskab</i> Bleggrdsg. 15, Tlf. 287 - 597 Leverandør til St. Maria Hospital</p>	<p>Mel- og Foderstofforretning <i>J. Jensen</i> Søndergade 26 . Tlf. 1053 . Vejle Leverandør til Sct. Maria Hospital</p>	<p>Niels Boesen <i>Katolske Begravelser ordnes</i> Nørrebrogade 9 . Tlf. 725</p>
<p>Tegn Deres Forsikringer hos N. Fr. Petersen Søndergade 18 . Telefon 2207 . 2 Linier</p>	<p>J. P. Fibiger Jensen <i>Slagtermester</i> Prima Kød og Flæsk Stalgaardsg. 24, Tlf. 931 Lev. til St. Maria Hospital</p>	<p>J. ANCKER & SØN <i>Murermestre</i> Alt Murerarbejde Tønnesgade 36 . Telefon 1438 Udfører Murerarbejdet for de katolske Institutioner i Vejle</p>
<p>Hvidehus Boglade <i>Jul. Jensen . Jens Hagner</i> Nørregade 6 . Vejle . Tlf. 360 ... Bogladen med de mange Bøger</p>	<p>Niels Bentzen & Co. TORVEGADE 6 . TELF. 306 . 307</p>	

Katolsk

10. September 1944

92. Aarg.

Nr. 37

Ugeblad

Æbelholt-
Valfarten

Liturgi og Andagt

En Slags katolsk Aktion

Kristine af Danmark

Atter den
borgerlige Vielse

Omstændighederne

Omstændighederne er Taberens Syndebuk. Han skyder altid al Skylden over paa dem. Han er i Virkeligheden en vældig Karl, men har aldrig Heldet med sig. Han beder os se paa de og de andre Mennesker — hvor godt det er gaaet dem, men saa har de ogsaa haft de mest straalende Chancer. Her ligger hele hans Filosofi. Livet bestaar af Chancer; byder der sig en, kan man udrette noget fint, men kommer der ingen, saa kan man ikke. Saa langt og ikke længere kan han tyde Livets Gang.

Biografier og Selvbiografier hælder Vand paa hans Mølle. Man læser en Bog om en eller anden Mand, Helgen eller Synder, og man begynder at tro paa Omstændighederne. Man læser, at Heltens Fødested og Omgivelser gør ham til det, han en Dag skal blive — hans Hedeegn, hans Fødeø, Bakkerne eller Byens Smaagader gav ham fra Begyndelsen af de Goder, han en Dag skulde faa Brug for. Hans Afstamning forklarer saa meget af hans Fremgang i Livet, bortforklarer den tilmeld, saa overbevissende er det altsammen. Hans Skolegang har naturligvis ogsaa sin Plads — og tilsidst har man saa det aandelige Nu, hvor hans Chance kommer. Han griber den — og hvor var det godt, for saa har vi Succesen! Saadan bærer

Biografer sig ad. Det er deres Maner. Efter deres Begreber er Helten trods al sin Heroisme en Dukke i Hænderne paa Kræfter, han ikke kontrollerer.

*

Nu er det den letteste Sag af Verden at blive en fuldendt Kyniker, naar først man har faaet denne Idé ind i Hovedet. Alle de nødvendige Ingredienser er til Raadighed. Man ved ganske bestemt, at hvad der end skete den lykkelige Helt, vilde det hjælpe ham frem ad Heldets Bane eller dukke op senere hen og forklare et mærkeligt Tilfælde, som i sidste Øjeblik reddede ham fra Nederlag. Tilsidst spørger man forundret, hvorfor han i det hele taget var en Helt. Han var bare en Spilletop, der snurrede og dansede ind i Berømmelsen, fordi han var saa heldig at trille ned i det Hul, der var mærket med det store Tal. Til syvende og sidst føler man, at Biografen har gjort det alt for nemt. Han har ødelagt sin Helts Personlighed, ladt den ude af Betragtning. Paa samme Maade med de Tabere, vi træffer paa. De udelader ogsaa den virkelige Grund til deres Kvaler, nemlig ikke deres Omstændigheder, men dem selv. Vi er saa tilbøjelige til at fordømme alle Skurke undtagen den rigtige, fordømme de mange Omstændigheder i Stedet for os selv.

Men den Kristnes Grundprincip, er dette, at eftersom hvert eneste Menneske har sit særlige Kald efter Guds Planer, saa maa Omstændighederne altid være gunstige for dette Kald. Husk dog for det første, at Kaldet er livslangt, ikke begrænset til Valget af en Profession, men noget for hver Dag og hele Dagen. Gud har et Arbejde til os i hvert enkelt Øjeblik, og følgelig er Omstændighederne i hvert enkelt Øjeblik gunstige for Udøvelsen af Guds Vilje. Gud er retfærdig; derfor kunde han ikke godt forlange noget af os, som Omstændighederne ikke tillader.

*

Men naturligvis maa vi for det andet være taalmodige, hvis vi skal naa disse Hensigter med vort Liv. Evangeliets blindfødte Mand maatte vente fra Barndom til Manddom, før det Øjeblik kom, for hvilket han var skabt, og for hvilket han for stedse vil blive husket. Støt maa vi skride fremad i Livet; hvert nyt Skridt vil møde en ny Vanskelighed, Vejen vil aldrig gaa frem i en lige Linie. Men vi maa være paa Udkig efter Lejligheden, Gud gives os. Vi maa gribe den, naar den kommer, og vi maa aldrig knurre over, at vi ikke har haft vor Chance, for vi har altid Chancen for i hvert givet Øjeblik at gøre, hvad Gud ønsker af os. Og endelig maa vi væbne os med Taalmod og vente paa Ham uden Uro.

Bede Jarrett O. P.

Munkemel

LEDIG

KØBENHAVNS BRÆNDELS KOMPAGNI

KUL KØK KOKS

NØRREGADE 15

TELF. 9270

GAMELCA med den rigtige Kaffesmag
Forlang den hos Deres Købmand
Fabrikeret af **A. C. GAMÉL**

G. Garth-Grüner
Landsretssagfører
Frederiksholms Kanal 6, Kbh.
Tlf.: 12,166 og 12,161

**Beskyt Deres
Værdipapirer**

Henlæg dem i

Opbevaringsdepot

De fritages for Eftersyn af Udtrækning
og Klipping af Kuponer m. v.
De hævede Kuponbeløb indsættes paa Deres
Konto eller udbetales Dem.

Gebyr 50 Øre pr. 1000 Kr.
Paalydende
(Minimum 2 Kr.)

**DEN DANSKE
LANDMANDSBANK**

Alle Oplysninger meddeles af
vore Filialer eller vort Hovedsæde
Telefon Central 6500 - Lokal 65

Malerfirmaet **Gustav Lehnert**
Rud. Bergsgade 65 . Ryv. 1421 y
*Alt Maler-
og Tapetsererarbejde udføres*
Udfører Arbejdet ved Sct. Michaels Gaard

Bageri & Conditori
Johan Aschengreen
Amagerbrogade 72, Telefon Amager 353
Filial: Amagerbrog. 125, Telefon Amager 4019

ROSENBERG
Tonic Water
Faas over hele Danmark

TIL AL VASK og RENLIGHED

We-Pe
PRODUKTER

Worning & Petersen
VIALE SÅBIFABRIK

Floralin flyd. Blomstergødning
giver frodige Planter og Blomsterrigdom
Bonalin-Kompagniet A/S, København F

Chr. Hansens Kød-Udsalg
Gl. Kongev. 163, Eva 6465-6466
Østerbrogade 88, Tlf. Ø. 1158
Leverandør til Sct. Elisabeths Hospital

Peter Hansen
Tømrer- og Snedkermeste.
Adolfsvej 6 . Gent. 424
Udf. Arbejdet v. Assumptionsklostret Rygaard

Tidsskrifter
Brochurer
Cirkulærer
Brevpapir
Reklamekort
Programmer
o. s. v.

Bogtrykkeriet **TERTIA**
Goth. 5077 y . Sallingvej 32 . F
Leverandør af Katolsk Sogneblad

LITURGI og ANDAGT

Den »liturgiske Bevægelse«, d. v. s. Bestræbelserne for at udbrede Kendskabet til og Deltagelsen i Liturgien blandt Lægfolk, er Aarsag til Forvirring og Misforstaaelser blandt mange Katolikker. Hvor ofte hører man ikke denne Klage: »Jeg forstaar ikke Højmissen eller Vesperen. Jeg har meget mere Andagt ved en stille Messe eller ved Aftenandagten. Der kan jeg let følge med, og jeg foretrækker at synge danske Salmer frem for at høre efter latinske Sange, som jeg ikke kender. Og gregoriansk Sang er saa kedelig!«

*

Rent bortset fra, at den Slags Indvendinger skyldes Uvidenhed om, hvad de liturgiske Gudstjenesteformer i Virkeligheden er — en Uvidenhed som den liturgiske Bevægelse søger at fjerne — saa skyldes Indvendingerne ogsaa, at man misforstaar Gudsdyrkelsens og Andagtens sande Natur. Ved at udrydde Tanken om Offeret har Protestantismen ændret hele »Retningen« af den kristne Gudstjeneste. Det er næppe en Overdrivelse at sige, at *Menneske-Tjeneste* traadte i Ste-

det. Men i den katolske Tanke om disse Ting kommer Gud først, og det er ikke saa vigtigt, om den troende føler »Andagt« under sin Gudstjeneste eller ikke. Vigtigt er det, at han søger at behage Gud og vise Ham sand Kærlighed ved at foretrække Hans Ære frem for personlige Følelser. Spørgsmaalet drejer sig i Virkeligheden om Betydningen af Ordet »Andagt«. Ordet er blevet ensbetydende med fromme Følelser, som paa sin Vis er fortræffelige, men bare ikke er nødvendige for sand Religion og ikke altid er nogen Hjælp til.

Ordets oprindelige Betydning rummede imidlertid noget meget dybere, der samtidig med at være Baggrund for alle slige Følelser, ogsaa bør være uafhængigt af dem. Andagt er vor Oversættelse af det latinske Ord *devotio*, som betyder Indvielse af noget, der skal ofres, eller Indvielse af et levende Menneske til Guds Tjeneste, i Templet, som Præst o.s.v. I den kristne Benyttelse af Ordet lærer de katolske Teologer os, at *Devotio* er den fundamentale Akt af Religionens Dyd, d. v. s. at den ligger bag alle denne Dyds andre Akter, f. Eks. Tilbedelse, Offer og Bøn. Det er den Akt, i hvilken vi *vil* tilbyde Gud vor Dykkelse, erkende Ham som vor Gud, Herre og Fader.

Forbilledet for al sand Andagt er naturligvis vor Herre selv, der i Salmen (39,7—9) siger: »Brændofre og Syndofre forlanger du ikke; da sagde jeg: Se, jeg kom-

mer. I Bogens Rulle er der skrevet om mig, at jeg skal gøre din Vilje. O min Gud, jeg har begæret det, og din Lov er i mit Hjertes Indre« (se ogsaa Hebr. 10, 5 ff.). Det er da kun ret, at ogsaa vi indvier os til Gud gennem Hans Søn. Denne Indvielse skal øve sin Virkning paa hele vort Liv, saa at alle de Kristnes Handlinger, ogsaa deres Fornøjelser bliver en Del af deres Guds-tjeneste, og at saaledes hele deres Liv bliver en »Liturgi«, en »Folkets Tjeneste«.

Det er i Forbindelse med denne Opfattelse af det sande Kristenliv, at Værdien af Kirkens Liturgi er saa indlysende. Denne Værdi er dobbelt: hvad Gud angaar, yder Liturgien Midlerne til at bringe Ham en virkelig sømmelig Dykkelse — Hans guddommelige Søns Dykkelse gennem Kirken, Hans mystiske Legeme; hvad den troende angaar, yder Liturgien Midlerne til at forene de individuelle Katolikker med hinanden i Kristus paa en virkelig levende og praktisk Maade. Den indre Forening med Gud ved Hjælp af den indvortes Bøn — der (som kristen Bøn) maa rumme indbyrdes Forening i Ham

Valfarten til Æbelholt

Søndag den 10. September

Togtiden ændret

Deltagerne samles og Valfartsprocessionen udgaar fra St. Vilhelms Kapel, Godthaabsvej 24 i Hillerød Kl. ca. 9,35. Messen i Æbelholt læses Kl. ca. 10,35 af Hs. Excellence Biskoppen ved Højalteret i den udgravede Abbedikirke. Efter Frokosten (som medbringes hjemmefra, inclusive Kaffe paa Termoflaske, medens Mineralvand og Øl kan købes) er der Omvisning i Klosterruinen.

Toget fra Københavns Hovedbanegaard har ændret Afgangstid. Det gaar Kl. 8,19. — Hjemrejse fra Hillerød Kl. 16,36. Returbillet Kr. 3,30.

Kongregationer og Foreninger opfordres til at medbringe Faner. *Alle bedes huske Salmebog!* Valfartssange kan købes i Hillerød.

ved Hans Bøn — bliver støttet og holdt i Live ved den liturgiske Bøns og det liturgiske Livs ydre Forening. Og som vi har set, skylder Menneskeslægten desuden Gud en samfundsmæssig Dyrkelse, eftersom Han er det menneskelige Samfunds Ophav.

Den katolske Kirke frembringer den fuldkomne Harmoni mellem Individualisme og Kollektivism, som Verden forgæves søger udenfor Kirken. Kirken fremhæver Nødvendigheden af en personlig Religion, baade en indre og en ydre, men samtidig minder den sine Børn om, at de er Medlemmer af en Familie, hvis Hoved er Kristus vor Herre, og at de fra Tid til anden maa samle sig omkring deres Hoved for gennem Ham at yde Ham og vor Fader deres Tjeneste i Helligaandens Enhed. Lægfolket bør derfor tage saa aktiv en Del som muligt i Liturgien, og det *skulde* være muligt for de fleste at tage aktiv Del i Frembærelsen af det Hellige Offer.

At gøre dette vil sige, at man ikke er tilfreds med bare at være nærværende ved Messen eller at beskæftige sig med private »Andagter« uden Forbindelse med Messens Liturgi. Pave Pius X sagde, at de troende ikke blot skulde bede *under* Messen, men at de skulde »bede Messen«! Det betyder at følge det Hellige Offers Ceremonier og Bønner, dels med Messebogen, dels med Øjnene, d. v. s. at man lægger Mærke til, hvad Præsten udfører ved Alteret, og forener sig med ham. En fuld Deltagelse i Offeret rummer ogsaa Modtagelse af den Hellige Kommunion, der — saaledes som vi sagde i sidste Uge — er en liturgisk Akt. Det guddommelige Offer frembæres til Hans Fader af Præst og Menighed til Tegn paa, at Gud er Begyndelsen og Enden i vort Liv, baade det naturlige og det overnaturlige, og ligeledes den Kilde, hvorfra Livets Næring kommer, dets »daglige Brød« — og til Genæld giver Gud Offeret tilbage, for at han skal være vort nærende Brød. Saaledes tilvejebringes der en Forening mellem Gud og Hans Folk. Den hellige Kommu-

nion er samtidig individuel og samfundsmæssig.

Hvad vi ovenfor har sagt refererer sig især til Deltagelsen i den stille Messe, men det maa aldrig glemmes, at Højmessen — d. v. s. Messen, der celebreres med Diakon og Subdiakon til Hjælp for Præsten, og hvori Koraldelene samt Epistel og Evangelium bliver sunget — er den korrekte Maade at fejre det Hellige Offer. Ja, faktisk er det Pontifikalmessen, fejret med fuld Højtidelighed af en Biskop, der viser os Messen, som den bør være. Stillemessens, læst af en Præst med blot en eller flere Ministranter, er en Indrømmelse fra Kirkens Side for at gøre det

muligt for Præsterne at celebrere Messen hyppigt og regelmæssigt og muliggøre at frembære Offeret paa Steder, hvor det fulde Ceremoniel ikke kan udfoldes.

Ogsaa i Højmessens kan Lægfolket tage aktiv Del. De kan lære at synge med paa de faste Koraldede, d. v. s. *Kyrie, Gloria, Credo, Sanctus* og *Agnus Dei*, og med Forstaaelse at følge de Ceremonier, der finder Sted ved Alteret.

Resultatet af at »bede Messen« skulde blive at »leve Messen« — tilbringe Dagen i Messens Aand, d. v. s. i Dyrkelse af og Overgivelse til Gud og Hans Tjeneste.

Benedict Stuart O. S. B.

Ogsaa en Slags

KATOLSK AKTION

Mon ikke »Katolsk Aktion« — maaske nogen snart er lidt trætte af det Udtryk, — men alligevel — — mon ikke Katolsk Aktion ogsaa kunde virke paa en ny Maade i vore Foreninger og lignende? Der er mange Eksempler paa, at det dér skorter lidt paa den Næstekærlighed, der jo som bekendt begynder blandt ens egne; jeg kender i alt Fald flere Eksempler, og jeg kan vist ikke være den eneste, der er blevet præsenteret for den Slags.

Først vil jeg fortælle Grethes Historie.

Grethe kom fra sin Landsby ind til den store By. — Hun havde gjort sig nogenlunde Umage for at være en god Katolik, lige siden hun som lille Pige boede et halvt Aar hos Søstrene for at blive forberedt til Sakramenterne; og nu glædede hun sig til at komme i den katolske Ungdomsforening, som hun havde læst om i Ugebladet, naar hun af og til fik fat i det. I det Hjem, hvor hun fik Plads, var Fruen Katolik, og derfor var der ikke den mindste Vanskelighed, da Grethe erklæ-

rede, at paa Foreningens Mødefaetener maatte hun have fri, tværtimod. Fruen skrev til den Præst, der var Foreningens Leder, anbefalede Grethe til ham og bad ham sørge for, at hun ikke kom til at føle sig alt for meget »udenfor«, naar hun pludselig dukkede op.

Med store Forventninger gik Grethe til det første Møde. Præsten sagde venligt Goddag og Velkommen til hende, og saa glemte han hende. Den unge Pige, som var en af Formændene, og hvem Fruen en Dag efter Messen ogsaa havde anbefalet Grethe til, sagde ogsaa Velkommen. Grethe sad ved Siden af hende ved Kaffebordet; men hun var saa optaget af at tale med dem, hun kendte, at ogsaa hun glemte Grethe. De andre unge var forlængst samlet i Kliker, større eller mindre, tæt sammensvejsede, saa der ingen Mulighed var for, at en lidt forsagt ny kunde bryde ind i dem. Sagde hun et Par Ord til en eller anden, fik hun et aands traværende Svar, — og saa stod hun igen alene og følte sig saa forladt.

»De maa selv være lidt mere indladende, Grethe,« sagde hendes Frue, da hun første Gang — og mange Gange derefter — fortalte det. »Ja, men naar man nu ikke engang kan komme til at være det?« indvendte Pigebarnt. Naa, men hun kom alligevel regelmæssigt i Foreningen, for hun kendte saa faa i Byen; og saa fik hun en Dag at vide, at der skulde være *Bal* næste Maaned. *Bal*! Saa maatte der da ske noget! Grethe havde en fin, rød Silkekjole derhjemme, og naar hun havde den paa, maatte der selvfølgelig være nogen, der vilde danse med hende! Hun skrev til sin Mor og fik Kjolen sendt; og saa kom den Tid, da hendes Frue sagde til sine Venner: »Vi lever jo i stadig Forventning om *Ballet*.«

Endelig oprandt den store Dag, og om Aftenen drog en meget fin lille Pige forventningsfuld af Sted.

Klokken halv ti hørte Familien hende komme hjem, og Fruen gik hurtigt ud. »Men Grethe, hvorfor kommer De saa tidligt? er De blevet syg?« udbrød hun, da hun saa det forgrædte Ansigt.

»Nej — — jeg er ikke syg — men jeg har ikke danset een eneste Dans — — — og jeg skal aldrig, aldrig mere med til noget som helst katolsk,« hulkede Grethe. Det varede længe, før hun blev nogenlunde heroliget. Saa fortalte hun igen om Klikerne, om, at ingen overhovedet lagde Mærke til hende. Da hun spagfærdigt havde sagt til den kvindelige Leder: »Det er ikke saa nemt at faa danset, naar man ingen kender,« fik hun blot det Svar: »Ja, jeg danser ikke selv, saa jeg tænker ikke saa meget over det.«

Nu maa man ikke tro, at Grethe var særlig uheldig at se paa, eller særlig dum, hun var hare en fremmed ung Pige fra Landet, og derfor var der ingen, der saa til hende.

Det *Bal* afgjorde maaske Grethes Skæbne. Kort efter rejste hun hjem til Landsbyen, hvorfra hun har svært ved at komme i Kirke, hvor der ikke er andre Katolikker end hun selv og hen-

des Mor, — og hvor hun ganske bestemt en Dag bliver gift med en Ikke-Katolik; og saa ved man jo, hvordan det gaar Grethe og de Børn, hun faar.

Saadan var Grethes lille Historie, som er sand paa alle Punkter undtagen hvad Navnet angaar. Der er jo nok nogen, som nu vil falde over mig og sige, at det hele selvfølgelig var Pigebarnets egen Skyld, at hun har smurt for tykt paa, og at hun nok var ualmindelig haabløs. Det var hun ikke, som jeg har sagt før. Men — Grethes Erfaringer er ogsaa gjort af andre, som ikke var smaa Landshypiger.

Et ungt, livligt, intelligent Ægtepar, der begyndte at interessere sig for Kirken, meldte sig som Deltagere i en større katolsk Fest og mente, at da de dér traf Mennesker af en bestemt Type og med en bestemt Interesse, som

ogsaa var deres, kunde de nok falde til. Men de mødte det samme, som Grethe gjorde: man saa dem ikke, man svarede knap nok, naar de sagde noget, den, der havde indført dem, forsvandt hurtigt for at sætte sig ved en bestemt Klikes Bord, o. s. v. Det var en stor Skuffelse; og at de senere fandt Vejen til Kirken, var i alt Fald ikke Katolikkernes Skyld. Og saa er der en hel tredje Slags Mennesker, der har oplevet det samme. Nogle udenlandske katolske Damer, som ved Ægteskab og af andre Grunde var kommet hertil, fortalte, hvor isolerede de følte sig, — skønt de talte Dansk. »De danske Katolikker lader ingen slippe ind i de Kredse, de en Gang har dannet,« sagde de bittert.

Altsaa: Mon ikke her er noget at gøre for »Katolsk Aktion?«

e. d.

Jesus Kristus XXXII

„Jeg er Opstandelsen og Livet“

ANDEN ARTIKEL

Medens Herren stod ved Lazarus's Grav søgte hans Øjne opad, til Gud Fader i Himlen. Der var altsaa hans Tanker, ogsaa i det Øjeblik han sagde: Jeg er Livet. Faderen er jo Kilden til alt Liv. Han har Livet i sig selv i uendelig Fylde og Fuldkommenhed: et aandeligt og guddommeligt Liv, et ganske uafhængigt og over al Maade lykosaligt Liv. Og i det samme saa Jesus ogsaa hin store Hemmelighed, der paa vor menneskelige Forstand virker som Middagssolens fulde Lys paa det ubeskyttede Øje. Saa ufattelig er den! Allerede tidligere havde Jesus talt om den til de Skriftlærde i Jerusalem og sagt: »Ligesom Faderen har Livet i sig selv, saaledes har han ogsaa givet Sønnen at have Livet i sig selv.« (Joh. 5,26.) Det er et Glimt af Trefoldighedens Mysterium.

Saa gled Jesu Blik videre og standsede ved den Kæmpeopgave, der var lagt paa hans Skuld-

re, idet han af Faderen havde faaet Magt over alle Mennesker med Paabud om gennem Helligaanden at gøre os, vor Ringhed til Trods, delagtige i Guds evige og lykosalige Liv, hvis hare vi selv vil tage inod og ikke afviser Tilbudet.

Endelig hvilede Herrens Øjne paa de Jøder, der stod omkring Lazarus's Grav. Dem skulde han oplyse om Guds kærlige Hensigt. Men han vidste altfor godt, hvor ringe deres Forstaaelse for aandelige Goder og Glæder var. Han vidste ogsaa, at det Gamle Testamente næsten kun havde talt i Billedsprog om disse Ting, saa de var og forblev Gaader for de fleste. Hvor havde f. Eks. den redelige Nikodemus ikke haft svært ved at fatte den Genfødelse, hvorigennem vi skulde modtage den Form for Liv, der gør Menneskebørn til Gudsbørn, til Kristi Brødre og Arvinger til Himlen. »Du er Lærer i Israel og forstaar ikke dette?«, var Jesus nødt til at sige til ham.

Vi Kristne er heldigere stillet. Vi ved, at det guddommelige Liv i os ligner et Frø, der skal udvikle sig til en herlig Blomst. Naar Daabens Sakramente har lagt de første Spirer i Sjælens Jordbund, saa skal disse overnaturlige Kræfter udfolde sig ved at suge Næring og bygge en aandelig Organisme op. Det sker ved, at det nye Menneske til Stadhed modtager det Lys, som Troen paa Kristi Lære giver; at det i al sin Gøren og Laden mere og mere former sig efter Kristi Lov og Eksempel og søger Styrke og Kraft ved at drikke af Sakramenternes og Bønnens hellige Kilder; og endelig, at det hellere vil give Afkald paa alt i Verden end ved en Dødssynd at miste dette guddommelige Liv igen.

Saa oprinder jo engang den Dag, da vor Herre siger: Du har arbejdet nok! Kom, du gode Tjener og gaa ind i din Herrens Glæde! Nu først bliver det fuldkomment klart, hvor meget Ordet »Liv« i Herrens Mund rummer i sig, nu da Slutningsstadiet begynder, som skal vare i al Evighed. Det gode Menneske, der elskede Gud og tjente ham her paa Jorden, og som i Dødens Øjeblik var i Besiddelse af det guddommelige Liv, der gives gennem de hellige Sakramenter, staar nu Ansigt til Ansigt med Guds uendelige Skønhed, Godhed og Sandhed. Ved dette Syn overvældes Sjælen af en ubeskrivelig stor Lykkefølelse, der varer saa længe, som Gud er til og fylder Hjertet med sin Kærlighed, d. v. s. i al Evighed.

2. Paa denne Maade har altsaa Jesu Menneskekærlighed i alle Enkeltheder et bestemt Program for at føre Sjælen tilbage til Livet i Gud, fra hvem den kommer. Men hvad skal der ske med vort Legeme? Er det udelukket fra hans Naade? Efter den Plan, Gud ved Skabelsen vilde virkeliggøre, skulde ogsaa dette være udødeligt. Dertil plantede Herren Livets Træ midt i Paradiset. Dets Frugt skulde for hele Fremtiden modvirke og afværge de legemlige Kræfters Svækkelse, Sammenbrud og Opløsning. Men ved det første Synd holdt Døden sit Ind-

tog i Verden. Siden den Tid er Sukke og Klager over den menneskelige Tilværelses Usikkerhed og Forgængelighed aldrig mere ophørt, og vi føler os som Pilgrimme og fremmede paa Jorden.

Ogsaa dette vil vor Frelser's Godhed raade Bod paa. Hans Ord og Mirakel i Betania gaar i Borgen for det. I sin Almagt vil han paa den yderste Dag bygge Legemet op igen og forene det med Sjælen. Han vil gøre det al Vantro i ældre og nyere Tid til Trods. Menneskene skal faa Bevis for, at hans Kraft er større end deres Tanker. Legemets Opløsning til Støv er ikke nogen Hindring for ham, lige saa lidt som Sædekornets Forraadnelse i Jorden staar i Vejen for skjulte Kræfters Opvaagnen. Tværtimod, den er netop Betingelse for, at nyt Liv kan opstaa.

Er saa den store Dag engang inde, vil de dristigste Ønsker og Drømme, et Menneske kan have om sit eget Legeme, være overtruffet. Thi for at kunne være et passende Redskab for den herliggjorte Sjæl og for at kunne deltage i dens lykkelige Liv i Gud, er det opstandne Legeme nu befriet for alle tidligere Ufuldkommenheder. Det er nu virkelig udødeligt og uvisneligt og kender ikke længere til Lidelser. En herlig Lysglans udgaar

fra det og fortæller om den vidunderlige Skønhed, som det nu ejer. Med den største Lethed og Hurtighed kan det nye Menneske bevæge sig efter Behag, og ingen jordisk Hindring kan spærre Vejen for det.

Dette er altsaa det høje Maal, vor Frelser har sat sig, da han sagde, at han er Opstandelsen og Livet. Dette er den uforlignelige Bestemmelse, vi Mennesker har faaet af Gud for vor Tilværelse. Dette er Kærnen i den kristne Livsopfattelse. Dybest set bygger den paa hin Sandhed, der udtales paa Skriftens første Blade, hvor der staar, at vi er skabt i Guds Billede og efter hans Lignelse. Det betyder jo, at vi ligner Gud i vort Væsen og vor Natur, fordi han har givet os en aandelig Sjæl med højere Erkendelse, fri Vilje og Udødelighed. Er saa engang Planen om Opstandelse og evigt Liv gennemført, ligner vi vor Skaber og Herre ikke blot med Hensyn til vore Evner, men ogsaa i vort Liv, i vor Virksomhed og vor Lykke.

Det er altsaa ganske enestaaende Begivenheder og umaadelig store Ting, som vor Slægt gaar imøde. De bliver allesammen Resultatet og Frugten af Jesu Kristi Forløsergerning. For han, og han alene er vort Liv og vor Opstandelse. F. K.

Reformationen

VIII

og Historikerne

I sit indtrængende og smertelige Raab efter en Institution, der kunde samle alle Jordens Folk i en fast Enhed til Værn for Kristendom og Kultur, peger Bille Brahe paa Middelalderens Kirke i Overensstemmelse med Hal Kochs og Arne Sørensens Karakteristik, at *den omsluttede alt og alle — baade Gejstlighed og Lægsfolk, i alle Stænder, høje og lave — og det var det, der gav Livet dets mærkelig helstøbte Præg*. Men her standser Bil-

le Brahe i Stedet for at føre Tanken videre i sin Konsekvens til vor hellige katolske Kirke, der jo har arvet den gamle Kirkes Opgave i hele sin Udstrækning og Omfang. Men saa er det, at Biskop Dr. Skat-Hofmeyer prøver paa at trænge videre ind i Problemet i »Luthers Arv«, hvor han former sine Tanker paa følgende Maade S. 182: »Hele vor Tids Kultur er emanciperet, sækulariseret, verdsliggjort. Det er i vore Dage smaat med

Filosofien og Videnskaben, der i mange Maader er blevet til et Haandværk. Man har ofte sagt, at hvis vi var forblevet katolske, saa var vi ikke kommet ind i hele den moderne Individualisme og Verdsliggørelse.« Her standser Biskoppen dog med en mat Bemærkning, og i tvivlende Haabløshed og til ringe Trøst for Læseren giver han op, idet han siger: »Men det var nu vor Skæbne at blive Protestanter«, og han fortsætter med at spørge: »Havde en samlet Kirke været stærk nok til at holde igen paa Verdsliggørelsesprocessen, kunde den have samlet det skilte sammen til en ny Enhedskultur. Det er et Spørgsmaal, ingen kan svare paa, men det er fuldt af Pine (S. 185). Den moderne Kultur vil ikke lade sig noget diktere af Gud, det er et naturligt omend smerteligt Udslag heraf, naar Aarhus Domkirke stod tom den Dag, det jydsk Universitet blev indviet (S. 189). Ordet »Kald« er et Søndagsord og betyder noget der kommer fra Gud. Men den lutherske Kaldstanke er i vore Dage praktisk talt gaet tabt.«

Lad os saa høre Kaj Munk, der mere haandfast og aabent i en ham egenartet livlig og frisk Form behandler det samme Problem: et katolsk Danmark i Nutiden i hans Reformationsskrift »Mellem Himmel og Jord« S. 231: »Af alle de Tryksager, der i Anledning af Reformationens jubilæet er hældt ud over Hovedet paa et forholdsvis uskyldigt Folk, er ingen mere interessant eller sigende end Thit Jensens i levretblodig Omslag prangende historiske Roman Stygge Krumpen. Hvad den katolske Kirke var, og hvad den var trods alt, og hvorfor den maatte falde, og hvor Synd det var, at den maatte det, det kommer denne af Gud og af Sata-nas benaadede Digterinde og lader os se og høre og forstaa. Hvor Præsterne staar og piber Retfærdiggørelse ved Troen maser hun op paa Prædikestolen og slaar i Pulten, saa Støvet staar om Ørene ... og saa lige med eet — Guds Moder saa dejlig, at vi er ved at raabe: »Hende vil vi ikke af med, om vi saa er nødt til ogsaa at beholde alt det andet.« Der er i disse Dage talt om »Reformationens Gave« og om Protestantismens Velsignelse, saa man

er ved at blive skør i Hovedet af det. Hvad om Danmark havde været katolsk i Dag? Havde det saa staaet væsentlig ringere til med os? Vist slap vi af med en Del, vi er fri for nu. Men meget godt gik ogsaa med i Købet. Nu er det Læggerne der tager imod Skriftemaal, og ikke Præsterne. Hvad Rolle spiller Altergangen i vort Folk? I Stedet for Kirkens Menneskelighed og Fest og store Syner fik vi Husmandsteologi og Bogstavængstelse.

Gudskelov for Salmesangen! men den kunde vi godt have faaet ogsaa som Katolikker. Og Klostre, som modne Mænd og Kvinder trak sig tilbage til, havde ingen Skændsel været for Landet. Aah, man savner det dog en Gang imellem her i vor lille, smukke, rene Bondekirke — Storheden, Udsynet, Sammenhængen! savner Krumstave og Lys og Røgelse, savner Brødet og Vinens Forvandling, savner — aah, frem for alting Gudsmoder. Jomfruen Marie, savner Messer for de Døde og Lov til at mærke, at man er dem nær, savner i dette demokratiske Land en aristokratisk Kirke til at stramme os op og stive os af, savner Bisper af større Format, en Ærkebiskop, der var Dus med Kioskbud og Kongen. For den, der har Myndighed til at velsigne, maa ogsaa have Banlysningens Magt. Og dog er Madonna endnu her paa Jorden, og Engle gaar Bud til Mennesker, og Kirkeskuespil og Messer og Hjælp i Sjæle- og Legemsnød er stadig en — ikke ringe Betaling fra Kirken for alle de Gøder, den henter sig hos Folket.«

Her har Kaj Munk i sin djærve Formformaaet med Begejstring at udtale sig om en Sag, som er Begejstringen værd, og give Besked om vor aristokratiske Kirke med dens Storhed, Udsyn, Sammenhæng, om Krumstavens Myndighed og om Forvandlingen af Brød og Vin i Messen. Og saa træder han lige ned i Kirkens Blomsterbed og fryder sig over dens Skønhed, og rørende er hans store Kærlighed til Gudsmoder, der sikkert som den »tro Jomfru« har staaet ham bi i hans Dødsstund.

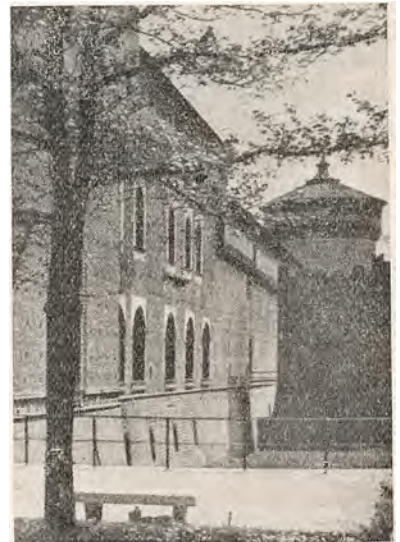
Men der er andre Forskere, der længe før Kaj Munk har formaaet at trænge dybt ind i Forstaaelsen

(Fortsættes Side 570)

Borgen, hvor Kristine af Danmark var Herskerinde

Midt i Milano, kun et kort Stykke Vej fra den verdensberømte Domkirke, hæver sig truende den vældige Renæssanceborg »Castello Sforzesco«, der for 400—500 Aar siden var Residens for Hertugerne af Milano og er en af Datidens mægtigste Borge. Den er bygget i Kvadrat, 200 Meter paa hver Led og med et Porttaarn, der er 70 Meter højt. Her holdt i Aaret 1534 Kristian d. 2.s Datter, *Kristine af Danmark*, sit Indtog som Hertuginde af Milano, gift med Francesco Sforza. Den lille Hertuginde var kun 13 Aar gammel, men hun viste

»Castello Sforzesco« i Milano

sig hurtigt som en klog og energisk lille Dame, lige saa intelligent som sin Fader, men uden dennes heftige Sind, og lige saa energisk som sin Morbroder, Kejser Karl V af Tyskland. Allerede Aaret efter døde hendes Mand, der forøvrigt var en ret frastødende Herre, og i seks Aar styrede den purunge Enke Hertugdømmet med fast Haand paa Trods af voldsomme politiske Intriger. I 1541 overdrog hun Hertugdømmet til sin Morbroder og giftede sig med den Mand, hun elskede, Hertug Franz af Lothringen, der dog allerede døde i 1545, hvorefter hun forblev Enke til sin Død i 1590. Den tyske Maler Hans Holbein har malet et pragtfuldt Portræt af hende, det findes i National Gallery i London, og i Milano staar altsaa endnu hendes stolte Residens som Minde om en af Danmarks klogeste Kongedøtre. U. E. O.

Et Par Ord om

Abbed Vilh Ruinerne i Æbelholt

▲ Udgravningerne i Æbelholt, der nu har staaet paa i flere Aar, er hovedsagelig blevet bekostet paa privat Initiativ. — Klosterskoven erhvervedes af „Hillerød Spare- og Laanekasse“ og skænktes til Nationalmuseet

► Hele Sommeren arbejdes der i Ruinen

Knapt en Mils Vej Vest for Hillerød, tæt ved Frederiksværkvejen, ligger Resterne af Æbelholt Kloster, i Middelalderen et af Danmarks største Klostre og et yndet Valfartssted. Nyere Udgravninger og Undersøgelser, der blev ledet af Arkitekt Schultz og Dr. med Møller-Christensen, har givet os værdifulde Oplysninger om det store Klosteranlægs og den monumentale 66 m lange Klosterkirkes Grundrids. Hvad vi ellers endnu ved om Æbelholt Klosters Historie, er hentet fra en ældgammel Helgenbiografi, »Abbed Vilhelms Levned«, og hans store Brevsamling. »Abbed Vilhelms Levned«, som er skrevet af en af Klosters Kanikker omkring Aar 1220, indeholder mange Enkeltheder om Klosters Grundlægger, hans Fromhedsliv og de Undergørelser, der skete ved hans Paakaldelse. Det bedste Kilde til Vilhelms Levned og Klosters Grundlæggelseshistorie er dog en Samling paa over 100

Breve fra Abbed Vilhelms Haand. Gennem disse Breve lærer vi ikke blot den franske fødte Abbets livlige og ildfulde Personlighed at kende, men faar ogsaa Indblik i Samtidens kirkehistoriske Begivenheder og Landets kulturelle Forbindelse med den store kristne Verden.

I Æbelholt Kloster fandt saaledes Ærkebiskop Erik af Trondhjem og flere norske Biskopper et sikkert Tilflugtssted under den kirkepolitiske Kamp med Kong Sverre. Fra Æbelholt Kloster sendte Abbed Vilhelm sine trøstefulde Breve til den danske Kongedatter Ingeborg, der ved hans Formidling blev viet til den franske Konge Filip August,

Tekst:

Dr. A. OTTO S. J.

•

Fotos:

G. Haase (3)

Arkiv (2)

•

lm og

for at knytte en inderligere Forbindelse mellem Vilhelms gamle og nye Fædreland og sikre Danmark en mægtig Forbundsfælle mod den tyske Kejser. Ganske vist formaadede Abbed Vilhelm ikke at forandre den ulykkelige Dronnings sørgelige Skæbne. Som bekendt blev hun efter Brylluppet forskudt af Kongen, men Vilhelm kæmpede til det sidste for at skaffe hende Ret, og ti Aar efter hans Død kom det endelig til en Udsoning mellem det kongelige Ægtepar.

Under Abbed Vilhelms dygtige og energiske Ledelse blev Æbelholt Udgangspunkt for Klosterreformer samt kirkelige og kulturelle Fremskridt i Valdemarernes Storhedstid. Af den nævnte Brevsamling faar vi ogsaa at vide, at Klostret paa hans Tid talte 25 Kanniker og daglig bespiste 100 fattige og vejfarende. Efter Dr. med. Møller-Christensens omfattende Udgravninger og grundige Undersøgelser kan der heller ikke være Tvivl om, at der blandt Klostrets Gejstlige fandtes vel uddannede Læger, som med stor Dygtighed tog sig af de syge.

Endnu længe efter Reformationen levede Mindet om Klostrets

← Et »Pilgrimstegn« fundet under Udgravningerne i Juni 1942

berømte Grundlægger. I Tjæreby Kirke stod der til Kristian IV's Tid en Statue af Sankt Vilhelm, som Biskop Resen lod fjerne, fordi Bønderne nærrede »overtroisk Ærefrygt for den«.

Æbelholt Klostreruiner er et af de mange Vidnesbyrd om, hvor brutalt og skaanselsløst Reformationens Kamptid er faret frem mod kirkelige Bygninger og den danske Middelalderkulturs religiøse Centre. Om-

▲ En af Refektoriets restaurerede Søjler

kring 1561 blev Klosterkirken med de vældige Taarne og Klosterbygningen nedbrudt, og Stenene blev sandsynligvis brugt til Opførelsen af Frederiksborg Slot.

*

Ved Altret i det oprindelige Klosterkapel, hvor Sankt Vilhelm gennem 25 Aar har fejret den liturgiske Gudstjeneste, og hvis Omrids endnu kan skimtes, døde han Paaskedag 1203 og stedtes til Hvile, indtil hans Levninger i 1238 flyttedes over til den større Klosterkirke. 1224 blev Abbed Vilhelm helgenkaaret. Hans Fest fejres 6. April og 16. Juni (Translokation).

★

← De gamle Granitsøjler i Klostrets Østfløj — et helt sydlandsk Panorama.

Reformationen og Historikerne (fortsat fra Side 567)

af vor Kirke. Det er navnlig L. Moltesen, der i faa men skarpe Streger giver et Billede af Kirken i dens Oprindelse i Dansk Tidsskrift 1898 S. 504 under Overskriften »Den romerske og den danske Kirke«: »Det var et Verdensrige Jesus vilde stifte, en katolsk Kirke, som de første Kristne kaldte det (S. 505). Til Grækerne gik de to filosofisk anlagte Apostle, Johannes og Paulus, der er de første kristne Teologer, til Romerne gik Peter, hvis Evne sikkert gik i Retning af det styrende, Jesus gav ham i hvert Fald den styrende Stilling inden for Apostelkredsen, og det var til ham Ordene lød: »Peter, vogt mine Faar!« Medens de græske Kristne søgte at udforske og filosofisk begrunde Kristendommen, arbejdede Romerne paa at ordne Kirkens Forfatning. De græske Kirkelærere, der var filosofisk dannede Mænd, opbyggede ved Hjælp af den græske Filosofi den kristelige Teologi. Derfor Pietet for de kristne Dogmer — de har nu i Aarhundreder været Bærere af den evige Sandhed. Jeg beundrer de gamle Kirkelærere, der med skarp Tanke og varmt Hjerte har fornet de kirkelige Dogmer (S. 506). Da vore Forfædre drog ud ligesom den hellige Kristoffer for at finde den stærkeste, fandt de ham i Paven i Rom; han havde det for dem ukendte Aandens Vaaben, der kunde trænge igennem lige til Hjerteroden. De kom ind under den romerske Skoles Tugt; Romernes Forfatning og Livsanskuelse bøjede de sig under, som under en Magt, de ikke rigtig forstod — noget i dem holdt igen, men de bøjede sig. De bøjede sig som Børn under Faderens Befaling, og Faderen, Papa, i Rom var os i Middelalderen i mange Maader en god Fader. Med Stolthed ser vi tilbage paa Mænd som Gregor den Store, Gre-

gor 7. og Innocens 3. ogsaa som vore Paver.«

Moltesen stiller sig derved i Afhængighed til Paverne og den Kultur, som de ved Kirkens Præster og Munke har nedlagt og udviklet i Overensstemmelse med Henning Kehlers Paastand, at de har »skabt Europas Kultur, men derved stiger han selv i Kultur, ligesom alle de Forfattere, der har erkendt »Reformationen som en umaadelig Ulykke i kulturel Henseende« og stiger derved i vor Respekt for deres Syn paa Sandhed og Ret. Men nu fortsætter han sin Fremstilling paa følgende Maade (S. 507): »Luther er for Rom Ærkefjenden. Hans Person er enhver Romer imod fra øverst til nederst. For den religiøst bevægede Romer staar Luther som Fortabelsesbarnet. Italienerne har fremfor nogen anden Nation Levemaade — se paa den italienske Arbejder, han fører sig som en Adelsmand med 30 Ahner. Nej, Luther havde ikke Levemaade. Hvad var det ogsaa for nogle uhøvede Svar, han gav de fine italienske Kardinaler, hvor plumpt skrev han ikke baade til og om Paven (S. 509). De lutherske Teologer tog hans Tanker og satte dem i System, idet de søgte at indføje dem i den fra den gamle Kirke overleverede Dogmatik, og alle havde at bøje sig for de Formler, som de opstillede. De lutherske Teologer — i alt Fald i det 17. Aarhundrede — blev mere herskesyge end Paven i Rom, og saa kivedes de indbyrdes. Helligaanden synes for dem at have aabenbaret sig i en Ravneskikkelse (S. 510). Det synes en Tid, at vor Reformation skulde være bleven national ligesom den engelske, men saa skete det, at Holstenerne fik Magten her i Landet efter Grevens Fejde, og ved et Statskup indførte Kristian d. 3. den tyske Reformation. Som Rom tidli-

gere havde været vort aandelige Midtpunkt, blev Wittenberg det nu. Lige fra Reformationen til Begyndelsen af dette Aarhundrede (1898) er der bleven fyret i fra tysk Side. — vi er paa den mest ligefremme Maade blevet delagtiggjorte i den tyske Pietisme som i den tyske Rationalisme.«

Det er jo ikke til at undres over, at Moltesen har et saa frit og særpræget Syn i Overensstemmelse med Virkeligheden, da han jo var den første Dansker, der har arbejdet i Vatikanets Arkiv og ligesom Lindbæk senere var i Samkvem med Vatikanets betydelige og fremragende Forskere og Personligheder. Dette har udvidet deres Horisont og lagt Grunden til deres betydningsfulde Litteratur i Sandhedens Tjeneste, ligesom Forfatteren Pastor her har udarbejdet sit mægtige Værk om Renæssance Paverne »Geschichte der Päpste beim Ausgange des Mittelalters«.

Men om det kirkelige Liv i Nutidens Katolicisme behøver vi ikke at blade i Arkivernes støvede Papirer, nej, vi faar Oplevelserne gengivet i deres hele nye Friskhed, idet bl. a. Berlingske Tidende har givet os nogle Meddelelser fra Udlandet baarne af en egenartet varm, inderlig Tone. Blandt andre har P. E. Stemann 27. Maj sendt Bladet en Beretning fra Tyrol, hvor de svære Kors staar rejst paa de høje Bjergtinder, og hvoraf der her skal gives en lille Mundsmag:

»Højere kan ingen stige. Toppen er naaet, og med Hovedet hvilende mod Korsets solide Stamme sætter jeg mig til Hvile og løsner Rygsækkens Remme.

Det er svære, varige Bjælker, Menneskene i deres Ansigts Sved har slæbt herop. De har maaske ikke gjort sig saa mange Tanker derved, de, der rejser disse Mærker, men følt desto dybere.

Der aabnes et Rids i Skyerne. Markernes græsgrønne. Friskhed, Tagenes muntre rødt og Bjergbæk-

Undervisning i **KLAVER** og **ORGEL**

KURT S. THOMSEN

Kantor og Organist ved Sankt Ansgars Kirke
Rødstensvej 25, Hellerup · Telefon Gentofte 64

Katolske Begravelser

Benzon

aut. katolsk Bedemand

Alle Aftaler kan træffes i Hjemmet

CENTRAL 1868

kenes skinnende blaa Baand giver Øjet, der er trættet af snehvide Fladers skærende Sparkhed, en velkommen Lise. Blandt de røde Tage er ogsaa Kirkens med Klokkernes Taarn, og naar de ringer, fredeligt uforstyrret af anden Lyd, kommer de strømmende, de gamle Bønder og deres Koner, og i Hælene paa dem tripper med raske Skridt en lyslokket Lore eller en solbrunet Hänsel. Kirkens Liv er her Familiens, og mangen Bøn og Messe bliver i denne Tid vædet med salte Taarer. De er saa selvfølgelig, disse Bønner om, at en Søn eller Elsket maa leve sin Ungdom ud — og dog saa forfængelige. Thi hvorfor skulde netop disse slippe fri, naar saa mange andre gaar til. Adskillige maa nu lære en anden Bøn. De beder om Sjælens Frelse — mest maaske for deres egen, at den ikke skal blive bitter og afvisende. Men ikke blot den ældre Generation søger Lise og Trøst hos Kirken, ogsaa de Unge gør det, og med dyb Alvor og bevidst positiv Indstilling og Følelse.»

Hal Kochs Fremstilling af Middealderens Fromhedsliv i »Danmarks Kirke« S. 40: »Livet var paa

en helt anden Maade end i moderne Protestantisme bundet til Kirken og dens hellige Handlinger«, er her i dyb Følelse og Forstaaelse overført paa katolsk Fromhedsliv i Nutiden.

J. Hammermüller.

15. Søndag efter Pinse

LIVET I KRISTUS

Denne Søndag lærer os om Død og Liv, om Kød og Aand. Kun den, som bliver berørt af Kristus, overgaar fra Døden til Livet. I Kristus vækkes Kirkens Børn bestandig til nyt Liv. Den barmhjertige Forløser gaar omkring og gør vel. Haand i Haand med hans Berøring gaar hans Lære. Ogsaa den er livgivende. Den, som besidder Livet i sig, maa vogte sig for alle Gerninger, som kan bringe ham Døden, og han maa stræbe efter ogsaa at meddele andre Mennesker sit eget Liv i Aanden ved Belæring og Kærlighed (*Evangelium, Epistel*).

Vi bønfalder alle indestændigt om dette Liv, og naar vi har det,

beder vi om stedse voksende Livskraft og dermed om den sande Glæde (*Introitus*). Alene Guds i Forløseren menneskevordne Barmhjertighed formaar at rense os for alle Syndens Slagger og grundfæste os i Naaden (*Oratio*).

For denne Genfødelse til nyt Liv og for den deraf betingede hellige Vækst takker vi Herren af et glad Hjerte og priser hans Barmhjertighed. Aldrig synes Herren os saa stor, som naar han skænker Liv (*Graduale, Alleluja*).

Det Liv, som vi i Naaden bærer i os, er guddommeligt Liv. Vi tilhører ikke mere os selv, men lever udelukkende ved Gud og i Gud; hvilke Ønsker vi end maatte nære, saa er de, naar alt kommer til alt, rettet mod Gud. Vi tilhører helt Gud, ham, som er vor eneste Glæde (*Offertorium*).

Det hellige Offer er det bedste Middel til at værne os mod Satans Angreb, der vil røve os Livet (*Secreta*). Ofrets Frugt, det himmelske Brød, holder os i Live og bevirker, at vi efterhaanden ikke længere lever efter Kødets, men efter Aanden (*Communio, Postcommunio*).

P. Wolfgang Czernin O. S. B.

OTTO PIPER
RÅADHUSPLADSEN 14
KØBENHAVN V
EGEN FABRIK for HOSPITALSSENGE
og HOSPITALSMØBLER
TLF. 1616 . TELEGRAM-ADR.: OTPIPER

Forlang hos Deres Købmand

A. D. B. Bonevox i røde og blaa Daaser
A. D. B. Gulv-Renolin flydende Bonevox

Danmarks førende Mærke!
Resultatet af 80 Aars fagmæssig Erfaring

Enefabrikanter: **A. D. Burcharth & Søn** . Kolding
Lak-, Fernis- og Farvefabriker. Grdl. 1861

ALTERLYS
i alle Størrelser
og iøvrigt
Stearinlys og Vokslys
af enhver Art

ASP-HOLMBLAD
STEARINLYSFABRIKER
København

Liturgisk Kalender

Naar der er to Tal i Parenteserne, gælder det første Side-tallet i den store Messebog, det andet Nummeret i Søndagsmessebogen.

September:

10. S. 15. Søndag e. Pinse (706—(grøn) 67); 2. Bøn: St. Nicolaus af Tolentino (1073), 3. Bøn*); Præf. (521).
11. M. † St. Protus og St. Hyacinthus (1073); 2. Bøn: Om alle Helgens Forbøn ([120]), 3. Bøn: Efter frit Valg, 4. Bøn*).
12. Ti. Marias Navns Fest (1074); (hvid) 2. Bøn*); Gudsmoders Præf. (522).
13. O. † Feria (706—67), uden (grøn) Gloria og Credo; 2., 3. og 4. Bøn som Mandag; alm. Præf. (525).
14. T. Det hellige Korsens Ophøjelse (1074—110); 2. Bøn*); Korsets Præf. (517).
15. F. Jomfru Marias syv Smerter (1077—111); 2. Bøn (kun i st. Messer): St. Nicomedes (1077); Gudsmoders Præf. (522).
16. L. † St. Cornelius og St. Cyprian (1078); 2. Bøn St. Euphemia, St. Lucia og St. Geminianus (1078), 3. Bøn: Om alle Helgens Forbøn ([120]), 4. Bøn*).
17. S. 16. Søndag e. Pinse (710—(grøn) 68).

*) Om Fred eller For Paven ([122]). — Bønnen om Fred findes i K. U. Nr. 30, 1943 samt i Søndagsmessebogen Side 550.

NB. Naar der ikke er angivet nogen Præfation, læses alm. Præf. (525).

Frels os ved Korsets Tegn fra vore Fjender, du vor Gud.
Det h. Korsens Ophøjelse,
14. Sept., Kommunionvers.

Katolsk + Ugeblad

„Nordisk Ugeblad for katolske Kristne“ sammensluttet med „Katolsk Ungdom“

Udgiver: „KATOLSK PRESSE“

Redaktion: H. D. T. KLÆRULFF (ansvarshavende) og J. BERG.

Nørrebrogade 27 C, København N.

Mandag og Fredag Kl. 15—16, Tlf. Nora 6166.

Ekspedition og Kassererkontor:

c/o Sankt Ansgars Forlag, Bredgade 67, København K.

Palæ 4777, Kl. 10-12.

Post-Giro Nr. 57042.

Annonceafdeling: Klosterstræde 23, Tlf. Central 6245. Postgiro 3668.

Abonnementspris 2,75 Kr. Kvartalet. Norge og Sverige 14 Kr. om Aaret, øvrige Udland 18 Kr. om Aaret. Abonnement tegnes paa Bladets Ekspedition eller ethvert Postkontor.

BREVE fra LÆSERNE

Pastor Vick —

og borgerlig Vielse

I Artiklen »Borgerlige Ord om borgerlig Vielse« i K. U. Nr. 35 for 27/8 gør Pastor Vick sig til Talsmand for den Tanke, at Vielsesritualet ved borgerlig Vielse bør ændre »til Overensstemmelse med Lovens Adgang til Skilsmisse«, (jfr. en Artikel af samme Forfatter i »Jydske Tidende« for 16/7 d. A.).

Det maa formentlig forstås saaledes, at Pastor V. gaar ind for, at man i den protestantiske Verden bør have to forskellige Vielsesritualer, et til Brug ved den kirkelige Vielse og et til Brug paa Raadhuset, ved hvilket sidste man skulde opnaa, at de Brudefolk, der ægteføres hos de borgerlige Myndigheder, bliver fritaget for at skulle svare ja til et Løfte om livsvarig Troskab. Pastor Vick gaar nemlig — som det synes — ud fra, at Folk lader sig vie paa Raadhuset, fordi de i deres Samvittighed »ønsker at forbeholde sig Ægteskabslovens Adgang til Skilsmisse«, hvilket formentlig skulde falde dem sværere ved en kirkelig Vielse. Hvorvidt dette i Virkeligheden har noget paa sig, faar staa hen. Pastor V. fortsætter: »Vilde det ikke være mere oprigtigt« — i Stedet for det nuværende Rituale, der indeholder et Trokabsløfte« — at affatte en særskilt Formaning og endvidere et Løfte i Henhold til Skilsmislovens Forpligtelser?« — »Vilde det ikke være en værdig Opgave for Fortalerne for borgerlig Vielse at faa dette Ægteskabsritual til at stemme med Ægteskabsloven?«

Saavidt Pastor V. — Men disse Betragtninger beror ganske aabenbart paa fundamentale Fejlsyn. — Et saadant Forslag er uforeneligt med Ægteskabets fra Tidernes Morgen overleverede Begreb. — Kirke-loven siger: »Væsensbestemte Ejendommeligheder ved Ægteskabet er Enhed og Uopløselighed, som« — følger Loven til — »i det kristne Ægteskab faar en særlig Styrkelse gennem Sakramentet«. (cod. jur. can. c. 1014,2).

Undersøger vi dansk Rets Stilling til Ægteskabet, saa ser vi, at vor

Ret principielt holder paa, at Ægteskabet er en livsvarig og udelukkende Forbindelse mellem en Mand og en Kvinde (se Munch Petersen: Borgerlig Ret, 12. Udg. 1943). Fremmed Ret udtrykker sig paa lignende Maade f. Eks. tysk Ret, hvor Ægteskabet defineres som den af Retten anerkendte Forbindelse mellem en Mand og en Kvinde til varigt Livsfællesskab (»dauernder Lebensgemeinschaft«, se Heilfron: Lehrbuch des bürgerlichen Rechts IV) — Og gaar vi tilbage til den gamle hedenske Romerret, saa finder vi der Ægteskabet bestemt som en Forbindelse mellem en Mand og en Kvinde og Fællesskab i hele Livet (consortium omnis vitæ).

Det maa altsaa fastholdes, at Livsvarighed hører til Ægteskabets Begreb, og at de borgerlige Retsordener, herunder ogsaa den danske, staar paa dette principielle Standpunkt. — Det maa naturligvis samtidig dybt beklages, at de moderne Kulturstater efterhaanden er kommet ind paa at tilstaa en relativ let Adgang til Opnaaelse af Skilsmisse. Ikke desto mindre maa det alligevel slaas fast, at Lovens Skilsmissebestemmelser er at betragte som Retsordenens Princip om det livsvarige Ægteskab. Det kan derfor heller ikke siges, at det borgerlige Vielsesritual er »rent illusorisk« og at det ikke skulde »stemme med Ægteskabsloven«, for det gør det netop. —

Man vil saaledes kunne forstå, at man ved at ændre det borgerlige Vielsesritual i den af Pastor V. foreslaaede Retning i Følge Loven om den logiske Konsekvens vil bidrage sit til yderligere at undergrave Opfattelsen af Ægteskabet som livsvarig Forbindelse, og det er der naturligvis ingen Kristen, der vil gøre.

— th —

**RICHARD SØRENSEN
BOGTRYKKERI**

GOTHERSGADE 39 TELEFON 668
FREDERICIA

Et Forslag

Som Indlæg i en Drøftelse omkring et landsomfattende Samarbejde mellem de katolske Ungdomsklubber, vil jeg hermed fremsætte et konkret Forslag.

Der oprettes en Landsorganisation »Katolske Ungdoms Klubber« bestaaende af een Repræsentant fra hver Ungdomsklub uanset Medlemstal. Foruden disse Repræsentanter kan Klubberne vælge een Repræsentant for hver 25 aktive Medlemmer pr. 1 April hvert Aar. En Klub paa mellem 25 og 49 Medlemmer vil saaledes faa 2 Repræsentanter. Landsorganisationen, der er den højeste Myndighed, samler Repræsentanterne en Gang om Aaret (f. Eks. Juni Maaned) et centralt Sted og vælger en Landsformand og afgør øvrige Spørgsmaal ved simpel Stemmeferlighed. Landsformanden vælger til Hjælp i det daglige Arbejde en Kasserer og en Sekretær, der godkendes af Repræsentanterne, og disse tre udgør til sammen Landsorganisationens Bestyrelse. (Denne Ordning vil sikkert vise sig mest praktisk, thi hvis Repræsentanterne skal vælge Kasserer og Sekretær, vil Formand, Kasserer og Sekretær let komme til at sidde i hver sin Ende af Landet, hvilket vil besværliggøre Arbejdet ikke saa lidt.) Alle vigtige Spørgsmaal Aaret igennem forelægges Repræsentanterne til Afstemning pr. Korrespondance. Afstemningen opgøres af en Revisor.

Hvert Kvartal samles Repræsentanterne i Kredse (f. Eks. Nordjylland, Fyn o. s. v. ialt 5 eller 6) under Ledelse af en Kredtsdirigent til Drøftelse af Forslag og til Samtale om Spørgsmaal, der vedrører Arbejdet i Kredsene. Til Dækning af Landsorganisationens Udgifter indbetaler hver Klub et aftalt Beløb pr. Medlem pr. Aar. Kredsene afholder selv deres Udgifter.

Af Spørgsmaal, der trænger til at løses, kan foreløbig nævnes: Fælles Presse med Offentliggørelse af Beretninger, Forslag, Mødeannonser og diverse Oplysninger. (Enten som fælles Medlemsblad eller en Ordning med Katolsk Ugeblad.) Fælles Retningslinier for Arbejdet (Studiekredse, gejstlig Raadgiver, Navn, Emblem o. s. v.)

Men først og fremmest maa vi

have en Organisation, saa at vi kan mødes og drøfte diverse Spørgsmaal i det Fællesskab, som Klub-

bernes samme Formaal skulde gøre saa let at realisere.

J. Barfred Petersen.

A. K. U.s Stævne i Odense

den 27. August

begyndte med Højmesse i det lille smukke Kapel paa Dalum Kloster, hvor Paster *Schnabel* holdt en smuk Tale til de katolske unge.

Da Højmassen var forbi, samledes Odense Ungdom med Repræsentanter for Ungdomsforeningerne Svendborg-Nyborg og Kerteminde ved dækket Kaffebord.

Sankt Hedvig Søstrenes Veranda paa Dalum Kloster, hvor Stævnet blev holdt

Bagefter begav de unge sig til den tilstødende store Park og fortsatte med Leg og ikke at glemme »Bryllupsrejsen«, den hurtigste Rejse paa ca. 38 Sek. (De er ikke

længe om det i Odense). Da vi alle havde »rejist«, mere eller mindre hurtigt, havde Sct. Hedvig Søstrene dækket et udmærket Middagsbord og serveret for de sultne »Bryllupsgæster«!

Efter Middagen gav Hr. *Hafström* Ordet til Pastor *Langsted*, der talte smukt og indtrængende til de unge. Ordet blev derefter givet til Hr. Bogholder *Karl Hansen*, der kom med »Bomber og Lyn« fra klar Himmel og fortalte om alle de dejlige Ungdomsforeninger, vi har Landet over, ja, gid vi kunde samles alle sammen — men saa længe Hr. Knutzen kun har »Sporvogn« og vi kun en Cykel, der siger Puh!! hver anden Kilometer, kan det jo ikke blive til nogen stor Ungdomskongres!

Hr. *Hafström* satte Punktum ved at sige nogle Ord om Had. — Ja, *Hafström* længe leve; jeg vil hellere høre ham een Gang end se ti Film med Chr. Arhoff; det var dejligt at høre, at det ikke altid er Synd at hade!

Da vi endnu engang havde vist, hvad vi duede til i Haandbold og løbet os trætte efter »Øl« og »Cigarer«, sluttede Pastor *Schnabel* Stævnet med Kongernes Konge.

Alle danske, katolske unge, glæder jer med os — kæmp sammen med os. — Enighed giver Styrke — saa vil I se en Tid aabne sig for os danske Katolikker, som ingen nogen Sinde har turdet haabe paa.

O. Andersen.

**BERNH. HANSEN'S
BOGTRYKKERI**

Blaagaardsgade 36 B-C • Telefon Central 13.430 Privat: Sandby 836

Medlem af katolsk Menighed.

Leverandør til vore Hospitaller, Kirker, Skoler etc. . Bedste Referencer.

Eksercitierne paa Dalum

Den 21. August stævnedes 8 Mænd fra saa at sige alle Dele af Danmark sammen til Eksercitier paa Dalum Kloster. Der havde oprindelig meldt sig 13 Deltagere, men de 5 var faldet fra grundet paa de urolige Forhold. Flokken var saaledes ikke stor, men de, der var mødt, var til Gengæld besjælede af en fast Vilje til at faa noget ud af de aandelige Øvelser.

Eksercitierne lededes af Pater *Karl Harmer*, C. ss. R. Da det for undertegnede Vedkommende var første Gang, jeg deltog i Eksercitier, er jeg arskaaret ira at drage Sammenligninger og skal kun sige, at jeg ikke kunde tænke mig dem ledet paa bedre Maade.

Deltagerne indledede Dagen med reciteret Messe eller Sangmesse Kl. 6,30. Iøvrigt forløb Dagen i Betragtning og bøn. Den sluttede Kl. 20 med Komplet. Vi overholdt — med de fornødne Undtagelser — Forpligtelsen til Tavshed.

Da vi atter d. 25. August »dukede« op i Verden, væltede Nyhedernes Strøm sig ind paa os. Hvor overmaade vigtige end Begivenhederne hjemme og ude er for os, var vi dog ikke i Tvivl om, at det, vi havde beskæftiget os med, var »det ene fornødne«.

En hjertelig Tak skal rettes til Pater Harmer og Søstrene paa Dalum Kloster, der behandlede os paa en enestaaende Maade. Det var med Vemod i Sindet, at vi atter drog hver til sit — jeg tror med det Ønske, at vi saa snart som muligt igen kunde deltage i Eksercitier.

Thi at deltage i Eksercitier er at kaste alle Døgnets Bekymringer fra sig og dykke ned i Betragtningen af Tilværelsens største Realitet: Gud. Man undrer sig lidt over, at ikke flere finder Vej til disse Øvelser. For adskillige var det nok muligt at lægge noget af Ferien i dette Tidsrum. Det er meget vigtigere (og meget mere forfriskende) end at faa lidt mere Sol. Der vil for Fremtiden blive gjort noget mere Propaganda ved Ophængning af Plakater i Kirkerne o. lign. Hermed være det anbefalet paa det varmeste til alle, der paa nogen mulig Maade kan, at deltage i kommende Eksercitier. *H. P. Christensen.*

RANDERS

Knud Pedersen . Slagtermester

1. Kl.s Kød og Paalæg
Dronningborg, Telefon 649

Leverandør til de katolske Institutioner

Ugebladet

Indholdsfortegnelse

for 1943 kan bestilles i Ekspeditionen, Bredgade 67, til vederlagsfri Tilsendelse.

Sakramentskirken

Mand. 11. Sept. Kl. 20. Ungdomsmøde. Pater *Orla Erichsen*: »Lidt om katolsk Liv i Sverige« (med Farvelsbilleder). Torsd. 14. Sept. Kl. 20 Ungdomsforeningens Studiekreds.

Jesu Hjerte Kirke

Sønd. 10. Sept. Kl. 8,30 Fælleskommunion for de mandlige Kongregationer. Mand. 11. Sept. Kl. 19,30 unge Mænds Kongr. Torsd. 14. Sept. Kl. 20 Mændenes Kongr.

St. Antoni Kirke

Onsd. 13. Sept. genoptager Maria-kongr. sine Møder.

St. Mariæ Kirke

Onsd. 13. Sept. Kl. 19,30. Kongr. for Damer og unge Piger.

St. Franciskus' 3. Orden

Søndag den 17. September i Sankt Elisabeths Hospitals Kapel Klokken 15: Iklædning.

K. U. K. København

Lørdag d. 9. September Kl. 19,30 —22. Ung Aften. Søndag d. 17. September. Studiekredsmøde. Til dette Møde, der bliver arrangeret som en Slags Stævne, er indbudt Ungdomsklubberne i Roskilde og Taastrup. Vi samles til Højmesse i Stenosgade Kl. 10. Derefter spises medbragt Frokost paa Skolens Tagterrasse. Musikalsk Underholdning. De 2 Minutter ved Sven Pehrson. Kl. 14 holdes fælles Kredsmøde. Emne: »Biblen alene?« 1. Kapitel efter Grundbogen »Den rette Kristentro«. Indleder: Carl-Vilh. Hein Jensen. Efter Kaffebordet Lege paa Skolens Legeplads. Kl. 17,30 spises medbragt Aftensmad. For Kaffe og en Pølse som Supplement til Aftensmaden betales Kr. 1,00.

N. H. MØLLER

Brødregades Fiskehandel

Altid friske Varer
Telefon 628 og 3728

Leverandør til de katolske Institutioner

K. U. K. Frederiksborg.

Fredag d. 15. September: Kredsmøde ved Pastor *Hake*: Det første Guds Bud. Derefter Kaffebord og Underholdning. De to Minutter ved Ansgar Samuelsen.

Medhjælper

til katolsk Boghandel

Nedenstaaende Linier for at meddele, at vi p. G. af Forretningens Udvidelse søger en mandlig eller kvindelig Medhjælper, som vil gaa ind i Arbejdet med Dygtighed og apostolsk Iver. Gerne sproglige Kundskaber. Forsaavidt gode Forudskaber haves: Begyndelsesløn Kr. 250,00.

St. Ansgars Forlag & Bogh.

KATOLSKE BØGER

Nyt for Breviarlæsere

For interesserede, der beder Breviaret efter »Das Tagzeitenbuch des monatlichen Breviers« er her en Lejlighed til at supplere det beskaarne Breviar, hvor alle Læsestykkerne er udeladte. Disse er nu udgivet for sig i en praktisk lille Udgave i Serien ECCLESIA ORANS: Latin med Tysk Oversættelse og i adskilte Bind, som man kan købe efterhaanden.

Die Väterlesungen des Breviers.

Frühlingsteil, Leinen, Kr. 17,20

Sommer- und Herbstteil. Kr. 11,20

Sommer- und Herbstteil, II

Kr. 16,35

Cominune Canctorum Kr. 12,05

Altæg vor Forretning et Besøg
og se vor udenlandske Afdeling

Sankt Ansgars Boghandel

Bredg. 67, Palæ 4777, Giro 81851

PAULUSKREDSEN

Subskription 3 Kr. halvårlig

Den letteste Maade at faa en

katolsk Bogsamling

Kirurgiske Instrumenter, Hospitalsartikler
Sygeplejeartikler, Bandager

køber De bedst hos:

C. Mærsk-Andersen's Eftf.

Randers . Telefon 137

<p>FREDERICIA</p> <p>H. Olsen Holmelund A/S <i>Gothersgade 44 . Tlf. 169 . 170</i> Kul, Koks, Cinders, Briketter, Brænde Prima Kvaliteter <i>Prompte og reel Betjening</i></p>	<p>HELSINGØR</p> <p>Kaas & Sørensen <i>Indehaver: G. E. OLSEN - HELSINGØR</i> Telefoner: 39 - 1139 - 575 Kul, Koks, Brænde og Briketter</p>	
--	--	--

NYKØBING F

<p>Johannes Madsen <i>Elektr. Installatør Nykøbing F.</i> Installationer St. Kirkestræde, Tlf. 684 Leverandør til katolsk Menighed</p>	<p>J. Lütken Frigast & Co. A-S Trælast, Kul & Koks <i>Lev. til de katolske Institutioner</i></p>	<p>A-S Lolland-Falsters Kulkompagni KUL.KOKES.CINDERS Nykøbing F . Tlf. 626, 945 Leverandør til kat. Institutioner</p>
<p>Mackeprang's Boghandel A-S PAPIRLAGER EN GROS Nykøbing-Falster Telefon 38 og 769</p>	<p>J. N. Jensen Murermester Bispegade 20 . Telefon 984 x <i>Udfører Arbejdet ved den katolske Skole og Kirke</i></p>	<p>W. Hardeweg <i>Slagtermester . Paalægsh.</i> Østre Allé 54, Tlf. 1082 Lev. til de kat. Institutioner</p>

<p>C. W. Kronmann GRUNDLAGT 1852 Jern og Staal . Rør og Fittings . Pumper . Centralvarme . Sanitet . Ilt og Gas . Autogensvejseværker . Bolte og Møtriker . Tekn. Artikler NYKØBING F. TELEFON 203</p>	<p>A-S NYKØBING F. BRYGHUS <i>Lager . Pilsner . Export Beer</i> <i>Lyst Hvidtøl . Mørkt Hvidtøl . Mineralvande</i></p>
--	---

ROSKILDE

<p><i>Køb hos vore Annoncører</i></p>	<p>Fiskehallen <i>Algade 32 . Tlf. 239</i> Prima Fisk Lev. til Sct. Maria Hospital</p>	<p>H. V. Nordsteen <i>Blikkenslagermester</i> Algade 34, Telefon 923 Leverandør til kat. Menighed</p>
<p>A/s F. Christiansen Maskinfabrik Sct. Olsegade 15, Telf. 87 Lev. til kath. Præstegaard & Hospital</p>	<p>Dom-Apotheket ROSKILDE <i>Forbindsstoffer</i> <i>Sygepleartikler</i> J. AUGSBURG</p>	<p>H. Weber <i>Tømrermester</i> Maskinsnedkeri</p>
<p>LEDIG</p>	<p>ROSKILDE MEJERI BORGERDIGET, TELF. 349</p>	<p>Ejegod Jørgensen <i>Slagtermester</i> Kød . Flæsk . Paalæg Sct. Olsegade 13 . Telf 157 Leverandør</p>
<p>Mønsterbageriet <i>Bageri og Konditori</i> Morgenbrød bringes Leverandør til katolsk Menighed Sct. Olsegade . Tlf. 859 - 1365</p>	<p>C. J. Schledermand & Sønner JERNBETON <i>Entreprenører . Murermestre</i> Allehelgensgade 18, Tlf. 122 Murermester ved Sct. Maria Hosp.</p>	

KOLDING

<p>V. FALTHER Alt i Kolonial, Vin, Dølkattesser, Tobakker & Cigarer HJ af Hollændervej og Kongebrogade Telefon 698</p>	<p>O. Andreasen & Th. P. Nielsen <i>Murermestre</i> »Solvang«, Sønder Vang, Dreyersvej 7 Telefon 1923, 1924</p>	<p>J. Bondesens Eff. <i>C. V. Hennebjerre</i> Tømrermester og Entreprenør Kolding . Tlf. 898 (2 Lin.)</p>
<p>H. Nielsen & Søn <i>Malermestre</i> Telefon 439 Udført Arbejdet ved den ny Klinik</p>	<p>H. Overbeck <i>Auf. Installatør</i> Jernbanegade . Telefon 952 Lev. til Sct. Hedvigs Klinik</p>	<p>Kolding Andelsmejeri <i>Telefon 153</i> leverer altid fineste Mejeriprodukter Tilkendt Guldmedaille ved Lands- Mejeriudstillingen i Københ. Lev. til Sct. Hedvigs Klinik</p>
<p>Arne B. Thygesen <i>Læssøgade 47</i> Kolding Telefon 1249</p>	<p>Slagterludsalget <i>Haderslevvej 7 . Tlf. 1951 . 1952</i> 1. Kl. Okse-, Kalve- og Svinekød . Konservær Leverandør til St. Hedvig Klinik</p>	<p>M. Lauridsen <i>Bade- & W. C. Anlæg, Blikkenslager</i> Rendebanen 8, Telefon 1287 Leverandør til katolsk Menighed</p>

ESBJERG

<p>Køb hos vore Annoncører</p>	<p>Kontantforretningen <i>M. R. Jørgensen</i> Kongensgade 25-27 Alt i Sengeudstyr og Manufaktur Lev. til St. Josephs Hospital</p>	<p>Viggo Christensen <i>Urmager, Optiker, Guldsmed</i> Kongensgade 64, Telefon 829 Lev. til Sct. Joseph Hospital</p>
<p>Bang Knudsen A/S Isenkram . Glas . Porcellæn Esbjerg . Telf. 2828 . 4 Lin.</p>	<p>J. N. Ladekjær <i>Skolegade 21 . Telefon 209</i> 1. Kl.s Kolonial- og Vinhandel Lev. til Sct. Josephs Hospital</p>	<p><i>MØBLER for alle Hjem</i> købes bedst og billigst i Bechs Møbelforretning Telefon 735, Raadhuspladsen 16 Leverandør til de katolske Institutioner</p>
<p>Esbjerg Andelsmejeri <i>Fineste Mejeriprodukter</i> <i>Skolegade 39, Tlf. 144</i> Esbjerg</p>	<p>Vestjydsk Rør- & Sanitetslager A/s Tlf. 1313 Esbjerg Tlf. 1919</p>	<p>Eske Petersen Blikkenslager-, Vand- og Gasmester W C . Centralvarme . Sanitet Finlandsgade 62, Tlf. 1765</p>
<p>Jespersens Boghandel Stort Udvalg i Krucifiks og Vievandskar Katolsk Litteratur Alt i katolske Bøger Kongensgade 78 . Tlf. 1920</p>	<p>Engers Hansen Bog- & Papirhandel Kongensgade 65 . Telefon 62</p>	<p>E. Boysens Fiskehandel Altid friske Varer Telefon 2247 Leverandør til Sct. Josephs Hospital</p>
<p>Bagermester N. Rise Esbjerg . Telefon 116 Leverandør til de katolske Institutioner</p>	<p>N. A. Frederiksen Nørregade 65 . Telefon 576 KOLONIAL . MEL Leverandør til St. Josefs Hospital</p>	

VEJLE

<p>Hansen Pærhøj & Søn <i>Glarimester . Kunsthandel</i> Søndergade 4 . Vejle</p>	<p>Mælkeriet Christianshaab <i>Vejle</i> Allerfineste Mejeriprodukter Telefon 733 og Butik 743</p>	<p style="text-align: center;">LEDIG</p>
---	--	---

Katolsk Ugeblad

17. September 1944

92. Aarg.

Nr. 38

Stivnede Kirker

Bøn for min Skriftefader

Offer og Bøn

Sommerens Spejderlejre

I Snestormen – Novelle

HVOR ER CHOKOLADEN?

En lille Pige har faaet Besøg af sin Tante Amanda, der virkelig er, som Navnet siger det, værd at elske; hun plejer nemlig at medbringe Chokolade (det var før Krigen). Tanta Amanda har faaet Øje paa Barnets Dukkestue og er straks Fyr og Flamme. Hun fortæller Barnet en hel Roman om de Mennesker, der bor i det Hus; og Tante Amanda har Talegaver. Længe hører Barnet taalmodigt efter, men til sidst udbryster hun: »Ja, du snakker og snakker, men hvor er Chokoladen?»

Det er ikke svært for os at sætte os ind i den lille Dames Standpunkt. Hvad skal dog al den megen Snak til, naar det væsentlige ved Tantens Besøg nu en Gang er Chokoladen. Altsaa: Kom til Sagen!

Det er en Situation, vi alle kender til. Et Menneske har noget paa Hjerte, men gør alle mulige Svinkeærinder uden om det, det kommer an paa. Og vi kan fristes til at udbryste: »De snakker, De snakker, men kom dog nu endelig til Sagen.»

Eller det drejer sig om et Menneske, som sympatiserer med Katolicismen; han har anskaffet sig katolske Billeder. En mægtig Rosenkrans pranger paa hans Væg, og en Evighedslampe

brænder foran et Krucifiks. Han har købt sig adskillige katolske Bøger, og han har endog læst dem. Han kommer til Gudstjeneste i katolsk Kirke, han drøfter Katolicisme til højre og venstre, og forarger hæderlige, protestantiske Bedsteborgere. Men hvad kommer der ud af det hele? Han staar og tripper ved Vandkanten, men har ikke Mod til at gøre Springet ud i det kolde Vand. Ogsaa til ham kan vi have Grund til at sige: »De snakker saa meget om Tingene. Nu er det paa Tide, at De handler. Kom til Sagen. Gaa op til en Præst og faa begyndt Undervisning!«

Uden Tvivl gives der Katoliker, hvis religiøse Liv svækkes eller hæmmes af én eller anden stor Vanskelighed. Det kan være et Spørgsmaal vedrørende Troen, du ikke kan klare. Det kan være, at du kæmper med Besværligheder af moralsk Karakter. Tankerne kredser tidligt og silde om disse Problemer. Men du foretager dig ingenting, og Tilstanden er stadigt lige uudholdelig. Og saa ved du jo alligevel meget godt, hvad du skal. Du skal gaa op til din Skriftefader og forklare ham Sagen, selv om det ikke er let. Grib fast om Nælden, saa brænder den ikke. Men den Passiar, du fører med dig selv, kan

du lige saa godt spare. Kom til Sagen. Og saa naturligvis vær rede til at bringe de Ofre, der skal bringes, og bruge de Midler, der er nødvendige. Gaa løs paa Opgaven med en god Vilje, en Masse Energi og mest af alt Tillid til Gud!

Det kan ogsaa tænkes, at du har fortalt dig selv de hundrede Gange, at du er en sløj Katolik, og at dit religiøse Liv er Ord og atter Ord, men der mangler det vigtigste: Handling. Da kan det være godt for dig, om du en Dag møder det Ord af Kristi Mund: »Ikke den, som siger Herre, Herre, men den, som gør min Faders Vilje, han er den, som elsker mig.«

Jeg tænker her mest paa Kristi Befaling om at virkeliggøre Næstekærligheden. Der sidder rundt om saa mange ensomme, som trænger til dig. Der er Mødre med Smaabørn, som kunde trænge til din hjælpende Haand. Der er et praktisk Arbejde, som du kunde udføre til Gavn for dit Sogn. Der er ingen Tvivl om, at du mener det alvorligt med at være Katolik. Du holder af at tale om, hvad Kirken betyder for dig, og du ved Besked om alt, hvad der sker af Betydning i Menigheden. Du drøfter Sagerne med Kreti og Pleti. Udmærket. Men kom nu til Sagen!

C. B.

Munkemel

<p>H. HINSCH - Brændselsforretning VESTER 601 (Forh. N. P. NIELSEN) VESTER 601 VODROFF TVÆRGADE 4 KUL - KOKS - BRÆNDE</p>		<p>KØBENHAVNS BRÆNDELS KOMPAGNI KUL KØB KOKS NØRREGADE 15 TELF. 9270</p>
<p>Familie-, Færdssels- og kombineret Grundejerforsikring Forsikrings Compagniet for Kongeriget Danmark A/S Telf. 10.093 Amallegade 31 . København K Giro 2107</p>		<p>G. Garth-Grüner Landsretssagfører Frederiksholms Kanal 6, Kbh. Tlf. 12.166 og 12.161</p>
<p>Jos. Fischlein <i>Muremester</i> Limfjordsvej 43 Tlf. Godthaab 8410 <i>Udfører Arbejdet ved Sct. Michaels Gaard</i></p>	<p>Molins flydende Hjemmefarver til Gardiner, Garderobe, Strømper m. m. Bonalin-Kompagniet A/S, København F Tomme Flasker godtgøres af de Handlende</p>	<p>Fr. Bührmann & Sønner Pensel- og Børstefabrik Gormsgade 8-10-12 . København L Tlf. Taga 573 . 574</p>
<p>Anton Siegler <i>Malermester</i> Klingensgade 17 Vester 4753</p>	<p>Torp & Co. BLIKKENSLAGERMESTER Aut. Gas-, Vand- og Sanitetsmester Amagerbrogade 154 Tlf. Amg. 173 Privat: Amg. 8122</p>	<p>Flytteforretninge i „FREDERIKSHOLM“ <i>v. Andersen og Poulsen</i> Flytning, Opbevaring og Forsendelse besørges med Garanti overalt i Landet Sjæler Boulevard 21 Telefon Valby 3333 . Godthaab 3653 x</p>

VEJLE

<p>Vejle Trælast & Kulkompagni Havnegade 22 . Tlf. 68 og 69 Lev. til de kat. Institutioner</p>	<p>Støt Frank Andersens Fond Giro Konto 1087</p>	<p>C. V. BERG <i>Blikkenslagermester</i> Autoriseret Gas- og Vandmester Langelinie 53 . Telefon 2751 Lev. til de katolske Institutioner</p>
<p>Carl Petersen <i>Slagtermester</i> 1. Kl. Varer - Pølsefabrik Nørregade 2 . Tlf. 1721 Leverandør til St. Maria Hospital</p>	<p>1/3 Vejle Mælkekompani <i>Fineste Mejeriprodukter</i> Vejle . Telefon 335 Leverandør til St. Maria Hospital</p>	<p>VEJLE NY Mineralvandsfabrik <i>P. C. NIELSEN</i> Vissingsgade 8, Telefon 121, 205 Leverandør til St. Maria Hospital</p>

OFFER og BØN

Stivnede Kirker

I en Tale i Roskilde den 3. ds. udtalte Indre Missions Formand, Pastor C. Bartholdy, at Kirken nok »før har været i Forfald, men den har aldrig været inde i en Krise som i Dag.« Det er Aarene mellem de to Verdenskrige, der betegner det store Skred. »Kirkerne er blevet mere og mere tomme. Det er den store, brede danske Befolkning, der har vendt Kirken ryggen.« Det viser sig særligt derved, at medens Kirkerne fyldtes i August 1914, »var der ingen, der strømmede til Kirken i September 1939, den 9. April 1940 og den 29. August 1943.«

Pastor Bartholdy mener, at der er noget galt ved den protestantiske Prædikengudstjeneste, men venter en ny Vækkelse gennem »en Arbejdsform, som aldrig forældes, Samtalen med Mennesker om Jesus og om deres Sjæls Frelse.« Dog tilstaar han, at »ogsaa Samtalemøderne nu er kommet i Forfald. Der kommer kun en lille Flok.«

Men altsaa, den lutherske Kirke er stivnet »ligesom den katolske«. Lutherdommen er stivnet i Prædikener, mens »den katolske Kirke har taget Nadveren. Ordet lyder ikke. Nu og da holdes der en stille Messe.«

Vi vil gerne hertil bemærke, at dette »nu og da« i Virkeligheden er overalt og hver eneste Dag. Men vigtigere er det, at den katolske Kirke ikke kender til den Krise, der bekymrer vore protestantiske Brødre. Vore Kirker har stort Besøg, og hvis ikke der var flere Morgengudstjenester hver Søndag, var de alt for smaa. Saa da Liv er uforenlig med Stivnen, tager Pastor Bartholdy heldigvis fejl hvad angaar os.

Men vi skylder Pastor Bartholdy Tak for nogle smukke Ord, hvormed han i sin Tale nævnte de gamle Klostre. »De ligger som et Minde om en Tid, da llden bredte sig herud fra.«

For et stort Antal Mennesker vil den aktive Deltagelse i Liturgien være begrænset til den regelmæssige Overværelse af Messen og Sakramentsmodtagelsen. Men denne Tingenes Tilstand er ikke ideel, og det er ikke for meget at haabe, at den med Tiden vil blive forbedret. Der er allerede et voksende Antal Lægfolk, som tager aktiv Del i Liturgien paa de Steder, hvor denne udfoldes i hele sin Rigdom — i Domkirker og i mange Klostre. Der er ogsaa dannet Sammenslutninger, hvis Medlemmer paatager sig at bede Dagstiderne eller at hjælpe Sognepræsterne med at udføre de liturgiske Funktioner saa fuldendt som muligt. Alt eftersom Kendskab og Kærlighed til Liturgien vokser og forøges, maa man haabe, at flere og flere Lægfolk vil paatage sig at bede i det mindste en Del af Kirkens Bøn og søge at overvære dens højtidelige Udførelse i Koret, hvor det finder Sted. Benediktiner-Oblater bør give Eksemplet her.

I Østens Kirke bruges Ordet »Liturgi« kun om det Hellige Offer — den »Guddommelige Liturgi«. Faktisk er det eukaristiske Offer da ogsaa den liturgiske Handling *par excellence*. Men i Vesterledet er Udtrykket altid blevet brugt tillige om Sakramenternes Forvaltning og om det hellige Officium. Grunden er den, at alle Sakramenterne er direkte eller indirekte forbundet med den Hellige Eukaristi, medens Officiet er ligesom Eukaristiens »Overflod«. Messen er et Offer i streng Forstand, det er Frembærelsen af et levende Offer under de sakramentale Skikkelser af Brød og Vin. Officiet er et Offer i videre Forstand, det er et Bønnens og Lovprisningens Offer.

Offer og Bøn er Menneskenes to primære Pligter overfor Gud, de to vigtigste Akter af Religio-

nens Dyd, den Dyd, som sætter os i Stand til at dyrke Gud paa overnaturlig Vis. Religion vil sige at træde i Forbindelse med Gud, Hyldestens og Dyrkelsens Forbindelse med vor højeste Herre og Skaber, men ogsaa Kærlighedens og Venskabets Forhold til vor Fader og Ven. Offeret er samtidig en Hyldestakt og et Udtryk for Kærlighed. Oftringen af et levende Offer til Gud, idet hans troende dræber Offeret og udgyder dets Blod paa Alteret — dette er et Vidnesbyrd om den Sandhed, at Gud er alt Livs Begyndelse og Ophør. Alt Liv — ogsaa de ofrendes — kommer fra Gud og maa igen vende tilbage til Ham. At det vender tilbage til Ham ad Dødens smertefulde Vej, skyldes Synden, der har fjernet Mennesket fra Gud.

Førend den ofrendes Liv — fremstillet ved hans Offer — kan vende tilbage til sin Skaber og blive taget imod som en velbehagelig Gave, maa der ved Dødens Straf sones for dets Syndighed — »uden Udgydelse af Blod er der ingen Forladelse for Synden« (Hebr. 9, 22). Men dette Offer er ikke blot en Hyldestakt, fremført i Ærbødighed og Ærefrygt, en Sone, som bringes i Frygt og Bæven. Det er ogsaa en Kærlighedsakt fra Barnet til dets Fader — en Gave, der bestaar af noget, som allerede tilhører Faderen, men alligevel er en fri Kærlighedsakt. Dette er det sande Begreb om Offeret, som findes blandt Hedningerne i stærkt fordunklet Form, iblandet mange Vildfarelser, og som selv i Israels aabenbarede Religion kun blev delvis forstaet.

Men den sande Betydning forstaas og udtrykkes fuldt og klart og paa den mest fuldkomne Maa- de i Kristi Offer paa Korset og i Messen. Dette er Oftringen, ikke af et Dyr, end ikke af et blot og bart menneskeligt Væsen, men af

selve Gudmennesket. Det er samtidig menneskeligt og guddommeligt, en sand menneskelig Akt og dog værdig til Guds Velbehag, idet den virkelig ærer Ham fyldestgørende, da det er en menneskelig Akt af den guddommelige Person, som er Hans enbaarne Søn.

Ogsaa Bønnen er paa én Gang en Hyldest- og en Kærligheds-Akt. Den kan udtrykkes alene i Hjerte og Sind eller ogsaa med Læberne og gennem hele Legemets Holdning. Bønnen er Offerets *Sjæl*, og Offeret er Bønnens *Legeme* — den »Gerning«, som beviser »Ordets« Oprigtighed.

Lige fra Begyndelsen af Kirkens Liv har det Hellige Offer været Kærnen i hele Liturgien. Men da det ikke bestandigt kunde frembæres, søgte de troende — især de første »Asketer« og de senere Munke og Nonner —

at udtrykke deres Dyrkelse af og Kærlighed til Gud og Hans Søn ved Hjælp af en Række Bønnens »Tider« — først privat og siden offentligt — som udførte Lovprisnings Offeret i Forening med Offeret paa Alteret. Dette var Oprindelsen til det Hellige Officium. Navnet betyder den Tjeneste eller Pligt, som vi skylder Gud. St. Benedikt kalder det »Guds Gerning«, og dette Udtryk kan fortolkes paa to Maader: 1. i Betydning af Arbejde, der udføres for Gud eller 2. som Arbejde, udført af Ham. Som vor Ypperstepræst offer vor Herre nu det samme Offer for os, som han ofrede ved Slutningen af sit Liv her paa Jorden. Som Guds menneskevedordne Ord, der stedse er virksom her paa Jorden i sit mystiske Legeme, udtaler han stedse sin Lovprisningens Høj-sang. *Benedict Steuart O. S. B.*

Det var en voldsom Snestorm, der kom brusende imod dem. Hundene begyndte at hyle, og Drengen, som var ligbleg, rystede, saa Tænderne klaprede i Munden paa ham; en Snestorm her paa den aabne Is maatte betyde Døden! Men Præsten knugede Haanden om den lille Sølvkapsel, hvori den hellige Hostie laa, og bad saa inderligt som maaske aldrig før i sit Liv: »Herre, hjælp os, ellers gaar vi til Grunde!« Og da var det, som om han gennem Stormens Hysten hørte Svaret: »Vær ikke bange, jeg er hos jer.« I det samme udstødte Na-Anka et Glædesskrig og pegede paa nogle Klipper, der ragede op midt i Isen. De dødsangste Hunde for i rasende Fart hen imod dem, og i sidste Øjeblik naaede Mennesker og Dyr ind i den Klippehule, som reddede dem fra Snestormen.

Dage igennem sad Pater Cajetan og Na-Anka og ventede i den trange Hule. Af og til spiste de lidt og fodrede Hundene. Men Stormen tog ikke af, tværtimod, den blev stadig heftigere. Og nu truede en ny, frygtelig Fare. Præsten havde kun Proviant med til faa Dage. Hvad vilde der ske, naar der ikke var mere Foder til Dyrene? Naar Sulten gjorde dem rasende, vilde de hverken skaae hinanden eller deres Herre og Drengen. Efter faa Dages Forløb var næsten al Provianten fortæret, og stadig rasede Stormen. Skulde de virkelig, efter at Gud havde frelst dem fra Snestormen, dø af Sult her — eller blive sønderrevet af de vilde Hunde? Præsten var lige ved at miste Modet helt; men saa greb hans Haand igen om Sølvkapslen, han bar paa sit Bryst, og Modet vendte tilbage, saa han kunde trøste den lille Na-Anka, der laa og krøb sammen, udmattet af Kulde og Sult.

To Dage til gik. Hundene var blevet forfærdelig urolige, rev i Seletøjet, hylede af Sult og bed hinanden. Præsten turde ikke sove et Øjeblik, han maatte hele Tiden passe paa dem. Naar han prøvede paa at holde dem fra hinanden, knurrede de truende, og deres Øjne funkledede af Rase-

I Snestormen

En Fortælling

Det var allerede langt hen paa Aaret, da Pater Cajetan fik at vide, at en Eskimo paa Thaddæusøen laa for Døden og længtes efter at modtage de hellige Sakramenter. Det var en Jæger, som bragte Missionæren den Besked, og han havde den syges Søn, en Dreng paa elleve Aar, med, for at han kunde vise Præsten Vej.

Missionæren spændte straks sine femten Hunde for Slæden og sørgede for den nødvendige Proviant til sig selv, Drengen og Hundene. Derpaa hentede han den hellige Hostie i det lille, fattige Trækapel, og saa begyndte Rejsen.

Først gik alting godt. De store Hunde var udmærket dresseret, og de trak, som om de forstod, hvor farlig en lang Slæderejse var paa den Tid af Aaret. Det var bidende koldt, 40 Graders Frost, men Pater Cajetan og Eskimodrengen, Na-Anka havde

tykke Pelse paa. De talte ikke sammen, mens Slæden fløj af Sted over Isen. Præsten tænkte paa Frelseren, som han bar over det stivnede Hav til en døende, og Drengen tænkte paa sin syge Far.

Af og til skød Pater Cajetan sin Revolver af. Det var et Tegn til Hundene, at de skulde hvile og have Føde, og naar de hørte det, standsede de straks. Derefter gik Farten videre, indtil Præsten og Drengen trængte til at sove; saa krøb de ned i Soveposerne og prøvede at faa et Par Timers Søvn.

Det var nu Rejsens tredie Dag, og de haabede at naa Maalet, inden den var forbi. Da greb Na-Anka pludselig Præsten i Armen og pegede mod Øst. Hvad var der dog paa Færde? Var det en Ulveflok, han havde opdaget? Nej, det var noget meget værre, for Ulve kunde de dog værge sig imod med Fakler og Revolver.

ri; og ofte maatte han skyde sin Revolver af for at vise dem, at han var den stærkeste.

Den tredie Dag kunde Pater Cajetan næppe holde sig oprejst, saa svag var han, og Kampen med Hundene blev stadig mere farlig. En af dem havde han maattet skyde, fordi den var blevet skambidt af de andre. Dens Kammerater havde ædt den, og det friske Kød havde gjort dem endnu vildere og mere blodtørstige. Hvis Svagheden overmandede Præsten, vilde de øjeblikkelig kaste sig over ham og sønderrive ham, det vidste han.

Igen følte Pater Cajetan sig lammet af Forladthed og Hjælpeløshed. Der var jo slet ingen ting at gøre; næste Dag kunde han ikke mere, — og saa var det hele forbi.

Drengen laa næsten livløs hen, og Missionæren besluttede, at han vilde tage Hostien og give Na-Anka og sig selv det hellige Vandringsbrød. Men — netop som han havde taget den Beslutning, holdt Snestormen op lige saa pludseligt, som den var begyndt.

I det samme forsvandt Præstens Svaghed. Nu skulde der handles. Ogsaa Hundene lod til at forstaa, at Frelsen var nær. Førerhunden knurrede og snappede og fik derved de andre til at lystre. Pateren pakkede Drengen godt ind og lagde ham paa Slæden, satte sig selv til Rette, — og saa gik det af Sted paany. Ganske vist kunde de ikke køre saa hurtigt, som da Rejsen begyndte, for Hundene var jo meget afkræftede; men alligevel naaede de Rejsens Maal, før Dagen var forbi.

Na-Anka var heldigvis i Stand til at vise Vej til den Hytte, hvori hans Far ventede paa Præsten, som skulde bringe ham Frelseren i Sakramentet. Pater Cajetan bar saa Drengen ind i Hytten, og da han havde faaet lidt at spise, befandt han sig hurtigt bedre. Men Præsten vilde ikke hvile sig eller spise, før han havde taget sig af den syge. Han hørte hans Skriftemaal, gav ham det hellige Vandringsbrød og de syges Salvelse. Og det var, som

om Na-Ankas Far kun havde ventet paa den Trøst, som Præsten bragte; thi saa snart han havde modtaget Sakramenterne, døde han; et lykkeligt Smil laa om hans Mund.

Først nu tænkte Missionæren paa sin egen Sult og Udmattelse. Den døde Eskimos Slægtninge tog sig af ham med rørende Omhu; men hans Træthed var saa stor, at han næppe kunde spise en Bid, men faldt i Søvn, mens han sad ved Maaltidet. To Dage i Træk sov han; men det varede endnu flere Dage, før han var kommet saa vidt til Kræfter, at han kunde begynde at tænke paa Hjemturen.

Eskimoerne bad ham indtrængende om dog at blive hos dem, til det blev Foraar; det var alt for farligt at rejse nu, mente de. Men Præsten, som ikke kunde blive saa længe borte fra Missionsstationen, vilde af Sted, og en Morgen spændte han Hundene for Slæden og kørte den lange Vej tilbage.

Turen gik godt, og Glæden var stor, da han kom hjem; man havde allerede opgivet Haabet om at se ham mere, for alle regnede med, at han var omkommet i Snestormen. Men nu var Pater Cajetan der og fortalte dem, hvordan Frelseren, som han havde med sig paa den farlige Slæderejse, havde reddet ham fra Snestormen og Sultedøden og de rasende Hunde. »Hvis jeg ikke havde haft ham hos mig, havde jeg givet efter for min Fortvivlelse,« sagde Præsten. »Men nu var han hos mig, og derfor mistede jeg ikke Modet. Vi Missionærer kender kun een Kilde til Styrke og Trøst. Det, der giver os Kraft til alle Ofre og hjælper os til at bære de tungeste Lidelser og den frygteligste Ensomhed, er Alterets hellige Sakramente. Vi ved, at vi ikke er alene, trods Farer og Forladthed; thi Herren er hos os og giver os Styrke.«

(Ved T. Fd.).

Jesus Kristus XXXIII

„Fred være med jer“

Med disse Ord hilste den opstandne Frelser sine Apostle, da han Paaskeaften for første Gang viste sig for dem. Lad os ganske kort genfortælle, hvad Evangelisterne Lukas og Johannes beretter om dette Gensyn efter Kristi Opstandelse.

Klokken var mange. Ti af de tolv Apostle havde fundet sammen igen, efter at Lidelsesnatten havde splittet og spredt dem. De var i Nadversalen og stod og talte ivrigt med de to Mænd, som skyndsomst var vendt tilbage til Jerusalem fra Emmaus, hvor de havde set og genkendt Herren ved Brødets Brydelse. Det var nu ikke den første uventede Overraskelse, Paaskedagen havde bragt Disciplene for at lette deres tunge Hjerter. Men alligevel vilde de sidste Dages knugende Angst og Forskrækkelse endnu

ikke slippe dem. Derfor var ikke blot Gadedøren, men ogsaa de andre Døre i Huset forsvarligt lukkede af Frygt for Jøderne, der jo helst ogsaa havde slaaet dem ihjel, saaledes som de havde korsfæstet Apostlenes Mester.

Da med et stod Jesus midt i deres Kreds og hilste: »Fred være med jer. Frygt ikke, det er mig.« Men det modsatte indtraadte. Havde Disciplene før været bange, saa følte de sig i dette Øjeblik nærmest rædselsslagne, fordi de mente at se et Spøgelse. Jesus havde jo ikke banket paa Døren, ikke lukket den op, nej uden den ringeste Støj og ganske pludseligt stod han i deres Midte. »Hvorfor er I saa forfærdet, og hvorfor opstaar den Slags Tanker i jer?«, spurgte han og tilføjede: »Se mine Hænder og Fødder, saa kan I overbevise jer

om, at det er mig«. Nu slog Stemningen brat om, og Rædslen afløstes af en saa overvældende Glæde, at Apostlene blev maaløse og ikke kunde fatte, om deres store Lykke nu ogsaa var Virkelighed eller kun en skøn Drøm. Jesus forlangte da noget at spise, for at give dem den fulde Sikkerhed, og da han for deres Øjne havde nydt af en stegt Fisk og en Honningkage, som de havde bragt, gentog han disse Ord: »Fred være med jer.«

Menneskelige Ord er vist ikke i Stand til at udtrykke, hvor lykkelige de tiltalte i dette Øjeblik følte sig, efter at de samme Dags Morgen endnu havde grædt og hulket af Sorg og Skuffelse. Nu erfarede de i deres Indre, hvad deres Mester havde ment, da han Skærtorsdag Aften havde sagt til dem: »Jeg skal gense jer, og I skal glæde jer, og ingen kan tage den Glæde fra jer igen«. Rollerne var byttet om. Saa snart Jesus var blevet naglet til Korset, triumferede Fjenderne, medens Disciplenes Sjæle var nedsænket i navnløs Kval og Skam. Efter Opstandelsen er Jødernes haanende Sejrsbrøl forstummet og deres Hovmod tilintetgjort for evig Tid, Apostlenes Bedrøvelse derimod forvandlet til uforgængelig Glæde.

Dog ikke blot sine Sendebud lod Sejrherren over Jødernes Had og Dødens Magt faa Del i sit eget Hjertes Fryd og Ære, men han tænkte ogsaa paa alle dem, som i Eftertiden vilde tage imod hans Budskab til hele Verden og blive Medlemmer af hans Kirke. Ja, os alle vilde han paa Paaske-dagen overraske med hin vidunderlige Gave, der har bragt dybt ulykkelige Sjæle usigelig megen Trøst og Fred. Af sine Fortjenesters Skatkammer tog han nemlig den Fuldmagt frem, som i hans Navn og i hans Blods Kraft kan forlade Synder i Bodens Sakramente og derved stifte Fred og Forsoning mellem Gud og brødefulde Kristne, og denne Myndighed lagde han i sine Apostles og deres retmæssige Efterfølgeres Hænder.

Straks efter at Jesus havde ud-talt sit Fredsønske, aandede han

paa de tilstedeværende, ligesom Gud ved Menneskets Skabelse havde aanded paa Adams endnu livløse Legeme for at give det de hemmelighedsfulde Kræfter, som vi kalder Liv, og sagde til dem det Almagtsord: »Modtag Hellig-aanden. Hvem I forlader deres Synder, dem er de forladte, og hvem I nægter at forlade dem, de beholder dem«. I samme Øjeblik gik den Magt, som Menneskesønnen har her paa Jorden til at forlade Synder, over paa dem, der som Lærere, Præster og Hyrder skal fortsætte Frelserens Gerning efter hans Himmelfart, og den forbliver i Kirken, saa længe der findes Mænd, som er Sendebud i Kristi Sted og af ham har faaet Forligelsens Hverv og Embede. Kun disse kan jo være Dommere og afsige Frikendelsens Dom eller nægte den, hvis nogen viser sig uværdig dertil.

I et uforglemmeligt Øjeblik havde Herren tidligere talt om denne Magt. Det var dengang, da han bød en lam Mand, der laa foran ham paa en Seng: »Staa op, tag din Seng og gaa hjem!« Ved Synet af den Helbredelse, som skulde bekræfte Herrens Ord om Syndsforladelse, blev Skarerne grebet af hellig Ærefrygt. »Aldrig har vi set sligt,« udbrød de og lovpriste Gud for den store Naade, at der er nogen paa Jorden, der kan tage Syndens tunge Byrde fra forpin-

te og hjælpeløse Sjæle. Hvor maa vi Kristne i det 20. Aarhundrede ikke være taknemmelige for, at denne Fuldmagt eksisterer endnu den Dag i Dag, fordi Jesu Hjertes Godhed har givet den i Arv til sin Kirke. Aldrig vil vi tilbørligt kunne gengælde ham denne store Velgerning. Lad os da i det mindste paaskønne den ved from Betragtning, og idet vi ofte og værdigt benytter Bodens Sakramente.

Betingelserne for at kunne faa Del i Jesu Kristi Fred, som over-gaar al vor Forstand, kender vi, eller skulde vi kende. Vi bør gribe Herrens Haand, der vil række os saa stor en Gave, og vi bør gøre os værdige dertil ved fuldkommen Tro paa Jesus Kristus og Lydighed mod hans Lære. Vi bør tage hans Aag op og lære af ham, som er sagtmodig og ydmyg af Hjerter. Kun saaledes finder vi Hvile og Fred for vore Sjæle. Vi bør stride Aandens Kamp mod Kødets Begær. Kødets Higen er jo Død, men Aandens Higen er Liv og Fred. Og endelig bør vi være ivrige for Enhed og Sammenhold i den kristne Menighed, idet vi bevarer Aandens Enhed i Fredens Baand.

Opfylder vi disse Betingelser, saa kan Kristi Sandhed ogsaa hos os bære det smukke Navn: »Det glædelige Budskab om Freden.«
F. K.

BØN FOR MIN SKRIFTEFADER

Forfatteren Morten Pontoppidan skrev i sin lille Bog om »Fru Elise Hoskier« fra 1906 følgende: »Det vilde være Daarskab af os at lukke Øjnene og ikke ville erkende, at der er Sider af det kristelige Liv og den kristelige Kraft, som Romerkirken ganske anderledes end vi har forstaaet at bringe til Ud-foldelse. Særlig naar Talen bliver om det indre Livs Pleje, da har vi Protestanter endnu meget at lære af den gamle Kirke, just fordi den er den gamle Kirke og sidder inde

med, om jeg saa maa sige, alle de gamle Raad og Recepter... Hvad den katolske Kirke har, som vi Protestanter, sammenlignet med den, næsten ikke har, er Skriftefædre. Naturligvis er de katolske Skriftefædre af meget forskellig Art; men de gode iblandt dem er ogsaa virkelig gode, sande Mestre, Arvinger til en Naadegave, som i særlig Grad er tilfaldet den katolske Kirke, fordi den dør i særlig Grad har været eftertragtet: en Sjælebehandlingens Naadegave.«

Maaske er vi Katolikker, der er konverteret fra andre Kirkesamfund, dem, der allerbedst forstaar, hvilken uvurderlig Skat vi fik i Eje, dengang vi fandt en Præst, som virkelig forstod at lede vort aandelige Liv. Men mon vi ikke altfor ofte glemmer, at netop han, som overfor Gud staar med det uhyre Ansvar, det er at lede Menneskesjæle, mere end nogen anden trænger til vor daglige Forbøn, og at det er den bedste Gave, vi kan give ham som Tak for alt, hvad han gør for os. Fornylig fandt jeg i et Kloster denne smukke Bøn, som sikkert vilde bringe megen Velsignelse, hvis den daglig blev bedt.

Bøn for min Skriftefader.

Almægtige, evige Gud, se ned til dit Barn, som ydmygt knæler for dig. Af hele mit Hjerte takker jeg dig, fordi du har givet min Sjæl en saa trofast Hyrde, som i dit Navn bringer mig Hjælp, naar min Synd skiller mig fra dig; som leder mig paa Frelsens Vej, og som trøster mig, naar Tanken om mine Synder tynger mig. O Gud, aldrig vil jeg kunne gengælde ham, hvad han har gjort imod mig og til Stadhed gør; derfor beder jeg dig, Herre, gengæld du ham det alt-sammen, giv ham din Velsignelse, den Velsignelse, som Verden ikke kan give; — velsign ham, naar han løfter sit Hjerte op til dig i Bøn, velsign ham, naar han paa Alteret fejrer det hellige Messeoffer; velsign ham, naar han forkynder dit hellige Ord, og velsign ham, naar han staar ved Sygelejer og Dødslejer og er den, der skal bringe de lidende Trøst og Kraft i deres sidste Stund. Men Herre, jeg beder dig, velsign ham især, naar han i dit Sted skal dømme og vejlede os Syndere i Skriftestolen og skænke os Tilgivelse for vore Synder. Herre Jesus, lad alle os, der kommer til ham, erkende vor store Skyld, giv os virkelig Anger, og styrk os i det Forsæt for Fremtiden hellere at ville miste alt, ja selve Livet, end saare dig med en eneste Synd. Aabn vor Mund, naar Undseelse eller Frygt faar os til at tie under Skriftemaalet, og giv os Vilje og Kraft til ydmygt og samvittighedsfuldt at gøre Bod; og endelig beder jeg om Kraft til at gaa den Bodens

og Korssets Vej, som din Tjener lærer mig. Herre Jesus Kristus, du, som har løskøbt os med dit Blod, jeg beder dig, hør denne min Bøn, for at vi alle engang, Hyrde og Hjord, evigt maa være sammen hjemme hos dig, du som med Faderen lever og raader i Helligaandens Enhed, Gud fra Evighed til Evighed. Amen. I. S.

BREVE fra LÆSERNE

Samarbejdet mellem Ungdomsforeningerne

Det lyder glimrende teoretisk, men i Praksis tror jeg, der er mange Steder, det ikke kan lade sig gennemføre. K. U. K. København maa regne med, at alle de mindre K. U. K.'er Landet over langtfra har de samme Materialer og de samme Forhold at arbejde under. En Statistik fra en K. U. K. i en forholdsvis stor By viser, at der til Tider møder 5 af Medlemmerne, til andre Tider maaske 21. Og — Diskussion paa Landet og Diskussion i Byen er to Ting.

Endvidere er der ikke megen Stemning for, at Københavns K. U. K. skal lede alle andre.

Tag ikke mit Indlæg ilde op. Alle K. U. K.'er Landet over arbejder jo med samme Formaal, selvom Midlerne er lidt forskellige.

Arbejdet og den katolske Aktion blandt Ungdommen maa gøres paa Grundlag af det Niveau, den Uddannelse og den Indstilling, de respektive Medlemmer har, og kan som Følge heraf ikke ensrettes.

En K. U. K.'er fra »Bøhlandet«.

God Tone i Kirken

Ugebladet bragte forleden en ganske interessant Artikel om Katolikkens manglende Elskværdighed i Foreninger o. lign. Det er selvfølgelig beklageligt, men hvis man føler sig uvenligt modtaget i en Forening, kan man jo blot blive derfra, vort religiøse Liv er da heldigvis andet og ganske uafhængigt af den i de senere Aar indførte Foretæelse »Fælleskaffebord ved Menighedsmøder« o. lign.

Værre er det derimod, naar Tidens uheldige Manerer vinder Indpas i Kirken, og det synes jeg de gør. Det er mig ganske ubegribeligt, at alle, der engang har bemægtiget sig en Yderplads i en Kirkestol, klamrer sig til den, saa at man, hvis man kommer et Par Minutter før Messen begynder, kan begynde Klatreturen henover 3—4 Pladser; det bemærkes udtrykkelig, at jeg ofte har oplevet det, hvor »de yderste« ikke var Kommunikanter. Et særlig grelt Eks-

empel paa Uopdragenhed saa jeg imidlertid i Gaar:

Jeg overværede Højmessén i en af vore Kirker; alt var skønt og højtideligt, og omsider kom vi til Kommunionuddelingen. En ung Dame hjalp 2 ældre Damer frem til Kommunionbænken; den ene gik daarligt, tungt støttet til en Stok, og Tempoet blev naturligvis derefter. Da Damerne er naaet omtrent helt frem, er der imidlertid en yngre Herre, der gaar ud fra en af de forreste Rækker og spurter forbi for at snappe den sidste ledige Plads! Det saa fælt ud, Situationen mindede om sidste Hurdle i et Derbyløb! Den gamle Dame klarede Situationen, omend med synligt Besvær. Støttet til sin Stok og den anden ældre Dame, medens hendes yngre Ledsagerske nærmest bar hende, afventede hun sin Tur.

Altsaa: Messen er ikke den sidste Sporvogn, lad os derfor blive fri for at faa Manererne fra disse Steder indenfor. E.

Journalistik fører til alt

Forleden læstes i Roskilde Tidende:

Der er et godt, gammelt Ord, der siger, at Journalistik fører til alt, og det maa Katolikkernes Præst i Svendborg, Pastor N. Opnermann, der i disse Dage opholder sig i Roskilde, sande. Pastor Opnermann var oprindelig en habil Journalist, skrev om brækkede Ben, Sølvbryllupper m. v. paa Langelang, først under Redaktør Holger Kristiansen og senere under Redaktør Borgstrun ved Langelands Folkeblad, indtil han besluttede sig til at blive Præst indenfor Katolicismen.

Pastor Opnermann holder i disse Dage en Række Foredrag i Sct. Maria Hosnitals Kapel, og vi havde i Gaar Lejlighed til at hilse paa vor forhenværende Kollega, der udtrykker sin Glæde over at være i Roskilde. Pastor Opnermann er en Mand paa 38—39 Aar, fuld af Charme, og at Journalistiken endnu sidder ham i Blodet, kan man forstaa, naar man hører, at han ikke nøjes med at læse een Avis. Han vil se dem allesammen.

— »Roskilde Tidende« kender jeg udmærket, siger Pastor Opnermann, og i mine Journalistaar dyrkede jeg det grundigt. Bladet har bl. a. været medvirkende til, at jeg valgte min nuværende Gerning. Jo, det er skam rigtigt. I Slutningen af 20'erne, da jeg var Redaktionssekretær paa Langeland, sikrede jeg mig altid »Roskilde Tidende«, hvori den daværende Præst for Menigheden i Roskilde, Pastor Wevers, skrev en Række Artikler, som jeg glædede mig meget over.

Fra Sommerens Spejderlejr

II Absalon Trop

II Absalon Trop har haft en aldeles fortrinlig Sommerlejr ved Tromnæs paa Falster, og Tropsføreren og hans Hjælper, som Maaneder i Forvejen havde tilrettelagt Lejren paa det omhyggeligste, havde den Tilfredsstillelse, at alt forløb efter Programmet. Da Læserne imidlertid saa tit har faaet de sædvanlige Lejrreferater serveret, har vi formaaet Lejrintendantens Hund til at fortælle om sine Indtryk, og den siger:

En Lejrhunds Erindringer

Jeg ligger og snuer i mit Telt ved Siden af min Herre. Dog har jeg med det ene Øre opmærksomt fulgt Vagtens Runder i Løbet af Natten. Første Nat vækkede jeg min Herre, hver Gang de kom forbi, fordi jeg troede, det var uartige Drengene, der endnu ikke var gaaet i Seng, men jeg fik snart lært, at det var »Vagtpatruljen«, der skulde passe paa Lejren, mens vi andre sov. Saa tav jeg og tænkte mit, for hvordan Mennesker, der jo hverken kan se eller høre eller lugte ordentligt, skal bære sig ad med at passe paa om Natten, det fatter min Hundehjerne ikke.

Inde ved Siden af skratter pludselig en lille, firkantet, rød Kasse, som altid staar i det ene Hjørne og dikker. Et Øjeblik efter kommer Chefen ud af sit Telt for at tage sit Morgenbad. Som Medlem af »Staben« burde jeg jo egentlig staa op sammen med hem, men da min Herre og vor Tropsassistent, som deler Telt med os, paa det bestemteste frabeder sig, at jeg vækker dem før Tiden, behersker jeg mig og lukker Øjnene en lille halv Time endnu. Saa bliver der fløjet, og øjeblikkelig farer alle Drengene ud af Teltene og stiller sig op paa en Linie foran Indgangen. Vi andre bliver dog vækket noget blidere, idet Chefen kommer hen og siger God Morgen, alt imens han lovpriser Vejret og Vandet og spørger, om vi ikke synes, det vilde

Lejrhunden

være rart at komme op og faa et Bad. Det lader jeg mig let overtale til, for jeg elsker at gaa i Vandet. Desværre varer det aldrig saa længe om Morgenen, for Drengene har travlt med at klæde sig paa og komme hen til en høj Stang, som de saa hejser et Flag op i, mens de synger. Jeg maa beherske mig meget for ikke at synges med, men jeg ved af bitter Erfaring, at de ikke kan lide det. Naar det er overstaaet, samler min Herre Drengene og gaar med dem hen til et lille Telt, hvor Chefen staar i nogle underlige, lange hvide Klæder. De ser alle meget alvorlige ud, men da jeg en Dag vilde opmuntre dem lidt ved at lege med dem, blev det taget meget unaadigt op. Det hedder »Messe« og er et af de faa Menneskeforetagender, som jeg ikke rigtig forstaar.

Derimod forstaar jeg udmærket, naar der raabes »Skafning!« for det betyder, at vi skal spise Morgenmad. Maden uddeles af min gode Ven Peter inde fra »Kabysen« (hvilket betyder: »et Sted, hvor Hunde ikke maa komme«), og naar der saa er spist, stilles Drengene op paa en lang Række igen, hvorefter vi, altsaa »Staben«, gaar rundt og ser efter, om de har rene Negle, og om der er Orden i Teltene. Naar dette er faldet ud til vor Tilfredshed, sættes Drengene til at lave Lejrarbejder, eller ogsaa deler de sig i to Grupper og gaar

ud i Skoven og slaas for Morskab. Vi andre skal til et meget vigtigt Møde i Chefens Telt for at drøfte med min Herre og Peter, hvad vi skal have til Middag. Jeg stemmer altid for, at vi skal have Oksekød, for det er tit lidt vanskeligt at gnave for Menneskenes ikke særlig kraftige Tænder, og saa forærer de mig en hel Masse af det, naar jeg gaar rundt og besøger dem, mens de spiser. Jeg vilde gerne have Peter til at staa paa min Side og gøre Bøfferne lidt ekstra sejge, saa at jeg fik endnu flere forærende, men han siger, at en god Kok ikke laver sejge Bøffer. Saa staar mit Haab til de smaa Spejdere, naar de faar Lov at haandtere Stegepanden. De er mere villige. Inden Middag gaar vi i Vandet, og denne Gang har vi da Tid nok og kan boltre os af Hjertens Lyst. Det er herligt forfriskende, for Solen skinner hver Dag fra Morgen til Aften, og jeg har det vældig varmt i min sorte Pels, navnlig da jeg maa løbe ved Siden af Cyklen, naar min Herre er paa Indkøb, og desuden i min Egenskab af »Legehund« maa lege med Drengene hele Dagen. Jeg kan ganske vist ikke tælle, men min Herre siger, her er halvtreds Drengene i Lejren, saa De kan forstaa, jeg har nok at gøre, naar jeg skal underholde dem alle sammen.

Om Aftenen tænder Drengene et stort Baal og sætter sig i en Kreds rundt om det og synger Sange. Her udkommer ogsaa en Avis, »Tromnæs Stiftstidende«, som beretter om Dagens Begivenheder. Hvis man er populær, kommer man tit i Avisen. Jeg har været nævnt flere Gange, men dog ikke saa mange Gange som en, der hedder Hjort, men som slet ikke er nogen Hjort, men en ganske almindelig Menneskedreng.

Forleden Dag fik vi Jordbær til Middag. Jeg synes, de smager væmmeligt; men Drengene er helt vilde efter dem, saa Chefen maatte lade Kabysen bevæbne med Økser, Grydelaag og Gafler, hvorefter Drengene enkeltvis blev sluppet

ind og fik deres Portion udleveret. Vi har ogsaa spillet Haandbold med Frederiksberg Kommunes Feriekoloni, det er Drengene ligesom hos os, men de gaar ikke ens klædt, og har Lærere med i Stedet for Førere. Om Aftenen kom de alle sammen over til Lejrbaal hos os, i hvilken Anledning vi fik Kaffe og Wienerbrød.

Det er dejligt at være i Sommerlejr, men man bliver ordentlig træt af Dagens Anstrengelser, og jeg og Drengene sover trygt, naar Lejrbaalet er forbi. Min Herre og Chefen derimod holder meget af at sidde nede ved Stranden, naar Maanen spejler sig i Havet. Det maa de ogsaa godt, naar bare de vil lade være at vække mig, naar de tørner ind.

Ærbødigst

»Scot«,

Lejrhund i II Absalon.

Sankt Laurentii Trop

Lørdag den 24. Juni begav 40 Spejdere og Ulve fra Sct. Laurentii Trop og Flok sig i Lejr ved Bramsnæs Vig, og hurtigt efter Ankomsten havde Patruljerne indrettet hver sin Lejrplads, og kappedes om at faa det mest mulige ud af den. Blandt andet kan nævnes, at en af Patruljerne af Græs flettede et 40 Meter langt Reb til Indhegning af sin Plads. Noget borte fra Spejdernes Lejr indrettede Ulvene deres Lejrplads, og her lavede man et meget fint Spisebord til alle Ulvene, der iøvrigt ogsaa var de eneste, som nød den Luksus at faa Halm at ligge paa i Teltene. I det herlige Vejr og de skønne Omgiv-

Morgenparade

velser gik Dagene hurtigt. Ulveungerne tog paa Sporeøvelser, havde Boldlege og gik i Vandet. Spejderne var rundt i Omegnen paa Patruljeturne, hvorunder der var indlagt morsomme Opgaver, saasom at finde ud af, hvad de Varer, som en Trikotagehandler havde udstillet i sit Vindue, beløb sig til i Penge, — og det hjalp ikke at spørge i Forretningen. Spejderne besøgte ogsaa Ryegaard Slot og »Dejligheden«, og var en Dag ovre paa den anden Side af Fjorden, hvor de besøgte Munkholm-Dæmningen og Eriksholm Slot.

En spændende Natøvelse og en smuk Nattevandring satte ogsaa Kulør paa Tilværelsen i Lejren. Ved Lejrbaalene morede vi os bl. a. over Redaktør Kristianis glimrende Artikler i Bramsnæs-Sprøjten. Artiklerne var taget ud af det daglige Liv i Lejren, og det var faa, som gik Skud forbi. Uden vi vidste af det, var 8 herlige Dage gaaet, og man enedes om, at 8 Dage i Lejr var for lidt. Ved Slutningsparaden uddeltes Præmier i Lejr-

konkurrencerne. I Patruljekonkurrencen sejrede Ørnene og i Enkeltmandskonkurrencen for Spejdere vandt Hans Kristian Larsen. For Ulveungernes Vedkommende vandt Blaa Bande i Bandekonkurrencen og bedste Ulv blev Poul Mathisen med Birger Jensen som Nr. 2. Brunne og mindst 1 kg tungere vendte de 40 Drengene hjem, et uudsletteligt Minde rigere.

Sankt Mikael's Trop

Vi var efterhaanden blevet lidt betænkelige ved Situationen, da vi nærmede os Lørdag den 22. Juli, Dagen for Afrejsen til Sommerlejren. Regnen skyllede ned, og Vejret var graat i graat; men som det af og til gaar, klarede det op Lørdag Morgen, og det gode Vejr holdt sig Lejren igennem, bortset fra nogle Timers Tordenvejr om Torsdagen. »Afrejse« er ellers saa meget sagt; grundet Situationen tog vi ikke længere end til »Gryden« ved Sjølsø; men trods den korte Afstand fra de hjemlige Kødgylder fik vi en god Uge ud af det.

Dagene i Lejren begyndte med Morgengymnastik og Morgenmad, derefter fulgte Havregrøden, saa Flagparaden, og saa gik det Slag i Slag hele Dagen igennem; dog fik Spejderne Tid til at puste ind imellem, og særlig var de glade, naar Programmet stod paa Vandgang.

Foruden Dagsordenen var der hver Dag specielle Konkurrencer o. l. — Søndag begyndte vi med Messe i Benediktinerindernes skønne Kloster paa Aasebakken, til hvilken Troppen leverede Ministrant; Resten af Dagen gik med Lejrindretning. — Næste Dag blev Spej-

Ulvene ved Spisebordet

derne sendt ud paa Orienteringsløb, og om Onsdagen havde vi »Olympiade«. Spejderne klædte sig ud som Sportsmænd fra fremmede Nationer, og en efter en defilerede de forbi Dommerkomitéen, der selvfølgelig ogsaa var klædt ud; efter Olympiadens Aabningsceremoni gik vi saa over til Konkurrencerne i Løb, Spring, Kast m. m. Vinder af Olympiaden blev John Holbek. Om Fredagen maatte vi ikke bruge hverken Telt til at sove i eller Kogekar til Madlavning, og Patruljerne gik derfor i Gang med at bygge hver sin Hytte. Middagsmaden skulde have bestaaet af plankede Sild og Snobrød, men vi fik oplyst, at det var umuligt at faa Sild, og gode Raad var dyre, for Kød maatte vi jo ikke spise;

Resultatet blev, at vi lancerede en helt ny Ret: Fiskefrikadeller stegt paa Spid og Kartofler ristede i Gløder! Og saa smagte det oven i Købet forholdsvis godt! — I Løbet af Lørdagen ankom nogle Spejdere fra Sankt Bendts Trop og nogle af vore egne, og Lørdag Nat havde vi en lille rask Øvelse, som Sankt Bendt grundet deres fysiske Fortrin vandt. — Søndag havde vi travlt med at rydde Lejrpladsen, saa vi kunde efterlade den i samme pæne Stand, vi havde modtaget den i, og om Eftermiddagen sluttede vi af med en Parade, hvor der bl. a. uddeltes Præmier til bedste Spejder i Lejren, vindende Patrulje m. m.

Lejren var forbi, og vi tog hver til sit, et Minde rigere. *M 1.*

»Ja, gerne,« svarede Præsten, »naar jeg bare kan!«

»Det er saamænd ikke saa svært. De skal blot staa paa Vagt, mens jeg foretager et Indbrud. Vent blot et Øjeblik!«

Fra Værkstedet hentede Broderen en hel Del Værktøj, bl. a. Hammer og Mejsel. Desuden forsynede han sig med en stærk Lommelygte, og til sidst tog han en lille Stige, lavet af Bambus, med sig.

»Men hvad er det dog for en Op-pakning, De møder frem med,« udbrød Præsten, da Broderen atter kom til Syne.

Justus svarede ikke, men kastede blot et Blik hen mod Køkkenvinduerne. Først da de var kommet et lille Stykke bort fra Huset, sagde han: »Jeg vil blot foretage en Inspektionsrunde i Farmhuset.«

»Ja, men hvad skal De saa med Stigen? Ballower har sikkert ikke laaset Døren. Og skulde det være, saa har jeg selv en anden Nøgle. Den kan jeg da hente.«

»Nej, det skal De ikke gøre, for selv om Døren er aaben, saa vil jeg alligevel benytte Stigen. Det er bedst, at Ballower ikke aner, at der har været Besøg hos ham i hans Fraværelse. — — — Saa, vil De mon gaa et Stykke længere hen ad Stien, saa at De kan se Negrene og Hytterne. Og hvis der kommer nogen, saa holder De ham hen med Snak, eller fører ham i en stor Bue uden om Huset her.«

Præsten gik videre. Lidt efter gjorde han Holdt ved en stor Figenkaktus. Her kunde han staa, og herfra var der god Udsigt over Landsbyen. Forøvrigt var der ikke megen Chance for, at nogen skulde komme forbi netop nu, thi paa dette Tidspunkt havde alle i Hytterne lagt sig til Hvile. Da han atter vendte sig mod Farmhuset, var Broder Justus i Arbejde.

Han havde stillet Stigen op af Gavlen, og stod nu paa dens øverste Trin, mens han med Mejslen løsnede nogle Brædder. Et Øjeblik efter var Aabningen saa stor, at han kunde klemme sig derigen-nem. Stigen tog han med sig.

Der var ingen aabne Vinduer i det Rum, han kom ned i. Skodderne var lukket for. Men alligevel var der ikke helt mørkt i Værelset, thi

Katolsk Ugeblad's Feuilleton:

Kloster-Detektiven

af H. S.

(17)

Mere kunde man ikke faa ud af ham. Mens man spiste, drejede Samtalen sig ogsaa kun om Missionernes Forhold. Broder Justus fortalte om sine Jagttagelser fra Zigu-du.

Ca. Kl. 4 begav han sig paa Hjemvejen. Jeg skal helst ikke komme for sent til Aftensmaden,« sagde han leende til Afsked. — —

Mr. Ballower kom ind til Missionærerne Fredag Morgen, mens disse endnu sad ved Morgenmaden. Han vilde blot sige Farvel, sagde han, før han tog til Keilands. »Vær nu fornuftig, og køb Dem en ordentlig Motorcykle,« raadede Pater Hubertus ham, »tag nu endelig ikke en af de japanske.« »Det lover jeg Dem,« svarede Mr. Ballower, »jeg kommer hellere tomhændet hjem igen, fremfor at jeg køber nogen af dem.«

»Hvornaar er De tilbage igen?« spurgte Præsten.

»Det kommer an paa, hvad Tid Rutebilen er i Keilands. Dersom den er der saa betids, at jeg naar til Byen og faar købt én i Dag, saa kører jeg tilbage i Aften eller

i Morgen tidlig. Ellers kommer jeg først ved Middagstid.«

»Hvis De kommer til at blive i Byen i Nat, saa kan De godt bede om Natlogis henne paa St. Thereses Missionsstation; der skal De nok blive godt behandlet.«

Mr. Ballower takkede for Præstens venlige Omsorg og tog af Sted. — — —

Efter Middag bad Br. Justus Pater Hubertus om at ringe til Keilands og faa at vide, om Mr. Ballower var taget med Rutebilen.

»Gerne,« svarede Præsten, »jeg forstaar, at det nu er Mr. Ballower, De har under Lupen, men jeg siger Dem paa Forhaand, at jeg tror, det er et forgæves Arbejde. Mr. Ballower er et bundhæderligt Menneske.«

Efter en Stunds Forløb kom Præsten tilbage med den Besked, at Mr. Ballower var taget af Sted med Bussen fra Keilands.

»Godt,« svarede Broderen, »saa kan jeg rolig skride til Arbejdet. Vil De nu hjælpe mig, Pater Hubertus?«

Bræddevæggen var utæt, da Brædderne var tørret ind i den stærke Varme. Justus forstod, at dette Rum var Soveværelset. Forgæves søgte han efter Klædeskab eller Kommode. Men der var ingen af Delene. Ubegribeligt! Hvor gjorde Ballower dog af sit Tøj?

Han gik ind i det næste Rum. Der stod et Bord, 2 Stole og et Klædeskab, og oven paa det en Petroleumslampe. Han gik nærmere til Døren. Altsaa havde han haft Ret i sine Formodninger. Thi en Kæp, som foroven var omviklet med en Strømpe, stod lænet op af Døren. Dersom nogen aabnede den, saa faldt Kæppen lydlost ind i Hjørnet. Justus betragtede Vinduesskodderne. De var ikke haspet til. Den Vej var han altsaa gaaet ud. Meget mistænkeligt, at Ballower havde saadanne Forsigtighedsforanstaltninger nødig. Her var jo dog intet at stjæle.

Klædeskabet undersøgte Broder Justus indgaaende. Der hang Ballowers Arbejdsklæder. Og der stod ogsaa hans Ridestøvler. Justus undrede sig over, at de var anbragt et saadant Sted. Det var dog ikke almindeligt at sætte Ridestøvler i Klædeskabet. Han tog dem ud og undersøgte dem nøjere. Den ene var tungere end den anden. Aah, hvad var dog det, der var nede i den? En Blikdaase! Han aabnede den for at undersøge Indholdet. Brun Oliefarve! Havde Ballower mon malet noget med den? Broder Justus undersøgte Stuen meget nøje, men fandt intet Sted Spor af Maling. Men hvad havde han saa brugt den til? Daasen var jo kun halvfuld. Naa, Ballower havde maaske kun købt en halv Daase og vilde maaske først senere tage den i Brug.

Han stillede Støvlerne med Indhold paa Plads. Hvad han gerne vilde have fundet, det bekendte Værktøj, havde han ikke fundet. Den Slags Sager er dog ellers for tunge til at gaa rundt med. Men han havde maaske fulgt et galt Spor og gjorde maaske bedst i at stryge Navnet Ballower af Listen.

Paa den anden Side vilde en fornuftig Forbryder kunne forstaa, at en saadan Træhytte ikke var det bedste Gemmested for »Værktøj«.

(Fortsættes)

Reformationen

IX

og Historikerne

Efter at Stemann har givet os et smukt og levende Billede af det stærke kirkelige Liv paa Bjerge og i Dale i det skønne Tyrolerland, vil vi nu følge Jørgen Bast, men med ham som Fører maa vi være let til Bens, for han er hurtig i Vendingen, naar han her begynder i Paris og ender i Bretagne i sin Beretning i Berlingske Aftenavis 10. Juni:

»Spadserer man i Dag i Luxembourg-Haven i Paris blandt pæne ældre Franskmand, artig legende Børn og fuldbarmede bretonske Ammer i stivet Tøj, saa kan man være sikker paa at se mindst en af disse rødkindede Kvinder sidde og mumle efter et lille, stærkt koloreret Kort med mange og tættrykte Bogstaver.

Og man kan være sikker paa, at det drejer sig om en Bøn til Ste. Thérèse eller, som hendes fulde og yndefulde Navn lyder, Thérèse de l'Enfant-Jésus, en af den katolske Kirkes yngste og mest populære Helgeninder, der navnlig blandt Bretagnes Befolkning er Genstand for en glødende Tilbedelse. Thérèse de l'Enfant-Jésus er uløseligt knyttet til den normanniske By Lisieux, der har været nævnt saa ofte i disse bevægede Dages Krigstelegrammer.

Hele Aaret igennem gaar Strømmen til det Couvent des Carmelites i Banegaardens Nærhed, der er Helgenindens faste Borg.

Især fra det nærliggende Bretagne kommer Pilegrimme, mange af dem vandrende paa deres Fod og syngende hendes Pris undervejs.

Som saa mange Steder i den katolske Verden har man denne forfriskende og sunde Blanding af kirkelig Højtid og folkelig Fest. Omkring Thérèse grupperer sig og-

saa mange af de store Markeder — og fra den brændende Bøn i Klosteret ved Helgenindens undergørende Legeme kaster Skaren sig ud i Trængslen om de mange Boder og i de smaa Butikker, hvor der falbydes de eftertragtede Lisieux-Stoffer, kaldet »rénaissances«.

Men der er alligevel en Bygning, der drager frem fra alle andre: Couvent des Carmelites.

Det blev grundlagt af to Søstre, Frøkenerne Gosselin i 1835 — men vandt først Verdensry gennem Thérèse.

Denne forunderlige Kvinde blev født i 1873 som Thérèse Martin, Datter af en Købmand i Alençon, hvor hendes første Hjem nu ogsaa er et Valfartssted. Men kan se de Stuer, hvor Helgeninden legede som Barn — og i Haven staar en om ikke smuk, saa velment Marmorstatue af hende og Faderen.

Allerede som Barn stod al hendes Hu til Carmeliter-Klosteret — og kun 12 Aar gammel tog hun Sløret.

Ikke længe efter begyndte det at rygtes i den katolske Verden: I Klosteret i Lisieux er en purung Pige, ja, ikke andet end et Barn, der dog lever i et forunderligt mystisk Forhold til Jesusbarnet, har et enestaaende Kendskab til den hellige Skrift og er i Stand til aabent og intelligent at drøfte Teologiens mest subtile Spørgsmaal med lærde Gejstlige.

Det var, som om hendes spinkle Legeme fortæredes i denne evige Dvælen i Mysteriet, denne fanatiske Fordybelse i Teologien — og kun 24 Aar gammel døde hun jublende ... som der slaar i hendes franske Biografier: »en odeur de sainteté«.

(Fortsættes Side 589)

Køb
PAULUS-
KREDSSENS
Bøger

Katolske Begravelser
aut. katolsk Bedemand
Benzon
Alle Aftaler kan træffes i Hjemmet
CENTRAL 1868

Liturgisk Kalender

Naar der er to Tal i Parenteserne, gælder det første Sidelallet i den store Messebog, det andet Nummeret i Søndagsmessebogen.

September:

17. S. 16. Søndag e. Pinse (710 (grøn) ---68); 2. Bøn: St. Frans af Assisis Saarmærker (1079), 3. Bøn*); Præf. (521).
18. M. St. Josef af Cupertino (hvid) (1080); 2. Bøn*).
19. Ti. St. Januarius og Fæller (rød) (1081); 2. Bøn*).
20. O. Tamperønsdag (717); 2. Bøn: St. Eustachius og Fæller ([28]), 3. Bøn: Vigilien ([27]), 4. Bøn*); sidste Evangelium: Vigiliens (1082). — Eller: Vigilie til St. Matthæus ([1]) med Evang. (1082); 2. Bøn: St. Eustachius og F. ([28]), 3. Bøn: Tamperdagen (717), 4. Bøn*); sidste Ev.: Tamperdagens (720). — Eller: St. Eustacius og Fæller ([27]); 2. Bøn: Tamperdagen (717), 3. Bøn: Vigilien ([2]), 4. Bøn*); sidste Ev.: Tamperdagens (720).
21. T. St. Matthæus, Apostel og (rød) Evangelist (1083—112); Apostlenes Præf. (524).
22. F. Tamperfredag (722); 2. (violet) Bøn: St. Thomas af Villanova (1085), 3. Bøn: St. Mauritius og Fæller (1085), 4. Bøn*).
- (hvid) — Eller: St. Thomas af Villanova (1085); 2. Bøn: Tamperdagen (723), 3. Bøn: St. Mauritius og F. (1085), 4. Bøn*); sidste Ev.: Tamperdagens (307).

(Fortsættes næste Spalte)

Katolsk + Ugeblad

„Nordisk Ugeblad for katolske Kristne“ sammensluttet med „Katolsk Ungdom“

Udgiver: „KATOLSK PRESSE“

Redaktion: H. D. T. KLÆRULFF (ansvarshavende) og J. BERG.

Nørrebrogade 27 C, København N.
Mandag og Fredag Kl. 15—16, Tlf. Nora 6166.

Ekspedition og Kassererkontor:

c/o Sankt Ansgars Forlag, Bredgade 67, København K.

Palæ 4777, Kl. 10-12.

Post-Giro Nr. 57042.

Announceafdeling: Klosterstræde 23, Tlf. Central 6245. Postgiro 3668.

Abonnementspris 2,75 Kr. Kvartalet. Norge og Sverige 14 Kr. om Aaret, svrlige Udland 18 Kr. om Aaret. Abonnement tegnes paa Bladets Ekspedition eller ethvert Postkontor.

16. Søndag efter Pinse

NAADE

Kun den, som lever i Naaden, kan nyde Guds Riges Goder. Den helliggørende Naade er ensbetydende med, at man opfyldes af Gud, at der meddeles det indre Menneske en underfuld, mystisk Styrkelse, som viser sin Kraft i Troens og Kærlighedens Gerninger (Epistel).

Dertil kommer den understøttende Naade, hvis Opgave det er at gennemtrænge alle Menneskets Handlinger, at forberede Genoprettelsen af Barneforholdet til Gud eller endnu dybere at rodfæste dette trofast bevarede Forhold og udforme det endnu skønnere. Modtageligheden for den hjælpende og helbredende Naade svarer til det ydmyge Sindelag, som i Erkendelsen af ens egen Intethed ikke stiller Fordringer, men venter al Hjælp, al sand indre Ophøjelse fra Gud alene. Ingen Sjælenød er saa stor, at den ikke kan afhjælpes af Naaden (Evangelium).

Guds Barmhertighed kender ingen Grænser. Derfor tør vi i vor grænseløse Jammer og bestandige Svigten tillidsfuldt tage vor Tilflugt til denne rige, guddommelige Forbarmelse. Herren hører os i vor

23. L. Tamperlørdag (725); 2. (violet) Bøn: St. Linus ([9]), 3. Bøn: St. Thecla (1086), 4. Bøn*); Apostlenes Præf. (524). — Eller:

(rød) St. Linus (1086); 2. Bøn: Tamperdagen (725), 3. Bøn: St. Thecla (1086), 4. Bøn*); Apostlenes Præf. (524); sidste Ev.: Tamperdagens (732).

24. S. 17. Søndag e. Pinse.

(grøn) I konsekrerede Kirker: (hvid) Kirkevielsesfest.

*) Om Fred eller For Paven ([122]). — Bønnen om Fred findes i K. U. Nr. 30, 1943 samt i Søndagsmessebogen Side 550.

NB. Naar der ikke er angivet nogen Præfation, læses alm. Præf. (525).

Nød og hjælper os forvist (Introitus).

Al Byggen paa naturlige Kræfter er, naar det drejer sig om Arbejde for Guds Rige, en blot og bar Illusion. Vi maa urokkeligt tro, at vi har Naaden behov til alt, baade til at begynde vort Arbejde, til at sikre Resultater og til at holde ud; thi uden Naaden er vi afmægtige og ufrugtbare (Oratio).

I Kraft af Naaden kan vi derimod yde store Ting, og det er tydeligt, at der ikke foreligger Menneskearbejde, men at Gud har benyttet det svageste og sletteste Værktøj for des mere at aabenbare sin Storhed og Herlighed. Herren virker Undere i Naadens Verden (Graduale, Alleluja).

I den fuldkomne Hengivelse til Gud føler vi os trygge. Vi ved, at de fjendtlige Magter intet mere kan gøre os. Det hellige Offers Kraft renses os atter for alt, hvad der kunde danne et Holdpunkt for Fjenderne og saaledes styrte os i Fordærvelse (Offertorium, Secreta).

Det hellige Offers Frugt vil blive en saliggørende Inderlighed, i hvilken vor hele Tænken gaar op i Gud. Vi lutres mere og mere for, hvad der er tilbage i os af det gamle Menneske; i det nye Menneske, hvortil vi omdannes, har Naaden oprettet Harmoni mellem Aand og Kød, mellem Legeme og Sjæl (Communio, Postcommunio).

P. Wolfgang Czernin O. S. B.

Nyhed!

J. WOLFISBERG
VEJE TIL SJÆLEN

Kr. 7,50

Nyt Nordisk Forlag, Arnold Busck

N. P. Rostrup
Katolske Begravelser

30 Aars Erfaring
Valkendorfs-gade 34-36
Tlf. 778 - 728

Køb det **Danske Steril Catgut Novo**

leveres i Glasklokker i Nøgler paa 25 à 50 m

hos **VALD. FOERSOM** . 1868-1943

Amagertorv 27 . Central 4310 . Byen 4310

Reformationen og Historikerne

(fortsat fra Side 587)

Fra første Færd drog hendes Grav store Skarer af Pilgrimme til sig. Der kom hurtigt Rappporter om Helbredelser og andre mirakuløse Hændelser, Rom begyndte at interessere sig for Sagen, i 1923 blev hun beatificeret og derefter i 1925 efter en højtidelig Proces kanoniseret som Thérèse de l'Enfant-Jésus.

Vi Protestanter er jo vant til med Helgener at forestille os noget fjernt og svundet, men her er altså en Helgeninde, der ikke blot er blevet kanoniseret saa sent som i 1925, men som endnu huskes af Tusinder i hendes By.

Hvad der dog maaske giver Thérèse den største kirkelige Betydning, er den Bog, hun før sin tidlige Død naaede at skrive om sin Udvikling. Hun gav den saa smuk en Titel som »Histoire d'une âme« — og den er i Dag en af de mest læste Andagtsbøger i Verden — i Kappelstrid med Thomas a Kempis »Kristi Efterfølgelse«.

Det er svært i et Par Linier at give et Indtryk af dens paa samme Gang naive og beaandede Stil, især hvor den lyser af hendes barnlige og brændende Kærlighed til det lille Jesusbarn, men lad mig lige citere en Passage:

»Ved Otte-Tiden kom Far og hentede mig, og jeg var lykkelig over at kunne vandre hjem med min Haand i hans, mens jeg betragtede Stjernerne. Med særlig Forkærlighed plejede jeg at fæstne mit Blik paa en Gruppe Diamanter, som jeg syntes havde Form af et »T« — og sige til min kære Ledsager: »Se, Far, mit Navn staar skrevet paa Himmelen.«

Det var sikkert Orions Bælte, den lille Thérèse saa — og der er noget rørende ved denne Fantasi, hun fastholdt sit korte Liv igennem.

Man forstaar, at Lisieux elsker sin unge Helgeninde!

Orions Bælte lyser stadig over Vejene om den normanniske By og Thérèses Grav — men ogsaa grummere Himmeltegn er tændt over den i disse Dage.«

Denne By Lisieux med sine Markeder og sin Tekstil- og Læderindustri viser os Beboerne leve Livet begyndende med Morgenmesse og Allergang og derpaa virkende i Værksted, Fabrik, Kontor og Butik, men alt beaandet, farvet og stemplet af Kirkens Liv i gammel from Vane og Brug, ganske i Overensstemmelse med Arne Sørensens Beskrivelse af Livet i Ribe i Middelalderen. Skulde nogen Læser endnu tvivle om sand Virkelighed i alie Enkeltheder af disse Beretninger, saa skal Højskoleforstander C. P. O. Christiansen bekræfte dem, da han synes at være trængt ind i vor Kirkes Fromhedsliv med større Forstaaelse end de fleste, og med aaben objektiv Oprigtighed, som saa ofte før udtaler han sig til Kristelig Dagblad 2. Febr. 1944, hvor han drager i Leding mod Provst Hermansens Artikel »Troens Forsvarer« 23. Januar i samme Blad, idet han siger:

»En Plet paa Carl Hermansens Artikel er denne Sætning: »Naar Romerkirken virker dragende paa Mennesker, er det netop paa trætte Sjæle, paa religiøst syge Sind, som søger en religiøs Rekreation, men derimod ikke paa Mennesker, for hvem Spørgsmaalet om kirkelig Klarhed er afgørende, og dette Spørgsmaal kan Romerkirken ej heller hjælpe Mennesker med, trods sin Læreopbygning og sin ydre Klarhed.«

Lad være, at der vel er Sjæle, der af disse Grunde søger til Moderkirken, et Navn, der trods Carl

Hermansen, tilkommer den katolske Kirke med Rette; men det omvendte er ogsaa og vistnok oftere Tilfældet.

Under et maanedlangt Ophold i Cistercienserklostret »Notre Dame de Tamic« i Højsavoyens Bjerge forstod vi, hvad det er, der »netop« drager Sjæle til Moderkirken:

Det er Længsel efter fuldt og helt, af hele sin Sjæl, at kunne give sig Livet med Gud, med Menigheden og Kirken i Vold; Længsel efter at kunne samle sig i et inderligt Bønsliv og praktisk Kampliv mod Ondskabens Aandemagter i os selv og om os selv, uforstyrret af Teologernes Rasen, af egne Tankers indbyrdes Strid, af Tvivl om Ting, hvori mange føler, at de ikke har nogen Mulighed hverken forstandsmæssigt eller tidsmæssigt til at fordybe sig. I disse Tilfælde er der ikke Tale om trætte Sjæle og aandelige Reconvalescenter, men om Mennesker, der har oplevet paa sin Krop og i sin Sjæl, at Kristendom er ikke gennem Tankekampe og Studium af Skriften og dens Fortolkning at naa frem til en individuelt afklaret Indsigt og til et personligt Stade i Sekternes og Kirkernes og Kirkeafdelingernes Strid, men at det er en Erkendelse af egen Uformuenhed til selv at naa frem ad Tankens Vej, en Længsel efter at lade Jesus Kristus fylde hele Ens Sjæl som et tomt Kar og bruge alle Ens Kræfter i en ensrettet Kamp under Ledelse af Medkristne, der har faaet rigere Tankens og Aandens Gaver end En selv, under Ledelse af de store henfarne Aander, der virker med i den kristne Kirkes Liv — efter Katolikkens Tro — og under direkte Indgriben af Guds Almagt i Ens eget Liv og i Kirkens Liv og Tænkning gennem det kirkelige Emede.

Hvor har jeg som Intellektualist

ODENSE

Junker-Dreie
Kolonial . Dellkatesser
Nørrebro 49 . Odense
Lev. til Sct Josephs Hospital

Vald. Tørring
aut. elektr. Installatør
Kongensgade 13, Tlf. 2021
Leverandør til Dalum Kloster

JØRGEN RASMUSSEN
Glarvester
Overgaden 29, Telefon 1117
Leverandør til St. Josephs
Hospital og Kirken

og Lutheraner — før jeg fandt mit faste Staaed i Trosbekendelsen og i Nadverens Sakramente — kunnet misunde baade Konvertitter og fødte Katolikker deres udelukkende Brug af Sjælens Evner til ubetinget Tro og til kraftig Handling, altsaa til det modsatte af »aandelig Rekreation« og ofte har jeg maattet indrømme for mig selv, at tankemæssigt set var det ikke umuligt for Gud at befri os jævne kristne for Tankens Byrde og Tankehæmninger ved at oprette et Embede som Pavens og Kirkeforsamlingernes.»

Som Stemann, Jørgen Bast og C. P. O. Christiansen her har givet et Udsnit af Livet i det katolske Umland, formet og præget af Kirken, saaledes vilde Livet ogsaa have udviklet sig her i Landet, dersom Danmark endnu havde været katolsk, kun at Udviklingen havde vist sig i en endnu større Rigdom og udstraale i større Fylde end i Middelalderen. Vi havde undgaaet »den umaadelige Ulykke, som Reformationen var« med dens Følger, af hvilke 30 Aars Krigen ikke var den mindste, da Kristian d. 4.s forsprængte Tropper og de forfølgende kejserlige hærgede Jylland med Voldtægt, Mord og Brand. Det hele havde formet og udviklet sig mere organisk uden Brud og Deformation i det kirkelige, som ogsaa i det nationale Liv, og saaledes er der nu ogsaa svaret paa Biskop Skat Hoffmeyers Spørgsmaal, om nogen kunde give Oplysning om Livet her i Landet, dersom vi havde været katolske i Dag.

J. Hammermüller.

Søndagsmessebogen

indføres i Sct. Ansgars Kirke paa Kirkevielsesfesten d. 24. ds. For at forberede Menigheden dertil, indbydes til et Menighedsmøde Fredag d. 15. ds. Kl. 19½ i Salen, Bredgade 67 A. Sognepræsten gennemgaar Bogen og gør Rede for dens Opbygning. Sangpædagog Frø-

ken Edith Petersen lærer os nogle af de smukkeste Melodier, og Sangkoret synger under Ledelse af Kantor Kurt S. Thomsen. I en Pause serveres en Kop Kaffe med Brød (Sukker medbringes). *Medlemmer af de andre københavnske Sogne er velkomne!* Billet a 75 Øre bedes købt eller bestilt snarest i Sct. Ansgars Boghandel eller i Kirkens Kontor.

Sct. Ansgars Pastoral.

St. Mariæ Kirke

Sønd. 17. Sept. Kl. 8 Højmesse og Fælleskommunion, Kl. 10 stille Messe. Onsd. 20. Sept. Kl. 19,30 Kongr. for Mænd.

Sakramentskirken

Sønd. 17. Sept. fejres Kirkevielsesfesten. Efter Højmassen udstilles Sakramentet indtil Andagten Kl. 17. Mand. 18. Sept. Kl. 20 Knud Lavards Broderskab.

Jesu Hjerte Kirke

Mand. 18. Sept. Kl. 19,30 Unge Mænds Kongr. Torsd. 21. Sept. Kl. 20 Mændenes Kongr.

St. Andreas Kirke

Torsd. 21. Sept. (ikke Onsdag) Kl. 8 Mødreforeningens Messe.

Benediktineroblaterne

Fredag d. 22. Sept. Kl. 20 Møde for Benediktineroblater hos Lioba-søstrene, St. Kjeldsgade 1. Mødet slutter med Komplet Kl. 21.

D. K. K. F. Studiekreds

Danmarks katolske Kvindeforbund indbyder til Deltagelse i en Studiekreds i Klostret, Sct. Kjeldsgade 1, under Ledelse af Pater Wervers S. M. M., hver tredie Mandag i Maanedens. Emnet er »Nutidens Forfattere set med katolske Øjne«. Vi begynder Mandag d. 18. Sept. Kl. 19¼, hvor Fru Karen Plovgaard indleder; efter Indledningen Dis-

kussion, som kan fortsættes ved en Kop The (Sukker bedes medbragt). Der betales 1,50 Kr. pr. Gang, alt iberegnet. Deltagelse bedes hver Gang anmeldt til Sekretariatet, Pile Allé 23 A, Tlf. Eva 7091.

Ugebladet beklager, at denne Meddelelse ved en Fejltagelse ikke kom med i sidste Nummer.

KATOLSKKE BØGER

Her er en udmærket Lejlighed for danske Katolikker, der ikke kan Fransk, til at sætte sig ind i de litterære Strømninger, der siden den sidste Verdenskrig kom til at betyde saa meget for Frankrig og derigennem for Verden. »Den kristne Falanks« kalder Forfatteren *Sven Stolpe* dem — denne Elite af store katolske Skribenter, der med Kraft, Klogskab og alt hvad sundt er, har præget deres Samtid.

Det er disse Bølger, vi danske Katolikker oplever Dønningerne af — i Form af Oversættelser, Tanker, der er prægede af deres, Idéer som de har bragt Liv i. Men vi har ikke haft Lejlighed til at lære Mændene bag alt dette at kende.

Her er de altsaa i tre let læselige svenske Bøger, der hver indeholder en Række underholdende Essays.

Den kristne Falangen I ... Kr. 5,70
Ernest Psichari - Jacques Revière - Jacques d'Arnoux - Henri Massis - Charles du Bos - François Mauriac.

Den kristne Falangen II ... Kr. 6,30
Paul Claudel - Jacques Maritain - Henri Bremond - Charles de Foucauld.

Sjålar i Brand Kr. 6,90
Charles Péguy - Joseph Lotte - Elisabeth Leseur - André Gide - Dupouey och Ghéon - til Slut et Essay om Danskeren Nicolaus Steno.

Sankt Ansgars Boghandel

Bredg. 67, Palæ 4777, Giro 81851

<p>HORSENS</p> <p>Manufaktur . Trikotage . Udstyr</p> <p>A-S Horsens Textil Lager</p> <p>Leverandør til katolske Institutioner</p>	<p>HORSENS</p> <p>Carl Bech</p> <p>aut. elektr. Installatør</p> <p>Vestergade 33 . Telf. 1026</p> <p>Leverandør til kath. Menighed</p>	<p>RANDERS</p> <p>Randers Andelsmejeri</p> <p>Telefon 776 (4 Linier)</p> <p>Fineste Mejeriprodukter fra</p> <p>Dyrlæge kontrollerede Besætninger</p>
--	--	--

Frank Andersens Fond

Fondet har endvidere modtaget:
Under Mrk. »J. B.« 50,—
Under Mrk. »K. N.« 10,—
60,—
Tidligere indkommet 7035,35
Ialt ... 7095,35

Hjertelig Tak! Fondets Kasserer, Niels Frederiksen, der stadig modtager Bidrag til Fondet, er flyttet til: *Skjulhøj Allé 67, 1. tv.* Postgirokontoen er stadig den samme: Nr. 1087, Frank Andersens Fond. Og saa venter vi, at Bidragene atter strømmer ind!

K. U. K. Frederiksberg.

Fredag d. 15. Sept. Kredsmøde ved Pastor Hake. Emnet er »Det første Guds Bud«. Derefter er der Kaffebord og Underholdning.

Det meddeles herved: Efter Afstemning ved Ungdomsmødet den 1. Sept. 1944 er det vedtaget, at Frederiksberg K. U. K. bærer samme Emblem som Amager K. U. K.

Efteraarsfest paa Frederiksberg

Lørdag d. 11. Novbr. afholder Frederiksberg K. U. K. stor Efteraarsfest i Jernbanealléens Selskabslokaler, Jernbaneallé (overfor Vanløse Station). Programmet bliver: Festtale og Underholdning. Desuden bliver der ogsaa amerikansk Lotteri. Billetter koster 1,50 Kr., de kan foreløbig kun bestilles hos Bestyrelsesmedlemmerne i Frbg. K. U. K. Alle de københavnske K. U. K.-Klubber samt Roskilde og Taastrup er inviteret med. Klubberne er ligeledes indbudt til at deltage i Underholdningen. I saa Fald bedes man snarest henvende sig til Formanden for Frbg. — Festen begynder Kl. 19,00 pr.

K. U. K. Amager

Lørdag d. 16. Sept. Kl. 20 prc. Kredsmøde. Vi inddeles i Aar i 3 Afd. fordelt saaledes: »De ti Guds Bud« for de unge Medlemmer indtil 19 Aar med Pater Brunnicardi som Leder, og »Avisen læst med katolske Øjne«, delt i 2 Afd. med henholdsvis Pater Scherz og Herr Flandrup som Ledere. Derefter Kaffebord m. in. »De to Minutter« holdes af Vibeke de Vos og Erik Frandsen. Det praktiske Arrangement: Gruppe II.

K. U. K. København

Søndag d. 17. Sept. Kredsmøde. Til dette Møde, der bliver arrangeret som en Slags Stævne, er indbudt Ungdomsforeningerne i Ros-

kilde og Taastrup. Vi samles til Højmesse Kl. 10 i Stenosgade. Derefter spises medbragt Frokost paa Skolens Terrasse. Der bliver musikalsk Underholdning og 2 Minutter ved Sven Pehrson. Kl. 14 holdes fælles Kredsmøde med Emne: »Biblen alene?« 1. Kapitel efter Grundbogen »Den rette Kristentro«. Indleder: Carl-Vilh. Hein Jensen. Efter Kaffebordet Lege paa Skolens Legeplads. Kl. 17½ spises medbragt Aftensmad. For Kaffe og 1 Pølse som Supplement til Aftensmaden betales Kl. 1,00.

Lørdag d. 23. Sept. Kl. 19,30—22: »Ung Aften«.

Reserver Søndag d. 1. Okt., da holder vi Retrætedag. Nærmere i næste Nummer.

K. U. K. Ordrup.

Tirsdag d. 19. Septbr. holder vi vort første Kredsmøde i lang Tid, og vi har besluttet i Løbet af Vinteren at gennemgaa de 10 Guds Bud og Kirkebudene. Vi begynder paa Tirsdag med det første Guds Bud og Indledere er for Damerne: Grit Bredholt, og for Herrerne: Stig Arnfast. De to Minutter har Gerd Suhr og Otto Hutters.

Vi indbyder ogsaa de passive Medlemmer til Kredsmøderne, da vi synes, at ogsaa de kan have Interesse i at faa deres Katekismus frisket lidt op. Vi haaber, at der vil komme mange til Kredsmøderne, som jo er de vigtigste Møder.

Mødet finder Sted Kl. 20 prc. hos Hr. og Fru Hutters, Kollegievej 4. (Den næste Laage efter K. U. K.s).

Tirsdag d. 3. Okt. Foredragsmøde med Redaktør Bølling som Foredragsholder. Vi inviterer Menighedens ældre Medlemmer til dette Møde. Se nærmere i de næste Numre af Ugebladet og i vort Medlemsblad.

ACADEMICUM
CATHOLICUM

KØBENHAVN

Onsdag d. 20. Sept. Kl. 19,30.

Rusmodtagelse i Mødelokalerne, Bredgade 67 A. Foredrag af Magi-

ster *Emil Frederiksen*: Grundsynspunkter for Litteraturkritik.

Derefter serveres Smørrebrød og Øl. Pris 3,00 Kr. (Russer gratis) plus Rationeringsmærker. Russer, der ikke har modtaget Indbydelse, bedes opgive Navn og Adresse til Formanden, Civilingeniør G. Wissum, Kbh. V., Asmussens Allé 1, Eva 1211.

Deltagelse bedes meldt til en af Administratores senest Mandag d. 18. Sept.

Onsdag d. 27. Sept.

Studiekredsmøder i Mødelokalet, Bredgade 67 A.

Kl. 19,00: Studiekreds I. Emne: Filosofi efter Maritain (Fortsættelse fra forrige Aar). Leder: Tandlæge Frk. *Jutta Neergaard*.

Kl. 20,00: Studiekreds II. Emne: Samfundsmoral. Leder: Pater H. Roos S. J.

Indtægtning kan ske ved Rusmodtagelsen.

Søndag d. 1. Okt. Kl. 9,30.

Akademiker-Messe i St. Augustinskirken. Derefter spises medbragt Morgenmad i Klostret.

Katolsk Klub

Tirsdag d. 19. Sept. Kl. 19,45 afholdes Medlemsmøde i Restaurant »Grønningen«, Toldbodvej 22.

PAULUSKREDSEN

Subskription 3 Kr. halvaarlig

Den letteste Maade at faa en

katolsk Bogsamling

Alders- eller Invaliderentyderske,

som holder af Børn og er villig til at deltage i den daglige Husgerning, kan faa et godt Hjem hos yngre katolsk Familie.

Henvendelse til

Fru Helga Storm,
Mosevej 43, Søborg.

AARHUS

Alfred Pihl

Bagermester, Conditori

Telefon 3041 - Hammershus

Leverander til St. Josef Hospital

LEDIG

MEIERIET *Vesterbro*

Byens førende

Tlf 8700 (4 Lin.)

AALBORG

Ferd. Færch & Co.

Tømremestre
Strandvejen, Tlf. 301

A. Hoffmann Urmager og Optiker
Borgerg. 17 (lige v. den nye Bro)
Briller efter Lægerecept
Rep. udf. nøjagtigt og billigt
Telefon 3779

Henry Hansen

Trikotage og Herrelingeri
Kastetvej 39, Aalborg, Tlf. 5665

M. Thomsen Støtt

Entreprenør og Murermester
Kong Christians Allé 6
Telefon 1992

Mathias Christensen

Absalonsgade 14 . Tlf. 1556
Kolonial . Delikatesser . Kaffe

Køb
Hjemmets Udstyr
hos

Thuén, Gravensgade 2

P. Krebs

Elektroinstallatør
Frederiksgade 6
Telefon 1786
Udf. Arb. ved Kamilianerkliniken

CHR. SIMONI
grundl. 1836
Kul- og Koks-Import
Telf. 67 — 68 — 69
Leverandør til St. Josef Søstrenes Hospital og
Kamilianerkliniken i Aalborg.

Hans Wlencken Kastetvej 51 . Aalborg
er det rigtige Indkøbssted for
Kød, Flæsk og Paalæg
Reelle, unge Varer til beskedne Priser
Egen Pølsefabrik . Forlang Tilbud

N. Nielsen & A. Brostrøm

H. PERS EFTERFØLGER

Aut. Vand-, Gas- og Blikkenslagermestre
SANITET- CENTRALVARME
Algade 58 . Aalborg . Telefoner: 681 - 6581

NAKSKOV

Spis Arbejdernes Fællesbageri's Produkter
Nakskov . Telefon 621

Broderimagasinet

Østergade 18 . Telefon 921
Alt til Haandarbejde. Tegning, Montering
Stort Udvalg i Garn
Leverandør til Søstrene

L. C. Clasen

v. Ole Clasen **Murermester**
Telefon 208
Lev. til kat. Kirke

Nakskov Dampmølle

Aktieselskab

Alle Sorter Brændsel til Kakkellovne og Varmeapparater tilbydes billigst i allerbedste Kvaliteter.

A-S Nakskov Kulimport Telefon Nr. 17
Leverandør til den katolske Kirke

Chr. Steffensen

HERREEKVIPERING
Fruegade 8, Nakskov, Tlf. 796
Leverandør

HOLBÆK

A. P. PEDERSEN

Murermester
Markedsplads 10 . Telefon 239

Vestergades

Maskinværksted
RASMUSSEN & NIELSEN
Telefon 1039

H. P. Larsen

Kolonial . Delikatesser
Algade 28 . Tlf. 849
Leverandør til Hospitalet

Holbæk Mejeri A/S

Algade 54 . Telefon 65

Leverandør til Hospitalet

A-S Arbejdernes Fællesbageri

Bedste Brødsted
Lev. til St. Elisabeth Hospital

JENSEN & OLSEN

statsaut. Installationsforretning
Elektrisk Lys og Kraft
Algade . Telefon 365
Leverandør til den kat. Menighed

Katolsk

24. September 1944

92. Aarg.

Nr. 39

Ugeblad

FREDSBEREDSKAB

Nu lakker Krigen mod Enden, og Freden stunder til. Hvor jeg ved det fra? Hvor faar Vildgæsene at vide, at det snart er Foraar, naar de flyver ind over Landet, mens Sneen endnu ligger og fylder op i Grøfterne. Og hvem har fortalt Børnene det, naar de med Hælen borer et Hul i den halvfrosne Landevej og begynder at trille med deres Kugler? Det er nu engang noget, der er i Luften, og som kalder paa Ens Instinkt. Sammenligningen kan iøvrigt rækkes lidt endnu. Mens Vinteren tøver med at slippe sit Tag, har Naturen travlt med at træffe Forberedelser til sin Opstandelse. Saaledes skal ogsaa Freden forberedes, mens Krigen endnu staar paa. Og det er da ogsaa sket. Hvem har ikke hørt om fremtidige Foranstaltninger til at forebygge en ny Krig? Om socialøkonomiske Reforme og sociale Programmer, der skal sanere Samfundet. Ligesom paa det tekniske og lægevidenskabelige Omraade skulde Krigen ogsaa paa det sociale Omraade gerne bringe Fornyelse og Forbedring som Erstatning for saa megen Ødelæggelse. Dog

er det her paa sin Plads at minde om Pave Pius XI's Ord. Da han i sin Rundskrivelse Quadragesimo anno plæderede en Reform af den sociale Orden, paapegede han samtidig, at endog de mest fuldkomne sociale Institutioner vil være forgæves, dersom de ikke ledsages af en Fornyelse af den kristne Aand. Det er med andre Ord to Ting, der skal gaa Haand i Haand: Institutionens og Menneskets Reform.

*

Med Hensyn til den sidste har Krigen sikkert ogsaa skærpet baade Trangen og Forstaaelsen i Kredse, hvor man ellers havde Fedt om Hjertet. Mange er blevet klar over, at skal vi efter det Sammenbrud og Nederlag, som Krigen repræsenterer for vor Slægt, atter komme ovenpaa, maa den enkelte gaa i sig selv og finde sig i at komme i Støbeskeen. Vi kan og skal ikke fortsætte som om intet var sket. Et glædeligt Tegn paa den Forstaaelse og samtidigt et vægtigt Budskab til at sprede den i videre Kredse er en Bog, som udkom i

Et Hjerte
som Kristi

Messe og Tidebøn

Præst og Tørvearbejder

Ravenna —

Italiens Juvelskrin

Kirkevielsesfesten

1943 i Schweiz. Den er skrevet af en Læge (jeg antager en Nervelæge) Dr. *Paul Tournier*, og bærer som Titel »*De la solitude à la communauté*«. Jeg har aldrig som under Læsningen af dette Værk forstaaet i hvilken Grad Individualismen havde ædt sig ind i vort Sind, og hvilken Ravage, den der har anrettet. Dr. Tournier triner ikke frem i et klirrende videnskabeligt Kyrad, han nærmest fortæller. Fortæller hvad han har oplevet paa sit Konsultationsværelse med Mennesker, der led under Isolationen, eller led af hvad han kalder den »parlamentariske Aand« eller Uafhængighedens, Besiddelsens eller Gengældelsesaanden. Og saa er denne fine og kloge Mand lige saa meget Læge som han er Doktor, d. v. s. at hans Terapi ikke staar tilbage for Diagnosen. Det er en Bog, som jeg gerne vilde laane til mange Mennesker. Bare den ikke var skrevet paa Fransk. Eller rettere sagt, blot den ogsaa fandtes paa Dansk. Mon der ikke findes en Forlægger, der kunde afhjælpe dette Savn? Jeg er overbevist om, at han der ved vilde tjene baade sig selv og Samfundet. S. W.

Munkemel

Salg og Udlejning

AF LYSBADE OG ELEKTROMIDICINSKE APPARATER

DANSK RØNTGEN-TEKNIK A/S

KØBENHAVN
TELF. 4229

AARHUS
TELF. 6545

Gaa i Arbejdernes Kaffeforsyning

Amagerbrogade 156

og prøv vor ekstrafine Maltkaffe

1.39 Kr. pr. $\frac{1}{3}$ kg.

Altid friske Smaakager

KØBENHAVNS BRÆNDELS KOMPAGNI

KUL KØK KOKS

NØRREGADE 15

TELF. 9270

RECK's OPVARMNINGS COMP. A/S

Esromgade 15. København N. Telef. 7480

Centralvarmeanlæg af enhver Art

Køkken-, Vaskeri-, Desinfections- samt Tørrestueanlæg m.m.

RECK-STAALEDLER

G. Garth-Grüner

Landsietsagfører

Frederiksholms Kanal 6, Kbh.

Tlf.: 12,166 og 12,161

Amagerbanken

Hovedkontor: Amagerbrogade 25

Afdelinger: Sundby, Søndre, Islande Brygge, Kastrup og Dragør

Alle Bankforretninger udføres. Boxer udlejes fra 5 Kr.

Bageri & Conditori

Johan Aschengreen

Amagerbrogade 72, Telefon Amager 353

Filial: Amagerbrog. 125, Telefon Amager 4019

absolut

ABSALON

naar Forsikring skal tegnes

Mark Poulsen & Rønne

INGENIØRER

Pr. Maries Allé 1 A - København V.

Centralvarme-Anlæg - Sanitære Anlæg

Telefon 8533

Ove Juel-Christensen

Kaffe og Kolonial en gros

Ryesgade 106

Telefon Central 408

BONALIN-BONEVOKS

til alle Gulve

Bonalln-Kompagniet A/S, København F

Katolikker!

Sørg for at ogsaa andre Trosfæller læser Ugebladet!

Blomsterforretningen

CAMELIA

Smukke Kranser og Kistepyntninger

Frederikssundsvej 229, Tlf. Bella 1729

HORISONTEN RUNDT

Præst og Tørvearbejder

I Berlingske Aften d. 14. ds. fortalte en yngre Folkekirkepræst om Oplevelser som Tørvearbejder i Sommerferien, meget kvik og fornøjeligt og studentikost med Glæde ved akademisk Slang. Men et enkelt lille Stykke maa vi have Lov at citere:

»En anden af mine Fæller var en ung Halvpolak og Katolik, der blev højlig forundret, da det gik op for ham, at jeg ellers er protestantisk Præst og kun *pro tempore* var Tørvearbejder. Havde jeg virkelig Lov til at besmitte mig med et slikt manuelt Job? Tog Gejstligheden ikke Skade deraf? Var det foreneligt med min *character indelebilis*? Maatte det ikke betragtes som en Insubordination? Det var vel Tanker, om ikke nøjagtigt disse, saa dog i denne Retning, han gjorde sig. Men jeg kunde berolige ham: Jeg havde virkelig og lovtormelig Ferie, og som Protestant devalueredes jeg næppe protesteligt af et Stykke ærligt Arbejde! — Iøvrigt holdt han kun ud en kvart Dag, hvilket dog vist snarere skyldtes Arbejdets Møje end mit hæretiske Selskab. Denne for mig trøstende Konklusion tør vist bl. a. drages deraf, at han benyttede Lejligheden til at forhøre sig om, hvordan han skulde bære sig ad med at kvittere »Rom« og indgaa i Folkekirken!«

Hvis ikke det hele er en gejstlig Vits, er det rigelig meget, den unge Præst har faaet ud af sin Kvartdags Kollega. Denne aabenbart paa alle Maader slappe Fyr turde være en slet Repræsentant for katolsk Opfattelse af, hvad en Præst kan tillade sig. Naar Præsten i Tørve-mosen imidlertid tillægger ham teologiske Ængstelser, giver han Læserne et Indtryk af, at der virkelig her er et Problem for Katolikker. Og det er noget Snak.

Katolske Præster har i alle Kredse — ogsaa de, der staar Kirken fjernest — Ry for i behagelig Grad ikke at være gejstlige baade i Tide og Utide. De er, som selve deres Religion, aabne og menneskelige. Og den Kirke, hvis Præster ikke blot har undervist Verden i Kristendom, men ogsaa i en lang Række Lande været Foregangsmænd f. Eks. i Landbruget, fortjener ikke et saadant lille Spark, som en Dri-verts dumme Bemærkning giver alt for spinkel Aarsag til.

Filosofien og Hjertets Gud:

Det Hjerte, som ligner Kristus

I Prædikerens Bog 7, 29 siger Forfatteren: »Det fandt jeg, at Gud har skabt Menneskene paa rette Maade, men de hilder sig i en Mangfoldighed af Spørgsmaal.« Vore Tanker plager sig med »falske Problemer«, og vore Hjerner er summende fulde af Fluor.

Filosofiens Gud

Det kan være vor Pligt at hjælpe unge Mennesker af vort Slægtled til Tro paa Gud, og det kan være nødvendigt at gøre dette paa en temmelig filosofisk Maade — ved at bevise Hans Eksistens, Hans Uendelighed, Evighed og saa fremdeles. Maaske de intellektuelt akcepterer vore Argumenter, men er de ærlige, vil de ofte sige: »Javel, det indser jeg altsammen nu. Men det gør Gud saa aldeles forskellig fra mig, at jeg ikke kan se, hvordan et Menneske nogensinde kan tale om at *elske* Ham.« Og paa den helt modsatte Fløj træffer vi Folk, som forkynder en meget aandelig Religion og mener, at hvis de skal elske Gud paa rette Maade, maa de ikke elske noget eller nogen anden. Vi har endda hørt om Mennesker, som beder en ganske forfærdelig Bøn: »Gud — hjælp mig til ikke at elske noget eller nogen anden end Dig!«

En Vej for de vantro

Naturligvis vilde vi foretrække straks at tale til vore unge Vantro (eller Teister) om Kristus. Men de ved intet om Ham, de er bange for Fraser, og de er angst for al Sentimentalitet. Og det vilde ikke hjælpe dem, hvis vi skelnede mellem forskellige *Slags* Kærlighed, saaledes som de lærde Bøger gør. Maaske det er nok, hvis vi overtøyer dem

om, at Kærlighedens Kærne findes i Viljen og ikke i Følelsen. St. Ignatius minder os om dette, og han understreger, at Kærligheden viser sig mere i at give end i at tage imod. Hvis derfor vi kan hjælpe dem til at lade Spørgsmaalet om at elske deres »filosofiske Gud« ligge, og prøve paa at være mere loyale overfor, hvad de føler er rigtigt, ud fra et Ønske om at være Ham til Behag, og hvis de saa (i Fald de trænger til det) kan blive hjulpet til at leve et renere Seksualliv, saa er det sikkert, at Gud maa være glad for dem og maa lade dem føle bare lidt til Hans Elskelighed.

Religion og Følelser

Vi bør heller ikke være bange for at bede Gud om at lade dem føle lidt til Hans Elskelighed — eller hvad man kalder Hans »Trøst«. Religionen hviler ikke paa dette, og den opbygges heller ikke af Følelser og Instinkter; men Religionen er bestemt for det hele Menneske, og Følelser er en Del af den menneskelige Natur. Ogsaa de skal lovprise Gud! Kirken lader os til Stadighed bede ikke blot om at tjene Gud (hvilket vi kan gøre ud fra en streng Pligtfattelse), men at tjene Ham med »pietas« (som betyder en kærlig Pligtfølelse) — med elskende Hjerte saavel som med lydige Vilje.

Paa 5. Søndag efter Pinse beder vi Ham udøse i vore Hjerter *tui amoris affectum*, og det betyder utvivlsomt en »følt Kærlighed til Dig«. Ordet »sentire«, at føle, at erfare, vender atter og atter tilbage (f. Eks. i Slutningsbønnen til 8. Søndag efter Pinse). Vel kan Gud forlange af os, at vi skal leve en Del af vort Liv eller hele Livet uden at føle eller

erfare gode eller lykkelige Resultater af vore Forsøg paa at tjene Ham« — eller at »smage og se, at Herren er god«, hvad Salme 33 (9. Vers) paabyder os at gøre. Epistlen til Hebræerne taler (6, 4) om at »smage den himmelske Gave«, og Kirken selv beder i Slutningsbønnen til 15. Søndag efter Pinse om, at det ikke maa være vore Følelser eller Instinkter (for saa vidt de blot er menneskelige), der kommer først i os, men at det bestandig maa være den himmelske Gaves Virksomhed. Vore Instinkter og Følelser skal ikke afskaffes, men vi beder om, at Guds Naade maa vælde op i os fra en endnu dybere Kilde end disse Følelser og rense og helliggøre dem. Vi skal ikke foragte vore Følelser, selv om vi ofte maa hæve os over dem eller endog besejre dem. I Himlen vil vi føle.

Den forkerte Kærlighed

Vi maa alle have set, at de Mennesker, som har hengivet sig til sanselig »Kærlighed«, netop er de samme, der meget snart opdager, at de i sig selv har kvalt selve Evnen til at elske nogen. Hvis man vil studere hine enestaaende Digte, Catullus' Kærlighedsdigte, vil man se, hvordan hans vilde Tilbedelse af en slet Kvinde meget hurtigt satte ham paa en Pinebænk — »jeg hader og jeg elsker« — og derpaa forvandlede hans Kærlighed til et vildt Had, som atter blev til iskold Foragt og til sidst til alle Følelsers Død. Saaledes siger ogsaa St. Paulus (Rom. 1, 30—31) om den absolutte Hedning, ikke blot at han begaar frygtelige Forbrydelser, men at han bliver »uden Forstand, uden Harmoni (i sit eget Indre eller med sine Medmennesker), uden Evne til Kærlighed, uden Sympati«. Disse forfærdende *Negativer* udgør St. Paulus' Klimaks. Han ønsker, at Mennesker skal føle og føle dybt.

Gud har elsket den syndige Verden

Hvad de stakkels »Mystikere« angaar, der forestiller sig, at de

maa elske Gud saaledes, at de ikke elsker noget andet — ja, heller ikke dem maa vi være strenge imod, skønt vi maaske finder det svarere at undskylde dem. For til syvende og sidst havde hine unge vantro (ja, ogsaa de unge Teister) ikke ofret en Tanke paa Guds Kærlighed og vor Kærlighed til Gud, medens vore meget aandelige Venner har tænkt og læst — de har blot i forfærdende Grad misforstaaet, hvad Kirken og dens anerkendte Forfattere og Lærere har søgt at indprente os. Jeg ved, at jeg her maa gentage mig selv — vi har ofte nærmet os til dette Emne, men lad mig atter mindes hint Anker af et Skriftsted, Johannes 3, 16: »Saaledes har Gud elsket Verden!« Den syndige Verden, den stadig uforløste Verden, Mørkets, Løgnens og den falske Kærligheds Verden, der laa i Sattans Lænker! Han sendte sin Søn til hin Verden, og denne Søn sagde: »Ingen har en større Kærlighed end denne — at han giver sit Liv hen for sine Venner.« Og skulde vi svare: »Ja, men Herre, der er dog en større Kærlighed — i Fald et Menneske giver sit Liv hen for sin Fjende« — saa kunde vor Herre imødegaa os med disse Ord: »Javel, jeg giver mit Liv hen for en Verden, som paa mange Maader netop er min og min Faders Fjende! Saa det maa da tilfredsstille jeres Argument. Men paa den anden Side — selv om de behandler mig som deres Fjende, betragter jeg dem som mine Venner — min Fader elsker hin Verden, og hvad Han elsker, elsker jeg. Derfor er jeg tro mod mine Ord — jeg giver mit Liv hen for dem, som er mine Venner, selv om de ikke véd, at de er det«.

Hvis vi derfor ikke elsker Verden, Synderne indbefattet, da efterligner vi ikke Gud og ikke Jesus Kristus.

Hvordan vi skal elske Verden

Anvend nu dette i Detaljer. Hvorfor skabte Gud Farver, Musik og Former? For os, for vore Øjne, vore Ører — og skal vi saa

ikke elske dem? Vi gentager om og om igen: Vi kan aldrig elske dem saa meget, som Han gør. Ej heller ønsker Han, at vi skal være passive Beundrere. Vor Skaber har givet os Evnen til at frembringe. Ganske vist yder Han os Stoffet, men Han ønsker, at vi skal bruge det — ikke »begrave vore Talenter«. Hvis vi er i Stand til det, lad os saa male, fremstille Statuer og komponere, og lad os være glade, hvis vi ser, at disse Ting er gode, og glade, hvis de glæder vor Næste. Det er en sær Misforstaaelse, man møder hos nogle Katolikker, der tror, at der er en Slags Modstrid mellem Kirken og Kunsten eller Litteraturen! Fra Tid til anden har disse vildfarne Mennesker besiddet virkelig Magt; de har skabt en Kløft mellem Religionen og mange Former for menneskelige Bestræbelser; og de har derved spillet Trumferne over i »Fjenden« Haand. Det er ogsaa, fordi Katolikker ikke var med i Samarbejdet, at Kunstens og Videnskabens egne Mænd er kommet paa den Tanke, at Kirken er fjendtlig overfor Fremskridtet og sidder gnaven i sine Sakristier, eller paa den Tanke, at man maa blæse Røgelsesskyerne bort, før Verden og maaske ogsaa selve Gud kan ses igen. Det vilde være mig en Fornøjelse at skrive en hel Artikelserie om den Forandring, der i de sidste 75 Aar har fundet Sted bare i et enkelt Land — Frankrig! Ingen vil benægte, at paa alle Omraader for Viden og den dertil hørende Litteratur er de franske Katolikker kommet tilbage til allerførste Række, ja er blevet »Førere«, fordi de ikke er bange for noget, som de »andre« kan bruge; de bruger det selv, og *desuden* besidder de de to store kristne Vinger, om hvilke Taine selv sagde, at overallt, hvor de blev stækkede, sank Verden tilbage i Kaos.

Bod og Selvopofrelse

Frygt ikke, at De skal komme til at mangle Lejligheder til Bod og Selvopofrelse. Hvis De elsker det skønne, som Kristus gjorde,

da Han sang Smaablomsternes Pris, vil De søge at elske, *saaledes som Gud elsker*. At elske det paa nogen som helst anden Maade vilde betyde at ødelægge det lige saa grundigt, som om De hadede det. Og finder De, at De *ønsker* at elske noget paa urette Vis (f. Eks. Kunsten eller Bøger eller en Ven), maa De i Dem selv dræbe den Kærlighed, som ingen Kærlighed er. Og er det Deres Medmennesker, De elsker — og Gud give, at de Kristne maa eje *aabne* Hjerter og tage alle Mennesker ind i deres Kærlighed (indbefattet alle af enhver anden Nation eller Race) — saa vil der ikke gaa en Time, hvor De ikke har Brug for paa en eller anden Maade at være uselvvisk og for Næstens Skyld at ofre det, De selv helst vilde. Maaske vi kan udtrykke det saaledes: Hvornaar elskede Kristus Menneskene højst? Da han saa ned til dem fra det Kors, paa hvilket de havde naglet Ham. Nej, De vil ikke savne Lejlighed til Bod.

Deo Gratias

Vi vil derfor fryde os over de gode Ting, som Gud har skabt, og bestandig takke Ham for dem. Har vi den *Vane* at sige Deo Gratias, hver Gang vi møder noget godt og skønt, saa er det næsten sikkert, at vi bruger det saaledes, som Han ønskede det brugt. Priser og takker vi Ham for saadanne Ting, og er vi ogsaa rede til at give Afkald paa dem i samme Øjeblik, Han kræver det af os, hvad enten det saa er for vor egen Sjæls Skyld eller for at kunne tjene vor Næste, saa kan vi være vis paa, at vi elsker Gud — Gud selv og Gud i Hans Skabning. Med hvilken Fryd dvæler ikke Salmisten ved hver Enkelt-hed i Guds Skabning: »Du har frydet mig, Herre, med dine Hænders Værk« (91, 5), og frydes jeg saaledes, er jeg som Guds egen Visdom (Ordsp. 8, 30), der »fryder sig Dag for Dag«, medens den *legende* bevæger sig gennem den Verden, den har bygget. C. C. Martindale S. J.

Kongen over alle Konger og Herskeren over alle Herskere, for hvis Storhed og Majestæt alle Skabninger tilbedende maa bøje deres Knæ. Ser vi ind i Fremtiden, saa opdager vi jo ganske vist i en Henseende et uigennemtrængeligt Mørke, men en Ting staar alligevel med fuldkommen Klarhed for vor Bevidsthed: Alt, hvad der er skabt, er paa Vej til en Endetilstand, hvor alt og alle skal berede deres Skaber og Herre en fuldkommen Forherligelse; med andre Ord: Gud er ogsaa alle Tings sidste Maal. At erkende og anerkende ham som den første og største, som Begyndelsen og Fuldendelsen af alt, er altsaa vor Bestemmelse.

Men hvordan er det med Oplydelsen af denne ærefulde og lykkebringende Pligt? Ligesom Englene har ogsaa vi faaet aandelige Erkendelsesevner og fri Vilje for at kunne efterkomme den. Tilbedelse og Taksigelse i Aanden er derfor det vigtigste og grundlæggende i vort Forhold til Gud. Men da vi er sammensat af Sjæl og Legeme, føler vi Trang til ikke blot at hylde den Allershøjeste ved Hjertets lønlige Tanker og Følelser, men vi forsøger ogsaa uvilkaarligt at iføre dem et synligt Klædebon ved at udtrykke dem i Tale og Sang. Paa denne Maade kan ogsaa Legemet lægge sin Skærv til Aandens Hyldest. Som bekendt finder vi i alle Tungemaal en kostelig Skat af Bønner og Salmer til Herrens Pris.

Alligevel tilfredsstiller Lærernes Tjeneste ved Ord alene ikke helt Naturens dybe Trang. Vi føler, at vi kan gøre mere endnu. Lige fra Slægtens første Dage ser vi derfor Adams Børn gentage, hvad Skriften beretter om den fromme Abel. Han tog noget af sine Ejendele, en Gave af sin Hjords førstefødte og tilbød og overlod den til Gud for derved at give sin Tro og sit Haab, sin Kærlighed og Fromhed et haandgribeligt Udtryk. Siden den Tid og lige til vor Frelser kom, har der vist ikke været en eneste Nation, der ikke kendte Ofret. De lagde deres Gaver op paa et Alter, hvorfra Offerrogen

Jesus Kristus XXXV

Præst evindeligt paa Melkisedeks Vis

Naar man overvejer den Kendsgerning, at Jesu Kærlighed Paaskedags Aften skænkede os Fred og Forsoning ved Indstiftelsen af Bodens Sakramente, kommer man uvilkaarligt i Tanke om en anden Gave fra samme Frelasers Haand. Man mindes den Velgerning, som ligefrem har faaet Navnet: »den gode Gave« eller »Eukaristi«, og som i al sin Hemmelighedsfuldhed er det mest guddommelige af alt guddommeligt, som vi ejer i vor hellige Religion. Af denne Grund er det ganske naturligt, at vi nu taler om den hellige Messe, den ublodige Fornylse af Korsofret, hvori Jesus er Ypperstepræst og Offerlam tillige. Det eukaristiske Offer er lagt i en skyldbetyngt

Slægts Hænder, for at den derved skulde kunne dyrke Gud paa en saa fuldkommen Maade, at denne Hyldest til Trods for den menneskelige Ringhed alligevel svarer til Guds uendelige Storhed. Lad os fordybe os lidt i denne trøstefulde Sandhed.

Vi ved saa godt, at vor Opgave i Tid og Evighed er i dybeste Ærefrygt at lovprise og tjene den Allershøjeste. Kaster vi et Blik tilbage i Fortiden, møder vort Øje ved Tingenes Begyndelse Skaberen, som ved sin Almagts, Vidsoms og Godheds Værker betager et uhildet Sind og river det med sig til jublende Glæde og Tak. Lader vi vore Tanker stige op til det himmelske Paradises Rige, finder vi

ligesom skulde bære dem op til Gud i Himlen. Tilbedelse og takopfyldt Lovprisning var saaledes den oprindelige Offeridé og det ældste Offermotiv. I Tidens Løb dukkede nye Tanker og Maal op: skyldbetyngede Sjæle vilde yde den Herre, de havde krænket, Sone, og nødstedte Mennesker vilde paakalde den Almægtiges Hjælp. En rig Udfoldelse fik Offertjenesten gennem Mose-loven og med en vis storslaet og alvorsfuld Skønhed fuldbyrdes den i det herlige Tempel, som Salomon byggede til Herrens Ære.

Har Hjerte, Mund og Haand i Fællesskab gjort, hvad de kan for at ære Guds hellige Navn, er Menneskets naturlige Trang tilfredstillet. Vi ønsker ikke mere, fordi vi ikke kan yde mere. Men hvad betyder alle vore Anstrengelser i Guds Øjne? Svarer det, vi er og har og kan og ved, til hans uendelig store Værdighed og Majestæt? Her maa vi bekende vor store Ringhed og indrømme: Hvis nogen Skabning kunde tilbyde Gud alle Folkeslags

Æresbevisninger, gjaldt Profeten Isajas' Ord om ham: »Som en Draabe paa en Spand er Folkene; at regne som et Fnug paa en Vægt. Alle Folk er som intet for ham, for Luft og Tomhed at regne.« (40, 15. 17). Og hvis nogen ejede alle Lande og Øer og vilde frembære dem som Offer-gave for Gud, saa vilde Land og Øer ikke veje mere i hans Øjne end et Støvgran. Saa snart man nemlig sammenligner de skabte Ting med Skaberen, saa blegner de og forsvinder de, som Stjernerne blegner og forsvinder, naar Solen viser sig paa Himlen.

Denne vor Fattigdom kendte vor Frelser, og her vilde han komme os til Hjælp med sine Rigdomme. Han vilde lægge en saa værdifuld Gave i vore Hænder, at vor Gudsdyrkelse ikke længere var for intet at regne, men lige saa stor som Gud selv. Der skulde være Balance mellem Herrens Krav paa den ene Side og vor Hyldest paa den anden. Lad os da næste Gang nøjere undersøge, hvordan dette Mirakel blev virket. *F. K.*

rede og frembæres paa Alteret. Der udtales den højtidelige »Taksigelse« over dem efter Herrens Eksempel i Nadversalen (Præfationen og Sanctus), og i Canon konsekkreres de og forvandles til Jesu Kristi Legeme og Blod, som Han ofrede til sin Fader paa Korset og nu atter og atter gennem sin Kirke ofrer paa dens Altre. Efter Oftringen følger den Hellige Kommunionens Offermaaltid, hvori Mennesket »gøres delagtig i den ene højeste Guddom« (Stillebønnen til 18. Søndag efter Pinse). Det Hellige Offer slutter med Takkebønner for denne Guds Gave og alle de tilstedeværendes Bortsendelse med Ordene »Ite, missa est« (»Gaa, det er Bortsendelsen«).¹⁾ Det er mærkeligt, at Ordet »missa« (paa Dansk »Messe«) i denne Vending har givet Navn til hele det Hellige Offer overalt i Vesterledet.

Som vi nævnte ovenfor blev de samme eller lignende Afskedsord sagt af Diakonen lige før eller efter Evangeliet, naar Katekumener, offentlige Bodsgørere og andre, som ikke maatte overvære de troendes Messe, blev sendt ud af Kirken. Liturgiforskere er enige om, at Katekumenernes Messe for en stor Del stammer fra den Gudstjeneste, bestaaende af Skriftlæsninger, Salmer og Bønner, der blev holdt i de jødiske Synagoger (eller »Mødesale«, som vi kunde kalde dem) paa Sabbaten (Lørdag) samt Mandag og Torsdag, medens Templet var Stedet, hvor Offeret blev bragt. Hensigten med denne Gudstjeneste var væsentligt at undervise Israels troende i Skriften ved Læsning af Lovens og Profeternes Bøger etc. og dertil føjet Forklaring i en Prædiken, men det var ogsaa en Bøn- og Lovprisnings-Tjeneste, omfattende Afsyngelsen af Salmer og Bønner for alt, hvad Israel og Verden maatte trænge til.

¹⁾ Ordet *missa* er yngre Latin for *missio*, Udsendelse eller Bortsendelse. Velsignelsen og Sidste Evangeliet er yngre Tilføjelser. Messen slutter i Virkeligheden med Bortsendelsen.

Katolsk Liv og Liturgi V

MESSE og TIDEBØN

I Kirken ældste Tid var det Hellige Offer den eneste offentlige Gudstjeneste, eller det er maaske rigtigere at sige, at der i den ældste Kirke kun var *to* offentlige Gudstjenester, som senere smeltede sammen til det, vi i Vesterledet kalder den Hellige Messe. Som de fleste nu véd viser Messens Liturgi stadig Spor af *to* forskellige Gudstjenesters Forening. Fra Bønnerne ved Foden af Alteret og indtil Evangeliet iberegnet, har vi en indledende Gudstjeneste bestaaende af Bønner, Salmer og Læsninger fra den Hellige Skrift. Den kaldes sædvanligvis »Katekumenernes Messe«, fordi de Mennesker i den ældste Tid, som forberedte sig til Daaben og modtog den forberedende Belæring, kaldtes »Kate-

kumener«, d. v. s. Folk i Undervisning (det kommer af et græsk Ord, som betyder at undervise, og hvorfra ogsaa vort Ord »Katekismus« stammer), og de havde kun Lov til at overvære denne Del af Messen. Efter Evangeliet (i Rom var det lige før Evangeliet) sagde Diakonen højt til Katekumenerne, at de maatte forlade Kirken. Og fra Offertoriet og Messen ud har vi saa, hvad der i Modsætning til den første Del kaldes »de troendes Messe«, Messen for de døbte, da kun de havde Lov til at deltage i den.

De troendes Messe er det egentlige »Hellige Offer«. Den er »Actio«, d. v. s. vor Herres Offerhandling udført ved Hans Præsters Haand. Brød og Vin gøres

For mange Jøder, der ikke regelmæssigt kunde tage til Jerusalem, hvor Ofringerne foregik i Templet, traadte Synagoge-Tjenesten i Offer-Tjenestens Sted. Den kristne Gudstjeneste, bestaaende af Bønner og religiøs Belæring, banede Vej for det kristne Offer og traadte endog sommetider i Stedet for det, for til en Begyndelse blev det Hellige Offer ikke frembaaret hver Dag. Naar Messen fejredes, var det ikke altid efter forudgaaende Bønner og Læsninger. Det regelmæssige Tidspunkt for denne Gudstjeneste var Lørdag Aften som Forberedelse til den ugentlige Opstandelses-Fest om Søndagen. Den kaldtes »Vigil« eller Vaage-Tjeneste og udviklede sig senere i Højtidelighed og blev fejret ogsaa Aftenen før store Fester. Vi har et Levn af den højtidelige Vigil i Morgengudstjenesten Paaskelørdag med dens tolv Profetier, Salmer og Bønner. Den afholdtes tidligere Paaskelørdag-Nat som Forberedelse til Paaskedag.²⁾

Den højtidelige Vigil fejredes som en særskilt Gudstjeneste, uden Forbindelse med Messen. Men en enklere Form for den blev ret snart varigt knyttet til Messen og udgør en Enhed sammen med den.

Desuden opstod der to yderligere Gudstjenester — umuligt at sige hvornaar —, den ene tidlig om Morgenen, den anden ved Solnedgang. De bestod i Afsyngelsen af visse udvalgte Salmer og Hymner (*Gloria in excelsis* synes oprindeligt at være blevet sunget ved Morgengudstjenesten, og den synges i Østens Kirke stadig i Matutin), og de var Taksigelser for det naturlige Morgens Dagslys og for Lampens Lys ved Aften. Udover disse Tidspunkter for offentlig Bøn blev Præster og Lægfolk opfordret til privat at bede ved visse andre Tidspunkter i Dagens Løb. Dette gjorde de tidlig om

²⁾ Pinselørdag er ogsaa et Eksempel paa Vigilien, ligesaa Tamperlørdagene med deres seks Lektioner i Messen før Evangeliet.

Morgenen og om Aftenen, naar de offentlige Gudstjenester ikke blev afholdt (for de fandt ikke Sted hver Dag), eller naar de var forhindret i at overvære dem — og desuden paa tre andre daglige Tidspunkter. Den gamle Maade at udregne Tiden paa var meget forskellig fra vor: Dagen blev delt i tre Hoveddele, hver paa tre Timer, og hver Del blev benævnt efter sin sidste Time. Dagens første Del var fra Kl. 6 til 9, og den sidste Time blev kaldt *hora tertia*, den tredje Time. Den anden Del var fra 9 til 12, og dennes sidste Time kaldtes *hora sexta*, sjette Time, medens den tredje Del gik fra Kl. 12 til Kl. 15 og kaldtes *hora nona*, niende Time.

Sidste Time indenfor hvert af disse Dagens Afsnit blev udvalgt til Bedetimer, fordi de markerede de vigtigste Øjeblikke i det daglige Liv. Den tredje Time (Kl. 9) var Arbejdsdagens Begyndelse, Tidspunktet for Markedets Aabning og for Turen til Badene (som var hine Tidens Klubber og Læsesale), i det hele taget for Afslutningen af Forretninger. Sjette Time (Middag) var det vanlige Tidspunkt for Dagens første virkelige Maaltid (Morgenmaaltidet var ganske let), medens niende Time markerede Genoptagelsen af Arbejdet efter Middagshvilen, Siestaden, der er saa nødvendig i sydlige og østlige Lande. Det er ikke nødvendigt at forklare, hvorfor den tidlige Morgen og Aftenen var Tidspunkter, passende til Bøn.

Benedict Stevart O. S. B.
(Fortsættes).

Kongens Fødselsdag...

For femte Gang under Krigens og Besættelsens Aar fejrer Danmark sin elskede gamle Konges Fødselsdag. Tungere og tungere hviler Tidernes Tryk paa os alle, men rankere bar ingen Konge sit Lands Prøvelser end Kong Christian. Gud give vor Konge at maatte opleve Freden sammen med sit Folk!

Kirkevielsesfest

Hvert Aar fejrer Kirken *Kirkevielsesfesten* og i katolske Lande højtideligholdes denne Dag med Pomp og Pragt, som Regel i Forbindelse med Afholdelse af en Slags Markedsfest, hvor alle, der kan krybe og gaa, er paa Benene. Lad os lige kaste et Blik paa Kirkevielsen, set gennem Kirkerettens Briller.

Enhver Kirkebygning indvies som bekendt inden den tages i Brug,

Kirkevielse

og der skelnes mellem en højtidelig (Konsekration) og en mindre højtidelig Indvielse, (Benediktion) alt efter Forholdene; Kirkebygninger, der er opført af Træ, Jern eller andet Metal — der eksisterer jo ogsaa Bølgebliskskirker — kan kun »benediceres«. — En saadan enkelt Indvielse kan foretages af enhver dertil bemyndiget Præst, hvorimod en højtidelig Konsekration, der helst skal finde Sted paa en Søn- eller Helligdag, kun kan foretages af en Biskop. Enhver Kirke skal have en Titel, og det kan enten være en Troshemmelighed eller gælde en Helgen. Det sker nu og da, at den kirkelige Indvielse kan gaa tabt, f. Eks. naar Størstedelen af Murene er ødelagt (Luftangreb, Naturkatastrofe o. l.) eller naar Bygningen til Stadhed anvendes til profane Formaal (militære Formaal, Vanhelligelse o. l.); i sidste Tilfælde maa Bygningen genindvies, dersom den atter tilbagegives sit egentlige Formaal.

Selve Kirkevielsesens Ceremonier er saa smukke og mangfoldige, at ingen Katolik burde undlade at deltage i en saadan Højtidelighed, dersom Lejlighed frembyder sig.

U. E. O.

▲ Basilikaen
San Vitale

➤ San Vitale:
Justinian og
Maximilian

✚ San Vitale:
Evangelisten
Markus

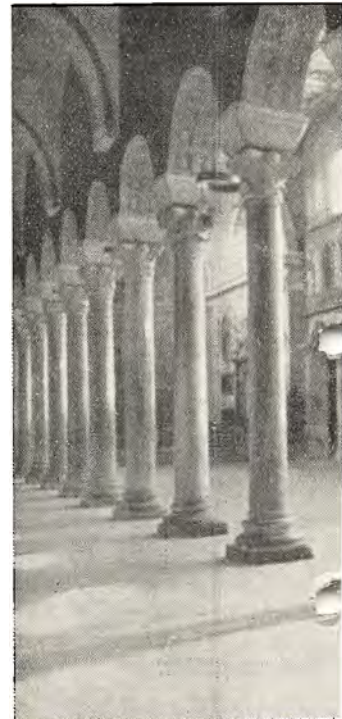

Krigen nærmer sig

Rau It

Det sidste Stykke Vej fra Rimini raser Toget gennem vidtstrakte Sumpe, dækket af Rismarker, for pludselig at gøre Holdt midt i en Klynge uanseelige Huse af nyere Dato, der langt fra lader ane, at man nu befinder sig i *Ravenna*, de oldkristne, byzantinske Kunstværkers berømte By, Sarkofagernes og Mosaikkernes Stad. I Romertiden laa Byen ved Adriaterhavet, men idag er der paa Grund af Podeltaets stadige Vækst godt og vel en halv Snes Kilometer ud til Kysten. Ligesom Venezia er Ravenna bygget paa talrige Smaaøer, adskilt ved Kanaler og Sumpe; dens strategisk gunstige Beliggenhed og dens forud saa udmærkede Havn — Portus Classis — gjorde den i Oldtiden og den tidlige Middelalder til en vigtig Fæstning og i Perioder til Residensstad, der blev Skueplads

← Franciskanerklostret og Dantes Grav
 > Teodoriks Mausoleum

for rystende Verdensdramaer. Da Goternes vilde Horder væltede ind over Italien og lagde det vestromerske Rige i Grus, herskede Kongerne Odoaker og Teodorik en Tid lang her i Ravenna; efter det østgotiske Riges Undergang var Ravenna gennem to Aarhundreder Residensstad for Eksarkerne, og indtil disse fordreves af Longobarderne i 752 var Byen det Sæde, hvorfra Byzans udøvede sin Paavirkning paa Vesterledens Kultur. Senere Tiders vekslende Kampe mellem Kejsere og Paver bragte sluttelig Ravenna i Pavernes Besiddelse, og Byen tilhørte da Kirkestaten indtil Kongeriet Italiens Oprettelse.

↑ Galla Placidia's Mausoleum: Kristus som dengodeHyrde

A uvelskrin

Tekst:

E. W. S.

★

Fotos:

ENIT

← S'Apollinare Nuovo: Interiør

I Fascismens Guldalder rejstes i Ravenna en Række monumentale Profanbygninger, men trods alt og trods sine over syv Tusinde Indbyggere er den idag en død By. Man har kaldt den det romersk-byzantinske Pompeji og dens Betydning ligger helt og holdent i dens enestaaende Fortid, der virker saa meget des stærkere og imponerende. Basilikaen Sant' Apollinare Nuovo er rejst af Teodorik. Set ude fra skuffer den: lille og uanselig, men dens Indre gør en ganske stum, saa overvældende er den med sine vidunderlige Mosaikker og Marmortavler. Antike Søjler bærer Kirkerummet. Ved Corso Garibaldi finder vi Resterne af Teodoriks Palads, og Øst for Domkirken Baptisteriet eller San Giovanni in Fonte, Ravennas ældste kristne Bygning. Overalt i disse Bygninger straalet Mosaikken om Kap — dog ri-

(Sluttes Side 606)

Kloster-Detektiven

af H. S.

(18)

Der var nok bedre Skjulesteder andre Steder paa den store Farm. Han tog sin Notesbog frem og skrev ved Ballowers Navn det ene Ord: Blikdaasen. Saa gik han op ad Stigen og kiggede ned.

Pater Hubertus stod stadig paa Vagt. Han had sin Rosenkrans og blev ikke saa lidt lettere om Hjertet, da han atter saa sin Medbroder komme til Syne.

»Det varede længe,« raabte han. »Men maaske har De faaet gode Resultater.«

»Desværre kan jeg ikke sige Ja. Mine Tvivl er endnu ikke løst.« Og han fortalte om Kæppen.

»Ja, men saa vil den jo bare rutsche ind i Krogen, naar Ballower kommer hjem, og han ved ikke, hvornaar det er sket.«

»Nej,« svarede Broderen, »han gaar ind ad Vinduet. Den ene Skodde er ikke lukket til.«

»Den Opførsel mistænkeliggør dog Manden.«

»Aarh, det ved jeg saamænd ikke. Ingen af os bryder os jo om, at andre roder i vore Sager.«

Om Blikdaasen mælede Broder Justus ikke et Ord.

7. KAPITEL

Petroleumslampen hrændte saa svagt, saa man knap kunde skelne Bordpladen, og den øvrige Del af Rummet henlaa i dystert Tusmørke. Manden som sad ved Bordet, havde sat Albuerne i Bordet og støttede Hovedet i Hænderne, mens han stirrede hen for sig, hen over Avisen, som han havde opgivet at læse i; han kunde ikke holde sine Tanker ved noget andet end ved det, han havde oplevet om Morgenen, da han var paa Vej hjem.

Hvem kunde de vel være, de to Europæere, som han havde set staa og tale sammen i Hoita? Var det maaske to Handlende, som var truffet sammen der i Landsbyen for at tale Forretning? Eller var det Tiggere, som levede højt paa

Kaffernes Godhjertethed og Gæstfrihed? Heldigvis havde han ikke ladet dem mærke sin Nysgerrighed; en pludselig Indskydelse havde faaet ham til at gaa forbi dem og lade ligegyldig.

Sandsynligvis var det blot fremmede Mennesker, som han ikke behøvede at bryde sig om. Og skulde det være gamle Bekendte, ja, saa kunde de sikkert ikke kende ham igen i den gode Forklædning. Ikke engang hans egen Mor vilde have været i Stand dertil.

Han tog sig sammen. Det Grubleri var da til ingen Nytte, og i alle Tilfælde var det dumt at tage Sorgen paa Forskud. Det havde saamænd nok slet ikke været nogen af hans Kendinge, men nok bare Missionærer fra en eller anden protestantisk Sekt, som skulde til at advare Hoitas Kaffere mod de romerske«. Han lo højt. Alt det Barnemad var han forlængst ude over.

Han rejste sig for at gaa til Ro og lade alle Tanker hvile. »Blæse være med det — — —«, mere fik han ikke sagt. En eller anden bankede paa Vinduesskodden.

»Hvem er det«, raabte han.

I Stedet for Svar lød kun hans Blandes sædvanlige Fløjtesignal.

»Aarh, Fandens ogsaa!« rasede han.

Der havde han Opklaringen, og endda meget hurtigere end behageligt var. Det var de gamle Kammerater. De havde fundet hans Spor og genkendt ham. Hvordan de havde fundet ham var ham foreløbig en Gaade; men i alle Tilfælde var det jo en Kendsgerning. Det var nok bedst at opræde saa sorgløs som muligt. De to Farleys kunde man vel forhandle med.

»Kom indenfor,« raabte han, »forudsat at det ikke er min Skrædder.«

»Nej, Skrædder er jeg ikke, selv om jeg kommer med en Regning,« svarede Dick og traadte ind i Hytten.

Jim Battle lod, som om han ikke hørte det sidste og udbød: »Sig mig dog, Menneske, hvordan har du fundet mig? Er det Greenwood, der har sladret af Skole?«

»Selvfølgelig har vi været ude hos Green, da vi opdagede, at Fuglen var fløjet, men han var tavs som Graven.«

»Det lyder utroligt. Men jeg vil have svært ved at tilgive ham, hvis han har røbet mig.«

»Om du finder det utroligt eller ej, det spiller ingen Rolle. Forøvrigt har han da saa mange Folk paa Gaarden, og har du f. Eks. nogen Sinde truffet en Farvet, der ikke var parat til at forraade en Hvid, naar man tilbød ham Penge derfor?«

»Hvor er din Broder?« spurgte Battle for at dreje Samtalen.

»Aah, han mente, at jeg nok var Mand for at overbringe dig Regningen og bære Pengene hjem alene. Han var bange for, at det kunde se ud som en Trudsel, hvis vi stillede begge to.«

»Ja, det har du Ret i,« svarede Battle oprømt. — »I er som Burrer; dem bliver man heller aldrig af med.«

»Ja, men kære Jim, du kan da nok forstaa, at vi maatte søge efter dig.«

»Det kan nok være, men ikke paa den lumpne Maade; det er gemt.«

»Hids dig nu heller ned igen, Jim. Vi var nødt til at faa fat paa dig. Du stak jo af, da vi kom ud af Fængslet, skønt du vidste, at vi trængte til vore Penge. Det er nok bedst, du ikke taler for højt om Gemenhed. Vi har sidet i Spjældet for din Skyld ogsaa. Og du hugger imens alt, hvad vi ejer og har.«

»Du kommer vist til at huske paa, at jeg ikke har kunnet foretage mig noget, eftersom Politiet hele Tiden var paa Sporet efter mig. Til sidst var Pengene brugt. Tror du ellers, at jeg havde taget mod en saa slet lønnet Stilling?«

»Naa-aa, det er nok andre Grunde, der har faaet dig til at tage den Plads,« lo Dick. »Men naar høre du betaler, hvad du skylder os, saa rager dine Motiver ikke os.«

(Fortsættes.)

Reformationen

X

og Historikerne

Mon Danmark atter kan blive katolsk? — Ja, uden Tvivl! Men da denne Sprogform lyder noget klodset, vil jeg hellere vende om paa Hal Kochs Ordstilling i »Danmarks Kirke« S. 40 og spørge: »Vil Livet i Danmark atter blive bundet til Kirken og dens hellige Handlinger?« Herpaa vil jeg lade Digteren Victor Hugo svare, der som i et indre Syn i sin Roman skildrer Notre Dame i Paris. Og det har vi igen Jørgen Bast at takke for, naar han i Berlingske Tidende 29. August gengiver Digterens skønne Fantasisbillede, men først selv bemærker: »Med Rette er Notre Dame blevet kaldt for Frankrigs Moderkirke. Allerede Aar 365 stod der en Kirke paa dette Sted. Grundstenen til den nuværende Kirke blev lagt af Pave Alexander 3. under et Paris-Op- hold 1163. Det betød dog ikke, at Kirken blev hurtigt færdigbygget. De virkelig store Kirker bliver til ved en Proces, som netop Victor Hugo har skildret saa magtfuldt i sin Roman, og nu citeres Digterens Ord:

»De store Bygninger er ligesom de mægtige Bjerge Aarhundreders Værk. Det hele gaar ganske roligt af uden Anstrengelse, uden Reaktion, efter en fredelig Naturlov. Det er en Podekvist, der bliver indpodet, en Saft, der kommer i Cirkulation, en ny Vækst, der begynder. — Tiden er Arkitekt. Folket Murer. Alle Nuancer og Forskelligheder herører kun Bygningens Overflade. Det er Kunsten, der har skiftet Ham, selve den kristne Kirkes Væsen berøres ikke deraf. Det er stadig den samme Plan, man træffer i det indre, den samme logiske Ordning af de enkelte Dele«. Hvordan end en Domkirkes Ydre er dekoreret, finder man altid bag denne Skal, i det mindste som Spire og i dens Grundtræk, den romerske Basilika. Og ligesom Notre Dame Kirken gennem Aarhundreder er vokset op af Frankrigs Jord, saaledes er ogsaa vore Katedraler vokset op af Danmarks Jord efter samme Mønster og Forbillede som

den romerske Basilika. St. Ansgar har indpodet Kirken i det danske Folkelegeme. Det er ogsaa her gaaet »ganske roligt efter en fredelig Naturlov. Tiden var Arkitekt og Folket Murer«, og »Livet blev bundet til Kirken og dens hellige Handlinger«.

Dette Fromhedsliv steg efter Norvins Vidnesbyrd til sin højeste Udstraaing og Styrke omkring Aar 1500, da det ved Revolutionen 1536 med brutal Vold og Magt blev brudt og har nu udviklet sig til — hvad?

Ja, hvad dybe, fromme Sjæle er kommet til ved alvorlig Eftertanke, er ikke særlig trøsteligt og opmuntrende. Familiejournalen 5. September gengiver en fremmed Biskops Betragtning, som Forfatteren under Mærket I. Th. i dyb Smerte overfører paa vore Forhold, da de »ligesaavel kunde passe paa os«, og følgende Sætning giver det hele i dette korte Udbrud: »Vi har i Massevis af Sløvhed, af vaklende Holdning og uforpligtende Bluff. Der mangler derfor ikke Aarsag til en Appel til Udrensning og Oprustning. Der er heller ikke Mangel paa Livskriser, hverken for den Enkelte eller for Folkelivet. Alvoren kalder fra alle Sider«.

Cand. polit. Frøken Tove Rasmussen har en Kronik i Nationaltidende 14. Juli med Overskrift: »Mennesket i Dag — og i Morgen«, der indledes af Redaktionen med følgende Ord: »Det bryder og gærer i mange Unges Sind for Tiden. Trangen til at favne en stærkere og bedre Verden er mærkbar. Mange ønsker, at Kristendommen skal gøre sig mere gældende ogsaa i det offentlige Liv«.

Af Kronikken skal her kun anføres følgende stærke Udtryk: »Man er nu endt i en kaotisk Tilstand, hvor det kniber for de fleste at finde Vej, der er farbar mod Virkeliggørelsen af det sande, det fulde og det hele Menneske. Mennesket havde lært Tvivlens Forbandelse at kende. Intet turde det tro paa, alt kunde jo være lige sandsynligt. Paa dette Tvivlens

Grundlag staar ogsaa Mennesket af i Dag, i alt Fald overmaade mange Mennesker. Ingen Idealer vover de at hylde, ingen Mening med Tilværelsen ser de. Hvor er vel den Vejviser, der tør og kan vise Vejen fremad for den lidende Menneskehed?

Hvem anden end den kristne Kirke har et Grundlag saa sikkert, at den kan være Lygtebæreren. Og dog — der staar jo ingen samlet, enig Kirke! Alt det, vi med Fortvivlelse finder ude i Verden: Ufred, Strid, Nid og Uenighed — alt det hersker jo ogsaa indenfor den Kristenhed, som skulde være een. Ser vi tilbage i Historien, maa enhver indrømme, at først Kristendommen bragte det endelige Gennembrud for det fulde og hele Menneskebegreb«.

Raabet om Enhed og Enighed uden »Strid, Nid og Uenighed« lyder i Nutiden med stadig intensiverende Styrke, og Biskop Fuglsang Damgaard har talt om Enhed i stærke Ord, som Kristelig Dagblad gengiver 11. Januar med en Overskrift, der raaber højt ud over det danske Land og Folk med fede Typer: *Verden trænger til en enig Kirkes Vidnesbyrd*. Af Talen skal her kun anføres nogle af de mest markante Tanker: »Med Korset for Øje anraaber vor Herre Jesus Kristus sin Far i Himlen om, at hans Disciple ned gennem Tiderne maa være eet. Dette rummer den største Forpligtelse. Hvor trænger Verden til en enig Kirkes Vidnesbyrd, og hvor trænger vort Folk til det. Hadet sønderflænger vort Folkelegeme, og Foreteelser, vi ikke vilde have drømt om, ryster vor Sjæl i sin inderste Grund. Dette Had kan kun besejres af Guds Kærlighed, som ved Guds egen Aand udgydes i vore Hjerter. Denne Kærlighed skal Kirken ikke blot forkynde, nej, den skal give et Eksempel derpaa, den skal foreleve den. Men det kan den kun i samme Grad, den er eet. Vi skal aabent se det i Øjnene, som skiller os, og være villige til at bøje os for den større Klarhed, Ordet giver. Vejen fremad mod Enhed gaar gennem Ordets Smeltedigel, ind under Ordets Skærsild. Er der afgørende Skillelinjer, maa vi søge fremad ad den broderlige Forhandlings Vej«.

(Fortsættes Side 605)

Liturgisk Kalender

Naar der er to Tal i Parenteserne, gælder det første Side tallet i den store Messebog, det andet Nummeret i Søndagsmessebogen.

Sept.-Okt.

24. S. 17. Søndag e. Pinse (714 (grøn) —69); 2. Bøn: Jomfru Maria, de fangnes Befrielse (1087), 3. Bøn*); Præf. (521); sidste Ev.: Festens ([91]).

I konsekreerede Kirker: Kirkevielsesfest ([77] — 113); 2. Bøn: Søndagen (714); Præf. (521); sidste Ev.: Søndagens (715).

25. M. † Feria (714—69), uden (grøn) Gloria og Credo; 2. Bøn: Om alle Helgens Forbøn ([120]), 3. Bøn: For alle afdøde troende (1140), 4. Bøn: Efter frit Valg; alm. Præf. (525).

26. Ti. † St. Cyprian og St. Justina (rød) (1087); 2. Bøn ([120]), 3. Bøn: Efter frit Valg, 4. Bøn*).

I konsekreerede Kirker: KIRKEVIELSESFEST ([77]—113).

27. O. † St. Cosmas og St. Damian (rød) (1088); 2., 3. og 4. Bøn som Tirsdag. — I konsek. Kirker: 2. Bøn: Oktaven ([77]), 3. Bøn: Gudsmoder ([90]), 4. Bøn*).

28. T. † St. Wenceslaus (1089); 2., (rød) 3. og 4. Bøn som Tirsdag. — I konsek. Kirker: 2. Bøn: Oktaven ([77]), 3. Bøn: Gudsmoder ([90]), 4. Bøn*).

29. F. ST. MICHAEL, Ærkeengel (hvid) (1089—114).

30. L. St. Hieronymus (1091); 2. (hvid) Bøn*). — I konsek. Kirker: 2. Bøn: Oktaven ([77]), 3. Bøn*).

1. S. 18. Søndag e. Pinse. — (Fortsættes næste Spalte)

Katolsk + Ugeblad

„Nordisk Ugeblad for katolske Kristne“ sammensluttet med „Katolsk Ungdom“

Udgiver: „KATOLSK PRESSE“

Redaktion: H. D. T. KLÆRULFF (ansvarshavende) og J. BERG.

Nørrebrogade 27 C, København N.

Mandag og Fredag Kl. 15—16, Tlf. Nora 6166.

Ekspedition og Kassererkontor:

c/o Sankt Ansgars Forlag, Bredgade 67, København K.

Palæ 4777, Kl. 10-12.

Post-Giro Nr. 57042.

Annonceafdeling: Klosterstræde 23, Tlf. Central 6245. Postgiro 3668.

Abonnementspris 2,75 Kr. Kvartalet. Norge og Sverlgje 14 Kr. om Aaret, øvrige Udland 18 Kr. om Aaret. Abonnement tegnes paa Bladets Ekspedition eller ethvert Postkontor.

BØGER ≡

En henrivende Bog

»Kom til mig«. Bønner og Vers for smaa Børn (Sankt Ansgars Forlag).

Hvor tit har man ikke bladet i herlige religiøse Billed-Bønebøger paa fremmede Sprog og ønsket, at vi var mange nok herhjemme, saa ogsaa vore Børn i den yngste Skolealder kunde faa saa indbydende Vejledninger i Hænde. Nu er det sket. »Kom til mig« er en lille, næsten lækker Bog med omtrent fyre Helsidesbilleder i de dejligste Farver. Nok er Billederne ikke danske, men de vil ikke virke fremmedartede paa noget dansk Barn. De religiøse Lærdomme er udtrykt med en Ynde, der ikke forfalder til Sødladighed og svarer godt til dansk Sind. Og overfor Billederne, der belærer om Kirke og Kirkebesøg, om Messen og Dagens smaa Pligter, om Guds Moder og Værneenglen og meget mere, staar i nydeligt og klart Tryk ganske jævne smaa Bønner, som de endnu læseukyndige kan forstaa uden lange Forklaringer, naar Mor læser dem højt, og som de snart kan naa til selv at læse med Forstaaelse og barnlig Kærlighed til deres Tro.

Tak til Forlaget og den utrættelige Forkæmper for de rette religiøse Børnebøger, som ogsaa staar bag denne henrivende lille Bog.

Social Pjece

Enoch Hjorth: »Den katolske Kirke og vor Tids sociale

(hvid) Rosenkransfest (1099—116).

*) Om Fred eller For Paven ([122]). — Bønnen om Fred findes i K. U. Nr. 30, 1943, samt i Søndagsmessebogen Side 550.

NB. Naar der ikke er angivet nogen Præfation, læses alm. Præf. (525).

Spørgsmaal« (Udgivet af Katolsk Sogneblad, Sankt Ansgars Forlag).

I den Række sociale Foredrag, der i Vinters var arrangeret af læge Katolikker og Protestanter i Fællesskab, var Fuldmægtig Enoch Hjorths Foredrag et af dem, der blev lagt mest Mærke til. Han er en Mand, der kender de sociale Problemer bedre end de fleste, og bag hans Betragtninger banker et af de varmeste kristne Hjerter. Han har en egen Charme paa en Talerstol, fordi han overbeviser lige saa meget med sin Hjertelighed som med sine Ræsonnementer, og meget af denne Charme er bevaret i hans Manuskript. Ugebladet har allerede bragt Foredraget for nogle Maaneder siden, men mange vilde gerne eje det i mere handy Form, og derfor har Katolsk Sogneblad ladet det genoptrykke som Pjece. Af Oplaget er 3000 Eksemplarer forudbestilt af en Del Sognepræster. Resten vil meget snart være udsolgt.

L. H.

... EN LANG RÆKKE

Institutioner med »Katolsk Ugeblad« og de katolske Forlag i Spidsen handler hos »Athene«, som gennem mange Aar har været Leverandør af Tryksager til den danske katolske Kirke

Athene

Svanemønstergade 4
København V
Central 11.313

Købke's Reproduktionsanstalt

v. B. JOHANSEN

Vester Voldgade 91 · Telefon Byen 7538

Klicheer i fineste Udførelse

Reformationen og Historikerne

(Fortsat fra Side 603)

Ved Revolutionen 1536 henviste Kristian 3. Afgørelsen af de religiøse Stridsspørgsmaal til et Koncilium, men da Afgørelsen faldt ved Konciliet i Trient, ignorerede man det givne Løfte, den »umaadelige Ulykke« ved Revolutionen blev ikke ordnet og bødet, og Enheden i den danske Kirke var brudt. Ved Anvisning af »den broderlige Forhandlings Vej« synes Biskoppen at række Haanden ud til Biskop Beson af Basel, der i Bogen »Nach 400 Jahren« indtrængende raader katolske og protestantiske Teologer til broderlig Forhandling i skriftlig og mundtlig Diskussion.

Nu er Spørgsmaalet kun, om man nu ogsaa tager Konsekvensen af denne Talen om Enhed og Enighed, om man for Alvor vil gaa igennem »Ordets Skærsild« og lade sig forme i »Ordets Smeltedigel«, da et gammelt 400-aarig Lag af Fordom, Fordrejelse, Usandhed og Uvidenhed om vor katolske Kirkes Lære og Praksis skal gennembrydes og ordnes. Her tænkes ikke paa den store Masse af Folket, der staar ligegyldig overfor disse skæbnesvangre Problemer, men paa de førende Personligheder — Biskopper, Præster og Teologer — det er dem, Biskoppens Ord gælder, naar han »rystet i sin Sjæls inderste Grund siger: »Dette rummer den største Forpligtelse«.

Som Supplement til denne dybt-følte Tale kan anføres, hvad Henry Ussing siger i »Min Livsgerning« I S. 198 i Anledning af Aarhundredskiftet: »Desværre stod Kirken nu ikke saaledes, at Verden kunde møde en trosklar og maalbevidst Kirke, der kunde rykke samlet frem. ... I det foregaaende Tidsrum var Kirkens Teologi trængt tilbage i en subjektiv Dækstilling. Selve Begrebet Kirke var næsten forsvundet af Dogmatiken, og i det

praktiske Liv var det et uhyggeligt stort Antal Kristne, der kun regnede med Kirken som en borgerlig Indretning«. S. 205: »Helge Rodes: »Pladsen med de grønne Træer« blev læst i vide Kredse, men Fler-tallet af Verdens Mennesker stod over for Kristentroen med massiv Ligegyldighed«.

J. Hammermüller.

BREVE fra LÆSERNE

Replik fra Pastor Vick

I sit Indlæg i K. U. Nr. 37 nævner -th- et Par Punkter, som jeg ønsker at imødegaa.

Angaaende »fundamentale Fejl-syn« nævnte jeg i Nr. 35, at Kirkens »Standpunkt er det eneste værdige for Mennesker at leve efter.« Ergo ...

I Indlægget henvises der til, at det er Lovgiverens Hensigt at danne livsvarige Ægteskaber, men at de moderne Kulturstater (d. v. s. Lovgiverne) yder Undtagelsesbestemmelser (Skilsmislove) overfor Ægteskabets Livsvarighed. Altsaa Livsvarighed med Betingelser (Undtagelsesbestemmelser). Vielsesritualet udelukker imidlertid disse Undtagelsesbestemmelser. Den Frihed, man yder Folk i Lov-en, søger man saaledes at fratage dem i Vielsesritualet.

Man maa dog give Indsenderen Ret i, at det er beklageligt, at Folk fjerner sig fra vort Standpunkt. Om man derfor skal blande sig ind i Ikke-Katolikernes Forhold og hævde, at de altid skal kræve ubetinget Livsvarighed for deres Ægteskaber, vil jeg ikke udtale mig om. Moseloven gav jo Undtagelsesbestemmelser (Skilsmissebrev). Jeg vil kun nævne, at det er bedst, hvis Folk »toner rent Flag« ved Indgaaelsen af Ægteskabet. Saa ved man, hvad de gør.

At en Forandring af Ritualet skulde føre til flere Skilsmisser, kan man næppe forvente, da det

jo ikke er Ritualet, men Skilsmis-seloven, som leverer Undtagelsesbestemmelserne. W. Vick.

(Hermed afsluttes denne Diskus-sion. Red.

K. U. K. Samarbejdet

Ja, nu maa de ærede Klubber undskyldte, at jeg snakker med. Jeg syntes efterhaanden, at der tales lidt vel rigeligt om K. U. K., København, den skal være den dominerende, den skal være den ledende og meget andet. Kunde det ikke tænkes, at eftersom Københavns K. U. K. er den ældste Klub, saa har de villet hjælpe nyere Klubber lidt paa Gled, maaske af og til lidt for meget, det vil jeg ikke udtale mig om, men at de har gjort det for at blive dominerende eller ledende, det tror jeg ikke. Jeg tror ærlig talt, at flere af Provinsklubberne er lidt galt afbalanceret med Hensyn til Forholdet overfor Københavns K. U. K. Jeg ved heller ikke, om samtlige Klubber er klar over, at der er kommet ny Bestyrelse derinde i Byen, og jeg kan fortælle, at den nye Formand, Hr. Poul Sarrild og de øvrige derinde gør slet ikke det Indtryk af at ville være de førende overfor andre Klubber, tværtimod er de kammeratlige og flinke, naar man kommer og besøger dem ved deres Møder.

En K. U. K. er fra en af Klubberne i Hovedstaden.

En »K. U. K. er fra Bøhlandet« (hvorfor denne Anonymitet?) skriver: »Der er ikke megen Stemning for, at K. U. K., København, skal lede alle andre Klubber!« Det tror jeg heller ikke, at der er, selv ikke i K. U. K., København. Hvor vedkommende har den Tanke fra, er mig en Gaade. En saadan Plan har jeg aldrig fremsat (læs mine Indlæg i Ugebladene Nr. 27 og 37). Men maaske kommer Tanken fra Næstved, hvorfra Hr. Phil Hansen for nylig skrev: »En Landsorganisation maa ganske logisk have sit Hovedsæde i København«, en Logik, som jeg har svært ved at følge. Jeg er afgjort Modstander af enhver Storhyfanatisme, men staar dog uforstaaende overfor katolske Provinsfolks ubegrundede Rædsel for »Københavnrik«.

Endvidere erkender jeg vel, at Forholdene for Ungdomsarbejde i København er gunstigere end mange Steder i Provinsen, men det for-

Katolske Begravelser

Benzon

aut. katolsk Bedemand

Alle Aftaler kan træffes i Hjemmet

CENTRAL 1868

Undervisning i LATIN og LITURGI

KURT S. THOMSEN

Kantor og Organist ved Sankt Ansgars Kirke
Rødstensvej 25, Hellerup. Telefon Gentofte 64

hindrer dog ikke, at man har fælles Retningslinier paa Grundlag af det fælles Formaal.

Indvendinger om andet »aandeligt Niveau« i Provinsen og Forskel paa Diskussion i København og Provinsen finder jeg ingen Grund til at svare paa. Arbejdet i de enkelte Klubber maa disse selv gøre. De kan højst vente at faa en Støtte fra andre eller fra en Landsorganisation.

Altsaa, kære »K. U. K.er«, din Frygt er ubegrundet og forhaabentlig ogsaa din Pessimisme!

J. Barfred Petersen.

17. Søndag efter Pinse

ENHED

MED GUD OG MENNESKER

I den uforbeholdne Kærlighed til Gud ligger Guds Riges Hemmelighed. Hele det moralske Liv og alle religiøse Handlinger maa, om de skal have nogen Værd, kunne føres tilbage til Kærligheden til Gud. Omend dette allerede gjaldt i den gamle Pagt, saa har Kærligheden til Gud dog først gennem Kristus, Gudmennesket, naaet sin højeste Fuldendelse; hans Eksempel og hans Kraft, som bor i alle døbte, har givet Menneskene den stærkeste Tilskyndelse til at elske Gud. Ja, mere end det. Da Kristus selv er Gud og sidder ved Faderens Højre, er vor Kærlighed ikke blot rettet mod en uendelig Gud, der som ren Aand stedse forbliver os fjern; men den omfatter med Varme Frelseren selv, der er blevet en af os, over hvis Læber al Ynde er udgydt, der paa samme Tid er den skønneste blandt alle Menneskenes Børn og den evige Gud. Saa let er Kærligheden til Gud gjort os i den nye Pagt (*Evangelium*).

Denne Kærlighed til Gud, denne Enhed med Gud faar sit smukkeste Udtryk i Kærligheden til Næsten, i den Endrægtighed med andre, som fremgaar af den levende Tro paa, at vi alle har *een* Fader i Himlen, og at vi i den hellige Kirke er forbundet til *et* Legeme, som besjæles af *een* Aand, Helligaanden (*Epistel*).

Den, som vandrer i Kærlighed, er retfærdiggjort, det vil sige, bæ-

rer Guds Retfærdighed i sig, ikke af egen Fortjeneste, men kun paa Grund af Guds Barmhertighed. Og i denne Retfærdighed alene er hans Liv pletfrit og rent. Kun denne Retfærdighed skyldes det, at han vandrer paa Guds Veje, efter alle Guds Bud (*Introitus*). Den onde Fjende faar ikke Lov til atter at bringe os bort fra denne Kærlighed til Gud og oprigtige Søgen efter Gud (*Oratio*).

I Bevidstheden om, at al vor Kærlighed tilhører Gud, at vi har skænket os helt til ham, ligger vor Lykke. Gud alene giver vort Liv et fast Holdepunkt (*Graduale*). Der er intet, vi med større Inderlighed beder Herren om, end den Gave at maatte elske ham (*Alleluja*).

At Gud i Naade bøjer sig ned til os, er jo ogsaa det hellige Offers Maal og Mening. Hvert et naadigt Blik paa os betyder en Forøgelse af den hellige Kærlighed i os. den Kærlighed, som udbrænder vort Hjertes Slagger og skærmer os mod kommende Farer (*Offertorium, Secreta*). I Kommunionen besidder vi det kostbareste Pant paa Guds Kærlighed til os, og samtidig den stærkeste Tilskyndelse for os til at elske Kristus og den himmelske Fader. Derfor er det ret og billigt, at vi siger Gud Tak for hans herlige Gave, som helbreder og heliger os. (*Communio, Postcommunio*).

P. Wolfgang Czernin O. S. B.

Krigen nærmer sig Ravenna

(fortsat fra Side 601)

gest vel i San Vitale, en ottekan- tet Bygning, udvendig uanselig, men indvendig smykket med Arabesker og Ornamentter i Mosaik, som hele Verden kender. Nær ved San Vitale ligger Galla Placidias Mausoleum, opført i 440 og ligeledes overdaadigt mosaiksmykket. Udenfor Byen ligger Teodoriks Gravmæle og halvvejs i Retning Rimini den berømte Basilika Sant' Apollinare in Classe. Bag Ravenna strækker sig den lange Pinieskov — la Pineta — hvis Pris berømmes af Dante, der selv hviler i Ravenna, samt af Boccaccio og Byron.

Sygeplejerskeforbundet

Medlemsmøde og Generalforsamling Torsdag den 28. September Kl. 20. Der er kun Adgang for Forbundets Medlemmer.

Der indkaldes til ordinær Generalforsamling, og efter Lovene afgaar Frk. Howitz, Frk. Cawa og Sr. Sunniva, men er alle villige til Genvalg.

Dagsorden: Formanden aflægger Beretning. Kassereren aflægger Regnskab. Formandsvalg. Valg af 2 Bestyrelsesmedlemmer. Valg af Suppleant og Revisor. Eventuelt.

Alle Provinsmedlemmer kan indsende Forslag til Valg af Formand og Bestyrelsesmedlemmer senest 5 Dage inden den 28. Forslagene sendes til Formanden, Chr. Winthersvej 5, Kbhvn. V.

Forstanderinde for »Saxogaard« Gerda Møller har inviteret os til at holde Mødet hos hende. Hun vil fortælle om sit Arbejde blandt Byens Fattige.

Sukker medtages. Aftenen er iøvrigt gratis!

KATOLSKE BØGER

Nylig udkommet:

J. Wolfisberg: *Veje til Sjælen*. En Fortsættelse af Pater Wolfisbergs tidligere Bog om Erkendelsesteoriene: *Veje til Virkeligheden*. 209 S. Kr. 7,50.

J. v. d. Burg: *Forklaring av den hellige Messe* (Norsk) Kr. 1,75.

Af samme Forfatter udkom tidligere: »*Det bibelske Skriftemaal, Det katolske Trosprincip sammenlignet med det protestantiske og Barne-daapen*. En god og gennemgribende Forklaring og et billigt Hefte. 95 S. Kr. 1,75.

De bør anskaffe:

Peter Schindler: *Petrus I—II*. For det første er denne Bog den eneste danske om Emnet og belyser klart, hvad Størstedelen af vort Lands tænkende Mennesker ikke ved: at Petri Primat og Residens i Rom er en historisk Kendsgerning. For det andet er den Begyndelsen af et Værk: *Antiquitates Christianae*, som fortsættes i nær Fremtid, og som hører hjemme i enhver Katoliks Bibliotek, fordi det er en Samling vigtige Dokumenter, der beviser Oldkirkens Væsenhed med den nuværende katolske Kirke. Anskaf Dem de to Bind. Pris Kr. 30,00 (kan betales i Rater).

Sankt Ansgars Boghandel

Bredg. 67, Palæ 4777, Giro 81851

St. Ansgars Kirke

Sønd. 24. Sept., Kirkevielsesfest. Kl. 7 og 8 stille Messe, Kl. 10 Levitmesse. Efter Levitmessens udstilles Sakramentet til Tilbedelse indtil Andagten Kl. 17. Samme Dag aabent Hus for Sognets unge Mænd hos Sognepræsten.

Sakramentskirken

Kirkevielsesfesten fejredes ikke, som fejlagtigt meddelt den 17. September, men bliver fejret den 24. September. Sakramentet udstilles fra Højmesse til Aftenandagten; i Forbindelse med denne synges Kompletorium.

Mand. 25. Sept. Kl. 20 Thereseforeningen. Torsd. 28. Sept. Kl. 20 N. K. U., Studiekreds

St. Mariæ Kirke

Onsd. 27. Sept. Kl. 19,30 Kongr. for Damer og unge Piger.

Jesu Hjerte Kirke

Sønd. 24. Sept. Kl. 8,30 Fælleskommunion for Immaculatakongr.

Mand. 25. Sept. Kl. 19,30 unge Mænds Kongr. Torsd. 28. Sept. Kl. 20 Mændenes Kongr.

St. Antoni Kirke

Onsd. 27. Sept. genoptager Knud Lavards Broderskab sine Møder.

St. Augustins Kirke

Paa den hellige Liobas Dag, den 28. September, er Højmesse Kl. 8 og Vesper Kl. 14,30.

Sct. Therese Sogn

Aabent Hus-Mødet hos Sct. Lioba Søstrene Lørdag d. 23. ds. er aflyst.

ACADEMICUM
CATHOLICUM

Onsdag d. 27. Sept.

Studiekredsmøder i Mødelokalet, Bredgade 67 A.

C. W. Kronmann

GRUNDLAGT 1852

Jern og Staal . Rør og Fittings . Pumper . Centralvarme . Sanitet . Ilt og Gas . Autogevæjseværker . Bolte og Møtriker . Tekn. Artikler
NYKØBING F. TELEFON 203

C. J. Schledermann & Sønner

MURERMESTRE . ENTREPRENØRER
Roskilde . Allehelgensgade 18 . Telefon 122

Jernbeton
Muremester ved Sct. Maria Hospital

Kl. 19,00: Studiekreds I. Emne: Filosofi efter Maritain (Fortsættelse fra forrige Aar). Leder: Tandlæge Frk. Jutta Neergaard.

Kl. 20,00: Studiekreds II. Emne: Samfundsmoral. Leder: Pater H. Roos S. J.

Søndag d. 1. Okt. Kl. 9,30.

Akademiker-Messe i St. Augustinskirken. Derefter spises medbragt Morgenmad i Klostret.

St. Franciskus' 3. Orden

Søndag d. 8. Oktober Kl. 15 i Sankt Elisabeths Hospitals Kapel.

D. K. K. F.

afholder en Aftensammenkomst i Klostret Sct. Kjeldsgade 1, Mandag d. 2. Oktober Kl. 19,45 (det er Fuldmaane). Lederen af »Danske Kvinders Velfærd« Fru Ellen Nørregaard, vil fortælle om sit Arbejde, bl. a. Banegaardsværnet. Musikalsk Underholdning ved Frøken Inger Lund-Larssen. Kaffebord a 1 Kr. 25 Øre (Sukker bedes medbragt). Af Hensyn til Indkøb af Brød, bedes Deltagelse anmeldt senest Søndag d. 1. enten til Sct. Lioba Søstrene. Tlf. Ryvang 381, eller til Sekretariatet, Pile Allé 23 A, Grevinde Scheel, Tlf. Eva 7091. Husk Sangbogen. Enhver katolsk Kvinde er velkommen.

Eukaristisk Forening

Paa Kirkevielsesfesten Søndag d. 24. Sept. er der Tilbedelse i Sct. Ansgars Kirke. Foreningens Medlemmer bedes komme fortrinsvis mellem Kl. 12—13. Damerne bedes ligeledes huske deres Time 1. Fredag i Oktober (d. 6.).

Katolsk Samaritterforening

vil, saafremt der bliver tilstrækkelig Tilslutning, afholde et Samaritterkursus for katolske Mænd og Kvinder over 18 Aar.

Kursuset begynder Tirsdag den 17. Oktober Kl. 19,30 og vil blive ledet af Dr. N. Gade. Prisen er Kr. 5,00. Deltagelse bedes meldt snarest til Fru E. Jacobæus, Dr. Tværgade 6, Telf. Palæ 7404.

Katolsk Samaritterforening

afholder Øvelser Onsdag d. 4. og 18. Oktober Kl. 19,30 i Lokalet, Bredgade 67 o. G.

K. U. K. København.

Lørdag den 23. Sept. Kl. 19,30—22: Ung Aften. Lørdag den 30. Sept. Kl. 20 præ. »Den røde Sal«, Stenogade 4. Vi indbyder herved til Fødselsdagsfest for Klubbens Medlemsblad. Der bliver musikalsk Underholdning, Kaffebord og »Bladet i levende Billeder«. Alle unge Katolikker er hjertelig velkommen. Søndag d. 1. Oktober Retrætedag paa Den franske Skole, Østerbrogade 7 C. Retræten ledes af Pastor Kj. Geertz-Hansen og begynder Kl. 8,45 med Messe og slutter Kl. 17,30 med Andagt. Der medbringes Salmebog og Det ny Testamente, Madpakke til hele Dagen samt Sukker. For Morgen-, Frokost- og Eftermiddagsdrikke betales Kr. 1.—. Tilmeldelse til Bestyrelsen senest Mandag d. 25. Sept.

K. U. K. Lyngby

Lørd. 23. Sept. Kl. 20 Studiekredsinøde, Gl. Jernbanevej 1. Emne: Apostlenes Gerninger. 1. Del af Ny Testamente medbringes.

Aldersrentenyder

pæn Mand, renlig og rolig, søger et lille møbl. Vær. eller Kammer d. 1. Oktober. Opgiv Pris i Billet mrk. 515 til Redaktionen, Nørrebrogade 27 C.

PAULUSKREDSEN

Subskription 3 Kr. halvårlig

Den letteste Maade at faa en

katolsk Bogsamling

Udfører Arbejdet ved „Hoffmanns Minde“

Charles Jørgensen

Glarmester

Landskronagade 14
Telefon Ryvang 54

O. Hansen & R. J. Møller

Bygnings- og Maskinsnedkeri

Frederiksborgvej 70 . Taga 918 . C. 1806
PRIVAT: Damsø 2642 og Taga 8196

Køb hos vore Annoncører

Udfører Arbejdet ved Aasebakkehus

N. P. Pedersen

Snedkermester

Bolbrovej 61 . Telf. Rungsted 42

Alex J. Hansen

Ingeniør . Entreprenør . Murermester

Hørsholm
Telefoner Hørsholm 45 . 497 . 645

Monies & Andersens Eft.

K. K. L. Simonsen

Højbroplads . St. Kirkestæde 3
Central 1325
Centralvarme . Sanitære Installationer

KOLDING

Slagterludsalget

Haderslevvej 7 . Tlf. 1951 . 1952

**1. Kl. Okse-, Kalve-
og Svinekød . Konserver**
Leverandør til St. Hedvig Klinik

ROSKILDE

Mønsterbageriet

Olsgade 17 . Tlf. 1365

*Anbefaler sig med 1. Kl.s
BAGERI & KONDITORI
Alt i Isanretninger og Desserter*

ESBJERG

Kontantforretningen

M. R. Jørgensen

*Kongensgade 25-27
Alt i Sengeudstyr og Manufaktur
Lev. til St. Josephs Hospital*

AABENRAA

Niels A. Nielsen & Søn

Malermestre

Telefon 528
Farve- og Tapethandel
Lev. til de katolske Institutioner

LEDIG

Brødrene Jensens

**Byggeforretning
og Cementstøberi**

NÆSTVED

Næstved Tømmerhandel

*ved T. A. Meding . Tlf. 1478 (3 Lin)
Trælast & Bygningsartikler*

C. Mortensen

Murermester

*Gallemarksv. 23 . Tlf. 1349
Lev. til kat. Menighed.*

N. Juel Pedersen

Glarmester

*Ramsherred 13 . Tlf. 158
Leverandør til St. Elisabeth Hospital*

Evald Nielsen

Malermester

*Tlf. 659
Ny Østergade 11
Leverandør til katolsk Menighed*

Herlufholm Dampmølle

og Brødfabrik A-S

*Telefon Næstved 31
Lev. til de katolske Institutioner*

Næstved Mælkeforsyning

*v. Chr. Smedegaard, Kildemarksv. 35, Tlf. 1789
Lev. til Sct. Elisabeths Hospital*

R. RASMUSSEN

*Riddergade 4 . Tlf. 29 . Næstved
Lev. til Sct. Elisabeth Hospital*

**Næstved
Kul- og Koks Kompagni**

*Aktieselskab
Ny Havn . Telefon 1420*

**Brændsel
Støbegods . Fourage**

Fr. Brandt

Østergade 29 . Tlf. Næstved 71

Katolsk

1. Oktober 1944

92. Aarg.

Nr. 40

Ugeblad

Imaa gærne „pingle“ lidt!

Det var i Juli Maaned 1923. Sakramentskirkens tomme Klokketaarne skulde endelig beboes. De fire Klokker var ankommet og var stillet op lige indenfor Kirkens Port, hvor de ventede paa at blive hejset op i Taarnene. Da Monsignore Neuvel, som havde bygget Sakramentskirken, den Søndag havde læst Messe i Sct. Josephs Kirke, kunde han ikke dy sig for at meddele Menigheden, at Klokkerne nu endelig var kommet, at de kunde beskues i Sakramentskirken, og at man godt maatte »pingle« lidt ved dem. (Pastor Neuvel havde været en Række Aar i Norge og var derfor i Stand til at sammenblande norske og danske Ord).

Men er denne Opfordring til at røre ved Klokkerne for at høre deres Tone ikke henrivende! Med hvilken Spænding havde Kirkebyggeren ikke selv »pinglet« ved Klokkerne og lyttet til deres Røst. Som et Barn havde han glædet sig til Klokkernes Ankomst. Klokkerne er jo det mest levende ved en Kirkebygning. Naar de, ophængte i Taarnene, for første Gang sættes i Bevægelse, da faar jo Kirkehuset Mæle. Længe har det staaet der saa ganske stumt. Nu kan det synge sine Sange for os. Og elsker vi ikke disse harmoniske Toner, der snart runger

saa højtidsfuldt og manende og snart bryder ud i Jubel. Klokkerne nøjes jo ikke blot med at kalde: Kom-til-Kirke, Kom-til-Kirke, Kom-nu, Kom-nu! (Det er som nogen banker paa din Dør. Den gentagne Bankning viser, at det er af Vigtighed, at Døren aabnes. Gud selv banker paa din Dør!) Men Klokkerne frembringer Lovsange til Guds Ære, og de angiver de vekslende Festers Stemning; bogstaveligt talt: de slaar Tonen an. Og naar de paa Langfredag forstummer i Sorg over Frelserens Død, ja, da taler de ogsaa til os.

Det havde kostet mange Penge at skaffe disse Klokker til Veje. Men hvilken Glæde var det ikke for Pastor Neuvel, da en protestantisk Herre bragte ham en Pengesum, for hvilken han kunde anskaffe den største af Klokkerne. Og det har grebet ham, da Giveren forklarede, at han skænkede denne Klokke som et Minde om hans afdøde katolske Hustru. Hun havde været et meget fromt Menneske, som havde draget mange Sjæle til Gud ved sit Eksempel. Derfor skulde en Kirkeklokke, hvis Opgave det er at kalde Sjælene til Gud, være et synligt Minde om den afdøde.

Er det ikke forstaaeligt, at den gamle Præst syntes, at denne Klokke havde en ualmindelig

skøn Klang. Se ham bøjet over denne Klokke; med Neglen slaar han imod Klokkemundens Kant og lægger derpaa Øret til og lytter. Han faar en svag Fornemmelse af, hvorledes det vil være at høre Klokkerne runge, naar den har faaet sit Hjemsted i Taarnet.

Og han fryder sig over denne svage Tone. Han har følt noget lignende, som naar en Fader første Gang hører sit nyfødte Barns Stemme.

Disse fire Klokker skal i Fremtiden opløfte deres kaldende Røster midt i Nørrebros Larm og Tummel. De skal minde de travle Mennesker, som færdes her paa Københavns mest travle Gadekryds, om »Tonen fra Himlen«. som Menneskene saa let overhører.

*

En Kirkeklokke er i Stand til at kalde paa det dybeste i vor Sjæl, Længselen efter Gud. Fra Tid til anden prøver Gud os. Som den gamle Præst stod bøjet over Klokkerne, staaer han bøjet over dig og rører ved din Sjæl. Maatte du da kunne frembringe en klar og ren Tone, selv om den er svag. Og maatte Kristendommen faa saadant Tag i din Sjæl, at den toner med voksede Styrke. At ogsaa du kan kalde Sjæle til Gud!

C. B.

Sankt Therese

Liobasøstrenes Gerning

Messe og Tidebøn

Katolsk Aktion –
mod Grete

Sakristan T. Tvede

Munkemel

Benyt

HANDELSBANKEN

som Deres Bankforbindelse

H. HINSCH - Brændselsforretning
VESTER 601 (Forh. N. P. NIELSEN) VESTER 601
VODROFF TVÆRGADE 4
KUL - KOKS - BRÆNDE

FYENS DISCONTO KASSE

(BANK-AKTIESELSKAB)

ODENSE

DANMARKS ÆLDSTE PRIVATE BANK

Thor's kemiske Fabriker A/S

Thorasvej 12, N.
Central 2910
1412

**Alle Slags Sæber og
Rengøringsartikler**

Lev. til Hospitaler og Institutioner

G. Garth-Grüner

Landsietssejler
Frederiksholms Kanal 6, Kbh.
Tlf.: 12,166 og 12,161

Andr. Krøyer's Boghandel

v. Chr. Henningsen
Nørrebrogade 18 B . C. 6538
Papir . Stort Boglager . Fyldepenne
Leverandør til katolsk Centralskole

C. & L. Tofte . V. Reusch

Blikkenslager
Aut. Gas- Vand- og Sanitetsmester
Set. Poulsgade 42 . Telefon Palæ 533
Privattelefon Palæ 1373

Udfører Arbejdet ved Benediktinerindklosteret

Støt Frank Andersens Fond

Giro Konto 1087

KØBENHAVNS BRÆNDELS KOMPAGNI

KUL KOKS

NØRREGADE 15

TELF. 9270

ROBERT HANSEN

1. Kl.s Kød, Flæsk og Paalæg

Amagerbrogade 212 A . Amager 6390

Leverandør til de katolske Institutioner

Floralin flyd. Blomstergødning

giver frodige Planter og Blomsterrigdom

Bonalin-Kompagniet A/S, København F

I. Tannenberg

Aut. elektrisk Installatør

Frederikssundsvej 148'

Telefon Bella 384

N. A. Nørgaard

Murermester

Vandtaarnsvej 7-9, Søborg

Telefon Søborg 1968

Gør Deres Indkøb hos M. Nielsens Eftf.

Viktor Nielsen

Frugt, Grønt, Konserver m. m.

Stenoegade 3, Vester 2319 x

MIZAR

L. E. LARSEN

Sommersko

Nørrebrogade 206

MESSE og TIDEBØN

I det 4. Aarhundrede opstod der Samfund af Asketer og Jomfruer — de senere »Munke« og »Nonner«. Disse »Ordensfolk« havde før enten levet som Eremiter i Ørkenen eller — især Jomfruerne — alene i deres egne Hjem. Nu, da de samledes i »Familier«, var det naturligt, at de mødtes til fælles Bøn paa faste Tidspunkter i Dagens Løb. Dette gjorde de til de traditionelle Klokkeslet — tidligt om Morgen og Dagen igennem ved tredje, sjette og niende Time, samt om Aftenen og i Løbet af Natten. Salmer blev sunget eller fremsagt ved disse Gudstjenester og blev fordelt saaledes imellem dem, at hele Psalteret (Salmernes Bog) blev bedt i Løbet af en eller to Uger. Disse Dagens og Nattens »Officier« var til en Begyndelse kun Munkenes og Nonnernes »Familie-Bønner«. Men senere antog Kirken dette System som sit eget og lod den klosterlige Familiebøn blive Familiebønnen for hele Guds Folk.

Saaledes opstod det, vi kalder »Officiet«, »Breviarbønnen« eller »Tidebønnen«. Kirkens tidligere Officier blev enten sat i Forbindelse med den klosterlige Bøn eller blev helt opgivet. Foruden de allerede nævnte Tidspunkter for Bønnen indføjedes der endnu to i Tidens Løb. Den første af disse Bønner blev bedt omkring Kl. 6 og kaldtes *Prima Hora* (første Time, paa Dansk »Prim«), fordi Kl. 6 regnedes som Dagens første Time efter Solopgang. Indførelsen af denne Tidebøn skyldtes væsentligt Nyttens syn, nemlig for at hindre Munkene i et Kloster i Betlehem i at gaa i Seng efter det tidlige Morgenofficiet (ved Daggry), i det temmelig lange Mellemrum mellem dette og den tredje Time. Den anden af de nye Tidebønner kaldtes *Komplet* (af det latinske *Completorium*, som igen kommer at *complere*, at afslutte, fuldende), og den indførtes som

»Aftenbøn«, før man gik i Seng. Den »fuldendte« hele Dagens Officiet. De andre Tidebønner, som vi allerede har beskrevet, kaldes paa Dansk Terts, Sekst og Non¹⁾ med lette Omskrivninger

1) Fra Ordet »Non« stammer de engelske Ord »noon« og »afternoon«, der betyder Middag og Eftermiddag. I Middelalderen blev »Non« bedt ved Middagstid i Stedet for Kl. 15.

af de latinske Ord. Det aarle Officiet kaldtes *Matutin* (af *matutinus*, hvad der hører Morgenen til) og Aftenofficiet blev kaldt *Vesper* — efter det latinske Ord, som igen stammer fra Græsk og betyder Aftenstid. Paa et meget senere Tidspunkt blev »Vigilierne« eller »Nocturnerne« (Latinsk *nocturnus*, hvad der hører Natten til) fejret tidligt om Morgenen, lige før *Matutin*, og dette sidste Navn overførtes saa til det tidligere *Natofficiet*, medens Daggryets Officiet nu kaldtes »*Laudes*«. Dette Navn kom af, at Lovprisningssalmerne (Salmer 148—150), hvorfra det begynder med Ordet *laudate*

SANGEN OM BRODER SOL

★

Kirken fejrer den hellige Frans af Assisi's Fest — og nedenfor bringer vi *Solsangen* i Johs. Jørgensens herlige Gengivelse:

*Lovet være du, Herre, med alle dine Skabninger,
især Herr Broder Sol,
som skaber Dag, og du oplyser os ved ham,
som skaber Dag, og den oplyser os ved ham,
og han er skøn og straalende med stor Glans,
paa dig, du Højeste, er han et Billed!
Lovet være du, Herre, for Søster Maane og Stjærnerne,
paa Himlen har du skabt dem, klare og kostelige og skønne.
Lovet være du, Herre, for Broder Vind
og for Luften og Skyerne og godt Vejr og al Slags Vejr,
hvorved du opholder alle dine Skabninger.
Lovet være du, Herre, for Søster Vand,
hvilken er saare nyttig og ydmyg og kostelig og kysk.
Lovet være du, Herre, for Broder Ild,
ved hvem du oplyser Natten,
og han er skøn og liflig og kraftig og stærk.
Lovet være du, Herre, for vor Søster, Moder Jord,
som opholder os og bærer os
og frembringer alskens Frugter og farvede Blomster og Græs.
Lover og priser Herren og takker ham
og tjener ham i stor Ydmyghed.*

(»Priser Herren«) altid afsluttede dette Officium²⁾).

Officiet bestaar saaledes af syv Tidebønner om Dagen og en om Natten³⁾. Tallet syv syntes at finde Begrundelse i Ordene i Salme 118, 164: »Syv Gange om Dagen har jeg lovpriset dig«, medens Vigil-Officiet var Virkeligt.

²⁾ I det monastiske Officium findes disse Salmer stadig hver Dag i Laudes. I det romerske Officium (der bedes af Verdenspræster og andre religiøse Ordener) begynder sidste Salme i hver Dags Laudes med Ordet *laudate* eller *lauda*.

³⁾ I det romerske Officium betragtes Matutin og Laudes som een Dagstid; derfor er der ialt kun syv »Dagstider«.

gørelsen af Ordene: »Ved Midnat rejste jeg mig for at prise dig« (118, 62).

Alle disse Tidebønner skulde synges i Fællesskab, og saaledes finder det Sted i Domkirker og i Klostre hos de Ordener, der har Kortjenesten som Del af deres Regel. Lige op til Reformationen blev Officiet ikke blot sunget i Domkirker og Klostre Landet over, men ogsaa (i hvert Fald delvis) i Sognekirkerne. — Saaledes var det virkelig hele

Kirkens Bøn, for Lægfolk tog aktiv Del deri, og »Søndagspligten« blev opfattet saaledes, at den bestod i Deltagelse i »Matutin, Messe og Aftensang« (det gamle Ord for Vesper) ikke blot i Overværelse af Messen.

Det er derfor en stor Skam, at Officiet efterhaanden er kommet til at blive betragtet som en Særpligt for Præster og Ordensfolk og slet ikke noget for Lægfolk. Rigtigt er det, at de første gennem deres Stand eller deres religiøse Regel er særligt kaldet til at udføre denne store »Guds Gerning« og er *forpligtet* til det. Men det er kun for at sikre, at den hele Kirkes offentlige Pligt bliver retteligt opfyldt af dem, hvis Liv er særligt viet til Guds Tjeneste, eftersom saa mange Lægfolk er forhindret i at gøre det regelmæssigt paa Grund af deres daglige Tilværelses Pligter.

Præster og Ordensfolk fejrer det Hellige Officium i hele Kirkens Navn, men det troende Lægfolk bør ikke slaa sig til Ro med at overlade det helt til dem. Lægfolk bør lære, hvordan de selv kan tage Del deri efter Mulighed.

Benedict Stuart O. S. B.

tid saa stort, at det koster os en Del Besvær at trænge dybere ind i det og se den guddommelige Herlighed, som er skjult deri.

Da Herren gav os dette Offer, var det, som om han vilde indblæse Kirkens Gudsdyrkelse dens egentlige livgivende Sjæl og paatrykke den det Kendemærke, som sætter Skel mellem vor Tilbedelse og Taksigelse, vor Afbigt og tillidsfulde Henvendelse til Giveren af alle gode Gaver, og hvad der har været før i Tiden i Retning af Gudsdyrkesle eller forestaar i Evigheden.

Messeofret, den ublodige Fremstilling og Gentagelse af det store Offer paa Golgata, hvorved vor Ypperstepræst Jesus Kristus een Gang for alle har fuldbyrdet Menneskeslægtens evige Forløsning, løfter det nye Testamentes Gudsdyrkelse højt op over den, det gamle Testamente kendte. Før Jesu Komme var alle Ofringer kun som kraftsløse Skygebilleder af og midlertidige Varselstegn om den livfyldte Virkelighed og Fuldkommenhed, Frelseren skulde bringe. Forskellen mellem gammelt og nyt er større end mellem Vinterens Isblomster paa Vinduesruderne og Vaarens Blomsterfyldte paa Enge og i Haver.

Messeofret, som udmønter det rene Guld, Kristus tilbyder sine Disciple, (Joh. Aab. 3,17.), og som leder Korsofrets Naadevæld ned gennem Tiderne, indtil Herren kommer igen, og ud i hans Riges fjerneste Egne, er Indfrielsen af Profeternes Løfter om den store verdensfornyende Omvæltning, som Messiastiden skulde blive Vidne til. I Stedet for den Præstestand af Levi Stamme, der formaaede saa lidt, at den ikke kunde føre noget som helst til Fuldkommenhed, og som efterhaanden blev saa uværdig, at Gud vragede den, sendte al Barmhertigheds Fader en ny Ypperstepræst, der tog sig andre Hjælpere i Præstedømmet. Ved et edeligt Tilsagn bestemte den Allerhøjeste ham til »Præst paa Melkisedeks Vis for evig Tid« (Sl. 109,4), d. v. s. Afløseren af det gamle Præsteskab skulde ikke blot een Gang (paa Korset)

Præst evindelig paa Melkisedeks Vis

Jesus Kristus XXXVI

Sidste Gang talte vi om den store Fattigdom, der skæmmer os, hver Gang vi forsøger at hylde Gud og give ham, hvad hans er. Vi hørte om, at vor Frelser kom for at hjælpe denne vor Nød. I Dag skal vi dvæle ved, hvorledes han i sin Godhed har gjort os rige overfor Gud. Det skete paa flere forskellige Maader. Ved den Sandhed, han bragte, lærte han os at dyrke Gud paa en mere fuldkommen Vis, end det var Tilfældet før. Ved Helligaandens rigere Naade, som Jesus har skaffet os, faar alt det Gode, vi gør for Gud og Menneskene, større Evighedsværdi. Ved sit Eksempel opildnede han til højmodig Efterligning af sine

Dyder, saa vi nu er i Stand til at berede Gud større Ære og Glæde end i gamle Dage. Men det, som er vor største Skat, beror paa den Kendsgerning, at vor Frelser Aftenen før sin Død indstiftede den hellige Eukaristi som den nye Pagts blivende og uforlignelige Offer.

Dette er jo vor hellige Kirkes Tro. Dette har været dens Lære og Forkyndelse lige fra Apostlenes Dage. Dette har den, oplyst og styrket af Gud Helligaand, hvis aldrig svigtende Bistand var lovet den af Frelseren, forsvaret og hævdet, naar Vranglære vilde berøve os de værdifuldeste Sandheder og dyrebareste Naadeskatte. Altrets Mysterium er imidler-

forrette sin Tjeneste, men til Stagedighed benytte sig af Brød og Vin under sin Offertjeneste, ligesom Melkisedek paa Abrahams Tid havde gjort. Dette rene Madoffer skulde saa blive Opfyldelsen af, hvad Malakias havde spaaet om, nemlig at Guds Navn derved vilde være stort i hele Verden, hos alle Nationer, fra Solens Opgang til dens Nedgang.

Ja, Forskellen er meget stor, naar man sammenligner Fortidens og Nutidens Gudstjeneste. Den er lige saa stor som Afstanden mellem det Paaskelam, Jøderne hvert Aar ofrede til Minde om deres Udfrielse af Ægyptens Trældom, og det »Guds Lam«, som borttager Verdens Synder og paa en hemmelighedsfuld Maade bliver ved at ofre sig for os i den hellige Messe til Minde om sin egen Bortgang fra os til Faderen gennem Dødens mørke Port og om *vor* Overgang fra Mørkets Magt til de Helliges Rige i Lyset.

Men ogsaa naar engang den Time slaar, da vi skal træde ind i Himlens Kongesal og se Englenes uoverskuelige Skare, som omgiver den evige Trone, opdager vi, at de lovpriser Gud anderledes end vi. Seraferne raabte til hverandre: »Hellig, hellig, hellig er Hærskarernes Herre. Al Jorden er fuld af hans Herlighed«. Alle Guds Engle synger til deres Herres Pris: »Lov og Herlighed, Visdom og Taksigelse. Ære Magt og Styrke være Gud i al Evighed«. En enkelt Ærkeengel træder hen til et gyldent Alter, der staar foran Guds Trone, med et Røgelseskar af Guld. Ham gives der megen Røgelse, d. v. s. han modtager alle Helgeners Bønner for at lægge dem paa Altret, og »Røgen af Røgelsen med de Helliges Bønner stiger fra Englens Haand op for Gud«. Dette er alt sammen billedlige Udtryk for en aandelig Virkelighed. De er tydelige nok til at vise Forskellen mellem den triumferende og den stridende Kirke.

Naar nemlig Guds Børn paa Jorden samles i deres Kirker til det eukaristiske Offer, er det ikke en Engel, der træder hen til Altret for at forrette den hellige

Tjeneste. Nej, der sker endnu den Dag i Dag det samme, som man kunde se i Nadversalen. Vor Herre Jesus Kristus kommer (ganske vist usynlig) til Stede i vor Kreds og lægger ved en synlig Præsts Hænder ikke Røgelse, men sit eget Legeme og Blod under Brøds og Vins Skikkelser paa Altret og frembærer sig selv som et Offer til Gud paa ublodig Vis. Gennem denne guddommelige Gave bereder vor Ypperstepræst, Guds enbaarne Søn, i vort Sted og paa vore Vegne sin evige Fader den fuldkomneste Tilbedelse og Taksigelse, som tænkes kan. Fra hans Hænder stiger den mægtigste og uimodstaaeligste Bøn op til Himlen om den Beskyttelse og Hjælp, som vi trænger til paa Vejen til vort evige Maal. Samtidigt giver han et saadant Bevis paa Selvopoffelse for vor Skyld, at Gud forsones med den syndige Slægt, at Synder forlades, Straffe eftergives og de arme Sjæles Lidelser i Skærsilden afkortes.

Hvis derfor nogen føler Trang til at ære Gud saaledes, som han fortjener det, kan han ikke gøre bedre end ofte og med et fuldkomment Hjerte at deltage i den hellige Messe og sammen med Præsten at tilbyde den helligste

Trefoldighed den guddommelige Offergave, hvorigennem hele Forløsningens Frugt skal blive virksom for os. Men man bør prøve paa at efterligne den saligste Jomfru Maria, der tog saa inderlig Del i Kristi Offer paa Korset, at hun derved blev Smerternes Moder og ikke ønskede højere, end at Gud maatte forherliges paa guddommelig Vis. Man maa heller ikke glemme, hvor stærke Baand der knyttes mellem os og vort lydeløse Offerlam ved den hellige Kommunion, først og fremmest ved den virkelige, men ogsaa ved den aandelige.

Hvor er vi ikke blevet rige ved Jesu vor Frelses Kærlighed til os! I Synderes Hænder er der lagt en Gave til Gud, der er lige saa stor som Gud selv, fordi det er Guds Søns Kød og Blod, frembaaret som et Slagoffer for os. Vi har Lov til at beholde denne Skat, til Herren paa Himlens Skyer vender tilbage til denne Jord for at stævne alle Adams Børn til den store Regnskabsafleggelse. Bare vi nu ikke er blinde og døve! Bare vi ikke nedgraver denne Skat, men er ivrige efter at udnytte den saa godt, som Tid og Evner tillader det! Maatte Gud selv hjælpe os dertil! *F. K.*

Katolsk Aktion — mod Grete'

Jeg har gaaet og tygget paa Artiklen om Grete — den gode, lille Pige, som ikke kunde slaa Rod i det fremmede københavnske Milieu. — Jeg er kommet til at holde af hende og vilde ønske, jeg havde set hende engang — helst i den røde Kjole paa det sørgelige Bal. At der virkelig er saadanne smaa, tro skyldige Greter til, har jeg tænkt: Sjæle, der venter at finde et »Hjem« blandt Trosfæller!

— Og saa skriver E. minsandten nok saa rask, at hvis man »føler sig uvenligt modtaget i en Forening, kan man jo blot blive derfra!« — Ja — hvis det kun er *selskabelig Sammenkomst*, man er ude efter. Men saadan har det nok ikke været for den lille tillidsful-

de Grete. — Føler man sig »uvenligt behandlet« af sin forlovede — eller Ven, kan man jo ogsaa »blot« holde sig fra ham. Nemt nok, hvis man ikke føler Trang til netop ham, men blot i al Almindelighed vil forloves! — Nej, Tilfældet Grete er meget mere alvorligt, end E. tror. Grete »vil aldrig mere til noget katolsk«. Saadan ræsonnerer den trofaste, solide Grete; hun byder sig ikke til to Gange; det gør for ondt at blive vraget. — Saa er Spørgsmaalet for *Gretes* Vedkommende: har hun Rod dybt nok i sin Religion til at holde fast ved *den*, naar Menneskene svigter? — Og Spørgsmaalet er for Foreningens Vedkommende: Kunde den have hjulpet Grete? Kan den hjæl-

pe andre Greter? — Maaske. — Greter er troskyldige, rene af Hjer-te og derfor taknemlige for saare lidt. Men det kunde ogsaa hende, at Grete *alligevel* blev skuffet — at lidt venlig og kammeratlig Aften-hygge ikke blev hende nok, at hun følte Trangen vaagne til det dybere aandelige Samfund — de helliges Samfund. — Og havde Foreningen her kunnet hjælpe hende? — *Hvor* finder med andre Ord vi Katolik-ker det, vi søger i saa Henseende?

Mon ikke snarere hos Præster og Ordensfolk — en og anden — her og der? — Og nøjes saa for Resten med i Bøn at anbefale alle dem, man ikke kender, til Gud. —

Kan to *gode* Katolikker uden vi-dere, blot fordi de er *gode* Katolikker, løse Gretes Problem for hinanden — faa Kammeratskabet, ja, Venskabet til at gro imellem sig? I saa Fald maatte Grete jo kunne føle sig hjemme i snart sagt enhver katolsk Kreds, mon ikke? — Men — oh — det er ikke saa vel. Vore menneskelige Forskelligheder — arveligt betingede — og milieu-betingede — spiller en uhyre Rolle for Muligheden af katolsk Venskab. En født Københavner og en født Landbo ser og føler saa forskelligt i mange Ting, at de ogsaa *udtrykker* sig forskelligt — ogsaa *religiøst* — og derfor let misforstaar hinanden. — I Grunden gaar det vel oftest lettere med at komme i Kon-takt med Udlændinge: dette at *vide* paa Forhaand, at man *er* forskel-lige og *maa* være det, indstiller en venligt forstaaende og — interesse-ret — overfor det fremmedartede. Men en *Landsmand* — som man ikke forstaar — ham bliver man fornærmet paa: Fejlen er bestemt *hans!*

I Tilfældet Grete spiller For-skellen mellem Land og By sikkert en Rolle. Tilmed er der jo saa for-skelligartede københavnske Milieu-er, at man kan leve i Byen i 50 Aar uden at kende mere end eet eller to!

Men der er mange andre Vanske-ligheder, naar det gælder katolsk Kontakt; og paa en vis Maade be-gynder Flertallet af Konvertitter som Greter: venter at finde en aaben Favn bag ethvert katolsk Navn! — Og ender som Greter: fandt slet ikke noget af det, de søg-

te — og finder al Skylden hos dem, de ventede saa meget af. — Men det er naturligvis forkert. Vi er alle milieubundne, »stavnsbundne«, arveligt »bundne« og bundne til vor egen personlige Fortid. — Me-get vilde maaske være vundet, om vi, før vor Konversion, havde for-staaet, at saaledes er det, — at vi — *maaske* — *aldrig* vilde komme til at føle os hjemme i *noget* katolsk Forening, *noget* katolsk Hjem, — at vi *kun* vilde finde de *helliges* Samfund — og kun finde et *rent religiøst* Samfundsfælles-skab — uden Tilfredsstillelse af den naturlige, menneskelige Trang til Venskab og Forstaaelse. Med *kun* mener jeg ikke noget vær-diforringende: det sande Samfund mellem troende *er* Forsmag paa Himlen, selv om det menneskeligt set bliver een eneste Skuffelse.

Og *bør blive det*. Før vi har lidt denne Skuffelse, har vi ikke ret forstaaet, hvad de helliges Sam-

fund vil sige. — »Den store hvide Flok« — som »Bjerge, dækt med Sne«! Digteren har Ret paa en Maade, han ikke ved: de helliges Samfund ligner mere Sneen paa Bjergtoppen end den hvide Kaffe-dug med Sukkerkringlerne.

Men selv om vi *kan* slaa os til Ro med dette for vort eget Vedkom-mende — hvad saa med lille Gre-te? Hvad bliver der af hende, naar hun har grædt Puden vaad og pak-ket sin røde Kjole og er rejst hjem til Ægyptens Kaffekopper? Maaske er der Greter alle Vegne; maaske har hver af os en Grete paa Sam-vittigheden — for vort kolde Hjer-tes Skyld. —

Lad saa det være nok til, at vi i hvert Fald siger til os selv: Jeg tilgiver af ganske Hjerter enhver, som maaske har skuffet *mig* — blot Gud saa vil være mig Synder naa-dig — og — hjælpe mig til at gøre Bod for *min* Synd mod Grete, *min* Grete. *En af dem.*

SANKT THERESE AF LISIEUX

Lisieux i Krigsbelysning

Den 3. Oktober fejrer hele Kirken den unge normanniske Helgenindes Fest. I Missionslan-dene Verden over staar hendes Navn prentet med særligt fede Bogstaver paa den kirkelige Ka-lender, fordi St. Therese er alle Missionærers og Missionslandes særlige Værnehelgen. Hendes skønne Fysiognomi pryder da ogsaa Væggen paa solbeskinnede Værelser i Kina, ligesom det ly-ser op i mangen en Negerhytte. Der er ingen Filmsdiva, som i Løbet af ganske kort Tid har vundet et Ry som denne fran-ske Helgenskikkelse. Og saa er hun en Velsignelse, hvor end hun træder.

I Aar har St. Therese faaet en ganske særlig Aktualitet. Det var den store Invasion, der i Som-mer rettede Lyskasteren mod Normandiet. St. Thereses Hjem-egn blev Operationsomraade for Krigens blodigste Kampe og Ud-gangspunkt for de største Be-givenheder. Man havde ondt af den frodige Egn, der blev

knust af Tanke og revet op af Granater; hvor Mennesker næppe var sikre under Jorden, og Heste og Køer, vilde af det løsslupne Helvede, galoppere-de rundt, indtil de segnede om, og Græsset farvedes rødt om-kring dem. Det fredelige Nor-mandi havde byttet sit Smil med Krigens hæslige Grimasse. Da rettedes mange bekymrede Blikke mod den gamle By: Li-sieux. Hvordan vil det gaa Li-sieux? Vil St. Thereses By med Villaen »Les Buissonnets«, Al-verdens Valfartssted, og ikke mindst den nye Katedral, som kun de færreste af os har set fuldført, blive sparet for Øde-læggelse? Spørgsmaalet staar endnu ubesvaret, efter at Krigen har flyttet sig mod Syd og Øst og Nord. Hvad vil vi faa at se af Lisieux, naar vi næste Gang rul-ler fra Paris mod Normandiet? Imidlertid vil den franske Hel-geninde, der havde den faste Overbevisning, at hendes Mis-sion for Alvor vilde begynde ef-ter Døden, og som lovede at »til-

bringe sin Himmel« med at gøre godt paa Jorden, have travlt med at strø Roser over sit stakels hærgede Land. Der skal nemlig mange Roser til for at dække de Saar, denne mest kyniske af alle Krige har slaæet.

St. Thereses Mission

Men Therese er ingen Røde Kors Søster. Hendes Mission var den bogstavelige, nemlig at være Missionær, d. v. s. føre Menneskene til Gud. Hun var en Vejviser mod Himlen, men en levende Vejviser, der selv vandrede i Spidsen og banede Vejen. Og hun havde den permanente Drøm (eller var det en Aabenbaring?), at denne hendes Gerning saa langt fra at ende ved Graven, tværtimod dør for Alvor vilde tage sin Begyndelse. Det var ogsaa det, Pius XI — denne udprægede Mandfolke-Pave — havde for Øje, da han for Alverdens Blik løftede dette Barn blandt Helgenerne paa Piedestalen. Derom vidner hans Ord ved samme Løjlighed: »Dersom denne aandelige Barndoms Vej blev fulgt af alle, hvor vilde da det menneskelige Samfunds Restauration paa det moralske Omraade gaa let for sig, den Restauration, der lige fra Begyndelsen af har været vort Pontifikats Formaal.« (Man vil huse »Quadragesimo anno«).

Siden har den »lille Therese« da ogsaa drevet Mission i alle Herrens Lande. Jeg omtalte i sin Tid en hollandsk Forfatter, der begyndte at fundere over Livets Alvor, da han en skønne Dag i Lisieux stedtes over for det hellige Barns efterladte Legetøj og ... opslaaede Evangelium. Et andet typisk Eksempel er den populære engelske Præst og Prædikant Vernon Johnson, hvis Redegørelse for Overgangen til den katolske Kirke blev udgivet af Paulus-Kredsen under Titlen »Een Herre, een Tro« (og som desværre viser sig at være udsolgt). Ogsaa hans Vej til Rom — en lang Vej, der tog adskillige Aar — førte via Lisieux.

Hvori ligger da denne unge Piges Styrke? Hvordan skal man forklare den usædvanlige

Tiltrækning, hun bliver ved at udøve paa Sjælene omkring i Verden for at drage dem til Gud? Hvad er Meningen med den »aandelige Vej«, Pave Pius ventede sig saa meget af til Samfundets Fornylse?

St. Thereses saakaldte „korte Vej“

Det var saa sandeligt ikke — som man fra vantro Side har tilladt sig at insinuere — den unge Dames fysiske Charme, der gjorde Udslaget. Unge Piger med kønne Ansigter kan godt faa Folk paa gale Veje. Men der skal noget mere til for at føre tunge Kroppe op ad den trange Vej, der til Himlen gaar.

Nej, den unge Therese Martin har først og fremmest haft det tilfælles med alle andre Helgener, at hun elskede Gud af hele sit Hjerte og af alle sine Kræfter. Men siden dette er en Generalnævner for alle Guds Venner, kan det ikke kaldes et Særkende. Og det maa være det sidste, der giver Svar paa Spørgsmaalet: hvorfor denne Helgeninde paa ganske særlig Maade skulde have Bud til vor Slægt. Et fyldestgørende Svar faar man ved at læse Dominikanerpater H. Petitots Bog »La vie intégrale de Sainte Thérèse de Lisieux. Une renaissance spirituelle«. (2. Udgave udkom i 1925 hos Desclée et Cie i Paris).

Bogens første Del kaster straks Lys over vort Problem. Den bringer en detaljeret Redegørelse for, hvad Forf. kalder de negative Træk i St. Thereses Spiritualitet, og som han anbringer under fire Rubrikker: 1. Fraværelse af voldsomme og ualmindelige Spægelse; 2. Fraværelse af en streng Metode i den betragende Bøn; 3. Fraværelse af mangehaande overordentlige Gunstbeviser, og 4. Fraværelse af mange Præstationer.

Forenkling af Hellighedsidealet

Ja, denne ustuderede, naturligt fromme unge Pige har til en vis Grad revolutioneret vore Begreber om Hellighed i Begyndel-

sen af dette Aarhundrede. Vore populære Forestillinger om Hellighed og Hellige var nemlig efterhaanden overgroet med uvæsentlige Foreteelser. For at være hellig, var man tilbøjelig til at tro, maatte man have overordentlige Oplevelser, saasom Visioner, Ekstaser; ja endog Mirakler og Profetier skulde gerne blomstre i det sære Menneskes Fodspor, der gik de helliges reserverede Sti. Saa kom dette lille Vidunderbarn, og uden revolutionære Fagter eller teologiske Teorier, men rent intuitivt og tro imod sit Kald, viste hun den forbavsede Verden, at man kunde være hellig, rigtigt autentisk hellig, uden noget af alt dette, men bare ved at lægge hele sin Kærlighed i Hverdagens uanselige Pligtopyldelse. Det var David, der vragede Goliats Kyrads, fordi han lettere kunde komme frem uden det. I sin Bøn gik hun udenom de traditionelle indviklede Metoder, der havde gjort megen Gavn og som stadigt bliver anvendt af Sjæle, der finder sig til Rette i det Panser: Therese brød med det, fordi det ikke laa for hende. Hun tragtede ikke efter at faa særlige Aabenbaringer fra Gud, ejheller anstrenge hun sig med udsøgte Midler eller ved megen udvortes Virksomhed at takkes Ham.

Ved saaledes at afføre Hellighedsidealet en Del uvedkommende Ting, der — det maa endelig ikke misforstaas — ofte havde ledsaget Helligheden, hvor den viste sig i Menneskeskikkelse — gjorde hun det primitive evangeliske Ideal baade mere attraaværdigt og tilgængeligt for jævne kristne Mennesker. Det gik nu op for mange, hvad der altid havde været sandt, at alle er kaldet til Hellighed, som Apostlen jo udtrykkeligt siger, og at de med Guds Naade kan stræbe efter at være fuldkomne, som Faderen i Himlen er fuldkommen, uden derfor at forlade den Plads i Hverdagslivet, som de nu af Gud er blevet sat paa, og uden at foretage sig særlige og paafaldende Ting. Therese havde ved at gaa tilba-

(Fortsættes Side 620)

↑ Liobasestrenes Hjem i København, Sct. Augustins Kirke paa Jagtvej
 → Liobasestrenes Modarhus i Freiburg (Br.)

Tekst: JØBE

Fotos:

A. ELNEBO (4)
 ARKIV (3)

↑ Moder Maria Benedikta O. S. B., Slikeren af Liobasestrenes Kongregation

Benedikts Regel realiseret i en moderne Sorby

*

Benediktinerinderne af den hellige Lioba

Del er snart ti Aar siden, at de første Liobasestre kom ber til Landet, og i den forløbne Tid er deres Skare vokset saa meget, at de idag indtager en fast Plads i Hovedstadens katolske Billede. Medens vore øvrige Ordenssøstre i Hovedstaden — og for den Sags Skyld ogsaa i Provinsen — hovedsagelig er knyttet til en eller anden Institution saasom Hospital, Skole, Børnehjem e. l., saa virker Liobasestrene sude i Marken, gennem en Slags social-karitativt Arbejde, og den Hjælp og Støtte, der i det daglige ydes Sorbyens Gejstlighed, er ikke ringe. Hvor ofte bør det ikke vist sig, at der hvor Sognegejstligheden gik forgæves eller inlet kunde udrette, har Liobasestrene aabnet Døren En hjælpende Haand med en Kvinde's Nænsomhed hjælper ogsaa paa Vej til Vor Herre. Det bender ikke saa sjældent, at man om Eftermiddagen midt i Sorbyens Trafikvrimmel kan møde en af Liobasestrene — muligvis en af dem, der fungerer som »Sognesøster«, den katolske Menighedspleje — hjulende af Sted paa Vej til eller fra sit ikke altid misundelsesværdige Job. Kunde blot alle vore Sogne regne med Ordenssøstre til dells Arbejde!

↑ »Sognesøsteren« i Funktionen

↑ Arbejde for de allermindste
 ↑ Blandt Barnene har Sestrene mange gode Venner

sker, der lrods Klosterløfter og Klosterliv fan tage Del i Dagens Moje og Besværg, til Kvinder med social Uddannelse, der kan udføre et paakrævet Arbejde blandt Kvinder i Verden. Side om Side med deres Dellagelse i den monastiske Korben, bestaar Liobasestrenes Arbejde i København i det væsentlige i Hjælp til Gejstligheden i Sognearbejdet, Husbesøg, Ledelse af religiøs-kulturelt Arbejde samt Omsorg for katolske Familier, der er i legemlig og aandelig Nød og da især for Modre og Børn, for gamle og svage Sestrenes alsidige Uddannelse — Kongregationen ønsker Kandidaternes faglige Uddannelse afsluttet inden Indtrædelsen i Postulatet — kommer dem i høj Grad til Gavn under deres daglige Virke; adskillige af Sestrene har saaledes enen Socialhjælperke, Lærerindeeksamen eller Handelsuddannelse.

Da Sestrene i 1942 flyttede til Klosteret paa Jagtvej, overtog de Ledelsen af den Stampe-Charisiuske Stiftelse »Marienhjemmet« for unge Piger under Uddannelse, hvorved København fik en Slags »katolsk Kvinderegenskab«.

Det er i korte Træk nogle af de Omraader, hvor Liobasestrene arbejder til Gavn for Hovedstadens Befolkning

↑ Et af de hyggelige Arbejdssteder i »Marienhjemmet«, hvs Ledelse i Hænderne paa Liobasestrene

Benediktinerinderne af den hellige Lioba's Kongregation stiftet saa sent som 1862 er et nyt Skud paa Benedikts gamle Ordenens gamle og hellige Skud, der bekrefter Benedikts gamle og hellige Livskraft. — det aktive Liv paa det kontemplative, og den infor Liobasestrenes Kongregationens Stifter og Bønnen at vor Tid trænger

Kloster-Detektiven

af H. S.

(19)

»Jeg kan desværre ikke give jer noget, fordi jeg ikke har faaet min Løn for den sidste Maaned og vel sagtens ikke faar den foreløbig. Desuden beløber min Formue sig ikke engang til 5 Pund Sterling.«

»Det er heller ikke nogen særlig stor Rate,« sagde Dick.

»Rate?« Hvad bilder du dig ind? Hvor meget mener I at kunne afpresse mig?»

»Om Pengeafpresning er der ikke Tale. Du ved, vi har berettigede Krav paa dig. Vi regner med, at du skal betale os hver mindst 15—20 Pund.«

»Du er da skrupskør.«

»Naa, synes du det? Nej, heldigvis er jeg i høj Grad ved mine fulde fem. Men da jeg kastede de Penge ud af Vinduet — du husker nok — da fik jeg ganske vist ikke Tid til at tælle dem, men der var i alle Tilfælde over 60 Pund.«

»Absolut ikke, absolut ikke!« Battle strakte Hænderne afværgende frem.

Men Dick lod sig ikke afbryde.

»Det er altsaa, hvad vi fordrer af dig, foruden en Godtgørelse for den Belønning, vi kunde faa, dersom vi meldte dig. Du har jo nok set i Aviserne, at der er udlovet en Belønning for Jim Battles Paagribelse. Du ved nok: den Historie med Viktoriastreet!«

»Den har jeg ingenting haft at gøre med. Jeg var jo slet ikke i King Williams Town paa det Tidspunkt.«

»Det kan være, jeg er ligeglad; men man vilde jo nok ikke stole ret meget paa dit Udsagn. I alle Tilfælde vilde vi faa en pragtfuld Belønning. Tænk dig: 50 Pund!«

»I vilde da vel ikke vove at træde op mod mig for Retten? Jeg ved jo desuden ogsaa alt for meget om jer.« Af Raseri blev Battle høj-rød i Hovedet.

»Naa-aa, os kan du intet gøre; vi har opført os særdeles hæderligt, siden vi kom ud af Spjældet, og begynder du at trevle gamle Historier

op, saa gider man ikke høre efter, for det vilde jo være indlysende, at du bare kom med dine Beskyldninger for at hævne dig. Altsaa, hvormeget vil du saa betale som Erstatning for den Belønning, vi i saa Fald gerne vil give Afkald paa?»

»Jeg har jo sagt dig, at du kan faa de fem Pund, jeg ejer, og ikke mere.«

»Naa, saa hør godt efter, Jim. Du ved, at vi to Brødre Farley aldrig vilde være saa simple, at vi tog Penge fra en fattig Mand. Men en saa lurvet Person som du, fortjener ingen Skaansel. Enten betaler du altsaa, eller ogsaa maa du være klar over, at din Forbliven her er af særdeles kort Varighed.«

»Din Laban,« raabte Battle.

»Tak, i lige Maade,« svarede Dick.

Battle havde under Dicks lange Udredninger stukket Hænderne i Bükselommerne. Nu rev han dem pludselig op; i hans højre Haand lynede en Revolver.

»Nu skal du faa Lov at se, hvorledes man behandler Forræddere,« raabte han og sigtede paa Dick.

»Naa, saa du er af den Slags,« svarede Dick roligt. Han stod med korslagte Arme og saa frygtløs paa Jim. »Er du mon klar over, at du er i større Livsfare end jeg, Jim? Vi to Brødre var nok klar over, hvordan du vilde reagere, og derfor har Bill hele Tiden staaet Vagt udenfor ved et Hul her i din utætte Hytte og med en ladt Revolver pegende lige mod dig. Stik du hellere din Revolver i Lommen igen, thi saa længe du peger mod mig med den, svæver du selv i den største Livsfare.«

»Aah, I forbandede Slyngler,« rasede Battle og stak Revolveren i Lommen igen.

Dick lo. »Hvis du vil afbryde den diplomatiske Forbindelse, saa sig bare til. Men skulde du være parat til Underhandling, saa lad os hellere tage fat med det samme.«

»Hvad skal vi forhandle om? Hvor intet er, har vel selv Kejseren tabt sin Ret.«

»Vrøvl, Jim, jeg ved jo dog, at du har et temmelig godt Tilgodehavende i Banken, selv om det er under falsk Navn.«

»Det er Løgn! — Men skulde jeg have en Bankkonto, saa kunde jeg dog ikke faa fat i den paa staaende Fod.«

»Det gør heller ingenting, naar du bare skriver en lille bitte Check til Brdr. Farley. De 5 Pund, du har ved Haanden, kan jo nok hjælpe os de første Par Dage.«

»Jeg har intet Checkhæfte med. Saa gaar man jo bare og bruger Pengene alt for hurtigt.«

»Naa, du har altsaa Penge?»

Battle saa, at han havde forsnakket sig. »Hvad har I da levet af indtil nu?»

»Green var saa elskværdig at laane os 3 Pund hver, rentefrit og uden Haab om at se sine Penge igen. Han har altid været en brav Fyr.«

»Ja, men hvem garanterer mig, at I saa holder Mund, naar I har faaet Pengene?»

»Du kan stole paa vort Ord. Vi maa jo ogsaa stole paa dit, siden du ikke kan give os Pengene i Dag.«

»Naa, godt! Hvor meget skal I saa have?»

»Fra vort sidste Kup 15 Pund til hver. Du har faaet meget mere for din Person. Og saa desuden 20 Pund i Stedet for denne her Dussør.«

»Da vel ikke 20 til jer hver?»

»Selvfølgelig. Hvis vi vilde melde dig, fik vi jo mere endnu.«

»Du er da tosset. Hvorfra skulde jeg tage 70 Pund. Du kommer til at skrue dine Fordringer meget ned, dersom vi skal naa til Enighed, Dick!«

(Fortsættes.)

R. I. P.

At Herren i Dag har hjemkaldt vor kære Mand og Fader,

Albert Langsted

bekendtgøres herved.

Den Afdøde anbefales til de troendes Forbøn.

Assens, d. 15. Sept. 1944.

Viktoria Langsted og
Børnene.

Sakristan Th. Tvede

in memoriam

Begivenhederne Tirsdag den 19. September, der skulde berøre talrige danske Hjem saa smerteligt, skulde ogsaa bringe Ulykken ind i Sct. Ansgars Menighed. Tirsdag Aften erfarede vi, at Sakristan Thorkild Tvede var blevet dræbt i Forbindelse med de blodige Begivenheder ved Amalienborg. Slaget virkede aldeles lammende for os, der kun faa Timer i Forvejen havde set ham og talt med ham — og bragte Sorg i endnu et dansk Hjem.

Tvede, som vi alle kort og godt kaldte ham, var født i Fredericia, og han var derfor en god dansk Mand, der nok vilde se, hvad der skete paa Amalienborg! Da han var en lille Dreng, konverterede hans Mor, og hun opdragede sine Børn til ivrige Katolikker. Sin Skoletid tilbragte han hos Brødrene i Boyesgade, og da Stillingen som Skolebetjent ved Sct. Ansgars Skolen blev ledig, fik han den. Nogle Aar efter overtog han ogsaa Stillingen som Sakristan, da Johannes Hansen paa Grund af Sygdom maatte trække sig tilbage, og han har saaledes været i Menighedens Tjeneste i 18 Aar. Det er især som Sakristan, at han er kendt af saa godt som alle Københavns Katolikker, og det er ved Udøvelsen af denne Gerning, at han blev saa afholdt, som han var. Det er ikke for meget sagt, at han elskede Sct. Ansgars Kirke, og han gjorde altid sit bedste, for at Kirken blev saa smuk som muligt. Vi, der kendte ham i det daglige Arbejde, kan ogsaa bevidne, at han havde den dybe, katolske Respekt for det hellige. Han færdedes jo ideligt i Kirken, der var hans »Arbejdsplads«, men hele hans Færden viste, at han intet Øjeblik glemte, hvor han

var. Utallige Messer har han tjent, men aldrig saa nyan ham sløse. Den naturlige Værdighed over hans Færd skabte den Respekt, alle i Menigheden viste ham — og han var netop saa beskedent, at alle henvendte sig til ham med Tillid. Dertil kom, at han altid var villig og tjenstvillig og altid med et Smil. Dette venlige Smil forlod ham heller ikke i Døden. Det gav hans karakteristiske Ansigt en egen Skønhed, da jeg ikke uden en vis Tøven tog Klædet bort fra hans Ansigt, efter at det afsjælede Legeme var blevet udleveret. Han syntes at sove Fredens Søvn.

Det var trist, at han skulde dø pludseligt — med et Skud i Hjerteregionen — uden Præst og Sakramenter, men da Døden naaede ham, bar han som altid et Krucifix paa sig, saa ingen kan være i Tvivl om, at han gik bort i Troen paa Kristus.

Flere af Menighedens Medlemmer har uopfordret henvendt sig til Sct. Ansgars Pastorat med større og mindre Gaver til de Efterladte, der saa pludselig har mistet deres Forsørger. Denne Hjælp og saa vedholdende Bøn for hans Sjæl er det mindste, vi kan yde for denne Mand, der som Læge mand dog saa helt var en Kirkens Tjener. Hans Minde vil blive bevaret i Sct. Ansgars Menighed, og Menighedens Herre beder vi give ham evig Fred og engang en herlig Opstandelse.

Kjeld Geertz-Hansen, Præst.

Albert Langsted in memoriam

Efter længere Tids Sygdom er Pater Langsteds Far, Arbejdsmand Albert Langsted, død paa Assens Amts Sygehus, vel forberedt ved Kirkens hellige Naademidler. Albert Langsted, der for ca. 6 Aar siden flyttede til Assens, var et arbejdsomt og flittigt Menneske, og

han var vellidt af alle, desuden var han i Besiddelse af en meget stor Retfærdighedssans.

Langsted blev optaget i Kirken kort før sit Giftermaal, og han udtalte ofte om den Tid, at det havde været en af hans bedste, og han ønskede den tit tilbage. Han gik meget op i sin Religion, og han taalte ingen nedsættende Ord om den, endsige at nogen drev Spot med, hvad der hørte med til den katolske Kirke. Særligt holdt han meget af Jomfru Maria, hun var da ogsaa hans sidste Tanke. Stille og roligt gik han bort fra denne Verden. Et af hans sidste Ord var: »Græd ikke over mig, nu gaar jeg til et Sted, hvor jeg kan faa Fred.«

Hans Yndlingssalme var: »Jeg elsker Maria, der fødte til Jord«, og hans sidste Ord var: »Jomfru Maria, Guds Moder«, og sikkert har Guds Moder paa hans lange Vej til Himlen under hans Sygeleje taget ham ved Haanden og ledet ham frem til Himmerigs Borg, til sin Søns, til Guds Trone.

Den sidste Salvelse modtog han af Sønnen, Pater Langsted.

Han hvile i Fred!

Rosenkransen

*Nu fletter jeg min Hviledrøm
i Rosenkransens Perler ind,
mit Hjerte, som er lutter Skaar,
jeg læner mod Marias Kind.*

*Tag i din milde Moderhaand
mit Hjerte, som er lutter Skaar,
og bring det til den Frelser hen,
som al min vilde Kval forstaar.*

*Nu klinger Messelokkers Klang
i alle Verdens Riger.
Blandt Millioners Angersraab
mit mea culpa stiger.*

*Min Tro er kun et fattigt Lys,
som ensomt staar og brænder;
men Rosenkransens Perlerad
gaar blødt i mine Hænder. —*

Ruth Simonsen Foss.

Liturgisk Kalender

Naar der er to Tal i Parenteserne, gælder det første Side tallet i den store Messebog, det andet Nummeret i Søndagsmessebogen.

Okt.

1. S.¹) 18. Søndag e. Pinse. — (hvid) *Rosenkransfest* (1099—116); 2. Bøn: Søndagen (734), 3. Bøn (kun i st. Messer): St. Remigius ([34]); Gudsmoders Præfation (522); sidste Evangelium: Søndagens (735).
2. M. (hvid) *De h. Værneengle* (1093); 2. Bøn*). — I konsekrede Kirker: 2. Bøn: Oktaven ([77]), 3. Bøn*.)
3. Ti. (hvid) *ST. THERESE AF JESUS-BARNET* ([194]—115), Værnehelgen for alle Missionslande. — I konsekrede Kirker: 2. Bøn (kun i st. Messer): Oktav af Kirkevielsesfest ([77]).
4. O. (hvid) *St. Frans af Assisi* (1096); 2. Bøn: St. Thereses Oktav ([195]), 3. Bøn*.)
5. T. † (hvid) *3. Dag i St. Thereses Oktav* ([194]—115); 2. Bøn: St. Placidus og Fæller ([28]), 3. Bøn: Gudsmoder ([90]), 4. Bøn*.)
6. F. (hvid) *St. Bruno* (1098); 2. Bøn: St. Thereses Oktav ([194]), 3. Bøn*.)
7. L. (hvid) *Rosenkransfest* (1099—116); 2. Bøn (kun i st. Messer): St. Markus, 3. Bøn (kun i st. Messer): St. Sergius, St. Bacchus, St. Marcellus og St. Apulejus; Gudsmoders Præf. (522).
8. S. (grøn) 19. Søndag e. Pinse.

¹) Søndag den 1. Oktober afholdes i alle Kirker og Kapeller *Koltekt* for St. Ansgarius-Bonifacius-Foreningen (den danske katolske Kirkesag).

(Fortsættes næste Spalte)

Sankt Therese af Lisieux

(fortsat fra Side 615)

ge til Kilderne: Evangeliet, skabt en ny aandelig Mode (i Ordets oprindelige Forstand), og den skulde slaa an, fordi den var saa tidssvarende.

Vor Tids Funktionalisme

For det er et umiskendeligt Træk i vor Tids Fysiognomi, den Søgen tilbage til det enkle og oprindelige. Det er een og samme Linie, der kan følges paa mange forskellige Omraader. Den findes i Dameklædernes glatte op og ned. Den gør sig gældende i Boligarkitekturens horisontale Linie og asketiske Hensigtsmæssighed. Den præger vore lyse Stuer med et Faatal af Møbler, der staar i Modsætning til Klunketidens pulterkammeroverfyldte Dagligstuer. Man ynder at lade Materialerne beholde deres egen Form og Farve: de gamle Bjælkelofter kommer atter til Ære, og Murstenenes varme Lød slukkes ikke saa ubønhørligt som før i Tiden af den kolde Puds. Imiteret Marmor er os en

*) Om Fred eller For Paven ([122]). — Bønnen om Fred findes i K. U. Nr. 30, 1943, samt i Søndagsmessebogen Side 550.

NB. Naar der ikke er angivet nogen Præfation, læses alm. Præf. (525).

Hos mig er al Livsvejens og Sandhedens Naade, hos mig er al Livets og Dydens Haab. Som en Rose, der er plantet ved Bækkens Strømme, har jeg baaret Frugt.

Rosenkransfest, Offertorium.

Emanuel Jensen & H. Schumacher

Murer- & Entreprenørforetning A/S
Bygningspriser, Jernbeton, Murerarbejde, Dampskorstene, Kedelindmuring, Isolering, Kloakarb.

Johs. Schrøder, Entreprenør
L. Schumacher, Murermester
Godthaabsvej 142, Kbhvn F, Centr. 968
Indgang fra Vagtelvej

Gru og faar kun Lov til at figurere som Teaterudstyr. De mange Nipsgenstande er forsvundet fra Kamin og Hylder, og de faa Vaser og Skaale, der faar Lov til at være der, skal være rene i Stil uden hverken paaklistrede Duer, Blomster eller andre Kinneserier.

Samme Linie gaar igen i Litteraturen, d. v. s. det skrevne og talte Ord. Alt hvad der hedder Fraser, er kommet paa Indeks. Konventionelle Talemaader virker irriterende og Salvelse fremkalder Kvalme. Sproget

BOGHYLDEN

Pius XII: Über die zeitgemässe Förderung der biblischen Studien	0,40
Pacelli, Eugen (Kardinal): Der heilige Konrad von Parzham	2,40
Newman, J. H. (Kardinal): Gebetbuch. 236 S.	6,45
Kreitmaier, J.: Beuroner Kunst. 130 S. 37 Tvl. ...	9,15
Kreitmaier, J.: Von Kunst und Künstlern. 250 S. 48 Tvl.	8,60
Eisenhofer, L.: Grundriss der katholischen Liturgik. 260 S.	10,75
Guardini, R.: Vom Geist der Liturgie. 91 S.	4,85
Iserland, O. (Hrsg.): Die Kirche Christi. Grundfragen der Menschenbildung u. Weltgestaltung. 295 S.	8,00
Wirtz, H.: Freude an Gott. 412 S.	14,50
Dumesnil, R.: Saint Bernard, Homme d'action. 131 S. ...	3,40
Estienne, Yvonne: Les Trappistines. 396 S.	6,30
Gilson, E.: Introduction à l'étude de S. Augustin. 370 S.	18,00

ARNOLD BUSCK
International Boghandel
Kjøbmagergade 49
Telefon C. 2453

N. P. Rostrup

Katolske Begravelser

30 Aars Erfaring
Valkendorfsvej 34-36
Tlf. 778 - 728

Katolsk + Ugeblad

„Nordisk Ugeblad for katolske Kristne“ sammensluttet med „Katolsk Ungdom“

Udgiver: „KATOLSK PRESSE“

Redaktion: H. D. T. KIÆRULFF (ansvarshavende) og J. BERG.

Nørrebrogade 27 C, København N.

Mandag og Fredag Kl. 15—16, Tlf. Nora 6166.

Ekspedition og Kassererkontor:

c/o Sankt Ansgars Forlag, Bredgade 67, København K.

Palæ 4777, Kl. 10-12.

Post-Giro Nr. 57042.

Annonceafdeling: Klosterstræde 23, Tlf. Central 8245. Postgiro 3668.

Abonnementpris 2,75 Kr. Kvartalet. Norge og Sverige 14 Kr. om Aaret, øvrige Udland 18 Kr. om Aaret. Abonnement tegnes paa Bladets Ekspedition eller ethvert Postkontor.

VALD. FOERSOM

AMAGERTORV 27. TELF. CENT. 4310 - BYEN 4310

ALLE GUMMIVARER TIL HOSPITALER OG SYGEHUSE
LEVERANDØR TIL KATH. HOSPITALER

skal være bramfrit og ukunstlet. Denne Bevægelse henimod det primitive har ikke gjort Holdt foran Helligdommen. Ogsaa her er Udviklingen løbet fra Overklistring og støvsamlende Overdaadighed. Renæssance og Rokoko hører Fortiden til. Moderne Kirkerum er gerne enkle og lyse og uden alt for mange Statuer eller smaa Sidealtre. Til Gengæld træder Højaltret nu mere frem, et Højalter i den oprindelige Form: en stor Bordplade, uden Opsatser eller Paneler med eller uden Altertavler og Relieffer, men domineret af et Krucifiks, der ses fra hele Kirkerummet og kun er flankeret af lige saa mange Lystage, som der tændes Lys (2 eller 4). Det Alter bliver heller ikke længere skjult under et Bjerg af Blomster: disse er faa, og de kommer kun frem paa Festdage. Ligesaaan med Messeklæderne: Messehaglen viser Tendens til at vende tilbage til den oprindelige vide casula-Form, mens Alba og Rochet gør sig fri for de Kniplinger eller den Tyll, der efterhaanden var krøbet op omtrent til Halsen. En velgørende Renhed og Enkelhed i Rum og Udstyr, der lader Liturgien komme til sin Ret. Her var det et stort Fremskridt, at den ved liturgisk Opdragelse og Oplysning rettede Smag ogsaa fik Lægfolk til at vende sig bort fra Erstatningsmessebonner og Privatandagter. Som de første Kristne lærte det 20. Aarhundrede nu aktivt at deltage i Kirkens officielle Kultus. Præsten staar ikke længere og mumler noget for sig selv, medens Koret fejrer fler-

stemmige Orgier: nu staar han i Spidsen for hele »Familien«, som det hedder i Messens Kanon, og mærker, at de tilstedeværende er med i hans Handling og Bøn. Saaledes har ogsaa Kirkens Børn vendt sig bort fra det periferiske for at søge ind til Centrum.

Og det er i denne Sammenhæng, at jeg tror, man skal se Sankt Thereses aandelige Mission. Som saa mange andre Genier har hun været forud for sin Tid. Hun har ganske spontant og ifølge en Inspiration fra oven skabt et Hellighedsideal, der er i samme Funkisstil, der vilde præge det Aarhundrede, som hun selv ikke skulde opleve, men i hvilket hun skulde have sin Gerning som Missionær.

S. Wevers.

BASAR

til Fordel for den nye
Sct. Knud Lavard Kirke

Siden den i 1942 sidst afholdte Basar har der været gode Fremskridt i Sagen for at faa rejst den nye Kirke i Lyngby. En stor, smukt beliggende Grund er sikret, hvor Klampenborgvej mødes med Lundtoftevej, og man er allerede godt i Gang med at projektere Kirke, Præstegaard og Menighedshus.

I Aar afholdes der Basar Søndag den 1. Oktober i Lokalerne, Stenogade 4. Flittige Hænder og stor Ofervilje inden- og udenfor Komitéen — hvis Formand er Afdelingschef d'Auchamp, Holte — har opnaaet et overraskende godt Resultat i Retning af at forsyne Boderne

med virkelig gode Ting af gammel Kvalitet. Ogsaa Bortlodningen raader over værdifulde Gevinster af den rigtige Slags, hvilket sikkert er Grunden til, at Salget af Lodsedler er gaaet strygende.

Paa Basaren bliver der endvidere koncert af forskellige af Menighedens yngste, lovende Kræfter, desuden Forevisning af Film og Lysbilleder, Tombola med et Utal af gode Gevinster, amerikansk Lotteri og sidst, men ikke mindst, Servering af lækkert Smørrebrød, Øl, Sodavand, Kaffe, Is etc., i saa rimelige Mængder, at ingen behøver at gaa sulten og tørstig fra Basaren.

Vort yngste Sogn i Storkøbenhavn regner med gamle og nye Venners Velvilje ved et Besøg paa Basaren til Støtte for det gode Formaal.

KATOLSKE BØGER

Nylig udkommet:

Enoch Hjorth: Den katolske Kirke og vor Tids sociale Spørgsmaal. 16 S., Kr. 0,25.

Pius XII: Bibelencyklika, »Divino afflante Spiritu« (svensk), 34 S., Kr. 1,20. Om Bibelstudiernes Fremme gennem Tiden. Nr. 1 af Serien *Bibelkundskap*.

Wehner: Nye Testamentets skriftsamling, dess historia och egenart. Nr. 4 af Serien *Bibelkundskap* (svensk), 24 S., Kr. 1,20.

Wehner: Nye Testamentets grundtext genom seklerna. Nr. 5 af Serien *Bibelkundskap*. 23 S., Kr. 1,20.

J. Wolfsberg: Veje til Sjælen. 209 S., Kr. 7,50.

Sankt Ansgars Boghandel

Bredg. 67, Palæ 47 77, Giro 81851

S. L. Møllers Bogtrykkeri

Dansk Reproduktionsanstalt

Rosenørnsallé 29 . København V
Telefoner: 4295, 13,504, 2207

Katolske Begravelser

aut. katolsk Bedemand

Alle Aftaler kan træffes i Hjemmet

Benzon

CENTRAL 1868

God Vask
- Geismar Vask

Telefon Central 246 (7 Led.)

FRED

I Dag beder vi Herren om Fred. Den ydre Fred nytter ikke meget, naar man ikke ejer den indre Fred i sit Hjerte. Denne Fred kan kun være tilstede, hvor ingen Syndskyld længere trykker og forstyrrer Sjælens Ligevægt. Der findes Mennesker, som paa Forhaand udelukker sig fra den indre Freds Sødme. Det er de Mennesker, som i deres Hjerter nærer mistroiske og bitre Tanker mod Næsten. Frelseren alene kan skænke os denne med Længsel imødesete Fred. Han alene formaar at virke dette Naadens Under. Derfor skal vi altid give ham Æren og takke ham (*Evangelium, Introitus*).

Dybt i vort Indre oplever vi, at i Kristus er vi rige; thi af hans Fylde har vi alle modtaget. Han alene er vort Holdepunkt. I Forening med ham behøver vi intet at frygte. Den Fred, som han nu har skænket os, er kun et Pant paa den tilkommende, fuldkomne og uforstyrrelige Fred (*Epistel*).

Denne Fred er al sand Glædes Kilde. Den hellige Stad Jerusalem, vor hellige Kirke, er denne Freds Værn; thi uden for dens Mure raser Ødelæggelsen og breder Ørkenen sig, hvor der intet Vand findes. Den er Fredens Sted, hvor alle Folk paa Jorden samles (*Graduale, Alleluja*).

Først i det hellige Messeoffer har den gamle Pagts Fredsofre fundet deres Opfyldelse. Dette Offer slaar i Sandhed Bro mellem Gud og os Mennesker; dette Offer sætter os — netop i Kraft af denne underfulde Forening — i Stand til mere og mere at føre et guddommeligt Liv (*Offertorium, Secreta*).

I alt dette ser vi Guds Barmhjerlighed, som drager os opad og helligere vort Liv. Vor Tak for Eukaristiens Fredsgave skal være, at vi, idet vi trofast udnytter den Livskraft, som den guddommelige Spise skænker os, ved Guds Barmhjerlighed selv faar mere og mere Del i det guddommelige Liv (*Oratio, Communio, Postcommunio*).

P. Wolfgang Czernin O. S. B.

Bønnens Apostolat

Intentioner for Oktober: At vor Frue maa føre vore i Troen skilte Brødre og Søstre, som altid saa trofast har æret hende, tilbage til Kirkens Enhed. — Den indfødte Præstestand og de Lægfolk, som studerer paa højere Lærestalter.

St. Ansgars Kirke

1. Oktober: Rosenkransfest. Kl. 8: Reciteret *Messe med Fælleskommunion. Kl. 10: Højmesse. Kl. 17: Rosenkransandagt (hver Søndag i Oktober). Fredag 6. Oktober: Kl. 14 udstilles Altrets højhellige Sakramente til Tilbedelse indtil Andagten, der paa Grund af Forholdene *fremskyndes til Kl. 18*.

Søndag 8. Oktober Kl. 19½: Fest for Sct. Knuds Gildelederne hos Sognepræsten. Meddelelse om Deltagelse bedes sendt i Forvejen til Pastoratet.

St. Mariæ Kirke

Sønd. 1. Okt., Rosenkransfesten, Kl. 8 Børnemesse, Kl. 10 Levitmesse, Kl. 17 Festandagt og Kompletorium. Onsd. 4. Okt. Kl. 19,30 Rosenkransandagt og Kongr. for Mænd.

Jesu Hjerter Kirke

Sønd. 1. Okt., Rosenkransfest, Kl. 18 Rosenkransandagt. Mand. 2. Okt. Kl. 19,30 Unge Mænds Kongr. Tirsdag d. 3. Okt. Kl. 16,30 Immaculatakongr. Torsd. 5. Okt. Kl. 20 Mændenes Kongr.

St. Therese Kirke

Sønd. 1. Okt. meddeles Konfirmationens Sakramente umiddelbart efter Messen Kl. 8,30.

ACADEMICUM
CATHOLICUM

Sønd. 1. Okt. Akademikermesse i St. Augustins Kirke. Øvrige Møder udsættes indtil videre.

D. K. K. F.

Søndag d. 8. Oktober Sct. Birgittas Festdag læses Messen for de »skandinaviske Forbund« Kl. 7,30 i Jesu Hjerter Kirke.

Paa Grund af de nuværende Forhold aflyses Aftensammenkomsten d. 2. Oktober, og af samme Grund er Studiekredsen blevet udsat indtil videre.

Styrelsen.

K. U. K. København.

Mødet Lørdag den 30. September er aflyst. Søndag d. 1. Oktober Retrætedag paa den franske Skole, Østerbrogade 7 C. Retræten ledes af Pastor Kj. Geertz-Hansen og begynder Kl. 8,45 med Messe og slutter Kl. 17,30. Husk Madpakke til hele Dagen samt Sukker. For Morgen-, Frokost- og Eftermiddagsdrikke betales 1 Kr. Tilmeldelse til Sven Pehrson, Nyborggade 28, St., snarest. Mød talrigt. Lørdag d. 7. Oktober Kl. 20 pr. Fællesmøde. Foredrag med Film af Pater Eriksen. Derefter Kaffe og Underholdning. Om Aflysninger, se Medlemsbladet.

K. U. K. Amager

Lørdag d. 30. September Kl. 20 pr. Fællesmøde og stor Pakkefest. Først taler Pastor Geertz-Hansen om »Franske Præster under Revolutionen«. Derefter Kaffe og Pakkeauktion, hvortil enhver bedes medtage en Pakke til Værdi 1 Kr. 1. Mangel heraf betales 1 Kr. i Bøde. De 2 Minutter: Helen Wahlstrøm, Alex Brosch og Erik Frandsen. Alle passive Medlemmer samt alle interesserede Menighedsmedlemmer indbydes venligst. Det praktiske Arrangement: Gruppe III.

K. U. K. Frederiksberg.

Fredag d. 29. Sept. Kl. 19,30 Kredsmede. Emnet: Det andet Guds Bud. Derefter Nationalaften i Anledning af Kongens Fødselsdag.

Birgittaforeningen

Fælleskommunion i Sakramentskirken Søndag d. 1. Okt. Kl. 8. Efter Messen en lille Drøftelse angaaende Møderne.

Penneven

Ung. Pige, Syerske, 24 Aar med Interesse for Kirken, Sport, Litteratur og Dans, søger Penneven. Billet mrk. 1333 modt. Redaktionen.

PAULUSKREDSEN

Subskription 3 Kr. halvårlig
Den letteste Maade at faa en
katolsk Bogsamling

Der søges en Kvinde...

Ordentlig, paalidelig og økonomisk, som vil holde Hus for en Fader og hans tre Dreng (14, 16 og 18 Aar). Beliggenhed i en Villa nær Kirke i københavnsk Villaby. Billet mrk. »snarest« til Bladets Annonceekspedition, Klosterstræde 23, Kbhvn. K.

Leverandører til den nye Præstegaard og Menighedssal i St. Mariæ Sogn

<p>Th. P. Stillinge Tømrermester Sejregade 15 Tlf. Ryvang 1225</p>	<p>LEDIG</p>	<p>AAGE HJORTH-JENSEN Malerfirma Vesterbrogade 64 Tlf. Vester 9909</p>
<p>AALBORG M. Thomsen Støtt Entreprenør og Murermester Kong Christians Allé 6 Telefon 1992</p>		

HORSENS

<p>Installationsforretningen »Lyset« Torvet 10 . Telefon 618 Alt udføres i Installationer Alt havs i Lamper og Lysekroner Alle Reparationer, hurtigt, godt og billigt Installatør for Sct. Joseph Søstrene</p>	<p>"Melkældereren" Smedegade 91 . Horsens . Telefon 2893 Alt i Mel - Gryn - Foderstoffer Leverandør til Sct. Josephs Hospital</p>	<p>H. F. Caspersen BAGERI Sønderbro 71 . Telefon 1074 Leverandør til Sct. Josephs Hospital</p>
<p>S. Henningsen Slagtermester Kattesundet 22 . Telefon 1351 Lev. til St. Josephs Hospital og Sølyst</p>	<p>Svend Hansen Kun 1. Kl. Kød og Paalæg føres Hjemmel. Medister og Leverpostej Fabriksvej 33 . Telefon 1379 Lev. til Sct. Josephs Hospital</p>	<p>Bagermestrenes Rugbrødsfabrik A/S Telefon 310 Leverandør til Sct. Joseph Hospital</p>
<p>Carl Bech aut. elektr. Installatør Vestergade 33 . Telf. 1026 Leverandør til kath. Menighed</p>	<p>Fiskeforretningen Aug. Andersens Eft. v. Sv. Schmidt Smedegade 61 . Telf. 1184-186 . Horsens 1. Kl.s Fisk anbefales . Varerne bringes Leverandør til Sct. Josephs Hospital</p>	<p>Manufaktur . Trikotage . Udstyr A-S Horsens Textil Lager Leverandør til katolske Institutioner</p>

AARHUS

<p>H. J. Madsens Begravelsesforretning tidligere I. A. Pedersen Telefoner: 2516 . 1805 Jægergaardsgade 17 . 19 . Aarhus</p>	<p>Alfred Pihl Bagermester, Conditør Telefon 3041 - Hammershus Leverandør til St. Josef Hospital</p>	<p>LEDIG</p>
<p>A. B. C.</p>	<p>syn. Gummibadehætter Gummibukser Gummiunderlag Gummiforklæder HØILUND CARLSEN Aaboulevarden 45, Aarhus, Tlf. 1347</p>	<p>Skomager Chr. M. Jensen Ryesgade 23, o. G. Gennemg. v. Fajancevarehuset Telefon 8326</p>
<p>Erk's Fiskehal Altid friske Varer Ryesgade 16 . Tlf. 8680 Leverandør til Sct. Josephs Hospital</p>	<p>KØBMANDS- OG HAANDVÆRKERBANKEN Hovedkontor: Store Torv 12, Telefon 4090 (flere Linier) Søndre Afdeling: Aarhus Hovedbanegaard, Tlf. 4088-4089</p>	
<p>Smørrebrød "BOTHILLA" Ryesgade 24 Telefon 6162</p>	<p>Andelselskabet DE FORENEDE MEJERIER Hovedtelefon: Nr. 8888 (3 Linier) Byens førende Tlf. 8700 (4 Lin.)</p>	

RANDERS

N. H. MØLLER

Brødregades Fiskehandel
 Altid friske Varer
 Telefon 628 og 3728
 Leverandør til de katolske Institutioner

Johs. Stoffregen

Malmester
 Telefon 3204 . Randers
 Leverandør til Sct. Joseph Hospital

Brdr. Qvist Brændselsforretning
 Kul . Koks . Tørv og Optændingsbrænde
 til billigste Priser

Randers, Adelgade 10, Tlf. 1375
 Leverandør til St. Josefs Hospital

Kirurgiske Instrumenter, Hospitalsartikler
 Sygeplejeartikler, Bandager
køber De bedst hos:

C. Mærsk-Andersen's Eftf.
 Randers . Telefon 137

Alfred Jørgensen

Kolonial . Vine . Delikatesse
 Brødregade . Telefon 382
 Leverandør til de katolske Institutioner.

Mineralvandsfabrikken

»CITO«

Slyngborggade 21, Tlf. 48, 146
 Lev. til Sct. Josephs Hospital

N. M. Nielsen

Vand- & Gasmester v. Martin Nielsen
W. C. Installationer, Rep. af Centralvarmeovne
 Markedsgade 16, Telefon 1834
 Leverandør til St. Josef Hospital

Johs. E. Mortensen

Bagermester
 Nørreboulevard . Telefon 1157
 Lev. til Sct. Josephs Hospital

Randers Andelsmejeri

Telefon 776 (4 Linier)

Fineste Mejeriprodukter fra
 Dyrslæge kontrollerede Besætninger

Randers Kul-Kompagni

Aktieselskab
 Kul- og Koks-Import
 Kulkajen . Randers
 Telefon 3900 (4 Linier)

Knud Pedersen . Slagtermester

1. Kl.s Kød og Paalæg
 Dronningborg, Telefon 649
 Leverandør til de katolske Institutioner

VEJLE

Vejle Trælast & Kulkompagni

Havnegade 22 . Tlf. 68 og 69
 Lev. til de kat. Institutioner

Mælkeriet Christianshaab

Vejle
 Allerfineste Mejeriprodukter
 Telefon 733 og Butik 743

C. V. BERG *Blikkenslagermester*

Autoriseret Gas- og Vandmester
 Langelinie 53 . Telefon 2751
 Lev. til de katolske Institutioner

Carl Petersen
Slagtermester

1. Kl. Varer - Pølsefabrik
 Nørregade 2 . Tlf. 1721
 Leverandør til St. Maria Hospital

1/3 Vejle Mælkekompagni

Fineste Mejeriprodukter
 Vejle . Telefon 335
 Leverandør til St. Maria Hospital

VEJLE NY
Mineralvandsfabrik

P. C. NIELSEN
 Vissingsgade 8, Telefon 121, 205
 Leverandør til St. Maria Hospital

Arbejdernes Fællesbageri

Aktieselskab
 Bleggrdsg. 15, Tlf. 287 - 597
 Leverandør til St. Maria Hospital

Mel- og Foderstofforretning

J. Jensen
 Søndergade 26 . Tlf. 1053 . Vejle
 Leverandør til Sct. Maria Hospital

Niels Boesen

Katolske Begravelser ordnes
 Nørrebrogade 9 . Tlf. 725

Tegn Døres Forsikringer

hos
N. Fr. Petersen
 Søndergade 18 . Telefon 2207 . 2 Linier

J. P. Fibiger Jensen

Slagtermester
 Prima Kød og Flæsk
 Stalgaardsg. 24, Tlf. 931
 Lev. til St. Maria Hospital

J. ANCKER & SØN

Murermestre
 Alt Murerarbejde
 Tønnesgade 36 . Telefon 1438
 Udfører Murerarbejdet for de katolske Institutioner i Vejle

Hvidehus Boglade

Jul. Jensen . Jens Hagner
 Nørregade 6 . Vejle . Tlf. 360
 ... Bogladen med de mange Bøger

Niels Bentzen & Co.

TORVEGADE 6 . TELF. 306 . 307

Hansen Pærhøj & Søn

Glarimester . Kunsthandel
 Søndergade 4 . Vejle

Katolsk

7. Oktober 1944
92. Aarg.
Nr. 41

Ugeblad

Katolsk Liv og Liturgi VII

Det liturgiske Aar

Liturgien er i Ord og Handling Udtryk for Kirkens dogmatiske Lære efter den velkendte Sætning: *Lex orandi, iex credendi* (Bønnens Regel er Troens Regel). Kirken lærer os vor Tro ikke blot i det Hellige Offers og det Helliges Officiums Bønner og Handlinger, men den viser os ogsaa det, vi kalder det liturgiske Aar, d. v. s. den aarlige Rækkefølge af Fester og hellige Aarstider, som Messen og Officiet følger.

*

Kirkeaaet er Kirkens højtidelige Ihukommelse af Mysterierne i vor Herres, Hans Moders og Hans Helgeners Liv og Død. Aar efter Aar mindes de Kristne om, hvem vor Frelser er, og hvad Han har gjort for os, og om det Eksempel, Hans Moder og Hans Helgener giver os.

Denne Ihukommelse er ingen blot og bar historisk Mindelse om fortidige Begivenheder. Disse Begivenheder bliver paa mystisk Vis *forny*et i vor Herres egen Offerhandling i Messen, der fortsættes i Aanden Dagen igennem i det Hellige Officium.

I Messen er vor Herre den vigtigste »Optrædende« (hvis vi kan bruge dette Ord om Ham uden at være uærbødige) ved sin virkelige Nærværelse paa Alteret. I Officiet er Hans Handling vel mindre direkte, men ikke mindre virksom. Han er ogsaa nærværende i sin Moders og sine Helgeners Liv og Gerning, fordi de ikke kan skilles fra Hans eget Liv og Hans egen Gerning. Hele Menneskevordelsens »Økonomi« fremstilles saaledes i et vidunderligt Drama, et vidunderligt Optog, som tillige er en Virkelighed.

*

Kirkeaaet deles i to »Kredse« — den første drejer sig om de vigtigste Mysterier i vor Herres Liv — Hans Fødsel, Død, Opstandelse og Himmelfart, kort sagt hele vor Frelses Mysterium; den anden drejer sig om Hans Moders og Hans Helgeners Liv, Gerning og Lidelser.

Den første Kreds begynder med Advents-Tiden (af det latinske Ord *adventus*: Komme), som forbereder os til vor Herres Komme til Verden og min-

Birgittas
Hjemkomst

Samtale om Opdragelse

Den himmelske
Tilbedelse

Røde Kors

Lidt om Gilderne

der os om dette Komines Forberedelse i den gamle Pagt, om Israels Børns Historie og om Profeterne.

Fastetiden forbereder os til Herrens Lidelse, Død og Opstandelse, minder os om vore Synder, Aarsagen til vor Herres Lidelse og Død, og lærer os Nødvendigheden og Værdien af Bøden, nemlig at »udfylde de Ting, som mangler i Kristi Lidelse« (Koloss. 1,24) ved vort personlige Samarbejde.

*

Julens og Paaskens Fester er Aarets to største Fester, som minder os om vor Frelses Begyndelse og Fuldendelse. Begge disse Fester efterfølges af korte Glædestider — Juletiden og Paasketiden. I den første af disse falder Epifani-Festen (af et græsk Ord, der betyder »at vise«): Kristi Aabenbaring for Hedningefolkene, repræsenteret at de tre hellige Konger. Paa denne Dag ihukommes ogsaa vor Herres Daab ved Johannes Døbers Haand og vor Herres første Under, Vandets Forvandling til Vin ved Bryllupsfesten i Kana i Galilæa.

Forts. 1. Spalte Side 627

Munkemel

LEDIG

GAMELCA med den rigtige Kaffesmag
Forlang den hos Deres Købmand
Fabrikeret af **A. C. GAMÉL**

**Beskyt Deres
Værdipapirer**

Henlæg dem i

Opbevaringsdepot

De fritages for Eftersyn af Udtrækning
og Klipning af Kuponer m. v.
De hævdede Kuponbeløb indsættes paa Deres
Konto eller udbetales Dem.

Gebyr 50 Øre pr. 1000 Kr.
Paalydende
(Minimum 2 Kr.)

**DEN DANSKE
LANDMANDSBANK**

Alle Oplysninger meddeles af
vore Filialer eller vort Hovedsæde
Telefon Central 6500 - Lokal 65

Malerfirmaet **Gustav Lehnert**

Rud. Berghsgade 65 . Ryv. 1421 y
Alt Maler-
og Tapetsererarbejde udføres
Udfører Arbejdet ved Sct. Michaels Gaard

Bageri & Conditori

Johan Aschengreen

Amagerbrogade 72, Telefon Amager 353
Filial: Amagerbrog, 125. Telefon Amager 4019

ROSENBERG
Tonic Water
Faas over hele Danmark

TIL AL VASK og RENLIGHED

We-Pe
PRODUKTER

Worning & Petersen
FOLKE-SÆBETVASKER

KØBENHAVNS BRÆNDELS KOMPAGNI

KUL KØK KOKS

NØRREGADE 15

TELF. 9270

G. Garth-Grüner

Landsietsagfører

Frederiksholms Kanal 6, Kbh.

Tlf.: 12,166 og 12,161

Floralin flyd. Blomstergødning

giver frodige Planter og Blomsterrigdom
Bonalin-Kompagniet A/S, København F

Chr. Hansens Kød-Udsalg

Gl. Kongev. 163, Eva 6465-6466

Østerbrogade 88, Tlf. Ø. 1158

Leverandør til Sct. Elisabeths Hospital

Peter Hansen

Tømrer- og Snedkermeste.

Adolfsvej 6 . Gent. 424

Udf. Arbejdet v. Assumptionsklostret Rygaard

Tidsskrifter
Brochurer
Cirkulærer
Breupapir
Reklamekort
Programmer
o. s. v.

Bogtrykkeriet **TERTIA**

Goth. 5077 y . Sallingvej 32 . F

Leverandør af Katolsk Sogneblad

I Fastens sidste Uge, der kaldes den »stille Uge«, fører Kirken de troende Skridt for Skridt ad Korsvejen til Opstandelsens Fryd. Liturgiens dramatiske Karakter viser sig klarere og mere slaaende i den stille Uges Gudstjenester end til noget andet Tidspunkt. Mest slaaende er det, at Langfredag er Aarets eneste Dag, hvor Messens hellige Offer ikke frembæres. Den saakaldte »Præsanktifikat-Messe« er ikke et Offer, men en »Kommunions-Gudstjeneste«, hvorunder Præsten modtager den »præ-sanktificerede«, d. v. s. Dagen forud under Skærtorsdagsmessen konsekreerede Hellige Hostie. Langfredag er Kirken saa optaget af Tanken om sin Herres Død paa Korset — *Guds Død i Kødet* — at den ikke finder hin Glæde paa sin Plads, der er uadskillelig fra Messen.

*

Den næste Fest efter Paaske er Festen for Kristi Himmelfart. Den markerer Afslutningen af vor Herres Gerning paa Jorden og Begyndelsen til hans præstelige Gerning i Himlen, hvor Han »altid lever for at gaa i Forbøn for os« (Hebr., 7,25).

*

Og saa kommer Aarets trediestørste Fest, Pinsen, den Dag, hvor Helligaanden kom ned over Apostlene og den nyfødte Kirke for at fuldende Forløsningens Værk. Ligesom Paasken var ogsaa Pinsen i de ældste Tider den store Lejlighed til Meddelelse af Daabens Sakramente. Denne Fest er Kirkens Fødselsdag, idet Helligaandens Iboen giver Kirken dens Liv. (Fortsættes).

Benedict Stevart O. S. B.

Samtale om Opdragelse

Forleden sagde jeg til en af mine Venner, at jeg var interesseret i at bygge en katolsk Skole.

— Synes De, at katolske Skoler er gode Skoler? sagde han.

Mens jeg ventede paa nærmere Motivering for Spørgsmaalet, sagde jeg: En god katolsk Skole er en god Skole.

— Vi andre synes ikke, at de er gode, selv om de maaske giver bedre Undervisning i Sprog end vore Skoler.

— Sprog?

— Javel, Litteratur.

— Men er Litteratur da ikke noget godt?

— Vi ønsker at være praktiske, sagde han. Og saa bevægede Samtalen sig videre som følger — ikke altid ganske sammenhængende, men det er Samtaler nu engang ikke, undtagen hos Mænd som Platon — og Platon er ikke uden Forbindelse med Litteratur og Sprog.

Klassisk Opdragelse

Min Ven sagde: Unge Danske bryder sig ikke om gamle Ting eller Historie og Filosofi, men om saadan noget som Stenografi, der kan hjælpe dem i deres Job.

— Ja, men den Slags vil jeg kalde Instruktion, ikke Opdragelse. Opdragelse skal forberede os til Livet, og mit Job er ikke det samme som mit Liv. Naturligvis maa jeg have et Job, saa jeg kan tjene nok til at gøre det muligt at leve et helt og fuldt Liv, og ligeledes spille en vis Rolle som Borger og hjælpe mit Land en Smule. Forøvrigt forbavsede De mig engang ved at fortælle, at De holdt af Homer ...

— Jo, han er stor! Alle disse gamle Fyre, der slaas!

— Aa, ja, men han fortæller os om saa meget andet end om Kamp. Om den menneskelige Natur — Mænd og Kvinder. Han

beriger Deres Forestillingskreds. Han gør Deres Sympatier mere vidtfavnende. Hvilke moderne Aviser gør det? Men Homer skaffer Dem ikke en eneste Øre mere i Deres Pung ... Og saa sagde De, at De holder af Bach. — Som Ingeniør holder De naturligvis af Matematikken hos ham, men De ved godt, at han er inere end det. Og De sætter faktisk ogsaa Pris paa Debussy og Ravel.

— Javel, men det er da i hvert Fald ikke den Slags, man gaar i Skole for.

— Hvorfor ikke? Jeg lærte i hvert Fald i min Skole at holde af Beethoven og — selv om jeg næppe tør sige det til saa uromantisk et Menneske som Dem — ogsaa af Grieg og Chopin. Og lige siden dengang har de gjort min Tilværelse rigere, omend ikke økonomisk ...

Hjem og Skole

— Chopin! sagde han og søgte at krølle sin Næse i en usentimental Form, men det var for venlig en Næse til at tage sig haanlig ud, saa han lo bare og sagde, at Hjemmet var Stedet for saadanne Ting, ikke Skolen.

Jeg sagde, at jeg var ganske enig med ham i, at Hjemmet er den første Skole, og at andre Skoler ikke er til for at erstatte Hjemmet, kun som Supplement til det. Og jeg tilføjede: Alligevel er det jo ikke *alle* Hjem, der kan byde paa *alle* Slags Kultur. De lærte hverken Homer eller Bach i Deres Hjem. Og vist heller ikke i et andet Hjem, hvor De nu ... kommer ...

— Det er et skrækkeligt Sted, sagde han. De kender ikke Spor til Musik ... hun har ikke en Tone i Livet!

Jeg nikkede i Tavshed til Forandringen af Stedord og sagde, at jeg dog var vis paa, at de havde fortræffelige Manerer.

— Selvfølgelig, sagde han.

— Nej, *ikke* selvfølgelig, svarede jeg. Kender De ikke mange Hjem, hvor Børnene bliver ødelagt? De knalder med Dørene, de afbryder andres Samtale, de happer Maden til sig, de svarer deres Forældre igen — kort sagt, alle Mennesker synes, de er lige saa utaalelige som deres Forældre formodentlig synes, de er interessante.

Gode Manerer

— Men de lærer ikke gode Manerer paa Skolen, blev han ved.

— Ja, men det burde de. — Gode Manerer, Hensyntagen, Uegennytte — kort sagt Ydmyghed og almindelig god Moral. Jeg er glad for, at jeg kan fortælle Dem om mindst én katolsk Skole, der kunde blive fyldt to Gange med ikke-katolske Børn, hvis bare der var Plads — simpelthen fordi Forældrene gerne vil have, at deres Børn skal lære baade Manerer og Moral.

Min Ven gryntede.

— Vær nu rimelig, sagde jeg. Hvis Børnene hverken hjemme eller i Skolen lærer gode Manerer, saa lærer de dem slet ikke. Lærer de dem hjemme, men ikke i Skolen — naa ja, et Barn tilbringer ofte mere end den halve Dag udenfor Hjemmet, enten i Skolen eller ude omkring i Leg med sine Skolekammerater, og Halvdelen af den Tid, hvor Barnet er hjemme, sover det. Det er derfor næppe sandsynligt, at det, Barnet lærer hjemme, vil vinde Overhaand over, hvad det lærer udenfor Hjemmet. Og hvis Forældrene holder paa Disciplin, men Skolen ikke gør det, saa vil Børnene simpelthen betragte Skolen som et Fristed fra Hjemmets Krav.

— Maaske vi begynder at lægge mere Vægt paa saadan noget i vore Skoler, sagde min Ven, men med Tvivl i Stemmen.

Hjulet drejer i Rusland

— Jeg tror, at jeg nu kan overraske Dem, sagde jeg. Jeg har lige læst en Artikel (fra 24. August) om Opdragelses Reformen i Rusland. Vladimir Potem-

kin, Kommissionær for Undervisningen, indfører *ikke* den Fællesundervisning, som vore Modernister priser saa højt, men tværtimod Adskillelsen af Drengene og Piger i 12 Aars Alderen. Det er et Erfaringsresultat, siger han, at paa den Maade øges Lærernes Autoritet saavel som den Respekt, Drengene og Piger har for hinanden. Det nævnes ligeledes, at han indfører Karakterer for god Opførsel samt Regler angaaende Selvrespekt, Respekt for ældre Mennesker og angaaende Æresfølelse og Disciplin (og en Disciplin, som ikke er *Selvdisciplin*, er ingen Disciplin, men kun Dressur.) Han ønsker 80 Tusind flere Lærere, som er fuldt kvalificerede til at give en Undervisning, der *baade* er »praktisk« og humanistisk«, og han siger, at »de bedste Russere har altid stræbt efter baade Humanisme og Demokrati i Opdragelsen, parret med en glødende Tro paa Videnskabens skabende Kraft, med Kærlighed til Fædreland og Folk og med omhyggelig Opmærksomhed rettet mod Barnets Personlighed, Flid Beskedenhed og Frihedskærlighed«. Ja, hvad vil Deres unge Landsmand sige til dette, disse unge, som De paastaar ikke bekymrer sig om Idéer, om Værdighed og om *Kvalitet*. Er det for traditionelt? for urevolutionært? Ja, men et Hjul drejer sig nu engang, og dette russiske Hjul lader til at være kommet næsten hele Vejen rundt!

Barnet er en Person

— Et Barn har ingen Personlighed, sagde han og slap væk fra Emnet. Det er en Kombination af sin Fader og sin Moder.

— I hvert Fald er det en *Person*, hævdede jeg. Barnet er et »jag«. Det er ikke bare en Stump af Faderen plus en Stump af Moderen. Selv Vand er ikke bare Ilt plus Brint; det er Vand. Og et Barn er mere end en kemisk Forbindelse. Kemiske Forbindelser kan ikke nyde Bach. Og Barnet er ogsaa mere end et Legeme. Dets Ører kan kun høre enkelte Lyde i Rækkefølge, dets Øjne

kan kun se smaa farvede Størrelser. Alene den mystiske Sjæl kan fastholde de forsvundne Lyde og erkende den som en Melodi, alene den kan forene de farvede Smaastørrelser til et Portræt. Det varer ikke længe, før Barnet har Bevidsthed om »sin« Arm og Fod, »sine« Oplevelser.

— Hvor vilde jeg gerne have Sønner, sagde min Ven eftertænksomt, og opdrage dem ...

— Det er mig virkelig en Glæde. Saa er De altsaa ikke som vor Ven X, der mener, at alle Børn under 10 Aar burde likvideres, eller i hvert Fald ikke blive født, før de er 10 Aar ... Men hvordan agter De at lære et Spædbarn at være praktisk?

— Kan jeg ikke udrette andet, sagde han fast, saa kan jeg give Danmark Sønner!

Idealer

— Ja, men dette er jo den rene Idealisme! Og De — der saa godt kan lide at fortælle mig, at *ingen* unge Danskere gider ofre en Tanke paa Idéer, Idealer og den Slags ... Jeg er tilbøjelig til at sige, at de *allesammen* gør det. De selv gør det, X gør det — hvor omhyggeligt De end søger at skjule det. Muligt er det, at Deres Idealisme først viser sig i Nationalisme — der ikke er helt det samme som Patriotisme, da mange Mennesker tror, de er Patrioter, naar de mere hader en anden Nation, end de elsker deres egen. Men i hvert Fald rummer alt af den Slags en hel Del Selvopofrelse, hvilket er farligt nær ved det: at miste sit Liv for at finde det. De genkender maaske Citatet?

— Viser den sig? afbrød han mig. Jeg tror ikke vi viser vore Idealer eller Sympatier ret meget. Eller taler ret meget om dem, tilføjede han, da han opdagede, at jeg saa noget overrasket ud — undtagen ved en sjælden Lejlighed som f. Eks. nu. Det — naa ja, det er en Hjælp for Fordøjelsen. Og hurtigt antog han paany sin Maske, der var omtrent lige saa nyttig som dem, de brugte ved Karnevaller i Venedig.

— Vistsaa, sagde jeg, men De

maa vise Deres Ideal, hvis Deres stakkels smaa Sønner skal give mindste Agt paa Dem. Og desuden bør De vide Besked om alle mulige forskellige Ting — saadan som De allerede gør det med Homer og Bach, skønt De giver Dem ud for at være Specialist — en der ved mere og mere om mindre og mindre — og at koncentrere Dem om Staal og Cement.

Jeg troede, at han vilde give mig et Spark under Bordet, men han smilede blot »ironisk«, hvad han kunde, fordi han var i Stand til at kontrollere sine Læber bedre end sin Næse ... Dog var Læberne stadig helt venlige, og det er vist Tilfældet med det meste af dansk Ironi.

— De faar Kendskab til alt muligt, sagde han, fordi De træffer utallige Mennesker.

Opdragelsen begynder tidligt

— Men kæreste Ven, udbrød jeg. De er 24 Aar og har endnu ikke truffet utallige Mennesker. Naar De bliver 28, kan De meget vel have en Søn paa 3, og selv om De til den Tid kan have truffet en Del flere, saa har *han* ikke truffet ret mange andre end Dem og hans Moder. Alt vil derfor falde tilbage paa hende og Dem, og er De ikke begyndt paa at opdrage Deres Søn i god Tid, før han bliver 3 Aar, saa kommer De aldrig i Gang med det! Da jeg var 3 Aar, var jeg paa min barnlige Vis ved at blive 'opdraget' angaaende Farver, Musik, Billeder, angaaende alle Slags 'gode Manerer' og paa sin Vis ogsaa lidt Moral. Tror De ikke, at jeg vidste, hvad en Løgn var? hvad det var at være venlig? altid at lade andre gaa forud for mig selv? Og snart blev jeg sendt i Skole og blev lidt efter lidt bekendt med alle mulige Ting, som mit Hjem ikke kunde have lært mig. Jeg tvivler paa, om De *nu* kan faa Tid til at lære Virgil — De sidder for fast i Cementen. Men Virgil har betydet lige saa meget for mig, som Homer for Dem ... Nej, nej, min Skole maa kunne lære mig man-

ge Ting, 'lige saa rige og formaalsløse som Roser'.

Hvis ikke der voldes os Uro

Min Ven saa ud til at være i Vildrede.

Jeg citerede endnu en Digter: 'En Funke volder vor Jordklump Uro. Jeg holder mig nærmere Gud — end Dyret'.

— Jeg ønsker ikke at forurolikes, sagde han.

— Hvem gør det? Men bliver De ikke foruroliget — skinner og brænder der intet i Dem — ja, jeg tror ganske vist ikke, at De nogensinde bliver et blot og bart Dyr, men De kan blive alt for meget af en Maskine ... en Maskine til at tjene Penge.

— Det ved jeg godt, sagde han, og jeg er ofte ulykkelig. Jeg holder af min Mad og af en Del andre Ting, som er — animalske, men det er ikke i de Øjeblikke, at jeg er lykkelig.

— Vilde De blive vred, spurg-

te jeg, hvis jeg sagde, at jeg beder for Dem af og til — ja, faktisk hver Dag.

— Gør De? udbrød han oprigtigt overrasket.

— Ja, det har næppe skaffet Dem flere Penge i Deres Tegnebog, indrømmede jeg, og absolut heller ikke nogen i min, men maaske det har — har 'oruroliget Dem en Smule? Det gør mig endt, hvis De ikke sætter Pris paa det.

— Naa ja, sagde han modstræbende, jeg har i hvert Fald nydt denne Aften. Men jeg mener nu alligevel, at alle Skoler er af det onde, og at alle unge Danskere er fuldkommen uinteresserede i Idéer.

Jeg smilede stilfærdigt og sagde, at jeg blev ved med at glemme, hvor gammel han allerede var — tænke sig 24 Aar! Og dog maa De træffe endnu nogle Stykker af Deres 'utallige Mennesker'.

— Jeg har truffet Dem, sagde han, og det er slemt nok ...!

C. C. Martindale S. J.

DEN HIMMELSKE TILBEDELSE

Det hænder engang imellem — ikke altfor ofte — at man støder paa en Artikel af en Præst i Folkekirken, der overrasker en ved at være gennemkatolsk i hele sin Aand. Detsker lettest, naar Forfatteren holder sig borte fra teologiske Spekulationer og i Stedet for med en barnlig Tro og et umiddelbart Sind fordyber sig i Biblens Betragtninger. En saadan Oplevelse faar man ved at læse Pastor, Dr. phil. F. L. Østrups Artikel »Den himmelske Tilbedelse« i »Kirken og Tiden«, Hæfte VI 1943. Efter en Gennemgang af de bibelske Tekster, der taler om den himmelske Tilbedelse (Jobs Bog, Davidssalmer, Jesajas, Daniels Bog og fremfor alt Johannes' Aabenbaring), viser Dr. Østrup, at man kan skelne mellem tre Stadier i den. »Paa hvert af Stadierne nedknæler den tilbedende dybt, men det bliver:

dybt, dybere, dybest« Paa det første Stadium gælder Tilbedelsen Skaberen, om hvis Almagt og Visdom den hele Skabning bærer Vidnesbyrd, og den vil de fleste Mennesker være rede til at istemme. Det næste Stadium i Tilbedelsen priser Gud som den hellige, over for hvem Mennesket er den dybt nedsunkne Synder. Men der findes et tredje Stadium, Tilbedelsen af Gud som Kærligheden, Kristus, Lammet, som Livsvæsnerne og de Ældste falder ned for i Aabenbaringsbogen. »Ord kan slet ikke udtrykke denne Nedsynken. Der staar, at da Lammet havde vist sig, og Livsvæsnerne og de Ældste havde ført an i Lovsangen, og Englene og hver Skabning i Himlen og paa Jorden og under Jorden havde stemt i med, saa sagde Livsvæsnerne Amen, og de Ældste faldt atter ned og tilbad. Men nu staar der ikke, hvad de sag-

de. Maaske var deres Nedsynken saa dyb, og deres Tak saa bevæget, at deres Tilbedelse kom til at mangle Ord.« Og Dr. Østrup fortsætter: »Hvis inan kortelig skulde karakterisere Hedsenskab, Jødedom og Kristendom overfor hverandre, kunde man gøre det i Forhold til den himmelske Tilbedelse. Hedningerne kan nok, hvor de naar højest, istemme Lovprisningen af den uendeligt ophøjede, Jøderne Seraf- og Kerubsangen om Guds Hellighed, men kun de kristne Lovsangen til Lammet det slagtede, Udtrykket for Guds Kærlighed.«

Artiklens meget smukke Slutning gengives her i sin Helhed:

»Og hvad vil saa Tilbedelse sige? Det er en Given slip paa alt sit eget, for at Gud kan faa hele Æren. Det er en Forgaaen, for at Gud kan blive den eneste, den, hvis Navn er: Jeg er den, jeg er. Det er en Bliven intet, for at Gud kan være alt i alle.

Det er en Udsløttelse af eget Navn, for at Guds Navn kan blive helliget. Det er en Opgivelse af egne Begæringer, for at Guds Rige kan komme. Det er en Dødselse af egen Vilje, for at Guds Vilje kan ske.

Der, hvor der tilbedes paa Jorden, er der da et Sted, hvor det egenmægtige ikke er Værn og Beskyttelse med det guddommelige og holder det ude, men et Sted, der ligger aabent over for det, et Sted, hvor Himlen kan berøre Jorden, og det betyder altid en Meddelelse af Guds Kraft, en Neddalen af hans Velsignelse.

Robert Hugh Benson har i en af sine Bøger talt om denne Tilbedelsens Betydning. Han lader en gammel Præst fortælle følgende: Jeg besøgte engang et Kloster med kontemplative Nonner. Da jeg traadte ind i Klosterkirken, opdagede jeg i den dunkle Belysning Omridset af noget mørkt foran Alteret, og jeg forstod snart, at det var den Nonne, hvis Time det var til Bøn for Syndernes Omvendelse. Hun knælede der paa Bedeskamlen; hendes sorte Slør faldt i stive Folder om hendes Skuldre; hun var fuldkommen ubevægelig. Og

jeg fik en Fornemmelse af, at mægtige Kræfter var i Bevægelse, at denne sorte Skikkelse, der knælede foran al Sandheds og Styrkes Midtpunkt, ved sin Hengivelse i Bønnen styrede aandelige Skæbner for Evigheden. Fra dette fredelige Sted udgik Bølger af aandelig Kraft, spredende sig ud mod nære og fjerne Maal. Sjæle rejste sig paa ny og gængtog Striden, naar denne anspændte Vilje kæmpede for dem. Og andre, der var sløvt nedsunkne i Synd, vaagnede op og følte sig forstyrrede, naar denne fattige Nonnes Bønner ramte dem som et harmhjerligt Piskeslag.

Og Præsten, der fortalte dette, fortsatte med at sige: Og jeg havde i mit taabelige Hovmod troet, at mit Liv var mere virksomt for Guds Rige end hendes. Paa samme Maade som en lille Provinskøbmand, der ivrigt farer frem og tilbage bag Disken, kunde indbilde sig, hvis han var taabelig nok, at hans Liv var mere virksomt end den store Finansmands, som sidder roligt ved sit Skrivebord, men hvis Bestemmelser spores Verden over. Ja, det er en vulgær Sammenligning, men den eneste, der falder mig ind, som blot nogenlunde udtrykker, hvad jeg følte. Verdens Larm naaede kun svagt hendes Øre, og Folkenes og de Personers Raaben, som i Verdens

Øjne er betydelige, lød kun som Stemmerne af de Børn, der legede i den snavsede Gade udenfor. Og det var netop det, de allesammen var i Sammenligning med hende, Børn, der lavede Kager af Mudderet eller legede Købmand uden for Finansmandens Kontor.

Den, til hvem Præsten fortalte dette, sagde saa: Naar De ser saaledes paa det kontemplative Ordensliv og dets Betydning, saa undrer det mig, at De ikke selv prøvede paa at træde ind i det. Den gamle Præst tænkte sig om et Øjeblik, saa sagde han: Det vilde dog sandelig være anmassende, om en lille Købmand uden særlige Evner vilde give sig til at konkurrere med Rothschild.

Ja, ganske vist. Men det er dog ikke anmassende, men simpelt hen tilbørligt at ville leve Livet paa den mest menneskeværdige Maade, at sigte mod det, som man har erkendt at være det højeste. Og hvad det er, kan de himmelske Væsener lære os, de, som kun tilbad, som maaske gjorde mange Ting, men dog kun tilbad, de himmelske Væsener, hvis Eksistens og Salighed var Tilbedelse. Det maa da være Kristnes Opgave at sigte mod dette samme, mod ikke blot at tilbede enkelte Stunder i deres Liv, men at forvandle al deres Virken og Leven til Tilbedelse.«

Jesus Kristus XXXIV

„Han skal være Fred“

Saaledes spaar Profeten Mikas om den Frelser, som skal komme. Der ligger noget fortryllende i det lille Ord »Fred«. Vi maa fordybe os lidt i det for at lære dets rige Indhold at kende. Mangfoldige Gange bruger baade det Gamle og det Nye Testamente Ordet »Fred«, og mener dermed ikke blot den Frihed for Uheld, Ulykker og Trængsler og det uforstyrrede Velvære, som vi Mennesker holder saa

meget af, men den betragter navnlig denne Tilstand af Ro og Lykke i dens Forhold til Gud. Naar den enkelte og de store Nationer giver Gud, hvad Guds er, saa hersker der efter Skriften virkelig Fred, ellers ikke.

Der fandtes engang en vidunderlig Fred og Harmoni mellem Skaber og Skabning. Men den blev jo desværre tilintetgjort ved den første Synd i Paradiset. Denne Ulykke kunde selvfølgelig-

lig kun blive værre ved den Troløshed, hvormed Adams Efterkommere siden hen handlede mod deres Pligt og Samvittighed og ofte brød den Pagt, de havde sluttet med Gud. Synden er Skyld i alle Onder og Ulykker, som hjemsøger Verden, og den oprindelige Fred kan kun oprettes af Gud selv, ikke af os. Men vi maa lykønske hinanden for, at Herren allerede i de ældste Tider lovede at ville hidføre en fuldkommen Fredstilstand igen, saa snart den sidste Verdensperiode var inde.

Denne nye Fred er det store Gode, som den forjættede Messias skulde bringe; den er den store Forventning, som holdt Israellitterne i Aande, saa længe de var Guds Folk; den er en ren og skær Naadegave fra Herrens Side, og derfor læser vi saa ofte i det nye Testamente: »Naade og Fred være med jer«. Gud Fader skænker den og Jesus forkynder og forskaffer os den ved i vort Sted at yde den Sonebod, som Slægtens Brøde kræver.

Det var den Fred, Profeterne fik Lov til at skue, længe før den skulde komme til os, og man kan mærke, hvor betaget de selv var ved Synet af dette Fremtidsbillede. Med Paradisets Farver skildrer de den tilsagte almindelige Fred. De spaaer om et Verdensrige, der gør Ende paa al Uretfærdighed og omdanner den forbandede Jords Ørkenland til en Frugthave. »Da bliver Ørkenland til Frugthave«, udraaber Isajas (32,15 ff.) »Ret læster Bo i Ørkenen og Retfærdighed slaar sig ned i en Frugthave; Retfærdigs Værk bliver Fred og Rettens Frugt Ro og Tryghed for evigt. Da bor mit Folk i dejlig Fred, i trygge Boliger og i velsignet Ro.« Saa stor er altsaa Gud Faders og vor Frelsers Kærlighed og Rundhaandethed mod os.

Men ganske vist skulde denne Fred, som er en Gave til os, ogsaa stille os overfor Opgaver. Kun den kommer i Besiddelse af den forjættede Frelse, der laaner Kristi Sandhed sit Øre, og som frygter Gud og adlyder hans Bud. Herrens Vilje og Lov maa

anerkendes som Folkeret, og Herrens Salvede maa hyldes som hele Verdens Konge. Saa dan staar det i Davidssalmerne: »Jeg vil høre, hvad Gud Herren taler i mig. Visselig taler han om Fred til sit Folk og til de fromme og til dem, som henvender sig til ham. Ja, nær er hans Frelse for dem, som frygter ham. Snart skal Herlighed bo i vort Land; Barmhertighed og Sandhed mødes; Retfærd og Fred skal kysse hinanden. Af Jorden spirer Sandhed frem, fra Himlen skuer Retfærd ned.« (Sl. 84,9 ff.) Saaledes vidste man altsaa fra gammel Tid af, at Guds Naade maatte stige ned fra hans Trone og paa ny slutte Pagt med Menneskenes fri Vilje. Dette nye Samfund med Gud skulde være den stærke Grundmur, der bærer Fredens Hus og garanterer for dets Holdbarhed.

Da saa Julenatten kom og skænkede os Fredens Fyrste, gentog Englene paa Betlehems Marker, hvad Profeterne havde sagt. I deres Lovsang talte de om den Ære, der beredes Gud i det høje ved Jesu Menneskevordelse, og om den Fred, som alle Mennesker skulde finde, der ved deres gode Vilje gør sig værdige til denne Guds Gave. Ja, Fred er paa en Maade den kristne Religions Kærne og inderste Væsen. »Guds Rige«, siger Sankt Paulus, »bestaar i Retfærdighed, Fred (mellem Gud og Mennesker) og Glæde i Helligaanden«. (Ro. 14,17.) Til Freden kalder Daabens Sakramente, og denne Fredytrer sig i dette Liv hos den enkelte ved Samvittighedens Ro og en vidunderlig Tryghedsfølelse. Til Trods for alle Taarer og Sukke, Jordelivets Prøvelser afpresser, har de, som er tro mod Gud, den trøstefulde Overbevisning at være gemt og skjult i Gud. I Samfundslivet mærker man denne Fred ved, at der hersker Ro, gensidig Forstaaelse og Brodersind i det. »Gud er jo ikke Forvirringens, men Fredens Gud.« Navnlig træder Modsætningen til de ugudelige i Verden stærkt frem. Disse pines, som den daglige Erfaring

Røde Kors

Krigen og de dermed forbundne Omstændigheder har bragt os Verdens største humanitære Organisation *Røde Kors* paa nært Hold. Før i Tiden indskrænkede vort Bekendtskab med Røde Kors sig til den Dag om Aaret, hvor det lille hvide Mærke med det røde Kors og Inskriptionen »I Krig, i Fred, Barmhertighed« solgtes paa Gaderne, men i de senere Aar har *Dansk Røde Kors* — der er en Afdeling af den store internationale Organisation og hvis Protektor og Protektice er H. M. Kongen og H. M. Dronningen — atter og atter haft Lejlighed til at yde gode Tjenester til danske Statsborgere, der direkte eller indirekte er blevet inddraget i Krigen.

Stifteren af denne verdensomspændende Organisation er Schweizeren *Henri Dunant*, der blev født i Geneve i 1828 og i 1856 kom til at overvære det store Slag ved Solferino, hvor han blev Vidne til de mange Saares navnløse Lidelser. Efter med frivillig Hjælp at have organiseret et storstilet Hjælpearbejde, skrev han sin berømte Bog »Un Souvenir de Solferino«, der vakte Opsigt i alle betydende Kredse i Europa, og som resulterede i Historiens første og maaske største internationale Traktat, Genferkonventionen, der blev vedtaget den 22. August 1864, og som paa humant og folkeretsligt Grundlag satte en Grænse for Krigsførelsens Grusomheder. Hermed var det første Skridt gjort til Oprettelsen af det internationale Røde Kors, der i Dag har faaet Tilslutning fra saa godt som alle civiliserede Stater i hele Verden. Dunant naaede Tinderne. Højt agtet, hædret og dekoreret blev han en kærkommen Gæst ved de kongelige og keiserlige Festbanketter, hans Navn fløj over hele den civiliserede Verden for til sidst at blive slynget ned i Fattigdom og Glemsel. I 20 lange Aar skulde Menneskehedens største Velgører være død for den utaknemmelige Verden, indtil en Journalist fandt ham paa Fattighospitalet i den lille By Heiden og gjorde Verden opmærksom paa denne Skændsel. Saa vaagnede Verdens Samvittighed, blot en Menneskealder for sent. — Gaver og Hædersbevisninger strømmede ind fra alle Jordens Kanter, og det norske Storting tildelede ham Halvdelen af Nobels første Fredspris i 1901.

U. E. O.

(Fortsættes Side 638)

Fra Söderköping gik Vejen over Halleby, Gölhåst, Askebykloster og Vårdsberg til Linköping. Det var ad den gamle Eriksgræn, at Birgitta drog frem. Fra alle Kirkelaarne ringede Klokkerne, og Folk strømmede til. Det var i de sidste Dage af Juni (saa længe havde Opholdet i Dansk vare), overalt blomstrende Engen, og Frugttræene stod i Blomst. Var det dem, som stode Vejen med Blomster?

Saa drog Liget, som var det et Triumftog, ind i Linköping. Og hvem stod der i Domkirken aalene For — hvem stod i Bispekrudd uden Niels Hermansen, Nicolaus Hermann, én Gang Huslærer paa Ulfåsa, en Gang Lærer i lalinsk Grammatik for hende, som nu kom tilbage i Helgenens! Ind i Domkirken drog Toget og Kisten stilledes foran Højaltret. Og oppe fra Koret steg Sangen — Hymnen til Birgittas Pris:

Rosa, rorans bonitatem,
stella, stillans claritatem,
Birgitta, vas gratiae!
I flere Dage blev Birgittas Kiste staaende i Linköping Domkirke, thi ogsaa med Nicolaus

BIRGITTAS HJEMKOMST

▲ Birgittas «Bankam» i Nonne-
klostret i Vadstena — «Santas Kiste»
▲ Udsigt over Västana «Kyrkan»

Hermann havde ligesom Datter et Ord at tale. Al tid omvendt havde Biskoppen tillid at drage sig ud af det Verdens Forviklinger og for sin Sjæls Frelse, med Svagene, Faste og Bønner. Men han, at dette ikke var hans Vej. Mere og mere skulde — hvad Urban havde sagt — at hun havde sin Moders Mærke. Saa, ma havde hun været de elegante Romerinder. Saa forlod Toget Linköping og drog videre ad den gamle Hyl. Vegne hilsit af dem der dest. Gang paa den vilde standses undervejs i de hellige røre ved Kisten med de Knogler og befarede Prior Forhøi i Vold. Og Folket, Petrus til Orde, alle Undere, hereliede om alle

som var sket ved Birgitta, i Italien, i det hellige Land og nu nylig i Tyskland. Ogsaa her i Östergötland blomstrede Miraklerne om denne simple Ligkiste, der allerede var et Helgenkrin. For saa længe som muligt at kunne være Helgeninden nær, overnatte Folk i det frie — det var jo Sommerdage.

Men all var ikke Begejstring — der var ogsaa Kritikere, der var Tvivlere, der var Vantro. Som f. Ex. hin adelige Herre, der haanligt sagde: »Hvad kommer den gamle Kælling og hendes Ben mig ved? Men Siraffen lod ikke vente længe paa sig — næppe havde han udtalt disse formastelige Ord, før han blev grebet af den frygteligste Angst, løb ind i Sankt Lars' Kirke i Söderköping, lukkede Døren i Laas efter sig, klædte sig af og begyndte at piske sig selv, saa Blødet randt. Nogle af hans Ven-

ner kom gennem et Vindu ind i Kirken og fik med Møje den arme Mand talt til Fornuft — for at gøre Bod gik han paa sine bare Fædder hjemmefra Söderköping til Vadstena.

Men en Morgen i Juli naaede Ligfærden til Granby Bakke, hvorfra man for første Gang saa Vadstena i Sigte. Dermed laa Kongsgaarden, hvor den brave Jovan Pålterson vel var i Gang med at bygge — han skul-

Midt mellem Jovan Påltersons halvfrædige Bygninger stod en lille Kirke af Træ — foran den gjorde Toget Holdt. Birger og Karin læste Kisten ned fra Hesteryggen. Birger tog den paa sin Skulder og bar den ind. Da han havde sat den ned foran Højaltret, tog han sin Svølers Haand: »Nu kan jeg staa med løftet Hoved, Karin! Ofte nok har jeg møjlet se ned, naar jeg stod for min Herre Kong Mag-

Teksten

til disse Sider er Slutnings-
Kapitel af Johannes Jørgensen's store Værk om
Den hellige Birgitta
af Vadstena

Føten:

Ansvarstildraget,
Sihim. (1)
Arkiv (3)

► Klosterkirken Vestgavl

de jo blive der, havde Birgitta selv sagt til ham i Rom, sindtil jeg med Guds Hjælp kommer did». Og nu kom hun.

Der nede laa Vadstena, og rundt om den sommerblaa Våleren blaaede Ombergets lange Rygning — bag det laa Alvastra. Fra dette Land var Birgitta draget ud — til dette Land kom hun tilbage. Just i det samme Aar 1374 var der kommet en ny Abbed i Klostret — Jónis hed han. Er det tænkeligt andet, end at han medte op med en Skare af sine Munke baade for at byde Prior Petrus Olai velkommen hjem og især for at hilse paa hende, som en Gang havde været Klosters — nu verdensberømt — Gæst?

us, og han sagde til mig: Hvac har vor Frønk, din Moder drømt i Nat? »Det var om Tirs dagen i Ugen efter Petri og Pauli Dag, nemlig den 4de Juli. Men i Vrela var der en Kvinde som plagedes haardt af Djævelen Hun var en stor Synderinde og havde ofte skrevet, for hver Gang viste Djævelen sig for hende og sagde haanligt: »Træd du, at et Menneske kan tilgive Synder? Du tilhører mig og skal nedfare til mig i Helvede!« »Du kom der om Natten til denne Kvinde en sovre skøn Frue og sagde: »Sig til Djævelen, at Gud: Miskundhed er anhen for alle gød hen og synd ikke mere!« »Hvem er du, Frue?« spurgt Synderinden. Og Svaret lod: »Jeg er Birgitta, som er kommet hjem fra Rom!«

▲ Sct. Birgitta. Visionen i San Paolo, Rom (Maleri i Vesterås Domkirke)

Kloster-Detektiven

af H. S.

(20)

»Naa, det mener du, jeg vil gaa med til?« spurgte Dick. »Men, for Resten, saa kom med Forslag!«

»Godt. Jeg giver jer først, og med det samme, 4 Pund.«

»Saa-aah? Du tilbød dog ellers straks 5 Pund.«

»Ja, men der mangler noget i at være 5 Pund.«

»Lige meget, saa kom med Pengene!«

Battle gik hen til Klædeskabet, hvor han fra en Frakkelomme fremtog en Pung, hvis Indhold han spredte ud paa Bordet.

»Her ser du hele min Formue. Tag du de 4½ Pund, saa har jeg selv 3 Shillings tilbage.«

»Tak,« sagde Dick, »og hvad saa mere?«

»Desuden vil jeg i Løbet af 4 Uger lade jer udbetale 50 Pund gennem min Bank til den Adresse, I opgiver mig. Mere ejer jeg ikke. Men jeg kan give jer Anvisning paa, hvor I selv kan hente de sidste 20 Pund.«

Dick var for meget Kollega til ikke at lytte interesseret efter. Det mærkede Jim Battle og beskrev indgaaende Stedet, den letteste Adgang til Huset og betonedes, at man dér ingen som helst Risiko løb, fordi der ikke var et eneste Mandfolk i Huset. Men I maa hente Pengene i Nat. De er kommet i Aften, men hvor de er i Morgen, ved jeg ikke.«

Dick havde hørt opmærksomt efter. Battle var blevet saa ivrig, at Dick blev noget betænkelig ved Situationen. Maaske vilde Jim blot lokke dem i en Fælde, maaske endog efter at have givet Politiet et Praj, for man kunde tiltro ham alt. Jo ivrigere Jim talte, jo mere besluttede Dick at være paa sin Post.

»Naar det er saa let at gøre Indbrud der, hvorfor gør du det saa ikke selv?«

»Nej, for der paa Stedet har fornylig været et lignende Indbrud, og jeg er bange for Mistanken.«

»Naa, saadan,« sagde Dick. »Men jeg gaar nu aldrig til Indbrud i et Hus, hvis Lokalteter jeg ikke forinden har stiftet Bekendtskab med. Desuden er det jo ikke mig, men dig, som skal skaffe de 20 Pund til Veje, saa jeg mener, at du er Manden. Du kender det hele udenad, ogsaa Beboerne og deres Sædvaner. Selvfølgelig er du sikker paa en Fjerdedel af Byttet, ikke mindst, fordi du i Øjeblikket har saa daarligere økonomiske Forhold.«

Og saaledes vedblev Dick Farley at tale til Battle, og denne gav til sidst efter, ogsaa for at komme paa mere venskabelig Fod med de to Brødre.

»Jeg er ikke glad for at gøre det,« sagde han. — Men til syvende og sidst, hvad kunde jeg ikke

gøre for at bevæge jer til Tavshed.«

»Det er klart,« svarede Dick, »men tal nu ikke mere derom. Vi bliver her og venter paa dig. Og naar du kommer tilbage med Pengene, saa stikker vi af med det samme.«

— — — »Du behøver ikke at fortælle mig noget,« udbrød Bill, da Dick kom uden for. Jeg har forstået det hele. Men jeg tror ikke Jim over en Dørtærskel. I Løbet af 4 Uger skulde han betale os de 50 Pund. Det gør han aldrig i Livet. Nej, du, han snyder os, hvis han kan.«

»Ja, men han var dog parat til at skaffe os noget straks.«

»Det var jo hans eneste Udvej,« svarede Bill, og maaske snupper han nu Pengene og kaster Mistanken paa os. Og der er jo mange, som vil fæste Lid til hans Ord, siden de selv har set os luske rundt her omkring. Nej, saadan skal det ikke gaa. Vi passer ham op, naar han kommer igen og hugger alle Pengene fra ham — — — og saa fordufter vi.« (Fortsættes.)

Reformationen XI og Historikerne

Ved at nævne Helge Rode kommer vi til at erindre hin Tid, da Pater Breitung i akademiske Kredse og blandt Studenter optraadte mod Darwinismen og udgav sit Stridsskrift »Abeteoriens Fallit«. Senere har Pater Menzinger forstaaet at udbyde denne Forbindelse med Folkekirkens Teologer og vakt Respekt og Sympati ved sin Dygtighed som Teolog og Filosof og ved sin elskelige Personlighed, naar han blev indbudt til at holde Foredrag i »Kristelig akademisk Forening« med Biskop Ostenfeld som Deltager, i »Akademisk Oratorium« eller i andre større og mindre Kredse. Og det er her vi ogsaa har mødt Helge Rode, hvor han med fornem Værdighed tog Del i Diskussionen. Med dyb Klarhed i Tanke og Form siger han i nævnte Bog om Kirkens Enhed: »Af alle

Institutioner i Europa er Romerkirken den, som indgyder størst Respekt. Rom hævder sin Førstehed. Den betydningsfuldeste Strømning i Nutiden er den i Ordets oprindelige Betydning katolske Bevægelse, som tilsigter Udjævning af gammelt Fjendskab, og det vilde være stort, hvis Kirken blev samlet. En forenet og fornyet Kirke vilde forløse mange levendes Bekymring. Den genopvakte Romeraand har altid levet i Kirken, imperium romanum — pax romana fortsættes i Kampen for Guds Rige og Guds Fred. Hvem kan nægte, at Idéen er stor og i Pagt med Historiens og Kulturens Aand: Romerkirken som Verdens Herre. Rom er en magisk Personlighed, den ældste og ærværdigste og den eneste i Nutiden. Denne majestætiske Institution rummer saa store aande-

lige Rigdomme bag den ydre Glans og forener saa mange forskellige Individualiteter og Retninger i et mægtigt Broderskab. Der er kun een virkelig Kirke, og det er Petrus. Den katolske Kirke virker mere samlende og tilfredsstillende i højere Grad det religiøse Behov«.

*

Blandt de enkelte udvalgte Forskere, der fri for Fordom som Helge Rode er naaet saa tæt ind paa Livet af Problemerne, træffer vi ogsaa Chr. Reventlow, der ligeledes med afgjort Klarhed udtaler sig om Kirkens Enhed i »Breve fra Skærsilden« S. 86: »Den romersk-katolske Kirke er maaske den vældigste Institution, der er skabt af Mennesker -- sindrigere, varigere, fuldkomnere og mere omfattende end noget Verden har set. Den op-sugede og omformede, hvad den mødte paa sin Vej, saa den nu bestaar af et mangedobbelt Indhold: Primitiv Folkereigion, stiv Lovreligion, politisk Retsreligion, fornuftsmæssig Teologireigion, esoterisk Mysteriereigion, evangelisk Frelsereligion og sublim Mystik. -- Og den tog alle disse Udtryksformer i sin Tjeneste«.

Askese og Offerkultur, Skrifte-maal, Aflad, Præstedømme, Pave-dømme, Munkevæsen, Liturgi, Sakramentslære, Kristentro, Helgen- og Madonnadyrkelse, Kunst, Filosofi og Videnskab. Kirkens stadige Problem har været dens paa een-gang hævdede Enhed og Universalitet, og Bestræbelserne for at løse det har unægtelig skabt et organisatorisk Mesterværk. Det katolske Kirkeaar frembyder da ogsaa Billedet af et vældigt Drama, et helligt Skuespil, hvis Indhold og Udstyrelse er lige mangfoldigt og imponerende, og som under Ledsagelse af en tusindtunget Mysterieliturgi er af en betagende Virkning. Staternes ødelæggende Krigs- og Fredspolitik, hele det moderne Livs Uro, Overfladiskhed og uendelige Tomhed, alt tilsammen vækker hos alvorlige eller lidende Mennesker en Utilfredsstillelse, der atter afføder en religiøs Trang. Og hvem eller hvad kan da byde denne det, som den katolske Kirke formaar at byde?

Som der kun er een Gud, der er Ophav til al naturlig og overnaturlig Sandhed, saaledes er der ogsaa kun een Sandhed til i Tankens og

Idéernes Verden, og alt andet er præget af Usandhed, Forvanskning, Splittelse, Fordom eller aabenbar Løgn. Og nu har Helge Rode her fremsat sin Tanke og Mening om Kirkens Enhed, som har alle Sandhedens Kendemærker af aaben og ligefrem usammensat Enkelthed og Forstaaelighed. Men Reventlow er gaaet et Skridt videre, idet han har taget et fast Greb om alt det i Kirkens Lære og Praksis, som har været Genstand for Haan, Spot, Fordrejelse og Had saasom: Askese, Kultus, Aflad, Pavedømme, Munkevæsen og Helgendyrkelse, og alt har han skildret i en Form, der er let fattelig og tilgængelig for alle, baade lærde og ulærde, saa enhver, der har Mod, Kraft og god Vilje til at se Sandheden lige i Øjnene, kan finde sig til Rette. Og da Sandheden kun er een, kan den kun findes i een enkelt Form, i eet Samfund, saaledes som Helge Rode og Reventlow fremstiller det: »Der er kun een virkelig Kirke, og det er Petrus, og Kirkens stadige Problem har været at hævde dens Enhed og Universalitet«.

I. Hammermüller.

OTTO PIPER
KØBENHAVN V
EGEN FABRIK for HOSPITALSSENGE
og HOSPITALSMØBLER
TLF. 1616 . TELEGRAM-ADR.: OTPIPER

Undervisning i **KLAVER** og **ORGEL**
KURT S. THOMSEN
Kantor og Organist ved Sankt Ansgars Kirke
Rødstensvej 25, Hellerup Telefon Gentofte 64

Katolske Begravelser
aut. katolsk Bedemand
Benzon
Alle Aftaler kan træffes i Hjemmet
CENTRAL 1868

ALTERLYS
i alle Størrelser
og iøvrigt
Stearnllys og Vokslys
af enhver Art
ASP-HOLMBLAD
STEARINLYSFABRIKER
København

Liturgisk Kalender

Naar der er to Tal i Parenteserne, gælder det første Side tallet i den store Messebog, det andet Nummeret i Søndagsmessebogen.

Oktober:

8. S. 19. Søndag e. Pinse (737 (grøn) —71); 2. Bøn: St. Birgitta (1102), 3. Bøn: St. Thereses Oktav ([195]), 4. Bøn*); Præf. (521).
9. M. St. Johannes Leonardi. (hvid) ([46]); 2. Bøn: St. Thereses Oktav ([195]), 3. Bøn: St. Dionysius, St. Rusticus og St. Eleutherius (1103), 4. Bøn*).
10. Ti. Oktav af St. Therese af Jesusbarnet ([195] - 115); (hvid) 2. Bøn: St. Frans Borgias (1105), 3. Bøn*).
11. O. Jomfru Marias Moderværdighed ([197]—118). (hvid) Gudsmoders Præf. (522).
12. T. † Feria (737—71), uden (grøn) Gloria og Credo; 2. Bøn: Om de helliges Forbøn ([120]), 3. Bøn: For alle afdøde troende (1140), 4. Bøn: Efter frit Valg; alm. Præf. (521—525).
13. F. St. Edvard, Konge af England (1106). 2. Bøn: Om de helliges Forbøn. 3. Bøn: Efter frit Valg, 4. Bøn*).
14. L. St. Callistus I (1106); 2. (rød) Bøn*); Apostlenes Præf. (524).
15. S. 20. Søndag e. Pinse. (grøn)

*) Om Fred eller For Paven ([122]). — Bønnen om Fred findes i K. U. Nr. 30, 1943, samt i Søndagsmessebogen Side 550.

NB. Naar der ikke er angivet nogen Præfation, læses alm. Præf. (525).

19. Søndag efter Pinse

BARNEFORHOLDET TIL GUD

Den helliggørende Naade er den Bryllupsklædning, uden hvilken ingen bliver indladt til det himmelske Bryllupsmaaltid: Heller ikke det eukaristiske Maaltid tør nogen nærme sig uden at besidde Naadens guddommelige Liv (*Evangelium*).

Den helliggørende Naade er imidlertid ikke et ydre Dække for vore arme Sjæle, men betyder tværtimod den dybeste indre Fornyelse og Nyskabelse — Skabelsen af det nye Menneske i os efter Kristi Billede. Den Kendsgerning, at vi ved Naaden er blevet fornyet i vort Indre og er blevet Lemmer paa Kristi Legeme, medfører, at vi paa en ganske ny Maade maa tage Stilling til vore Medmennesker. Vor Omgang med disse maa ikke udelukkende være holdt paa det rent naturlige Plan og være bestemt af den nærmestliggende, haandgribelige Fordel, som Egenkærligheden holder os for Øje, og hvis Opnaaelse fortrinvis sker ved Løgn, Magtmishug og Bedrag; men vi bør komme hinanden imøde med Ærefrygt og give denne Ærefrygt Udtryk i vort oprigtige, velvillige og kærlige Væsen (*Epistel*).

Fra Gud kommer Naaden. Selv formaar vi ikke at tilkæmpe os den. Naaden er en ren Guds Gave. Gud alene er vor Frelse. Vi kan intet andet gøre end paakalde ham i

Folkets Frelse er jeg, siger HERREN; i hvilken Nød de end raaber til mig, vil jeg bønhøre dem, og jeg vil være deres Herre evindeligt.
19. Søndag e. P., Indgangsvers.

vor Fattigdom og Nød. Han hører os tilvisse; især naar vi ogsaa ellers gør os Umage for at lytte til hans Stemme i vore Hjerter; thi før Gud skænker sin Naade, taler han ofte først sagte, men indtrængende til Sjælen. Det er saa vigtigt, at vi er lydhøre paa dette Omraade (*Introitus*).

Naaden, som forvandler vort Indre, bevirker, at vi lever i Overensstemmelse med Aanden og ikke længere med Kødet. Aanden er det, som gør os fri; thi det er jo netop Livet i Overensstemmelse med Kødet, som fører til den bitreste Trældom (*Oratio*). Naar vi ejer Naaden, er Guds Børn, da er vi sikre. Vi hengiver os helt til Gud, søger intet andet end ham og triumferer derfor over alle gudfjendtlige Magter (*Offertorium*).

Det hellige Offer bringer os en Forøgelse af Naaden, som mere og mere gennemstråler os (*Secreta*). Uden Ophør stiger vor Bøn op til Gud, for at han maa skænke os sin Naade. Atter og atter kan vi i Taknemlighed prise Guds Storværker imod os og i os (*Graduale, Alleluja*). Det hellige Offers Frugt, Eukaristien, uskadeliggør de Sygdomskini i os, som hidrører fra det gamle Menneske, og giver os Kraft til trofast at leve efter Guds Bud (*Communio, Postcommunio*).

P. Wolfgang Czernin O. S. B.

**RICHARD SØRENSENS
BOGTRYKKERI**
GOTHERSGADE 39 TELEFON 668
FREDERICIA

Katolsk + Ugeblad

„Katolsk Ugeblad for katolske Kristne“ sammenslutlet med „Katolsk Ungdom“

Udgiver: „KATOLSK PRESSE“

Redaktion: H. D. T. KLÆRULFF

(ansvarhavende) og J. BERG

Nørrebrogade 27 C, København N

Mandag og Fredag Kl. 15-16, Tlf. Nora 61 66

Ekspedition og Kassererkontor:

c/o Sankt Ansgars Forlag, Bredgade 67,

København K. Tlf. Palæ 4777, Kl. 10-12

Post-Giro Nr. 57042

Announceafdeling: Klosterstræde 23,

Tlf. Central 6245. Postgiro 3608

Abonnementspris 2,75 Kr. Kvartalet. Norge og

Sverige 14 Kr. om Aaret, øvrige Udland 18

Kr. om Aaret. Abonnement tegnes paa Bladets

Ekspedition eller ethvert Postkontor.

Th. Frobenius & Co.

Kirkeorgelbyggeri

KGS. LYNGBY Telefon 755 og HORSSENS Telefon 498

Har bygget Orglerne i:

Rosenkrans Kirken, København,

Immaculata Kirken, København,

Katolsk Kirke, Silkeborg,

Sct. Laurenti Kirke, Roskilde.

St. Vincents Kirke, Helsingør,

Katolsk Kirke, Ålborg,

Sct. Annæ Kirke, København,

DU STORE KINESER!

G. K. Chesterton

En af Chestertons festlige Romane er i disse Dage udkommet paa Dansk. Det er »Manalive«, Fortællingen om Innocens Smith, Manden, der ikke taalte, at Livsglæden afblegedes eller blev fornægtet. Bestil Bogen hos Deres Boghandler og læs vor Anmeldelse i næste Uge.

LAD OS SNAKKE GILDER!

Saa gik den dejlige Sommer! Det har været velsignet at være fri for de evige Jerimiader om Regn, Blæst og Kulde og i Stedet for med glade og friske Stemmer at høre om Sol, Sommer, Sundhed og friske Kræfter til at tage fat paa Vinterens Sysler, hver inden for sit Omraade. Ja, hver har sit, men alle har vi *et* — Gilderne.

Hvordan mon den store Gildesfamilie har det? For at faa Svar paa det Spørgsmaal er det bedst at banke paa hos Hovedkassereren, og selv om han — som rigtigt er i disse Tider — forsigtigt spørger: hvem dér — smækkes Døren straks op paa vid Gab, naar han hører, det gælder Gilder. Og der er virkelig glad Klang i Stemmen, da han beretter, at Situationen i Øjeblikket bedømmes optimistisk. I Sammenligning med 1. Oktober sidste Aar er det bedre i Aar.

Hvad kan vi ikke vente os?

Naar der nu lægges alle Kræfter i til Slutspurten kan Gildeter-

mometret for 1944 atter vise Stigning. De Byer, hvor Tendensen er lidt tøvende, maa se at faa Kvik-sølvet til Vejrs — paa 3 Maaneder kan der inddrives mange smaa resterende 5 Ører.

Sekretæren har travlt med at sende de ny Blanketter for 1945 til Trykkeriet, saa de kan sendes tidligere ud end ellers. Med de usikre Transportforhold gælder det om at være i god Tid med alt.

Møder og Rejser er jo udelukkede for Tiden, saa Komiteen har en lille Idé i Baghaanden — forhaabentlig en Hjælp til at bringe Kendskab til Gilderne ud i endnu videre Kredse. Men derom nærme-re senere. U. A.

Nyborg

Søndag den 3. September havde vi stor Fest her i Nyborg. Vor lille kønne Kirke var fyldt til sidste Plads, og mange maatte endda tage til Takke med en Staaplads. Grunden til denne Trængsel var, at Hans Excellence Biskop Suhr denne Dag meddelte Konfirmationens Sakramente til 17 Børn og 5 voksne.

Efter den højtidelige Messe talte Biskoppen alvorligt og indtrængende til os, over Dagens Tekst: »Ingen kan tjene to Herrer«, og alle var glade for den jævne og kraftfulde Prædiken, det var noget, vi kunde forstaa og tage med hjem.

Efter Messen samledes Menigheden i Salen for at hilse paa Hans Excellence. Da vi var bænkedede ved de gode Søstres Kaffeborde, bød Pastor Doods Biskoppen velkommen og udtalte Ønsket om, at Biskoppen oftere vilde komme, da det var glædeligt at se saa mange i Kirke. Derefter blev Biskoppen budt velkommen af et Medlem af Menigheden, der udtrykte Menighedens Glæde over at se Biskoppen i vor Midte, det styrker Samfølelsen, samt tilsagde Biskoppen vor

Kærlighed og Troskab, udtalte Ønsket om Fremgang for det katolske Danmark og haabede, at vi alle maatte arbejde for det fælles Maal: Guds større Ære og flere Sjæles Frelse. Til Slut talte Hans Excellence til os om de trange Tider og paalagde os at være beredt paa at møde Vanskelighederne i den rette Aand og Hengivenhed i Guds Vilje. Efter endnu en Tids behagelig Samvær og Samtale skiltes vi, et godt Minde rigere.

Ad Majorem Dei gloriam.

Boms.

KATOLSKE BØGER

Nylig udkommet:

Fiorelli: Smaablomster fra den hellige Frans af Assisis Urtegaard. Paa Dansk ved Johannes Jørgensen. 137 S., Kr. 7,50

I mange Aar har *Fiorelli*, en af de kendteste Bøger i den kristne Litteratur, været savnet. Eksemplarer hos Antikvarhandlerne var oppe i svinlende Priser. Nu har Gyldendal udsendt anden Udgave af denne vidunderlige Bog om Legenderne om den hellige Frans og hans Brødre. En Bog om Engle — engelig fortalt.

Chesterton: Du store Kineser!

225 Sider. Kr. 8,75

»Manalive« er oversat af Henning Kehler og Børge Rudbeck. Det er en Roman, der med en lattervækkende Chockbehandling afslører det konventionelle Livs Smaligheder. Uden Tvivl Aarets morsomste Bog; men De kender jo Chesterton.

Thomas More: Utopia.

174 S., Kr. 7,50. Vælskbd. Kr. 16,50.

Det er Helgenen, Thomas Mores Bog om en Fristat, hvor alle har det godt, fordi alt er fornuftigt indrettet. Den vakte uhyre Opsigt, da den udkom første Gang. De vil selv gribes af hans klare Aand, Vid og mod Retfærdighed higende Sjæl.

Sankt Ansgars Boghandel

Bredg. 67, Palæ 4777, Giro 81851

BERNH. HANSEN'S BOGTRYKKERI

Blaagaardsgade 36 B-C • Telefon Central 13.430 Privat: Sundby 836

Medlem af katolsk Menighed.

Leverandør til vore Hospitaler, Kirker, Skoler etc. . Bedste Referencer.

»Han skal være Fred«

(Fortsat fra Side 631)

godtgør, til Stadighed af indre Uro og Ufred. De ligner det oprørte Hav, der ikke kan komme til Ro, og hvis Bølger opskyller Mudder og Dynd.

Paa denne Side af Graven kan den Fred, som Kristus lovede at ville efterlade sig og give, ganske vist ikke opnaa sin fuldkomne Form og Tilstand. Den kan kun være en Begyndelse, der peger frem mod det Sted, hvor alle vore Ønsker skal tilfredsstilles, saaledes som Profeterne havde forudset og forudsagt det. Først naar Himlens Paradis aabner sine Porte for os, for at vi kan gaa ind til Herrens Glæde, giver vor Frelser, der modtager os ved Indgangen til det evige Rige, den fuldkomne evigvarende Fred, som bestaar i, at vi sammen med alle Engle og salige nyder den Lykke, som den uendelige Gud har i sig selv, og som ikke kan forstyrres udefra, ej heller aftager paa Grund af indre Mangler. Nu lyser det evige Lys, og nu nydes en evig Fred, og Himlens Bryllupssal genlyder af Jubeltoner. »Alleluja«, synger de lykkelige, lad os glæde os og juble og lovprise Gud«. Og ned til dem paa Jorden raaber de: »Salige er de, som er indbudt til Lammet Bryllup«.

Ja, uendelig god er Gud, der kalder til en Fred af den Art. Lempelige er de Betingelser, som de indbudte skal opfylde. Men tung er den Vej, Kristus skal gaa for at kunne være »vor Fred«. Han faar det Bud af Faderen at være vor Fred ved at være Forsoning. Skriften siger jo: »Det var Guds Vilje gennem ham at forsone alting med sig, haade det paa Jorden og det i Himlen, idet han paa Korset stiftede Fred ved hans Blod«. (Kol. 1,20.)

Det er nu disse store Kendsgerninger, som vor Frelser tænkte paa, da han Paaskedag hilste sine Apostle med de Ord: »Fred være med jer«, og da han bød dem at bringe denne Fred ud i hele Verden ved at tilføje: »Ligesom Faderen har

sendt mig, saaledes sender jeg jer«. Siden da kan alle, som vil, komme i Besiddelse af Kristi Paaskegave ved at tro paa Apostlenes og deres retmæssige Efterfølgeres Lære, modtage af deres Haand de hellige Sakramenter, navnlig da Daaben og Absolutionen i Skriftemaalet, og ved at lade sig lede af dem paa de Stier, der fører til Fred her paa Jorden og i det evige Fædreland. F. K.

St. Mariæ Kirke

Fred. 6. Okt. Kl. 15½—19½ Tilbedelse, Eukaristisk Forening. Kl. 19½ Rosenkransandagt, derefter Ungdomsmøde. Onsd. 11. Okt. Kl. 19½ Rosenkransandagt og Kongr. for Damer og unge Piger. Fred. 13. Okt. Kl. 19½ Rosenkransandagt.

Sakramentskirken

Mand. 9. Okt. Kl. 20 Ungdomsmøde. Torsd. 12. Okt. Kl. 20 N. K. U., Studiekreds.

Jesu Hjerter Kirke

Mand. d. 9. Okt. Kl. 19,30 unge Mænds Kongr. Torsd. 12. Okt. Kl. 20 Mændenes Kongr.

St. Antoni Kirke

Onsd. 11. Okt. Kl. 20 Kongr. for Mænd.

St. Therese Kirke

Sønd. 8. Okt. Kl. 8,30 Børnemesse.

St. Dominikus' 3. Orden

Møde Tirsdag 17. Okt. Kl. 20.

K. U. K. København.

Lørdag den 7. Oktober Kl. 20 pr. Fællesmøde. Foredrag med Film af Pater O. Eriksen, S. J. — Derefter Kaffe og Underholdning. Praktisk Arrangement Gruppe III. Afregning for Sct. Kunds Gilderne Kl. 19,30.

Lørdag den 14. Oktober Kl. 19,30 — 22. »Ung Aften«. Søndag den 15. Oktober. Efteraarsskovtur. Rude-skov-Jægersborg Hegn. Med Tog fra Vesterport Kl. 10,12, fra Østerport Kl. 10,17. Billet Holte-retur. Hjemtur fra Skodsborg St. Kl. 16,20. Medbring Madpakke og Vandresangbog.

K. U. K. Frederiksberg.

Fredag den 6. Okt. afholdes Ungdomsmøde efter Andagten Kl. 19,30. Pastor Fischer vil fortælle

om nogle af sine Rejseoplevelser. Derefter skal vi have en Pakkefest. Alle Medlemmer skal komme med en lille Pakke, hvis Værdi er 25 Øre.

Fra og med Mødet den 6. Okt. begynder vi alle følgende Møder i Vintertiden Kl. 19,30 altsaa ½ Time tidligere end ellers.

Søndag den 8. Okt. Travetur. Det er Lyngby K. U. K., der indbyder. Start efter Messen Kl. 10 i Sct. Knud Lavard Kirke. (Overfor Lyngby St.) Turen gaar omkring Bagsværd Sø med Afstikker til Hulsø. Medbring Madpakke, godt Humør og Sangbog. Returbillet til Lyngby Kr. 1,10.

K. U. K. Lyngby

afholder Møde d. 8. Okt. Mød op allesammen. Vi er flyttet til gl. Jernbanevej 1. De, der ikke ved, hvor det er, kan møde ved Kirken Kl. 20 pr. — Søndag d. 9. har vi en stor Travetur, hvortil vi har inviteret alle de øvrige K. U. K.-Klubber. Vi starter efter 10 Messen fra Sct. Knud Lavards Kirke i Lyngby. De, der ønsker at gaa til Kommunion, bedes komme til 8½. Der vil kunne faas Kaffe i Præstegaarden (Sukker og Brød medbringes). Kom til 8½ Messen saa mange der kan (ogsaa de øvrige Klubber), da vi afholder de unges fælles Messe.

Sygeplejerskeforbundet

Under Ledelse af Pater J. Coenen afholdtes to Retræter henholdsvis Sønd. 8. Okt. og Ons. 18. Okt. hos St. Liobasøstrene, St. Kjeldsgade 1. Reciteret Messe Søndag Kl. 9,30 og Onsdag Kl. 8,30 (bemærk Tidspunkterne!) Retræterne slutter med Andagt Kl. 17. Sukker og Tørkost til Dagen medbringes. Enhver Sygeplejerske og Elev er velkommen. Tilmeldelse sker til St. Liobasøstrene senest Dagen for Retræterne.

Trækningsliste

Paa Basaren til Fordel for Sankt Knud Lavards Kirke, Kongens Lyngby, blev følgende Gevinster udtrukket. Det store Lotteri: 1911, 1769, 2413, 1230, 2419, 400, 2329, 75, 2450, 1346, 1055, 688, 1759, 578, 602, 1817, 1428, 1156, 1952, 1943, 1601, 1809, 1732, 1735. Amerikansk Lotteri: Gyngehest 100, Sofapude 20, Lysedug 99. Gevinsterne bedes afhentet hos Sognepræsten inden 1. November 1944.

Penneven

En ung Pige 23 Aar, København, siger Penneven. Interessier: Kirken, Naturen og Dans. Skriv til Redaktion under Mrk. »Penneven 1334«.

FREDERICIA**H. Olsen Holmelund A/S**

Gothersgade 44 . Tlf. 169 . 170
Kul, Koks, Cinders, Briketter, Brænde
Prima Kvaliteter
Promte og reel Betjening

HELSENGØR**Kaas & Sørensen**

Indehaver: G. E. OLSEN - HELSENGØR
Telefoner: 39 - 1139 - 575
Kul, Koks, Brænde og Briketter

NYKØBING F**Johannes Madsen**

Elektr. Installatør **Nykøbing F.**
Installationer
St Kirkestræde, Tlf. 684
Leverandør til katolsk Menighed

J. Lütken Frigast & Co. A-S

Trælast, Kul & Koks
Lev. til de katolske Institutioner

A-S Lolland-Falsters**Kulkompagni**

KUL.KOKES.CINDERS
Nykøbing F. . Tlf. 626, 945
Leverandør til kat. Institutioner

Mackeprang's Boghandel A-S

PAPIRLAGER EN GROS

Nykøbing-Falster
Telefon 38 og 769

J. N. Jensen Murermester

Bispegade 20 . Telefon 984 x
Udfører Arbejdet ved den katolske
Skole og Kirke

W. Hardeweg

Slagtermester . Paalægsh.
Østre Allé 54, Tlf. 1082
Lev. til de kat. Institutioner

C. W. Kronmann

GRUNDLAGT 1852

Jern og Staal . Rør og Fittings . Pumper . Centralvarme . Sanitet . Ilt og Gas . Autogenevejseværker . Bolte og Møtriker . Tekn. Artikler
NYKØBING F. TELEFON 203

A-S NYKØBING F. BRYGHUS

Lager . Pilsner . Export Beer
Lyst Hvidtøl . Mørkt Hvidtøl . Mineralvande

ROSKILDE

Køb hos vore Annoncører

Fiskehallen

Algade 32 . Tlf. 239
Prima Fisk
Lev. til Sct. Maria Hospital

H. V. Nordsteen

Blikkenslagermester
Algade 34, Telefon 923
Leverandør til kat. Menighed

A/S F. Christiansen

Maskinfabrik

Sct. Olsegade 15, Telf. 87

Lev. til kath. Præstegaard & Hospital

Dom-Apotheket

ROSKILDE

Forbindsstoffer
Sygepleartikler
J. AUGSBURG

H. Weber

Tømremester

Maskinsnedkeri

LEDIG

ROSKILDE MEJERI
BORGERDIGET, TELF. 349

Ejegod Jørgensen

Slagtermester

Kød . Flæsk . Paalæg
Sct. Olsegade 13 . Telf 157
Leverandør

Mønsterbageriet

Bageri og Konditori

Morgenbrød bringes
Leverandør til katolsk Menighed

Sct. Olsegade . Tlf. 859 - 1365

C. J. Schledermand & Sønner

JERNBETON

Entreprenører . Murermestre

Allehelgensgade 18, Tlf. 122
Murermester ved Sct. Maria Hosp.

KOLDING

<p>LEDIG</p>	<p>O. Andreasen & Th. P. Nielsen <i>Murermestre</i> »Solvang«, Sønder Vang, Dreyersvej 7 Telefon 1923, 1924</p>	<p>Berring & Larsen A/S KUL-IMPORT . KOLDING Tlf. 1850 (3 Lin.) . Leverandør</p>
<p>H. Nielsen & Søn Malermestre Telefon 439 Udført Arbejdet ved den ny Klinik</p>	<p>H. Overbeck <i>Aut. Installatør</i> Jernbanegade . Telefon 952 Lev. til Sct. Hedvigs Klinik</p>	<p>Kolding Andelsmejeri <i>Telefon 153</i> leverer altid fineste Mejeriprodukter Tilkendt Guldmedaille ved Lands- Mejeriudstillingen i Københ. Lev. til Sct. Hedvigs Klinik</p>
<p>Arne B. Thygesen <i>Læssøegade 47</i> Kolding Telefon 1249</p>		<p>M. Lauridsen <i>Bade- & W. C. Anlæg, Blikkenslager</i> Rendebanen 8, Telefon 1287 Leverandør til katolsk Menighed</p>
<p>V. FALTHER Alt i Kolonial, Vin, Delika- tesser, Tobakker & Cigarer Hj af Hollændervej og Kongebrogade Telefon 698</p>	<p>J. Bondesens Eftf. <i>C. V. Hennebjerre</i> Tømrermester og Entreprenør Kolding . Tlf. 898 (2 Lin.)</p>	<p>Slagterludsølget <i>Haderslevvej 7 . Tlf. 1951 . 1952</i> 1. Kl. Okse-, Kalve- og Svinekød . Konserves Leverandør til St. Hedvig Klinik</p>

ESBJERG

<p>Køb hos vore Annoncører</p>	<p>Kontantforretningen <i>M. R. Jørgensen</i> Kongensgade 25-27 Alt i Sengeudstyr og Manufaktur Lev. til St. Josephs Hospital</p>	<p>Viggo Christensen <i>Urmager, Optiker, Guldsmed</i> Kongensgade 64, Telefon 829 Lev. til Sct. Joseph Hospital</p>
<p>Bang Knudsen A/S Isenkram . Glas . Porcellæn Esbjerg . Telf. 2828 . 4 Lin.</p>	<p>J. N. Ladekjær <i>Skolegade 21 . Telefon 209</i> 1. Kl.s Kolonial- og Vinhandel Lev. til Sct. Josephs Hospital</p>	<p><i>MØBLER for alle Hjem</i> købes bedst og billigst i Bechs Møbelforretning Telefon 735, Raadhuspladsen 16 Leverandør til de katolske Institutioner</p>
<p>Esbjerg Andelsmejeri <i>Fineste Mejeriprodukter</i> Skolegade 39, Tlf 144 Esbjerg</p>	<p>Vestjydsk Rør- & Sanitetslager A/S Tlf. 1313 Esbjerg Tlf. 1919</p>	<p>Eske Petersen Blikkenslager-, Vand- og Gasmester <i>W C . Centralvarme . Sanitelt</i> Finlandsgade 62, Tlf. 1765</p>
	<p>Engers Hansen Bog- & Papirhandel Kongensgade 65 . Telefon 62</p>	<p>E. Boysens Fiskehandel <i>Alltid friske Varer</i> Telefon 2247 Leverandør til Sct. Josephs Hospital</p>
<p>Jespersens Boghandel Stort Udvalg i Krucifiks og Vlevandskar Katolsk Litteratur Alt i katolske Bøger Kongensgade 78 . Tlf. 1920</p>	<p>Bagermester N. Rise Esbjerg . Telefon 116 Leverandør til de katolske Institutioner</p>	<p>N. A. Frederiksen <i>Nørregade 65 . Telefon 576</i> KOLONIAL . MEL Leverandør til St. Josefs Hospital</p>

Katolsk

14. Oktober 1944

92. Aarg.

Nr. 42

Ugeblad

KORDEGN KOFOED

Kordegne er tjenende Aander. En Kordegn skal staa parat, hvad enten Præsten kalder eller Folk skal træffe Aftale om Børnedaab, Bryllup eller Begravelse. Det paahviler ogsaa Kordegnen at føre Ministerialbøgerne. Han udsteder Attester, indberetter til Folkeregister og indfører atter i Ministerialbogen, at han har indberettet. Men det er da ogsaa alt, hvad der forlanges af en Kordegn. Det er saa sandt ingen berømmelige Bedrifter. Man bliver ikke populær ved at kradsse sit Navn under nok saa mange Daabs- eller Dødsattester.

*

Naar Kordegn Kofoed nu alligevel er lige saa kendt i Danmark som Boerhave i sin Tid var det i Europa, skyldes det da ogsaa, at denne Kordegn ikke blev ved sin Læst. Hvad har han da præsteret? Til at begynde med lignede det ikke saa meget. Det begyndte nemlig med, at en Arbejdsledig en skønne Dag — for 16 Aar siden — ringede paa hos Kordegnen paa Amager. Kordegn Kofoed kunde have gjort, som saa mange andre hæderlige Kordegne: han kunde have stukket den tiggende en gennemhullet 25 Øre, for saa med god Samvittighed at skrive videre paa sine Attester. Ja, han kunde endog have nøjedes med at henvise Manden til den nærmeste Central for offentlig social Forsorg. Men det gjorde Kordegnen ikke, fordi han var klar

over, at social Forsorg kun strækker sig til de Arbejdslediges Krop, og at Sjælen maaske tager lige saa megen Skade af al den Hjælp udefra. Kordegnen gjorde derimod dette, at han bad den Arbejdsledige indenfor. Og gennem den ene sendte han Indbydelser ud til andre Lidelsesfæller.

Der mødte snart flere omflakkende Eksistenser end der var Stole i Kordegnens Lejlighed. Men Hjerterummet var ubegrænset saavel hos denne sympatiske Kordegn som hos hans lige saa elskelige Ægtemage. Under sit Samkvem med disse Mennesker i Ruiner gjorde Kordegneparret en genial Opdagelse. De fandt ud af, at hvad disse Mennesker trængte mest til — mere end den ligeledes haardt tiltrængte Forsyning af Mad og Klæder — var Respekt for sig selv, Tillid til egne Evner og Glæde ved at klare sig selv. Hjælpen udefra skulde samtidig være en Rejsning for den trængende; den skulde starte de Arbejdslediges Selvstarter. Gaven selv var derfor ikke nok, men der maatte gives saaledes, at Modtageren skulde anstrenge sig for at faa.

Denne Opdagelse ligger til Grund for hele det Kofoedske Velgørenhedsapparat. For det er dét, det er: »Velgørenhed«, fordi den kristne Caritas er Kilden, der holder det hele i Gang, og »Apparat« baade paa Grund af den sindige Maade, Hjælpen bli-

Udi Ringsted
hviler...

„Du store Kineser“

Skuespil i Aalborg

Et filosofisk Værk

Aachen

ver ydet og det vældige Omfang, Arbejdet efterhaanden har faaet. Kordegn Kofoeds Skole for Arbejdsledige omfatter Værksteder, hvor Mænd under kyndig Vejledning laver gamle Møbler, som man faar forærende, om til nye, der bliver de improviserede Snedkeres Eje. Der er Sykursus og Husholdningsskole, hvor Kvinder faar Interesse for Madlavning og Skrædderarbejde. Her findes Børnehaver, der ikke blot beskæftiger Smaabørn, men ogsaa lærer deres Mødre at tage sig af deres Poder. En stor Plads indtager de unges Afdeling, hvor der lægges Vind paa at udvikle en sund Sjæl i et sundt Legeme. Ja, om det saa er et Sagfører-kontor og en Diagnosestation, da mangler de heller ikke, saa at de Arbejdsledige, der atter prøver at komme paa ret Køl, kan faa fornøden juridisk Assistance og lægekyndig Vejledning.

Det var forleden, da Kordegn Kofoed efter Indbydelse fra Lioba-Søstrene fortalte om sit Arbejde, at jeg stiftede Bekendtskab med selve Kordegnen og hans filantropiske Foretagende. Jeg følte mig lille over for denne Handlingens Mand! Og saa besluttede jeg at tage en Smule Revanche ved at sige til alle og enhver:

Her er et Arbejde, der fortjener alles Støtte!

Her er en Kordegn, vi alle — ogsaa vi Præster — kan være bekendt at gaa i Skole hos!

S. W.

Munkemel

H. HINSCH - Brændselsforretning
VESTER 601 (Forh. N. P. NIELSEN) VESTER 601
VODROFF TVÆRGADE 4
KUL - KOKS - BRÆNDE

KØBENHAVNS BRÆNDELS KOMPAGNI
KUL KØK KOKS
NØRREGADE 15 TELF. 9270

Familie-, Færdssels- og kombineret Grundejerforsikring
Forsikrings Compagniet
for Kongeriget Danmark A/S
Telf. 10.093 Amallegade 31 . København K Giro 2107

G. Garth-Grüner
Landsietssagfører
Frederiksholms Kanal 6, Kbh.
Tlf.: 12.166 og 12.161

Jos. Fischlein
Murermester
Limfjordsvej 43
Tlf. Godthaab 8410
Udfører Arbejdet ved Sct. Michaels Gaard

Molins flydende Hjemmefarver
 til Gardiner, Garderobe, Strømper m. m.
Bonalin-Kompagniet A/S, København F
 Tomme Flasker godtgøres af de Handlende

Fr. Bührmann & Sønner
Pensel- og Børstefabrik
Gormsgade 8-10-12 . København L
Tlf. Taga 573 . 574

Anton Siegler
Malermester
Kingosgade 17 Vester 4753

Torp & Co.
BLIKKENSLAGERMESTER
Aut. Gas-, Vand- og Sanitetsmester
Amagerbrogade 154
Tlf. Amg. 173 Privat: Amg. 8122

Flytteforretning i „FREDERIKSHOLM“
v. Andersen og Poulsen
 Flytning, Opbevaring og Forsendelse
 besørges med Garanti overalt i Landet
Sjælør Boulevard 21
Telefon Valby 3333 Godthaab 3653 x

VEJLE

Vejle Trælast &
Kulkompagni
Havnegade 22 . Tlf. 68 og 69
 Lev. til de kat. Institutioner.

Støt Frank Andersens Fond
Giro Konto 1087

C. V. BERG *Blikkenslagermester*
Autoriseret Gas- og Vandmester
Langelinie 53 . Telefon 2751
 Lev. til de katolske Institutioner

Carl Petersen
Slagtermester
1. Kl. Varer - Pølsefabrik
Nørregade 2 . Tlf. 1721
 Leverandør til St. Maria Hospital

A/S Vejle Mælkekompagni
Fineste Mejeriprodukter
Vejle . Telefon 335
 Leverandør til St. Maria Hospital

VEJLE NY
Mineralvandsfabrik
P. C. NIELSEN
Vissingsgade 8, Telefon 121, 205
 Leverandør til St. Maria Hospital

„Du store Kineser“

Roman om Loyaltitet overfor Tilværelsen

I Fjor udsendte Frimodts Forlag et Nyoptryk af den gamle danske Oversættelse af G. K. Chestertons berømte »Orthodoxy«. Hvis det var sandt, at Chesterton kun er noget for en lille Klike, som til Gengæld er hans fanatiske Beundrere, vilde en saadan Genoptrykkelse være et risikabelt Foretagende, for selvfølgelig havde Kliken den gamle Oversættelse, hvis den overhovedet nedlod sig til at læse sin Yndlingsforfatter i andet end Originalsproget. Derfor er det er stor Glæde at konstatere, at det samme Forlag, som i Fjor løb Risikoen, atter i Aar møder med en Bog af Chesterton, denne Gang en af hans Romaner. Saa har Chesterton altsaa et tilstrækkelig stort Publikum herhjemme. Og hvis det tager lige saa godt mod Romanen, er der ingen Ende paa, hvor mange Chesterton-Bøger vi i kommende Aar kan faa Lov til at nyde paa Dansk.

»Manalive« hedder Romanen, og Ordet skal tages i dobbelt Betydning, dels som et Udraab, der kan oversættes med »Menneske dog!« eller »Du store Kineser!« (hvilket sidste er blevet Bogens danske Titel), dels i bogstavelig Betydning som »Et levende Menneske«. En dansk Titel kan ikke faa begge Betydninger med, og man har altsaa valgt den Oversættelse, der lyder kvikkest, mens den bogstavelige nok vilde sige mere om Bogens Indhold.

Det er haabløst at ville referere Handlingen. Et Resumé vil formodentlig jage eventuelle Læsere langt bort. Titelbladet forestiller en mærkelig grønklædt Mand, der hænger i Knæene ned fra en Gren. En Boghandler sagde forleden, at han maatte tænke sig godt om for ikke at anbringe Bogen paa Hovedet i sine Reoler. Det svarer ganske til de Fornemmelser, den i Chesterton uerfarne Læser vil komme

ud for. Magen til Roman er Læsekredsens trofaste aldrig før kommet ud for, og ret mange Sider naar de ikke ind i den, før de spørger sig selv, om de drømmer eller er vaagne, og hvad der egentlig er op og ned paa hele Universet.

Men lad os alligevel vove Forsøget at referere. Handlingen foregaar i et trist og farveløst Forstadspensionat i London. Under et vældigt Stormvejr kommer den grønklædte Mand springende over Havemuren paa Jagt efter sin Hat. Han er som en Dreng i Ulveungealderen, aldrig i Ro, helst oppe i Træerne eller i Balanceøvelser paa Hustaget. Han slaar sig ned i al Tristheden, og hans Evne til at gøre alting til fornøjelig Leg virker forvandlende paa alle Pensionatets Indvaanere. Men netop som de alle føler sig som født paany til en mere levende, mere spændende og farverig Tilværelse, rettes der nogle opsigtsvækkende Anklager mod deres livlige Gæst. Han har friet til en stiltfærdig Dame i Pensionatet og staar i Begreb med at køre afsted med hende for at løse Kongebrev, da det afsløres, at det ikke er første Gang, han har gjort noget lignende, og at alle Ofrene for hans Besnærelser er forsvundne. Samtidig affyrer han nogle Skud, der gaar gennem Hatten paa en anset Læge, og det viser

sig, at han ofte har foretaget lignende Attentater. Og desuden anklages han for Indbrud og for at have forladt sin lovformelige Hustru og sine Børn.

I Bogens anden Del etablerer Pensionatets Gæster sig som en Domstol, der skal komme til Bunds i Anklagerne. Og mens Anklagede ganske uden Interesse for Begivenhederne sidder og laver indviklede Papirbaade under Forhandlingerne, løses Problemerne et efter et, men det maa Læsere selv læse sig til. Hvad Meningen er? Ja, Chesterton selv har ikke blot undladt at give Nøglen til denne saavel som til sine andre burlleske Romaner, han har tværtimod udtrykkelig erklæret, at han ikke kendte Nøglen og at der sandsynligvis ingen var. Hans Begavelse var ikke af matematisk Type, og hvis Litterater vil forsøge at give dybsindige Fortolkninger til alt i disse Bøger, vil det mere ham kosteligt i hans Himmel. En hel Masse af det muntre i Romanerne er der kun, fordi det morede Chesterton at hitte paa det. I saa Henseende er Smith, det grønklædte »levende Menneske« ikke en kaadere Dreng end sin Forfatter. Men iøvrigt er Meningen med Bogen som Helhed klar nok. Længe før Chesterton blev Katolik, var der een Tap, hvorom hans Tusinder af Meninger angaaende alt mellem Himmel og Jord drejede sig. Centret i Chestertons Livsopfattelse var, hvad han selv engang har kaldt Loyaltitet overfor Tilværelsen. Patriotens Følelse overfor Fædrelandet er Chestertons Følelse overfor Livet. Han var hverken Optimist eller Pessimist, allermindst det sidste — han var bare paa Livets Parti, hvad enten det bød paa Glæder eller Lidelser.

I saa Henseende kan man ikke faa Chestertons Idé klarere udtrykt end i de Ord, hvormed en af Romanens Personer under Indtryk af den Storm, som Smith har bragt med sig, frier til en af de unge Damer. Hun er bange for, at det kan gaa galt, de passer maaske ikke sammen. »Uforsigtige Ægteskaber«, brøle-

de Michael. »Vil du være rar og sige mig, hvor paa Jorden eller i Himlen, der findes forsigtige Ægteskaber? Man kunde lige saa gerne tale om forsigtige Selvmord. (Kommentar: Fordi Ægteskabet er lige saa uigenkaldelig en Ting for den, der er loyal mod Tilværelsen). Du og jeg har længe nok gaaet rundt om hinanden, og er vi Spor sikrere end Smith og Mary Gray, der mødtes i Gaar Aftes? Man kender aldrig sin Mand, før man er gift med ham. Ulykkelig! Naturligvis bliver du ulykkelig! Hvem er du, at du ikke skulde være ulykkelig, ligesom din Mor, der fødte dig til Verden? Skuffet! Naturligvis bliver vi skuffede. Hvad mig angaar, saa venter jeg ingenlunde, at jeg til min Dødsdag vil vedblive at være saa god en Mand, som jeg er lige i Øjeblikket, for nu er jeg halvtredsindstyve Fod høj ... et Taarn med gjaldende Trompete«.

I sine Glæder og sine Lidelser er Livet det Liv, der er vor eneste Opgave, og som vi aldrig maa skulke fra. Vi maa ikke bagtale det, ikke lukke os ude fra det. Og hvis Vanerne faar os til at glemme, hvad det virkelig er at leve, saa er Vanerne vore værste Fjender. Vi maa aldrig glemme at være taknemmelige for Livet i godt og ondt. Det er, hvad »Manalive« vil sige os med en Handling, der er vidt forskellig fra alle Verdens Romaners.

En Hjælp til Forstaaelse af det Chestertonske Krav om altid at møde Livet med friske Øjne og frisk Begejstring faar man ved at huske, at Chesterton oprindelig vilde være Maler og begyndte sin litterære Løbebane som Kunstkritiker. Der er ingen Grund til at bemale et Lærred, hvis Resultatet bare bliver et Billede af Ting, saadan som Alverden ser dem. Det har man Fotografer til, og Fotografens Plader viser os kun Tingene, som vi ser dem, naar de ikke er nye for os længere. Men en sand Kunstner vil kunne male den samme Solnedgang eller den samme Ko paa den samme Eng hundrede Gange uden at trættes

eller trætte, fordi dette Stykke Liv aldrig bliver gammelt for ham, men hver Gang vækker ham som en Nyopdagelse. Og herfra gaar Vejen lige ind i Chestertons Livsanskuelse.

Natur- og Personbeskrivelserne hos Chesterton er da ogsaa saaledes, at den friske og vaagne Læser øjeblikkelig vil gætte paa, at Bogen maa være skrevet af en Maler. Disse Beskrivelser er simpelthen Lærreder og maa opfattes som saadanne. Saadan ser f. Eks. en ung Dame ud paa et Maleri og ellers ikke, og dog synes man, at hun er mere virkelig paa Lærredet, mere sig selv end nogensinde ellers. Og Farver som Chestertons, vældige Strøg af Palettens mest skingrende Kulører, har Naturen kun i Malerkunsten, men samtidig synes man, at det kun er dér, at den virkelig afslører sig.

Lad da med disse Forklaringer Chestertons berømte Bog være anbefalet den gunstige Læser. Det er ikke hver Mands Sag

at finde ind til Kærnen i den, men lykkes det, saa er man den heldige Indehaver af et helt Apotek til Kur mod alt, hvad der gør Mennesker bitre og sure og gnavne og forurettede og selvmedlidende og saa videre og saa videre.

Til sidst dog et enkelt kritisk Ord om Oversættelsen. I det store og hele er den veloplagt (og man maa aldrig være andet, naar man nærmer sig Chesterton), men en Del Steder kunde den være mere letflydende. Der er ogsaa Ord, som burde være oversat — hvorfor i Alverden optræder der midt inde i Rusland nogle Stratenrøvere, der kaldes »Huliganer« (er det ikke »hooligans«?) Og Korrekturen kunde have været omhyggeligere: en Dr. Pym hedder pludselig et Sted Piper, Shaw kaldes Bernhard (h'et er for meget) og der er adskilligt mere. Men det er langtfra nok til at spolere en vidunderlig Bog. God Fornøjelse med den! H. D. T. K.

„MUNKEN og NATTERGALEN“

Med Henblik paa Biskoppens Besøg opfordrede »Katolsk Scene, Aalborg« en Gang i Sommer

Forfatteren, Pastor *Peter Schindler*, til at skrive et dertil egnet Stykke. Pastor Schindler lovede

I Naadendal Klosters Scriptorium Aar 1043. Fra venstre: »Den lille Sorte«, Frater Gyrovagus og Klosters Abbed.

Den danske Sommerskov. Fra venstre: Margareta, Nordens Frue, Christjern den Anden, Dagmar, Danernes Dronning samt den sovende Frater Gyrovagus. I Skoven optræder ogsaa Volmer og Tove foruden de Personer, der ses paa det følgende Billede.

det, og en af de første Dage i September kunde Medlemmerne af den nye Sammenslutning indenfor Menighedens Kreds gaa i Gang med sin første store Opgave: Indstuderingen af »*Munken og Nattergalen*«, en middelalderlig Legende, som Forfatteren havde omdigtet til et Drømmespil i 3 Billeder med Prolog og Epilog.

Hvad »*Munken og Nattergalen*« krævede baade m. H. t. Spil og Udstyr var ikke lidt og paa en Maade en større Scene værdig, men man gik til Opgaven med Begejstring, og løste den under Forfatterens Instruktion saa udmærket, at det maa siges, at Udførelsen laa betydeligt over det almindeligt amatør-mæssige. I denne Forbindelse bør ogsaa Dekorationerne fremhæves. Den unge, talentfulde Dekorationsmaler *Herman Pedersen* havde her skabt en Række Scenebilleder, der var Beundring værd, og som ogsaa bidrog deres til at give Opførelsen Kolorit og Stemning.

Søndag den 24. September gæstede Biskoppen Aalborg og fo-

retog Konfirmationen, og om Aftenen samledes Menigheden i Katolsk Skoles smukke Festsal til Førsteopførelsen. Ikke mindst de krævende Hovedroller havde faaet fortræffelige Fremstillere, og det smukke og gribende Drømmespil, der var skrevet paa et dejligt Dansk, blev en Ople-

velse. Det var — udtalte Biskoppen i en Tale senere under Samværet — ham en meget stor Glæde at se, hvad der blev præstet, og han fik her paany bekræftet ogsaa i denne Henseende, at *Aalborg kan*.

— I »*Munken og Nattergalen*«, der en følgende Aften opførtes under stor Opmærksomhed for en interesseret Kreds udenfor Menigheden, har Katolsk Ungdom faaet et Stykke, som den vil have betydeligt mere Glæde og aandeligt Udbytte af end de ofte noget flove og forslidte Travere, der altfor ofte har været et Udtryk for katolsk Teaterinteresse.
W.

*

Til ovenstaaende Referat, skrevet til Ugebladet af en Medarbejder ved et af de store Aalborgblade, føjer vi Ønsket om, at denne værdifulde Forøgelse af vor sparsomme katolske dramatiske Litteratur maa blive medvirkende til, at vore festlige Sammenkomster efter Krigen giver unge Katolikker Landet over Lejlighed til scenisk Udfoldelse i ægte katolske Stykker til lige stor Glæde og Berigelse for de unge selv og for deres Tilhørere.

Ogsaa fra den danske Skov. Fra venstre: Peder Plade (i munter Opfattelse), Leonora Christine Ulfeldt, Johannes Ewald og Adam Oehlenschläger. — Sidste Billede i Skuespillet foregaar i 1944 ved Udflygtsstedet »Klosterruinen«, og her forekommer bl. a. en »Svajer«.

„Frelsens Horn“

Lad i Dag Apostlen Petrus faa Ordet til vor Frelsers Pris. Lad os høre ham, hvem Herren selv før sin Himmelfart betroede hele sin Hjord, og se, ved hvilken Lejlighed det var, at Petrus hylkede Jesus med et Ord, som er blevet berømt i Guds Kirke. Da Apostlenes Øverste paa Pinsedagen holdt sin første Tale til det forsamlede Folk, sagde han: »Hele Israels Hus skal vide for vist: Netop den Jesus, som I har naglet til Korset, har Gud gjort til Herre og Messias«. (Apg. 2,36.) Og da han noget senere som Fange stod for det Høje Raad og skulde give Forklaring paa, med hvilken Fuldmagt og i hvis Navn han i Templet havde helbredt en Mand, som fra Fødslen af havde været lam, svarede han: I Jesu Navn. Der er ikke *Frelse* i nogen anden. For der er ikke noget andet Navn under Himlen, givet Menneskene, hvorved vi kan vinde *Frelse*« (Apg. 4,5 f.).

Synet af den Hjælp i timelig Nød og Elendighed, som en Stakkelt fandt ved Tro og Tilhid til Jesu Navn, virkede paa Petri Sjæl som Lynet i Nattens Mørke. Med fuld Klarhed saa han med et i det skete et Billede paa, hvad Jesus i det hele taget er og vil være for os Mennesker: Befrielsen fra aandelig Nød, fra Syndens Trældom og Fortabelsens ubeskrivelige Ulykke. Saadan havde det jo ogsaa været før. Naar Jesus i sine jordiske Dage skilte de mange af med deres legemlige og sjælelige Lidelser, indre og ydre Trængsler og gjorde ulykkelige Sjæle tilfredse og glade, saa var Meningen altid den, at alle i de naturlige Velgerninger skulde se en Illustration til og en Garanti for de højere Goder, de aandelige Værdier, den overnaturlige *Frelse*, som han skulde og vilde bringe. Zakarias, Johannes Døbers Fader, havde jo sagt om

ham, endnu før han var født: »Nu har Gud oprejst et *Frelsens Horn* i sin Tjener Davids Hus, en *Frelse* fra vore Fjender, saa vi kan tjene Gud uden Frygt, i Hellighed og Retfærdighed alle Dage. Saaledes var det ogsaa sagt ved Profeternes Mund fra ældgammel Tid«. (Lk. 1,68 ff.)

De Goder, en Kristen altsaa tænker paa, naar han hører Ordet »*Frelse*«, er nu noget, som vækker de dybeste Længsler til Live i hans Hjerte, saa snart han har forstaaet, hvad de betyder for ham. Disse Længsler er af en saadan Art, at de ikke kan falde til Ro, før de er helt tilfredsstillet af Gud vor *Frelser*. Apostlen Paulus har særlig haft Øje for dette Fænomen og ogsaa udtalt det. Ganske vist, siger han, har vi ved Troen og Daaben allerede modtaget Aandens Førstegrøde. Men vi maa stadig vente paa den Herlighed, som senere skal aabenbares paa os og bringe *Frelsens* modne Frugt og fulde Høst. Vi sukker ligefrem ved os selv efter Befrielse fra alt det, der tynger og piner Legemet og Sjælen, fra Sorg og Angst, Uvished og Fare. Vi higer efter Legemets Forløsning og Sjælens Herliggørelse, saa længe den Tid varer, da vi kun er frelst ved Haabet om det tilkommende. Og som vi selv, saaledes sukker ogsaa hele Skabningen og venter længselsfuldt paa Guds Børns fuldkomne Befrielse og Herliggørelse, for derefter ogsaa selv at blive fri for den Forgængelighed, der ligger paa den som et Trælleaag.

Denne dybe Længsel spiller en meget stor Rolle i den kristne Religion. Derfor vil vi forsøge at komme til Klarhed over, hvad Herren ønsker af os i saa Henseende, for at han virkelig kan være vor *Frelser*.

Betragter man nemlig Forholdene, som de var, da Petrus erklærede, at der ikke fandtes

Frelse i nogen anden end i Jesus Kristus, saa maa man sige: »Dengang stod alt det parat, som Gud selv maatte gøre, for at vi Mennesker kunde faa Del i den lovede *Frelse*. Jesus, det trofaste Vidne, havde meddelt os alt, hvad vi nødvendigvis maatte vide for at finde Vejen til Fred og evig Lykke. Han havde ogsaa sørget for en Modvægt mod den menneskelige Egenkærlighed og Egenvilje, som er *Frelserens* værste Fjende i vort eget Indre. Med den højeste Lovgivers Mynighed krævede han jo, at vi skulde gøre Ende paa vor Egoisme og elske Gud over alt, og vore Medmennesker, som han selv havde elsket os. Kærlighedens store Bud med Løn og Straf som Sanktion er en meget stærk Støtte for vor svage Vilje. Og endelig havde han, for at vi skulde kunne rejse os igen fra Syndens Død til Livet i Samfund med Gud, som vor Ypperstepræst hengivet sit eget Liv og indstiftet Genfødelsens Sakramente, den hellige Daab, der indlemmer den døbte i Kristi mystiske Legeme eller Kirken, hvori Helligaanden er Sjælen og virksom baade for Hyrderne og for Faarene, til det bestemte Maal af overnaturligt Liv er naaet.

Ja, alting stod parat. Men hvis nu Jordens Aasyn virkelig skulde fornyes ved disse Gaver og Kræfter; hvis Hjerterne for Alvor skulde føle den Fred og evige Lykke, *Frelseren* havde lovet; hvis en opfindsom og offervillig Broderkærlighed faktisk i By og paa Land skulde rejse sine store Mindesmærker; hvis ægte Hellighed, sand Videnskab og ægte kysk Kunst skulde pryde de Steder paa Jorden, hvor Mennesker bor; og hvis endelig Adams Børn i Sandhed skulde ligne Guds Engle i Himlen, saa maatte der komme noget andet til endnu. Og hvad var saa det?

Jo, for det første skulde Kristi Sendebud begive sig paa Vej og drage ud i hele Verden og tilbyde Evangeliets Velsignelser. For det andet maatte de, til hvem de kom, ikke sige nej til Tilbudet

og afvise Herrens Naade. De maatte heller ikke være passive og mene at kunne overlade al Anstrengelse til Gud og andre. Nej, med Iver bør alle gribe deres Chance og med hellig Vold rive saa meget af Kristi Rigdomme til sig, som de kan forskaffe

sig. »Himmeriget lider jo Vold«. Det er den store Lov, som er gennemført i Guds Kirke paa Jorden. »Gud, som har skabt os, vil ikke frelse os uden os«, siger Skt. Augustin. Lad os se lidt nærmere paa denne Betingelse næste Gang. F. K.

Aachen

»Aachen er Hovedet blandt Galliens og Germaniens Stæder.« Saaledes berømmer en romersk Historiskriver den By, der i Øjeblikket er Centrum for Alverdens Opmærksomhed. Ved de svovlholdige Kilder, der her vælder frem, anlagde Septimus Severus allerede en By i det 2. Aarhundrede, og Karl den Store gjorde senere Byen til sit Riges Midtpunkt, »det hellige romerske Riges frie Stad«. Om den gamle Kejserherlighed vidnede endnu før Krigen to stolte Bygning-

Katolsk Liv og Liturgi VIII

Kirkeaaaret

ANDEN ARTIKEL

Første Søndag efter Pinse er Festen for den helligste Treenighed, Kirkens Taksigelse til de tre Personer i den ene Gud for Skabelsens, Forløsningens og Helliggørelsens Gaver.

Denne Søndag begynder en ny »Aarstid« i Kirkeaaaret, »Tiden efter Pinse«, idet Paasketiden endte Lørdagen før.

Denne Aarstid udgør en Slags »Fritid«, i hvilken vi kan tænke over Guds vidunderlige Gerninger og specielt Hans Søns, Jesu Kristi Gerning i de tre Aar, Hans offentlige Fremtræden her paa Jorden fandt Sted.

Tiden efter Pinse varer til første Søndag i Advent. Indenfor denne Tid findes en Del særlige Fester for vor Herre og forskellige Fester for Hans Moder og Helgenerne. Kristi Legems Fest er en Fornyelse af Skærtorsdag, paa hvilken Dag den hellige Eukaristi blev indstiftet ved den sidste Nådver. Men denne Fest fremholder især vor Herres bestandige Nærværelse paa vore Altre. Jesu Hjertes Fest minder os om, at den Gud, vi dyrker, elsker os med en virkelig *menne-skelig* Kærlighed. Den nye Fest for Kristi Kongeværdighed viser klart og frygtløst for Alverden den Sandhed, at Kristus — ogsaa som Menneske — er Konge og Herre over hele Verden og alt, hvad der er til. Kun en fuldkommen og loyal Anerkendelse af denne Sandhed og af alt, hvad den rummer, kan bringe Fred og Orden i vore Dages splittede Verden.

Sammen med vor Herre selv æres Hans hellige Moder, som ved sin villige Underkastelse under Hans Vilje — »Se, jeg er Herrens Tjenerinde, det ske mig efter Dit Ord« — har taget Del i vor Forløsnings Gerning. Festerne for hendes Fødsel, for Bebudelsen (Indledningen til hendes guddommelige Moderskab), for hendes Optagelse i Himlen (hendes Part i Sønnens Opstandelse) og for hendes uplettede Undfangelse, som gjorde hende til Forløsningens mest fuldkomne Frugt — alle disse Fester bærer Vidnesbyrd om Menneskevordelsens store Realitet og om Marias Andel i den. Guds Moder kan aldrig skilles fra sin Søn, og derfor faar hun sin Plads i alle Hans Fester og de Kirkeaarets Tider, som staar i Forbindelse dermed. For Eksempel er Advent en virkelig liturgisk »Marias Maaned«. Der hentydes bestandig til hende i denne Aarstids Liturgi, og dette er ganske naturligt, naar vi mindes den Plads hun indtager i Menneskevordelsens Mysterium.

Næst efter den saligste Jomfru er Helgenerne vore Forbilleder og Forbedere. Gud har skabt os til at forenes med Ham, vi skal være »delagtige i den guddommelige Natur« og hver af os skal stræbe efter at blive »en anden Kristus«. Hvor indbyrdes forskellige Helgenerne end kan være, er de ens i dette, at enhver af dem paa sin særlige Maade er et levende Billede af Meste-

(Sluttes Side 651)

Domkirken i Aachen

ger: Domkirken og Raadhuset. Domkirken bestaar af en Karolingisk Kuppelbygning og et gotisk Kor; det ottekantede Midterparti var bevaret som paa Karls Tid. I Domkirken — under Kuplen — staar Marmor Kroningsstolen, hvorpaa Karl d. Store overværede Messen, og hvor senere Herskere kronedes og modtog Folkets Hyldest. Raadhuset er rejst paa Grundmuren af Karls Palads. Ganske vist er Volde og Grave saa godt som forsvundet, men overalt slynger Sagn og Legender deres Ranker om den store Hersker, der levede og døde her; i Domkirkeskattens kostbare »Karisskrin« hviler hans jordiske Rester, og her funkler og straalere de rige Relikvier, som han samlede, fremfor alt Mariaskrinet, der rummer Relikvier af Kristus og hans hellige Moder. U. E. O.

▲ Sct. Bendts Kirke, Interiør

➤ Den gamle Kirke, et af de interessanteste Minder fra Danmarks Storhedstid

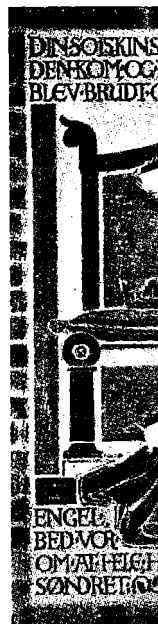
Næppe nogen anden By paa Sjælland bærer i den Grad i den folkelige Bevidsthed Præget af Middelalderstad som *Ringsted*. Og Aarsagen hertil er ikke en Samling middelalderlige Bygningsværker, men ene og alene, at Danmarks Historie gennem en lang Periode er knyttet til dette Sted.

Det var paa Vikingetiden. I et Skovbryn med Læ for Vestenvinden, paa en Bakkeskraaning med Hæld mod Syd, ned mod en lille Sø, lagde — ifølge Traditionen — engelske Benediktinere Grunden til det senere Sct. Bendts Kloster. Nordfløjen af dette Kloster var en Kirke, indviet til Vor Frue og opført af graalige Fraadsten eller Kildekalk; de ses endnu hist og her i Murværket, men selve Grunden til denne gamle Kirke ligger den Dag i Dag under Fliserne i den nuværende Ringsted Kirke. Fra dette graa Kloster og den graa Kirke udstraalede en Indflydelse, der gjorde, at fra dets Grundlæggelse af og til Middelalderens Slutning er Ringsteds Historie Klosters og Kirkens Historie.

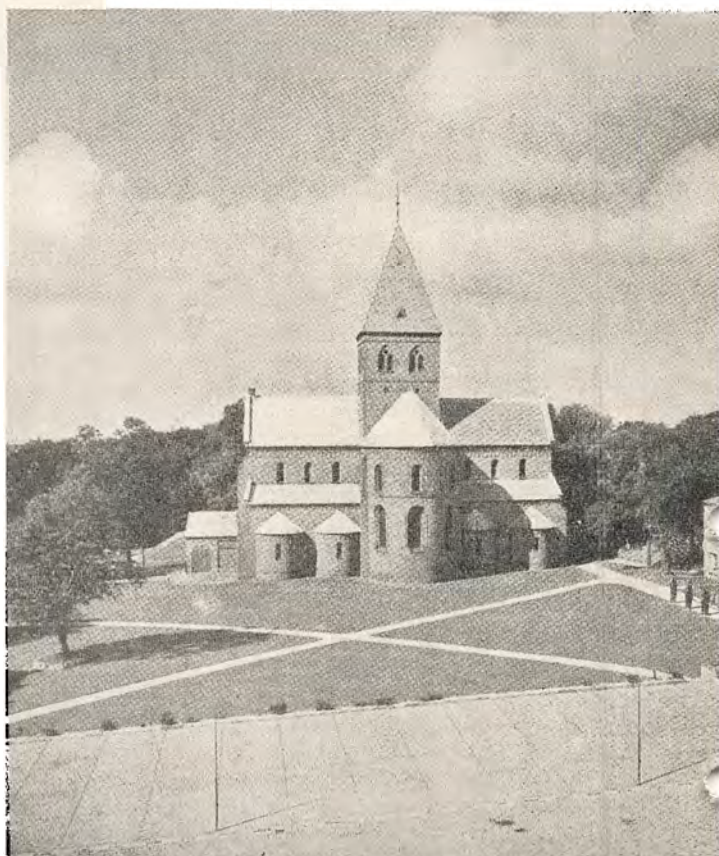
Kun saare ringe Efterretninger er overleveret os fra Klosters første Tid, og saa godt som ethvert Spor af Klosterbygningen er borte. Først

med Saxo hæver Ringsted sig frem af Fortidens Tusmørke. Den nuværende Sct. Bendts Kirke — »den skønneste, romanske Teglstenskirke i Norden« — er rejst af Valdemar den Store og Absalon og rejst uden om den gamle Fraadstenskirke, hvor Kongens Far, Hertug Knud Lavard, var blevet jordet efter Mordet i Haraldsted.

Sct. Bendts Kirke huser rige historiske Minder. Ved Opgangen til Koret betegner en Ligsten det Sted, hvor Knud Lavard hvilede, indtil hans Relikvier efter Kanonisationshøjtideligheden i 1170 blev anbragt paa Højaltaret. Ved dette Alter har Absalon staaet i 1182 og læst Dødsmissen over sin Ven Valdemar den Store, der døde i sin bedste

Udi Ring

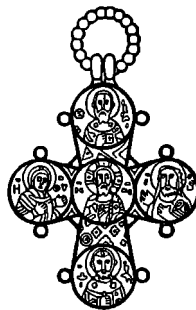
Alder, godt og vel 50 Aar, efter at Faderen var faldet for Morderhaand i Haraldsted. Og hermed begyndte det lange Dødstog, der indtil Midten af 14. Aarhundrede skulde gaa til Ringsted Kirke. Foruden Knud Lavard og Valdemar den Store og hans Dronning hviler her en lang Række danske Stormænd, blandt andre Knud den Sjette, Valdemar Sejr, hans Søn Valdemar, Erik Plovpenning, Erik Menved m. fl. Men om intet af disse Sørgetog spandt Folkepoesien saa skøn en Traad som i Visen om Dronning Dagmars Død. Den Tildragelse har til alle Tider bragt Navnet Ringsted i Folkemunde.

← Dagmars Billede m. Thor Langes Vers

▲ Erik Plovpenning som „Guds kære Ven“ (Kalkmaleri i Centralhvælvingen i Sct. Bendts Kirke)

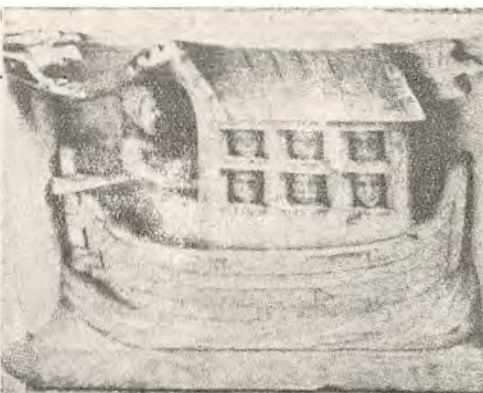
ed hviler Dronning Dagmar

Om Dronning Dagmars Minde taler to Billeder i Ringsted: overfor Prædikestolen Joachim Skovgaards Kalkmaleri med Thor Langes skønne Vers, og ved Siden af Prædikestolen den bøhmiske Mindetavle, der erindr om, hvorledes Mindet om en ædel Kvinde kan blive et Baand mellem to Folk. Paa Czekisk og Dansk fortæller denne Tavle — skænket af det czechoslovakiske Folk i 1928: »Fra czechisk Land kom hun, Dronning Dagmar, bragte Fred til alle Fredløse, Frihed til dem i Lænker, og med sejrende Kærlighed vandt hun danske Hjerter. Fred, Frihed og Kærlighed skal hendes Minde altid forkynde til begge Nationer.« Da man engang aabnede hendes Grav, var den tom, og man fandt i den kun et lille byzantinsk Kors — Dagmarkors — som nu opbevares paa Nationalmuseet.

TEKST: A. H.

FOTOS: Arkiv.

← Billedskærerarbejde i Munkestolene i Koret (Begyndelsen af 15. Aarh.)

Kloster-Detektiven

af H. S.

(21)

8. Kapitel.

Broder Justus havde stadig travlt. Efter »Indbruddet« hos Mr. Ballower havde Pater Hubertus givet ham dennes Papirer. Men atter blev han skuffet, thi skønt han studerede dem nøje, fandt han intet mistænkeligt ved dem. Ikke en Dato, ikke en Underskrift var fejl-agtig. Hos Roody havde han været i 4 Aar, og i den forrige Plads endog længere, og fra begge Steder var han endda særdeles velanbefalet. Blot var der en lille Ting, han manglede Oplysning om. Hvor havde Mr. Ballower været i Tiden fra den 17. Marts, da han rejste fra Mr. Roody, til den 12. April, da han ankom til Missionsstationen? — Naa, det Spørgsmaal var maaske hurtigt klaret, saa han kom vel til at strege Ballowers Navn af sin Liste, ja, det kom selvfølgelig an paa, hvad Kriminalpolitiet i Queenstown svarede. — —

Tidlig Lørdag Morgen begav Br. Justus sig paa Vej. Han var til Hest, fordi han havde i Sinde at besøge de Kaffere, hvis Navne han havde paa sin Liste.

Hans første Ridt gjaldt Matakane. Der boede to af dem. Men nu vilde Skæbnen, at der netop Aftenen før havde været Drikkelag i Landsbyen, og derfor var alle Hytterne opfyldt af sovende Mennesker. Justus gik alligevel hen til Ngamis Hytte, og skønt han vækkede Husherren af den sødeste Søvn, saa blev denne dog saa uendelig henrykt over Missionærens Besøg, at han helt glemte sin Træthed. Til Held for Br. Justus var Bokame til Stede i Hytten, ogsaa en »mistænkt«; han havde arbejdet sammen med Ngami i Johannesburg.

Broder Justus fik hurtigt Samtalen drejet hen paa denne By. De to indfødte fortalte hellere end gerne om Tiden der. »Arbejdet var jo strengt,« sagde Bokame, »men vi fik god Mad og gode Boliger. Trods alt var jeg ikke glad ved at

være der; jeg følte mig som i et Fængsel. Vi Kaffere er vant til Frihed. Derfor vilde jeg ikke underskrive nogen ny Kontrakt, men rejste herhjem igen.«

Ngami havde heller ikke villet forny sin Kontrakt, sagde han selv; men han var blevet i Byen og dens Omegn et halvt Aars Tid sammen med en anden Arbejder, Galman.

»Var han Europæer?« spurgte Br. Justus.

»Nej, han var Farvet,« svarede Ngami, »hvor var han dog interessant at være sammen med. Jeg kan ikke fortælle alle hans Eventyr, men — —« Og saa fortalte han dog lidt om større og mindre Bedragerier, Pengeafpresninger og

Svindellaffærer, som den anden havde indviklet sig i. Til sidst kom Ngami til at fortælle, at Galman var blevet hentet af Politiet, »Jeg vilde ikke vente paa ham et helt Aar, saa derfor tog jeg hjem igen.«

Under hele Samtalen var det strømmet ind med indfødte, som gerne vilde hilse paa Missionæren, og Kanderne med Kafferøllet gik rundt. Kun Br. Justus undgik at drikke med den Motivering, at hans Mave var for svag til at taale den kraftige Drik saa tidligt paa Formiddagen. For ikke at synes hovmodig og vigtig trak han en stor Æske Cigaretter op af Lommen og bød hver enkelt en, førend han endelig efter 2 Timers Forløb tog Afsked. Et godt Stykke uden for Landsbyen trak han sin Notesbog op af Lommen og stregede Bokames Navn over, men ud for Ngamis skrev han: Forhøre Kriminalpolitiet om Galman og Ngami.

— Derpaa red han til Keilans Missionsstation.

20. Søndag efter Pinse

SYND

Vi maa blive os vor Elendighed i Synden levende bevidst for at kunne længes desto mere efter Frelsens Goder. Synden er en Sygdom, der fører til Døden i den overnaturlige Verden. Alene Livets Herre, Forløseren, Kristus formaar at helbrede denne Sygdom. Men den syge, Synderen, maa med Tro — den være sig nok saa svag — kunne se op til Forløseren; ellers gives der ingen Redning (*Evangelium*).

Hertil kommer, at Synden er en Daarskab, en Tidsspilde; thi dette Liv har dog kun en Mening, naar der i det skabes Værdier for det andet Liv (*Epistel*). Synden er en Ulydighed, og med Rette straffes vi for denne Ulydighed (*Introitus*). Endvidere er den en Krænkelser af Gud, hvis Rettigheder der begaas Overgreb imod ved den syndige Gerning; og den er en Plet, som Sjælen paadrager sig (*Oratio, Secreta*).

Synden bringer Sorg i Hjertet, som jo kun kan fyldes af Glæde,

naar det er Gud hengivent (*Offeratorium*), naar Herrens Lov er Livet for det (*Introitus*). Naar vi har Tro, vil Gud ganske sikkert i Naade se ned til os, eftergive os vor Syndeskyld og sende sin Fred i vore Hjerter (*Oratio*).

Da vil vi atter kunne juble — opfyldt af Helligaanden. Naar vi ejer Hjertets Renhed, bliver vi i Stand til at trænge dybere ind i Salmernes Indhold, som vil blive os en Kilde til hellig Glæde (*Epistel*).

Lad os blot ikke tabe Modet paa Grund af vore Synder! Lad os tilidsfuldt se op til Gud og være rede til at gøre alt, hvad han forlanger af os. Han er rig for alle, som paakalder ham. Han opfylder alt med sin Velsignelse (*Graduale, Alleluja*).

Det hellige Offer har jo ogsaa det særlige Formaal at helbrede vore Sjæles Sygdomme (*Secreta*). Eukaristien er vor virksomste Trøst efter den Sorg, som Synden har forvoldt os, og den skænker os Kraft til for Fremtiden bedre at kunne opfylde Guds hellige Vilje (*Communio, Postcommunio*).

P. Wolfgang Czernin O.S.B.

BREVE fra LÆSERNE

Kirkeåret

(fortsat fra Side 647)

Katolsk Aktion mod Grete'r

Findes der mon nogen saa ensom i denne Verden som det Menneske, der har brudt med sin Barnheds Tro og er konverteret. Det vil jo i mangfoldige Tilfælde være at bryde med Venner og Familie. Vi har Gud og Kirken — selvfølgelig — og det giver Kraft, men vi tror ogsaa paa et Samfund af troende, og vi kommer fra danske, troende Kredse, hvor kristne Mennesker mødes saavel i Bøn som i selskabeligt Samvær — Kredse, hvor Venskab og Sammenhold netop er stort, fordi Guds Aand raader der. Saa gør det ondt at møde en kold Skulder hos nye Trosfæller — det gør ondt at høre, at man kan holde sig borte.

»En af dem« spørger: Kan to gode Katolikker faa Kammeratskab, blot fordi de er gode Katolikker? Kan der være Tvivl om, at man kan det — man har Pligt til det. Det er Næstekærlighedens Bud. For det kristne Menneske maa arveligt og milieubetingede Forskelligheder forsvinde. Hvorledes har et Menneske Fortrin fremfor andre? Bør ikke det kristne Menneske netop tjene andre?

»Man kan blive borte,« siger E. Har De mon ret betænkt, hvad De kan foraarsage med en saadan Belæring. Det er ikke udelukkende Katolikker, der læser dette Blad. Det maa huskes. Man har ikke Lov at lade nogen gaa, hvis man kan faa ham eller hende til at blive. Et Menneske kommer tilfældigt og gaar, fordi der var kolde Skuldre — et Menneske kommer og bliver, fordi der var venlige Mennesker, hvis hele Tone viste, at de var Menneskefiskere. Hvilket Ansvar at vise kolde Skuldre.

Jeg er selv en Hans — Pendant til Grete.

I 6 Aar boede jeg i Hovedstaden. Jeg er Student, havde god Stilling og pænt Hjem. I en Alder af 40 Aar bosatte vi os i København efter at have berejst det meste af Jordkloden. Vi mødte den kolde Skulder blandt Katolikker, og dette var ubetinget Aarsag til, at kun en af os konverterede.

Saadan er Hovedstadens Trosfæller, utilnærmelige, uvenlige. Det er en haard Beskyldning, men mange Artikler i Ugebladet har jo forhen fremdraget dette — noget blidere udtrykt. Fra Provinsen har jeg ingen Erfaring endnu, da jeg lige er flyttet hertil.

Lad mig til Slut tilføje, at jeg aldrig har modt venligere, mere forstaaende og omsorgsfulde Mennesker end de københavnske Præster og Nonner. Mennesker, jeg aldrig glemmer — Mennesker, der er værdige Repræsentanter for den universelle Kirke, som ogsaa har Plads for dansk Gæstfrihed og Venlighed og bruger dette danske Særpræg til at vinde Mennesker for Gud.

Det er ganske givet, at man vil gavne Kirken, sin Næste og sig selv ved at se efter Hans og Grete i Kirke og ved Møder.

Og det er katolsk Aktion.

Jørgen Christensen.

Brevkassen

har i Øjeblikket saa meget Stof, bl. a. et Indlæg fra Aarhus K. U. K., at en Del maa udskydes til de to nærmest følgende Numre.

Køb
PAULUS-
KREDSSENS
Bøger

Katolske Begravelser

Benzon

aut. katolsk Bedemand

Alle Aftaler kan træffes i Hjemmet

CENTRAL 1868

ren. I Liturgien viser Kirken os det Eksempel, der er givet os af Helgenerne — Mænd og Kvinder som os selv og dog fuldendte i Guds Tjeneste — og af deres Dronning, Guds Moder, der til trods for sine uhyre store Privilegier er en Skabning som os selv. Ved deres Hjælp skal vi lære at følge det højeste Eksempel af alle.

Liturgien viser os Apostlenes og Martyrernes Tro og Mod, Kirkelærernes overnaturlige Visdom, Bekendernes og de hellige Kvinders Troskab og Jomfruerenes Renhed.

I Fald vi holder os i Kontakt med de forskellige Fester i Kirkeåret og drager Nytte af, hvad Messen og Officiet lærer os ved disse Fester, da vil vi opdage, at Læren om de Helliges Samfund bliver levende og praktisk Virkelighed for os.

Benedict Stuart O. S. B.

St. Knud Lavard Kirkens Basar

I Aar slog Indtægterne ved Basaren alle tidligere Rekorder, idet Nettoudbyttet oversteg 5.000 Kr. — Dette smukke Resultat er sikkert den bedste Opmuntring for Bidragydere og Medvirkende; det vidner om stor Interesse og Offervilje blandt Hovedstadens Katolikker for at faa rejst Mindekirken for en af vore danske Værnehelgener. Menigheden beder herigenem alle Velgørere modtage en hjertelig Tak for den værdifulde Støtte og udtaler Haabet om, at Kirkebyggeriet maa være godt i Gang inden næste Basar.

Magasin
du Nord

... den ny Tids Stormagasin

Liturgisk Kalender

Naar der er to Tal i Parenteserne, gælder det første Side alle i den store Messebog, det andet Nummeret i Søndagsmessebogen.

15. S. 20. Søndag e. Pinse (741 (grøn) —72); 2. Bøn: St. Therese (1107), 3. Bøn*); Præf. (521).
16. M. † St. Hedvig (1108); 2. (hvid) Bøn: Om de helliges Forbøn ([120]), 3. Bøn: Efter frit Valg, 4. Bøn*).
17. Ti. St. Margrete M. Alacoque (hvid) (1108); 2. Bøn*).
18. O. St. Lukas, Evangelist (rød) (1112—119); Apostlenes Præf. (524).
19. T. St. Petrus af Alcantara (hvid) (1114); 2. Bøn*).
20. F. St. Johannes af Kenty (hvid) (1115); 2. Bøn*).
21. L. † Gudsmoders Lørdagsmesse ([90]); 2. Bøn: St. Hilariion ([53]), 3. Bøn: St. Ursula og Fæller ([65]), 4. Bøn*); Præf. (522).
22. S.**) 21. Søndag e. Pinse. (grøn)

NB. Naar der ikke er angivet nogen Præfation, læses alm. Præf. (525).

*) Om Fred eller For Paven ([122]). — Bønnen om Fred findes i K. U. Nr. 30, 1943, samt i Søndagsmessebogen Side 550.

**) Søndag den 22. Oktober afholdes i alle Kirker og Kapeller Kollekt for Hedningemissionen.

Redaktionen i Efteraarsferien

Redaktionen er i Efteraarsferien lukket Fredag den 20. Oktober.

Katolsk + Ugeblad

„Katolsk Ugeblad for katolske Kristne“ sammensluttet med „Katolsk Ungdom“

Udgiver: „KATOLSK PRESSE“

Redaktion: H. D. T. KIÆRULFF

(ansvarhavende) og J. BERG

Nørrebrogade 27 C, København N

Mandag og Fredag Kl. 15-16, Tlf. Nora 61 66

Ekspedition og Kassererkontor:

c/o Sankt Ansgars Forlag, Bredgade 67, København K. Tlf. Palæ 4777, Kl. 10-12
Post-Giro Nr. 57042

Announceafdeling: Klosterstræde 23,
Tlf. Central 6245. Postgiro 3608

Abonnementspris 2,75 Kr. Kvartalet. Norge og Sverige 14 Kr. om Aaret, øvrige Udland 18 Kr. om Aaret. Abonnement tegnes paa Bladets Ekspedition eller ethvert Postkontor.

BØGER ≈

Pompeji

Egon César Conte Corti: *Pompeji og Herculannum*. Reitzel. 239 S.

I et hæsligt Omslag, men i fint Udstyr og med 24 godt reproducerede Billedtavler har Reitzel forøget sin Serie af populære Arkæologi med dette No. 3, der i Værdi og Interesse staar betydelig under »Ur i Kaldæa«. Oversættelsen er foretaget efter Tysk, hvad der ofte mærkes paa Stilen, i Stedet for efter Forf.s Modersmaal (det maa formodes, at Originalen er italiensk), og den er rent ud sagt langtfra god og har endda positive Fejl.

God er Bogen i sig selv heller ikke. Den mangler Klarhed; ofte véd man ikke, om det er Pompeji eller Herculannum, der tales om; ofte er latinske og italienske Udtryk blandede, og selv i en populær Bog maa der dog være nogen Drøftelse af Problemerne. Det er langt mere *Vesuv's* Historie end Udgravningernes, og det enorme Materiale af Fund er kun sparsomt udnyttet, hvorimod der er spildt en usalig Hoben Plads paa Napolis politiske Historie og paa kongelige Anekdoter. Forf. maler aldrig, han fabulerer og udelader al Dokumentation. Det besværliggør Brugen af Bogen, at der ikke fra Texten henvises til Tavlerne, og at der fattes et godt Kort. Af Interesse er det at følge den Dilettantisme, hvormed man gravede fra Prins *d'Elboeuf's* Dage i 1710, indtil *Fiorelli* i 1860 satte Arbejdet i System, men hvad kunde der ikke være fortalt fra Nutidens Arbejde i Ruinerne! — særlig om det saa skinsygt vogtede og derfor ret ubekendte Herculannum.

De to eneste kristelige Spor, Forf. har paapeget, kan ikke godkendes

som kristelige. Det af *della Corte* afdækkede Bogstav-»Kors« er jo ikke noget Kors, men skal selvfølgelig læses saa simpelt, som *Diehl* har læst det (Overs. giver hans Tydning i en Fodnote), og saa kan det tilhøre et hvilket som helst Mysterium — blot skal SATOR ikke læses som »Særdemand«, men som »Guddom«. Og det snart famøse Kors i Herculannum med »Bedepulten« under — ak, hvorfor saa ikke Rosenkrans i Skuffen og en »Philotea« paa Pulten? Man havde ikke Bedepude før Anno 79, og man knælede ikke under Bøn. Og der er ikke andet end et dobbelttydigt Udsagn hos Tertullian, der kunde tyde paa, at man havde Kors af Træ paa sin Væg. Hele den paa Tavle 19 afbildede Affære synes ganske apokryf; i hvert Fald er den der givne Tydning (p. 52) ren »Fabiola« og »Quo vadis«. Der er til Dato ikke ført Bevis for Tilstedeværelsen af Kristne i de to Byer op til 79.

Alt ialt er Bogen mere Journalistik og Anekdoter end Arkæologi, og den kan ikke bære Forlagets stærke Reklame for Lærdom. Tager man den for, hvad den er, er den interessant og let læst og supplerer *Monrads* ypperlige Arbejder fra 1920 og 1923. Billedmaterialet er baade nyt, rigt og fint trykt.

Peter Schindler.

Salmonsens Leksikon-Tidsskrift

Fjerde Aargangs syvende Hefte foreligger nu og indeholder bl. a. Artikler om Danske Børnebilledbøger i det 20. Aarh., Flyvemotorers Brændstofforbrug og Islands Op-hævelse af Personalunionen med Danmark samt som vanlig en Række aktuelle Biografier. B.

N. P. Rostrup Katolske Begravelser

30 Aars Erfaring
Valkendorfs-gade 34-36
Tlf. 778 - 728

Køb det Danske Steril Catgut Novo

leveres i Glasklokker i Nøgler paa 25 à 50 m

hos VALD. FOERSOM . 1868-1943

Amagertorv 27 . Central 4310 . Byen 4310

Et filosofisk Værk

J. Wolfisberg S. J.: »Veje til Sjælen« (Nyt Nordisk Forlag, 215 S., Kr. 7,50).

For fire Aar siden udsendte Pater Wolfisberg hos Pauluskredsen første Hæfte af en stort anlagt Apologetik. Dette Hæfte paa 76 Sider bestod i en stærkt sammentrængt Fremstilling af Erkendelseslæren og skulde bane Vej for de følgende Hæfters Bevisførelser. Efter en alt for lang Pause fortsætter vor filosofiske Forfatter nu med andet Hæfte, »Veje til Sjælen«, der udgives af et andet Forlag i et ændret Format, i noget bredere Fremstillingsform med mindre udførlig Indholdsfortegnelse og uden en Studieplan svarende til den, der afsluttede Hæfte I, men til Gengæld med en Ordforklarings-Liste, som ikke fandtes dér. Dette er næppe helt praktisk. Værdien af det færdige Værk, der efter danske Vilkaar for filosofisk Litteratur tegner til at blive monumentalt, vilde forøges, hvis de enkelte Dele baade i det ydre og metodisk svarede nøjere til hinanden. Det kan endnu opnaas ved at udsende første Del i ny Redaktion, men en saadan Fremgangsmaade støder paa to Vanskeligheder: at Hæfte II paa en lang Række Steder henviser til angivne Steder i Hæfte I i dennes første Redaktion — og at det herhjemme kan være svært nok at faa solgt et enkelt Oplag af en filosofisk Bog.

Pater Wolfisberg begynder med en psykologisk Undersøgelse af det menneskelige Tanke- og Viljesliv for at naa til Paavisning af den radikale Forskel mellem Sans- og Forstandserkendelsen samt mellem Drift og Vilje. Her findes ogsaa en god, ret indgaaende Fremstilling af Viljesfriheden. Derpaa fastslaaer Forfatteren i Bogens vanskeligste Kapitel, at det menneske-

lige »Jeg« er en Substans i aristotelisk Forstand, men ikke (populært sagt) en livløs Knagerække, hvor de vekslende psykiske Tilstande hænges op og tages ned. Den ændres og udvikles af sine skiftende Akcidenser. Ved at gribe tilbage til de indledende Kapitler kan Forfatteren dernæst godtgøre, at denne Substans, denne Sjæl, er enkel, immateriel og aandelig. Et kort Kapitel behandler og benægter det Spørgsmaal, om der ikke maa forudsættes særskilte Sjæle for henholdsvis det vegative, sanselige og intellektuelle Liv. Med samme Korthed fastslaaes det saa, at Sjælen paa Grund af sin aandelige Natur ikke frembringes sammen med Legemet, men i hvert enkelt Tilfælde skabes direkte af Gud. Og saa slutter Bogen med to større Kapitler. Først det (filosofisk) vanskelige Kapitel om Sjælens Udødelighed — vanskeligt fordi der ikke kan tilkendes alle de i Tidens Løb fremførte Argumenter lige afgørende Beviskraft. Da en Diskussion sikkert vil sætte ind netop her, havde det nok været godt, om Pater Wolfisberg endnu skarpere havde angivet, hvori hvert enkelt Bevis' Kærne bestaar, og hvilken Beviskraft det har. Det moralske Bevis kan i den givne Fremstilling blive opfattet, som om det kun sagde: Enten bestaar Sjælen efter Døden, eller Tilværelsen maa opfattes pessimistisk — og det er for svagt. Naar man læser dette Kapitel under Øjeblikkets danske Forhold, faar Omtalen af Sanktioners Betydning for Moralen en særlig Aktualitet. Her træffes forøvrigt et uheldigt Udtryk (S. 168), hvor det siges, at Kristendommen (ved sin Lære om Løn og Straf) har muliggjort et højt etisk Liv ikke blot for »nogle faa dannede... men (for) en talløs Skare Almue«. Der kunde lige saa

godt have staaet: »ikke blot for Almuen, men ogsaa for de dannede, der tit nok var det drøjest Stykke Arbejde for Moralforkynderne.« Sidste Kapitel beskæftiger sig saa endelig med Forholdet mellem Legeme og Sjæl, diskuterer den saakaldte psykologiske Parallelisme og redegør for den aristotelisk-thomistiske Lære om den substantielle Enhed af Sjælens »Form« og Legemets »Stof«.

Pater Wolfisberg har behandlet sit Stof med megen Stringens og ikke ringe pædagogisk Sans (dette sidste fremhævet for at Læserne ikke skal holde sig tilbage). Han har den gode thomistiske Evne til

KATOLSK BOGNYT

Nylig udkommet:

Pierre Lagarde: Venner. Efter den franske Roman: *Valmaurie*, som opnaaede en af Akademiets fineste litterære Belønninger. Det er et fængslende og umaadelig spændende Kærlighedsdrama. Katolsk set et vægtigt psykologisk Studie over den forbudne Kærligheds Elendighed — og et Menneskes Længsel efter Kirken. 262 S., Kr. 7,75.

C. C. Martindale: Sankt Aloysius. Den viljestærke Helgen for første Gang set paa den Millieu-Baggrund, der viser hans stærke Helighed. Father Martindale har selv udarbejdet denne forkortede Udgave for danske Læsere. 106 S., Kr. 3,50.

Andreas Nissen: Paverækken. 2. Udgave af den nyttige og kortfattede Bog om Paverækken. Den har været efterspurgt i flere Aar. Nu kan den atter faas. Den kan De næppe undvære i Deres Bibliotek. 47 S., Kr. 1,50.

Sankt Ansgars Boghandel

Bredg. 67, Palæ 4777, Giro 81851

ODENSE

Junker-Dreie

Kolonial . Delikatesser

Nørrebro 49 . Odense

Lev. til Sct Josephs Hospital

Vald. Tørring

aut. elektr. Installatør

Kongensgade 13, Tlf. 2021

Leverandør til Dalum Kloster

JØRGEN RASMUSSEN

Glarmester

Overgaden 29, Telefon 1117

Leverandør til St. Josephs Hospital og Kirken

at resumere en Indvending, saa den kommer til sin fulde Ret, og hans Bevisførelse har næsten overalt samme klassiske Knaphed. Paterens betydelige naturvidenskabelige Kundskaber gør mange Steder god Tjeneste ved at finde Illustrationer, som hjælper de mindre metafysik-kyndiges Forstaelse.

Lidt kan man jo imidlertid altid finde at indvende. Der er for det første en Del Korrekturfejl — værst S. 9, L. 2 f. n.: dødelig i St. for udødelig. Der er den Pudsighed, at Forfatteren S. 12 nævner den moderne Psykologi (»i det følgende kort kaldet moderne Ps«) — hvorefter denne Forkortelse overhovedet ikke bliver benyttet. Andre Korrekturfejl f. Eks. S. 40, L. 7; S. 58, L. 13 f. n.; S. 85, L. 9; S. 86, L. 1 og 2. Saa er der en Del Steder, hvor Ordstillingen kunde være bedre Dansk (f. Eks. S. 25, L. 3—2 f. n.). Det gaar heller ikke an, at man i en Fremstilling for almindelig Mennesker ganske pludselig S. 179 omtaler »Stagiriten«, som kun Filosofer kender som Kælenavn til Aristoteles. Og endelig er der det altid pinlige Spørgsmaal om den danske Oversættelse af filosofiske Termini. Personlig mener undertegnede, at man ikke skal oversætte, med mindre man har det helt rigtige danske Ord. Pater Wolfisberg har saaledes haft store Kvaler med Ordet »Substans«. I Ordforklaringen siges: »det, der er frem for alt...«, hvilket ikke giver nogen god Mening. I Teksten (f. Eks. S. 94 og S. 120) siges om Substanterne, at de »har Selvstand«. Det er heller ikke godt. »Selvstand« maa vist kaldes »syntetisk Dansk«, og Ordet »har« virker ekstra forvirrende og giver Indtryk af, at »Selvstanden« er noget akcidentelt. Paa S. 94 staar der ogsaa om Substanterne, at de er »selvejende Selvvæsener«, hvorved Begrebet intet vinder i Klarhed, da begge Ord i højeste Grad trænger til Forklaring (og

Afsvækkelse). Endelig staar der S. 92: »har sin Bestand« i samme Forbindelse, men heller ikke dette lader sig ret vel sige paa Dansk. (Ordet »Bevisbarheden« S. 149 er af samme tvivlsomme Kvalitet).

*

Men naar dette er sagt, især af Hensyn til senere følgende Bind i Serien, skal Anmeldelsens sidste Ord svare til Hovedindtrykket af Pater Wolfisbergs Arbejde. Her har vi faaet et helt Arsenal til apologetisk Brug og hvad bedre er en Bog til Skoling af vort egen filosofiske Arbejde med disse Spørgsmaal. Vil man rigtigt vurdere Værdien af det her nedlagte Tankearbejde, skal man lægge en af den »moderne Ps's« Bøger ved Siden af. Ikke blot viser Skolastikeren langt større Evne til at føre en Tanke helt igennem, men hans Erfaringsgrundlag er langt bredere, saa hans Teorier staar langt solidere funderet. Dertil kommer, at denne skolastiske Filosofi ogsaa er en Livsfilosofi, ogsaa tager Hensyn til Værdierne Verden. At den har apologetisk Sigte har faaet en Dagbladsanmelder (i »Politiken«) til at frakende den al videnskabelig Værdi — for man ved jo fra Begyndelsen af, hvor Vejen fører hen. En saadan Indvending er det pure Vrøvl. Forhaabentlig ved enhver Forfatter, naar han begynder en Bog, hvordan Konklusionen vil blive. Det kan han fortælle i sit Forord. Hans Opgave er at faa Lærerne med sig. Og hvis hans Bevisførelse er god nok, bliver man til Latter, i Fald man indvender, at han jo vidste, hvor han vilde hen. Men eftersom adskillige gør sig til Nar med saadanne Indvendinger, har Pater Wolfisbergs Bog ogsaa den Mission at lære Folk, hvad Apologetik er: ganske objektive Undersøgelser, der staar eller falder med deres saglige Redelighed — og det vil netop »Veje til Sjælen« være aldeles fortræffeligt til.

H. D. T. K.

Paverækken

Andreas Nissen: *Paverækken* (2. Udg., Ansgariusforeningen, 47 Sider, Kr. 1,50).

Observatør Nissens nyttige lille Hæfte med nogle Liniers Oplysninger om hver af de 258 Paver til Dato har været udsolgt og efterspurgt. Ansgariusforeningen har gjort vel i at sørge for en ny Udgave. I al sin Beskedenhed er saadan en lille summarisk Oversigt et talende Vidnesbyrd om Pavestolens Betydning i Verdenshistorien og gør bl. a. ogsaa den nyttige apologetiske Gerning at vise, hvor forsvindende de slette Paver fylder i den lange Række. Vi noterer lige en Trykfejl (Side 32): Den dominikanske Provins »Dacia« blev ikke oprettet 1238, men 1228.

H. D. T. K.

St. Dominikus' 3. Orden

Paa Grund af Forholdene aflyses Aftensmødet Tirsdag d. 17. Oktober. I Stedet afholdes Søndag d. 15. Oktober Kl. 8 Fælleskommunion i Sakramentskirken med efterfølgende fælles Kaffebord og kort Møde.

St. Mariæ Kirke

Sønd. 15. Oktober Kl. 8 Højmesse med Fælleskommunion, Kl. 10 stille Messe, Kl. 17 Rosenkransandagt. Onsd. 18. Okt. Kl. 19,30 Rosenkransandagt og Kongr. for Mænd. Fred. 20. Okt. Kl. 19,30 Rosenkransandagt.

Sakramentskirken

Mand. 16. Oktober Kl. 20 Knud Lavards Broderskab.

I Mariahjemmet

kan en ung katolsk Pige under Uddannelse optages som Alumne. Ansøgningskema og nærmere Oplysninger faas ved Henvendelse til St. Lioba-søstrenes Noviciat, Sct. Kjeldsgade 1, København Ø.

P. B. V.: G. Garth-Grüner.

HORSENS

Wittrup

Horsens Textillager

HORSENS

Carl Bech

aut. elektr. Installatør
Vestergade 33 . Telf. 1026
Leverandør til kath. Menighed

RANDERS

Randers Andelsmejeri

Telefon 776 (4 Linier)

Fineste Mejeriprodukter fra
Dyrlæge kontrollerede Besætninger

Hørespil af Katolik

Fredag d. 13. Oktober opfører Statsradiofonien et Hørespil af vor Trosfælle, stud. jur. Jan Locher, en Søn af Forfatteren Jens Locher og Arving af dennes dramatiske Haandelag.

Jesu Hjerte Kirke

Torsd. 19. Oktober Kl. 20 Mændenes Kongr.

St. Andreas Kirke

Tirsdag 17. Okt. Møde i K. U. K.

Mariakongregationen

ved St. Ansgars Kirke aflyser indtil videre alle Aftenmøderne. I Stedet afholdes Møde 3. Søndag i hver Maaned Kl. 17, første Gang dog Søndag den 22. Oktober.

»Vor Glædes Aarsag«

Møde Tirsdag den 17. Oktober Kl. 19,30 hos Sct. Josephssøstrene, Østerbrogade 7 D. Brød og Sukker medbringes.

D. K. K. F.

minder alle Præster og Sygeplejersker om at en Kreds af Damer har paataget sig at besøge katolske Patienter paa Hospitalerne. Henvendelse til Sekretariatet, Pile Allé 23 A, Grevinde Scheel, Tlf. Eva 7091.

Sygeplejerskeforbundet

Pater Coenen gentager Retræten for Sygeplejersker Onsdag d. 18. ds. Bemærk: Retræten afholdes paa St. Josefs Hospital og ikke som tidligere meddelt hos St. Liobasøstrene. Messe (St. Josefs Kirke) Kl. 8,30. Retræten afsluttes Kl. 17. Tørkost medtages tilligemed Sukker, Kaffe og Te faas hos Søstrene. Alle Sygeplejersker og Elever er velkomne.

K. U. K. København.

Lørdag den 14. Oktober Kl. 19,30 — 22. »Ung Aften«.

Søndag den. 15. Oktober Efteraarsskovtuf. Jægersborg Hegn og

Rude Skov. Tog fra København Kl. 10,19, fra Østerport 10,29 til Skodsborg. Billet Skodsborg/retur Kr. 1,80. Hjemtur fra Holte ca. 16,50. Medbring Madpakke og Vandresangbog.

Lørdag den 21. Oktober Kl. 20. Der indkaldes til ekstraordinær Generalforsamling. Som eneste Punkt paa Dagsordenen staar »Valg af Revisorer«. Dette Punkt naaede man paa Grund af det fremrykkede Tidspunkt ikke til ved den ordinære Generalforsamling i April. Samme Aften Studiekredsmøde med Emne »Bibel alene?« 1. Kapitel efter Grundbogen »Den rette Kristentro«. Indledere: Lotte Fobian og Carl-Vilh. Hein Jensen. De 2 Minutter: Sven Pehrson. Praktisk Arrangement Gruppe IV.

K. U. K. Amager.

Lørdag den 14. Oktober Kl. 20 pr. Kredsmøde. Kreds I. »De ti Guds Bud«, Leder Pater Brunicardi, Indleder Erik Frandsen. Kreds II. »Avisen læst med katolske Øjne«, Leder Pater Scherz, Indleder Anny Hawranek. Kreds III. »Avisen læst med katolske Øjne«, Leder Herr Flandrup, Indleder Henrik Gufler.

Efter Kaffe bordet kammeratlig Samvær. »De to Minutter« Anny Hawranek. Det praktiske Arrangement: Gruppe IV.

K. U. K. Frederiksberg.

Fredag den 20. Okt. Studiekredsmøde v. Pastor Hake. Emne: »Det tredje Guds Bud«. Derefter Kaffe bord og Film. »Ved du?« ved Poul Soelberg.

Husk vi begynder efter Andagten Kl. 19,30. Alle er velkomne!

K. U. K. Ordrup.

Propagandamøde Tirsdag d. 17. Oktober Kl. 20 pr. i Salen i Præstegaarden. Redaktør Hans Bølling taler om Nationalisme og Kristendom. Senere vil Ingeniør Knud Hutters vise Farvelsbilleder fra Valfarter og andre K. U. K.-Ture. Iøvrigt vil Aftenen forme sig som et almindeligt Møde.

Vi indbyder alle interesserede til at overvære dette Møde. Ingen er bundet til Indmeldelse, fordi han har overværet dette Møde; vi vil blot vise alle, hvorledes vore Møder gaar for sig. Vi haaber, at der vil komme mange. Vi gør opmærksom paa, at det sædvanlige Kaffe bord ikke koster noget for Gæster paa denne Aften.

Bestyrelsen.

Basar

Pigespejderne afholder Søndag den 15. Oktober Kl. 13,30—18,30 i Klosteret paa Jagtvej. Basar til Fordel for en Trosfælles Enke og Barn. Entré 1 Kr. (Medbring Sukker).

Andreas Nissen:

Paverækken

der har været udsolgt i længere Tid, er udkommet i ny Udgave. Faas hos de katolske Boghandlere.

Pris: Kr. 1,50.

Udgivet af Ansgariusforeningen.

Enlig katolsk Dame

midt i Fyrerne søger omgaaende Plads som Husbestyrerinde eller lignende. Tilbud mrk. Husbestyrerinde sendes til Bladets Annonceekspedition, Klosterstræde 23, K.

En Pige

flink til Rengøring kan faa Stilling ved en social Institution i København til 1. Nov. — Løn: 100 Kr. mdl. + frit Ophold. Fri Søndag og Helligdage og hver Aften. Ansøgning bedes tilsendt Forstanderinden Gerda Møller, Saxogaard Settlement, Saxogade 42, Kbhvn. V.

AARHUS

Alfred Pihl

Bagermester, Conditor

Telefon 3041 — Hammershus

Leverander til St. Josef Hospital

LEDIG

MEJERIET
Vesterbo

Byens førende

Tlf 8700 (4 Lin.)

AALBORG

Ferd. Færch & Co.

Tømrermestre
Strandvejen, Tlf 301

A. Hoffmann *Urmager og Optiker*
Borgerg. 17 (lige v. den nye Bro)
Briller efter Lægerecept
Rep. udf. nøjagtigt og billigt
Telefon 3779

Henry Hansen

Trikotage og Herrelingeri
Kastetvej 39, Aalborg, Tlf. 56 65

M. Thomsen Støtt

Entreprenør og Murermester
Kong Christians Allé 6
Telefon 1992

Mathias Christensen

Absalonsgade 14 . Tlf. 1556
Kolonial . Delikatesser . Kaffe

Køb
Hjemmets Udstyr
nos

Thuén, Gravensgade 2

P. Krebs

Elektroinstallatør
Frederiksgade 6
Telefon 1786
Udf. Arb. ved Kamilianerkliniken

CHR. SIMONI
grundl. 1836
Kul- og Koks-Import
Telf. 67 — 68 — 69
Leverandør til St. Josef Søstrenes Hospital og
Kamilianerkliniken i Aalborg.

Hans Wiencken *Kastetvej 51 . Aalborg*
er det rigtige Indkøbssted for
Kød, Flæsk og Paalæg
Reelle, unge Varer til beskedne Priser
Egen Pølsefabrik . Forlang Tilbud

N. Nielsen & A. Brostrøm

H. PERS EFTERFØLGER

Aut. Vand-, Gas- og Blikkenslagermestre
SANITET- CENTRALVARME
Algade 58 . Aalborg . Telefoner: 681 - 6581

NAKSKOV

Spis Arbejdernes Fællesbageri's Produkter
Nakskov . Telefon 621

Broderimagasinet

Østergade 18 . Telefon 921
Alttil Haandarbejde. Tegning, Montering
Stort Udvalg i Garn
Leverandør til Søstrene

L. C. Clasen

v. Ole Clasen **Murermester**
Telefon 208
Lev. til kat. Kirke

Nakskov Dampmølle

Aktieselskab

Alle Sorter Prændsel til Kakkellovne og Varmeapparater tilbydes billigst i allerbedste Kvaliteter.

A-S Nakskov Kulimport *Telefon Nr. 17*
Leverandør til den katolske Kirke

Chr. Steffensen

HERREEKVIPERING
Fruegade 8, Nakskov, Tlf. 796
Leverandør

HOLBÆK

A. P. PEDERSEN

Murermester
Markedsplads 10 . Telefon 239

Vestergades

Maskinværksted
RASMUSSEN & NIELSEN
Telefon 1039

H. P. Larsen

Kolonial . Delikatesser
Algade 28 . Tlf. 849
Leverandør til Hospitalet

Holbæk Mejeri A/S

Algade 54 . Telefon 65

Leverandør til Hospitalet

A-S Arbejdernes Fællesbageri

Bedste Brødsted
Lev. til St. Elisabeth Hospital

JENSEN & OLSEN

statsaut. Installationsforretning
Elektrisk Lys og Kraft
Algade . Telefon 365
Leverandør til den kat. Menighed

Katolsk Ugeblad

22. Oktober 1944

92. Aarg.

Nr. 43

Tilgivelse...

»Saaledes skal ogsaa min himmelske Fader gøre med eder, naar I ikke af eders Hjerte tilgiver enhver sin Broder« (Evangelium, 21. Søndag efter Pinse).

Lad os paa denne Søndag tale om Tilgivelsens Storhed og om dens praktiske Udøvelse.

Vor Herres Ord var en Prædiken for en særlig Klasse Mennesker, dem, der skulde paatage sig den kristne Undervisning. Derfor er den meget vigtig, en afgørende Ting. Hans Lære gælder baade dem, der skal undervise og dem, der skal lære. Og Betydningen af dette Budskab viser sig ved, at det er blevet en Del af Bønnernes Bøn: »Giv os i Dag vort daglige Brød og forlad os vor Skyld«. De to Ting, som vi trænger til og vil vedblive at trænge til indtil det sidste, er vort daglige Brød og Tilgivelse — noget for Legemet, som sulter og tørster, og noget for Sjælen, som har syndet. Vi trænger til Tilgivelse, naar vi mindst tror det. Herrens Bøn er Bønnen om alle det aandelige Livs guddommeligt enkle Ting, Guds Vilje, hans Rige og hans Navns Helligelse. For os selv beder vi kun om to Ting, Brød og Tilgivelse.

I vor Herres sidste Stund vendte hans Tanker tilbage til alle Menneskevordelsens store Ting, til hans Moder, til Tilgivelsen. Næppe noget andet Ord samler i den Grad i en Sum alt, hvad han kom for at lære os.

Det er Barmhertighedens anden og højere Side. Barmhertigheden betragtes ofte som bestaaende i at give de sultne noget at spise, de hjemløse et Sted at være o. s. v. Dette er Barmhertighedens solbeskinnede Side. Men Tilgivelsen er dens højeste Side. Den er Brødet, vi giver vor Næste, Eukaristien mellem Mennesker indbyrdes, det Sakramente, som det ene Menneske giver det andet, og som til Tider bliver modtaget til Fordømmelse. Det kan blive modtaget af uværdige Læber. Det kan blive givet og ikke taget imod. Det er en Velsignelse for den, der giver, og en Forbandede for den, der ikke vil tage imod det.

Og lad os saa tænke paa den praktiske Udøvelse. Vi staar og falder overfor Gud ved vor Tilgivelse. Det er en Ting, vi maa stræbe efter fra Gry til Kvæld, fra Vaar til Vinter. Det er saa enkel en Ting, at et Barn kan begynde at lære den, og saa dyb en Ting, at en Helgen ikke kan udgrunde den. Der findes menneskelige Ting, saasom Opfindelser, som et Barn ikke kan fatte, fordi de er for udviklede, og dog er de saa tomme, at de før eller siden finder Plads blandt Menneskehedens brugte og kas-

Spadseretur paa
Peterskirken Tag

Pavefilmen delvis brændt

Pater Op de Couls

Jubilæum

St. Zita Kredsen

Børne-Enquèten

serede Resultater. Det er for udviklet for et Barn og for enkelt for et Menneske. Men det modsatte gælder de aandelige Ting. Tilgivelse er en liden Ting, som smaa Børn kan øve adskillige Gange om Dagen. De lærer at tilgive den Jord, paa hvilken de er snublet, og derved at tilgive sig selv. De har lært det, men de har ikke lært det altsammen. Senere er der andre Ting at tilgive, de kan komme til at skulle tilgive mange Krænkelser og at lære, at det eneste skønne i Livet er den Kærlighed, som løfter sig op til den fuldkomne Tilgivelse. Vi er endnu stadig i Skole, og maaske vi først lærer vor sidste Lektie paa vor Dødsseng, naar vi siger: »Fader, forlad dem, thi de ved ikke, hvad de gør«. Mon ikke det mest fuldkomne ikke er at tilgive, men at føle, at der ikke er noget at tilgive.

Er Skriftemaalet ikke en Slags menneskelig Tilgivelse af os selv? Vi gaar til Gud og tager med aabne Hænder mod Tilgivelsen; vi har Nøglen til Tabernaklet og aabner det selv. Gud er saa højsindet, at han ikke synes at have noget at tilgive. Naar vi synes, at vi er blevet krænket, og at vi er heroiske, idet vi tilgiver, saa har vi maaske lært Tilgivelsens Alfa, men ikke dens Omega. Den største Sjæl er ikke den, der siger: »O min Gud, jeg tilgiver dem, der gør mig Uret«, men

Forts. 1. Spalte Side 659

Munkemel

Salg og Udlejning

AF LYSBADDE OG ELEKTROMEDICINSKE APPARATER

DANSK RØNTGEN-TEKNIK A/S

KØBENHAVN
TELF. 4229

AARHUS
TELF. 6545

RECK'S OPVARMNINGS COMP. A/S

Esromgade 15. København N. Telef. 7480

Centralvarmeanlæg af enhver Art

Køkken-, Vaskeri-, Desinfektions- samt Tørrestueanlæg m.m.

RECK-STALKEDLER

LEDIG

absolut

ABSALON

naar Forsikring skal tegnes

Mark Poulsen & Rønne

INGENIØRER

Pr. Mariæ Allé 1 A - København V.
Centralvarme-Anlæg - Sanitære Anlæg
Telefon 8533

Ove Juel-Christensen

Kaffe og Kolonial en gros

Ryesgade 106
Telefon Central 408

KØBENHAVNS BRÆNDELS KOMPAGNI

KUL KØK KOKS

NØRREGADE 15

TELF. 9270

G. Garth-Grüner

Landsietsagfører

Frederiksholms Kanal 6, Kbh.

TEL.: 12,166 og 12,161

Gaa i Arbejdernes Kaffeforsyning

Amagerbrogade 156

og prøv vor ekstrafine Maltkaffe
1.39 Kr. pr. 1/2 kg.

Altid friske Smaakager

Bageri & Conditori

Johan Aschengreen

Amagerbrogade 72, Telefon Amager 353

Filial: Amagerbrog. 125, Telefon Amager 4019

BONALIN-BONEVOKS

til alle Gulve

Bonalin-Kompagniet A/S, København F

Blomsterforretningen

CAMELIA

Smukke Kranse og Kistepyntninger

Frederikssundsvej 229, Tlf. Bella 1729

Katolikker!

Sørg for at ogsaa andre Trosfæller læser Ugebladet!

Pavefilmen delvis ødelagt

Da Pavefilmen forleden forevistes i et Biografteater i Hjørring skete der et hændeligt Uheld i Operatørrummet, hvorved der gik Ild i en Del af Filmen. Ved Redaktionens Slutning vides endnu ikke, om der er ødelagt saa meget, at yderligere Forevisninger ikke kan finde Sted. Der findes ikke flere Kopier af Filmen herhjemme.

Tilgivelse...

(fortsat fra Forsiden)

den, der beder om dagligt Brød og siger: »Jeg havde aldrig nogen Fjende; han, der aabnede sin Mund og løftede sin Haand imod mig, har været min bedste Ven«.

Da man kom til den hellige Thomas More i Fængslet og kaldte ham en Forræder mod Kongen, da svarede han: »Hvorfor skulde jeg være Forræder mod den, der har gjort mest for mig? Han har vist mig stort Venskab ved at skænke mig den højeste Ære i Riget; han har vist mig endnu større Venskab ved at tage den fra mig; og han har vist mig det største Venskab ved at kaste mig i Fængsel for at berede mig til at dø«.

Og vil det ikke være bedst for os at sige: »Min Gud, jeg takker dig for den Ven, som gav mig Lighed med dig ved at tale imod mig, han som med den skarpe Tunges Sværd har brudt mine Lænker og løftet mig op til Himlens Port«.

Vincent Mc Nabb O. P.

Enquëten om Børn

Paa en Skole har man til vor Enquëte samlet nedenstaaende smaa Virkelighedsbilleder. De er ikke lige dybsindige, men de er alle ægte

(Smaa Børn lever i Øjeblikket og kan vanskeligt gøre sig en Idé om fjerne Tider og Steder. Børnene drager alt inden for deres egen Tilværelses snævre Grænser, alt bliver for dem nærværende — og er det egentlig forkert, naar det drejer sig om de aabenbarede Sandheder og om den hellige Skrifts uendelig betydningsfulde Begivenheder? Maa vi da ikke sige, at hvert Slægtled oplever dem paany, og at de paa mystisk Vis gentages i Kristi Kirke og i hver enkelt Kristens Liv? Hvorfor da hindre Børnene i at »assimilere« de bibelske Beretninger med deres daglige Liv? Disse Beretninger kan tidsnok blive til historiske Begivenheder for dem. Og hvorfor dog ikke lade Børnene beholde deres eget Sprog og deres egen Maade at forestille sig Tingene paa, saa ofte som det kan hjælpe dem til at blive mere hjemmevant i den Verden, som Bibeltimen aabner for dem, og til at naa til en dyb og hjertevarm Forstaaelse af de Personer, de møder der?)

*

Lærerinden: »Da Gud havde skabt Adam, gav Han ham en stor Fødselsdagsgave: hele Jorden med alle Dyrene og Blomsterne og alle de dejlige Frugter, Æbler, Appelsiner — —«

Alice (6 Aar): »Søster, Gud fik nu ikke vores Meloner!«

*

L.: » — — og saa maatte Josef og Maria rejse den lange, lange Vej til Betlehem — —«

Et Barn ser bekymret ud af Vinduet og siger: »Stakkels Josef og Maria — i saadant et Regnvejr!«

*

L.: »Om Natten drømte Josef, at en Engel kom og sagde til

ham: Skynd dig at staa op og tag Barnet og dets Moder og flygt til Ægypten — —«

Et Barn peger paa Billedet, der fremstiller »Flugten til Ægypten« og siger: »Man kan nok se, at Josef har skyndt sig, han har glemt at tage Skoene paa.«

*

Jens fortæller: »I Begyndelsen skabte Gud Himmel og Jord, men Jorden — den var helt mørkelagt.«

*

Marias Bebudelse.

Karen: »Men Maria blev forskrækket for Englen — —«

L.: »Hvad sagde saa Englen til hende?«

Karen: »Den sagde: »Bare ikke nervøs — det gaar nok.«

*

Lærerinden vil gerne faa Børnene til at bede til Gud med stor Tillid — samtidig lære dem at tage den Skuffelse, at de ikke just faar det, de beder om. Hun kan imidlertid spare sig sine »teologiske« Forklaringer.

L.: »Se, nu leger vi, at vi skal i Skoven i Morgen. Hvad ber' I saa Gud om?«

Alle: »Vi ber' om godt Vejr!«

L.: »Men hvis det nu alligevel bli'r Regnvejr? Hvad skal vi saa sige til det?«

Inger (6 Aar): Vi skal sige: »Det maa Gud om!«

*

(Interessant er den nøgterne og uhøjtidelige Maade, hvorpaa Børn ofte tager det, der griber de voksne saa stærkt (Dødsfald o. a. lign.). De mangler endnu Evnen til at fatte Rækkevidden af det, der sker og kan ikke forestille sig Begivenhederne af Mangel paa Oplevelse. Derfor kan man fortælle om Kristi Lidelser til de ganske Smaa. Deres

Sind røres til Medfølelse, men oprives ikke.)

*

Else (5 Aar): »Det er nu ikke alle Folk, som kommer i Himlen, for min Onkel, han døde, og han blev brændt, og han kom i en Krukke.«

*

En afholdt Lærerinde er død og Børnene faar at vide, at de skal nu ikke være saa bedrøvede, for nu er Frk. R. hos Vorherre og har det godt — —

Niels afbryder ivrigt: »Søster, jeg havde osse en Skildpadde, som døde!«

*

(Alle vanskelige Ord bør forklares, ogsaa de Ord, som for voksne er ganske dagligdags, hvad nedenstaaende Eksempel viser.)

*

»Vi skal i det mindste een Gang om Aaret skrifte for en skikkelig Præst.«

*

Dejlig er den Himmel blaa, Lys det er, som sitter paa.

*

Et Barn er født i Betlehem, de glæder sig og rucher hjem.

*

Du fattige Spurv, flyv ned fra Tag, med Dugen til Julegilde.

*

Det kimer nu til Julefest — I Kimono til Julefest.

*

Det er ikke nok at give smaa Børn en Bønebog i Haanden — man maa hjælpe dem med at bruge den.

En lille Pige sluttede sin Aftenbøn saaledes:

»Fader vor hil dig jeg tror amen.

*

Hil dig Maria kan være svær at forstaa. En lille Dreng (4 Aar) havde dog faaet fat paa noget meget væsentligt, naar han efter en Afstraffelse og med Graaden i Halsen fremstammede:

»Hellige Maria, Gu-mor, be' for mig stakkels Synder.«

Den gamle smukke Aftenbøn: Nu lukker sig mit Øje, Gud Fader i det Høje, i Varetægt mig tag.

For Synd og Sorg og Fare din Engel mig bevare, som ledet har min Fod i Dag, er blevet berømt ogsaa for mange forkerte Udlægninger fra smaa Børns Side; alt medtaget vil den komme til at tage sig saaledes ud:

Nu lukker sig mit Øje, Gud Fader i det Høje i Varetægt med Tag. For Synd og Sorg og Far din Engel mig bevar, hvorledes har min Fod det i Dag?

Maalløse Skabninger bliver til smaa løse Skabninger.

Og Barnet tyder nu i Vang, hvad David dunkelt saa og sang

bliver til:

og Barnet tuder nu i Vang, hvad Davids Onkel saa og sang.

*

Hvor dyrebar er dog din Miskundhed — —
— Hvor Dyret bar Ærter — —

*

Endelig til sidst: Else (4 Aar): »Søster, Far siger, at I er allesammen hæ-lige. Jamen, hvorfor har du saa ikke en Talterken paa Hovedet?«

*

St. Zita-Kredsen

i Fjordkøbing

Kære Hr. Redaktør!

De véd vist godt selv, at der ofte klages over, at Deres ærede Blad bringer for lidt fra Provinsen. De svarer, at enten sker der ikke ret meget i Provinsen, eller ogsaa faar De det ikke at vide — og maaske er det rigtigt; men nu skal De faa noget om en ny Forening i en af vore Provinsmenigheder; Stoffet har jeg faaet under et Besøg hos Pastor Nielsen, saa De kan tænke Dem, at noget helt almindeligt er det ikke — det er jo almindelig bekendt, at Pastor Nielsen er *kontrær*: altid det modsatte af alle andre ... altsaa!

Det begyndte med 6—8 unge Piger og nogle mislykkede Forsøg baade med Kongregation og Ungpigeforening og Sykreds og den Slags. De unge Piger var særdeles frimodige og betroede rent ud Pastor Nielsen, at det *kedede* dem; de vilde ikke have »Nonne-Andagter«, og Foredrag af de samme 3-4 Tordenskjolds Soldater var ikke til at holde ud; de kunde selv læse, saa Op-læsning var ikke noget for dem,

og Fest kunde de selv bedre holde end de Fester, Præsten holdt for dem, og der var ingen, der brød sig om det Pjusk, de syede — saa fattige var der virkelig ingen, der var ...

Følgelig kastede den gode Sognepræst dem hele Porcelænet i Hovedet: naar de var saa kontrære, saa kunde de vær saa god selv tage og finde paa noget, hvis der endelig skulde være noget ud over det, der foregik for hele Menigheden i Kirken!

De tog ham paa Ordet: nu skulde han drilles; havde han talt om at være *kontrær*, saa skulde han bare faa at se! Og saa dannede de en Klub med det Formaal: at gøre *lige det stikmodsatte* af, hvad man ellers plejede, og hvad der passer sig i en Menigheds Kreds af unge Piger.

Bestyrelse? Det plejer man jo at have — altsaa: ingen Bestyrelse, men alt afgjort i Fællig. *Tilgang* af Medlemmer — kontrært: saafaa som muligt. Opbyggeligt, oplysende eller sel-skabeligt *Formaal* — lige det

modsatte: nyttigt! *Demokratisk* Tilsnit — nej: store Krav for at blive optaget og højt Kontingent ...

Og saa gik de »under Jorden« en Vinter lang; man saa dem i Kirken, men ellers ikke, og selv Hjemmene vidste ikke, hvad der foregik, naar de samledes — og ofte samledes ret sent. Indtil en Dag Bomben eksploderede med en Annonce i Amtstidende:

HUSHJÆLP

11 unge Piger tilbyder sig som Enepiger i Middelstandshjem med mindst 4 Børn. Vi har Kursus i Husvæsen, Madlavning og Barnepleje. Vi fordrer normal Løn, men fast Fritid — derunder i Kirketiden paa katolske Helligdage — og Respekt for vore Anskuelse, bl. a. Fredag kødløs Dag; ordentligt Værelse og pæn Behandling ønskes, saa bliver vi mindst 2 Aar i Pladsen. Vi kan fortrinsvis søges af overkørte Husmødre, som ikke er selverhvervende, men passer deres Hjem. Bill. nrk. »*Altid det modsatte*« modt. Amtstidenden.

Bevares, hvor fik de Billetter; de blev gennemgaaet i Fællesskab, og man udsøgte de Hjem, der trængte haardst: mange Børn, en Moder, der ikke gik ud og tjente Penge, Mænd, der sled for Familien i smaa Stillinger; Steder med Sygdom kom øverst paa Listen. Der var Steder nok af den Slags, der i gamle Dage holdt sig paa et højere og mere kultiveret Niveau, fordi Husmoderen den Gang kunde skaane sig, takket være en ferm »Tjenestepige«, og være noget for sine Børn, men hvor hun nu gik til i Køkken og Vadskekælder ...

Saa greb Pastor Nielsen ind og forlangte Besked, for de havde jo i Annoncen antydnet, at de var Katolikker. Og saa kom det frem, at Vinteren var gaaet med Kursus; noget havde de betalt for, noget var kommunalt, og noget havde de tiggat sig til hos kyndige Folk: Læger, Sygeplejersker og en St. Lioba-Søster, som var Expert i billig

Madlavning efter de sidste hygiejniske Regler ...

De fik Lov at samles i Skolen en Gang hver 14. Dag, og det skal ikke have været kedelige Møder. Man udviklede Erfaringer om Mad og Børn og Rengøring — og om, hvor man kunde laane en Støvsuger fra til Hansens og en Vridemaskine til Frederiksen — og der blev byttet Strømper fra Postbudets Hanne, som var vokset fra dem, med Adjunktens Lise, som til Gengæld afgav en Kjole... Fruerne var lidt generte ved denne »Kommunisme«: »*Kan man det?*« spurgte Fuldmægtig Strøms Frue — Pigerne gjorde det uden at diskutere. Var der Brug for Vagt over et sygt Barn paa Elses Fridag, traadte Birgitte til, og Josepha meldte sig til Serveringshjælp for Aloisia ved Stationsforstanderens Konfirmation, skønt hun saa maatte op til Nonnernes Messe Kl. 6 den Søndag ... det gav en Ration Cigaretter i Bonus.

Om Folk var tilfredse? Pastor Nielsen sagde: Ja; Folk sagde, at St. Zita-Kredsens Piger var *skrappe*, lidt selvraadige maaske, men *altid anderledes* end andre Piger. Paa Friaftner gik de sammen i »Palæ-Bio« og drøftede ved en Kop The bagefter Filmen; og om Somren, i den velfortjente Ferie, laa de i Telt ovre paa Fyn, og nu var Skruppeforklædet afløst af Shorts, og Grammofonen klang i den maanelyse Nat...

Kredsens Indsats smittede, men man optog ingen ny Pige, før hun havde skaffet sig en saadan Uddannelse, at hun kunde klare baade en skrøbelig Frue og en Flok uvorne Unger. En eneste Gang var der blevet klaget til Pastor Nielsen: Marguerit hos Kommunesekretæren havde, uden Tilladelse, administreret Sekretærens 5-aarige Preben en Endefuld for at have rakt Tunge. Pastor Nielsen afviste Sagen som sig uvedkommende, og Sekretæren faldt tilføje — undvære Marguerit kunde de ikke, saa stillede de helle-re lille Prebens Hale til Disposition, da Marguerit nægtede at

udvise en blidere Adfærd i Gentagelsestilfælde. Iøvrigt maatte Pigerne selv klare de Ærter, de havde kogt — og det gjorde de. Og Præsten gottede sig: han elskede alt, der var kontrært — selv naar han ikke selv lavede det!

Zita-Pigerne var meget omsværmede; men ogsaa paa dette Felt var de »*lige det stikmodsatte*«: der var unge Mænd nok, men vi tager kun de bedste — altsaa bliv til noget, lær noget, se at skaffe Jer Stilling, for naar vi bliver gift, vil vi ikke forsørge baade Jer og Børnene — vi *kan* det godt nok, som I ser, men vi *vil* bare ikke!

Nu har det hele staaet paa i 1½ Aar, og det eneste, der vil ske til Nytaar, er, at nogle af Pigerne bytter Plads — for at lære andre Forhold at kende. For Resten har de udvidet deres Program for i Vinter: der er dannet en Læsekreds, som har imponeret Byens førende Boghandler (Pastor Nielsen er, med Rette, en Smule stødt over, at han ikke er taget med paa Raad om Indholdet), og man har tegnet Abonnement i Byens Theatreforening paa 11 Pladser til alle Vinterens bedre Tournéer.

Der var en Forlovelse paa Trapperne (til Sognepræstens store Glæde!), men unge Jensen blev kasseret, da et Medlem kunde oplyse, at det var hans Mor og Søster, som skiftevis hver Uge børstede hans Sko. Pastor Nielsen mener at have noteret stigende Kirkebesøg blandt unge Herrer, som har forstaaet, at Zita-Pigerne ikke indgaar »blandet Ægteskab«...

Om det vil holde i Længden? Skal ikke kunne sige det, men skulde jeg erfare noget fra Fjordkøbings altid kontrære Klub, skal jeg lade Dem det vide, Hr. Redaktør.

Med venlig Hilsen!

Urbanus.

P.S. Lad mig ikke glemme at fortælle, at Kredsens Kasse, ved et saa højt Kontingent som 5 Kr. mdlg., svulmer — den skal saa højt op, at den kan yde 250 Kr. til det første Barn, hver af dem faar, naar de bliver gift.

„Frelsens Horn“

Anden Artikel.

Paa Spørgsmaalet om, for hvem Jesus vil være et »Frelsens Horn«, giver en af de sidste Paakaldelser i Jesu Hjerte Litaniet dette Svar: »Han er Frelser for dem, som haaber paa ham.« Menneskets Haab paa Frelseren er den ufravigelige Betingelse, som enhver nøje maa kende for ikke at bedrage sig selv og i falsk Sikkerhed bygge Luftkasteller, indtil Døden river ham ud af hans Drømmier. Hvordan skal da denne Betingelse forstaas?

Med Haabet menes den Dyd og Kraft i vor Sjæl, der først og fremmest viser sig i og kendes paa, at den higer efter den evige Lykke hos Gud og søger at komme i Besiddelse af alt, hvad der er Middel og Vej til dette længselsfuldt attraaede Maal, det være sig Troens Lys, Sakramenternes Naadehjælp eller Kirkens sikre Førelse. »Søg først Guds Rige og hans Retfærdighed«, læser vi i Bjergprædikenen.

Haabet indeholder for det andet en Tryghedsfølelse, der bestemt regner med og fortrøstningsfuldt venter at kunne naa frem til Guds evige Himmel, idet Hjertet sætter al sin Lid til Jesu Blods Kraft og Fortjenester, til den trefoldige Guds Godhed og Magt, og til det klare Løfte, den trofaste Herre har givet om paa Dommedag at ville »gengælde enhver efter hans Gerninger« (Mt. 16, 27). Paa hans højre Side staar jo alle de velsignede, der har øvet Barmhertighed mod deres Medmennesker for Kristi Skyld.

Det kristne Haab er altsaa ikke noget, som skjuler sig i Hjertets Lønkammer. Det giver sig heller ikke blot Udslag i Ord og Salmer, men ligner en Ild, der griber om sig og fortærer alt, hvad der kommer i dens Nærhed. Med andre Ord Haabet

viser sig i hele Livsførelsen. Da Apostlen Paulus ganske kort Tid før sin Død overfor sin Discipel Timoteus udtalte, hvorledes han selv haabede paa Jesus, skrev han følgende meget oplysende Ord: »Min Opløsningstid er nær. Jeg har kæmpet den gode Kamp; jeg har fuldendt Løbet; jeg har bevaret Troen. Nu ligger Retfærdighedens Krone rede til mig. Den vil Herren, den retfærdige Dommer, give mig paa den Dag (Dommedag). Dog ikke alene mig, men ogsaa alle dem, som længes efter hans Komme« (II. Tim. 4, 7—8).

Bare altsaa ingen af os maa lade sig narre af falske Profeter, der lærer et andet Haab end dette; et Haab, som ikke bestaar i andet end golde Følelser og tomme Ord. Den Slags Mennesker har paa Forhaand faaet deres Dom: »Ikke enhver, som siger til mig: Herre, Herre, kommer ind i Himmerige, men den som gør min himmelske Faders Vilje,« læser vi i Bjergprædikenen (Mt. 7, 21). Nej, vi bør endelig øve os i det Haab, Paulus har lært os ved sit Eksempel, og som har alle Forjættelser for sig. Det bestaar i, at vi stoler paa Guds Bistand i den daglige Kamp mod vore Fjender, den onde Aand, den onde Verden og de onde Tilbøjeligheder i vor egen af Synden ramte Natur; det bestaar endvidere i, at vi søger Helligaandens Hjælp til dagligt Fremskridt i hver en Dyd, til Løbet er fuldendt og Ligheden mellem Disciplen og Mesteren, d. v. s. Kristus, er naaet; det bestaar endelig i, at vi bevare Troskaben mod Gud og holder ud, ogsaa naar Mørke og Bitterhed sænker sig over Sjælen som over Jesus i Oliehaven.

Kun paa denne Maade oplever vi saa engang det Øjeblik, da vi inderst inde erfarer, hvad Meningen er med de Ord: »Jesus,

Frelse for dem, som haaber paa dig.« Vi overvældes af en usigelig stor Glæde ved pludselig at høre vor gode Herre sige til os: Nu opfylder jeg alle dine Ønsker og hører alle dine længselsfulde Bønner; nu glemmer og tilgiver jeg alt, hvad du har fejlet paa Jorden; nu skal ingen Fjende længere bringe i Fare, hvad du ejer og har, jeg selv skal være dit Skjold; og nu skal du faa Oprejsning for al den Uret, du har lidt i Prøvetiden. Kom nu, gaa ind i din Herres Glæde, Lys og Fred. Kom og tiltrød den uforgængelige, ubesmittede og uvisnelige Arv, som er opbevaret til dig i Himlen« (1. Pet. 1, 3).

Ganske vist er intet Menneske i Stand til at give en udtømmende Forklaring af disse Ords Indhold. Men hvis det kristne Haabs Virkninger allerede her paa Jorden, medens vi endnu staar paa Kamppladsen, er saa vidunderlige, at udenforstaaende misunder Kristi Disciple den Ro og Sikkerhed, den Trøst og Kraft, den Overlegenhed og Udholdenhed i Livets Prøvelser og Trængsler, de faar ved deres Tillid til Jesu Kærlighed og Naade, hvor stor maa saa ikke Fuldendelsen være af det, som allerede i Begyndelsesstadiet er saa imponerende?

Derfor hør vi alle gøre alt, hvad vi formaar, for at faa, bevare og forøge det kristne Haab i os. Er der nogen, der lever i svær Synd og er skilt fra sin Gud og eneste Frelser, saa skal han bede om den angerfulde og hofærdige Tillid til Jesus, som den gode Røver paa Korset følte sig opfyldt af ved Synet af den døende Frelser. Saa vil han sikkert høre de trøstefulde Ord: »Ogsaa du kan være med mig i Paradiset.«

Hører nogen til de mange vaklende Sjæle uden rigtig Tro paa Guds Magt og Godhed og Troskab, saa skal han bønfulde sin Frelser om at udfri ham af den uværdige og farlige Tilstand, saa han indser og bekender, at Gud er stærkere end alle vor Frelsers og Lykkes Fjender.

Ligner nogen den dovne Tje-

ner, som nedgraver sit Talent og ikke vil øve sig i gode Gerninger for at vinde det evige Liv, saa skal han fordybe sig i Apostlen Petri Ord: »Brødre, vær saa meget desto ivrigere for ved gode Gerninger at gøre jeres Kaldelse og Udvælgelse urokkelig; thi naar I gør det, vil I aldrig snuble, for saa skal der i rigt Maal gives jer Adgang til vor Herres og Frelseres Jesu Kristi evige Rige« (II. Petr. 1, 10—11).

Men hvad med dem, som elsker Gud af et oprigtigt Hjerte? Jo, de skal bede om et saa stærkt Haab og en saa urokkelig Tillid til Guds Hjælp i tunge Timer, som Kristi velsignede Moder havde og bevarede, da hun som Smerternes Moder stod under Frelserens Kors. *F. K.*

21. Søndag efter Pinse

PERSONLIGHED

Den onde Fjende gør sig den største Umage for at berøve os Forløsningens Frugter. Hans Væsen er Had til Gud og Mennesker. Aldrig er vi sikre for hans Anslag. Naar han intet har udrettet med sine mod det sanselige Menneske rettede Fristelser, kommer han med Fristelsen til et Sindelag, som er i direkte Modsætning til Guds Riges inderste Væsen, og som er des farligere, fordi den let kan optræde under Skin af Retfærdighedsfølelse og Karakterstyrke. Det er Haardhed overfor Næsten, det bevidst nærede, bitre Nag, Uforsonligheden, som ikke vil tilgive. Vort Naadeliv, som jo ene og alene er kommet i Stand ved vort Gældsbrevs Udslettelse i Kristi Blod, forsvinder atter, naar vi ikke selv højmodigt brænder Gældsbreve, naar vi ikke selv halvfjerdsindstyve Gange syv Gange af Hjertet tilgiver vore Brødre. Den, som ikke lever i Kærlighed, har ingen Plads i Guds Rige; thi Guds Rige er Kærlighedens Rige. Den onde Fjendes Angreb er jo farligere, jo mere skjulte de er. Det er et groft Selvbedrag i sin egen Haardhed og Uforsonlighed kun at ville se Ret-

færdighedsfølelse (*Evangelium, Epistel*).

Ved egen Kraft kan vi ikke vinde Sejr. Vi maa bede. Da vil noget af den guddommelige »Pietas«, som vi jo er blevet Genstand for, sikkert ogsaa komme over os, og fri for Selvbedragets og Egenkærlighedens Lænker vil vi i Gudhængenhed kunne gøre Kærlighedens Gerninger (*Oratio*).

Tilvisse maa vi taale saa meget af vore Medmennesker, at der let kan indsnige sig Nag i vore Hjerter; men lad os dog ikke blive hængende ved denne Verdens Ting, lad os rette Blikket mod Gud og se alt i Evighedens Lys. Saa finder vi Ro og Trøst (*Graduale*).

Hvor underfuld viste sig ikke Guds Førelse af Israelitterne, da de vansmægtede i Ægyptens Trældom, hvorfra de omsider blev befriet (*Alleluja*).

Alle Sorger, der kommer over os, alle Forfølgelser og al Forsmædelse fra Menneskenes Side har en dyb Mening i det guddommelige Forsyns Plan. Jobs Eksempel læ-

rer os det. Derfor skal vi ikke bære Nag til vore Medmennesker, men tillidsfuldt, med uforbeholden Hengivelse lægge vor Skæbne i Guds Haand (*Offertorium*).

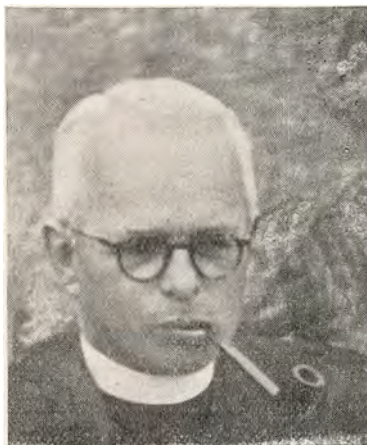
Hemmeligheden ved, at vi i alle Forfølgelser, trods den Uret, som gøres os, kan bevare vor Ro, ligger i den urokkelige Tro paa, at den himmelske Fader til enhver Tid fører os i Visdom og Kærlighed. Overfor denne Tro svinder Nag og Bitterhed (*Introitus*).

Det hellige Offer, som atter og atter meddeler os Forsoning fra Guds Side, skænker os ogsaa Kraft til at kunne forsone os med vore Medmennesker og saaledes virke vor Frelse (*Secreta*). Vi maa ikke lade Hævnlysten komme op i os. Eukaristien fylder os jo med Kærlighed. Vi skal ikke selv søge at komme til vor Ret, men overlade det til Gud, som vil staa inde for os. Vi er ikke skabt for dette for-gængelige Liv, men for Udødeligheden (*Communio, Postcommunio*).

P. Wolfgang Czernin O. S. B

25 Aars Præstjubilæum i Vejle

Omend Tidspunktet paa Grund af de ydre Forhold ikke er særlig velegnet, vil Vejles Katolikker fejre *Pater W. Op de Coul's 25-Aars Præstjubilæum* nu førstkommande Søndag. *Pater Op de Coul* er Hollænder og præstevedes i Averbode i 1919. Allerede Aaret efter Præstevielsen kom han her til Landet,

P. W. Op de Coul. O. Præm

først som Præst i Næstved, senere i Esbjerg, derpaa som Sognepræst i Nyborg og Vejle, hvor han har virket siden 1929.

Paa de forskellige Poster har *Pater Op de Coul* ved sit vindende Væsen formaaet at gøre sig afholdt og skaffet sig mange Venner, selvfølgelig ikke mindst i Vejle, hvis Sognepræst han var Aarene 1929—37, indtil helbredsmæssige Aarsager tvang ham til at trække sig tilbage.

Ved sin Fratræden som Sognepræst udnævntes *Pateren* til Ordensforstander for Præmonstratenserne i Danmark, en Stilling han stadig beklæder.

Især for Ungdommen betyder *Pater Op de Coul* meget. Han har ikke blot gjort uhyre meget for de unge i hans eget Sogn, men er en virksom Kraft i det jyske Ungdoms-Samarbejde. — Det storstiledede østjyske Ungdomsstævne 1939 har *Pateren* Hovedæren for.

Ad multos annos!

↑ Samtlige Tagets Gader, begrænset af Rækværker, fører hen mod Centralkuplen (i Baggrunden)

»Oppe paa Peterskirkens flade Tag er der en lille Gade, som er brolagt med Mursten, og ved dens Sider er der opført smaa Hytter. I Gaden ser vi alt, hvad der hører til en Gade. Der findes et Springvand, og der er Æsler, Kørrer, Værksteder og Boder med Grøntsager. I denne By ovenpaa Kirken bor ikke saa faa Mennesker.«

En Spadseret

Disse »æventyrlige« Oplysninger fandtes i en af min Barndoms Geografibøger — og selv om der er et Skridt herfra og til Virkeligheden, er en Tur paa Peterskirkens Tag dog en Oplevelse.

*

Peterskirken er Kristenhedens største Kirke, og dens enorme Dimensioner, dens kunstneriske Skønhed og den storslaaede Kuppelkonstruktion har bragt den i et sagnagtigt Ry. Det er imidlertid ikke blot Kirkens Indre, der har foraarsaget dette Ry; ligesaa fuldendt skønt som Kirkerummet virker dens vældige, harmoniske Ydre med den majestætiske Krone, som Michelangelo satte paa dens Hoved. Kæmpe-Kuplen med dens fine Inddeling og de dristige Linier gælder med Rette for at være Verdens skønneste. Et Besøg i den evige Stad er som Regel for enhver Fremmed uløseligt forbundet med en Tur op paa Peterskirkens Tag, og først heroppe bliver man helt klar over Tagets og Kuplens Kæmpedimensioner. Peterskirkens Tag forekommer en som en stor Plads, hvor man kan foretage afvekslingsrige Spadsereture. »Pladsen« ligger i en Højde af ca. 40 Meter, og naar

← Indleveringspostkontor paa Taget

skirkens Tag

Tekst:

JØBE

★

Fotos:

J. RIDENTI (1)

JØBE (2)

ARKIV (4)

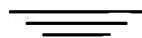
man staar her oppe, gaar det først rigtigt op for en, hvor enorme Apostelfyrsternes Statur faktisk er. Heroppe findes endvidere et Indlevingspost-kontor for Poste Vaticane og en hel Del Mennesker, der daglig er beskæftiget ved Kirkens Vedligeholdelse, tilbringer hele deres Tilværelse heroppe. De to flankerende Kupler forekommer en — sammenlignet med Centralkuplen — som Dværge ved Siden af en Kæmpe, hvis Kors rager op i en Højde af 141 M. Fra Basilikaens Tag fører Vejen videre op til Kuplen, og efter at have passeret Kuplens ydre Trappe, naar man gennem lange og stejle indre Gange op til det gigantiske Bygningsværks øverste Spids. Menneskene nede paa

(Stultes Side 671)

← Et Kig nedover Tagene

↑ Den evige Stad breder sig for vort Blik

← Set nede fra Peterspladsen forekommer Statuerne paa Taget smaa, men heroppe ses de i deres rette Størrelse

→ Menneskemyrer og Lilleputbiler

Kloster-Detektiven

af H. S.

(22)

Da Broder Justus senere paa Dagen ankom til Keilands, fik han Pater Albert til at fortælle om Kokken. Kane var født i Keilands og havde fra sit 8. Aar gaaet i Missionens Skole. Han var blevet døbt af en indfødt Præst, Pater Andreas Mgidi, og efter ham havde han taget sit Navn, Andreas. I de sidste Skoleaar havde han været Køkken-Dreng hos nogle Søstre i Nærheden, og da disse opdagede hans Interesse for Kogekunsten, havde de uddannet ham til Kok. I Aaret 1927 havde han giftet sig, men var alligevel blevet boende paa Missionsstationen. Pater Albert havde altid haft megen Tillid til ham og roste i høj Grad hans Ærlighed og Retskaffenhed. Tillige var han saa optaget af at gøre godt mod Missionærerne, og han var stadig lige ivrig i sin Omsorg for dem, nu da han var blevet gift.

Da Broder Justus havde hørt denne Lovprisning, slog han i sin Notitsbog en tyk Streg over Kokkens Navn og bestemte sig til en Dag at gøre ham en Glæde, maaske især fordi han fra Begyndelsen havde mistænkt ham mest.

Kort efter denne Samtale ringede Telefonen. Pater Albert tog den.

»Hallo — — Jo, det er Keilands Mission. — Om De kan tale med Br. Justus fra Cosimvaba? Ja, sagtens, han er netop ankommet hertil. Et Øjeblik!« —

Broderen tog nu selv Telefonen.

»Hallo, ja det er Harry. God Dag, Hr. Kriminalinspektør. — — De har opdaget den omtalte Mand! — Storartet! Og? — — Ja, det havde jeg ogsaa tænkt, — — naa, da, da, saa meget!« Og nu hørte Br. Justus kun efter i længere Tid, indtil han i Forbavselse udbrød: »Ih, du store Kineser! — — — Ja, det var sandelig store Nyheder. — — Og jeg som troede, at det hele vilde strande nu. — — — Tværtimod,

siger De — — Naa, men jeg gaar altsaa videre — — — Ja, det haaber jeg. Men Kredsen er jo blevet betydelig mindre. — — — I alle Tilfælde giver jeg Dem Besked, naar Sagen er til Ende. Hvis jeg kan komme til Queenstown selv, saa gør jeg det, men ellers skriver jeg. — — Ja, ja. — — Ja, og hjertelig Tak for Hjælpen. Farvel.«

— — »Hvad skal det dog betyde,« sagde P. Albert, »man spørger efter Br. Justus, og saa siger De: ja, her er Harry!«

»Det kommer af, at den Herre kender mig bedst under mit tidligere Navn. Jeg hed Harry Tyne, før jeg indtraadte i Klosteret.«

»Saa-aah!« udbrød Præsten. Men netop som han vilde til at spørge videre, ringede det til Middagsmaaltidet. Sammen gik de i Tavshed ind i Refektoriet. Pater Hippolyt og Broder Bonaventura var allerede kommet. Man bad Bordbønnen og satte sig til Bords. Men da Læsningen af den hellige Skrift var tilende og Tegnet til Tavsheds Ophør var givet, kunde P. Albert ikke længere styre sin Nysgerrighed.

»Sig mig, Br. Justus, hvad har De at bestille med Politiet i Queenstown?«

»Aah,« svarede Broderen undvigende, »en lille Sag, om hvilken jeg endnu ikke ved, om den er til nogen Nytte.«

»Naa, men — af Deres Samtale kunde jeg da forstaa, at det drejede sig om en bestemt Person, og om Overfaldet i Zigudu. Jeg har undret mig meget over, at Pater Hubertus ikke har ladet Politiet tage Affære i den Sag.«

»Aah, Pateren ved da nok, at vort lokale Politi intet havde kunnet udrette. Drive Skatter ind o. l., det kan det vel præstere, men ellers — — —«

»Det har De nok Ret i. Men det forekommer mig, at P. Hubertus

har sat hele sit Haab til Dem. Hvordan kan det være.«

»Naa, ja, jeg kan heller ikke nægte, at jeg nærer megen Interesse for Sagen. Men det kan man vel ogsaa tilgive et tidligere Medlem af Scotland Yard!«

»Ih, har De været det? Saa gaar der et Lys op for mig!« De to andre Bordfæller var ogsaa meget forbavsede over denne sidste Meddelelse. Øjensynlig var han steget meget i alles Agtelse.

»Naa, ja,« sagde Br. Justus, »en Beskæftigelse maa jo ethvert Menneske have. Og saa længe der er Forbrydere til, er det jo ogsaa nødvendigt at have Detektiver. — Forøvrigt har jeg kun været det i 4 Aar. Saa foretrak jeg jo at blive Lægbroder i vor Mission her.«

»Har De saa nogen mistænkt i Zigudu?«

»Mistænkt er jo saa stærkt et Ord. Har De nogen Formodning om, hvem der er Forbryderen, maa man hellere spørge. Thi mit Fag drejer sig mest om Formodninger. Man kan næsten sige, det er et Regnstykke, man har med at gøre. Men naar man ikke har større Vished, saa kan De maaske forstaa, at man nødig taler om, hvem man formoder er Tyven. De maa altsaa ikke tage mig ilde op, om jeg forekommer Dem noget hemmelighedsfuld. Det er nu engang nødvendigt i mit Fag. Hvad tror De for Resten, at Kokken, Andreas Kane, vilde have tænkt, dersom han havde vidst, at jeg havde haft ham mistænkt?«

»Saa-aah, har De kunnet mistænke hem?«

»Ja, ogsaa flere andre, som nu igen er ude af Sagaen.«

»Det maa De fortælle os i vor Rekreation i Eftermiddag!«

»Ja, gerne. Men lang Tid har jeg ikke. Jeg skal have skrevet et Brev, inden jeg tager herfra, og da jeg er nødt til at gøre Ophold i Hoita paa Hjemvejen, saa skal jeg ikke for sent af Sted.«

Sjælden har man moret sig saa godt, som i denne Rekreation. Den blev ogsaa noget længere end ellers og en hel Del længere, end Br. Justus brød sig om. Bagtefter sad han i Rektorens Værelse og skrev følgende Brev:

(Fortsættes)

En uforstaaende og ukristelig Protest

Ved et Tilfælde kom jeg i Besiddelse af *Dansk Kirkesangs Aarskrift 1944* og har som udenfor staaende med Interesse læst især Pastor Harald Vilstrups lodige Artikel »Salmehogssagen«. Alligevel var der for os ingen Grund til her at gøre opmærksom paa dette protestantiske Aarskrift, hvis ikke Pastor Mogens Buch (Samsø) i sin Omtale af Professor K. E. Skydsgaards Bidrag til VI Bind af »Haandbog i Kristendoms-kundskab«: *Kirkens Gudstjeneste* var kommet med en Bemærkning om vore Stillemesser, der efter min Mening ikke kan kaldes kristelig og i Dag, hvor protestantiske Kredse i Almindelighed gør sig Umage i at indtage en mere forstaaende Indstilling over for den katolske Kirke, ogsaa maa siges at være uforstaaelig. »I denne Sammenhæng — skriver Anmelderen — er det besynderligt at lægge Mærke til, at Skydsgaard under Behandlingen af den romerske Messe taler om Højmessens og slet ikke gaar ind paa Stillemessens og heller ikke fremhæver det utaalelige Misbrug af Herrens Indstiftelse, som i Middelalderen og fremefter i særlig Grad er forbundet med denne gudelige Mekanik. Der var og er virkelig noget at protestere imod, at være Protestanter, ved den romerske Messepraksis«. (S. 26).

Prof. Skydsgaard kender bedre end nogen anden protestantisk Teolog — og sikkert ogsaa bedre end Pastor Mogens Buch — den katolske Kirkes Gudstjenesteformer. Det er fejlagtigt af M. B. at mene, at Prof. Skydsgaard ikke kommer ind paa Stillemessens. Han behandler i 1. Kapitels 3. Afsnit udtrykkelig »Den romersk-katolske Messe«, d. v. s. Messen i Almindelighed, vel vidende, at den stille Messe kun i det Ydre, men ikke i det væsentlige er forskellig fra Højmessens og at hans Beskrivelse af Messen derdet gælder begge dens Former. Bortset herfra kan Pastor Mogens Buch dog være forvisset om, at Prof. Skydsgaard har saa megen Agtelse for vor stille Messe, der daglig hele Verden over læses af

over to hundrede Tusind Præster og værdsættes af fire hundrede Millioner Katolikker, at han — uanset sin protestantiske Rettroenheden — aldrig vilde nedlade sig til at kalde den for »gudelig Mekanik« eller »utaalelig Misbrug af Herrens Indstiftelse«. Ellers havde han nok benyttet »Haandbogen«s bredere Basis til at komme frem med slige Bemærkninger. Han ved desuden meget vel, at det i ikke ringe Grad netop skyldes de stille Messer, at vore Gudstjenester er relativt langt bedre besøgt end Folkekirken, og at de bl. a. er Medaarsag til, at ikke saa faa Ka-

tolikker, hvis kristne Alvor ogsaa for ham er hævet over enhver Tvivl, ogsaa paa Hverdage i stort Tal søger Guds Hus. Over for disse Kendsgerninger kan man ikke uden Ret spørge, om den i vore Kredse ellers ukendte Mogens Buch's Udtalelser overhovedet er kristelige, d. v. s. besjælet af Ret-sindighed og Ærefrygt for en Form af religiøst Liv hos andre, hvori der — naar alt kommer til alt — dog ogsaa findes »meget evangelisk Arvegods og ægte Udtryk for kristen Tro og Tilbedelse« (Skydsgaard).

Olaf V. Sørensen, Køge.

BREVE fra LÆSERNE

K. U. Klubberne

I Tilslutning til det af Herr J. Barfred Petersen i Katolsk Ugeblad Nr. 37 af 10. September 1944 fremsatte Forslag om Samling af K. U. Klubberne, vil vi gerne hermed fremsætte følgende Bemærkninger:

Vi synes ikke helt godt om Forslaget særlig ikke den Passus med, at Formanden selv vælger sin Kasserer og Sekretær, da det uvægerligt vil medføre at en bestemt Afdeling eller Klike bestemmer Farten.

Hvis Samlingen af K. U. Klubberne skal blive til noget, mener vi, at de nuværende Klubber maa ophæves, og der maa startes en helt ny landsomfattende K. U. Klub, der skal inddeles i Kredse efter Sognene, hver Kreds med sin Kredsledelse, der tager sig af det lokale Arbejde. Hver Kreds vælger en Repræsentant, der ikke behøver at være Medlem af Kredsledelsen, og disse Repræsentanter danner tilsammen Repræsentantskabet. Repræsentanterne samles engang om Aaret og vælger en Styrelse, der med Formanden eller Præsidenten i Spidsen udgør Klubbens øverste og højeste Ledelse, og der er intet til Hinder for, som Herr Barfred Petersen synes, at Styrelsesmedlemmerne kan sidde i hver sin Ende af Landet, da

Arbejdet i Styrelsen sikkert ikke bliver større end det sagtens kan foregaa pr. Korrespondance, og om fornødent kan den jo ogsaa træde sammen et Par Gange om Aaret. Man maa nemlig huske paa, at Samlingen af K. U. K. i det væsentlige kun er noget, der skal virke udadtil, selvfølgelig skal Kredse arbejde sammen, hjælpe hinanden og udveksle Idéer, men dertil har vi jo Repræsentantskabet.

Forslaget kan synes lidt drastisk, særlig med Hensyn til Ophævelsen af de nuværende Klubber, men det vil sikkert være nødvendigt, da Klubberne rundt om i Provinsen har lige saa mange og forskellige Navne, som der er Byer. Og for at faa det hele ensartet og landsomfattende, maa der begyndes helt fra Grunden.

Forslaget kan sikkert først gennemføres efter Krigen, og derfor kan vi heller ikke rigtig billige, at man i København ikke kan vente saa længe med at gennemføre Ting som Emblemforslaget, som ingen af K. U. Klubberne kunde blive enige om, hvorefter Amager selv lavede et Emblem og Frederiksberg nu ligeledes har antaget det samme Emblem. Hvis K. U. Klubberne i København allesammen efterhaanden antager samme Emblem, bliver det øvrige Land jo

(Fortsættes Side 670)

Liturgisk Kalender

Naar der er to Tal i Parenteserne, gælder det første Side tallet i den store Messebog, det andet Nummeret i Søndagsmessebogen.

Oktober.

22. S. 1) 21. Søndag e. Pinse (744 (grøn) —73); 2. Bøn: Om de helliges Forbøn ([120]); 3. Bøn: Om Troens Udbredelse (Søndagsmessebog Nr. 129) 4. Bøn*); Præf. (521).
23. M. † Feria (744—73), uden (grøn) Gloria og Credo; 2. Bøn: Om de helliges Forbøn ([120]); 3. Bøn: For alle afdøde troende (1140); 4. Bøn: Efter frit Valg; alm. Præf. (525).
24. Ti. St. Rafaël, Ærkeengel (hvid) (1118); 2. Bøn*).
25. O. † St. Chrysanthus og St. Daria (1121); 2. Bøn: Om de helliges Forbøn, 3. Bøn: Efter frit Valg, 4. Bøn*).
26. T. † St. Evaristus (1122); 2., (rød) 3. og 4. Bøn som Onsdag; Apostlenes Præf. (524).
27. F. Vigilie (1121); 2. Bøn: (violet) Gudsmoder ([90]), 3. Bøn: For Kirken ([123]) eller For Paven ([122]), 4. Bøn*).
28. L. St. Simon og St. Judas, (rød) Apostle (1124—120); Apostlenes Præf. (524).
29. S. 22. Søndag e. Pinse. — (hvid) KRIST KONGES FEST (1130—121).

1) Søndag den 22. Okt. — Missionssøndagen — afholdes i alle Kirker og Kapeller Kollekt for Troens Udbredelse.

NB. Naar der ikke er angivet nogen Præfation, læses alm. Præf. (525).

*) Om Fred eller For Paven ([122]). — Bønnen om Fred findes i K. U. Nr. 30, 1943, samt i Søndagsmessebogen Side 550.

Katolsk + Ugeblad

„Katolsk Ugeblad for katolske Kristne“ sammensluttet med „Katolsk Ungdom“

Udgiver: „KATOLSK PRESSE“

Redaktion: H. D. T. KIÆRULFF

(ansvarhavende) og J. BERG

Nørrebrogade 27 C, København N

Mandag og Fredag Kl. 15-16, Tlf. Nora 61 66

Ekspedition og Kassererkontor:

o Sankt Ansgars Forlag, Bredgade 67, København K. Tlf. Palæ 4777, Kl. 10-12 Post-Giro Nr. 57042

Annønceafdeling: Klosterstræde 23, Tlf. Central 6245. Postgiro 3608

Abonnementspris 2,75 Kr. Kvartalet. Norge og Sverige 14 Kr. om Aaret, øvrige Udland 18 Kr. om Aaret. Abonnement tegnes paa Bladets Ekspedition eller ethvert Postkontor.

BØGER ≈

Kirke og Lægekunst

Vilhelm Møller-Christensen: »Middelalderens Lægekunst i Danmark« (Munksgaard. 247 S.)

Roskidelægen, Dr. Vilhelm Møller-Christensen, hvis fortjenstfulde Udgravningsarbejde i Æbelholt Klostreruiner flere Gange blev omtalt i Ugebladet, har udgivet et digert Værk om Middelalderens Lægekunst i Danmark. Denne rigt illustrerede Bog er i første Linie beregnet for Læger, men har dog ogsaa Bud til Læsere, der interesserer sig for denne bestemte Side af Landets Historie og især for Kirkens Arbejde i de syges Tjeneste. Man finder her bl. a. udførlige Oplysninger om de gamle Munkeordenes Lægegerning og deres Klosterhospitaler, Kirkens almindelige Stilling til Lægevidenskaben, dansk gejstlig Lægevirksomhed i Middelalderen, Relikvi- og Helgendyrkelse som Hjælp for Sygdomme. Dr. Møller-Christensen kommer til det Resultat, at den katolske Kirke maa regnes for den egentlige Bærer og Udøver af Middelalderens teoretiske og praktiske Lægekunst. Det var ogsaa først og fremmest gennem Kirken, at den gamle græsk-romerske Lægevidenskab fra Oldtiden blev overleveret de følgende Generationer. Paa den anden Side sørgede Kirken ved drastiske Bestemmelser for, at Lægekunsten og dens praktiske Udøvelse ikke tog Overhaand over det egentlige Sjælesorgsarbejde.

Man kan kun glæde sig over Kirkens store Indsats paa Lægekunstens og Sygeplejens Omraade. Det var en konsekvent Videreførelse af Oldkirkens kristne Barmhertighedsarbejde. Men der findes ogsaa mindre tiltalende Ting, der

med Rette virker frastødende, og som er en mørk Plet paa denne Periode i Kirkens Historie: den vidt udbredte religiøse Overtro og Relikvietyrkelsens Udvækster. — Bønner om Helbredelse og kirkelige Velsignelsesformularer blev ofte under Paavirkning af den gamle hedenske Tryllemedicin forvansket til magiske Ord og Formler. Og hvilke sørgelige Misforstaaelser Relikvietyrkelsen kunde udarte til, viser f. Eks. Fortegnelsen over Relikvieskatten i Roskilde Graabrøderkirke. Som troende Læge betvivler Dr. Møller-Christensen ikke Muligheden af mirakuløse Helbredelser, men det er en Misforstaaelse, naar han mener, at Relikvierne efter Datidens Opfattelse udvirkede Syndsforladelse. I Afsnittet om Tryllemedicin skelner Forfatteren ikke skarpt nok mellem Magi og Trolddom — som altid blev strengt fordømt paa Kirkemøderne, men alligevel var mest udbredt — og egentlige Bønner og Velsignelsesformler. De paa Side 32 citerede Vers til den hel-

... EN LANG RÆKKE

Institutioner med »Katolsk Ugeblad« og de katolske Forlag i Spidsen handler hos »Athene«, som gennem mange Aar har været Leverandør af Tryksager til den danske katolske Kirke

Athene

Svanemøsegårdsvej 4
København V
Central 11.313

Købke's Reproduktionsanstalt

v. B. JOHANSEN

Vester Voldgade 91 . Telefon Byen 75 38

Klicheer i fineste Udførelse

lige Apollonia er saaledes en ægte kristen Bøn. Naar der f. Eks. paa et Blad af et gammelt dansk Harpestrængshaandskrift staar følgende Vers: Kristus gav Ordene Kraft, Stenene Kraft, Urterne Kraft; Ordene en større, Stenene og Urterne en mindre, — saa er Meningen sikkert den, at Bønnen (Ordene) hjælper mest, men i Naturen (Stene og Urter) findes ogsaa helbredende Kræfter, som Skaberen selv har lagt i den. Det er en helt igennem kristen Opfattelse.

Mærkeligt nok har Dr. Møller-Christensen undladt at nævne den store Betydning, som de syges Salvelse har haft for det middelalderlige Menneske. Ifølge Kirkens Lære, som støtter sig til Skt. Jakobs Brev (5,14 f.), kan dette Sakramente give den syge ogsaa legemlig Velfærd, d. v. s. Lethed i Sygdommen og maaske endog Helbredelse, ifald det er tjenligt til Sjælens Frelse.

Alt i alt giver Dr. Møller-Christensen fyldige og velunderbyggede Oplysninger om sit Emne. Det er en nyttig, interessant og paalidelig Haandbog, som Forfatteren har tilegnet »Mindet om Roskildegængen Henrik Harpestræng i 700 Aaret for hans Død.«

Alfred Otto.

*

Misbrug af Matematik

E. T. Bell: Matematikens Mænd (Reitzel, 474 Sider).

Idéen er den at give en Oversigt over de Spørgsmaal, der gennem Tiderne har beskæftiget den matematiske Videnskab, men at gøre det gennem en Række Levnedsskildringer af de største Matematikere. Og det er jo udmærket, dermed faar Stoffet »human interest« og til Tider næsten dramatisk Kvalitet.

Men hvad vilde Matematikerne sige, hvis saadan en Bog var skrevet af en Kristen, der benyttede

Lejligheden til at »propagandere«? De vilde smide Bogen fra sig med en ærgerlig Bemærkning om, at de foretrækker Matematik for sig og Prædiken for sig. Og saa vilde den Kristne dog have den nærliggende Undskyldning, at de store Matematikere ofte selv har knyttet deres Matematik og deres Religion sammen og levet som troende Kristne.

Men hvad skal man saa sige til Mr. Bell, som ikke forsømmer nogen Lejlighed til at fortælle sine Læsere, at Religion er noget taabeligt noget? Og finder han ingen passende Lejlighed, saa trækker han en frem ved Haarene. Han synes ganske uvidende om, at samtlige Læsere er rystende ligeglade med Mr. Bells personlige Opfattelse af Religionen. De køber Bogen for at læse om Matematik og Matematikere. Er de store Matematikere ogsaa Kristne, saa bør det siges, og Biografens Opgave er at lade dette Faktum komme til den Ret, som de biograferede Personer selv tilkender det. I Stedet irriteres man af den ganske ligegyldige Forfatters fuldkommen fladpandede Angreb paa Religionen. Han skolemesterer nogle af Videnskabens største Mænd, fordi de har tilladt sig at tro paa Gud. Pascal f. Eks. karakteriseres »som en højt begavet Matematiker, som af sine masochistiske Tilbøjeligheder til Selvpinsler og nytteløse Spekulationer over sin Samtids sekteriske Stridigheder blev degraderet, til hvad vi nu vilde kalde en religiøs Neurotiker«.

Det gode Stof fortjente en bedre Skæbne. I Sammenligning med andre populære Matematik-Fremstillinger byder denne nemlig paa et fortræffeligt Overblik over de matematiske Discipliner og gaar — trods sin populære Form — ind paa moderne matematiske Problemstillinger, som ellers har været reserveret Fagfolk. Man lærer ikke Matematik af Bogen, men en

hel Del om Matematik. Og bedre Videnskab at kaste sin Kærlighed paa findes ikke.

Men ingen vil ofre Penge paa at se sin Tro sjoflet. Og derfor vil Kristne holde sig fra denne Bog ligesom fra den lige saa antireligiøse tendentiøse »Matematik for Millioner« af Lancelot Hogben. De vil som populær Indføring holde sig til A. Niklitschek's »Matematik for alle«.

H. D. T. K.

*

RADIO ≈

„Skrifteseglet“

Desværre er der nok mange, som ikke fik hørt Jan Lochers Debut-Hørespil forleden. Dansk Radio aflyttes jo ikke saa godt som før. Men det stærkt dramatiske Stykke, hvori en Morder ved — paa Skrømt — at aflægge Skriftemaal for en Præst, binder Munden paa denne, skønt det betyder, at Præsten selv mistænkes, holdt ellers Lytterne stærkt fængslet. Adskillige har af Stykket faaet en nyttig Lære om katolsk Skriftemaalspraksis, ligesom der var flere enkelte Replikker, der i næsten propagandistisk Form gav Besked om katolske Ting, f. Eks. om Askesens Nytte. Det var egentlig meget, at Radioen ikke havde ønsket Saksen brugt paa flere af disse Steder. Man kunde jo nok mærke, at den unge Forfatter endnu ikke er helbefaren Dramatiker. Bogsprog forekom i nogle af Replikkerne, og Logikkens røde Traad lod sig lidt for tydeligt mærke paa Bekostning af det naturlige Liv, men det var en lovende Debut man overværede, og vi har Lov til at vente en værdifuld Fortsættelse af dette nye katolske Forfatterskab.

L. H.

Katolske Begravelser

Benzon

aut. katolsk Bedemand

Alle Aftaler kan træffes i Hjemmet

CENTRAL 1868

Undervisning i LATIN og LITURGI

KURT S. THOMSEN

Kantor og Organist ved Sankt Ansgars Kirke
Rødteensvej 25, Hellerup. Telefon Gentofte 64

BREVE fra LÆSERNE

(fortsat fra Side 667)

tvunget til, i Kraft af Flertallet i København, ogsaa at antage det, hvis Samlingen af K. U. K. skulde blive en Realitet. Hvis Interessen for K. U. K.s Samling virkelig er saa stor, som Herr Barfred Petersen giver Udtryk for, maa man vente med at gennemføre Ting, som K. U. K. skal have fælles, til vi alle kan mødes og drøfte Sagerne.

Katolsk Ungdomsklub, Aarhus.

*

Man kalder mig Pessimist, fordi jeg har konstateret et Par Fakta. Men dertil tør jeg sige, at jeg i Reglen ser ualmindeligt lyst paa Tilværelsen, og mit Humør er yderligere steget et Par Grader, fordi Herr Barfred Petersen i Slutningen af sit Svar i Virkeligheden siger det samme som jeg, nemlig at Ungdomsforeningerne hver for sig bør gøre Arbejdet. Men det er jo netop det, vi allerede i Forvejen gør. Og vi har allerede paa Sjælland mange Gange, ja flere Aar i Træk, arrangeret store Haandboldstævner, hvor en Mængde katolske Klubber var indbudt, og hvor vi har lært mange sjællandske Katolikker at kende og Forholdene i deres Klubber.

Jeg skulde have udtalt mig saaledes om de unges aandelige Niveau, at Herr Barfred Petersen ikke ønsker at svare. Hertil vil jeg blot sige, at hvad jeg mener er, at de unge fra Byen gaar meget længere i Skole end Landboudommen og faar en mere alsidig Uddannelse end den, men dermed er absolut ikke sagt, at den aandelige Standard, ogsaa set fra katolsk Standpunkt, er ringere — tværtimod. —

Til Slut vil jeg fremføre, at vi aldeles ikke nærer nogen Frygt for Københavnerne her, men vi betragter alle katolske Klubber, baade Københavns K. U. K. og alle andre Klubber som vore gode Kammerater og fremfor alt som Trostfæller, der skal hjælpe hinanden med katolsk Aktion blandt Ungdommen.

Men min Anonymitet bevarer jeg, eftersom disse Ord ikke udtrykker min Mening alene, men adskillige andres ogsaa.

Venlig Hilsen og Tak for Diskussionen, som jeg hermed betragter som afsluttet.

En K. U. K. er fra Bøhlandet.

„Kom til mig“

Faa Dage efter Ugebladets Anmeldelse af den henrivende illustrerede Bønnebog for Børn: »Kom til mig«, fik jeg fra en god Ven et Brev, hvori der bl. a. stod:

»Den lille Bønnebog gør Lykke her. Du skulde have set en lille Episode under Højmessens: fire Børn i Alderen 5—7 Aar knælede — en Dreng og tre Piger. Drengen var den lykkelige Ejer af Bogen, men han delte broderligt Synet af de vidunderlige Billeder med de tre Piger, der skiftedes til at kravle over hinanden hen ved Siden af ham. Forøvrigt fulgte han rigtigt med i Messens Gang.«

Hvor er denne Situation talende, og hvor vækker den mange Barndomsminder hos en gammel Katolik, men ganske vist Minder i stik modsat Retning. Det var slet ikke nemt at være katolsk Barn her i Danmark for 50 Aar siden. Overvære Messen skulde jeg selvfølgelig, men hvordan? Klemt inde mellem Far og Mor fik jeg strenge Formaninger om at være stille — det kunde til Nød gaa den halve Time under en stille Messe, men Højmessens 1½ Time var selvfølgelig haabløs for en sprælsk Unge. Puf fik jeg fra den ene Side — kan du saa være stille, lød det fra den anden Side — alle Messebogens for mig uforstaaelige Billeder kendte jeg efterhaanden ud og ind, saa de kunde ikke mere interessere og berolige det urolige Gemyt. At nære Børn med voksen aandelig Kost kan aldrig under nogen Omstændigheder lade sig gøre — den maa tilpasses den barnlige Fattelvne og Fantasi.

Tænk om den lille »Kom til mig« var kommet til mig dengang for 50 Aar siden, da jeg var 5 Aar og saa gerne vilde! Jeg kunde have lært at følge Messen gennem Billederne ligefra Confiteor til Forvandlingens højtidelige Øjeblik, hvor Præsten løfter det gyldne Bæger højt i Vejret. 16 henrivende Billeder med de yndigste Farver taler saa umiddelbart og forstaaeligt til Barnets Øje, Sind og Hjerte, at jeg er vis paa, jeg vilde have været musestille og glad, om jeg dengang havde haft den Bog i Haanden under Messen.

Bogens øvrige 20 Billeder illustrerer et Barns naturlige, fromme Liv lige fra Morgenbønnens Knælen ved den lille grønmaalede Seng, Skytsenglens Vaagen over de to smaa midt i Storbyens Færdsel, Besøget i Kirken og hos den syge lille Dreng og til Aftenbønnen, hvor de smaa Engle svæver omkring Sengen — og saa Teksten til hvert Billede, saa ægte og smukt udtrykkes Sandhedens dybe Tanker i jævne Ord, der helt er tilpasset Barnets Verden — ja, jeg kunde blive ved, men det maa ses, det maa læses, det maa læres,

saa det kan blive Begyndelsen til det Fromhedsliv, som netop er saa uendelig naturligt for et lille Barn.

Jeg er glad, fordi jeg har Børnebørn og smaa Venner, jeg kan forære Bogen til, og hvis jeg ikke havde det, vilde jeg købe nogle Eksemplarer til Skolen her i Byen — selv om 2,25 er utrolig billig for den Bog, er der jo altid nogen, der ikke har Raad dertil, for uden Tvivl har den Bog sin Mission.

Forresten — spørger jeg Ugebladet — hvem er den utrættelige Forkæmper for de rette religiøse Børnebøger, som ogsaa staar bag denne henrivende lille Bog?« Hvorfor skal den, der forstaaar smaa Børn saa godt, skjule sig bag Anonymitetens beskedne Slør?

En Mor.

Hil dig, Maria!

I denne Maaned tager alle Katolikker Verden over med fornyet Iver Rosenkransen frem for at hylde Jomfru Maria, vor Moder i Himlen. For mange betyder det ikke noget særligt, men for dem, der har den levende Tro betyder det meget, ja næsten alt, at de kan hylde deres Moder. For at kunne bede med Kærlighed til Maria, kræves der nemlig mere end lige at lukke Bønnebogen op. Der kræves en stor, men samtidig ydmyg Erkendelse af Jomfru Marias Liv her paa Jorden og hendes Plads i Himlen, hvor hun virker for hver enkelt af os. Hvis man blot overvejer den Tanke, at Guds Moder vil være alt for os, fatter man straks Tillid til Maria. — Saa er der Maaden, hvorpaa vi ærer vor Moder, og den kan være mangfoldig; jeg skal blot omtale en enkelt, men meget vigtig Maade, nemlig Mariakongregationerne, især for Mænd (Damerne kan man undskylde i disse mørke Aftner). Det er et sørgeligt Syn at se, hvormange der ikke følger Marias Indbydelse til hver 8. eller 14. Dag at være sammen med deres himmelske Moder i Kirkerne blot en Time. For de fleste af os Mænd gives der ingen Undskyldning, og vi kan ikke kalde os Marias Sønner, hvis vi ikke staar i hendes Kongregation. Det er direkte at afslaa en Hjælp fra Jomfru Marias Haand. Hvem har Raad til at undvære denne Hjælp for sig selv og sin Familie. Vi maa jo ikke glemme, at vi som Fædre har Ansvaret for vor Familie, og det kan vist ikke lægges i bedre Hænder end Marias, hun som var Kvinden i det smukkeste og reneste Hjem her paa Jorden. Hun vil opnaa for den Mand og Far, der kommer til hende, at han faar det igen hundrede Fold, blandt andet ved at skænke Familien ny Kærlighed og Sammenhold. Det er en stor Hjælp, Maria her rækker os, og vi bør gribe den. Derfor slut op om Maria, for det er dig, Guds Moder venter paa.

Ved Festen i Anledning af Sct. Knuds Skoles 75 Aars Jubilæum

En dejlig Fest oplevede vi, der var med. Gensynet mellem de gamle Elever, der maaske ikke havde set hinanden, siden de var gaaet ud af Skolen, var hjertelig. Gamle Elever i alle Aldersklasser var mødt op. Der var mange Tildragelser, der skulde opfriskes. Over Bordene svirrede det med: »Kan Du huske — —?«

En Række Talere opfriskede Minder fra deres Skoletid og hylde de Skolebestyrere og Lærere, de havde haft. Desværre var der indtegnet saa mange Talere, at Talletiden tilsidst blev rationeret. Flere, der havde bedt om Ordet, blev slettet af Listerne paa Grund af den fremskredne Tid.

Derfor fik jeg ikke Lejlighed til at hylde den Mand, som jeg og mine samtidige paa Sct. Knuds Skole saa op til og holdt af, den retfærdige, forstaaende og kloge Skoleleder, Pater Kùpferle. Ved Jubilæumsfesten afsluttede Pater den lange Række af Talere med smukke, gribende Ord, der fremkaldte minutlangt Bifald.

I sin Tale mente Pater Kùpferle, at han nu var overflødig. Tværtimod!

Selv om Pateren ikke mere er Skolebestyrer, vil Sct. Knuds Skole endnu i mange Aar kunne drage Nytte af hans Erfaring og Klogskab.

Modtag derfor gennem disse Linier, kære Pater Kùpferle, Deres gamle Elevers oprigtige Tak. Vi haaber og ønsker, at De maa opleve at se Sct. Knuds Skole blomstre til Gavn for den opvoksende danske, katolske Ungdom.

Alex Brozek.

Spadseretur...

(Fortsat fra Midtersiden)

Petruspladsen er — set heroppe fra — som Myrer paa et symmetrisk Bræt, og set helt oppe fra Kuplen er de kun synlige som smaa sorte Prikker. Indtil 121 Meter kan man komme i Højden — og heroppe aabner der sig et vidunderligt Panorama for ens Blik: ovenover Hovedet

hvalver den blaa, skyfri Himmel sig, og for ens Fødder ligger den evige Stad paa de syv Høje. Man ser her Kirker, Monumenter og Paladser fra alle Historiens Perioder, antike, middelalderlige og nutidige — heroppe føler man for Alvor, at Rom er Verdens Midtpunkt, hvis Lige ikke findes.

St. Ansgars Sogn

Søndag 22. Oktober. Grundet paa Forholdene aflyses Ungdomsfesten. Sognets unge Mænd indbydes til Møde hos Pastor Alsing Kl. 19,30. Drøftelse under Ledelse af Redaktør Kiærulff. (Brød og Sukker medbringes).

Sakramentssovn

Torsd. 26. Okt. Kl. 20 N. K. U. Studiekreds.

St. Antoni Kirke

Onsd. 25. Okt. Kl. 20 Broderskabsmøde.

Jesu Hjerter Kirke

Sønd. 22. Okt. Kl. 8,30 Fællesskommunion for Immaculatakongr. Mand. 23. Okt. Kl. 19,30 unge Mænds Kongr. Torsd. 26. Okt. Kl. 20 Mændenes Kongr.

»Vor Glædes Aarsag«

aflyser indtil videre alle Aftenmøder. Vi afholder i Stedet Møde hver 3. Søndag i Maanedens, første Gang Søndag d. 22. Oktober Kl. 15. (Kun Møde i Kapellet).

K. U. K. København.

Paa Grund af Forholdene aflyses Aftenmøderne indtil videre. Nærmere i næste Nr. af Ugebladet.

K. U. K. Lyngby

Hyggeaften Lørdag d. 21. Kl. 20 i Lokalerne gl. Jernbanevej 1. Vi er indbudt til at deltage i Frederiksberg K. U. K.s Fest Lørdag d. 11. November. Billetter maa bestilles i god Tid hos Formanden.

Særtryk

af Andagten til Marias rene Hjerter (i Oktober Hefte af Jesu Hjerter Budbringer) kan faas for 1,50 Kr. for 100 Stk. ved Henvendelse til Budbringeren, Ryesgade 26, Aarhus.

En ugift Mand,

Snedker eller Husflidsmand, der kan lede et mindre Snedkerværksted i et alsidigt socialt Arbejde, søges. Der ydes fuldt Ophold og en maanedlig Løn af 150,00 Kr. Ansøgning bilagt Oplysninger bedes tilsendt

Forstanderinde Gerda Møller,
Saxogaard Settlement,
Saxogade 42.

KATOLSKE BØGER

Nylig udkommet:

Hans Bang: Erkendelse og Væren. En særdeles vigtig Bog. Skrevet paa Grund af Jacques Maritains Elements de la Philosophie I. En Forklaring af de grundlæggende Begreber i katolsk Tænkning; den kan med Udbytte læses af alle interesserede. 100 S. Kr. 6,50.

G. K. Chesterton: Du store Kineser! Køb i Tide denne vittige og morsomme Roman. Den vil snart blive udsolgt. Det er en umaadelig frisk Bog, som De med adskillig Morskab vil sluge ud i eet. Kr. 8,75.

Pius XII: Divino afflante Spiritu. Den nyeste pavelige Rundskrivelse i svensk Oversættelse. »Om bibelstudiernas tidsenliga främjande«. 34 S. Kr. 1,20.

Mère Saint-Jean Fontbonne.

En Beretning om den store, fromme Kvinde, der grundlagde St. Josefsøstrenes Kongregation i Lyon og genrejste Ordenssamfundet, (norsk). 283 S. Kr. 8,65.

Sankt Ansgars Boghandel

Bredg. 67, Palæ 4777, Giro 81851

C. W. Kronmann

GRUNDLAGT 1852

Jern og Staal . Rør og Fittings . Pumper . Centralvarme . Sanitet . Ilt og Gas Autogensvejseværker . Bolte og Møtriker . Tekn. Artikler
NYKØBING F. TELEFON 203

C. J. Schledermann & Sønner

MURERMESTRE . ENTREPRENØRER
Roskilde . Allehelgensgade 18 . Telefon 122

Jernbeton

Murermester ved Sct. Maria Hospital

Udfører Arbejdet ved „Hoffmanns Minde“

Charles Jørgensen

Glarmester

Landskronagade 14
Telefon Rylvang 54

O. Hansen & R. J. Møller

Bygnings- og Maskinsnedkeri

Frederiksborgvej 70 . Taga 918 . C. 1806
PRIVAT: Damsø 2642 og Taga 8196

Køb hos vore Annoncører

Udfører Arbejdet ved Aasebakkehus

N. P. Pedersen

Snedkermester

Bolbrovej 61 . Telf. Rungsted 42

Alex J. Hansen

Ingeniør . Entreprenør . Murermester

Hørsholm
Telefoner Hørsholm 45 . 497 . 645

Monies & Andersens Eft.

K. K. L. Simonsen

Højbroplads . St. Kirkestæde 3
Central 1325
Centralvarme . Sanitære Installationer

KOLDING

Slagterludsalget

Haderslevvej 7 . Tlf. 1951 . 1952

**1. Kl. Okse-, Kalve-
og Svinekød . Konservere**
Leverandør til St. Hedvig Klinik

ROSKILDE

Mønsterbageriet

Olsgade 17 . Tlf. 1365

*Anbefaler sig med 1. Kl.s
BAGERI & KONDITORI
Alt i Isanretninger og Dessertes*

ESBJERG

Kontantforretningen

M. R. Jørgensen

*Kongensgade 25-27
Alt i Sengeudstyr og Manufaktur
Lev. til St. Josephs Hospital*

AABENRAA

Niels A. Nielsen & Søn

Malermestre

Telefon 528
Farve- og Tapethandel
Lev. til de katolske Institutioner

Ledig

Brødrene Jensens

**Byggeforretning
og Cementstøberi**

NÆSTVED

Næstved Tømmerhandel

*ved T. A. Meding . Tlf. 1478 (3 Lin)
Trælast & Bygningsartikler*

C. Mortensen

Murermester

*Gallemarksvej 23 . Tlf. 1349
Lev. til kat. Menighed.*

N. Juel Pedersen

Glarmester

*Ramsherred 13 . Tlf. 158
Leverandør til St. Elisabeth Hospital*

Evald Nielsen

Malermester

*Tlf. 659
Ny Østergade 11
Leverandør til katolsk Menighed*

Herlufholm Dampmølle

og Brødfabrik A-S

*Telefon Næstved 31
Lev. til de katolske Institutioner*

Næstved Mælkeforsyning

*v Chr. Smedegaard, Kildemarksvej 35, Tlf. 1789
Lev. til Sct. Elisabeths Hospital*

R. RASMUSSEN

*Riddergade 4 . Tlf. 29 . Næstved
Lev. til Sct. Elisabeth Hospital*

Næstved

Kul- og Koks Kompagni

*Aktielselskab
Ny Havn . Telefon 1420*

Brændsel

Støbegods . Fourage

Fr. Brandt

Østergade 29 . Tlf. Næstved 71

Katolsk Ugeblad

29. Oktober 1944

92. Aarg.

Nr. 44

Fremskridt eller
Degeneration?

Ungarn

Henstilling til danske
Katolikker

Hospitals-Jubilæum

Martyrium

Oktoberdag i Dyrehaven

Det var ikke Vejret, men Kallenderen, der fortalte, at nu maatte Skoven have klædt sig i luende Pragt. Ved Indgangen til Dyrehaven viser det sig, at det slet ikke haster med Sommerens Afslutning; det meste af Skoven staar lige saa frisk som i mange Maaneder. Græsset er stadig grønt paa begge Sider af den hule Sti, som Cyklerne har slettet. Og Dyrene ser med uendelig Forbavselse paa den utidige Skovgæst. Længere henne ved Eremitagen er Efteraaret dog allerede et godt Stykke fremskredent. Solen — den sene Eftermiddagssol — hænger sig i de vinrøde Bøgekupler ude mod Taarbæk. Iøvrigt sidder Mennesker paa Bænkene ved Slottet og nyder dette gratis Sommertilæg; det er sjældent, man faar noget godt forærende i disse Tider.

*

Nede paa Sletten gaar Dyrene i spredt Flok og nyder Idyllen og Græsset. Hvor er der Fred over en saadan Hjord af mørke Pelse med den sjove lyse Plet for at kamuflere Hale? Der er en enkelt gulblond Hinde og et Par helt hvide, der her vist svarer til Flokkens sorte Faar. Nu og da stiger en klagende Lyd op

fra den græssende Hjord: et Suk fra Sletten op til Evigheden. I Udkanten gaar Hannerne og promenerer deres Gevir; det ser ud som om de gik og øvede sig stadig i at holde Balancen.

*

Eremitageslottet ligger her paa Bakken som Midtpunkt og Symbol for den fredfyldte Ro. Det er ikke til at vækkes fra sin Tornerosesøvn. Endogsaa den fløjtespillende Pan oppe over det udspringende Vindue er faldet i Søvn med Fløjten for Munden. Diana og hendes Fæller flytter sig ikke fra deres Sokkel fordi der kommer et Par Ryttere galopperende nede fra Peter Lieps. Det er ellers flotte Heste, der knejser med Hoved og holder Halen et godt Stykke fra Kroppen: de er lige til Cirkus eller Film. Derimod er baade de og deres Ryttere og Ryttersker for fornemme til at illudere Wild-West, selv om de styrter nok saa rask afsted over Grønsværen.

*

Disen trækker op. Den visker Sundet ud og absorberer Sveriges Kyst. Jeg flytter over til den anden Side. Solen bereder sig til at gaa i Seng i Lyngby. Den hænger som en rød Ballon mel-

lem to Skyer og sætter Ild i Frynser og Striber. Hernede sniger Disen sig frem fra alle Sider. Golfspillerne er ved at samle deres Grejer og overlader deres lysegrønne Bane til Havens faste Gæster. Der er kommet Uro over Dyrevrimlen. Hist og her farer et Dyr op som om det blev stukket af Smerte; det sætter i Løb og trækker en hel Strimmel med sig, ligesom en Traad, der bliver trukket ud af en Klynge. Det ene Suk er efterhaanden blevet til et dæmpet Orkester af Skrig, Grynt og Skralde, mens Handyrene løfter deres stolte Silhuet mod Aftenhimlen og udstøder brunstige Vræl, der maa sønderrive noget i deres Indre.

*

Det er vist paa Tide, at jeg gaar. Natten falder paa, og Dyrene skal have Lov at være for sig selv: de mørke Hanner vil snart træde frem paa Arenaen og jage de takkede Hoveder mod hinanden, mens Kampens Indsats, de strømlienede Hunner, i Maanebelysning staar i Klynger og skælver for sig selv.

En Flyvemaskine hænger bag om Løvkronerne og sender Støj. Jeg skal hjem, hjem til Krig, Had og Ødelæggelse. Bare man kunde skifte Ham og blive her blandt Dyrene, for der er dog baade Mening og Poesi over deres natlige Kamp, og i Morgen tidligt vil de gaa og græsse lige saa fredeligt paa Eremitagesletten.

S. W.

Munkemel

Benyt

HANDELSBANKEN

som Deres Bankforbindelse

KØBENHAVNS BRÆNDELS KOMPAGNI
KUL KØK KOKS
NØRREGADE 15 TELF. 9270

H. HINSCH - Brændselsforretning
VESTER 601 (Forh. N. P. NIELSEN) VESTER 601
VODROFF TVÆRGADE 4
KUL - KOKS - BRÆNDE

Ludvig Rasmussen
Garmester
I. P. Petersens Eftfl.
Lindegaardsv. 34, Charl. Ordr. 293

Brug
Pindstrup Tørvestrøelse

til Jordforbedring, Stald- og Fjerkræstrøelse eller Indskudsmateriale.
Pindstrup Mosebrug
Tlf. Pindstrup 13 (3 Lin.)
København: Central 8261
Forlang Brochure

Thor's kemiske Fabrikker A/S

Thorasvej 12, N.
Central 2910
1412

Alle Slags Sæber og Rengøringsartikler

Lev. til Hospitaler og Institutioner

ROBERT HANSEN

I. Kl.s Kød, Flæsk og Paalæg
Amagerbrogade 212 A. Amager 6390
Leverandør til de katolske Institutioner

Floralin flyd. Blomstergødning
giver frodige Planter og Blomsterrigdom
Bonalin-Kompagniet A/S, København F

Andr. Krøyer's Boghandel

v. Chr. Henningsen
Nørrebrogade 18 B . C. 6538
Papir . Stort Boglager . Fyldepenne
Leverandør til katolsk Centralskole

Støt Frank Andersens Fond
Giro Konto 1087

I. Tannenberg

Aut. elektrisk Installatør
Frederikssundsvej 148¹
Telefon Bella 384

C. & L. Tofte . V. Reusch

Blikkenslager
Aut. Gas- Vand- og Sanitetsmester
Sct. Poulegade 42. Telefon Palæ 533
Privattelefon Palæ 1373
Udfører Arbejdet ved Benediktinerindeklosteret

G. Garth-Grüner
Landsietsagsfører
Frederiksholms Kanal 6, Kbh.
Tlf.: 12,166 og 12,161

N. A. Nørgaard

Murermester
Vandtaarnsvej 7-9, Søborg
Telefon Søborg 1968

Gør Deres Indkøb hos M. Nielsens Eftf.

Viktor Nielsen

Frugt, Grønt, Konserver m. m.
Stenosgade 3, Vester 2319 x

HORISONTEN RUNDT

„En Henstilling til danske Katolikker“

Vi citerer Hovedindholdet af en Artikel i »Nationaltidende d. 15. ds. af Provst Hans Koch under anførte Overskrift:

»Af alle kirkelige Retninger er der næppe nogen her i vort Land, der har staaet saa stærkt som Værner af Religionsfriheden — dette Ord taget i allervideste Forstand — som vore romersk-katolske Brødre.

Jeg tror aldrig der indenfor de ledende katolske Kredse har været nogen Vaklen i saa Finessende. Det er ud fra den Forudsætning, jeg her henvender mig til disse Kredse, Lægmand og Gejstlige, i Anledning af et ganske bestemt Forhold.

I Spanien findes der nogle ret smaa protestantiske Menigheder. De nyder under det nuværende Styre ikke just mange af Religionsfrihedens Goder. Deres Skoler er blevne lukkede, deriblandt et ret stort Gymnasium i Madrid. Alle spanske Børn skal undervises efter den katolske Lære. Enhver evangelisk Daab, Vielse eller Begravelse møder Vanskeligheder, især i Provinserne, og kan kun med Møje gennemføres. Enhver Ansættelse i Statens Tjeneste kræver, at man bekender sig som Katolik, og selv Avancement i Forretningslivet vil ofte være vanskeligt for en ikke Katolik.

Det synes tilmed, som om der i Spanien fares værre og værre frem mod Protestanterne. Man har Indtryk af, at de end ikke tør skrive til deres Trosfæller i andre Lande. Nu i Krigens Tid har deres Vanskeligheder været særlig store. Derfor har bl. a. »Nødhjælpen til Europas evangeliske Kirker« sendt dem Hjælp. Kun en lille Part af denne er naaet frem, de fleste Penge er kommet tilbage. Og dog drejede det sig her om Folk, som kæmpede en haard Kamp for Tilværelsen.

Nu er det jeg vil henstille til vore hjemlige Katolikker, der har haft Lejlighed til i et frit Land, og overfor en Kirke, der under anderledes troende og tænkende al mulig Frihed, at kende og paaskønne Frihedens Goder, om I ikke kunde føle det som en Opgave at gøre en Indsats for religiøs Frihed i Spanien. Jeg ved vel, at man vil svare, at det er ikke Kirken, men Staten, der øver Tvang mod anderledes troende. Det er jo ogsaa rigtigt nok. Men det turde dog være uimodsigeligt, at det er Kirken og dens Præsteskab, der staaer bagved og helt billiger den Utaal-

(Stattes Side 679)

Historie-Filosofi:

Fremskridt *eller*

Degeneration?

Englænderne, som er en vidbegærlig Race, sender ugentlig fra alle Egne af Verden Spørgsmaal til en Gruppe anerkendte Ekspertes i mange videnskabelige og praktiske Fag, og disse Ekspertes forventes at kunne give Svar uden Betænkningstid. Jeg skulde tro, at det var den slettest mulige Maade at opnaa virkelig alvorlige Svar, men Ekspertes synes formentlig, at der ligger en vis Udfordring i de stillede Opgaver, og Spørgerne kan lide at høre deres Navne og Spørgsmaal udsendt i Æteren ...

Hvorfor har vi Degeneration?

I September var der en, som stillede dette Spørgsmaal: »Hvorfor er Musik, Arkitektur, Malerkunst, Moral og Tænkning i Degeneration over hele Verden?« Maaske man kunde have givet Svaret: »Det er de ikke!« Men Ekspertes gik ud fra den anførte Formodning som et Faktum, og til min store Interesse var de enige om at sige, at der ikke længere fandtes *een* fælles Kultur Verden over eller blot Europa over, saa at Kunstnerne ikke længere udtrykte en Aand, der lever *baade* i dem og deres Publikum (saaledes som Tilfældet var med f. Eks. dem, der byggede Domkirkerne), og at denne Forsvinden af den fælles og stærke Aand skyldtes Religionens »Sammenbrud«. Folket begærede derfor i mindre og mindre Grad det aandelige og mere og mere det sensationelle, og Kunstneren, som selv manglede Inspiration, gav Folk, hvad de ønskede, naar bare det betalte sig for ham.

Christopher Dawson

At der ikke længere findes en fælles europæisk Kultur er unægteligt. At dette staaer i Forbindelse med en Svækkelse af Religionen er ogsaa klart, idet den kulturelle Enhed ganske øjensynligt ophørte at eksistere ved Reformationen, da den religiøse Enhed brast. Men Spørgeren formodede, at der forelaa en *almindelig* Svækkelse af den moderne Kultur, og de, der svarede, forbandt denne med en *almindelig* Svækkelse af Religionen, og hvis jeg siger, at historisk betragtet kan man *altid* iagttage dette Forhold, kan jeg henvise til næsten enhver Bog af Christopher Dawson (f. Eks. »The Age of the Gods«, »Progress and Religion«), som jeg anser for at være den mest lærde og dog klare, filosofiske og dog moderne Forfatter, som i vor Tid er skænket engelske Læsere, hvad enten de er Katolikker eller ikke.

Renaissancen og Historien

Mærkeligt nok har man ikke altid søgt »historisk« Støtte for almene Tanker. Da Renaissancen blev beruset af sin Genopdagelse af Grækerne, vilde den kaste alt overbord, der var skel mellem ca. Aar 500 og Aar 1500. Det er ejendommeligt, at Ordet »gotisk«, som vi nu næsten kun anvender om Spidsbuestilen i Arkitektur, blev indført for at betegne noget »barbarisk«. Denne Arkitektur opstod især i Nordfrankrig (som Goterne ikke havde noget at gøre med). Goterne selv frembragte ingen Arkitektur og var i hvert Fald forsvundne 500 Aar før det, vi kalder Gotikken, blev almindelig. Men Renaissancen, der havde sløjft al Kultur fra Middelalder-

ren og Aarhundrederne inden denne (ikke blot den kunstneriske Kultur, men f. Eks. ogsaa den kirurgiske), den kaldte alt, som laa mellem Grækerne og den selv for »gotisk«, d. v. s. barbarisk. Dette Forhold naaede et Højdepunkt i Ludvig XV's »Store Aarhundrede«. Molière kunde skrive, at »gotiske Mindesmærker« var »afskyelige Uhyrer, født i Uvidenhedens Tidsalder«, og Voltaire skrev en latterlig Passage om den gotiske Regeringsforms »Kvælerlag«, som i 900 Aar havde kvælt den franske Aand. Saadanne Mænd vilde gerne have ofret Notre Dame eller endogsaa Chartres for Madeleine, og de vilde have beundret Marmorkirken og endogsaa Det kongelige Teater i København, mens de vendte sig med Foragt fra Kalundborg eller Hovedskibet i Roskilde Domkirke. Ja, jeg tror, at det var under Ludvig XV, at de sidste Spor af Clodevigs Basilika paa St. Geneviève-Højen blev ødelagt for at bygge det livløse Pantheon.

Rationalismen

Men i denne Periode var der ogsaa en intellektuel Forandring, som paavirkede Menneskers Holdning overfor *Historien*. Den skyldtes især Descartes. Hans Princip var dette, at hvad man saa klart, det var sandt. Man saa; man skulde ikke udforske. Men hvis rent intellektuelle Sandheder, der er sande for alle Mennesker og til alle Tider, var de eneste, der talte med, saa betød materielle Fakta og historiske Begivenheder ikke mere noget. Paa samme Maade had Plato sig fri for Harpernes Klimpren og Fløjternes Skrig for kun at kende Universets abstrakte Musik; og han vilde ikke mere se paa den stjernestrøede Himmel, for Stjernernes Opførsel var kun et sølle Udtryk for selve Bevægelsen som saadan. De store skolastiske Metafysikere blev befriet for denne Fare ved deres Tro paa Menneskevordelsen, der kastede dem midt ind i Historien, og midt i selve det 16. Aarhundrede saa St.

Theresa — der var »stor fra Hoved til Fod«, som Dominikaneren Bañez skrev — ingen *Adskillelse* mellem det højeste og det laveste, mellem Treenigheden og Vievandet.

Den amoralske Kamp for Tilværelsen

Skønt Descartes ikke fandt Følgeskab i sine fysiske Slutninger — han troede, at man kunde opbygge hele Universet af en eller to »klare Idéer« — saa blev Mennesker dog besat af Troen paa, at kun den uhjulpne Fornuft kunde give en tilstrækkelig udtømmende Verdensforklaring og sikre samfundsmæssigt Fremskridt, saa at Religionen (der indbefattede Begreberne »Tro« og »Aabenbaring«) ikke havde gjort andet end Fortræd. De troede, at Verden ved et pludseligt Spring var kommet fri af Lamelsen og ind i en Æra, hvor Tusindaarsriget vilde vise sig næsten med det samme. Men læg Mærke til, at de gjorde Fornuften til en Slags »Person«. Fornuften stod alene, adskilt fra alt andet som Verdens Dommer og Styrer. Men saa kom i England Herbert Spencer og Darwin, som satte Fornuften tilbage ind i Verden. Den var simpelthen noget, der var udviklet af en blind »Kamp for Tilværelsen«, en ganske a-moralsk, ja endog en forfærdelig og grusom Proces, og det var gavnløst nu at tænke sig, at den menneskelige Fornuft nogensinde skulde meste denne universelle Kraft, af hvilken den var et blot og bart Produkt. Og derfra naar vi ad denne Tankelinie til Mænd som Bertrand Russell, der ser Menneskelivet som en Bevægelse fra Mørke til Mørke frem til en undgaelig Dom; det bedste vi kan gøre er at bevare en »stolt Trods overfor de uimodstaaelige Kræfter, der et Øjeblik tolererer« os.

Videnskab og Moral

Fornuften forklarede intet og førte os intetsteds hen. Rationalismen havde faktisk, som Dawson siger, ødelagt Menneskers Tro paa Fornuften selv.

Hvis det lyder overdrevet, saa sig det saaledes: — Fornuften var i hvert Fald det Redskab, hvormed Mennesker frembragte de fysiske Videnskaber. Disse Videnskaber kunde faa en vis Kontrol med det materielle Univers og opdage Ting saasom Radiobølger, højeksplosive Stoffer og Flyvning. Men Videnskaben som saadan fortæller os intet om Moral — »hvordan jeg bør bruge saadanne Opfindelser«. Og hvis jeg ikke ønsker at vide, om det er forkert at sige en Løgn, saa gør Radioen mig det muligt at fortælle meget værre Løgne og at vildlede Menneskene langt værre, end om jeg ikke kendte til den. Verden giver os netop nu Synet af Videnskaberne, som bruges paa en Maade, der skaber Maksimum af Elendighed for Millioner. Derfor betyder Moralen noget. Men den fysiske Videnskab har ikke et Ord at sige om den. Derfor maa jeg søge andetsteds. Og derfor var det nødvendigt, at en Tidsperiode, som havde dyrket den fysiske Videnskab og ment, at Udvikling af den var nok til at sikre Fred, Lykke og Fremskridt, maatte blive en kortvarig Periode og ikke kunde ende med andet en Desillusionering og Ulykke.

Hegel

Selvfølgelig var der mange, som skrev Historie ogsaa i den franske, »filosofiske« Periode og derfor ogsaa i England, hvor Fornuft-Tanken fandt Anerkendelse, men straks blev anvendt til »Rationalisering« af Tilværelsen, hvilket i det konkrete betød Tilværelsens Industrialisering, ja dens Mekanisering. Men den ny historiske Anstrengelse blev ødelagt af to Grunde, skønt de begge rummede Troen paa det nødvendige og universelle Fremskridt. For det første var der — især i Tyskland — en Reaktion mod den mekaniske Videnskab; forskellige Filosofer betragtede paa forskellige Maader Historien om en gradvis Udfoldelse i Menneskenes Verden af en mystisk Kraft, der førte Mennesker fra Individual-

isme til Samfund — og i det konkrete til Staten. Hegel er maaske det bedste Eksempel paa disse Forfattere. Han kunde kalde Staten »Inkarnationen af den guddommelige Idé, saaledes som den findes paa Jorden« Dette er ikke meget forskelligt fra det stoiske Syn paa Romeriget og Kejseren selv, for Skæbningen udvirkede sig fuldkomnest i — inkarneredes i — Kejserdømmet, og Kejseren samlede Staten i sin egen Person. Heraf fulgte Kejser-Tilbedelse og Grunden til, at de Kristne (som ikke kunde tilbede Kejseren) blev betragtet som Samfundsfjender og »Hadere af Menneskeslægten«. Hegel paavirkede ogsaa Karl Marx, der selv troede, at Slægten uundgaeligt skred frem, skønt gennem Klassekamp, mod et proletarisk Utopia.

Biologisk Historieopfattelse

Foruden disse var der Mennesker, som studerede *Kulturen* mere end politiske Bevægelser. Men da de var besat af den biologiske Udviklingsteori, troede ogsaa de, at Mennesket var skredet frem fra lave Kulturformer, Tro paa Magi etc., gennem Religionen hen mod en Fremtid, der paa en eller anden udefineret Maade var endnu højere. Ulykkeligvis (som vi vil vise næste Uge) viser Historien intet af den Slags. Der har ikke været en saadan almindelig opadgaende Bevægelse, og der er ingen saadan. Der har været lige saa megen Degeneration som Fremskridt.

Spengler

Antagelig var det den forrige Krig, som fik Oswald Spengler til at skrive sin Bog om Vesterledens Forfald. Han betragter enhver Kultur som født, voksende, aftagende og døende ganske som det enkelte Menneske. Han mener, at enhver Kultur har en »Aand« eller indre Lov, som forbinder sauntlige dens Udtryk lige fra Filosofi til Mekanik. Derfor gives der ingen Civilisation, men kun »Civilisationer« (og i en af disse befinder De og

jeg os). Ingen Sandhed er sand for hele Verden. Disse Kulturer (han opregner otte — den ægyptiske, kinesiske, centralamerikanske, vest-europæiske o. s. v.) har intet at gøre med hinanden. Naar en Kulturs skabende Periode er forbi, saaledes som vor er det (efter hans Formening), er det eneste man kan gøre at bevare det eksisterende (i en Slags fossil Tilstand) saa længe man kan. Bort med Poesi og Malerkunst — organiser! Ingeniører, Finansmænd, impe-

riale Organisatorer! Selvfølgelig kan det ikke blive for stedse. En ny Kultur vil opstaa, og alt, hvad der gik forud, forsvinder. Ikke blot maa vi opgive Idealet om det konstante og uundgaelige Verdensfremskridt, men ogsaa Idéen om bestandigt Fremskridt i en enkelt Del af Verden — ja, hos os er Fremskridtet allerede omme. (Denne Bog udkom i Tyskland i 1920—22).

(Artiklen sluttet i næste Uge).

C. C. Martindale S. J.

Martyrium

Novelle af T. Fd.

»Ved du hvad — jeg havde det egentlig forfærdelig nemt, da jeg blev Katolik,« sagde Inger og saa fra de Rendemasker, hun var ved at standse paa sine bedste Strømper, op paa sin ældre Veninde.

»Nemt? Aah, dine Forældre var da temmelig mistroiske og ikke just venlige. Men naturligvis hjalp det, at de kendte mig i Forvejen, saa de ikke troede, at det, at du blev Katolik, var ensbetydende med, at du straks skulde i Kloster!«

»Naa — næh — — naturligvis var de ikke begejstrede, for de forstod jo ingenting, — men tænk, hvad andre maa lide for at blive Katolikker!«

»Vist saa — mange har det svært. Misunder du dem deres Martyrium?«

»Nej, jeg synes bare, jeg ligesom er kommet for let til det store og vidunderlige, som det er at blive Katolik.«

»Du havde maaske slet ikke kunnet tage alt for store Vanskeligheder — hvem ved? Det har Gud nok ordnet paa bedste Maade, tror du ikke?«

»Jo — naturligvis — men alligevel ...«

»Hvem er det saa, hvis Martyrglorie du gerne vilde have?«

»Uf — du er nu ækel! Martyr-

glorie! Og »misunde« sagde du før! Tror du virkelig saa slemt om mig?«

»Slemt — vist ikke nej — men vi Mennesker holder jo nu engang af at gøre os lidt interessante for andre, og navnlig for os selv, ikke?«

»Jeg har da aldrig gjort det, for jeg har ikke noget at gøre mig interessant af.«

»Nej, heldigvis er du for naturlig og fornuftig til det, selv om du et Øjeblik — — Naa, men hvem er det saa, der har lidt saa forfærdeligt?«

»Det er den kønne, lyse Frk. Hansen, — jeg ved ikke, hvad hun hedder til Fornavn; hun studerer Jura, tror jeg, eller Medicin ... eller ogsaa er det noget andet, men det er da for Resten ligegyldigt. Hun er lige blevet Katolik — —«

»Naa, nu ved jeg godt, hvem du mener. Hvorfra ved du, at hun har haft det saa svært?«

»Jo, jeg var hos Lassens, og der var en hel Masse Damer, mest ældre, og de fortalte om det. Tænk, hendes Forældre vilde jage hende bort, da hun sagde til dem, hun var blevet optaget! Hvis der ikke havde været Spærretid dengang, havde de smidt hende paa Gaden midt om Natten, og hendes Far sagde, han

vilde stævne Sognepræsten for Retten, og der var meget mere endnu; til sidst fik hun da beroliget dem en Smule, men hun har det stadig forførdeligt.«

»Hvor vidste Damerne det fra?«

»Det har hun selv fortalt; hun havde mødt flere af dem rundt omkring. De var saa oprørte. Men de var rigtignok ogsaa søde imod hende, da hun kom.«

»Naa, kom hun selv?«

»Ja, — og tænk, hun abonnerer paa de katolske Blade, men de maa ikke blive sendt til hende, for saa flaar hendes Far dem i Stykker! Hun havde lige været henne og hente Ugebladet og Catholica; dem skulde hun læse i Botanisk Have, og saa lod hun dem ligge, — maaske fik de saa deres Mission, sagde hun.«

»Hm.«

»Hvorfor sætter du saadant et underligt Ansigt op? Det *maa* da være sandt, naar hun siger det. Og tænk — hun kan næsten ikke komme til Kommunion, — men om Fredagen vil hun, og saa staar hun op Kl. 5 og lister sig ud; hun kan lige naa at kommunikere i 6-Messen og være hjemme lidt før 7, naar Forældrene staar op. Een Gang opdagede hendes Far, at hun havde været ude, men saa sagde hun, at hun havde været nede i Mejeriet, for Fløden var ikke kommet — — —«

»Det var ogsaa voldsom spændende. — I var vel meget optaget af det?«

»Ja, naturligvis, — og vi havde jo saa ondt af hende; hun ofrer vel nok noget for sin Tro!«

»Ved du hved, — jeg kender Mennesker, som har »ofret«, — ofret deres Stilling, ofret Ven-skaber, brudt Familiebaand for at gøre, hvad Gud kaldte dem til. Men de gaar stille med det, de har aldrig solet sig i Glansen af det, og de fortæller ikke til alle Sider om dem, der har gjort dem Uret, for de holder for meget af dem til at nedsætte dem i andres Øjne.«

»Aah, du er ogsaa saa overlegen! Naar man nu *trænger* til Medfølelse — — —«

»Saa søger man den Medfølelse hos en enkelt, der staar en nær! Man gaar ikke rundt og skildrer for hvem som helst, der gider høre paa det, hvor forfulgt man er.«

»Men hun er sød, hun, jeg her fortæller om.«

»Vist er hun sød — jeg har jo set hende — og hun kan heller ikke helt gøre for, at det er gaaet, som det er; hun hejpes jo ligefrem af de medlidende Sjæle op til at spille Martyr. Men fra først af er det hendes Skyld, og da hun ikke er noget Barn, maa hun vel ogsaa kunne bremse sig selv lidt. Det med Bladene, hun mødte op med, smager slem af Sensation.«

»Hør, ved du nu hvad! Der er noget, der hedder, at man ikke maa dømme, — men du fordømmer ganske roligt en ung Pige, du slet ikke kender.«

»Nej, det gør jeg ikke; men jeg ved tilfældigvis, hvor stærkt farvede hendes Skildringer er. Jeg ved, at Forældrene, som er fine, stiltfærdige Mennesker, ikke var glade for, at hun blev Katolik, — og det kan man jo hel-

ler ikke ligefrem forlange, de skulde være, — men sagde, at hun naturligvis maatte handle efter sin Samvittighed. Sikkert nok er der ved første Lejlighed faldet et Par skarpe, uoverlagte Ord; men der skete intet, der kunde gøre hende til Martyr. Og hvordan skulde det kunne gaa til, at en studerende ung Pige med sit eget Værelse ikke kan læse de Blade, hun vil, og maa finde paa Løgnehistorier for at kunne staa tidligt op og gaa i Kirke? Jeg tror, den lille Else Hansen nyder sig selv saa meget, at det ikke er helt sundt, og hendes medlidende Tilhørere, som udspreder Historierne og naturligvis ikke gør dem mindre interessante, ødelægger meget for hende.«

»Ja, naar du ved saa god Besked, saa — — —«

»Jeg ved, at du saamænd havde større Vanskeligheder hjemme end hun; men vær du glad for, at du ikke fandt paa at gøre dig selv til Martyr af den Grund. Men du er jo gaaet helt i staa med Strømperne! Stik mig hellere en, saa skal jeg se, hvad jeg kan gøre.«

Jesus Kristus XXXIX

„Jeg ser Himlen aaben“

Ovenstaaende Ord findes i Beretningen om Stefans Død og er et smukt Udtryk for det kristne Haab. Vi kender jo Kristi første Blodvidne. Apostelgerningerne fortæller om ham, at en ophidset Folkemængde greb ham og slæbte ham for det Høje Raad, hvor alle ufravendt stirrede paa ham, fordi hans Ansigt forekom dem som en Engels Ansigt, mens han stod og holdt sin Forsvarstale. Men i Steden for at bøje sig for Sandheden af hans Ord blev Jøderne forbitrede i deres Hjerte og skar Tænder ad ham. Kristi uforfærdede Sandhedsvidne skulde bøde med Livet for sin Tro og sin Bekendelse!

Ved hans Død skete der følgende. Opfyldt af Helligaanden saa Stefan op mod Himlen og fik Øje paa Guds Herlighed og Jesus staaende ved Guds højre Haand. Da udbrød han: »Jeg ser Himlen aaben og Menneskesønnen staa ved Guds højre Haand«. De gav sig til at raabe og skrige op og holdt sig for Ørerne og stormede alle som en ind paa ham. De jog ham ud af Byen og stenede ham. Vidnerne lagde deres Kapper fra sig ved Fødderne af en ung Mand, som hed Saulus. Saaledes stenede de Stefan, som paakaldte Gud og bad: »Herre Jesus, modtag min Aand«. Saa faldt han paa Knæ

og raabte højt: »Herre, tilregn dem ikke denne Synd. Med disse Ord hensov han i Herren. (Apg. 7,55—59.)

Vi ser altsaa, at Jesus, der viste sig for sin Tjener, var Stefans Haab netop i Livets sidste Øjeblik, da han, ved Tro, Haab og Kærlighed paa det inderligste forbundet med sin Frelser, udaandede sin Sjæl. Lad os derfor ved Hjælp af denne Begivenhed prøve at forstaa, hvorledes Jesus er Haabet for alle dem, som dør i ham.

Allerede i den Tid, da Stefan endnu var Jøde, gik han med store Forhaabninger i sit Hjerte. I det Gamle Testamente læste han jo ikke blot om Lovbud, men ogsaa om store Løfter. Som Løn for trofast Overholdelse af den Pagt, der var blevet sluttet paa Sinai Bjerget, havde Moses paa Herrens Vegne tilsagt enhver from og gudfrygtig Israelit Ro og Fred og mange lykkelige Aar her paa Jorden, endvidere Efterkommere, der skulde se den lovede Messias, og endelig Hjælp i hver en Fare og Nød. Gennem de senere Profeter havde Gud siden hen lovet Bønhørelse og Syndernes Forladelse, Beskyttelse for Dyden og Oprensning, naar nogen havde lidt Uret, men navnlig den Frelse, det Lys og den Fred, som den ventede Forløser skulde bringe. Da saa Tidernes Fylde nærmede sig, blev mange opfyldt af Længsel efter de Goder i det andet Liv, som der var Tale om i Visdomsbøgerne. Med stor Fortrøstning saa de hen til den salige Udødelighed, som den evige Gud stillede i Udsigt.

Dette var Stefans Haab i hans jødiske Tid. Da saa det lykkelige Øjeblik kom, hvor han blev Kristen, var det, som om det Ord: »Gør Bod, Himmerige er nær«, frembragte en umaadelig stor Forandring i hans Sjæl, i alle hans Tanker og Følelser. Saa nær, at Hænderne næsten kunde gribe den, stod jo nu Menneskets egentlige og endelige Bestemmelse, og i en allernærmeste Fremtid kunde enhver fra nu af vende hjem til Gud, alle Ting's Udgangspunkt,

se ham Ansigt til Ansigt og faa Del i hans egen uendelig store Lykke, Ære og Magt. Den lange Ventetid var forbi, een Gang for alle, fordi Rigets Konge, som skulde lukke Himlens Porte op, havde holdt sit Indtog og taget Sæde ved Faderens højre Haand. Livet her paa Jorden havde nu kun Værdi som en Forberedelse til det evige og som den afmaalte korte Frist, hvori man skyndsomst skulde komme i Besiddelse af Kristi Naade og gøre sig rede til Herrens Genkomst, først i Dødens Øjeblik og saa senere ved de dødes Opstandelse.

Med enestaaende Kraft greb disse kristne Tanker og Forhaabninger den unge Stefans Sjæl, som det tydeligt fremgaar af Apostelgerningerne. Sikkert har han i sin Glæde ofte bedt den Takkebøn, som Petrus har givet denne Form: »Lovet være Gud, vor Herre Jesu Kristi Fader, som i sin store Barmhertighed ved Jesu Kristi Opstandelse fra de døde har genfødt os til et levende Haab, til en uforgængelig, ubesmittet og uvisnelig Arv, som ligger gemt i Himlen til os«. (1. Pet. 1,3.) I hvert Fald indtog Stefan en meget betydelig Plads i den kristne Menighed i Jerusalem paa Grund af den overlegne Ro og Sikkerhed, den Uforfærdethed og Udholdenhed, hvormed han til Trods for alle Modsigelser og Trængsler forkyndte Kristi Glædesbudskab for sine Venner og Fjender. Ja saadan var altsaa den Kraft, som han øste af det kristne Haab i sin jordiske Arbejdstid.

Men hvad skete der saa med dette Haab, da hin kendte Time slog for ham, hvor Døden, den ubønhørlige Straf for Synden i Paradiset, er i Hælene paa os alle sammen og griber sit Bytte? Holdt det kristne Haab dengang, eller brast det? Selvbedrag og alle Illusioner brister jo ellers altid i det Øjeblik, hvor Evighedens Lod og Skæbne afgøres efter Sandhedens og Retfærdighedens hellige Krav? Lad os give Svar paa dette vigtige Spørgsmaal næste Gang. F. K.

Horisonten rundt

En Henstilling ...

(Fortsat fra Side 676)

somhed, der øves. Hvis der f. Eks. af Paven blev givet de spanske Brødre et Vink om at være mindre nidkære, bl. a. fordi det ikke virker styrkende for Katolicismens Prestige, saa vilde der dog maaske kunne udrettes noget.«

*

Hvis danske Katolikker skulde følge Henstillingen, maatte vi først i Forbindelse med vore spanske Trosfæller. Det er altid nødvendigt først at høre begge Parter i en Sag. Det kan i Øjeblikket ikke lade sig gøre, og derfor er Tidspunktet for Henstillingen uheldig valgt. Men vi ved dog saa meget om Forholdene i Spanien, at den derværende Protestantismes Holdning overfor Katolicismen paa ingen Maade lader sig sidestille med danske Katolikkers Holdning overfor hjemlig Protestantisme. Under den spanske Borgerkrig, hvor mange Tusinder katolske Præster, Munke og Nonner blev myrdet paa den mest bestialske Maade, stod spansk Protestantisme ikke paa disse Ofres Side. Den protestantiske Verdensopinion (udtrykt i de protestantiske Landes Presse) stillede sig næsten uden Undtagelse paa det Standpunkt, at de myrdede kun fik Løn som forskyldt. Det er ikke mærkeligt, om dette har sat sig Spor i den politiske Behandling af det protestantiske Mindretal. Det falder os ikke ind at tage Stilling til Borgerkrigens politiske Kamp, men de sidste Aars blodige Begivenheder i Danmark (det rene intet i Sammenligning med, hvad der skete i Spanien) og de dybe Kløfter, som er opstaaet deraf, gør det let forstaaeligt for os, at den spanske Borgerkrigs Saar endnu ikke er lægt.

Naar Krigen engang er endt, vil ogsaa dette Spørgsmaal antagelig finde sin Løsning. Vi ser jo alle hen til en kommende Fredsperiode, hvor Anskuelsernes Kamp vil blive ført med aandelige Vaaben. Ingen behøver da at være i Tvivl om, hvad de faa danske Katolikker vil bruge deres svage Indflydelse til.

▲ Benediktinerabbediet i Pannonhalma, grundlagt i 1001

➤ Budapest. I Bybilledet - tilhøjre - rager Sct. Stephans Basilikaen op over Byens Tage

Alverdens Interesse samler sig i Øjeblikket om *Ungarn* og *det ungarske Folk*, hvis Stolt-hed er dets tusindaarige Tradition, der ikke led noget Afbræk hverken i gode eller onde Tider, en Tradition, som idag forbin-der hele Folket med den hellige Kong Stephan, som skænkede det Enhed i Troen og gennem denne Enhed skabte den ungar-ske Stat.

Byzantinske Historikere har efterladt os det første Billede af Ungarn og dets Folk. I Farens Stund samlede Magyarerne de mange ungarske Stammer til en sluttet Enhed — og paa denne

konge Grunden til det katolske ungarske Rige. Og selv om Overgangen til Kristendommen viste Magyarerne Vej til en ny Skæbne, som knyttede dem uløseligt til Rom og den apostoliske Tro, maa man ikke glemme, at dette kun var muligt, fordi Jordhunden allerede var forberedt for en saadan aandelig Omvæltning. Stephans store religiøse og politiske Gerning, Kirkens Stilling gennem Oprettelsen af de mange Bispedømmer og Benediktinerordenens Virke havde imidlertid ikke haft saa umiddelbare og varige Følger, dersom Magyarerne ikke allerede havde ejet

➤ Katedralen i Szeged

Tekst
og
Fotos:
UNIVERSA

← Ungarske Folke-
dragter

en monoteistisk Indstilling. For bindelsen med Byzans og den romerske Kultur, den Vekselvirkning, der allerede i Kristendommens første Dage fandt Sted med den kirkelige Organisation, som bredte sig ud fra Rom og Konstantinopel, var medvirkende til at Magyarernes Tankeverden frigjorde sig fra enhver hedensk Indstilling.

Intet beviser dette bedre end et rask Blik paa Magyarernes Historie, ligefra de sejrri-
Kampe mod Hedenskabets
aktion umiddelbart efter Sct. Stephan den Helliges Død og
vore Dages nationale Begiven-

Et Par Ord om

UNGARN

dets Folk og Dynasti

Den hellige Stephans Statsattelse danner endnu i Dag indlaget for den ungarske Befatning; Arpadernes alvorlige Livsvandel fik en afgørende Indflydelse paa Folkets aandelige Holdning og var et lysende Exempel imod den Luksus og aandelige Forfald, der udgik det byzantinske Hof. Talrige Konger er udgaaet fra dette Huset. Efter Stephan og den hellige Emmerich fulgte den kongelige Ladislaus, der var udsendt af Paven til at befri det unge Land; omtrent samtidig opstod den hellige Elisabeth, den kristne Næstekærligheds Helgeninde, og den hellige Margarete, to Navne, der straaede paa den ungarske Himmel lige saa væsentlig for Nationerne som den Indflydelse, der udgik fra Arpadernes Hus og imidlertid ogsaa det irlandske Munkevæsen, og da

↑ Den hellige Ladislaus' Relikvieskrin

↑ Katedralen i Pécs (Fünfkirchen)

især Benediktinerne fra Cluny, der gennem deres Indflydelse paa Ungdommens Opdragelse kom til at forme hele Nationens Liv. Paa denne Maade fornaaede de ikke blot at forme den politiske Linie efter korolingisk Mønster, men blev endvidere retningsvisende for Arpadernes kulturelle Virke. Og det lykkedes at sammensmelte hele Folket til en Enhed, uden at dets medfødte Anlæg led nogen Brist. Karakteristisk er den intensive Byggevirksomhed, der kommer til Udtryk i Opførelsen af Kirker, Klostre og Skoler, lige fra den gamle Basilika i Pécs til Katedralen i Szegedin, fra det kongelige Slot i Budapest til Parlamentspaladset.

Traditionen har dybe Rødder i Ungarn. Regenten anses for den hellige Stephankrones Stattholder, og Ungarns residerende Biskopper er fødte Medlemmer af Senatet; Nationens højeste Værdighed, Ungarns Fyrst-Primas, indehaves af en Benediktiner.

Middelalderens Historie fortsættes i vore Dage, den tusindaarige Tradition lever videre: i

(Fortsættes Side 685)

Kloster-Detektiven

af H. S.

(23)

»Ærede Hr. Roody.

En Ven af mig, Mr. John Ballower, der i flere Aar har været ansat hos Dem, har faaet ny Stilling, og først nu hører jeg derom. Jeg selv har ogsaa faaet ny Adresse, efter i 1½ Aar at have været ansat i Casinvaba. Det vilde være mig kært, om jeg nu paa en eller anden Maade kunde give min Ven Besked, men da jeg ikke kender hans Adresse, saa beder jeg Dem høfligst have den Godhed at skrive til mig, om De ved, hvorhen John Ballower er rejst.

Paa Forhaand Tak for Deres Ulejlighed.

Deres ærbødige Harry Tyne.«

»Som De ser,« sagde Br. Justus til P. Albert, »har jeg underskrevet mig med Harry Tyne. Sandsynligvis vil der komme Svar i Løbet af et Par Dage, under dette Navn; jeg har skrevet min Adresse her til Keilands. Vil De mon sende mig Svaret til Zigudu, og hvis det er et Kort, da lagt i Konvolut?«

»Saa at ingen kan se, hvad der staar i det? Ja gerne!«

Klokken var allerede over 4, da Broderen steg til Hest og red til Hoita. Der vilde han besøge Elias Nyivana. Han traf ham hjemme og blev venligt modtaget. Snart kom ogsaa flere nysgerrige Naboer for at hilse paa Missionæren.

Nyiwana havde som ungt Menneske arbejdet i Diamantgruberne i Kimberley. Han var en god Fortæller, saa det var ikke kedeligt at høre paa ham, skønt Br. Justus jo kendte en Del dertil i Forvejen. Imidlertid havde Justus den store Glæde, at man for en Gangs Skyld ikke trakteredede paa Kafferøl. Dog

ingen kender Dagen, før Solen gaar ned«. Snart kom en af Gæsterne slæbende paa en Tønde af den frygtede Vædske, som han havde været hjemme at hente i Dagens Anledning!

I Almindelighed har en Missionær ingen særlig forvænt Gane. Det var heller ikke af den Grund, at Br. Justus sagde saa afgjort Nejtak til at drikke det. Men han havde ofte set, hvorledes Kafferne tilbereder Øllet. Særlig renlige er de ikke. Engang havde Justus set, hvorledes man i Mangel af et Kar, havde bygget en Vold af Kogødning og havde hældt Øllet indeni. Men slippe for at drikke kunde han alligevel ikke. Det vilde have krænkert Kafferne for meget. Lade være at skære Ansigt kunde han dog ikke, men derover blev Kafferne meget begejstrede og holdt det for et Bevis paa stort Velbehag. Men ved hver Mundfuld havde Missionæren den mærkeligste Fornemmelse i Maven. Der havde hans Detektiv-Arbejde hjulpet ham til en dejlig Omgang! — —

— -- Da Nyiwana havde talt i 2 Timer og Br. Justus havdet stillet ham flere Spørgsmaal, var han klar over, at han med Sindsro kunde stryge hans Navn af sin Liste. Efter en hjertelig Afsked red han hjem til Zigudu.

Og nu sad han hjemme hos Pater Hubertus og fortalte ham om sin Rejse, ikke mindst om det frygtelige Øl.

»Ja, jeg har det nu ligesaadan med det Øl, som De,« sagde Præsten. »Men jeg plejer at forsøge paa at forestille mig, at jeg sidder et helt andet Sted i Verden og drikker den lifligste Vin, og saa glider det ned.«

— Pater Hubertus — — — tror De paa Forudelser?« spurgte Broderen pludselig.

»Et mærkværdigt Spørgsmaal! Hvordan kommer De paa den Tanke?«

»Ja, jeg ved ikke, men det forekommer mig som om en alvorlig Begivenhed vil finde Sted. Og den Følelse ængster mig.«

»Det kommer vel af, at Forstanderinden derovre hos Søstrene har faaet Penge tilsendt i Dag, og saa frygter De et nyt Indbrud.«

»Ja, men det har jeg da ikke vidst før nu.«

»Naa, ikke? — For Resten var Sr. Xaveria her for lidt siden og skulde spørge fra Forstanderinden, om Pengene ikke kunde opbevares hos os i Nat. Hos os vilde de nok være sikrere, for 2 Gange i Træk brød Tyvene vel ikke ind.«

»Det var da klogt tænkt,« sagde Broderen.

»Saa-aah, synes De? Jeg svarede ellers, at jeg havde mere end nok af den ene Blamage, saa hun maatte hellere tage Pengene med sig igen. Men saa mener De altsaa, at vi hellere straks maa gaa over og hente dem igen.«

»De var nok sikrere her; men nu har Søstrene vel allerede fundet et saa godt Skjulested, saa ingen Tyv kan finde dem alligevel. Saa af den Grund er det vel ikke, at jeg føler mig saa beklemmt.«

»Nej, det kommer nok snarere af, at De har redet rundt hele Dagen — og af, at De har drukket Kafferøl! Men, lad os nu gaa ind i Kirken og bede vor Aftenbøn. Bøn er et godt Middel mod Angst.«

Men denne Gang hjalp Bønnen ikke. Derfor tog Broder Justus en Liggestol, da de atter kom tilbage til Huset, og satte den ind i sit Værelse. Han tog sine lange Ridestøvler af og tog nogle lette Sandaler paa. I Liggestolen vilde han tilbringe Natten, muligvis ogsaa sove der. Hvis han da kunde. Hans Tanker kredsede om den Efterretning, han havde faaet fra Queens-town: Mr. Ballower havde hævet 80 Pund i Banken dér og havde købt en Motorcykle til 104 Pund. Hvorfra havde han mon faaet de 24 Pund. Med det Forsæt at gennemtænke dette Spørgsmaal, sov han ind.

(Fortsættes)

*

GUDS EJENDOM

Kirkeaarets Afslutning maner os til at tænke paa vort Livs Afslutning og dermed paa Regnskabsaflæggelsen. Natur og Naade har præget Guds Billede i os; vi er Guds Ejendom. Har vi bevidst med hele vort Væsen, med vor Tanke og Vilje stillet os i Guds Tjeneste? Har vi altid trofast samvirket med Naaden? Det er det afgørende Spørgsmaal. Et sikkert Tegn paa, om vi i dette Liv er blevet os bevidst, at vi er Guds Billede, er Kærligheden. Hvis Kærligheden er bestemmende i vort Liv, hvis den virkelig er overstrømmende, saa er dermed Beviset sørt for, at vi har stillet alle vore Kræfter i Guds Tjeneste, at vi har givet Gud Æren og ikke egenkærligt vort eget Jeg. Kærligheden er den eneste Tribut, som Gud forlanger af os (*Evangelium, Epistel*).

Tanken paa Ansvarer kunde skræmme os og gøre os bedrøvede; men vi trøstes ved, at Troen viser os Guds uendelige Barmhertighed, der jo antager blot lidt god Vilje som Gerning. Eftersom alt afhænger af Guds Barmhertighed og ikke af vore Ydelser, maa vi ydmygt bønfulde og bede (*Introitus, Oratio*).

Naar vi er gode og kærlige mod vore Medmennesker og i hellig Guds frygt intet venter af os selv, men alt af Guds Hjælp og Beskyttelse, kan vi trøstigt se Regnskabsdag, Dommens Dag imøde (*Epistel, Graduale, Alleluja*).

Naar vi er os vor egen Skrøbelighed bevidst og som Følge heraf opfyldt af Tanken om Guds Storhed og Majestæt, træder vi i hellig Frygt frem for Gud i Bønnen, kaster os i hans Arme — bønfuldende om Hjælp, stoler paa, at han vil lægge os de rette Bønnens Ord paa Læben, eller rettere sagt, at han forstaar vor inderste Længsel og Bøn, selv om vi ikke formaar at forme alt i bestemte Ord (*Offertorium*).

Det hellige Offer vil lutre os mere og mere (*Secreta*). Styrket af den eukaristiske Spise og paa un-

derfuld Maade forenet med Gud kan vi des bedre bede om den guddommelige Barmhertighed, som vi vil trænge saa haardt til paa Dommens Dag. Eukaristien er det Middel, som styrker os, der er svage, mod alle Angreb paa vor Sjæls Frelse (*Communio, Postcommunio*).

P. Wolfgang Czernin O. S. B.

„Guds mærkelige Veje“

Dette er et Forsøg paa at lave en kristen Film. Det er al Ære værd, men Resultatet blev ringe. Handlingen er den spinklest mu-

lige: en brav ung Mand er kommet ind i en Slaphedsperiode. En ung Pige faar ham med til et kristeligt Foredragsmøde, og det rusker ham op. Efter en Strid forlader han sin fordrukne Far, arbejder haardt, klarer sin Svendeprovve som Snedker og forlover sig. Og Skuespillernes og Instruktørens Præstationer er paa samme yderst beskedne Plan.

Som Forkyndelse af Kristendom er Forsøget en meget tynd Suppe Etik — som naar K. F. U. M. er ringest. Vent en anden Gang til der foreligger et rigtigt Manuskript med Forstaaelse for Kristendommens Højder og Dybder og med Forstaaelse af, at Film kræver *Handling*. Hvor glade vore protestantiske Venner end er for Prædikener og Foredrag, maa de ikke tro, at Prædikener kan fotograferes, som det her er forsøgt.

Præstebubilæet i Vejle

Vejle Folkeblad skrev om Festdagen:

Paa Pastor Op de Couls Jubilæumsdag strømmede det ind med Hilsener og Lykønskninger. Jubilæet begyndte om Morgenens med en højtidelig Levitmesse i den med Efteraarets Farver overordentlig smukt pyntede Kirke, hvor alle Pladser var besat, og hvor saa godt som alle deltog i Altergangen. Gudstjenesten sluttede med Te Deum. Kirkens Forstanderskab indbød til en Fest om Aftenen, hvori Biskop Th. Suhr deltog.

Mange Gaver blev overrakt den afholdte Præst, bl. a. en større Pengegave. Skolens Sal var fyldt af en feststemt Menighed. Bankdirektør Klottrup holdt Festtalen, og desuden blev der talt af Sognepræst Fr. Vervoort, Fuldmægtig Fink Jensen, Maskinsnedker Sønderup Christensen, Maskinmester Wolff, Formanden for K. U. K. Harry Strandbæk og fl. Talernes Række sluttedes af Biskop Suhr. Jubilæren takkede hjerteligt for den Opmærksomhed, der var vist ham.

Biskoppen og jyske Præster til Jubilæet i Vejle

Liturgisk Kalender

Naar der er to Tal i Parenteserne, gælder det første Side tallet i den store Messebog, det andet Nummeret i Søndagsmessebogen.

Okt.-Nov.

29. S. 22. Søndag e. Pinse. — (hvid) KRIST KONGES FEST (1130—121); 2. Bøn: Søndagen (748); Krist Konges Præf. (1133); sidste Evang.: Søndagens (750).

30. M. Feria (748—74); 2. Bøn: (grøn) Om de helliges Forbøn ([120]), 3. Bøn: Efter frit Valg; uden Gloria og Credo; alm. Præf. (525).

31. Ti. Vigilie (1127); 2. Bøn: (violet) Om Helligaanden ([120]), 3. Bøn: For Kirken eller For Paven, 4. Bøn*).

1. O. ALLE HELGENS FEST (hvid) (1135—122); alm. Præf. (525). — Paabudt Helligdag.

2. T. ALLE SJÆLES DAG (1139 (sort) —123); de afdødes Præf.

3. F. † 3. Dag i Oktaven (1135— (hvid) 122); 2. Bøn: Om Helligaanden ([120]), 3. Bøn: For Kirken eller For Paven, 4. Bøn*).

4. L. St. Karl Borromæus (hvid) (1150); 2. Bøn: Oktaven (1135), 3. Bøn: St. Vitalis og St. Agricola (1150), 4. Bøn*).

5. S. 23. Søndag e. Pinse. (grøn)

NB. Naar der ikke er angivet nogen Præfation, læses alm. Præf. (525).

*) Om Fred eller For Paven ([122]). — Bønnen om: Fred findes i K. U. Nr. 30, 1943, samt i Søndagsmessebogen Side 550.

Katolsk + Ugeblad

„Katolsk Ugeblad for katolske Kristne“ sammensluttet med „Katolsk Ungdom“

Udgiver: „KATOLSK PRESSE“

Redaktion: H. D. T. KLEHULFF

(ansvarhavende) og J. BERG

Nørrebrogade 27 C, København N

Mandag og Fredag Kl. 15-16, Til. Nora 61 66

Ekspedition og Kassererkontor:

C/o Sankt Ansgars Forlag, Bredgade 67,

København K. Tlf. Palæ 4777, Kl. 10-12

Post-Giro Nr. 57042

Announceafdeling: Klosterstræde 23,

Tlf. Central 6245. Postgiro 3608

Abonnementspris 2,75 Kr. Kvartalet. Norge og

Sverige 14 Kr. om Aaret, øvrige Udland 18

Kr. om Aaret. Abonnement tegnes paa Bladets

Ekspedition eller ethvert Postkontor.

Jubilæum

paa Sct. Elisabeths Hospital

Forstanderinde, Mater Gennadina, fejrer sit 50 Aars Ordensjubilæum Søndag den 29. Oktober. Hun er født i 1874. Kun 19 Aar gammel fik hun Søsterdragten i Neisse-Schlesien, Søstrenes Stamhus. Hun kom derefter til Moderhuset i Breslau, hvor hun fik sin fuldstændige Uddannelse, ikke blot i de Pligter, som paaheviler en barmhjertig Søster, men ogsaa en særlig Undervisning i Sygepleje.

I 1906 blev hun af Generaiforstanderinden sendt til København til Elisabeth Søstrenes Hus paa Kastanievej. Her paalager Søstrene sig den ambulante Sygepleje.

Efter at have været Forstanderinde der i flere Aar kom hun 1930 som Forstanderinde til Hospitalet paa Amager. Her fik hun et mangesidigt Arbejde overdraget. Under hendes Ledelse blev Hospitalsbygningen udvidet og indrettet efter Nutidens moderne Krav. Ved denne Lejlighed blev Søstrenes private Bolig indrettet i en særlig Fløj af Bygningen. I den øverste Del af denne blev et af Landets smukkeste Kapeller opført. Tillige blev der med hendes praktiske Sans bygget et moderne Vaskelhus samt

I hine Dage hørte jeg en Røst fra Himlen, som sagde til mig: Sælige er de døde, som dør i Herren. Allerede fra nu af siger Aanden: De skal hvile efter deres Arbejder, men deres Gerninger følger dem.

Alle Sjæles Dag,

3. Messes Læsning.

Emanuel Jensen & H. Schumacher

Murer- & Entreprenørforetning A/S

Rygningspriser, Jernbeton, Murerarbejde, Dampskorstene, Kedelindmuring, Isolering, Kloakarb.

Johs. Schrøder, Entreprenør

L. Schumacher, Murermester

Godthaabsvej 142. Kbhvn F, Centr. 968

Indgang fra Vesterbølvej

VALD. FOERSOM

AMAGERTORV 27. TELF. CENT. 4310 - BYEN 4310

ALLE GUMMIVARER TIL HOSPITALER OG SYGEHUSE

LEVERANDØR TIL KATH. HOSPITALER.

Boliger til Hospitalets Personale. Ydermere oprettedes en Elevskole for Sygeplejersker, og den fik Statens Anerkendelse.

Deraf kan man se, at hun ikke har skuffet sine Foresattes Tillid. Til Trods for sin Alder er hun til Stede overalt, hvor Pligten kræver hendes Nærværelse. Hun tager Vare paa alt og ser til, at alt bliver udført paa bedste Maade. Hendes Personlighed er præget af en Relfærdighedssans, som alle hendes undergivne anerkender.

En vis Humor og Mildhed gør Adgangen til hende let og utvungen for dem.

Mater Gennadina kan se tilbage paa sin Gerning med Tak til Gud. Maatte alle gode Gavers Giver skænke hende endnu mange vel-signelsesrige Aar.

P. D. Steidl, C. Ss. R.

UNGARN...

(Fortsat fra Midtersiden)

Begyndelsen af Magyarernes Historie var det Benediktinerne, der bragte Folket den katolske Tro og formede Nationen, og i det sidste halve Aarhundrede oplever vi en Genopblomstring af de religiøse Ordener, der udøver en velgørende Indflydelse paa alle det ungarske Livs og den ungarske Kulturs Omraader. Størsteparten af den magyriske Ungdom — saavel de mandlige som den kvindelige — har modtaget deres Opdragelse af katolske Ordensfolk til Gavn for Nationen. Men bortset fra denne overordentlig vigtige Indsats paa det kulturelle Omraade, udøver de religiøse Ordenssamfund et stort Apostolat i social og karitativ Henseende.

N. P. Rostrup

Katolske Begravelser

30 Aars Erfaring

Valkendorfsvej 34-36

Tlf. 778 - 728

Ungarn er et af de Lande i Europa, der hyppigst er undergaaet territoriale Forandringer; Krig og Fred har ændret Grænserne og snart formindsket, snart forstørret Landets Areal. Efter Løsrivelsen fra Østrig styres Ungarn af en Rigsforstander og i 1930 — fra hvilket Aar de

sidste tilgængelige (og paalidelige) Oplysninger stammer — talte Kirken knapt 7 Millioner Tilhængere eller omtrent 70 % af Landets Indbyggere. Ungarn var da delt i 3 Kirkeprovinser med ca. 4500 Gejstlige og et omtrent tilsvarende Antal Ordenssøstre. Landet over fandtes en Række Seminarier samt 22 teologiske Lærestalter; desuden eksisterede der indtil Krigens Udbrud et katolsk Fakultet ved Universitetet i Budapest.

To katolske Romaner

Daniel-Rops: Død, hvor er din Sejr? (Mort, où est ta victoire?) En vægtig katolsk Roman, som overalt af den franske Kritik er blevet modtaget med Begejstring. En ung Piges Kostskoleungdom, hendes Kærlighedsoplevelser og ulykkelige Ægteskab, som truer med at nedbryde hendes Mennekeverdighed. Bogen er en passioneret Bekendelse til Kristendommen som det moderne Menneskes eneste Redning. 457 S., Kr. 12,50.

François Mauriac: Veje mod Havet. (Les chemins de la mer). Oversat af Burge Rudbeck. Med sublim Kunst skildrer den store Forfatter to Familier, som just staar i Begreb med at forenes ved et Giftermaal, da et Selvmord sætter Begivenhederne i Gang — hvorledes de reagerer, naar det gælder Kampen om jordisk Gods og Position. 285 S., Kr. 8,25. Vælskhd. Kr. 16,00.

Sankt Ansgars Boghandel

Bredg. 67, Palæ 47 77, Giro 81851

SPØRGEKASSEN

Paaklædningsspørgsmaal

Hvad vil man regne for passende Paaklædning for Følget ved et Messebryllup, hvor Bruden er i hvid, lang Kjole og Brudgommen i Kjole og hvidt. Jeg mener, at Damerne skal være i Hat og Overtøj, men hvad med Herrerne, skal de helst møde i Smoking eller almindeligt Tøj, især da den katolske Del af Familien gaar til den hellige Kommunion under Messen. Det bemærkes, at Følget ikke straks skal med hjem med Bruden, men først senere paa Dagen samles til en Festlighed. »Thy«.

Svar: Den rette Paaklædning er Jaket og høj Hat. Men i vore Dage er det jo ikke alle, der er i Besiddelse af disse Beklædningsgenstande, og saa maa de bruge almindelig blaalt Tøj. Smoking kan som Aftendragt ikke benyttes, da et Messebryllup fejres om Formiddagen.

BOGHYLDEN

Bang, Hans: Erkendelse og Væren. Vejledning i Aristotelisk-Skolastisk Filosofi. 99 S.	6,50
Maritain, Jacques: Art et Scolastique. 312 S.	4,35
Distinguer pour unir ou Les degrés du savoir. 919 S.	14,70
Frontières de la poésie et autres essais. 226 S. ...	3,55
La philosophie de la nature. 148 S.	5,40
Quatre essais sur l'esprit dans sa condition charnelle. 267 S.	4,85
Réflexions sur l'intelligence et sur sa vie propre. 380 S.	9,45
Maritain, Jacques et Raïssa: Situation de la poésie. 161 Sider	4,20
Scheeben, M.-J.: Les merveilles de la grâce divine. 528 S.	16,80
Longny, Jean de: A l'ombre des grands ordres. Histoire, Spiritualité, Constitution des huit principaux Tiers-Ordres. 376 S.	5,25
Moreau, É. de: Saint An-schaire. 158 S.	7,15

ARNOLD BUSCK
International Boghandel
Kjøbmagergade 49
Telefon C. 2453

A/S HANNIBAL SANDER

Grundlagt 1812

Farveri og kemisk Tøjrensning
Central 605

Emdrup

København

S. L. Møllers Bogtrykkeri

Dansk Reproduktionsanstalt

Rosenørnsallé 29 . København V
Telefoner: 42 95, 13,504, 22 07

Støt „Katolsk Ugeblad“s Annoncører!

Katolske Begravelser

Benzon

aut. katolsk Bedemand
Alle Aftaler kan træffes i Hjemmet
CENTRAL 1868

*God Vask
- Geismar Vask*

Telefon Central 246 (7 Led.)

R. I. P.

Vi har mistet vor elskede Mand og Fader, Overbetjent i Kriminalpolitiet,

Valdemar S. K. Kallan

Odense, den 21. Oktober 1944.

Maria Kallan og Børnene.

Den kære afdøde anbefales til de troendes Forbøn.

En Tak og en Rettelse

Idet jeg takker for al den Opmærksomhed, der er blevet mig til Del paa min Jubilæumsdag, vil jeg samtidig gøre opmærksom paa en fejlagtig Meddelelse i Ugebladet. Det er ikke mig men Pastor Th. Vervoort der er Ordensforstander for Præmonstratenserne i Danmark.

Th. W. Op de Coul O. Præm.

Sygeplejerskeforbundet

Den 18. Oktober samledes vi Sygeplejersker til Retræte paa St. Josefs Hospital. Trods de urolige Tider, vi oplever, var der god Tilslutning.

Pater Coenen talte til os om den Bøn, der skal bære vort Liv — vi skal besinde os inden vi beder, saa Bønnen ikke bliver en Skuffelse for os. Vi skal komme til Gud med alt: Bekymringer, Fristelser og i vor Lykke. Vi skal gaa til Gud under alle Forhold og i Tillid. Guds Nærhed viser os vor Usselhed, og sand Bøn kræver Mod.

Vi hørte i de følgende Foredrag om *Syndserkendelse* og *Synsbeholdelse*. Vi skal lære Kontrol med og bringe Orden i vort indre Liv.

I Rekreationen drøftede vi aktuelle Spørgsmaal og efter det sidste Foredrag samledes vi i Kirken og sang og bad vor Bøn.

Det var godt at være sammen om aandelige Spørgsmaal en hel Dag, midt mellem hverdagens Slid!

En Tak til St. Josefs Søstre, der saa gæstfrit husede os og oven i Købet og ganske uventet inviterede os paa en dejlig Middag! Der var en Ro og Stilhed omkring os, som man ikke skulde tro var mulig paa et stort, tætbeholdt Hospital.

Deltager.

Bønnens Apostolat

Intentioner for November: Større Forstaaelse for De syges Salvelse — Missionen paa Madagaskar og de omliggende Øer.

St. Ansgars Kirke

Krist Konges Dag, Sønd. 29. Okt. Kl. 10 Levitmesse med Prædiken, Kl. 17 Rosenkransandagt og sakramental Velsignelse med Indvielses-

bøn til Jesu Hjerte. 1. Nov., *Alle Helgens Dag*, Kl. 7 og 8 stille Messe, Kl. 10 Pontificalmesse. Andagten bortfalder. 2. Nov., *Alle Sjæles Dag*, Kl. 7, 8 og 9 stille Messe, Kl. 10 Levitrekviemmesse. 3. Nov. Kl. 8 Sonemesse til Jesu Hjerte, Kl. 14 Tilbedelse af Altrets højhelige Sakramente indtil Andagten Kl. 18.

St. Mariæ Kirke

Søndag d. 29. Okt., *Krist Konges Fest*, Kl. 10 Levitmesse med Festprædiken ved Pater Keller. Onsdag d. 1. Novbr., *Alle Helgens Fest*, Kl. 7 stille Messe, Kl. 9 Højmesse, Kl. 19,30 Kongregationsmøde for Mænd. Torsd. 2. Novbr., *Alle Sjæles Dag*, Kl. 7—9 stille Sjølemesser, Kl. 9 Rekvem. Fredag d. 3. Novbr. Kl. 13,30—17,30 Tilbedelse, Eukaristisk Forening, Kl. 17,30 Andagt.

Jesu Hjerte Kirke

Sønd. 29. Okt., *Krist Konges Fest*, Kl. 10 Levitmesse, Kl. 17,30 unge Mænds Kongr. 1. Nov., *Alle Helgen*, Kl. 6, 7, 7,30 og 8,15 stille Messer, Kl. 10 Levitmesse, Kl. 19,30 Festandagt. 2. Nov., *Alle Sjæle*, stille Messer Kl. 5,30—8,00, Kl. 8,15 højtidelig Requiemsmesse. 3. Nov. Kl. 6 Sonekommunion.

Katolsk Vestre Kirkegaard

Alle Helgens Dag, 1. Nov. Kl. 16 Andagt for de afdøde med Prædiken og Bønprocession. *Alle Sjæles Dag*, 2. Nov. Kl. 9 tre Sjølemesser; Kommunikanter maa underrette præsten før Messen.

Sakramentskirken

Sønd. 29. Okt., *Krist Konges Fest*, Menighedens Fælleskommunion. *Alle Helgen*, 1. Nov., Kl. 6½ stille Messe, Kl. 8 Højmesse med Radioprædiken af Pater Heggum S. J. *Alle Sjæle*, 2. Nov., Kl. 6½ Rekvemmesse, efterfulgt af endnu to Messer. Ligeledes Kl. 8.

St. Therese Kirke

Alle Helgen, 1. Nov., Kl. 7 og 8 stille Messe, Kl. 9 Højmesse (ingen Messe Kl. 11). *Alle Sjæle*, 2. Nov., Kl. 7, 7,30 og 8 stille Messe, Kl. 9 højtidelig Sjølemesse.

St. Andreas Kirke

Alle Helgen, 1. Nov., Messer Kl. 6,30, 8 og 10. Andagt Kl. 19,30. *Alle Sjæle*, 2. Nov., Messer fra Kl. 6, højtidelig Requiemsmesse Kl. 8, stille Messe ca. 8,50. Andagt Kl. 19,30. 3. Nov. Tilbedelse hele Dagen, Andagt Kl. 19,30.

St. Knud Lavards Kirke

Sønd. 29. Okt., *Krist Konges Fest*, Kl. 7, 8 og 9 stille Messe, Kl. 10 Brudevielse i Forb. med Høj-

messen, Kl. 16 Rosenkransandagt. *Alle Helgen*, 1. Nov., Kl. 7 og 8,30 stille Messe, Kl. 10 Højmesse, Kl. 17 Andagt paa Sorgenfri Kirkegaard. *Alle Sjæle*, 2. Nov. Kl. 6,30 og 7 stille Messe, Kl. 7,30 Requiem. 3. Nov. Kl. 19 Korsvejsandagt.

St. Antoni Kirke

Alle Helgen, 1. Nov., Kl. 7 stille Messe, Kl. 9 Højmesse. *Alle Sjæle*, 2. Nov., Kl. 7 og 7,30 stille Messe, Kl. 9 sunget Rekvemmesse.

Radiogudstjeneste

fra Sakramentskirken *Alle Helgens Dag*, Onsdag d. 1. November Kl. 8. Højmesse med Prædiken af Pater G. Heggum S. J.

Optagelse i

Eukaristisk Forening

Hs. Excellence Biskoppen foretager højtidelig Optagelse af nye Medlemmer fra Sct. Ansgars Sogn, Sct. Andreas Sogn og Sct. Mariæ Sogn Søndag d. 5. November Kl. 15 i Sct. Ansgars Kirke. Foreningens øvrige Medlemmer opfordres til saa talrigt som muligt at give Møde ved denne Ceremoni. Damerne bedes huske deres Tilbedelsestid. Fredag d. 3. November.

D. K. K. F.

minder alle Præster og Sygeplejersker om, at en Kreds af Damer har paataget sig at besøge katolske Patienter paa Hospitalerne. Henvendelse til Sekretariatet, Grevinde E. Scheel, Pileallé 23 A, Tlf. 7091.

K. U. K. København.

Søndag d. 19. November Kl. 14 pr. »Den røde Sal«, Stenosgade 4. Kort Studiekredsmede, Emne: »Bibelen alene?« Kapitel 1 efter Grundbogen »Den rette Kristentro«. Indleder: Lotte Fobian og Carl-Vilh. Hein Jensen. De 2 Minutter: Sven Pehrsson. Kaffebord, Underholdning. Praktisk Arrangement: Gruppe IV. Afregning for Sct. Knuds Gilderne Kl. 13,30.

K. U. K. Amager.

Paa Grund af de ugunstige Tider ser vi os nødsaget til at henlægge vore Møder til Søndag Eftermiddag. Første Møde finder Sted Søndag d. 29. ds. Kl. 14 pr., det bliver Fællesmede, og Underholdningen arrangeres af 4 af vore Medlemmer. Det praktiske Arrangement: Gruppe I.

Slut op om Foreningen og Du vil altid faa nogle gode Timer sammen med katolske Kammerater.

Leverandører til den nye Præstegaard og Menighedssal i St. Mariæ Sogn

Th. P. Stillinge

Tømremester
Sejrogade 15
Tlf. Ryvang 1225

LEDIG

AALBORG

M. Thomsen Støtt

Entreprenør og Murermester
Kong Christians Allé 6
Telefon 1992

HORSENS

Installationsforretningen »Lyset«
Torvet 10 . Telefon 618

Alt udføres i Installationer
Alt haves i Lamper og Lysekroner
Alle Reparationer, hurtigt, godt og billigt
Installatør for Sct. Joseph Søstrene

Melkælderer"

" Smedegade 91 . Horsens . Telefon 2893
Alt i Mel - Gryn - Foderstoffer
Leverandør til Sct. Josephs Hospital

H. F. Caspersen

BAGERI

Sønderbro 71 . Telefon 1074
Leverandør til Sct. Josephs Hospital

S. Henningsen

Slagtermester

Katteundet 22 . Telefon 1351
Lev. til St. Josephs Hospital og Sølyst

Svend Hansen

Kun 1. Kl. Kød og Paalæg føres
Hjemmel. Medister og Leverpostej
Fabriksvej 33 . Telefon 1379
Lev. til Sct. Josephs Hospital

Bagermestrenes

Rugbrødsfabrik A/S

Telefon 310
Leverandør til Sct. Joseph Hospital

Carl Bech

aut. elektr. Installatør

Vestergade 33 . Telf. 1026
Leverandør til kath. Menighed

Fiskeforretningen *Aug. Andersens Eft.*

v. Sv. Schmidt
Smedegade 61 . Telf. 1184-186 . Horsens
1. Kl.s Fisk anbefales . Varerne bringes
Leverandør til Sct. Josephs Hospital

Wittrup

Horsens Textillager

AARHUS

H. J. Madsens Begravelsesforretning

tidligere I. A. Pedersen

Telefoner: 2516 . 1805
Jøgergaardgade 17 . 19 . Aarhus

Alfred Pihl

Bagermester, Conditori

Telefon 3041 - Hammershus
Leverandør til St. Josef Hospital

LEDIG

A. B. C.

syn. Gummibadehætter
Gummibukser
Gummiunderlag
Gummiforklæder

HØILUND CARLSEN

Aaboulevarden 45, Aarhus, Tlf. 1347

Skomager **Chr. M. Jensen**

Ryesgade 23, o. G.
Gennemg. v. Fajancevarehuset
Telefon 8326

Erik's Fiskehal

Alltid friske Varer

Ryesgade 16 . Tlf. 8680
Leverandør til Sct. Josephs Hospital

KØBMANDS- OG HAANDVÆRKERBANKEN

Hovedkontor: Store Torv 12, Telefon 4090 (flere Linier)

Søndre Afdeling: Aarhus Hovedbanegaard, Tlf. 4088 . 4089

Smørrebrød

»BOTHILLA«

Ryesgade 24
Telefon 6162

Andelselskabet **DE FORENEDE MEJERIER**

Hovedtelefon: Nr. 8888 (3 Linier)

MEJERIET
Desterbro

Byens førende
Tlf 8700 (4 Lin.)

RANDERS

N. H. MØLLER

Brødregades Fiskehandel

Altid friske Varer
Telefon 628 og 3728

Leverandør til de katolske Institutioner

Johs. Stoffregen

Malmester

Telefon 3204 . Randers

Leverandør til Sct. Joseph Hospital

Brdr. Qvist Brændselsforretning

Kul . Koks . Tørv og Optændingsbrænde

til billigste Priser

Randers, Adelgade 10, Tlf. 1375

Leverandør til St. Josefs Hospital

Kirurgiske Instrumenter, Hospitalsartikler
Sygeplejeartikler, Bandager

køber De bedst hos:

C. Mærsk-Andersen's Eff.

Randers . Telefon 137

Alfred Jørgensen

Kolonial . Vine . Delikatesse

Brødregade . Telefon 382

Leverandør til de katolske Institutioner.

Mineralvandsfabrikken

»CITO«

Slyngborggade 21, Tlf. 48, 146

Lev. til Sct. Josepha Hospital

N. M. Nielsen

Vand- & Gasmester v. Martin Nielsen

W. C. Installationer, Rep. af Centralvarmeovne

Markedsgade 16, Telefon 1834

Leverandør til St. Josef Hospital

Johs. E. Mortensen

Bagermester

Nørreboulevard . Telefon 1157

Lev. til Sct. Josepha Hospital

Randers Andelsmejeri

Telefon 776 (4 Linier)

Fineste Mejeriprodukter fra

Dyrlæge kontrollerede Besætninger

Alt vedrørende Begravelser i By og paa Land ordnes uden ekstra Betaling . . .

M. MØNSTER'S

Snedker- og Lignisteforretning, Tlf. 2161

Nørregade 10 (v. Branden).

Randers Kul-Kompagni

Aktieselskab

Kul- og Koks-Import

Kulkajen . Randers

Telefon 3900 (4 Linier)

Knud Pedersen . Slagtermester

1. Kl.s Kød og Paalæg

Dronningborg, Telefon 649

Leverandør til de katolske Institutioner

VEJLE

Vejle Trælast &

Kulkompagni

Havnegade 22 . Telf. 68 og 69

Lev. til de kat. Institutioner

Mælkeriet Christianshaab

Vejle

Allerfineste Mejeriprodukter

Telefon 733 og Butik 743

C. V. BERG

Blikkenslagermester

Autoriseret Gas- og Vandmester

Langelinie 53 . Telefon 2751

Lev. til de katolske Institutioner

Carl Petersen

Slagtermester

1. Kl. Varer - Pølsefabrik

Nørregade 2 . Tlf. 17 21

Leverandør til St. Maria Hospital

¹/₃ Vejle Mælkekompagni

Fineste Mejeriprodukter

Vejle . Telefon 335

Leverandør til St. Maria Hospital

VEJLE NY

Mineralvandsfabrik

P. C. NIELSEN

Vissingsgade 8, Telefon 121, 205

Leverandør til St. Maria Hospital

Arbejdernes Fællesbageri

Aktieselskab

Bleggaardsgade 15. Tlf. 287-597

Leverandør til St. Maria Hospital

Mel- og Foderstofforretning

J Jensen

Søndergade 26 . Tlf. 1053 . Vejle

Leverandør til Sct. Maria Hospital

Niels Boesen

Katolske Begravelser ordnes

Nørrebrogade 9 . Tlf. 725

Tegn Døres

Forsikringer

hos

N. Fr. Petersen

Søndergade 18 . Telefon 2207 . 2 Linier

J. P. Fibiger Jensen

Slagtermester

Prima Kød og Flæsk

Stalgaardsg. 24, Tlf. 931

Lev. til St. Maria Hospital

J. ANCKER & SØN

Murermestre Alt Murerarbejde

Tønnesgade 36 . Telefon 1438

Udfører Murerarbejdet for de katolske Institutioner i Vejle

Hvidehus Boglade

Jul. Jensen . Jens Hagner

Nørregade 6 . Vejle . Tlf. 360

... Bogladen med de mange Bøger

Niels Bentzen & Co.

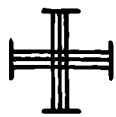
TORVEGADE 6 . TELF. 306 . 307

Hansen Pærhøi & Søn

Glarimester . Kunsthandel

Søndergade 4 . Vejle

Katolsk

5. November 1944

92. Aarg.

Nr. 45

Ugeblad

Fugletræk

Er det ikke mærkeligt? Skønt Temperaturen stadig er lige mild, og Sommeren — den lange lyse Sommer — synes fortsat ud over alle Kalenderens Grænser, har Blæsten i Løbet af et Par Dage alligevel ribbet Træerne for deres Løvpragt. Jeg kom til at tænke paa de amerikanske Kokke, der efter Sigende forstaar Kunsten at stikke en Høne saaledes i Hovedet, at de ved en enkelt Gestus stryger Fjerene af den. Løvfaldet fremkalder gerne Vemod. Det har dog ogsaa sine lyse Sider, at disse Mørklægningsgardiner er blevet fjernet, saa Himlen i disse korte Dage træder klarere frem. Man faar atter Øje paa Skyerne og Fuglene. De sidste har man ikke lagt videre Mærke til, siden de ved Foraarstid introducerede Sommeren. Mens vi tog paa Cykelture ud i den lysegrønne Natur, er de blevet gift og har saa ubemærket trukket sig tilbage fra Scenen for at hellige sig Privatlivet. Nu er de der igen, talrigere end nogen Sinde. Sammen med deres voksne Sønner og Døtre sidder de til Mønstring paa Telefontraadene, eller ogsaa hvirvler de som visne Blade, der fejes sammen, hen over Trækronerne. De har vist

nedpakket deres Noder og har kun Tanker for at ruste til Flyttedagen. De lader sig ikke lokke af den prolongerede Sæson: nu skal de have Ferie og rejser mod Syd paa Selskabsbillet og i Fællesklasse.

*

Jeg sad ved Vinduet og spejdede ud i den klare Oktoberluft efter Vildgæs og Traner. Det er saa spændende at se dem flyve i Formation. Hvor kan det være, at alle de andre flagrende Fugle ikke har luret dem Kunsten af? Kunsten at danne en Kile for bedre at kløve Luften. Hvor er det godt fundet paa saaledes at dække hinandens Flanke for at sejle i Førerfuglens Køl? Som en Pil flyver de mod Maalet med et Maksimum af Fart og et Minimum af Anstrengeelse. Det er endda bedre end at køre paa Tandem. De naar da ogsaa med Lethed ned til Kapri eller til Ægypten inden det er Allehelgen og Allesjælesdag. Hvorfor kan Stære, Skovduer, Nattergale, Lærker og alle andre Trækfugle dog ikke gøre det samme?

*

Det er vist ørkesløst at ville belære Fuglene. De er nu en

Jesuitenstaten i Paraguay

Ved Johannes Jørgensens Fødselsdag

Katolsk Klub i 25 Aar

Katolsk Messe
i svensk Radio

Campo Santo
ved Genova

Gang bundne til deres Instinkt og følger deres Kald i Blinde.

*

Det er heller ikke meget anderledes med os Mennesker. Alle Kristne ved, at de her ikke har noget blivende Sted, men søger det tilkommende. Alle har de mere eller mindre travlt med at søge mod det evige Lys »med alle Helgen tilsammen«. Men dog er det langt fra alle, der føler sig kaldet til at flyve i Formation. Vel er ingen ene. Alle hører de til den store hvide Flok og anstrenger sig i Fællig for at komme didhen, hvor Gud bor i utilgængeligt Lys og der er evig Sommer. Men det er forholdsvis faa, der som Klosterfolk indordner sig i Lydighed under en gejstlig Foresat for efter Ordrens Regler at stræbe efter kristelig Fuldkommenhed. Det kræver Askese saaledes at leve i Fællesskab. Man maa kunne give Afkald paa en Del af sit eget Jeg for at føje sig ind i den regelbundne Dagsorden og det samlede Vingeslag. Men det er trods alt en Levevis, der undgaar Spild af Kræfter og forøger Farten. Den letter Trækket mod Syd. Og saa maa det være et Skuespil for Englene, der vist spejder efter disse Sjæle i Kileformation, ligesom jeg fra mit Vindue ser efter Traner og Vildgæs.

S. W.

Munkemel

GAMELCA med den rigtige Kaffesmag
Forlang den hos Deres Købmand
Fabrikeret af **A. C. GAMÉL**

KØBENHAVNS BRÆNDELS KOMPAGNI
KUL KØK KOKS
NORREGADE 15 TELF. 9270

Malerfirmaet **Gustav Lehnert**
Rud. Berghsgade 65 . Ryv. 1421 y
*Alt Maler-
og Tapetsererarbejde udføres*
Udfører Arbejdet ved Set Michaels Gaard

G. Garth-Grüner
Landsretssagfører
Frederiksholms Kanal 6, Kbhvn.
Tlf. 12,166 og 12,161

Chr. Hansens Kød-Udsalg
Gl. Kongev. 163, Eva 6465-6466
Østerbrogade 88, Tlf. Ø. 1158
Leverandør til Sct. Elisabeths Hospital

Beskyt Deres Værdipapirer

Hen æg dem i

Opbevaringsdepot

De fritages for Eftersyn af Udtrækning
og Klipping af Kuponer m. v.
De hævdede Kuponløb indskrives paa Deres
Konto eller udbetales Dem.

Gæb r 50 Øre pr. 1000 Kr.
Paalydende
(Minimum 2 Kr.)

DEN DANSKE LANDMANDSBANK

Alle Oplysninger meddeles af
vore Filialer eller vort Hovedsæde
Telefon Central 6500 - Lokal 65

Floralin flyd. Blomstergødning
giver frodige Planter og Blomsterrigdom
Bonalin-Kompagniet A/S, København F

Bageri & Conditori
Johan Aschengreen
L. Amagerbrogade 72. Telefon Amager 353
Filial Amagerbrug 125 Telefon Amager 4014

ROSENBORG
Tonic Water
Faas over hele Danmark

TIL AL VASK og RENLIGHED
We-Pe
PRODUKTER
Worning & Petersen
VILJESKARSTADEN

Peter Hansen
Tømrer- og Snedkermester.
Adolfsvej 6 . Gent. 424
Udf. Arbejdet v. Assumptionsklostret Rygaard

Tidsskrifter
Brochurer
Cirkulærer
Brevpapir
Reklamekort
Programmer
o. s. v.

Bogtrykkeriet **TERTIA**
Goth. 5077 y . Sallingvej 32 . F
Leverandør af Katolsk Sogneblad

MIZAR *flor*
L. E. LARSEN
Nørrebrogade 206
Vintersko

Ved Johannes Jørgensens Fødselsdag

I sidste Nummer af Tidsskriftet »Danmark« skriver Magister Frederiksen en Artikel om »Johannes Jørgensen og Svendborg«. Heri forekommer følgende Afsnit, der ikke burde lade det svenske Nobel-institut kold:

»Men hvorfra stammer den europæiske Skribent, som jo dog, al hans Hjærtens-Danskhed ufortalt, er den væsentlige Side af hans Personlighed — uden sin Katholicisme vilde Johannes Jørgensen være en Naturlyriker og Erindringsdigter som saa mange andre i vor følsomme, næsten helt af Minder baarne danske Poesi.

Mellemløbet er vistnok at finde i hans intellektuelle Anlæg og i en Grundsum af stærke, moralske Kræfter i hans Sind. Engang havde den der skriver dette Lejlighed til at tale om ham med Henrik Pontoppidan — det skete fra min Side meget tøvende, for jeg ventede mig ikke nogen ventlige Udtalelser; saa meget stærkere Indtryk gjorde det, da Pontoppidan sagde, at det interessanteste og mest forbavsende ved Johannes Jørgensen var den Viljestyrke, han havde vundet ved sin udholdende Selvdisciplinering og sin Trofasthed mod den en Gang valgte Livsanskuelse. Og Vald. Vedel, den psykologisk mest klarsynede af alle danske Kritikere, mindede mig engang om Nødvendigheden af at regne med Johannes Jørgensens ypperlige Intelligens, naar man vilde forstaa ham helt — »han er jo et Pokkers godt Hoved,« sagde Vedel; og i den Forbindelse nævnedes han ogsaa, hvorledes han engang havde næret nogen Ængstelse ved den Smidighed, Johannes Jørgensen lagde for Dagen i de unge Aar, og saa tilføjede Vedel, at denne farlige Egenskab sidenhen var blevet tvunget til at tjene en stor, ren idealistisk Stræben.

Dertil kommer naturligvis ogsaa hans rent artistiske Anlæg. Men ikke blot staar hans Versekunst og Prosa som noget af den skønneste Poesi og det skønneste Dansk i vor Litteratur. Hans Værker rummer Kræfter, der for Mennesker, som lever stærkt bevæget imellem spændte Modsætninger, kan vække Aanden og styrke Hjertet og bestemme Personlighedens Holdning i idealistisk Retning. Denne rent menneskelige Virkning — dybere end den poetiske og bag om dogmatiske Anskuelse — udstråler fra det i hans hele Værk, som Assisi kom til at betyde for ham. Johannes Jørgensen har draget man-

(Sluttes Side 695)

„Jesuitestaten“ i Paraguay

Et eventyrligt Afsnit af Sydamerikas Historie

Af Børge Mersing

»I Buskene, hvilke befinder sig i Egnen af disse tvende Floder Uruguai og Paraguai, havde en mægtig Republik nedsat sig, som ved Bredden og omkring disse tvende Floder havde oprettet en og tredive store Boliger, der næsten indeholdte hundrede tusende Sieler. De vare saa rige og saa overflødige paa Frugter og Indkomster for Jesuiternes Patres, som de vare arme og ulyksalige for de elendige Indianere, hvilke de holdte der som virkelige Slaver.«

Saaledes skrev i 1758 den enevældige portugisiske Statsminister Pombal — Jesuiternes Fjende Nr. 1 — i et ogsaa til Dansk oversat lille Skrift, der bar den omstændelige Titel: »Jesuiternes Republik eller det omstyrede Paraguay, hvilket indeholder en rigtig Fortælling om den Krig, som disse Geistlige have vovet sig til at føre imod Spaniens og Portugals Monarker«. Skriftet, der fremkom paa en Tid, hvor Stemningen var Jesuiterne meget ugunstig, var et Led i den Kampagne mod Ordenen, der faa Aar efter førte til dens Udvisning fra Portugal og Spanien samt disse Landes Kolonier.

I Aaret 1768 blev de ca. 80 Jesuiter, der paa den Tid ledede den saakaldte »Jesuitestat« i Paraguay, fængslet og senere bragt til Europa. Og hermed var dette egenartede Samfunds Skæbne beseglet, ikke blot til Ulykke for Indianerne, hvis Bønner om at faa Lov til at beholde de katolske Patre den spanske Guvernør ikke tog Hensyn til, men ogsaa til stor Ska-

de for det spanske Kolonirige, som i »Jesuitestaten« havde haft et i militær Henseende stærkt Bolværk mod Portugiserens Erobringslyster.

Vi skal nu høre lidt om denne mærkelige Stats Tilblivelse, og om hvorledes Livet formede sig dér gennem de ca. 160 Aar (1609—1768), i hvilke det lykkedes Jesuiterne at opretholde den.

1516 betraadte de spanske Erobrere for første Gang Paraguays Jord. Navnet »Rio de la Plata« (Sølvfloden) er et Udtryk for de Forhaabninger, som Spanierne nærede om at finde Sølvminer her. Men det viste sig hurtigt, at Landets eneste Rigdom var dets tropisk frodige Jordbund, og for at udnytte den maatte Spanierne raade over Indianernes Arbejdskraft. De indfødte var selvfølgelig ikke begejstret for at ombytte deres frie Tilværelse med Slaveriet hos de spanske Erobrere, og mange blodige Kampe maatte udkæmpes, før Indianerne faldt til Fode. Det maa dog siges til den spanske Regerings Ros, at denne Undertrykkelse var i direkte Modstrid med den humane Lovgivning, der gjaldt for Indianerne. Ifølge denne var Indianerne lige saa frie Borgere som Spanierne, dog havde man anset det for nødvendigt — for at faa Jorden dyrket — at paalægge dem en vis Pligt til at arbejde for de spanske Plantageejere. Denne Pligt omfattede kun Mænd i Alderen 18—50 og var begrænset til 2 Maaneder om Aaret. Endvidere skulde Arbejdet være lønnet og maatte ikke overstige Indianernes Kræfter. Virkeligheden saa, som før

nævnt, noget anderledes ud. Madrid var jo langt væk, og de stedlige Guvernører var ikke særlig nidkære med at kontrollere Lovenes Overholdelse. Regeringens Bestræbelser for at lette Indianernes Kaar kulminerede i 1611 med Udstedelsen af nogle Forordninger, der ophævede Arbejdspligten, men denne bestod i Realiteten næsten lige til Paraguays Løsrivelse fra Spanien 1811.

De første Missionærer, der arbejdede paa disse Kanter, var Franciskanere og Dominikanere, fra 1588 tillige Medlemmer af Jesuiterordenen. I de første Aar efter deres Ankomst virkede Jesuiterne som almindelige Missionærer, der drog fra Sted til Sted og i største Hast søgte at omvende saa mange Indianere som muligt, inden Rejsen gik videre til den næste Stamme. At Kristendommen kun kunde blive en overfladisk Fernis ved en saadan Fremgangsmaade, siger sig selv. Senere blev man mere og mere klar over, at de indvundne Resultater kun kunde fastholdes, hvis man samlede de hidtil som Nomader levende Indianere i Landsbyer og lod en Missionær bosætte sig blandt dem. Den første af disse Missionsbyer, der blev grundlagt i 1609 og fik Navn efter Jesuiterordenens Stifter, Ignatius Loyola's Navnehelgen, laa ca. 200 km fra Paraguays nuværende Hovedstad Assuncion, men ellers valgte Jesuiterne med Forkærlighed at lægge Byerne i Provinsen Guayra (der nu er en Del af Brasilien), hvor de var uden for Spaniernes Rækkevidde — takket være de store Vandfald i Floden Parana. Spanierne var nemlig blevet yderst fjendtlig stemt over for Jesuiterne, der tog deres Arbejdskraft fra dem, og iøvrigt lagde Patrene stor Vægt paa, at ingen fremmede fik Adgang til Missionsbyerne. Denne kloge Forholdsregel, der har givet Anledning til mange Angreb paa Jesuiterne, var forøvrigt begrundet i en Lovbestemmelse, der forbød Spanierne og andre fremmede at bo blandt Indianerne, da man af Erfaring vid-

ste, at disse hvide Elementer som Regel havde en uheldig Indvirkning paa de indfødte. En anden Lovbestemmelse, der var af stor Betydning for Jesuiternes Arbejde, var den, der tilsgavde de nyomvendte Indianere Frihed for Skat og Arbejdspligt og stillede dem direkte under den spanske Krone.

Paa dette Fundament kunde nu Jesuiterne i Løbet af faa Aar — udelukkende ved fredelige Midler — vinde saa meget nyt Land for det spanske Rige, at Kong Filip IV skal have udtalt, at »disse Jesuitmissionærer havde skaffet Kronen mere Land end dets egne Vaaben«.

I Guayra oprettedes i Tiden indtil 1623 ikke mindre end 13 Missionsbyer — særlig takket være Jesuiten Montoyas Energi Men ret længe fik de ikke Lov at være i Fred. Denne Gang var det dog ikke de spanske Plantageejere, der var paa Færde for at ødelægge de nyanlagte Samfund, der var dem en slem Torn i Øjet. Den Fjende, der nu truede, var de saakaldte »Mamelukker« fra den brasilianske By Santo Paulo, der ligger tæt ved Atlanterhavets Kyst. Denne By var hovedsagelig befolket af Mestizer, d. v. s. en Blanding af Portugisere og Indianere, og en af deres vigtigste og mest indbringende Næringsveje var Jagten paa de indfødte, der saa blev solgt paa Slavemarkedet i Rio de Janeiro. At Jesuiternes Planer om at samle Indianerne i de nyanlagte Missioner følte af dem som et Indgreb i deres »Næringsfrihed«, kan ikke vække Forundring. Fra Aaret 1618 begyndte de da deres regelmæssige Plyndringstogter. Pater Montoya skildrer et Sted et saadant Overfald: »Om Natten eller under Gudstjenesten trængte de ind i Landsbyerne, plyndrede Huse og Kirker, stak dem i Brand, drev Kvæget bort og tog Tusinder af Indianere til Fange«. Alene i Aarene 1628—30 blev der taget ikke mindre end 60.000 Fanger. Overfor Slavejægerens Geværer formaaede Indianernes Bue og Pil lidet. I 1631 var kun de to vestligste af Byerne i uskadt

Stand, og da det kun var et Spørgsmaal om Tid, naar ogsaa de vilde blive lagt øde, maatte Jesuiterne, hvor meget det end smertede dem og de indfødte at forlade deres blomstrende Byer, beslutte sig til at bryde op og drage til andre mere sikre Egne længere inde i Landet. Efter en besværlig Rejse — paa hvilken de blev truet, dels af de forfølgende Slavejægere, dels af Spanierne — naaede de overlevende Indianere endelig ned til deres fremtidige Bopladser i den Provins, der ligger mellem Floderne Parana og Uruguay og endnu bærer Navnet »Misiones«. Her var der i Aarene 1615—28 opstaaet 7 Missioner, som nu gav Flygtningene en hjertelig Velkomst. Man forstaar, hvor frygtelig denne Flugt ad Floden og gennem Urskoven maa have været, naar man hører, at kun 4000 af 15000 udholdt Strabadserne. En tysk Geograf siger herom: »Denne Rejse med over 15000 Mennesker gennem Urskovens Vildnis hører til de mest storslaaede Præstationer, som Historien kender af den Slags. Ikke Xenofon med sin tapre Skare, kun Moses, der førte et helt Folk tilbage til Hjemmet fra det ægyptiske Slaveri, kan sammenlignes med den brave Pater Maceta.«

Hvis Jesuiterne nu troede, at den hellige Grav var vel forvaret, saa tog de grundigt fejl. Slavejægerne havde faaet Blod paa Tandem og syntes ligefrem at have til Hensigt at udrydde Jesuiterne og deres Missioner. Det gik mere og mere op for de katolske Patre, at den eneste Mulighed for at skaffe sig Fred var at bevæbne Indianerne med Geværer, saa de i militær Henseende kunde staa sig mod deres veludrustede Fjender. Da Lovgivningen paa det strengeste forbød Indianerne at bære Ildvaaben, maatte Tilladelse først indhentes hos Regeringen i Madrid, og Montoya rejste til Spanien for at forelægge Kongen denne Sag, der var af livsvigtig Betydning for Jesuiternes Værk. Montoya løste sin Opgave godt: i 1640 fik alle Missionsindianer-

ne den ønskede Tilladelse. Paa Hjemrejsen lagde han Vejen over Peru, der dengang var Sædet for Sydamerikas Vaabenindustri, og i Løbet af kort Tid kunde han sende 300 Musketter hjem til Missionsbyerne, hvor der snart blev Brug for de nye Vaaben. I 1641 rykkede Slavejægerne igen frem med en stor Hær og regnede selvfølgelig ogsaa denne Gang med stort Bytte uden videre Kamp, men den Tid var nu forbi. Takket være deres moderne Udrustning lykkedes det for første Gang Indianerne at tilføje de tidligere saa frygtede Slavejægere et saa grundigt Nederlag, at der i næsten 100 Aar ikke fandt noget

større Angreb Sted paa Missionsbyerne. Nu — da deres værste Fjender var uskadelliggjort — kunde Jesuiterne med Tryghed hellige sig Opbygningen af deres smaa Samfund uden Frygt for en skønne Dag at maatte forlade de frodige Marker og velholdte Byer, og i denne fredelige Periode fik de 30 Missionsbyer deres endelige Beliggenhed. 8 af dem laa Nord for Parana (i det nuværende Paraguay), 15 mellem Parana og Uruguayfloden (i de nu argentinske Provinser Missiones og Corrientes) og de resterende 7 laa Øst for Uruguayfloden i et Omraade, der nu tilhører Brasilien.

(Fortsættes i næste Uge).

Katolsk Klub jubilerer

Den 4. November 1919 startede en Kreds af katolske Lægmænd Katolsk Klub, som saaledes i Aar fejrer sit 25 Aars Jubilæum.

*

Formaalet var i første Række at samle mandlige, danske Katolikker til selskabeligt og ven-skabeligt Samvær, til Fremme af katolsk Aand mellem Klubbens Medlemmer og til Drøftelse af Interesser, der kunde fremme den katolske Kirkes Sag i Danmark.

Klubbens Kreds var oprindeligt faatallig, men hurtigt sluttede ikke saa faa betydende Katolikker sig til den. Deraf mange med et Initiativ, som bevirkede, at Klubben kunde tage forskellige udadvendte Opgaver op, samtidig med at Klubben blev i Stand til at indbyde mange kendte Mænd som Gæster og kunde dyrke et Formaal, som Klubben gennem Aarene har lagt megen Vægt paa, nemlig at skabe Kontakt mellem Katolikker og betydende Mænd indenfor dansk Kultur og andre Felter af Samfundets Liv.

Katolsk Klubs Arbejde gennem Aarene er foregaaet paa to

Fronter. En som fortrinsvis vender indefter mod Medlemmerne, og en som vender udefter i det almene katolske Arbejde i Danmark.

Gennem de 25 Aar er der regelmæssigt blevet afholdt Klubmøder, hvor en Række kendte Katolikker og Ikke-Katolikker har været Klubbens Foredragsholdere og Gæster. Digteren Johannes Jørgensen, Kammerherre Paus, Direktør Wright, Porsgrund, Ingeniør Rambusch, New York, Dr. phil. nuværende Biskop Fuglsang Damgaard, Digteren Helge Rode, Professor Dr. phil. V. Kuhr, Forfatteren Anders Thuborg, Redaktør Franz von Jessen for blot at nævne nogle af dem, der har beredt Klubbens Medlemmer uforglemmelige Aftener. Det siger sig selv, at ogsaa Vikariatets Biskopper og en lang Række af vore Præster har været Gæster i Klubben. For Tiden er disse Møder afbrudt paa Grund af Krigens Forhold, men det er selvfølgelig Klubbens Haab, at de meget snart maa kunne genoptages.

Det var ikke Klubbens oprindelige Formaal at tage praktiske

Opgaver udenfor sine egne Rammer op, men uvilkaarligt kom Klubben til at gøre det, naar dens Ledere og Medlemmer følte, at der var Felter, hvor Klubben kunde gøre en Indsats og gavne Kirkens Sag. Klubben var saaledes den første Udgiver af »Julekrybben«, som senere gik over til katolsk Forlag. Endvidere har Katolsk Klub startet Katolsk Pressebureau, Katolsk Rejsebureau og Arbejdsanvisningsbureauet, som alle i Overgangen har spillet en betydende Rolle. Katolsk Klub har ligeledes gennem Aarene haft inspirerende Forhandlinger om Samarbejdet mellem Katolikker i Norge, Sverrig og Danmark. Selvom Tiden ikke dengang var moden til Virkeliggørelse af de Planer, man tumlede med, er der maaske Haab om, at der blev nedlagt Spirer, som senere kan vokse op og bære Frugt. Ikke mindst Rejsebureauets Virksomhed var i sin Tid stærkt paaskønnet og gav danske Katolikker Lejlighed til at besøge haade Rom, Lourdes, Oberammergau, Bispevielsen i Averbode, Palæstina og en Række andre Steder af Interesse for Katolikker. Endelig har Klubben forestaaet forskellige store katolske Arrangementer, af hvilke man særlig husker Sct. Ansgarsfesten i 1926, 800 Aarsdagen for Absalons Fødsel i 1928 og Pave Pius den 11.'s 50 Aars Præstebubilæum i 1930.

I de senere Aar har Forholdene bevirket, at Katolsk Klub fortrinsvis har arbejdet paa det, vi før kaldte den indre Front. Men en stor ydre Opgave har Klubben dog lagt stærkt Vægt paa de sidste Aar, nemlig Arrangementet af Valfarterne til Æbelholt. Dette Initiativ var bl. a. blevet forberedt ved forskellige Foredrag i Klubben af Dr. med. Møller-Christensen, Roskilde, som har været Leder af Udgravningerne i Æbelholt. Ligeledes leder Katolsk Klub Indsamlingen til Istandsættelse af Statuerne, som man passerer under Valfarten til Haraldsted, og det er Klubbens Haab, at der i Jubilæumsaaret maa indkomme rigeligt

TIL LYRIKEREN

Johannes Jørgensen

DEN 6. NOVEMBER 1944

Hvorfor svulmer det danske Hjerter ved Barneminder fra Juletid?

Hvordan kan jeg spørge!
Har jeg da aldrig set Himlen briste
og Maria nedstige — den snerene, hvide!

Hvorfor skælver det danske Hjerter ved ædle Fædres tusinde Minder?

Hvordan kan jeg spørge!
Har jeg da aldrig en Sommerdag lyttet
tyst til en Brønd, der rislende rinder!

Hvorfor længes det danske Hjerter i fjerne Lande mod Danmarks Sletter?

Hvordan kan jeg spørge!
Har jeg da aldrig elsket og savnet
med nordisk Længsel de lyse Nætter!

Hvorfor vaander det danske Hjerter sig ved med Lidelsens Le at meje?

Hvordan kan jeg spørge!
Har jeg da aldrig med Graad i Sinde
vandret ad vaade Villaveje!

med Midler til dette smukke Formaal.

Man kunde føle Trang til i Anledning af Jubilæet, at nævne en lang Række af de betydende Katolikker, som har gjort et ypperligt Arbejde for og gennem Klubben, men Pladsen tillader det ikke. En særlig Grund er der dog til at nævne Cand. phil. Rønnow, som var Klubbens første Præsident, afdøde Billedhugger Skikkild, afdøde Direktør Anton Pedersen og Billedhugger Windfeld-Schmidt, som i 16 Aar har været Klubbens Præsident.

Krigens Forhold har i nogen Grad skabt Stilhed om Katolsk Klubs Liv og Virksomhed, men det er Klubbens Haab, at den ikke blot i de kommende Aar maa vokse i Medlemstal, men at den ogsaa maa blive i Stand til gennem Optagelse af nye Opgaver og i Samarbejde med andre katolske Foreninger og Vikariatet at arbejde for det, der er dens fornemste Formaal: At virke i den katolske Sag i Dan-

mark og stille sig til Vikariatets Disposition med Raad og Daad til Løsning af de Opgaver, som Klubben mener at kunne paatage sig.

I Anledning af Klubbens Jubilæum synges Højmessén i Jesu Hjerter Kirke Søndag den 5. November Kl. 10 for Klubbens Anliggender. Om Eftermiddagen holdes en Reception hos Klubbens Vicepræsident, Tandlæge Stouge, Vespervej 9, Hellerup.

H. B.

Frk. Julie Benzon, 80 Aar

Musiklærerinde, Frk. Julie Benzon, fylder den 3. November 80 Aar. Mange af hendes talrige Elever, hvoraf hun har ført adskillige frem til Konservatoriet, vil sende hende en venlig Tanke paa den Dag. Hun blev Katolik for et Par Menneskealder siden, og hendes Religion var altid det centrale i hendes Liv. Hun vilde sikkert bli-

Julie Benzon

ve vred, om man røbede, paa hvilken Maade hun i det skjulte har ydet sit Bidrag til Kirkens Sag herhjemme. Men det tør nok nævnes, at mange Mennesker gennem hende har lært den katolske Kirke at kende. Mest virkede hun ved sit Eksempel. Et mere beskedent, uselvisk og opofrende Menneske kan man ikke tænke sig. *Ingen.*

Hvorfor banker det danske Hjerte
ømt for det jævne, enkle og fagre?
Hvordan kan jeg spørge!
Har jeg da aldrig set Solen stande
velsignende stille over høstgule Agre!

Hvorfor bøjer et Menneskehjerte
sig ydmygt i Støvet for Livets Love?
Hvordan kan jeg spørge!
Har jeg da aldrig i Høst set Solen
synke bag fjerne falmende Skove!

Hvorfor skælver et Menneskehjerte,
naar Maanen rejser sin Jakobsstige?
Hvordan kan jeg spørge!
Har jeg da aldrig prøvet med Blomster
at skjule Porten til Dødens Rige!

Hvorfor skælver et Menneskehjerte
vemodsfult over Sorgens Taare?
Hvordan kan jeg spørge!
Har jeg da aldrig i Stilhed lyttet
til ensomme Slag af Charons Aare!

Hvorfor skælver et Menneskehjerte,
naar Gud langmodigt og nænsomt tugter?
Hvordan kan jeg spørge!
Har jeg da aldrig den Sandhed nemmet,
at Vaarsol modner ej Sjælens Frugter!

Hvorfor røres mit danske Hjerte
ved *dine* Digtes sordine Stemme?
(Hvordan kan du spørge!)
Fordi du aldrig, aldrig har kunnet
Danmarks nynnende Strande glemme!

Jens Jacob Jensen.

Katolsk Gudstjeneste i svensk Radio

Vore svenske Trosfæller kan notere en glædelig Gevinst, idet »Sveriges Radio« paa Krist Konges Fest for første Gang transmitterede en *katolsk Gudstjeneste*. Udsendelsen, der fandt Sted paa lange Bølger over Motala, kom fra Sankta Eugenia Kyrkan i Stockholm, hvor Højmessens (og Prædikenen) transmitteredes. — Forhaabentlig danner denne Udsendelse Indledningen til en fast Tradition for Udsendelse af katolsk Gudstjeneste paa Aarets store Helligdage.

*

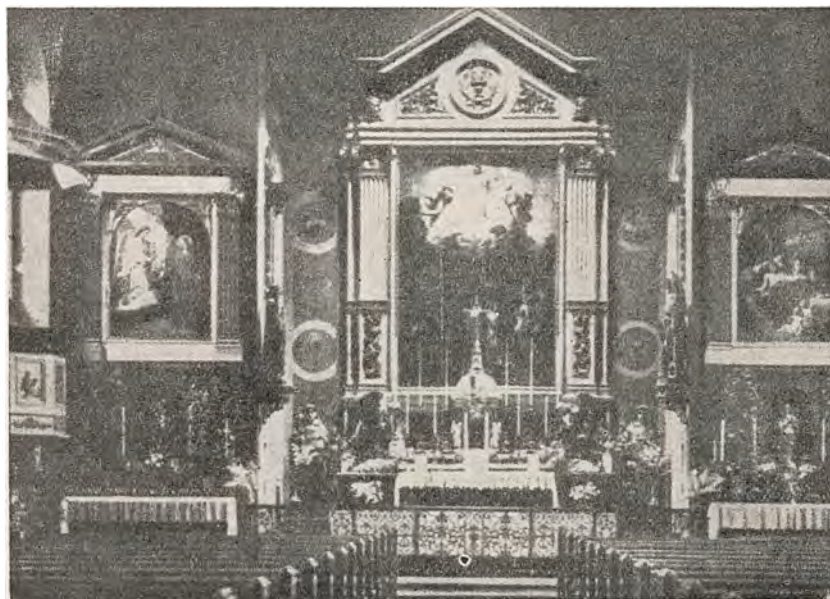
Sankta Eugenia Kyrka er Sveriges første Kirke efter Reformationen, opført i Aarene 1835—37. Adskillige Danske kender den fra Besøg i Stockholm; den ligger i Norra Smedjegatan i Byens Centrum. Indeklemt mellem høje Huse er det kun Korset, som kroner Gavlens, der fortæller, at her en en Kirke. Men saa snart man træder indenfor, bliver man behagelig overrasket over det tiltalende Kirkerum med en harmonisk Helhedsvirkning. Den monumentale Altertavle er en Gengivelse af Rafaels »Kristi Forklarelse« malet af en svensk Kunstnerinde og skænket Kirken af Pave Pius IX.

U. E. O.

Johannes Jørgensen

(fortsat fra Side 691)

ge over i Katholicismen; og mange har faaet deres Skønhedstørst og Hunger efter Livsposi tilfredsstillet hos ham. Men den bedste Gave, hans Lydighed mod sit Kald har nedlagt eller bevaret i hans Aand, er Ævnen til at naa ind til det helligste i alvorlige Menneskers Sjæle og give det Næring til at leve og blive frugtbar i det personlige Liv. Han er i moderne dansk Litteratur fremfor nogen en Personlighedens Digter. Ganske vist ikke saaledes, at han har skabt individuelle Skikkelser, som angaar os og advarer, formaner, opmuntrer og ildner. Men gennem hans Levnedsskildringer og gennem et ejendommeligt Værk som »Pilgrimsbogen« gaar der et Idealismens Lys af Trofasthed og Viljestyrke og Dragelse mod det Høje — et Lys af det Verdens Lys, uden hvilket vort Liv maatte hengaa i Mørke«.

Sankta Eugenia Kyrka i Stockholm

En af Verdens ejendommeligste Kirkegaarde — og sandsynligvis den, der er rigest paa Skulpturer — er Genovas Campo Santo. Den ligger i Genovas Periferi og strækker sig gennem Bisagno-Dalen og op ad Højdedraget St. Bartolomeo, hvorfra man har et herligt Udsigt over hele Genova-Golfen. Kirkegaarden ligger afsides fra Storbyen og er omgivet af smaa Skove og blomstersmykkede Anlæg, hvis Lige ikke saa let findes.

Kirkegaardens nederste Del er anlagt for omtrent hundrede Aar siden efter den berømte italienske Arkitekt Resasco's Planer og dækker et stort firkantet Areal, der ved brede Cypresalleer er inddelt i fire lige store Omraader. Kirkegaardens nyere Del, der strækker sig op ad St. Bartolomeo-Bjerget, har Form som en Elipse. Hele Kirkegaarden er omgivet af en Søjlegang med talrige Arkader, hvor man finder adskillige mere eller mindre kunstfærdige (efter nordiske Synspunkter ofte smagløse) Gravmæler. Snehvide Marmorsøjlehaler straalere i Solskinnet, Side om Side staar Rundbuer, Søjle ved Søjle, Monument ved Monument og Skulptur ved Skulptur. Hvert enkelt Gravmæle er — omend det ikke altid er noget Mesterværk — et rørende Symbol paa de efterladtes Sorg og Kærlighed — og alle er de talende Vidnesbyrd om italiensk Sjæleliv.

Genovas Campo Santo er med sine prangende Marmormindesmærker saa langt fra vore stille, idylliske Kirkegaarde, som noget overhovedet tænkes kan. Man kunde næsten fristes til at sammen-

ligne den med et Kæmpefriluftsmuseum for Billedhuggerkunst, et Sted, hvor Besøget ikke gælder de afdøde, men de »udstillede« Kunstværker. Det vilde dog være langt fra at bebrejde de efterladte, der rejste disse Marmorkunstværker, Mangel paa Pietet eller misforstaaet Pietetsfølelse. Hvert eneste Mindesmærke, selv det — i vore Øjne — allerværste, rummer en dybere Betydning.

↳ Il Campo Santo, Genovas Kirkegaard, i Bisagno-Dalen

↳ En Dødsscene i Marmor hvor alle Personerne er givet i Legemsstørrelse

Mindesmærkerne paa Campo Santo er højst forskellige i deres kunstneriske Karakter, alt efter som, hvem det var, der rejste dem. Side om Side med skønne, geniale Værker af høj kunstnerisk Værdi, støder man paa det modsatte: krasse, frastødende, naturalistiske Scenerier. Og man er tilbøjelig til uforstaaende at ryste paa Hovedet, naar man pludselig staar Ansigt til Ansigt med panoptikonagtige Dødsscener, hvor de efterladte — i Legemsstørrelse — er kopieret i deres Hverdagsdragt, nøje gengivet indtil Enkeltheder i teatraliske Stillinger og med fortrukne Ansigter. Heldigvis synes denne Smagsretning, der gjorde sig gældende paa Campo Santo om-

↳ Madonna fra Campo Santa — et af den ejendommelige Kirkegaards skønneste Mindesmærker

↳ En Gejstlig i Munkekutte forretter Bønnerne for de afdøde

verdens ejendommeligeste Kirkegaard

Campo Santo

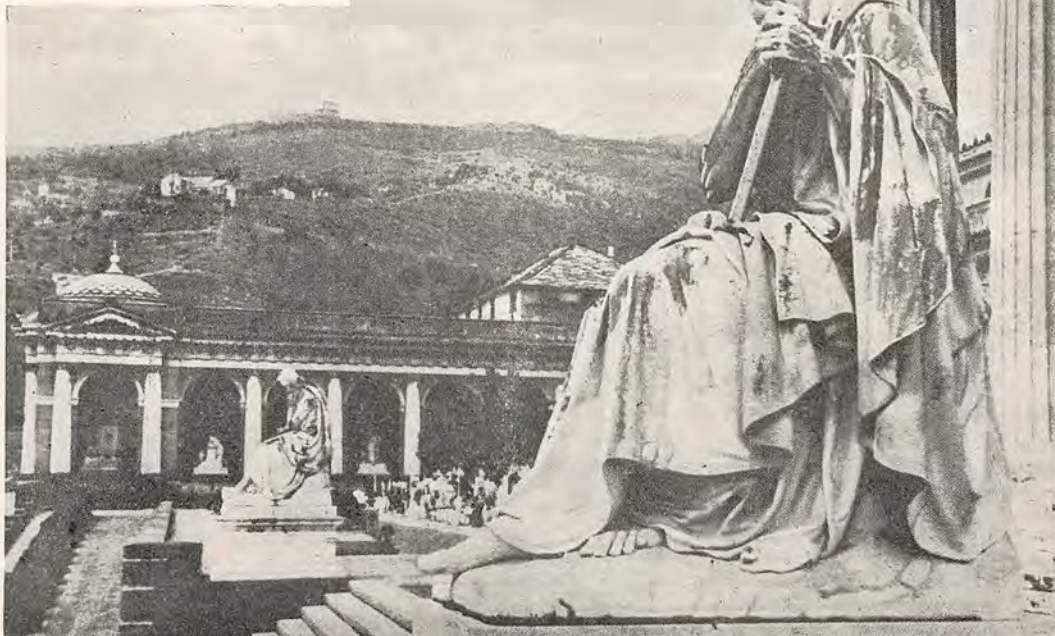
ved Genova

kring Aarhundredeskiftet, at være et overvundet Stadium. En formildende Omstændighed er den Kendsgerning, at alle Marmorgrupperne, de gode saavel som de slette, har noget virkeligt levende, talende over sig, saa at den, der har lidt Fantasi, let finder undskyldende Momenter ved Synet af de mangeartede Fremstillinger — saa overvældende livsnære og menneskelige er de fleste af disse af Menneskehænder formede Billedværker.

Tekst og Fotos: UNIVERSA

Kloster-Detektiven

af H. S.

(24)

9. KAPITEL

Den, der ikke tror paa Tankeoverføring, maa prøve paa at forklare, hvordan det kunde være, at Broder Justus den Aften delte Søster Xaverias Angst, og at Søster Xaveria ligesom han tog en Liggestol ind i sit Værelse for at tilbringe Natten der. Pengene havde hun gemt paa et sikkert Sted, saa sikkert efter hendes egen Mening, at ingen vilde finde paa at søge dem der. Alligevel følte hun sig ængstelig og vilde være paa sin Post, saa hun, om det blev nødvendigt, i en Fart kunde ringe om Hjælp hos Præsterne.

Telefonen hang ude paa Gangen, nogle faa Skridt fra hendes egen Dør. Det havde den Fordel, at Søstre kunde høre den, dersom Forstanderinden ikke var hjemme. Gangen havde tidligere været en aaben Veranda, men blev nu lukket hver Aften, fordi Regnen ellers kunde lave slemme Oversvømmelser. For Enden af Gangen stod en stor Statue af den hellige Josef. Overfor ham var Porten. Ved Siden af den var Taleværelset, som tillige var Forstanderindens Arbejdsværelse. Der stod ogsaa Skrivebordet, hvor hun som Regel opbevarede sine faa rede Penge.

Nattens Timer sneg sig langsomt hen. Sr. Xaveria befandt sig i den mærkelige Tilstand, hvor man hverken sover eller er vaagen. Det var allerede over Midnat, og endnu var der intet sket. Da pludselig for hun op af sin Slummer. Var der ikke deruden en eller anden Lyd? Hun lyttede anspændt. Der var intet mærkeligt at høre. Havde hun mon bare drømt? Nej, hun havde jo dog hørt en eller anden Støj. Atter lyttede hun intenst. Men da der stadig intet var at høre, rejste hun sig sagte og listede lydløst hen mod Døren, aabnede den og kiggede ud paa Gangen. Der var intet at se eller høre. Med sin Lom-

melygte lyste hun hen ad Gangen. Der var ingen. Saa maatte Støjen være kommet inde fra hendes Arbejdsværelse. Hun sneg sig derhen og kiggede ind gennem Nøglehullet.

Et Øjeblik var det, som Søster Xaverias Hjerter stod stille. En eller anden gik rundt derinde med en Lommelygte og lyste snart her, snart der! Lydløst sneg hun sig hen til Telefonen og ringede Præstehuset op.

Det varede en Stund, før man svarede. »Indbrud — — « mere fik hun ikke hvasket. Saa lagde en tung Haand sig paa hendes Skulder. »Ikke en Lyd, eller jeg skyder!« Rædselsslagen lagde hun Telefonen tilbage i Gaflen.

Da hun vendte sig om, stod Tyven foran hende. En sort Maske dækkede hans Ansigt, og i den behandskede højre Haand holdt han en Revolver. »Af Sted!« hviskede han bydende, mens han samtidig greb hende i Armen og skubbede hende fremad, hen mod Arbejdsværelset. Derinde tvang han hende ned i en Stol med Ansigtet ind mod Væggen og hvædede sagte: »Hvis De har Deres Liv kært, saa rør Dem ikke af Stedet. Det er dødelig Alvor, at De ved det!«

Hun hørte, hvorledes Forbryderen begyndte at bearbejde hendes Skrivebord med et eller andet haardt Stykke Værktøj. Hendes Tanker fløj over til Præsternes Hus. Havde man mon ikke forstaaet hende, siden ingen kom? Hun havde dog snart siddet her saa længe. Hun hørte sit lille Lommeur dikke. Hvor gik det dog langsomt. Var det mon ikke trukket op? Aah, hvor Tiden var frygtelig lang.

»Hvor er Pengene?« spurgte Tyven sagte. Han havde gennemført Skuffen og intet fundet.

Spørgsmaalet virkede paa Søster Xaveria som en hel Stimulans. Hun aandede lettet op. Det, at han intet

kunde finde, gav hende nyt Mod. »Pengene er der, hvor de skal være!« svarede hun modigt. »Søg De blot videre. Der er jo dog flere Gemmesteder i Skrivebordet.«

Hun hørte, hvorledes han søgte videre. Lommelygtens Lys spejlede sig i et Billede med Glas, som hang foran hende paa Væggen. Hun hørte, at han nu havde travlt med Skufferne i de to smaa Skabe oven paa Bordet. Det ene Stykke Papir efter det andet fløj knitrende paa Gulvet. Pludselig holdt han inde. En sagte Støj hørtes udenfor.

»Nu kommer Hjælpen,« tænkte Søster Xaveria. »Gud være lovet!« Ogsaa Tyven begreb det. Hurtigt ilede han forbi hende, ud paa Gangen. Hun hørte ham aabne et Vindue. Saa blev alt stille. Men endnu vovede hun ikke at røre sig.

Pludselig blev der ringet voldsomt paa Porten. Hun sprang op og løb ud paa Gangen. Samtidig aabnede Sr. Veronique Døren. »Hvad er der paa Færde?«

»Kom,« lød Svaret. »Jeg tror, Hjælpen er her.«

De skyndte sig hen til Porten. »Hvem er det?«

»Pater Hubertus,« lød det med den velkendte Stemme.

»Gud være lovet!« Døren blev lukket op, og Præsten traadte ind. »Forbryderen er allerede væk«, sagde Søsteren.

»Men hvor er Broder Justus?« spurgte Præsten. »Han gik dog før jeg.«

(Fortsættes)

Sygeplejerskeforbundet

Tirsdag d. 7. Novbr. Kl. 7 Messe i St. Ansgars Kirke i Pavens Intention.

K. U. K. Frederiksberg.

Grundet paa de nuværende Forhold aflyses alle Aftenmøderne indtil videre. Derimod afholdes der Søndag den 5. November Kl. 14,30 Ungdomsmøde. Det bliver Pastor Magnussen, der kommer og viser nogle Lysbillede. — Derefter bliver der Underholdning. Der bliver bl. a. en Parodi og Povl Soelberg vil læse noget op. Vi begynder præcis, og Kaffen serveres straks, saa hvis I ønsker varm Kaffe, kom saa i god Tid. Mødet slutter Kl. ca. 17,00, hvorefter der er Andagt i Kirken. — Alle Sognets Unge er velkomne!

SYNDENS DØD

Løvet falder fra Træerne, Vinteren nærmer sig, Naturens Liv dør hen. Denne Tid, der tillige er Kirkeaaarets Ende, maner til Tanken paa Døden. Dog er den legemlige Død selv et Billede paa Synden, Dødsyndens. Dødens Skygger omgiver os, Dødsfare trænger os, Kristus alene er vor Frelse. Han er Forløseren fra Synd og Død. Han er Livet. Hans Haandspaalæggelse helbreder for Sygdom til Døden. Hans Raab kalder de døde til Live. Ogsaa den tilgivelige Synd bærer Dødens Kim i sig; derfor maa vi atter og atter tillidsfuldt berøre Sømmen af Jesu Klædebon — vi maa nyde hans eukaristiske Legeme for at opnaa Helbredelse (*Evangelium*).

Vi maa vandre ad Livets Vej. Naar vi er indlemmet i Kristi mystiske Legeme, tilhører vi jo ikke mere denne Jord. Vor Vandel er allerede nu i Himlen. Derfor kan vi slet ikke mere udelukkende

rette vore Tanker og vor Stræben mod det jordiske, som de ulykkelige Mennesker gør, som i deres Forblindelse er Fjender af Kristi Kors. og som ikke ved, at netop fra Korset udstrømmer Livets Kilder. Vel sporer ogsaa vi, hvis Vandel ved Kristus allerede er i Himlen, smerteligt Jordens Tyngde; men vi tror fuldt og fast, at Kristus engang vil skænke ogsaa vort Legeme den salige Fuldendelse og Forklarelse. Nu i dette Liv er det vor Hovedopgave at staa fast i Herren, leve i Kærligheden og arbejde for Guds Rige (*Epistel*).

En inderlig Bøn kæmper sig frem af vort Hjerte, om at vi dog ved Guds Godhed maa blive udfriet af Syndens Lænker, som vi paa Grund af vor Svaghed saa ofte fængsles i (*Oratio*).

Denne Lutring kan være streng; Trængsler kommer maaske over os. Dog maa vi forblive overbeviste om, at Gud kun tænker »Fredens Tanker« om os, at alt, hvad der nu smager bittert, naar det kommer til Stykket, kun tjener til at befri os fra Trældom og gøre os mere

og mere modtagelige for Forløsningens Velsignelser (*Introitus*).

Det er vor Trøst at turde opleve, hvorledes Herren holder sin Haand over os. Naar vi kommer frelst gennem alle Farer, skyldes det ene og alene hans Naades Bistand, den Naade, hvorom vi uophørligt beder (*Graduale, Alleluja*).

Desværre fordunkles vort Offer-sind saa ofte derved, at vi hænger ved vore mange Smaafejl og Mangler. Lad os derfor gentage Bønnen, for at vi bedre maa blive i Stand til at arbejde os op fra Dybderne (*Offertorium*). Sandelig, det er en Bøn, som maa blive hørt! I Eukaristien nyder vi det hellige Offers Frugt. Er vi saaledes blevet styrket, vil ogsaa vor Bøn om Befrielse fra Syndeskyld og Beskæmmelse mod alle Farer blive desto kraftigere (*Communio, Postcommunio*).

P. Wolfgang Czernin O. S. B.

PAULUSKREDSSEN

Subskription 3 Kr. halvårlig
Den letteste Maade at faa en
katolsk Bogsamling

RAADHUSPLADSEN 14

KØBENHAVN V

EGEN FABRIK for HOSPITALSSENGE
og HOSPITALSMØBLER

TLF. 1616 . TELEGRAM-ADR.: OTPIPER

Undervisning i **KLAVER** og **ORGEL**

KURT S. THOMSEN

Kantor og Organist ved Sankt Ansgars Kirke
Rødstensvej 25, Hellerup . Telefon Gentofte 64

Katolske Begravelser

Benzon

aut. katolsk Bedemand
Alle Aftaler kan træffes i Hjemmet
CENTRAL 1868

ALTERLYS

i alle Størrelser

og iøvrigt

Stearinlys og Vokslys
af enhver Art

ASP-HOLMBLAD

STEARINLYSFABRIKER
København

Liturgisk Kalender

Naar der er to Tal i Parenteserne, gælder det første Side tallet i den store Messebog, det andet Nummeret i Søndagsmessebogen.

November:

5. S. 23. Søndag e. Pinse (751 (grøn) —75); 2. Bøn: Relikviefest (1150), 3. Bøn: Alle Helgens Oktav (1135), 4. Bøn*); Præf. (521).

6. M. † 6. Dag i Alle Helgens Oktav (1135); 2. Bøn: Om Helligaanden ([120]), 3. Bøn: For Kirken ([123]) eller For Paven ([122]), 4. Bøn*).

7. Ti. † 7. Dag i Oktaven (1135); (hvid) 2., 3. og 4. Bøn som Mandag.

8. O. Oktav af Alle Helgens Fest (hvid) (1135); 2. Bøn: 4 kronede Martyrer (1152), 3. Bøn*).

9. T. Laterankirkens Indvielse (hvid) (1153—S.470); 2. Bøn (kun i st. Messer): St. Theodor** (1153).

10. F. St. Andreas Avellinus (hvid) (1153); 2. Bøn: St. Tryphon, St. Respicus og St. Nympha (1154), 3. Bøn*).

11. L. St. Martin af Tours (hvid) 2. Bøn: St. Mennas ([12]), 3. Bøn*).

12. S. 24. Søndag e. Pinse. (grøn)

** Hs. Excellence Biskop THEODOR'S Navnehelgen.

NB. Naar der ikke er angivet nogen Præfation, læses alm. Præf. (525).

*) Om Fred eller For Paven ([122]). — Bønnen om Fred findes i K. U. Nr. 30, 1943, samt i Søndagsmessebogen Side 550.

Katolsk Ugeblad

„Katolsk Ugeblad for katolske Kristne“
sammensluttet med „Katolsk Ungdom“

Udgiver: „KATOLSK PRESSE“

Redaktion: H. D. T. KLÆRULFF
(ansvarhavende) og J. BERG
Nørrebrogade 27 C, København N
Mandag og Fredag Kl. 15-16, Tlf. Nora 61 66

Ekspedition og Kassererkontor:
o Sankt Ansgars Forlag, Bredgade 67,
København K. Tlf. Palæ 4777, Kl. 10-12
Post-Giro Nr. 57042

Annoncesfjelling: Klosterstræde 23,
Tlf. Central 6245. Postgiro 3608

Abonnementspris 2,75 Kr. Kvartalet. Norge og
Sverige 14 Kr. om Aaret, øvrige Udland 18
Kr. om Aaret. Abonnement tegnes paa Bladets
Ekspedition eller ethvert Postkontor.

BØGER ≡

Ungdommens Helgen

C. C. Martindale S. J.: »Sankt Aloysius« (Pauluskredsen, 106 Sider, 3,50 Kr.).

I alle de Aar, Pater Martindale har slaaet de fleste Produktivitets-Rekorder for Forfattere, har der ikke været langt imellem, at Sankt Aloysius var hans Emne. Naar man i Spøg siger, at denne unge Helgen interesserer Pateren endnu mere end Negre og Søfyrbødere, kan det næppe udtrykkes stærkere. Han har skrevet om Aloysius i sin Serie Jesuiterbiografier, »In God's Army«, som en af »Chris't Cadets«. Han har for Catholic Truth Society skrevet et lille Hæfte om Helgenen, og det er vistnok senere udgivet i udvidet Form. Ogsaa paa Vers har han behandlet sin Yndlingshelgen i »A Rhyme of Aloysius«. Men det var altsammen Tiløb. I 1927 kom det større Værk om »The Vocation of Aloysius of Gonzaga«. Paa Renaissancens straalende og nedrige Baggrund tegnede han et uforglemmeligt Billede af en ung Mand, der var en Viljens Toledoklinge, lige saa smidig som stærk. Det var lykkedes tidligere Generationers Helgenbiografier at gøre Aloysius uelskelig for alle andre unge end de superartigste smaa Engle af flittige Ministranter. Pater Martindale var ikke den første, som søgte at fjerne det alt for fromladne Støv, der var ladet ned over Helgenen, men han var den effektiveste. Jeg har selv engang under nogle Exercitier læst højt ved Maaltiderne af denne Bog, og er det altid et ejendommeligt Syn at se ud over et saadant Bordselskab af fuldkommen tavse Spisere, var det dobbelt mærkeligt at se ud over et tavst Selskab, som tyggede og kluklo, tyggede og kluklo og intet andet. Der var saadanne

HERREN siger: Jeg tænker Tanker om Fred og ikke om Sønderknuselse. I skal paakalde mig, da vil jeg bønføre eder, og jeg vil føre eders fangne tilbage fra alle Steder. (Jer. 29, 11, 12 og 14).

23. Søndag e. P., Indgangsvers.

festlige Afsnit i Bogen, men der var ogsaa Mord og al anden Bestialskehed, nok til en Aargang kulørte Hæfter. Og saa St. Aloysius selv, uendelig fjernt fra en moderne ung Dansker og ganske uefterlignelig i sin Viljestyrke, der hvinner gennem Luften som Hugget af blanke Vaaben, men alligevel en vidunderlig Inspiration for den, der søger de Kilder, han fandt.

Det vilde have været delvis spildte Aar, Pateren tilbragte her i Landet, hvis han ikke før sin Bortrejse havde givet os en Bog om sin Yndlingshelgen. Men nu er det i Orden, saa ogsaa for den Sags Skyld maa Krigen gerne holde op. Det er den store Bog fra 1927, han selv har forkortet til Dimensioner, som danske katolske Forlag kan magte. Det er mest Tidsbaggrunden, der er blevet sparet paa, og det gør mindre, den er saamænd infam nok i Forkortelse. Billedet af den unge Helgen staar lige blændende. Han har endnu mangen god Gerning at øve blandt unge danske, og gid Bogen maa give ham Lejlighed til det. Skam faa vore Ungdomsforeninger, om de ikke sørger for i denne Vinter, hvor Møderne bliver faa, at alle deres Medlemmer derhjemme har denne Bog og læser den.

Den er oversat af Frk. Tove Frydenlund paa godt, jævnt og sindslikevægtigt Dansk. Martindales nervøse Stil og smaa Hundekunster med Sproget er dæmpet ned, men Resultatet er blevet udmærket.

H. D. T. K.

Kalenderen

Katolsk Lommekalender 1945 (udgivet af D. K. K. F. i Kommission hos St. Ansgars Forlag, Kr. 2,50).

Man skulde tro, at en Lommekalender er totalt umulig at anmelde.

**RICHARD SØRENSENS
BOGTRYKKERI**
GOTHERSGADE 39 TELEFON 668
FREDERICIA

De fleste er det sikkert. Der er faste Ting, som altid skal findes deri, saasom Posttaksterne og Valutakurserne (disse sidste ofte fra vore Bedsteforældres Tid). Men den katolske Kalender er altid spændende, fordi den redigeres af en Dæmme med Idéer. Hvert Aar spørger man spændt, hvad Frk. Ulla Andersen mon nu har fundet paa, og hun skuffer aldrig. Der er i Virkeligheden saa mange smaa Ønsker, Katolikker lufter fra Tid til anden. Der gaar Aar efter Aar, og det bliver ved med at være fromme Ønsker, indtil de kommer Kalender-Redaktionen for Øre. Haps, slaar hun ned paa Sagen: Ogsaa dette Ønske kan Kalenderen opfylde. Og hvert Aar bliver denne Kalender derfor righoldigere. Snart erstatter den et helt lille Haandbibliotek. Denne Gang er det Pater Jon Ballins gamle Ønske om en fuldstændig dansk katolsk Bogfortegnelse, som pludselig er blevet opfyldt af vor populære Kalender. Forarbejderne var allerede gamle, udført af Biblioteksassistent Frk. Strøm i Aarhus, men nu blev der sat Fart paa, og Resultatet er ypperligt. Overskueligt og udtømmende (samt herlig fri for Trykfejl) er Boglisten blevet. Over 500 Titler er kommet med, og det er næsten svært at paapege noget, som fortjente at komme med, men ikke er det (for at det ikke skal være Virak altsammen i Anmeldelsen, lad mig saa lige antyde, at Bazin, Bordeaux, Bourget og Daniel-Rops godt kunde have været med i Romanafsnittet). Vi maa ved Lejlighed vende tilbage til denne Liste og sige lidt om, hvad den bør betyde for vore Biblioteker og for Arbejdet med overalt at faa Liv i Udlaanet fra disse. Denne Gang bare Tak til Bibliotekaren og hendes Redaktør.

Og saa er der alt det andet gode katolske i Kalenderen, vor egen lille Vejviser rundt i Vikariatet. Foruden selve Kalenderen er der snart ialt 100 Sider Oplysningsstof. Det turde være Anbefaling nok.

*

I Aar har Sankt Ansgars Forlag Bogen i Kommission. Det er altsaa der, man skal bestille den. Og det er aldeles givet, at den er udsolgt længe før Nyaar. H. D. T. K.

BREVE fra LÆSERNE

Jeg vil gerne hjælpe Hans'er og Grete'r!

Ih, hvor maa jeg give Jørgen Christensen Ret! Hans Artikel er Ord til andet, hvad jeg selv har haft Lyst til at udtrykke, ligesaa vel som jeg maa protestere mod »En af dem«, hvis Vedkommende mener, Grete maa have nok i sin Tro.

Man burde maaske have det, men desværre brænder den samme kraftige Flamme jo ikke i os allesammen. Man kan paa mange Maader være forhindret i at faa det fulde Udbytte af sin Tro. Og som Konvertit trænger man netop til at blive »taget under Vingerne«. En Konversion er jo ikke noget pludseligt; naar man har brudt med sin Barnetro, som J. C. skriver, maa man jo tillægge sig nye Vaner: regelmæssig Kirkegang, regelmæssige Bønner, Faste- og Abstinenspligter, Helligdage paa Hverdage, hvor alle Ens gamle Vaner trækker i En fra den anden Side o. s. v., og i alle disse Tilfælde er det af saa stor Betydning, at man træffer nogle, der har det ligesaa.

Nogle af os er jo saa svage, saa vi trænger til den Støtte, det menneskelige Fællesskab giver. Jeg ved med mig selv, hvor jeg har »hungret« efter den »katolske Atmosfære«, som jeg har været meget nær ved at misunde den katolske Familie, hvor f. Eks. det at bede Bordbønnen er lige saa naturligt som at spise Maden bagefter.

Jeg er naar som helst parat til at øve en katolsk Aktion med Hans'er og Grete'r; men her som i saa mange andre Tilfælde er det ikke nok med Viljen, hvis Evnen mangler.

Jeg synes, der er for lidt Lejlighed ved Møderne til at komme i Kontakt med nogen, og man kan jo heller ikke altid paa Forhaand vide, hvem der føler sig forladt og ensom. Maaske er det slet ikke den, man netop kom til at sidde ved Siden af ved Kaffebordet. Før Kaffebordet er der Foredrag el. Underholdning, og bagefter skyn-der man sig hjem i Mørket.

Nej, lad dem komme allesammen, lad dem melde sig selv, saa de rig-

tige kommer, saa kan de i hvert Fald lære hverandre at kende, og saa er Bekendtskabet gjort, til de næste Gang ses i Kirken eller Foreningen.

Jeg stiller gerne mit Hjem til Disposition under tvangfri Form.

Lad os blive »Gretevenner« som de andre er »Pennevenner«.

Esther Thuesen.

P.S. De, der føler sig ensomme og kan tænke sig at tage Del i katolsk Samvær i privat Hjem, kan faa yderligere Oplysninger hos Pastor Benzon, Sakramentskirken, Nørrebrogade 27, N.

NY KATOLSK ROMAN

Hünermann: De bandlystes Præst

256 Sider, Kr. 6,75.

Den længe ventede Roman om *Fader Damian* er endelig udkommet. Der er i denne Livsskæbne saa farverigt Stof og saa dramatiske Begivenheder, at Forfatteren har ladet Kendsgerningerne om Damian de Veuster tale og blot iklædt dem et digterisk Sprog for at skabe sin bedste Roman. Vi hører om Bondedrengens Liv i Flandern, hans Studietid i Kollegiet, den lange Sørejse og endelig den væsentlige Del af Damians Liv: Missionsrejserne paa de vulkanske Øer, gennem Urskove og paa Randen af de ildspyende Kratere, hvor de indfødtes Tro paa Aander og Djævle næsten syntes umuligt at overvinde. Endelig hans sidste Rejse til Øen Molokai, hvor han endte sit Liv blandt de spedalske. En betagende Roman, som De vil læse ud i eet Træk. Og gribende, fordi hvert Ord er Virkelighed.

Fatima

Andagt til Marias rene Hjerte iflg. Fatima, kan nu faas i Køb. Pris 5 Øre. Sendes mod 10 Øre i Frimærker.

Sankt Ansgars Boghandel

Bredg. 67, Palæ 4777, Giro 81851

BERNH. HANSEN'S BOGTRYKKERI

Blaagaardsgade 36 B-C • Telefon Central 13.430 Privat: 836

Medlem af katolsk Menighed.

Leverandør til vore Hospitaler, Kirker, Skoler etc. • Bedste Referencer.

Fredericia

Sognepræsten, Pastor C. Jaworski havde atter indbudt Menighedens Medlemmer til en Familie-Aften Fredag den 20. Oktober paa Forsamlingsbygningen, og ca. 100 havde efterkommet Indbydelsen.

Herr Lærer cand. phil. Hafstrøm fra Odense skulde have været Foredragsholder, men havde grundet Sygdom maattet sende Afbud.

Biskoppen, der var paa Rejse i Jylland, gik beredvilligt ind paa at være Aftenens Foredragsholder, og det blev en interessant og udbytterig Aften for de mange Tilhørere. I fortællende Form skildrede Biskoppen sine Oplevelser fra Tiden omkring 1925, da Hs. Excellence særlig stærkt droges mod vor hellige Kirke, og til den Dag, hvor han kaldtes til at være Biskop i vort Fædreland. Mange smaa Hændelser fra Biskoppens Dage i Clairvaux og i Rom fortalt med megen Lune fik Smilet frem hos Tilhørerne.

Sognepræsten Pastor C. Jaworski takkede Biskoppen for Foredraget.

Ved det efterfølgende Kaffebord bragte Rentier W. E. Larsen paa Menighedens Vegne Biskoppen en hjertelig Hyldest og Tak for Besøget.

Et Musik-Ensemble glædede Tilhørerne med flere Musik-Numre, og Sangbøgerne blev flittigt brugt. Aftenen sluttede med Fremvisning af en Grønlandsfilm og en Kongefilm.

R. S.

Ungdomsklub i Kolding

Onsdag Aften var der stiftende Generalforsamling i »Katolsk Ungdoms Klub«. Der blev valgt en Bestyrelse paa fem Medlemmer. Formand blev Nicolaj Andersen. Desuden valgtes 2 Suppleanter og 2 Revisorer.

Efter Valget rejste Formanden sig og takkede for Valget samt udtalte Ønsket om, at Foreningen i Fremtiden maatte bære gode Frugter af sit Arbejde for den katolske Ungdom i Kolding.

Efter et fornøjeligt Kaffebord oplæstes Foreningens Love, som blev vedtaget af Forsamlingen. Sognepræsten, Pastor Nøkke, udtalte Ønsket om, at Foreningen maatte være med til at skabe en vaagen katolsk Ungdom, der maatte være sig sine Forpligtelser bevidst overfor Gud og Kirken.

Mødet sluttede med, at Forsamlingen staaende sang »Kongernes Konge«.

D. & K.

K. U. K. Aarhus.

Fredag den 6. Oktober afholdtes ordinær Generalforsamling. Tilslutningen var ikke saa stor som ellers, hvad vel nok skyldtes de ekstraordinære Forhold.

Ca. 25 Medlemmer var mødt op,

da Formanden bød velkommen, og Ivar Dudzinski valgtes eenstemmigt til Dirigent. Sidstnævnte gik til Sagen og fulgte Traditionen med at slaa den humoristiske Tone an.

Efter Formandens korte Beretning oplæste Sekretæren Forhandlingsprotokollen, og Regnskabet, der balancerede med 452,88 Kr., blev godkendt, hvorefter man gik over til Valg af 4 Bestyrelsesmedlemmer.

Efter Valget ser Bestyrelsen saaledes ud:

Formand: Egon Dudzinski. — Kvindelig Leder: Karen Hyllested.

Næstformand: Børge Berg. Kvindelig Assistent: Rita Rasmussen.

Sekretær: Bernhard Noetzell. Mandlig Assistent: Poul Jaworski.

Kasserer: Agnes Szygenda. Mandlig Assistent: Knud Erik Sørensen.

Revisorer: Orla Knudsen og Ivar Dudzinski.

Under Kaffebordet fremkom et af Medlemmerne med et Forslag om Forhøjelse af Kontingentet. Bestyrelsen tog Spørgsmaalet op, men svarede med Udsættelse af Sagen, til Krigen var forbi. Et andet Medlem efterlyste noget Komediespil. Derefter talte den gejstlige Raadgiver Pater Laux. Han foreslog at henlægge vore Møder til Søndag Formiddag som Følge af Usikkerheden om Aftenen. Efter at have skildret en Begivenhed fra Krigen og rost Samariternes opofrende Arbejde ved en nylig hændt Ulykke, rettede han en Appel til de unge om, trods den mørke Situation, ikke at lægge Hænderne i Skødet paa det aandelige Omraade. Han lærte os at yde den sidste Hjælp og gav nogle praktiske Oplysninger angaaende Evakuering.

Med »Fast skal min Daabspagt ...« sluttede Generalforsamlingen.

B. N.

Katolske Skoledrenge

Ferieophold paa

„Allerslev Kloster“

Regnskab for 1944

Indtægt:

Tilovers fra 1943	163,60
Bidrag fra Familien G.	50,00
Bidrag fra Direktør H. J.	25,00
Bidrag fra Katolsk Ungdomsværn	100,00
Bidrag fra Vincentsforen.:	
St. Ansgar Konf.	70,00
St. Anna	220,00
St. Josephs	270,00
Jesu Hjerter	70,00
Bidrag fra Ingeniør Aug. E. Plums Legat	500,00
Renter i Banken 31/12-43	
2,65, 30/644 1,70	4,35
	1472,95

Udgift:

Allerslev Kloster f. 9 Drenge Ophold i ialt 412 Dage	1236,00
Tilsynet med Drengene	75,00
Assurancepræmie for Børnernes Tøj, Tæpper og Sovveposer	6,02
Porto	2,53
Tilovers	153,40
	1472,95

Status:

Tilovers fra 1944	153,40
9 Drenge var ialt 412 Dage paa Allerslev Kloster og takkes de ærværdige Søstre for god Pleje og Omsorg for vore Skoleelever.	
København, Oktober 1944.	

Jesu Hjerter Kirke

Tirsd. 7. Nov. Kl. 16,30 Immaculatakongregationen.

St. Antoni Kirke

Onsd. 8. Nov. Kl. 20 Mariakongr. for Mænd.

St. Dominikus' 3. Orden

Sønd. 12. Nov. Kl. 8 Fælleskommunion i Sakramentskirken, derefter Møde til Kl. 9,45.

Elev-Skuespil

paa Jeanne d'Arc

Eleverne paa Jeanne d'Arc Skolen opfører Lørdag d. 4., Søndag d. 5., Lørdag d. 11. og Søndag d. 12. ds., alle Dagene Kl. 15 »Sankt Elisabeth af Thüringen«. Forestillingen er færdig omkring Kl. 17. Billetter à 1 Kr. faas paa Skolen.

Optagelse i

Eukaristisk Forening

Hs. Excellence Biskoppen foretager højtidelig Optagelse af nye Medlemmer fra Sct. Ansgars Sogn, Sct. Andreas Sogn og Sct. Mariæ Sogn Søndag d. 5. November Kl. 15 i Sct. Ansgars Kirke. Foreningens øvrige Medlemmer opfordres til saa talrigt som muligt at give Møde ved denne Ceremoni. Damerne bedes huske deres Tilbedelsestid 1. Fredag d. 3. November.

D. K. K. F.

minder alle Præster og Sygeplejersker om, at en Kreds af Damer har paataget sig at besøge katolske Patienter paa Hospitalerne. Henvendelse til Sekretariatet, Grevinde E. Scheel, Pileallé 23 A, Tlf. 7091. København.

Beg.-Undervisning i Latin

en eller to Deltagere søges til 4. Mellemskoleklassen. Pensum i Latin. Henvendelse Eva 1211.

K. U. K. København.

Søndag den 5. November — Travetur. — Start fra Stenosgade Kl. 8 efter Messen Kl. 7½. Der købes Returbillet til Helsingør, vi staar af i Snekkersten. Tog afg. Kbh. H. Kl. 8,20.

Søndag den 19. November Kl. 14 prc. »Den røde Sal«, Stenosgade 4. Kort Studiekredsmede, Emne: »Bibel alene?« Kapitel 1 efter Grund-

bogen »Den rette Kristentro«. Indleder: Lotte Fobian og Carl-Vilh. Pehrsson. Kaffebord, Underholdning. Praktisk Arrangement: Gruppe IV. Afregning for Sct. Kunds Gilderne Kl. 13,30.

Systemen, Sakraments sogn

er lukket indtil videre.

Katolsk Samariterforening

afholder indtil videre ingen Møder, ligesom det paatænkte Samariterkursus er opgivet.

Italiensk

Oversættelse, Rejseforberedelse, Konversation. Omhyggelig Indøvelse af Talefærdigheden. Berejst, dipl. Sproglærer.

Telefon: Eva 1453 u.

Aage Pagh Hansen.

Værelse søges

En ung Dame (Plejerske) søger et møbleret Værelse, helst med Telefon og Centralvarme.

Billet mrk. 1988 modtager Bladets Annonceekspedition, Klosterstræde 23, København K.

NYKØBING F

Johannes Madsen <i>Elektr. Installatør</i> Nykøbing F. Installationer St Kirkestræde, Tlf. 684 Leverandør til katolsk Menighed			J. Lütken Frigast & Co. A-S Trælast, Kul & Koks Lev. til de katolske Institutioner			A-S Lolland-Falsters Kulkompagni KUL.KOKES.CINDERS Nykøbing F. Tlf. 626, 915 Leverandør til kat. Institutioner		
Mackeprang's Boghandel A-S <i>PAPIRLAGER EN GROS</i> Nykøbing-Falster Telefon 38 og 769			J. N. Jensen <i>Murermester</i> Bispegade 20 . Telefon 984 x <i>Udfører Arbejdet ved den katolske Skole og Kirke</i>			W. Hardeweg <i>Slagtermester . Paalægssf.</i> Østre A 16 54. Tlf 1082 Lev. til de kat. Institutioner		
C. W. Kronmann <i>GRUNDLAGT 1852</i> Jern og Staal . Rør og Fittings . Pumper . Centralvarme . Sanitet . Ilt og Gas . Autogen-vejseværker . Bolte og Møtriker . Tekn. Artikler NYKØBING F. TELEFON 203				A-S NYKØBING F. BRYGHUS <i>Lager . Pilsner . Export Beer</i> <i>Lyst Hvidtøl . Mørkt Hvidtøl . Mineralvande</i>				
ROSKILDE					H. V. Nordsteen <i>Blikkenslagermester</i> Algade 34, Telefon 923 Leverandør til kat. Menighed			
F. Christiansen <i>Maskinfabrik</i> Sct. Olsgade 15, Telf. 87 Lev. til kath. Præstegaard & Hospital		Dom-Apotheket ROSKILDE <i>Forbindsstoffer</i> <i>Sygepleartikler</i> J. AUGSBURG		H. Weber <i>Tømremester</i> Maskinsnedkeri				
Fiskehallen <i>Algade 32 . Tlf. 239</i> Prima Fisk Lev. til Sct. Maria Hospital		ROSKILDE MEJERI BORGERDIGET, TELF. 349			Ejegod Jørgensen <i>Slagtermester</i> Kød . Flæsk . Paalæg Sct. Olsgade 13 . Telf 157 Leverandør			
Mønsterbageriet <i>Bageri og Konditori</i> Morgenbrød bringes Leverandør til katolsk Menighed Sct. Olsgade . Tlf. 859 - 1365		C. J. Schledermand & Sønner JERNBETON <i>Entrepenører . Murermestre</i> Allehelgensgade 18, Tlf. 122 Murermester ved Sct. Maria Hosp.						

<p>FREDERICIA</p> <p>H. Olsen Holmelund A/S <i>Gothersgade 44 . Tlf. 169 . 170</i> Kul, Koks, Cinders, Briketter, Brænde Prima Kvaliteter <i>Promte og reel Betjening</i></p>	<p>HELSINGØR</p> <p>Kaas & Sørensen Indehaver: G. E. OLSEN - HELSINGØR Telefoner: 39 - 1139 - 575 Kul, Koks, Brænde og Briketter</p>	
<p>KOLDING</p>		<p>Berring & Larsen A/s KUL-IMPORT . KOLDING Tlf. 1850 (3 Lin.) . Leverandør</p>
<p>H. Nielsen & Søn Malermestre <i>Telefon 439</i> Udført Arbejdet ved den ny Klinik</p>	<p>H. Overbeck <i>Aut. Installatør</i> Jernbanegade . Telefon 952 <i>Lev. til Sct. Hedvigs Klinik</i></p>	<p>Kolding Andelsmejeri <i>Telefon 153</i> leverer altid fineste Mejeriprodukter Tilkendt Guldmedaille ved Lands- Mejeriudstillingen i Københ. <i>Lev. til Sct. Hedvigs Klinik</i></p>
<p>Arne B. Thygesen <i>Læssøegade 47</i> Kolding Telefon 1249</p>	<p>O. Andreasen & Th. P. Nielsen <i>Murermestre</i> »Solvang«, Sønder Vang, Dreyersvej 7 Telefon 1923, 1924</p>	<p>M. Lauridsen <i>Bade- & W. C. Anlæg, Blikkenslager</i> Rendebanen 8, Telefon 1287 <i>Leverandør til katolsk Menighed</i></p>
<p>V. FALThER Alt i Kolonial, Vin, Dellkateser, Tobakker & Cigarer Hj af Hollændervej og Kongebrogade Telefon 698</p>	<p>J. Bondesens Eff. <i>C. V. Hennebjerre</i> Tømrermester og Entreprenør Kolding . Tlf. 898 (2 Lin.)</p>	<p>Slagterludsølget <i>Haderslevvej 7 . Tlf. 1951 . 1952</i> 1. Kl. Okse-, Kalve- og Svinkeød . Konserver Leverandør til St. Hedvig Klinik</p>
<p>ESBJERG</p>		
<p>Bang Knudsen A/S Isenkram . Glas . Porcellæn Esbjerg . Telf. 2828 . 4 Lin.</p>	<p>Viggo Christensen <i>Urmager, Optiker, Guldmed</i> Kongensgade 64, Telefon 829 <i>Lev. til Sct. Joseph Hospital</i></p>	<p><i>MØBLER for alle Hjem</i> købes bedst og billigst i Bechs Møbelforretning Telefon 735, Raadhuspladsen 16 Leverandør til de katolske Institutioner</p>
<p>Esbjerg Andelsmejeri <i>Fineste Mejeriprodukter</i> Skolegade 39, Tlf. 144 Esbjerg</p>	<p>Vestjydsk Rør- & Sanitetslager A/s Tlf. 1313 Esbjerg Tlf. 1919</p>	<p>Eske Petersen Blikkenslager-, Vand- og Gasmester <i>W.C. Centralvarme . Sanitet</i> Finlandsgade 62, Tlf. 1765</p>
<p>Kontantforretningen <i>M. R. Jørgensen</i> Kongensgade 25-27 <i>Allt i Sengeudstyr og Manufaktur</i> Lev. til St. Josephs Hospital</p>	<p>Engers Hansen Bog- & Papirhandel Kongensgade 65 . Telefon 62</p>	<p>E. Boysens Fiskehandel <i>Altid friske Varer</i> Telefon 2247 Leverandør til Sct. Josephs Hospital</p>
<p>Jespersens Boghandel Stort Udvalg i Kruclifke og Vievandskar <i>Katolsk Litteratur</i> <i>Allt i katolske Bøger</i> Kongenagade 78 . Tlf. 1920</p>	<p>Bagermester N. Rise Esbjerg . Telefon 116 Leverandør til de katolske Institutioner</p>	<p>N. A. Frederiksen Nørregade 65 . Telefon 576 KOLONIAL . MEL Leverandør til St. Josefs Hospital</p>
<p><i>Køb hos vore Annoncører</i></p>		

Katolsk

12. November 1944

92. Aarg.

Nr. 46

Ugeblad

Naar Døren knirker...

Der gives vel næppe noget mere drilsk og irriterende end en knirkende Dør. Maaske skulde jeg snarere sige: end en Dør, som jamrer, hviner og klager, saa det gaar En igennem Marv og Ben. I Tidernes Løb har saadanne Døre uden Tvivl givet Anledning til Affyring af magtfulde Eder, og det skulde ikke undre mig, om Ægteskaber er gaaet i Skudermudder af den Grund.

*

Men jeg vil gerne fortælle om en helt anden Maade at tage den knirkende Dør paa. Jeg kender en Komponist, der brugte en Dørs Knirken som Thema i et Musikstykke. Det blev et originalt og morsomt Stykke. Det er et Menneske, som har et aabent Øre for Livets mærkelige Lyde. Efter at han et Par Gange havde ærgret sig over Dørens Jamren, gik det med Henrykkelse op for ham, at der ligefrem var Musik i den Jamren; den kunde bruges og den blev brugt.

*

Det minder mig om en Hurtigtegner, der optraadte paa Brønshøj Marked. Han opfordrede en af Forsamlingen til at komme op og tegne nogle Stre-

ger paa Papiret, lige meget hvad, saa skulde han nok paatage sig at faa noget virkeligt ud af det. En kom op og tegnede en Krusedulle. Tegneren betragtede den et Øjeblik, saa gik han i Gang med at udføre Billedet. Krusedullen var der stadigvæk, men den indgik som et selvfølgeligt Led i Helheden.

*

Der skal Fantasi og Perspektiv til for at gennemføre noget saadant. De samme Forudsætninger maa vi have som Kristne. Vi maa kunne lade Livets smaa Kedsommeligheder faa Værdi ved at gaa op i en storslaet Helhed.

*

Findes der noget, der appellerer stærkere til vor Fantasi end det kristne Verdensbillede? I Stedet for at lukke os inde i Egoismens trange Hytte, lærer vi, at vi er Verdensborgere og er med til at kæmpe paa Kirkens vældige Front, der strækker sig igennem Sjælene, Fronten, der betegner Lysets Krig mod Mørket. Og hvilket mægtigt Perspektiv: Jordelivet med Evigheden som Baggrund.

Helgener paa
Frimærker

Kulturens Enhed

Mindeord om
Pater J. Svensson og
Overbetjent V. Kallan

Jesuitenstaten i Paraguay

Vi kender Historien fra Frans af Assisis Liv. Han møder en fattig, han væmmes over dette elendige, snavsede, ilde tilredte Menneske. Han nægter ham den Almisse, han beder om. Men bagefter hebrejder han sig sin Haardhed, han løber efter Tiggeren og giver ham alt, hvad han har hos sig. Hans Afsky mod Fattigdommen lykkes det ham at overvinde saa aldeles, at han selv vælger »Fru Fattigdom« for hele Livet. Fattigdommen kan ses som en grim Plet paa et menneskeligt Samfund, noget uskønt, noget frastødende. Men se, hvorledes Frans løfter dette i sig selv utiltalende til noget herligt og stort. Se, hvilken skøn og betagende Skikkelse den fattige Frans blev! Lidelsen er noget uskønt, frastødende, som Kristendommen er i Stand til at forskønne og gøre rig. Den Korsfæstede er vor Læremester.

*

Sankt Therese fra Lisieux har lært os at udnytte Livets smaa Ubehageligheder til Guds Ære og Sjælens Gavn. Saaledes bliver en lille Disharmoni forvandlet til Vellyd, naar den passes ind i Helheden. Og selv en Krusedulle kan udfylde en Plads i Billedet.

C. B.

Munkemel

H. HINSCH - Brændselsforretning
 VESTER 601 (Forh. N. P. NIELSEN) VESTER 601
 VODROFF TVÆRGADE 4
 KUL - KOKS - BRÆNDE

KØBENHAVNS BRÆNDELS KOMPAGNI

KUL KØK KOKS

NØRREGADE 15

TELF. 9270

Familie-, Færdelses- og kombineret Grundejerforsikring
Forsikrings Compagniet
 for Kongeriget Danmark A/S
 Telf. 10.093 Amallegade 31 . København K Giro 2107

G. Garth-Grüner
 Landsretssagfører
 Tlf. 12,166 og 12.161
 Frederiksholms Kanal 6, Kbhvn.

Jos. Fischlein
Murermester
 Limfjordsvej 43
 Tlf. Godthaab 8410
 Udfører Arbejdet ved Sct. Michaels Gaard

Molins flydende Hjemmefarver
 til Gardiner, Garderobe, Strømper m. m.
 Bonalin-Kompagniet A/S, København F
 Tomme Flasker godtgøres af de Handlende

Fr. Bührmann & Sønner
Pensel- og Børstefabrik
 Gormsgade 8-10-12 . København L
 Tlf. Taga 573 . 574

Anton Siegler
Malermester
 Kingosgade 17 Vester 4753

Torp & Co.
BLIKKENSLAGERMESTER
 Aut. Gas-, Vand- og Sanitetsmester
 Amagerbrogade 154
 Tlf. Amg. 173 Privat: Amg. 8122

Plytteleforretningerne „FREDERIKSHOLM“
v. Andersen og Poulsen
 Flytning, Opbevaring og Forsendelse
 besørges med Garanti overalt i Landet
 Sjælør Boulevard 21
 Telefon Valby 3333 . Godthaab 3653 x

VEJLE

Vejle Trælast & Kulkompagni
 Havnegade 22 . Telf. 68 og 69
 Lev. til de kat. Institutioner

Støt Frank Andersens Fond
 Giro Konto 1087

C. V. BERG *Blikkenslagermester*
 Autoriseret Gas- og Vandmester
 Langelinie 53 . Telefon 2751
 Lev. til de katolske Institutioner

Carl Petersen
Slagtermester
 1. Kl. Varer - Pølsefabrik
 Nørregade 2 . Tlf. 1721
 Leverandør til St. Maria Hospital

A/S Vejle Mælkekompani
Fineste Mejeriprodukter
 Vejle . Telefon 335
 Leverandør til St. Maria Hospital

VEJLE NY
Mineralvandsfabrik
P. C. NIELSEN
 Vissingsgade 8, Telefon 121, 205
 Leverandør til St. Maria Hospital

Kunst og Religion

I Oktober-Nummeret af »De nye Bøger« skrev Magister Emil Frederiksen nogle Linier om sin Essaysamling fra i Aar. Her kom han ind paa den Kontakt, der kan opstaa mellem en Taler og hans Publikum. Og han fortsatte:

»Ja, saa oplever jeg som oftest en Festlighed, noget paa en Gang ceremonielt foreskrevet og frit skabende, noget givet, der udløser noget nyt; kald det »levende Ord«, kald det Glæden ved Variation — det giver mig et Glimt af, hvad der i hele mit Liv, den store Kærlighed ikke undtaget, har været det væsentligste jeg mødte: den katolske Messes Poesi, naar jeg ministrerede for en mumlende Pater ved et ensomt Sidealter, tidligt om Morgen, mens Daggrøet graaned udentor Kirkerude, eller naar jeg var til Højmesse og sang *Kyrie* og *Credo* og *Sanctus* sammen med Menighed og Kor.

Vil man mon forstaa dette, naar det saaledes flygtigt antydes? Men det er nu saaledes for mig, der har faaet en Opdragelse paa religiøst, katolsk Grundlag, at der bestaar der en Lighed, ofte en Forbindelse mellem det religiøse Livs og det »verdslige« Livs ypperste Øjeblikke. Rimeligvis vil man kalde mig en »Æstetiker« og dermed mene noget i Retning af et Stemmings- og Nydelsesmenneske. Det er jo en landslæufig Visdom her i Norden, at Religiositet og Æsteticisme let mikses sammen i temperamentsfulde Menneskers Hjerter — ja, at Skønhedsglæde og Gudsdyrkelse ikke bør have noget med hinanden at gøre. Jeg har aldrig følt mig som »Æstetiker«, en Dyrker og Nyder af Skønhed for dens egen Skyld eller en som foretrækker det Skønne fremfor det Gode og det Sande. Det har heller aldrig staaet saadan for mig, at Kunsten — Ordets, Tonernes, Farvernes og Formernes — blot eller væsentligt har Skønhed til Formaal. Kunst er Forplantning af Aand; dette gælder navnlig Ordets Kunst, Poesien. Den har en skabende, styrkende, fornyende Betydning for Sjælen — som Bøn og Sakramenter. Dertil kommer for den religiøse Praktis' Vedkommende, at Messen er et Drama, altsaa er fyldt med Handling; det fornyende, styrkende, skabende i Messens Poesi lever ikke blot i de lithurgiske Tekster, men i deres Samspil med Begivenheder; og dette Samspil rummer et Hele, som sker.«

Kulturens Enhed

Vi kan ikke i enhver Henseende forkaste Spenglers Teori om, at Kulturer eller Civilisationer opstaa, udvikles og dør. Hvordan er det gaaet med de gamle babyloniske, ægyptiske og central-amerikanske Kulturer? Desuden har Professor Graebner og Pater Schmidt, (som jeg har haft den Ære at kende) udført et glimrende Arbejde for at omstøde Troen paa, at al menneskelig Kultur nødvendigvis maa have udviklet sig fra en enkelt Kilde (f. Eks. Ægypten). De har ogsaa studeret forskellige Grupper af saakaldt »primitive« Folkeslag, undersøgt samtlige Bestanddele af deres Kultur: Vaaben, Madlavning, Kunst, Gudsdyrkelse — og vist, hvorledes de efterhaanden døde ud, hvis ikke et nyt Kulturelement (rimeligvis ved en anden Races Indtrængen i Landet) gav den stagnerede Gruppens Kultur nyt Liv. For Stagnation opstaaer altid, naar en Kultur er naaet saa langt, som den *kan* naa. Jeg formoder, at Kina og Ægypten var Eksempler paa Kulturer, der varede saa længe, som den Slags Ting *kan* vare, fordi de blev saa fuldstændig »konventionelle« og rustede fast i rituelle Former, saa de kunde fortsætte meget længere end en Kultur som f. Eks. Grækernes, der var meget bevægelig og altid søgte nye Bæner.

Spenglers Relativisme

Hvad vi bemærker hos Spengler er dette: Han vil ikke for nogen Pris indrømme, at der kan være een Sandhed, een Ret, een Aand, som til enhver Tid er fælles for hele Menneskeslægten. Alt er »relativt«. Det er næppe for meget at sige, at her har vi den radikale Forskel mellem Kristendommen og enhver anden Tro, som findes eller (tror jeg) har været til. Vi tror, at den eneste Gud har skænket

os en enestaaende Aabenbaring gennem den eneste Person, Jesus Kristus. Og vi tror, at Menneskeslægten er, som St. Paulus sagde (Ap. G. 17, 26—27) »ud af eet Blod paa hele Jorden«, d.v.s. stammer fra een Kilde og har en og samme Natur. De er alle i Stand til at »søge efter Gud for om muligt at føle sig frem og finde ham«.

Teorier, som ikke MAA være kristne

Men selvfølgelig vil en Ikke-Katolik straks sige: »Ja, det er jeres Tro, men den har intet Grundlag i Kendsgerningerne, i Historien«. Saa maa vi svare: »Jo, den har. Det er jeres rent relativistiske Idé, som ikke har noget historisk Grundlag! Den Idé, at der har været adskillige (otte!) totalt forskellige Kulturer, saa at det, der er sandt for den ene, ikke er det for dens nærmeste Nabo, og at det, der var sandt Aar 1000 f. Kr., ikke *kan* være sandt Aar 1000 eft. Kr.«. Jeg er oprigtig talt bange for, at de fleste af disse Teorier paa Forhaand (a priori), skønt man maaske ikke ved det, er bestemt af, at hvilken Løsning man end foreslaar paa Verdensproblemet, saa *maa* det ikke være den kristne. Jeg ved, at naar jeg siger det, udsætter jeg mig for at blive beskyldt for at være bigot og »underskyde Motiver«. Men efter at have kendt saa mange af den Slags Mennesker, føler jeg, at jeg kan sige, at *dette* (sikkert ubevidst) ligger til Grund for deres Tanker.

Fornuft og Fornuft er én Ting

For det første giver Spenglers Teori ikke Plads for den menneskelige Fornuft. Den kinesiske Fornuft siges at være væsensforskellig fra den gamle aztekiske eller den moderne amerikanske. Man maa stole paa

Følelsen. Men hvis hele mit Aandsliv er saa fjernt fra den kinesiske eller amerikanske »Fornuft«, hvordan kan jeg saa sige, hvorledes den kinesiske eller mexikanske »Fornuft« er? Det kan jeg heller ikke. Spengler indrømmer det aabent. Vi kan kun finde frem til deres Natur ved »Intuitionen« — om elers vi har den. Har vi den ikke, maa vi stole paa et andet Menneskes »ipse dixit«, naar han siger, at *han* har den — i dette Tilfælde Hr. Spenglers.

Nyt Stof og nye Idéer ændrer Kulturerne

Desuden kan en Kultur fuldstændig forandres af *Materiale*, der indføres udefra, f. Eks. blev den sydamerikanske Kultur fuldstændig forandret, da Spanierne indførte Hesten; i Argentina havde der praktisk talt kun været Lamaen, Alpakkaen og Guanacoen, indtil to Portugisere landede i 1552 med syv Køer og en Tyr. Militær-Muldyr bragte europæisk Korn med i deres Haler, fra Vogne faldt der Bær og Rødder — lutter europæiske — som dér og i Brasilien mangfoldiggjordes med utrolig Hast; og tænk paa, hvorledes hele Opfattelsen af Tid og Afstand forandrede sig for de indfødte Afrikanere ved Indførelsen af Cyklen og nu af Bilen.

Yderligere gør Indførelsen af nye *Idéer* endnu mere til at forandre en Kultur — det indiske Tankesæt skyldes en meget gammel Blanding af Racer og Religioner. Først vil man være tilbøjelig til at sige, at den muhammedanske Kultur skyldtes Muhammeds overvældende Personlighed, men ikke blot var Muhammed selv intellektuelt og emotionelt en Blanding — arabiske, jødiske, ægyptiske og endogsaa kristne Bestanddele stødt sammen i hans Aand, men lige siden da har andre Bestanddele, f. Eks. persiske og negroide Ingredienser banet sig Vej ind i hans »Kultur«.

Faktisk er det saadan, at lige som man skulde til at sige, at den havde naaet Mætningspunktet og begyndte at stagnere, at blive en Kultur, der ikke kunde

udvikle sig, men maatte opbevares som en Mumie, i det samme forandrede Kemal Atatyrk Tyrkiet næsten paa en eneste Nat ved at indføre vestlige Idéer og Skikke, som er fuldstændig fremmede for Landet, og det gør ikke Modstand imod dem.

Vor egen Kultur

Hvad vor egen Kultur angaar er den ikke mindre blandet. Jødisk Religion har paavirket os endnu mere end Islam; den fik ny og enorm Kraft, da Nordens meget »gammeltestamentlige« Religion udbredte sig saa hurtigt ved Reformationen. Og katolsk Fromhed har suget Næring af Salmerne, Evangelierne og St. Paulus. Men desuden behøvede den græske Kultur, lige fra St. Johannes med hans dristige Benyttelse af den græske Tanke om »Logos« (»Ordet«), ikke at vente paa, at St. Augustin skulde gyde Platonisme ind i vor Teologi, eller paa at St. Thomas skulde forny vort Bekendtskab med Aristoteles. Ja, man kan sige, at hele vort Drama stammer i lige Linie fra Grækerne; selve Ordene Teater, Drama og Scene er græske. Og behøver vi at sige, at den katolske og romerske Kirke vilde have været organiseret paa en fuldstændig anden Maade, hvis ikke St. Peter og Rom havde været. Kort sagt, de hermetisk aflukkede »Kulturer« har aldrig eksisteret og eksisterer ikke.

Hvad der nu eksisterer, er tredobbeltdigt — for det første Menneskenaturens Enhed, for det andet specielle Kulturer, der skyldes Klima, Geografi (Bjerge, Sletter, Kyster), Beskæftigelse, og for det tredie Idé-Sammenmeltinger, som skyldes fredelige eller krigerske Invasioner. Fredelige? Ja. Den kristne »Invasion« skyldte, i Modsætning til den muhammedanske, ikke Sværdet og end ikke Politiken noget. De fleste Mennesker i Romerriget var Kristne, før den romerske Kejser blev det. Og det, vi skal spørge os selv om, er: *Hvilken Værdi har den kristne Tro?* Tror jeg, at det vigtigste i mit eget og i hele Verdens Liv er — at være Kristen?

De primitives Religion

Jo mere vi studerer Historie, des mere ser vi, at alle Mennesker maa have været »religiøse«. Naar Religionen uddøde, døde alt andet ogsaa. Om De vil, saa sig, at naar en national eller race-mæssig »Kultur« uddøde, døde ogsaa alt andet. Men det er ganske urigtigt, at »primitive« Folkeslag var uden Religion. Man paastod, at Australnegrene og de afrikanske Buskmænd ingen havde. Nu ved vi, at hele deres Liv var sammenknyttet med Religionen — ja, jo ældre Australierne blev, des mere »religiøst« blev deres Liv. Siger De: »Jag vil, men jo mere fremskredne de bliver, des mere sløjfer de Religionen«, saa maa jeg modsig Dem. Jeg har levet en Tid i en helt katolsk Maori Landsby med et Mejeri og et Savværk. Indbyggerne var 100 pCt. katolske, meget flinke til deres Arbejde og meget venlige mod mig fremmede Gæst. Hvis man i Afrika *ødelægger* de indfødtes Religion, saa ødelægger man en hel Kultur. Men udvikler man den, renser man den for Slacker og indfører de ny, specielt kristne Tanker, saa skaber man en Fremtid.

Afrikansk Eksempel

Et Eksempel. Afrikanske Indfødte tror paa Aander, som ofte er ondskafulde, men altid mægtige, og som griber ind i enhver tænkelig Del af Tilværelsen. Vist er dette »Overtro«; det fylder deres Tilværelse med megen Frygt og fører til megen Grusomhed. Den almindelige Statsskole-Lærer siger: »Jeg maa udrydde denne Tro«, og i Løbet af en Tid gør han det ogsaa, og sammen med den ødelægger han praktisk talt hele Afrikanerens traditionelle Kultur. Derved skabes der en degraderet Type, som hverken er en god Afrikaner eller (slet ikke) en god Europæer. Den Fortræd; vi Hvide har gjort i Afrika er umaadelig, selv naar vore Hensigter var gode — jeg taler ikke om Handelsindflydelsen, som i sin korte Tid har indført uegnede Klæder, Tuberku-

lose, Kønssygdomme, Krudt, Alkoholisme og andre af vor Civilisations Goder. Men eftersom vi katolske Missionærer (og enhver hvid Mand i Afrika er Missionær af en eller anden Slags, om han vil eller ej... han *paavirker* en paavirkelig Race), eftersom vi ogsaa tror paa Aander, saa er det ganske nemt at bevare de indfødtes Tro paa Aander og lutre den ved vor Lære om Engle, Helgener og Sjælene i Skærsilden. Da jeg var helt alene blandt Indfødte, langt fra hvide Mennesker, paa dette Sted hvor hele Distriktet i lang Udstrækning var katolsk, saa følte jeg det, som jeg var i Paradis! Aandelig og legemlig Sundhed, ingen Frygt, ingen Grusomhed, Respekt for Præsten, der (skønt hvid) var en Ven, men ingen krybende Ydmyghed — tværtimod stor Værdighed og Selvbeherskelse — samt en forbavsende direkte Bevidsthed om det overnaturlige — De skulde have set hele Familier, som maatte gaa *fire Dagsmarcher* (vilde vi gaa fire Timer?) for at komme til deres Paaskekommunion. Da jeg bar Sakramentet ved en Kristi Legems Procession, haade lo og gråd jeg, da jeg saa en Struds (!) spadsere ved Siden af Baldakinen og smaa Børn (af hvilke jeg havde døbt nogle den samme Morgen... en ganske lille en — døbt sammen med sine Forældre efter mindst to Aars Undervisning), der kastede røde og gyldne Blomster og appelsinfarvede Bær foran Herren, som gik frem iblandt dem. Og allesammen sang de *Sacris Solemnis* (gør vi? kan vi?) og vidste, hvad Ordene betød! Jeg tilføjer, omend lidt ængstelig af Frygt for at tage mig »materialistisk« ud, at denne Mission var berømt for sin »højere Undervisning« — landbrugsmæssig, hygiejnisk, ja endogsaa sociologisk Undervisning. Men her har vi altsaa en ældgammel Kultur, som er blevet *kristnet*. En fredelig, ikke finansiell Invasion og Omskabelse, og altsammen hegnydende med det »aandelige«. Og derfor er det levende og holdbart.

Og nu, da vor Verden utvivl-

somt gaar en Omformning i Møde: Bliver det mod Fremskridt? Eller mod Degeneration? Bliver det mod Fremskridt, saa maa Forandringen være aandelig. Byd alle dem velkommen, der sigter mod dette. Men som

Katolikker ved vi, at vi kan gøre det bedre end de bedste af de andre. Gør vi det? Lad os ransage vor Samvittighed og — tror jeg nok, vi behøver — sigc vort Confiteor.

C. C. Martindale S. J.

„Jesuitenstaten“ i Paraguay

Et eventyrligt Afsnit af Sydamerikas Historie

Af Børge Mersing

ANDEN ARTIKEL

Efter at vi nu har hørt om »Jesuitenstatens« Tilblivelse og første trange Aar, skal der berettes lidt om, hvorledes Livet formede sig i disse egenartede Samfund.

For at lette Samkvemmet mellem Missionerne blev de næsten alle anlagt saa nær Floderne som muligt. Som det endnu kan ses af Ruinerne, var de alle bygget efter samme Plan. I Byens Centrum var en aaben kvadratisk Plads, der maalte 128 Meter paa hver Led, og fra denne udgik de brede og snorlige Veje, der skar hinanden i rette Vinkler, og langs hvilke Indianernes Huse var beliggende. Paa den ene Side af Torvet laa Kirken midt imellem Kirkegaarden og Kollegiet, der bl. a. rummede Jesuiternes Bolig. Af andre Bygninger, der laa i denne Del af Byen, kan nævnes Hospitalet og Asylet, hvis Beboere var enlige Kvinder, forældreløse Børn og Krøblinge. Bag alle disse Bygninger bredte sig Jesuiternes Have, der omfattede ikke mindre end 3 Hektar.

Af de Kirkeruiner, der endnu nogle Steder er bevaret, fremgaar det, at Kirkerne var ca. 300 Fod lange og ca. 70 Fod brede. En samtidig Skribent paa-
staar, at »de i ingen Henseende stod tilbage for de skønneste i

Spanien og Peru«. Selv om Udtalelsen sikkert er noget oven-dreven, maa man indrømme Jesuitenre, at de havde dygtige Folk iblandt sig, der forstod at lede Opførelsen af en Kirke, bygge Orgeler, udskære Altertavler og meget andet kunstfærdigt. Indianerne var ganske vist blottet for Evne til selvstændig Skaben, men var utroligt lærenemme, naar blot de havde en Model at rette sig efter. F. Eks. kunde de indfødte Kvinder fremstille de skønneste Kniplinger og Tæpper, og Altertavlerne til Kirkerne udførtes af Indianerne selv under en Paters Ledelse. Ogsaa inden for saa vanskelige Fag som Fabrikationen af Musikinstrumenter og Urmergriet viste de indfødte gode Anlæg, og de drev det i en af Byerne til at trykke Bøger paa Indianersproget med Typer, de selv havde støbt.

Som naturligt var, lagde Jesuitenre stor Vægt paa at udstyre Kirkerne saa festligt som muligt, thi de vidste af Erfaring, at Indianerne i deres Opdragelse til Kristendommen først og fremmest maatte paavirkes gennem ydre Midler, af hvilke den farverige katolske Gudstjeneste og de mange aarlige Fester med deres højtidelige Processioner, selvfølgelig var de vigtigste. Et kuriøst Vidnesbyrd om, hvor

dybt et Indtryk disse religiøse Skikke gjorde paa Indianerne, har vi i en Beretning fra en Jesuit, der saa sent som i 1890'erne (altsaa ca. 120 Aar efter Ordrens Fordrivelse) fandt syv indfødte Familier, der havde bevaret Traditionen om Julefesten og kunde synge en hel Messe.

Kirkernes Indre stod ikke tilbage for det udvendige. De var alle forsynede med de skønneste udskaarne og forgyldte Altre og Orgeler, Helgenbilleder m. m., og de hellige Kar, Lyseslager og andet Udstyr var som Regel udført af Sølv.

Fra de pragtfulde Kirker til Indianernes Huse var der unægteligt et stort Spring. I Missionsbyernes første Aar var det lave, lerklinede Hytter, men efterhaanden blev de afløst af Bygninger af Kvadersten og med Tegltag, hvortil Materialerne kom fra egne Stenbrud og Teglværker, der laa i Byens Nærhed. Naar man betænker, at selv Paraguays Hovedstad Asuncion saa sent som i 1825 kun kunde opvise faa Stenhuse, maa man respektere Jesuiternes Indsats.

Paterne hoede selv i det saakaldte Kollegium, der i det store og hele var bygget efter samme Mønster som de europæiske Kollegier. Det bestod af 4 Fløje, der omsluttede den med Buegange udstyrede Gaard. I Hovedfløjen var Jesuiternes Værelser, og i de øvrige Fløje laa Skolestuer og talrige Værksteder, saasom Væveri, Skrædderværksted, Skomagerværksted og mange andre, samt de store Magasiner, hvor man bl. a. opbevarede Forraadene af Korn, Klæde og alle de forskellige Ting, som den frugtbare Jord ydede. Endelig fandtes her Tøjhuset med Vaaben og andet militært Udstyr.

*

Den vigtigste Næringsvej var selvsagt Landbruget. Trods alle Rygter om, at Jesuiterne skulde have Guldminer, som de i al Hemmelighed udnyttede for at foreholde Kronen dens lovmæssige Andel, rummede Landet ikke andre Rigdomme end sin frodige Jordbund, der til Genæld ogsaa kunde yde det utro-

ligste. For Eks. kunde Majsens saas til enhver Tid og høstes 4 Gange aarligt. De Jorder, som hver By raadede over, var delt i to Kategorier: Fællesmarken, som paa Indianersproget hed »Tupambaé« (d. v. s. Guds Eje) og de Smaalodder, som hørte til hvert Hus med Brugsret for Beboerne. Paa Fællesmarken havde alle Mænd — med Undtagelse af Høvdingerne (Kaziker), Embedsmændene og Haandværkerne — Pligt til at arbejde 2 Dage om Ugen, hvad der maa kaldes meget moderat, naar man drager en Sammenligning med den haardhændede Udnyttelse, som Indianerne var udsat for hos de spanske Plantageejere. Paa de øvrige Dage kunde de saa passe deres egen Jordlod, men det blev sjældent til ret meget, for Indianerne var af Naturen utroligt dovne og træge og maatte ustandseligt være under Opsyn, hvis man vilde have dem til at bestille noget. Et Sted hører vi om en Indianer, der i Stedet for at pløje sin Jord »kom til« at æde Plovstudene, (De indfødte var i Parentes bemærket vældige Kødspisere, der i Løbet af kort Tid kunde sætte store Stykker til Livs. Denne overdrevne Nydelse af raat Kød var Grunden til de Mavesygdomme, der var den hyppigste Dødsarsag blandt dem).

Afgrøderne fra Fællesmarken, der blev opbevaret i de store Magasiner, som tidligere er omtalt, bestod først og fremmest af Majs — som Indianerne foretrak, fordi den var saa nem at passe og uden større Besvær kunde koges til Grød — Hvede, Ris, Tobak, Sukkerrør og Bomuld.

Ogsaa paa Havebrugets Omraade forsøgte Jesuiterne at udnytte den frodige Jordbund. I deres store Haver fandtes baade Blomster, Urter, Lægeplanter og Frugttræer, hvoraf mange var indført af dem selv fra Europa. En Frugt, der trivedes særlig godt, var Appelsinen, som Jesuiterne plantede i hele Plantager. Men mest stolte var Paterne, da det lykkedes dem at faa Yerbatræet til at vokse i deres Distrik-

ter. Af dette Træs Blade laves den saakaldte Maté eller Paraguay-Te, der endnu i vor Tid er en meget yndet Drik i hele Sydamerika. Yerbatræet havde hidtil kun vokset i vild Tilstand langt fra Missionsbyerne. For Jesuiterne betød det ikke blot, at de fik let Adgang til store Mængder af denne velsmagende og næringsholdige Te, der hell fortrængte Brugen af den berusende Drik Chicha, men Maté blev desuden den vigtigste Udførselsvare for »Jesuiterstaten«.

Naar man hører, at der alene i en enkelt af Byerne (med 7000 Indbyggere) blev slaget 40 Okser daglig, forstaar man, hvor nødvendigt det var at have en stor Kvægbestand til Raadighed. Dette frembød heller ikke store Vanskeligheder, thi de af de spanske Erobrere indførte Husdyr formerede sig med stor Hurtighed paa de sydamerikanske Stepper. Stalde var overflødig, da Kvæget gik ude hele Aaret rundt i det knæhøje Græs. Ogsaa Faareavl spillede en stor Rolle, først og fremmest af Hensyn til Produktionen af Uld til Indianernes Klæder, men ogsaa som Udførselsvare. I denne Forbindelse kan fortælles et lille Træk, der viser Jesuiternes Dygtighed som Handelsmænd. Hvert af de mange Tusinde Faar, der udførtes, fik et Reb, som Indianerne havde fremstillet, om Livet, og naar Faarene naaede deres Bestemmelsessted, blev Rebene solgt for en god Pris. Andre Husdyr var Hesten og Mulæslet. Hesten blev særlig benyttet til Krigstjeneste, mens Mulæslet brugtes som Lastdyr. De store Mængder af Husdyr, som fandtes i hver af Byerne, var ligesom Jorden Fælleseje. De talrige Forsøg, som Jesuiterne gjorde med at lade hver Familie have en Flok Køer, Heste og Faar som Privateje, faldt altid uheldigt ud. Indianerne gad ikke malke Køerne, og deres Grædighed var saa stor, at de naar som helst kunde finde paa at æde hele Bestanden.

*

Da Jesuiterne lagde stor Vægt paa, at deres »Stat« var selvfor-

synende i saa høj Grad som muligt, var det nødvendigt at udvikle noget Haandværk og Industri, og disse Bestræbelser lettedes betydeligt ved den Kendsgerning, at Indianernes Interesse for Arbejdet her var meget større, end naar det gjaldt Agerbruget. I de samtidige Beretninger omtales en imponerende Masse Haandværkere: Stenhuggere, Bagere, Kokke, Slagtere, Garvere, Pottemagere, Drejere, Vaabensmede, Billedhuggere, Malere, Instrumentmagere, Grov- og Sølvsmede, Bødkere, Vognbyggere, Hattemagere, Forgylde- re, Murere, Urmagere, Skræddere, Snedkere og Skomagere. En af Jesuiterne skriver med Rette, »at mange Byer i Europa ikke var nær saa godt forsynet«.

Mens de fleste af disse Haandværkere var beskæftigede paa Værkstederne, der var anbragt i en af Kollegiets Fløje, for at Jesuiterne lettere kunde have Opsyn med Arbejdet, fandt den mere industrielle Produktion Sted uden for Byen. Her laa Teglværket, Kalkbrænderiet, Stenbruddet, Slagteriet og Garveriet, og ved Floden fandtes et Baadebyggeri. De mere specielle Ting, af hvilke Forbruget var begrænset, fremstilledes kun i enkelte af Byerne. Eksempelvis kan nævnes Kanoner (i de første Aar blev de lavet af Træ!), Kirkeklokker, Altertavler, Musikinstrumenter og Ure.

*

En af de hyppigst forekommende Anklager mod Jesuiterne var den, at de takket være de Rigdomme, som deres Handelsvirksomhed indbragte, kunde sende enorme Beløb til Ordensens Hovedsæde i Rom. Men undersøger man Sagen nærmere, viser det sig at være pure Opspind ligesom Fablerne om Paternes hemmelige Guldminer. De vigtigste Eksportvarer var den tidligere omtalte Paraguayte, Tobak, Sukker, Bomuld, Mølæseler, Heste og Faar. Derimod var Udførelsen af Huder — i Betragtning af Missionsbyernes Rigdom paa Kvæg — minimal, hvad der har sin Forklaring deri, at Huderne brugtes

paa Stedet til en Mængde forskellige Formaal: Baade, Kurve, Telte, Ligkister og meget andet. Ad Floderne blev Varerne sejlet til Santa Fé og Buenos Aires, hvor de blev afsat af en Pater (kaldet Prokurator), der varetog samtlige Missioners Handelsinteresser. For det, der kom ind ved Eksportvarernes Salg, blev der købt Ting, som Missionsbyerne ikke selv frembragte: Salt, Metaller, Knive, Naale, Papir, Farver og Vin. Da flere af disse Varer skulde hentes helt fra Spanien, blev der sjældent noget større Overskud ud af Handelen, hvad Jesuiterne forøvrigt heller ikke tilstræbte, da det ifølge de kirkelige Love var forbudt Gejstlige at drive Handel i Profitøjemed. Penge brugtes ikke i Missionerne, hvor al Omsætning foregik ved Vareudbytte.

Ifølge Kolonilovgivningen tilkom der Indianerne en vis Grad af Selvstyre. Formelt blev deres Byer styret af en Magistrat (Cabildo), hvis Medlemmer bar følgende spanske Titler: en Corregidor (Borgmester), 2 Alcaldes (Dommere), 4 Regidores (Raadmænd) og en Secretario (Skriver). Borgmesteren blev udnævnt af den spanske Guvernør efter Forslag fra Patrene, mens de øvrige Medlemmer blev valgt for et Aar ad Gangen af Indianerne selv. I Realiteten var det selvfølgelig Jesuiterne, der havde den virkelige Ledelse af alle Byens Anliggender.

Indbyggertallet i de enkelte Byer laa som Regel mellem 2000—7000, og det samlede Antal Indbyggere var gennemsnitlig ca. 100.000.

*

(Sluttes næste Uge).

Jón Svensson

in memoriam

Pater Jón Svensson S. J.

Fra en lille By i Krigszonen kommer Budskabet om Jón Svenssons (Nonnis) Død. Saa fik den gamle, stadig æventyrlystne Islænder altsaa ikke sit Ønske opfyldt om at leve til Krigen var forbi, »for at se, hvad det

vilde ende med«. Han var til det sidste trods sine 87 Aar en ungdommelig, ja barnlig Aand, som saa paa Verden med friske Øjne og al sin Evne til Undren i Behold.

Faa kendte ham herhjemme, men Hundredetusinder af unge i alle Verdensdele har gennem ham lært Danmark og Island at kende. I Løbet af 30 Aar blev hans Bøger oversat paa 30 forskellige Sprog, og trods Krig og Papirmangel udsender hans Forlæggere stadig nye Oplag.

Nonnis Levnedsløb var usædvanligt. Han fødtes paa Island den 16. November 1857, og i hans tolvte Leveaar sendte en fremsynet Mor ham ud i den vide Verden, for at hans Aand kunde faa en bedre Uddannelse og derigennem et større Vinge-fang, end det dengang var muligt i hans Hjemstavn. Rejsens Maal var Frankrig, men den fransk-tyske Krig i 1870—71

(Sluttes Side 715)

Jeg sidder og blader i et stort Frimærkealbum — et ikke vinterlassant Tidsfordriv i ledige Stunder — og kommer hurtigt til den Erkendelse, at mange Nationer, især blandt de yngre, udfolder en Art Helgen- eller Heltekultus — i deres Frimærker. Historien kendte Skikkelser passerer Revue i disse smaa Mærker, hvor de faar sat sig varige Mindesmærker, maaske endog en saere perennius. Jørgen er der jo næppe den Begivenhed eller Tildragelse, der ikke har sat sig Spor i Frimærker De enkelte Nationers Tankegang, deres Ønsker og Planer, deres Idealier — ofte ogsaa Mangel paa Idealier, deres Indstilling, deres Glæder og Sorger kommer til Udtryk her. Frimærkerne fortæller Geografi, om Landskaber og Folkelag, om Jordklorens Fordeling, om Erhvervsgeografi Paa det historiske Felt genspejles det storpolitiske Tovtrækkeri, man sporer indre-politiske Omsvælgninger, mindes vigtige historiske Navne og Data, præsenteres for Kongers og andre regerende Mænds Portrætter. Og man opdager hurtigt, hvorledes Propagandaen har taget Frimærkerne i sin Tjeneste, hvorledes økonomiske Forhold har efterladt sig varigt Spor.

Men det er ikke blot Verdens Stormænd, der faar sat et Mindesmærke og smykkes med en vis Helgenlorree paa Frimærker. I de katolske Lande dukker der selvsagt fra Tid til anden

Helgendyrkelse

Helgenfysiognomier frem paa Frimærkerne, og ingen vil forundres over, at *Vatikanstaten* hører til de Stater, der tænker paa Stormændene i Guds Rige. Da Citta del Vaticano oprettedes i 1929 og derved ogsaa fik sin egen Post, dukkede der snart en Række fine sreligøse Frimærker frem, og siden da har Helgenkaaringer og Jubilæer været markeret ved Udsendelse af nye Mærker. Blandt de mange smukke Mærker, som Vatikanposten har udsendt, træder bl. a. Kirkelederen Frans af Sales og Ungdomspræsten, den hellige Johannes Bosco af Made. Luftpostmærkerne er prydet med Petrus, der aabner

paa Frimærker

Himlen af sine Nøgler, saal vel med sig paa Vej hen over Himmeldøren i sin Lidvogn. Men ogsaa forskellige katolske Lande har op med smukke Mærker, blinde om en eller anden hellige eller religiøse Begivenhed. I hgefrem storslaaet Saa Frimærket til Minde om den hellige Walibrords 1200 Aars Dødsdag blev udgivet af Luxembourg Holland sluttede sig til denne Anledning.

Holland er rigt paa religiøse og hellige Minder, udgav for Aars Jubilæum en Række Frimærker til Minde om de hellige Petrus, Paulus og Antonius og deres Jubilæer, der blev udsendt i de mest kendte skikkelser af de to store Døgnværdier i de to store Mænd, som har det berømte Be-

igl. *Tschechoslovakiet*s Frimærker prydes med Billeder af den hellige Wenzel og de slaviske Folkelags Apostle Cyrillus og Metodius I Schweiz — Landet, der trods sin Lidenedhed har udsendt saa mange prægtige Mærker — fremkom en liggerem skøn Gengivelse af den salige Nikolaus von der Flüe.

Ogsaa udenfor Europa finder vi Mærker med Helgen-sikkelser, saaledes f. Eks i *Kina*, i *portugisisk Indien*, hvor den hellige Frans Xaver kom paa Frimærker i Anledning af en Helkviendstilling i 1931. I *Amerika* har *Argentina* i Anledning af den eukaristiske Kongres i Buenos Aires i 1932 udsendt et Mærke, gængivende Kristusstatuen i Andeshjergene.

Og efter denne lille Jordomrejse vender vi Blikket mod vort Broderland *Sverige*, der ved sit Birgittamærke har gjort en smuk Indsats, og uden at tilsligle det, beviser, at enhver Mand og Kvinde kan være stor baade i sit Fædreland her paa Jorden og i Guds Rige.

af K. Pauli s. J.

Kloster-Detektiven

af H. S.

(25)

»Han er ikke kommet!«

»Min Gud!« raabte Præsten. — »Saa maa der være sket ham noget. Maaske er han stødt paa Skurken. Bliv De her inde, mens jeg gaar ud for at søge efter ham, men sluk lige Deres Loimelygte, før jeg aabner Døren.«

Dermed gik Præsten ud i Forhaven. »Broder Justus, Broder Justus,« kaldte han sagte. Men han fik intet Svar. Det behøvedes heller ikke, thi pludselig saa han ham ligge som livløs henne ved Hækken.

»Søster, Søster, De maa komme herud. Her ligger han.«

Begge Søstrene kom løbende ud, »Han er i Live,« sagde Præsten. »Hjælp mig at bære ham ind i Husset.«

Idet man løftede den bevidstløse, kom han et Øjeblik til sig selv. »Ødelæg nu ikke mine Spor!« fik han sagt, saa besvimede han atter.

Man lagde Broderen paa en Sofa i Taleværelset. Men den viste sig at være alt for kort til ham. Heldigvis kunde det ene Armlæn slaas ned, og Sr. Xaveria stillede en Stol hen under hans Fødder. Sr. Veronique kom imidlertid ind med et Fad Vand og Forbindssager. Hun havde straks set, at Broderen havde faaet et Slag oveni Hovedet. Der var en stor Bule. »Akkurat som med Pater Hubertus,« tænkte hun, »maaske tilføjede ham af den samme Haand.«

Forsigtigt trykkede hun det vaade Haandklæde mod Saaret. Da vaagnede den syge igen.

»Ødelæg ikke mine Spor,« stønnede han igen. Og saa begyndte han at klage sig. »Aah, jeg befinder mig saa daarligt!«

»Det er paa Grund af den lille Hjernerystelse, han har faaet,« sagde Sr. Veronique sagte.

»Kaffe, lad mig faa noget Kaffe!« bad Br. Justus.

Søsteren skyndte sig ud. »Lav

den paa Spritapparatet,« raabte Sr. Xaveria efter hende.

Broder Justus laa roligt med lukkede Øjne. Han var ved Bevidsthed nu. Krampagtigt forsøgte han at samle sine Tanker, at bringe Orden i dem, men det lykkedes ikke. Kun een Tanke var klar: Man maatte ikke ødelægge Sporene. Hvad det var for Spor, kunde han ikke finde ud af. Først da han havde drukket nogle Mundfulde af Kaffen, levede han noget op. »Sikke noget Løbesod,« brummede han, da han havde smagt lidt paa Koppens Indhold, men alligevel drak han det hele med største Begærlighed.

»Jeg ved ikke, om det var saa godt, De gav ham Kaffe nu. Han havde nok trængt mere til en god Søvn,« sagde Forstanderinden.

»Han skal nok falde i Søvn,« hviskede Sr. Veronique tilbage. »Jeg har kommet et Sovepulver i Kaffen.«

Trods al Hvisken havde Broderen hørt deres Samtale. »Aah, hvorfor er Kvinder dog ogsaa saa underfundige,« stønnede han. »Men vent bare — —,« mere fik han ikke sagt, før nogle regelmæssige Aandedrag forraadte, at han allerede var faldet i Søvn.

»Vil De saa ikke ogsaa gaa til Ro, Pater Hubertus?« spurgte Søstrene.

»Jo, jeg vil gaa hjem og prøve at falde i Søvn,« svarede Præsten. »Jeg skulde jo gerne være i Stand til at holde Gudstjeneste i Morgen, Søndag.«

»Og De, Sr. Forstanderinde, kan ogsaa godt gaa til Ro. Det er nok, at en af os vaager,« sagde Sr. Veronique.

Da Br. Justus vaagnede, var det højlys Dag. Hans første Opdagelse var, at der laa en fugtig Klud paa hans Pande. Og da han aabnede Øjnene, saa han, at Sr. Veronique sad henne ved Vinduet. »Nattevagten,« tænkte han, »det er nok hen-

de, der nylig har givet mig dette kolde Omslag paa Panden.« Han lukkede igen Øjnene og begyndte at tænke. Hvorfor laa han dog her? Hvad var der dog sket?

Fraset en stor Træthed følte han sig egentlig godt tilpas. Hvordan var det gaaet til, at han var blevet anbragt her? Men Lyst til at bevæge sig, til at forandre Stilling havde han absolut ikke. Kun vilde han gerne tænke, men det lod til at være helt umuligt. Massevis af Billeder og Tanker so'r igennem hans Hjerne, men uden at han kunde fastholde nogen. — Aarh, det var bare den tossede Fantasi. Han maatte se at komme tilbage til Virkeligheden. — —

Hvordan var det nu? Han var jo gaaet i Seng i Aften — — nej, han havde jo lagt sig i Liggestolen. — Det var ingen Indbildning — — det var virkeligt nok — — Han havde ikke villet sove, men var faldet i Søvn alligevel. Og saa var han vaagnet op ved, at Telefonen ringede inde hos Præsten og var løbet derind. »Der er Indbrud hos Søstrene,« sagde Pater Hubertus sagt. Og saa var han løbet af Sted for at hjælpe og havde hørt Præsten raabe, at han skulde være forsigtig — — Og Pater Hubertus vilde jo selv følge efter, havde han ogsaa raabt. Men han var ikke kommet — — jo, vent lidt — — han havde dog set ham — nej — jo — — nej, det var ikke til at huske — —.

Og atter begyndte han at drømme. Med en Kraftanstrengelse kom han tilbage til Virkeligheden. — Aah, nu havde han det. Han var jo sprunget over Gærddet. Han vilde løbe hen og ringe paa Porten. Og alligevel gjorde han det ikke, da det kom til Stykket. Han vilde jo ikke skræmme Forbryderen væk, han vilde fange ham. Men han havde ikke faaet fat paa ham alligevel. Hvorfor ikke? Aah, Fyren havde jo givet ham noget at drikke, noget Gift — — ja, rigtig, han vilde forgive ham — — nej, nej, det var jo kun Kaffe — — Hvem havde dog tvunget ham til at drikke Kaffe her om Morgenens; han vilde jo have kommunikeret — —

Atter løb hans Tanker løbsk — Med et Ryk var han dog tilbage paa Virkelighedens Grund. — To

Gange havde han jo været ved Porten. Han havde kigget efter Vinduerne i Gangen, men der var intet at se. Saa var han gaaet forbi Porten og hen til Husets anden Side. Det forekom ham, at han hørte nogen tale i et af Værelserne her. Han gik nogle Skridt tilbage og forsøgte at spejde ind i de enkelte Værelser. Da hørte han pludselig en Lyd bagved sig, og før han fik Tid til at vende sig om, susede en Knippel ned over hans Isse.

(Fortsættes)

Jón Svensson

(Fortsat fra Side 711)

foraarsagede et længere Ophold i København, som senere har baaret rig litterarisk Frugt. Under sit Ophold i Danmark var han blandt den nyoprettede Skt. Knuds Skoles første Elever. I Frankrig gik han over til Kato-licismen og indtraadte som 21-aarig i Jesuiterordenen. Efter at have fuldennt sine filosofiske og teologiske Studier vendte han tilbage til Danmark, hvor han i en Aarrække virkede ved Skt. Andreas Kollegiet i Ordrup, dels som Lærer, dels som Præst, i hvilken sidste Egenskab han maa regnes blandt den katolske Kirkes Pionerer her i Landet. Med utrættelig Energi og i uselv-visk apostolisk Aand rejste han rundt paa Sjælland og holdt Foredrag om Kirken, og adskillige af vore sjællandske Provinssog-
ne er grundlagt af ham. Hans Oplevelser fra den Tid vil være Ugebladets Læsere bekendt gennem hans Artikler.

Da han var i Slutningen af Halvtredserne, forlod han Danmark for at skabe sig en ny Lø-
hebane som Forfatter og Fore-
dragsholder, og det viste sig
snart, at han besad usædvanlige
Fortællergaver. Jo mere hans
Bøger vandt Udbredelse, desto
større blev Ønsket hos hans Læ-

sere om at se ham selv, og han gennemvandrede nu i en Aar-
række alle Europas Lande for at
fortælle sine Oplevelser til Tu-
sinder og alter Tusinder af unge
og gamle. Bestandig videre trak
han sine Kredse, indtil han med
80 Aar foretog en Rejse Jorden
rundt, hvor han særlig viede Ja-
pan og Amerika sin Interesse.
Først da han var højt oppe i Fir-
serne, tvang Sygdom og Alder
ham til at nedlægge Vandresla-
ven; og nu er han død i den Kæl-
der i Vesttyskland, hvor man
paa Grund af Bombefaren havde
indrettet hans Sygeværrelse.

Jeg spurgte engang en tysk
Præst, hvad der i Grunden vel
havde skaffet Nonnibøgerne den
store Succes. Han tænkte sig om
et Øjeblik; saa sagde han: »Jo,
der er saa meget Solskin i dem.«
Det er en kort og rammende Ka-
rakteristik. Disse Barndoms- og
Ungdomsoplevelser er enkelt og
fordringsløst fortalt, Sproget er
klart og gennemsigtigt, Stilen
strengt disciplineret; men de
Øjne, som ser alle de vidunder-
lige Ting, er barnlig friske, Sin-
det er lyst og let, og i hver Linie
mærker man et stort og tillids-
fuldt Hjerte, tillidsfuldt i lige
Grad mod Gud og Mennesker.
Enkelheden er disse Bøgers
kunstneriske Kendetegn. Hvor
højt Nonni kan naa, ses af No-
vellen »Nonni og Mannik«, en
lille Perle af Afrundethed og
Harmoni, som altid vil hævde
sin Plads i Verdenslitteraturen.

Som Dreng læste Nonni i
Frankrig »Jorden rundt i firs
Dage«, og da han havde læst
den, tog han Mod til sig og op-
søgte Jules Verne for at bede

ham hjælpe sig med at komme
ud paa en saadan Rejse. Den
store Mand tog venligt imod den
lille Purk, men maatte jo for-
klare ham, at hans Foretagende
var vanskeligt at gennemføre. I
Erindringen om hine Tider kald-
te Nonni sin sidste Bog: »Jor-
den rundt som firsaarig«. Det er
Drengens Rejsefeber og Æven-
tyrlyst, som endnu faar Oldin-
gens Puls til at banke. Et stort
Barn var og blev han. Modgang
og Medgang gjorde i lige høj
Grad Indtryk paa ham; men
hans dybt rodfæstede Religiøsi-
tet gav ham i hans Inderste en
saadan Ligevægt, at disse Sin-
dets Svingninger aldrig virkede
umandigt. I Kraft af sit ung-
dommelige Sind var han Ung-
dommens Ven, for den skrev og
fortalte han, de unges Sjæle
meddelte han umærkeligt sit
eget friske, tillidsfulde Gudsfor-
hold. Dette var hans store, i
egentligste Forstand præstelige
Livsopgave.

For de voksne stod han som
den sagnomspundne islandske
Sagafortæller. Hans Foredrags-
kunst virkede uhyre ligetil, men
var i Virkeligheden gennemar-
bejdet i alle Enkeltheder, og in-
gen formaaede som han at tryl-
lebinde sit Publikum.

Hans Kunst var for de rene
af Hjertet. Det moderne blase-
rede og rastløse Storstadsmen-
neske forstod ham ikke. Men
naar vi efter Krigen skal til at
luge Voldsmoralens Ukrudt ud
af Samfundet, vilde det ikke
være den daarligste Gave til
dansk Ungdom, om man kunde
give dem Nonnibøgerne i Hænde.

R. I. P. Georg Heggum S. J.

Køb
PAULUS-
KREDSSENS
Bøger

Katolske Begravelser

Benzon

aut. katolsk Bedemand

Alle Aftaler kan træffes i Hjemmet

CENTRAL 1868

Forlang hos Deres Købmand

A. D. B. Bonevox i røde og blaa Daaser
A. D. B. Gulv-Renolin flydende Bonevox

Danmarks førende Mærke!

Resultatet af 80 Aars fagmæssig Erfaring

Enefabrikanter: **A. D. Burcharth & Søn** . Kolding
Lak-, Fernis- og Farvefabriker . Grdl. 1861

Liturgisk Kalender

Naar der er to Tal i Parenteserne, gælder det første Side tallet i den store Messebog, det andet Nummeret i Søndagsmessebogen.

November:

12. S. 24. Søndag e. Pinse (Søndagsmessebog Nr. 78). — Introitus, Graduale, Offerorium som paa 23. Søndag (751), Resten som paa 5. Søndag e. Hellig 3 Konger (95); 2. Bøn: St. Martin I (1156), 3. Bøn: Om de helliges Forbøn ([120]), 4. Bøn*); Præf. (521).
13. M. † St. Didacus (1157); 2. (hvid) Bøn: Om de helliges Forbøn ([120]), 3. Bøn: Efter frit Valg, 4. Bøn*).
14. Ti. St. Josaphat (1158); 2. (rød) Bøn*).
15. O. St. Albert den Store, Biskop, Bekender og Kirkelærer ([41]); 2. Bøn*).
16. T. St. Gertrud (1159); 2. (hvid) Bøn*).
17. F. † St. Gregor Undergører (hvid) (1159); 2., 3. og 4. Bøn som Mandag.
18. L. St. Peters- og St. Paulus- (hvid) kirkernes Indvielse (1160 —Side 470); 2. Bøn*).
19. S. 25. Søndag e. Pinse.

NB. Naar der ikke er angivet nogen Præfation, læses alm. Præf. (525).

*) Om Fred eller For Paven ([122]). — Bønner om Fred findes i K. U. Nr. 30, 1943, samt i Søndagsmessebogen Side 550.

Vi har ventet paa Fred, og den kom ikke; vi har søgt det gode, og se, alt er Forvirring. Herre, vi har erkendt vore Synder; glem os ikke evindeligt. (Jer. 14,19).

6. Responsorium paa Søndage i November.

Katolsk ☩ Ugeblad

„Katolsk Ugeblad for katolske Kristne“ sammensluttet med „Katolsk Ungdom“

Udgiver: „KATOLSK PRESSE“

Redaktion: H. D. T. KIÆRULFF

(ansvarhavende) og J. BERG

Nørrebrogade 27 C, København N

Mandag og Fredag Kl. 15-16, Til. Nora 61 66

Ekspedition og Kassererkontor:

o Sankt Ansgars Forlag, Bredgade 67,

København K. Tilf. Palæ 4777, Kl. 10-12

Post-Giro Nr. 57042

Annonceafdeling: Klosterstræde 23,

Tilf. Central 6245. Postgiro 3608

Abonnementspris 2,75 Kr. Kvartalet. Norge og

Sverige 14 Kr. om Aaret, øvrige Udland 18

Kr. om Aaret. Abonnement tegnes paa Bladets

Ekspedition eller ethvert Postkontor.

BØGER ≈

En Sandhedssøger

Frauds Rasmusen: »At leve er at sone. En Bekendelse« (P. Haase. 1944).

I 1934 begyndte Fr. R. sit Forfatterkab med en Pjece: »Lad os likvidere Folkekirken«! Det var en aaben Brevveksling med Biskop Ostenfeld. Den Gang skrev »Katolsk Ungdom«: »Man glæder sig over Forfatterens Evne til at tænke klart og konsekvent, hvilket maa siges at være en stor Sjældenhed i vort Land, naar det gælder religiøse Spørgsmaal.« I Mellemtiden er der udkommet fire andre Pjecer, hvoraf ovennævnte er den sidste. Det interessante ved denne Produktion er den Omstændighed, at Forfatteren, der til at begynde med stod langt borte fra positiv Kristendom og ganske særlig fra vor katolske Tro, i sin religiøse Udvikling mere og mere nærmede sig vor Kirkes Lære. Læser man hans smaa Skrifter, opdager man let, at han er Autodidakt, der paa egen Haand vil kæmpe sig frem til den fulde Sandheds Erkendelse. Hvad han saaledes har fundet under sine langvarige Forskninger, fremsætter han i et mere eller mindre aforistisk Sprog og i Vendinger, der til Tider virker noget fremmed paa os Katolikker, fordi vi har vores egen faste Terminologi i vor Tros- og Sædelære, medens Fr. R. ynder at udtale sine Tanker ved Hjælp af Citater, som han henter fra Digtere og Tænkere. Af den Grund støder man engang imellem paa fejltagtige eller upræcise Formuleringer af Kristendommens Trosandheder. Men Tendensen, der behersker det hele, at finde Sandheden, lider ikke synderligt derunder. Nu kan man jo være spændt paa, hvordan Udviklingen gaar videre. »At leve er at sone« lover

godt i saa Henseende. Da nemlig Forfatteren er kommet til Klarhed over, at et væsentligt og ganske fundamentalt Punkt i den kristne Religion og det dertil svarende Liv maa være det, som Apostlen Paulus udtaler i Romerbrevet (8, 17), at vi bør »lide (eller sone i Samfund) med Kristus, for at vi ogsaa kan herliggøres med ham«, saa kan Vejen til den oprindelige og ubeskaarne Kristendom ikke mere være ret lang. F. K.

En ækel Mode

Naar vi ofrer nogle Linier paa Gabriel Chevallier: »Forargelsens Hus«, er det ikke med vor gode Vilje. Den er meget fornøftigt ikke sendt os til Anmeldelse, og kun en indtrængende Anmodning fra flere Hold faar os til i Korthed at sige det fornødne om den.

Der er Mode i alting. For Tiden er det moderne med »uartige« Bøger. Et Par Forlæggere med særlig Sans for den Slags Bøger har tjent gode Penge paa dem, og saa skynder andre sig med at producere noget af samme Tønde for at faa Del i den nye Modes Pulje. Det eneste særlige ved den foreliggende Bog, som ikke har anden Adkomst til Over sættelse end sin »Uartighed«, er at den bl. a. udbreder sig om et Par katolske Præster og en katolsk »Bedesøster« for at stille dem i dette »uartige« Lys. Tankegangen i Bogen mødes hos en Del Franskmand: alle offentlige Personer er Ignoranter og rene Svindlere, og alle Mennesker overhovedet tilbringer deres Tid med kødeligt Lyst. Og hvis han tør skrive om sligt med Ord, der ikke bruges i dannet Selskab, saa er man en ustyrlig vittig Hund.

I disse Tider, hvor unge Kvinder holder sig borte fra aftenlige Gader, fordi der kan være en vis Fare for at træffe Personer med samme frejdige Syn paa det kødelige Begærs Frihed, er det jo sær-

N. P. Rostrup

Katolske Begravelser

30 Aars Erfaring

Valkendorfsgade 34-36

Tilf. 778 - 728

Køb det Danske Steril Catgut Novo

leveres i Glasklokker i Nøgler paa 25 à 50 m

hos VALD. FOERSOM . 1868-1943

Amagertorv 27 . Central 4310 . Byen 4310

lig morsomt og vittigt med saadan Underholdning, ikke sandt?

Vore Forlæggere er saa glade for, at de moralsk nedbrydende kulørte Hæfter nu er paa Retur. Selv føler de deres Ansvar. De udgiver skam aldrig noget usædeligt til 50 Øre.
H. D. T. K.

Catholica

Aargangens fjerde og sidste Hæfte indeholder bl. a. to Kapitler af Pavens Encyklika om Bibelveidenskaben (oversat af Pater Küpfeler), nogle Strofer fra Gertrud von Le Fort's »Hymnen an die Kirche« (paa Dansk ved Enoch Hjorth), samt Artikler om Naturretten (af cand. jur. L. B. Fabricius), om Thomas af Aquin (af J. Pieper, oversat fra Tysk af G. Wagner Petersen) og om Henrik Harpestræng (af cand. pharm. Preben Hahn-Thomsen).

VALDEMAR KALLAN

in memoriam

Lørdag den 21. Oktober døde Overbetjent i Kriminalpolitiet Valdemar Kallan paa Sct. Josephs Hospital i Odense. Det var en Hjertelidelse, som i flere Aar havde tæret paa hans Kræfter, og som han flere Gange havde søgt Helbredelse for ved Hospitalsophold. Efter en langvarig Rekonvalescens havde han genoptaget sit Arbejde, men det var synligt, at Kræfterne ikke slog til.

I Midten af September Maaned indtraf en Begivenhed, hvorved han fik et Chok, som atter gjorde en Hospitalsindlæggelse nødvendig, men nu viste det sig hurtigt, at denne Gang vilde Kræfterne ikke slaa til. Han døde vel forberedt ved vor hellige Kirkes Naademidler.

Ved Valdemar Kallans Død har Sct. Albani Menighed lidt et smerteligt Tab. Han var et af vor Menigheds mest trofaste og hjælpsomme Medlemmer. Skulde der udføres et Arbejde for Kirkens Sag, var han altid parat til at yde en Indsats uden Hensyn til Tid og Ofre. Hans Kærlighed til Kirken og Gudstjenestens Højtidelighed gjorde ham ogsaa til Deltager i Sangkoret, straks han kom til Odense. Koret valgte ham til Formand hvilken Post han beklædte til sin Død, en kort Tid var han ogsaa dets Dirigent. Maria Kongregationen, hvis Præfekt han var til sin Død, blev ogsaa stiftet paa hans Initiativ. Med hans dybe Kærlighed og Ærefrygt for Frelserens Moder, var det for ham som gammel Kongreganist en Hjertesag at faa oprettet en Kongregation i Odense. Kongregationen vil ikke glemme sin Præfekt, men stadig

mindes ham i vore Bønner. Han vil for alle, som kendte ham, staa som et Eksempel til Efterfølgelse.

Men ikke blot inden for Menigheden var han agtet, det fik man et Bevis for ved hans Jordfæstelse, som fandt Sted den 24. Oktober. Hele Kirken var fyldt til Requiems-Messen. En talrig Repræsentation fra Odense Byraad og afdødes ældre Kolleger var mødt. Pater Jaworski holdt en meget smuk Tale. Ved Baaren stod Kongreganister Æresvagter med Kongregationens Fane.

Jordfæstelsen fandt Sted paa Dalum Kirkegaard, nær Sct. Hedvigs Søstrenes Hvilehjem, til hvilket han følte sig stærkt knyttet. Ved Graven tolkede Sagfører Ernst Byraads og Borgmesterens Hilsen og Tak til den afdøde for hans store Arbejde inden for Byraadet. Direktør Gram fra Kystartilleriforeningen holdt en smuk Mindetale over den gode Soldaterkammerat, og Politiasistent Bøgelund talte paa Politiets Vegne. Endelig udtrykte Soph. Pedersen paa Maria-kongregationens Vegne en sidste Hilsen og Tak for trofast Venskab. Paa Slægtens Vegne takkede afdødes Broder, Knud Kallan fra Hørsholm.
Ego.

24 Søndag efter Pinse

HVEDE og UKRUDT

Det synlige Guds Rige i den nærværende Tid, Kirken, bestaar ikke blot af dem, som lever i Naaden, men ogsaa af alle dem, som endnu engang kan blive delagtige i Naaden, altsaa af gode og onde. Alle Mennesker giver Gud Lejlighed til at komme i Besiddelse af Naadens Liv. Hans Verdensstyrelse er præget af Godhed og Langmodighed. Guds Godhed og Langmodighed skal føre Menneskene til Bod. Men engang hører denne Tid op, og Regnskabet's Time slaar — for den enkelte ved hans Død, for hele Verden paa den yderste Dag. Da bliver Ukrudtet rykket op for stedse. De helliges Samfund i den triumferende Kirke taaler intet urent (*Evangelium*).

Vi maa se til, at vi ikke bliver Ukrudt. Kærlighed, Bøn og Arbejde baaret af Tro er Tegn paa Naadens Liv i os. Det er Hveden, som blomstrer i vort Hjerte (*Epistel*).

Gud vil jo ikke Synderens Død. Ikke ham er det, som saar Ukrudtet. Gud tænker kun »Fredens Tan-

ker« om os; han skænker sin Naade og lader den falde som Regn over vort Hjertes Ager (*Introitus*).

Denne Langmodighed, denne Guds Kærlighed er gribende. Den trækker sig ikke tilbage, men virker uafsladelig. Derfor staar vort hele Haab til Gud, som skærmer og befrugter os med sin Naade (*Oratio*).

Naar Gud vogter os, og vi bæres af hans Naade, kan den onde Fjende intet gøre os, blot vi intet Øjeblik glemmer vor Hjælpeløshed, men atter og atter beder fra vor Elendigheds »Dyb« (*Graduale, Alleluja*).

Denne Hengivelse til Gud i den med Troen givne Bevidsthed om, at han alene formaar at værne os mod den onde Fjendes Anslag, sikrer os den guddommelige Naade, Velsignelsen, Ofrets Frugt (*Offertorium*).

Det hellige Offer er Sone for os og gør os mere modtagelige for ny Naade (*Secreta*). Hvad andet vil vi da opnaa gennem det hellige Offer end at blive »Kristi Hvede« (*S. Ignatius Martyr*)! Om denne Naade beder vi især, naar vi har nydt den eukaristiske Spise (*Communio, Postcommunio*).

P. Wolfgang Czernin O. S. B.

BREVE fra LÆSERNE

Om Provst Hans Koch's Henstilling

I sin Henstilling nævner Provsten forskelligt, som ikke var nævnt i Ugebladets Referat. Bl. a. insinueres der, at vi katolske Præster skal have lært at forstaa Frihedens Goder her i Danmark.

Hertil vil jeg bemærke, at jeg har ikke fundet de største Eksempler paa Frihed — hverken religiøs eller borgerlig — her i mit Fædreland. Vi Danskere skal være forsigtige med at overvurdere os selv, for der er ikke saa uhyre meget at være stolt over, naar man kommer ud og ser paa andre Folk Verden rundt. At vi har en hæderlig Plads tør nævnes, men at vi skulde være en Elite er en farlig Udtalelse — især naar man taler om »Danskerne« frihedselskende Indstilling overfor Katolikkerne (NB: Vi Katolikker er ogsaa Danskere).

Jeg vil ikke anke over Tilfælde, som at en Sømandspræst nævner noget Vrøvl i sit Missionsblad; ej heller vil jeg fremkomme med Lohses (Indre Missions) Uvederhæftigheder om den katolske Kirke; ej heller om de utallige Angreb mod os, der fremkommer i Skolerne, eller det Pres, som Folk rundt i Landet kan lade Katolikker være udsat for. Lad os tage noget mere overkommeligt.

At det er praktisk talt umuligt for en Katolik at blive ansat i de offentlige Skoler, er vel vanskeligt at ændre, men hvorfor den allerede ansatte Katolik (Konvertit) ikke skal have Lov til at undervise i Historie, kan der ikke gives nogen *frihedsselskende* Grund for.

Vi kan ogsaa nævne Tilskudet til de katolske Skoler. Hvorfor ikke lade de katolske Skoler faa samme Tilskud som de offentlige? En tilsvarende Ordning for Protestanterne findes jo for længst i det katolske Quebec, hvor Kirkens Indflydelse sikkert er mere virkelig end i Spanien.

Da det maaske alligevel er for vanskeligt at røre ved Skolevæsenet for Tiden, saa kan vi jo tage et Par meget letbehandelige Tilfælde fra Folkekirkens egne Omraader. Lad os gaa ud paa Kirkegaardene.

Hvorfor skal det absolut være en katolsk Præst forbudt at bruge Vievand der, og hvorfor maa han ikke have Lov til at velsigne Graven? Katolikkerne anerkender jo ikke Folkekirkens Indvielse paa det religiøse Omraade, saa paa en offentlig Kirkegaard kommer en Katolik ikke i indviet Jord.

Hvorfor skal det saa ogsaa være saadan, at Katolikkerne maa udsætte en Begravelse paa en offentlig Kirkegaard, hvis den ikke forinden er indviet af Folkekirkens Præst? Hans Indvielse er os jo ganske ligegyldig.

Angaaende Forholdene i Spanien vil jeg foreslaa, at vi ogsaa hører de spanske Autoriteters Udsagn om Sagen, da den anklagede jo ogsaa gerne skal have Anledning til at komme med et Forsvar. Dette er gammel Skik her i Landet lige fra vor glørværdige og katolske Fortid. Imidlertid er det jo vanskeligt at komme i Forbindelse med Spanien for Tiden, saa jeg fo-

reslaar, at Provst Hans Koch henvender sig til os efter Krigen og saa ellers i Mellemtiden faar ovennævnte overkommelige Punkter bragt i Orden. At beskyldte Katolikkerne for Mangel paa Frihedsind er risikabelt fra et protestantisk Standpunkt. Historien kan jo let vise det modsatte. Lad os kun huske paa Maryland (U. S. A.).

Løvrigt vil jeg nævne, at man skal udvise en vis Forsigtighed, naar man gør sig til Talsmand for det protestantiske og »evangeliske« rundt i Verden. Hvis et Menneske tager rundt og ser nærmere paa det i dets graa Hverdag, saa er det ikke umuligt, at vedkommende kommer hjem som Katolik. Folkekirken i Danmark og det protestantiske udenfor kan være uhyre forskelligt.

W. Vick, Præst.

Kommentar til St. Zita Kredsen

Jeg læste med stor Beundring i Nr. 43 af Katolsk Ugeblad, om St. Zita Kredsen. Aldrig har man hørt Mage til katolsk Aktion. Jeg er stolt af mine Medsøstre, det er herligt at se en saadan Annonce i Avisen, for Hushjælp i disse Tider er et Kæmpeproblem. Hvor maa Protestanterne faa et godt Indtryk af de unge katolske Piger i denne By.

Men der er een, som jeg har ondt af i denne Artikel, og det er Jensen. (Det var ham, der skulde have været forlovet med en af Pigerne). At blive kasseret fordi man ikke selv børster sine Sko, er lige haardt nok. Jeg haaber, vedkommende unge Pige har fortalt ham, hvorfor han blev kasseret, saa han kan rette Fejlen i Tide.

Der maa ikke have været meget Kærlighed til Stede, hvis dette har gjort Udslaget. De skal være glad, hvis dette bliver den største Fejl, De finder hos en Mand, — ved De virkelig ikke, at de fleste Kvinder opdrager deres Mænd?

Og saa haaber jeg saa inderligt, at hvis en af de unge Piger skulde blive alvorligt forelsket i en protestantisk ung Mand, og han i hende, at hun vil tage ham trods Aftalen med Kredsen andre Medlemmer om ikke at indgaa blandet Ægteskab. Hvor mange Konvertiter kan ikke skrives paa den Konto? Opfylder den unge Mand de Betingelser, Kirken stiller, synes jeg jo nok, at St. Zita Kredsen Piger kunde være ligesaa »large« som vor hellegtige Moder, Kirken.

*Den katolske Part i et
blandet Ægteskab.*

Det er nu paa Tide

at indmelde Deres Børn, som skal begynde Skolegangen næste Aar. Skolepligtige er alle Børn, som 1. April 1945 er fyldt syv Aar, men er Børnene d. 1. April fyldt seks Aar, kan de indmeldes. Vikariatets Skole, Katolsk Centralskole, som modtager katolske Børn fra de københavnske Sogne, modtager Indmeldelser hver Dag, Nørrebrogade 27, Tlf. Nora 6166.

Underholdning paa Centralskolen

Skolen indbyder Forældre og Venner til en lille Eftermiddagsunderholdning Lørd. d. 18. og Sønd. d. 19. Nov. Kl. 15. Elever opfører nogle smaa Skuespil, bl. a. et lille Stykke om Børnene fra Fatima. — Billetter à 50 Øre for voksne og 25 Øre for Børn faas paa Skolen.

„Sankt Elisabeth af Thüringen“

Med sædvanlig Omhu har Jeanne d'Arc Skolen indstuderet sin aarlige Forestilling. I otte Billeder skildres i stærkt dramatiske Scener den hellige Elisabeths Liv, lige fra hun som lille Pige forlader sit ungarske Hjem for at begive sig til Landgreven af Thüringen, hvis Søn hun skal troløves med, og indtil hun dør i Marburg efter at have ofret Gud alt, hvad hun elskede her i Verden. Den lille Scene er udnyttet fortræffeligt til de i flere Tilfælde ret store Optrin, og paa alle de ialt 85 (fem-og-firs!) optrædende mærkes den minutøse Instruksjon. Bagtæpper og Dragter er helt overdaadige (men aldrig i Amatørkomedier Møblementet). Det er en Skam at fremhæve enkelte af de optrædende Piger frem for de andre, men en enkelt Undtagelse fra denne gode Regel maa man give Lov til. Den lille Pige, der i de to første Billeder spiller Elisabeth som Barn, er Forestillingens særlige store Fornøjelse. Hun skal i disse to Billeder helt beherske Scenen, og hun gør det med en indtagende Selvfølgelighed, som om det slet ikke er Komædie det hele.

Gaa hen og se Stykket. Det opføres endnu to Gange, Lørdag d. 11. og Søndag den 12. ds., begge Dage Kl. 15. Billetter à 1 Kr. faas paa Skolen. *H. D. T. K.*

Benediktineroblaterne

Grundet paa de vanskelige Tider er Møderne henlagt til Kl. 13,30 hver 3. Søndag i Maanedens med efterfølgende Vesper. Førstkomende Møde er d. 19. ds. hos Liobasøstre, St. Kjeldsgade 1, Ø.

II Absalon Trop

skulde som sædvanlig om Efteraaret have afholdt stor Fest i Borgernes Hus. Troppens Ledelse har dog ment det rigtigst under de nuværende Forhold at udsætte en saadan Fests Afholdelse til senere. For at Spejderne Anstrengelser med Prøver etc. ikke skal være forgæves saavel som for alligevel at skaffe lidt Indtægt til Troppens Kasse, opfører Spejderne den til Festen i Borgernes Hus instuderede Komædie »Flemming« i Sankt Knuds Sal, Stenosgade 4
Søndag den 12. November d. A. Kl. 13 og Kl. 16.

Billetter til Forestillingen koster 1 Kr. over hele Salen og kan købes hos alle Troppens Spejdere og Ulve samt i de katolske Bogsalg. — Telefonbestilling kan ske paa Nora 1879 x (Tropsf. H. Valeur Fausbøll, Elnegade 3). —

»Flemming« er en Dramatisering af Forfatteren Gunnar Jørgensens Drængbeog af samme Navn. Dramatiseringen er foretaget af H. D. T. Kiærulff.

St. Therese Kirke

Fra og med Søndag d. 12. November er Gudstjenestetiderne om Søndagen: Kl. 7,45 Fromesse, Kl. 9 Højmesse.

Jesu Hjerter Kirke

Sønd. 12. Nov. Kl. 8,30 Fælleskommunion for begge mandlige Kongregationer.

St. Dominikus' 3. Orden

Sønd. 12. Nov. Kl. 8 Fælleskommunion i Sakramentskirken; derefter Møde til Kl. 9,45.

St. Andreas Kirke

Torsd. 16. Nov. Kl. 9 Mødreforeningens Messe.

St. Franciskus' 3. Orden

Møde i St. Elisabeths Hospitals Kapel Søndag den 19. Nov. Kl. 15.

Katolsk Klub

Sjælemessen for Klubbens afdøde Medlemmer læses i Sakramentskirken Mandag den 13. ds. Kl. 8.

K. U. K. Aarhus.

havde Søndag d. 15. Oktober en pragtfuld Efteraarstravetur. Der var mødt 18 Unge op; vi begyndte med Messe Kl. 8 og startede saa ud i Skoven for at nyde den flotte Efteraarsskjole, den nu staa klædt i; og vi blev heller ikke skuffet, kun vilde den kære lille Sol ikke rigtig skinne, men vi smilede til hinanden og sang lidt, saa det var mede egentlig lige saa meget. Efterhaanden som vi gik den ene Kilometer efter den anden, begyndte Sulden at melde sig, og vi begyndte at spørge hinanden, mon vi ikke snart var ved Stedet; vi vilde spørge Børge, vor Turleder, men ham kunde vi ikke finde; et Hold var kommet i forkert Retning og maatte saa skyde en Genvej og kom saaledes til at fungere Redningsmænd, da adskillige ikke selv kunde entre Kløften med Vand, vi maatte over; men endelig fandt vi hinanden og Gensynsglæden var stor.

Maalet naaede vi, og et hyggeligt Bord fandt vi ogsaa inde i Mølestuen; nogle nød det i det fri; vi holdt Rast til Kl. 13,15, saa gik Turen videre gennem Skoven over til Fulden, hvor meget smukke Omgivelser forefindes, naar man blot

forstaar at bruge Øjnene. Turen fortsatte til Beder Kro, hvor vi havde fælles Kaffebord; efter dette stod Valget frit med at gaa til Malling og se Kirken dér eller blive paa Kroen; de fleste var trætte og fandt Behag i nogle gode polstrede Sofaer og nød den gode Musik, som Værten var saa flink at levere os. Vi tog Toget Kl. 17,55 for at naa hjem til Flæskestegen hos Mor. Turen denne Gang var en virkelig god Tur. R. H.

K. U. K. København

Søndag d. 19. November Kl. 14 pr. »Den røde Sal«, Stenosgade 4. Kort Kredsmøde. Emne: »Bibel alene?« Kapitel 1 efter Grundbogen »Den rette Kristentro.« Indledere: Lotte Fobian og Carl-Vilh. Hein Jensen. Efter Kredsmødet drikker vi Kaffe i Klubbens »Have«, der trods Rationering og Mørklægning vil blive opvarmet og illumineret. Der bliver forskellig Underholdning. Mød talrigt op og tag dine Venner med. Husk Sangbogen. Praktisk Arrangement Gruppe IV. Afregning for Sct. Knuds Gilderne Kl. 13,30.

K. U. K. Amager.

Søndag den 12. November Kl. 14 pr. Kredsmøde. Kreds I: »De ti Guds Bud«. Indleder Bent Larsen. Kreds II: »Avisen læst med katolske Øjne«. Indleder Hedvig Karup. Kreds III: »Avisen læst med katolske Øjne«. Indleder Helga Carlsen. Efter Kaffeordet — Grammofoncauseri ved Herr Ivan Larsen. Det praktiske Arrangement: Gruppe II.

Nogle Værelser

er ledige for saadanne, der søger Ro og Fred. Vor Frue Kloster, Aasebakken, Birkerød.

Odense	Horsens	
Vald. Tørring aut. elektr. Installatør Kongensgade 13, Tlf. 2021 Leverandør til Dalum Kloster	 Wittrup HORSENS TEXTILLAGER	Carl Bech aut. elektr. Installatør Vestergade 33. Telf. 1026 Leverandør til kath. Menighed
JØRGEN RASMUSSEN Gjarmester Overgaden 29, Telefon 1117 Leverandør til St. Josephs Hospital og Kirken	Aarhus	
RANDERS	Alfred Pihl Bagermester, Conditor Telefon 3041 - Hammershus Leverandør til St. Josef Hospital	Skomagere Chr. M. Jensen Ryesgade 23, o. G. Gennemg. v. Fajancevarehuset Telefon 8326
Randers Andelsmejeri Telefon 776 (4 Linier) Fineste Mejeriprodukter fra Dyrlæge kontrollerede Besætninger	 Mejeriet Desterbo	Byens førende Tlf. 8700 (4 Lin.)

AALBORG

Førd. Færch & Co.

Tømrermestre
Strandvejen, Tlf 301

A. Hoffmann Urmager og Optiker
Borgerg. 17 (lige v. den nye Bro)
Briller efter Lægerecept
Rep. udf. nøjagtigt og billigt
Telefon 3779

Henry Hansen

Trikotage og Herrelingeri
Kastetvej 39, Aalborg, Tlf. 56 65

M. Thomsen Støtt

Entreprenør og Murermester
Kong Christians Allé 6
Telefon 1992

Mathias Christensen

Absaløngade 14 . Tlf. 1556
Kolonial . Delikatesser . Kaffe

Køb
Hjemmets Udstyr
hos

Thuén, Gravensgade 2

P. Krebs

Elektroinstallatør
Frederiksgade 6
Telefon 1786
Udf. Arb. ved Kamilianerkliniken

CHR. SIMONI
grundl. 1836
Kul- og Koks-Import
Telf. 67 — 68 — 69

Leverandør til St. Josef Søstrenes Hospital og
Kamilianerkliniken i Aalborg.

Hans Wiencken Kastetvej 51 . Aalborg
er det rigtige Indkøbssted for
Kød, Flæsk og Paalæg
Reelle, unge Varer til beskedne Priser
Egen Pølsefabrik . Forlang Tilbud

N. Nielsen & A. Brostrøm

H. PERS EFTERFØLGER

Aut. Vand-, Gas- og Blikkenslagermestre
SANITET- CENTRALVARME

Algade 58 . Aalborg . Telefoner: 681 - 6581

NAKSKOV

Spis Arbejdernes Fællesbageri's Produkter
Nakskov . Telefon 621

Broderimagasinet

Østergade 18 . Telefon 921
Alttil Haandarbejde . Tegning, Montering
Stort Udvalg i Garn
Leverandør til Søstrene

L. C. Clasen

v. Ole Clasen
Murermester
Telefon 208
Lev. til kat. Kirke

Nakskov Dampmølle

Aktieselskab

Alle Sorter Brændsel til Kakkellovne og Varmeapparater tilbydes billigst i allerbedste Kvaliteter.

A-S Nakskov Kulimport Telefon Nr. 17
Leverandør til den katolske Kirke

Chr. Steffensen

HERREEKVIPERING
Fruegade 8, Nakskov, Tlf. 796
Leverandør

HOLBÆK

A. P. PEDERSEN

Murermester
Markedsplads 10 . Telefon 239

Vestergades

Maskinværksted

RASMUSSEN & NIELSEN
Telefon 1039

H. P. Larsen

Kolonial . Delikatesser
Algade 28 . Tlf. 849
Leverandør til Hospitalet

Holbæk Mejeri A/S

Algade 54 . Telefon 65

Leverandør til Hospitalet

A-S Arbejdernes Fællesbageri

Bedste Brødsted

Lev. til St. Elisabeth Hospital

JENSEN & OLSEN

statsaut. Installationsforretning
Elektrisk Lys og Kraft
Algade . Telefon 365
Leverandør til den kat. Menighed

Katolsk Ugeblad

19. November 1944

92. Aarg.

Nr. 47

Pier Giorgio
Frassati

- en moderne Helgen

Støv og Biblioteker

Om at overvære
Messen

EROTIKKENS OFRE

Storkøbenhavns 39 Biografteatre har altid noget at byde paa. Det er maaske ikke altid det, Direktionen helst vilde bringe, og Publikum helst vil se. Krigens pansrede Næve kom ogsaa til at hvile paa de imprægnerede Celluloid-Strimler. De krigsførende Parter er nemlig i høj Grad interesserede i, hvad Folk faar at se og høre. Men samtlige Teatre har dog som sagt stadig noget at køre med. De hjemlige Produkter har her faaet en Chance, og de svenske er steget i Kurs. Det er som oftest ikke store Sager, men Folk i alle Aldre vil nu en Gang gerne se levende Billeder, som det hedder, og Direktionen er endnu mere interesseret i at indkassere Entré. Hvem, der er kræsen, maa studere Biografernes Repertoire længe, før han beslutter sig til at gaa ind.

Jeg var fornylig ude at se to Films, nemlig »Kungsgatan« og »Erotikkens Ofre«. Det var mere for Ennets end for Kunstens Skyld. Kunst er det navnlig for den sidstes Vedkommende smaat bevendt med. Det er mest Foredrag af bekymrede Overlæger og realistiske Billeder af Kønssygdommene i de forskellige Stadier. De enkelte Baloptrin og øvrigt Udstyr slaar kun lige til for at skaffe Lægen og Hospital det fornødne Materiale. »Kungsgatan« staar filmsmæs-

sig set et godt Stykke højere. Her fremtræder det stockholmske Strøg i sit fortryllende Skær. Flimrende, funklende og forheksende. En fristende Fælde for det unge Blod fra Landet, der da ogsaa lige lukt ryger i den og optages af en Klynge af sminkede Hun-Hajer, som her driver deres Spil paa Barer og natlige Gader. Pigen fra Landet naar i en Haandevending at smitte sin Kæreste — en robust Pojke fra samme Landsby —, som det dog i sidste Øjeblik lykkes at redde ud af Dyndet, mens hun selv ender i Mørket under et Nattog.

Heller ikke dette er den store Kunst, som kunde præsteres ved en mere intens Udnyttelse af Filmens Midler. Det er for det meste en pæn Oprulning af gode Fotografier, der lader en se, hvad der foregaar. Suggestionen, denne hemmelighedsfulde Magt, der ophæver ens Tilværelse og fortrænger alt det, man gik og tænkte og drømte, er der ikke meget af. Til Gengæld er Moralen god. For saa vidt man da kan kalde det for Moral, at Folk advares mod letsindigt at indlade sig med den første den bedste og endnu mere indtrængende opfordres til at søge Læge, før Kønssygdommen har naaet et fremskredent Stadium. Det maa vist stemples som Erstatningsmoral. Men den er ikke overflø-

dig med Henblik paa det vist ikke uanselige Procenttal af moderne Mennesker, for hvem Gud og det 6. Bud er afdankede Begreber. Det drejer sig her ikke om at standse Udskejelser, men kun om at bremse Lastens fysiske Følger.

Jeg vil da ogsaa haabe, at mange unge fra Kate Flerons Galleri vil tage Lære af disse to svenske Films. Men samtidig kunde jeg ønske, at en Del Mennesker blev tvangsindlagt til at se den mest triste af dem — »Erotikkens Ofre«. Jeg tænker paa dem, der som Skribenter af de saakaldte »kulørte Blade« og Producenter af mere litterær Pornografi har været med til at styrte deres Medmennesker i den svære Nød. For den Sags Skyld burde ogsaa Biografdirektører og Filmsoperatører tages med. De har i Filmens Lømmelalder ikke holdt sig for gode til paa Lærredet at forherlige den evindelige Kissemissen, i Flængkysseriet og al den erotiske Hamstring, som jo er blevet synonym med Film, og som nu viser sig at øve saa stor en Ravage i Befolkningen, at der endog skal udskrives Konkurrence om en Kønssygdommenes-Plakat. — Det skulde da være en mild Straf for dem saaledes at blive slæbt til Aastedet og konfronteres med et Udsnit af den Elenighed, de har været saa ivrige til at føre deres Kunder ud i.

S. W.

Munkemel

Salg og Udlejning

AF LYSBADE OG ELEKTROMIDICINSKE APPARATER

DANSK RØNTGEN-TEKNIK A/S

KØBENHAVN
TELF. 4229

AARHUS
TELF. 6545

KØBENHAVNS BRÆNDELS KOMPAGNI

KUL KØK KOKS

NØRREGADE 15

TELF. 9270

G. Garth-Grüner
Landsretssagfører
Tlf. 12,166 og 12.161
Frederiksholms Kanal 6, Kbhvn.

RECK'S OPVARMNINGS COMP. A/S
Esromgade 15. København N. Telef. 7480

Centralvarmeanlæg af enhver Art
Køkken-, Vaskeri-, Desinfektions- samt Tørrestueanlæg m.m.

RECK-STAALEDLER

Gaa i Arbejdernes Kaffeforsyning
Amagerbrogade 156

og prøv vor ekstrafine Maltkaffe
1.39 Kr. pr. 1/2 kg.
Alltid friske Smaakager

Amagerbanken

Hovedkontor: Amagerbrogade 25

Afdelinger: Sundby, Søndre, Islands Brygge, Kastrop og Dragør
Alle Bankforretninger udføres. Boxer udlejes fra 5 Kr.

Bageri & Conditori

Johan Aschengreen

Amagerbrogade 72, Telefon Amager 353
Filial: Amagerbrog. 125, Telefon Amager 4019

absolut

ABSALON

naar Forsikring skal tegnes

Mark Poulsen & Rønne

INGENIØRER

Pr. Mariæ Allé 1 A - København V.
Centralvarme-Anlæg - Sanitære Anlæg
Telefon 8533

Ove Juel-Christensen

Kaffe og Kolonial en gros

Ryesgade 106
Telefon Central 408

BONALIN-BONEVOKS

til alle Gulve

Bonalin-Kompagniet A/S, København F

Katolikker!

Sørg for at ogsaa andre Trosfæller læser Ugebladet!

Blomsterforretningen

CAMELIA

Smukke Kranse og Kistepyntninger
Frederikssundsvej 229, Tlf. Bella 1729

HORISONTEN RUNDT

Støv og Biblioteker

For et Par Aar siden var der her i Bladet en Diskussion om unge Katolikkers Læsning. Nogle af de unge forsvarede deres tilfældige og lidet lødige Læsning med Henvisning til, at der ikke fandtes nok katolsk Litteratur. Andre tog denne Tanke op og slog til Lyd for en flittigere Produktion og Oversættelse af katolske Romaner. Men saa dukkede Pater Jan Olav Ballin op. Naturligvis vilde han gerne have flere gode Bøger, men det var galt, sagde han, at der næsten ingen fandtes. Saa man ordentligt efter, var der slet ikke saa faa af fortræffelig Kvalitet. Pater Ballin vidste, hvad han talte om. Af vore Præster er han den flittigste Bibliotekar, der forstaar at faa sin Menighed til at læse.

Som Følge af Diskussionen paa-begyndte Pater Ballin med Hjælp af Bibliotekarassistent Frk. Gudrun Strøm Udarbejdelsen af en nordisk katolsk Bogfortegnelse. Takket være »katolsk Lommekalender«, som har givet dem Husly, er den i dette Efteraar for første Gang offentliggjort med godt 500 Titler, og i kommende Aars Kalendere vil den blive ført a jour.

Der er ingen Tvivl om, at Kataloget vil betyde meget for vore Bogsamlere. De vil gaa paa Jagt efter de Bøger, de nu ser, at de mangler. Og det kan i mange Tilfælde blive en ganske spændende Jagt, da en Del af Bøgerne forlængst er udsolgt, og katolske Bøger desværre aldrig har kunnet gælde sig ved betydelige Oplag.

Men meget vigtigere er det, at Lederne af vore Sogne-, Forenings- og Kongregationsbiblioteker nu faar en i mange Tilfælde paakrævet Tilskyndelse til at faa sat Liv i Udlaanene. Mange af disse Biblioteker kommer næsten kun i Menneskehænder ved den aarlige Hovedrengøring for det Støv, der stille er dalet ned over dem. Laanerne melder sig ikke, fordi de tror, at det altsammen er noget kedeligt noget. Og Bibliotekarerne er sommetider ved at være af samme Mening. Men Pater Ballins Arbejde med de samme Bøger, der staar eller kunde staa i ethvert af vore Udlaansbiblioteker, viser, hvilken Mulighed der er for at vække Interesse for vor gode katolske Litteratur.

Lad os benytte det nye Katalog til at friske vore Biblioteker op.

Om at tage Del i Messen

Af

Benedict Steuart O. S. B.

Om at »tage Del« i det hellige Offer, ikke om at »overvære Messen«, for det er nemt nok at »overvære« Messen uden at tage Del i den. Man kan være til Stede, medens Messeofferet frembæres, men være optaget af noget helt andet end det, der foregaar ved Alteret — f. Eks. med Rosenkransen eller andre Andagter, der ikke er specielt sammenknyttet med Messeofferet. Naturligvis er Opmærksomheden paa en vis Maade rettet mod det, der foregaar. Man maa antage, at et saadant Menneske kommer i Kirken i den udtrykkelige Hensigt at overvære Messen. Han vil utvivlsomt staa op ved Evangeliet og knæle ved Konsekrationen og hvad man nu ellers foretager sig i Løbet af Messen. Men denne Tilstedeværelse er ikke i rette Forstand »Deltagelse« i den store Handling, der foregaar ved Alteret.

Hertil udkræves for det første en vis Viden om og Forstaaelse af Messens forskellige Dele og de ledsagende Ceremonier; for det andet vil det sige, at følge disse Ceremonier med Øjnene og saavidt muligt slutte sig til dem ved Legemets Holdning og Bevægelser; det betyder desuden at følge Messebogens Bønner (i Højmessens synge med paa dem, om det lader sig gøre) og endelig at tage Del i Offeret paa den fuldkomneste Maade ved at modtage den Hellige Kommunion.

Den store Sandhed, som altid maa crindres, er den, at selv om Messeofret frembæres paa den enkleste Maade og under de mest private Forhold, er det altid den universelle Kirkes fælles Offer, og at det at tage Del i Messen er en *Fællesskabs*-Handling. Messens Fællesskabs-Karakter er naturligvis mere iøjne-

faldende, naar Offeret frembæres i Sognekirken om Søndagen og en Menighed er til Stede. Og hvor ofte er det dog ikke ganske tydeligt, at hvert Medlem af Menigheden — eller de fleste af dem — mere er optaget af deres egne private Andagter og sidder, staar eller knæler, som det synes dem bedst! Menigheden er en tilfældig Samling Individuer i Stedet for at være »de troendes Legeme«, som er forenede til fælles Gudsdyrkelse.

Den hellige Messe er Folkets Offer saavel som den celebrerende Præsts Offer. Vender Præsten sig ikke mod de troende efter at have frembaaret Brød og Vin i deres Navn, og siger til dem: »Bed, Brødre, at *mit* og *eders* Offer maa blive velbehageligt for Gud, den almægtige Fader«? De troende har derfor paa deres Vis ogsaa Del i vor Herres Præstedømme. Som Medlemmer af hans mystiske Legeme er de ogsaa Medlemmer af hans kongelige Præstedømme og har derfor sand Del i Frembærelsen af hans Offer. Dette gør de ved Præstens Formidling, med ham — ligesom ved at ledsage ham gennem den hellige Ritus — *i ham*, d.v.s. eet med ham i Hensigt og Aand. Både Præst og Menighed frembærer Messeofret ved, med og i Jesus Kristus, den store Ypperstepræst (*»per ipsum et cum ipso et in ipso«*), og saaledes vises der den almægtige Fader al Hæder og Ære i Helligaandens Enhed (*»et tibi Deo Patri Omnipotenti, in unitate Spiritus Sancti, omnis honor et gloria«*. Fra Messens Canon).

Før vi i Enkeltheder behandler Spørgsmaalet, hvorledes vi skal tage Del i Messen, er det meget nødvendigt, at vi kender og er opmærksom paa et andet

Faktum, som ofte glemmes eller endogsaa er ukendt — nemlig at den mest korrekte Maade at fejre det hellige Offer paa er den, vi kalder »Højmessen«.

En Højmesse er en Messe, der synges, ikke blot fremsiges, og hvori Præsten assisteres af en Diakon og en Subdiakon samt forskellige Hjælpere af mindre Rang og sidst, men absolut ikke mindst, af en Ceremonimester, der dirigerer og vejleder¹⁾. I Højmissen udøver de tre højere Vielser, Præstedømmet, Diakonateret og Subdiakonateret deres respektive Hverv — i hvert Fald teoretisk, for i al Fald i Sognekirker udføres de to sidstnævnte Hverv af Præster, eftersom de, der endnu kun har modtaget Vielsen til Subdiakon eller Diakon, oftest endnu er i Seminarieret og forbereder sig til Præstevielsen. Den ordinerede Akolyts Hverv (som egentlig er en af de lavere Vielser) plejer efter et særligt Privilegium at blive udført af Lægmand. Alligevel giver Højmissen os ligesom et Billede af Kirkens Lemmer, der forener sig i Oftringen af det hellige Offer, hver efter sin særlige Rang. Men desværre mangler der ofte en Bestanddel, der skulde fuldende Billedet, og det er Medvirkningen af de troende i Menigheden. Hvis blot disse ogsaa vilde udføre deres Del af Ceremonierne og af Sangen i denne højtidelige Celebrering af Offeret, hvor vilde da Kristi mystiske Legemes Enhed være langt mere iøjnefaldende, og hvor vilde den ogsaa blive styrket. Det er rigtigt, at det de fleste Steder her i Landet og andetsteds sjældent (sometider al-

drig) er muligt at fejre Messen paa denne højtidelige Maade. Det er imidlertid altid muligt at tage aktiv Del i det hellige Offer, selv naar det kun er en stille Messe.

Kirken har tilladt den stille Messe (lad os aldrig glemme, at det er en *Indrømmelse* fra Kirkens Side) af særdeles gode Grunde, nemlig for at sætte Præsterne i Stand til at celebre Messen hyppigt, og specielt for at gøre det muligt for de troende lettere og hyppigere at tage Del i Messeofferet og modtage den hellige Kommunion. Men det er en Skam, at fordi Stillemissen er blevet den sædvanligste Maade at frembære Ofret paa, den saa er kommet til at blive betragtet som den »rigtige Messe« og Højmissen som noget eksotisk og usædvanligt — en stille Messe med Sang og yderligere Ceremonier. Faktisk er det Stillemissen som er lig med Højmissen, naar denne berøves sin Sang og sine rettelige Ceremonier; den er en Tilpasning til særlige Behov og Omstændigheder.

Men eftersom Stillemissen faktisk er den sædvanlige Form for Messeofferet, maa de troende bestræbe sig for at huske dens Fællesskabs-Karakter, og de maa undgaa at opføre sig, som om den ikke var andet end en privat Andagt. Det behøver ikke nødvendigvis at føre til en »reciteret Messe«²⁾, skønt dette

er en udmærket Form, der burde være mere udbredt end den er. Det er muligt at tage virkelig aktiv Del i Offerets Frembærelse i en stille Messe, naar man fæster Opmærksomheden paa Messens Gang, idet man følger baade Bønner og Ceremonier med Legeme, Øjne og Aand.

Et Punkt, som det er af den største Vigtighed at huske, er dette, at Messens primære Genstand ikke er at give os en Lejlighed til at forrette vor private Andagt; dens primære Genstand er at sætte os i Stand til at yde Gud en Dyrkelse, som virkelig er værdig til, at han kan tage imod den, nemlig hans egen guddommelige Søns Dyrkelse.

Men selvfølgelig betyder dette ikke, at al privat Andagt maa lukkes ude fra vor Deltagelse i det hellige Offer. Tværtimod består den fælles Gudsdyrkelse af en Forening af alle Menighedens individuelle Akter, og disse maa være personlige Akter. Men til sand Andagt er Følelsen af Iver, Glæden ved hvad vi foretager os o. s. v. ikke altid mulige, og de er heller ikke væsentlige. Det væsentlige er vor Viljes Holdning, og den skal tilskynde os til at yde Gud den Dyrkelse, der tilkommer ham, i Overensstemmelse med hans Kirkes Vejledning af os, uden Hensyn til, hvad vi selv føler, eller hvad vi personligt vilde foretrække.

(Fortsættes næste Uge).

Benedict Steuart O. S. B.

²⁾ En »reciteret Messe« er en stille Messe, hvorunder Menigheden reciterer *Kyrie, Gloria, Credo, Sanctus* og *Agnus Dei*

sammen med Præsten og uden fremsiger alle Svarene sammen med Ministranten.

¹⁾ Som et Mellemlinje mellem Højmissen og den stille Messe staar den »sungne Messe« (*Missa Cantata*). Det er en Messe, der fejres uden Diakon og Subdiakon, men bliver *sunget* ligesom Højmissen. Flere Steder er Brugen af Røgelse tilladt, da det oftest i de fleste Sognekirker er vanskeligt at faa en virkelig Højmesse. Den »sungne Messe« kalder vi til daglig, men med Urette Højmesse.

Jesus Kristus XL

„Jeg ser Himlen aaben“

ANDEN ARTIKEL

Spørgsmaalet om, hvordan det var med det første Blodvidnes Haab i Livets sidste Øjeblik, er meget let at besvare. Vi ved det nemlig meget godt, og har fuld-

kommen Sikkerhed for, at der skete det med Skt. Stefan, som Jesus havde lovet sine Disciple i Nadversalen. »I min Faders Hus er der mange Boliger«, havde han sagt til dem. »Jeg gaar

bort for at berede jer Sted. Naar jeg er gaaet bort og har beredt Plads til jer, kommer jeg tilbage og tager jer til mig, for at I skal være, hvor jeg er« (Jo. 14, 2—3). Det himmelske Jerusalem, den levende Guds By, aabnede sine Porte. Den Herlighed, som omgiver den festlige Menighed omkring Herrens Trone, genspejlede sig paa Stefans Ansigt, saa han lignede en Engel. Uvilkaarligt søgte hans Øjne op til det evige Rige og opdagede Jesus netop paa den Maade, som det Høje Raad havde hørt det af Jesu egen Mund, dengang den lænkebundne Frelser paa selvsamme Sted havde sagt til Ypperstepræsterne og de Ældste: »Fra nu af skal Menneskesønnen sidde ved den almægtige Guds højre Haand« (Luk. 22, 69). Sejrherreren over Døden og Synden blev altsaa synlig i Stefans Afskedstid og stadfæstede hans Livs Arbejde og Vidnesbyrd. Han vinkede og indbød ham alt nu til at komme hjem til sig. Derfor gik den unge Diakon i Døden med et lignende Raab paa Læberne og med en lignende Tillid i Hjertet som Jesus selv paa sit Kors. Og da han for sidste Gang knælede ned til Bøn, efterlignede han ogsaa her sin Mesters Ord: »Fader, tilgiv dem, de ved ikke, hvad de gør.« Saa hensov han i Herren, d. v. s. hans Sjæl og hans Legeme hviler i den Højestes Hænder. Ikke mindre end dette fredelige Billede viser Jødernes afmægtige Hyl, at den egentlige Sejr, Aandens Triumf er paa Blodvidnets, ikke paa Drabsmændenes Side. Haabet paa Kristus er stærkere end al Verdens onde Magter, stærkere end Døden.

Men hvorfor var Stefans Haab saa stærkt, medens det hos saa mange af dem, som kalder sig Kristne, er saa ynkelig svagt, at de klynker og jamrer, naar Døden nærmer sig? Forklaringen ligger i den Omstændighed, at de ikke »dør i Jesus«. Men hvad vil det sige at »dø i Jesus«. Jo, man dør i Jesus, naar man har levet i ham til sin sidste Stund. At leve eller at »være i Kristus« er et Udtryk, som Apostlen Pau-

lus tit bruger i sine Breve. Kristus er Vinstokken, og vi skal være Grene paa denne.

At »være i Kristus« betegner hint hemmelighedsfulde Samfund med den paa Korset døde, men nu i Himlen herliggjorte Frelser, som baade er Begyndelsen til det egentlige kristne Liv i Mennesket og Aarsagen til dets videre Vækst og Udvikling. Paa aandelig Vis er nemlig Kristus i de Kristne. Han bor i dem og omgiver dem. Det er Gud Fader, som kalder til dette Samfund med sin Søn. I Daabens højhellige Øjeblik ifører Mennesket sig Kristus. Nyder man da Kristi Kød og drikker man hans Blod i Eukaristien, saa forbliver den døbt i Kristus og omvendt Kristus i ham. Efter Guds Vilje skal dette Samfund være en varig Tilstand i det jordiske Liv, men ikke den endelige. Denne indtræder først, naar vi kan bryde op herfra for at være sammen med Kristus i Himlen.

Dette var altsaa Stefans Hemmelighed. Ved Daaben blev han en ny Skabning i Kristus Jesus, et Guds barn, der har fri Adgang til Gud Fader i Himlen, fordi Faderens Kærlighed til Kristus gik over paa ham selv. I Kristus blev han det store Lys, som blev beundret af alle i Jerusalem. I Kristus fik han den Kraft, som ingen kunde modstaa, og lærte han at bede paa en saa fuldkom-

men Maade, at hans sidste Bøn fuldstændig lignede Frelserens Bøn. Og fordi Stefan holdt ud i sit Samfund med Kristus og ikke lod sig skille fra ham ved Synd, derfor var han opfyldt af en urokkelig Tillid, lige til han udaandede sin Sjæl. Samfund med Kristus er nemlig den absolutte Garanti for det evige Liv, for Himlens og Opstandelsens uvurderlige Arv.

Gid derfor ingen af os nogen sinde maatte glemme denne Sandhed, som jo gør Ende paa al den Uvished, Dødens Omstændigheder ellers er omgivet af, og som sætter Tryghed og Fortrøstning i Uroens og Angstens Sted. Ja, lad os altid huske, hvad Paulus har udtalt efter at have været Vidne til Stefans Bortgang: »Er Kristus i jer, da hjemfalder ganske vist Legemet til Døden paa Grund af (Adams) Synd, men Aanden er Liv paa Grund af Retfærdiggørelsen«. (Ro. 8,10.) Saa lad os da for alt i Verden bevare Retfærdiggørelsens Naade eller den helliggørende Naade, som vi fik i Daaben, eller som vi har genvundet ved et værdigt Skriftemaal, indtil Livets sidste Aandedrag. Dette er afgørende for, om Jesus kan være dit Haab i din Dødstime, som han var det for Skt. Stefan, det første Blodvidne i Kristendommen.

F. K.

„Jesuitenstaten“ i Paraguay

Et eventyrligt Afsnit af Sydamerikas Historie

Af Børge Mersing

Sidste Artikel.

Men trods alle deres praktiske Gøremaal med at styre deres »Stat« glemte Jesuiterne aldrig, at hele den Samfundsordning, de her havde skabt, kun var de ydre Rammer om det egentlige religiøse Liv, og det kan man vel heller ikke fortænke Missionærer i. Hele den daglige Tilværelse var præget heraf. Hver Morgen og Aften samledes

alle i Kirken til Messe. Efter denne var der Gennemgang af Katekismus for Børnene, om Søndagen tillige for de voksne. Naar Morgengudstjenesten var forbi, gik Indianerne til deres Arbejde i Værkstederne eller paa Markerne. For at gøre Landbrugsarbejdet mere tillokkende havde Patrene fundet paa at lade et Musikkorps marchere i

Spidsen, naar man drog i Mar-ken, og ogsaa under Arbejdet blev der musiceret.

I deres Bestræbelser for at gøre Gudstjenesten saa festlig som muligt lettedes Jesuiterne i høj Grad af Indianernes musikalske Evner. Hver By havde sit eget Orkester, der blev dirigeret af en Indianer. Af samtidige Ud-talelser fremgaar det, at de ind-fødtes Musik var fuldt paa Høj-de med den, man kunde høre i Europa paa den Tid. Ogsaa In-dianernes Danselyst tog Jesu-iterne i deres Tjeneste, idet de lod opføre Balletter og Panto-mimer med religiøst Indhold. En af Patrene var Ekspert paa dette Omraade og lærte India-nerne ikke mindre end 70 for-skellige Danse.

Blandt de mange katolske Højtider frembød Kristi Le-gemsfest (til Ære for Aalterens Sakrament) et Højdepunkt af Pragt. Langs med Vejen, ad hvilken Processionen skulde gaa, stod vilde Dyr, som man havde indfanget i Skovene, i Bu-re, og brogede Fugle var hundet fast med lange Snore til de op-stillede Blomsterporte. I store Glaskummer svømmede mange Slags pragtfulde Fisk omkring.

Det store Flertal af Befolk-ningen fik ikke anden Undervis-ning end den omtalte Gennem-gang af Katekismus'en. Kun Høv-dingenes og Embedsmændenes Sønner lærte at læse, regne og skrive, saaledes at de senere kunde overtage Stillingerne som Jesuiternes Medhjælpere i Sty-relsen af Byen og i Kirken.

Trods de over 100 fredelige Aar, som blev forundt Jesuiter-nes »Stat«, havde Indianerne jævnlig Lejlighed til at udfolde deres krigeriske Egenskaber, idet Guvernørerne ofte maatte ty til deres Hjælp, naar spanske Kolonier blev angrebet. Da Indi-anerhæren var størst, talte den 12000 Mand, der havde Ry som Sydamerikas bedste Soldater. Den Modstander, der hyppigst kaldte dem til Slag, var Portugi-serne. Disse havde sat sig fast i de spanske Omraader Nord for La Platafloden og dér bygget Fortet San Sacramento, som to

Gange var blevet indtaget af Missionshæren. For at faa en Ende paa disse Stridigheder af-sluttede man i 1750 en Grænse-traktat, ifølge hvilken San Sa-cramento skulde overgaa til Spanien, der paa sin Side overlod Portugal de 7 Missionsbyer, der laa Øst for Uruguayfloden.

En af Ophavsmændene til denne Traktat, der i sig bar Spi-ren til »Jesuiterstaten«s Under-gang, var den tidligere omtalte portugisiske Minister Pombal, der her øjnede en Mulighed for at komme Jesuiterne til Livs. Alle disse Anstrengelser for at faa Traktaten forpurret vor for-gæves, og med blødende Hjerte maatte Patrene opfordre India-nerne til at forlade deres Byer og søge andre Bopladser. India-nerne, der ellers saa op til Jesu-iterne næsten som til Guddomme og blindt adlød deres Ordre, nægtede at overlade deres Hjem-stavn til deres værste Fjender og besluttede at forsvare den med Vaabenmagt. I de Kampe, der nu fulgte mod Portugiserne, trak de dog det korte Straa, og Aaret 1756 bragte deres endelige Nederlag. Af de overlevende flygtede en Del ud i Skovene, andre søgte Tilflugt i de vestli-gere beliggende Missionsbyer.

Pombal var ikke sen til at ud-nytte Indianernes Modstand som Bevis for, at Jesuiterne i Para-guay havde oprettet en »mægtig Republik«, der nu dristede sig til at føre Krig mod de spanske og portugisiske Monarker. Det er allerede fortalt, hvorledes denne Kampagne sluttelig endte med Jesuiternes Fordrivelse fra Sydamerika.

Da Jesuiterne var væk, be-gyndte deres med saa stor Kunst opbyggede Stat hurtigt at forfalde. Markerne blev ikke passet, og Haandværket ophørte. De to Laster, som Patrene med store Anstrengelser havde faaet udryddet: Drukkenskab og Usædelighed, holdt igen deres Indtog blandt dem. Deres nye Herrer tænkte først og frem-mest paa at berige sig selv og udnyttede derfor Indianernes Arbejds-kraft til det yderste. Missionernes store Kvæghjorde

blev ført til Buenos Aires, og de værdifulde Yerba-Plantager gjordes til Genstand for Rov-drift. Indianerne, der i Jesuiter-nes Tid altid var blevet velfor-synet med Føde og Klæder, manglede nu tit begge Dele. Mange Bønskrifter om at faa Je-suiterne tilbage sendte de til Kongen — men uden Virkning. En Del af dem vendte tilbage til Urskovene for at genoptage de-res fjerne Forfædres Levevis, og Folketallet sank hastigt. Der var ved Jesuiternes Fordrivelse 1768 ca. 100.000, i Aaret 1797 kun ca. 54.000. Under de heftige Kampe, der fandt Sted i den første Del af det 19. Aarhundrede, og som betød Enden paa det spanske Kolonierredømme i Sydameri-ka, var Missionsbyerne ofte Slagmark.

Først i Aaret 1892 fik Jesu-iterordenen igen Lov til at be-træde Paraguays Jord, men da havde Urskoven forlængst ero-bret tilbage, hvad de gamle Je-suiter havde fravristet den.

Forfatteren Oluf Johansen, der har sit Hjem i den danske Koloni »Eldorado« (Argentina) ikke langt fra de gamle Mis-sionsdistrikter, fortæller i sin Bog »To tar tre Trip« om et Be-søg, han aflagde her: »En Dags-rejsé fremme ligger Ruiner af Jesuiternes mærkelige Indianer-byer, der gik til Grunde. De vældige Domkirke-mure rager nogle Steder op omtrent i fuld Højde med store, buede Portaler og skønne Kapitæler, omklamret af Lianer smykket med Orkidéer. Levende og dødt staar og kæm-per stædigt, Skoven vil vinde en-gang, men endnu er Ruinbyen ikke overvundet«.

Selv om man ikke vil bifalde ethvert Led af Jesuiternes Op-dragelses- og Samfundssystem, maa man dog indrømme dem, at deres sindrigt opbyggede Stat havde fortjent en mindre tra-gisk Skæbne, end den der blev den til Del. Set paa Baggrund af Spaniens haardhændede Ud-nyttelse af Indianerne var den i hvert Fald en human og konse-kvent Løsning paa Indianer-spørgsmaalet.

Børge Mersing.

DEN BRÆNDENDE LAMPE

I gamle Dage laa der højt mod
Nord,
En vejrbitd Kirke, der hvor Skoven
endte,

I Kryptens Hvælving under
Kirkens Kor,
Foran et Krucifiks, en Lampe
brændte. —

Om Orgelet klang til Messesangens
Ord,

Mens Morgenen Blus i alle Lamper
tændte,

Om Nattevindens Stød mod Muren
for,

Sit Lys igennem Mulmet Lampen
sendte. —

Og den, hvis Sjæl var blevet syg
og saaret,

Kom med den Vaande, som han
bar i Løn,

Og knæled' under Lampen og holdt
Bøn,

Da var det, som han blev paa
Vinger baaret, —

Højt over sine Smerters Pileskud,
Mens han i Krypten talte med sin
Gud. --

*

Men Tiden svandt, og Kirken blev
forladt,

Og ingen gik paa Flisegulvets
Stene,

Døren blev dækket af et
Hvidtjørnskrat,

Muren Gedeblad og Vedben-
grene. --

Taget blev revet af en Uvejrnsnat,
Og Regnen skylded' Orgelets Piber
rene,

Hornuglen havde Bo bag Altret sat,
Saadan laa Helligdommen glemt og
ene. —

Da kom en Jæger, som var faret
vild,

Han baned' Vej og sprængte
Dørens Krampe,

Da han naaede Krypten saa han
ild,

Foran et Krucifiks hang der en
Lampe, —

Der brændte efter disse lange Aar,
Saa varm og klar, som var den
tændt igaar. —

*

En saadan Lampe lyser i mit Bryst,
Gud tændte den i Krypten dybest
inde,

Da første Gang der skød et Glimt
af Trøst,

Ind i min Sjæl, at der var Fred at
finde,

Om det er Dag med Glans paa Hav
og Kyst,

Om det er Nat, hvor ingen
Stjerner skinner,

Om det er Sommer eller stormfuld
Høst,

Ind til det hvide Blus jeg Vej kan
finde,

Der tyer jeg hen fra Livets Kamp
og Larm,

Og véd mig, mens min Sjæl i
Bønnen vugges,

Mer tryk end Barnet paa sin
Moders Arm,

Og Haabet om, at Lampen aldrig
slukkes,

Dør ikke, selvom onde Kræfter
møde

Og truer med at lægge Kirken øde.

Ved Nonni's Død . . .

Hans Mor kaldte ham Nonni —
dette Navn beholdt han hele sit Liv
og gjorde det berømt. Hundredu-
sinder har set Nonni og hørt ham
fortælle. Utallige har læst og vil
ogsaa efter hans Død læse hans Bø-
ger, der er oversat til mere end tre-
dive Sprog og udbredt over den
ganske Verden.

Nonni — alias P. Jón Svansson C. J.

Fortællekunsten sad Nonni i Blo-
det — hvor kunde det iøvrigt være
anderledes hos et Menneske af
hans Afstamning. Alle følte sig
tryllebunden, naar Nonni begynd-
te at fortælle, Børneskarer og
Voksne fyldte ofte i Tusindvis
Storbyens største Forsamlingsloka-
ler for at høre ham og lyttede som
Fiskene og Fuglene til Frans af
Assisi's Prædiken. Som en levende
Saga stod han paa Talerstolen.
Nonnis Moder var Auðr Djúpuðga,
den dybsindige, den vældige Kvin-
de, som de skønneste islandske Saga
slynger deres Ranker om; hendes
Efterkommere bar Arven efter hen-
de videre gennem Slægterne, og
Jon Svansson, Nonni, løftede vær-
digt Arven.

Nu er den gamle Eventyrer, der
i levende Live har fartet Jorden
rundt med sine Fortællinger, dra-
get ud paa sin sidste Rejse. Ingen
lyttende Skarer vil mere samles om
hans lille, tætte Skikkelse, men
Fremtiden vil sikkert vedblive at
gribe til hans Bøger, hvor han har
nedlagt en Del af sit udtømmel-
lige Forraad af Ungdomsoplevelser
og Erindringer, alle skildrede lige
farvestraalende saa at man faktisk
ser Bogens Billeder og Personer
lyslevende for sig.

M.

A Pier Giorgio i 16 Aars Alderen
 B Paa Vejen med Ira Monte Vio

Pius XI elskede Ungdom. Og han havde sine ganske bestemte Idéer om, hvordan han helst vilde have denne Ungdom. Naturligvis saa han gerne store Skarer søge til Seminarier og Klostre, for aldrig havde Høsten været større, og aldrig havde Høstens Herre haft Brug for flere Arbejdere paa Verdensageren. Men mon nogen Pave siden Apostolens Dage havde haft et klarere Blik for, at alle Kirkens Barn har Arbejdspligt paa denne Ager? Det er ikke gjort med, at der er Præster og Ordensfolk, selv om de bliver nok saa mange og er nok saa gode og dygtige. Hvis alle andre Mennesker var passive Modtagere i Forholdet til Kirken, vilde den have opdragt sin Hjord forkert, og Apostolaten vilde mangle noget, som i Virkeligheden er umisteligt.

Derfor ønskede Pave Pius XI en Ungdom, som blev ude i Verden, men ikke fordi den var mindre villig til at leve et uafkortet Kristenliv eller mindre højsindet til at bringe de Ofre, som vor Herre altid vil kræve af dem, der elsker ham. Vor Tids Verden kan ikke klare sig med Middelmåadigheder, vidste han. Kirken endnu mindre. Den maa have en Ungdom, som ikke spørger efter den nemmeste Vej, men efter de højeste Maal. Men det skal ogsaa være unge, som i Kraft af deres rent menneskelige Egenskaber og rent faglige Dygtighed skaffer sig en Position blandt deres Omgangsstæller, hvorfra det kristne Eksempel kan virke saa meget stærkere.

Paven følte sig heller ikke skuffet af den katolske Ungdom i de onde Mellemkrigs-aar, hans Pontifikat strakte sig over. Utallige var de Gange, han kunde henvende sig til unge Katolikker fra hele Verden med Faderstolthed over dem. Men blandt de mange prægtige unge, der fik hans Øjne til at lyse af Glæde, var der en, han talte

Pier Giorgio Frassati

... en „moderne Hælgens“

de stærlig Kærlighed. Det var en ung italiensk Polytekniker, som døde i 1925, kun 24 Aar gammel, inden Afslutningen af sine Studier. I gamle Pave fandt i ham Virkeligheden sine Tanker om ung kristen Idealisme. I sine Tanker om ung kristen Idealisme, helgenmas-sigt Forbillede. Og længe for, at de første Skridt blev taget for at undersøge, om ikke denne unge, hvor den strenge Prøve, Kirken ansætter den tør sige at være sikker paa at befael en ny Forberder blandt Guds Hjelpe.

Den unge Frassati en Rigmands søn. Hans Fader var Bøtke Chefredaktør af et af de store liberale Dagblade, en Overgang var han Lands Ambassadør i Berlin. Men Pier Giorgio blev ingen almindelig Rigmands søn. Det bar nok ham ganske vist rigdom til at dyrke sine Interesser af sport. Det bar nok glæde i den gamle by paa Petri Slet, at Pier Giorgio første Fornøjelse var Udfugler i de smukke Alper. Men desuden var han en dygtig Svømmer, Dyrker af Bilsport og Rytter. Og i all dette en glimrende Kammerat, larmende højrestel i godt humør, med en italiensk Sangglæde, der blev selv Italienerne for meget at høre, da den ytrede sig paa alle Tider af Dagen. Men ingen kunde mærke paa ham, at han var velhavende Folks søn. Han var demokrat af Natur, alles Ligemand og uafhængig paa en saadan Maade, at ingen kunde honoreret over det. I hans Selskab var man simpelthen, at han ikke var en rig søn.

Men Pier Giorgio vejedes ikke med et give et godt Eksempel paa et renlivt Levned. Han vilde udrette et apostolisk Arbejde. Og dennes Karakter forstaaes bedst ud fra hans Medlemskab af Dominikanernes tredje Orden. Som Ordensnavn havde han valgt Girolamo efter den florentinske Dominikaner Savonarola paa Pave Alexander VI's Tid. Det er ikke mindst vor Tids Dominikaner-Teologer, som har arbejdet paa at faa Kirkens sociale Tanker ført ud i Virkeligheden. Og dette synes at have været en Hovedgrund for Pier Giorgio til at slutte sig til denne Orden. For ham var ogsaa Savonarola en Vejviser, og det er rigtigt, at denne Ildsjæl har sin selvsikre Plads paa alle Demokralis-Helgenkalendere. Pier Giorgio sluttede sig til det katolske Folkparti og var især ivrig for Genneførelsen af en radikal Udslykning af de store Jordbesiddelser. Med Fascismens haarde Fremfærd mod alle andre politiske Partier oplevede han en dyb Skuffelse. Han sociale Interesser var imidlertid ikke blot politisk reformerende, de var først og fremmest praktisk personlige. Vi skylder ikke blot de fattige og nødlidende vor politiske Støtte, men vor personlige Indsats af os selv og vort eget. Og i en Grad, som først opdagedes fuldt ud efter hans Død, vilde han sig til de fattiges Sag. Ikke alene med sine Penge, som han saadan set kom let til, men med personlige Ofre, f. Eks. af sin Ferie for ikke at lade de fattige være uden deres Støtte saa længe.

A Paa Vinterferie i Alperne sammen med gode Venner

Procession i Turin. - Pier Giorgio i h. h. før Den sidste Hulle

en flot Skikkelse og et kønt Ansigt og med Appetit paa Ungdomslivets Glæder, kunde han være blevet et charmerende Centrum i nøje med, hvad de muntrede sig med. Men Pier Giorgios Moral var lige saa sund som hans unge Kræfter. Hans Sjæls Renhed var fri for enhver Krampagtighed. Hans Ærlighed og hans Kyskhed virkede som Selvfølgeligheder. Var der Kamp og Sejre bag disse Dyder, og det var der, saa mærkedes det ikke paa ham. I hans Selskab var man ikke raa og ikke tvetydig, det var, ligesom man bragte en Atmosfære med sig, hvori den Slags Ting ikke kunde trives. Derfor føltes det heller ikke, som man var under en Tvang i Selskab med ham.

Men Pier Giorgio vejedes ikke med et give et godt Eksempel paa et renlivt Levned. Han vilde udrette et apostolisk Arbejde. Og dennes Karakter forstaaes bedst ud fra hans Medlemskab af Dominikanernes tredje Orden. Som Ordensnavn havde han valgt Girolamo efter den florentinske Dominikaner Savonarola paa Pave Alexander VI's Tid. Det er ikke mindst vor Tids Dominikaner-Teologer, som har arbejdet paa at faa Kirkens sociale Tanker ført ud i Virkeligheden. Og dette synes at have været en Hovedgrund for Pier Giorgio til at slutte sig til denne Orden. For ham var ogsaa Savonarola en Vejviser, og det er rigtigt, at denne Ildsjæl har sin selvsikre Plads paa alle Demokralis-Helgenkalendere. Pier Giorgio sluttede sig til det katolske Folkparti og var især ivrig for Genneførelsen af en radikal Udslykning af de store Jordbesiddelser. Med Fascismens haarde Fremfærd mod alle andre politiske Partier oplevede han en dyb Skuffelse.

Han sociale Interesser var imidlertid ikke blot politisk reformerende, de var først og fremmest praktisk personlige. Vi skylder ikke blot de fattige og nødlidende vor politiske Støtte, men vor personlige Indsats af os selv og vort eget. Og i en Grad, som først opdagedes fuldt ud efter hans Død, vilde han sig til de fattiges Sag. Ikke alene med sine Penge, som han saadan set kom let til, men med personlige Ofre, f. Eks. af sin Ferie for ikke at lade de fattige være uden deres Støtte saa længe.

Meget mere var det at fortælle om denne unge italienske Katolik. Men om faa Unger udkommer der paa Dansk en Bog om ham, skrevet af Pater Martindale, og den bør læses af alle vores Dø. De vil blive indfanger af den ganske sørgelige Charme, som er udbredt over dette Ungdoms liv, og vil føle Længslen efter Livet paa Kristendommen's Tindes.

Kloster-Detektiven

af H. S.

(26)

Tusinde Stjerner dansede for hans Øjne. Saa blev alt mørkt omkring ham, og han vidste ikke mere af noget. Men Gud være lovet, at hans Hjernekasse var saa solid! Han var jo dog i Live, og tilmed sund og rask. Forsigtigt prøvede han at bevæge sin Arm; det gik godt nok. Han tog det vaade Stykke af sin Pande og satte sig op.

»God Morgen, Br. Justus, hvordan har De det nu?«

»Jo Tak, Sr. Veronique, takket være Deres gode Pleje, saa har jeg det godt igen.«

I det samme gik Døren op og Forstanderinden traadte ind.

»Det var dejligt at se Dem saa rask igen, Br. Justus. Desværre undslap Tyven.«

»Ja, men han undgaar mig nu ikke alligevel,« udbrød Broderen, idet han traadte ud paa Gulvet og kryttede Hænderne. »Jeg skal nok faa fat i ham. Den Slags lader Harry fra Scotland Yard sig ikke hyde!«

»Aah, min Gud,« tænkte Søsteren, »han fantaserer jo!« Men hun blev snart overbevist om, at Broder Justus var ganske normal. Han satte sig ned og spurgte, hvad Klokkeren var.

»Et Kvarter i 8,« lød Svaret. »Det har ringet første Gang til 8-Messen.«

»Godt, saa kan vi vel tale sammen i 10 Minutter. Vil De maaske fortælle mig, hvad der skete her i Huset i Nat?«

Søster Xaveria fortalte.

»Det er tilstrækkeligt foreløbig,« sagde Broderen, da hun var færdig. »Vil De overlade mig Nøglerne til Huset lidt? Og gaa De saa blot over i Kirken. Saa undersøger jeg imens Sporene. Hils Præsten og bed ham udskyde Begyndelsen lidt, saa jeg ikke kommer alt for sent.«

Da Søstrene var gaaet, begyndte han at arbejde. Inden Døre kunde han ikke opdage meget, thi han

vidste jo, at Tyven havde haft Handsker paa. Men i Haven fandt han straks Fodspor. To forskellige Mennesker, med forskelligt Skonummer var løbet tværs over et stort Blomsterbed. De havde øjensynlig haft travlt, ellers var de vel gaaet udenom. Han maatte Sporene, deres Længde og Bredde, og skrev dem op i sin Lømningsbog. Saa gik han tilbage til Huset for at opdage, hvorledes Tyven var kommet ud af Huset. Efter hvad Broderen kunde se paa den molesterede Vinduesramme, havde Tyven ladet sig glide ned fra Vinduet.

Men hvordan var han saa kommet ind i Huset? Justus gik hen til Vinduet til Taleværelset. Det var lukket med Hasper indefra. Og dog fandt han Løsningen. Thi den ene Rude havde været skaaret helt løs og var atter sat fast med noget Kit. Hvis man ikke saa meget nøje efter, opdagede man det slet ikke.

Retræten i Trørødhus

Ved en Fejl fra Ugebladets Side er denne Omtale af en Retræte blevet meget forsinket:

Den, der ikke har været med til 3 Dages lukket Retræte, ved ikke, hvilken vidunderlig Fred og Hvile for Sjæl og Legeme, det er.

Det eneste jeg er ked af er, at jeg ikke tidligere har »haft Tid« dertil; men lige saa sikker er jeg paa, at det ofte er Viljen, der har manglet til at løsrive mig hjemmefra. Det er noget, de fleste udmærket godt kan faa Tid til, og alle burde gøre det, ja, det er helt »livsvigtigt«, synes jeg nu.

Hvert Aar at koncentrere sig om det aandelige Liv, helt at gaa op i det, og at være helt tavse — ja, hvor vi Kvinder trænger til at tie og høre efter. Jeg er ganske sikker paa at have alle Retrætanten, som deltog i de sidste 3 Dages Retræte i Trørød med mig, naar jeg beder Pater Wevers modtage vor inderlige og hjertelige Tak for de herlige Dage, de letfattelige og udmærket tilrettelagte Foredrag og Skrifflæsninger. Jeg personlig har haft et glimrende Udbytte af det, og vil stedse mindes det og leve efter det.

Ligeledes synes jeg ogsaa, at vi skylder Grevinde Scheel en hjertelig Tak, fordi hun saa udmærket sørgede for vort materielle Vel. Maden var saa god, som nogen kan ønske sig, og vi takker hende for hendes Omhu i alle Maader. —

Jeg synes, eller vilde gerne slaa lidt til Lyd for, om der ikke i det herlige »Trørødhus« med den skønne Park og smukke Omegn, kunde arrangeres noget med Ferie for trætte Husmødre. Det vilde hermed kunde blive brugt langt mere end nu; det er Synd, at det skal staa saa længe ledigt. Husmødrene maatte saa eventuelt tage lidt fat selv for at spare en Del af den dyre Hjælp; men hvad — lejer man f. Eks. et Sommerhus, maa Husmoderen ogsaa selv hjælpe med, selv om det er Ferie, det vilde da ogsaa kun være morsomt for mange f. Eks. at være med at rode i Haven, og ligeledes at hjælpe med til det nødvendige Arbejde i Huset, naar det blev arrangeret rigtigt, var det ikke svært.

Under Feriemånederne hører jo nu baade April og September Måned, saa det maatte kunne ordnes.

A. M. G.

BOGNYT

Georges Bernanos: En katolsk Præsts Dagbog. 256 Sider, Kr. 8,75.

Den berømte franske Roman: *Journal d'un curé de campagne*, oversat af Ellen Nielsen. En ung katolsk Præst, hans Kampe, Skuffelser og Sejre blandt den afkristnede Befolkning i et fransk Landssogn. Bogen er meget læst i katolske Kredse i Frankrig.

Til Kirkerne.

Vi gør opmærksom paa, at Plakater til Ophængning i Kirkerne ved Optagelsen af Kollekt til Den danske katolske Kirkesag, Fastealmisse o.s.v. kan gratis rekvireres fra vor Boghandel.

Soges antikvarisk

Peter Schindler: Bon og Gerning. Velholdt antikvarisk Eksemplar søges.

Lige udkommet

Hünermann: De bandlystes Præst. 256 Sider Kr. 6,75. En glimrende Roman om Damian de Veuster, de spedalskes Præst.

Sankt Ansgars Boghandel

Bredg. 67, Palæ 4777, Giro 81851

Fra Udklipsbogen

ved I. HAMMERMÜLLER

Den Diskussion, som den ener- giske og livlige Pater Breitung havde indledet i akademiske Kredse, blev paa en mere tilbageholdende og stiltfærdig Maade, men lige saa dybt i Indholdet fortsat af Pater Menzinger i en saa sympatisk Form, at der ved hans Død lød en dyb vemodig Klage i alle Kredse.

Men allerede nogen Tid før Pater Breitung havde begyndt sin Indsats i den akademiske Verden, blev der indledet en smuk og stærkt interesseret Forbindelse mellem Kirkemusikerne, idet Organist Laub i Aaret 1890 i en Ferie ønskede at »høre god Kirke- musik«, og da Domkoret i Münster netop dengang indtog en fremra- gende Plads blandt vore Kirkekor, tog han paa mit Raad til Münster, Köln og Mainz og holdt Aaret efter et særpræget Foredrag i Ros- kilde Præstekonvent, som er gen- givet i Tidsskriftet »Dania«. Intet anede jeg dengang om, at denne Rejse skulde give Stødet til den store »Laubske Bevægelse«, som kom til at virke i store Kredse her og i Udlandet. Saaledes kom vor Kirkes Koralsang til at virke be- frugtende paa dansk Salmiesang, ligesom i sin Tid Jesuitternes inderlige Bønnebøger virkede i Piet- ismens Tidsalder her i Landet.

Dette første Møde med den from- me og højt kultiverede Organist Thomas Laub blev Indledningen til flere Møder med ham og med an- dre Kantorer og Organister. Saa- ledes indbød Organist Geisler mig til en Diskussion i »Kristelig aka- demisk Forening« om hans Tema: »Vi har mistet vor Kultus«. Vi er senere ofte mødtes som gode Kam- merater om fælles Interesser. Men disse Møder kulminerede, da »Ka- tolsk Kantor- og Organistfore- ning« 1932 havde indbudt den be- kendte Benediktiner Pater Domi- nicus Johner fra Kloster Beuron, Medlem af den af Pius X nedsatte Koralkommission, til at holde et tre Dages Koralkursus. Dette Kur- sus blev besøgt af ca. 300 delta- gende Professorer, Præster, Orga-

nister og Musikstuderende fra Uni- versitetet og Musikkonservatoriet og dettes venlig imødekommende Direktør. Disse to sideløbende Be- vægelser præget af en venskabelig, kordial Tone har stadig været til Opbyggelse og Glæde for os Delta- gere, og kan da kun befordre den økumeniske Bevægelse, der jo Dag for Dag drøftes med stadig store Varme og Interesse, og som Biskop Fuglsang-Damgaard gav et saa stærkt og inderligt følt Udtryk for, da han i sin Tale 9. Januar med stor Alvor udtalte: »Verden træn- ger til en enig Kirkes Vidnesbyrd.«

Det, der giver Biskoppen Grund til sin Klage og Biskop Hoffmeyer af Aarhus Anledning til at ytre »det er en Pine at tænke paa«, er al den Splid, Had og Uenighed om de mest grundlæggende Problemer for Kirkens Lære som Kirke- og Bibelsynet er. Ja Professor Mos- bech har 11. September i Natio- naltidende fremsat en ny Tanke af den tyske Professor Bultmann med Hensyn til Bibelsynet: at alle mi- rakuløse Hændelser og Beretnin- ger om Jesu Liv, saasom hans Op- standelse og Himmelfart, er Myter, og saaledes ikke i Overensstemmel- se med Virkeligheden, og ikke har nogen afgørende Betydning for Kristendommens Tro og Lære. Det ligger i Sagens Natur, at der i en i saa høj Grad af Uenighed og Splid ikke kan skabes klare Linjer og tilfredsstillende Svar paa de af- gørende Livsspørgsmaal, som er fremme i Tiden, og som Folket og navnlig den uroligt søgende Ung- dom er ude efter at faa besvaret. Hvor er det forfærdende at høre Skoledirektør Thorkild Jensen ud- tale, hvad der 19. September i Na- tionaltidende refereredes af hans Tale ved et Møde mellem Præster og Lærere: »Sørgeligt mange Børn forlader Skolerne næsten uden Vi- den om, hvad Kristendom er, Gym- nasiast og Realist forlader Skolen med Troen over Bord. Det, der kunde være blevet et solidt Grund- lag for Livet, blev i Stedet for- vandlet til et Spørgsmaalstegn, en

Ligegyldighed eller en Anstøds- sten.«

Bibliotekar Olga Bartholdy udta- ler i en Artikel i Berlingske Ti- dende 27. August med Overskrift »Højskoleliv i Dag«: »Ny Viden, nye Perspektiver og nye Synspun- ter for Livets Grundspørgsmaal tager Vejret fra dem (Eleverne). En Elev har udtrykt det saadan: Nog- le af os søgte maaske paa Højskole for der at finde Livets Kerne. Men hvor mange fandt den? Vi rejste hjem endnu mere desorienteret, end vi kom.« Og om den akademi- ske Ungdom har Kristelig Dagblad

12. Maj en meget aaben og oprig- tig Udtalelse paa Spørgsmaalet: »Er den akademiske Ungdom i Al- mindelighed religiøs?« og Svaret lyder: »Nej, det er nok den Del af den danske Ungdom, der er mindst religiøs. De 75 pCt. af Akademiker- ne er komplet ligeglade med Reli- gionen. Præsterne skal prædike, saa de unge kan *forstaa* dem. Det gælder ogsaa andre unge. Hvis vi unge i Dag gaar i Kirke, forstaa vi som Regel ikke Præstens Udlæg- ninger af Skriftens Ord. Lad os blot faa en religiøs Offensiv mod Ungdommens Ligegyldighed, men først og fremmest: lad os faa de rigtige Generaler i Spidsen.«

Efter ganske simpel logisk Tan- kegang er der vel ikke andet at gøre, end at følge Biskop Dam- gaards enkle og klare Anvisning i hans Tale: »ad den broderlige For- handlingens Vej at være villige til at høre os for den større Klarhed, Ordet giver. Vejen fremad mod En- heden gaar gennem Ordets Smelte- digel«. Det er klare men strenge og haarde Ord, men dersom de følges, vil der følge Fred, Glæde og Velsignelse i deres Fodspor. At føje nogle katolske Messedele og Tekster til Folkekirkens Gudstje- neste er vel en Indrømmelse og Anerkendelse i katolsk Retning, men det er ikke tilstrækkeligt til at skabe den af Biskoppen attraae- de Enhed, lige saa lidt som at føl- ge den tyske Professor Foerstes Anvisning at holde evangeliske Messer og Matutiner. Nej, Skrid- tet maa gøres helt ud, Sagen maa føres til Vejs Ende, om vi skal naa »en enig Kirkes Vidnesbyrd« efter Biskop Damgaards saa alvorlige,

(Sluttes Side 734)

Liturgisk Kalender

Naar der er to Tal i Parenteserne, gælder det første Side tallet i den store Messebog, det andet Nummeret i Søndagsmessebogen.

November:

19. S. 25. Søndag e. Pinse (Søndagsmessebog Nr. 79); Introitus, Graduale, Offertorium og Communio som 23. Søndag (751), Røsten som 6. Søndag e. Hellig 3 Konger (97); 2. Bøn: St. Elisabeth af Thyringen (1160), 3. Bøn: St. Pontian ([5]), 4. Bøn*), Præf. (521).
20. M. St. Felix af Valois (1161); (hvid) 2. Bøn*).
21. Ti. Jomfru Marias Ofring (hvid) (1161); 2. Bøn*); Gudsmoders Præf. (522).
22. O. St. Cæcilie (1162); 2. (rød) Bøn*).
23. T. St. Clemens I (1163); 2. (rød) Bøn: St. Felicitas (1164), 3. Bøn*); Apostlenes Præf. (524).
24. F. St. Johannes af Korset, (hvid) Bekender og Kirkelærer (1165); Messen In medio ([41]) undtagen Kirkebøn (1165), i hvilken der efter »Bekender« tilføjes »og Kirkelærer«; 2. Bøn: St. Chrysogonus (1165), 3. Bøn*).
25. L. St. Katharina af Alexandria (1166); 2. Bøn*.
26. S. Sidste Søndag e. Pinse. (grøn)

NB. Naar der ikke er angivet nogen Præfation, læses alm. Præf. (525).

*) Om Fred eller For Paven ([122]). — Bønnen om Fred findes i K. U. Nr. 30, 1943, samt i Søndagsmessebogen Side 550.

Katolsk + Ugeblad

„Katolsk Ugeblad for katolske Kristne“ sammensluttet med „Katolsk Ungdom“

Udgiver: „KATOLSK PRESSE“

Redaktion: H. D. T. KLÆRULFF

(ansvarhavende) og J. BERG
Nørrebrogade 27 C, København N
Mandag og Fredag Kl. 15-16, Tlf. Nora 61 66

Ekspedition og Kassererkontor:

c/o Sankt Ansgars Forlag, Bredgade 67,
København K. Tlf. Palæ 4777, Kl. 10-12
Post-Giro Nr. 57042

Annontseafdeling: Klosterstræde 23,
Tlf. Central 6245. Postgiro 3608

Abonnementspris 2,75 Kr. Kvartalet. Norge og
Sverige 14 Kr. om Aaret, øvrige Udland 18
Kr. om Aaret. Abonnement tegnes paa Bladets
Ekspedition eller ethvert Postkontor.

BØGER ≈

Satire

Evelyn Waugh: »Godt Stof«
(Thaning og Appel, 219 Sider).

Forfatterens »Sort Uheld«, der blev oversat i Fjor, slog hans Navn fast herhjemme. Her var den ægte angelsaksiske Satire, som godt kan slaa haardt, men ikke er bitter, og som er nær nok beslægtet med Humoren til heller ikke at tage sig selv højtideligt. Med al Respekt for det galliske Vid er de franske Satirikere for dansk Smag næsten altid for onde, og den Menneskehed, de satiriserer over, forekommer ikke bedre værd. Dertil kommer ofte en Tendens i Satiren, som svækker dens Værdi. Man kan jo alligevel ikke bevise en Paastand gennem Satire, og derfor opnaar man kun ved tendentiøs Satire at vække Tvivl om sine Meningers objektive Værdi. Andre Folkeslag, som savner Intelligensens Kvikhed til at fange den lette Satire i Flugten, bliver helt utaalelige, naar de forsøger sig i Faget med en Ironi, der virker som Vittigheder med Fodnoter og Kommentarer og ikke bruges til Naalestik men som Kølesving. Men den angelsaksiske Satire, naar den er bedst, kan have den franske Lethed i Forbindelse med sin egen Mennskelighed. Den driller mere end den haaner, og den gør ingen Forskel. Dertil er den endnu i Georg VI's Tid paa virket af victorianske Traditioner om, hvad der faar anstændigt Papir til at rødme, og det er, trods alt Hensyn til Moderniteten, ingen Skade til.

I Waugh's nyeste Bog jages ikke satirisk Storvildt. Det er atter Kolonialpolitikken, der maa holde for, og denne Gang desuden Verdenspressens Stor-Reportage. Et sølle Fæ bliver af en Fejltagelse sendt

ud paa stor politisk Reportage og bærer sig ad som et helt Klow-Nummer, men Verdensopfattelsen vilde ikke være engelsk, hvis ikke det lykkedes ham at »muddle through« og bringe den store Sensation hjem til sit Blad. Det hele er den vildeste Farce, intet Øjeblik sandsynligere end en Historie af Storm Petersen, men det er festlig Morskab uden Brod.

Waugh maa gerne hvert Aar komme paa Julebordet.

O. P.

Begynderbog i Resume

Hans Bang: »Erkendelse og Væren« (Nyt Nordisk Forlag, 99 Sider, Kr. 6,50).

Da Jaques Maritain havde skrevet det første Par Bøger i sit store, filosofiske Forfatterskab, tog han fat paa en filosofisk Lærebog for Fagets Begyndere. Efter en kortfattet Oversigt skulde følge seks Bind om de enkelte filosofiske Discipliner. Meget hurtigt fik han skrevet Oversigten og første Bind (en lille

... EN lang RÆKKE

Institutioner med »Katolsk Ugeblad« og de katolske Forlag i Spidsen handler hos »Athene«, som gennem mange Aar har været Leverandør af Tryksager til den danske katolske Kirke

Athene

Svanemosegaardvej 4
København V
Central 11.313

Købke's Reproduktionsanstalt

v. B. JOHANSEN

Vester Voldgade 91 . Telefon Byen 75 38

Klicheer i fineste Udførelse

Lærebog i Logik). Saa gik det i Staa. Der er snart forløbet 25 Aar, og han er ikke kommet videre. Det er der ingen Grund til at græde over. Begynderbøger er der saa mange, der kan skrive, men de Værker, Maritain i Aarenes Løb har skænket os, lader sig ikke erstatte.

Den Bog, vi nu har faaet paa Dansk, er den indledende Oversigt til Maritains Lærebog, dog forkortet til ca. en Fjerde- eller Femtedel. Naar Maritains Navn ikke staaar paa Titelbladet, er det sikkert ud fra den rigtige Betragtning, at den store Filosof ikke kan være tjent med at blive bedømt ud fra en blot og har pædagogisk tilrettelagt Oversigt, endda i saa kraftig Forkortelse. I Forordet til samme Oversigt skrev han i 1921: »Det vilde være Forræderi mod den traditionelle Filosofi at reducere den til nogle enkelte store Teser, der er blevet banale«. Han var klar over, at der selv i en Begynderbog maa findes en Diskussion af Problemerne i videnskabelig Form. Dette er ikke muligt i saa stærk en Forkortelse som den danske.

Ligesom den foreliggende Bog ikke kan give et virkeligt Indtryk af Filosofen Maritain, kan den heller ikke give et virkeligt Indtryk af thomistisk Filosofi, men blot en Optælling af Teser, som denne Filosofi begrundes i andre Bøger. Dens Brugbarhed begrænser sig derfor til katolske Studiekredse. Her vil den skematiske Korthed kunne suppleres.

Oversættelsen er ikke daarlig, men maaske lidt stiv her og der (typisk Sted S. 21, L. 7—9). Derimod er Sammenrængningen flere Gange Skyld i, at der kommer til at staa noget galt (f. Eks. Side 14, Linie 6 f. n., hvor der enten — som hos Maritain — maa staa flere Sætninger mellem »afhængige af Metafysikkens« og det straks følgende »d. v. s.«, eller ogsaa maa staa uafhængige i Stedet for af-

hængige). Det er heller ikke heldigt, at »tout ce qui arrive a une cause« blot bliver til »Alt har en Aarsag«, for dette sidste er ikke rigtigt, endsige et »umiddelbart indlysende Princip«. I Oversættelsen skelnes heller ikke overalt mellem »raison« og »cause« eller mellem »Love« og »Principper«. Og endelig kan til en Trykfejlsliste noteres (S. 16), at Videnskaberne ifølge Comte ikke er »anarkistiske«, men »anarkiske«. Alt dette blot eksempelvis.

Det har sikkert ikke været noget ringe Arbejde for den unge Oversætter. Trods uundgaelige Fejl og Bogens begrænsede Muligheder maa det derfor haabes, at den stærke filosofiske Interesse blandt de unge (morsomt nok især kvindelige) Akademikere vil holde katolske Studiekredse i Live, for hvilke den kan være til Gavn.

H. D. T. K.

25. Søndag efter Pinse

VÆKST

Den hellige Kirke, Guds Rige paa Jorden, har i det Kirkeaar, som nu gaar til Ende, atter erfaret den mystiske Vækst. Himlens Fugle bygger Rede i dette mægtige Træs Grene. Saa mange Sjæle, der blev ramt af Naadens Straale, har fundet Vej til Kirken og dermed til Hvile og Fred. Vor hellige Kirkes ydre Vækst kan maales i Tal; men langt vigtigere er den indre Vækst, som unddrager sig enhver menneskelig Beregning. Den bestaar i, at Sjælene mere og mere gennemtrænges af de i Kirken virkende guddommelige Kræfter. Kirkeaarets Betydning ligger jo frem for alt i den vedvarende Skabelse af det nye Menneske i os, i vor Omdannelse i Lighed med Kristus. Kristi Liv er den Surdej, som paa mystisk Maade virker i os (*Evangelium*).

Naar vi ydmygt modtager Guds Ord, tager Kristus Form i os. Da oplever vi Naadens Kraft i os. Naar vi gennemtrænges af Naaden, faar vi tillige Kraft til at bevare Taalmodigheden i alle Vanskeligheder og Trængsler. Et saadant Liv er et Eksempel, et Lys for andre, saa at vi ene og alene ved et sandt, dybt kristent Liv viser andre Vej til Kirken og saaledes arbejder med paa den hellige Kirkes Vækst (*Epistel*).

Vi beder om, at den Naade, som er os givet, maa virke bestemmen- de paa vor hele Opførsel, vor Tale og vor Gerning, saa at vi lever efter Aanden og ikke efter Kødet (*Oratio*).

I Sandhed oplever vi atter og atter, at vor hellige Kirke er det eneste Fredens Sted, at vi kun i den hellige Kirkes Skød kan opnaa Trøst, indre Lykke og sand Frihed (*Introitus*).

I den er vi saa ofte blevet befriet fra, hvad der pinte os i det indre; i den har vi saa ofte jublet over Guds Størværker; i den har vi kunnet bede (*Graduale, Alleluja*).

I den hellige Kirkes Skød beder vi i Liturgien med den og fornyer saaledes vor fuldkomne Hengivelse til Gud (*Offertorium*).

Det hellige Offer maa paa Grund af sin lutrende, styrkende Virkning gøre os i Stand til i stadigt rigere Maal at erfare Velsignelsen ved Livet i Kirken (*Secreta*).

Vi vil holde os borte fra alt, hvad der paa nogen Maade kan forstyrre dette Liv. Eukaristien forvandler os efterhaanden, saa at vi kun længes efter de sande Gøder, efter Naadens Gøder. Det er vor inderlige Bøn, den Bøn, som tilvisse bliver hørt: Til os komme dit Rige (*Communio, Postcommunio*).

P. Wolfgang Czernin O. S. B.

Katolske Begravelser

Benzon

aut. katolsk Bedemand
Alle Aftaler kan træffes i Hjemmet
CENTRAL 1868

Undervisning i LATIN og LITURGI

KURT S. THOMSEN

Kantor og Organist ved Sankt Ansgars Kirke
Rødstensvej 25, Hellerup. Telefon Gentofte 64

Gerhard Schiller

† 5.—11.—1944

Menigheden i Aarhus har haft den store Sorg at miste et af sine bedste og trofasteste Medlemmer. Værkfører Gerhard Schiller blev kun 31 Aar og efterlader sig Hustru og to smaa Børn. Vi vil gerne over for hans Fader, Hustru og Børn udtrykke, hvor hjertelig vi føler med dem i deres store Sorg. Gerhard, som vi alle kaldte ham, har altid været et virksomt Medlem af Kirken. Fra han var ganske lille og indtil for ganske nylig, var han altid at finde foran Alteret, hvor han med største Inderlighed og Alvor ministrerede for Præsterne. Han har ogsaa været et ivrigt Medlem af de unges Kongregation, og nu ved sin tidlige Død var han Assistent i Mændenes Mariakongregation. Ved hans Død har vi mistet en god Ven, et godt og opofrende og kærligt Menneske hvis Minde længe vil leve blandt os. Han hvile i Fred!

Præfekten.

BREVE fra LÆSERNE

Et Besøg hos

De smaa, blaa Søstre

En regnfuld Dag kommer jeg til St. Vincents Søstrenes Hjem i Nordsjælland, og straks man er indenfor Murene, er det som Solen skinner gennem Søster Cathrines venlige Smil og morgenfriske Modtagelse. Et ganske almindeligt Seriemenneske skal ikke have opholdt sig ret mange Dage her, før man føler sig som det nyttigste Væsen blandt disse flittige uselviske Søstre. Deres Dag begynder Kl. 4 om Morgenen og varer — uden Afbrydelse til Kl. 9 om Aftenen — en 17 Timers Arbejdsdag. Kl. 5½ Morgen finder den første Messe Sted i den smukke Kirke, som ligger lige op til Søstrenes Hjem. Lige indenfor i Forhallen til Kirken staar en stor Figur forestillende Ordenens Stifter St. Vincents af Paul. Paa den anden Side Kirken ligger Præstegaarden, hvor Kirkens Præster — 2 Englændere — har deres Hjem. Ved Messen synger Søstrene ved Orglet, som spilles af Priorinden. Rummet fyldes af Røgelsesduft, en Solstraale falder skraat ind gennem de høje Ruder med Glasmalerierne.

Den skønne Kirkeklokke ringer Solen op. —

De smaa, blaa Søstres Dag gaar med Undervisning — her er Skole og Børnehjem — med at passe Hus og Have og med at tage sig af deres »paying guests,« blandt hvilke den mest populære er en 83-aarig Dame, der en Dag foretog en Eftermiddags-Spadseretur paa 33 km! — De har næsten ingen huslig Hjælp, har aldrig Ferie — kun ved særlig indhentet Tilladelse kan der opnaas 1 Fridag om Aaret, og iøvrigt lever de paa Tro og Bøn! De har næsten intet at leve af for Tiden, hvor Forbindelsen med Moderhuset i Paris er afbrudt, — »men alle er gode imod os«, siger en af Søstrene. —

Hele den danske Afdeling bestaar af kun 8 Søstre — 3 franske, 1 Belgier, 1 Schweizer (og 3 Danske) — som alle behersker flere Sprog, deriblandt Dansk. Flere af dem er desuden uddannede Sygeplejersker.

Hele deres Liv og Færden er et Vidnesbyrd om Uselviskhed, og Tjenersind. Indenfor disse Mure praktiseres kristen Kærlighed — uden Ord — i Ydmyghed. Udenfor Murene ligger den store, kolde, kæmpende Verden. — —

Hør, Klokkerne ringe til Ave —
Betty Andersen.

St. Aloysius

Hr. Redaktør!

Tak for Deres venlige Anmeldelse af »St. Aloysius«. Maaske det kan interessere Deres Læsere at vide, at en Slægtning af Helgenen — skønt jeg maa indrømme, at Slægtskabet er fjernt — bor her i Byen. Oberto II (1014) var i lige Linie St. Aloysius 18. Forfader. Hans Datter Bertha d'Este ægtede Olderich Manfred II, Markgreve af Turin, og hun blev Stammoder til min Ven, der elskværdigt gav mig sin nøjagtige Stamtavle, Generation efter Generation. Gonzaga-Familien uddøde for ikke saa længe siden med en Dame, jeg kendte. Forbindelsen med Danmark skyldtes det Hellige Romerske Rige og begyndte saa tidligt som Grev Sigfred af Orlamünde (død 1206), som ægtede en dansk Prinsesse.

Jeg ved, at det ofte blev sagt, at St. Aloysius ikke kan være til nogen Nytte for moderne unge Mænd, i hvert Fald ikke for Nordboer. Jeg tror ikke, at det er sandt, men

jeg maa maaske have Lov til at nævne dette: Medens jeg skrev en Levnedbeskrivelse af den usædvanlige unge Sportsmand, Bjergbestiger, Rytter og Ingeniør »Pier Giorgio Frassati« (en Bog, som udkommer nu i Vinter), blev jeg bestandigt mindet om St. Aloysius, skønt jeg ikke havde ventet det. Pave Pius XI bad til Stadighed for Kanoniseringen af denne unge Med-Bjergbestiger, der gik klædt i Plus-fours og ulden Pull-over, og som oftest var bevæbnet med en svær Pibe (hvilket giver mig Haab om at opnaa Forladelse for mine Cigaretter — naar der er nogen ...) Første Del af hans Beatifikations Proces er allerede fuldendt. Jeg er vis paa, at Danskere vil kunne forstaa denne meget moderne unge Italiener og ved at bruge ham som Bro naa frem til at holde af og forstaa den unge italienske Fyrste, der — saaledes som De udtrykker det — var af ægte Toledo-Staal, lige saa højelig som uovervindelig. Jeg var glad for, at jeg i Rom ved St. Aloysius' Alter og Grav kunde tale til mange Hundrede engelske Pilgrimme; og jeg maa beklage, at jeg dengang ikke kendte nok til Frassati, skønt jeg i hvert Fald var for syg til at kunne have ydet ham min Hyldest i Turin, hvor han ligger begravet.

Deres ærbødige

C. C. Martindale S. J.

Fra Udklipbogen

(Fortsat fra Side 731)

indtrængende og formanende Ønske. Og der er jo da ogsaa fremstaaet nogle fromme, dybt følede og tænkende Mænd, der med Indsigt og Forstaaelse har vist Vejen til den Kirke, der ejer Troens Enhed og Enighed, der uden Splid og Modstand i Fredens Baand omspænder alle dens Bekendere udbredt i alle Lande paa den hele Jord.
I. Hammermüller.

Ung Katolik

st. pharm. søger for Mdr. Febr., Marts, April møbleret Værelse med Centralvarme i København. evt. med Pension.

*Ivar Dodzinski,
Birkegade 7, Aarhus.*

Katolsk Klubs Jubilæum

Katolsk Klubs Jubilæum fejredes d. 5. November om Formiddagen ved at Højmesse i Stenosgades Kirke blev sunget for Klubbens Anliggender. Mange af Klubbens Medlemmer var til Stede i Kirken.

Om Eftermiddagen holdtes i Vicepræsidenten Tandlæge Stauges Hjem en Reception, hvor Klubbens Præsident Redaktør Hans Bølling overrakte Klubbens Præsident gennem seksten Aar, Billedhugger Windfeldt Schmidt Diplomet som Katolsk Klubs Æresmedlem.

Elisabethforeningens Kollekt

Den 19. November, Sankt Elisabeth af Thüringens Festdag, afholder Elisabethforeningen som sædvanlig Kollekt i alle Kirker og Kapeller i København. Vi minder i den Anledning atter om Foreningens Formaal: at tage sig af forældreløse katolske Børn. Det siger sig selv, at det er af afgørende Betydning, at et Barn, som har mistet sine Forældre, anbringes paa et katolsk Børnehjem. Det er Barnets Tro og Fremtid, det gælder. Man bedes derfor have i Erindring det store og vigtige Formaal, naar man den 19. November afgiver sit Bidrag. Foreningens Postgiro-Nr. er 20894. Vi bringer paa Forhaand vor hjerteligste Tak.

Alma Osterhammel,
Strandvejen 374, Espergærde.

Franziska Strubøcker,
Jægersborg Allé 19, Charlottenl.

Harriet Zimmermann,
Strandvejen 374, Espergærde.

Sygeplejerske-Forbundet

Sammenkomst paa St. Josefs Hospital *Torsdag den 23. November.* Kl. 8,00: Reciteret Messe. Kl. 10: Cand. theol. Sygeplejerske Frk. Gross Christoffersen: »*Fra Sygeplejens Historie*«. Kl. 11,30: Moder Priorinde Maria Birgitta O. S. B.: »*En Soguesøsters Arbejde*«. Kl. 13: Frokost. Kl. 14: Magister Emil Frederiksen: *Litterært Foredrag.* Kl. 15,30: Pater Bender S. J.: *Vore afdøde.* Kl. 16,30: *Sakramental Vel-*

signelse. Frokost medtages. Adgang til Sammenkomsten har enhver Sygeplejerske og Sygeplejelev. Billet 1 Kr. pro persona, for Medlemmer 50 Øre.

Det er nu paa Tide

at indmelde Deres Børn, som skal begynde Skolegangen næste Aar. Skolepligtige er alle Børn, som 1. April 1945 er fyldt syv Aar, men er Børnene d. 1. April fyldt seks Aar, kan de indmeldes. Vikariatets Skole, Katolsk Centralskole, som modtager katolske Børn fra de københavnske Sogne, modtager Indmeldelser hver Dag, Nørrebrogade 27, Tlf. Nora 6166.

Underholdning paa Centralskolen

Skolen indbyder Forældre og Venner til en lille Eftermiddagsunderholdning Lørdag d. 18. og Sønd. d. 19. Nov. Kl. 15. Elever opfører nogle smaa Skuespil, bl. a. et lille Stykke om Børnene fra Fatima. — Billetter à 50 Øre for voksne og 25 Øre for Børn faas paa Skolen.

Legatet „Varden“

(Oscar V. Andersens Legat).

En Legat Portion, 600 Kr. aarlig, ledig fra 1. Jan. 1945. — Kan søges af katolske Studenter, der studerer ved et dansk Universitet eller Danmarks tekniske Højskole. — Henv. Dir. Alfr. Silcowitz, Studiestræde 49, 2., K.

Sakramentskirken

Mand. 20. Nov. Knud Lavards Broderskab.

St. Antoni Kirke

Onsd. 22. Nov. Kl. 20 Knud Lavards Broderskab.

St. Mariæ Kirke

Søndag 19. Nov. Kl. 8 Højmesse med Fælleskommunion, Kl. 10 Børnemesse, Kl. 17 Kongregationsandagt (for alle) og Kompletorium. Tirsdag 21. Nov. Kl. 9 Rekviemsmesse for afdøde Pastor Slump.

St. Franciskus' 3. Orden

Møde i St. Elisabeths Hospitals Kapel Søndag den 19. Nov. Kl. 15.

»Vor Glædes Aarsag«

Møde Søndag den 19. November Kl. 15 hos St. Josefs Søstrene, Østerbrogade 7 D. (Kun Møde i Kapellet).

K. U. K. København.

Søndag d. 19. November Kl. 14 prc. »Den røde Sal«, Stenosgade 4. Kort Kredsmøde. Emne: »Bibel alene?« Kapitel 1 efter Grundbogen »Den rette Kristentro«. Indledere Lotte Fobian og Carl-Vilh. Hein Jensen. Praktisk Arrangement Gruppe IV. Efter Kredsmødet drikker vi Kaffe i Klubbens »Have«, der trods Rationering og Mørklægning vil være opvarmet og illumineret. Der bliver forskellig Underholdning. Alle unge Katolikker er velkomne.

Afregning for Sct. Knuds Gilderne Kl. 13,30.

R. I. P.

Det meddeles herved, at
Fru Valborg Loehr,
f. Smith

er afgaaet ved Døden den 9. November 1944 vel forberedt ved Kirkens hellige Naademidler.

Hendes Venner.

Den afdøde anbefales til de troendes Forbøn.

Pleje søges

til en 4 Aars Dreng hos gode Mennesker, eventuelt senere Adoption. Billet mrkt. »Pleje« modtager Ugebladets Redaktion, Nørrebrogade 27 C, 2., N.

Italiensk

Oversættelse, Rejseforberedelse, Konversation. Omhyggelig Indøvelse af Taleferdigheden. Berejst, dipl. Sproglærer. Enghavevej 178³. Telefon: Eva 1453 u.

Aage Pagh Hansen.

C. W. Kronmann

GRUNDLAGT 1852

Jern og Staal . Rør og Fittings . Pumper . Centralvarme . Sanitet . Ilt og Gas . Autogensvejerværker . Bolte og Matriker . Tekn. Artikler
NYKØBING F. TELEFON 203

C. J. Schledermann & Sønner

MURERMESTRE . ENTREPRENØRER
Roskilde . Allehelgensgade 18 . Telefon 122

Jernbeton

Murermester ved Sct. Maria Hospital

Udfører Arbejdet ved „Hoffmanns Minde“

Charles Jørgensen

Glarmester

Landskronagade 14
Telefon Ryvang 54

O. Hansen & R. J. Møller

Bygnings- og Maskinsnedkeri

Frederiksborgvej 70 . Taga 918 . C. 1806
PRIVAT: Damø 2642 og Taga 8196

Køb hos vore Annoncører

Udfører Arbejdet ved Aasebakkehus

N. P. Pedersen

Snedkermester

Bolbrovej 61 . Telf. Rungsted 42

Alex J. Hansen

Ingeniør . Entreprenør . Murermester

Hørsholm
Telefoner Hørsholm 45 . 497 . 645

Monles & Andersens Eft.

K. K. L. Simonsen

Højbroplads . St. Kirkestæde 3
Central 1325
Centralvarme . Sanitære Installationer

KOLDING

Slagteriudsalget

Haderslevvej 7 . Tlf. 1951 . 1952

1. Kl. Okse-, Kalve- og Svinekød . Konserver
Leverandør til St. Hedvig Klinik

ROSKILDE

Mønsterbageriet

Olsgade 17 . Tlf. 1365

*Anbefaler sig med 1. Kl.s
BAGERI & KONDITORI
Alt i Isanretninger og Desserter*

ESBJERG

Kontantforretningen

M. R. Jørgensen

Kongensgade 25-27
*Alt i Sengendstyr og Manufaktur
Lev. til St. Josephs Hospital*

AABENRAA

Niels A. Nielsen & Søn

Malermestre

Telefon 528
Farve- og Tapethandel
Lev. til de katolske Institutioner

Ledig

Brødrene Jensens

Byggeforretning
og Cementstøberi

NÆSTVED

Næstved Tømmerhandel

ved T. A. Meding . Tlf. 1478 (3 Lin)
Trælast & Bygningsartikler

C. Mortensen

Murermester

Gallemarksv. 23 . Tlf. 1349
Lev. til kat. Menighed.

N. Juel Pedersen

Glarmester

Ramsherred 13 . Tlf. 158
Leverandør til St. Elisabeth Hospital

Evald Nielsen

Malermester

Tlf. 659
Ny Østergade 11
Leverandør til katolsk Menighed

**Herlufholm Dampmølle
og Brødfabrik A-S**

Telefon Næstved 31
Lev. til de katolske Institutioner

Næstved Mælkeforsyning

v Chr. Smedegaard, Kildemarksv. 35, Tlf. 1789
Lev. til Sct. Elisabeths Hospital

R. RASMUSSEN

Riddergade 4 . Tlf. 29 . Næstved
Lev. til Sct. Elisabeth Hospital

**Næstved
Kul- og Koks Kompagni**

*Aktieselskab
Ny Havn . Telefon 1420*

**Brændsel
Støbegods . Fourage**

Fr. Brandt

Østergade 29 . Tlf. Næstved 71

Katolsk

26. November 1944

92. Aarg.

Nr. 48

Ugeblad

BØN og MUSIK

Hvis Protestanterne bliver stødt over, at Liturgien og den katolske Fromhed benytter sig af Billeder og ydre Riter, hvor kan de saa selv tolerere Musikken i deres Gudsyndelse? De nøjes end ikke med at tolerere den; de tilkender den en ganske særlig Evne til at gøre Guds Ord mere levende. Deres Gudshuse er ofte blottet for Malerier og Statuer, visse Protestanter tæller hverken Fresker eller Mosaiker, men Kirkemusikken er hellig. Bachs Kantater og »Passioner«, endogsaa hans Orgelpræludier er for mange blevet et Bevis paa deres egen Gudstjenestes Overlegenhed over Katolikernes Liturgi med dens »hedenske« Anstrøg. De tager fejl. Det ligger os fjernt at ville sige noget imod Salmesangen, den stammer fra os. Meget smukke Salmer er ældre end Reformationen og peger tilbage til den gregorianske Sang, de smukkeste af nyere Tidens Salmer er inspireret af disse. Ogsaa Bachs Kompositioner har Rod i den gamle katolske Musik; hans religiøse Tonekunst betegner et Højdepunkt i den menneskelige Kultur. Men til syvende og sidst er det jo dog Musik! Og Musi-

ken taler langt stærkere til Sanserne og sætter Nerverne i heftigere Svingninger end Arkitekturen og de Kunstarter, som udsmykker Kirkerne, stærkere end Rytmen i vore Ceremonier og vore Symbolers Poesi. Alene Sangen sætter vore Følelser i Bevægelse; den rørte St. Augustin til Taarer og næsten til Samvittighedsuro. I Forbindelse med Orglets eller Orkestrets Spil er det endnu mere Tilfældet. Hvad bliver der saa af den aandelige Gudsyndelse, hvis det er sandt, at det, som taler til Sanserne, nødvendigvis maa skade det aandelige?

*

Er der nogen Kunststart, som Protestanterne burde fjerne fra Gudstjenesten, er det Musikken og allerførst Bachs Musik, netop for hans vidunderlige Genis Skyld. Hans kompositoriske Kunst, hans Melodier, hans Kontrapunkt og hans Harmoniers Rigdom gør et saadant Indtryk paa Tilhørerens æstetiske Sans, at det næsten er, som om Bønnen ikke kan drage Aande. Bach er ikke det eneste store Geni, hvis Kirkemusik lider af denne Svaghed, men hans Mu-

Trosbekræftelsen og Sognene

Om Deltagelse i Messen

Det katolske Bornholm

Pater Spaus – 70 Aar

Bog anmeldelser

sik holder altid Sjælen ligesom fangen paa det æstetiske Plan, skønt Teksten vil løfte den højere op. Askeonsdags ydmyge Ceremoni ved Fastens Begyndelse bidrager stærkere til Angersmerten end »Matthæuspassionen«s Arier og Kor, og Paaskelysets Indvielse er rigere paa kristen Følelse end Fugaerne i »Messe i H-moll«.

*

Saa længe Protestanterne endnu ikke har fundet Vej tilbage til den katolske Kirke, synes vi kun, at det er ganske i sin Orden, at de bevarer deres Musik, naar den udfylder en tom Plads. Men vi synes ogsaa, at de burde forstaa de meget høje Motiver, der faar os Katoliker til at elske alle disse »Former«, som mishager dem: Sakramenter, Riter, Symboler. For os er det det allermindste, at der er Poesi i disse Ting; man kan lige saa lidt leve af Poesi som af Musik; men vi finder meget trøstende og meget frugtbare Sandheder i dem — man behøver jo kun at læse de Bønner, som ledsager disse Riter. Og især finder vi det, som er det kristne Hjerte mere kært end noget andet, en Genspejling af Kristendommens grundlæggende Hemmelighed: at Ordet er blevet Kød.

A. J. Lutz O. P.

Munkemel

Benyt

HANDELSBANKEN

som Deres Bankforbindelse

H. HINSCH - Brændselsforretning
VESTER 601 (Forh. N. P. NIELSEN) VESTER 601
VODROFF TVÆRGADE 4
KUL - KOKS - BRÆNDE

Thor's kemiske Fabriker A/S

Thorasvej 12, N.
Central 2910
1412

**Alle Slags Sæber og
Rengøringsartikler**

Lev. til Hospitaler og Institutioner

G. Garth-Grüner
Landsretssagfører
Tlf. 12,166 og 12,161

Frederiksholms Kanal 6, Kbhvn.

ROBERT HANSEN

1. Kl.s Kød, Flæsk og Paalæg
Amagerbrogade 212 A . Amager 6390

Leverandør til de katolske Institutioner

I. Tannenberg
Aut. elektrisk Installatør

Frederikssundsvej 148'
Telefon Bella 384

Floralin flyd. Blomstergødning
giver frodige Planter og Blomsterrigdom
Bonalin-Kompagniet A/S, København F

Gør Deres Indkøb hos M. Niensens Eftf.

Viktor Nielsen

Frugt, Grønt, Konserver m. m.
Stenosgade 3, Vester 2319 x

N. A. Nørgaard

Murermester

Vandtaarnsvej 7-9, Søborg
Telefon Søborg 1968

AALBORG

M. Thomsen Støtt

Entreprenør og Murermester

Kong Christians Allé 6
Telefon 1992

Th. P. Stillinge

Tømremester

Sejregade 15
Tlf. Ryvang 1225

Leverandør til den nye Præstegaard og
Menighedssal i St. Maris Sogn

C. & L. Tofte . V. Reusch

Blikkenslager
Aut. Gas- Vand- og Sanitetsmester

Sct. Poulsgade 42 . Telefon Palæ 533
Privattelefon Pule 1373
Udfører Arbejdet ved Benediktinerindklosteret

Støt Frank Andersens Fond
Giro Konto 1087

Andr. Krøyer's Boghandel

v. Chr. Henningsen
Nørrebrogade 18 B . C. 6538
Papir . Stort Boglager . Fyldepenne
Leverandør til katolsk Centralskole

KØBENHAVNS BRÆNDELS KOMPAGNI
KUL KOKS
NØRREGADE 15 TELF. 9270

**Trosbekræftelsen skal fejres
i Sognene**

Samtidigt med at det blev besluttet, at danske Børn skulde følge den almindelige, katolske Skik, hvorefter de modtager Konfirmationens hellige Sakramente i 7—8 Aars Alderen, indførtes i København for de 14-aarige Trosbekræftelsen, som ogsaa i flere Aar har været kendt i det katolske Udland og i Provinsen, hvor Biskoppen kun kan komme hvert tredje eller fjerde Aar. For at give denne Ungdomsfest et særligt Relief enedes man om, at de Unge skulde mødes i Domkirken og overfor Biskoppen bekræfte deres Tro. De Gang, hvor Festen har været afholdt, har den ogsaa vist sig at svare til de Forventninger, man stillede til den. Der var kun een uoverstigelig Vanskelighed: Pladsmangelen! Det har heller ikke været nogen helt tilfredsstillende Udvej at fordele de mange Unge over to Dage. Biskoppen har derfor i Samraad med de københavnske Sognepræster besluttet at flytte Trosbekræftelsen ud i Sognene. Det bliver derfor Sognepræsterne, som modtager de Unges Løfte om Troskab mod deres Daabspagt. Man er ligeledes enedes om at fastsætte Dagen til 2. Søndag efter Paaske, den Dag, da Flertallet af de Unge i de sidste Par Aar mødtes i Domkirken. I de mindre Forstadssogne er der den Mulighed, at Trosbekræftelsen fejres sammen med de ganske Smaas første, hellige Kommunion, saa Forældrene gør vel i at undersøge i god Tid, hvilken Dag, de kan regne med.

Forud for Trosbekræftelsen gaar stadigt Forberedelsen hos Sognepræsten, hvor de Unge møder en 8—9 Gange. Hvis de Unge har Arbejde af en eller anden Art, kan de bede sig fri med den Motivering, at »de skal gaa til Præst«, saa vil den ingen Vanskelighed blive. Denne Forberedelse har indtil nu været til Glæde og Udbytte for alle Parter, og den maa absolut bibeholdes.

Kjeld Geertz-Hansen.

Om at tage Del i Messen

Af

Benedict Stuart O. S. B.

De Retningslinier, som her vil blive givet, angaaende hvorledes man bør tage Del i baade Højmessen og den stille Messe, maa ikke betragtes som haarde og stive Regler, der er fastlagt af Autoriteten.¹⁾ Der foreligger faktisk ingen officielle Regler om Lægfolkets Holdning, hverken ved Højmessen eller Stillemesses. Men i den romerske Messebogs »Generelle Rubrikker« findes visse Retningslinier til Vejledning for Lægfolk under den stille Messe og desuden for dem der tager Del i Højmessen »i Koret« — d. v. s. Kannikerne i en Domkirke eller andre Præster eller Ordensfolk — og disse sidste Retningslinier kan tilpasses til Brug for Lægfolk. Hvad vi her anfører, fremsættes altsaa som Raad for at hjælpe dem, der ønsker at tage virkelig aktiv Del i det hellige Offer. Det skal ikke opfattes som en Kritik af lokale Skikke, der ikke er de samme.

1. Højmessens.

1. Menigheden bør rejse sig, naar Celebranten og hans Medhjælpere kommer ud fra Sakristiet, og blive staaende, indtil de naar Foden af Alteret.

2. Alle knæler under de indledende Bønner ved Foden af Alteret.

3. Naar Celebranten intonerer *Gloria in Excelsis*, rejser Menigheden sig og bliver staaende, medens han reciterer den sammen med Diakon og Subdiakon. Man kan sætte sig, naar Præsterne gør det under Korets Sang.

4. Alle staar op, naar Cele-

¹⁾ Hvad der her siges om Højmessens (Levitmessens), kan ogsaa benyttes under den »sungne Messe« (Missa Cantata, til daglig kaldet Højmesse).

branten gaar til Alteret efter *Gloria*, og medens han synger *Dominus vobiscum* og Kirkebønnen eller Kirkebønnerne (hvis der er flere), undtagen i Rekviesmesser, og naar der bruges violette Messeklæder, — f. Eks. paa visse Fastedage og Vigilier og i Advent og Langefasten — hvor de bør knæle som Udtryk for en bodfærdig Aand.²⁾

5. Alle kan sætte sig under Epistel, Graduale, Alleluja o.s.v.

6. Naar Diakonen begynder paa Evangeliet, rejser alle sig og bliver staaende, medens han synger det, men de staar ikke op, naar Celebranten privat læser Evangeliet ved Alteret.³⁾

²⁾ Hvis det er en højtidelig Votivmesse for de syge, for Freden, imod Krig eller Passionsmesse (hvor violette Klæder benyttes), knæler Menigheden ikke.

³⁾ Siden det 16. eller 17. Aarhundrede er det blevet vanligt, at Celebranten sagte læser alt det, som Koret, Diakonen eller Subdiakonen synger under Højmessens. Men oprindeligt udførte Celebranten kun sin Del, nemlig Kirkebønnen, Stillebønnen, Slutningsbønnen, Begyndelsen til *Gloria* og *Credo*, Præfationen (medens han overlod Sanctus til Koret) og naturligvis Canon med sagte Stemme. Men da den degenererede Form for Kirke-musik, som fik Indpas ved og efter Reformationen, ofte førte til Udadelelse af Messens »Proprium« (Introitus, Offertorium, Graduale o.s.v.), blev Celebranten nødt til at »bøde herpaa« ved selv at læse disse Bønner. Den voksende Hyppighed af de stille Messer har sikkert ogsaa paavirket denne Skik, og derfor har vi nu praktisk talt en stille Messe, medens Højmessens syn-

7. Menigheden staar op, medens Celebranten reciterer Credo, og sætter sig, naar Præsterne gør det under Afsyngelsen. Menigheden kan ogsaa sætte sig under Offertoriet, men rejser sig, naar den selv bliver incense-ret, og gengælder da det Buk, hvormed den bliver hilst. Derefter kan man atter sætte sig.

8. Alle rejser sig, naar Celebranten før Præfationen synger *Per omnia sæcula sæculorum* og bliver staaende under Præfationen. De knæler ned, naar Koret begynder paa *Sanctus*. De forbliver knælende under *Canon*. Ved begge Elevationer bøjer alle Hovedet, naar Præsten gør Knæbøjning, og løfter det derpaa og ser op paa den hellige Hostie og Kalken.

9. Naar Koret paabegynder Kommunionverset, kan Menigheden sætte sig, indtil Celebranten synger *Dominus vobiscum* og Slutningsbønnen, hvor de staar op eller knæler, som nævnt ovenfor i Punkt 4.

10. De forbliver staaende eller knælende under *Ite, missa est* og knæler under Velsignelsen.

11. Menigheden staar op under det Sidste Evangelium og knæler sammen med Præsten ved Ordene *Et Verbum caro factus est*.

Alle bliver staaende, medens Præsterne begiver sig til Sakristiet.

Det maa stærkt anbefales, at man, foruden at tage Del i Høj-messen paa anførte Maade, synger med paa *Kyrie eleison, Gloria, Credo, Sanctus* og *Agnus Dei* — der udgør Messens faste Sangtekster — da dette sætter de troende i Stand til langt mere fuldkomment at tage Del i det hellige Offer. Det er ikke saa svært at lære at synge disse Tekster, naar man virkelig ønsker at lære dem.

Med Hensyn til Modtagelsen af den hellige Kommunion (der naturligvis er den fuldkomne Form for Deltagelse), vanskeliggøres den i hvert Fald for man-

ge Mennesker af det sene Tidspunkt, Høj-messen plejer at fejres paa. Men nogle Steder syn- ges Høj-messen tidligere end det traditionelle Klokkeslet Kl. 10, og naar engang Fordommene mod Ændring af dette Klokkeslet er blevet overvundet, vil Kommunionerne ved Høj-messen blive hyppigere.

II. Den stille Messe.

Den romerske Messebog fastslaar, at de, der tager Del i den stille Messe, skal knæle hele Tiden, undtagen naar Evangeliet læses, og de derfor staar op. Skik og Brug tillader imidlertid — i hvert Fald her i Landet — at Folk sætter sig af og til under Messen. Desværre er de Tidspunkter, der vælges til at sidde ned, ikke altid de mest velegnede. Mange Mennesker sætter sig under Kirkebønnen — den Bøn, som bedes af Præsten i deres Navn. Det vilde være mere passende at knæle. Ligeledes sætter mange Mennesker sig straks efter Evangeliet eller Credo og bliver siddende til *Sanctus*. Det kan tolereres, at man sidder under Offertoriet, skønt det synes mere naturligt at knæle, medens man forener sig med Præsten i hans Freinbærelse af Brød og Vin. Men helt forkert er det at blive siddende, medens Præsten holder Præfationens store Taksigelse — gentagende hvad vor Herre selv gjorde ved den sidste Nadver. Alle knæler jo ned til *Sanctus*; det vilde ikke koste megen Ulejlighed at begynde at knæle nogle faa Øjeblikke før, naar Præsten begynder Præfationen med at hilse Menigheden med Ordene *Dominus vobiscum* og *Sursum corda*. Den ydre Rejsning af Legemet kunde være en Hjælp for Hjertets indre Opløftelse.

Menigheden kan sætte sig igen, efter at Præsten har modtaget Herrens Blod (hvis den ikke selv skal kommunikere), men man bør knæle, naar han beder Slutningsbønnen — Taksigelsen for det hellige Offer og det hellige Maaltid, hvad enten man har modtaget dette sakra-

mentalt eller blot aandeligt. Ligesom Kirkebøn og Stillebøn siges Slutningsbønnen i alle tilstedeværendes Navn. Under Velsignelsen knæler Menigheden og rejser sig saa til Sidste Evangelium, men bøjer Knæ sammen med Præsten ved Ordene *Et Verbum caro factus est*. Ved Bønnerne efter den stille Messe knæler man.

Et Ord til sidst om Brugen af Messebog ved baade Højmesse og Stillemesse.

Selv om det er fortræffeligt at kunne følge selve Messens Bønner (enten paa Latin eller i en god Oversættelse), er det ikke væsentligt. Det kan endogsaa være en Hindring, hvis den læsende i den Grad samler sig om sin Læsning, at han eller hun ikke bemærker, hvad der foregaar ved Alteret. Som vi ved er Messen ikke en »Fællesbøn«, den er »Fælles-Offeret«, og et Offer er en *Handling* — noget *udført* og ikke blot noget sagt. De Ceremonier, der ledsager den store Handling, gør det klart for alle, hvad der sker, naar blot der vies dem Opmærksomhed med Øjne, Sind og Hjerte og med Legemets Holdning.

Men den hellige Liturgis Ord, der er autoriserede af Kirken og helligede gennem Aarhundreders Brug, er en meget stor Hjælp sammen med den nævnte Opmærksomhed om Messens Handling. En god Maade til at sikre vor fulde Opmærksomhed under det hellige Offer, er det at forberede vor Messe i Forvejen ved Messebogens Hjælp.

Benedict Stuart O. S. B.

»Naar nogen siger til eder: se, her er Kristus eller der, da tro det ikke, Thi der skal opstaa falske Kristus'er og falske Profeter; og de skal gøre store Tegn og Undergerninger, saa at endog de udvalgte, om det er muligt, skal føres i Vildfarelse. Se, jeg har sagt eder det forud. Naar de da siger til eder: se, han er i Ørkenen, da gaa ikke derud; se, han er i Kamrene, da tro det ikke. Thi som Lynet udgaar fra Østen og skinner indtil Vesten, saaledes skal Menneskesønnens Til-kommelse være«.

Evangelium fra
sidste Søndag efter Pinse.

En „borgerlig“ Begravelse

af François Coppée

Et beskedent Liglog bevægede sig hen imod Kirkegaarden i den parisiske Forstad Ivry; og Kisten, en ganske lille en, dækket af sort Klæde, blev rystet og skumplet hen over Forstadens daarlige Brolægning. Det var en »borgerlig Begravelse«, kun ledet af en Betjent med et rødt og blaat Skærf over Brystet. Paa Kisten laa tre-fire smaa Buketter af Efteraarsblomster og en flad Perlekrans, hvorpaa der med sorte Perler stod Ordene: »Til vor Søn«.

Faderen, en høj Mand med et haardt og stivnet Udtryk i Ansigtet, gik i Spidsen for en Snes Kammerater, Arbejdere i Søndagstøj, alle med en rød Evighedsblomst i Knaphullet. Bagefter kom en mindre Gruppe sortklædte Kvinder, blandt hvilke man let fandt den bedrøvede Moder, som støttede sig til en af de andre, mens hun græd og bed i sit Lommetørklæde.

Under den lave, mørke Efteraarshimmel gik Toget ad de opblødte, triste Forstadsveje uden for Ivry-Porten, gennem det hæslege, øde »Ingenmandsland« med nogle spredte Huse, slaet sammen af Pakkasser, Zigøjnerovogne og endelig store Fællede paa Baggrund af høje, skumle Huse og rygende Fabriksskorstene.

Den tarvelige Rustvogn kørte nu ned ad en Gade, hvori der kun fandtes Forretninger med »Begravelsesartikler« og — Beværtninger; derpaa drejede den og kørte langs med en uendelig lang Mur, saa ind ad en Port, — og endelig var man paa Kirkegaarden.

Den, som skulde sænkes i Graven, var en stakkels lille Fyr paa ti Aar. Han havde haft en Hoffelidelse fra sin Fødsel og havde kun kendt Smertes hele sit korte Liv igennem. Hans

Far, Pierre Tavernier, var Mechaniker, en flink og ordentlig Mand, som dog spildte alt for megen Tid paa at tale Politik; hans Mor, Noëmi, var en køn Kone; lidt svagelig var hun, men kunde alligevel tjene rigtig godt ved at sy for et Magasin. Det var et lykkeligt Ægteskab, og Sønnens Fødsel skænkede dem først Kronen paa Lykken og saa en stor, stor Sorg.

Da Lægen havde holdt en lille alvorlig Tale til dem og endt med at sige, at deres Dreng vilde blive Krøbling for Livstid, havde Faderens Ansigt fortrukket sig, og Moderen havde grædt og grædt. Men det var jo alligevel deres Dreng, og de maatte finde sig i Skæbnen.

For Resten blev han saa køn, deres lille Joseph, med de store Øjne i det lille, blege Ansigt. Han var saa kælen og indsmigrende, og saa var han saa klog, at Forældrene blev meget betagne deraf. Da han var fire Aar, kunde han allerede læse, og fordi han jo ikke kunde lege med de andre Børn i Gaden, tilbragte han mange Timer i sin lille Kurvestol, med Krykkerne inden for Rækkevidde, og bladede i de Billedbøger, som hans Far købte til ham. Besøgende, som begyndte med at ryste medlidende paa Hovedet ved Synet af den lille Invalid, endte altid med at more sig over hans kvikke Snakken-løs. Tavernier og hans Kone begyndte tidligt at lægge Planer for deres Dreng.

»Joseph er meget fiks paa Fingrene«, sagde Moderen. »Vi maa finde et ikke for anstrengende Haandværk — — Han kunde f. Eks. blive Urmager.«

Men Faderen var mere ærgerlig. »Nej, ved du hvad, — naar han nu er saa klog og kan lære alt, hvad han vil, hvorfor saa ikke lade ham studere? Det er

slet ikke saa kostbart nutildags, og vi kan jo spare paa alle andre Punkter. Hvad siger du til at have en Videnskabsmand til Søn, Noëmi?«

Men Forældrenes skønne Drøm fik hurtigt Ende. Da Drengen var syv Aar, forværredes hans Helbredstilstand. Tre Aar endnu levede han, stadig mere og mere svag, under stadig større Lidelser. Og forleden Morgen Klokken seks, mens hans Far stod og barberede sig, før han gik paa Fabrikken, og Moderen sørgede for Morgenmaden, raabte den lille pludselig: »Mor! Mor!« med Angst i Stemmen. De naaede akkurat hen til hans Seng og greb hver en af hans smaa magre Hænder; saa udstødte han et dybt Suk — og døde.

»Hør, nu laver du vel ikke noget med Kirke og en Præstemand, hva?« sagde Taverniers Kammerater straks; de var alle sammen fanatiske Socialister og Præstehadere. Nej, det var der selvfølgelig ikke Tale om. Ganske vist var Drengen døbt; det havde Noëmis nu afdøde Mor sørget for; hun var en god og from Kone, som bad sin Rosenkrans og var kommet fra Normandiet til Paris for at være Gudmoder for sit Barnebarn. Men Tavernier havde i de sidste Aar sluttet sig til de »antiklerikale; og Noëmi var saa medtaget af Sorg, at hun lod Manden ordne Begravelsen, som han vilde.

Derfor blev lille Josephs Kiste sænket ned i en Grav paa Ivrys Kirkegaard uden en Bøn og uden en Draabe Vievand.

Da den lille Ceremoni var overstaaet, bød Tavernier Følget paa en Forfriskning, som Skik og Brug var; og trods det fugtige Vejr og det sene Tidspunkt — Klokken var efterhaanden blevet fem, — slog de sig ned foran en Knejspe og spiste nogle Stykker Ost til et Par Glas Hvidvin. Saa kom der en Sporvogn raslende forbi og blev entret af hele Forsamlingen. Men Noëmi hviskede til sin Mand, at hun var træt af alle de Mennesker, og om de to ikke

skulde gaa hjem i Stedet for at køre.

Og saa gik de i den mørke, vaade Oktoberaften, træt og tavse, begge rugende over den Tanke, at naar de nu kom hjem, vilde de ikke mere høre Lyden af Josephs Krykker; han havde altid hørt dem standse paa Af-satsen og skyndte sig ud for at tage imod dem; men nu var der ingen til at hyde dem velkommen.

Pludselig spurgte Noëmi sagte: »Du har altsaa betalt Gravstedet for fem Aar?»

»Ja.«

»Og kommer der en Sten paa Graven?»

»Ja, Stenhuggeren har lovet den færdig i Løbet af otte Dage.«

»Hvad kommer der til at staa paa den?»

»Drengens Navn og Alder og saa: Begrædt af Far og Mor.«

»Ikke mere?»

»Mere? Hvad mere kunde der staa?»

»Jo — — ved du hvad, Pierre, — — ja, nu bliver du nok vred, men jeg vil sige det alligevel. Du vilde ikke have, at vi skulde gaa i Kirke, og du ved jo, at jeg altid har sagt det samme som du. Men nu for lidt siden, da dine Kammerater kastede deres røde Evighedsblomster ned i Graven, saa syntes jeg, at der manglede noget ved vores Drengs Begravelse. Synes du ikke ogsaa, at det er sært, at Folk, som er overbeviste om, at naar man er død, saa er det hele forbi, netop vælger *Evighedsblomsten* som deres Symbol? — Men — — vilde det genere dig meget, hvis der nu paa Josephs Grav blev sat et Kors, hvorpaa der stod: »Bed for ham?« Dine Venner vilde jo aldrig faa det at vide. Og — — — Joseph blev da døbt, — kan du huske, hvor glad min Mor var for det? Ved du hvad, der er jo et Kors paa de allerfleste Grave. Og naar det kommer til Stykket, saa er du slet ikke saa sikker paa, at der ikke er en Gud til, Pierre.«

Manden havde ladet hende tale ud; men nu sagde han utaalmodigt: »Alt det der, det

er Kvindfolkevrvøl! Jeg er ligeglad med, hvad Kammeraterne mener, men jeg vil ikke have et Kors paa Josephs Grav. Hvis der var en Gud til, saa vilde han først og fremmest være retfærdig, og saa vilde han ikke have givet os et Barn, som skulde lide i ti Aar og faa os til at lide — — — Der har du et Bevis paa, at den Gud, du taler om, ikke eksisterer.«

De gik igen et Stykke i Tavshed; saa sagde Konen sagte:

»Det kan godt være, du har Ret. Men da jeg gik i Skole hos Søstrene, lærte vi noget andet. Kapellanen — — — ja, hvis du havde kendt ham, saa havde du ikke været saa vred paa Præsterne! — — Kapellanen sagde, at Livet her kun var en Prøvetid, og at der kommer et andet, fuldt af Lykke og Retfærdighed; men det skal man gøre sig værdig til, og den bedste Maade er at bære sine Lidelser tappert og ofre dem til Gud, som gav os det gode Eksempel ved at lade sig korsfæste. Ja, du trækker paa Skuldrene — — — men alt det har jeg troet engang, og de, som tror saadan, har en vidunderlig Kraft til at bære deres Sorger. Synes du ikke, det vilde være godt for os to at være sikre paa, at vores elskede lille Joseph, som var saa sød og saa taalmodig, nu var lykkelig i Himlen, og at vi engang skulde faa ham at se, fordi vor forfærdelige Sorg gjorde os værdige i Guds Øjne? Andet Haab er der ikke for en stakkels Mor, som har mistet sit Barn. Og før, da dine Kammerater kastede de røde Blomster ned paa den lille Kiste, da kom alt det tilbage i mig, som jeg troede, da jeg var Barn. — Vil du virkelig ikke have et Kors paa hans Grav, Pierre?»

Faderen følte sig rørt over hendes Ord; men endnu havde Kammeraternes Mening for stor Magt over ham, og han svarede kort: »Nej!« — — —

Omsider naaede det det Hus, de boede i, gik med tunge, trætte Skridt op ad de mange Trin til fjerde Sal og standsede foran den Dør, bag hvilken ingen mere ventede dem.

Manden gik først ind og tændte Lamperne i den lille Spisestue. Her stod Josephs Seng, for Lejligheden var kun paa to Værelser, og Forældrene sov i den lille Stue ved Siden af. Da Drengen var lagt i Kisten, havde Noëmi ordnet Sengen og dækket den med et hvidt Tæppe. Lidt før Ligoget begav sig af Sted, havde Tavernier taget Josephs Krykker fra en Stol og kastet dem hen paa Sengen. Saa snart Lamperne var tændt, gik begge de bedrøvede Forældre uvilkaarlig hen imod den lille Seng — og saa, at de to smaa Krykker laa som et Kors paa det hvide Tæppe.

»Aah, se, han beder selv om det, hulkede Moderen. Hun kastede sig paa Knæ, skjulte Ansigtet i Hænderne og prøvede paa at huske en Bøn.

Faderen blev staaende, men to store Taarer løb ham ned ad Kinderne. Han søgte først at sige til sig selv: »Det er jo et rent Tilfælde — — men Kvinder er hysteriske!« Men alligevel følte han, som kaldte sig Fritænker, vantro, antiklerikal, sig rystet af det Tegn, som syntes at komme fra hans døde Barn. Han lagde Haanden paa sin grædende Hustrus Skulder og sagde mildt med en Stemme, der rystede lidt: »Noëmi — du maa lade sætte, hvad du vil, paa Josephs Grav.«

Jesus Kristus XLI

Alle Helgens Fryd

For omtrent et Aar siden udtalte Pius XII, at Aarsagen til alle vore nuværende Ulykker var den sørgelige Kendsgerning, at alt for mange har vendt Kristus, Guds Søn, Ryggen. De Artikler om ham, som Ugebladet har bragt i dette Kalenderaar, skulde danne en Modvægt mod denne vor Tids Tendens til, Vantro og Frafald. Det var Meningen med dem. Man behøver jo kun at kende vor Frelser paa

den rette Maade for inderligt at elske ham og trofast at følge ham. Samtidigt føler man ogsaa ganske uvilkaarligt, hvor rige vor Aand og vort Hjerter bliver ved Troen paa Guds Søn. Nu sluttes denne Artikelserie, idet vi tager et Ord i en af Kirkens liturgiske Bønner til Udgangspunkt. »Jesus, alle Helgens evige Fryd«.

Ordene er den sidste Paakaldelse i Jesu Hjerter Litaniet og en Opfordring til at tænke paa Fremtiden. De lyder som en hemmelighedsfuld Profeti, hvis Opfyldelse kan indtræde, hvad Øjeblik det skal være, og hvis Indhold er indhyllet i et Slør, der hindrer Øjet i at se tydeligt. Paa denne Maade faar de ogsaa Karakter af et Mysterium, der virker meget æggende paa den forskende og søgende Sjæl.

Det er nu engang saaledes med os Mennesker: Vi holder ganske vist meget af at se tilbage i Tiden og forfølge f. Eks. Verdensaltets Opstaaen og Tilblivelse lige fra de formløse Masser i Begyndelsen til dets nuværende Skikkelse, og vi kan staa og betaget beundre de voldsomme Katastrofer og Rystelser, der indtraadte paa Udviklingens lange Vej, og høre deres Buldren og Brag. Men langt mere interesserer os Spørgsmaalet, om Naturens Processer engang skal standses og finde et Hvilepunkt.

Dog den allerstørste Spænding og Videbegærlighed griber vort Indre, naar vi i et roligt og uforstyrret Øjeblik pludselig hører en Stemme i os, der spørger: »Hvad bliver der af dig, naar din Livsbane har naaet sin Afslutning, og Tid bliver til Evighed for dig?« Ja, man kan ligefrem komme i en Tilstand af febrilsk Ophidselse, naar man ser sig stillet overfor en Sætning som denne: »Hvilken Skæbne har du at vente efter dit kortvarige Liv her paa Jorden?«

Den Slags Tanker og Følelser er meget forstaaelige og berettigede. Vi rører jo ved det vigtigste, Mennesker overhovedet kan tale om. Vor Skæbne i Evigheden bestemmer nemlig hele vor jordiske Tilværelses Værdi eller

Værdiløshed. Den er den Baggrund, der danner den faste Basis for Bedømmelsen af al vor Gøren og Låden, og den giver vort Liv den rette Belysning. Den er den nødvendige og eneste rigtige Maalestok for alle vore Tanker og Ønsker og Handlinger. Den afgør, om vi kan tilbringe og slutte vore Levedage her i Frygt eller Haab, i Glæde eller Sorg.

Hvad gaar vi altsaa imøde? Den 33. Paakaldelse i Jesu Hjerter Litaniet svarer paa dette Spørgsmaal, at Jesus i sit Hjertes Kærlighed og med dets Rigdomme vil være en evig Fryd for alle dem, der fortjener Navnet: Helgen.

En Drøftelse af denne vor Frelasers Hensigt kan foreløbig ikke naa til Bunds i Sagen. Vi maa nøjes med svage Antydninger. Men lad os glæde os ved Morgenrødens Skær og forberede os til det Øjeblik, da Evighedens Dag bryder frem og bortskræmmer alle Gaader og den sidste Rest af Mørket.

Ingenting kommer uforberedt i denne Verden; heller ikke den

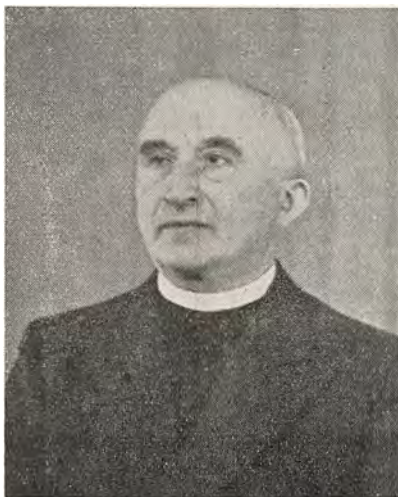
evige Fryd. Det fremgaar tydeligt nok af de Helliges Levned, at Jesu Kærlighed bereder dem Glæder allerede her paa Jorden. Lad os bare se et eneste Eksempel: den hellige Paulus, der saa klart har skrevet om, hvad der foregik i hans Sjæl i saa Henseende.

Ganske vist hører vi ham flere Gange sukke over den »Brod i Kødet«, han gik med, d. v. s. over de evindelige Svagheder, der gjorde hans Virksomhed saa besværlig, at »det ydre Menneske« syntes at skulle gaa til Grunde derved. Meget dybtfølt er ogsaa hans Beskrivelse af de indre Kampe mellem Aanden og Kødet (Ro. 7. Kap.), som i det opvoksende Menneske fremkalder hin kendte Ufred, der ikke sjældent bliver til stor Nød og ender med Skam og Angst i Samvittigheden, hver Gang Kampen fører til et Nederlag for Aanden. Endelig undser Skt. Paulus sig heller ikke for at indrømme, at de mange triste Erfaringer og bitre Skuffelser,

(Fortsættes Side 746)

70 Aar

I Slutningen af denne Maaned — 26. November — runder Rektor ved Sct. Ansgars Kirke i Aabenraa *Pater M. Spaus S. J.*

Pater M. Spaus S. J.

de halvfjerds. Langt den væsentligste Del af disse Aar har Pater Spaus tilbragt her i Landet, idet han allerede i 1902 for første Gang satte Fødderne paa dansk Jord. De mange Venner, som han i Tidens Løb — ikke mindst i den Periode, hvor han virkede som Sognepræst ved Sct. Andreas Kirke i Ordrup — har vundet sig her, modtog derfor ogsaa med udelt Glæde og Tilfredshed Meddelelsen om, at han for Aar tilbage havde søgt og opnaaet dansk Indfødsret, thi omend Fædrelandet Luxembourg har bevaret en Plads i hans Hjerter, saa er han dog i den Grad vokset sammen med Danmark, at intet synes mere naturligt, end at han fik Lov til at bære det Lands Farver, som han har viet sine bedste Manddomsaar.

SOGNET

hvor Solen skinner først

i

DANMARK

Sc. Hyacinthus Kirke i Rønne (Interier)

Ude midt i Østersøen, ljernt fra det øvrige Land, ligger Danmarks østligste katolske Sogn: Klippeøen Bornholm — det kunde saadan set godt være et helt lille »Bispedømme« for sig selv! For godt og vel femogtyve Aar siden — midt under forrige Verdenskrig — oprettedes det bornholmske Sogn med Sognekirke i Øens »Hovedstads«, Rønne, efter at der gennem mange Aar havde været afholdt periodisk Gudstjeneste af tilreisende Præster med det Formaal at sørge for de indvandrede italienske Stenbugeres, polske Sæsonarbejders

▲ Den statelige ny Rosenskrænk Kirke i Aakirkeby
▲ Interier af »Søstrene af det katolske Blod«s Kapel i Rønne.

samt nogle enkelte danske Katolikkers aandelige Vel. Dominikanerpatres af den hollandske Ordensprovins overtog paa Biskop von Euhs Foranledning Sognegeneringen, og i de første Aar efter Sognets Oprettelse holdtes Gudstjenesten i Jesu Hjerter Kapellet, der var indrettet i »Søstrene af det kostbare Blod«s Hus i Rønne, indtil Sc. Hyacinthus Kirke — indviet til Minde om den første Sortebroder, der efter Overleveringen skal have prædiket i Danmark — kunde lages i Brug i 1929 »flyttedes Sognekirken« til Aakirkeby, og Øen

▲ Konfirmation i Rønne. — Biskoppen ledsages af Malmøghedens Overhoved, Pateriet O. P.

fik paa 1929 Maade to katolske Kirker i Rønne nu fik sin egen Præst.

Den tidligere ny Rosenskrænk Kirke i Aakirkeby, hvis Rygheder nu værende Sognekirke indviedes i 1932, og den tidligere Betiggenned, og dens nye Udseende og dens nye Tårn er Aarsagen til, at den kan undlade at lade Mærke til den i Sognekirkens bistas Dominikanerens i Rønne af

»Søstrene af det kostbare Blod« og i Aakirkeby af Hedvigssøstre, der bl. a. leder Sognets katolske Skole. Søstrene i Rønne paabegyndte deres Arbejde allerede i 1916 og har i de forløbne Aar gennem deres Virke som Sygeplejersker og Lærere indbragt ikke uvæsentligt til at skabe en »god Presse« for den katolske Kirke paa Øen.

Gamle katolske Minder kan spores overalt paa Bornholm Ruinestene med kristne Paakaldelser vidner om, at Kristendommen har været kendt paa Øen allerede før 1050, og omkring 1150 stod Bornholm i kirkelig Henseende under Ærkebiskoppen af Lund (Hammershus Ruin). Kirkerne — af hvilke mange, deriblandt de fæstningsaglige Rundkirker, staar den Dag i Dag — indviedes til Helgener med Folkeyndest. saasom Jomfru Maria (Vester- og Østermarie), Klemens (Klemensker), Laurentius (Østerlars), Olav (Ols Kirke) o.s.v. og i adskillige af disse findes endnu Kalkmalerier og Insriptioner fra Tiden omkring

▲ Salomons Kapel paa Hammershøden
▲ Kalkmaleri i Østerlars Rundkirke: Krikt Fædel

▲ Søndag efter Messen foran Sc. Hyacinthus Kirke i Rønne

▲ Bornholms Sognpræst P. Th. Zeemulder O. P.

Aar 1325. Foruden Kirkerne fandtes der i Middelalderen en Række smaa Kapeller rundt om paa Øen: et af de ejendommeligste af disse er Salomons Kapel, der staa endnu idag, ganske vist som en Ruin, yderst paa Hammershus nordligste Spids, og som efter al Sandsynlighed har tjent som Valfartskapel, muligvis i Forbindelse med en undergørende Kilde.

Tekst: JØBE

Fotos: JØBE (3), ARKIV (5)

Kloster-Detektiven

af H. S.

(27)

Endelig var Broder Justus færdig med Undersøgelserne. Han laasede Huset for at gaa til Kirke. Men forinden traadte han endnu en Gang hen til det aabne Vindue i Gangen. Tæt ved Muren var der Aftryk af to Fødder. Tyven havde kun med Tærerne berørt Jorden, og det var tydeligt, at han havde været paa Strømpfødder. Og tillige fandt Broderen en Knap, som aabenbart havde hængt fast i et eller andet og var blevet revet af. Glad stak han den til sig. Hvis han fandt den Jakke, hvor Knappen manglede, saa havde han nok Tyven. Men deri tog han fejl.

Imidlertid prædikede P. Hubertus i Kirken og mod Sædvane temmelig længe. Saa snart han saa Br. Justus træde ind i Kirken, skyndte han sig at sige Amen.

Efter Højmessens gik de to Missionærer sammen over til Søstrenes Hus. »Det glæder mig i alle Tilfælde,« sagde P. Hubertus, »at Tyven ikke har kunnet finde Pengene.«

»Nej,« lo Sr. Xaveria, »dem har jeg gemt saa godt, at ikke engang Br. Justus har kunnet finde dem.«

»Tror De det?« sagde Broderen og gik langsomt ned ad Gangen og standsede foran en Statue af den hellige Josef, greb en Vase, som stod der og raabte: »Er det mon ikke her?«

»Hør, er De Tankelæser,« udbrød Søsteren.

»Nej, slet ikke. Men jeg ved dog, at Søstre altid tager deres Tilflugt til den hellige Josef, naar det kniber for dem og saa, saa kan De selv se, hvor visne Blomsterne i denne Vase er, fremfor dem i den ved Siden af. Hvis De vilde gøre Vasen til et sikkert Skjulested, saa skulde De have tømt ogsaa den anden Vase for Vand.«

-- I samme Stund, som dette foregik, sad de to Brødre Farley paa Vejen nordvest for Zigundu og hvilede sig.

»Det var en Skam, jeg fik slaadet Manden ned,« sagde Bill. »Jeg vilde jo ramme Jim, og i Stedet har jeg gjort ham en Tjeneste«. At han desuden havde sendt Br. Justus en skriftlig Undskyldning, nævnede han ikke.

Og den overfaldne vidste selv heller intet derom endnu.

10. KAPITEL

»Læsning af det hellige Markus' Evangelium: Apostlene kom tilbage til Jesus og fortalte ham alt, hvad de havde gjort, og hvad de havde undervist i. »Kom med til et ensomt Sted,« sagde han til dem, »og hvil jer lidt«. Der var nemlig mange Mennesker, som kom og gik, saa de ikke havde saa meget som Tid til at spise. De gik altsaa om Bord i en Baad og sejlede bort til et afsides og øde Sted. Saavidt den hellige Skrift.«

»I Dag,« begyndte Præsten, da han havde endt Oplæsningen, »vil det ikke falde mig svært at følge Jesu Raad: »Hvil jer lidt!« Jeg har tænkt mig at faa mig en god Lur. Og De, Br. Justus, De ser ogsaa ud til at kunne trænge til en god Søvn. De er jo helt gul i Ansigtet.«

»Det er da af Ærgrelse,« svarede denne, »over at jeg ingen Vegne kommer. Paa en Maade kan jeg rekonstruere Nattens Begivenheder, paa en anden Maade ikke. Gid det var mig klart, om disse tre Mænd var i Ledtog med hinanden.«

Er det da saa betydningsfuldt at vide det?« spurgte Præsten.

(Fortsættes)

*

Vore haandmalede Julekort
er nu færdige

Vor Frue Kloster
Aasebakken pr. Birkerød

Alle Helgens Fryd

(Fortsat fra Side 743)

han oplevede med sine Konvertitter, virkede nedtrykkende paa hans Sjæl og pressede Taarer frem i hans Øjne. Han mente det jo saa godt med alle og vilde gerne føre dem til det evige Livs Glæder.

Men alligevel var Glæden Grundtonen i hans Livs Melodi, selv i de tungeste Timer. Det var ikke blot den Glæde, som den gode Samvittighed giver ethvert Menneske, nej, det var meget mere. Det var en Glæde, der havde sin Kilde i en ganske enestaaende Kærlighed til Kristus den korsfæstede og i Bevidstheden om af vor Frelser at have faaet den herligste Opgave, man kan tænke sig, nemlig at være Kristi Medarbejder ved at vise Menneskene Vejen til den sande, aldrig svigtende Glæde. Derfor er han selv opfyldt af overstrømmende Glæde, ogsaa under sine Trængsler. Han er glad i Lænker og i Fængsel, hvis blot Kristus bliver forkyndt. Med Glæde vil han udgyde sit Blod som Martyr, hare han derved kan fremme de Kristnes Trosliv. Lidelser er for ham Fællesskab med Kristi Smertler; de er Jesu Saarmærker, som han faar Lov til at høre paa sit eget Legeme; de er hans Bidrag til Udfyldning af, hvad der endnu mangler i Kristi Lidelser for Kirken. Jeg er fuld af Trøst, jeg strømmer over af Glæde under al min Trængsel« (II. Kor. 7, 4). Man faar en Anelse om, hvad Apostlen vilde udtrykke med disse Ord, naar man hører, at han af sin Frelser blev bortrykket indtil den tredie Himmel, ind i Paradiset, hvor han oplevede saa hemmelighedsfulde Ting, at ingen menneskelig Tunge kan udtale dem.

Paa denne og mange andre Maader bliver Jesus Kristus de Helliges Fryd allerede i deres jordiske Levedage. Men hver har de at vente, naar deres Prøve- og Forberedelsestid er endt? Det vilde tage for megen Plads at besvare dette Spørgsmaal nu. Lad os derfor vente med det til næste Gang.

F. K.

Sidste Søndag efter Pinse KIRKEAARET

Kirkeaaaret er et Naadeaar. Kirkeaaaret bestemmer vor Vækst i Kristus. Nu, da Højtideligholdelsen af de hellige Mysterier i Aarets Kredsløb er afsluttet, om end blot for at begynde paany, melder det alvorlige Spørgsmaal sig, om det hellige Aar ogsaa har gjort sin Virkning i enhver af os, om Herrens Mysterier ogsaa har efterladt Spor i os. Forløsningen er endnu ikke afsluttet; den gaar bestandig videre, og Fuldendelsen kommer først med Herrens Genkomst til Dommen. Derfor lever vi; derfor lader Kirkeaaaret os leve Kristi Liv med. Vi skal saaledes forberede os paa hin Genkomst. Tanken derpaa maa opfylde os med hellig Frygt; dog er den tillige en stor Trøst. Naar vi i vort jordiske Liv har levet med Kristus, behøver vi ikke at frygte Dommens Dag (*Evangelium*).

Allerede nu vandrer vi ikke i Mørke, men i Kristi Lys. Det gælder blot om, at det begyndte bliver

fuldendt, at vi naar til Kristi Manddomsalder, at vi stadig gaar frem i hellig Erkendelse og bliver rigere paa Kærlighedens Gerninger, ikke lever efter menneskelig Beregning, men trænger dybere og dybere ind i den guddommelige Viljes Mysterium (*Epistel*).

Har vi end i Dag Guds Dom for Øje, saa skal vi dog ikke forgaa i Angst og Bæven og kun se den strenge Herre. Ogsaa i Dag — ja netop i Dag — er han den kærlige Fader, som tænker »Fredens Tanker« om os, og hvis hellige Vilje det er at føre os til fuldkommen Frihed og Salighed (*Introitus*).

Vi har jo i det forløbne Aar gjort os Umage for at lade de hellige Mysterier virke paa os. Ganske vist er det atter i Aar kun mangelfuldt sket; thi i vor Adspredthed har vi kun alt for ofte lagt Hindringer i Vejen. Men det er vor inderlige Bøn, at Gud i sin Naade maa vække og styrke vor Vilje, saa at vi kan fejre det nu begyndende Kirkeaar med større og inderligere Grebthed og saaledes rigere erfare hans Naades Velsignelse (*Oratio*).

Naar vi ser tilbage paa det hellige Aar, som er gaaet, tør vi med Taknemmelighed fastslaa, at Guds Naade ofte har hjulpet os, at vore Bønner sandelig ikke har været forgæves (*Graduale, Alleluja*).

Rystede af Ordene om Herrens Genkomst til Dom fornyr vi vor Hengivelse til Gud i den Overbevisning, at netop denne Hengivelse, dette Offersind er den Bøn, som bedst formaar at nedkalde Guds Barmhertighed over os (*Offertorium*).

Den daglige Offerhøjtid vil efterhaanden løse os af alle jordiske og alt for jordiske Baand og rette vor Tanke og vor Stræben mod det høje (*Secreta*).

Den eukaristiske Spise, dette vort uundværlige Vandringsbrød, uskadeliggør Spirene i os og skænker os Sundhed, saa at vi, næret og styrket af Eukaristien, engang trøstigt kan se vor Dømer i Øjnene. Det er vor inderligste Kommunionbøn. Det er vort Livs Bøn (*Communitio, Postcommunio*).

P. Wolfgang Czernin O. S. B.

Johannes Jørgensen

DEN HELLIGE BIRGITTA AF VADSTENA

I—II

En stor Helgenbiografi, et Værk af samme Rang som Bogen om Frans af Assisi. Den skildrer hele Birgittas Liv, hendes Rejse til Rom, hendes Valfart til det hellige Land, hendes Død og Ophøjelse til Helgeninde. Bind I 13.75. Bind II 15.75. Bind I—II m. Skindryg 54,00.

»FIORETTI«

Det er: Smaablomster fra den hellige Frans af Assisis Urtegaard. En Bog, der i Italien er mere udbredt end selve Biblen. Paa Dansk ved *Johannes Jørgensen*. Anden gennemsete Udgave Kr. 7.50.

UDVALGTE DIGTE

1884—1944

Bogen indeholder et fyldigt Udvalg af *Johannes Jørgensens* Digte, fra »Vers« til »Digte i Danmark«. Udkommer omkring Midten af Nov. Pris ca. 9.50,

GYLDENDAL

Liturgisk Kalender

Naar der er to Tal i Parenteserne, gælder det første Side tallet i den store Messebog, det andet Nummeret i Søndagsmessebogen.

Nov.-Dec.

26. S. Sidste Søndag v. Pinse (grøn) (755—80); 2. Bøn: St. Silvester (1166), 3. Bøn: St. Petrus af Alexandria ([5]), 4. Bøn*). Præf. (521).
27. M. † FERIA (755—80) uden (grøn) Gloria og Credo; 2. Bøn: Om de helliges Forbøn ([120]), 3. Bøn: For alle afdøde troende (1140), 4. Bøn: Efter frit Valg; alm. Præf. (525).
28. Ti. † FERIA (755—80); 2. Bøn: (grøn) Om de helliges Forbøn, 3. Bøn: Efter frit Valg, 4. Bøn*); alm. Præf. (525).
29. O. Vigille (762); 2. Bøn: St. (violet) Saturninus, 3. Bøn: Gudsmoder ([90]), 4. Bøn*).
30. T. St. Andreas, Apostel (766 (rød) —81); Apostlenes Præf. (524).
1. F. † FERIA (755—80); som (grøn) Mandag.
2. L. † St. Bibiana (770); 2. Bøn: (rød) Om de helliges Forbøn, 3. Bøn: Efter frit Valg, 4. Bøn*).
3. S. 1. SØNDAG I ADVENT. (violet)

(Fortsættes næste Spalte)

KALENDEREN 1945

er udkommet og faas hos de katolske Boghandlere

Pris 50 Øre

(+ Porto, hvis den ønskes tilsendt)

Ansgariusforeningens Forlag

Katolsk + Ugeblad

„Katolsk Ugeblad for katolske Kristne“ sammensluttet med „Katolsk Ungdom“

Udgiver: „KATOLSK PRESSE“

Redaktion: H. D. T. KIÆRULFF

(ansvarhavende) og J. BERG

Nørrebrogade 27 C, København N

Mandag og Fredag Kl. 15-16, Til: Nora 61 66

Ekspedition og Kassererkontor:

o Sankt Ansgars Forlag, Bredgade 67, København K. Tlf. Palæ 4777, Kl. 10-12 Post-Giro Nr. 57042

Annonceafdeling: Klosterstræde 23, Tlf. Central 0245. Postgiro 3608

Abonnementspris 2,75 Kr. Kvartalet. Norge og Sverige 14 Kr. om Aaret, øvrige Udland 18 Kr. om Aaret. Abonnement leges paa Bladets Ekspedition eller ethvert Postkontor.

BØGER ≈

Fioretti

Fioretti, paa Dansk ved Johannes Jørgensen (2. gennemsete Udgave, Gyldendal 1944, Kr. 7,50).

Om Bomberegnet over Verden fortsatte, indtil kun spredte Rester af vor Kulturs Mindesmærker var tilbage, og man bl. a. tænkte sig hele Johannes Jørgensens Produktion totalt ødelagt paa en enkelt Bog nær, vilde Digteren saa mon ikke selv ønske, at denne eneste Bog var hans verdensberømte Skildring af den hellige Frans? Digterne behøvede han ikke at bekymre sig om, for om ikke samtidig alle Danske omkom i Ruinerne, vilde de leve videre, Ord for Ord, og altid kunne nedskrives igen, saa

NB. Naar der ikke er angivet nogen Præfation, læses alm. Præf. (525).

*) Om Fred eller For Paven ([122]). — Bønnen om Fred findes i K. U. Nr. 30, 1943, samt i Søndagsmessebogen Side 550.

Emanuel Jensen & H. Schumacher

Murer- & Entreprenørforetning A/S

Bygningspriser. Jernbeton, Murerarbejde, Dampskorstene, Kædelindmuring, Isolering, Kloakarb.

Johs. Schrøder, Entreprenør

L. Schumacher, Murermester

Godthaabsvej 142, Kbhvn F, Centr. 968
Indgang fra Vagtelvej

inderligt staaer de prentet i danske Hjerter. Og blandt de andre store Værker vilde maaske mange Kulturhistorikere ønske Birgittabogen bevaret som hans ypperste Ar-

BOGHYLDEN

- Bang, Hans: Erkendelse og Væren. 99 S. 6,50
- Bernanos, Georges: En katolsk Præsts Dagbog. 256 S. 8,75
- Reiter, Aage V.: Det hellige Ikon. 64 S. 4,50
- Reiter, Paul J.: Sikre og tvivlsomme Mirakler. 51 S. 2,50
- Wolfsberg, J. (S.J.): Veje til Sjælen. 215 S. 7,50
- Svensson, Jón (S.J.): Die Stadt am Meer. 360 S. ... 9,05
- Svensson, Jón (S.J.): Nonni. 360 S. 11,20
- Ginür, Ansgar (O. S. B.): Ein Katholik verrät sein Geheimnis. 206 S. 8,25
- Kreitmaier, Josef (S.J.): Beuroner Kunst. 130 S. 37 Tvl. 9,70
- Deploige, Simon: Le Conflit de la Morale et de la Sociologie. 388 S. 9,45
- HOMMES D'ÉTAT, sous la direction de A. B. Duff et F. Galy, 3 Bd. à 11,50
- Mandonnet, Pierre (O. P.): Saint Dominique I/II 13,80

ARNOLD BUSCK
International Boghandel
Kjøbmagergade 49
Telefon C. 2453

N. P. Rostrup

Katolske Begravelser

30 Aars Erfaring

Valkendorfsvej 34-36

Tlf. 778 - 728

Th. Frobenius & Co.

Kirkeorgelbyggeri

KGS. LYNGBY Telefon 755 og HORSSENS Telefon 498

Har bygget Orglerne i:

Rosenkrans Kirken, København, St. Vincents Kirke, Helsingør,
Immaculata Kirken, København, Katholsk Kirke, Ålborg,
Katholsk Kirke, Silkeborg, Sct. Annæ Kirke, København,
Sct. Laurenti Kirke, Roskilde.

VALD. FOERSOM

AMAGERTORV 27. TELF. CENT. 4310 - BYEN 4310

ALLE GUMMIVARER TIL HOSPITALER OG SYGEHUSE
LEVERANDØR TIL KATH. HOSPITALER.

bejde som Historiker, mange Teologer vilde haabe, at Katarina-Bogen undgik Flammerne som hans dybeste Værk. Men mon ikke det er Frans, der staar hans eget Hjerte nærmest? Frans, det er den kristne Religion bragt til sit enkleste Udtryk, og Johannes Jørgensen elsker det enkle Udtryk, der synes saa let, men er det sværeste af alt, i Livet som i Kunsten. Og Frans, det er Italiens katolske Sjæl, Johannes Jørgensens elskede Italiens Sjæl.

Men vi vilde være mange, som vaklede mellem Bogen om Frans og Oversættelsen af Fioretti. Om ikke vi havde haft Fioretti, denne Broder Hugolins vidunderlige Legende-buket om den hellige Frans og hans Mænd, vilde Alverdens Frans-Biografier have givet Skildringer af ham, der langt mere lignede saa mange andre Helgenskikkelser. Fioretti er Bogen, der gjorde Frans af Assisis Levned til ... man fristes til at sige et femte Evangelium. Aldrig har en Helgen haft en saadan Digter til at fortælle om sig og tryllebinde en Verden derned. Og mon nogen Nation har haft en Oversætter til denne Legende-krans, som den vi Danske har haft? Kan den evangeliske Enfold og det rene Hjerte, den høje Himmel over Italiens Jord og den italienske Tunges Klang af Krystal findes mere fuldendt udtrykt?

I mange Aar har denne Bog været udsolgt. Nu i de grummeste Dage af Verdens grummeste Krig faar vi den igen. I Vadstena sidder Johannes Jørgensen selv og skriver Forord til den nye Udgave. Han lyder træt. »Hvad har en Bog som Fioretti egentlig at sige Ver-

den i 1944? ... Er der overhovedet nogen Grund til at sende denne lille Bog ud under Bomberne? Jeg ved det ikke. Det er heller ikke mig, som har villet ... saa gaar Frans af Assisi da atter ud for at møde Ulven fra Gubbio.«

Men mon der er mange Bøger, som har mere at sige Verden i 1944? Er det Bøger, som afslører Dyret i Menneskene, vi savner? Trænger vi til at lære at se ned paa hverandre, hade det onde og dets haandgangne Mænd? Eller er der noget som helst andet til Redning for os end Budskabet om, hvad Gud formaar i dem, der elsker ham? Og er vi selv ikke Kristne nok til i vort Liv at aabnbare Guds Kærlighed, saa maa vi i Bøger fortælle om dem, der virkelig lignede Kristus... lignede ham næsten indtil Forveksling.

Vi ønsker, at Bomberne vil skaa-ne Fioretti. Men maaske vil det gaa omvendt — maaske det er Aanden fra Fioretti, der vil redde vor Verden. *H. D. T. K.*

De spedalskes Apostel

W. Hünermann: »De bandlerstes Præst« (Pauluskredsen og St. Ansgars Forlag 1944. Kr. 6,75).

Hünermann er den fødte Fortæller, en af dem for hvem alt antager Fortællingens Form. Saadan er der Mødre der er — Mødre til lykkelige Børn. Og det ved hver en Forfatter, hver en Taler og Præst, at heller ikke voksne Mennesker kan staa for den, der forstaar at sige det, han har paa Hjerte, i fortællende Form. Kød og Blod skal der til, for at Lærdommen kan faa Indpas i Kød og Blod. Og det

véd Hünermann, hvis ikke det er, at han simpelthen selv ikke kan lade være med at dramatisere alt, hvad han hører om. Her er det Flamlænderen, Pater Damian, som paa det fjerne Molokai blev Præst for de spedalske, han fortæller om. Til en Begyndelse er det, som om han ikke kan blive færdig med sin Helts Barndom. Hvert lille Træk fra Damians Barneaar bliver til en lille, afrundet Fortælling, og ikke mindst gør han meget ud af Damians flamske Fædrelandskærlighed. Andre Damian-Skildrere gaar lettere hen over det, men det skal jo nok passe, om ellers man kender det flamske Sind. Stærkere Fart og videre Horisont faar Romanen, da Pateren begiver sig ud paa Rejsen til Missionen. Hünermann er ikke Digter, og man kunde nok have ønsket stærkere Pust af Østen i hele Atmosfæren. Men den varme Fortælleglæde lader det myldre med glade, umiddelbare Naturens Børn, og da Færden til sidst gaar mod de udstødtes Rædselsø, lader Forfatteren sig ikke forlede til at svælge i den makabre Dødningsdans af endnu levende Mennesker, som Stoffet ellers gav Anledning til. Hvor Damian gaar om og paa sin Mesters Vis gør godt mod alle, men mest mod de ulykkeligste, glemmer man for disse Menneskers barnlige Tak og Tillid ofte Stanken fra deres Saar. Stærkere og stærkere staar Billedet af denne Præst, for hvem det at være Præst var at være intet som helst andet. Til sidst, da han selv rammes af Spedalskheden, men ikke nænner at gøre de Børn kede af det, der er den uvidende Aarsag til det, naar Bogen sin gribende Klimaks. Hvad er

Katolske Begravelser

Benzon

aut. katolsk Bedemand

Alle Aftaler kan træffes i Hjemmet

CENTRAL 1868

S. L. Møllers Bogtrykkeri

Dansk Reproduktionsanstalt

Rosenørnsallé 29 . København V
Telefoner: 4295, 13,504, 2207

God Vask
- Geismar Vask

Telefon Central 246 (7 Led.)

ikke muligt, naar Mennesker som vi kan vise et Heltemod som dette?

Det er en i allerbedste Forstand folkelig Bog, som enhver kan læse med Glæde og rigt Udbytte og ingen med fine Fornemmelser behøver at skamme sig over at blive varm om Hjertet ved at læse.

O. P.

Kulørt Hæfte

Sven Forssell: »Forbarm dig over os« (Chr. Erichsen 1944).

I Fjor sagde vi vort Hjertes Mening om Forssells første Bog »At være Kammerat«. Vi kan derfor nøjes med at sige, at Nr. 2 er endnu værre. Stil findes ikke, Komposition lige saa lidt, det hele er rablet ned paa Skrivemaskine med intet andet — for Læseren synligt — Formaal end at ramme en hektisk Tids Smag for det raa og simple. Dertil kommer et ækelt Misbrug af den kristne Lære om Tilgivelse: »Saadan er vi nu engang med Drik og løs Kærlighed i een kvalmende Uendelighed, og saadan agter vi at blive ved med at være, saa I har bare at komme og tilgive os, ellers er I Farisæere.«

At tænke sig, at det bruger man Papiret til, saa vi ikke kan faa en ny Telefonbog. H. D. T. K.

Juleevangeliet i en Kalender for Børn

Bohattas Adventskalender. (Sankt Ansgars Forlag. Kr. 2,85).

Landet har i de senere Aar været oversvømmet ved Juletid af de saakaldte *Julekalendere*, hvis Opgave det er at beskæftige de smaa utaalmodige Sjæle og forkorte Tiden inden den længselsfuldt ventede Gavefest. — *Gavefest* er netop Ordet; det er snart blevet Julens eneste Betydning. Se Boghandlerens Vinduer ved Juletid; de er fyldte af Cirkus, Postvogne og Møller, Nisser og Trolde, men ikke en eneste Ting, der i Adventstiden kunde lede Børnenes Tanker hen mod det, der er Julens egentlige Betydning.

Om Børn forstaar den? Jo, mere end vi tror; det er ikke tilfældigt, at Julens Budskab bragtes ved et Barn. Endelig har nu et dansk

Forlag udnyttet den Idé, der ligger i at fremstille Juleevangeliet i Billeder paa en saadan Kalender. Kunstnerinden, Ida Bohatta, den samme som har illustreret den lille Børnebog: *En Dag i Bethlehem*, har fremstillet et nordisk Bethlehem, et og Snelandskab i henrivende Pastelfarver. Hver Dag rives af Kalenderen et Blad med et Vers og et Billede, som klippes ud og klisteres op. Først ser man Engelen, som bringer Maria Budskabet, derefter Besøget hos Elisabeth og endelig Maria, Josef og Æslet paa Vej til Bethlehem. Tilsidst Grotten — naturligvis en Kæmpehøj — hvor Jesusbarnet ligger i Krybben, og hvor Hyrderne kommer paa Besøg. Det hele er yndigt og naturligt lavet og med en dyb Forstaaelse af, hvad Børn holder af. Dertil kommer at Børnene paa en glimrende Maade bliver indført i Juleevangeliets Tanker. Kalenderen, som baade er den smukkeste og Danmarks eneste religiøse, vil blive hilst med Glæde i ethvert kristent Hjem, hvor der er Børn.

S.

Aarets „Krarup Nielsen“

Aage Krarup Nielsen: Paa Krydstogt mod Ny Guinea. (Gyldendal).

Aarets »Krarup Nielsen« er som sædvanlig en velskrevet og underholdende Bog. Begivenhederne i Stillehavet har skabt fornyet Interesse om disse fjerne Egne af Kloden, som Forfatteren har gennemtrawlet i fredelige Tider og skildret i et Par straalende Bøger: »Perler og Palmer« og »Mellem Kannibaler og Paradisfugle«. Disse to Bøger har han nu samarbejdet til en, og Resultatet er blevet et Krydstogt mod Ny Guinea, en ny Bog, der røber, at hans Tanker stadig kredser om de afsides Øgrupper i det hollandsk-indiske Arkipelag, Maalet for hans sidste Rejse før Krigsudbruddet. Og Krarup Nielsen har Evner til at fortælle som faa, hans Stil er let og elegant — han forstaar at delagtiggøre Læserne i sine Oplevelser, levedegøre sine Beretninger med Lys og Skygge. Bogen er — som iøvrigt alle hans Bøger — forsynet med et Utal af glimrende Billeder.

M.

JULEKÆRTEN

er kommet. Køb det smukke katolske Julehefte i Tide. Det maa ikke mangle i det katolske Hjem i Julen. Kr. 2,25.

Adventskalenderen

er kommet. Køb Bohattas morsomme og yndige Julekalender til Børnene. Kr. 2,85.

Katolsk Lommekalender

er kommet. Den er næsten uundværlig for en Katolik. I Aar er der et fuldstændigt katolsk Bogkatalog i Indholdet. Kr. 2,50.

Sankt Ansgars Boghandel

Bredg. 67, Palæ 4777, Giro 81851

St. Ansgars Kirke

Søndag d. 26. Nov. Kl. 14: Møde i Salen, Bredgade 67 A, hvor to Søstre vejleder i Binding af Adventskranser. Materialer medbringes, ligesom Sukker til Kaffe. Billet à 75 Øre bedes købt i Forvejen i Kontoret eller i Sct. Ansgars Boghandel. Mandag d. 27. Kl. 8: Stiftet Messe for afdøde Lærere og Elever fra Sct. Ansgars Drengeskole.

Fredag d. 1. Dec. Kl. 14—18: Udstilling af det Højhellige til Tilbedelse.

Bønnens Apostolat

Intentioner for December Maa-ned: 100 Aarsdagen for Bønnens Apostolat: At alle Katolikker mere og mere maa opfyldes af dets Aand. — At alle Katolikker maa erkende deres Ansvar overfor Afrika-Missionen af i Dag.

Jesu Hjerte Kirke

Sønd. 26. Nov. Kl. 8,30 Fælleskommunion for Immaculatakongr. Kl. 15 Møde i røde Sal for unge Mænds Kongr. Fred. 1. Dec. Kl. 6 Sonekommunion.

St. Therese Kirke

Søndagens Gudstjenestetider: Kl. 7,45 Fromesse, Kl. 9 Højmesse, Kl. 11 stille Messe, Kl. 16,30 Andagt.

Bønforeningen for Freden

Messen for Fred læses i Immaculatakirken Mandag d. 27. November Kl. 6,30.

Elisabethforeningen

Onsdag d. 29. November Kl. 8 læses i Sakramentskirken en Messe for Elisabethforeningens afdøde Medlemmer.

Vor Frue Kirkes Bortlodning

Næstved.

Udtrukne Numre: 117, 208, 233, 406, 458, 515, 517, 526, 532, 618, 681, 919, 941, 1013, 1128, 1384, 1435, 1444, 1507, 2087, 2111, 2230,

2304, 2314, 2357, 2567, 2612, 2859, 2911, 2948, 3237, 3352, 3354, 3746, 4492, 4624, 4626, 4694, 4886, 4988.

Gevinsterne kan faas ved Henvendelse til Præstøvej 29, senest den 12. December.

Katolsk Ungdomsværn

afholder ordinær Generalforsamling Søndag den 3. December 1944 efter Højmassen i Stenosgade 4 B.

K. U. K. København.

Søndag d. 3. December. Travetur i Gribskov. Start fra Stenosgade Kl. 8, efter Messen Kl. 7½. Billet Hillerød-retur. Søndag den 17. December, Julefest. Nærmere Program senere.

K. U. K. Lyngby

Møde Sønd. d. 26. Kl. 14 Gl. Jernbanevej 1. Vi opfordrer alle meget indtrængende til at møde. Vi blander underholdende med belærende og hygger os efter den lange Pause. Vel mødt.

Ene pige

søges 1. December, Villahjem ved Charlottenlund St. 4 Voksne, fri og selvstændig Stilling med kun lidt Opvartning, da Fruen ogsaa er borte om Dagen. Værelse med Centralvarme, megen Frihed og stor Løn. Telefon Ryvang 5049 eller Billet til Bladets Kontor.

HORSENS

Installationsforretningen »Lyset« Torvet 10 . Telefon 618

Alt udføres i Installationer
Alt haves i Lamper og Lysekroner
Alle Reparationer, hurtigt, godt og billigt
Installatør for Sct. Joseph Søstre

»Melkælderer«

» Smedegade 91 . Horsens . Telefon 2893
Alt i Mel - Gryn - Foderstoffer
Leverandør til Sct. Josephs Hospital

H. F. Caspersen

BAGERI

Senderbro 71 . Telefon 1074
Leverandør til Sct. Josephs Hospital

S. Henningsen

Slagtermester

Kattesundet 22 . Telefon 1351
Lev. til Sct. Josephs Hospital og Sølyst

Svend Hansen

Kun 1. Kl. Kød og Paalæg føres
Hjemmel. Medister og Leverpostej
Fabriksvej 33 . Telefon 1379
Lev. til Sct. Josephs Hospital

Bagermestrenes

Rugbrødsfabrik A/S

Telefon 310
Leverandør til Sct. Joseph Hospital

Carl Bech

aut. elektr. Installatør
Vestergade 33 . Telf. 1026
Leverandør til kath. Menighed

Fiskeforretningen Aug. Andersens Eft.

v. Sv. Schmidt
Smedegade 61 . Telf. 1184-186 . Horsens
1. Kl.s Fisk anbefales . Varerne bringes
Leverandør til Sct. Josephs Hospital

Wittrup
HORSENS TEXTILLAGER

AARHUS

H. J. Madsens Begravelsesforretning

tidligere I. A. Pedersen
Telefoner: 2516 . 1805
Jægergaardgade 17-19 . Aarhus

A. B. C.

syn. Gummibadehætter
Gummibukser
Gummiunderlag
Gummiforklæder

HØILUND CARLSEN
Aaboulevarden 45, Aarhus, Tlf. 1347

Alfred Pihl

Bagermester, Conditør
Telefon 3041 - Hammershus
Leverandør til St. Josef Hospital

Erik's Fiskehal

Altid friske Varer
Rymsgade 16 . Tlf. 8680
Leverandør til Sct. Josephs Hospital

KØBMANDS- OG HAANDVÆRKERBANKEN

Hovedkontor: Store Torv 12, Telefon 4090 (Bere Linier)
Søndre Afdeling: Aarhus Hovedbanegaard, Tlf. 4088-4089

Smørrebrød

Andelselskabet DE FORENEDE MEJERIER

Hovedtelefon: Nr. 8888 (3 Linier)

»BOTHILLA«

Rymsgade 24
Telefon 6162

MEJERIET
Vesterbro

Byens førende
Tlf. 8700 (4 Lin.)

RANDERS

N. H. MØLLER

Brødregades Fiskehandel

Alltid friske Varer
Telefon 628 og 3728

Leverandør til de katolske Institutioner

Johs. Stoffregen

*Malmester
Telefon 3204 . Randers*

Leverandør til Sct. Joseph Hospital

Brdr. Qvist Brændselsforretning
Kul . Koks . Tørv og Optændingsbrænde
til billigste Priser

Randers, Adelgade 10, Tlf. 1375
Leverandør til St. Josefs Hospital

Kirurgiske Instrumenter, Hospitalsartikler
Sygeplejeartikler, Bandager
Køber De bedst hos:

C. Mærsk-Andersen's Eftf.
Randers . Telefon 137

Alfred Jørgensen

*Kolonial . Vine . Delikatesse
Brødregade . Telefon 382*

Leverandør til de katolske Institutioner.

Mineralvandsfabrikken

»CITO«

*Slyngborggade 21, Tlf. 48, 146
Lev. til Sct. Josefs Hospital*

N. M. Nielsen

Vand- & Gasmester v. Martin Nielsen
W. C. Installationer, Rep. af Centralvarmeovne
Markedsgade 16, Telefon 1834
Leverandør til St. Josef Hospital

Johs. E. Mortensen

Bagermester

*Nørreboulevard . Telefon 1157
Lev. til Sct. Josefs Hospital*

Randers Andelsmejeri

Telefon 776 (4 Linier)

Fineste Mejeriprodukter fra
Dyrlæge kontrollerede Besætninger

Randers Kul-Kompagni

Aktieselskab

Kul- og Koks-Import
*Kulkajen . Randers
Telefon 3900 (4 Linier)*

Knud Pedersen . Slagtermester

*1. Kl.s Kød og Paalæg
Dronningborg, Telefon 649*

Leverandør til de katolske Institutioner

VEJLE

Vejle Trælast &

Kulkompagni

*Havnegade 22 . Telf. 68 og 69
Lev. til de kat. Institutioner*

Mælkeriet Christianshaab

Vejle

Allerfineste Mejeriprodukter
Telefon 733 og Butik 743

C. V. BERG *Blikkenslagermester*

Autoriseret Gas- og Vandmester
Langelinie 53 . Telefon 2751
Lev. til de katolske Institutioner

Carl Petersen

Slagtermester

*1. Kl. Varer - Pølsefabrik
Nørregade 2 . Tlf. 17 21
Leverandør til St. Maria Hospital*

$\frac{1}{3}$ Vejle Mælkekompagni

Fineste Mejeriprodukter

Vejle . Telefon 335
Leverandør til St. Maria Hospital

VEJLE NY

Mineralvandsfabrik

P. C. NIELSEN
Vissingsgade 8, Telefon 121, 205
Leverandør til St. Maria Hospital

Arbejdernes Fællesbageri

Aktieselskab

*Bleggaardsgade 15. Tlf. 287-597
Leverandør til St. Maria Hospital*

Mel- og Foderstofforretning

J. Jensen

*Søndergade 26 . Tlf. 1053 . Vejle
Leverandør til Sct. Maria Hospital*

Niels Boesen

Katolske Begravelser ordnes

Nørrebrogade 9 . Tlf. 725

Tegn Deres

Forsikringer

hos

N. Fr. Petersen

Søndergade 18 . Telefon 2207 . 2 Linier

J. P. Fibiger Jensen

Slagtermester

Prima Kød og Flæsk
*Stalgaardsg. 24, Tlf. 931
Lev. til St. Maria Hospital*

J. ANCKER & SØN

Murermestre Alt Murerarbejde

Tønnesgade 36 . Telefon 1438
Udfører Murerarbejdet for de katolske Institutioner i Vejle

Hvidehus Boglade

Jul. Jensen . Jens Hagner

Nørregade 6 . Vejle . Tlf. 360

... Bogladen med de mange Bøger

LEDIG

Hansen Pærhøi & Søn

Glarimester . Kunsthandel

Søndergade 4 . Vejle

Katolsk Ugeblad

3. December 1944

92. Aarg.

Nr. 49

Ugeblad

„Bønnens Apostolat“

1844 - 1944

Hver Maaned bringer »Katolsk Ugeblad« en lille Rubrik: »Bønnens Apostolat: Intentioner for ... Maaned«. De samme Intentioner finder man paa en Plakat, der er opslaaet i de fleste katolske Kirker herhjemme. Da mange Læsere næppe aner, hvad »Bønnens Apostolat« er, skal der her gives nogle korte Oplysninger i Anledning af, at Apostolatet den 3. December i Aar har bestaaet i hundrede Aar.

I skal være Apostle allerede nu!

Bønnens Apostolat stammer fra Frankrig. Det var paa den hellige Frans Xavers Fest i Aaret 1844. En Skare unge præstestuderende i Jesuiternes Kollegium i Vals i Sydfrankrig var forsamlet om deres Forstander, P. Gautrelet. I begejstrende Ord skildrede han den store Hedningepostels utrættelige Arbejde for at udbrede Kristi Rige i fjern Lande. Ivrigt lyttede de unge Mænd, saa deres Længsel efter at drage ud og virke som Apostle til Sjælenes Frelse blev opflammet. Men ak, det kunde der jo ikke være Tale om, saa længe de sad her og tilbragte en lang Række Ungdomsaar med at læse. Men hvad hav-

de P. Gautrelet sagt: I skal være Apostle, ikke blot om 5 eller 10 Aar, nej, allerede nu, allerede i Dag, her, i dette Hus kan og skal I alle være Apostle. Det er ikke det ydre Arbejde, det først og fremmest kommer an paa ved Guds Riges Udbredelse, noget andet har langt større Værd i Guds Øjne, og det er Bønnen, den udholdende, apostoliske Bøn, ganske særlig Fællesbønnen. »Hvor to eller tre er forsamlede i mit Navn, der er jeg midt iblandt dem«. (Mt. 18,20). Da sluttede de unge studerende i Vals sig sammen i smaa Grupper paa 12 Mand hver. De foresatte sig hver Dag at ville opofre deres Bøn og Arbejde i en ganske bestemt Hensigt for at gøre alt deres Arbejde til apostolisk Bøn i Guds Riges Tjeneste. Det var Begyndelsen til Bønnens Apostolat, en Sammenslutning af bedende Sjæle. Den vandt hurtigt Indpas i forskellige Ordenssamfund og bredte sig efterhaanden til store Dele af Frankrig.

I Samfund med Kristi Hjerte

At Bønnens Apostolat i Dag er en verdensomspændende Bønforening, der tæller ca. 35 Millioner Medlemmer, skyldes Pater Ramière, der 16 Aar efter den første Begyndelse overtog

Julekrybbe-Minder

Kristus, Evangeliet og Thomismen

Ny liturgisk Serie

Echternach

Pastor Ronge død

Ledelsen og bragte Bønnens Apostolat i levende Forbindelse men Andagten til Jesu hellige Hjerte. Han fastslog, at skal vor Bøn være virksom, maa vi bede sammen med Jesus, vor Midler og Talsmand hos Faderen. Kirken er Kristi mystiske Legeme. Altsaa bør Kirkens Børn som Lemmer paa Kristi mystiske Legeme baade leve og bede i Samsfund med Kristus. »Han lever altid for at gaa i Forbøn for os« (Hebr. 7,25) baade i Himlen og i Tabernaklet. Uden Ophør fornyr den guddommelige Ypperstepræst sit Golgata-Offertublodigt paa Alverdens Altre, hvor hans Hjerte bestandig skænker sig til den himmelske Fader for Kirken og til Sjælenes Frelse.

Forener vi derfor vor ringe Bøn og alle vore Arbejder og Lidelser, hele vort Dagværk, med Jesu Hjertes Opofrelse, vil vi faa Del i hans rige Bøns Kraft og Fortjeneste, hans Bøn og Offer bliver da *vor* Bøn, og for hans Skyld bliver vor Opofrelse virksom hos Gud. Da bliver alle vi, som ved den helliggørende Naade staar i levende Forbindelse med Kristus, Apostle, der sammen med Frelseren arbejder paa Guds-Rigets Udbredelse paa Jorden. Vi hjælper Jesu Hjerte med at føre mange udødelige Sjæle til Anerkendelse af ham, deres Frelser og Konge, og ved ham til Faderen.

(Sluttes Side 762)

Munkemel

LEDIG

KØBENHAVNS BRÆNDELS KOMPAGNI

KUL KØK KOKS

NØRREGADE 15

TELF. 9270

Malerfirmaet **Gustav Lehnert**
Rud. Berghsgade 65 . Ryv. 1421 y
*Alt Maler-
og Tapetsererarbejde udføres*
Udfører Arbejdet ved Sct. Michaels Gaard

G. Garth-Grüner
Landsretssagfører
Frederiksholms Kanal 6, Kbhvn.
Tlf. 12,166 og 12,161

Chr. Hansens Kød-Udsalg
Gl. Kongev. 163, Eva 6465 - 6466
Østerbrogade 88, Tlf. Ø. 1158
Leverandør til Sct. Elisabeths Hospital

**Beskyt Deres
Værdipapirer**

Henlæg dem i

Opbevaringsdepot

De fritages for Eftersyn af Udtrækning
og Klipping af Kuponer m. v.
De hævede Kuponbeløb indsættes paa Deres
Konto eller udbetales Dem.

Gebyr 50 Øre pr. 1000 Kr.
Paalydende
(Minimum 2 Kr.)

**DEN DANSKE
LANDMANDSBANK**

Alle Oplysninger meddeles af
vore Filialer eller vort Hovedsæde
Telefon Central 6600 - Lokal 65

Floralin flyd. Blomstergødning
giver frodige Planter og Blomsterrigdom
Bonalin-Kompagniet A/S, København F

Bageri & Conditori
Johan Aschengreen

Amagerbrogade 72, Telefon Amager 353
Filial: Amagerbrog. 125, Telefon Amager 4019

ROSENBERG
Tonic Water
Faas over hele Danmark

TIL AL VASK og RENLIGHED

We-Pe
PRODUKTER

Worning & Petersen
FELLSKABET

Peter Hansen
Tømre- og Snedkermeste.
Adolfsvej 6 . Gent. 424
Udf. Arbejdet v. Assumptionsklostret Rygaard

Tidsskrifter
Brochurer
Cirkulærer
Brevpapir
Reklamekort
Programmer
o. s. v.

Bogtrykkeriet **TERTIA**

Goth. 5077 y . Sallingvej 32 . F

Leverandør af Katolsk Sogneblad

MIZAR *flor*

L. E. LARSEN

Nørrebrogade 206

Vintersko

**Meddelelse fra Vikariatet om
Anticipering af Julens
Midnatsmesse**

Det Apostoliske Vikariat meddeler, at den første Julemesse — i Lighed med forrige Aar — ifølge pavelig Tilladelse kan anticiperes og læses allerede om Eftermiddagen den 24. December. Da det er Juledagens første Messe, som saaledes læses Dagen i Forvejen, opfylder de troende deres Pligt til at deltage i en Messe Juledag ved Deitagselse i den anticiperede Messe. Af samme Grund kan man kommunikere baade i Morgenmessen den 24. December og om Eftermiddagen samme Dag, hvorimod man ikke kan kommunikere baade i Eftermiddags-Messen og i en Morgenmesse Juledag. — De, der vil kommunikere i Eftermiddags-Messen, skal være fastende fire Timer før Modtagelsen af Kommunionen, ikke fire Timer før Messens Begyndelse.

Da den 24. December i Aar er en Søndag, er det en Pligt at høre en Messe om Morgen, selv om man gaar til Messen om Eftermiddagen.

*

Pastor Ronge død

Tidligt om Morgen den 26. November afgik Pastor Ronge ved Døden, 75 Aar gammel. Allerede for mange Aar siden had han dette Blads skiftende Redaktører om ikke at skrive en Nekrolog ved hans Død, et Ønske som selvfølgelig skal respekteres. Vi nøjes med at nævne, at den afdøde, mens han som ung Præst var knyttet til Rosenkranskirken paa Frederiksberg, i en 4-aarig Periode (1905—09) var Redaktør af dette Blad, og at han i 23 Aar, fra 1917 til 1940 var Nørrebros Sognepræst. Mange vil, som den, der skriver disse Linier, i Tavshed takke for gode Minder om den gamle Præst, og bede Gud skænke ham den evige Hvile.

H. D. T. Kiærulff.

Ny liturgisk Serie

af Dom Hubert van Zeller O. S. B.

I det forløbne Kirkeaar havde vi den Glæde at kunne trykke liturgiske Betragtninger til hver Søndag, forfattet af Pater Wolfgang Czernin O. S. B. Interessen for denne faste Rubrik faar os til i det nye Aar at bringe en lignende Artikelserie af Dom H. van Zeller O. S. B., hvis Bøger om det gamle Testaments Profeter har vundet saa mange Læsere ved deres ukonventionelle Form.

Herre, naar Kirken fører os tilbage til den Tid, da der intet Evangelium var i Verden, saa er det ingen barnlig Leg, den vil lege med os; den forlanger ikke, at vi skal »lade som om«. Hvert Aar bereder vi os til dit Komme ved at gøre vore Sjæle rede til nye Naadegaver; i Aanden sætter vi os tilbage til Tiden før dit Komme, for at vi des bedre maa forstaa, hvad Inkarnationen — Ordets Menneskevordelse — skal betyde for os. Julefesten er ikke blot en *Dag* — en kalender-noteret Tildragelse, en Mindefest, en Aarsdag — den er en Naade, som hvert Aar fornyes, og som rummer Kræfter, hvis Virkninger i en vis Udstrækning svarer til vor Forberedelse. Adventstiden har dog ogsaa anden Betydning end dens specielle Budskab til min individuelle Sjæl; den forbereder hele Verden til at møde Herrens sidste Komme; den viser, at alt vort Haab har sit Midtpunkt i hans Fortjenester. Kærnen i denne Aarstids Liturgi bestaar i atter og atter at sige til en Verden, som er badet i Synd, at »saaledes elsker Gud den, at han sender sin eenbaarne Søn«. Advent forkyn-der Tidens Fylde og den Herlighed, som da skal aabenbares.

Og naar vi vender os til selve de Bønner, hvormed Kirkeaaet begynder, finder vi, at den 24. Salme benyttes ikke mindre end fire Gange i Dagens Messe. Vi finder Grundtonen til vor Advents-Højsang i det Vers, der lyder: »Thi ingen, som bier paa dig, skal blive til Skamme.«

Herre, lær mig, hvordan jeg skal »bie paa dig«; lær mig, hvorledes jeg skal fejre Julen, naar den kommer, som jeg al-

drig har fejret den før, fejre den som din Fødselsdag og Verdens anden Fødselsdag. Naar jeg saaledes beder dig vise mig, hvad jeg skal gøre i Retning af at forberede mig, saa gentager jeg blot de Sindets Rørelser, jeg læser om i Messen; og hvad Svaret angaar behøver jeg kun at lytte til Genklangen over Aarhundredernes Afstand af de Ord, der lød paa Profeternes Læber. Jeg behøver heller ikke at søge de hellige Skrifter igennem Side efter Side; Dagens Officium vil lære mig, hvorledes jeg skal »bie«: Vespernes Antifoner, Messens Evangelium og Epistel, Offertorium og Stillebøn — alle siger de det samme: »Kom«. »Herre, rejs dig i din Vælde og kom ... vis mig, Herre, dine Veje, og lær mig at kende dine Stier.« Og spørger jeg, hvorledes jeg skal forberede Julen? Naturligvis, lyder Svaret, ved Bøn! Hvordan skulde vi ellers gøre os rede til Herrens Indtog? Og spørger jeg igen, Herre, med hvilke Bønner jeg skal forberede mig? Naturligvis med selve den hellige Skrifts Bønner; det er ikke nødvendigt at samle sig endeløse Rækker af menneske-skabte Bønner, naar Skriften giver selve Guds Tanker Udtryk. Lad mig gøre disse Tanker til mine egne. Lad mig langsomt gentage dem for mig selv, om igen og om igen, indtil de er *mine* (eller rettere indtil jeg kan dele dem med ham), disse Tekster som Slægtled efter Slægtled af Kristne har benyttet, naar de forberedte sig til Kristi Komme, og lad mig lade deres Rigdom synke dybt ned i min Sjæl.

(Sluttes Side 764)

Kristus, Evangeliet og Thomismen

af Peter Schindler

Hr. Redaktør!

Læser De »Kristeligt Dagblad«? Det skulde De gøre, det lyser op i disse mørke Dage! Man faar Indtryk, som man vilde have forsvoret at kunne faa i saa triste Tider: Indtryk af Glæde og Taknemlighed, som overvælder En, ja, som er lige ved at smitte En, saa man selv stiller sig opad en af de øvre Søjler i Templet og nynner »Jeg takker Dig, Gud, at jeg ikke er ...«.

Bladet er saa glad og taknemlig, at man ikke er Katholik, men det har dog en endnu større Glæde, en Glæde som over at være bleven »friet fra det Onde«, en Glæde, der forleden (i Anledning af *Hans Bangs* Bog om Thomisme) gav sig Udtryk i et taknemligt og befriet Udraab: »*Godt, at vi ikke er Skolastikere!*« Det kneb, Faren var stor, men vi slap som en Brand af Ilden, en Fugl af Fuglefængerens Snare — Tak, oh, Tak!

Hvor man forstaar Glæden, naar man læser Anmeldelsen; men hvad man ikke forstaar, men maa dybt beundre, er den taknemlige, lovsyngende Sjæls Selvbeherskelse: hvor er Glæden dog sobert og upersonligt udtrykt — ikke det mindste Smil, ikke den mindste lillebitte Skælm i Øjenkrogen, ikke en lille underfundig Vending, som kunde røbe et latent Humør — intet af sligt profant og flanerende, kun Gravsens Alvor og de aller almindeligste Vendingers novemberagtige Dysterhed, saadan som det sømmer sig, naar man taler om den Slemme og al hans Gærning og al hans Væsen — af hvilket Væsen Skolastik er noget af det mest dæmoniske. Jo, det er saa dæmonisk, at det tiltrækker sig oftefentlig Opmærksomhed i Nuti-

den, hvad *Descartes* og *Kant* visselig holder sig for gode til; det profanerer endda Filosofien i en saadan Grad, at det *griber*, griber Sjæle, somom det var en Religion for Tanken, griber unge intellektuelle Sind — noget Skepticismen dog altid har holdt sig hævet over.

Maa man ikke anslaa Alvorsens, ja selv Kedsomhedens Moll-Akkorder, naar man endda ser helt verdslige, uomvendte, uvakte Mennesker stude og spidse Øren, naar en saadan Klovn som *Chesterton* trækker i Doktorhat og Professorkaabe og opkaster sig til Lærer i Thomas — en Filosofi, der kan doceres af en morsom Mand, ved Hjælp af Morsomheder og for Folk, der hidtil aldrig har vist Sans for Ens egen tunge Alvor? Man ser saagar Hedninger, der ugenert har gabet under Ens Prædiken og vrænget ad Bøger fra Lohse, blive dybt interesserede, naar de i Bøger fra et af de private Forlag gøres opmærksomme paa, at man endog ad Tankens Vej kan finde Gud.

Er det ikke forargeligt? Har vi ikke troligt oplært Generation efter Generation af Evangeliets Forkyndere i den Filosofi, at den eneste absolutte Sandhed er: at der ingen absolut Sandhed er — hvorefter de flinkt drog ud og forkyndte den absolutte Sandhed, omend under nogen Uopmærksomhed.

Er det ikke at appellere til Menigmands sunde Fornuft, er det ikke at logre for hans laveste Egenskaber, at bilde ham ind, at Gud har skabt Tanken saadan, at ogsaa *den* kan finde ham, naar den arbejder ret? Og at Tænkning er noget, enhver, der ikke er paa Anstalt, kan præstere. Og at bilde ham ind, at der kun er een eneste Vej, der

er ret for Tanken, naar enhver dog kan se, at mange fine Folk tænker ad andre Veje? Ganske vist kommer de jo derved bort fra Gud, i Stedet for hen til ham, men se, det skyldes nu ikke, at de tænker *forkert*, for hvad er rigtigt, og hvad er forkert, det kan man jo skændes om; Sandheden er saa stor, saa broget, saa mangfoldig, at ingen lille Menneskehjerne kan besidde Sandheds-Totaliteten; det er bogstaveligt den totale Sandhed om Sandheden, at total Sandhed er Løgn. Næ, det gale er, at Folk overhovedet *tænker* — de skal bare vækkes og omvendes; tænker de thomistisk, risikerer vi, at de finder Gud uden at omvende sig, og at de befinder sig i en syndig Vished om at have fundet ham, som udelukker Syndenød og Sjælekval og Jakobskamp. Var der ikke anden Vej til Gud end gennem Thomismen, saa maatte man ønske, at Folk hellere lod være at finde Gud, end at de skal finde ham ad den Vej.

Desuden er den ufarbar; se bare de andre Filosofer — ja, bortset fra den ækle Hedning, Aristoteles — de fører jo bort fra Gud; hvis man saa bare gaar ud fra en af dem, slipper man for: ad Tankens Vej at naa Gud; uhyre simpelt!

Godt, at vi ikke er Skolastikere! Vi har nemlig et udpræget religiøst Instinkt, som leder os til Tro, og den, der ikke er saa vel forsynet fra Naturens Haand, men er bleven bebyrdet med en tilsvarende Portion Logik, og hos hvem *Tanken*, ikke Følelsen, *Instinktet*, er det ledende, ham skylder vi intet Svar; hans Indvendinger er jo idel syndige Undskyldninger, som han først maa opgive ved sin Omvendelse, før han kan tro. Tanken maa ikke være med i Troen, det giver falsk Sikkerhed — og Sikkerhed er det værste af alt — det smager af Klippegrund og lugter altsaa af Rom. Desværre har den menneskelige Natur, som er idel Fordærv, en syndig Hang til Sikkerhed, Vished, Klippegrund, saa man behøver saamænd blot

at følge Naturen for at ende, hvor vi takker, at vi ikke er endt; det er derfor, at Thomisme appellerer saa stærkt til unge tænkende Sjæle: den kil-drer deres værste Tilbøjelighed: Tilbøjeligheden til *det Absolute*. Man træffer Folk iblandt dem, der frækt erklærer, at de ikke føler nogen Trang til at ændre Livsform eller foretage sig omvæltende Ting i deres Tilværelse, fordi man præsenterer dem for noget *Relativt* — kun hvis man paastaar at besidde Ufejlbare, uomgængelig

Myndighed og *absolut* Sandhed, gider de høre paa Ens Budskab. Det er saadanne Sjæle, der lader sig lokke til at lytte til Thomismens Sirenerøster, og saa lader de sig, ved logiske Tricks — ved Syllogismer! — drive Fod for Fod over paa Thomas' Tros Klippegrund.

Jo, man forstaar, at der er Grund til Alvor, naar sligt ikke blot sker i det dulgte, men aabenlyst breder sig.

Peter Schindler.

(Fortsættes i næste Nummer).

Advents- og Julekrybbe-Minder

af Olaf V. Sørensen

Hvis nogen spurgte mig, hvad der, næst efter Guds Naade, har bragt mig mest Trøst i den præstelige Gernings Skuffelser, og hvad der gav mig Styrke til i vore saa trange Kaar efter fattig Evne at øve Kaldets mangfoldige Pligter, saa vilde jeg ikke løve med at svare: Minderne fra de femogtyve Aar, jeg har tilbragt i katolske Egne. Jeg tænker her frem for alt paa Barndommens og Ungdomstidens rige religiøse Oplevelser i min kære Mors Fædreland, det bundkatolske Bayern, og saa selvfølgelig paa Minderne fra de fem uforglemmelige Studieaar i Rom, den katolske Kristenheds Midtpunkt. Disse Minder dukker regelmæssigt op, til Paa-ske, til Pinse, eller naar den ene eller anden Højtid nærmer sig, og de kan kaste et særligt Forklarelsens Skær over dem. Saaledes fyldes mit Sind ogsaa i Adventstiden, naar Kirken i det ærværdige Rorate's Toner atter udtrykker sin evige Længsel efter sin Brudgom, med dyrebare Minder fra tidligere

Aar. Det er nu to eller tre Aar siden, at jeg engang overfor Katolsk Ugeblads Redaktør hentydede til, at der her var Stof til en Artikel i Bladet. Flere Gange har han siden forgæves anmodet mig om at gøre Alvor af den, og havde han for nylig ikke atter gjort det, saa havde jeg vel ogsaa i Aar tøvet med at betro Papiret, hvad der indtil nu, *in memoria cordis*, har været mit dyrebare personlige Eje. Det er ikke store og lærde Ting, jeg her finder frem fra Mindernes næsten udtømmelige Gemme. Jeg tvivler heller ikke om, at andre har endnu smukkere Minder at berette, lige som de uden Tvivl ogsaa kunde gøre det bedre, end jeg har Evner til. Men det er i Grunden heller ikke noget særligt stort Formaal, mine Advents- og Julekrybbeminder er tænkt at skulle fremme, blot dette: at videre Kredse, end det glædeligvis allerede nu er Tilfældet, maa finde Lyst til at sprede Lys i denne Adventstids mørkelagte Aftener ved selv at lave en ganske almindelig Julekrybbe.

Ingen vil være forbavset over, at jeg ikke har Julekrybbeminder

der fra min tidligste Barndomstid, tilbragt her i Danmark. Endskønt jeg husker flere Ting og Begivenheder fra Tiden før jeg kom i Skole, saa mindes jeg dog ingen Julekrybbe fra de Kirker, Far og Mor allerede meget tidlig tog os tre Børn med til. Hjemme havde vi dengang endnu ingen Krybbe. Far havde kun i faa Aar været Katolik og levede tildels endnu i den »danske« Juleverden med Julenisser og lignende. Og Mor? Hun havde i flere Uger maattet gaa en hel Korsvej fra den ene til den anden af Københavns Butikker for at finde et stort Krucifix til det nye Hjem, mens hendes fromme Sjæl blev dybt saaret af de spodske Blikke, hvormed Ekspedienterne ledsagede hende ud af Forretningerne. Hun fandt dog omsider det Kors, det havde været saa besværligt at finde. Da Mor engang fortalte mig dets Historie, blev det endnu mere dyrebart for mig, end det allerede var i Forvejen. Men at søge en Julekrybbe her i Landet, det turde Mor ikke indlade sig paa.

Selv om jeg saaledes ikke har Julekrybbeminder fra min danske Barndomstid, saa har dog en Begivenhed fra denne Tid faaet en stor Indflydelse paa de senere Minder. Foruden at staa i et hjerteligt Forhold til Rosenkranskirkens Sognepræst, Pastor Slump, der havde undervist Far i de Stuer i Boyesgade, jeg siden skulde komme til at bebo som Kapellan, saa vi jævnligt ogsaa Skolebrødrene hjemme hos os. Det var deres daværende Prior, som til Julen 1913 forærede mig en Æske med Dyr af den Slags, som Børn endnu i Dag faar for at lege Zoologisk Have med. (Jeg husker saa tydeligt, at Æsken var betrukket med rødt Glanspapir!) Der var baade Ko og Æsel, Faar i gaaende, liggende og drikkende Stilling, en Ged og en Sankt Bernhardshund. Faa Julegaver har jeg haft saa megen Glæde af som netop denne, og endnu efter mere end tredive Aar er Figurerne, til Trods for den megen Flytten omkring, næsten

lige saa pæne som dengang, og
adviser kun faa Beskadigelser.

*

Da vi i Foraaret 1914 flyttede til Schweiz, var ogsaa disse dejlige Dyr blandt Flyttegodset. De blev flittig benyttet til baade inden- og udendørs Leg, men fik allerede den første Jul i Luzern en Slags sakral Indvielse. Da jeg var kommet i Skole, blev min Broder og min Søster sendt til en af en Vincent-Søster ledet Børnehaven (jeg husker, at jeg var meget stolt over, at jeg ikke skulde derhen). Hvordan det gik til, at Far allerede dette Aar kom til at lave en Julekrybbe til Børnehaven, husker jeg ikke. Maaske ventede Søstre sig noget særligt af Haandværkerens praktiske Evner og Malerens kunstneriske Sans. I hvert Fald gik en stor Del af Adventstidens Aftener med, at der hjemme blev lavet hele to Julekrybber, foruden den til Søstre ogsaa en til os selv. De var meget forskellige: vor egen blev lavet af Gibs og lignede en stor Klippe-

hule. En Stump Spejl maatte tjene som Vandspejl (Faaret skulde jo kunne drikke et Sted!) og krøllet Staniolpapir fremtryllede Illusionen af en Bæks krusede Vand. Krybben til Børnehaven kom nærmest til at ligne en Alpehytte. Den var i Forhold til vor egen meget stor. Da jeg siden saa den opstillet i Børnehaven, blev jeg meget betaget af de mange Dyr, som var opstillet foran selve Stalden: et Utal af Faar, Køer, Geder og mange andre. Men jeg husker endnu saa tydeligt, at det generede min Ordenssans, at Dyrene ikke svarede rigtig sammen hvad Størrelsen angaar. Men den Slags Finesser plejer Søstre jo selv den Dag i Dag ikke at have megen Forstaaelse for.

*

Da vi 1916 skulde til München, havde vi saaledes foruden Skolebrødrenes Dyr ogsaa en Julekrybbe at flytte med. Under Flytningen havde den dog mistet en Del af sin oprindelige Skønhed og vandrede derfor

snart derhen, hvor Gibs i Almindelighed plejer at havne, uden at vi Børn dog var særlig kede af det. Thi her i min Mors katolske Hjemland blev allerede ved Juletidens Begyndelse en Drengs Fantasi stærkt animeret til selv at gaa i Gang med at lave en Julekrybbe.

*

For det første blev der midt i Adventstiden aabnet et Marked paa en af Byens mest befærdede Pladser, hvor der udelukkende handledes med alt, hvad der kunde tænkes anvendt ved en Julekrybbe. Der laa en særegen Stemning over dette Marked, især naar Mørket faldt paa og Boderne oplystes af dinglende Petroleumslampers blafrende Lys. Bag en Snes Træboder, der kun var aabnet mod Forsiden, forsøgte Koner i tykke Kjoler at trodse den bayerske Højslettes bitre Kulde og Blæst. Foran Boderne samledes hele Dagen igennem Børn fra alle Byens Dele. Hænderne kunde med Nød og næppe holdes varme i de

Julekrybbe
fra Bayern

tyndslidte Handsker eller Vantler, Fødderne var for manges Vedkommende i Træsko, der langt fra var saa elegante som dem, Modeindustrien under denne Krig har gjort til attraaværdige Beklædningsgenstande ... men hvem ænsede det! Synet af de mange Jesusbørn, Jomfru Maria'er og Sankt Josef'er, et Hundredtal af Hellig tre Konger og Hyrder, af Lam og Faar, Okser og Æsler — ja, endogsaa Kameler! — i alle mulige Størrelser og Udførelser, fik Hjerterne til at banke og Kinderne til at gløde af Sindsbevægelse. Og saa de mange færdige Julekrybber! Selv om de fleste i Dag ikke vilde finde Naade for mit kritiske Øje, saa var de dog dengang noget af det skønneste, en Dreng kunde ønske at eje. Nogle lignede gamle, forfaldne Ridderborge, andre vakte Forestillinger om østerlandske Huse, igen andre lignede Grotter, men ikke een lignede den anden! Selv om man efter megen Vælgens og Vragen kun havde købt nogle større Flader skovduftende, dejligt grønt Mos og i Grunden beklagede, at det ikke lod sig gøre at tage en lille Broder eller Søster med hjem til ens eget Jesusbarn, saa havde man paa dette »Krippermarkt« alligevel faaet mere for sine faa Pfennig: Lysten til selv at lave en Krybbe, og tillige et Væld af Idéer til at begynde med.

Men der kom mere Vand paa Møllen, for saa vidt de fleste Sognekirker allerede paa Adventtidens første Søndag aabnede deres Krybbe. Hvilken Pragt og Herlighed udfoldedes her for vore beundrende og bedende Barneøjne! I Panoramaler, der ofte dækkede flere Kvadratmeter, og med Hjælp af udskaarne Figurer, hvoraf hver enkelt var et helt Kunstværk (i enkelte Kirker var de endog beklædt med kostbare Stoffer), fremstilledes her de forskellige Trin i Herrens Menneskevordelse. Vort Sogn var betroet Kapucinerpatres og havde den mest pragtfulde Krybbe, som tænkes kan. Den fandtes ude i »Krybbegangen«, som denne Gang blev kaldt hele Aaret igennem (den

forhandt Taarnindgangen med Sakristiet). Puffet og skubbet af mange andre, der mente, at de forreste alt for længe havde spærret Udsigten for dem, og at det nu var deres Tur til at presse Næsen mod de store Ruder, beundrede vi her den ene Søndag Mariæ Bebudelse, en anden Søndag Maria og Josef paa Vej til Betlehem, derpaa det triste Ophold i Jerusalem og saa videre. Hvor blev Bibelhistorien her levende for os! I mange Kirker, som for Eksempel i vor Sognekirke, holdtes Krybben endda aaben lige til Paaske, saaledes at Børnene en stor Del af Kirkeaaaret allerede før Messen kunde se, hvad Pateren vilde prædike om, eller efter Messen med vigtige Miner kontrollere, om han nu virkelig havde prædiket i Overensstemmelse med den Virkelighed, enhver jo kunde se i Krybben. Begivenhederne blev ivrigt kommenteret; — men Meningsudvekslingerne endte almindeligvis med, at saa smuk som i Aar havde der »Kripperpater« aldrig lavet Krybben.

Olaf V. Sørensen.

*

(Fortsættes næste Uge).

Alverdens Studenter i Rom

Intet Sted i Rom beviser Katolicismens universelle Karakter bedre end det *pavelige Universitet*, hvis 2300 Studenter kommer fra alle Verdenshjørner. Et typisk Studieaar som 1936 viser bedst hvorledes Studenternes Nationalitet fordeler sig:

Der var 847 Italienerne, U. S. A. kom ind som Nr. 2 med 257, Frankrig som Nr. 3 med 206, Tyskland som Nr. 4 med 168, Spanien som Nr. 5 med 161 og Storbritannien som Nr. 6 med 136. Intet af de øvrige repræsenterede Lande havde over 100 Studenter, saaledes havde Mexico 82, Irland 67, Polen 60 og Belgien 52 — Ogsaa de skandinaviske Lande var repræsenteret med i alt 6 Studenter. Iøvrigt er der i Fredstider næppe et Land, der ikke er repræsenteret her. Indien, Siam og Kina har deres Repræsentanter, Republikkerne i Syd- og Centralamerika deres, medens Armenien i nævnte Aar havde 21 Studenter ved Universitetet. Over 100 forskellige religiøse Ordenssamfund var repræsenteret blandt Studenterne, og deres forskellige Dragter og Hudfarve sætter sit Præg paa Gregorina, et Præg som intet andet Universitet i Verden kan konkurrere med.

U. E. O.

Pontificia Università Gregoriana

↑ Krypten, hvor den hellige Willibrord hviler

I Krigens store Dagbog figurerer kendte og ukendte Stednavne Side om Side — det er i og for sig en tragisk Maade at faa repe- teret sin geografiske Viden paa. Med ganske enkelte Undtagelser har samtlige Europas Stater været inddraget i den nuværende Kon- flikt, og blandt de Steder, hvor Kampe har staaet, er ogsaa Navnet *Luxembourg*. Staten Luxembourg spiller ikke længere nogen ver- denshistorisk Rolle, men de herlige, skønne Ardennerskove har Hi- storie bag sig, de har oplevet Keltene, Romere og Frankere, de har set skiftende Epokers Morgenrøde stige op over deres Kroner, og Indbyggerne i den lille Stat — »Europas Perle« — har faaet dybe Vunder gennem mange Krige. Den lille luxembourgske Grænseby *Echternach*, der før i Tiden var Maalet for Tusinder af Fremmede, er et af de Navne, Krigen har nævnt for os.

Godt og vel 1200 Aar er forløbet, siden den hellige *Willibrord* — Luxembourgs Skytshelgen — døde og stedtes til Hvile i det af ham selv grundlagte Benediktinerabbedi i *Echternach*. Ved en gammel Bro over Sauerfloden, en Biflod til Mosel, er *Echternach* forbundet med den lille By *Echternacherbrück* paa tysk Side; endnu indtil denne Krigs Udbrud stod den middelalderlige Bymur med sine fem tunge Taarne som et Vidne om svundne Aarhundredes Magt og Storhed.

Ecthe

Byen, hvor den h

↑ Mosaik af Sct. Willi-
brord (i Krypten over
Helgenens Grav)

← Gruppe af Deltagere i
»Springerprocessionen«
i Echternach

Tekst
og
Fotos:
ACADEMIA

→ Udsigt over Echternach

bach

ge Willibrord hviler

Echternachs egentlige Glansperiode oprandt umiddelbart efter Willibrords Tid, hvor Abbediet blev et af de viktigste i det vest-sydkarolingeres Kulturs vigtige Arnesteder. I de følgende Aarhundreder kappedes Echternach med de største Kulturcentre Trier, Prüm og Köln, og endnu i Dag vidner mange af de Kunstskatte, der opbevares rundt om i Europas Museer, om det Liv, der rører sig bag det gamle Klosters Mure.

*

Krypten, i hvilken den hellige Willibrord hviler, skrev sig fra Aar 988. Over den rejstes en statelig Krypt, opført i 1031 paa samme Sted, som den gamle Kirke nedbrændte i 1017. Basilikaens Indre præget af den rytmisk Vekslen mellem Søjler og Piller, som skaber hin Tids stolte Arkitekturer. I Aarhundrede-Løbet trængte Gotikken og Renæssancen ind i Basilikaens Hvælvinger, der i Slutningen af forrige Aarhundrede endog blev »smykket« med Malerier. I umiddelbart før denne Krigs Udbrud blev Basi-

▲ Sct. Willibrords Basilika i Echternach

likaen ved en gennemgribende Restauration ført tilbage til sin oprindelige Skikkelse, og Krypten med Helgenens Grav blev omdannet til en monumental Confessio, prydet med herlige Mosaikker og Glasmalerier.

*

I Echternach fejres — i Fredstider — hvert Aar Pinsetirsdag den berømte »Springerprocession«, der samler Tusinder af Pilegrimme, som danser over Sauerbroen til Kirken, idet de stadig tager tre Skridt frem og to tilbage. Oprindelsen til denne ejendommelige Skik er uvis, men man antager, at den er opstaaet som en Slags Mindefest for Sct. Veitsdansens Ophør, efter at denne Sygdom havde raset i denne Egn i 14. Aarhundrede.

✱

Kloster-Detektiven

af H. S.

(28)

»I den Slags Sager er intet uden Betydning. Men en Detektiv maa have Heldet med sig, for at det skal lykkes for ham, men det ser det absolut ikke ud til, at jeg har. Aah, for Resten jeg har noget, jeg vil vise Dem. Et Øjeblik, saa kommer jeg igen!« Han rejste sig og gik ind i sit Værelse.

Han søgte efter den Knap, som han havde fundet om Morgenens. Han stak Haanden i Lommen paa den Jakke, som han havde haft paa om Natten, og som han havde ombyttet med denne bedre, før han gik i Kirken. Og nu laa der en Seddel i Lommen ved Siden af Knappen. Det var et Blad fra en Lommebog, beskrevet med store utydelige Bogstaver. Jo grundigere han forsøgte at læse det skrevne, jo sværere var det ham at læse det. Hvad var nu dette? Hvorledes var Papiret kommet i hans Lomme? Han havde jo laaset Døren til sit Værelse, før han gik til Højmesen. Og Vinduet havde stadig Hænger paa. Hvornaar havde han faaet dette Papir i sin Lomme? Og hvem havde puttet det i? Disse Spørgsmaal beskæftigede ham saa meget, at han af den Grund glemte alt andet.

Ventetiden faldt imidlertid Pater Hubertus temmelig lang, og en Smule utaalmodig raabte han: »Br. Justus, hvor bliver De dog af?«

Da huskede Broderen paa, at han maatte tilbage. Han stak det lille Stykke Papir i sin Notesbog.

»Se, den Knap var det, jeg fandt!« sagde han og rakte den til Præsten.

»Det er jo bare en ganske almindelig Knap,« sagde P. Hubertus. »At den er blevet revet løs, kan jeg nok se, men ellers siger den mig ingenting. Hvor var det, De fandt den?«

»Den laa under det Vindue, som Tyven sprang ud af.«

»Det var et værdifuldt Fund. — Hvis De nu finder den Jakke, som

Knappen tilhører, saa har De ham jo. — Men — De hører jo slet ikke, hvad jeg siger!«

Broder Justus vaagnede op af sine dybe Tanker. »Saadan tænkte jeg ogsaa straks, da jeg fandt Knappen,« sagde han. »Men helt kan man nu ikke stole paa den Teori, for jeg har ofte oplevet, at Tyven har løbet rundt i en andens Tøj. Knappen har allerede mistet noget af sin Betydning i mine Øjne. Men jeg har fundet noget andet, som jeg regner for mere vigtigt. Desværre er min Tænke-maskine heroppe endnu alt for langsom til, at jeg kan komme nogen Vegne med dette nye Fund.«

»Det er paa Grund af det Slag, De har faaet i Hovedet,« sagde Præsten. »Saadan var det ogsaa med mig i den første Tid efter Overfaldet. De kan være glad for, at De ikke fik en alvorlig Hjerne-rystelse.«

»Ja, det tror jeg ogsaa. For Fremtiden vil jeg tænke med langt større Ærbødighed paa min Hjerneskak — — d. v. s., hvis jeg altsaa kan tænke igen!«

»Det skal nok blive i Orden igen,« trøstede Præsten. »Men først maa De vist have hvilet Dem ordentlig ud. Jeg har skubbet Andagten ud til Kl. 18½.«

Saa kan vi jo faa Tid til en grundig Lur. De skal se, bagefter er De nok helt Dem selv igen.« —

Efter en mere end 2 Timer lang Søvn følte Justus sig atter rask. Han begyndte nu at forsøge paa at lyde Brevet. I den øverste Linie stod kun de 2 Ord: »Tilgiv. Fejltagelse«. Den næste Linie voldte større Vanskelighed. De første Ord var til Dels skrevet oven paa hinanden, og dets løb de ind i Ordet »Tilgiv« ovenover. Underskrift saa det ikke ud til at være. Justus fik sin Lup frem og undersøgte med den, hvilke Streger, der laa øverst i det skrevne, og efter megen Møje

fandt han ud af, at der skulde staa: »Vogt Dem for Tim.«

Da han var kommet saa vidt, satte han sig ned i Liggestolen, tændte sin Pibe og prøvede at tænke efter. »Tilgiv. Fejltagelse. Vogt Dem for Tim.« Det maatte være skrevet i Mørke. Derfor var det vel ogsaa saa gruelige Krage-tæer. Om Tilgivelse kunde vel kun den bede, som med eller mod sin Vilje havde gjort ham Uret. Og det kunde ikke være Tilfældet med andre end med den Mand, der om Natten havde slaaget ham ned. Vedkommende havde altsaa taget fejl. Slaget skulde haft en anden Adresse. Det maatte have været tiltænkt Tyven. Her var altsaa Tale om to Partier. Det udenfor vilde altsaa have frataget Tyven Byttet. Og nu havde man taget Fejl af ham og Tyven, vel sagtens, fordi denne efter Sr. Xaverias Udsagn var paa Størrelse med ham selv. Naa, den Fyr, som havde tilføjet ham dette Slag i Hovedet maatte i alle Tilfælde have en Rest af honnet Tankegang tilbage, ellers havde han ikke fundet paa at undskylde sig.

(Fortsættes)

R. I. P.

Vor kære Broder, *fhv. Sognepræst ved Sakramentskirken,*

Frans Ronge,

er afgaaet ved Døden Søndag d. 26. November.

Hans Søskende.

Den kære afdøde anbefales til de troendes Forbøn.

R. I. P.

Vor elskede Hustru, Mor, Farmor, Datter og Søster

Tytte Schinkel,

f. Mariboe,

er stille sovet hen den 27. November 1944.

Knud Schinkel,
Oscar og Kirsten Schinkel,
Vibeke og Jørgen,
Hermine Mariboe
og Søskende.

Begravelsen finder Sted Lørdag den 2. December Kl. 10 fra Sct. Andreas Kirke, Ordrup.

PAULUSKREDSEN

Subskription 3 Kr. halvårlig

Den letteste Maade at faa en katolsk Bogsamling

Den kristne Roman

Som Indledning til en Anmeldelse af tre i dette Efteraar udkomne Romaner af katolske Forfattere skrev Dr. phil. Jens Kruuse i Jyllandsposten d. 19. November følgende tankevækkende Linier:

»Hvor er den kristne Litteratur henne, den kristne Roman? Ikke altsaa Bedemandsfortællinger om Folk, der er saa rare og saa gode, fordi de gaar i Kirke, ikke Oxfordnumre om at blive saa storartet, naar man bare sender Vorherre og sine Synder en venlig Tanke for Indgaaelsen af større Forretninger -- men den kristne Litteratur, der er saa brutal og lidenskabelig, saa dyb i sin Virkelighedserkendelse og saa kunstnerisk stærk, at den kan ryste til Bunds?

Er den der slet ikke?

Jo, denne kristne Litteratur findes. Plisnier, Mauriac, Daniel-Rops, Georges Bernanos — naa, ja men det er jo franske Navne. Ja, det er det, og endda Katolikkers. Vi har overladt Katolicismen den kristne Digtning. Siden Jakob

Knudsen har vi ikke her i Danmark haft en Digter at stille op imod dem. Johannes Jørgensen -- ja, han er ogsaa Katolik. (Og han kan ikke skrive Romaner). Men i Norden da? Sigrid Undset -- ogsaa Katolik.

Er det fordi Folk er blevet religiøse i Stedet for at være kristne? Fordi der ingen Vækstvilkår er i Folket for denne Digtning? Er det Georg Brandes' og Ekstrabladets Skyld. Naa, jo, -- al Respekt for disse to, nej det er vist ikke deres Skyld. Er det ganske simpelt, fordi danske Mennesker er »kirkefremmede«, som man siger? Er vi i den Maade et afkristnet Folk, at vi ikke i vor Kunst kan -- nej, det er umuligt. Disse Digttere, vi nævnte ovenfor, kommer jo fra Frankrig, ikke sandt, Frankrig, Ateismens, Materialismens, Positivismens, Usædelighedens, Frøspisernes, Skøgenes, Maupassants og Colettes Land! Skulde de være mindre afkristnet som Folk end vi herhjemme? Mens de ugudelige

Franskmænd slog Præsterne ihjel og plyndrede Klostrene og kvalte Nonnerne og guillotinerede Ærkebisperne under deres Revolution i 1780'erne og 90'erne, udkom herhjemme Balles og Bastholms Lærebøger i den kristelige Dogmatik og anden Herlighed. Hvor de Franskmænd er Hedningers Efterkommere, Voltaires, Anatole Frances og Comtes, er vi Børn af Martensen, Kierkegaard, Grundtvig og Birkedal.

Den gaar ikke, den Forklaring med at vi er for lidet kristne, ikke hvis vi sammenligner den franske Rigdom i kristen Litteratur med vor egen Afmagt.

Er kristen Digtning da et katolsk Speciale? Se, det var der noget, som kunde tyde paa -- vel at mærke, hvis man venligst vil tillade os at glemme Milton, Arrebo, Kingo, Brorson, Grundtvig, Dostojewski, Hardy, Paludan-Müller, -- aah, de vrimler frem, disse vældige, som taler om den lutherske Tros Rigdom: paa Digtning.

Den Forklaring duer heller ikke. Det er et nøgternt Faktum, at vi har overladt Katolicismen den

(Sluttes næste Side)

RAADHUSPLADSEN 14
KØBENHAVN V
EGEN FABRIK for HOSPITALSSENGE
og HOSPITALSMØBLER
TLF. 1616 . TELEGRAM-ADR.: OTPIPER

*Magasin
du Nord*

... den ny Tids Stormagasin

ALTERLYS
i alle Størrelser
og iøvrigt
Stearinlys og Vokslys
af enhver Art
ASP-HOLMBLAD
STEARINLYSFABRIKER
København

Liturgisk Kalender

Naar der er to Tal i Parenteserne, gælder det første Side tallet i den store Messebog, det andet Nummeret i Søndagsmessebogen.

Dcc.

3. S. 1. SØNDAG I ADVENT (violet) (2--1); 2. Bøn: Gudsmøder ([83]), 3. Bøn: For Kirken eller for Paven ([123, 122]); Præf. (521).

4. M. ST. FRANS XAVER (770 (hvid) —82; 2. Bøn (kun i st. Messer): Chrysologus, 3. Bøn: Feria (2).

5. Ti. † 3. Dag i St. Frans Xavers Oktav (770—82). 2. Bøn: Feria (2), 3. Bøn: St. Sabbas ([53]), 4. Bøn*).

6. O. St. Nicolaus (772); 2. Bøn: Oktaven (770), 3. Bøn: Feria (2), 4 Bøn*).

7. T. St. Ambrosius (775); 2. Bøn: Oktaven (770), 3. Bøn: Feria (2), 4. Bøn: Vigilie (775); sidste Ev.: Vigilien (1070).

8. F. JOMFRU MARIAS UPLETTEDE UNDFANGELSE (776—83); 2. Bøn: Feria (2); Præf. (522).

9. L. 2. Dag i Oktaven (776—83); 2. Bøn: St. Frans Xavers Oktav (770), 3. Bøn: Feria (2), 4. Bøn*).

10. S. 2. Søndag i Advent.

NB. Naar der ikke er angivet nogen Præfation, læses alm. Præf. (525).

*) Om Fred eller For Paven ([122]). — Bønnen om Fred findes i K. U. Nr. 30, 1943, samt i Søndagsmessebogen Side 550.

Katolsk + Ugeblad

„Katolsk Ugeblad for katolske Kristne“ sammensluttet med „Katolsk Ungdom“

Udgiver: „KATOLSK PRESSE“

Redaktion: H. D. T. KIÆRULFF

(ansvarhavende) og J. BERG

Nørrebrogade 27 C, København N

Mandag og Fredag Kl. 15-16, Tlf. Nora 61 66

Ekspedition og Kassererkontor:

o Sankt Ansgars Forlag, Bredgade 67,

København K. Tlf. Palæ 4777, Kl. 10-12

Post-Giro Nr. 57042

Announceftelling: Klosterstræde 23,

Tlf. Central 6245. Postgiro 3608

Abonnementspris 2,75 Kr. Kvartalet. Norge og

Sverige 14 Kr. om Aaret, øvrige Udland 18

Kr. om Aaret. Abonnementer tegnes paa

Bladets Ekspedition eller hvert Postkontor.

kristne Digtning. Mauriac og alle de andre er nemlig rigtige Digttere, rystende, store, dybe Digttere, Folk, som har skuet ned i Afgrunden, i et Helvede af Menneskelighed, og som ikke kan klare Frisag ved at fastslaa, at nu skal vi til at være saa rare mod hinanden og Broderfølelse og anden Hygge, eller hvilken Form Grønbechianisme og Idealisme tager i sine litterære Udløbere. Man har engang imellem hørt nogen ymte om et Par hjemlige Folk — Svenskeren Bo Giertz for Eksempel. Aah ja, ikke ringe, Dogmatik i fortællende Form, god og opbyggende og endda værdifuld at læse nu, absolut, ikke et ondt Ord om Bo Giertz. Makulatur om fem Aar.

Og ham, Læseren hele Tiden har villet have nævnt. Javist, han er en kristen Digter, men jo ikke Romanforfatter. Og selve Spændingen i hans Værk var mellem den gigantiske Menneskedyrkelse (det Store raabte han efter), som blev Elskov til Heroisme, og den pietistiske Moralisme, der sagde Nej til det. Kaj Munk skal ikke drøftes her og nu, men naar vi taler om kristen Digtning, skal hans Navn nævnes, ikke som et Svar, men som et Spørgsmaal.

Vi havde Jacob Knudsen og Harald Kidde, og vi har dem endnu. Men i Dag? Hvorfor?

Det umiddelbare Svar, naar man siger, hvorfor er der ingen stor kristen Digtning i Danmark i Dag, er naturligvis: »Fordi der da skal nogen til at skrive den Litteratur«. Vi kan ikke stampe den op af Jorden ved at bede om den. Eller man kan svare paa en anden negativ Maade, naar der spørges, hvorfor vi ingen kristen Litteratur har i Danmark i Dag. »Fordi vi ingen Litteratur har.« Men det er jo bare Udflugter altsammen, se bare til de franske Katolikker!

Vist har vi kristne Digttere. Jeg har Lyst at nævne to, Erik Bertelsen og Sune Andresen. I bedste Forstand folkelige og kristne Forfattere, men ikke forløst til i højeste Forstand folkelige og kristne Digttere. Provst Aastrups Salmer. Ja, og andre Forsøg og gode Viljer rundt om.

Ny liturgisk Serie

(Fortsat fra Side 755)

»Se, Herrens Navn kommer langvejsfra, og al Jorden er fuld af hans Herlighed« (Første Vespers Magnificat, Antifonen. Isaias 20, 27 og 6, 3).

»Paa hin Dag skal Bjergene dryppe af Sødme og Højene flyde med Mælk og Honning, alleluja« (Anden Vespers Antifon. Joel 3, 23).

»Se, Herren skal komme, og alle hans Hellige med ham, og paa hin Dag skal der være et stort Lys, alleluja« (Anden Vespers Antifon, Zacharias 15, 5 f).

»Alle I, som tørster, kom til Vandene; søg Herren, medens han kan findes, alleluja« (Anden Vespers Antifon, Isaias 55, 1 og 6).

»Fra Sion, hans Skønheds Ynde, skal Gud komme« (Salme 49, 2—3).

Hubert van Zeller O. S. B.

BREVE fra LÆSERNE

St. Aloysius' Slægt

I »Katolsk Ugeblad« for 19. November oplyser Pater Martindale, at der i København bor en enkelt Slægtning af St. Aloysius.

Nej, der bor i København og i det øvrige Danmark mange Slægtninge af St. Aloysius, som oven i Købet er meget nærmere i Slægt med den Hellige end den Herre, Pater Martindale omtaler.

St. Aloysius's Tipoldemoder var, som Stamtavlen i »Acta Sanctorum« udviser, Barbara af Brandenburg. Barbaras Søster var Dorothea, gift med Kong Christian I af Danmark, og fra hende nedstammer bl. a. hele det danske Kongehus, men ogsaa mange Privatpersoner. Carl Lindberg Nielsen, Arkivar.

**RICHARD SØRENSENS
BOGTRYKKERI**

GOTHERSGADE 39 TELEFON 668
FREDERICIA

„Bønnens Apostolat“

(fortsat fra Forsiden)

Men vi maa ikke glemme, at vi som syndige Mennesker skylder vor Frelser og da navnlig hans guddommelige Hjerte Sone og Oprejsning for saa mange Krænkelser, hvorved vi har saaret dette kærlige Hjerte. Derfor opofrer Medlemmerne af Bønnens Apostolat alt ogsaa som Sone.

Dette dobbelte Formaal, Bøn og Sone i Forening med Kristus, naar Bønnens Apostolat ved at lade sine Millioner af Medlemmer hver Dag bede en lille Opofrelsesbøn. Man kan næppe finde en mere enkel og dog virksom Form for apostolisk Bøn og samtidig for ægte Jesu Hjerte Andagt.

Paveord

Det var derfor en Selvfølge, at Paverne godkendte Tanken og søgte ved Afladsbevilligelse og andre Gunstbevisninger at fremme Udbredelsen af Bønnens Apostolat. Pius XI udtalte i 1927: Enhver Katolik burde tilhøre Bønnens Apostolat, og Ledelsens Opgave er ikke løst, saalænge der endnu findes troende, som ikke er vundet for det. Vor nuværende hellige Fader nævnte udtrykkeligt Bønnens Apostolat i sin store Rundskrivelse om Kirken som Kristi mystiske Legeme, »denne Forening, som er Gud saare velbehagelig, og som vi anbefaler af ganske Hjertes«.

Der kræves saa lidt

For at blive Medlem af Bønnens Apostolat, behøver man kun at gøre to Ting: 1) at man lader sig indskrive enten hos sin Sognepræst eller hos Redaktøren af »Jesu Hjertes Budbringer«, Rymsgade 26, Aarhus, og 2) at man hver Morgen opofrer sine Bønner, Arbejder og Lidelser til Jesu helligste Hjerte for alle hans Anliggender. Det kan man gøre ved hvilken som helst Bøn, f. Eks. ved at bede: »Alt i din Hensigt, Jesu højhellige Hjerte«. Vil man gøre mere, kan man daglig bede et Led af Rosenkransen i samme Hensigt.

Endelig er der en tredje Klasse af Medlemmer, som foruden den daglige Opofrelse modtager Sonekommunionen en Gang om Maaneden eller ogsaa hver Uge.

Den fælles Faders Anliggender

For stadig at give Bønnens Apostolat nye Impulser og holde Medlemmernes Interesse vedlige, bestemmes der for hver Maaned to særlige Formaal, som de 35 Millioner skal bede for i vedkommende Maaned, det ene et almindeligt Anliggende for hele Kirken, det andet for Missionerne. Disse Intentioner er godkendt og velsignet af den hellige Fader selv, en Kendsgerning, der maaske mere end noget andet fremhæver Sagens Betydning i Kirkens Øjne, og som burde tilskynde enhver Katolik

Eftertryk tilladt Berlingeren

En Magister Schelde Møller skrev 22. Nov. en Kronik i Berlingske Aften om Skeletfundene ved det gamle Bispesæde Gardar paa Grønland. Vi ønsker blot at citere et enkelt Afsnit:

»Efter at man i Domkirkens Nordkapel havde fjernet Jon Smyrills Skelet, gravede man lidt dybere ned og fandt da Gardar X og XI, en Mand og en Kvinde. Det virkede ret paafaldende at finde en Kvindegrav paa et Sted, der sædvanligvis har været forbeholdt de højere Gejstlige eller i hvert Fald de til Kirken knyttede Præster. »Maaske antyder denne Kvindegrav, Side om Side med Mandens, at Cølibatet ikke — endog officielt — har været overholdt paa disse øde Kyster; det er en Kendsger-

til at slutte sig til Bønnens Apostolat.

Bøn og Presse

P. Ramière, som klart indsaar Pressens Betydning ogsaa i denne Sags Tjeneste, startede i Januar 1861 et Maanedsskrift for Bønnens Apostolat med Titlen: »Jesu Hjertes Budbringer«. Ved hans Død i 1884 udkom »Budbringeren« allerede paa 14 forskellige Sprog, i 1936 fandtes der 72 selvstændige Udgaver af dette Organ for Bønnens Apostolat paa 44 forskellige Sprog¹⁾. Saaledes arbejder Bøn og Presse sammen paa at opfylde Jesu Hjertes inderligste Ønske: Adveniat regnum tuum! Til os komme dit Rige! Sch.

¹⁾ Den danske Udgave af »Jesu Hjertes Budbringer«, som i Januar 1945 gaar i sin 30. Aargang, udkommer i Aarhus, Rymsgade 26. Aarsabonnement for 12 Hæfter (med Porto) Kr. 4,25.

ning, at det samme har været Tilfældet i Island i det 12.—13. Aarhundrede«. Hvor og hvornaar har Cølibatet været overholdt?«

Det er dette sidste Spørgsmaal, vi gerne vil gøre Berlingerenes Kronikredaktør opmærksom paa. Det øvrige synes at svæve lidt usikkert. Hvis Cølibatet ikke var paabudt paa Grønland, kan Fundet ikke være paafaldende. Og hvem siger desuden, at der i Nordkapellet kun skulde være begravet Gejstlige? — Det kan udmærket være Skeletter af f. Eks. en læg Stormand og hans Hustru. Men Hovedsagen er Magisterens Spørgsmaal: »Hvor og hvornaar har Cølibatet været overholdt?« Svaret er: af utallige Mænd og Kvinder overalt i den katolske Kirke og til alle Tider.

Men hvem giver en tilfældig Ma-

**BERNH. HANSEN'S
BOGTRYKKERI**

Blaagaardsgade 36 B-C • Telefon Central 13.430 Privat: 836

Medlem af katolsk Menighed.

Læserunder til vore Hospitaler, Kirker, Skoler etc. . Bedste Referencer.

gister Lov til i Berlingeren at stille saa fornærmende et Spørgsmaal? Tillader Kronikredaktøren, at der f. Eks. spørges: »Hvor og hvornaar har Læger forsaget Narkotia?« eller »Hvor og hvornaar har Magistre haft almindelig Dannelse? Selvfølgelig ikke. Mon saa ikke et anset Dagblad vil skynde sig at give passende Undskyldning for at have overset, hvad der stod i Magisterens Artikel?

KATOLSKE BØGER

Engelske Bøger:

Izard: The Meaning of Lourdes. 174 S. Indb. Lærred ...	3.80
Clonmore: Pope Pius XI and World Peace. 303 S. Indb. ...	3.80
Teeling: Crisis for Christianity. 319 S. Indb. Lærred ...	3.80
Gorree: Memories of Charles Foucoald. 157 S. Indb. Lærred ...	3.80
Mathew: Catholicism in England 1935-1935. 286 S. Indb. ...	3.80
Graf: In Christs own Country. 296 S. Indb. ...	3.80

Tyske Bøger:

Pinsk: Die sakramentale Welt. 214 S. Indb.	8.20
Krebs: Was kein Auge gesehen. 188 S. Indb.	6.90
Jone: Katholische Moralthologie. 687 S. Indb.	16.20
Eisenhofer: Handbuch der katholischen Liturgik I-II. Indb.	66.00
Baur: Werde Licht, I-III. Indb.	28.15
Wolfgang Czernin: Ein Leib, ein Brot. 398 S. Indb.	7.55

(Denne meget læste Betragtning-bog er skrevet af Pater Rektor ved Vor Frue Kloster, Aasebakken).

Nyt Oplag paa Dansk:

Chesterton: Fader Brown, Kriminalhistorier. 292 S. ...	5.85
--	------

Sankt Ansgars Boghandel

Bredg. 67, Palæ 4777, Giro 81851

St. Ansgars Kirke

Sønd. 3. Dec. Kl. 8 Reciteret Messe med Fælleskommunion for Mariakongregationerne.

Sakramentskirken

Fred. 1. Dec. Sakramentet udstilles Kl. 15,30. Andagt med sakramental Velsignelse allerede Kl. 18.

Rekviemsmessen for

Pastor Ronge

Torsdag d. 7. Dec. Kl. 8 synges i Sakramentskirken en højtidelig Rekviemsmesse for afdøde Sognepræst Fr. Ronge.

Jesu Hjerter Kirke

Sønd. 3. Dec. Kl. 8,30 reciteret Messe. Tirsd. 5. Dec. Kl. 16,30 Immaculatakongr.

St. Andreas Kirke

Sønd. 3. Dec. Kl. 10 Levitmesse, Kl. 17 Festandagt.

St. Mariæ Kirke

Fredag 1. December Kl. 13,30—17,30 Tilbedelse. Eukaristisk Forening. Kl. 17,30 Andagt. Tirsdag 5. December: Kl. 9 Roratehøjmesse.

St. Franciskus' 3. Orden

Møde i St. Elisabeths Hospitals Kapel Søndag d. 3. December Kl. 15 (Profes).

St. Dominikus' 3. Orden

Sønd. 17. Dec. (ikke 10. Dec.) Kl. 8 Fælleskommunion i Sakramentskirken. Derefter Møde til Kl. 9,45. En ny lille Bog med Messens faste Dele efter dominikansk Ritus ventes at foreligge færdig til den Dag.

Juleindsamling

Med Vikariatets Tilladelse agter undertegnede, ligesom de foregaaende Aar, i Anledning af Julen at foranstalte en Indsamling til Fordel for de fattige i Sct. Ansgars, Sakramentsognet og Sct. Antoni Sogn. — Det er vort Haab, at enhver efter Evne vil yde sin Skærv hertil. De, som ønsker at komme i Betragtning, maa inden 14. December personlig henvende sig hos een af undertegnede: Pastor Geertz Hansen, Bredgade 64, Pastor Cay Benzon, Nørrebrogade 27 C, (Postkon-

KALENDEREN 1945

er udkommet og faas hos de katolske Boghandlere samt ved Kirkerne

Pris 50 Øre

(+ Porto, hvis den ønskes tilsendt)

Ansgariusforeningens Forlag

to 46638, (Sakramentskirken), Pastor Magnussen, Fr.sundsvej 225, Sct. Antoni Kirke, Pastor Stäubli, Knud Lavardsvej 6, Lyngby.

Fru A. Osterhammel, Frederiksborggade 54, 3. Fru H. Günther, Bangertsgade 11.

Vincentforeningen f. Herrer

afholder Generalforsamling Søndag d. 10. December efter Højmessen i St. Mariæ Kirke paa Jens Jessensvej.

Katolsk Ungdomsværn

afholder ordinær Generalforsamling Søndag den 3. December 1944 efter Højmessen i Stenosgade 4 B.

Nicolaus Stenos Gilde

Paa Stenos Dødsdag, Onsdag 6. Dec. læses, for at opnaa hans Helgenkaaring, den hellige Messe i Jesu Hjerter Kirke, Kbhvn., Kl. 7.

Julekoncert i Roskilde

I St. Laurentii Kirke, Roskilde, holdes den aarlige Julekoncert til Fordel for fattige Børns Jul Søndag den 10. Dec. Kl. 14,30. De medvirkende er: St. Laurentii Kirkes Kor, Kerckhoffs Koret (75 Sangere), Operasanger Erik Rehermann og Organist A. Kerckhoffs.

Sygeplejerske-Forbundet

Messe i St. Ansgar Kirke Tirsdag den 5. December Kl. 7 i Pavens Intention.

Sætternissen paa Spil

I Artiklen »Sagnet, hvor Solen skinner først i Danmark« (paa Midtersiderne i sidste Uge) har Sætternissen drevet sit Spil i en af Billedunderskrifterne. »Søstrene af det katolske Blod« skal selvfølgelig

Katolske Begravelser

Benzon

aut. katolsk Bedemand
Alle Aftaler kan træffes i Hjemmet
CENTRAL 1868

Undervisning i KLAVER og ORGEL

KURT S. THOMSEN

Kantor og Organist ved Sankt Ansgars Kirke
Rødstensvej 25, Hellerup · Telefon Gentofte 64

—saaledes som det fremgaar flere Gange af Billedsidernes Tekst — være »Søstrene af det kostbare Blod« eller bedre »Søstrene af det dyrebara Blod« — Congregatio Sororum Pretosi Sanguinis. Vi beklager.

K. U. K. København.

Søndag d. 3. December. Travetur i Gribskov. Start fra Stenogade Kl. 8, efter Messen Kl. 7½. Billet Hillerød-retur. Medbring Madpakke og Vandresangbog.

K. U. K. Amager.

Lørdag d. 2. December Kl. 20 pr.

Der bliver holdt Foredrag om »Seksualproblemer i katolsk Belysning« af Dr. Gade for de unge Piger og Dr. Wanscher for de unge Mænd. Vi opfordrer indtrængende vore Medlemmer til at møde op til dette interessante og meget aktuelle Foredrag. De 2 Min. Helga Carlsen og Poul Rønne. Det praktiske Arrangement: Gruppe III.

K. U. K. Frederiksberg.

Alle Møder er aflyst indtil videre. Sønd. 19. December stor Udflugt til Frederiksberg Slot ved Hillerød. Program i næste Uge. Amager K. U. K. er inviteret med. Julefesten afholdes d. 7. Januar.

St. Bendts Trop og Flok

indbyder herved alle Sct. Mariæ Sogns Medlemmer og andre interesserede — Voksne som Børn — til »Aabent Hus« Søndag d. 10. December d. A. i Sognets og Spejdernes Lokaler, Jens Jessensvej 7.

Kl. 13 aabnes Indgangen. Udstilling af Spejdernes og Ulvenes Arbejder. Stor Tombola med mange Gevinster. Kl. 14 Filmsforestilling. Kl. 15 fælles Kaffebord (1 Kr.) og herunder forskellig Underholdning af Spejdere og Ulve, Lejrbaalsspil, Films samt Tale af Divisionschefen for HKD, Henning Valeur Fausbøll. Gratis Adgang.

NYKØBING F

<p>Johannes Madsen Elektr. Installatør Nykøbing F. Installationer St Kirkestræde, Tlf. 684 Leverandør til katolsk Menighed</p>	<p>J. Lütken Frigast & Co. A-S Træløst, Kul & Koks Lev. til de katolske Institutioner</p>	<p>A-S Lolland-Falsters Kulkompagni KUL.KOKES.CINDERS Nykøbing F. Tlf. 626, 945 Leverandør til kat. Institutioner</p>	
<p>Mackeprang's Boghandel A-S PAPIRLAGER EN GROS Nykøbing-Falster Telefon 38 og 769</p>	<p>J. N. Jensen Murermester Bispegade 20 . Telefon 984 x Udfører Arbejdet ved den katolske Skole og Kirke</p>	<p>W. Hardeweg Slagtermester . Paaløgsf. Østre Allé 54, Tlf. 1082 Lev. til de kat. Institutioner</p>	
<p>C. W. Kronmann GRUNDLAGT 1852 Jern og Staal . Rør og Fittings . Pumper . Centralvarme . Sanitet . Ilt og Gæs . Autogensejler . Værker . Bolte og Møtriker . Tekn. Artikler NYKØBING F. TELEFON 203</p>		<p>A-S NYKØBING F. BRYGHUS Lager . Pilsner . Export Beer Lyst Hvidtøl . Mørkt Hvidtøl . Mineralvande</p>	
<p>ROSKILDE</p>		<p>H. V. Nordsteen Blikkenslagermester Algade 34, Telefon 923 Leverandør til kat. Menighed</p>	
<p>F. Christiansen Maskinfabrik Sct. Olsgade 15, Telf. 87 Lev. til kath. Præstegård & Hospital</p>	<p>Dom-Apotheket ROSKILDE Forbindsstoffer Sygepleartikler J. AUGSBURG</p>	<p>H. Weber Tømrermester Maskinsnedkeri</p>	
<p>Fiskehallen Algade 32 . Tlf. 239 Prima Fisk Lev. til Sct. Maria Hospital</p>	<p>ROSKILDE MEJERI BORGERDIGET, TELF. 349</p>		<p>Ejegod Jørgensen Slagtermester Kød . Flæsk . Paalæg Sct. Olsgade 13 . Telf 157 Leverandør</p>
<p>Mønsterbageriet Bageri og Konditori Morgenbrød bringes Leverandør til katolsk Menighed Sct. Olsgade . Tlf. 859 - 1365</p>	<p>C. J. Schledermand & Sønner JERNBETON Entrepenører . Murermestre Allehelgensgade 18, Tlf. 122 Murermester ved Sct. Maria Hosp.</p>		

<p>FREDERICIA</p> <p>H. Olsen Holmelund A/S <i>Golthersgade 44 . Tlf. 169 . 170</i> Kul, Koks, Cinders, Briketter, Brænde Prima Kvaliteter <i>Prompte og reel Betjening</i></p>	<p>HELSINGØR</p> <p>Kaas & Sørensen <i>Indehaver: G. E. OLSEN - HELSINGØR</i> Telefoner: 39 - 1139 - 575 Kul, Koks, Brænde og Briketter</p>	
<p>KOLDING</p>		<p>Berring & Larsen A/s KUL-IMPORT . KOLDING Tlf. 1850 (3 Lin.) . Leverandør</p>
<p>H. Nielsen & Søn Malermestre <i>Telefon 439</i> Udført Arbejdet ved den ny Klinik</p>	<p>H. Overbeck <i>Aut. Installatør</i> Jernbanegade . Telefon 952 <i>Lev. til Sct. Hedvigs Klinik</i></p>	<p>Kolding Andelsmejeri <i>Telefon 153</i> leverer altid fineste Mejeriprodukter Tilkendt Guldmedaille ved Lands- Mejeriudstillingen i Københ. <i>Lev. til Sct. Hedvigs Klinik</i></p>
<p>Arne B. Thygesen <i>Læssøgade 47</i> Kolding Telefon 1249</p>	<p>O. Andreasen & Th. P. Nielsen <i>Murermestre</i> »Solvang«, Sønder Vang, Dreyersvej 7 Telefon 1923, 1924</p>	<p>M. Lauridsen <i>Bade- & W. C. Anlæg, Blikkenslager</i> Rendebanen 8, Telefon 1287 <i>Leverandør til katolsk Menighed</i></p>
<p>V. FALTHE Alt i Kolonial, Vin, Dalkaffesøer, Tobakker & Cigarer Hjørne af Hollændervej og Kongebrogade Telefon 698</p>	<p>J. Bondesens Eff. <i>C. V. Hennebjørre</i> Tømrermester og Entreprenør Kolding . Tlf. 898 (2 Lin.)</p>	<p>Slagteriudsalget <i>Haderslevvej 7 . Tlf. 1951 . 1952</i> 1. Kl. Okse-, Kalve- og Svinekad . Konserver Leverandør til St. Hedvig Klinik</p>
<p>ESBJERG</p>		
<p>Bang Knudsen A/S Isenkram . Glas . Porcellæn Esbjerg . Telf. 2828 . 4 Lin.</p>	<p>Viggo Christensen <i>Urmager, Optiker, Guldmed</i> Kongensgade 64, Telefon 829 <i>Lev. til Sct. Joseph Hospital</i></p>	<p><i>MØBLER for alle Hjem</i> købes bedst og billigst i Bechs Møbelforretning Telefon 735. Raadhushuspladsen 16 Leverandør til de katolske Institutioner</p>
<p>Esbjerg Andelsmejeri <i>Fineste Mejeriprodukter</i> Skolegade 39, Tlf. 144 Esbjerg</p>	<p>Vestjydsk Rør- & Sanitetslager A/s Tlf. 1313 Esbjerg Tlf. 1919</p>	<p>Eske Petersen Blikkenslager-, Vand- og Gasmester W.C. Centralvarme . Sanitet Finlandsgade 62, Tlf. 1765</p>
<p>Kontantforretningen <i>M. R. Jørgensen</i> Kongensgade 25-27 Alt i Sengeudstyr og Manufaktur Lev. til St. Josephs Hospital</p>	<p>Engers Hansen Bog- & Papirhandel Kongensgade 65 . Telefon 62</p>	<p>E. Boysens Fiskehandel <i>Altid friske Varer</i> Telefon 2247 <i>Leverandør til Sct. Josephs Hospital</i></p>
<p>Jespersens Boghandel Stort Udvalg i Krucifiks og Vievandskar Katolsk Litteratur All i katolske Bøger Kongensgade 78 . Tlf. 1920</p>	<p>Bagermester N. Rise Esbjerg . Telefon 116 <i>Leverandør til de katolske Institutioner</i></p>	<p>N. A. Frederiksen Nørregade 65 . Telefon 576 KOLONIAL . MEL Leverandør til St. Josefs Hospital</p>
<p><i>Køb hos vore Annoncører</i></p>		

Katolsk

Ugeblad

10. December 1944
92. Aarg.
Nr. 50

Englands ældste
katolske Kirke

Julekrybbe-Minder

Evangeliet
og Thomismen

Henri Ghéon død

Roman om
det overnaturlige Liv

Spiritualistisk

For en halv Snes Aar siden udsendte Alexis Carrel sin epokegørende Bog: »*Mennesket, det ukendte*«. Den var en Desavouering af den siden Descartes indenfor Lægekunsten raadende Materialisme. Denne franske Filosof — J. Maritain kalder ham »vor kære Fjende« — spaltede Mennesket op i to Enheder, een aandelig og een ren og skær materiel. Dette Brud med Skolastikken betød en Emancipation paa Medicinens som paa saa mange andre positive Videnskabers Omraade. Den gav for en stor Del Stødet til Laboratoriearbejde og klinisk Undersøgelse. De metafysiske Brilller blev erstattede med Mikroskop og Stetoskop. De syge kom paa Anatomikammer og Operationsbord. Man gik i Lag med at gennemskære og gennemlyse det Bundt af Knogler, Nerver og Sener, som Mennesket viste sig at være sammensat af. Enhver Sygdom blev ført tilbage til en Læsion eller Infektion. Der blev indledt en Mikrobejagt i stor Stil, og man kom paa Spor af de endokrine Kirtler. Der blev rejst Kæmpfabrikker til Fremstilling af Serum og andre Præparater i lange Baner. De gamle Helligaandshuse (paa Fransk Hôtels-Dieu) med deres bredvindede barmhjertige Søstre maatte vige Pladsen for moderne steriliserede Sygehuse med en Stab

Lægekunst

af videnskabelige Overlæger og uddannede Sygeplejersker i det hvideste Hvidt.

Saa viste denne Carrel sig i Døren til sit eget amerikanske Laboratorium og erklærede, at vi med hele denne Specialisering var galt afmarcherede, og at man ved at stirre paa Kirtler og Celler havde overset selve Mennesket, der var noget andet og mere end alle dets Bestanddele.

Det ser ud til, at Carrel har dannet Skole. Schweitzeren Paul Tournier er en af hans Disciple. I sin Bog »*Sygdom og Livsproblemer*« har han et Kapitel om »Vejen til en syntetisk Lægekunst«. Det er et afgjort Forsøg paa at sammenføje, hvad Descartes i sin Tid skilte ad. Ikke saadan at forstaa, at han vil give Afkald paa Frugterne af de specialiserede Videnskaber (Medicin, Kirurgi, Kemi, Fysik, Teknik). Men Tournier hævder, at ogsaa de psykiske og aandelige Faktorer hører hjemme paa Lægekunstens Omraade, og at den Læge, der f. Eks. ikke vilde regne med noget saa aandeligt som Patientens Opsætsighed mod Guds Plan, nægter at tage Hensyn til alle Fakta, og at hans Diagnose derfor maa betegnes som mangelfuld. For Tournier

er der nemlig en intim Forbindelse mellem Legeme og Sjæl og et ikke mindre intimt Forhold mellem Menneskeanden og Gud. Hvor Mennesket i Ulydighed unddrager sig Skaberens Vilje, har det gerne Reperkussioner i den menneskelige Psyke, ja, helt nede i den fysiske Organisme. Dermed er den gamle Descartes vendt med Bunden i Vejret.

Tournier fremfører sit Syn paa en levende Maner og illustrerer sin Bog med utallige Eksempler ud af sin egen Lægepraksis. Man keder sig ikke i hans Selskab og bliver klog paa mangt og meget. Dog lider Fremstillingen af en alvorlig Skavank, der gør, at man paa Trods af Forf.s glødende Overbevisning i stigende Grad bliver betænkelig under Læsningen, for tilsidst halvvejs skeptisk at lægge Bogen fra sig. Det skyldes T.'s specielle religiøse Indstilling. I denne Bog, som tilsyneladende er blevet til under hans første hvidglødende Oxford-Periode, er han Oxford om en Hals. Enhver Sygdom, der ikke straks lader sig afhjælpe ved de gængse Præparater eller Piller, bliver ufejlbarligt udryddet ved Universalkuren: den saakaldte »stille Time« og det derpaa følgende »Oxford-Skriftemaal«. Det er mere, end almindelige Kristne kan gaa med til. Og det svækker i høj Grad, hvad Bogen skulde bevise. S. W.

Munkemel

FYENS DISCONTO KASSE
(BANK-AKTIESELSKAB)
ODENSE
DANMARKS ÆLDSTE PRIVATE BANK

KØBENHAVNS BRÆNDELS KOMPAGNI
KUL KØK KOKS
NØRREGADE 15 TELF. 9270

H. HINSCH - Brændselsforretning
VESTER 601 (Forh. N. P. NIELSEN) VESTER 601
VODROFF TVÆRGADE 4
KUL - KOKS - BRÆNDE

G. Garth-Grüner
Landsretssagfører
Frederiksholms Kanal 6, Kbhvn.
Tlf. 12,166 og 12,161

Familie-, Færdelses- og kombineret Grundejerforsikring
Forsikrings Compagniet
for Kongeriget Danmark A/s
Telf. 10.093 Amallegade 31 . København K Giro 2107

Stat Frank Andersens Fond
Giro Konto 1087

Jos. Fischlein
Muremester
Limfjordvej 43
Tlf. Godthaab 8410
Udfører Arbejdet ved Sct. Michaels Gaard

Molins flydende Hjemmefarver
til Gardiner, Garderobe, Strømper m. m.
Bonalin-Kompagniet A/S, København F
Tomme Flasker godtgøres af de Handlende

Fr. Bührmann & Sønner
Pensel- og Børstefabrik
Gormsgade 8-10-12 . København L
Tlf. Taga 573 . 574

Anton Siegler
Malermester
Klingsgade 17 Vester 4753

Torp & Co.
BLIKKENSLAGERMESTER
Aut. Gas-, Vand- og Sanitetsmester
Amagerbrogade 154
Tlf. Amg. 173 Privat: Amg. 8122

Plytteleforretningen „FREDERIKSHOLM“
v. Andersen og Poulsen
Flytning, Opbevaring og Forsendelse
besørges med Garanti overalt i Landet
Sjælør Boulevard 21
Telefon Valby 3333 . Godthaab 3653 x

VEJLE

Vejle Trælast & Kulkompagni
Havnegade 22 . Telf. 68 og 69
Lev. til de kat. Institutioner

LEDIG

C. V. BERG Blikkenslagermester
Autoriseret Gas- og Vandmester
Langelinie 53 . Telefon 2751
Lev. til de katolske Institutioner

Carl Petersen
Slagtermester
1. Kl. Varer - Pølsefabrik
Nørregade 2 . Tlf. 17 21
Leverandør til St. Maria Hospital

A/s Vejle Mælkekompani
Fineste Mejeriprodukter
Vejle . Telefon 335
Leverandør til St. Maria Hospital

VEJLE NY
Mineralvandsfabrik
P. C. NIELSEN
Vissingsgade 8, Telefon 121, 205
Leverandør til St. Maria Hospital

Holberg-Medaillen

I Aar holder Johannes Jørgensen 60 Aars Forfatterjubilæum, der markeres med Udsendelse af et stort Bind udvalgte Digte fra alle de mange Aar. Den for ti Aar siden af Dansk Forfatterforening indstiftede Holberg-Medaille er i samme Anledning blevet tildelt den gamle Digter. Saa sandt som det ikke er Udmærkelsestegnet, der giver Modtagerne højere Værd, men Modtagernes Værd, der gør et Udmærkelsestegn mere eller mindre værdifuldt, saa er Holberg-Medaillen i Aar blevet et Hæderstegn, der virkelig betyder noget.

Henri Ghéon død

Der kommer Meddelelse om Henri Ghéons Død. Ghéon, der var født i 1875, uddannedes som Læge, men begyndte ogsaa allerede som ganske ung et Forfatterskab, der efter første Verdenskrig helt lagde Beslag paa ham. Krigsaaarenes Oplevelser gav Stødet til hans Konversion (i 1915), og fra nu af blev han fransk Litteraturs store, populære Helgenkilder. I nogle Smaa-bøger om Sognepræsten fra Ars, lille Søster Therese og Don Bosco lykkedes det ham at give levende Indtryk af disse Helgenkikkelser, frie for Støvet over saa megen from Litteratur, men især var det katolsk Teater, lige fra den primitiveste Skolescene til det professionelle Teater, for hvilket han skrev et Væld af Smaastykker. Bedst lykkedes »Skuespilleren« (der er oversat til Dansk) og et lille Festspil til Ære for Thomas Aquin. Blandt hans Arbejder maa ogsaa nævnes en smuk Bog om Mozart.

Sognebladets Januar-Nr.

»Katolsk Sogneblad«s Nummer for Januar vil blive søgt udsendt til Sognepræsterne inden Jul. For at dette kan naas, bedes de Herrer Sognepræster indsende Teksten til Sogdenes Særside, saa den er Redaktionen i Hænde *Tirsdag d. 12. December.*

Kristus, Evangeliet og Thomismen

Af Peter Schindler

Anden Artikel

Hr. Redaktør!

De vil mene, at *Hadet* til Thomismen er mindre udbredt end *Afvisningen* af Thomismen; ser vi hen til Anmeldelserne af *Hans Bangs* og *Pater Wolfisbergs* Bøger, har De Ret. Og det er glædeligt, for Had kan ikke motiveres og følgelig ikke drøftes, men det kan en Afvisning dog.

Man afviser fra protestantisk Side Thomismen, ikke blot fordi den er katolsk, klassisk-katolsk, men fordi den er Filosofi. Man afskyer Filosofi, som i sin Tid Luther afskyede Filosofi, men man gør det ikke negativt, man har et Alternativ: *Evangeliet* — omend man ikke definerer dette Begreb klart: Naar vi har *Evangeliet*, hvad skal vi saa med Filosofi? Man vil end ikke taale Filosofi *sammen med Evangeliet*: »Ordet« *alene* (hvad man saa end vil forstaa ved »Ordet«) — det *nøgne* *Evangelium*! Det er der Frelse i, men Filosofi frelser ingen!

Kan vi ikke svare: at foruden Frelse er der jo ogsaa alt det andet? Selvfølgelig kommer vi ikke med Filosofi, naar det gælder at bjærge en Mand, der er saaret til Døden af en Bombe, over i Guds Rige; men hele Livet er ikke Katastrofe, der er ogsaa Tider og Aar til rolig Tænkning, og hær kommer vi med Filosofi. Ikke med Filosofi *alene*, men med Filosofi som Forberedelse til *Evangeliet*.

Man vil svare, at *Evangeliet* skal komme *først* og være *alene*, for det er det *primære*.

Det benægter vi — før *Evangeliet*, forud for *Evangeliet*, er der gaaet Oplæring i Læsekunsten og i saa megen Tænkekunst,

at man formaar at tænke i *Analogier* — ellers kunde man jo f. Ex. ikke vide, at en Lignelse ikke skal tages bogstaveligt, men billedligt, og man kunde ikke skille underordnede Træk i den ud fra dens Morale.

Jamen, det er da ikke Filosofi, det er jo bare sund Fornuft! Vi svarer: Thomisme er ikke andet end sund Fornuft og en Række logiske Konklusioner af den — hvilket man kun kan overbevise sig om ved Selvsyn.

Man indvender, at Filosofi er noget højtflyvende noget, mens *Evangeliet* er jævnt og enfoldigt — det forudsætter ingen Filosofi.

Det gør det nu, og det forudsætter endda *aristotelisk* Filosofi og forkaster *Platons*. Saa snart det ophører med at give blot historiske Anekdoter, men trænger om bag Personer og Ting, som ses, bliver det filosofisk. Det er saare jævnt og enfoldigt angaaende Bebudelse og Fødsel, men naar det følger Herren om *før* hans Jordeliv, bliver Fiskeren Johannes Filosof og taler til Folk, hvis hele Mentalitet, hvis ganske Psyke var gennemvævet med Forestillinger om »Logos« (Ordet), »*Demiurgen*« (den, ved hvem alt er skabt) og »*Theofani*« (Guddommens Aabenbaring)... som læses kan i de første Vers hos St. Johannes.

Og naar Herren og Apostlene taler om »Himmel og Jord«, om den synlige Verden, er de *Pythagoræere*, i en Grad at man kan forstaa den Forskrækkelse, der opstod, da det *kopernikanske* Verdensbillede stak Hovedet frem — det gik lettere, da det *Bohr-Einsteinske* viste sig i vore Dage.

Og naar Paulus (der ikke delte Protestanternes Uvilje mod at

»tale Filosofi til Grækerne«, taler om Hedningernes naturlige Gudserkendelse, den logiske Analogis Slutning fra Skabningen til Skaberen, ja endog en Slutning, ej blot til hans simple Existens, men til nogle af hans Egenskaber og et Omrids af hans Vilje, saa var dette ikke noget, Paulus haabede maatte ske — det var realiseret af *Aristoteles*. Altsammen Filosofi! Men den Filosofi, som hedder vaagne Sanser, sund Fornuft og Logik. En Filosofi, der, som en indre Drift, driver Mennesket til at drage Følger af det erkendte, lige til han standser ved *det Absolutte*. Endda en Filosofi bag Evangeliet, som hælder mere til *Aristoteles* end til *Platon*, al den Stund Evangeliet stadig taler om Blomst og Fugl og Mennesker som Realiteter *an sich*, og ikke som *Idéer für mich*. En Filosofi, som Mesteren og hans Apostle ikke har behov, men som deres Tilhørere: Menneskene, har behov. Den totale Afvisning af Filosofi er ikke rationel, men en sekterisk Fanatisme.

Det er altid pinligt at skulle pille noget fromt hos et Medmenneske op, selv om det er fromt Nonsens, men det fromme redder nu ikke Nonsens fra at være meningsløst og gør det ikke til *Common Sense*. Saaledes kvier jeg mig ved at være skrap, naar min opbyggelige Modpart siger: Hvad angaar *Platon* og *Aristoteles* mig, jeg holder mig til Jesus — han er Vejen og *Sandheden* og Livet, og anden Filosofi har jeg ikke behov. *Sandheden* er ikke en Filosofi, men en *Person*!

Men jeg maa altsaa til det. Det, at $2 + 2 = 4$, er dog ogsaa *Sandhed*, men kan næppe kaldes en *Person*, vel? At det er »Menneskeværk« og dærfør »skrøbeligt«, lader sig næppe bestride — men det er alligevel *sandt*. Hær har Modparten vovet sig saa langt ind i Filosofi, at han kun kan reddes sig ud ved Hjælp af ... Filosofi. Og saa vil jeg hævde, at selve den menneskevordne Guds Søn var Filosof, endda naar han talte allermest jævnt og letfatteligt — at han

benyttede sig af hin *Analogi-Slutning*, selv Beundrere af *Thomas* blandt protestantiske Tænkere forkaster og (belært af *Karl Barth*) er meget vrede paa — ja, at Kristus var (om jeg maa udtrykke mig paradoxalt) *Thomist* før *Thomas*!

Naar han opfordrer os til at »se til Liljerne paa Marken« og »se til Himlens Fugle«, saa gaar han ud fra, at Liljer og Fugle er *reale* og ikke, hvad Filosoferne kalder *ideale* (blotte *Idéer*); ellers kunde han jo ikke lede os til: fra jordiske *Realiteter* at slutte til himmelske — endda ved en dulgt *Syllogisme*: Gud klæder Liljen og nærer Fuglen (jeg er mere værd end Lilje og Fugl) ergo: Gud vil sørge endnu bedre for mig, end for Lilje og Fugl!

Naar den Herre Jesus vil gøre os det ubegribeligste, ufatteligste af alt: den usynlige Gud, som han er ene om at have set, klar — Gud, som ikke kan omfattes af den skabte Tanke, og hvis Dybd kun Guds Ligemand kan lodde, og hvis Væsen ikke kan træffes paa et Haar af Menneskeord — saa gør han os ikke Gud begribelig ved noget saa ufilosofisk som en Antropomorfisme, men benytter noget saa filosofisk som den af *Barthianerne* forkætrede *Analogi*: Gud er en Fader. Saa kan vi selv analysere, hvad der ligger i den jordiske Realitet »en Fader« og dærfra, ved at transponere en saadans Væsen, Egenskaber og Indstilling op i det absolutte, slutte os til, hvordan Gud er, og hvordan han er sindet overfor os. Vi faar dærfør ikke et *dækkende* Begreb af Gud, men et *tilstrækkeligt*. En saadan Tankeproces, som Kristus hær leder os ind i, er rent *thomistisk* og *anti-Kantiansk*; den bevæger sig ad den Vej, *Aristoteles* har banet, og fornægter *Platons* taagede Stier, som fører til *Luther* og til *Kant*, hvis man vander dem til Ende.

Det lyder saare fromt at sige: Jeg holder mig til Evangeliet, jeg vil ikke vide af anden *Sandhed* end Jesus — men det er fromt at tage Evangeliets og Jesu For-

udsætninger med, ligesom al drage alle Konsekvenser i sit Liv og i sin Tænkning af Evangeliets og Jesu Ord.

Hvor ofte ser vi ikke Mennesketanken brugt til at tænke sig *bort fra* Gud. Burde man mon saa juble over: ikke at være med, hvor Mennesketanken tænker sig *hen til* Gud? Et gammelt Ord siger, at »den Snor, som lægges af Strænge tre« nok skal holde; hvorfor da lægge den Snor, som binder os til de evige Virkeligheder, kun af to Strænge: Viljens og Følelsens? Er den tredje: Tankens, bristet, holder Snoren ikke!

Thomisme er ikke andet end at flette Tankens stærke Sene ind i vor Psykes Forbindelse med Gud, der jo netop har skabt Tanken til sin Erkendelse, som han har skabt Viljen til at elske ham og Følelsen til at nyde ham. Kun saaledes bliver Gud »alt i alle«.

*

Endnu en kort Bemærkning til de unge Dyrkere af *Thomas*: Gid I, naar *Thomas* har ført Jer hen til Gud, vilde ofre lige saa megen Tid, Energi og Blæk paa Evangeliet som paa Vejen til Evangeliet, ellers har I ladet Jer fange ved Oplevelserne undervejs til det forjættede Land — og de er brogede og spændende — men saa bliver Jeres Grav paa Nebo Bjærg med Udsigt til Landet, og ikke i det Kanaan, der er Jer beredt, og hvor Frelsen findes. Det Land er ikke mindre spændende!

Aalborg, Okt. 1944.

Peter Schindler.

»I Folkeslag, lyt til mig, I Folkefærd, laan mig Øre! Thi Lov gaar ud fra mig, min Ret som Folkeslags Lys; min Retfærd nærmer sig hastigt, min Frelse oprinder, mine Arme bringer Folkeslag Ret; fjerne Strande bier paa mig og længes efter min Arm. Løft eders Øjne og se paa Jorden hernede! Thi Himlen skal svinde som Røg, Jorden som en opslidt Klædning, dens Beboere skal dø som Myg. Men min Frelse varer evigt, min Retfærd ophører aldrig«.

Esajas 51,4.

Advents- og Julekrybbe-Minder

Af Olaf V. Sørensen

ANDEN ARTIKEL

Dertil kom, at man almindeligvis ikke nøjedes med blot at besøge sin egen Sognekirkes Krybbe. Ligesom vi paa Langfredag valfartede til Nabosognenes Kirker for at beundre og bede ved deres »Hellige Grav«, saaledes vandrede vi af og til paa Adventstidens skolefrie Eftermiddage eller i Juleferien fra den ene Kirke til den anden for at se deres Krybber. Hvor var de forskellige! Ikke blot hvad Figurernes Størrelse og kunstneriske Kvalitet angik (det er lejlagtigt at tro, at Børn ikke kan se Forskel paa Figurers kunstneriske Kvalitet! Vi forstod og var meget kede af, at vi hjemme maatte nøjes med støbte Krybbefigurer. Men vi vilde være blevet skuffet, dersom vi havde set den Slags Industrivarer i Kirkerne. Heldigvis fandtes de slet ikke). Selv om Krybberne i de forskellige Kirker paa en bestemt Søndag gennemgaaende illustrerede det samme bibelske Emne, saa var Forskellen dog lige saa stor, som Malerens Billeder om samme Emne kan være forskellige. Enkelte Steder glædede vi os over, at vor »Kripperlpater« havde fremstillet Evangeliet meget bedre. I andre Kirker maatte vi — med et lille Sting i Hjertet — indrømme, at denne fremmede Krybbe var pænere end vor egen. En mærkelig Følelse kommer op i mit Hjerte, medens jeg skriver disse Linier. Thi mange af disse Kirker — ogsaa vor kære Sankt Josef — er nu jævnet med Jorden, og jeg kan ikke lade være med at tænke paa Jeremias Klagesange: »*Sin Haand har Fjenden udstrakt efter hendes Kostbarheder... fra det Høje har han nedslunget Ild... alle dens Por-*

te er ødelagt... og kastet til Jorden... og Murene er ligeledes styrtet om... Helligdommens Stene er adspredt paa alle Gadehjørner... hendes hele Befolkning sukker efter Brød... dens Præster sukker... fordi Helligdommens Stad er lagt øde!« — Hvor mange Børns saarede Hjerter kunde i disse poesi- og legetøjsfattige Dage ikke finde Lægedom og Glæde foran disse Krybber, som nu ikke længere eksisterer! Skal der mere til for at forstaa den totale Krigsførelses Grusomheder?

Jeg har aldrig haft den Lykke at kunne overvære Julens Højtid ude paa Landet i min Mors ærværdige Sognekirke, og jeg ved derfor ikke, hvordan den Krybbe ser ud, der hører med til hendes kære Barndoms minder (hvor megen enfoldig Kristendom vidner disse ikke om!). Den maa dog have været af høj kunstnerisk Værdi: ellers havde der vel næppe været saa mange smukke Krybber rundt omkring paa Gaardene. Den største Del af Aaret stod de oppe paa Loftet eller i et Kammer, der ellers ikke blev brugt, og det var her, at vi beundrede dem, naar vi i Sommerferien saa os om i de rummelige Bygninger. De saa naturligvis ikke særlig festlige og pyntelige ud ved denne Aars tid, ogsaa fordi Figurerne jo var gemt bort i Kasser. Men selv under det mere eller mindre tykke Støvlag kunde de vække vor Interesse. Almindeligvis var de meget store: Generationer havde i Adventstidens mange Aftener bygget paa dem. Foruden Stalden i Betlehem fandtes bag forsvarlige Mure hele Jerusalems gyldne Stad: Templet med mange Spir, den usle Pilatus Hus, et Væld af Gader, Torve og Porte, og i Baggrunden stod allerede de tre Kors paa Golgathas Høj!

At man i en saadan Atmosfære ved Adventstidens Begyndelse simpelthen ikke kunde andet end selv at gaa i Gang med at sætte sin egen Julekrybbe i Stand, vilde ingen have Vanskelighed ved at forstaa. Krybben var jo aldrig noget, der blev færdig og som blot skulde tages frem for at blive »monteret« paa et Par Timer. En rigtig Julekrybbe er en spillevende Ting, altid i Udvikling, altid i Vækst, og hvert Aar lidt anderledes end i det forudgaaende. Til hver Jul var der nye Idéer, som skulde virkeliggøres. Snart skulde der laves en helt ny Stald, og megen Snilde blev anvendt for at faa den til at se saa faldefærdig ud som mulig. Det var jo netop Jesusbarnets fattige Fødsel, som skulde fremhæves! Et andet Aar blev der malet et helt Panorama, forestillende Betlehems Omgivelser. Cypresser og Cedertræer fremstod fantastisk mod Nattens mørke Himmel, prydet med Stjerner af Staniolpapir og svagt oplyst ved Skæret af den opgaaende Sol (en Enkelthed, jeg havde set i en eller anden Kirke, men hvis dybere Mening jeg først senere forstod). Alt blev lavet med den for Børn saa betegnende Alvor og med en Ærbødighed, der ikke stod langt tilbage for den, man havde for Altrets helligste Sakramente! Intet Arbejde blev sparet, før Resultaterne efter Evne svarede til det Fantasiens Billede, man havde at arbejde efter. Udgifterne var minimale: Kassen med Optændingsbrænde leverede det dejligste Byggemateriale, og Mos, Gran- og Enebærgrene samt Sand fik man for Penge mere af, end man havde Brug for. Men netop fordi vi hvert Aar sylede saa meget med Julekrybben, kom den ogsaa til at betyde noget for os (det var *vor* Julekrybbe), mere end Juletræet, der kunde pyntes paa faa Timer. Krybben var derfor lige fra Jul til Udgangen af Hellig Tre Kongers Oktav Hjemmets Midtpunkt. I denne Tid bad vi vore Bønner ikke med Blikket rettet mod det før omtalte Kors, men samlet omkring Krybben, og jeg tror, at der i disse Uger ogsaa

blev bedt lidt mere andægtigt end ellers, især om Aftenen, naar Stuen og vore Ansigter kun oplystes af Skæret fra nogle spæde Lys henne ved Krybben.

I Aarene efter sidste Verdenskrig blev Nøden ogsaa i München større end den havde været under selve Krigen. Den ramte især ældre Mennesker. Jeg husker endnu, hvor bekymrede vi Børn var over Fattigdommen hos et gammelt Ægtepar, Hr. og Fru Greif, der boede nede i Stueetagen, ud mod en lille Baggaard, hvor Solen aldrig naaede at kaste en Forklarelsens Straale. Det maa have været til Julen 1919 eller 1920, at vi Børn fandt paa ogsaa at lave en Julekrybbe til de to enlige Mennesker. Alle tre gik vi saa Juleaften ned til dem: den ene med Krybben, de andre to med Kager og andet, Far og Mor havde lagt til. Jeg ved ikke, om denne Jul kom til at betyde noget særligt for mine Søskende. Men for mit Vedkommende opdagede jeg dengang, at det er saligere at

give end at modtage. Endnu i Dag, efter femogtyve Aar, staar denne Juleoplevelse lyslevende for mine Øjne. Aldrig siden har jeg til Jul følt en saa dyb og ren Glæde som dengang, da jeg beskæmmet saa disse to gamle Mennesker græde for saa liden en Gave, vi Børn mente at have bragt dem.

*

Hvis Læserne nu vilde tro, at jeg hvert Aar i den usædvanlig lange Tid, jeg har tilbragt i mit Fædrenehjem, har lavet en Julekrybbe, saa maa jeg til min Beskæmmelse indrømme, at dette *ikke* var Tilfældet. Der var nemlig en Jul, hvor jeg ingen lavede (efterhaanden var det blevet mit Privilegium at sørge for Julekrybben). Jeg kan ikke huske Aaret. Det maa vel have været i Lømmelalderen, den Alder, hvor man blandt andet gerne vil frigøre sig fra det barnagtige. Nu skulde det være Slut med denne Julekrybbeleg! ... Men det var ogsaa kun den ene Gang, at der ikke blev lavet en Krybbe. Aldrig i mit Liv husker jeg at have været saa flov som den-

gang. Alle vore Bekendte spurgte som sædvanligt efter Krybben, og alle fik det Svar: »Oluf har i Aar ikke lavet nogen!« Gud ske Lov hjalp ogsaa min Religionslærer, Monsignore Guglielminetti, mig over dette Alderstrins Vanskeligheder, lige som det ogsaa var ham, der lærte mig, at Barnagtighed og Barnlighed ikke er det samme.

Hvor Julekrybber, som i Bayern, hører til hvert Hjemms Udstyr, lige som Radioen nu gør det her i Landet, vil ingen forundres over, at ogsaa Landets Musæer har hele Afdelinger med Krybber. De mest pragtfulde har jeg set i Bayerisches Nationalmuseum i München. Jeg skal ikke forsøge at skildre dette Museums righoldige Julekrybbesamling, der — foruden en Del italienske Krybber — ejer det bedste, hvad bayersk Billedskærerkunst har frembragt paa dette Omraade. Bedst syntes jeg om en »Snekrybbe«, der gengav hele Julens Mysterium i bayerske Omgivelser. Stalden i Betlehem var blevet til en bayersk Alpehytte; Taget og de skraanende Marker dækkedes af et

† Pragtkrybbe fra Napoli

tykt Snelag, Træer rakte bladløse Grene mod Himlen, og Maria, Josef og Hyrderne lignede fuldstændig de Mennesker, man kendte fra Sommerferien. Denne Krybbe var saaledes et haandgribeligt Bevis for, hvordan et helt Folk havde tilegnet sig og forstaaet at omstøbe Evangeliet, saaledes at det netop blev dette Folks personlige Eje og ikke længere virkede fremmed for det. Andre Krybber udmærkede sig ved deres Størrelse, andre igen ved Figurernes Antal. Men fælles for dem alle var, at de gav Udtryk for et helt Lands dybt rodfæstede Tro paa Menneskevordelsens Mysterium.

*

Med alle disse Julekrybbeminder og saa mangen anden katolsk Ballast, kom jeg saa 1939 for anden Gang til Italien, denne Gang for der at begynde de teologiske Studier.

Romafarere ved, at der i Krypten under Santa Maria Maggiore-Basilikaens Højalter som denne Kirkes største Relikvi opbevares den »culla«, hvor Maria ifølge Traditionen har lagt sin Førstefødte. Jeg har adskillige Gange besøgt denne pragtfulde Kirke, og ogsaa nede i dens *Confessio* knælet foran denne Krybbe. For andre har denne Naade maaske været en uforglemmelig Oplevelse. Den kom dog ikke til at betyde noget særligt for *mit* religiøse Liv. Jeg beklager inderligt, at dette ærværdige Sted og saa mange fromme Besøgendes Andagt ikke har formaact at overbevise mig om, at denne Krybbe virkelig er, hvad den udgives for at være. (Jeg haaber dog, at ingen af Bladets Læsere af den Grund maa nære Tvivl om min katolske Rettroenhed). Men ellers føjer mine romerske Krybbeminder sig i værdig Række til de øvrige. Ligesom i München vandrede jeg — nu sammen med vendende Teologer fra alle Verdens Egne — i Juletiden fra den ene til den anden af den hellige Stads mange Kirker for at beundre de pragtfulde Julekrybber. Jeg har saaledes i de fem uforglemmelige Aar, jeg

Julekrybbe fra Genova

tilbragte i Rom, set ikke saa faa, og mange af dem flere Gange, uden at jeg dog i Dag nøjagtig kan stedfæste den ene eller anden, som endnu staar for mit aandelige Øje. Nogle af dem, som for Eksempel den i Basilikaen Santa Maria i Aracoeli paa Toppen af Capitolium, har Figurer i naturlig Størrelse: Personerne er iklædte farverige italienske Bondedragter, og Jesusbarnet, »il Bambo«, har sin egen Historie. Selma Lagerlöf skriver herom i »Antikristens Mirakler«. En usædvanlig stor »persepio artistico, mecanico e sonoro, en kunstnerisk, mekanisk og spillende Krybbe« (saaledes stod der paa Skiltet ude paa Gaden) fremvistes i mine første Roma-Aar i Borrominis klassisk skønne Kapel i Propaganda-Kongregationens ærværdige Palæ. Virkeligheden svarede for en Gangs Skyld til Reklamen. Krybben dækkede det meste af Kirkens Gulv og var virkelig lavet med megen Kunstsans. Omkring og især bag Stalden (en Klippehule) udbredte der sig under Hensyntagen til Perspektivets Regler et helt Landskab med Bakker og Marker, der gennemstrømmedes af rislende Vand, med orientalsk Bebyggelse og hele Jerusalem som Baggrund. Hyrder bevægede sig med deres Hjorder (paa

løbende Baånd) gennem Landskabet, og et eller andet Sted fra Baggrunden hørtes den svage Lyd af Fløjtespil og Sang. Mere levende og naturtro kunde en Krybbe virkelig ikke være!

*

I Grunden behøvede man dog slet ikke at opsøge Roms lune Kirker for at kunne beundre italiensk Krybbekunst. Den fandtes nemlig ogsaa i mange Butiksvinduer, endda hos Bagerre og Barberer, paa samme Maade som Forretningerne hos os til Jul pyntes med Julenisser og andre intetsigende Ting. Mange af disse Krybber var af høj kunstnerisk Kvalitet: paa et Museum vilde de sikkert have faaet en Stjerne i Kataloget.

Olaf V. Sørensen.

(Sluttes næste Uge).

Husk

Julekærten. . . Kr. 2.25

Katolsk Lommekalender
1945. Kr. 2.50

Katolsk Vægkalender
. Kr. 0.50

faas hos
de katolske Boghandlere

▲ Alter med Statue af den hellige Etheldreda

Englands ældste katolske Kirke

St. Etheldreda i London

Overalt i Europa har Krigen anrettet Ødelæggelser paa Kulturminde-mærker. Dagspressen vidste saaledes for nylig at gengive en Meddelelse fra et spansk Blad, ifølge hvilket Domkirken i Köln skulde være slemt medtaget af Bomber. Samme Skæbne er efter al Sandsynlighed overgaaet Englands ældste katolske Kirke, *St. Etheldreda's i London*.

I Holborn-Street, en af London City's mest trafikerede Gader, udmunder en Gade, der paa begge Sider bestaar af Huse fra 18. Aarhundrede. Kun paa eet Sted brydes de røde Teglstens-facaders Ensartethed af to Plataner, der halvvejs skjuler en gammel Kirkebygning's graa Stenfacade samt dens store gotiske Vindue. Adgangen til denne Gade spærres af et Vogterhus og en Jernport, der lukkes omhyggeligt hver Nat: thi *Ely Place* er enestaaende i sin Art og nyder den Dag i Dag Privilegier, som skriver sig fra Middelalderen. Men ogsaa af andre Grunde er *Ely Place* noget for sig selv. I England har Katolikkerne det ligesom vi herhjemme: vi er henvist til nye Kirker, som vor egen Generation har opført, medens Middelalderens herlige Katedraler, Abbedier og

Den gamle britanske Kirkes Krypt

Det indre af Overkirken

De gamle Kirker, som vore Forfædrene byggede, nu tjener andre Trosfund. Men her i Londons Underkirke, saa godt gemt, at mange Londonere end ikke aner dens Eksistens, laa *Sct. Etheldreda's Kirke*, en gammel katolsk Kirke, et ældgammelt Juvel fra Middelalderarkitekturens Skatkammer, og endnu mere: under Kirken, som kaldes Slags Krypt, laa det tidligere Londonerbispedømmes ældgamle Basilika, Englands ældste Kirke. Gennem en lille, halvmørk østerport i Sydturen traadte man ind i Kirkerummet, hvor man var som dengang John af London, Biskop af Ely og Kongens Lordkansler, byggede den i 1170 ved Siden af sin Londonersidens Underkirke, saavel som Underkirken, havde Form som Basilika; den var enkeltskibet, afsluttedes af en retvinklet Apsis, og Loftet bestod endnu bestod af de oprindelige Bjælker af Kastanietræ. Helgenstatuerne, som i sin Tid stod paa deres sokler mellem de høje Vindueser, gik ganske vist til Grunde ved Reformationen, og de gamle Vinduesruder var borte, men endnu bestod Vinduernes værdifulde Sten-Kniplingsværk. Og var den middelalderlige Kirke skøn, saa var Krypten endnu højere Grad interessant.

Dimensionerne var omtrent de samme som »Overkirken« og Murene godt og vel tre Meter tykke. Materialet var Kalk- og Kiselsten, bundet sammen af en Mørtel, hvis Sættelse man endnu i vore Dage ikke har kunnet finde ud af. Denne »Underkirke« skrev sig fra det romerske Britanniens Tid og kan udmærket have tjent som Kirke for hin »rusticus Episcopus Londinensis«, hvis Nærværelse ved Konciliet i Arles i Aaret 315 bekræftes af et Dokument, der blev fundet i Vatikanets Arkiv for faa Aar siden. Og selv om adskillige Forskere bestrider at Krypten kunde være saa gammel, er der visse nyere Opdagelser, der taler for dens Rigtighed. Krypten var nemlig — som iøvrigt alle gamle

britiske Kirker — orienteret saa Solens første Straaler ved Solopgang paa Indvielsesfesten faldt paa Højalteret, der stod mod Vest og ikke mod Øst, en Skik, der kan føres tilbage til Druiderne. Den gamle Kirke ødelagdes ganske vist ved Saksernes Overfald i 6. Aarhundrede ('destruxerunt edificia' siger Beda den ærværdige), men Størstedelen af Murene blev dog staaende, og paa disse rejstes i 13. Aarhundrede den nye Kirke, der blev indviet til den hellige Etheldreda.

*

Da Reformationen kom, var Biskoppen af Ely blandt de første, der gik over til Henrik VIII's nye Lære og anordnede Ødelæggelsen af Relikvier og Helgenbil-

leder. Det synes dog som om Katolikkerne i de følgende Aarhundreder skaredes omkring den gamle Kirke. I Tiden mellem 1613 og 1632 blev den overladt til den spanske Gesandt som Gesandtskabskapel. Senere hen var Bygningen i omtrent halvandet Aarhundrede paa protestantiske Hænder samt Genstand for flere Processer, for til syvende og sidst at vende tilbage til sit oprindelige Formaal.

B. B. Carter.

*

Kloster-Detektiven

af H. S.

(29)

Men hvem var den Tim eller Jim, som han skulde vogte sig for. Ja, foreløbig behøvede han vel ikke tage sig i Agt for ham, eftersom han jo dog endnu ikke kunde vide, at han, Br. Justus, havde haft noget med Sagen at gøre. Alligevel var det jo nok klogest at være paa sin Post.

Broderen gik lidt udenfor Huset. Det var helt rart at faa en Mundfuld frisk Luft ovenpaa al den Spekuleren. Han slentrede omkring Kirken, forbi Skolen og henimod Lærerens Hus. Der ventede ham imidlertid en Overraskelse; thi Saliwa sad udenfor, iført en blaa Arbejdsbluse, og i den manglede den 3. Knap fra oven, øjensynlig var den med Vold revet af, siden ogsaa det Stykke Stof, den havde været syet fast i, manglede.

»Saliwa, du skulde tage og gifte dig,« sagde Justus og rakte ham Haanden.

»Det har jeg ogsaa længe haft Lyst til,« svarede Saliwa, »men desværre er det ikke saa let at faa fat i den rigtige.«

»Ja, men du bliver nødt til at have en, saa hun kan sy dine Knapper i igen, naar de er faldet af,« vedblev Justus og pegede med Fingeren paa det Sted, hvor Knappen skulde have siddet.

»Naa, det maa da først være i Dag, jeg har tabt den,« forsvarede Saliwa sig, »for i Gaar havde jeg den da. For Resten kan jeg ikke begribe, hvor jeg har tabt den, for det ser da ud til, at den har hængt fast i et eller andet, da den blev revet af, og saa skulde man da tro, at jeg havde mærket noget til det selv. Men det har jeg ikke.«

»Maaske er det en anden, som har revet den af,« svarede Justus. »Hvor plejer du at hænge Blusen?«

»Som Regel paa Sømmet bag paa min Dør. I Morges laa den nu bare ude paa Træet dér, da jeg kom hjem fra Messen. Jeg tænker, det er min Mor, som har lagt den dér.

Ganske vist siger hun nej og kalder mig en rigtig Sjuskeper; men det er nok hende alligevel, for Hukommelsen er ikke længere saa god.«

»Ja, ja, kære Saliwa; som sagt, du skulde se at faa dig en Kone,« lo Broder Justus og gik videre.

Om Onsdagen fik Broderen en Opringning. Det var Pater Albert, som meddelte ham, at Mr. Roodys Svar var kommet.

»Hvis De bryder Dem om det,« sagde Præsten, »saa kan jeg læse det op for Dem med det samme.« Og da Justus svarede ja, læste han:

John Ballower har faaet Plads hos Mr. Greenwood. Hans Adresse er: Greenwoodfarm, Breidbach pr. King Williams Town. Har De forstaaet mig, Br. Justus?«

»Ja, Tak, Pater Albert, og jeg har ogsaa skrevet Adressen op. Tak, fordi De saa hurtigt gav mig Besked.«

*

Paa Landevejen til Breidbach, nær ved Greenwoodfarm, laa en Mand, som man ved første Øjekast kunde se var en af de »hvide Tiggere«. Det saa ud, som om han sov. Han havde taget sin Kasket af og lagt den over Ansigtet. Men under den lyste et Par spillevende Øjne, som ivrigt studerede Gaarden tæt ved. Folkene var netop paa Vej ud i Marken med Køretøjer og Redskaber, og efter nogen Tids Forløb kom Gaardejeren selv ud af Døren og gik den samme Vej, som hans Folk nys var kørt.

Næppe havde den fremmede set ham forsvinde, før han rejste sig op og humpede over til Gaarden. Her blev han staaende og ruskede i Havelaagen, indtil en Neger, Husets Kok, kom ud og hen til Laagen.

»God Morgen,« hilste den fremmede ydmygt. »Kan jeg mon træffe Mr. Greenwood?«

Den sorte smilede. Saaledes spurgte de altid, disse hvide Tiggere, naar de kom for at tigge. Mr. Greenwood lod jo heller aldrig en Landsmand gaa uhjulpet bort.

»Desværre er min Herre nylig gaaet ud i Marken. Men hvis De vil vente, saa kommer han tilbage om et Par Timer.«

»Egentlig var det slet ikke Mr. Greenwood, jeg vilde tale med. Jeg kender ham ikke engang. Men en Ven af mig er ansat her, John Ballower, og det var ham, jeg gerne vilde træffe.«

»Ak, kære Herre, vil De besøge Mr. Ballower? Saa kommer De for sent, thi han er baade død og begravet.«

»Hvad siger De? Det er da ikke muligt. Han var jo dog saa ung!«

»Ja, og han var jo ogsaa saadan et prægtigt Menneske. Men man skulde tro, at han kun kom her for at dø, for han var syg, da han kom hertil, og døde 8 Dage efter. Det var vist af Lungebetændelse.«

»Ak, min stakkels Ballower,« udbrød den fremmede smerteligt og tørrede sine Øjne med Bagen af Haanden, mens han lod, som om han straks vilde gaa videre.

»Nej, nej, kære Herre, saadan maa De ikke gaa bort,« raabte Negeren efter ham. »Har De mon faaet noget at spise i Dag? Naa, ikke? Ja, men saa kom indenfor og faa noget at leve af. Min Herre vilde aldrig lade nogen hvid Mand gaa herfra uden at have beværtet ham. Maaske er det ogsaa et helt Held, at De er kommen hertil. Thi siden De er en Ven af Ballower, saa kan jeg jo nok tillade mig at betro Dem, at jeg mener, at et andet Menneske rejser rundt og kalder sig med hans Navn. Skulde De træffe ham, saa tag og slaa en Klo i ham, for det er en værre Løgner og Bedrager. Men — ikke mine Ord igen, for Mr. Greenwood kunde let tage mig det ilde op.«

(Fortsættes)

*

PAULUSKREDSSEN

Subskription 3 Kr. halvaarlig

Den letteste Maade at faa en katolsk Bogsamling

KRYBBE OG KORS

Ligesom det sømmer sig, at Aabningen af Adventstiden er forbundet med Guds Moder (den første »Stationskirke« er S. Maria Maggiore), er det ogsaa i sin Orden, at vore Tanker straks paa 2. Søndag i Advent rettes imod Korset. I Dag er Santa Croce Stationskirke.

Herre, hvis jeg skal se, hvad Kristendommen virkelig betyder, maa jeg straks lære at give Korset dets rette Plads. Ogsaa her ved selve Tingenes første Begyndelse — Julen — maa vi bestandig have Langfredagen for Øje. Hvorfor? Fordi Langfredagen er, hvad Englænderne kalder den, »Gode Fredag«, og fordi Julen er Lidelsesjul saavel som Glædesjul. Korset og Krybben udgør eet Mysterium, ikke to. Kristi Liv er som hans Kjortel, uden Søm, vævet ud i eet Styk-

ke. Teologerne siger os, at Golgata aldrig var ude af Kristi Tanker, han udholdt Golgatas Kval lige fra sin Menneskevordelses Øjeblik. Korsvejen var lige fra Begyndelsen af hans Vej. Han var altid i sin Faders Gerning, og Faderens Gerning var — og er — en Lidelsens Gerning.

Og skal jeg derfor, Herre, have Udbytte af det, der sker om godt to Uger, skal jeg lære noget af Krybben, skal Julen blive andet for mig end en festlig Stund, saa maa jeg være beredt til atter at staa Ansigt til Ansigt med de Sandheder, jeg lærte i den stille Uge. Lad mig blot tage et Par af de mest iøjnefaldende Punkter, som illustrerer denne Side af Julefesten:

Det rent fysiske Ubehag ved Straaet... og Kulden... og Fugtigheden, og dette — maa vi huske — følt af en, hvis Legeme og Sjæl var følsom med Fuldkommenhedens Følsomhed.

Tænk paa, hvad det maatte være ikke at have flere Mennesker tilbedende ved Fødselen — hans Fødsel, der havde skabt hele Menneskeheden for at den skal tilbede ham; ikke at forme Ord til at udtrykke sin spæde Trang; overhovedet at skulle have saadanne menneskelige Behov; ikke at være betjent af Englene, kun at have de almindeligste Dyr til Livvagt. Tænk paa, at han allerede som Barn vidste, at han var forkastet før sin Fødsel, forkastet af dem, han var kommet for at frelse... Herodes... Herbergsvæerten... Jerusalems Folk... hans »eget«.

Og hele Tiden den nagende Tanke om Golgata ...

Herre, jeg ser, at din Fødsel og din Død begge er vor Forløsnings Redskaber. Det var som Forløser, at du ved begge Lejligheder laa i Marias Arme. Der skal Krybbe og Kors til, for at det faldne Menneske igen kan blive dømt værdig til den Plads, der var beredt for det; det forløste Menneske skal blot lære, hvad begge har at sige ham: at den uendelige Vælde var villig til at fornedres til Menneskebarnets Hjælpeløshed... at den uendelige Majestæt skulde lide Forbryderdødens Skændsel. Af hin Kærlighed til Mennesker var Forklaring paa det altsammen.

Maaske det er for ogsaa at vise denne Kristendommens strengere Side, at Dagens Officium rummer St. Leos Lektioner om Nødvendigheden af Faste. Sikkert er det, at Messens Evangelium siger os nok om Maaden, hvorpaa Frelseren gør sin Gerning: »Hvad er I udgangen for at se? Et Menneske i kostbare Klæder? Se, de som bærer kostbare Klæder, er i Kongernes Huse.« Nej, Kristus kom til Betlehem, ligesom han gik til Golgatha — som en fattig og udstødt, der ikke havde noget Sted, han kunde kalde sit eget! Mærkeligt, at Skaberen ikke kunde kalde noget Sted for sit! Sig hellere, at intet Sted var hans, hvor han kunde hvile sit hellige Hoved.

»Herre, opvæk vore Hjerter til at berede Vej for din enbaarne Søn, for at vi ved hans Komme maa agtes værdige til at tjene dig med rensede Hjerter« (Kirkebøn).

Lad os da søge at møde den kommende Fest med »rensedes Hjerter«. Herbergsværtens Hjerter var ikke rensede; heller ikke Jødernes Hjerter i Dagens Evangelium, og mindst af alt Herodes' Hjerter. Hvis der for Guds

(Sluttes Side 782)

Pastor Ronges Begravelse

Pastor Frans Ronges Begravelse fandt Sted fra St. Josefs Kirke Torsdag d. 30. November. I det store Følge saas bl. a. mange Præster. Hospitalskirkens Præst, Pastor v. d. Kettenburg læste Requiemsmessen.

Katolske Begravelser

Benzon

aut. katolsk Bedemand

Alle Aftaler kan træffes i Hjemmet

CENTRAL 1868

Køb
PAULUS-
KREDSSENS
Bøger

Liturgisk Kalender

Naar der er to Tal i Parenteserne, gælder det første Side-tallet i den store Messebog, det andet Nummeret i Søndagsmessebogen.

Dec.

10. S. 2. Søndag i Advent (5-2); (violet) 2. Bøn (under samme Slutning som 1. Bøn); Jomfru Marias uplettede Undfangelse (777-83); Præf. (521); sidste Evang.: Festens (779-83).
11. M. † St. Damasus I (781); 2. (hvid) Bøn: Oktaven (777), 3. Bøn: Feria (6), 4. Bøn*); Apostlenes Præf. (524).
12. Ti. † 5. Dag i Oktaven (777-83); 2. Bøn: Feria (6), 3. Bøn: Om den Helligaand ([120]), 4. Bøn*); Præf. (522).
13. O. St. Lucia (781); 2. Bøn: Oktaven (777), 3. Bøn: Feria (6), 4. Bøn*); Præf. (522).
14. T. † 7. Dag i Oktaven (777-83); som Tirsdag.
15. F. Oktav (777-83); 2. Bøn: (hvid) Feria (6), 3. Bøn*); Præf. (522).
16. L. † St. Eusebius (782); 2. (rød) Bøn: Feria (6), 3. Bøn: Gudsmoder ([83]), 4. Bøn*); alm. Præf. (525).

NB. Naar der ikke er angivet nogen Præfation, læses alm. Præf. (525).

*) Om Fred eller For Paven ([122]). — Bønnen om Fred findes i K. U. Nr. 30, 1943, samt i Søndagsmessebogen Side 550.

Velsignet er du, Jomfru Maria, af Herren den store Gud fremfor alle Kvinder paa Jorden. Du Jerusalems Ære, du Israels Glæde, du vort Folks Hæder. Alleluja, alleluja. Helt skøn er du, Maria, og der er ingen Plet af Arvesynd paa dig. Alleluja. *Jomfru Marias uplettede Undfangelse, Graduale.*

Katolsk + Ugeblad

„Katolsk Ugeblad for katolske Kristne“ sammensluttet med „Katolsk Ungdom“

Udgiver: „KATOLSK PRESSE“

Redaktion: H. D. T. KLÆRULFF

(ansvarhavende) og J. BERG

Nørrebrogade 27 C, København N

Mandag og Fredag Kl. 15-16, Til. Nora 61 66

Ekspedition og Kassererkontor:

c/o Sankt Ansgars Forlag, Bredgade 67,

København K. Tlf. Palæ 4777, Kl. 10-12

Post-Giro Nr. 57042

Annonceafdeling: Klosterstræde 23,

Tlf. Central 6245. Postgiro 3608

Abonnementspris 2,75 Kr. Kvartalet. Norge og

Sverige 14 Kr. om Aaret, øvrige Udland 18

Kr. om Aaret. Abonnement tegnes paa Bladets

Ekspedition eller ethvert Postkontor.

BØGER ≡

To Mænd og en Kvinde

Pierre Lagarde: »Venner«
(Schønbergske 1944. Kr. 7,75).

En Kærlighedshistorie kædet sammen med en lidet troværdig Fortælling om en Forbandelse over en adelig Slægt. Fortælleren elsker en ung Kvinde, men erklærer sig ikke. Under hans Bortrejse som Krigskorrespondent i Østen bliver hun betaget af hans Ven og indlader sig i Forhold til ham. Hun bliver uheldig, fordi hendes Sind i Virkeligheden er rent, men Kærligheden er for stærk. Alligevel søger hun at vinde Klarhed og Sjælero ved en Tids Adskillelse. Imens kommer saa »Forbandelsehistorien« — hendes Elsker faar at vide om Forbandelsen, og at han ifølge den skal dø paa en bestemt Dato. Det tager saa stærkt paa ham, at hans Nerver slaar Klik paa den famøse Dag, og han skyder sig. Imens er den unge Pige kommet til at elske Fortælleren, men Venneforholdet forbyder ham at tage hende fra Vennen, skønt denne udtrykkeligt afviser enhver Tanke om at gifte sig med hende. Hvad Fortællingen ender med, bør vel ikke røbes for Læserne.

Forfatteren er Katolik eller har i hvert Fald stærke katolske Sympatier. Men man synes, at Bogens Knude er lettere at løse, end Lagarde gør den til. Og han formaar ikke at gøre Vennen saa menne-

skelig værdifuld, at Læseren ikke føler Tragedien meningsløs. Men Billedet af den unge Kvinde er meget smukt, og trods hendes Vildfarelse er hendes Skikkelse en Hyldest til Renheden, som man vil huske, naar Bogens Handling ellers er glemt. H. D. T. K.

En Roman om det overnaturlige Liv

Georges Bernanos: »En katolsk Præsts Dagbog« (Nyt Nord. Forlag, 256 S., Kr. 8,75).

En kristen Roman vil i Almindelighed sige en Roman, hvori den kristne Moral staar som Motiv for snublende eller sejrende Mennesker. Og det er snart sjældent nok. De færreste Forfattere kender til saadanne Motiver. Men i egentligste Forstand maa en kristen Roman bevæge sig paa et helt andet Plan end alle andre Romaner, den maa skildre ikke et naturligt, men et overnaturligt Liv. Det maa være en Roman om Synden, ikke den og den trivielle Synd, men selve Synden, og om Guds Kærlighed i Menneskehjerner. For en almindelig dansk Protestant lyder dette, som om Romanen skulde illustrere en indre-missionsk Prædiken, og det er gjort et Utal af Gange med meget beskedne Resultater. Hvad en Katolik forstaar ved en Roman om Synd og Naade er noget ganske andet, Afgrunde dybere og Himle højere end Indre-Mission kender det. En saadan Roman er Bernanos.

Den handler om en ung Præst i et nordfransk Landsogn. Han er kommet fra meget jævne Kaar, staar i Verden uden Slægt, men med en forsumpet Slægts Arv i sit skrøbelige Legeme. Han har ingen Levemaade og savner ganske den præstelige Myndighed; han er en

KALENDEREN 1945

er udkommet og faas hos de katolske Boghandlere samt ved Kirkerne

Pris 50 Øre

(+ Porto, hvis den ønskes tilsendt)

Ansgariusforeningens Forlag

N. P. Rostrup

Katolske Begravelser

30 Aars Erfaring

Valkendorfsvej 34-36

Tlf. 778 - 728

Køb det Danske Steril Catgut Novo

leveres i Glasklokker i Nøgler paa 25 à 50 m

hos VALD. FOERSON . 1868-1943

Amagertorv 27 . Central 4310 . Byen 4310

syg Stakkel, hvis sladige Maveonde (en Kræftsygdom, der lægger ham i en tidlig Grav) gør ham yderligere usikker blandt Mennesker. Til den ydre Usikkerhed svarer en indre: han føler sig svag i sin Tro, fordi han er langt inde paa den Vej, hvor Gud lutrer sine udvalgte med Ensomhed og Forladthed.

Hans Dagbogsblade viser ham i hans præstelige Gerning i et Sogn, der dels ynker ham lidt, dels forarges over, at han er »anderledes«, og som slet ingen Sans har for hans Bestræbelsers Renhed. Der er en enkelt stærk Handling i Bogen, hvor Præsten Skridt for Skridt trænger ind i den knugende Tragédie, der hjemsøger Sognets adelige Familie, og afslører det bitreste Had mellem Mennesker. Men dette er ikke selve Bogens Handling, kun en af dens Traade.

Da Bogen udkom i Frankrig i 1936, skrev Jacques Madaule en af de første Anmeldelser. »Som Romanforfatter synes Bernanos at have modtaget hin frygtelige Gave: Viden om Synd«. Ikke en psykologisk Erkendelse af Synden, end-sige en blot og bar moraliserende, men en kristen Viden om Syndens Væsen paa det overnaturlige Livsplan. Men dermed er ikke sagt det egentligste om dette Forfatterskab. Det udtalte Dominikaneren M. J. Congar, der ligefrem opfattede den som en »théologie de la grace, de la charité et de la pauvreté«. Hvad den mest fanatiske Kommunist kan sige om Rigdom og Fattigdom er blegt i Sammenligning med, hvad Bernanos siger. Han giver sin Læser et paa en Gang skærende smerteligt og blændende ophøjet Glimt af det Kristendommens Mysterium, som vor Lovprisning af Fattigdommen er. I sin Fremstilling af Kærligheden som Kristendommens Kærne har han stærke Berøringspunkter med Dostojevski, men bevarer trods al sin Mistillid til det, som Maritain kalder »de rige Midler«, en katolsk Forstaaelse for Kirken som Organisation. Han har ikke meget tilovers for den Prælat, der beder »Gud bevare os for Reformatorer«, men tegner et uforglemmeligt Billede af en anden Sognepræst, der forener fuldkommen fysisk og aandelig Sundhed med en dyb præstelig Klogskab og

Peter Schindler: Liturgi

Af denne vigtige Haandbog har Boghallens Antikvariat overtaget de sidste Eksemplarer, som vi nu udsælger til den nedsatte Pris: **Kr. 9,50** (før 21 Kr.).

Denne smukke Bog bestaar af 440 Sider Tekst + 142 Sider Illustrationer med 252 Afbildninger. Den fremstiller hele det vidtstrakte Emne for den almindelige Læser, baade historisk og praktisk, og er den eneste udførlige Bog om Emnet. Bogen har et saa udførligt Register, at den kan tjene som Surrogat for et »katolsk Kirkeleksikon«.

Indsend snarest Deres Bestilling. Kun faa Eksemplarer tilbage.

BOGHALLENS ANTIKVIARIAT . Alfred G. Hassing A/s.
Raadhushuspladsen 37 . København V . Telefon Central 82 97, Lokal 10.

Kupon Undertegnede bestiller fra Boghallens Antikvariat, Raadhushuspladsen 37, København V.

..... **Ekspl. af Schindler: Liturgi à Kr. 9,50 + Porto.**

Beløbet vedlægges i Frimærker / er gireret paa Deres Postkonto Nr. 748 / bedes taget pr. Efterkrav. — (Overstreg venligst det ikke gældende).

Tydeligt Navn
Stilling og Adr.

en mystisk Livsvisdom paa Højde med Helgenernes.

Det er en vidunderlig Bog til Lutring og Opbyggelse af vort kristne Hjerte. Frk. Ellen Nielsen har oversat den paa mønstergyldig Maade. Og naar Forlaget ikke har ofret ret meget paa det ydre, men trykt Bogen paa det slettest mulige Papir, er det nok ikke, men kunde det være en Tanke. Det havde været helt forfejlet at trykke den stakkels Landsbypræsts fattige Dagbogsblade, saa det blev en Bog for Bibliofiler. Hele Bogen handler om, at Gud har udvalgt det ringe, som i Verdens Øjne intet er, for med dette at øve sin Kærligheds Undere. *H. D. T. K.*

St. Therese Sogns Julebog

Steph. Wevers: »De fire Aars-tider«.

Hellerup-Menigheden har haft en udmærket Idé. Sognet har sat sig i Udgift til et Orgel og gør sig alle Anstrengelser for hurtigst muligt at faa det betalt. Og da man nu har en populær Sognepræst, hvis smaa Forside-Artikler til Ugebladet læses med Glæde af hele det katolske Danmark, har et Medlem af

Menigheden gjort et Udvalg blandt disse Artikler og grupperet dem om de fire Aarstider, og Kunstneren Alex Secher har tegnet nogle Billeder af Aarets Gang. Paa den Maade er der kommet en nydelig lille Bog ud af det, og selv om man husker alle Artiklerne, hvilket er en høj Ros, læser man dem med Fornøjelse en Gang til, og det er en endnu højere Ros. Derfor er det slet ikke nødvendigt at tilføje, at Overskuddet ubeskaaret gaar til det nye Orgel, for de 500 Eksemplarer vil blive solgt inden Jul for deres egen Skyld, det er sikkert og vist. *O. P.*

Julekorten

Julehæfter er efterhaanden blevet et sært Begreb. De udkommer til Jul, og det er vist stort set al den Tilknytning de har til Jesu Fødsel. De yder deres Skærv til Julens Forfladigelse. Saa meget des større Grund til at samles om vort katolske Julehæfte, som altid fra første til sidste Blad forkynder det stedse aktuelle gode Budskab, at Guds Søn er blevet en af os.

I Aar er Hæftet under ny Redaktion af vor unge Forlagsboghand-

KATOLSKE BØGER

Nylig udkommet

Johannes Jørgensen: Udvalgte Digte. 339 S., heftet Kr. 10,00. Faas ikke i Skind.

Engelske Bøger

Bowen: Pioneers of the Faith. 189 S., Indb. 3,80
Anson: The Caravan Pilgrim. 224 S., Lærred 3,80
Crofts: Catholic social Action. 337 S., Indb. 3,80
Graham: The Love of God. 252 S., Lærred 3,80
Jerrold: The Necessity of Freedom. 306 S., Lærred ... 3,80

Tyske Bøger

Pinsk: Die sakramentale Welt. 214 S., Lærred 8,20
Soiron: Die Verkündigung des Wortes Gottes. 307 S., Lærred 12,90
Langbehn: Der Geist des Ganzen. 234 S., Indb. 10,35
Fechter: Der Aussätzige. Pater Damian De Veuster auf Hawaii 7,80

Om kort Tid udkommer

C. C. Martindale: *Pier Giorgio Frassati*. En Biografi af den unge Italiener, som ventes kanoniseret i de nærmeste Aar. En smuk Gavebog til Julen. Bestil den i Tide, og lad os sende den.

Sankt Ansgars Boghandel

Bredg. 67, Palæ 4777, Giro 81851

ler Sven Damsholt. Han har opretholdt alle de gode Traditioner for »Kærten«. Betragtningen er i Aar hentet fra en Prædiken af Bernhard af Clairvaux, en skøn Hyldest til Guds Moder. Enoch Hjorth har et fint lille Digt om »Eskilds Bøn til Jesusbarnet« og Redaktøren digter tankevækkende om »Afskaarne Grene« fra Moderkirkens Træ. Pastor Schindler paatager sig en Rejseførers Skikkelse i det hellige Rom. Og desuden finder man som sædvanligt et broget Novellestof med Fortællinger af François Coppée, Tove Frydenlund, Lilian Scharff-Olsen, M. P. Ejerslev, Ellen Baadsgaard og Sven Damsholt selv, der tager sig af det muntre Stof. Tove Frydenlund har ogsaa skrevet et lille barnligt Julespil for de yngre Læsere.

Blandt Kunstnerne, der har gennemillustreret Hæftet, nikker man genkendende til Palle Wennerwald, Birgitte West, Erik Andersen, Benjamin Dahlerup, Anker Kjerulff og Eyvind Rafn. (Førstnævnte har dog i Coppées Historie glemt Hovedpersonens »lyse Skæg«, det distraherer).

Hæftet er altid udsolgt i god Tid inden Jul. Husk det, og undgaa derfor den Ærgrelse ved at købe det nu. L. H.

Salmønsen

Leksikon-Tidsskrift

er naaet til fjerde Aargangs tiende Hefte — og det nyttige Maanedsskrift indeholder som sædvanlig en Række korte, orienterende Artikler om aktuelle Emner samt Biografier. B.

Krybbe og Kors

(Fortsat fra Side 779)

Forsyn var nogen Undskyldning for dem, er der det visseligt ikke for os. Vi behøver ingen Stjerne til at sige os, hvor Kristus er: Han er i Tabernaklet lige saa vist som i Stalden. Vi behøver ikke at vente paa, at Maria skal fortælle os om den dyrebare Byrde, hun bærer: enhver Præst har større Magt, end Maria havde (skønt han bruger den mindre værdigt), for Præsten kan konsekrene, naar han vil.

Og saaledes, Herre, bliver hvert Alter et Betlehem og hver Kommunion en Julenatsfødsel; men om min Sjæl skal kunne drage Nytte heraf, saa forund, Herre, at mit Sind maa blive saaledes lutret, at jeg forsager Egen-Interessen i min Søgen efter dig. Lad mig længes efter dig denne Jul for det, du er, og ikke blot for det, du har. Herre, du er min Ven, min Gæst, min Vært, mit Forbillede, min Frelser. »Kom, besøg os i Fred, for at vi maa fryde os for dig med fuldkomment Hjerte« (Første Vespers Magnifikat, Antifonen).

»Du oplader din Haand og fylder alt levende med din Velsignelse« (Salme 144, 16).

Hubert van Zeller O. S. B.

Tak

Hjertelig Tak for venlig Deltagelse ved vor kære Broder, Pastor Frans Ronges Død og Begravelse.

Hans Søkende.

Sct. Hedvigstrenes Børnehavn i Kolding

Børnene i Sct. Hedvigstrenes Børnehavn har længe været travlt beskæftiget med at indøve Sange og smaa Sketches. Ogsaa Eleverne fra Sct. Michaels Skole har taget Del i Forberedelserne, saa det var med store Forventninger, Forældrene modtog Indbydelsen til at overvære Opvisningen.

Vi blev ikke skuffet. Det blev en usædvanlig smuk Opvisning med et Program, der spændte over hele 17 Numre. Vi oplevede 2 Timer i Fest, Farver og Glæde med vore Børn, som var forbavsede fri for Lampefeber og viste Evner langt ud over det, vi havde tiltroet dem. Det har været et stort Arbejde for Sct. Hedvigstrenene at indøve det hele med Børnene.

De smaa Børnehavn-Skuespillere fra Kolding

Opvisningen blev gentaget 3 Gange for fuldt Hus, og der blev ikke sparet paa Bifaldet. Efter den første Forestilling blev Børnene trakteret med Chokolade og Kager — Humøret var højt. — Hjertelig Tak til Sct. Hedvigstrenene for den smukke Fest, men ogsaa — og ikke mindst — Tak for Hverdagen, fordi vi med Tryghed kan sende vore Børn i Børnehaven og vide dem i gode Hænder. Henricus.

Ansgarius-Bonifatius Foreningen

Den danske katolske Kirkesag

Ansøgninger om Tilskud fra Foreningen til de respektive Kirker og Kapeller bedes indsendt inden d. 20. December til *Det Apostoliske Vikariat*, Bredgade 64, København K.

Baronesse Rosenkrantz-Charisius f. Oxholm's Legat

til Hjælp for trængende, *indfødte* Medlemmer, Mænd eller Kvinder, af de her i Landet værende katolske Menigheder, uddeles af Biskoppen i Løbet af Januar Maaned 1945.

Ansøgning, indeholdende fulde Navn, Stilling, Alder, Bopæl, skal m. H. t. Trang, Værdighed og Medlemsforhold til en herværende katolsk Menighed attesteres af Personer, hvoraf den ene skal være katolsk gejstlig.

Legatportionerne uddeles *ikke* for Livstid, hvorfor tidligere Legatnydere maa indsende ny Ansøgning. Ansøgningsfristen udløber d. 20. December. Andragender, som er indsendt efter dette Tidspunkt, kan ikke tages i Betragtning.

Ansøgning stiles og indsendes til *Det Apostoliske Vikariat*, Bredgade 64, København K.

St. Ansgars Kirke

Sønd. 10. Dec. Kl. 17 Møde for Mariakongregationerne.

Jesu Hjerter Kirke

Sønd. 10. Dec. Kl. 8,30 Fælleskommunion for alle Kongregationer (Marias uplettede Undfangelse). Biskoppen læser Messen. Kl. 18 Festandagt og Kongregationernes Fornylse af Indvielsen.

St. Andreas Sogn

Sønd. 10. Dec. Kl. 8 reciteret Messe med Menighedens Fælleskommunion. Kl. 10 Levitmesse.

St. Mariæ Kirke

Kl. 10 Levitmesse med Festprædiken ved Pater Keller. Andagten bortfalder. Tirsdag d. 12. December Kl. 9 Roratehøjmesse.

Robert Hugh Bensons Julespil

opføres af Elever i Katolsk Centralskoles mindre Klasser Lørdag d. 16. December Kl. 15 og Søndag d. 17. December Kl. 14 og Kl. 17. Billetter à 50 Øre (Børn 25 Øre) faas paa Skolen.

Vincentforeningen f. Herrer afholder Generalforsamling Søndag d. 10. December efter Højmessens i *St. Mariæ Kirke paa Jens Jessensvej*.

St. Dominikus' 3. Orden

Sønd. 17. Dec. (ikke 10. Dec.) Kl. 8 Fælleskommunion i Sakramentskirken. Derefter Møde til Kl. 9,45. En ny lille Bog med Messens faste Dele efter dominikansk Ritus ventes at foreligge færdig til den Dag.

K. U. K. København.

Søndag d. 17. December Kl. 14. Kredsnode og Julefest. Emne: »Hvad med Arvesynden?« Indledere: Ellen Agaard og Jørgen Barfred Petersen. Derefter Kaffebord og Julefest. Besøg af Nikolaus (enhver bedes medbringe en Pakke til Julegave), »Familien Hansen« og anden Underholdning. Praktisk Arrangement: Gruppe I. Afregning for Sct. Knuds Gilderne Kl. 13,30.

K. U. K. Amager.

Lørdag d. 9. ds. Kl. 20 pr. Adventsaften. Sct. Nicolaus aflægger os Besøg. Der bliver Adventstale og m. m. Det bliver en rigtig hyggelig Adventsaften, en god Forberedelse til Julen. Husmødrenes Kongregation er venligst indbudt. Det praktiske Arrangement: Gruppe IV. Entreen: Kr. 0,75.

K. U. K. Frederiksberg.

Stor Udflugt! Søndag den 17. December tager vi op og ser Frederiksborg Slot i Hillerød. Derefter vandrer vi ud i det Blaa. Om Billetpris m. m. se næste Uge. — Amager K. U. K. er inviteret med. Da nu alle ordinære Møder er aflyst, haaber vi i Stedet for at se mange paa Udflugten. Madpakke medbringes. Og husk Sangbøgerne og Legitimationskort. Turleder: Iwan Larsen.

Nørrebros katolske Ungdom

arrangerer Søndag d. 10. Dec. Kl. 14,30 prc. Fællesmøde med Menigheden i Centralskolens Gymnastiksal.

Pater P. Nøsen S. J. holder Foredrag: »3 Ønsker«, Alex Brocek underholder med »Max Hansen-Viser« m. m., anden let Underholdning og Pakkeauktion. Pakke skal ikke medbringes. Billetter à 1 Kr. bedes købt i Forvejen paa Kirkens Kontor eller hos Bestyrelsen. Man bedes komme i god Tid!

Fuglens Julegave:

Fugle-Fodringshuse

SØDERBERG . Larsbjørnstræde 19

RANDERS Randers Andelsmejeri <i>Telefon 776 (4 Linier)</i> Fineste Mejeriprodukter fra Dyrlæge kontrollerede Besætninger	Aarhus	<i>Alfred Pihl</i> Bagermester, Conditor! Telefon 3041 - Hammershus Leverandør til St. Josef Hospital
Horsens	<i>MEJERIET</i> Vesterbo Byens førende Tlf. 8700 (4 Lin.)	
Carl Bech aut. elektr. Installatør Vestergade 33 . Telf. 1026 Leverandør til kath. Menighed	Odense	Vald. Tørring aut. elektr. Installatør Kongensgade 13, Tlf. 2021 Leverandør til Dalum Kloster
<i>Wittrup</i> HORSSENS TEXTILLAGER	Alle Fynboeres Tand- tekniker hedder ESTAD. Han er Manden, man henvender sig til, naar de naturlige Tænder skal erstattes med kunstige, fordi han har den grundige, kliniske Uddannelse, der er en Forudsætning for teknisk fuldkomment Arbejde. Han har desuden Forstaaelsen af, hvordan hver enkelt Patients individuelle Præg bevares gennem de kunstige Tænders naturlige Udseende. Tal Tænder med ESTAD Vestergade 79, Odense. Telf. 9620	JØRGEN RASMUSSEN Glarmester Overgaden 29, Telefon 1117 Leverandør til St. Josephs Hospital og Kirken

AALBORG

<p>Ferd. Færch & Co. Tømrermestre Strandvejen, Tlf. 301</p>	<p>A. Hoffmann Urmager og Optiker Borgerg. 17 (lige v. den nye Bro) Briller efter Lægerecept Rep. udf. nøjagtigt og billigt Telefon 3779</p>	<p>Henry Hansen <i>Trikotage og Herrelingeri</i> Kastetvej 39, Aalborg, Tlf. 56 65</p>
<p>M. Thomsen Støtt <i>Entrepenør og Murermester</i> Kong Christians Allé 6 Telefon 1992</p>	<p>Mathias Chrstensen Absalonsgade 14 . Tlf. 1556 <i>Kolonial . Delikatesser . Kaffe</i></p>	<p>Køb Hjemmets Udstyr hos Thuén, Gravensgade 2</p>
<p>P. Krebs <i>Elektroinstallatør</i> Frederiksgade 6 Telefon 1786 <i>Udf. Arb. ved Kamilianerkliniken</i></p>	<p>CHR. SIMONI <i>grundl. 1836</i> Kul- og Koks-Import Telf. 67 — 68 — 69 Leverandør til St. Josef Søstrenes Hospital og Kamilianerkliniken i Aalborg.</p>	<p>Hans Wlencken <i>Kastetvej 51 . Aalborg</i> er det rigtige Indkøbssted for Kød, Flæsk og Paalæg <i>Reelle, unge Varer til beskedne Priser</i> Egen Pølsefabrik . Forlang Tilbud</p>
<p>N. Nielsen & A. Brostrøm H. PERS EFTERFØLGER</p>		<p>Aut. Vand-, Gas- og Blikkenslagermestre SANITET- CENTRALVARME Algade 58 . Aalborg . Telefoner: 681 - 6581</p>

NAKSKOV

<p><i>Spis</i> Arbejdernes Fællesbageri's Produkter Nakskov . Telefon 621</p>	<p>Broderimagasinet <i>Østergade 18 . Telefon 921</i> Alttil Haandarbejde. Tegning, Montering Stort Udvalg i Garn Leverandør til Søstrene</p>	<p>L. C. Clasen <i>v. Ole Clasen</i> Murermester Telefon 208 Lev. til kat. Kirke</p>
<p>Nakskov Dampmølle <i>Aktieselskab</i></p>	<p>Alle Sorter Brændsel til Kakkellovne og Varmeapparater tilbydes billigst i allerbedste Kvaliteter. A-S Nakskov Kulimport <i>Telefon Nr. 17</i> <i>Leverandør til den katolske Kirke</i></p>	<p>Chr. Steffensen <i>HERREEKVIPERING</i> Fruegade 8, Nakskov, Tlf. 796 Leverandør</p>

HOLBÆK

<p>A. P. PEDERSEN Murermester Markedsplads 10 . Telefon 239</p>	<p>Vestergades Maskinværksted RASMUSSEN & NIELSEN Telefon 1039</p>	<p>H. P. Larsen Kolonial . Delikatesser Algade 28 . Tlf. 849 Leverandør til Hospitalet</p>
<p>Holbæk Mejeri A/S <i>Algade 54 . Telefon 65</i> Leverandør til Hospitalet</p>	<p>A-S Arbejdernes Fællesbageri Bedste Brødsted <i>Lev. til St. Elisabeth Hospital</i></p>	<p>JENSEN & OLSEN statsaut. Installationsforretning Elektrisk Lys og Kraft Algade . Telefon 365 Leverandør til den kat. Menighed</p>

Katolsk Ugeblad

17. December 1944

92. Aarg.

Nr. 51

Næstved Sogn
og Kirke

En Doktordisputats

Pastor Rupp's Jubilæum

Bogen om Frassati

St. Nikolaus-Festen

GUDS VEJE

Vi skal elske Gud af ganske Hjerte, Sjæl og Sind og af al vor Kraft. Hvert eneste Øjeblik! Vi maa aldrig se os tilbage, ikke være langsomme til at overveje, ikke tøve og ikke være ængstelig bekymrede. De frygtsomme er ikke Herren til Behag.

Vi maa samle vor Opmærksomhed og Kraft om hvert givet Øjeblik, saa vi slet ikke har Tid og Energi tilovers for Fortid og Fremtid. Saa er der ingen Plads for Ængstelse og Bekymring. Det gælder kun Nu. Herren er en nidkær Gud. Han kræver os helt i hvert Øjeblik.

»Kast dine Sorger paa Herren.« Vi gør os alt for mange Bekymringer. Vi vil sørge for alt for meget, og dog udretter al vor Bekymring ikke det mindste. Med al vor Skarpsindighed kan vi ikke forudbestemme en eneste Dag eller Time. Tit bekymrer vi os om det, som kun muligvis vil ske. Vi ængstes, forsømmer Øjeblikket -- og saa gaar det til sidst ganske anderledes. Ofte gør vi os Bekymringer over Kors, som kan tænkes at komme, og paa Forhaand er vi ved at segne under dem. Mange af os bliver helt slaaet til Jorden af Fremtidens Lidelser, som vi slet ikke har Kraft til at bære nu. Vi har jo kun den Naade, som det nuværende Øjeblik har behov.

Gud være lovet, at vi ikke kan se ind i Fremtiden! Det er vi for svage til. Det kunde kun nogle faa store Profeter udholde, og selv for dem var Byrden tung. Der ligger et Slør over Fremtiden. Og kunde man ukaldet løfte det, vilde Synet dræbe.

Den bedste Omhu for Fremtiden er at lade den være i Fred. Vi sørger bedst for den, naar vi udnytter det nærværende Nu til at gaa Guds Viljes Vej. Gør jeg fuldtud min Pligt i dette Øjeblik, saa rummer det al den Naade, jeg i næste Øjeblik skal bruge. Kommer der en større Lidelse, et større Offer, saa kommer der ogsaa en større Naade. Ingen fristes over sin Evne.

Bare vi dog ikke bestandig vilde spille Forsyn. Vi ødelægger kun det hele. Verdensplanen er et Guds Kunstværk i de store Linier og de mindste Detaljer, i hver Enkelthed og i den store Helhed. Vor Skæbne er et bitte lille Udsnit af den vældige Plan. Vi kender ikke vor egen Skæbne og endnu mindre vor Stilling og Betydning i den store Verdensplan. Vi kender ikke de tallose Traade, som forbinder os med Fortid og Fremtid. Noget klogere end at lade Gud føre os Skridt for Skridt, kan vi ikke gøre. Naar blot vi har Blikket fæstet paa Gud, saa gaar Foden ikke vild, men Han bliver for-

herligt paa fuldkomnest Maade, og vi naar den højeste Helighed, som vor Natur kan tage imod. Kardinal Newman siger, at hvor vi staar, skal vi blive staaende, indtil Gud viser os det næste Skridt, og saa venter vi igen.

Naar en mægtig Bygning rejses, kan den enkelte Murer ikke overse den hele Plan. Og han behøver det heller ikke; naar bare han tager hver Sten, der ligger for ham, og murer den ind, hvor han skal. Tænk, om Svendene murede, hver som han fandt for godt! Det store Kunstværk beror paa streng Lovmæssighed. Og Kunstneren gemmer Værkets dybe Hemmelighed. Hans Hjælpere bringer hans Tanker til Udførelse uden at kende deres dybere Mening. Nu forstaar vi, hvorfor vore Sjæle saa sjældent modnes til sande Kunstværker trods al god Vilje og saa megen Tid og Kraft nedlagt i alle mulige fromme Øvelser, Bønner og Ofre. Vi staar selv for meget i Forgrunden og er alt for geskæftige, som om vi alene skulde besøge Helliggørelsens Gerning. I Virkeligheden er vi Guds Værk og selv Hans Haandlangere, men ikke Værkets Kunstner. Vor Skæbne ligger i Guds Planer, og vor Haandlangergerning bestaar i at lade Gud raade og virke -- selv være stille og holde stille. Bedst sørger vi for vor Frelse, naar vi lader Gud

(Sluttes Side 797)

Munkemel

Salg og Udlejning

AF LYSBADE OG ELEKTROMIDICINSKE APPARATER

DANSK RØNTGEN-TEKNIK A/S

KØBENHAVN
TELF. 4229

AARHUS
TELF. 6545

KØBENHAVNS BRÆNDELS KOMPAGNI

KUL KØK KOKS

NØRREGADE 15

TELF. 9270

G. Garth-Grüner
Landsretssagfører
Frederiksholms Kanal 6, Kbhvn.
Tlf. 12,166 og 12,161

RECK'S OPVARMNINGS COMP. A/S

Esromgade 15. København N. Telef. 7480

Centralvarmeanlæg af enhver Art

Køkken-, Vaskeri-, Desinfektions- samt Tørrestueanlæg m.m.

RECK-STAALEDLER

Gaa i Arbejdernes Kaffeforsyning
Amagerbrogade 156
og prøv vor ekstrafine Maltkaffe
1.39 Kr. pr. 1/2 kg.
Altid friske Smaakager

Julens Blomster bør af Trosfæller købes i

Tlf. Valby 3736
Bringer overalt

Blomsterforretningen „**Therese**“
Mellemtoftevej 6 (v. Valby Station)

Bageri & Conditori
Johan Aschengreen

Amagerbrogade 72. Telefon Amager 353
Filial: Amagerbrog. 125. Telefon Amager 4019

absolut

ABSALON

naar Forsikring skal tegnes

Mark Poulsen & Rønne

INGENIØRER

Pr. Maries Allé 1 A - København V.
Centralvarme-Anlæg - Sanitære Anlæg
Telefon 8533

Ove Juel-Christensen

Kaffe og Kolonial en gros

Ryesgade 106
Telefon Central 408

BONALIN-BONEVOKS

til alle Gulve

Bonalin-Kompagniet A/S. København F

Katolikker!

Sørg for at ogsaa andre Trosfæller læser Ugebladet!

Blomsterforretningen

CAMELIA

Smukke Kranser og Kistepyntninger
Frederikssundsvej 229, Tlf. Bella 1729

Doktor-disputats om Luther

Den protestantiske Pastor Regn Prenters Disputats om Luther er en af de vægtigste Afhandlinger, som Københavns Universitet har antaget til Forsvar for den teologiske Doktorgrad gennem en Aarrække. Den Interesse, hvormed man i protestantiske Kredse har fulgt dette Arbejde, gav sig da ogsaa Udslag i en ganske overvældende Tilstrømning til selve Disputatshandlingen, der blev meget langvarig og kom til at forme sig særdeles ærefuld for Præses.

Der er Grund til ogsaa fra katolsk Side at lægge Mærke til dette Arbejde, ikke mindst for dets substantielle Indhold, der tenderer et Opgør mellem katolsk og protestantisk Teologi. Afhandlingen er et meget betydeligt men vanskelig tilgængeligt Arbejde, og man maa haabe — som Professor Dr. K. E. Skydsgaard udtalte ved Disputatsens Afslutning — at Dr. Prenter vil overveje en Popularisering af Afhandlingen, en Bog om Emnet, der kan fremtræde i en saadan Form, at den vil kunne tjene som »en ordentlig Vejledning for mange Mennesker, og ikke mindst for dem, der er paa Vej til Rom — ikke for det positive hos Katolicismen, men for det negative hos os« (: Protestantismen.)

Man kan kun glæde sig over, at dansk Protestantisme har kunnet frembringe et saa værdifuldt Produkt, som Dr. Prenters Afhandling faktisk er, omend den sine Steder kan forekomme lidt for agitatorisk præget. Dr. Prenter har et omfattende Arbejde bag sig; han har søgt at naa frem til »selve« Luther, ind bag den »indpakke« og forvanskede Reformator, som senere Tider har bygget paa, og hvorved vor Tids protestantiske Teologi har fjernet sig saa milevidt fra Katolicismen.

Der vilde unægtelig ved denne Lejlighed have manglet et væsentligt Led, dersom der ikke fra katolsk Hold var blevet taget Stilling til Afhandlingen.

Ved Disputatshandlingen varetogetes de katolske Interesser da ogsaa af »Catholica«s Redaktør, Magister, Pater H. Roos S. J. Pateren opponerede ret skarpt, men yderst elskværdigt og fremførte en Del saglige Indvendinger, som Præses maatte indrømme, men gav iøvrigt Udtryk for Taknemmelighed fra katolsk Side over det dygtige Arbejde, som Dr. Prenter havde nedlagt i sin Afhandling, og som han mente var egnet til at bringe Klarhed over, hvad Protestantismens Kirkefader faktisk havde villet.

DEN AANDSSVAGE

En sand Historie

Det var en tidlig Morgen kort før Jul. Sneen laa overalt, og Blæsten var isnende kold. Men trods Mørket og Sneen og Kulden var der mange, som lyttede til Kirkeklokkens Kalden. Ganske vist var det en almindelig Hverdag; men paa Landet har man om Vinteren Ro til at samle sig, til at deltage i Gudstjenesten, mens Byens Fabriksarbejdere og Haandværkere altid er lænkede til deres Arbejde.

Kirken var næsten fuld. Mens den ene Præst læste den hellige Messe, hørte den anden Skriftemaal.

Da man naaede til Kommunionen, rejste mange sig for at gaa op til Alteret; blandt dem var en omtrent halvtredsaaarig, meget tarvelig klædt Kvinde med et blegt Ansigt og stive, udtrykkløse Øjne. Usikker nærmede hun sig Kommunionbænken; og da hun knælede ned, rykkede de nærmest knælende bort fra hende, saa der blev tomme Pladser ved Siden af hende.

Præsten skulde lige til at række hende den hellige Hostie; saa genkendte han hende — og gik hende forbi — til den næste.

Langsomt og tungt gik Kvinden helt ned til Kirkedøren. Her lagde hun sig paa Knæ og stirrede op mod Alteret. Intet tydede paa, at hun var vred eller ulykkelig over at være blevet forbigaaet.

Messen var forbi, de sidste forlod Kirken; kun Kvinden ved Døren blev.

Et Par Damer, Lægens og Apotekerens Hustruer, fulgtes ad, ivrigt snakkende trods den bidende Kulde.

»Saa De Vand-Lise, Fru Schmidt?« spurgte den ene.

»Ja, i Dag var hun da helt toset. Det var godt, Sognepræsten kendte hende og gik hende forbi. Hvad vilde det dog have været for en Kommunion?«

»Ja — det Skind! Det er jo

ikke nogen menneskelig Tilværelse, hun fører! Gud være lovet, at ens Børn er sunde og raske og har deres Forstand!«

»Jeg gad vidst, hvordan Vand-Lise egentlig finder Vej hertil i saadant et Snevejr. To Mil har hun da at gaa. Der kunde let hænde hende en Ulykke i Mørket og Sneen.«

»Ja — men det var maaske ogsaa det bedste, baade for hende selv og for dem, som hun nu falder til Byrde.«

»Fru Schmidt, Vand-Lise falder ingen til Byrde,« lød en dyb Stemme bag ved dem. »Undskyld, at jeg blander mig i Deres Samtale, men jeg kunde ikke undgaa at høre den her paa den smalle Vej, og jeg vil gerne tale til bedste for stakkels Lise, da jeg er hendes Formynder.« Det var den gamle Lærer, som talte, og Damerne blev flove.

»Naa, saa har Lise dog een Ven og Beskytter her,« sagde Doktorfruen med et forlegent Smil.

»Ja, for Vand-Lise var engang en af mine kæreste Elever,« svarede den gamle Lærer varml.

»Men dog — er hun først blevet sindssyg, efter at hun blev voksen?«

»Lise er ikke sindssyg,« sagde Læreren roligt. »Hun var allerede som Barn, akkurat som hun er nu, aandelig indskrænket og kunde næsten ikke udtrykke sig. Men alligevel kunde man ikke lade være med at holde af hende. Hun var altid saa opmærksom, skønt hun forstod saa lidt, altid artig, stille, tilfreds med alt, og selv om de andre Børn bestandig drillede hende, blev hun aldrig hidsig eller arrig. Hun forstod, at hun var den sidste i Skolen og fandt sig roligt deri. Og trofast og hengiven var hun som faa. Da den gamle Sognepræst døde, gik det hende forfærdeligt nær. Ti-mevis, ja, halve Dage sad hun

ved hans Grav, og hun beder stadig meget derude. Og for mig vilde hun sikkert gaa i Ilden, om det skulde være.»

»Naa, det maa jeg sige, — Vand-Lise er aabenbart en Person, Menigheden bør være stolt af!« sagde Fru Schmidt i en haanlig Tone.

»Ja, noget meget sjældent har vi i alt Fald i hende,« forsikrede Læreren.

»Saa? Og hvad er saa det?«

»At hun ganske bestemt endnu besidder Daabens Uskyldighed,« lød det alvorlige Svar.

»Naa ja, det er jo rimeligt nok hos en sindssyg,« sagde Doktorfruen. »Naar man ingen Forstand har, kan man jo ikke synde.«

»Saadan mente jeg det nu ikke, Frue. Lise ved udmærket, hvad der er godt og ondt; derfor har hun ogsaa faaet Lov til at modtage Sakramenterne hvert Aar i Paasketiden — — —«

»Men oftere maa hun heller ikke modtage Kommunionen,« afbrød Apotekerens Kone ham, »og i Dag viste hun da tydeligt, at hun mangler al Fornuft, ellers havde hun ikke trængt sig frem ved Kommunionbænken. Det er da godt, at Sognepræsten opdagede, hvem hun var.«

»Jaja — der er vist ikke Grund til at tale mere om den Ting,« sagde Læreren, hilste og gik over mod Skolebygningen, mens de to Damer ivrigt snakende fortsatte deres Vej.

— — — Lise kom langsomt ud af Kirken. Hun gik hen til den gamle Sognepræsts Grav, blev staaende lidt ved den og begav sig saa paa Vej gennem den store Landsby. Ingen lagde Mærke til hende, som hun stred sig frem gennem den dybe Sne, den to Mil lange Vej til sit Hjem.

— Efter den tidlige Middag gik Sognepræsten og Kapellanen som sædvanlig en lille Tur. Sognepræsten fortalte, at han om Morgen var gaaet den aandsvage Kvinde forbi.

»Men hvorfor?« spurgte Kapellanen.

»Fordi hun kun maa modtage Sakramenterne een Gang om

Aaret, og det er i Virkeligheden tvivlsomt, om hun ved, hvad det hele drejer sig om.«

»Det tror jeg bestemt, hun gør,« sagde den anden Præst. »Jeg lagde Mærke til hende, baade før og efter hun havde været til Skrifte.«

»Var hun til Skrifte i Dag?« spurgte Sognepræsten.

»Ja, — og jeg følte mig meget opbygget af hendes Andagt. Jeg tror, at hendes Bøn er mere værd end saa mange andres, min egen iberegnet. Her gælder Ordet: »Af de umyndiges Mund vil jeg berede mig en Lovsang.« Jeg vilde absolut have givet hende den hellige Kommunion.«

»Hidtil har vi nu forholdt os, som jeg sagde, og der er vist ikke nogen Grund til Forandring,« mente Sognepræsten.

Da de to Præster nærmede sig Landsbyen, kom en Pige løbende dem i Møde. »Jeg skulde bede fra Fru Schmidt, om en af Præsterne vilde komme straks. Apotekerer har faaet et Slagtilfælde,« sagde hun aandeløst.

»Jeg skal komme med det samme,« sagde Kapellanen. Et Øjeblik efter stod han i Sygeværrelset. Den gamle Apoteker, som led voldsomt af Aandenød, sad i en Lænestol.

»Det er endnu ikke saa slemt, at jeg behøver Dem!« raabte han i en halvt vred, halvt ængstelig Tone.

En halv Time blev Præsten hos ham; saa forlod han bedrøvet Værelset, — han havde intet som helst udrettet; skønt den syge øjensynlig stod paa Dødens Tærskel, vilde han ikke høre Tale om Død og Evighed, langt mindre om Skriftemaal og Salvelse. Og dog trængte han i høj Grad til Kirkens Naademidler. I mange Aar havde Apotekerer nok været til den hellige Messe om Søndagen, — men aldrig nogen Sinde til Sakramenterne. Han mente, at blot han stadig holdt fast ved Troen paa, at der var en Gud, var det tilstrækkeligt; han vilde være sin egen Sjælesørger, — til Angst og Bekymring for sin Familie.

Fem Dage gik, og der skete ingen Forandring i Apotekerens

Tilstand, hverken legemligt eller sjæleligt. Da Kapellanen den sjette Dags Morgen forlod Kirken efter Messen, saa han Vand-Lise staa ved den gamle Sognepræsts Grav.

Det er sjette Gang,« sagde Sakristanen.

»Hvad er sjette Gang?« spurgte Præsten.

»At den aandsvage kommer til den tidlige Messe for at kommunikere; men hun er vist blevet saa bange for Sognepræsten, at hun ikke mere tør gaa op til Alteret. Det er mærkeligt, at hun ikke kommer noget til i den Kulde og paa den lange Vej gennem den dybe Sne. To Mil frem og tilbage — det er meget, selv for en Mand.«

»Hvilken Kærlighed!« tænkte Præsten; og i det samme kom han til at tænke paa Apotekerer. Han gik hen til Lise og sagde: »Du maa gaa hjem, Lise, ellers fryser du ihjel.«

»Ja, jeg fryser,« svarede hun.

»Bliv hjemme i den Kulde,« formanede Præsten. »Du har alt for langt at gaa. Til Sommer kan du komme i Kirke igen.«

Kvinden rystede heftigt paa Hovedet.

»Jeg vil spise,« sagde hun og saa bedende paa ham.

»Men det er ikke Paaske endnu; du maa vente.«

»Jeg vil spise.«

»Det kan du ikke komme til endnu. Sig mig, beder du?«

»Fadervor — mange, mange Fadervor!« forsikrede hun og viste ham sin Rosenkrans.

»Det er godt, Lise,« sagde Præsten. »Nu skal du høre: Du beder i Dag saa godt og saa meget du kan for en af Menigheden. Vil du gøre det?«

Lise nikkede ivrigt, og Præsten fortsatte: »Saa maa du i Morgen tidlig komme til den hellige Kommunion; men du maa skrifte først.«

»Jeg har ikke gjort nogen Synd,« erklærede Lise troskyldigt.

»Jaja — saa kom blot. Men bed, saa godt du kan, ikke?«

Lise greb Præstens Haand, trykkede den og sagde — lidt ubehjælpsomt: »Gud lønne Præ-

sten!« Og saa gik hun rask hjemad.

Næste Morgen kom hun til Kirken, bærende paa en lille Pakke. Ubevægelig stod hun under Messen og bad; og da Kapellanen rakte hende Kommunionen, tænkte han, at han aldrig havde set nogen mere opfyldt af Tro og Andagt end denne stakkelt aandssvage. Han vidste, at denne Kommunion var værdig — i høj Grad værdig.

Messen var lige forbi, og Kapellanen opholdt sig endnu i Sakristiet, da Apotekerens Kone hastigt traadte ind og sagde: »Hr. Pastor, vær saa god at komme hurtigt, — min Mand ønsker at modtage Sakramenterne!«

»Gud være lovet og takket! Han har hørt den umyndiges Bøn!« tænkte Præsten lykkelig. Faa Minutter efter var han hos den dødssyge gamle Herre, som nu med Iver og Andagt modtog de hellige Sakramenter.

Da Kapellanen kom hjem, laa der en lille Pakke til ham. Husholdersken sagde, at Vand-Lise havde bragt den til ham, fuld af Lykke over, at hun i Dag havde faaet Lov at modtage Frelseren. Det var et Par uldne Sokker, hun selv havde strikket.

Næste Formiddag Klokkeren ti lød Døds klokken fra Kirketaarnet — Apotekeren var død. Klokkeringningen forstummede — og saa begyndte den paany.

»Hvem ringer Klokkeren nu for?« spurgte Kapellanen en Pige, han mødte paa Vejen.

»Ih — det er jo den tossede Vand-Lise! Hun laa død i Sengen i Morges.«

»Saa har jeg altsaa i Gaar rakt hende det hellige Vanddringsbrød! Og for at modtage det er hun kommet vandrende hertil otte Dage i Træk, drevet af sin Længsel efter det!« tænkte Præsten.

Tre Dage efter blev de to døde begravet, — først den gamle Apoteker, den ansete, kloge, aandfulde Mand, og bagefter den aandssvage, fattige Vand-Lise. Og den første var blevet frelst ved den stakkels aandssvages

Bøn. Kapellanen havde fortalt Fru Schmidt, hvad der var foregaaet; og ved den fattige Kvindes Begravelse græd hun af Taknemmelighed — og af Anger over den Ringeagt, hun havde vist hende.

Da Kapellanen ved Lises Grav talte om, at Verdens Visdom ofte kun er Daarskab i Guds Øjne, og at den afdøde ved sin enfoldige Lydighed, sin Tilfredshed, sin Andagt efter bedste Evne havde vandret sit Maal sikrere i Møde

end saa mange andre, hvis Klogskab Verden priste, da fik den gamle Lærer Taarer i Øjnene, og han nikkede flere Gange under Slutningen af Talen, der lød saaledes: »Gid enhver af os maa forberede sig til den hellige Kommunion med lige saa stor Længsel og Tillidsfuldhed som denne stakkels foragtede og bespottede Kvinde; da behøver ingen af os at frygte Herren, naar han kalder paa os for at dømme os efter vore Gerninger.«

Advents- og Julekrybbe-Minder

Af Olaf V. Sørensen

Sidste Artikel.

Naar jeg tænker tilbage paa mine bayerske og romerske Julekrybbeminder og sammenligner dem med alt det, hvormed man her hos os forsøger at vække Juleglæde hos Børn og Voksne, bliver det ogsaa paa dette Omraade klart for mig, hvor fattigt vort Land er blevet ved, at Traditionens Baand blev klippet over i Reformationstiden. Hvor grundforskellige er dog de Indtryk, og derfor ogsaa det Udbytte, Børn faar af deres Tur igennem for Eksempel de juleglade københavnske Strøgader (i Kirkerne er der jo overhovedet intet at se) sammenlignet med, hvad de vilde opleve, dersom Byen var en katolsk By. Saa smukke og værdifulde Stormagasinerne Udstillinger end kan være, saa lidt har de dog med Julens store Mystorium at gøre. Har man blot tilbragt nogle Aar i katolske Lande og saa for første Gang ved Juletiden lader sig puffe frem igennem Strøget, bliver man kun skuffet. Jeg husker endnu det Julebrev, Pastor Oppermann 1938 sendte mig efter sin Hjemkomst til Danmark; han havde

lige været paa saadan en Tur gennem den indre By. »Som kristent Menneske kom jeg tomhændet hjem«, skrev han. »Ikke det mindste tyder hen til, hvorfor vi egentlig fejrer Jul! Hvilken Tjeneste kunde Strømagasinerne ikke gøre os ved blot af og til, maaske skiftevis efter Aftale, at vælge Menneskevordelsens Hemmelighed som Emne for deres Juleudstillinger. Tænk, om vi, som dog alle mener at være Kristne, en Jul bag de store Ruder andagtsfulde kunde beundre Mariae Bebudelse i danske Omgivelser, Maria og Josef paa Vandring til Betlehem, se dem blive afvist ved et Herberg, der gerne maa ligne et af de gamle københavnske Huse, og saa — som Højdepunkt — Kristi Fødsel! Et sidste Vindue burde vise os Hyrderne paa Marken, lyttende til Englenes »Ære være Gud i det Høje, og FRED paa Jorden for Mennesker, som er Gud til Velbehag!« Foran saadanne Juleudstillinger vilde Børnene ogsaa hos os se *store Ting* end de gør nu: *de vilde se Himlen aaben og Guds Engle stige op og ned over Menneskesønnen!* Men ak, kan man vente sig noget saa almenkristeligt i et Land, der har fejlet Kristendommen bort fra sine Gader?

Billedet af mine romerske Krybbeminder vilde være ufuldstændigt, dersom jeg ikke kort nævnte, at vi ogsaa paa Propaganda-Kollegiet var ivrigt optaget af at lave Julekrybber. Kollegiets 225 vordende Teologer hørte hjemme i over 35 vidt forskellige Lande med meget forskellige Juletraditioner: en Australier viste mig en Gang et Julekort, han lige havde modtaget hjemme fra: Forsiden viste en Pige, der smilende med en ung Løve i Favnen, ønskede: A merry Christmas and a happy new year! Og alligevel var dog alle hvert Aar lige interesserede i at lave de Julekrybber, vi havde

Ikke mindre interessante var de øvrige Krybber. Det var utroligt, hvad der her præsteredes. Udover nogle Figurer, der gik i Arv fra det ene Hold til det andet (jeg havde saaledes faaet mine Figurer af Pastor Opp-

færdes i alle Kollegiets Afdelinger for at kunne se og sammenligne de enkelte Krybber. Den smukkeste, i min Tid i hvert Fald, havde nogle Japanere lavet. Stalden var blevet til det yndigste japanske Hus: Vægge-

▲ „Bambino“

← Julekrybbe i Sct. Mariæ Kirke paa Frederiksberg

Brug for, tolv ialt: en til Kirken og elleve til Kollegiets forskellige Afdelinger. Den til Kirken blev hvert Aar lavet af en dertil af vore Foresatte udpeget Nationalitetsgruppe. Selv om Figurerne, som stod til Raadighed, hvert Aar var de samme, saa blev Krybben dog altid anderledes og bar tydelig Præg af de forskellige Nationers Opfattelser og Traditioner.

mann), havde man ellers intet særligt at arbejde med. Papir, mosbegrøede Stene, Grene fra Havens stedsegrønne Træer og Buske udgjorde Hovedmaterialet. Og alligevel var Resultaterne overvældende, maaske ogsaa fordi enhver »Camerata«, besjælet af en hellig Iver, vilde overgaa den anden. Juledagen havde vi — hvad der ellers var strengt forbudt — Tilladelse til frit at

ne bestod — ligesom i Virkeligheden — af Papir og var dekoreret med Inskriptioner i japanske Hieroglyfer, Gulvet var belagt med imiterede Straamaatter, her og der hang farverige Lampions, lige som ogsaa andre Ting bidrog deres til at skabe et harmonisk Hele. Maria og Josef samt Krybbens øvrige Personer var iførte graciøse japanske Dragter, lavet af kulørt Crepe-Papir, og ude i den solfyldte Have blomstrede Kirsebærtræer med en Farvepragt, der var en værdig Erstatning for Englenes Jubelkor. Kunde man ønske sig et mere veltalende Bevis for, at Kristendommen ogsaa havde slaaet dybe Rødder i saa fjernt et Land som Japan, naar dets Sønner formaede sligt? Det samme gjaldt ogsaa de øvrige Nationer: Studenterne fra Mesopotamien, Asien, Ægypten og Lybiens Egne ved Kyrene, Kretere og Arabere, alle forstod de paa den for deres Land særegne Maade at prise Guds store Geringer.

Ved alle de mange Julekrybber, som jeg nu i over femogtyve Aar har lavet, iberegnet den til Sankt Mariæ Kirke paa Frederiksberg, har jeg først ubevidst, siden ogsaa bevidst, kun haft for

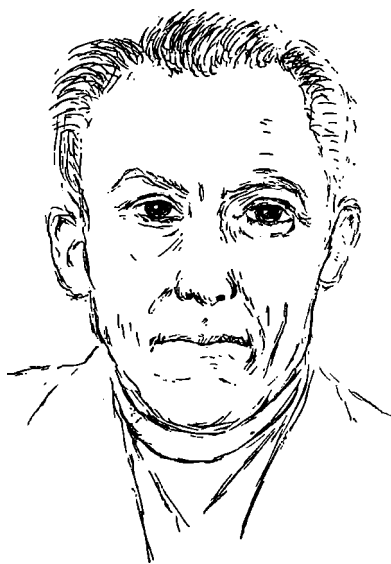
Øje at »Ære Gud i det Høje«. Men jeg vil gerne indrømme, at Glæden, som disse Krybber har beredt andre, ogsaa har forøget min egen, og jeg haaber endnu i mangel en Adventstid at faa Lejlighed til at pusle med Julekrybber, helst ogsaa at lave nye. Og saa er den Glæde, jeg herved har haft og forhaabentlig ogsaa for Fremtiden vil komme til at opleve, alligevel kun Skyggen af den, jeg nu har siden min Præstevieelse, naar jeg — staaende foran Herrens Alter — hver Dag

oplever Menneskevordelsens store Hemmelighed. Lige som Maria lagde sit Barn i Staldens Krybbe, saaledes er det nu ogsaa timet mig tilbedende at kunne lægge det Barn, der kaldte hende ved Moders Navn, paa Pate-nens gyldne Krybbe, med det mere og mere brændende Ønske i Hjertet, at det maa sende *Fred til de Mennesker paa Jord, som er Gud til Velbehag.*

*Olaf V. Sørensen,
Køge.*

Pastor Rupp

25 Aars Præstebubilæum den 20. December 1944

Pastor Rupp er ikke forfængelig, og det morer ham ikke at blive tegnet. Han er skikkelig nok til at flytte rundt, indtil jeg finder et passende Sted for ham at sidde, hvor Lyset falder smukt paa ham. »Vil De være saa elskværdig at se paa mig.« Dette Syn maa ikke have interesseret ham. »Pastor Rupp! De stirrer Huller i Luften!« — »Pastor Rupp! Pastor Rupp! De sover jo!« — »Vaagn af din Slummer, min dejlige o. s. v.« — »Pastor Rupp! De har nok ikke faaet Deres Middagsøvn idag.« —

Svar: »Jeg sover aldrig til Middag.« Jeg maatte vække Højærværdigheden 17 Gange i Løbet af den halve Time, det tog at faa Tegningen færdig. Hver Gang fik jeg det hyggelige og rare Smil, som virker saa indtagende hos Jubilaren! men jeg følte mig dog noget som den, der havde udøvet Tortur, og jeg vilde saa gøre det godt med en Kop Kaffe og sagde til Pastor Rupp, at nu kunde han roligt blunde blideligen; jeg gav ham dog en Bog; men saa var der ingen Søvnighed mere. Naar Pastor Rupp har en Bog i Haanden, er han i sit Es.

Pastor Rupp hører til de stille i Landet. Han varetager sin Gerning ude paa Sølyst, og beder man ham om Hjælp, er han altid villig og god. Pastor Rupp er ikke den, der siger noget, han ikke skulde have sagt, og naar Menneskene engang paa Dommens Dag skal gøre Regnskab for hvert overflødig Ord, de har talt, saaledes som Vorherre siger, saa synes jeg, at Pastor Rupp maa komme meget let over det Regnskab.

Pastor Rupp er en trofast Ven og en god og respekteret Præst, og han er hundkatolsk. Hvis den katolske Tone som Kammertonen var paa 442 Svingninger i

Sekundet, vilde man hos Pastor Rupp aldrig finde hverken 441 eller 443.

Pastor Rupp blev præsteviet den 20. December 1919 i Domkirken i Mainz som Verdenspræst. Han var først 4 Aar Kapellan i Rhinhessen, traadte saa ind i Jesu Hjerteræsternes Kongregation, virkede nogle Aar i Norge og kom i 1932 til Danmark, hvor han har været knyttet til Sct. Ansgars Skolehjem paa Sølyst i Horsens. Vi haaber bare, han bliver her. Ad multos annos!

Min Kapellan, Pastor Grobetz, siger god for, at denne dobbelte Pennetegning ligner. *I. Olrik.*

Biskoppen og Bogen om Frassati

I de Aar, vor Biskop opholdt sig i Italien, fik han et stærkt Indtryk af, hvor meget den i 1925 afdøde Polytekniker, Pier Giorgio Frassati, betød som Samlingsmærke for det bedste af den katolske Ungdom. Selv om Frassatis korte Livshistorie stod skrevet i Bøger, som slet ikke gjorde Krav paa at være litterære Kunstværker, kunde man ikke vægre sig mod den Fortryllelse, der udgik fra ham. Dette var en nutidig ung Katolik efter den gamle Moderkirkes Hjerte.

Da Biskoppen kom hjem til Danmark i 1939, var det hans Ønske, at ogsaa dansk katolsk Ungdom maatte lære Frassati at kende og opflammes af hans Eksempel. Og da Krigen et Aar senere tvang den apostoliske Verdensvandrer, Pater C. C. Martindale, til at blive hos os under hele den store Ildebrand, bad Biskoppen ham skrive Bogen om Frassati til den danske Ungdom. Uden at prale tør vi sige, at intet Land i Verden endnu har faaet saa god en Bog om Frassati som den, der nu rækkes os af vor verdensberømte Gæst — og samtidig rækkes os af vor Biskop, som ønsker, at Kirkens danske Ungdom maa blive optændt af samme Ild, der lutrede Frassati til et Mønster for alle unge Katolikker.

Jul er nær

Københavnerbørn mødes med Sct. Nikolaus

Foto: ELNEBO

Søndag for Nikolaus' Fest samlede en Del Københavnerbørn — deriblandt en hel Del for første Gang — til Nikolausfest hos Liobasestrene paa Jagtvej. Og det blev et Par gemyttige Timer. Nikolaus med Følge vakte det ungdommelige Publikums — og for den Sags Skyld ogsaa de tilstedeværende ældre Børns — udelte Begejstring, og det er gjendeligt, at Liobasestrene har taget denne gode katolske Tradition op; det er ikke noget, smaa Katolikker har saa godt af som at vokse op med katolske Traditioner.

A Vor Frue Kirke i Næstved Sogn > og Interier

En af de Ting, der især skop von Euch mest paa Hjt, da han i 1892 blev udnævnt til apostolisk Vikar for Danmark var de utilfredsstillende Maaforhold paa Sjælland. Men med sin dengang høje Anseelse indbyggere havde kun et eneste Kirke, Sct. Ansgar i København, og han indvandt vedvendigheden af at muliggøre, dersom han skulde sig Haab om at holde de i sin boende Trosfæller fast i Aar forbedredes Forholdene i København (leleligt, nye Kirkefællesskaber, Kapeller) og Sogne oprettes, stoen tilbage stod endog de store Opgrave og sørgt for at Katolikker, der levede i alle dele af hele Sjælland, var omhyggeligt og smaa. Hvor det var muligt, sørgede de for at give dem den mest geistlig Hjælp og i

Næstved Sogn og Vor Frue Kirke

i korte Træk

Tekst: J. B. Foto: Arkiv

sekretær, Pastor, Dr. theol. B. Hansen sig i Næstved, og Byen med de mange Klosterminder fra Middelalderen fik dermed paany regelmæssig katolsk Guds-tjeneste eller halvvejs Aarhundredes Afbrydelse. Sct. Katharinas Kapel indrettedes i Dr. Hansens Ejendom »Store Møllegaard« ved Præstevæg og indviede i Maj 1900. Allerede tre Aar

I 1916 oprettedes Næstved Sogn, der omfatter hele det syd-Patres af Præmonstratenserrordenen overlagt Sognegerringen, lige Sjælland samt Maaen, og Seks Aar senere købte Redemptoristernes Pastor B. Hansens Ejendom og aflyste samtidig Præmonstratenserne i Sognearbejdet. Efter fire Aars inlens Virke rejstes den smukke ny Vor Frue Kirke, hvis Indvielse fandt Sted i Maj 1926. Det stilfulde Kirkerum finder sin naturlige Afslutning med det romanske Højalter, hvis Hovedbillede er en Gengivelse af »Maria, den stedsøverende Hjelps Moder«, til hvem Kirken ogsaa er indviet.

Til Vor Frue Kirke er knyttet Vor Frue Skole, oprettet 1923 samt Elisabethstrenes Skole. Skolen havde oprindeligt til Huse i Præstegaarden, men flyttedes 1939 til en moderne, tidsvarende Skolebygning, der opfylder alle Nutidens Krav.

største sjællandske Byer rejstes der i de følgende Aar smaa Missionsstationer.

Kort for Aarhundredskiftet bosatte den tidligere Vikariats-

Omtalen af Næstved Sogn vilde være ufuldstændig, dersom man undlod at nævne Sct. Elisabeths Hospital, en Institution, der ved sine slægtige Udvidelser, taler sit tydelige Sprog om Elisabethstrenes uselviske Gerning. Hospitalet omfatter foruden en medicinsk Afdeling en Lysklinik (Røntgen og Bøle) endvidere en Øre-, Næse- og Halsafdeling, der aabnedes i 1940.

Skiftende Patres af Redemptoristernes Kongregation har i de forløbne Aar siden 1922 i Næstved udført et rigt og beundringsværdigt Virke, der tjener deres Kongregation til megen Ære. Det store Sogneomraade er vokset indadtil og udadtil, og i 1930 kunde et længe næret Ønske realiseres: Oprettelsen af en Filialkirke i Vordingborg, Helligaandskapellet, der senere skal afløses af en Helligaandskirke, og som indviedes i 1940.

Kloster-Detektiven

af H. S.

(30)

Disse Oplysninger var tilstrækkelige til at faa den fremmede, nemlig Br. Justus, til at slaa sig ned en Stund. Men hvis han havde haabet at faa Negeren til yderligere at udtale sig, saa tog han fejl, thi alle Broderens Anstrengelser i den Retning viste sig at være komplet frugtesløse. Et godt og rigeligt Maaltid Mad fik han imidlertid. Han var dog alligevel godt tilfreds med Resultatet af sin Rejse. Farminspektøren i Zigudu gik under falsk Navn. Det var ikke saa lidt mistænkeligt.

Kort efter tog han hjertelig Afsked med den rare Neger og begav sig ad Breidbach til. Det var en 4 Timers Vej, og han skulde og maatte naa Toget til King Williams Town Kl. 1, saa der var ingen Tid at spille.

Direktøren for Kriminalpolitiet i King Williams Town blev ikke særlig begejstret, da man meldte ham, at en katolsk Lægbroder vilde tale med ham, og hans Humør sank næsten under Nulpunktet, da han saa den lurvede Fyr træde ind. Han fandt det derfor heller ikke nødvendigt at spørge, om det passede Gæsten, at Kriminalinspektøren blev siddende derinde. Han sagde blot i en afmaalt Tone: »Tag Plads, Hr. Missionær. Men fat Dem i Korthed! Jeg har meget travlt!«

I Løbet af 3 Minutter havde Br. Justus fortalt om Overfaldet paa Pater Hubertus. Direktøren undrede sig. »Fyren er nok ikke saa dum, som han ser ud til,« tænkte han. Men højt sagde han: »Overfaldet er sket den 13. Juni? Og vi har intet hørt. Naa, for Resten hører Zigudu ind under Umtata og slet ikke under os.«

»Pater Hubertus har haft bestemt Grund til ikke at ville melde det,« svarede Broderen. »Jeg er kommet af en anden Grund.« Og saa fortalte han om det andet Indbrud.

Kriminalinspektøren havde imens nøje studeret den fremmede og gransket sin Hukommelse. Det Menneske maatte han dog have set før. Det Ansigt, det søvnige uinteresserede Udtryk, den nøjagtige Saglighed, som kunde have gjort en Opdager Ære — — — Aah, nu havde han det! Og midt i Broderens Tale udbød han: »Hr. Direktør, det er jo Harry. Harry Tyne fra Scotland Yard.«

»Er det muligt?« udbød Direktøren. »Jeg har hørt saa meget om denne Harry, men jeg havde aldrig turdet haabe at faa ham at se. Hjertelig velkommen hos os, Harry,« udbød han og rakte Broderen Haanden. »Jeg har hele Tiden undret mig over Deres Saglighed, men nu er den Gaade altsaa løst. — Men De var ikke færdig med Deres Beretning, saa det er vel bedst at fortsætte, hvor vi slap.«

»At Farminspektøren i Zigudu er en Bedrager og gaar under falsk Navn, kan med Sikkerhed siges. Det er muligt, at han ogsaa har forøvet de to Indbrud. Men derom maa jeg først skaffe mig Vished. Og her er Sedlen, jeg talte om. «Tilgiv. En Fejltagelse. Vogt Dem for Tim«. Det kan ogsaa tydes som »Jim«. Hvem er det?«

»Om en Tim ved vi ikke noget her. Men en Jim har vi, og i lange Tider har vi forgæves eftersporet ham. Jim Battle hedder han og er en af de dristigste Indbrudstyre; vi har udsat en Dusør paa 75 Pund Sterling for hans Paagribelse, men det ser ud til, at han er forsvundet fra Jordens Overflade.«

»Hm,« sagde Broderen.

»Naa, nu fryder Deres gamle Detektivhjerte sig nok, hvad? Hvorfor gik De dog fra Faget?«

»Aah, det var mig lidt for »livligt«. Og saa blev jeg jo Lægbroder her i Missionen.«

»Hvordan kunde De dog,« udbød Inspektør Grawe. »De, som

kunde have høstet saa mange Laurbær. De var jo blevet Direktør, hvis De bare vilde være blevet!«

»Hvad havde jeg haft ud af det? Det Slag, jeg fik i Hovedet i Søndags Nat, maner til Eftertanke. Det kunde jo gaa værre en anden Gang.« — —

Efter at det forretningsmæssige var aftalt og Direktøren havde lovet Broderen sin Støtte, inviterede han ham paa Frokost i sit Hjem. Men Justus værgede sig med Hænder og Fødder mod denne Indbydelse. Ikke i denne Mundering, Direktørens Hustru vilde faa et Chok ved at se ham, en anden Gang kunde han komme, han maatte og skulde hjem o. s. v. —

*

Paa den lange Hjemrejse havde Broder Justus god Tid til atter at gennemtænke Sagen. Og da han læste sine Optegnelser igennem, standsede hans Øjne ved Ordet »Farvedaase«. Ja, hvad skulde »Ballower« med den? Om dette Spørgsmaal kredsede hans Tanker endnu, da han kom til Zigudu.

Pater Hubertus var meget nysgerrig. »Jeg skal faa Fyren fat,« sagde Broder Justus. »Men det er nok bedst at gaa stille med Dørene.«

»God Aften,« lød Ballowers Stemme i det samme. Han var kommet ind i Refektoriet, uden at nogen havde hørt ham. Han vilde bare spørge, om ikke Præsten syntes, man skulde sælge et Par Køer paa næste Marked i Cosimvaba.

»Det skal jeg tænke over, og give Dem Svar en anden Dag,« svarede Pater Hubertus. —

»Bare Ballower ikke har hørt noget,« tænkte Broder Justus og besluttede at være dobbelt paa sin Post.

(Fortsættes)

*

PAULUSKREDSSEN
Subskription 3 Kr. halvårlig
Den letteste Maade at faa en
katolsk Bogsamling

ALLE HELGENS FRYD

Paa Spørgsmaalet om, hvad de Hellige havde at vente, naar deres Prøve- og Forberedelsestid her paa Jorden var endt, svarede Sankt Paulus engang: »Intet Øje har set, og intet Øre har hørt, og intet menneskeligt Hjerte har fattet, hvad Gud bereder dem, som elsker ham«. (1. Kor. 2,9.) Hvis vi altsaa forsøgte at sætte os ind i en Landmands Tanker og Følelser, naar Laderne i Høsttiden bugner under Afgrødens Fylde og Rigdom, saa vilde dette kun være et ganske utilstrækkeligt Billede paa den Glæde, som de Hellige oplever, naar den evige Dommer giver sig til at gengælde dem efter deres Gerninger og skænke dem 100 Fold for, hvad de har ofret ham i deres jordiske Tid. Eller hvis vi mindedes de store Sejrsfester, der blev holdt, hver Gang en Hær vendte hjem med Ære fra Slagmarken, saa vilde denne Jubel være som ingenting i Forhold til den evige Triumf, som Kristi gode Stridsmænd kommer til at fejre sammen med deres Fører i Himlens Kongehal, saa snart de som Sejrherrer over Kødet og Verden og de onde Aander viser sig foran dens Porte. Og indtil nu har der aldrig været noget Bryllup paa Jorden, hvor der herskede saa stor en Glæde, at den kunde sammenlignes med den Jubel, hvormed de jomfruelige Sjæle holder Bryllupsfest med deres Brudgom Kristus, som de valgte frem for jordisk og forgængelig Kærlighed.

Det hjælper heller ikke stort at opgive Sammenligningen med jordiske Forhold og at lytte efter, hvad Johannes har set og hørt, da en Dør aabnedes for ham, og han fik Lov til med sine egne Øjne at skue Himlens Herlighed. For ogsaa han taler kun i Billeder, der nok antyder en Virkelighed, men ikke klarlægger Salighedens inderste Kærne.

Om Martyrerne, d. v. s. om dem, der er tro indtil Døden trods Fristelser og Forfølgelser, meddeler han, at Frelseren bereder disse Sejrherrer et Gæstebud, der ligner den underfulde Manna i Ørkenen og har en lignende Virkning som Frugten paa Livets Træ i Paradiset. Nu er det at leve ikke længere en langsom Gliden ned i Graven, for Døden kan ikke mere skade. En saadan Martyr ser sig med et ophøjet over alle Guds Fjender og faar Magt over dem. Jesus ifører ham Forklarelsens hvide Festrdragt og berømmer hans Navn for Faderens Trone i alle Engles Paahør. Han gør ham til en Pille og Støtte i Guds Tempel, hvorpaa for evig Tid Herrens og det himmelske Jerusalems Navn bliver indhugget. Ja, i sit Hjertes store Kærlighed erklærer Jesus ligefrem: »Den, som sejrer, vil jeg lade sidde sammen med mig paa min Trone, som ogsaa jeg sejrede og kom til at sidde sammen med min Fader paa hans Trone«. (Joh. Aab. 3,21.)

De jomfruelige Sjæle kan gøre Regning paa særlige Udmærkelser. Om dem skriver Johannes: »Jeg havde et Syn. Lammet stod paa Sions Bjerg, og sammen med ham stod 144 Tusinde, som havde hans Navn og hans Faders Navn skrevet paa deres Pande. Jeg hørte en Lyd, der kom fra Himlen og var som en Brusen af mange Vande og en Rullen af deres Harper. Og de sang som en ny Sang foran Tronen og foran de fire levende Væsener og de ældste. Ingen kunde synge denne Sang uden de 144 Tusinde, som er købt fra Jorden. Det er dem, der ikke har indladt sig med Kvinder; for de er jomfruelige. De følger Lammet, hvor det gaar og staar. De er købt ud af Menneskeslægten som en Førstegrøde for Gud og Lammet. I deres Mund er der ikke fundet

Løgn, de staar pletfrie for Guds Trone«. (Joh. Aab. 14,15.)

Til Glæde og Opmuntring for alle Guds Børn hørte Johannes derefter en Stemme raabe til sig fra Himlen: »Skriv! Salige er de døde, som fra nu af dør i Herren. Ja, siger Aanden, de skal hvile efter deres Møje; for deres Gerninger følger dem«. (Joh. Aab. 14,13.)

Ja, alle de, som paa Jorden har ovenvundet Frelserens Fjender, holder i Himlen Guds Harper og synger en Sang saa jublende glade som Moses og Israellitterne, den Gang de saa deres Dødsfjenders Lig ligge ved Strandbredden, medens de selv var kommet i Land gennem det røde Hav paa tør Bund, idet Vandet stod som en Mur paa begge Sider af dem. »Fryd jer, I Himle, og I, som bor i dem«, raaber Engle og Mennesker til hinanden indbyrdes, overvældet af deres egne Følelser.

Paa denne Maade beskriver Sankt Johannes den evige Fryd, Jesu Kærlighed bereder de Hellige. De bor nu hos Gud og nyder det himmelske Gæstebud, som mætter dem med Salighedens aandelige Føde. De deler med deres Frelser Herredømme, Magt og Herlighed, og alle Skrankerne for den menneskelige Erkendelse er faldet.

Nu skjuler Gud sig ikke længere for sine Børn, som det skete paa Jorden, hvor deres Øjne ikke kunde se ham og deres Hænder ikke føle ham. Nu viser den Allerhøjeste aabent og klart sin uendelige Skønhed, Storhed og Godhed, saaledes som den er i sig selv, og giver hver især ligesom nye Øjne, saa de kan se ham Ansigt til Ansigt, og ligesom et nyt Hjerte, saa de kan taale Himlens sande, fuldkomne og evig varende Lykke.

Med en Jubelakkord, som aldrig forstummer, slutter saaledes det, Gud har grundlagt i Paradiset, forjættet ved Profeters Mund i gamle Dage, til en vis Grad virkeliggjort gennem Jesu Kristi første Komme baade i den naturlige og overnaturlige Verden, og som han vil fuldende,

(Fortsættes Side 797)

Liturgisk Kalender

Naar der er to Tal i Parenteserne, gælder det første Side tallet i den store Messebog, det andet Nummeret i Søndagsmessebogen.

December.

17. S. 3. Søndag i Advent (9— (violet 3)); 2. Bøn: Gudsmoder eller ([83]), 3. Bøn: For Kirken eller For Paven ([123, 122]); Præf. (521).
18. M. Feria (9—3), uden Alleluja-Vers og uden Credo; 2. Bøn: Gudsmoder ([83]), 3. Bøn: For alle afdøde troende (1140), 4. Bøn: For Kirken eller For Paven.
19. Ti. Feria (9—3), uden Alleluja-Vers og uden Credo; 2. og 3. Bøn som Søndag, 4. Bøn*).
20. O. Tamperdag (13); 2. Bøn: (violet) Vigilien ([2]), 3. Bøn: Gudsmoder ([83]), 4. Bøn*); sidste Evang.: Vigiliens ([3]);— Eller: Vigilie til St. Thomas ([1]); 2. Bøn: Tamperdagen (13), 3. Bøn; Gudsmoder, 4. Bøn*); sidste Evang.: Tamperdagens ([84]).
21. T. St. Thomas, Apostel (782 (rød) —84); 2. Bøn: Feria (10); Apostlenes Præf. (524).
22. F. Tamperdag (15); 2. og 3. (violet) Bøn som Søndag, 4. Bøn*).
23. L. Tamperdag (17); 2. og 3. (violet) Bøn som Søndag, 4. Bøn*).
24. S. 4. Søndag i Advent. (violet) JESU FØDSELS VIGILIE (30—5).

NB. Naar der ikke er angivet nogen Præfation, læses alm. Præf. (525).

*) Om Fred eller For Paven ([122]). — Bønnen om Fred findes i K. U. Nr. 30, 1943, samt i Søndagsmessebogen Side 550.

Katolsk + Ugeblad

„Katolsk Ugeblad for katolske Kristne sammensluttet med „Katolsk Ungdom“

Udgiver: „KATOLSK PRESSE“

Redaktion: H. D. T. KIÆRULFF

(ansvarhavende) og J. BERG

Nørrebrogade 27 C, København N

Mandag og Fiedag Kl. 15-16, Tlf. Nora 61 66

Ekspedition og Kassererkontor:

C o Sankt Ansgars Forlag, Bredgade 67,

København K. Tlf. Palæ 4777, Kl. 10-12

Post-Giro Nr. 57042

Annonceafdeling: Klosterstræde 23,

Tlf. Central 6245. Postgiro 3608

Abonnementspris 2,75 Kr. Kvarlalet. Norge og

Sverige 14 Kr. om Aaret, øvrige Udland 18

Kr. om Aaret. Abonnement tegnes paa Bladets Ekspedition eller ethvert Postkontor.

BØGER ≈

Forsagelse af det kulørte

Daniel-Rops: »Død, hvor er din Sejr?« (Samlerens Forlag, 457 Sider).

Forlaget har bedt denne Bogs Anmeldere sige deres Mening om dens rent ydre Skikkelse. Det gør man gerne, for der er her et Par Ting, som maa gentages saa tit, at Forlæggerne til sidst bliver klar over, at det virkelig er Alvor. Der er ingen, absolut ingen, som bryder sig om oppustede Bøger. Papiret er direkte ubehageligt, Bogens Vægt gør Læseren gnaven paa Forhaand — og den Pris, Forlæggeren tager, fordi han naivt tror, at man køber Bøger efter Tykkelse, sætter Prikken over Irritationens tre i'er. Et vanskeligere Spørgsmaal at tage Stilling til er Omslaget — skal det være forsynet med et Billede, eller skal man nøjes med en tiltalende typografisk Opsætning af Forfatternavn og Titel? Svaret er sikkert, at ni Tiendedele af Bøgerne vilde have taget sig bedre ud uden det i de fleste Fald

Ugebladet i Julen

Redaktionen af Nr. 52 slutter Lørdag d. 16. ds. og af Nr. 53 Lørdag d. 23. ds. Redaktionskontoret er lukket Mandagene 25. ds. og 1. Januar.

KALENDEREN 1945

er udkommet og faas hos de katolske Boghandlere samt ved Kirkerne

Pris 50 Øre

(+ Porto, hvis den ønskes tilsendt)

Ansgariusforeningens Forlag

fuldstændig misvisende Omslagsbillede. Ærlige Forlæggere vil indrømme, at Meningen med Billedet er at lokke »Husarerne« og dermed ligestillede slette Læsere, men saa maa de ogsaa være klar over, at de rigtige Bogvenner maa føle Ubehag.

Og hermed være saa den foreliggende Bog anbefalet allerede af saadanne rent ydre Grunde. Formatet er handy, Papiret godt og let, Tykkelsen beskeden, skønt det er en meget omfangsrig Roman, og Titebladet nøgternt og tiltalende.

Hvad kunde der ellers ikke være gjort ud af netop denne Bogs Omslagsbillede! Romanen handler om en Kvindes Skæbne. Hun indleder et Forhold til en gift Mand, hvis Hustru er syg. Manden dræber sin Hustru, og Elskerinden maa hængive sig til en Læge, der har opdaget Sandheden, for at faa ham til ikke at røbe den. Hun bliver gift med sin tidligere Elsker, men hader ham nu og gaar fra Haand til Haand i nye Forhold. Et Vendepunkt indtræffer, da hun træffer

... EN lang RÆKKE

Institutioner med »Katolsk Ugeblad« og de katolske Forlag i Spidsen handler hos »Athene«, som gennem mange Aar har været Leverandør af Tryksager til den danske katolske Kirke

Athene

Svanemosegaardvej 4
København V.
Central 11.313

Købke's Reproduktionsanstalt

v. B. JOHANSEN

Vester Voldgade 91 . Telefon Byen 75 38

Klicheer i fineste Udførelse

den Mand, der var den første af alle de mange, som begærede hende, og for hvem hun i sin pure Ungdom flygtede i Rædsel. Nu er han paa Vej til et Kloster for at sone sine Forvildelser og alle deres fjerneste Følger. Som man ser, er der Stof nok for en kulørt Omslagskunstner, og Bogen kunde have præsenteret sig som en af de i disse Aar saa yndede »stærke« Romaner.

Men den, der vilde købe Bogen for dette stærke Indholds Skyld, vilde blive skuffet. Skildringen er renlig, og Synden ikke blot kaldes Synd, men fremstilles som saa trist og tom, som Synd nu engang er. Og hvad mere er — den faar ikke det sidste Ord. Hovedpersonen finder Vejen tilbage til Gud ad en smertefuld Lutringens Vej. Vorherre faar, ligesom i Virkeligheden, det afgørende Ord.

Daniel-Rops har skrevet bedre Bøger end denne. Den er for bred og omstændelig, baade i Fremstillingen af Laure Malaussènes Fornedrelse og i Skildringen af hendes Genrejsning. Men selv Bipersonerne lever og sætter sig fast i ens Erindring. Daniel-Rops er en betydelig Skribent, ingen Digter, men en kundskabsrig Psykolog og en kristen Ildsjæl.

L. H.

St. Therese Sogns Julebog

som vi omtalte i sidste Uge kan faas ved Indsendelse af Kr. 2,00 + Porto i Frimærker til Pastor Wevers, Bernstorffsvej 54, Hellerup.

Alle Helgens Fryd

(Fortsat fra Side 795)

naar Verdensdramaet er udspillet og Jesus Kristus kommer igen paa Himlens Skyer for at dømme de levende og de døde. Kristi Religion er altsaa Glædens Religion, fordi Guds og Jesu Hjertes Kærlighed er dens Sjæl og altbestemmende Kraft. Den kortvarige Prøvetid, vi skal

igennem, er for ingenting at regne mod den evige Herlighed hos Gud, som den med Ære bestående Prøve forskaffer.

For at sikre os selv denne evige Fryd vil vi slutte vor Artikelserie med denne Bøn: »Herre Jesus Kristus! Vi er den ene, hellige, katolske og apostoliske Kirkes Børn og venter, ledet af denne Moders Haand, af din Kærlighed hint andet og salige Liv, som du giver alle dem, som heller ikke i Prøvelsens Time svigter deres Daabspagt. O lad denne Sandhed aldrig gaa os af Minde!

Herre, forøg os i den Tro, der fører til det evige Liv og til Opstandelse paa den yderste Dag. Lad den herske i vore Hjerter, lad os bekende den med vor Mund, og lad den bære Frugt i en Livsførelse, der udholdende øver sig i det gode og saaledes stræber efter Herlighed, Ære og Uforgængelighed. Dette er din hellige Vilje.

Herre, lær os at fly Synden, der skiller Grenene fra Vinstokken og udelukker os fra dit evige Rige. Bevar os i Samfund med dig og lad os indtil vor Død bo i dit Hjerte. Kun i dig og ved dig og med dig kan vi blive Medarvinger til din Herlighed.

Herre, giv os Redebondhed og Naadens Kraft til hellere at miste Haand eller Fod og gaa lem-læstet ind i dit Rige, end at vi med to Hænder og to Fødder bliver kastet i den evige Ild. Amen.»

F. K.

GUDS VEJE

(fortsat fra Forsiden)

sørge for den. Bedre kan der ikke vaages over den. Vor »alt for« gode Vilje er vor værste Fjende. Naar mit eget Jeg fører an, saa gaar det galt. Jeg skal bare sætte alt ind paa at lægge Øjeblikkets Sten. Hvor den næste skal lægges, angaar mig ikke nu. Naar jeg er færdig med den, jeg har i Haanden, vil jeg nok faa det at vide.

Det er Hellighed at sige Ja, Fader, til den nærværende Nu. Og jeg maa sige Ja ogsaa til min ukendte Fremtid. Kan vi give Gud en fuldkommener Hyldest, end ved med lukkede Øjne at lægge hele vor Fremtid i Hans Haand? Hvad der end er mig beskaaret af Glæder og Lidelser, af Kors og af Trøst, saa svarer jeg mit urokkelige: Ja, Fader! Dig stoler jeg paa! Allerede nu er dette Ja min Underskrift under

Aarets store Julegavebog

Pier Giorgio Frassati

af C. C. Martindale S. J.

Skrevet paa Opfordring af Biskop Th. Suhr
til Danmarks katolske Ungdom

Rigt illustreret

Kr. 6.75

Katolske Begravelser

Benzon

aut. katolsk Bedemand

Alle Aftaler kan træffes i Hjemmet

CENTRAL 1868

Undervisning i LATIN og LITURGI

KURT S. THOMSEN

Kantor og Organist ved Sankt Anegars Kirke
Rødstensvej 25, Hellerup · Telefon Gentofte 64

hele mit Liv. Jeg ved, at den ikke staar under en Dødsdom, men er Vejen til den største Lykke og Salighed. Og dog er det en Underskrift under en Dødsdom, for mit eget Jeg maa dø. Vi maa begraves med Kristus for at opstaa med Ham. Siger ikke Lovene for det overna-

turlige Liv, at dette Ja til Fade- ren skænker en »fuldkommen Aflad«? Pius X har jo givet en fuldkommen Aflad til dem, som allerede nu er rede til af Guds Haand at tage imod, hvilken Død det saa skal være: »Fader, i Dine Hænder befaler jeg min Aand.« *Richard Gräf.*

res vi ved Kristi Haand til Jule- nattens ikke fjerne Lys. Der skal i Stedet for de »jordiske Ting« — og dog saa nær ved Moder Jord — blive udbredt »himmelske Ting« for vort Blik: Betle- hemsbarnet, Kristus, Skaberen, al Verdens Herre. Det er Livets Lys, som Kirkens Bønner vender vort Blik imod. Julens Lys er et mildt Lys (maaske mindre straalende end Paaskens eller Pinsens), men det synes at række længere ud end noget andet Lys i Verdens Historie; hvor afstumpet Menneskeheden end er blevet, har den stadig Sans for Barn Jesus.

3. Søndag i Advent

DET KOMMENDE LYS

Herre, nu nærmer Tiden for dit Komme sig stærkt, og jeg er stadig ikke rede til at yde dig noget, som blot i ringe Grad ligner sømmelig Gæstfrihed. I Dagens Messe er vi blevet paamindet om, at »Herren er nær«, og i samme Aandedrag formaner vi til ikke at være »be-

kymrede for noget«. Vis mig der- for, Herre, hvorledes jeg skal fore- ne ængstelig Vagtsomhed med tryk Tillid. *Gaudete*-Søndag — d. v. s. Glædes-Søndag — en Søndag paa hvilken vi viser vort Haabs Glæde, en Søndag, som selv (om man maa udtrykke sig saaledes) er glad for at have sin Plads saa nær ved Glædes Fest.

I Kirkebønnen er der, ligesom andre Steder i Dagens Officium, en bestandig Fremhævelse af *Lys- set*, Jule-Skæret bliver foregrebet i Dag, et Skær, som lyser fra en Stalddør ud over en Verden i Kul- dens Lænker. Mens vi famler i de jordiske Tings Taage og Mørke, fø-

Julen er Børnenes Fest

I Fru Lynnerups Børnehave i Charlottenlund fejres Julen ikke blot ved Juletræet men ogsaa ved Julekrybhen. Aar efter Aar er den store Krybbe Genstand for de smaas udelte Opmærksomhed.

»For dem, der bor i Dødens Skygger«, siger Isaias, »er der op- staaet et Lys«; og jeg tror, at vi allesammen mere eller mindre er inde under den Sky, som Profeten tænker paa; vi er alle skyldige, selv om vi maaske ikke i Øjeblik- ket lever i Synd, og sikkert er det, at Døden — den almindelige, le- gemlige Død — ikke er uendelig langt borte. For os er derfor et Lys blevet tændt og vil vise sig om ikke ret længe. Herre, lad Skællene fal- de fra mine Øjne, og lad mig se. Herre, lad dit Lys kaste mig paa Knæ foran Krybben. Herre, lad dets Varme smelte mit frosne Hjer- te; jeg er saa forfærdelig kold og ligegyldig. Herre, bibring min Sjæl blot en lille Smule af din Kær- lighed, og lad mig elske mine Med- mennesker, saavel som gengælde den Kærlighed, jeg skylder dig. Jeg er kold, kold, kold ... og saa

St. Hedvigstrenes Børnehave i Kolding

Vi bringer nedenfor et Billede af de smaa Børne- have-Skuespillere fra Kolding, (der beklageligvis blev forvekslet i sidste Nr.) — og henviser iøvrigt til Artiklen i sidste Uge (Side 782).

reserveret, at jeg i tidligere Aar har kunnet mærke, at jeg betragtede denne Del af min Tro som temmelig barnlig. Og, Herre, lad din Fødselsfests Lys skinne med al sin varmende Kraft ikke blot paa mig, men naar jeg knæler ved Staldens Dør, lad det saa skinne over mit bøjede Hoved ud over hele Verden; lad det Mørke spredes, som dækker en stærblind Verden, og lad selv forhærdede Verdens Børn, der er blindede af Storbørnernes Glans, komme til Bettehems Stald og lære Sandheden om Livets Lys.

»Gud, Hærskarernes Herre, omvend os; vis os dit Aasyn, og vi skal blive frelst« (Salme 79,20).

Hubert van Zeller O. S. B.

Frank Andersens Fond

Nu staar Julen for Døren. De har mange Ting at tænke paa — intet maa jo glemmes. Men husker De ogsaa, at der stadig er noget, der hedder Frank Andersens Fond? Vilde det ikke være en god Idé ogsaa at give Fondet en Julegave? Det er jo et godt Formaal, Pengene gaar til: Friabonnement paa K. U. for ubemidlede unge Katolikker — og derved Udbredelse af en god, sund, katolsk Presse. Det er dog værd at tænke over — ikke sandt? Men lad det nu ikke blive ved Tanken alene — selvom en venlig Tanke altid glæder — send os Deres Bidrag, stor eller lille, som sædvanlig til Postgirokonto 1087 — Frank Andersens Fond (Niels Frederiksen, Skjulhøj Allé 67, 1., th., Vanløse).

St. Mariæ Kirke

Søndag d. 17. Dec. Kl. 8 Højmesse med *Fælleskommunion*, Kl. 10 *Børnemesse*, Kl. 17 *Kongregationsandagt* (for alle) og *Kompletorium*. Tirsdag d. 19. December Kl. 9 *Rorate-Højmesse*.

St. Andreas Kirke

Torsd. 21. Dec. Kl. 9 Mødrefor­cingens Messe.

St. Dominikus' 3. Orden

Sønd. 17. Dec. Kl. 8 Fælleskom­munion i Sakramentskirken. Der­efter Møde til Kl. 9,45.

Benediktineroblaterne

Søndag den 17. December Kl. 13,30 Møde hos Liobasøstrene, St. Kjeldsgade 1. Efter Mødet er Ves­per.

Robert Hugh Bensons Julespil

opføres af Elever i Katolsk Cen­tralskoles mindre Klasser Lørdag d. 16. December Kl. 15 og Søndag d. 17. December Kl. 14 og Kl. 17. Billetter à 50 Øre (Børn 25 Øre) faas paa Skolen.

D. K. K. F.s Læsekreds

Nye Deltagere (ogsaa Ikke-Med­lemmer af Forbundet) kan fra 1945 optages i Læsekredsen. Det norske Tidsskrift »St. Olav« cir­kulerer samt nyere, katolske Bøger (skadinaviske, tyske og franske). Kontingentet er 2,50 Kr. aarlig (for Tidsskriftet alene 1,50 Kr.). Ind­meldelse modtages indtil 5. Januar af Biblioteksassistent Frk. G. Strøm, Sdr. Ringgade 6, Aarhus.

Baronesse Rosenkrantz- Charisius f. Oxholm's Legat

til Hjælp for trængende, *indfødte* Medlemmer, Mænd eller Kvinder, af de her i Landet værende katolske Menigheder, uddeles af Bis­koppen i Løbet af Januar Maaned 1945.

Ansøgning, indeholdende fulde Navn, Stilling, Alder, Bopæl, skal m. H. t. Trang, Værdighed og Med­lemsforhold til en herværende katolsk Menighed attesteres af to Per­soner, hvoraf den ene skal være katolsk gejstlig.

Legatportionerne uddeles *ikke* for Livstid, hvorfor tidligere Legat­nydere maa indsende ny Ansøg­ning. Ansøgningsfristen udløber d. 20. December. Andragender, som er indsendt efter dette Tidspunkt, kan ikke tages i Betragtning.

Ansøgning stiles og indsendes til *Det Apostoliske Vikariat*, Bredgade 64, København K.

K. U. K. København.

Søndag den 17. December Kl. 14 prc. Kreds­møde og Julefest. Emnet for Kreds­mødet er: »Hvad med Ar­vesyndens?« Kapitel II efter Grund­bogen »Den rette Kristentro«. Ind­ledere: Ellen Aagaard og Jørgen Barfred Petersen. Derefter Kaffe­bord og Julefest. Besøg af Nikolaus (enhver bedes medbringe en Pak­ke til Julegave), Familien Hansen og anden Underholdning. Prak­risk Arrangement Gruppe I. Afreg­ning for Sct. Knuds Gilderne Kl. 13,30.

K. U. K. Frederiksberg.

Søndag 17. December: Udflugt til Frederiksberg Slot. Start fra Kø­benhavns H. Kl. 10,19. Vi mødes under Uret i Afgangshallen. Ama­ger K. U. K. deltager. Husk Sang­bøger og Madpakke. Returbillet Kbhvn.-Hillerød: 3,30 Kr.

Hjemkomst til København H. Kl. 17,34.

K. U. K. Lyngby

Nytaars- og Julefest Mandag den 1. Januar. Juletræ og muntert Sam­vær. Enhver bedes medtage en lille festlig Julepakke (Værdi Kr. 0,30 —0,50). Billetter à 0,75 Øre faas ved Kirken hver Søndag samt hos Formanden, Knud Lavardsvej 6. — Husk at holde Nytaarsdag fri. Vi begynder Kl. 14, Gl. Jernbanevej 1. Hvis man ikke er klar over Stedet, kan vi mødes ved Kirken.

R. I. P.
Vor elskede lille Mor,
Louise Jensen,
f. Severin,
er død fra os i Dag.

København, d. 7. Decbr. 1944.
Rigmor Jensen. Agnes Olsson.

Den kære Afdøde anbefales til
de troendes Forbøn.

Fuglens Julegave:

Fugle-Fodringshuse

SØDERBERG . Larsbjørnstræde 19

C. W. Kronmann

GRUNDLAGT 1852

Jern og Staal . Rør og Fittings . Pumper . Cen­tralvarme . Sanitet . Ilt og Gas Autogensvejse­værker . Bolte og Møtriker . Tekn. Artikler
NYKØBING F. TELEFON 203

C. J. Schledermann & Sønner

MURERMESTRE . ENTREPRENØRER
Roskilde . Allehelgensgade 18 . Telefon 122

Jernbeton
Murer­mester ved Sct. Maria Hospital

Udfører Arbejdet ved „Hoffmanns Minde“

Charles Jørgensen

Glarmester

Landskronagade 14
Telefon Rylvang 54

O. Hansen & R. J. Møller

Bygnings- og Maskinsnedkeri

Frederiksborgvej 70 . Taga 918 . C. 1806
PRIVAT: Damsø 2642 og Taga 8196

Køb hos vore Annoncører

Udfører Arbejdet ved Aasebakkehus

N. P. Pedersen

Snedkermester

Bolbrovej 61 . Telf. Rungsted 42

Alex J. Hansen

Ingeniør . Entreprenør . Murermester

Hørsholm
Telefoner Hørsholm 45 . 497 . 645

Monles & Andersens Eft.

K. K. L. Simonsen

Højbroplads . St. Kirkestæde 3
Central 1325
Centralvarme . Sanitære Installationer

KOLDING

Slagterludsalget

Haderslevvej 7 . Tlf. 1951 . 1952

**1. Kl. Okse-, Kalve-
og Svinekød . Konserver**
Leverandør til St. Hedvig Klinik

ROSKILDE

Mønsterbageriet

Olsgade 17 . Tlf. 1365

*Anbefaler sig med 1. Kl.s
BAGERI & KONDITORI*
Alt i Isanretninger og Desserter

ESBJERG

Kontantforretningen

M. R. Jørgensen

Kongensgade 25-27
Alt i Sengeudstyr og Manufaktur
Lev. til St. Josephs Hospital

AABENRAA

Niels A. Nielsen & Søn

Malermestre

Telefon 528
Farve- og Tapethandel
Lev. til de katolske Institutioner

Ledig

Brødrene Jensens

Byggeforretning
og Cementstøberi

NÆSTVED

Næstved Tømmerhandel

ved T. A. Meding . Tlf. 1478 (3 Lin)

Trælast & Bygningsartikler

C. Mortensen

Murermester

Gallemarksv. 23 . Tlf. 1349
Lev. til kat. Menighed.

N. Juel Pedersen

Glarmester

Ramsherred 13 . Tlf. 158
Leverandør til St. Elisabeth Hospital

Evald Nielsen

Malermester

Tlf. 659
Ny Østergade 11
Leverandør til katolsk Menighed

Herlufholm Dampmølle

og Brødfabrik A-S

Telefon Næstved 31
Lev. til de katolske Institutioner

Næstved Mælkeforsyning

v Chr. Smedegaard, Kildemarksv. 35, Tlf. 1789

Lev. til Sct. Elisabeths Hospital

R. RASMUSSEN

Riddergade 4 . Tlf. 29 . Næstved

Lev. til Sct. Elisabeth Hospital

Næstved

Kul- og Koks Kompagni

*Aktieselskab
Ny Havn . Telefon 1420*

Brændsel

Støbegods . Fourage

Fr. Brandt

Østergade 29 . Tlf. Næstved 71

Katolsk

24. December 1944

92. Aarg.

Nr. 52

Ugeblad

Ugebladet
ønsker
alle Læserne

Glædelig Jul!

En trist Jul...

Paa Raadhuspladsen staar det tændte Juletræ og indvarsler Julen. Som et festligt Baal i Byens Hjerte spreder det Lys og Varme i Vinterens Mulm og Mørke. Saadan plejer det at være. Og saadan er det ogsaa i Aar. Dog har man paa Fornemelsen, at der denne Gang er noget i Vejen med Byens Juletræ. I Sporvognen sidder der en lille Dreng, der med høj, drævend Stemme ihærdigt lufter sin Skuffelse over, at Juletræet ikke naar helt op til Himlen. Podens Far retter paa sit Slips, og den urimelige Klage drukner i Støj. Jeg maa ud og se, hvad der er i Vejen med Juletræet.

*

Nej, det hele er, som det skal være. Granen er lige saa statelig som sine Forgængere. Den bærer vist lige saa mange Lys — de er utallige — som den altid har gjort. Og der sidder gamle Nissefar og Nissemor lige fornøjelige og stikker Skeen i et svingende fuldt Fad Risengrød. Det er altsammen i den bedste Orden.

*

Og dog ... Der er den lille Forandring, at Juletræet i Aar ikke har faaet Lov til at indtage sin traditionelle Plads midt i Muslingskallen. Det har maat-

tet vige for det mest uskønne Hulter til Bulter af graasorte Skorstene, der stikker op af den oprodede Jord, udflydende Lerbunker, cementplettede Brædder, umalede Trappegelændere, Kalktønder og Trillebøre. Det hele virker som en Profanation, der rækker Tunge ad Byens Grundlægger, Bisp Absalon. Paa disse korte Decemberdage, der tilmed er graa af Regn og Taa-ge, byder Raadhuspladsen da ogsaa det mest trøstesløse Skue, man kan tænke sig. Intet Under, at Juletræet ikke rigtig vil fænge i de Menesker, der hurtigt trækker forbi med deres Børn, fordi Ungerne skal have set Træet. De staar og sparker til Hellens Brosten for at komme af med det væmmelige Ler og spejder efter en Sporvogn, der ikke er for overfyldt. Imens staar Juletræet og græder sit gule og røde Lys i Vandpytterne omkring dets Fod.

*

Nu maa jeg ogsaa se at klemme mig ind paa en 15. For nu ved jeg Besked. Nu har jeg Forklaringen paa, at Raadhuspladsens Juletræ i Aar ikke formaar at skabe den rigtige Stemning, omend det ganske uventet har faaet Assistance af uengagerede Gademusikanter. Ogsaa deres

Musik slaar mod Jorden som Røg under Regn og Blæst. Det vil ikke, det hele. Af den simple Grund, at der er noget i Luften, der ikke burde være der, naar vi skal istemme vore glade Jule salmer. Det er hele den dystre Krigsstemning, som Raadhuspladsens forpinte Ansigt fremmaner i Byens Centrum. Vel har man hver eneste Gang under den lange Krig følt Modsætningen mellem Julefreden og den i den vide Verden raadende Situation. Aldrig har det tynget én saa meget som op under denne Jul. Vel nok fordi man havde gaaet og troet, at det nu vilde være Slut. Slut med Mørklægning og Massemyrderi, med al den Uhygge og Utryghed, der vokser for hver Dag.

*

Derfor kan det i Aar ikke blive nogen glad Jul. Det er udelukket. Medmindre man søger Glæden opad og indad. Opad ... in excelsis, og saa koncentrere sig om den Fred, Verden hverken kan give eller ødelægge. Den Sjælens Fred med Gud, der holder til højt oppe som Julestjernen i Granens Top og er upaa-virket af Mudder og Mørke. Saa havde den lille Knægt dog ikke helt Uret. Vil man skaffe sig en glad Jul i denne triste Tid, maa man sørge for, at Juletræet naar helt op til Himlen.

S. W.

Munkemel

Benyt

HANDELSBANKEN

som Deres Bankforbindelse

H. HINSCH - Brændselsforretning
VESTER 601 (Forh. N. P. NIELSEN) VESTER 601
VODROFF TVÆRGADE 4
KUL - KOKS - BRÆNDE

Thor's kemiske Fabriker A/S
Thorasvej 12, N.
Central 2910
1412
**Alle Slags Sæber og
Rengøringsartikler**
Lev. til Hospitaler og Institutioner

Brug
Pindstrup Tørvestrøelse
til Jordforbedring, Stald- og
Fjerkræstrøelse eller Ind-
skudsmateriale.
Pindstrup Mosebrug
Tlf. Pindstrup 13 (3 Lin.)
København: Central 8261
Forlang Brochure

G. Garth-Grüner
Landsretssagfører
Tlf. 12,166 og 12,161
Frederiksholms Kanal 6, Kbhvn.

Floralin flyd. Blomstergødning
giver frodige Planter og Blomsterrigdom
Bonalin-Kompagniet A/S, København F

Gør Deres Indkøb hos *M. Nielsens Eftf.*
Viktor Nielsen
Frukt, Grønt, Konserver m. m.
Stenosgade 3, Vester 2319 x

AALBORG

M. Thomsen Støtt
Entreprenør og Murermester
Kong Christians Allé 6
Telefon 1992

Th. P. Stillinge
Tømrermester
Sejrøgade 15
Tlf. Ryvang 1225
Leverandør til den nye Præstegaard og
Menighedssal i St. Mariæ Sogn

KØBENHAVNS BRÆNDELS KOMPAGNI
KUL KØK KOKS
NØRREGADE 15 TELF. 9270

Køb hos vore Annoncører

Ludvig Rasmussen
Garmester
I. P. Petersens Eftfl.
Lindegaardsv. 34, Charl. Ord. 293

ROBERT HANSEN
1. Kl.s Kød, Flæsk og Paalæg
Amagerbrogade 212 A. Amager 6390
Leverandør til de katolske Institutioner

I. Tannenberg
Aut. elektrisk Installatør
Frederikssundsvej 148'
Telefon Bella 384

N. A. Nørgaard
Murermester
Vandtaarnsvej 7-9, Søborg
Telefon Søborg 1968

Andr. Krøyer's Boghandel
v. Chr. Henningsen
Nørrebrogade 18 B . C. 6538
Papir . Stort Boglager . Fyldepenne
Leverandør til katolsk Centralskole

C. & L. Tofte . V. Reusch
Blikkenslager
Aut. Gas- Vand- og Sanitetsmester
Sct. Poulsgade 42 . Telefon Palæ 533
Privattelefon Palæ 1373
Udfører Arbejdet ved Benediktinerindeklosteret

HORISONTEN RUNDT

Sankt Knuds Gilderne

Gilderne har udsendt en fiks lille Brochure i »Folder«-Form. I korte og klare Ord gives der her Besked om, hvad Gilderne er, og hvad de udretter. Et Par af Forklaringerne giver et Indtryk af baade Brochurens Kraft og Sagens Vigtighed:

*

Hvad bruges Pengene til? Til Vikariatets Drift — særlig til Præsternes Underhold.

Er Gilderne nødvendige? Ubetvinget. Vikariatet kan ikke blive ved med at faa et stort aarligt Tilskud fra Rom — nu sætter vi en Ære i at kunne klare os selv.

Hvor mange Penge er der kommet ind? 1941 ca. Kr. 22.300. — 1942 ca. Kr. 22.700. — 1943 ca. Kr. 23.200.

Hvor mange Gildemedlemmer er der? Der er i Danmark 20—25.000 Katolikker, og heraf er ca. 8.000 Medlemmer af Sankt Knuds Gilderne. Dette vil sige, at 8.000 Katolikker betaler ca. 20 % af Vikariatets Udgifter. Hvis vi alle var med, kunde vi betale Halvdelen af alle Vikariatets Udgifter.

*

Alene disse faa Citater burde være nok til at fastslaa Sagens Betydning og faa de næste 8000 til at melde sig til Gilderne. Lad det ske i Aaret, vi nu gaar ind i.

Og lad os lige samtidig henvise vore ikke-katolske Læsere til at dvæle et Øjeblik ved de anførte Tal. Har man hidtil troet paa Historierne om Kirkens Rigdom, burde disse Tal give noget at tænke paa. Mon der ret mange Steder i Danmark administreres en stor Organisation for saa beskedne Penge? Og prøv engang paa ved Hjælp af disse Tal at finde ud af, hvilke Gager, der kan blive til de katolske Præster. Saa har De dermed hørt en helt ægte Prædiken om Nøjsomhed!

Julekommunionen

I en Del Kirker læses paa Grund af Forholdene Julens Midnatsmesse allerede Juleaftens - Eftermiddag. Tager man Del i denne Messe, har man dermed opfyldt Pligten til at gaa til Messe Juledag. Men desuden skal man gaa til Messe Juleaftensdag Morgen (fordi denne Dag er en Søndag).

Af samme Grund kan man kommunikere baade Søndag Morgen og Søndag Eftermiddag, men ikke Søndag Eftermiddag og Mandag Morgen. Ved Kommunion i Eftermiddagsmessen skal man være fastende i 4 Timer før Tidspunktet for Kommunionen.

Jul og Kors

„RØDE KORS“

I Julen synger vi om Fred paa Jorden blandt Menneskene, som er Genstand for Guds gode Vilje. *Gud elsker Menneskene, og derfor bliver Kristus født, og derfor* skulde der være Fred imellem alle os, der i ham baade naturligt og overnaturligt er Guds Børn og derfor Brødre og Søstre. Jeg beklager derfor, at en Del af denne Artikel kan forekomme gnaven overfor et bestemt historisk Synspunkt, men man vil se, at jeg taler for en endnu *videre* Viden og Kærlighed.

Den katolske Kirke og de Syge

I samme Øjeblik Kristendommen blev fri, skænkedes der i rigt Maal Opmærksomhed til de syge, om hvem Vorherre havde sagt, at han betragtede dem som sig selv. St. Basilius' Hospital (denne Helgen døde Aar 379) blev kaldt en »ny By« med sine særskilte Afdelinger for syge, spedalske, saarede o. s. v. I Vesterleden var der store Mængder af rige Mænd og Millionær-Damer som St. Fabiola, St. Paula og St. Pammachius, der oprettede vældige Hospitaler, hvor de selv gjorde Tjeneste og bar de syge hen. Intet Bispedømme vilde have savnet sit Hospital eller Asyl, hvis ikke Barbarernes Hærgninger havde ødelagt saa mange. St. Benedikt (død 550) ønskede, at hans Sønner ikke blot skulde modtage de rejsende i »Hospitaler« — hvorfra »Hospitalerne« stammer — men de skulde være i Stand til at yde Hjælp til de syge, som de tog imod, og derfor maatte de studere Medicin. Dette skabte et Præcedens. I den ældre Middelalder (ja, allerede før, da Soror, som døde i 898, stiftede et Broderskab til Hjælp for de syge; hans Hospital findes stadig i Siena), grundlagdes Ordenssamfund som Antoniusbrø-

drene, der specielt vilde tage sig af Patienter med Hudsygdomme; Korstogene var ansvarlige for adskillige andre — i Jerusalem, hvor der var mange Hospitaler, havde Johannitterne et med 2000 Senge. Abbeder og Abbedisser (ja, selve den »ekstatiske« Nonne, St. Hildegard) skrev de første medicinske Afhandlinger, vi ejer. Guy de Montpellier overdrog sit Hospital til Helligaandsbrødrene, og takket være Pave Innocens III's Iver blev dette Oprindelsen til det mægtige Santo Spirito Hospital i Rom, som jeg saa ofte er gaaet forbi, overvældet af Minder: den angelsaksiske Kong Ina havde først oprettet et »Hospits« for Pilgrimme paa dette Sted i 750 — og Helligaandshospitaler blev rejst over hele Europa; Halvdelen af de store Hospitaler i London nedstammer faktisk fra disse Helligaandsgaarde. Jeg har desværre ikke Plads til her at fremhæve de middelalderlige Hospitalers og den middelalderlige Videnskabs Fortræffelighed; saa meget af alt dette blev glemt, da Renaissancen udbredte sig med sin snobbete Idé om, at der ikke var sket noget værdifuldt siden den »klassiske« Oldtid — med det Resultat, at Hospitalerne paa St. Kamillus af Lellis Tid (1550—1614) var i en ganske forfærdelig Tilstand.

Kamillianernes Prioritet

Jeg maa nok have Lov til at nævne, at jeg haaber snart at lægge sidste Haand paa en Bog om denne Helgen — til Ære for Kamillianerne i Aalborg. Heri haaber jeg at kunne indføje en Del nye historiske Resultater, der skyldes Kamillianeren, Pater Vanti, som er en sand Videnskabsmand. Man kan finde en kort Omtale af St. Kamillus i »Hvad er en Helgen?«, men da den oprindelig blot har været et

kort Radioforedrag i England, trænger den naturligvis til at suppleres. I denne Skitse gentog jeg af Grunde, der forekom mig gode, hvad Mrs. Oldmeadow har sagt i sin Bog »The first Red Cross — Camillus de Lellis« (1923), nemlig at Kamillus var ansvarlig for meget, som Folk plejer at tro først begyndte 200 Aar efter hans Tid. Dette blev kritiseret. Man mindede mig om, at Dronning Isabella af Kastilien indførte »mobile Ambulan- cer« og ordentlig Sygepleje (alt betalt af hende selv) til Hjælp og Pleje for de Mænd, der blev saaret i Kamp. Dette fandt især Sted i 1489. Hendes Arbejde var virkelig ogsaa fortræffeligt, men det blev ikke i videre Udstrækning taget op af andre; det blev heller ikke almindeligt anerkendt — faktisk blev hendes personlige Arbejde kritiseret; og endelig var det ikke »internationalt«. Hendes Historikere antyder, at der skulde gaa 400 Aar, før hendes Gerning blev taget op igen, da Dunant, »en svejtsisk Rejsende, som saa ud over Slagmarken ved Solferino« (1859) paabegyndte alt det, vi nu kalder »Røde Kors«. Men hele Tiden havde Kamillianerne udført deres Gerning i private Huse, i Hospitaler, i smittede Omraader og paa Slagmarkerne, bærende deres Røde Kors paa Brystet og uden Forskel tjenende Ven og Fjende, ikke blot over hele Europa, men ogsaa i Amerika.

Et dansk Vidnesbyrd

Jeg citerer nu nogle Linier fra C. Andersen: »En Skæbne under Genferkorset« (Carl Aller, 1944 p. 120): »Endelig skal det her fremhæves, at de røde Kors allerede blev vist paa Slagmarken ved Solferino i 1859. Fra Byerne Verona, Mantua og Cremona deltog ca. 100 Kamillianerbrødre, hvis Ordensdragt er sort med et rødt Kors paa højre Side af Brystet, i den frivillige Sanitetstjeneste under og efter Slaget. Sammen ined 36 Plejersker, anført af en fransk Dame, udførte de et stort og paaskønnelsesværdigt Arbejde. Det tjener ikke til større Ære for Prote-

stanten Dunant (den »svejtsiske Rejsende«), at denne store Indsats af katolske Ordensbrødre ikke omtales med et Ord i »Erindringer fra Solferino«. Han kan umuligt have været uvidende om det.« I Note 11 paa S. 260 finder vi en kort, sympatisk Fremstilling af Oprindelsen til Kamillianerordenen. Forfatteren tilføjer: »Gerningens religiøse Moment var stærkere betonet mellem de katolske Kamilliane-re end mellem Preussens protestantiske Johanniter, men begge Ordener indtager en frem-skudt Stilling i det menneskekærlige Barmhjertighedsarbejde.«

Protestanternes blinde Plet

Her har vi en velinformeret Fremstilling fra en Ikke-Katolik. Heraf drager vi den Slutning, 1) at Ikke-Katolikker saasom Forfatterinden til »The story of the growth of nursing« (citeret ovenfor) simpelthen ikke læser katolsk Historieskrivning og simpelthen intet aner om den; og 2) at Ikke-Katolikker, der ser ud over en Slagmark eller over hvad som helst andet, simpelthen ikke ser noget katolsk, selv om det sker lige for Næsen af dem. Alle Englændere betragter Florence Nightingale som Krimkrigens Heltinde, men de ved ikke, at hun — trods sin sociale Position, sin Rigdom og Indflydelse blandt betydende Mænd — efter hvad hun selv indrømmede, intet kunde have gjort uden de irske barmhjertige Søstres Eksempel, Hjælp og Raad (den sidste af disse Søstre, der var dekoreret af Dronning Victoria, døde i en meget høj Alder for ikke saa længe siden).

Emblemets Historie

Det eksisterende »Røde Kors« er paa mange Maader ypperligt og (som alle menneskelige Organisationer) utilstrækkeligt. Katolikker skænker store Pengemidler til det og er taknemlige for det gode, det udretter. Vi véd, at dets Mærke, det »Røde Kors«, maa beskrives som et

Modstykke til et Flag, der viser et hvidt Kors paa rød Baggrund. Tyrkerne havde ønsket en rød Halvmaane og Perserne en rød Sol. Af Hensyn til Svejts blev Genferkonventionens Mærke det svejtsiske Flag med omvendte Farver. Nurse Parsy siger: »Det enkle røde Kors paa hvid Grund blev officielt anerkendt, fordi man var klar over, at det maatte være let at se paa Afstand ... men Konventionen af 1906 understregede ogsaa, at Mærket ikke havde nogen religiøs Betydning.« Det »Røde Kors« er altsaa, teknisk set, et nationalt og politisk Kompromis og ikke et kristent Symbol, skønt jeg vilde mene, at praktisk talt alle, der gør sig Tanker om det, betragter det som kristent.

I vore Dage har Smerten over menneskelig Lidelse frembragt lignende Resultater i mange, vidtspredte Egne, f. Eks. i Amerika, hvor U. S. A., som Martin Cumpel skrev i sin Bog om Dunant, under Borgerkrigen gjorde meget, »der hidtil havde været den katolske Kirkes Privilegium, men var fremmed for Protestantismen«. En af de betydende Skikkelser var Clara Barton, der efter sit heltemodige Arbejde i Amerika tog til Europa for at komme sig, mødte Røde Kors (som hun end ikke havde hørt om) og vendte tilbage for at overtale U. S. A. til langt om længe, som den 32. Stat, at underskrive Genferkonventionen.

Ideen var Kamillus'

Jeg kunde anføre mere. Men vil man have mig til at sige, at det moderne »Røde Kors« gaar tilbage til Svejtseren Dunant og ikke længere, saa siger jeg, at formelt er det maaske Tilfældet, men aandeligt og tilmed hvad dets Mærke angaar, gaar det meget længere tilbage, til St. Kamillus og hans røde Kors. (Hvis jeg havde Plads, vilde jeg anføre Eksempler paa *Idealet*, f. Eks. dengang skandinaviske Kvinder i meget gamle Dage hjalp de saarede for Kristi Skyld, hvad enten de var Kristne eller Hedninger. Maaske jeg en Dag, naar jeg véd nok derom og

har Kræfter til det, vil gøre det — jeg vilde gerne). Men det Faktum bliver staaende, at Kamillus var den første, der organiserede en *international* Hjælpetjeneste paa Slagmarkerne (skønt naturligvis ikke internationalt legaliseret — det vilde have været umuligt), fremskudte Lazaretter, Felt-Ambulancer og en Rekonstruktion af Hospitalstjenesten for de saarede i Krig. Og hans Mærke var det røde Kors.

Jeg haaber derfor, at De paa enhver mulig Maade vil hjælpe Kamillianernes Hospital i Aalborg og desuden alle andre katolske Hospitaler, ikke mindst St. Josefs Hospital i København, hvor jeg blev saa venligt behandlet i mange Uger, da jeg led meget, og hvor jeg modtog de sidste Sakramenter. Alle andre Hospitaler, specielt de katolske, men ogsaa andre — for de, der tjente de syge, blev meget forbausede, da Vorherre sagde, at naar de tjente *dem*, saa tjente *de ham*.

Og et Juleønske ...

Vil De derfor ikke gøre Deres Jul til en meget uselvsk Jul? En Jul, hvor De mere ønsker at give end at faa — en Jul, hvor De, efter med Taknemlighed at have taget imod de Gaver, De faar, om muligt straks giver dem videre til andre, der har faaet lidet eller intet. Husk, at vi fejrer Jul til Minde om en Dag, da Kristus og hans Moder ikke kunde finde saa meget som et Hus at bo i ... Intet Tag ... ingen Centralvarme ... ingen Mad — før Hyrderne kom ... Vær Hyrder! Giv, hvad De kan, og gaa saa ud og sig til alle, hvad De har set! Den kære Fest, hvis Glans bliver Regnbuens paa Grund af vore Taarer. Lad os for Kristi Skyld end ikke ænse vor Fattigdom, thi han gav for *vor* Skyld Afkald paa sin himmelske Herlighed.

C. C. Martindale S. J.

*

nen var nu en lang Lømmel, nærmest aandssvag, og var blevet kasseret paa Sessionen, efter at Overlægen havde skaaret nogle fæle Grimacer.

Baron Mufelbach var ikke noget slet Menneske. Han var meget godgørende, men paa en ligegyldig, glædesløs Maade. Paa Bunden var han beskeden og mente slet ikke, at han, fordi han var én af de rigeste Mænd i Europa, ogsaa var en af de klogeste og dygtigste. Men han fandt det ganske rimeligt og naturligt, at Pengene hos ham yngede lige saa livligt som Kaniner, og han forstod slet ikke, at der var noget ligefrem upassende ved en saa fantastisk Formue som hans.

Dum var han imidlertid ikke, og han vidste, at han blev misundt. Da han forleden Dag i Avisen havde læst en Række Profetier om Revolution, som fik ham til at udmale sig, hvordan en Bande rasende Mennesker stormede hans Palæ, brød hans Pengeskab op, knuste Spejlene, flængede Malerierne og satte hans Hoved paa en Stage, fandt han derfor paa at kaste en Honningkage i Pøbelens Gab og sendte en Pakke Tusindfrancsedler til Paris' Hjælpefond.

Hundrede Tusind Francs var, som allerede før sagt, en stor Sum, og Baron Mufelbach var ikke utilfreds med den Virkning, den havde. De socialistiske Blade omtalte ganske vist ikke hans Godgørelse; men i alle de andre blev den behandlet med diskret Rørelse.

Juleaftens Dag vaagnede Baronen og følte sig meget ynkelig. Hans Lever generede ham, og da han rakte Tunge foran sit Barberspejl, saa han, at den var underlig gul. Det var virkelig nedslaaende at blive plaget af sin Galde, naar han lige havde gjort en god Gerning!

Naa, men han gik alligevel ind og satte sig ved sit Skrivebord foran et kostbart Maleri af Rembrandt, der ikke interesserede ham i mindste Maade. Og kort efter meldte Tjeneren en tyk Herre, der kom som Udsending

Baron Mufelbachs to Francs

Af
François Coppée

Da Julen var nær, Vejret meget ubehageligt, og de socialistiske Blade fulde af Angreb paa de rige, skænkede Baron Mufelbach hundrede Tusinde Francs til Paris' fattige. Hundrede Tusind Francs! Det lød da af noget! Men bliv bare ikke alt for rørt over den Godgørelse. Baronens Formue var nemlig enorm — næsten uanstændig enorm. Hans Far havde kun efterladt ham sølle halvtreds Millioner; men Sønnen, den eneste Arving, havde hurtigt fordoblet Arven og blev stadig ved med at skovle Penge ind.

For Resten var Baron Mufelbachs Skæbne ellers ikke just

misundelsesværdig. For det første var han svagelig. Han, som ejede et af de mest berømte »Vinslotte« i Medoc, kunde ikke taale at drikke andet end Mælk blandet med Vichyvand; og hvis han til en Middag lod sig friste af en Rødspætte, blev han plaget af Eksem 14 Dage efter. Heller ikke i andre Retninger var han lykkelig. Hans Hustru, som kun havde haft en ubetydelig Medgift paa fem Millioner, saa man af den Grund næsten kunde kalde deres Ægteskab et Inklinationsparti, blev lammet ved deres første Barns Fødsel, levede en Række Aar som Invalid og gjorde ham endelig til Enkemand. Søn-

fra Hjælpefondet for at takke for den storstilede Gave.

Overfor den gamle Laps og Levemand saa den rige Bankier, der sad gul og mager og sammenfalden i sin Stol, ud som en sølle Fyr, der lige var gaaet fallit.

Mens den tykke Herre holdt en blomstrende Takketale, blev Baron Mufelbach pludselig grebet af Nysgerrighed og standsede med en Haandbevægelse den andens Veltalenhed.

»Undskyld — men sig mig engang, — hvor meget faar hver af de fattige ud af de hundrede Tusind Francs?»

Spørgsmaalet var aabenbart generende.

»Men ... Hr. Baron ... ja, vi har her i Paris omkring halvtreds Tusind nødlidende staaende paa Hjælpefondets Lister ..., saa vi har altsaa kunnet give dem hver to Francs. ...»

»To Francs,« gentog Mangement-millionæren — uden at man kunde høre paa hans Stemme eller se paa hans Ansigt, om han fandt, at det var for lidt eller for meget. Derpaa sagde han: »Halvtreds Tusind nødlidende opført paa Listerne? Trods Sparekasser, gensidige Hjælpeforeninger og meget andet — — Halvtreds Tusind, det er sandelig mange!»

»De har Ret, Hr. Baron! Men Folkets ubegribelige Sorgløshed og Ligegyldighed er Skyld i dets Nød — —« svarede den tykke Herre, og han vilde have udbredt sig i lange Tider om det Emne, hvis Baronem ikke havde rejst sig og derved faaet ham til at tage Afsked.

Efter sin Læges Raad gik Baron Mufelbach hver Eftermiddag en Tur for sin Fordøjelses Skyld. Ogsaa den Dag gik han paa maa og faa gennem Gaderne, halvfrysende i Decembertaa-gen. Hans Sørgmodighed var endnu stærkere end ellers. »To Francs!« mumlede han hvert Øjeblik. En lille Draabe i Havet! Det var altsaa alt, hvad der kom ud af hans kongelige Al-misse. Hvilken Hjælp kunde to Francs være til for et fattigt og usselt Hjem? Og saa var der i

hele Paris maaske ikke tyve Personer, som var i Stand til at skænke hundrede Tusind Francs bort, hvis de virkelig havde Lyst til at gøre det. Og kunde man med tyve Gange to Francs til hver nødlidende gøre en Ende paa Elendigheden og komme et Skridt videre hen imod Løsningen af de brændende sociale Spørgsmaal?

Baronen smilede bittert hen for sig og travede af Sted i den tætte Taage. Han var naaet ind i et tarveligt Kvarter af Byen, hvor Butikkerne var straalende pyntet til Jul. I Slagterforretningerne var Oksekødet prydet med Papirroser, og Urtekræmmernes Vinduer skinnede af højt optaar-nede Sardindaaser. Og saa var der alle Legetøjsboderne med Farver og Glimmer og Guld-pir!

Der var fuldt af Mennesker, og Baron Mufelbach blev nødt til at gaa langsomt bag ved to fattige Kvinder; den ene var meget gammel og pjaltet klædt; den anden var ikke stort bedre i Tøjet, men yngre, omkring de fyrrer, og havde en lille fem-seksaars Pige hængende i Skør-terne.

Baronen kunde slet ikke und-gaa at høre, hvad de to sagde:

»Er det rigtigt, at De har faaet to Francs paa Velgøren-hedskontoret i Dag, Mor Jules?» spurgte den yngre.

»Ja, jeg har saamænd. Der er en meget godgørende Mand — saadan en fin en — — de sagde, hvad han hed, men det kan jeg ikke huske — — naa, men han har altsaa givet Hundreder og Tusinder til de fattige.«

»Og hvad vil De saa bruge de to Francs til? Ja, det er ikke for at være nærgaaende, jeg spør'r.«

»Aah — jeg vil saamænd købe lidt Kaffe og lidt Sukker, for jeg er saa træt af den Suppe, som bliver uddelt til os. — Men hvordan gaar det Dem, Fru Fournier? Er Deres Mand blevet lidt fornuftigere?»

»Nej — ok nej! I Lørdags gik han igen paa Sold, og jeg fik ikke en Trediedel af hans Løn. Hvis jeg ikke havde Laanekonto-

ret og kunde faa Kredit hos Slagteren, vilde jeg overhovedet ikke kunne klare mig Maaneden ud.«

Mufelbach lyttede distræt til denne meget banale Samtale. Selvfølgelig var det trist, at der var saa megen Elendighed til; men hvad var der at gøre imod den? Det vilde jo ikke nytte det allerfjerneste, om man saa ka-stede den ene Million efter den anden ned i det Danaïdernes Kar, som Storbyens Fattigdom var. Den gamle kunde i alt Fald faa sin Kaffe nogle Dage for hans to Francs; saadan var det.

Pludselig trak den lille Pige sin Mor hen til en Legetøjsbod. »Aah, Mor! Se dog de Dukker der! Hvor er de søde!»

Moderen prøvede paa at faa Barnet bort. »Kom nu bare, Marguerite! Du ved jo godt, at jeg ingen Julegaver kan købe i Aar.«

Men Mor Jules stod ogsaa stille. Skiftevis betragtede hun Barnets længselsfulde og Mode-rens bedrøvede Ansigt; og med et uendelig godt og kærligt Smil om sin tandløse Mund sagde hun, næsten frygtstomt:

»Hør, Fru Fournier — — Der er saadan en dejlig Dukke — den dér med den gule Kjole — den koster lige to Francs. Lad mig give Marguerite den. De har altid været saa venlig imod mig. Jeg behøver slet ikke den Kaffe, og De kan jo invitere mig paa en Kop Kaffe engang, naar De har noget.«

Det var sandelig et Nummer for stærkt, og Baron Mufelbach stod et Øjeblik og gispede efter Vejret. Her var den Ødselhed og Ufornuft, som den tykke Herre havde talt om i Formiddag! Og Baronem tænkte et Øjeblik, at nu havde han givet hundrede Tusind Francs ud — til Dukker!

Men da de tre var forsvundet i Mængden, den lille Pige stolt knugende Dukken i den gule Kjole, gav Mangemillionæren, som hverken var slet eller dum, sig til at tænke nærmere over Sagen — og blev dybt melan-kolsk. Han saa for sig den gamle Kones straalende Ansigt, da hun havde købt Dukken; han

forstod, at hun havde følt en inderlig Glæde ved at give sit blanke To-Francis-Stykke ud, mens han intet havde følt, da han gav sit tykke Bundt blaa Pengesedler. Den store Almisse, som han havde skænket af en vis Pligtfølelse og ogsaa af en vis Frygt, syntes ham nu meget ubetydelig; og det begyndte langsomt at gaa op for Millionæren, at en Velgerning, som intet Offer kræver, ikke er ret meget bevendt, og at den mystiske Udjævningslov, som gør den menneskelige Elendighed taalelig, sørger for, at Godgørenhed er en langt større Glæde for den fattige end for den rige.

Julens Messer

Midnatsmessen

»I Dag« læser vi i Indgangsverset, »har jeg født dig«. Og saa ivrige er vi efter at fejre Sandheden i dette Vers, at vi faar vor første Julemesse midt om Natten. »Af mit Skød har jeg avlet dig før Morgenstjernen«, siger Gradualet (og Kommunionverset), saa det er helt i Overensstemmelse med Guds Tanke, at Kirken foregriber Juleglæden i sin Liturgi: vi trækker os tilbage til Mørket for bedre at kunne værdsætte Lyset. »Da Natten var midt paa sin Bane« — dette er fra Vidsommens Bog, og vi faar det igen i næste Søndags Indgangsvers — »steg det almægtige Ord, Herre, ned fra sit Kongesæde i Himlen«. Dagens Stjerne skinner i Mørket — og Mørket kan ikke »begribe« det.

Herre, dette er en mærkelig Scene for dit første Komme til denne din Verden! Kulde og Mørke som Herrens Herolder! Herre, forund mig, at jeg maa fatte det. Hvor er det altsammen forskelligt fra den Maade, hvorpaa jeg ordner mit Liv! Hvis jeg havde haft Lov til at arrangere de ydre Omstændigheder ved min Fødsel, saa ved jeg, at jeg havde lagt Vægt paa, at det skulde være en »Begivenhed«, og den

maatte sandelig ikke savne den ydre Komfort. Hvor er din Fødsel dog en Bebrejdelse mod min Livsførelse! Herre, du véd, at jeg aldrig er gladere, end naar jeg staar i Rampelyset, du véd, at jeg direkte søger Bifald, at jeg længes efter at blive særligt fremhævet (selv om jeg lader, som om jeg ikke skubber mig frem). Herre, lad dine første Øjeblikke paa Jorden lære mig, hvordan jeg ikke skal planlægge min Tilværelse. Lad mig se Betydningen af de Skabninger, du

valgte som Vidner til dit første Komme blandt Mennesker — foruden din hellige Moder og St. Josef var der ingen andre til Stedet end Staldens Dyr. Lidt senere kom nogle faa Hyrder — ingen andre. Og her er jeg, som altid angler efter Menneskers Ros — og helst et Bifald fra dem, der staar socialt over mig. Lad Krybben helbrede mig for mit ækle Snobberi, lad mig lære Hemmeligheden ved Staldens Fattigdom, lad mig lære Værdi-

(Fortsættes Side 813)

Giovanni della Robbia

*Saa stille han kom
til Betlehems Stad
som Dug i April,
der falder paa Blad.*

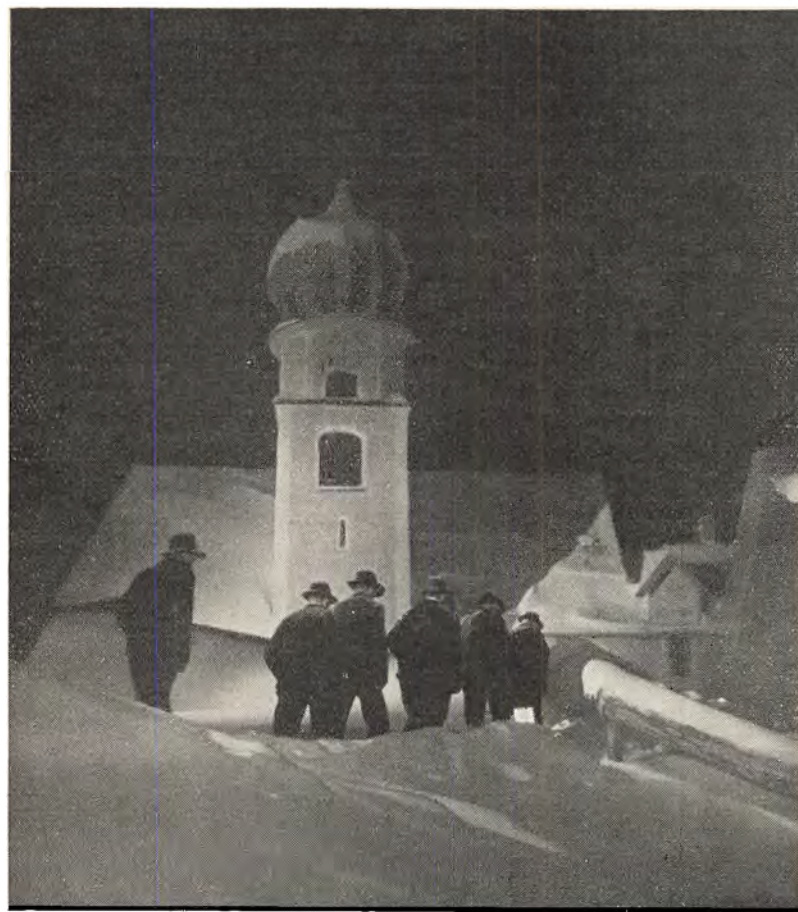
*Saa stille han kom,
der hans Moder laa,
som Dug i April,
der falder paa Straa.*

*Jomfru og Moder
var aldrig een
- dog bares Guds Søn
af en Jomfru ren.*

Engelsk Julesang fra
det 15. Aarh. ved
Ove Dybkær

„Eventyret“ om

Stille Nat, h

▲ I disse Omgivelser kom „Stille Nat, hellige Nat“ til Verden

Naar man i Aarene forud for Krigen aabnede for Radioen i Julen, var man næsten sikker paa at høre »Stille Nat, hellige Nat«, hvor man saa end stillede ind. Og selv om Æteren i disse haarde Krigsaar genlyder af andre Toner, saa tolker denne enkle, lille Melodi, der i Løbet af godt og vel et Aarhundrede er blevet Alverdens Eje, dog til Stadsighed Julens Budskab om Fred paa Jord til Millioner af Menneskehjerner og faar dem til for en Stund at glemme den Nød og Ulykke, som Verden er kastet ud i.

*

»Stille Nat, hellige Nat« kom til Verden i en Bjergegn i Nærheden af Salzburg paa Grænsen mellem Bayern og Østrig — og herom beretter Komponisten følgende:

»Det var 24. December i Aaret 1818, at den daværende Kapellan ved den nyoprettede Sognekirke Sct. Nicola i Oberndorf,

Franz Xaver Gruber

Hr. Jos. Mohr, bragte et Digt til Franz Gruber, der besørgede Organisttjeneste samme Sted, (og tillige var Lærer og hosat i Arnsdorf) med Anmodning om at skrive en passende Melodi for to Solostemmer og Kor samt en passende Gitarledsagelse. Sidst-

nævnte overrakte samme Aften den musikkyndige Gejstlige sin simple Komposition, der her følger i Afskrift, nøje efter Originalen, og som blev sunget straks efter i den hellige Nat til alles Tilfredshed.«

Og tager man den Popularitet i Betragtning, som den lille Sang saa hurtigt opnaaede, undrer man sig heller ikke over, at Sagn og Legender snart slog deres Ranker om den simple Begivenhed. Den egentlige Anledning til »Stille Nat« Fremkomst havde imidlertid en ret »jordisk« — man fristes næsten til at sige prosaisk — Karakter: Orgelet i Sognekirken i Oberndorf var nemlig gaaet i Strejke, formentlig paa Grund af Kulde og Fugtighed, og man stod nu overfor den Kendsgerning at skulle fejre Julemesse uden Orgelklang. For at raade Bod herpaa og for at den lille Menighed

▲ „Stille (i Udsæt Orgel) n ber omki

lige Nat...

Julesangen, der drog Verden rundt

ikke skulde føle Savnet alt for meget, digtede Kapellan Mohr sin Julesang, som Gruber saa satte Toner til. Ved Julemessen sang Mohr selv første Stemme og akkompagnerede paa sin Gitar, medens Gruber med sin fuldtonende Bas sang anden Stemme.

Paa knapt een Dag var den Julesang blevet til, som skulde flyve viden om. Næppe nogen af Kirkegængerne i Oberndorf var sig vel bevidst, at de hin Julenat havde været til en Slags »Verdenspremiere« — kun Grubers Hustru synes med Seerblik at have skuet ud i Fremtiden, idet

hun paa Hjemvejen fra Messen betroede sin Mand: »Franz, den vil man synge, naar vi engang forlængst er døde og borte«.

*

Og se: alt, hvad der er godt og skønt, det lever videre. Kort Tid efter hin mindeværdige Julenat, hvor en Gitar maatte træde i Stedet for Orgel, kom en Orgelbygger fra Zillertal ved Navn Mauracher til Oberndorf for at reparere Orglet. Det var en Selvfølge, at Talen førtes hen paa Julenat og da Orgelbyggeren havde afsluttet sit Arbejde, bragte han en Afskrift af »Stille

Nat« med sig hjem til Tyrol. Enhver, der kender blot lidt til de fromme og sanglystne Tyrolere, er da ogsaa klar over, hvor gunstig en Jordbund den lille Julesang blev plantet ud i, og hvor godt den passede til disse barnlig-fromme Folks Gemyt. Og har end Musikere med kendte Navne senere udtalt en haard Dom over den enkle, lille Melodi (hovedsagelig paa Grund af dens paa-staaede »sentimentale« Anstrøg) saa har den dog overlevet disse Kunstens strenge Vogtere og fortsat sit Sejrstog gennem de fagre Riger paa Jorden. Og idag kendes den i Nord og Syd, i Øst

...llige Nat...
...Violin og
...et af Gru-
...15

↑ Skolehuset, hvor Gruber komponerede den berømte Julesang. En Mindeplade er anbragt over Indgangen

og Vest. Fra Tyrol fløj den ud over Europa, den ænsede ikke Sproggrænser og Nationer, som »Stille Nacht, heilige Nacht«, »Still nigh, holy nigh«, som »Douce nuit, sainte nuit« o. s. v. drog den over Hav og Land. Den naaede ret hurtigt Nederlandene og fløj videre til Skandinavien — hvor den gælder som Tyroler Folkemelodi til Teksten, »Glade Jul, dejlige Jul« — den kom til England, til Irland og Amerika og New Zealand. Araberdrenge synger den for Missionærerne i Sudan og endda en kinesisk Variation foreligger. Men Digter og Komponist bliver aldrig nævnt, endskønt man maa antage, at Orgelbyggeren fra Zillertal, som først bragte Sangen ud i Verden, har kendt dem begge — og hvem ved, om ikke de to beskedne Mænd selv har faaet ham til at tie.

Tekst
JØBE

Fotos:
F. Pustet (3)
Jøbe (2)

← Paa Vej til Messen i den hellige Nat

Kloster-Detektiven

af H. S.

(31)

11. KAPITEL

Naar Farminspektøren havde noget at tale med Pater Hubertus om, kom han som Regel ved Middags- eller ved Aftenstid, naar han havde spist ovre hos Saliwa. Paa denne Dag saa det ud til, at man havde spist tidlig i Lærerhuset, thi Klokken var kun et Kvarter i 12, da Ballower traadte ud af Døren og slog ind paa Vejen til Kirken. Br. Justus stod netop i sit Vindue, men trak sig skyndsomst bort fra Vinduet og ind i et lille Forraadskammer, som laa ved Siden af hans eget Værelse. Dette Kammer havde kun et lille Vindue, som forneden var dækket af Glas og foroven af et stærkt Fluenet. Glasset var kridtet over, saa at man ikke udefra kunde se ind, og Br. Justus skyndte sig at skrabe sig et lille Kighul med sin Lommekniv, hvorfra han uset kunde se alt, hvad der tildrog sit paa Gaardspladsen. Ballower var imidlertid ikke mere at se.

Broderen saa Pater Hubertus gaa over til Kirken for at bede, men han selv forblev paa Vagt ved sit Kighul. Han saa Andreas komme ud af Køkkenet og gaa ind i Refektoriet for at dække Bordet. Straks efter saa han Ballower komme rask om Hjørnet. Hans Blik for hastigt hen til Broderens Vindue, men da han ingen saa, skyndte han sig ind i Køkkenet. Da Andreas kort efter kom tilbage, stod han i Køkkendøren og spurgte: »Har de to Missionærer spist?« Da Kokken svarede benægtende, tilføjede han: »Naa, saa vil jeg ikke forstyrre; jeg kommer hellere igen om lidt.« Og borte var han.

Kokken bar nu Terrinen ind, netop som Pater Hubertus kom tilbage fra Kirken. Br. Justus gik hen til ham og sagde: »Pater, vi kan ikke spise endnu. Vil De ikke vente inde i Deres Værelse, til jeg kalder paa Dem. Der er noget, jeg maa have undersøgt nu med det samme.« Præsten saa forbavset paa

ham, og Justus tilføjede: »Jeg tror, vi nu er meget nær ved Maalet.«

Pater Hubertus forsvandt ind i sit Værelse, stadig noget desorienteret. Justus saa Katten komme ind, den vidste jo, det var Tiden, hvor der vankede Mad. Broderen hørte en Smule fra Terrinen over paa Kattens Tallerken. Det var Irish Stew, baade Missionærernes og Kattens Livret. Den begyndte at spise, men Maden var aabenbart for varm. Den gik uden om Tallerkenen og prøvede fra den anden

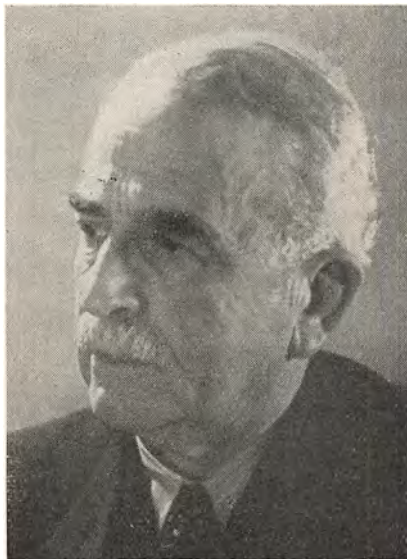
Side, men den var endnu for varm. Endelig var den den tilpas, og den labbede Maden i sig. Broderen ventede. Men allerede efter 3 Minutters Forløb var hans Ventetid omme, thi Katten begyndte at hoste, at krumme sig sammen, at klage sig. Broder Justus aandede befriet op, da Katten et Par Minutter efter var død.

Rask tog han den og bar den ind i sit eget Værelse. Straks efter kom han tilbage og havde en Medicinflaske med. Den fyldte han med den forgiftede Mad og puttede den i sin Lomme. Dernæst greb han fat i Terrinen og væltede den, saa hele dens Indhold flød hen over Bordet og ned paa Gulvet, alt imens han raabte: »Aah, nej, dog! Ak, hvad har jeg gjort!«

*

(Fortsættes næste Uge).

Dr. d'Auchamp 75 Aar

Den 22. ds. runder Dr. Eugène d'Auchamp de 75. — At han var en Slags Julebarn, har enhver vidst, der krydsede hans Vej. En Fredens Mand, der ikke har taget Skade af de to Krige, han har maattet være Vidne til. Baade som Læge og som Menneske har han betragtet det som sin Opgave at læge og lindre; dertil var han ogsaa prædestineret saavel ved Haande- som ved Hjer-

telag. Dr. d'Auchamp er et af de Mennesker, der udstråler Hjertevarme, hvilket sikkert ikke mindst skyldes hans bundkatolske Indstilling, thi Fødselsdagsbarnet har Katolicisme i Blodet. Ikke for intet stod hans Vugge i det kendte Ordstrup'ske Hjem »Mariabo«, som i sin Tid Vennerne Johs. Jørgensen og Mogens Ballin tyede til for at indaande katolsk Luft. Johs. Jørgensen satte Hjemmet et Mindesmærke i sit Livs Legende, medens Ballin drog afsted med en af Husets Døtre for at grundlægge sit eget Hjem.

Dr. d'Auchamp hører til dem, der ikke skilter med deres Tro, men nøjes med at leve ud fra den. Han har dog altid vist Tjeneste, naar der blev kaldt paa ham, bl. a. ved Grundlæggelsen af A. C. og ved mange andre Lejligheder, hvorfor han da ogsaa er dekoreret med Ordenen: Pro ecclesia et pontifice.

Dr. d'Auchamp bærer sin Alder, som han har baaret saa mange andre Kors, uden at det kan mærkes paa ham. Gid det maa lykkes ham i endnu mange Aar at holde sig Alderdommen fra Livet, det ønsker baade hans Patienter og Venner.

St. Augustins Kirke, Jagtvejen

24. Dec.: 8 Højmesse (Vigilien til Jul); 15 Højtidelig Vesper til Julen. 1. Juledag: 7,45 Anden Julemesse (stille Messe); 9 Tredie Julemesse (Højmesse); 14,30 Højtidelig Vesper. 2. Juledag: Gudstjeneste som om Søndagen.

**Jeanne d'Arc Troppens
Lykkersedler**

Følgende Gevinster er udtrukket: Bordlampe 172, Bakke 368, Bog 66, Vase 125, Cerutter 45, Dukke 190, Sangbog 26, Bog 71.

*

*

Hyrdens Nattesang

I

Hin Nat, jeg vandred paa Vangen
og vogted min Faarehjord,
saa jeg paa Himlen bag Mørket
et Syn ubegribelig stort ...

Dengang var jeg ung og drømte
ret ofte — mens Faarene sov
i Skæret af alle de Stjærner,
som stod bag den sorte Skov.

Jeg var kun en Hyrde som
mange,
der sled for det daglige Brød.
Jeg kæmped min Dyst for at
værne
mit Hjem imod Armod og Nød.

Jeg dyrkede Jahve, som Folket
har dyrket fra Abrahams Tid ...
Han tugted os stundom med
Svøber,
men var dog vor Hjælper i Strid.

Hin Nat, som jeg aldrig maa
glemme,
da var vi tre Hyrder kun,
der vogted paa Marken nær
Byen
omkring ved Midnattens Stund.

Jeg stod og hvilte ved Leddet
og halvsov kanske tilsidst ...
Da ligned paa Himlen en
Lysning,
som faldt der en Stjærnegnist!

Jeg vaagned helt brat og
stirred ...
Hvad hændte der nu for mig!

Se, Hvælvet blev lyst som Solen
og skiltes med vældige Fløje,
der sænkede sig ud over Jorden
og byggede en Straalevej!

Da faldt vi paa Knæ, mine
Fæller
og jeg og de brølende Faar.
Vi saa, hvad ingen har skuet
igennem de tusinde Aar ...

Jeg laa med mit Ansigt i Mulden
og voved kun stundom at se
mod Lyset fra Jahves Himmel
og alt, som nu vilde ske:

Der lød som en Sang for mit
Øre,
en Sang af de himmelske Kor,
hvis Jubel ingen kan fatte,
der skabtes af Luft og Jord.

Nu kom de! Ja, Englenes Skare
med Vinger mer hvide end
Sne ...
De sværmed i Luften lig Fugle.
Hvad kunde jeg skønnere se!

Og gennem den himmelske
Jubel
jeg hørte een eneste Røst,
der steg som de Vande, der
bruser
mod Evighedslandets Kyst.

»I Nat er der født paa Jorden
et Barn i Bethlehems Stad ...
Han er den Herre Kristus,
som gør Alverden glad.
Og I kan gaa til Byen
og finde hans Kongehal:
Hans Seng er kun en Krybbe
rejt i den mørke Stald.«

De sang, de Englehære,
og fløj til Himlens Dør.
De svandt bag Lysportalen.
Og alt var Nat som før.

II

Men vi gik straks til Staden
og søgte om hin Stald.
Vi glemte Faarehjorden
for Englerøstens Kald.

Thi hvem kan trodse Engle?
De er jo Sendebud
for ham, der skaber Verden,
og sletter alting ud.

Vi ledte gennem Natten
og fandt tilsidst, ja fandt!
Jeg husker alt, som hændte
trods tredive Aar, der svandt.

Der var kun tre i Stalden:
En Mand og saa en Kvinde
og Barnet under Krybbens Straa
i Læ for Nattens Vinde.

Han var saa skøn, ja skønnere
end Hvælvet Englehær ...
Hans Mor saa ung og fåger
som Sarons Rosers Skær ...

Vi bøjede os mod Krybben
og mod den skidne Jord.
Vi voved ingen Hyldest
med vore simple Ord.

Jeg aabned Staldens Luge
og gik paany min Vej
med Mindet om den Krybbe
og Barnets Smil til mig ...

III

Hvad var det Englen talte?
»Nu er der Fred paa Jord!«
Hver Nat, naar jeg er ene,
lyder igen de Ord.

Hvor er den Fred dog henne?
Jeg tror, den ene bor
hos ham i Krybbesengen
og hos hans unge Mor.

IV

Nu sover Faarehjorden.
Men jeg vil gaa min Gang
og høre Stjærner syng
som var det Engles Sang ...

Gunnar Martin Nielsen.

Liturgisk Kalender

Naar der er to Tal i Parenteserne, gælder det første Sidelallet i den store Messebog, det andet Nummeret i Søndagsmessebogen.

24. S. 4. Søndag i Advent.
(violet) JESU FØDSELS VIGILIE (30—5); 2. Bøn: Søndagen (27—4); Præf. (521).
25. M. JESU FØDSELS FEST (hvid) (34—6).
26. Ti. St. Stefan, den første Martyr (45—9); Jesu Fødsels Præf. (514).
27. O. St. Johannes Evangelist (hvid) (49—10); Jesu Fødsels Præf. (514).
28. T. De hellige uskyldige Børn (violet) (52—11); Jesu Fødsels Præf. (514).
29. F. St. Thomas af Canterbury (rød) (57); Jesu Fødsels Præf. (514).
30. L. 6. Dag i Oktaven (63); 2. Bøn: Gudsmoder (64, Stillebøn dog S. [92]), 3. Bøn: For Kirken eller For Paven ([123, 122]); Jesu Fødsels Præf. (514).
31. S. Søndag i Oktaven.

NB. Naar der ikke er angivet nogen Præfation, læses alm. Præf. (525).

*) Om Fred eller For Paven ([122]). — Bønnen om Fred findes i K. U. Nr. 30, 1943, samt i Søndagsmessebogen Side 550.

Redaktionen i Juletiden

Redaktionen af Nr. 53 slutter Lørdag d. 23. December.

Redaktionskontoret er lukket Mandagene d. 25. December og 1. Januar.

Katolsk Ugeblad

„Katolsk Ugeblad for katolske Kristne“ sammensluttet med „Katolsk Ungdom“

Udgiver: „KATOLSK PRESSE“

Redaktion: H. D. T. KJÆRULFF

(ansvarhavende) og J. BERG

Nørrebrogade 27 C, København N

Mandag og Fredag Kl. 15-16, Tlf. Nora 61 66

Ekspedition og Kassererkontor:

c/o Sankt Ansgars Forlag, Bredgade 67,

København K. Tlf. Palæ 4777, Kl. 10-12

Post-Giro Nr. 57042

Annonceafdeling: Klosterstræde 23,

Tlf. Central 6245. Postgiro 3608

Abonnementspris 2,75 Kr. Kvartalet. Norge og

Sverige 14 Kr. om Aaret, øvrige Udland 18

Kr. om Aaret. Abonnement tegnes paa Bladets

Ekspedition eller ethvert Postkontor.

BØGER

Mammons Slaver

François Mauriac: »Veje mod Havet« (Chr. Erichsen, 259 Sider, Kr. 8,25).

Mauriac er, kunde man sige, en umenneskelig Psykolog. Han afslører naadeløst Hjertets Hemmeligheder og kender os saa langt bedre, end vi selv gør det. Men han kender de menneskelige Lidenskaber bedre end de konkrete Mennesker. Ofte synes man, at det er rendyrkede Lidenskaber, han laaner et menneskeligt Ansigt, mens det virkeligt menneskelige er mere sammensat, mindre logisk ubønhørligt. Saa god en Kristen han end er, giver han den menneskelige Frihed ringe Kaar. Han kan virke som den fremragende Specialistlæge, der véd alt om visse Sygdomme, men heldigvis af og til bliver narret af det menneskeliges Ressourcer. Det gør ikke hans Videns og Kunnen mindre nyttig. Men det kan være en Trøst for hans Patienter.

»Veje mod Havet« er særlig fransk i sin lidenskabelige Vurdering af Mennesker i Forhold til Pengene. En rig Mand kommer i Van-

Herre, vi beder dig, giv os at efterligne det, som vi priser, saa at vi maa lære ogsaa at elske vore Fjender; thi vi fejrer hans (St. Stefans) Fødselsdag, der forstod at bede endogsaa for sine Fjender til vor Herre Jesus Kristus, din Søn. 26. Dec., St. Stefans Fest, Kirkebøn.

Emanuel Jensen & H. Schumacher

Murer- & Entreprenørforretning A/S

Bygningspriser, Jernbeton, Murerarbejde, Dampskorstene, Kedelindmuring, Isolering, Kloakarb.

Johs. Schrøder, Entreprenør

L. Schumacher, Murermester

Godthaabsvej 142, Kbhvn F, Centr. 968

Indgang fra Vagtelvej

skeligheder og begaar Selvmord. Hans Familie deklasseres ved Tabet af Formuen. Selv den unge Kærlighed formaar ikke at bygge Bro over det tabte Mammon. Det er ikke blot Venner og undergivne, som betragter den ruinerede Familie med helt nye Øjne, den gør det ogsaa selv. Det er bedsk Læsning; fortvivlende er det at se Snæverheden af en Horisont, som Pengene behersker. Endog i disse Menneskers selvransagende Øjeblikke er de hemmede og hildede og forstaar ingenting.

Det er en meget betydelig Ro-

BOGHYLDEN

Saint Grégoire le Grand: Le Pastoral. 312 S.	4,65
Hoornaert, G.: Semeuse de Roses. 137 S.	2,10
Maréchal, J.: Etudes sur la Psychologie des Mystiques, I/II.	20,40
Psichari, E.: Le Voyage du Centurion. 247 S.	3,15
Ryelandt, I.: Essai sur la Physionomie Morale de Saint Benoit. 95 S.	2,25
Thibaut, René: Le Sens des Paroles du Christ. 305 S....	6,10
— : Le Sens de l'Homme Dieu. 170 S.	5,25
Görres, Ida Friederike: Des Anders Last. 116 S.	4,10
— : Von der Last Gottes. 102 S.	4,10
Karrer, Otto u. Hugo Rahner: Ignatius von Loyola. Geistliche Briefe. 287 S.	14,00
More, Thomas: Briefe aus dem Gefängnisse. 90 S. ...	2,60
Nielen, J. M.: Das Zeichen des Herrn. Sabbat und Sonntag in biblischer und urchristlicher Bezeugung. 82 S.	4,10

ARNOLD BUSCK
International Boghandel
Kjøbmagergade 49
Telefon C. 2453

N. P. Rostrup

Katolske Begravelser

30 Aars Erfaring

Valkendorfsvej 34-38

Tlf. 778 - 728

VALD. FOERSOM

AMAGERTORV 27. TELF. CENT. 4310 - BYEN 4310

ALLE GUMMIVARER TIL HOSPITALER OG SYGEHUSE
LEVERANDØR TIL KATH. HOSPITALER.

man. Teknikken er, som næsten altid hos Mauriac, aldeles blændende. Dertil kommer, at Oversættelsen (ved Børge Rudbeck) er mønstergyldig. En af Aarets allerbedste Bøger. *H. D. T. K.*

Julens Messer

(fortsat fra Side 807)

en af Staldens Kulde, lad mig lære Saligheden ved Staldens Stilhed, lad mig skjule mig i Mørket fra denne første Nat i Betlehem og vaage sammen med Maria, med Josef, med Hyrderne og med Dyrene lige til Morgengry.

»Velsignet er han, som kommer i Herrens Navn; Herren er Gud, og han har lyst over os« (Salme 117, 26—23).

Daggryets Messe

Herre, af dine tre Julemesser er denne maaske den, som de færreste tager Del i. Folk gaar enten til Midnatsmessen eller den sene Messe, men ikke til denne (undtagen for at komme let til at modtage den hellige Kommunion, og saa har de ikke

nogen klar Forestilling om, hvilken Messe det er, der læses). Det er en Skam; denne Messe er lige saa omhyggeligt og smukt opbygget som de to andre. I gamle Dage kaldtes den »Hyrdernes Messe« paa Grund af Evangeliet fra St. Lukas' 2. Kapitel. Kunde der vælges vidunderligere Ord end de, der citeres i Indgangsverset: »I Dag skal Lyset straaale over os, thi der er født os en Herre, og han skal kaldes Vidunderlig, Gud, Fredsfyrste, Evighedens Fader«. Ja, sandelig, dette skal være en Messe af hellig Vælde. Messebogens Ord passer saa fuldendt til denne Dag, Herre, at jeg ikke tør føje mine famlende Ord til dine. I Glansen, der straalet fra dette Blad i Kirkens Liturgi vil min Stammen og mine adspredte Tanker saa let blive aabenbare. Herre, lad Gløden i denne Messe — hin Varme, der følger med Morgengryet — vække mig til større Iver, og lad dit guddommelige Lys'es Straaler trænge ind i min Sjæl, som de trængte ind i Hyrdernes Sjæle hin første Julemorgen ... saa at ogsaa jeg, naar denne velsignede Fest er ovre,

(Stattes næste Side)

KATOLSKE BØGER

Bøger fra Schweiz

Herwegen: Sinn und Geist der Benediktinerregel. Ib. 444 S. Kr. 24,00.
Maschek: Das lebene Evangelium Ib. 400 S. Kr. 13,00.
Strobel: Katharina von Siena. Politische Briefe. Ib. 291 S. Kr. 15,40.
Ott: Die Umgestaltung in Christus. Ib. 338 S. Kr. 16,20.

Atter paa Lager

Missale Romanum, Skind, Guldsnit. Et smukt Lommeformat. Kr. 39,90.

Udkommet:

C. C. Martindale S. J.: Pier Giorgio Frassati. Bogen om den unge katolske Italiener, som hele den katolske Verden er begyndt at tale om.

Sankt Ansgars Boghandel

Bredg. 67, Palæ 4777, Giro 81851

Katolske Begravelser

Benzon

aut. katolsk Bedemand
Alle Aftaler kan træffes i Hjemmet
CENTRAL 1868

A/S HANNIBAL SANDER

Grundlagt 1812

Farveri og kemisk Tøjrensning
Central 605

Emdrup

København

S. L. Møllers Bogtrykkeri

Dansk Reproduktionsanstalt

Rosenørnsallé 29 . København V
Telefoner: 4295, 13,504, 22 07

Køb
**PAULUS-
KREDSSENS**

Bøger

God Vask
- Geismar Vask

Telefon Central 246 (7 Led.)

Julens Messer

(fortsat fra forrige Side)

maa »vende tilbage og prise og love Gud for alt det, som jeg har hørt og set, saaledes som der blev talt til mig«.

»Giv os, beder vi dig, almægtige Gud, at vi, over hvem dit menneskevordne Ords nye Lys er udgydt, i vore Gerninger maa vise en Afglans af det, som ved Troen straalere i vore Hjerter« (Kirkebøn).

»Guds Godhed har aabenbaret sig ...« (Epistel).

»Af Herren er dette gjort, og det er vidunderligt for vore Øjne« (Graduale).

»Lad os se, hvad der er sket ... og da de saa det, forstod de det Ord, som var talt til dem om dette Barn (Evangelium).

»Du er fra Evighed« (Offertorium).

Herre, lad mig dvæle ved disse Bønner og gøre dem til mine. Forund mig, Herre, at jeg i al denne Tale om Gry og Lys og Naade og Varme maa se og erkende din hellige Hensigt. Eller rettere, Herre, maa se og erkende nok — blot nok — til at lade mig finde Vejen til dig.

»Et Lys er staaet frem i Mørket; han er barmhjertig og miskundelig og retfærdig« (Salme 111,4).

»Hærskarernes Herre er med os ... vær stille og se, at jeg er Gud« (Salme 44,8,11).

Dagens Messe

Natten er helt forbi. Daggryet har givet Plads for Dagen. Og Dagen er den betydningsfuldeste i hele Aaret. Herre, hvilken Dag!

»Et Barn er os født, en Søn er os givet; hans Herredømme skal hvile paa hans Skulder, og hans Navn skal kaldes: Det store Raads Engel.« Det er ret, at din messianske Profet, Isaias, faar Lov til at forme Indgangsverset i Juledagens Messe. Ja, vi har i den aarle Morgen knælet foran Barnet; nu i det fulde Dagslys forkynder vi højtideligt hans Magt og hans Ret til at »herske«. Han er Skaber saavel som Frelser, og Resultatet af hans »store Raad« er det, at vi —

selv vi — skal faa Del i hans Natur. »Saa mange som tog imod ham, dem gav han Magt til at blive gjort til Guds Børn«. Vi modtager ham som Gud, og selv bliver vi derpaa guddommeliggjorte.

»En hellig Dag er oprunden for os. Kom, I Folkeslag, og tilbed Herren; thi i Dag er et stort Lys steget ned over Jorden«. (Graduale).

»Alle Jordens Grænser har set vor Frelse« (Salme 97,3).

Hubert van Zeller O. S. B.

Radioprogram

1. Juledag Kl. 8,45—9,30.

Kor af katolske Kirkesangere under Ledelse af Kontor B. Husson.

- Gregoriansk Sang:
a. Symbolum: Tu es Petrus.
b. Lætabundus.
c. Alma Redemptoris Mater.
- Josquin de Près: Ave vera virginitas.
- G. P. da Palestrina: Jesu, Rex admirabilis.
- Felice Averio: Ave maria stela.
- G. B. Casali: Ave Maria.
- Orlandus di Lasso: Jubilate Deo.
- Gl. dansk Melodi: Gud, som er af Evighed (Johs. Jørgensen).
- Gl. dansk Melodi: Et Barn er født i Bethlehem.
- Gl. Melodi: In dulci jubilo.
- Winding: O Bethlehem, du Julestad (Johs. Jørgensen).

St. Elisabeth Kollekten

Søndag den 19. November 1944 indbragte følgende:

Sct. Ansgars Kirke	117,99
Sct. Andreas Kirke	129,27
Sct. Augustins Kirke	20,25
Sct. Anna Kirke	63,00
Sct. Antoni Kirke	15,00
Den hl. Families Kapel	17,40
Immaculatakirke	40,30
Jesu Hjerter Kirke	192,35
Sct. Josefs Kirke	46,39
Sct. Maria Kirke	101,90
Sakramentskirken	93,26
Sct. Therese Kirke	134,51
M. S. K.	10,00

Kr. 981,62

Alle, som har bidraget til det gode Resultat, bedes modtage vor allerhøjesteligste Tak.

Styrelsen.

Julekoncerten i Roskilde

Den 14. Jule-Velgørenhedskoncert i St. Laurentii Kirke fik en Rekordtilslutning med mere end 600 solgte Billetter. Kirkens eget Kor medvirkede under Organist Kerckhoffs Ledelse, desuden det store Kerckhoffs-Kor og som Solister Organisten selv og Roskildenserens Operasanger Rehermann. Ifølge den lokale Presse stod de kunstneriske Resultater paa Højde med den særlig store Interesse for Koncerten. Ikke mindst de to Kor høstede megen fortjent Anerkendelse.

St. Ansgars Kirke

23. Dec. Skriftemaal hele Dagen (undt. 12—13 og 18—19). 24. Dec. Messer som alle Søndage. Kl. 14 lukkes Kirken til Kl. 15,30. Kl. 16: Pontifical-Julemesse med Prædiken. 1. Juledag: 7 og 8: Stille Messe. 10: Levitmesse. 17: Festandagt. 2. Juledag: Som om Søndage. Torsdag 28. Dec. 14: Juletræsfest for Sognets Børn paa Skolen, Østerbrogade 7 D, med Mester Jakel, Dans om Juletræet og Julespil. Billetter faas i Kirkens Kontor og i Sct. Ansgars Boghandel à 75 Øre. Forældre gratis.

St. Mariæ Kirke

24. Dec. Søndagsmesser som sædvanlig (uden Prædiken), 16: Jule-Højmesse. 1. Juledag: 8, 8,30 og 9,30 stille Messe, 10 Levitmesse, 17 Festandagt. 2. Juledag: Messerne er som om Søndagen, ingen Andagt. 28. Dec. 13 præcis Juletræ for Børnene.

Sakramentskirken

24. Dec.: 8 stille Messe, 10 Højmesse, 16 Julemesse. 1. Juledag: 8 stille Messe, 10 Højmesse, 16 Andagt. 2. Juledag: 8 stille Messe, 10 Højmesse.

Jesu Hjerter Kirke

24. Dec. Om Form. Messer som alm. Søndag. Kirken lukket fra 12,30 til 15,30. Kl. 16 Julemesse, Levitmesse m. Prædiken (Adgangskort maa hentes). 1. Juledag Kl. 6 beg. tre stille Messer, Kl. 7,30 igen tre, den sidste Kl. 8,30. 10 Levitmesse, 11,30 stille Messe, 18 Festandagt. 2. Juledag som Søndag, dog ingen Messe 11,30, ingen Andagt, ingen Prædiken. 28. Dec. Kl. 9 Børnemesse.

St. Andreas Kirke

24. Dec.: Kl. 8—10—11,15, ingen Andagt. 1. Juledag: 7 og 7,30 stille Messe, 8 Sangmesse, 9,30 stille Messe, 10 Levitmesse, 11,15 stille Messe, 17 Festandagt. 2. Juledag 8 og 10 Messe.

St. Therese Kirke

24. Dec. Kl. 10 Andagt. 1. Juledag: 8 og 8,30 stille Messe, 9 højtidelig Julemesse, 11 stille Messe. 2. Juledag 7 og 9 stille Messe.

St. Knud Lavards Kirke

24. Dec. 7,30 og 8,30 stille Messe, 10 Sangmesse, 16 Julemesse m. Prædiken. 1. Juledag 7 og 7,30 og 8 og 10 stille Messe, 8,30 Højmesse, 16 Festandagt. 2. Juledag 9 Sangmesse.

St. Annæ Kirke

24. Dec. 6 stille Messe, 8,30 Sangmesse, 10 Højmesse, 24 Sangmesse.

1. Juledag 7 stille Messe, 8,30 Sangmesse, 10 Højmesse, 18 Festandagt. 2. Juledag 6 stille Messe, 8,30 Sangmesse, 10 Højmesse, 18 Festandagt.

Immaculatakirken

1. Juledag 9 og 9,30 stille Messe, 10 Højmesse, 18 Festandagt. 2. Juledag 7 Kommunionuddeling, 9 Sangmesse, 18 Aftenandagt.

PAULUSKREDSEN

Subskription 3 Kr. halvårlig
Den letteste Maade at faa en
katolsk Bogsamling

KALENDEREN 1945

er udkommet og faas hos de
katolske Boghandlere
samt ved Kirkerne

Pris 50 Øre

(+ Porto, hvis den ønskes tilsendt)

Ansgariusforeningens Forlag

Fuglens Julegave:

Fugle-Fodringshuse

SØDERBERG . Larsbjørnstræde 19

HORSENS

Installationsforretningen »Lyset« Torvet 10 . Telefon 618

Alt udføres i Installationer
Alt hæves i Lamper og Lysekroner
Alle Reparationer, hurtigt, godt og billigt
Installatør for Sct. Joseph Søstrene

„Melkælderer“

Smedegade 91 . Horsens . Telefon 28 93
Alt i Mel - Gryn - Foderstoffer
Leverandør til Sct. Josephs Hospital

H. F. Caspersen

BAGERI

Sønderbro 71 . Telefon 1074

Leverandør til Sct. Josephs Hospital

S. Henningsen

Slagtermester

Kattesundet 22 . Telefon 1351
Lev. til St. Josephs Hospital og Sølyst

Svend Hansen

Kun 1. Kl. Kød og Paalæg føres
Hjemmel. Medister og Leverpostej
Fabriksvej 33 . Telefon 1379
Lev. til Sct. Josephs Hospital

Bagemestrenes

Rugbrødsfabrik A/S

Telefon 310

Leverandør til Sct. Joseph Hospital

Carl Bech

aut. elektr. Installatør

Vestergade 33 . Telf. 1026
Leverandør til kath. Menighed

Fiskeforretningen Aug. Andersens Eft.

v. Sv. Schmidt
Sinedegade 61 . Telf. 1184-186 . Horsens
1. Kl.s Fisk anbefales . Varerne bringes
Leverandør til Sct. Josephs Hospital

Wittrup
HORSENS TEXTILLAGER

AARHUS

Skomager Chr. M. Jensen

Ryesgade 23, o. G.
Gennemg. v. Fajancevarehuset
Telefon 8326

R. J. Madsens Begravelsesforretning

tidligere I. A. Pedersen
Telefoner: 2516 . 1805
Jægergaardsgade 17 - 19 . Aarhus

A. B. C.

syn. Gummibadehætter
Gummibukser
Gummiunderlag
Gummiforklæder

HØILUND CARLSEN
Aaboulevarden 45, Aarhus, Tlf. 1347

Alfred Pihl

Bagemester, Conditori
Telefon 3041 - Hammershus
Leverandør til St. Josef Hospital

Erik's Fiskehal

Altid friske Varer
Ryesgade 16 . Tlf. 8680
Leverandør til Sct. Josephs Hospital

KØBMANDS- OG HAANDVÆRKERBANKEN

Hovedkontor: Store Torv 12, Telefon 4090 (flere Linier)
Søndre Afdeling: Aarhus Hovedbanegaard, Tlf. 4088 - 4089

Andelsselskabet DE FORENEDE MEJERIER

Hovedtelefon: Nr. 8888 (3 Linier)

Smørrebrød
"BOTHILLA" Ryesgade 24
Telefon 6162

MEJERIER
Vesterbo

Byens førende
Tlf. 8700 (4 Lin.)

RANDERS

N. H. MØLLER

Brødregades Fiskehandel
 Altid friske Varer
 Telefon 628 og 3728
 Leverandør til de katolske Institutioner

Johs. Stoffregen

Malermester
 Telefon 3204 . Randers
 Leverandør til Sct. Joseph Hospital

Brdr. Qvist Brændsølsforretning

Kul . Koks . Tørv og Optændingsbrænde
 til billigste Priser
 Randers, Adelgade 10, Tlf. 1375
 Leverandør til St. Josefs Hospital

Kirurgiske Instrumenter, Hospitalsartikler
 Sygeplejeartikler, Bandager
 køber De bedst hos:

C. Mærsk-Andersen's Eftf.
 Randers . Telefon 137

Alfred Jørgensen

Kolonial . Vine . Delikatesse
 Brødregade . Telefon 382
 Leverandør til de katolske Institutioner.

Mineralvandsfabrikken

»CITO«

Slyngborggade 21, Tlf. 48, 146
 Lev. til Sct. Josefs Hospital

N. M. Nielsen

Vand- & Gasmester v. Martin Nielsen
 W. C. Installationer, Rep. af Centralvarmeovne
 Markedsgade 16, Telefon 1834
 Leverandør til St. Josef Hospital.

Johs. E. Mortensen

Bagermester
 Nørreboulevard . Telefon 1157
 Lev. til Sct. Josefs Hospital

Randers Andelsmejeri

Telefon 776 (4 Linier)
 Fineste Mejeriprodukter fra
 Dyrslæge kontrollerede Besætninger

Alt vedrørende Begravelser i By og paa Land ordnes uden ekstra Betaling . . .

M. MØNSTER'S
 Snedker- og Liggistofretn., Tlf. 2161
 Nørregade 10 (v. Brønden).

Randers Kul-Kompagni

Aktieselskab
 Kul- og Koks-Import
 Kulkajen . Randers
 Telefon 3900 (4 Linier)

Knud Pedersen . Slagtermester

1. Kl.s Kød og Pøslæg
 Dronningborg, Telefon 649
 Leverandør til de katolske Institutioner

VEJLE

Vejle Trælast & Kulkompagni

Havnegade 22 . Telf. 68 og 69
 Lev. til de kat. Institutioner

LEDIG

C. V. BERG Blikkenslagermester

Autoriseret Gas- og Vandmester
 Langelinie 53 . Telefon 2751
 Lev. til de katolske Institutioner

Carl Petersen

Slagtermester
 1. Kl. Varer - Pølsefabrik
 Nørregade 2 . Tlf. 1721
 Leverandør til St. Maria Hospital

A/S Vejle Mælkekompagni

Fineste Mejeriprodukter
 Vejle . Telefon 335
 Leverandør til St. Maria Hospital

VEJLE NY

Mineralvandsfabrik

P. C. NIELSEN
 Vissingsgade 8, Telefon 121, 205
 Leverandør til St. Maria Hospital

Arbejdernes Fællesbageri

Aktieselskab
 Bleggaardsgade 15. Tlf. 287-597
 Leverandør til St. Maria Hospital

Møl- og Foderstofforretning

J. Jensen
 Søndergade 26 . Tlf. 1053 . Vejle
 Leverandør til Sct. Maria Hospital

Niels Boesen

Katolske Begravelser ordnes
 Nørrebrogade 9 . Tlf. 725

Tegn Deres

Forsikringer

hos
N. Fr. Petersen
 Søndergade 18 . Telefon 2207 . 2 Linier

J. P. Fibiger Jensen

Slagtermester
 Prima Kød og Flæsk
 Stalgaardsg. 24, Tlf. 931
 Lev. til St. Maria Hospital

J. ANCKER & SØN

Murermestre Alt Murerarbejde
 Tønnesgade 36 . Telefon 1438
 Udfører Murerarbejdet for de katolske Institutioner i Vejle

Hvidehus Boglade

Jul. Jensen . Jens Hagner
 Nørregade 6 . Vejle . Tlf. 360
 ... Bogladen med de mange Bøger

Mælkeriet Christianshaab

Vejle
 Allerfineste Mejeriprodukter
 Telefon 733 og Butik 743

Hansen Pærhøi & Søn

Glarmester . Kunsthandel
 Søndergade 4 . Vejle

Katolsk Ugeblad

31. December 1944

92. Aarg.

Nr. 53

Glædeligt Nytaar

med Fred
baade ude og inde
ønsker Ugebladet
alle sine Læsere

Liturgiske Betragtninger

Julens Præfation

Hvis jeg har holdt Betragtning over Julens tre Messer og søger yderligere Føde for min Julebøn, har jeg Breviaret eller Vesperbogen, og i Mangel af disse er der altid Julens Præfation. Jeg synes, at denne fortjener et Ord.

Nej, Herre, Julepræfationen fortjener et helt Bind — en Boghylde fuld af Bind. Og faktisk har den faaet det. Hele Biblioteket om den katolske Naadelære er ligesom en Kommentar til, hvad der findes udtrykt i denne Præfation. »Din Klarheds nye Lys er fremstraaleet for vor Aands Øjne, saa at vi, idet vi synligt erkender ham som Gud, ved ham bliver draget til at elske det usynlige. Og derfor er det, at vi sammen med Englene og Ærkeenglen, med Tronerne og Herredømmerne ...«

Herre, lad mig følge den Tanke, som rummes i denne gigantiske Præfations-Bøn. For det første, at Lyset er strømmet ind over vor Aand (vor Aand, ikke vore Følelser); dernæst og som Følge heraf, at vi »erkender« Gud, idet vi anerkender ham; og at dette endelig fører til, at vi stræber efter, hvad Troen og ikke vort naturlige Blik aabenbarer os. Vi beder om at blive grebet af Kærlighed til det, som

intet menneskeligt Øje har set eller nogensinde vil se; vi beder om at blive draget ind i den Gerning, som hører til Naadens Liv. Højere Liv end dette gives der ikke her paa Jorden, og om dette beder vi i Julen. Ved jeg, hvad det er, jeg beder om? Det er ikke Mirakler, jeg ønsker; jeg beder kun om den fuldkomneste Form for overnaturligt Liv, som min Sjæl formaar at lede. Beder jeg om saa ophøjet en Ting som Kontemplationens Naade, saa gør jeg det med Bevidsthed om, at jeg kan — ja, at jeg skal, og uden derfor at føle nogen Stolt-hed — at jeg kan og skal stræbe efter denne ophøjede (men ikke »ekstraordinære«) Bøn. Ifølge St. Augustin bestaar Kontemplationen i »at stræbe efter at forstaa hine Ting, som virkeligt og i fuldkomnest Grad er til.« Og det er blot andre Ord for det samme, som Julepræfationen siger.

Herre, lad den Bøn, som har været alle Helgens Bøn, lige siden St. Pauli Breve saa Dagens Lys, ogsaa være min Bøn: om end kun i Spejl og dunkelt, saa dog at se de Ting, som er evige og ikke blot timelige.

»Lys er opstaaet for ham, der søger Retfærdighed, og Glæde er kommet til ham, hvis Hjerte er ret« (Salme 96, 11).

Søndagen i Julens Octav

Herre, dette bliver ikke en rigtig liturgisk Betragtning. Jeg er bange for, at det knapt nok bliver en Bøn. Sagen er, at jeg — rimeligvis sammen med Flertallet af de troende — lider af en Slags liturgisk Tomhed. Efter selve Juledagenes stærke aandelige Virksomhed, er jeg blevet noget mat; min Lyst til Bøn er ligesom opbrugt. Men, Herre, jeg har een Tvivl, hvor svag min Andagt end er efter Juledagene, hvor stor en Skuffelse min »Omvendelse« end er, og hvor uvirksom min »Genfødsel i Kristus« end synes at være. *Du er alligevel kommet!* Du, som er kommet, er Gud. Herre, du har opfyldt en hungrende Verden med gode Ting. Hvor sært det end lyder i Aar som disse: du har bragt Fred. Herre, vi takker dig for din store Herligheds Skyld. ... Ja, du ser, Herre, at jeg næsten ubevidst gentager Glorias Ord. Og hvor svækket end min Andagt er, kan jeg dog stadig fortsætte sammen med Englene i deres Hilsen i »Laudamus te ... Benedicimus te ... Adoramus te ... Glorificamus te ...« Jeg tør næsten sige »suscipe deprecationem meam — tag imod min Bøn«, tag imod den, som den er, ikke for hvad den er værd, men for det, den ønsker at være ... ikke nogen

(Sluttet Side 830)

Munkemel

Beskyt Deres Værdipapirer

Henlæg dem i

Opbevaringsdepot

De fritages for Eftersyn af Udtrækning
og Klipning af Kuponer m. v.
De hævede Kuponbeløb indsættes paa Deres
Konto eller udbetales Dem.

Gebyr 50 Øre pr. 1000 Kr.
Paalydende
(Minimum 2 Kr.)

DEN DANSKE LANDMANDSBANK

Alle Oplysninger meddeles af
vore Filialer eller vort Hovedsæde
Telefon Central 6500 - Lokal 65

G. Garth-Grüner
Landsretssagfører
Tlf. 12.166 og 12.161
Frederiksholms Kanal 6, Kbhvn.

Floralin flyd. Blomstergødning
giver frodige Planter og Blomsterrigdom
Bonalin-Kompagniet A/S, København F

Bageri & Conditori
Johan Aschengreen

Amagerbrogade 72, Telefon Amager 353
Filial: Amagerbrog. 125. Telefon Amager 4019

ROSENBERG
Tonic Water
Faas over hele Danmark

TIL AL VASK og RENLIGHED

We-Pe
PRODUKTER

Ullorning & Petersen
VILDE SÆBETÆNDER

KØBENHAVNS BRÆNDELS KOMPAGNI

KUL KØK KOKS

NØRREGADE 15

TELF. 9270

Chr. Hansens Kød-Udsalg

Gl. Kongev. 163, Eva 6465-6466
Østerbrogade 88, Tlf. Ø. 1158

Leverandør til Sct. Elisabeths Hospital

Peter Hansen

Tømrer- og Snedkermeste.

Adolfsvej 6 . Gent. 424

Udf. Arbejdet v. Assumptionsklostret Rygaard

Tidsskrifter
Brochurer
Cirkulærer
Brepapir
Reklamekort
Programmer
o. s. v.

Bogtrykkeriet **TERTIA**

Goth. 5077 y . Sallingvej 32 . F

Leverandør af Katolsk Sogneblad

FREDERICIA

H. Olsen Holmelund A/S

Gothersgade 44 . Tlf. 169 . 170
Kul, Koks, Cinders, Briketter, Brænde
Prima Kvaliteter
Promte og reel Betjening

HELSINGØR

Kaas & Sørensen

Indehaver: G. E. OLSEN - HELSINGØR

Telefoner: 39 - 1139 - 575

Kul, Koks, Brænde og Briketter

Julekrybbe til Prinsesse Margrethe

Amalienborg ligger strængt afspærret, men et Par Dage før Jul gik nogle Dreng- og Pigespejdere roligt frem mod Afspærringen og forbi den stolte Livvagt. Mændene var eet stort Smil, for de saa, at Spejderne bar en meterstor Klippegotte med Mark og Sø ved Foden. Den fik de sidste Aar Lov af Kronprinsen til at fremstille til Prinsesse Margrethe.

Dreng fra St. Ansgars Trop byggede Landskab og Grotte op, og Piger fra St. Jeanne d'Arcs Trop havde malet og klædt i Silke eller Skind Konger og Hyrder, som en gammel Spejder havde skaaret. Amalienborg aabnede sine Porte for en enkelt Gang, og det lille Optog standsede først midt i Kronprinsparrets Gemakker, hvor de blev hjerteligt modtaget af Kronprinsparret og den lille Prinsesse.

Prinsesse Margrethe maatte saa gaa ud, til alle Personer og Dyr var anbragt og Lyset (elektrisk installeret, men skjult) blev tændt. En fin Røgelsessky steg op fra en lille Kegle, som en Hellig-Tre-Konge bar paa et Guldfad ... og saa kom Prinsessen ind igen; hun blev løftet lidt op af sin Mor — og saa kom de tre Spørgsmaal, vi alle kender: »Hvem er det?« — og Svarerne kom roligt efter nøjere Betragtning af hver Figur: »Jesusbarnet, Jomfru Maria, Josef«. Et smukt Øjeblik!

Kronprinsparret roste Spejderne meget for deres Arbejde, og saa hviskede Kronprinsen sin Datter noget i Øret; hun gik straks hen til hver af Spejderne, rakte sin Haand frem, nejede dybt og sagde: »Tak for Gaven«. Spejderne fik et Stykke rigtigt Chokolade, som Kronprinsessen rakte dem (det oplever vi nok aldrig mere!) og Divisionskapellänen udtrykte Spejderen Ønsker om en glædelig Jul. Til Afsked trykkede Kronprinsen hver enkelt i Haanden, og saa var Audiensen forbi og Vejen gik tilbage forbi de talrige Poster. Tilbage bliver især Indtrykket af en lille, elsket, dansk Prinsesse, der genkender Jesusbarnet, Maria og Josef — og de smaa Spejdere er lykkelige for at have haft deres Andel deri. K. G.-H.

Jul paa Molokai

Den amerikanske Filmsmand, John V. Farrow, har skrevet en udmærket Bog om Fader Damien. Herfra laaner vi disse Linier.

Lige før Jul bragte den ugentlige Damper en ny Ven til Molokai. Dennes Ankomst syntes at give Damien en ny Styrke, der var lige saa mærkelig som uventet. Den nyankomne var Edward Clifford, en engelsk Kunstner, som skulde blive der i to Uger, og som fra sine Landsmænd havde bragt adskillige store Pakkasser med Gaver til de spedalske, deriblandt en Del Gurgjun-Olie, som udvindes af et bestemt Træ, der vokser paa Andaman-Øerne (ud for Birmakysten), og som mange Mennesker den Gang haabede vilde vise sig at være det længe søgte Helbredelsesmiddel mod Spedalskhed.

I den kortfattede og noget naive Beretning, Mr. Clifford har givet om sin Rejse til Øerne, viser han sig i Besiddelse af faste Vaner, et klart Blik og en særdeles venlig og from Indstilling. Hans Venlighed hindrede ham dog ikke i at blive temmelig knotten paa sine Medpassagerer paa Damperen, naar de afbrød hans Malen med talrige elskværdige, men ogsaa taabelige Spørgsmaal. Adskillige Sider i hans Bog handler om den Slags Ærgrelser, og han er spydig over nogle Amerikaneres Manerer. Men hans Tendens til at bedømme alt ud fra Mayfair Salonernes Principper er ikke uden Betydning i Betragtning af de Angreb, der senere blev rettet mod Damien (efter dennes Død) for at have været urenlig i sine personlige Vaner og plump i sine Manerer. For denne Engländer, der var saa nøjeregnende med den Slags Ting og ligefrem havde sat sig imod at tage til Øen med samme Damper, som transporterede de spedalske, og som ikke engang vilde tillade en spedalsk at bære hans Bagage, denne kritiske og omhyggelige Herre, der nøje opno-

terede enhver Detalje ved sit Besøg, han saa intet uheldigt eller ubehageligt ved Damien, men boede endda i Præstens Hus under sit Ophold paa Molokai.

Og der fandtes ingen fællels religiøs Overbevisning mellem dem, som kunde have tjent til at lukke hans Øjne for Mangler ved Præstens Livsførelse. Faktisk var Clifford Protestant af den mest utaalsomme Type og betragtede alt katolsk med mørk Mistro. »Da jeg var lille Dreng« (fortæller han), »troede jeg, at alle romerske Katolikker var slette Mennesker og kom direkte i Helvede. Hvis jeg saa en Nonne, troede jeg, at hun vilde fange og brænde mig.« Aarene skulde medføre en Mildnelse af denne massive Anti-Papisme, men i den samme Bog, hvor han roser Damien, anbragte han som Indledning til den begejstrede Lovtale en omstændelig Forklaring om, hvorfor han havde noget imod Katolicismen, og den sluttede: »Saa med Guds Hjælp vil jeg aldrig blive romersk Katolik. Og efter at have sagt dette føler jeg mig frit stillet til at fortælle min Historie.«

Hans Staffeli blev stillet op foran Præstegaarden, og der sad han i Timevis og udførte sine Skitser, medens Præsten hvilede og saa sig om fra sin kaprifolium-dækkede Verandas Skygger. Synet af Kunstneren i Arbejde var naturligvis en Oplevelse for de spedalske Børn, og de samlede sig i Snesevis og stirrede betaget paa de Undere, Pensel og Kul udførte. En saadan Scene vilde have været en Idyl, hvis de menneskelige Ansigter og Legemer blot havde været normale, især naar store Fugleflokke, som Præsten havde gjort tamme, under kraftig Basken med Vingerne slog sig ned for at faa deres daglige Ration af

Krummer. Af og til, naar Damiens Kræfter slog til, fik de to Mænd sig en god Samtale. Der blev drøftet mange Emner, deriblandt ogsaa Forskellen mellem deres religiøse Tro. Clifford var behageligt overrasket over, at »det ikke hørte med til hans (Damiens) Tro, at Protestanter maa gaa evigt fortabt«, og med samme Glæde hørte han sin Vært tale godt om en indfødt protestantisk Præst, der var kommet til Kolonien for at pleje sin spedalske Hustru. Dette Forhold mellem en spedalsk og en ikke-spedalsk var ret almindeligt paa Molokai, men Clifford havde svært ved at forstaa det.

»Var det ikke bedre,« spurgte han, »at adskille et saadant Par? Er der ikke Fare for, at den raske bliver smittet, og at Kolonien dermed bebyrdes med to spedalske i Stedet for en?«

Præsten rystede paa Hovedet. »Ægteskabelige Forhold betyder ikke altid Smitte,« forklarede han. »Der er her i Landsbyen en Kvinde, som stadig er rask, og hun har dog begravet tre Ægtefæller, der er døde af Sygdommen, og nu er hun gift med den fjerde. Jeg har set de uheldige Resultater af en tvungen Adskillelse af Ægtefæller. Det betyder et aandeligt Tryk, der i mange Tilfælde er mere udholdeligt end selve Sygdommens Smerte og Kvaler. Og ikke blot beroliges den spedalskes Sind af hans Hustrus Selskab, men han nyder ogsaa god Pleje og hengiven Bistand. Og hvad Børnene angaar i en saadan Forbindelse, saa fødes de rene.«

Hvad han sagde er sandt. Børn, der fødes af spedalske, er fri for Sygdommen, selv om saadanne Børn i en tidlig Alder tages fra Forældrene for at forebygge mulig Smitte.

Da Julen kom, gjorde Clifford, der synes at have udmærket sig i samtlige skønne Kunster, Damien den Glæde at være med i Koret, hvis Medlemmer ifølge en anden Gæst paa Øen, udelukkende bestod af spedalske. »Adskillige af dem havde kun to Fingre paa deres Hænder. Organisten havde kun een Haand, og den

var lemlæstet. Til det, der var tilbage af hans venstre Haand, havde han bundet en Pind, og med den anslog han Bastonerne. Engang midt under et Musiknummer saa jeg en Musiker miste en Del af sin Finger, mens ogsaa et Stykke af hans Læbe faldt af. Adskillige var blinde, men det gjorde ikke noget, for de elskede deres Musik.«

Skønt Englænderen holdt sig i god Afstand fra sine ulykkelige Fæller, tog han ufortrødent fat og udførte *Adeste Fideles* med smuk, fast Stemme. Og efter Gudstjenesten glædede han yderligere sine Medsangere med at uddele smaa Gaver i Form af Mønter og Smykker. Men det var Juleaften, at han opnaaede sin største Succes, for da kom han med en »*Laterna magica*«, og i Tusmørket under de høje Træer

jublede de spedalske ved det mirakuløse Syn af de farvede Billeder. De sad som fortryllede, mens han viste dem fjerne Kontinenter, det første Syn, de nogensinde havde haft af de store Byer, Søerne og de islagte Fjorde. Publikummet i Storstædernes fashionable Teatre under verdensberømte Kunstners Optræden kunde ikke have været mere taknemmeligt end denne ynkverdige Forsamling.

For at have et Minde om sit Besøg paa Molokai bad Clifford sin Vært skrive et Par Ord paa Forsatsbladet i hans Bibel. Med ganske spinkel, rystende Haand, for nu kunde han knap nok længere holde paa Pennen, skrev Damien: »*Jeg var syg, og du besøgte mig. J. Damien de Veuster*«.

John V. Farrow.

Laden

Et Julespil af C. C. Martindale S. J.

Dette lille Skuespil er opført for et Par Aar siden af »Katolsk Scene«. For at den stærkt dramatiske Handling kan komme til sin Ret, bringer vi hele Stykket paa een Gang i dette Nummer.

Skuepladsen forestiller Toppen af en Bakke. I Baggrunden en meget stor Lade. Dens tunge Dør er lukket, men maa kunne aabnes og vise et ret stort Indre. Hvis der spilles uden Kulisser, kan man godt nøjes med et stort Forhæng, der kan aabnes i Midten. Det er sen Aften. 1. Landstryger træder ind. Det er en ældre Mand, som Livet har knækket. Han ser meget sølle ud og gør ikke noget for at rette sig. Han har ingen Frakke, kun et Halstørklæde til at varme sig. Paa Hovedet bærer han en gammel Filthat.

1. LANDSTRYGER: Sikken Rejse herop! Men nu er man her altsaa. Lad os kikke lidt omkring. (Ser ud i Mørket til alle Sider). Ikke et Lys! Ikke Skygge af et Lys! Og mig, der troede, jeg ku' hitte en eller anden

Gaard. (Vender sig og ser mod Laden). Men det er da vist en Lade, hvad? Saa er der maaske alligevel en Gaard. Ja, men hvor? Det nytter ikke noget at stavre af Sted paa maa og faa, uden saa meget som en Faaresti til at vise Retningen. Hvis at jeg nu gik ind i Laden og fik en lille Lur i Høet — altsaa hvis der er noget ... (Han rusker i Døren, der ikke rokker sig). Pokkers ogsaa! Naturligvis skal den nok være laaset. Men saa ka' jeg vel komme ind ad Vinduet. (Ser til begge Sider). Ka' ikke se noget Vindue. Det er maaske for mørkt. La' os kikke lidt nærmere paa det. (Gaar rundt om Laden og vender tilbage igen). Ikke ét Vindue i hele den raadne Kasse! Hva' for en har bygget saadan en Hytte? Her staar en hel stor Lade til mig og sove i,

og saa ka' jeg ikke komme ind. (*Rusker igen voldsomt i Døren*). Ka' du komme op, din Bandit! Ka' du saa komme op! (*Rusker igen og sparker paa Døren. Saa opgiver han det i Desperation*). Hva' nytter det? Hva' nytter det hele? Er jeg nogen som helst Nytte til; og har jeg nogensinde været det? (*Sætter sig paa Dørtrinnet*). Ikke en Sjæl i Verden har Brug for mig, og jeg sku' osse nytte dem stort, hvis de prøvede! Hvis at bare jeg ha'de Mod nok til at drukne mig (*Trækker Pibe og Tændstiksæske frem*). Jeg har da i al Fald nok til en Pibe til. Den ka' vist ikke være ret meget over Elleve endnu — hva' ska' jeg gøre? Vente til Morgen? (*Tænder med rystende Fingre en Tændstik; den blæser ud*). Du Alstyrende! hvor det ligner mig! Ka' ikke engang tænde en Pibe ordentlig eller holde Ild i en Tændstik. Og nu har jeg kun een igen... Men... (*han lytter*). Der kommer nogen. Hellere ikke vise, at jeg har Tobak. Ellers kommer jeg vel af med det ... Jeg siger, jeg ikke har noget...

(2. *Landstryger træder ind. Han er yngre, omtrent 26. Han har heller ingen Frakke, men et bedre Halstørklæde, og en Kasket ned over det ene Øje. Han er daarligt barberet og ser brutal ud, men alligevel med en vis tarvelig Smartness. Han kan ikke se 1. Landstryger i Mørket*).

1. LANDSTRYGER: Halløj, Kam'merat!

2. LANDSTRYGER: (*farer voldsomt sammen*) For Satan! Hvem er det?

1. LANDSTRYGER: En li'som dig, Kam'merat. Landevejsridder.

2. LANDSTRYGER: Hva' i Helvedes Navn gjorde du mig saa forskrækket for? At fare saadan frem i Mørket! Pokker staa i dig!

1. LANDSTRYGER: Saa, saa! Smaa Slag, gamle! Du behøver da ikke at tage det saadan, vel? Jeg vilde bare høfligt sige Go' Aften og forslaa Tiden med en lille Sludder. Det er temmelig sent. (*Han ler nervøst*). Det sku'

ikke undre mig, om den er paa Vej til Midnat.

2. LANDSTRYGER: La' saa være med at komme farende saadan een Gang til, ellers ska' jeg sku' lære dig noget andet. Hvorfor sidder du her?

1. LANDSTRYGER: Jeg vilde ind i Laden og ha' en Skraber. Men jeg ka' ikke. Der er lukket, ser du nok.

2. LANDSTRYGER: Jeg skal sku' nok komme ind... (*Han bakser med Døren, gaar rundt om Laden og vender tilbage. Sætter sig med stærke Udtryk af Afsky for det hele*).

1. LANDSTRYGER: Sær Maa-de at holde Juleaften paa, hva'?? Det ser heller ikke meget ud til, at mig og dig faar noget ud af selve Juledagen.

2. LANDSTRYGER: Jeg er ligeglad med Julen.

1. LANDSTRYGER (*noget sentimentalt*): Der var engang, hvor jeg glædede mig noget saa vældigt til Jul! Ikke bare dengang jeg var lille. Jeg har haft mit eget Hjem at holde Jul i, selv om ogsaa det ikke ka' ses paa mig.

2. LANDSTRYGER: Du er sgu' ikke den eneste, som at der har haft et Hjem. Hvorfor har du det ikke mer'?

1. LANDSTRYGER: Maaske det var det, at jeg ikke ku' holde op at drikke, da jeg først...

og saa det ene med det andet, lidt efter lidt...

2. LANDSTRYGER: Og Facit var, at Kællingen ikke ku' taale dig mer' og velsagtens tog Billetten med din Kam'merat.

1. LANDSTRYGER (*med et Øjeblik's Kraft*): Hør, altsaa! Du la'r vær' med at sige noget om hende, forstaar du. Gid at du ku faa en, der var lisaa god. Min egen Fejl, udelukkende. Og det har det altid været.

2. LANDSTRYGER: Giv os noget at ryge paa.

1. LANDSTRYGER: Har ikke noget, Kam'merat. Det kan jeg sværge paa.

2. LANDSTRYGER: Gu' har du saa. Tror du ikke, jeg ka' lugte det?

1. LANDSTRYGER: Derfor behøver jeg da ikke at have noget tilbage.

2. LANDSTRYGER: Naa, saa ka' du gi' mig dit Tørklæde. Du har faaet din Pibe, og saa ka' du holde Varmen. Jeg har det ogsaa med Kulde og maa ha' noget til at varme mig paa.

1. LANDSTRYGER: Jeg har aldrig hørt saa galt. Der sidder du med et Tørklæde, dobbelt saa stort som mit, og saa ber du om osse at faa det.

2. LANDSTRYGER: Jeg be'r ikke. Jeg siger, jeg vil ha' det. Og naar jeg har Brug for det, saa ta'r jeg det, kan du opfatte

Næppe noget Sted fejres Julen under højtideligere Former end paa vore Hospitaller, hvor Sygeplejerskerne kappes om at sørge for Patienternes Juleglæde

det? Men først ska' jeg ha' lidt Brød og Ost. (*Tager en Papir-pakke frem fra Lommen, skærer Snoren over og lukker den op. Begynder saa at skære nogle tykke Brødskiver af med en lang Kniv*).

1. LANDSTRYGER: Hør — Kam'merat! Gi' mig bare en Mundfuld! Jeg har paa Ære ikke faaet noget siden i Morges. Og det er nederdrægtig koldt, især paa en tom Mave. (*Den anden gumler roligt videre uden at svare. Den første klynkende*): Véd du hvad — ta' og vær en Kam'merat! Bare en Mundfuld! Du har jo en hel Masse. Og vi ka' faa mer' i Morgen.

2. LANDSTRYGER: Ta' nu og forstaa dette her, din gamle Forbryder! Selvfølgelig faar vi mer' i Morgen, i al Fald gør jeg det. For jeg ta'r det, jeg vil ha', li'som jeg nu om et Øjeblik ta'r dit Tørklæde. Ingen Halstørklæde, ingen Brød og Ost (*Ler ondt*). Ved du, hvordan jeg fik den Madpakke? Brød og Ost med samt Bacon, som der var mellem Brødet. Mødte en lille Tøs, der kom med Mad til Far paa Marken. Jeg vred hendes Arm om og satte et fælt Ansigt op til hende, og saa snuppede jeg Pakken, og over Hækken med mig! I du milde! du sku' set hende tude! (*Ler igen*).

1. LANDSTRYGER: Jeg ka' ikke li' den Historie, Kam'merat.

2. LANDSTRYGER (*med pludseligt Raseri*): Og hvem i hule Helvede har spurgt dig, om du ka' li' mine Historier? Og ikke saa meget med Kam'merat, at du ved det. Jeg er ikke *din* Kam'merat! Der er ingen, der har Brug for dig!

1. LANDSTRYGER (*knækker sammen med Ansigtet i Hænderne*): Det var et bedsk Ord, men sandt... sandt!

2. LANDSTRYGER (*viser ham Kniven, han har skaaret Brød med*): Og hvad mer' er — ka' du se den Kniv? Den har været mellem Ribbenene paa en Mand, har den ...

1. LANDSTRYGER (*viger baglæns; hviskende*): Har du lagt Haand paa...

2. LANDSTRYGER (*nikker; efter en Pause*): Tog min Pige, gjorde han. Jeg troede, han var min Ven og vilde have stolet paa ham til hver en Tid. Ogsaa paa hende. (*Hans Stemme mister sin Vildskab og bliver bitter*). Og jeg kunde ha' faaet et Hjem sammen med hende, det ku' jeg. Piger?! Jeg har kendt alt for mange af dem, men ikke en eneste, jeg vilde ha' drømt om at faa et Hjem med... Saa da jeg opdagede det med hende, og at det var *ham* — ka' du undre dig over det? Det er derfor, jeg er her paa Landevejen, og det er vel bare et Tidsspørgsmaal, før de har mig. (*Meget bittert*). Der er ingen Plads i Verden for min Slags, gamle — eller for din. (*Pause*).

Gennem Mørket høres et usikkert Fløjtespil. En noget falsk Version af »Adeste Fidelis«. De to Landstrygere rejser sig stift op og ser nervøst ud i Mørket. Lidt efter kommer 3. Landstryger ind; det er en ren Dreng, og han ser yngre ud, end han er (han er omtrent 17). Han er forfærdelig tyndt og fattigt klædt og har en Blikfløjte i Haanden. Da han ser Mændene, standser han skræmt med aaben Mund.

2. LANDSTRYGER: Og hvem ka saa du være? (*3. Landstryger svarer ikke*). Naa, kom saa! Ud med det! Hva' laver du ude omkring paa denne Tid af Natten?

3. LANDSTRYGER: Jeg ser efter et Sted at sove.

2. LANDSTRYGER: Hva' hedder du? (*3. Landstryger ser uforstaaende ud*). Dit elendige, lille luskede Svin! Ka' du ikke svare paa et ordentligt Spørgsmaal? Vé' du maaske ikke, hva' du hedder? Hva' er din Bestilling? Eller hvis du ikke har nogen, hva' laver du saa med dig selv? Du lever vel ikke af Luft, hva'?

3. LANDSTRYGER (*med en Slags Stolthed*): Jeg er en underlig Maaler, siger de?

2. LANDSTRYGER (*brøler ind i Ansigtet paa ham*): Vil du gøre Nar af os?

1. LANDSTRYGER: Smaa Slag, smaa Slag, Kam'merat; han mente nok Undermaaler.

2. LANDSTRYGER: Aa, tumbet; du er tumbet?

3. LANDSTRYGER (*stædigt*): Maaler!

2. LANDSTRYGER: Kom herhen!

3. LANDSTRYGER (*ynkeligt*): Hva' vil du gøre mig?

2. LANDSTRYGER: Jeg vil ikke gøre dig noget. Men la' os se, hvad du har i Lommerne. (*Til den gamle*). Hvem ved? Maaske har han en Daler paa sig, der ku' blie os to til Nytte i Morgen til Tobak og Øl. Julefest!

1. LANDSTRYGER: Jeg ta'r ingen Daler fra *ham*!

2. LANDSTRYGER: Saa meget des mer' til mig. Kom her. (*Den lille nærmer sig hjælpeløst*). Vend Lommerne! (*Han gør det. Fløjten, en Knap, et Stykke Snor og et meget snavset Lommetørklæde*). Kom saa med den Daler, du gemmer paa!

3. LANDSTRYGER: Jeg har ingen Daler!

2. LANDSTRYGER: Du er et Skrog, det er, hvad du er! Naa, gi' mig saa den Snor. Jeg ka' bruge den, hvis mit Snørebaand gaar i Stykker. Eller til min Pakke.

3. LANDLIGGER: Aa, rare Mand, la' vær' og ta' min Snor. Jeg er saa glad for den.

1. LANDSTRYGER: Ka' du ikke la' Drengen være? Hva' vil du med Snoren? Han har i al Fald mer' Fornøjelse af den end du. Og saa er han vant til at ha' den. La' ham være i Fred.

2. LANDSTRYGER: La' du mig være i Fred. Her er det mig, der bestemmer. (*Til Drengen*). Gi' os et Nummer paa Fløjten.

3. LANDSTRYGER: Mine Fingre er for kolde.

2. LANDSTRYGER: Bare ta' fat! Spil os en af de smaa Melodier, du spiller for din Kæreste.

3. LANDSTRYGER: Jeg har ingen Kæreste.

2. LANDSTRYGER (*haanligt*): Jeg troede ellers, saadan en flot og kraftig ung Fyr som dig maatte være en rigtig Piger-nes Jens.

3. LANDSTRYGER (*næsten grædende*): Jeg har aldrig gjort saadan noget.

1. LANDSTRYGER: Ta' saa og hold op. Ka' du ikke se, du gør ham Fortræd? Han har selv fortalt dig, han ikke er helt rigtig i Hovedet, og han forstaar det ikke, naar du gør Nar a' ham.

2. LANDSTRYGER (*hæftigt som før*): Altsaa, pas nu paa, din gamle Idiot! Har jeg maa-ske ikke sagt dig, at her er det mig, der bestemmer? Og bare for at vise dig — (*til den lille*): Giv mig den Fløjte. Jeg vil ha' den. (*Griber Snoren, kaster den paa Jorden og træder den ned i Sølet. Han skal lige til at gøre det samme med Fløjten, da den gamle springer op og griber fat om hans Haandlede*).

Aarets første

Radio ≡ Gudstjeneste

fra Sakramentskirken

Hellig Tre Kongers Dag, Lørdag den
6. Januar Kl. 8

Pastor Kjeld Geertz-Hansen,
der holder Radioprædikenen

Celebrant: Pastor Cay Benzon. Prædikant: Pastor Kjeld Geertz-Hansen. Mizza IV — Cre-do III. Efter Højmesse Salme 233: »En Nat ved Vintertide«.

1. LANDSTRYGER: Nej, du gør ikke! Ikke saa længe, jeg kan forhindre det! (*Mere stil-færdigt*) Det er da alligevel Ju-lenat, Kam'merat! Ingen af os tre faar ret meget Jul ud af det, men vi behøver da ikke a' gøre det værre for ham end højst nødvendigt. For Vorherres Skyld — la' vær med det! (*I dette Øjeblik aabner Ladedøren sig en lille Smule. Der ses en svag Lys-tribe, men kun den lille Landstryger ser det*).

2. LANDSTRYGER (*alt for overrasket til at være vred*): Aldrig har jeg hørt Magen til ... Naa, saa du bli'r gudelig paa dine gamle Dage, hva'? Skidt med det. Behold bare Fløjten, dit lille Skrog. Og Glædelig Jul — ja, jeg tror det sgu' ikke!

3. LANDSTRYGER: Tak, rare Mand. Og —

2. LANDSTRYGER: Naa, hva' Fa'en er der saa nu?

3. LANDSTRYGER: Hvorfor gaar vi ikke ind i Laden? Der er saa forfærdelig koldt her ude.

2. LANDSTRYGER: Ind i Laden, dit Fæ? Tror du ikke, vi har prøvet? Den er lukket og laaset saa godt som noget Fængsel.

3. LANDSTRYGER: Nej, den er ikke. Det er den skam ikke. Døren gik op lige i dette Øjeblik. (*De to andre springer bort fra Laden, som om de var blevet stukket*).

2. LANDSTRYGER (*panisk rædselslagen*): Aaben. Selvfølgelig er den ikke aaben. Hva' er det, du vaaser om, dit lille Individ? Gøre os forskrækkede paa den Manér!

1. LANDSTRYGER: Det ser ud, som om den var — ved at aabne sig.

3. LANDSTRYGER: Den aabnede sig en lille Smule, dengang du sagde — du véd nok, dengang du sagde det om Vorherres Skyld. Der er Lys derinde...

(*2. Landstryger løber tværs over Scenen og stiller sig med Ryggen til Laden, men ser samtidig bagud over Skulderen. 1. Landstryger er omtrent halvejs fremme mod Forgrunden. 3. Landstryger gaar hen og kikker ind gennem Dørsprækken*).

3. LANDSTRYGER: Der er Folk derinde!

2. LANDSTRYGER (*til den gamle*): Hør, la' os hellere komme væk i en Fart. De ka' ha' hørt os.

1. LANDSTRYGER: Hva' Slags Folk, min Dreng?

2. LANDSTRYGER: For Guds Skyld, kom nu!

3. LANDSTRYGER: De har set mig... Der er en Mand — han kommer ud...

(*Fra det Øjeblik Døren har aabnet sig, har der været ganske svag, næsten uhørlig Musik: »Adeste Fideles» eller en anden velkendt og smuk Julemelodi. »Adeste» lyder nu lidt højere, og Døren aabner sig lidt mere*).

2. LANDSTRYGER (*griber fat i den gamle*): Aa, for Guds Skyld, kom nu, kom! Det er en Panser og han napper os alle-sammen. (*Den gamle bliver staaende og stirrer*).

3. LANDSTRYGER: Jeg ka' se dem! Jeg kan se dem! (*Kalder ind i Laden*) Rare Mand! Rare Mand! Maa vi ikke nok komme ind?

(*Døren aabner sig paa vid Gab. Ladens Indre er tilstrækkeligt oplyst af en Lygte, saa man kan se en Kvinde siddende paa nogle Straaneg med et Spædbarn paa Armen. Man ser ikke selve Barnet; kun Tøjet, det er hyllet ind i. En Del af den fattigt klædte Kvindes Sjal ligger hen over det. Der er ogsaa en Mand i almindelige Arbejderklæder. Han er skægget og kraftigt bygget og taler med en fuldstændig almindelig Stemme, venligt og alvorligt, og med Arbejderens Sprogbrug. Han henvender sig til den lille Landstryger. Alt det følgende siges ganske langsomt og meget jævnt og ligefremt*).

MANDEN: God Morgen! Glædelig Jul, Harry!

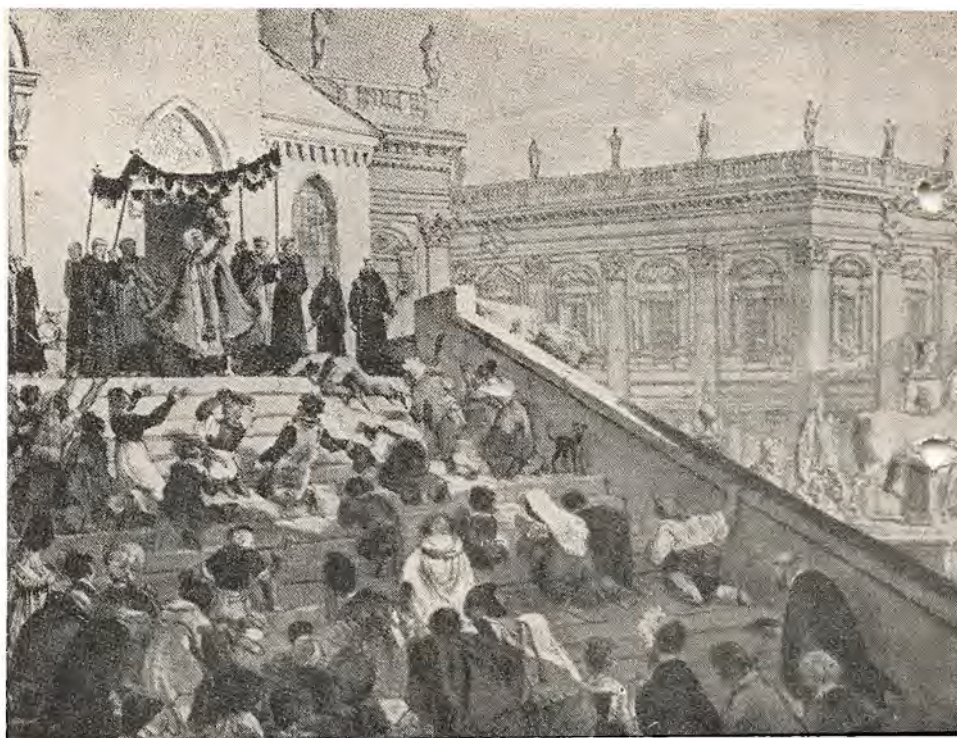
3. LANDSTRYGER: Glædelig — jamen, Mester: sagde De Harry?

MANDEN: Vist gjorde jeg saa. Er det ikke dit Navn?

3. LANDSTRYGER: Jo, maa-ske jeg har hørt det — for længe siden. Men nu er der aldrig no'en, der siger Harry...

(Fortsættes Side 827)

gers Fest er næst efter Paaskefesten og Martyrfesterne en af Kirkens ældste liturgiske Fester. I de første Aarhundreder ihukom man ganske vist Himmelhederne fra Nazareth og Bethlehem samt de forskellige Tildragelser i Jesu Liv, men de var ikke Genstand for nogen egentlig Kultus, thi paa det Tidspunkt var den liturgiske Højtid hovedsagelig forbundet med Mindet om Herrens Opstandelse, d. v. s. hans glørrige Sejr over Døden. Lidt efter lidt opstod Fastens og Paaskens Højtider og i Begyndelsen af 4. Aarhundrede indførtes Kristi Fødselsfest i enkelte alexandriniske Kirker for derfra i Løbet af knapt et halvt Aarhundrede at brede sig saa vidt, at den allerede i Midten af samme Aarhundrede naaede Vesterledet. Efter

Romerske Ski omkring Jul og Epi

Tekst: Paolo Ludovici

▲ Befana-Marked paa Piazza S. Sustacia i Midten af forrige Aarh.

◀ Den berømte „Bambino” i Julekrybben i Ara Coeli

fast, skabte den romerske Kirke Julefestkredsen, der begynder 24. December og afslutter 13. Januar ved Oktavdagen for Hellig Tre-Konger og indbefatter en Række vigtige Tildragelser i Jesu Liv. Det er bemærkelsesværdigt, at man i Orienten med Epiphani-Festen lægger Hovedvægten paa Kristi Daab og saaledes den Dag i Dag med stor Højtidelighed fejrer Vandets Indvielse, medens de Hellig Tre-Kongers Ankomst træder i Forgrunden i Vesterledet.

Højtideligholdelsen af Festdagene mellem Jul og Hellig-Tre-Konger blev i Rom i Aarhundredernes Løb fejret med voksende Festlighed og da især ved Pavens Deltagelse i Gudstjenesten.

← Romerne velsignes ved „Il Santo Bambino“ paa Toppen af Trappen til Ara Coeli (Tegning af Thomas, omkring 1820)

den Trækrybbe, der ifølge Overleveringen skal være den, som Jesusbarnet i Bethlehem lagdes i — og som endnu den Dag i Dag er Genstand for Turisters nysgerrige Blikke, i San Francesco a Ripa var det Kristi Svøb, som Besøget gjaldt og saaledes videre i San Marco, S. Croce i Jerusalemme o. s. v.

Disse Julebesøg i Kirkerne varede ved lige til Epiphani. Særlig stor var Tilstrømningen altid til Kirken *Ara Coeli* — »Roms Julekirke« — hvor der fandtes en af de smukkeste Krybber, fremstillet og vogtet af Sct.

ciskanerne efter Vesper i Procession med »il Santo Bambino« gennem Kirken og ud paa Plattformen foran Kirken, hvor den celebrerende Biskop velsignede Folkemængden, der knælede paa den store Trappe.

Dette yndefulde Billede er gengivet af en fransk Maler ved Navn Thomas i Begyndelsen af forrige Aarhundrede, og han har givet et overbevisende Billede af den Hyldest, som det romerske Folk bringer til Santo Bambino i Kirken Ara Coeli. Denne Hyldest gaar tilbage til en gammel Legende, som beretter, at Octavius Augustus engang vilde bringe Guderne et Offer paa den kapitolinske Høj for at erfare, hvem der skulde regere Verdensriget efter ham. Da viste Guds Moder med Barnet paa sine Arme sig for ham, omgivet af en Straalekrans og paalagde Kejseren at vogte dette Sted, hvor hendes guddommelige Søn skulde herske. Denne Aabenbaring, som Raffael har forevigt i en af Vatikanets Stanzer, var en Opfyldelse af den tiburtinske Sibylles Orakelsvar, at et jødisk Barn, som Gudernes Gud og Hersker, engang skulde stige ned fra Himlen og herske over

(Fortsættes Side 830)

↑ Ved Juletid kommer Kampagnens Hyrder i deres maleriske Dragter ind til Rom. (Efter et gammelt Stik)

→ De romerske Færdselsbetjente faar ogsaa Befana-Gaver, ligesom Verdensbyens øvrige Børn

Franciscus' Sønner. Og endnu pragtfuldere blev Krybberne paa selve Epiphani, naar de Hellig-Tre-Konger kom til, klædt i guld- og sølvprydede Gevandter af Silke og Damask. Paa Vigilien til Hellig-Tre-Konger overværede Paven og Kardinalerne den første Vesper, og Festdagen indledtes paa ny med Kanonsalver fra Engelsborg, hvorefter det pavelige Flag gik til Tops. Paa selve Hellig-Tre-Kongers Fest fejrede Paven en højtidelig Gudstjeneste i Vatikanet. I S.

ke

hani

s: ILVA (2) ENIT (2)

Paa Vigilien til Jul plejer Paven at fejre en højtidelig Gudstjeneste i det sixtinske Kapel, hvor han derefter modtager kardinalernes Hyldest. Med denne Gudstjeneste indledtes Julen i Pavernes Rom, og 30 Kanonsalver — hvortil der tilføjes ikke mindre end 120 Kanonsalver — fra Engelsborg kendegav Romerne, at nu var Julen inde.

I Dagene efter Julefesten søger Romerne til de forskellige Kirker, hvor der fandtes Relikvier, som havde Tilknytning til Jesus Hemmeligheder og ærede hans Relikvier af et ægte fromt menneske barnligt Sindelag uden at være om deres ofte tvivlsomme Ægthed. I Sakristiet til San-

Kloster-Detektiven

af H. S.

(32)

Præsten kom styrtende og ogsaa Andreas. Justus stod nedslaaet midt i hele Redeligheden.

»Br. Justus,« udbrød Præsten, »De er da ogsaa en Klown. Nu er al vor Mad ødelagt!«

»Ja, De maa undskyldte mig, Pater Hubertus.«

»Ja, det er let nok sagt. Vi har vel ikke engang anden Mad; har vi vel, Andreas?« spurgte Præsten.

»Nej, desværre ikke,« svarede Kokken. »Jeg har endda skyllet Gryden.«

»Ja, men saa kog os et Par Æg og giv os lidt Smørrebrød til!«

Andreas gik for at hente det forlangte, og Br. Justus hentede en Spand og en Klud og begyndte at tørre Bordet og Gulvet rent. Han var glad over, at det var ham selv der gjorde det, thi hvis Resterne af Maden var kommet i Grisespanden, saa havde Dyrene været døde inden Aften.

Maaltidet foregik i dyb Tavshed. Pater Hubertus var i daarligt Humør. Pludselig rejste Broderen sig og listede paa Taaspidserne hen mod Døren. Han havde hørt Kokken sige: »Præsten er saa vred.« Br. Justus kunde desværre ikke se, hvad Indtryk Andreas' Ord gjorde paa Farminspektøren, men han hørte ham sige: »Naa, saa kommer jeg hellere igen i Aften; ellers faar jeg vel bare en Omgang ogsaa.« Saa blev der stille udenfor. Ballower var øjensynlig gaaet igen.

Efter Maaltidet gik Broderen med ind i Præstens Værelse. »Pater,« sagde han, »nu skal vi til at tage os i Agt. Hvis vi havde spist vor Irish Stew i Dag, saa havde vi været døde nu. Maden var forgiftet. Derfor væltede jeg Terrinen.«

»Jamen, hvor vidste De det fra?«

»Jeg saa, jeg — gav Katten noget af det, og den døde straks efter. Og nu er jeg nødt til at rejse. Vil De mon bestille en Bil fra Cathcart til Keilands. Jeg skal nok naa derop, før Bilen kommer. Den ko-

ster jo Penge, jeg ved det nok, men jeg skal ved Lejlighed give Dem dem.«

Præsten gik til Telefonen og ringede. Et Øjeblik efter sagde han: »Bilen kører straks fra Keilands.«

»Og nu, Pater,« sagde Justus, »maa De passe godt paa Dem selv, mens jeg er væk, thi De kan intet Øjeblik være sikker for Deres Liv. Bedst var det, om De tog med mig til Keilands.«

»Er det nu virkelig saa slemt? Hvem skulde gøre mig noget?«

»Han, som overfaldt Dem dengang.«

»Godt, jeg tager med.«

Præsten lod Andreas give Søstrene Besked om, at der ingen Messe blev den følgende Dag, fordi han skulde til Keilands Missionsstation. Saa sadlede de to Missionsnærer deres Heste og red bort.

»Hvad har De der i Pakken?« spurgte Præsten, da de havde redet lidt.

»Ikke andet end den døde Kat.«

»Aah, De vil bringe Bevismateriale med til Politiet!«

»Ja, men det er nu ikke Katten, der skal optræde som Bevis. Den har jeg bare i Sinde at begrave under Vejs. Forbryderen skal helst ikke ane, at jeg har gennemskuet ham.«

»Ja, men hvem er Forbryderen da?« for det ud af Præsten.

»Det er nok bedst, jeg tier stille dermed. Hvis De vidste, hvem det var, kunde Deres Minespil let forraade Deres Kendskab til ham, og det kunde let blive en Streg i Regningen i sidste Instans.«

»Br. Justus, Gud har skænket Dem mange Talenter! Bekymre Dem bare ikke om mig.«

»Det gør jeg saamænd heller ikke. Og hvad angaar mine Talenter, saa tror jeg nok, at mit sløve, kedsommelige Ansigt har bragt mig lige saa store Sejre som min Forstand.«

»Her kan De begrave Katten,« sagde Præsten og pegede paa et Stendige.

— Med Nattoget rejste Broderen fra Cothcart over Blaney Junction til King Williams Town.

Her drak han Morgenkaffe paa Banegaarden og begav sig paa Vej til Politistationen. Direktør Hays var endnu ikke kommet, thi hans Tjeneste begyndte først Kl. 9, undtagen i særlig presserende Tilfælde. Men Kriminalinspektøren tog imod ham med synlig Glæde.

»Det var vel nok dejligt at se Dem saa snart igen,« raabte han og trykkede begejstret Broder Justus' Haand.

»Det er nu ellers ikke noget særlig dejligt, som fører mig hertil,« svarede Br. Justus, men Grave hørte øjensynligt slet ikke den Bemærkning.

Han var travlt optaget af at studere sin Gæst. Hvis De havde set saadan ud, været klædt saadan, sidst De var her, saa vilde jeg øjeblikkelig have genkendt Dem, thi i Dag er De igen den gamle Harry. »Mester« vil nok gøre store Øjne, naar han ser Dem. Vi har talt om Dem hver eneste Dag. Men vil De ikke sidde ned?«

»Det er nok bedst, at jeg først afleverer denne Flaske til Deres Kemiker, saa han kan undersøge den for mig. Den Slags tager altid saa lang Tid. Desuden har jeg meget at tale med Dem om. Og jeg er nødt til at rejse tilbage med Eftermiddagstoget.«

»Naa, har det saadant et Hastværk?«

»Ja, for jo længere jeg bliver borte, desto lettere kan Forbryderen ane Uraad.«

Grave aabnede Døren til Forværelset. »Hør Betjent, vi De bede Taler komme herover!« Og henvendt til Justus sagde han: »Jeg beder lige »Mester« komme herover med det samme; han har jo megen Interesse for Dem og vil alligevel høre det hele. Saa kan De nøjes med at fortælle een Gang. Han kommer nok med det samme.«

»Deres gode Forstand har gættet mine Tanker. Det maatte være en Fornøjelse at arbejde sammen med Dem!«

(Fortsættes)

Laden

(fortsat fra Side 823)

MANDEN (smilende): Du ved da selv, hvem du er, ikke sandt?

3. LANDSTRYGER (tvivlende): Ja-a — jo — jeg er ikke helt sikker. (Fortviolet). Mester! aa — jeg er ikke helt rigtig, er jeg ikke. Jeg er det, de kalder en under — underlig —

MANDEN: Javel, men det var nu dit rigtige Daabsnavn, og det hører til den rigtige Harry — og han er slet ikke nogen »Undermaaler«. Kom ind og hils paa min — Familie.

(Den lille Landstryger gaar ind. Kvinden ser et Øjeblik op og smiler til ham; saa løfter hun en Flig af Tøjet fra Barnets Ansigt — Tilskueren ser hende gøre det, men ser ikke Barnet. Harry knæler ned med foldede Hænder i en Ekstase af Henrykkelse).

HARRY: Aa, Dame! Er han ikke dejlig! Aa, er han ikke den dejligste lille Fyr! Aa, Dame! se hans bittesmaa Fingre! Det er slet ikke til a' tro! Aa, Gud! Nu lukker han Øjnene op! (Pause).

Dame! Jeg vilde saa gerne — maa jeg bare ha' Lov a' prøve... (Han tager Fløjten frem og spiller meget usikkert de første Toner af »Gloria in Excelsis«) Aa, næ se — han ler. Har De set no'et lignende. Han ler over hele sit lille Ansigt. Se, Dame! Bare jeg maatte gi' Dem min Fløjte. Saa ku' De lære at spille paa den li'som mig og faa ham til at le igen. Her er den, Dame! (Han rækker hende Fløjten).

MANDEN: Men vi kan da ikke tage din Fløjte! Du er jo glad for den, ikke?

HARRY: Jo, den har været en go' Ven — og — og jeg har ikke for mange Venner, det er rigtigt nok. Men ta' den, Mester. Spør' Damen om hun ikke nok vil ta' den — til den lille dér.

MANDEN: Ja, saa tror jeg, vi tager imod Fløjten. Og vi maa give dig nogle flere — Venner.

KVINDEN (smiler og lægger en Haand paa Harrys Skulder): Rigtig mange Tak. Vil du give mit lille Barn den i Haanden. (Harry gør det. Musikken lyder højere og mere jublende).

MANDEN: Men vil dine to — Ledsagere — de andre to Herrer — ikke komme med ind?

MARRY: Maaske hvis De spør' dem. — Jeg har bare lige mødt dem og ved ikke engang, hva' de hedder.

MANDEN: Det gør nu ikke noget; jeg tror, vi kender deres Navne — ligesom dit, Harry!

HARRY (ganske selvfølgelig): Ja. Underligt var det nu. At jeg ikke kendte mig selv saa godt, som at De gjorde. Tror De hun (nikker hen mod Kvinden) osse vidste, hvem jeg var?

MANDEN (smiler svagt): Det er jeg ganske sikker paa, hun gjorde. (Til de to andre Landstrygere). Vil De ikke komme indenfor? Her er varmere og mere tørt.

2. Landstryger, der har sat sig paa en Sten, helt sammensunken, ser med et vagtsomt Blik tilbage mod Laden, men rører sig ikke. Den gamle retter sig op, ordner sit Halstørklæde og gaar hen mod Manden. Han afleverer et pænt lille Buk, en Reminicens fra gamle Dage).

RAADHUSPLADSEN 14

KØBENHAVN V

EGEN FABRIK for HOSPITALSSENGE
og HOSPITALSMØBLER

TLF. 1616 . TELEGRAM-ADR.: OTPIPER

Undervisning i KLAVER og ORGEL

KURT S. THOMSEN

Kantor og Organist ved Sankt Ansgars Kirke
Rødstensvej 25, Hellerup . Telefon Gøptolte 64

Katolske Begravelser

Benzon

aut. katolsk Bedemand
Alle Aftaler kan træffes i Hjemmet

CENTRAL 1868

ALTERLYS

i alle Størrelser

og iøvrigt

Stearinlys og Vokslys

af enhver Art

ASP-HOLMBLAD

STEARINLYSFABRIKER

København

Liturgisk Kalender

Naar der er to Tal i Parenteserne, gælder det første Side tallet i den store Messebog, det andet Nummeret i Søndagsmessebogen.

Dec.-Jan.

31. S. Søndag i Oktaven (59—12); 2. Bøn: St. Silvester I (63), 3. Bøn: Oktaven (42); Jesu Fødsels Præf. (514) læses hver Dag indtil Fredag incl.

1. M. Herrens Omskærelse (64—13).

2. Ti. Jesu hellige Navns Fest (65—14); 2. Bøn: St. Stefans Ogtav (69).

3. O. Oktav af St. Johannes Evangelist (49); 2. Bøn: Gudsmoder, Kirkebøn (64), Stillebøn ([92]), Slutningsbøn (65), 3. Bøn: For Kirken eller For Paven ([12, 122]), 4. Bøn*).

4. T. Oktav af de h. uskyldige Børn (69); 2. og 3. Bøn som Onsdag, 4. Bøn*).

5. F. Vigilie (69—15); 2. Bøn: St. Telesforus (70), 3. Bøn: Gudsmoder (som Onsdag).

6. L. HERRENS AABENBARRELSE eller HELLIG 3 KONGERS DAG (72—16).

7. S. Søndag i Oktaven.

(hvid) Den h. Familjes Fest.

NB. Naar der ikke er angivet nogen Præfation, læses alm. Præf. (525).
*) Om Fred eller For Paven ([122]). — Bønnen om Fred findes i K. U. Nr. 30, 1943, samt i Søndagsmessebogen Side 550.

Staa op og vord lys, Jerusalem; thi dit Lys er kommet, og Herrens Herlighed er oprunden over dig. Thi se, Mørke skal dække Jorden og Taage Folkeslagene; men over dig skal Herren opgaa, og hans Herlighed ses i dig.

Hellig 3 Kongers Dag, Læsning.

Katolsk + Ugeblad

„Katolsk Ugeblad for katolske Kristne“ sammensluttet med „Katolsk Ungdom“

Udgiver: „KATOLSK PRESSE“

Redaktion: H. D. T. KIÆRULFF

(ansvarhavende) og J. BERG

Nørrebrogade 27 C, København N

Mandag og Fredag Kl. 15-16, Tlf. Nora 61 66

Ekspedition og Kassererkontor:

c/o Sankt Ansgars Forlag, Bredgade 67,

København K. Tlf. Palæ 4777, Kl. 10-12

Post-Giro Nr. 57042

Annonceafdeling: Klosterstræde 23,

Tlf. Central 6245. Postgiro 3608

Abonnementspris 2,75 Kr. Kvarlaet. Norge og

Sverige 14 Kr. om Aaret, øvrige Udland 18

Kr. om Aaret. Abonnement tegnes paa Bla

dets Ekspedition eller ethvert Postkontor.

1. LANDSTRYGER: Meget venligt af Dem, Hr. (Forestiller sig). Peter Barking, Hr.

MANDEN: Kom indenfor, Peter. Jeg har snart temmelig længe haabet, du vilde komme engang — Glædelig Jul saa meget des mere.

PETER (meget stærkt i Vildrede, men stadig høflig). I lige Maade, Hr., og mange Tak.

HARRY (der har sat sig paa Hug ved Siden af Barnet, leget for det med sine Fingre, ogsaa spillet et Par Toner paa Fløjten og saa brudt ud i smaa Glædesudbrud): Kom, kom indenfor, Mester, og hils paa den lille Mand og paa — paa Damen, som at der er hans Mor.

PETER: Glad for at hilse paa Dem, Frue! Og saa det er altsaa Deres lille Søn — ja, er de ikke søde? (Ogsaa han bøjer sig ned ved Gruppen og skjuler saa et Øjeblik sit Ansigt i Hænderne). Jeg har selv haft saadan to, Frue — for meget længe siden. Ved ikke, hvor de er nu. Og de vilde heller ikke bryde sig om at træffe mig igen, vilde de ikke.

MANDEN: Her er du meget velkommen.

PETER: Undskyld, Frue, men jeg syn's ikke, De sku' risikere at bli'e forkølet. Hvis at jeg maa ha' Lov at foreslaa det, sku' De pakke Dem godt ind i Sjalet der, og hvis jeg maa — saa ta'r jeg denne her Halsklud a' og lægger den omkring den lille. Saa er han li'saa varm som nu, og De bli'r en hel Del mere varm. (Til Manden). Syn's De ikke osse, Hr? Man kan da ikke risikere, at Deres Kone sidder her og bli'r syg?

MANDEN: Nej, ganske vist, men du har jo selv Vinteren at se frem til, og vi kan virkelig ikke lade dig gaa uden dit Tørklæde!

PETER: Vist saa, Hr.; vist saa! Det er Jul! Lad mig gi' ham min lille Gave! Jeg — ja, jeg vilde ønske, det var noget mere, men De forstaar nok, jeg har ikke andet. Undtagen lige Tobak til en enkelt Pipe, som De selv skal være velkommen til at faa. (Manden smiler og ryster

paa Hovedet. Peter tager sit Tørklæde af og gyser af Kulde).

MANDEN: Der kan du selv se — du ryster jo!

PETER: Ja, det ka' jeg jo ikke nægte — men — det var li'som af Varme. Varmt omkring Hjertet. Noget varmt, der nok skal holde. (Han dækker Barnets Fødder med Tørklædet). Men — (nikker bagud mod 2. Landstryger, som nu stirrer ind i Laden) — hva' med ham? Han er — ja, jeg ve' altsaa ikke, om De bry'r Dem om at ha' ham herinde — han er — — Jeg tror nu for Resten slet ikke, han vil komme.

MANDEN: Du kunde jo spørge ham —

PETER (gaar hen til ham): Hør, Kam'merat. Hva' mener du nu? Hva' med at gaa indenfor?

2. LANDSTRYGER (raat): Jeg vil før gaa lige lukt i Helvede end ind i den Lade!

PETER: Ikke no'et med at snakke om Helvede her. Det er en Dame, en rigtig Dame, som at enhver ka' se. Og hva' mer' er, saa ka' jeg fortælle dig, at det meget mer' er li'som Himmerig.

2. LANDSTRYGER: Jeg siger dig, at jeg kommer der ikke. Du ka' jo osse selv se, at der ikke er nogen Plads.

MANDEN (til Peter): Sig til ham, at der er rigelig Plads...

PETER: Han si'r, der er rigelig Plads. Kom nu, Kam'merat. Ønsk dem Glædelig Jul, saa ka' det være, du selv osse faar det. Og hør engang. Ku' du ikke gi' dem lidt Brød og lidt Ost. Jeg sku' tro, de ku' bru'e det. De er meget fattige — li'som at vi er.

2. LANDSTRYGER: Er du blevet skrupsør, hva'? Mig smide Brød og Ost væk til hvem som helst. Jeg har ikke nok til mig selv, og slet ikke til at gi' af.

(Manden er kommet ud fra Laden, og har hidtil staaet i Døren. Nu læner han sig mod den ydre Mur og ser meget alvorligt paa 2. Landstryger).

2. LANDSTRYGER (til Manden): Hvorfor glør du saadan paa mig? Hold op med det! Du vil alligevel ikke have no'et at gøre med mig. Du kender ikke

noget til mig. (*Han bliver næsten hysterisk*). Du véd ikke, hvem jeg er!

MANDEN: Jo, jeg gør, Jack.

JACK (*vildt*): For Guds Skyld, sig mig, hvorfra De kender mit Navn! Aa Gud! saa kan jeg ikke slippe. Ka' li'saa gerne opgi' det hele. Li'saa gerne selv lægge Rebet om Halsen. Tag den fordømte Mad dér! (*Kaster Pakken i Hænderne paa Manden, der blot holder paa den uden at løse den op*). Hva' gør det, om jeg sulter?

MANDEN (*meget alvorligt*): Jeg er ikke sikker paa, om vi vil synes om det Brød.

JACK: Ikke synes om Brød og Ost? I er pokkers store paa det, maa jeg si'e! — Men maaske har De Ret... det var tørt, da jeg tog det, og det sku' ikke togre mig, om det nu var blevet muggent ... det har smagt hæsligt lige fra Begyndelsen af...

(*Manden begynder at pakke op. Jack lader Hovedet synke ned paa Armene. Vildskaben har forladt hans Stemme, han er nu kun elendig og besejret*).

JACK: Og maaske De har Ret. Ret i, at De ikke vil ta' mod no'et fra en Mand som mig. Aa Gud, jeg er et Udskud, er jeg. Og hva' ku' jeg ha' været! Jeg er en beskidt Fyr, og jeg gør alt, hva' jeg rør' ve', beskidt. Smid det Brød væk, Mester.

MANDEN (*ser paa Brødet*): Men det er jo da godt Brød, Jack! Det er dejligt Brød.

JACK (*haardt*): Hva' mener De? Hva' taler De om?

MANDEN (*meget blidt*): Det Brød er godt nok til Englene.

(*Jack lader Hovedet synke og hulker. Manden kommer ned til ham og løfter ham op*).

MANDEN: Skal vi lade din Kniv ligge? (*Jack kaster den fra sig og de gaar ind i Laden*). Her har vi vores Ven Jack. Nu kender vi hinanden allesammen. (*Jack og Manden staar op. — De to andre knæler. Kvinden er naturligtvis blevet siddende og ser blot af og til paa Mændene. Musikken fortsætter dæmpet med passende Melodier. Nu løfter Kvinden sit Barn en Smule, ligesom imod Gud. Saa ven-*

der hun sig og lægger det i Peters Arme. Denne siger intet, bare ser, og kysser saa de smaa Fødder. Hun smiler. Derpaa tager hun atter Barnet og lægger det i Harrys Arme).

HARRY (*næsten uhorligt*): Min lille Skat!

(*Manden fører blidt Jack frejnad. Denne holder sig først lidt tilbage, men gaar saa hurtigt frem og knæler ned. Han holder sig dog paa Afstand, indtil Guds Moder bøjer sig helt frem og lægger Barnet i hans Arme*).

JACK: Aa-h!

(*Fuldt Kor: Laeti triumphantes*). TÆPPE

De katolske Radioklubber

Som en uundværlig Støtte for de af alle Katolikker ønskede Radio-udsendinger, er det en Nødvendighed, at alle katolske Radiolyttere staar tilsluttet de katolske Radioklubber. Kun igennem disse Organisationer øver vi Indflydelse, og kun igennem en saadan Tilslutning beviser vi, at disse Udsendinger har vor Interesse. En kun ringe agitatorisk Indsats tilførte Københavns katolske Radioklub ca. 100 nye Medlemmer i Aaret 1943, hvilket beviser, at alt for mange endnu ikke direkte har været stillet overfor Spørgsmaalet om Indmeldelse, for saa melder de sig ganske simpelt.

Radioklubberne har benyttet det forløbne Aar til at foretage en Nyorganisation med det Formaal at knytte de enkelte Landsdeles eller Sognes Klubber nærmere sammen.

For at staa fuldt rustet til Opgaven nu og i Efterkrigstiden beder vi alle katolske Lytere om at tilslutte sig den lokale, katolske Ra-

dioklub, hvoraf flere byder Medlemmerne forskellige Fordele, f. Eks. gratis Radioservice. Kontingentet er 1 Kr. aarlig og Indsendelse modtages af Klubbernes Sogne-repræsentanter, ligesom der i Storkøbenhavn er truffet Aftale med Sognekontorerne om at Indmeldelse modtages der.

Danmarks katolske Radioklub
Danmarks katolske Radioklubber.

KATOLSK BOGNYT

Nylig udkommet

Romano Guardini: Liturgiens Aand. 78 S. Kr. 2,75.

I al sin Korthed er denne lille Bog den liturgiske Bevægelses moderne Programskrift. Et Væld af dybtgaaende Betragtninger over Kirke og Fællesbøn.

En ny Helgen?

Læs C. C. Martindales Biografi om den unge Pier Giorgio Frassati, som der tales saa meget om i Øjeblikket. Det er en vidunderlig Skikkelse. Kr. 6,75.

Sankt Ansgars Boghandel

Bredg. 67, Palæ 4777, Giro 81851

BERNH. HANSEN'S BOGTRYKKERI

Blaagaardsgade 36 B-C • Telefon Central 13.430 Privat: 836 Sundby

Medlem af katolsk Menighed.

Leverandør til vore Hospitaler, Kirker, Skoler etc. . Bedste Referencer.

Liturgiske Betragtninger

(fortsat fra Forsiden)

speciel Bøn, men min Bøn i Almindelighed — alt hvad der stiger op mod Himlen »ved Jesus Kristus, vor Herre«.

Passende til min Stumhed og mit Mørke er Ordene i Dagens Indgangsvers: »Medens den dybeste Stilhed hvilede over alt, og Natten var midt paa sin Bane, steg dit almægtige Ord, Herre, ned fra sit Kongesæde i Himlen«. Er der paa alle Biblens Blade et eneste Sted, som bedre skildrer Omstændighederne ved din Fødsel? Forfatteren til Visdommens Bog maa have set dybt ind i Julens Mysterium. Tak, Herre, at du har givet os saadanne Ord til at klæde vor Bøns Kulde.

»Han har sendt sit Folk Forløsning, han har bekræftet sin Pagt for steds« (Salme 110, 9).

Hubert Zeller O. S. B.

Romerske Skikke

(fortsat fra Midtersiden)

Verden fra denne Høj. Hvadenten nu Kejseren fæstede Lid til Aabenbaringen eller Orakelsvaret, var Resultatet imidlertid, at han paa det Sted, hvor Kirken Santa Maria in Ara Coeli nu staa, lod rejse et Alter til Guds Søn med Indskriften: Haec ara Filii Dei est — hvoraf Kirken fik sit Navn.

Bambinoen, som findes i Ara Coeli, har ogsaa sin Historie. Efter Overleveringen skal en Franciskaner have skaaret Figuren i Oliventræ fra Gethsemane, og efter at den ved et Under havde faaet menneskelig Farve, skal den paa en mirakuløs Maade — trods Skibbrud og alle tænkelige Uheld — være naaet til Rom.

Billedet gælder nu som undergørende og er i Tidens Løb blevet smykket med kostbare Stene og en gylden Krone. I Juletiden samles Roms Smaabørn foran »il Bambino« og fremsiger deres smaa Julevers og Juleprædikener for Barnet.

*

Navnet Epiphani blev i italiensk Folkemund til Befania og

derefter til Befana. Og Befana blev til en Folkefest af profan Karakter, der dog ingenlunde staa i Modstrid til den kirkelige Fests religiøse Indhold. To væsensforskellige Fester har her indgaaet en Forening: Epiphani er Jesusbarnets Fest, hvor de Vise fra Østerland bringer Gaver, og Befana er blevet de italienske Børns Fest, der tillige danner Afslutningen paa Julens Festcyklus. Den gode, gamle Fe, Befana, bringer Børnene Legetøj og andre gode Sager, og Boderne paa Piazza Navona — i tidligere Tider paa Piazza S. Eustachio — forvandles for en Dag det gamle Rom til en Dyrehavsbakke, en Eventyrverden for alle romerske Børn.

St. Ansgars Kirke

Nytaarsaften: Kl. 17 Festandagt med Te Deum.

St. Mariæ Kirke

Nytaarsaften: Messerne som sædvanlig, Kl. 17 Festandagt og Kompletorium. Nytaarsdag: Som om Søndagen, men ingen Andagt. Fred. 5. Jan. Kl. 15,30—19,30 Tilbedelse, Eukaristisk Forening, Kl. 19,30 Andagt. Lørd. 6. Jan., Hellig 3 Konger: Kl. 7 stille Messe, Kl. 9 Højmesse.

St. Annæ Kirke

Nytaarsaftensdag: Kl. 6 stille Messe, Kl. 8,30 Sangmesse, Kl. 10 Højmesse, Kl. 17 Andagt. Nytaarsdag: Kl. 6 stille Messe, Kl. 8,30 Sangmesse, Kl. 10 Højmesse, Kl. 18 Festandagt.

Jesu Hjerte Kirke

Nytaarsaftensdag: Som Søndag, Kl. 18 Takkegudstjeneste med Te Deum. Nytaarsdag: Kl. 10 Levitmesse, Kl. 18 Festandagt, iøvrigt som om Søndagen. Fred. 5. Jan. Kl. 6 Sonekommunion, Kl. 19,30 Jesu Hjerte Andagt. Lørd. 6. Jan. Hellig 3 Konger: Stille Messe Kl. 6, 7, 7,30 og 8,15 (ikke 8,30). Kl. 10 Levitmesse (ingen Messe Kl. 11,30). Kl. 19,30 Festandagt.

Sakramentskirken

Nytaarsaften: Kl. 16 Andagt. Nytaarsdag: Som Søndag, Kl. 16 Andagt. Fred. 5. Jan. udstilles Sakramentet Kl. 15,30. Andagt Kl. 18. Lørd. 6. Jan. Hellig 3 Konger: Kl. 6,30 stille Messe, Kl. 8 Højmesse med Radioprædiken af Pastor K. Geertz Hansen.

St. Antoni Kirke

Nytaarsdag: Som om Søndagen. Fred. 5. Jan. Kl. 20 Andagt. Lørd. 6. Jan. Hellig 3 Konger: Kl. 7 stille Messe.

St. Andreas Kirke

Nytaarsaften: Kl. 17 Takkegudstjeneste med Te Deum. Nytaarsdag: Som om Søndagen. Fred. 5. Jan. Kl. 19,30 Andagt. Tilbedelsen bortfalder. Lørd. 6. Jan. Hellig 3 Konger: Messe Kl. 6,30, 8 og 10.

St. Therese Kirke

Nytaarsaften: Kl. 16,30 Andagt. Nytaarsdag: Som om Søndagen. Lørd. 6. Jan. Hellig 3 Konger: Messe Kl. 7, 8 og 9.

St. Knud Lavards Kirke

Nytaarsaftensdag: Kl. 7,30 og 8,30 stille Messe, Kl. 10 Sangmesse, Kl. 16 Takkegudstjeneste. Nytaarsdag: Kl. 7,30 stille Messe, Kl. 8,30 reciteret Messe, Kl. 10 Højmesse. Fred.. 5. Jan. Tilbedelse fra 7,30-Messen til Kl. 14. Lørd. 6. Jan. Hellig 3 Konger: Kl. 6,30 stille Messe, Kl. 8 Fællesmesse, Kl. 10 Højmesse.

Immaculatakirken

Nytaarsaften: Kl. 18 Takkegudstjeneste. Nytaarsdag: Kl. 7 stille Messe, Kl. 10 Højmesse, Kl. 18 Festandagt. Lørd. 6. Jan. Hellig 3 Konger: Kl. 7 stille Messe, Kl. 10 Højmesse, Kl. 18 Festandagt.

St. Ansgars Sogn

Juleindsamlingen i Sct. Ansgars Sogn, Sct. Antoni, Sct. Knud Lavards og Sakramentssoget, indbragte 2712 Kr. 22 Øre, som blev uddelt til 121 Familier, enligstilte og skjult Nød.

Alle gode Venner, som har bidraget til det smukke Resultat, bedes modtage vor allerhøjest Tak.

Pastor Cay Benzon.

Pastor Geertz-Hansen.

Pastor Magnussen. Pastor Stäubli.

Fru Helga Günther.

Fru Alma Osterhammel.

De katolske Radioklubber

Tillidsmændene bedes venligst erindre Indbetalingen af Kontingentet for 1944. Det sker lettest ved Indbetaling paa Giro Nr. 41947. Skriv blot Antal Medlemmer paa Indbetalingskortets Kupon.

Godt Nytaar og Tak for Deres uselviske Arbejde i det gamle Aar.

C. G. Simonsen, Kasserer,

Aavej 2, Nykøbing F.

R. I. P.
 Min Hustru,
Sofie Dorph-Petersen
 f. Eckert
 er død den 21. December 1944.
 Paa Børns, Børnebørns og egne
 Vegne
Svend Dorph-Petersen.
 Den kære Afdøde anbefales til
 de troendes Forbøn.

Vor kære Søn og Broder
Peter M. Szygenda
 er død den 6. November 1944.
 Den afdøde anbefales til de
 troendes Forbøn.
 R. I. P.
Familien Szygenda, Aarhus.

K. U. K. København.
 Søndag den 7. Januar 1945. Tra-
 vetur. Start fra Stenosgade efter
 Messen Kl. 8,30.

K. U. K. Frederiksberg.
 Søndag den 7. Januar afholdes
 Julefest Kl. 14,00 pr. — Program:
 Juleevangeliet læses af Pastor Ha-
 ke. Derefter et Foredrag af Pastor
 Bender. Juletræet tændes, og Kaf-
 fen serveres. Efter Kaffebordet
 Underholdning ved K. U. K.ere. —
 Billetter købes hos Sognepræsten
 eller hos Formanden og Kassere-
 ren og koster 1,00 Kr. Medlemskort
 for Frederiksberg K. U. K. 1944—
 45 giver gratis Adgang. Alle Paa-
 rørende og interesserede er ogsaa
 velkomne. Billetsalget sluttet Søn-
 dag den 7. efter Messen Kl. 10,00.
 Efter Festen er der Andagt i Kir-
 ken (Kl. 17,00).
 Efter Nytaar begynder vi Aften-

møderne igen! Første Møde bliver
 Fredag den 19. Januar Kl. 19,30.
 Program senere.
 Samtidig meddeles det, at vores
 Sekretær Frk. Martha Tenstholt-
 Hansen er traadt ud af Bestyrelsen,
 og at hendes Post foreløbig er
 overtaget af Kassereren Ansgar Sa-
 muelsen, Vigerslevvej 56 A, Valby.
 Alle vore Medlemmer ønskes et
 rigtigt godt Nytaar!

Eukaristisk Forening
 for Damer: St. Ansgars Sogn. Da-
 merne mindes om deres Tilbedel-
 sestimer første Fred. d. 5. Januar.

Catholica
 Første Aargang Nr. 1 søges til
 Købs. Billet mrk. »Cath.« modtager
 Ugebladets Redaktion.

Nykøbing F.

Mackeprang's Boghandel A-S
 PAPIRLAGER EN GROS
Nykøbing-Falster
 Telefon 38 og 769

J. N. Jensen Murermester
 Bispegade 20 . Telefon 984 x
 Udfører Arbejdet ved den katolske
 Skole og Kirke

W. Hardeweg
 Slagtermester . Paalægsh.
Østre Allé 54, Tlf. 1082
 Lev. til de kat. Institutioner

C. W. Kronmann

GRUNDLAGT 1852
 Jern og Staal . Rør og Fittings . Pumper . Cen-
 tralvarme . Sanitet . Ilt og Gas . Autogenervejse-
 værker . Bolte og Møtriker . Tekn. Artikler
 NYKØBING F. TELEFON 203

A-S NYKØBING F. BRYGHUS

Lager . Pilsner . Export Beer
 Lyst Hvidtøl . Mærkt Hvidtøl . Mineralvande

ROSKILDE

H. V. Nordsteen
 Blikkenslagermester
 Algade 34, Telefon 923
 Leverandør til kat. Menighed

F. Christiansen
 Maskinfabrik
 Sct. Olsegade 15, Telf. 87
 Lev. til kath. Præstegaard & Hospital

Dom-Apotheket
 ROSKILDE
 Forbindsstoffer
 Sygepleartikler
 J. AUGSBURG

H. Weber
 Tømrermester
 Maskinsnedkeri

Fiskehallen
 Algade 32 . Tlf. 239
 Prima Fisk
 Lev. til Sct. Maria Hospital

ROSKILDE MEJERI
 BORGERDIGET, TELF. 349

Ejgod Jørgensen
 Slagtermester
 Kød . Flæsk . Paalæg
 Sct. Olsegade 13 . Telf 157
 Leverandør

Mønsterbageriet
 Bageri og Konditori
 Morgenbrød bringes
 Leverandør til katolsk Menighed
 Sct. Olsegade . Tlf. 859 - 1365

C. J. Schledermann & Sønner
 JERNBETON
 Entreprenører . Murermestre
 Allehelgensgade 18, Tlf. 122
 Murermester ved Sct. Maria Hosp.

NYKØBING F

<p>Johannes Madsen Elektr. Installatør Nykøbing F. Installationer St. Kirkestræde, Tlf. 684 Leverandør til katolsk Menighed</p>	<p>J. Lütken Frigast & Co. A-S Trælast, Kul & Koks Lev. til de katolske Institutioner</p>	<p>A-S Lolland-Falsters Kulkompagni KUL.KOKES.CINDERS Nykøbing F. Tlf. 626, 945 Leverandør til kat. Institutioner</p>
--	---	---

KOLDING

<p>H. Nielsen & Søn Malermestre Telefon 439 Udført Arbejdet ved den ny Klinik</p>	<p>H. Overbeck Aut. Installatør Jernbanegade . Telefon 952 Lev. til Sct. Hedvigs Klinik</p>	<p>Berring & Larsen A/s KUL-IMPORT . KOLDING Tlf. 1850 (3 Lin.) . Leverandør</p>
<p>Arne B. Thygesen Læssøgade 47 Kolding Telefon 1249</p>	<p>O. Andreasen & Th. P. Nielsen Murermestre »Solvang«, Sønder Vang, Dreyersvej 7 Telefon 1923, 1924</p>	<p>M. Lauridsen Bade- & W. C. Anlæg, Blikkenslager Rendebanen 8, Telefon 1287 Leverandør til katolsk Menighed</p>
<p>V. FALTHER Alt i Kolonial, Vin, Dølkak- tesser, Tobakker & Cigarer Hj af Hollændervej og Kongebrogade Telefon 698</p>	<p>J. Bondesens Eff. C. V. Hennebjærre Tømrermester og Entreprenør Kolding . Tlf. 898 (2 Lin.)</p>	<p>Slagterludsalget Haderslevvej 7 . Tlf. 1951 . 1952 1. Kl. Okse-, Kalve- og Svinekød . Konserver Leverandør til St. Hedvig Klinik</p>

ESBJERG

<p>Bang Knudsen A/S Isenkram . Glas . Porcellæn Esbjerg . Telf. 2828 . 4 Lin.</p>	<p>Viggo Christensen Urmager, Optiker, Guldsmed Kongensgade 64, Telefon 829 Lev. til Sct. Joseph Hospital</p>	<p>MØBLER for alle Hjem købes bedst og billigst i Bechs Møbelforretning Telefon 735, Raadhuspladsen 16 Leverandør til de katolske Institutioner</p>
<p>Esbjerg Andelsmejeri Fineste Mejeriprodukter Skolegade 39, Tlf. 144 Esbjerg</p>	<p>Vestjydsk Rør- & Sanitetslager A/s Tlf. 1313 Esbjerg Tlf. 1919</p>	<p>Eske Petersen Blikkenslager-, Vand- og Gasmester W. C. Centralvarme . Sanitet Finlandsgade 62, Tlf. 1765</p>
<p>Kontantforretningen M. R. Jørgensen Kongensgade 25-27 Alt i Sengeudstyr og Manufaktur Lev. til St. Josephs Hospital</p>	<p>Engers Hansen Bog- & Papirhandel Kongensgade 65 . Telefon 62</p>	<p>E. Boysens Fiskehandel Alltid friske Varer Telefon 2247 Leverandør til Sct. Josephs Hospital .</p>
<p>Jespersens Boghandel Stort Udvalg i Krucifikke og Vievandskar Katolsk Litteratur Alt i katolske Bøger Kongensgade 78 . Tlf. 1920</p>	<p>Bagermester N. Rise Esbjerg . Telefon 116 Leverandør til de katolske Institutioner</p>	<p>N. A. Frederiksen Nørregade 65 . Telefon 576 KOLONIAL . MEL Leverandør til St. Josefs Hospital</p>

Køb hos vore Annoncører